

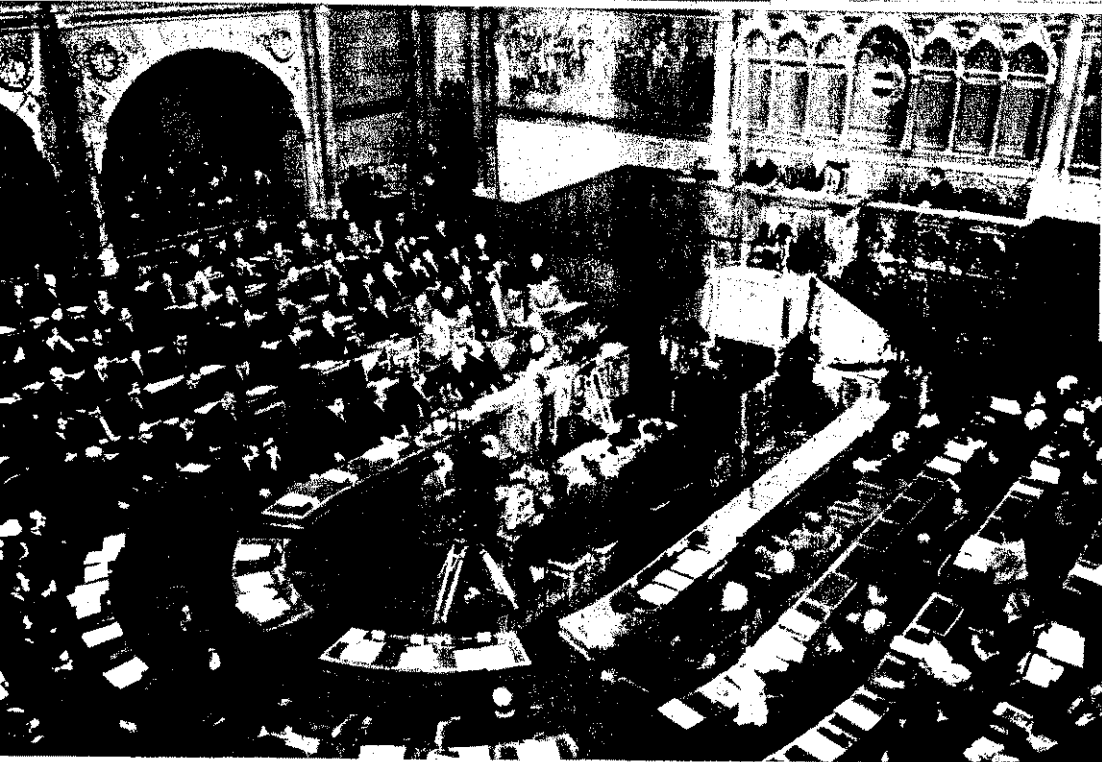
Boldog új évet!

Egy hónap ESEMÉNYEIBŐL

Hazaérkezett a Moszkvában járt magyar párt- és kormányküldöttség. Képünkön V. I. Usztyinov, a Szovjetunió budapesti nagykövete üdvözlésében Kádár János elvtársat, a küldöttség vezetőjét

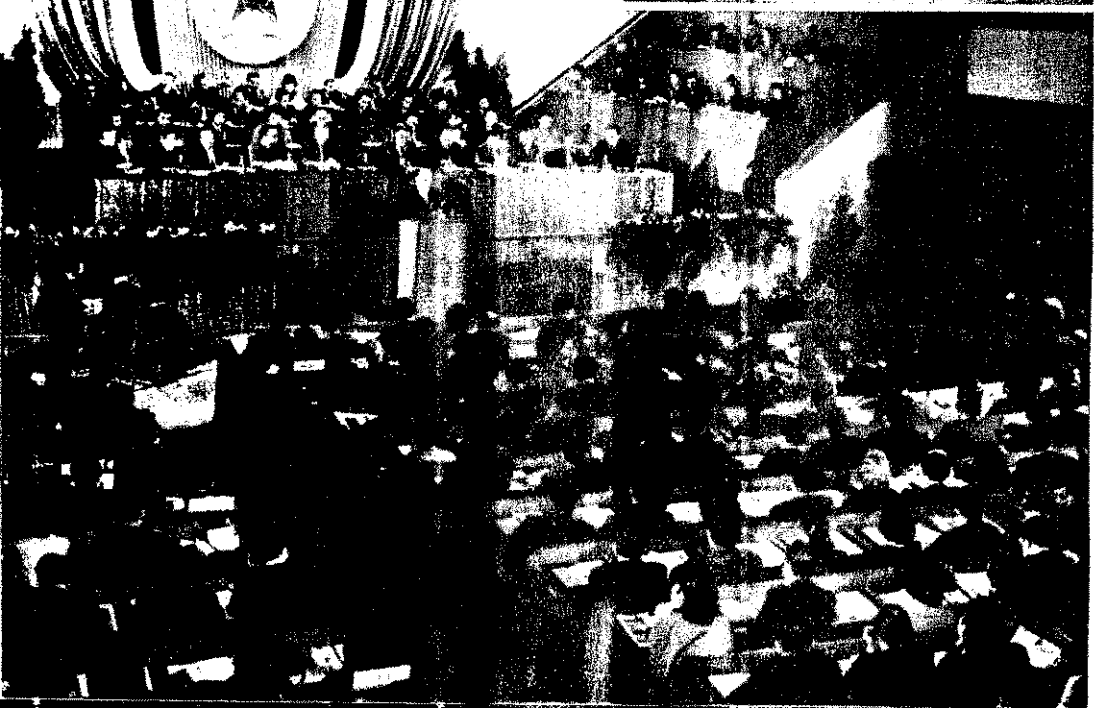
Ülésszakot tartott az országgyűlés. Fehér Lajos elvtárs, MSZMP KB Politikai Bizottságának tagja felszólalásában a mezőgazdaság szocialista szervezésének időszzerű kérdéseivel is foglalkozott

I. országos kongresszusát tartotta a Kommunista Ifjúsági Szövetség. A tanácskozási munkák második napján felszólalt Kádár János elvtárs, az MSZMP KB elsőtitkára

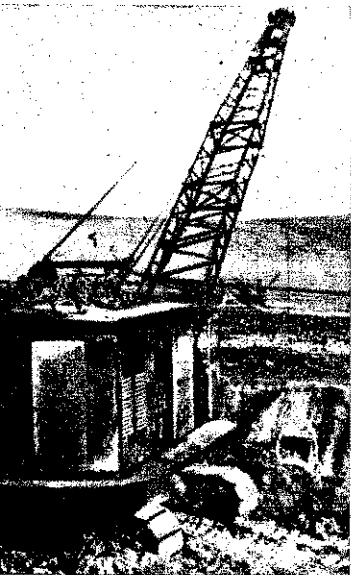

December 17-én megnyílt „A felszabadult Budapest” c. kiállítás a Magyar Nemzeti Galériában. Pátray Pál egyik alkotását, vasszobrának kicsinyített mását is nagy érdeklődéssel szemléltek a látogatók

fiatalok immár ha-
rományossá vált fe-
dőünnepére 16 m
magas fenyőfát állí-
ttak fel a Parlia-
ment kupolatermé-
n. A díszítéshez a
szőlők segítségét is
igénybe vették

Közel egymillió tonnányi
szénét találtak a nógrádi
szénmedence középső részé-
ben. A 20—25 m-es fedőré-
teg elvárolását kotrógépek
végezték

Évi százezer forint jövedelme van
Tamási Mihálynak és feleségének.
Mindketten a békásmegyeri „Vörös
Csillag” tsz tagjai, a férj a szövet-
kezeti tehenésze. Képfünkön: Tamá-
síék hártáji állatállománya

Algír Casbah-i negyedében
hatalmas muzulmán töme-
gek tüntettek a francia
gyarmatosítók ellen

Diplomáciai kapcsolat léte-
sült a Magyar Népköztársá-
ság és a Kubai Köztársaság
között. Az erről szóló jegy-
zőkönyvet magyar részről
dr. Sík Endre külügymin-
iszter, kubai részről pedig
dr. Ernesto Che Guevara, a
kubai kormányküldöttség
vezetője írta alá.

Boldog új évet!

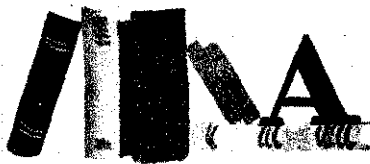
Boldog újesztendőt kívánni és ezt
az őszinte kívánságot fogadni év-
ről évre kedves, megható pillanat.
Ősi szokás ez, hogy az esztendő
első napján így köszöntik egy-
más az emberek. Nemcsak ismerősök, közel-
állók, hanem ha úgy hozzá a sors — ismer-
etlenek is. És ez az egyszerű, két szóból álló
mondatoecska egységében is őszintén és
mindennél beszédesebben fejezi ki a pilla-
natnyi érzés tisztaságát.

Új évet kezdeni valahogyan mindig
olyan megmagyarázhatatlanul kü-
lönös érzés. Vágyakkal, tervek-
kel, elhatározásokkal vágni neki
egy végtelen út új szakaszának —
talán ez teszi ilyenné. Nem az ismeretlen, a
kifürkészhetetlen váltja ki belőlünk, hiszen
mi nem a véletlenre bizzuk a jövőnket. Sor-
sunk kovácsai mi vagyunk és amilyen gazdag
észtendőt várunk magunk mögött, annak
tudatában várhatunk boldogságot az újtól.

Evőről évre gyarapodunk. Minden
új esztendő egy új fejezet felsza-
badult életünkben. Nagy tervek
valóráváltásán dolgozunk, s aho-
gyan a nagyokból eleven élet fak-
ad, úgy szépül a miénk, mindenkié, aki szí-
vével, hitével munkálkodik. Mert igazán és
őszintén csak úgy ünnepelehetjük születése
órájában az újat, ha meggyőződéssel hisszük,
tudjuk, hogy több lesz a tegnapnál, s tesszünk
is azért, hogy több legyen.

Kívánságaink, vágyaink, terveink
teljesülésének az új esztendőben
csakis mi, együttesen adhatunk
értelmet és tartalmat, hiszen az
egyén sem boldogulhat ott, ahol
nem a közösség nagy ereje teremti a máé, for-
málja a holnapot. A becsületesen végzett
munka tudata teszi igazán ünneppé az ünne-
pet s ha ezzel az őszinte érzéssel, eltökéltsé-
ggel köszöntjük az új évet, akkor lesz igazán
és nagyon, de nagyon boldog.

A VALLÁS TÁRSADALMI SZEREPE

TUDOMÁN

A vallás lényege tehát a természetfeletti vetett hit, és ez — mint az előzőkben fejtegettük — az egyházi magyarázatokban olyan kifejezést nyer, hogy az ember függ a természetfeletti erőktől, azoknak alá van rendelve. Ha azonban a vallás ilyen függő viszony ideológiája, ebből az is következik, hogy a vallás lényegénél fogva konzervatív, retrográd ideológia, társadalmi szerepe negatív. És ez minden idők minden vallására érvényes. Maga az a tény, hogy az emberek mindenhez isten, a túlvilágiak segítségét várják — leszerelő, a hiszékenység hordozója, illúziók táplálója. A vallás ilyen — lényegéből adódó — szerepét emeli ki Marx is, amikor kimondja, hogy a vallás ópium a nép számára. Lenin is szellemi pálinka egy nemének tartja a vallást, mert a siron-túli vigaszt, az ábrándok kergetését adja és ezzel elvonja a nép figyelmét a saját sorsa megváltoztatásáért való harctól. És ha ebből a szempontból nézzük a mágiát, a varázslatot, a különböző misztikumokat — akár a primitív vallásokban, akár a későbbi korok vallásaiban, vagy ha megnézzük a mai tételes vallásokat —, e tekintetben nincs lényeges különbség közöttük.

A vallásoknak szerepük betöltéséhez „észerveket” szállító bázis az idealista filozófia. A kereszténység fejlődésére jellemző, hogy a filozófia, az ún. „észervek” iránti nagy igénye csak a XII.—XIII. századtól kezdődik, s éppen a szembenálló eretnek stb. nézetekkel való vitákhoz. Az egyház akkori vezetői a különböző támadásokkal szemben szükségének látták, hogy az idealista filozófia által nyújtott „észervekkel” erősítsék a természetfeletti vetett hitet.

Tertullianus egyházatya a IV. században pl. még arról beszélt: „Hiszem, mert képtelenség”, Akvinói Tamás már istenbizonyítékokat állít fel, ma pedig úgy állítják be, hogy a természetes ész képes Isten megismerésére... Ez óriási lépés, de csak abban az értelemben, hogy egyre jobban kényszerülnek felhasználni a tudományok, a logika tételeit a „képtelenség” észervekei való alátámasztására.

A társadalmi haladásról

Visszatérve a vallás szerepére szükséges, hogy röviden kitérjünk a világnézetek társadalmi szerepére — általában. Mint ismeretes, a társadalmi haladás, az alacsonyabb társadalmi formától a magasabb felé jutás törvényszerű. A fejlődés alapvető kritériuma a termelő erők fejlettsége, az, hogy milyen eszközökkel, hogyan termelik az anyagi javakat. A társadalmi haladás törvényszerű jellege persze egyáltalán nem jelenti, hogy a fejlődés önmagától menne végbe, tudatos emberi tevékenység nélkül. Minél tudatosabb, határozottabb, célravezetőbb a tevékenység, annál gyorsabb a társadalmi haladás.

Ezért van jelentősége az emberek tudata ormálásának. Egyaránt lehet cselekedni hamis és helyes tudattal. A különböző ideológiák tehát befolyásolják az emberi selekvést. Vannak ösztönző, a haladást yorsító és konzervatív; a haladást fékező ideológiák. A vallás ilyen fékező ideológia.

A gimnazisták számára írt hittankönyv szerint az egyház elvileg nem ellensége a haladásnak. De mivel támasztja alá a zertő ezt a tételt? Azzal, hogy a „vallás vja a haladást a meggondolatlan roha-

nástól és útvesztőbe való tévedéstől.” Egyéb tekintetben még Hamvas püspök sem mer tovább menni a tétel bizonyításában. Az általános iskolai hittankönyvben is példákat hoznak, hogy a középkorban milyen pozitív szerepet töltött be a vallás. „A középkori urak állandó harcban álltak egymással, közben pusztították egymás vetéseit, felgyújtották egymás épületeit, gyilkolták egymás alattvalóit. A szegény nép rengeteget szenvedett miattuk. Az egyház tehát rábeszélte az urakat, hogy ezeket a harcokat mérsékeljék (egyszerre megszüntetni nem tudta őket). E szerint tilos volt a harc keresztények között adventkor és a karácsonyi ünnepeken, nagyböjten és a húsvéti szentidőben, továbbá minden héten szerda estétől hétfő reggelig. Ez az Isten békéje a XI. század közepén egész Európára elterjedt és lassan leszoktatta az embereket a felesleges háborúkról. (Az én kiemelemem: B. I.)

Túl a nagyfokú történelem-hamisításon, ebben az idézetben még két érdekes dologgal találkozunk. Az egyik: azt mondják, hogy „tilos volt a harc a keresztények között”. Most ne is nézzük meg, mennyire tartották ezt be, a valóság az, hogy sehol sem, de az lényeges, hogy a „felebaráti szeretet” és a „szersed ellenségeidet” elv nevében nem volt tilos a harc az eretnekek, a pogányok és minden olyan mozgalom ellen, amely a feudalizmust támadta. Mert abban az időben a feudalizmus elleni — főleg hazai — mozgalmak szükség-szerűen összefonódtak a feudalizmust védő katolikus egyház elleni támadással és ezek ellen szabad volt karácsonykor, húsvétkor meg a nagyböjten is harcolni. (Ez aztán a felebaráti szeretet!) A másik: „Lassan leszoktatta az embereket a felesleges háborúkról.” Mint ismeretes, a középkorban sok háború volt, de úgy látszik, az egyház nagyon sok háborút nem tartott feleslegesnek — kezdve a harmincéves vallásháborútól, az egyéb más, hosszú időszakokat felölelő háborúktól. Eszerint például sem a keresztadárjáratok, sem pedig a paraszfelkeléseket elnyomó véres háborúk nem voltak felesleges háborúk. Hasonlóképpen nem volt felesleges Magyarországon a Dózsa vezette parasztfelkelés és a későbbi szabadságharcok, így pl. az 1848-as polgári demokratikus forradalom és szabadságharc leverése sem — pedig óriási tömegeket irtottak ki. Vagyis isten nevében ezek a társadalmi haladás elleni háborúk is igazolhatók. Eszerint kell megítélni az egyház a társadalmi haladáshoz viszonyított álláspontját. Mert miféle támogatása az a haladásnak, ha a visszahúzó szerepet a meggondolatlan rohanástól való óvasként állítják be? Az persze igaz, hogy a hittankönyv „ügyes” fogalmazása alkalmas arra, hogy sok — a történelemben járatan — fiatal és felnőttet félrevezessen.

A Galilei-ügygel kapcsolatosan is azt mondja Hamvas püspök, hogy a „kongregáció mindkét döntése alapján véve alkalmas volt arra, hogy egy meghatározott területen útját szegje a tudományos kutatásnak. Valójában azonban semmi fenakadás nem történt, mert a további haladás nem a vitáktól, hanem az elméleti dinamika fejlődésétől és részben a mérőeszközök tökéletesedésétől függött.” De

hiszen éppen abban van a lényeg, hogy a egyház fellépése alkalmas volt elvágni tudomány egy ágának fejlődését! És miér nem volt mégis megállás? Mert a vallás minden gátló szerepével, tevékenységével szemben a társadalom anyagi élete olyan szükségleteket támasztott, amely a vallás az egyház törekvései ellenére megállíthatatlanul ösztönözte a tudományok fejlődését.

Ugyancsak érdemes megnézni azt is ahogyan az egyház a humanizmust és a liberalizmust értékeli. Történelmi tény hogy a társadalom fejlődésében a humanista mozgalmak és a liberalizmus ideológiája a társadalmi haladás ügyét valójában előrevivő haladó eszmék és mozgalmak voltak a történelem bizonyos szakaszaiban. Az egyház szerint azonban ezek a mozgalmak a „tévesen értelmezett haladás mozgalmi voltak, a közösség érdekeit fenyegették.” És az ilyen mozgalmak ellen az egyház fellépett, hogy ezzel is „segítse a haladást és megvédje a közösség érdekeit.” A polgári individualizmussal kapcsolatban is — amely szintén előrelépés volt az akkori feudális erkölcsletelenséggel szemben — arról beszélnek, hogy az egyház védi az emberek érdekeit az önzéssel, a kapzsisággal szemben, és ezzel is a haladást szolgálja.

Sok részletet lehetne még felsorolni, amelyek egytől egyik dicshimnuszokat zengenek a vallás, az egyház, a kereszténység „áldásos” hatásáról, holott mindenütt kimutatható, hogy ezek félrevezető szövegek, és egyáltalán nem állják a tudományos bírálatot.

Az egyház szerepe

Amikor a vallás társadalmi szerepét taglaljuk, a kérdés bonyolultsága megköveteli, hogy bizonyos részkérdéseket szétválasszunk. Például nem szabad összekeverni a vallás szerepét és az egyházi mozgalmak, egyes egyházi tagok tevékenységét. Ez az egyik nagyon fontos előfeltétel. Mert bizonyos egyházak, egyes egyházi tagok tevékenységében bizonyos történelmi időszakokban találunk pozitív vonásokat is. Ezek a haladás irányában ható tevékenységek, azonban egyáltalán nem a vallás eszméjéből, a túlvilágba vetett hitből táplálkoznak. Vallásos emberek, sőt még egyházak is bizonyos területen cselekményeikkel segíthetnek előrevivő társadalmi problémák megoldásában. Azok a papok azonban, akik a kereszténység behozatala idején hazánkban a földművelés akkori legjobb formáinak elsajátításában segítettek, nem azért tudtak segíteni, mert jól ismerték a bibliát, hanem azért, mert ismerték a kor fejlettebb földművelési módszerét. A Magyarországra behozott keresztény vallás a lényegét (a természetfeletti hitet) illetően, semmiben sem különbözik a régi pogány vallástól, és nem ösztönözte, inkább kísérője volt az átalakulásnak. Vagy pl. a második világháború idején voltak fasiszta papok, de voltak a hazájukat szerető és azért harcoló olyan papok is, akik közül sokat kivégeztek a fasiszták. De nem a vallásukért, hanem azért, mert támogatták a nép harcaát a fasiszmus ellen.

A VALLÁS RÓL

A vallás és a politikai reakció

A másik dolog, amit figyelembe kell venni, hogy a vallások retrográd, fékező szerepét nem lehet azonosítani a politikai reakcióval minden időben, minden vonatkozásban. Pl. a katolikus vallás politikai szerepe ma a tőkés országokban tudatosan a kizsákmányolás védelme. A Vatikán és a nyugati országok egyházainak hivatalos politikája reakciós, imperialista politika. Itt a vallás negatív szerepe együtt jelentkezik a politikai reakcióval. Az első keresztény közösségek azonban még pozitív és negatív elemeket is tartalmaztak. De a pozitív elemek nem a vallásból, nem a megváltó várásból származtak, hanem nagyönis azokból az anyagi okokból, amelyek lázadásra ösztönözték az embereket a rabszolga társadalommal szemben. A megváltó-várás, a túlvilági segítség várása, tehát a vallási elem — éppen ellenkezőleg, leszerelő hatású volt. Az egyház maga is úgy értékeli az őskereszténységet, hogy az nem társadalmi változást, hanem tisztán szellemi mozgalmat akart.

A reformáció mozgalmának is voltak szakaszi, tevékenységei, amelyeket nem lehet egyszerűen a tudatos politikai reakció értelmében elparentálni. Az azonban itt is tény, hogy amikor bizonyos egyházak vagy papok feudalizmus-ellenes tevékenységben részt vettek, ez a pozitív szerepük nem a vallási tartalomtól származott. Összefoglalva tehát a vallás lényegéből adódik, hogy az végső fokon leszerelő az embert, éppen ezért nem lehet soha semmi-féle értelemben a vallásos ideológia pozitív szerepéről beszélni. Nem véletlenül mondta Lenin, hogy aki a rabszolgáknak vigaszt nyújt ahelyett, hogy lázadásra ösztönöznék őket, az akarva-akaratlanul is a rabszolgatartókat segíti. A vallás éppen ezt teszi, vigaszt nyújt az embereknek, a boldogság ábrándjait kergettetni velük és ezzel objektíve a nyomorúságba való bele-nyugvást erősíti. Ezért egy tőkés országban élő pap, még ha szubjektíve ösztönösen a néppel érez is, azzal, amit a vallásában hirdet — leszerelő a dolgozó nép harcát a kizsákmányolással szemben. Nem véletlen az sem, hogy Lenin egy másik helyen ezt mondja: „Nem igaz, hogy az Isten a szociális értékeket ébresztő és szervező eszmék összessége lenne. Isten (a történelmi és a mindennapi is) mindenekelőtt azoknak az eszméknek az összessége, amelyeket az embereknek a külső természet és az osztály-elnyomás okozta elfáult szorongása szült. Azoknak az eszméknek az összessége, amelyek megrögzítik ezt a szorongató érzést, elaltatják az osztályharcot. Volt idő a történelemben, amikor tekintet nélkül az istenség eszméjének ilyen eredetére és tényleges jelentőségére, a demokrácia és a proletárok harca egyik vallási eszmének a másikkal való harca formájában jelent meg. „De ez az idő már rég a múlté”.

Engels sokat vitatkozott azokkal — például Feuerbachal is —, akik szerint a vallás társadalmilag haladó szerepet töltött be. Feuerbach szerint a társadalmi fejlődés nagy fordulópontjai a vallási mozgalmak voltak, és minden nagy vallási mozgalom a társadalom egész életében is ki-

termelt egy nagy fordulatot. Engels ezt élesen bírálja és bebizonyítja, hogy az egészen fordítva áll. A nagy társadalmi fordulatoknak anyagi-társadalmi okai vannak, a vallás csak kísérelje a nagy változásoknak, egyes esetekben pedig olyan kísérelje, amely köntösévé válik a haladó mozgalmak politikai nézeteinek.

A haladó mozgalmak és a vallási köntös

És itt kell utalni aztán egy harmadik dologra, amelyről Engels is nagyon sokat beszélt. Arra, hogy a feudalizmus idején a belső ellentmondások következtében szükségszerűen megjelentek olyan haladó társadalmi mozgalmak, amelyek a vallási formát öltötték magukra, s ilyen köntösbe bújva folytatták a társadalom átalakulását való harcot. Ez különösen a feudális társadalom elleni korai mozgalmaknál látszik világosan.

Ha megnézzük például az olyan haladó társadalmi mozgalmakat, mint a német parasztháborúk, vagy már előtte a huszizmust, a vallás ezeknél is csak formai szerepet töltött be, s mozgató rugója ezeknek is az anyagi érdek volt.

Amint a tudomány sem tudott elszakadni egyszerre és teljesen máról holnapra a vallástól és az első lépés szükségszerűen a kettős igazság elvének a meghirdetése volt, ugyanúgy az első feudalizmus-ellenes mozgalmak sem úgy jöttek létre, hogy minden vallással szemben nyílt politikai harcra ösztönözték volna azt az osztályt, amelynek érdekeit a hanyatló feudalizmussal szemben képviselték. Nem is jöhettek úgy létre, mert a feudalizmussal való szemben állásnak kifejezésére nem találtak semmiféle kész politikai formát, amirehöz kapcsolódhattak volna. Csak a keresztény vallás volt meg készen, tehát kikeresték a bibliából a nekik legjobban megfelelő evangéliumi tételeket és ezeket burkolták nézeteiket. „Aki nem dolgozik, az ne is egyék”, „Könnyebb a tevének a tű fókán keresztüljutni, mint a gazdagnak a mennyországba kerülni” stb., stb.

Sok ilyen, az egyházi történelem által eretnek-mozgalomnak nevezett mozgalomról kimutatható, hogy kifejezetten az anyagi viszonyok megváltoztatására irányult, homályos vallási tételekbe foglalva. Harcuk éle elsősorban a katolikus egyház ellen irányult szükségszerűen, mert az egész feudális rendszernek a fő védője, megszentelője és egyben a legnagyobb földesúr is az egyház volt, ahogyan ezt egy helyen Engels kifejti. Luther társadalom-felfogásában is, amikor szembekerült a katolikus egyházzal, találmán az első kifejtett nézetei között olyanokat, amelyek kifejezik, hogy ő a mérsékelt polgárság képviselője volt. Ezt Engels „A német parasztháborúk” című munkájában le is írja. Luther kezdetben éles kirohanást intézett az egyház ellen, sőt még harcra is tett felhívást. De hogyan hívhatta volna fel más-ként harcra az embereket Luther — aki a valláson kívül nem ismerte az ideológia más formáját —, mint isten nevében. Vallási burokba helyezte társadalmi mondani-valóját, mert ezzel mozgósítani lehetett az

embereket. Ugyanakkor érdekes Luther fokozatos letérése a forradalom útjáról, ami ideológiailag éppen a vallási tartalommal függ össze. Az egyik helyen pl. ezt mondja: „Nem akarom, hogy erőszak-kal és vérontással küzdjenek az evangéliumért”. Látjuk tehát, hogy amíg először fegyveres felhívást ad ki, 2–3 év múlva már arról beszél, hogy nem akarja, hogy erőszakkal és vérontással küzdjenek az evangéliumért. „A világ az igaz erejével győzetett meg, az ige tartotta fenn az egyházat, az ige állítja ismét talpra és az antikrisztus el fog bukni erőszak nélkül, aminthogy erőszak nélkül nyerte meg hatalmát”. Ez a nézet híven tükrözte a mérsékelt és a fegyvert fogó parasztságtól féltő polgárság álláspontját.

Es amikor a parasztháborúk kitortek, a legélesebben nyilvánult meg parasztyűlölete, ami aztán társadalmilag szembe is helyezte ezekkel a haladó mozgalmakkal. „Aprítsátok, fojtsátok, szűrjátók és vágjátok őket, nyíltan és titokban, ahol éritek, aminthogy a veszett kutyát is agyon kell ütni” — ez volt az álláspontja a parasztmozgalmakkal szemben.

Engels így foglalja össze a vallási mez felhasználása okait:

... „ha ezek az osztályharcok akkor vallásos köntösben jelentkeztek is, ha az egyes osztályok érdekei, szükségletei és követeléseik vallásos lepelben jelentek is meg, ez a dolog mit sem változtatott és a kor viszonyából megmagyarázható. A középkor egészen nyers talajon sarjadt, az ókori civilizációt, az ókori filozófiát, politikát és jogtudományt mindenestül száműzte, hogy mindent előről kezdjen: egyetlen, amit átvett, a letűnt régi világból, a kereszténység, meg egy sor félig lerombolt civilizációból kivetkőzött város. Ennek következményeképpen, mint minden fejlődés kezdeti fokán, a papok ragadták magukhoz a szellemi műveltség monopóliumát és az egész művelődés lényegében teológiai jellegűvé vált. A papok kezében a politika és a jogtudomány csakúgy, mint a többi tudományágak pusztán a teológia ágazatai maradtak és a teológiában érvényes elvek alapján kezelték azokat. Az egyház dogmái egyszersmind politikai sárkigazságok voltak. A bibliából vett idézeteknek minden törvényszéken törvényerejük volt. Így a teológiának ez, a szellemi ténykedés egész területét átfogó fennhatósága egyben szükségszerű következménye annak, hogy az egyház a fennálló feudális rend legáltalánosabb összefoglalója, szentesítője volt. Világos tehát, hogy ezáltal a feudalizmus elleni, minden általánosan megfogalmazott támadásnak elsősorban az egyház ellen kellett irányulnia, s valamennyi forradalmi irányú társadalompolitikai tannak egyszersmind túlnyomóan vallási eretnekségnek kellett lennie”.

Marx a „Bevezetés a hegeli jogfilozófia kritikájához” című művében élesen alá-húzza, hogy a parasztháború, tehát a reformáció legkövetkezetesebb harca a teológián szenvedett hajótörést. Ebből világosan kiderül Marx és Engels egyöntetű állásfoglalása, hogy a reformációban a vallásnak nem volt tényleges haladó szerepe, hanem formai szerepe volt. Ez a formai szerepe is — mint ahogy Engels a Feuerbachról írt művében végig viszi a gondolatsort — fokozatosan megszűnik és a polgári mozgalmak is a francia forradalom idején nyílt politikai állásponton a kapitalizmus győzelméért folynak és szembekerülnek minden vallással.

Vannak ugyan képviselői a polgári fel-

(Folytatás a 8. oldalon.)

PÁRT- és KISZ-szervezeteink

A kölcsönös bizalom jegyében

AZ EGRI ALOSZTÁLY PÁRTSZERVEZETÉNEK VEZETŐSÉGE is sokat töprengtet már azon, vajon miképpen találhatná meg az utat az emberek szívéhez. Hiszen a maga módján minden beosztott kiveszi részét a közös feladatok megoldásából, és egyáltalán nem mindegy, hogy önállóan gondolkodó munkatársakként vagy csak amúgy mechanikus módon hajtják végre a kapott parancsokat.

A tapasztalatok szerint a különféle hivatalos rendezvényeken nem nagyon lehetett kideríteni, hogy kinél-kinél hol is szorít az a bizonyos cipő... Sok esetben még a kevésbé zárkózottak is szinte resteltek elhözakodni észrevételeikkel és kisebb-nagyobb ügyes-bajos dolgaikkal.

A vezetőség éppen ezért néhány hónappal ezelőtt új módszerrel kísérlete meg a kölcsönös bizalom légkörének megteremtését. A vezetőségi üléseken azóta — az illetők jelenlétében — két-két tűzoltó munkáját és magatartását is megtárgyalják — persze, egyáltalán nem merev, hivatalos formában, hanem inkább kötetlen, meghitt véleménycserére törekedve.

HOGY MIRŐL ESİK SZÓ EZEKEN A BESZÉLGETÉSEKEN? Jórészt személyes jellegű, de a zavartalan szolgálatellátást vitathatatlanul befolyásoló problémákról. Érdekes, hogy jónéhány elvtárs kellemes meglepetéssel tapasztalta, mennyire aprólékos figyelemmel kísérik a munkáját. Többben különböző ügyekben kérték a vezetőség segítségét. Így intéződött el pl. két tiszthelyettes lakásépítési problémája, több tűzoltófeleség számára pedig munkalehetőséget találtak.

Akadtak persze olyanok is, akiknek nem volt különösebb észrevételük, s a vezetőség részéről is körülbelül ez volt a helyzet. Am a velük folytatott beszélgetések is igen hasznosnak bizonyultak. Az illetők ugyanis megnyugodva tapasztalhatták, hogy nem elfelejtett emberek az alosztályon, jóllehet a taggyűléseken nem sok említés történik róluk.

Általában főleg a szakmai vezetéssel, illetőleg az érdekeltek figyelmével, szolgálatellátásával és önképzésével kapcsolatos nézetek kicserélése állott a vita középpont-

jában. Úgy hallottuk azonban, hogy a vezetők munkájának értékelése terén még kissé egyoldalú a véleménycsere, bár erről is szép számmal akadtak feltétlenül megelégedő megjegyzések is.

A VEZETŐSÉG ÜLÉSE MINDENKOR HATÁROZATHOZATALLAL ZÁRUL. A határozatokban röviden megjelölik azokat a tennivalókat, amelyek — a vezetőség véleménye szerint — az illető tűzoltókra várulnak. A végrehajtást illetően is eléggé biztató a helyzeteik. Az egyik tiszthelyettes például a vezetőségi ülés után rendezte családi életét; két másik pedig — a jelek szerint tartósan — erős akarattal leszokott a mértéktelen italozásról. A többiek pedig szemmel láthatóan igyekeznek öntevékenyebben ellátni szolgálatukat.

A tűzoltók fontos feladatát látják el azzal, hogy védik a lakosság vagyonát, életét. Munkájuk során nap mint nap találkoznak emberekkel, akik munkájuk révén becsülik őket és ezért az élet, a politikai kérdések felől érdeklődnek tőlük, gyakran kikerik véleményüket. Nem lehet tehát közömbös sem az egyén, sem pedig a testület számára, hogy a tűzoltó elvtársak mennyire tájékozottak. Felismerte ennek jelentőségét a Nyíregyházi Tűzrendészeti Alosztály pártvezetősége is, s egyaránt nagy gondot fordít a párttagok és a pártönkívületek rendszeres tájékoztatására.

— Nálunk a csoportos agitáció vált be a legjobban — mondja Soltész József tífőrm., párttitkár. — Gyakran a pártönkívületek is bevonjuk a pártcsoportok megbeszéléseire, ahol a nagyobb jelentőségű kérdésekről a pártvezetőség tagjai tartják a beszámolót. Pártalapszervezetünk legutóbb például nagy mozgósítást végzett november 7-e tiszteletére. Elhatároztuk, hogy társadalmi munkaként területünk lakóházaiban és a vidéki iskolákban évvégi tűzrendészeti lakónázellenőrzéseket tartunk. Nagy munkát jelentett a pártszervezetnek, hogy az elvtársakat e feladatra politikailag jól felkészítsük.

A továbbiakban arról tájékoztatott bennünket Soltész elvtárs, hogy a tűzoltó elvtársakat nem érték felkészületlenül a kérdések, nem kellett szegyenkezniük, mert helyes válaszokat tudtak adni az utóbbi idők kül- és belpolitikai kérdéseire vonatkozó érdeklődésekre, a párt mezőgazdasági politikájára stb. — Az elvtársak valóban sikeresen teljesítették vállalásaikat. Mindenhol megértéssel fogadták őket, és sikerült még szorosabb kapcsolatot teremtenünk a lakossággal. Különösen kitűnt Papp Mihály tífőrm., elvtárs, aki egymaga 280 házban végzett tűzrendészeti ellenőrzést.

Persze, hiba lenne azt gondolni, hogy csupán a pártalapszervezet, illetve a Tűzrendészeti Alosztályon kívül van hiba. Nap mint nap szükség van az állományon belüli agitációra, felvilágosító szóra is. Ennek is része volt abban, hogy Humicsó István tíf. örv. nem keresztelt, hanem névadó ünnepséget tartott újszülött gyermekének. Ez a példa azonban még nem általános, Macsuka Pál tíf. elvtárs pl. — annak ellenére, hogy a pártvezetőség foglalkozott vele — rokonainak befolyására egyházi keresztelőt rendezett. Amellett, hogy a pártvezetőség csoportos beszélgetés formájában gyakran foglal-

Akadtak természetesen olyan ügyek is amelyekben a vezetőség nem tudott támogatást adni. Az emberséges hang, a nyílt beszéd azonban kétségkívül megtette a hatását. Ez a megoldás mindenestre eredményesebbnek bizonyult, mintha feleltelenül ígérgettek volna.

ENNYIT RÖVIDEN AZ ÚJ MÓDSZER EREDMÉNYEIRŐL. S hogy továbbra vannak megoldatlan kérdések, sőt be nem váltott fogadkozások egyik-másik tűzoltóról? Nos, ez mitsem von le a kezdeti eredmények értékeiből. Merthát a fáradozások akkor sem vesznek kárba, ha nem koronázza nyomban siker azokat — különösen, ha olyan kényes műszerről van szó mint az emberi lélek, amelynek köztudomásúlag igen nehéz a formálása. Mindenestre az is nagy eredmény, hogy min több pártönkívüli is kéri: őt is vegyék napirendre a pártvezetőség...

Amire a tűzoltóknak is válaszolniuk kell

Kozik az elvtársakkal — ennek eredménye többek között az is, hogy rövidesen nem lesz az alosztályon olyan elvtárs, aki ne végezte volna el a 8. általános iskolát, munkájuk fogyatékosság — hogy az egyéni agitáció elhanyagolják. Csak akkor foglalkoznak az emberekkel amikor már baj van. Ilyen, mintha csak akkor foglalkoznánk tűzrendészettel amikor már ég a ház. Pedig a vezetőség is tudja pl., hogy még több családnál érvényesülnek vallásos nézetek. Ezeket a problémákat pedig nem lehet leküzdöni azzal, hogy csak általánosságban beszéljenek a kérdésekről. De nem kellett volna várnia a pártvezetőségnek arra, hogy a többi szerv adjon utasítást, kezdjék meg a családlátogatásokat, s arra sem kellett várniok, hogy más adjon gyelméletet a szemléltető agitáció felhasználására.

A jól bevált csoportos agitáció megtartása mellett helyes lenne meggyorsítani szélesebb körűvé tenni egyéni foglalkozást, s ez keresszül elérni, hogy a családon belüli és az egyes elvtársak gondolatában megtelepüljön a vezetőség felé a visszaható nézeteket legyőzők. Ez olyan kérdés ugyan is, amire az ismerősök, a köznépek lakói, tetteiben várják választ a tűzoltó elvtársaktól. GELLERT TIBOR

NEM CSAK TERV — VALÓSÁG IS!

Mint minden pártszervezet munkatervében, úgy az esztergomiakéban is megtalálható a párt- és szakmai vezetés szoros együttműködésére utaló feladatpont. Hogy azután ez az írásba foglalt „szándék” ma már valóság, az kifejezetten az esztergomi kommunisták — elsősorban is a pártvezetőség és a kommunista parancsnok — érdeme.

Hogyan s mint csinálták? — Nem különösebben!... Egyszerűen úgy voltak vele, hogy az természetes, magától értetődő dolog. Soha nem vártak „egymásra”: ha pl. az alosztályparancsnoknak akadt valami „problémája”, egyszerűen a pártszervezethez fordult. De így volt ez fordítva is!... Nem volt egyetlen olyan fontos — politikai, nevelési vagy akár szakmai természetű — feladat, amit ne közösen beszéltek volna meg. Ez az együttműködés azután még intenzívebbé vált, sőt túlmélt a pártvezetőség és a parancsnok közös megbeszélésének keretein is. Megtörtént pl., hogy a pártvezetőség egy-egy fontosabb rajértekezlet előtt összehívta a raj kommunistáit, megbeszélte velük az érte-

kezet anyagát, s hasznos tanácsokat adott magatartásukat illetően. A pártvezetőség bátran támaszkodott az őrségparancsnokokra is: előfordult pl., hogy bevonták őket egy-egy vezetőségi ülésre, meghallgatták véleményüket, javaslatukat, s végére mélyben velük közösen beszéltek meg az állomány nevelésével kapcsolatos tennivalókat. S így sorolhatnánk tovább az ilyesféle vagy hasonló, de mindenképpen figyelemre méltó és tanulságos példákat...

Az esztergomi alosztályon kialakult gyakorlat nyilvánvalóan nem egyedülálló, szerte az országban jó néhány tűzoltóegységen találkozhatunk hasonló, egészen kezdeményezéssel. Vannak azonban — sajnos — ellenkező tapasztalataink is: található egységek, hol a párt- és szakmai vezetés kapcsolata körül még mindig „szorít a cipő”, és sehogyan sem találják meg a pártszervezettel együttműködés helyes útját. Elsősorban az ilyen egységek pártvezetőséggel és parancsnokkal elé állítjuk most példaképpül az esztergomiakat. Bízunk abban, hogy példájuk körülből is mielőbb követésre talál.

Hogyan tovább?

tatabányai alosztály pártvezetének munkáját az előző hónapokban bizonyos mélyben topogás jellemezte. A pártvezető a lüktető pártélet, a párttevékenység, jobbára csak a munkások pártrendezvényekre korlátozódott. Nem folyt pl. a pártvezetés — személyekig eljutó — felvilágosító és mozgósító munka, „fukarkodtak” a pártvezetés feladataival, s többnyire elmulasztották a végrehajtás elvégzését is. Mindehhez — bár megpróbáltak — nagyban hozzájárult a pártvezetés erőtlene, a munkások munkája, s a párt- és szakmai vezetés felületlen kapcsolata.

A pártélet említett gyengeségeinek lényegében a tatabányai alosztály csúcspontjának egyik legfontosabb vizsgálata és vezetési feladata. A csúcspontján azonban — igen helyesen! — nemcsak a hibák megállapítására szorítkozott, hanem egy-

idejűleg meghatározta a pártélet fellendítésével kapcsolatos további teendőket is. Ezek közül a legfontosabbak: a pártvezetés nevelő munkájának fokozása, a vezetőség kibővítése, a kollektív vezetés érvényesítése, pártcsoportok létrehozása, s a KISZ-szervezet hatékonyabb támogatása. A feladatok között szerepel a párt- és a szakmai vezetés kapcsolatának elmélyítése is.

A határozati pontok röviden, tömören, de annál világosabban körvonalazzák az alapszervezet legfontosabb, közvetlen tennivalóit. Ugyanakkor — s ez érthető — kevésbé adnak kész receptet az alkalmazandó módszerekhez s a számtalan részletkérdés megoldásához. Az alkalmazandó módszerek megválasztása és a részletkérdések ki-

dolgozása ugyanis kifejezetten a pártszervezet feladata, s a csúcspontján ilyen vonatkozásban csak esetenként — hogy úgy mondjuk —, menetközben nyújthat közvetlen segítséget. Eppen ezért most elsősorban az szükséges, hogy a pártvezetés előbb szűkebb körben, majd pedig a tagság bevonásával alaposan, minden részletében megtárgyalja a csúcspontjának kapcsolatos határozatát, s az egész tagság véleményének és javaslatának figyelembevételével olyan munkaprogramot (munkatervet) állítson össze, amely nemcsak elvi, de gyakorlati vonatkozásban is hosszabb időre megszabja a cselekvés vezérfonalát.

Egy terv, egy munkaprogram azonban önmagában még nem oldja meg a problémákat. A

végrehajtás záloga a munkában, a tervek végrehajtása érdekében kifejtett lelkiismeretes tevékenységben rejlik. S ilyen vonatkozásban nagyon alaposan hozzá kell mostmár látniok a tatabányai elvtársaknak. A feladatok — igaz — nagyok, de közel sem megoldhatatlanok. Végrehajtásukhoz az egész párttagság és a KISZ-fiatalok odaadó, lelkes munkájára, s a párt iránti határtalan szeretetére van szükség. De még ez sem minden! A párttagság ugyanis önmagában nem birkózhat meg a feladatokkal. Szükség van — még hozzá nagy szükség — a pártönkivüliekre is! Az ő támogatásuk, aktív segítségük nélkül ugyanis minden igyekeztünk hiábavalónak bizonyul, s a pártélet fellendítésével, az emberek nevelésével és mozgósításával kapcsolatos törekvéstünk csak merő ábránd marad.

Eseményekről röviden

AZ ENCSI JÁRÁSI RENDŐRKAPITÁNYSÁG ÉS TŰZRENDEZÉSI ALOSZTÁLY közös KISZ-szervezete a közelmúlt több forduló „szellemi torna” rendezte vette tervbe. A versengés során a csapatok és az érdeklődő, szervezeten kívüli különböző, jobbára politikai, tudományos, irodalmi és szakmai kérdésekre válaszoltak a legtöbb pontot szerzőket kivétel nélkül jutalmazták részesítik. Ez ideig két csapatot bonyolítottak le — igen nagy sikerrel.

A KISZ-szervezet tervei között szerepel a társadalmi színjátás, a rendszeres társadalmi munka s az „Ifjúság a szocializmusért” mozgalomba való bekapcsolódás

AZ ALMÁSFÜZITŐI TŰZRENDEZÉSI PARANCSONOKSÁG nemrégiben megrendezett önálló KISZ-szervezete máris bizonyos eredményekkel dicsekedhet. Az ifjúkommunisták kezdeményezésére és aktív támogatásával az órs kollektívja rendezte és kifejtette a körletet, majd jelentős társadalmi munkával hozzájárult a körlet és kerékpárgárázs felépítéséhez is. A munkával mintegy 10 ezer forintot gyűjtöttek meg. Tervük szerint a tavaszi munkával sor kerül a laktanyajárvár parterre felépítésére is.

MISKOLCI JÁRÁSI KISZ-BIZOTTSÁG nemrégiben felhívással fordult a tatabányai KISZ-szervezeteihez, hogy szorgalmasan vegyék részt a tatabányai próbázásban s általában az úttörőknek az önkéntes tűzvédelem munkájába való bevonását.

AZ ALMÁSFÜZITŐI ALOSZTÁLY KOLLEKTÍVÁJA — a kommunisták kezdeményezésére — ez ideig mintegy 30 ezer forint értékű társadalmi munkát fejtett ki a tatabányai átalakítási munkálatainál.

HÁROM A KISLÁNYI

CEGLEDEN — mintha csak összeheszték volna — néhány hét leforgása alatt egymás után három tűzoltókislány is született — névszerint: Dajka Editke, Kálló Idlő és Sárk Irénke. Úgy hallottuk, egyikük-másikuk helyett figyelmüket vártak, de nem sok ok lehetett a panasza, mivel amikor megérkeztek, a gólyák régen Afrikában üdültek már, s így igazán nem vehetik figyelembe az esetleges reklamációkat...

Különbözik is más, sokkal fontosabb kérdés került előtérbe. A családoknak dönteniük kellett a kis jövővények ünnepélyes fogadtatásának módjáról. Az ezzel kapcsolatos vélemények itt-ott megoszlottak. Egyes rokonok azzal érveltek a keresztelés mellett, hogy az a kis keresztvíz ügysem befolyásolja majd károsan a gyerekek jövőbeni politikai hovatartozását. Mások viszont a névadó ünnepély mellett kardoskodtak. A vitát alighanem az édesanyák döntötték el, amikor megtudták, hogy közösen ünnepelhetik meg a nagy ese-

ményt — méghozzá legalább olyan fényes külsőségek között, mint a templomban.

IGY AZUTÁN végül is a józan ész döntött, s bizony még a papí ceremónia mellett szavazók is meghatódtak, amikor a büszke szülők — karjukon a kislányokkal — fűvös zenekar hangjait mellett és diszórseget álló úttörők sorfala között léptek be a gyönyörűen feldíszített terembe. S amikor a városi tanács elnökhelyettese néhány kéresetlen név intezett az egybegyűltekhez, még a nagyapák szeme is gyámsán csillogott, pedig az ünnepi áhítatot imádság és ének helyett egy bájos Mozart-dalocsa szolgáltatta.

És még csak ezután következett az igazi meglepetés, mivel kiderült, hogy a csöppsegek az osztályparancsnokság jóváhagyott máris takarékbetét-tulajdonosok lettek, s az alosztály dolgozóit nevében a pártszervezet szerény, de jó szívvel vásárolt ajándékokkal kedveskedett.

Kissé még furesán ízelgetjük ezt a szót: névadó szülő. Pedig mindjobban meghonosodik

nyelvünkben — ezt bizonyítja a ceglédi hármass ünnepség is. Róluk sem feledkezhetünk tehát meg, hiszen olyan büszkén szemlélgették a három kis sívalkódó „csomagot”, mintha csak a sajátjuk lett volna.

ÖNKENTELENÜL eszünkbe jutott, hogy húsz-huszonöt év előtt sok tűzoltó kenyerének vélt biztonsága érdekében minden áron befolyásos „komaságra” igyekezett szert tenni. Persze, az ilyenfajta botosínálta komaság az óhajtott cél elérése helyett legtöbbször csak pár használt, olcsó holmi ajándékozást jelentette.

Most kivétel nélkül egyszerű munkásokat, (sz)dolgozókat, tanácsalkalmazottakat és tűzoltókat láthatunk a névadó apák és anyák sorában. Dehát a boldog és büszke szülők találhattak volna-e befolyásosabb rokonokat? Hiszen velük együtt ők intézik úgy az ország sorsát, hogy mire a kis ünnepelt felcseperednek, itt a földön találják meg az igazi mennyországot!

Még idejében szólunk!

A szeles időjárás könnyen feledtetni velünk, hogy valójában milyen óvatosságot mutat a naptár. Amikor ezeket a sorokat írjuk, szinte őszies az idő, de könnyen lehet, hogy mire eljutnak az olvasóhoz, itt-ott már hótakaró borítja a földeket.

Márpedig a hideg idő — különösen, ha készületlenül fogadjuk — súlyos károkat okozhat. Eppen ezért, úgy kell végezni munkánkat, hogy e tekintetben se érhesen bennünket kellemetlen meglepetés.

Ha még nem tettük meg, feltétlenül nézzünk utána, vajon rendben és hiánytalanul megvannak-e a téli vonuláshoz szükséges felszerelések, s biztosítottuk-e a szerek ütőképességét és a szertár megfelelő fűtését.

A községi szertárak őrrel pedig haladéktalanul vizsgálják meg: elvégezték-e a lajtok és a kismotorfecskendők vizellenítését. Lényeges, hogy ne kíséreljenek a tartályok szósásával, mert azzal csak súlyos rongálódást okozhatnak.

Az elmúlt évben sok ezer forint értékű kár keletkezett az említett tennivalók elmulasztásából. Eppen ezért idén valamennyien legyünk körültekintőbbek, és fogadjuk meg ezt a — remélhetőleg még idejekorán elhangzott — figyelmeztetést!

A tűzoltóság tömegkapcsolatának néhány módszere

Miután cikkünk első részében nagy vonalakban vázoltuk a tömegkapcsolat jelentőségét, szerepét, és megállapítottuk annak feltétlen szükségszerűségét, most már az a kérdés vetődik fel, hogy a tömegkapcsolat kiszélesítése és elmélyítése érdekében mit kell tennünk, s milyen módszereket, irányelveket kövessünk. Előljáróban megjegyezzük, hogy a fontos feladat végrehajtására nem lehet sablont felállítani, s csupán általános irányelveket követhetünk. Így tehát általános irányelvekkel, másrészt egy-két gyakorlati módszerrel foglalkozunk, hogy ezzel elősegíthessük a feladat végrehajtását.

A kapcsolat legszélesebb bázisa

Mint ahogy legfőképpen az állami tűzoltóság hivatott arra, hogy hazánkban a tűz elleni védelmet szervezze, irányítsa, elsősorban annak a feladata a tömegek széles rétegeivel való kapcsolat kiépítése. E kapcsolat megteremtését döntően azok a társadalmi erők segítik elő, amelyek szervezeten és aktívan vannak bekapcsolódva a tűzoltóság munkájába. Ez abból adódik, hogy a tűzvédelem társadalmi munkásai — az önkéntes tűzoltók és tűzrendészeti felelősök — az üzemek, a mezőgazdaság vonalán egyaránt kapcsolatban állnak a tömegek nagy részével, és így megfelelő központi irányítás mellett eredményes munkát fejthetnek ki.

Az állami tűzoltóság, valamint a dolgozó tömegek között az említett kategóriákon keresztül közvetett kapcsolat alakul ki, mely igen hasznossá válhat a tömegkapcsolat kiszélesítésében. Persze csak akkor, ha ez a réteg valóban szoros kapcsolcsává válik a tűzoltóság és a tömegek között, s közvetítésével biztosíthatjuk a tömegek tájékoztatását a tűzrendészeti problémákról, feladatokról. Ennek azonban előfeltétele, hogy a helyenként és esetenként tapasztalható „befelé fordulást” megszüntessük. Miben mutatkozik ez? Abban, hogy az önkéntes tűzoltóság tagjai és a tűzrendészeti felelősi hálózat irányában nem fejtünk ki

megfelelő szervező és irányító munkát, hanem inkább magunkra vállaljuk azokat a feladatokat, melyek elvégzését az önkéntes tűzoltóságoknak, illetve a tűzrendészet társadalmi munkásainak kellene elvégeznük. Így egy gyakorlati példát a megállapítás igazolására. Tolna megyei viszonylatban is tapasztalható, sőt több állami tűzoltó azt a nézetet vallja, hogy inkább saját maga végzi el a községekben levő lakóházak felülvizsgálását, mint hogy az önkéntes tűzoltóság tagjaira várjon. Persze ez lehetetlen, hiszen a megyénkben is mintegy 63 319 lakóházat kellene felülvizsgálni egy-egy szezon alkalmával. Nem ez a megoldás útja, hanem az, hogy nagyobb gondot fordítsunk az önkéntes tűzoltóság szándéki és szervezeti megerősödésére, erkölcsi és anyagi támogatására s arra, hogy helyesen és célszerűen történjen a szakmai irányítás, rendszeres legyen a feladatok meghatározása és a gyakorlati munka során az állami területfelelősi szolgálat ellátásán keresztül maximális segítséget nyújtsunk. Ha ez így lesz, akkor nem jelent problémát a lakóházak felülvizsgálása, s emellett csupán a kiragadott egyetlen feladat megoldása segítségével országos viszonylatban évente több millió dolgozóval teremtünk kapcsolatot a derék önkéntes tűzoltóink révén.

A jó szervező és irányító munka segítségével biztosítanunk kell továbbá, hogy az önkéntes tűzoltóság tagjai minél szélesebb körben bekapcsolódjanak a falu politikai, kulturális és társadalmi életébe, s részt vállaljanak a feladatokból és úgy szólván az érdeklődés középpontjában álljanak. Ebben az esetben megbecsülésben lesz részüik és tekintélyük növekszik a dolgozó tömegek előtt.

A tűzrendészeti hálózat jelentősége

Nem szabad megfeledkezni a tűzrendészeti felelősi hálózatról sem. Igen szoros kapcsolatot kell teremtenünk e társadalmi munkásokkal, s tájékoztatásukat, szakmai képzésüket rendszeressé kell tennünk. A tömegkapcsolat javítását csak elősegítheti az a körülmény, hogy 1960-ban már megoldást nyert megyénkben az említett dolgozók rendszeres tájékoztatása és továbbképzése. Ez úgy történik, hogy ugyanabban a szervezési formában, mint az önkéntes tűzoltóparancsnokok — a parancsnoki oktatást követő napon — 3 alkalommal oktatáson vesznek részt a járási székhelyeken, ahol egyidejűleg megismerkednek az aktuális tűzrendészeti problémákkal és megfelelő irányelveket kapnak munkájuk további végzéséhez. A kapcsolatnak e közvetett formái lehetőségeket nyújtanak ahhoz, hogy a széles rétegek még közelebb kerüljenek a tűzoltómunkához, még inkább megismerjék nemes hivatásukat, továbbá, hogy felelősségérzetük még jobban kidomborodjon a tűzveszély elhárítása érdekében.

Kevésbé alkalmazott lehetőségek

Igen nagyok a lehetőségeink arra, hogy a tűzoltóság és a tömegek közötti közvetlen kapcsolatokat megteremtjük. Ide sorolhatók a televízió, a rádió, a sajtó, a film, a kiállítások, hirdetmények, broszúrák, híradótáblák stb. — egyszóval a tűzvédelmi propagandamunka alkalmazásának mindmennyi módszere, amelyek segítségével közvetlenül hallhatóvá tudjuk tenni a dolgozó tömegek előtt, vagy pedig illusztris anyagok biztosításán keresztül szólunk hozzájuk. Sajnos, meg kell mondanunk, hogy a tömegkapcsolat elmélyítésének az említett és igen hatásos módszereit még ma

sem használjuk fel kellőképpen. Kétségtelen, hogy van előrehaladás ezen a területen, s a kezdeti lépések már megtörténtek, az eredmény azonban még nem kielégítő, s ez — úgy gondolom — elsősorban anyagiakra vezethető vissza. Ennek ellenére feltétlenül szükséges lenne, hogy a említett területeken is nagyobb léptékekkel haladjunk előre, annál is inkább, mivel még ma is igen jelentős a tüzesetek száma és a kárérték. Célszerű lenne ezért minél nagyobb lehetőségeket teremteni az említett módszerek felhasználására, s amennyiben ez anyagi kihatással jár, úgy azt a területi szervek részére is biztosítani, mert ennek hiánya igen érezteti hatását.

Van azonban néhány olyan lehetőség is, amely nem jár különösebb anyagi kihatással, ugyanakkor mégsem igen használható fel, holott alkalmas a tömegkapcsolatok kiszélesítésére. Gondolok itt az értekezleteken, a gyűléseken, az ezüstkalászos és egyéb tanfolyamokon a tűzvédelmi tájékoztatók tartására, vagy családtárogatásról szülőik részére küldendő figyelmeztető levelek, továbbá intézmények, vállalatok és gazdaságok pártalapszervezeteinek küldendő levelek felhasználására stb. Mi akadélya lehet pl. annak, hogy — amennyiben a termelőszövetkezeti vonalon emelkedik a tüzesetek száma — elvtársi levelet küldjünk a termelőszövetkezetek párttitkárainak és felkérjük őket, hogy az alapszervezetek vezetői tárgyalják meg a korrumpált munkásokkal a tűz elleni védekezés fontosságát? De ugyanígy megtehetjük, például hogy azoknak a szülőeknek, akiknek a gyermekeik az iskolai ellenőrzések alkalmával gyújtószerkezeteket találnak, meglehetősen figyelmeztető levelet küldünk és felmegeztjük szavunkat a gyermekek védelmében s felkeltjük a szülői felelősségérzetet ezen a téren is — amíg nem késő. Az ilyen éhasonló módszerek jól segíthetik munkánkat, s révükön kapcsolataink szélesednek mélyülnek.

Az instruktorok szerepe

Egy másik körülményt sem hagyhatunk figyelmen kívül. A tömegkapcsolat kiszélesítésében és javításában igen fontos szerep jut az üzemekben levő állami instruktorokra, akik mint a tűzrendészeti hatóságok képviselői szinte együtt élnek az üzemek vezetői és dolgozó kollektíváival. Hog az állami tűzoltóság milyen megbecsülést örvend s a tűzrendészet fontosság mennyire mélyül el az üzemi dolgozók tudatában, ez nagymértékben rajtuk is múlik. Eppen ezért a kifogástalan magatartás, a szakmai feladatok szakszerű és maradéktalan végrehajtása mellett célszerű, ha instruktorok elvtársaink a lehetőségekhez mérten bekapcsolódnak az üzemben folyó politikai, kulturális és egyéb munkába. A tűzrendészeti feladatok megoldásáért érzett felelősségen túlmenően mint kommunistáknak vagy pártönkívűl BM-dolgozóknak felelősséget kell éreznük mindazok feladatokról, melyek üzemi szinten mutatkoznak a politikai munka, a termelés területén vagy más területen. A viszony ilye kialakult formája egyáltalán nem elvezeteti tekintélyüket, mert nem arról van szó, hogy függő viszonyba kerülve olyan feladatokat végezzenek, amelyek nem szűzegezethetők az állami tűzoltó szolgálatl, hanem csupán olyanokról, amelyek minden BM-dolgozónak kötelességét képezik és a speciális munkakörön túlmenően minden egyéb feladat végrehajtásáért is tükröződjön a felelősségérzetük. Véleményem szerint az instruktorok szakmai munkájának további javításával párhuzamosan erre is feltétlenül gondot kell fordítanunk.

(Folytatás az 5. oldalról.)

világosodásnak, akik még a deizmus talán állnak; még elismernek valami elvont istent, annak azonban — szerintük — nincs beavatkozási joga az emberek életébe. Ő a világ órása, az első mozgató és több semmi. A francia forradalom legkövetkezősebb ideológiát képviselői, a materialisták, azonban már minden vallással nyíltan szembekeverülnek és kialakítják a feudalizmus-sal szembenálló polgárság nyílt, politikai ideológiáját.

A munkásosztály harca szükségszerűen szembekeverül minden vallással. A munkásosztály tényleges, valóságos osztályharca nem jelenhetik meg vallásos burokokban, hanem minden vallással szemben kell a munkásosztályt osztálytudatra ébreszteni, hogy felismerje a saját erejét. Tehát a párt világnézeti és nyílt politikai tudatot visz be a munkásosztály harcába, olyan tudatot, ami helyesen tükrözi a valóságos viszonyokat és cselekvésre ösztönzi az embereket.

(Folytatása következik.)

Balló István

igy is közelebb kerülünk a tömegek rétegeihez és nagyobb megbecsülésre ink szert.

Éltudatosságot, sokrétűséget!

ndannyiunk előtt közismert, hogy a nek egy része nem tudja azonos érte- en felmérni a tűzrendészet jelentősé- zert sok esetben a legnagyobb érdek- éget tanúsítja. Ez a körülmény szük- sé teszi, hogy olyan módszereket al- azzunk, amelyek segítségével min- előtt világossá válik a közösségi és yéni érdek kapcsolódása a tűz elleni zetés során. A tűzrendészeti szervek végzendő nevelő-, felvilágosító és ok- nunkának általában rendkívül sokré- , céltudatosnak kell lenni. Szükséges, a helyi körülményeket és sajátossá- mindenkor figyelembe vegyük. Tal- alatokból lemérhető, hogy szinte táj- genként változó érdeklődés mutakó- tömegek részéről a tűzoltóság mun- ; a tűzrendészeti kérdések iránt. Van- erületek, ahol a tűzoltói munkának tradíciói vannak, hogy minden na-) erőfeszítés nélkül jelentős tömeg- al rendelkezik, és a tömegek nagy szinte elvárja, hogy a tűzoltóság bár- n vonatkozásban igényelje segítségét. s ilyen község és üzem található az íban. Ezek közül elég, ha megemlít- ecelt, Jászárokszállást, 'Abasárt, Tol- agy üzemek közül a Szerencsi Csö- gyár önkénteseit, dolgozóit. Ugyan- azonban ennek ellenkezője is tapaszt- ó, s ez lényegében indokolja a terü- végzett munkánk változatosságát.

a lenne célravezető és eredményes, ha endészeti szervek kifejezetten a tűz- szeti feladatok érvényrejuttatásán tül igyekeznének elmélyíteni kapso- at a dolgozók széles rétegeivel. Tág- ság nyílik arra, hogy más egyéb for- keressünk, bár egy-egy ünnepély- rendezvény, tűzoltóverseny vagy megmozdulás mind-mind nagyon al- s a cél elérésére. Ezeket a lehetősé-

gekethat fel kell használnunk a tömeg- kapcsolatait kiszélesítése és elmélyítése érde- kében. Nagyszerűen felhasználhatjuk ilyen alkalommal a tűzrendészet érdekében ki- fejtendő agitációk különböző módszereit is.

A hangsúly a meggyőzésen legyen!

A tömegkapcsolat elmélyítése, a töme- geknek a tűzrendészeti feladatokba való bevonása érdekében mindenekelőtt a meg- győzés, a felvilágosítás módszerének kell érvényesülnie. Csakis a meggyőzés, a szívós nevelő- és felvilágosító munka vezet ered- ményre a tűzrendészet vonalán is éppen úgy, mint máshol. Az eszközök és mód- szerek felhasználása mellett azonban egyet sohasem szabad figyelmen kívül hagynunk: bármilyen sokrétű és széleskörű munkát fejtünk is ki, ennek csak akkor lesz ered- ménye, s a munka csak akkor lesz gyümöl- csöző, ha munkánkon keresztül megbecsü- lést vívunk ki a dolgozók körében. E gon- dolat felvetésénél úgy gondoljuk helyes, ha utalunk arra, hogy a jó tömegkapcsolat kialakításának mintegy előfeltétele a tűz- oltóság valamennyi tagjának példás maga- tartása, kulturált intézkedése, józan, meg- fontolt és tárgyilagos állásfoglalása, hatá- rozott fellépése. A tömegek széles rétegei részéről csakis ebben az esetben élvezünk támogatást, s ekkor válhat kapcsolatunk szilárdá. Arról van tehát szó, hogy mun- kánkon, magatartásunkon keresztül kell tanúbizonysággal szolgálnunk a tömegek részéről történő támogatás jókosságára. Éppen azért minden területen el kell ér- nünk, hogy a tömegek elismerjék a tűzoltó- ság munkáját, és hitvallást tegyenek annak szükségessége, fontossága mellett. Ismétél- jük, ez a körülmény igen fontos tényező a tűzrendészeti munka további végzése szempontjából.

Széles látókörrrel, osztályharcosan!

A tömegek irányában végzett munkának és általában a tűzrendészeti munkának nem szabad szűklátókörré válnia, elvonatkozta-

tottnak lennie. Ebben a munkában is ér- vényre kell juttatnunk a párt irányvonalát, álláspontját, vagyis osztályharcos szemmel kell bírálni az osztálypolitikát. Igaz, hogy a tűz elleni védekezés minden állampol- gárnak egyaránt kötelessége, mégis hibát követnénk el, ha intézkedéseink alkalmá- val, a feladatok végrehajtása során min- denkivel szemben egyforma mércét állíta- nánk fel. Mint más területen, a tűzrendé- szet gyakorlatában is érvényt kell szerezni a párt álláspontjának: „széles demokratiz- mus a dolgozó tömegeknek és következetes diktatúra az osztályellenségnek”. Ez termé- szetesen nem jelenti azt, hogy engedmé- nyek, lazaságok következnek be, csupán arról van szó, hogy a dolgozó tömegekkel sokkal türelmesebbnek, megértőbbnek kell lennünk, az osztályellenséggel pedig a le- hető legkövetkezetesebbnek.

Mint láthatjuk, igen nagy jelentőségű a tűzoltóság tömegkapcsolatának további ja- vítása és mindazon eszközök eredményes felhasználása, módszerek alkalmazása, ame- lyek e feladat megoldását biztosítják. Vég- következetesként megállapíthatjuk a kö- vetkezőket: a tűzrendészet társadalmasítá- sának szilárd alapokra helyezése szinte pa- rancsolóan veti fel a tömegkapcsolatok to- vábbi szélesítését, javítását. Ennek érdeké- ben sokkal jobban fel kell használnunk azokat a lehetőségeket, amelyek rendelkezésünkre állnak. Ezt a feladatot azonban mindenkor úgy kell megoldanunk, hogy a párt irányvonalának, célkitűzéseinek meg- felelően elősegítsük a társadalmi összfel- adatok végrehajtását. Annál is inkább fon- tos ez, mert bármely területen dolgoznak a kommunisták, s a párt irányvonalával szimpatizáló pártönkvíűliek, tevékenysé- gük során egyetlen célnak kell védekeznie- öket: a párt és a kormány által kitűzött feladatok végrehajtása és szocialista építő- munkánk meggyorsítása. Ez az első és leg- fontosabb feladat, ebbe kell beágyazni a részfeladatok vagy a speciális szakmai fel- adatok megoldását.

Kovács Mihály t. szds.

A gyakorlatban is megoldható

Hozzászólás „A vízszállítás néhány gyakorlati kérdése” című cikksorozathoz —

GY MEZŐGAZDASÁGI TÜZESÉT TANULSÁGAI KAP- néhány gondolatot kívánok hozzáfűzni a „Magyar Tűz- ban megjelent cikksorozathoz, amely a távolsági vízszállí- oblélmáival is foglalkozott.

60. októberében tűz keletkezett a bükk-szentmártoni Rákóczi érújében. Ismerve a környék vízszegénységét, egyszerre szerrel vonultunk a kárhelyre és a riasztással egyidejűleg ási, majd a későbbiekben egy harmadik fecskendő segít- is kértük a szomszédos alsóztályoktól.

tűz a helyszínre történt érkezésünkkel már meglehetősen t. Mintegy 600 q-nyl törek és szalma égett különböző íban és a lángok tíz másik — egymáshoz eléggé közel levő íat is veszélyeztettek.

BEAVATKOZÁS NEM TÚRT HALASZTÁST, az oltáshoz ges vízmennyiséget azonban csak távolsági vízszállítással : biztosítani a szerűtől mintegy 1200 méterre levő patakról. után az egyik tartályos gépjárműfecskendőről alapvezeté- stót és egy egységes sugarat szereltünk és azt a tűz terje- rányával szemben állítottuk fel. A sugár folyamatos víz- ának biztosítása érdekében a beérkező fecskendők átadták zletüket a már említett gépjárműfecskendőnek. Emellett MC-fecskendőt azzal a feladattal biztunk meg, hogy sze- vizet a közeli kutakból és azt adja át a már működő fecs- rek, két közeli kútból pedig egy kismotorfecskendő és egy cskendő ugyancsak vizet szolgáltatott az említett szer tar- a.

Ezzel egyidejűleg a háttér kialakításáról is gondoskodtunk. A tápláló vezeték orsról, illetve — lehátással — a gépkocsiról fektették le az elvtársak, mivel ez látszott a leggyorsabb, s emellett így jó erővel avatkozhattak be az oltásba. A távolsági vízszállítás megszervezése közel egy órát vett igénybe, de addig a már működő sugár tartani tudta a „frontot”, mivel a folya- matos vízellátását biztosítottuk.

A tüzet egyébként három sugárral oltottuk el véglegesen. Az utómunkálatok — érthetően — meglehetősen elhúzódtak.

A TÜZESÉTRŐL TANULMÁNY IS KÉSZÜLT. Ebben több, általunk elkövetett kisebb-nagyobb hiányosságot és szakszerű- lenséget is megállapítottak. Ezeket korántsem hibáink eltitkolá- sának szándéka miatt nem említem meg, hanem azért, mert rész- letezősük a tüzeset aprólkos leírását tenné szükségessé.

Mindent egybevetve, a tüzet lényegében a talált helyzetében oltottuk el, és sikerült megakadályoznunk a nagyobb mérvű ká- rosodást. Tanulságképpen csak azt kívánom megemlíteni, hogy alapos helyismeret birtokában, s a beavatkozáshoz szükséges sze- rek időben történő kirendelése esetén a távolsági vízszállítás problémája — mint azt a cikksorozat is helyesen állapította meg — eredményesen megoldható.

IGAZ, NEM ÁLLITOK EZZEL KÜLÖNÖSEBB ÚJDONSÁ- GOT, hiszen mindaz, amiről írtam, a „Tűzoltás Szabályzatá”-ban is olvasható. Úgy vélem azonban egyáltalán nem árt felhívnom őrségparancsnok társaim figyelmét arra, hogy a jövőben ne ide- genkedjenek a távolsági vízszállítás alkalmazásától, és sohas- becsülik le az első beavatkozás pillanatában rendelkezésre álló vízmennyiség „ütőképességét”.

SZALAY JÓZSEF
tű. főrm.

Vijevi

Vajon mit hoz számunkra az 1961. esztendő? Sikerről-e valóra váltani terveinket, a teljesülnek-e kívánságaink? Igen, mindez nemcsak tőlünk függ, munkánknak és helyállásunknak azonban igen nagy része lesz abban, mi válik valósággá reményeinkből.

Nemrégiben felkerestük néhány,

- továbbképzés
- tsz-probléma
- útmutató
- előadások

Elsőnek Lékó László t. alez. elvtársához, a Pest megyei osztályparancsnokság vezetőjéhez kopogtattunk be kérdésünkkel: „Milyen feladatok végrehajtására munkálkodik 1961-ben az osztályparancsnokság?”

— Válaszomat két pontban foglalhatom össze — mondotta. Először röviden az állami egységeket érintő kérdésekről. Az év végére előreláthatóan már valamennyi megyei egységparancsnok pártiskolai végzettséggel rendelkezik majd. Emellett az állami oktatásban is részt vesznek. Remélem, hogy a lemorzsolódásnak megfelelő segítségnyújtással sikerül elejét venniük.

Az év folyamán valamennyi hatósági munkakörben dolgozó beosztottunkat levizsgáztatjuk az építési rajzok ismeretéből. A tananyagot egyébként Dékány Sándor, okleveles építészmérnök már el is készítette. Bizom abban, hogy ez az intézkedés eredményesebb és kultúraltábbá teszi majd egységeink szakértői tevékenységét.

A másik problémakör — érthetően — elsősorban a tsz-ek tűzvédelmével kapcsolatos. E tekintetben különösen nagy a felelősségünk megyénkben is, mivel néhány hét leforgása alatt egész sor új szövetkezet alakult. Az év első hónapjaiban — ahol erre már adva van a lehetőség — tűzriadóterv készült a szövetkezetek számára. Ezt azért tartjuk szükségesnek, hogy tűz esetén minden állagfőnök, magtáros stb., tudja a kötelességét. A kapcsolatos oktatást a legképzettebb állami tűzoltók végzik és a tudnivalók elsajátításáról gyakorlatok szervezésével is meggyőződünk.

Emellett kiadunk egy tűzrendészeti útmutatót is a szövetkezeteknek. A naptár alakú könyvecskében valamennyi legfontosabb tudnivaló szerepel — az építkezést engedély kéréstől kezdve, egészen a behordás tűzrendészetéig. Az előző megírására a megyei pártbizottság

sz. tűzrendészet különféle területein dolgozó elvtársunkat és meg tudjuk kölni tőlük; személy szerint mit várnak az új esztendőből? Válaszokat nem közöljük teljes terjedelemben. Ehelyett inkább néhány közfigyelmet érdemlő mozzanatot ragadunk ki azzal a szándékkal, hogy olvasóink is kiegészíthessék velük munkatervüket, illetőleg esetleges „kívánságlistájukat”...

mezőgazdasági osztályának vezetőjét kértük fel.

Ugyancsak a szövetkezetek tűzvédelmét hivatott megszilárdítani a tűzvédelmi bizottságok munkájának folyamatosabbá tétele érdekében tett intézkedéseink is. El kívánjuk érni ugyanis, hogy — lehetőség szerint — mindenütt egész évben tevékenykedjenek, és ne csak a nyári kampánymunkában számíthassunk támogatásukra.

A községi tűzoltók számára a kiadott tematika mellett összesen három előadást tartunk a békeharc időszéri kérdéseiről, a mezőgazdaság szocialista átszervezéséről, valamint a második öt éves terv célkitűzéseiről. Remélem, az idén jóval folyamatosabb lesz a felszerelésekkel való ellátásuk. Az átmeneti nehézségeket a meglévő felszerelések jobb karbantartásával és kisebb átcsoportosítással kívánjuk enyhíteni.

- gazdag tanulási program
- barkácsoló szakkör

Ifj. Lukács Béla t. alldgy. a következőkben összegezte terveit:

— Mindenekelőtt még többet akarok tanulni és tapasztalni, mivel alig másfél esztendője vagyok örségparancsnok az egyri alosztályon. Az esti pártfőiskola II. évfolyamára járok. Első kívánságom érthetően az eredményes vizsgáztatással kapcsolatos. Egyébként már a következő évekre is összeállítottam tanulási programomat. A főiskola elvégzése után ugyanis a jogtudományi egyetemre kívánok beiratkozni.

Mint kezdő örségparancsnok, tavaly főleg alapos helyismeretszerzésre törekedtem. Váltótársammal együtt elkészítettük a járásban levő termelőszövetkezetek helyszínrajzát. A rajzokon feltüntettük a beavatkozásokhoz igénybe vehető vízforrásokat is. 1961 első heteiben ismét felmérjük a helyzetet, mivel az átszervezés járásunkban is hamarosan befejeződik, és

ugyanakkor előreláthatólag több kisebb tsz egyesül.

Beosztottjaimmal együtt egy barkácsoló szakkör megalakítását tervezzük. Ennek az lesz a feladata, hogy a gyöngyösi tűzoltókkal közösen különféle szemléltető eszközöket: — makketeket, terepasztalt stb. — készítse és „gyártmányaival” folyamatosan ellássa a megye többi egységét is.

Hogy mit várok a felettesimtől? Nos, erre egy mondatban is válaszolhatok: mindenkéltől több útmutatót és segítséget!

- tsz-jubileum
- testületi kérdések
- új kultúrotthon

Halász Lajos bácsit, a poroszóiak parancsnokát, aki országgyűlési pótképviselő s egyben még vagy félútcát fontos tisztség viselője is, munkahelyén, az itteni „Kossuth” tsz-ben kerestük fel. Énoen egy kanu javításával foglalatoskodott. Amint hallottuk, valóságos ezermester, mivel az asztalosság mellett ácsként, lakatosként és bognárként is ügyeskedik.

— Hát, ami azt illeti —, szabdott, amikor neki is feltették a kérdést — könnyebbet is kérdezhettek volna. No, de nem baj, valahogyan csak összeszedem... Ha valamit netán kifelejtették, ne verjenek meg érte... Elvégre mindig jobb, ha kevesebbet mondunk és többet teszünk, mint fordítva...

Termelőszövetkezeti tagságom tízéves jubileumát ünneplem az új esztendőben. Ha visszatérek a már megtett útra, nem tagadom, az bizony olykor-olykor eléggé göröngyös volt. Ám, ha újra kezdenék, ismét szívesen lennék egyik alapító tagja szövetkezetünknek. Jóformán a szemem előtt alakult át a háttér, — s néhány hónap múlva a hat tsz-ünk két nagy szövetkezetben egyesül, a jelenleg működik pedig szakosított üzemegységekké válnak. Mi például főleg állattenyésztéssel foglalkozunk majd.

Adósságunk nagy részét már tavaly kifizettük. Most lehetőleg teljesen tiszta lappal szeretnénk zárni a gazdasági évet. Kíváncsian várom a zárómádatást, mert úgy hírlík, hogy a harmincöt forintot is meghaladja majd egy-egy munkaegység értéke. Jömagam idős korom ellenére — négyesznál több munkaegységet szereztem. Az idén sem szeretném alább adni.

A tűzvédelmet illetően is előre kívánunk haladni valamelyest. Nemcsak új szövetkezeti önkéntesek kiképzésére gondólok, hanem arra is, hogy a testület taktikai készségét tovább

fejlesztjük. Néhány hónapja ezeltől egy száz köbméterre víztárolót építettünk, most pedig a ruházati kérdések megoldásá kerül majd előtérbe.

Ötmillió forint beruházással gyönyörű, új kultúrotthon épül községünkben. A helyi kulturális szervek — beleértve a testületet is — elhatározták, hogy a jövőben valóban minőség műsorokkal ajándékozzák meg a közönséget. Eppen ezért egyestítettük erőinket és közös kultúrgárdát alakítottunk. A bevétel előzetes megállapodás alapján osztjuk el.

Ha már találkoztunk, kérem tolmácsolják parancsnoktársaimnak is jókívánságaimat: Szeretném, ha valamennyi minél hamarabb megtalálnák helyüket a közösségben. Persze ehhez az is szükséges, hogy testület kollektívájával együtt segítsenek a még meglévő ámeneti nehézségek és lazaságok mielőbbi felszámolásában.

- továbbra is minden lehető az ö kérésesek érdekében

Véletlenül találkoztunk össze ha ugyan véletlennek tekinthető, hogy egy újonnan épült szertár előtt fél órácskára ó kiszállt a gépkocsijából. Beszébe elegyedve, neki is feltett a kérdést: „Mik a tervek az esztendőre”? Mindössze annyit válaszolt, hogy reméli, nem p naszkodnak majd rá az önkéntesek. Azután — mintha csak könyvből olvasná — jellem adatokat sorolt fel a testület 1961. évi támogatásával kapcsolatosan. Egy ideig beszélgettünk még, majd — miután megtudakolta, hogy az építkezésnél szükség van-e a segítségére — elbúcsúzott tőlünk.

A többit azután mások merták el róla. Ebből kiderült, hogy valóságos tudósa a testületi problémáknak. Még a felelősségrevonástól sem riad vissza, ha valahol nem kellőképpen becsülik meg az önkénteseket. A költségvetési tárgyaláson már szinte rettegnek tőle, mert olyan meggyőzően érveket hoz a tervezettnél mindig gyóbb összegű támogatást akar ki az önkéntesek számára.

De az erkölcsieket illetően sem fukarkodik a fáradozás. Ha kell, személyesen is segít kezük új parancsnokok felkutatásában. Alaposságát és ügyettségét egyébként minden jobban bizonyítja a nagyúti a tófalui ún. „fehér folt” felszámolása.

Bár szűkebb pátriáiban bizonyára kitalálták, mindezt kinek a munkáját lemezi, mégis elárultuk, hogy történetünknek Kelemen mán, a füzessanyi járási

Felhívás az előfizetőkhez!

Lapunk előállításának, pontos, időbeni terjesztésének biztosítása megköveteli az előfizetésekre, megrendelésekre és a változásjelentésekre vonatkozó irányelvek pontos betartását. Sorozatos felhívásaink ellenére még mindig előfordul pontatlan előfizetés és utólagos megrendelés, sőt, nem egy esetben késedelmes a változási jelentések beküldése is. Mindezek komoly mértékben gátolják a terjesztési munkát s amellet igen sok bosszúságot okoznak olvasóinknak.

A fenti hiányosságok megszüntetése érdekében az alábbiakra hívjuk fel olvasóink figyelmét:

1. Lapot minden esetben csakis előzetes megrendelés, illetve befizetés ellenében küldünk. Az előfizetést — megrendelést — a tárgyhónapot megelőző hónap 15-ig eszközöljék.

2. Az előfizetők — tekintve, hogy viszonylag alacsony előfizetési összegről van szó — lehetőleg éves, féléves vagy negyedéves megrendeléseket eszközöljenek.

3. A befizetés — megrendelés — minden esetben az általunk kibocsátott, s lapunk 1960. augusztusi számához mellékelt befizetési lapon, ennek hiányában pedig bianco csekken, a 151 110 — K 95 csekkszámára történjen.

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy 1961. évi megrendeléseiket a fenti irányelvek betartásával eszközöljék.

SZERKESZTŐSÉG

MAGYAR TŰZOLTÓ

1961

	FEBRUÁR			MÁRCIUS			ÁPRILIS			MÁJUS			JÚNIUS			
va	1	Sz	Ignác	1	Sz	Albin	1	Sz	Hugó	1	H	Munka ünnepe	1	Cs	Tünde	
	2	Cs	Karolin	2	Cs	Lujza	2	V	Húsvét	2	K	Zsigmond	2	P	Anna	
	3	P	Balázs	3	P	Kornélia	3	H	Húsvét	3	Cs	Irma	3	Sz	Klarijda	
	4	Sz	Ráchel	4	Sz	Kázmér	4	K	Felsz. ünnepe	4	Cs	Flórián	4	V	Ferenc	
ir	5	V	Ágota	5	V	Adorján	5	Sz	Vince	5	P	Gotthard	5	H	Bonifác	
	6	H	Dorottya	6	H	Gottlieb	6	Cs	Cólesztin	6	Sz	Frida	6	K	Norbert	
	7	K	Tódor	7	K	Tamás	7	P	Herman	7	V	Gizella	7	Sz	Róbert	
y	8	Sz	Aranka	8	Sz	Zoltán	8	Sz	Dénes	8	H	Mihály	8	Cs	Medárd	
	9	Cs	Alex	9	Cs	Franciska	9	V	Erhardt	9	K	Gergely	9	P	Félix	
	10	P	Elvira	10	P	Illdikó	10	H	Zsolt	10	Cs	Ármin	10	Sz	Margit	
	11	Sz	Bertold	11	Sz	Szilárd	11	K	Leó	11	P	Ferenc	11	V	Barnabás	
a	12	V	Lidia	12	V	Gergely	12	Sz	Gyula	12	V	Zsófia	12	H	János	
	13	H	Elia	13	H	Krisztián	13	Cs	Ida	13	H	Tóbiás	13	K	Vazul	
	14	K	Bálint	14	K	Maciló	14	P	Tibor	14	Sz	József	14	Sz	Joán	
	15	Sz	Kolos	15	Sz	Nemzeti ünn.	15	Sz	Anasztázia	15	H	Zsófia	15	Cs	Jozsán	
	16	Cs	Julianne	16	Cs	Henriette	16	V	József	16	K	Mózes	16	P	Juzsán	
	17	P	Donát	17	P	Gertrúd	17	H	Rudolf	17	Sz	Paskál	17	Sz	Tóhótöm	
	18	Sz	Konrád	18	Sz	Sándor, Ede	18	K	Ilma	18	Cs	Erik	18	V	Arnold	
s Seb.	19	V	Zsuzsanna	19	V	József	19	Sz	Emma	19	P	Ivó	19	H	Gyárfás	
	20	H	Aladár	20	H	Hubert	20	Cs	Tivadar	20	Sz	Bernát	20	K	Ráfael	
	21	K	Eleonóra	21	K	Benedek	21	P	Konrád	21	V	Pünkösöd	21	Sz	Alajos	
	22	Sz	Gerzson	22	Sz	Beáta	22	Sz	Konrad	22	H	Júlia	22	Cs	Paulina	
	23	Cs	Alfréd	23	Cs	Viktorján	23	Sz	Csilla	23	K	Dezso	23	P	Zoltán	
	24	P	Mátyás	24	P	Gábor	24	V	Béla	24	Sz	Eszter	24	Sz	Iván	
	25	Sz	Géza	25	Sz	Irené	25	H	György	25	Cs	Orbán	25	V	Vilmos	
	26	V	Sándor	26	V	Emánuel	26	K	Márk	26	P	Fülöp	26	H	János, Pál	
	27	H	Akos	27	H	Hajnalka	27	Sz	Ervin	27	Sz	Béda	27	K	László	
	28	K	Elemér	28	K	Gedeon	28	Cs	Arisztid	28	V	Emil	28	Sz	Ireneus	
				29	Sz	Augusztó	29	P	Valéria	29	H	Magdolna	29	Cs	Péter, Pál	
				30	Cs	Izidor	30	Sz	Péter	30	K	Janka	30	P	Pál	
				31	P	Árpád	31	V	Katalin	31	Sz	Petronella				

	AUGUSZTUS			SZEPTEMBER			OKTÓBER			NOVEMBER			DECEMBER		
	1	K	Péter	1	P	Egyed	1	V	Malvin	1	Sz	Marianna	1	P	Elza
	2	Cs	Lehel	2	Sz	István	2	H	Petra	2	Cs	Achill	2	Sz	Aurélia
	3	Sz	Hermína	3	V	Hilda	3	K	Helga	3	P	Győző	3	V	Olívia
	4	P	Domonkos	4	H	Rozália	4	Sz	Ferenc	4	Sz	Károly	4	H	Borbála
	5	Sz	Oszvald	5	K	Viktor	5	Cs	Aurél	5	V	Imre	5	K	Vilma
	6	V	Berta	6	Sz	Zakariás	6	P	Brunó	6	H	Lénárd	6	Sz	Miklós
	7	H	Ibolya	7	Cs	Regina	7	Sz	Amália	7	K	Okt. Szoc. F.	7	Cs	Ambrus
	8	K	László	8	P	Mária	8	V	Etelka	8	Sz	Gottfried	8	P	Mária
	9	Sz	Emőd	9	Sz	Ádám	9	H	Dénes	9	Cs	Tivadar	9	Sz	Natália
	10	Cs	Lőrinc	10	V	Erik	10	K	Gedeon	10	P	András	10	V	Judit
	11	P	Zsuzsanna	11	H	Teodora	11	Sz	Brigitta	11	Sz	Márton	11	H	Árpád
	12	Sz	Klára	12	K	Mária	12	Cs	Miksa	12	V	Jónás	12	K	Gabriella
	13	V	Ipoly	13	Sz	Ludovika	13	P	Kálmán, Ede	13	H	Szanisztó	13	Sz	Luca
	14	H	Ózseb	14	Cs	Szerénke	14	Sz	Helén	14	K	Klementina	14	Cs	Szilárdka
	15	K	Mária	15	P	Enikő	15	V	Teréz	15	Sz	Lipót	15	P	Vaiér
	16	Sz	Ábrahám	16	Sz	Edit	16	H	Gál	16	Cs	Ödön	16	Sz	Etelka
	17	Cs	Jácint	17	V	Ludmilla	17	K	Hedvig	17	P	Hortense	17	V	Lázár
	18	P	Iлона	18	H	József	18	Sz	Lukács	18	Sz	Jenő	18	H	Augusztó
	19	Sz	Huba	19	K	Vilhelmina	19	Cs	Péter	19	V	Erzsébet	19	K	Viola
	20	V	Álkm. ünn.	20	Sz	Friderika	20	P	kat. ünn.	20	H	Jolán	20	Sz	Teofil
	21	H	Sámuel	21	Cs	Máté	21	Sz	nonsolya	21	K	Olivér	21	Cs	Tamás
	22	K	Menyhért	22	P	Móric	22	V	prof. nyike	22	Sz	Cecilia	22	P	Zénó
	23	Sz	Fülöp	23	Sz	Tekla	23	H	zép. nyike	23	Cs	Kelemen	23	Sz	Viktória
	24	Cs	Bertalan	24	V	Geilért	24	K	lyon. a	24	P	János	24	V	Ádám, Éva
	25	P	Lajos	25	H	Kleofás	25	Sz	szlov. a	25	Sz	Katalin	25	H	Karácsony
	26	Sz	Izso	26	K	Jusztina	26	Cs	szlov. a	26	V	Milos	26	K	Karácsony
	27	V	Gebhárd	27	Sz	Adalbert	27	P	szlov. a	27	H	Virgil	27	Sz	János
	28	H	Ágoston	28	Cs	Vencel	28	Sz	szlov. a	28	K	Stefánia	28	Cs	Kamilla
	29	K	Erneszt	29	P	Néphadsereg n.	29	V	szlov. a	29	Sz	Noé	29	P	Tamás
	30	Sz	Róza	30	Sz	Jeromos	30	H	szlov. a	30	Cs	András	30	Sz	Dávid
	31	Cs	Erika				31	K	szlov. a				31	V	Szilveszter

igazgatási osztályának ve-
e a szereplője. Reméljük,
évben nagyon sok tanácsi
követi majd a példáját!

— szertárávátás
— klubélet

Szertárávátással kezdjük
szertárávátás — újságolta
Mező József besenyő-
tűzoltóparancsnok. — Az
támogatást újszólván
dupláztuk az értékes társá-
ni munkával. Jóformán a
sság minden rétege részt
az építésben, s az anyag
lítását őt tsz vállalta.

indébből azt gondolhatná
ki, hogy a tűzvédelem te-
is ilyen kedvező a helyzet.
mos, ezt ma még nem mond-
juk el. Testületünk tagjai-
jó része ugyanis a környe-
helyiségekben dolgozik. Ter-
ve, hogy hamarosan felke-
rjük őket, és igyekszünk rá-
zézni őket arra, hogy vállal-
nak munkát a szövetkezetben,
kívánja ezt az ország ér-
és ugyanakkor ma már
is megtalálhatnák a számi-
ukat. Emellett a létszám nő-
ésével is foglalkozunk. El-
orban brigádvezetőkre, jó-
gondozókra és olyan tsz-ta-
ra gondolk, akik állandóan
üzveszélyes helyek közelében
tőzkoznak.

A klubélet megteremtése is
repel terveinkben. Közsé-
nkben ugyanis a társadalmi
t egyik központja az őrszo-
Eppen ezért a testületbeliek
„civil” vendégeink számára
a szórakozási lehetőségek
llett — művelődési alkalmá-
t is kívánunk biztosítani.

— „nyugállományba”
vonulás — még né-
hány kívánsággal...

A 75 éves Sirányi János —
egésztes kora ellenére — egész-
szes, élénk és igen energikus
ember. Népes családja (12 uno-
és 1 dédunokája van) kö-
ben tiszteletnek és szeretet-
ek örvend, elismeri és becsüli
község lakossága, s önkéntes
zaltsága is. Közel fél évszáz-
da él az önkéntes hivatásnak,
30 éve vezet, irányítja a lá-
ntlan önkéntes tűzoltótestület
unkáját. Ízigm-vérig tűzoltó,
andóság, példamutató s amellett
en agilis parancsnok, bár —
int szavaiból kivesszük —, ma
ár bizony egy kicsit neheze-
re a dolog...

— Igencsak itt az ideje an-
nyugállományba”
vonnuljak, s a fiatalok vegyék

át a helyemet — foglalja össze
újról a kívánságát, majd így foly-
tatja: — Oszintén megvallva,
már korábban is foglalkoztatott
a visszavonulás gondolata. S
hogy miért nem került rá a
sor? Hát egyszerűen nem bír-
tam rászálni magamat erre a
lépésre, meg azután az utánpótlás
körüli sem volt minden
rendben. Ma már azonban más
a helyzet! Utánpótlásunk kifogá-
stalan, s olyan önkénteseink
vannak, akikre nyugodtan rá le-
het bízni a testülettel. Persze,
jómagam sem akarok — s nem
is tudnék! — csak úgy egyszer-
rűen és végérvényesen visszav-
vonulni.

Nagyon szeretném azután, ha
már a jövő évben valóra válna
a község és a helybeli négy
üzem önkéntes tűzoltóságának
összevonásával kapcsolatos ter-
vünk is. Ennek az a lényege,
hogy megerősítjük a lábatlan
községi és üzemi tűzoltóságok
eddig meglehetősen laza kap-
csolatát, s egy úgynevezett
csúcsvezetőség megszervezésé-
vel közös irányítás alá vonjuk
munkájukat.

S végül még egy, nem ép-
pen szerény, de úgy érzem jo-
gos kívánság: Nagyon szeret-
ném — s velem együtt az önké-
ntes gárda és a község lakói
is —, ha mielőbb egy jó gép-
járműfecskeendővel vagy éppen
tűzoltógépjárművel büszkélked-
hetnénk...

— nagyobb felelős-
ségérzettel
— többet a község-
fejlesztésért

Bombicz József elvtárs, a do-
rogi járási tanács VB titkára
röviden így körvonalazza jövő
évi terveiket:

— Az utóbbi években hatá-
rozott fejlődés tapasztalható a
járási testületeink életében s
általában a tanácsszervek kap-
csolatos tevékenységében. En-
nek ellenére korántsem va-
gyunk elégedettek, s éppen
ezért további lépéseket kívá-
nunk tenni — elsősorban taná-
csaink tűzrendészeti tevékeny-
ségének fejlesztése érdekében.
Megítélésünk szerint ugyanis a
községi tanácsok s azok veze-
tőinek egy része még mindig
meglehetősen távol tartja magát
a tűzrendészettől, és korántsem
érez olyan felelősséget pl. a tes-
tületi munka iránt, mint azt an-
nak jelentősége megkövetelné.
Felvett szándékunk, hogy ta-
nácselnökeinket s tanácsfunkcio-
náriusaink figyelmét erőtelje-
sen ráirányítsuk a községek
tűzvédelmének megszilárdításá-
val kapcsolatos kérdésekre, s a
pártiszervezetek támogatásával
járászerete olyan helyzetet te-
remtünk, melyben a tanács
valóban felelős gazdája lesz a

tervek

községek és termelőszövetkeze-
tek tűzrendészeti megszilárdítá-
sának is.

Ilyen vonatkozásban — vet-
tük ki további szavaiból — már
megtörténtek az első lépések.
Nemrégiben pl. a tanácsi dol-
gozók részére rendszeresített
továbbképzés keretében feldol-
goztatták a „Tanácsok Közlö-
nye” VIII. évfolyam 63. számá-
ban megjelent „Tájékoztató a
tanácsoknak és szerveiknek a
községi önkéntes tűzoltótestüle-
tek szervezésével és működésé-
vel kapcsolatos feladatairól” c.
tájékoztató anyagot. Tervebe
vettük továbbá, hogy a járás
közsegeit tűzrendészeti fejlesz-
tési terv kidolgozására kötelez-
zik. A terveket — tűzrendészeti
munkaprogramokat — a községi
tanács és a testület vezetősége
közösben dolgozná ki, s a járási
tanács hagyná jóvá. Meggyőző-
désük, hogy ez a megoldás fel-
tétlenül növelné a községi taná-
csok vezetőinek a tűzrendészet
iránti felelősségérzetét, s emel-
lett a járási tanács figyelmét is
jobban ráirányítaná a legfonto-
sabb kérdésekre.

— Sokat várunk tanácsaink-
tól, de persze a testületektől, s
az önkéntes tűzoltóságok tagjai-
tól is — jegyzi meg mintegy
összefoglalás képpen. — Min-
denekelőtt természetesen azt,
hogy továbbra is becsületesen és
lelkismeretesen dolgozzanak, és
éberan őrködjenek szocialista
közsegeink tűzvédelmén. De
mást, többet is várunk tőlük! —
mégpedig azt, hogy önkéntese-
ink a tűzvédelmi munkájukon
túl a jövőben sokkal nagyobb
részt vállaljanak a községpoliti-
kai és községfejlesztési tervek
megvalósításából, s mint aho-
gyan ez már több községben
tapasztalható, lényegesen job-
ban bekapcsolódjanak a falvak
kulturális életébe is...

— tükröződjön a
munka, a hivatás
— szeretete

Tóth János tíf. hdgy., a tata-
bányai alosztály őrségparancs-
nok első sorban az emberek ne-
velése terén „vár” nagyon so-
kat az új esztendő felől. Mint
mondja, fegyelmi vonatkozás-
ban már nincsenek alapvető
problémáik és pl. december kö-
zepéig nem történt az alosztá-
lyon kirívó fegyelemsértés. A
további tennivalókat inkább a
valóban szocialista munka-
és szolgálati viszony kialakításá-
ban látja. Hogy miért? Tapasz-
talata szerint a beosztottak ál-
talanban végrehajtják ugyanis a

kiadott parancsokat és utasítá-
sokat, azonban munkájuk leg-
többször gépies, s nem tükröz-
dik benne a munka, a szolgálat
s végeredményben a hivatás sze-
retete. De sok tennivaló akad
még az öntevékenység kifejlesz-
tése körül is. Ha ilyen vonatko-
zásban sikerültné is némi er-
edményt felmutatni (pl. a lakta-
nyakörlet karbantartása és di-
szítése stb.), ez a törekvés még
egyéltalan nem általánosítható,
s nem jelentkezik pl. a kifeje-
zetten szolgálati vonatkozású
ténykedésekben. Reméli, hogy a
párt- és a KISZ-szervezet se-
gítségével, illetve a kommunis-
ták és a KISZ-fiatalok példa-
mutatásával ilyen vonatkozás-
ban is lényegesen előbbre jut-
nak majd.

— megnyugtatóbb
tűzvédelmet
— tizenkétlálalatos...

Vincze Sándor tíf. őrm., a
„Tatai Textil” instruktora egy-
általán nem fukarkodik a sza-
vakkal, amikor a jövő esztendő
kilátásairól és esetleges kíván-
ságairól faggatjuk.

— Első kívánságom az üzem
tűzrendészeti helyzetének to-
vábbi szilárdításával kapcsola-
tos. Konkrétan arról van szó,
hogy üzemi területén me-
lehetősen nagy probléma a sza-
bályos raktározási módok érvé-
nyesítése, nincs tökéletes rend
az elektromos vezetékek körül,
de megoldatlan még a fonoda és
a tűzveszélyes kártoló tűzbiztos
leválasztása, elkülönítése is. Per-
sze, nem egyszerű dolgok ezek,
és megoldásukhoz sok pénzre
van szükség. Szerencsére, az
üzem vezetősége igen jóindula-
túan kezd foglalkozni ezekkel a
kérdésekkel, s a felsőbb szerve-
ekkel folytatott tárgyalások is
sikerrel kecsegtetnek. Jó lenne
azonban, ha mielőbb sor kerül-
ne a nemcsak tűzrendészeti, de
termelési szempontból is hátrá-
nyos állapotok mielőbbi meg-
szüntetésére.

Szóba kerül még persze egy-
két magánjellegű kívánság is.
Mi most csak a „leglényegeseb-
bet” említtük meg, mégpedig
azt, amely egy jól fizető 12 ta-
lálattal kapcsolatos. Vincze elv-
társ ugyanis rendszeresen to-
tózik, s bizony nagyon szeretné,
ha végre már komolyabb ösz-
szegzet is nyerne. S hogy erre
milyen nagy szükség lenne, azt
talán legjobban népes — hat
gyermekes — családja bizonyít-
hatja...

Amit a biztonsági filmről tudnunk kell

A 4/1959. BM sz. rendelet előírásai szerint 1960. június 1-től az egész ország területén csak biztonsági filmet szabad vetíteni a filmszínházakban. Ez a tény a meglévő filmtárolási szabvány mellett szükségessé teszi egy, az új biztonsági filmek tárolásával foglalkozó szakmai szabvány kidolgozását. Ahhoz, hogy ezt a munkát el tudjuk végezni, meg kell ismerkednünk a biztonsági film tulajdonságaival, gyártásával stb.

A film anyaga

A „film” angol eredetű szó — hártát jelent. A filmanyag fő tulajdonságai: az üvegszerű átlátszóság, a törhetetlenség, a hajlékonyság, a kis súly, a kellő szilárdság, a megfelelő mérettartás, bizonyos mértékű időállóság, s a gyors ragaszthatóság.

A vetítésre alkalmas filmszalag három rétegből áll: hordozó, közbenső és képréteg.

A hordozó: üvegszerűen átlátszó, tiszta hajlékony műanyag, vastagsága 0,13—0,15 mm.

A közbenső réteg: — más néven szubsztrát réteg —, amely a képrétegnek a hordozóhoz tapadását segíti elő.

A képréteg: — más néven emulzió (schicht) — zselatinba ágyazott ezüstszemcsék tömegéből áll és tartalmazza a fényképezéssel előállított képet, illetve a rögzített hangot.

A filmszalag egyik oldala rétegmentes, fényes felületű — üveg- vagy fényes oldalnak nevezik. A másik oldal a réteg- vagy emulziós oldal. A filmek hordozó anyaga túlnyomó részben cellulóz. Ebből készülnek a nitrocellulóz, acetilcellulóz, acetobutirát filmek. Újabban egyre nagyobb tért hódít a poliészter alapanyagú film is.

A NITROCELLULÓZ FILM alapanyaga a gyapot, amely nitráló folyadék (salétromsav és kénsav keveréke) hatására nitrocellulózra alakul. Ezt kiszáritás után oldószerekkel oldják (alkohol, éter, acetón, ecetészter), majd lágyítóanyagot adnak hozzá (kámfor), amely biztosítja a film hajlékonyságát. A kész filmben mintegy 86 százalék a nitrocellulóz és 10—12 százalék a lágyítóanyag. A következő művelet az emulziós réteg ráöntése a filmanyagra (zselatin és acetón keveréke, zselatinba ágyazott brómézüst-szemcsék).

ACETILCELLULÓZ FILM előállításánál esetén a nyers cellulóz nagyon gondosan meg kell tisztítani (ábra) zsírtól, kötött víztől. Maga az acetilezés ecetsav anhidrid és jégecet keverékével történik katalizátorok (pl. kénsav, cinkklorid vagy perklorosav) jelenlétében. A cellulózt az acetilező oldatba apránként adagolják. Gyártás alatt a hőmérséklet a 20 C fokot nem haladhatja meg, mivel akkor alacsony viszkozitású, gyenge terméket kapunk. Az acetilezés befejezése után a végterméket az oldatból kicsapással nyerik ki. A kicsapáshoz észtereket és magasabb rendű alkoholokat használnak.

A kész triacetilcellulóz (cellulóztriacetát) stabilitása nagymértékben attól függ, hogy a savak és a katalizátor utolsó nyomait is eltávolították-e belőle. Kicsapás után éppen ezért a terméket először gyengén lúgos, majd vizes mosásnak vetik alá. A filmfóliák előállítására az anyagot megfelelő oldószerekben feloldják, hozzáadják a lágyító és stabilizáló anyagokat, majd szűrés és légtelenítés után a fóliaöntőgépre viszik. Oldószerként a legkülönbözőbb szerves oldószerek használatosak.

Az oldószerekkel szemben a következő követelményeket kell támasztanunk:

- a) stabilak legyenek,
- b) ne legyenek mérgezők,
- c) lehetőleg színtelenek legyenek,
- d) az oldott cellulóz-észterekkel kémiaiilag nem reagálhatnak,
- e) kis koncentrációban is hatástalanok legyenek a fotoemulziókkal szemben.

Gyakran oldószerek-keverékeket használnak, amelyekben alacsony és magas forráspontú oldószerek egyaránt előfordulnak. Acetilcellulózhoz legalkalmasabb a metilénklorid és etilalkohol vagy a metilénklorid és metilalkohol keveréke. A filmfólia gyártásánál fontos követelmény az oldószerek visszanyerése, mert a terméket csak így lehet elfogadható áron forgalomba hozni.

Lágyítószerként a triacetin, a trikrezilfoszfát, a trifenilfoszfát és a butilenglikol észterei jönnek számításba.

Az oldást zárt dagasztó-keverőgépben végzik. Az acetilcellulóz kis részletekben adagolják az oldószerek-lágyítószerek keverékbe. Az oldási folyamat 6—8 órát igényel. Oldás után a sűrűn folyó anyagot szűrőpréseken nitrogéngázzal átsajtoltják. Szűrés után az oldatot nagy tartályokba gyűjtik és vákuum alatt légtelenítik (levegőbuborékok eltávolítása). Ezután kerülhet csak sor a fólia öntésére.

A szűrt és légtelenített lakkoldatot egy megfelelő szabályozható réssel ellátott vályúból ráöntik egy fényezett fémfelületre, amelyen az anyag széletterül, majd az oldószerek elpárolgása után arról lehúzzható a kész fólia.

Általában kétféle géptípus ismeretes:

- doböntőgépek,
- szalagöntőgépek.

Az öntőgépnek általában a következő feltételeket kell kielégítenie:

- teljesen egyenletes, rezgésmentes működés,
- kifogástalan sík és fényezett öntési felület,
- pontosan szabályozható szellőztetés.

Az öntést a szárítás követi: a szárítólevegővel eltávolított oldószerek-gőzöket a szorpció tornyokban elnyelik, majd az oldószerek-keveréket rektifikációs eljárásnak vetik alá, és így visszanyerik a tiszta oldószert.

A nyers filmfóliákat a később rákerülő emulziós réteg tapadó képességének növelésére még egy külön réteggel látják el, amelyet szubsztrát rétegnek nevezünk. Erre a célra igen hig. vizes zselatin-oldatokat alkalmaznak, amelyek kevés jégecet és acetont is tartalmaznak. A szubsztrát oldatok általában háromféle anyagot tartalmaznak:

1. tapadást biztosító anyagokat (zselatin),
2. valamilyen oldószert a fenti anyaghoz (víz),
3. oldószert, amely a fóliát a felületén oldja vagy duzzasztja (alkohol, acetón, jégecet).

Mielőtt a filmekre fényérzékeny réteget öntenek, azt alapos vizsgálat alá vetik. A filmek laboratóriumi vizsgálata kiterjed a szakító szilárdságra, a száraz és nedves nyúlásra, a felületi pH (savasság), esetleges oldószernyomok és hamutartalom meghatározására is.

A film anyagának jellemző tulajdonsága

TÜZVESZÉLYESSÉG. A nitrofilm rendkívül nagy gyúlékonysága (125 C fok) onnan származik, hogy a cellulóz-molekula nitrogénnel keresztül kapcsolva, sok oxigént tartalmaz, vagyis magában a molekulában annyi oxigén van jelen, amennyi a benne levő szénhidrogén atomok oxidációjához elegendő, és így a külső levegőtől elzárt térben is teljesen elég. Ezzel szemben az acetil-cellulózból készült filmekben (triacetát-filmek) a cellulóz-molekulák szabad hidroxil-csoportjai acetil-gyökökkel vannak helyettesítve (az ecetsav savmaradéka), és így nincs meg a lehetőség a spontán elégésre. A szokásosan használt biztonsági film gyulladási hőmérséklete 370—425 C fok között van. Lassan és legtöbbször láng nélkül ég. Rosszabbul ég, mint a csomagolópapír, és magától is könnyen elalszik. A vetítőgép képkapujában kigyulladt film tüze nem terjed tovább. A biztonsági film bevezetésének — a tűzveszélyesség kiküszöbölése mellett — messzeható gazdasági előnyei is vannak.

SAKÍTÓ SZILÁRDSÁG ÉS NYÚLÁS. A filmszalagot a kidolgozás, a vetítés, az átcsevelés stb. mechanikailag jelentősen igénybe veszi. A fogasdobokon való továbbítás, a szakaszos mozgás, a vetítőgép alsó felcsévelő orsójának húzása, az átcseveléskor kifejtett feszítés a filmszalag keresztmetszetében — érthetően — húzó feszültséget ébreszt. Azt a feszültséget, amelyenél az anyag elszakad, szakító szilárdságnak nevezzük. Ez nitrofilmeknél 10—12 kg/mm², az acetilfilmenél 8—9 kg/mm².

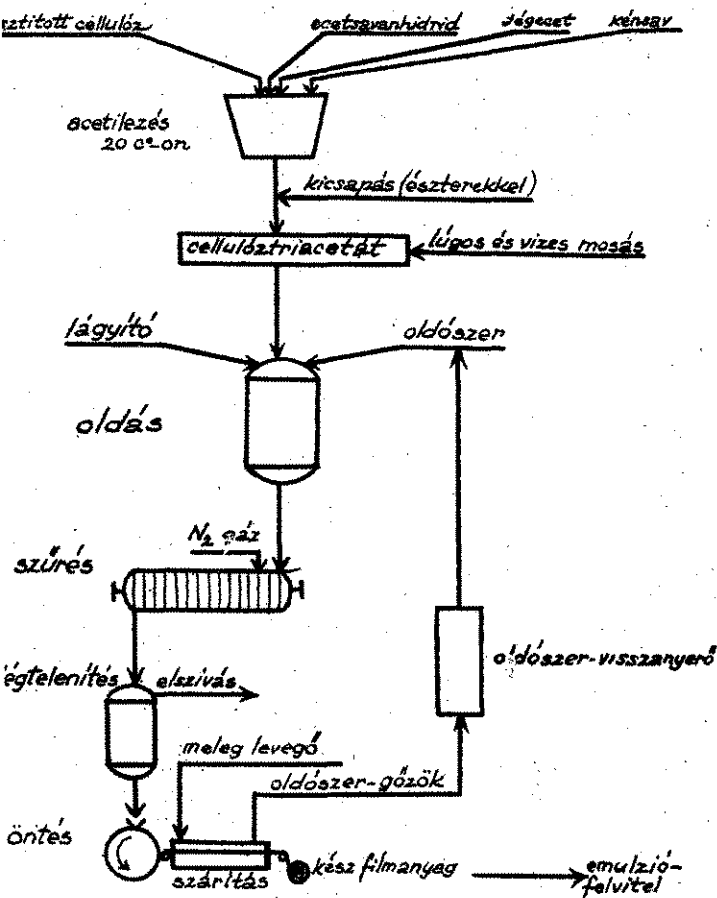
Jellemző érték a nyúlás is, vagyis a filmszalag hosszirányú retnövekedése. A nyúlás a terhelés növekedésekor kezdetben mértékű, majd egyre nagyobb. A nitrofilm nyúlása szakadásig 28 százalék, a régebbi acetil-filmké pedig 10 százalék. A filmszalag nedves környezetben, folyadékban és melegben külső terhelés nélkül is megnyúlik.

Itt említjük meg, hogy az elszakadt acetát-filmet a következő verékkel lehet megragasztani:

- 50 ml jégecet,
- 30 ml acetont,
- 20 ml etilacetát,
- 5 g acetilcellulóz.

HAJLÉKONYSÁG. A filmszalag használat közben hajlító igénybevétel alá kerül. A hajlító igénybevételt, illetve szilárdítást az áthajlítások számával adják meg. A szakadásig bekötött hajlítások száma a szilárdság mértéke. A nitrofilm az acetilfilm pedig 34 áthajlítást bír el.

ZSUGORODÁS. A cellulózfilmek egyik legjellemzőbb tulajdonsága a zsugorodás, — ennek az oka a film alkotóelemeinek párolgása. A filmméretet csökkennek és a film vetíthető-

A biztonsági film gyártásának folyamata

ge lehetetlenné válik. A zsugorodás természetes folyamat, amely raktározás és forgalmazás közben szabályszerűen végbemegy. A folyamatot a vetítógép nagy mennyiségű hőszugárzása gyorsítja.

VILLAMOS FELTÜLTÖDÉS. A filmszalag dörzsölődés, súrlás hatására könnyen elektromos töltést kap. Ezt a levegő súrlás is előidézhetheti. A feltöltődés következtében a filmszalag mával ragadja a levegőben levő porszemcséket, és ez a körülmény rocolódást okoz a szalagon és a vetítógépen. A feltöltődés különösen kellemetlen hatású a vetítógép hangfejében, mivel ott pedikus pattogások, zörejek keletkeznek, s ezek rontják a hangnőségét.

A FILM ÖREGEDÉSE. Az elmondottakból következik, hogy a film a használat és a raktározás folyamán öregedik: a méretek ltkennek, az anyag törékeny lesz és elszíneződik (részben megugul, illetve megbarnul). Az acetilcellulóz film stabilabb, időtállóbb, mint a nitrofilm, és vegyi állandósága is nagyobb.

A filmanyagok alkalmazási területei és gazdaságossága

A tűzveszélyes nitrofilm csak normál méretben készült (35 mm), a biztonsági filmet viszont minden méretben készítik. A nitrofilm nagy tűzveszélyessége miatt ma már világszerte fokozatosan háttérbe szorult. A normál filmet elsősorban a filmgyárak használják, kép és hangfelvételre, de a városi filmszínházaknál és a televíziónál is alapanyag.

A 16 mm-es keskenyfilm 1923-ban kezdte pályafutását. Eredetileg csak mint amatőrfilm szerepelt, később azonban a normálfilm versenytársa lett, és a falvak és iskolák műsorrelátását szolgálja. Újabban a televízió is egyre fokozódó mértékben használja fel.

A keskenyfilmből — a kisebb képméretet miatt — azonos időtartamú műsor rögzítésére rövidebb filmhosszúság szükséges, így a 250 m-es normálfilm-műsor 100 m hosszúságú keskenyfilmen elfér. A normálfilmmel szemben hátránya, hogy csak kisebb méretű kép vetíthető (maximum 5 m széles), és a hangminőség is jelentősen gyengébb.

A 8 mm-es film 1932-ben jelent meg. A kép 1—1,5 m szélességre vetíthető. A film úgynevezett fordított film, vagyis a felvételénél kapott negatív az előhívásnál pozitívrá fordul, s ez a tény a költségeket csökkenti.

A 9,5 mm-es film alkalmazási területe aránylag szűk, a többi méret — 28 és 17,5 mm — gyakorlatilag úgyszólván eltűnt.

A filmszalag ellenállóképességének fokozása utókezelési, illetve feljavító és megelőző eljárásokkal történhet.

FELJAVÍTÓ ELJÁRÁS: A vetítés során összekarcolódott filmet oldószerekkel kezelik, így a karérok és mélyedések összeolvadnak, és a felület egyenletes sima lesz.

MEGELŐZŐ ELJÁRÁS: A laboratóriumi műveletek után a film mindkét oldalát védőréteggel látják el. A védőréteg lehet zselatin, sellakk, cellulózészter, műgyanta, albumin, kazein stb. A védőréteg az emulziót ellenállóbbá teszi a külső hatásokkal szemben, mérsékli a réteg ezüstszemcséin keletkező fényszórást, s ezzel javul a kép minősége.

Az elhasznált filmeket (kiselejtett film) az ipar alapanyagként újból felhasználja, és a hordozóból (nitrocellulóz, acetilcellulóz) különféle lakkokat gyárt.

Lakkgyártásra háromféle formában használják a filmet: mosott film, lakkgyapot és oldat alakjában. Az eljárás során levált emulziós réteg jelentős ezüstöt tartalmaz, amely vegyi úton színezüstté kiválasztható.

Raktározás, szállítás

Hazánkban jelenleg nem gyártanak biztonsági filmet, ámbr a váci Forte gyár tervebe vette a gyártását. A hazai gyártás beindulásáig ezért külföldről biztosítjuk szükségleteinket. A legtöbb anyagot az „Agfa” cégtől szerezjük be, de emellett a belga „Gevert”, a svájci „Celfa”, az olasz „Ferránia” és az NDK „DIA” vállalat is szállít biztonsági filmeket hazánkba.

Hazánkban a legnagyobb biztonsági filmanyag-fogyasztó a Filmlaboratórium Vállalat.

A külföldi cégek a filmeket a szokásos fémdobozban helyezik el. A fémdobozokat hullámpapírból készült védődobozokba teszik. 28—30 db ilyen dobozt kocka alakú puhafa ládába csomagolnak, és így szállítják a megrendelőnek. Egy-egy fémdobozban kb. 300 m hosszú biztonsági film van, melynek súlya 2,20 kg.

A Filmlaboratórium V. a régi nitrofilmes raktárboxokat használja fel raktározás céljára. A filmeket vascsőállványon tárolják, de a már említett fémdobozokban, méghozzá súlykorlátozás nélkül.

A MOKÉP által rendelt filmkópiákat 600 m-es tekercsekben készítik, és így is szállítják.

AJÁNLOTT IRODALOM:

DIN 15 551: Sicherheits Kiner-film.

Pozsonyi Gábor dr.: Filmtechnika (Műszaki Könyvkiadó, 1959.).

Barabás—Groh: A fényképezés kézikönyve (Műszaki Könyvkiadó, 1955.).

Bruckner: Szerves Kémia, I. kötet (Tankönyvkiadó, 1952.).

ASA PH 1 25—1956. American Standard Specification for Safety Photographie Film.

A televíziós készüléket ajándékba kapták, az állványt és a ládát viszont Kovács János készítette — társadalmi munkában

Erősen sötétedett már, amikor a tanács-házával szemközti épület előtt egy akkurátus sörprögő, kissé köpcös, bricsesznadrágos férfi köszöntött bennünket:

— Jó estét! Kerüljenek csak beljebb. Nemsokára megérkezik a Tóni bácsi is... Egyenruhákért utazott Veszprémbe...

Őszintén szólva, hirtelenjében aligha tudtuk volna megmondani, vajon hol is találkozhattunk már egymással, pedig ő ismerősökként tessékelt bennünket a patikatisztaságú társalgóba. A világosságnál azután észrevettük, hogy egy mérőléc kandi-kál ki a felső kabátzsebéből... Ejnye — jutott eszünkbe — hiszen vagy két esztendeje valóban találkoztunk már. Nem más, mint Kovács János asztalosmester, aki olyan buzgógn rendezget a helyiségben, mintha csak a saját lakásában lenne. Az épület pedig, amelyet annak idején még csak félkész állapotban láttunk, időközben az ország egyik legszebb tűzoltóotthonává csinosodott...

— Úgy van ez nálunk — magyarázza sep-
rűvel és lapáttal a kezében —, hogy minden este más a napos. Így azután mindig otthonosan érezzük magunkat...

— Meg kell adni, valósággal csodát műveltek — vesszük fel a beszélgetés fonálát —, s az építést bizonyára sok társadalmi munkával is segítették...

Barátunk hamiskásan elmosolyodik, majd szemrehányóan mondja:

— Ezt mondják, vagy kérdezik? Merthát, ha nem csal az emlékezetem, egy ízben már írtak róla... mármint az épületről... Meg arról, hogy milyen sokat tett érte a tanács... De az embereket valahogyan kifelejtették... Szó se róla, igazán minden elismerésünk a tanácsé, s valóban mindenben támogat bennünket. Igen ám, de ha nem lennénk, vajon kit támogathatna? Mivelhogy itten a Tóni bácsi vezérlésével a falu apraja-nagyja szorgoskodott...

— Mikor készültek el a munkával?
— Néhány hete. De erről nem vagyok hajlandó elárulni többet, várják csak meg a Tóni bácsit, mármint Végh Antalt, a parancsnokunkat, biztosan emlékeznek még rá...

Akiket a munkában és a testületben is mindig együtt láthatunk: Végh Antal és fivére, József

A fiatal Sári László egyike a legszorgalmasabb területfelelősöknek

Közösségi arculatát is formálják

Mindez azonban már népes hallgatóság előtt hangzott el. A helyiségben ugyanis mind sűrűbben adták egymásnak a kilincset az emberek.

— Foglalkozásra készülnek, vagy talán próbát tartanak? — kérjük az egyik fiatallembert, a most már csapatostól érkező fiatalokra célozva.

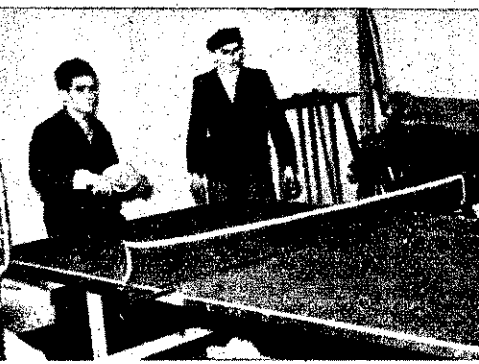
— Nem, egyikre sem. Ma csak amolyan csendes összejövetelt tartunk — feleli. — Ha jó zene lesz a rádióban, táncolunk egy keveset, azután pedig megnézzük a színdarabot a televízióban... A készüléket egyébként nemrégiben kaptuk jutalomképpen — mutat a faállványon büszkélkedő lelakatolt ládára —, és azért tartjuk úgy, nehogy a hozzá nem értők elbabrálhasák...

Nyílik az ajtó és két középkorú férfi lép a helyiségbe. Az egyik termetes, kerek arcú vidám ember, a másik pedig — mintha csak az ellentéte lenne — alacsony, zömök és kissé szomorkás a tekintete. Azt mondják róluk, olyanok, mint a „szlámi ikrék” — mivel a munkában és a testületben is szinte elválaszthatatlanok. Messzi vidéken híres bognármesterek, s pár évvel ezelőtt egyszerre érlelődött meg bennük az elha-

főkajári önkéntesek életében. Ekkor érkezett meg ugyanis a községbe az első szállítmány téglá, amelyet egy Zergi Dezső nevű ember nyomban az építkezés helyére szállított. S a felsorolást akár álló hétig folytathatná, hiszen úgyszólván minde téglának külön története van. Mészáros József például legalább húsz fuvart vállalt társadalmi munkában, az időközben valam semmiség miatt megsértődött Kéri László pedig ugyancsak jónéhány társadalmi munkaegységgel sietette az építkezést...

— Meg azután a fivérémmel együtt mi is csináltunk egyet és mást, de ezt felesleges lenne megírniuk. A lényeg az, hogy a lakosság munkájának értéke a nyolcvan ezer forintot is meghaladta, és a megtakarított összegből részben az egészségház, nem pedig a kultúrotthon részére egy televíziós készülék ára is kikerekedett.

Persze, azért egyéb munkáinkat sem hagyott el. Így kerekben tizenhárom területfelelős-párunk működik. Az idősebbek mármint a tapasztaltabbak — a parancsnokok, az újoncok pedig a beosztottak. Egyikük éppen itt is van — mutat eg-

Tánc és asztalitenisz... Balatonfőkajáron ez is a testületi életéhez tartozik

tározás: kis műhelyükkel ők is belépnek a közösbbe. Mondanunk sem kell, hogy a tszben tárt karokkal fogadták a sok mindenhez értő, aranykezü mesterembereket.

A magasabbik a már említett Tóni bácsi, a balatonfőkajári önkéntesek érdemes parancsnoka, a másik pedig József, az öccse, aki papíron „csak” egyszerű területfelelős. De ha valahol meghalljuk, hogy az „Antal ezt vagy azt tette”, bizonyosak lehetünk benne — a munkában részt vett a József is...

Most is, ahogy szerényen áll a testületi naplót lapozgató Antal mellett, szinte kiérződik a tekintetéből: fivére csak az illendőség kedvéért böngészti a könyvet, hiszen akárcsak ő, az Antal is kívülről tudja az összes adatokat. Így például azt is, hogy 1958. február 11-e nevezetes nap volt a

húsz év körüli fiatalemberre —, Sári Lászlónak hívják, és egyike a legszorgalmasabbaknak.

— És a többiek milyen eredménnyel dolgoznak?

— Hogy milyennel? Ez természetesen a szerencsén is múlik, de tény az, hogy tízenegy éve mindössze kétszáz forint tűzkár volt a községben!

— No és hogy áll a „Szabadság” tsz tűzvédelme?

— Hát azzal jelenleg még nem nagyon dicsekedhetünk, mivel nagyobb beruházásokat egyelőre nem eszközölhetnek. A rendet azonban megköveteljük tőlük. A cséplést és a rakodást — úgy is mint szerelő — személyesen is ellenőrzöm. Addig nem indulhat a gép, amíg nincs minden rendbe körülvéve. De a kazlak közötti tűztávolságot betartásáért tavaly is sokat kellett hadakoznunk...

— S hogyan fizetett a termés?

— Megmondom őszintén, lehetett volna jobb is. Hiszen az előző években egy-egy munkaegység értéke olykor az ötven forintot is meghaladta. Most viszont bekezdünk a harminckettővel. Sajnos, az agronómusunk nem ismerte eléggé az itteni talajviszonyokat, és ezért nem valami jó vetéstervet készített. Igaz, hogy a kedve-

időjárás is sok galibát okozott. Ugyalom, testületünk becsületére válik, a krumpliczedési rohamunkában egy önkéntes tűzoltó is részt vett. Azaz is sok gondot okoz, hogy nagyon a fiatalunk. Legtöbbjük a környéken zik és csak este látjuk őket. Bizony kellene már oldani valahogyan, hogy ne valami pénzhez jussanak — akkor szívesebben hazajönnének, hiszen az ben sem több a keresetük, és utazgatsem kellene. Csak hát megnőttek ám ényeik. Nézze csak meg a lányokat; lőzködnek, mintha „grófkisasszonyok” nek...

És mik a további elképzeléseik? Először is rentábilisabbá tesszük a gazot. Néhány héttel ezelőtt kibővítettük zetőséget, és alapos számításokat vénk, hogy miből mennyit érdemes vet. A kertészet például nagyon jól fizezt tehát feltétlenül továbbfejlesztjük. amarosan háromezer főre emeljük az ószág „személyi állományát” is... lett 1961-ben is jól pénzelnünk majd a sekből — a mostaniakat hamarosan uk...

óra felé jár, s így hamarosan megidk a televízióközvetítés. Addig pedig yára a fiatalok is táncolni akarnak — éppen ezért búcsúzunk is.

Csak az a kár, hogy nem tegnap jöttek ndja Kovács János. — Megismerkedk volna az új, fiatalokkal megerősített arunkkal is.

Tavasszal feltétlenül látogassanak meg llnket, mert akkor az otthoni ünne- sen is felavatjuk — teszi hozzá Végh —, igaz, másfélszázan aligha férünk mne, de majd csak megoldjuk vala- m...

arárságos épület képe hamarosan el- a szemünk elől —, de Tóni bácsit, s cós asztalosmestert meg a többieket nagyon sokáig megőrizzük az emlé- lünkben. Hiszen vitathatatlanul azok tartoznak, akik áldozatos munkájuk- észt vesznek a falu új, szocialista ar- inak történelmi jelentőségű kialakí- an!...

Próba közben...

A VESZPRÉMI VÁROSI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ-TESTÜLET SZÍNJÁT-SZÓIRÓL meglehetősen nyugtalanító hírek érkeztek az utóbbi hónapokban. A tavalyi BM-fesztiválon aratott emlékezetes sikere után jóformán feloszlott az együttes. Hogy miért? Azt ma már nem érdemes firtatnunk, hiszen a minap ismét találkozhattunk velük — méghozzá próba közben!... Igaz, egyik-másik régi szereplőt hiába kerestük... (Az alkalmi próba-teremem nyilvánított kis hálólhelyiségben viszont sok új arcot fedezhettünk fel — köztük az együttes munkájába bekapcsolódott állami tűzoltókat is!

— **HÁROM EGYFELVONÁSOS BEMUTATÁSÁRA KÉSZÜLÜNK** — újságolta Szalai Gábor rendező. Mindhárom igen mulatságos. És azért esett rájuk a választásunk, hogy az új szereplők is kellő gyakorlatot szerezhessenek, de a régieknek se roszdásodjon be a tudományuk. Műsorunkat egyébként néhány hét múlva be is mutatjuk.

Tavasszal ismét megkezdik a megyejárást — tudjuk meg a beszélgetésből. Annyi meghívást kaptak, hogy akár hónapokra előre is betáblázhatják magukat. — Új, nagyobb lélegzetű színdarab bemutatását is tervezzük — mondják —, de erről még

korai lenne beszélnünk. Egyébként a táncsoportjuk is újjáalakul, s ha az oktató személye tisztázódik, hamarosan ők is megkezdik a népi táncok és néhány könnyebb balettszám próbáit.

A BESZÉLGETÉS HAMAROSAN FÉLBESZAKADT, mert a tatarozás alatt álló kultúrterem színpadát időközben szabaddá tették és a rendező egymásután szólítja a szereplőket színpadra. Mi pedig abban a reményben vetünk búcsút fölük — Délezeg Évától, Kertai Máriától, Kercz Máriától, Lukácsi Erzsébettől, Ladnai Lászlótól, Lukácsi Györgytől, Tátrai Ferentől és az együttes állami tűzoltó tagjai közül ifj. Drozdik Sándortól, Kapus Gáspártól, Kapesányi Endrétől és Szilbeck Lászlótól, hogy hamarosan újra tapsolhatunk nekik.

Kertai Mária, Lukácsi György és ... ifj. Drozdik Sándor, Lukácsi Erzsébet, valamint Szalai Gábor rendező — olvasópróba közben

Ez pedig már „A sofőr álma” c. tréfa rendező próbája. A kép jobbszélén Szilbeck László ül

Megyei lapokban olvastuk

PETÓFI NÉPE

jaszszentlászlói községi távegrehajtó bizottsága dí- tben részesítette a község ntes tűzoltóit. A testület i ugyanis szorgalmasan ké- : magukat és emellett kájukat is nagy felelősség- tel végzik.

kiskunfélegyházi járási végrehajtóbizottság egyik öbbi ülésén értékelte az ntes tűzoltótestületek mun-

káját. A végrehajtó bizottság örömmel állapította meg, hogy a járásban 1960-ban jelentősen csökkent a tüzesetek száma és kevesebb lett az azokból származó kár. A jó eredmények elérésében igen nagy szerepe volt a testületek felvilágosító és nevelőmunkájának — állapította meg a végrehajtó bizottság és egyben — áldozatos tevékenységükért — köszönetét és elismerését fejezte ki a testületeknek.

HAJDÚ-BIHAR MEGYEI NAPLÓ

Hajdú megyében az 1960. év első kilenc hónapjában 190 tüzeset keletkezett. Az okozott anyagi kár megközelíti a 613 000 forintot. A károsult személyek száma: 221. A legtöbb tüzeset a mezőgazdaságban keletkezett. A tüzkeletkezési okok között a gondatlanság, illetve a gyermekjáték vezet. Tizenhét esetben villámcsapás okozta a tüzet. A tüzesetek következtében három ember életét veszítette, ötven pedig súlyosan megsebesültek.

HEVES MEGYEI NÉPŰJSÁG

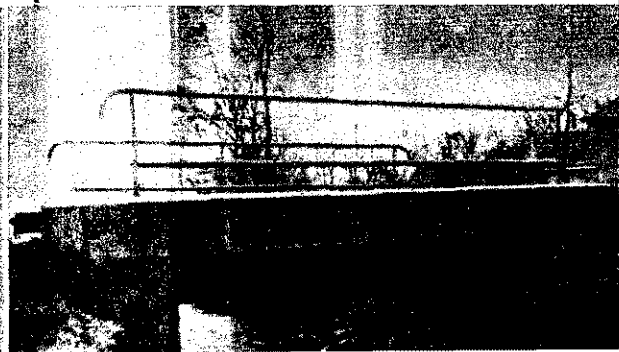
1961-ben közel 1 840 000 forintot fordítanak a megyében tűzoltószertárak építésére, illetve felszerelések beszerzésére és karbantartására.

ZALAI HÍRLAP

240 ezer forint értékű új tűzoltószertár építését kezdték meg Kiskomáromban. A költségekhez a tanács százezer forintot biztosított. A munkálatoknak több mint felét a lakosok végzi el társadalmi munkában.

HO AZ ÖNKÉNTES FELSŐTEL- kesen a tanács és az önkéntes tűzoltó- testület között. A tanács rendszeres anyagiakkal támogatja a testületet, az önkéntesek viszont a községfejlesztési munkákból veszik ki aktívan a részüköt. Középen: Veres József tanácsel- nek, Csaplevicz Lajos parancsnok és Domopoly Sándor vezetőségi tag az új vi- tervekről beszélgetnek, illetve az új- nőt, amelyet az önkéntesek építettek

Diohéjban...

Ahol a tűzvédelmet nem a jószerecsére bízzák

A Mátra délnyugati vonulatánál parányi ékszeres doboz, egy valóságos miniatúr nagyváros látványa ragadja meg az utasokat. A település neve: Petőfibánya — s modern emeletes bérházaiban egyszerű bányászcsaládok laknak.

Az itteni fogalmak szerinti külvárosban — valójában néhány száz méterre a központtól — egy már úgyszólván teljesen felépült tűzoltólaktanya büszkélkedik. Hogy a település gazdája, a Mátravidéki Szénbányászati Tröszt a tűzvédelmi beruházásokat illetően sem valószínűleg szűkkeblűséggel, azt egy pillanat alatt megállapíthattuk. Am a további vizsgálódásunk során az is kiderült, hogy szinte már hivatásos színvonalon működő önkéntes tűzoltóság lesz az új szertárépület tulajdonosa. De nézzük csak szépen, sorjában!

A még két tucat embert sem számláló testület néhány tagjáról jelenleg még csak a sapka vagy csupán a fegyelmezett kiállítás árulja el a tűzoltó jellegét. De ne gondoljuk azonban, hogy nincsen elegendő tekintélyük. Sokat mondhatnának erről az egykori szabálysértők, de még többet a környező községek lakói, akik tűzoltás közben is látták a petőfibányai önkéntes tűzoltókat!

Igaz, elvtársaink a legzűsebben — nagyon helyesen — a megelőzésben jeleskednek. Így nemrégiben vizsgálatot tartottak a lakóházakban, sőt még a házirendek kifüggesztéséről sem feledtek meg. Az étkezési szünetekben pedig felkeresik a dolgozókat és rögtönzött előadást tartanak. De a gyerekeket sem hanyagolják el, hiszen még egy úttörőrajt is kiképeztek belőlük, a

nagyobbakat pedig kioktatták a legfontosabb tűzvédelmi tudni valókra.

A bányauzem legérzékenyebb föld feletti részén, a fatelepe egy civilruhás fiatalembert pillantottunk meg, amint katonai léptekkel igyekezett a társaságunkban levő tűzoltóparancsnokhoz. Balázs Gyula elvtárshoz, s annak rendje-módja szerint szabályosan jelentkezett is nála.

Megtudtuk, hogy Molnár Istvánnak hívják, s egyike a testület önkéntes instruktorainak. Közvetlenül az éjszakai műsza után sietett szolgálatba, s csak késő este tér majd haza övéibe: mivel a délutáni gyakorlatról sem akar elmaradni... S ha még azt is megemlíthetjük, hogy egy-egy önkéntesre úgyszólván heterként sor kerül, igazán megérdemlik, hogy a legnagyobb elismeréssel adózzunk önfeláldozásuknak. Nyolcórás szolgálatuk felé ugyanis a területen töltik ellenőrzéssel, s tevékenységükről szabályszerű jelentést készítenek. Úgy hallottuk, erélyes fellépésű nyomán mind kevesebb a szabálytalanság.

Ez hát jelenleg a helyzet Petőfibányán, s végezetül néhány szót igazán érdemes terveikről. Ezek között a létszám kiegészítés is szerepel — elsősorban fiatalokkal. Azt mondják, annyi a jelentkező, hogy igen nehéz lesz közülük kiválasztani a legérdemesebbeket. De a hatvani alosztálynak is jóval nagyobb segítséget kívánnak adni a jövőben. Elhatározták ugyanis, hogy minden székfalu és megközelíthető tüzesséhez kéri a riasztásukat — elvégre gyakorlat teszi a mestert!

Sajnos, név szerint nincs módunkban valamennyiüket megemlíteni, de feltétlenül szólunk kell Baják István igazgatóról és Ádám János tüzrendészeti előadóról is, akik megértő támogatással is példázzák, hogy mit is kell értünk a tűzvédelmi társadalmisításán...

„Hogy valóban a gazdáivá válnak...”

CB 43—39

Az utóbbi időkben szemmel láthatólag jóval alaposabbá vált alegységeink tételes ellenőrző munkája, jóllehet még mindig elég sok kívánnivalót hagy maga után. Kétségtelen viszont, hogy elvtársaink — a hiányosságok feltárással egyidejűleg — ma már meghatározzák a feladatokat.

Sajnos, ennek ellenére sem jártak kellő eredményre a tételes ellenőrzések, mivel a tanácsai vonatkozású feladatok rendszerint megoldatlanok maradtak. Ennek abban láttuk az okát, hogy a járási tanácsok igazgatási osztálya legtöbbször nem is tudott a tételes ellenőrzések során feltárt problémákról.

A megoldás érdekében felkerestük a megyei tanács igazgatási osztályát és tájékoztattuk az elvtársakat a helyzetről, s egyben megállapodtunk a szükséges intézkedésekben is. A megbeszélés után utasítottuk az I. fokú hatóságok vezetőit, hogy a kapcsolatos jegyzőkönyvek egyik példányát mindenkor juttassák el az érdekelt járási tanács igazgatási osztályához. A megyei tanács ugyanakkor utasítást adott a járási tanácsoknak hogy a jegyzőkönyvben szereplő tanácsai vonatkozású feladatok végrehajtását ellen-

őrizzék. Mindez közel egy esztendeje történt.

Nemrégiben ismét felkerestük a megyei tanács igazgatási osztályát, hogy az azóta szerzett tapasztalatokat kicsereéljük. Megállapítottuk, hogy a járási igazgatási osztályvezetők ma már sokkal jobban ismerik a testületi problémákat, és így ezirányú intézkedéseik lényegesen szakszerűbbekké váltak. Ennek eredményeként számos olyan ügyet is orvosolhattak, amelyekről azelőtt jóformán nem is hallottak.

Hiányosságként mutatkozott viszont, hogy a tételes ellenőrzések ütemtervét egységeink nem küldték meg a tanácsoknak. Pedig főként üdvös lett volna, ha — főleg az ún. „nehézebb” községekben — ellenőrzésük ideje egybeesett volna a járási tanács hivatali vizsgálatával.

Ezek után nézzünk néhány konkrét eredményt:

Az érdekelt igazgatási osztályok a jegyzőkönyvekben említett hiányosságok kiküszöböléséről határidős jelentést kértek Vókány, Hásságy, Olasz stb. községekben. A siklósi tanács utasította a nagyharsányi és a villányi tanács elnökét a kismotorfecskeknél azonnali kijavítására. Ugyanakkor a palkonyai tanács elnökét kötelezte,

hogy a borbélyműhelyt 15 napon belül telepítse ki a testület őrszobájából.

A Komlói városához tartozó három község testület részére — az igazgatási osztály kezdeményezésére — egyenruhát vásároltak, illetve tömlőállványt és őrszobát építettek. A pécsváradi igazgatási osztály vezetője pedig legyelmileg vona felelősségre a kismotorfecskeknél hanyag kezelésében ludas tanácselnököket.

Úgy véljük — s ezzel az érdeklített tanácsai vezetők is egyetértenek — hogy az említett intézkedések igen eredményesek és hasznosak voltak. Igaz, számos megoldatlan kérdést — magától értetődően — még ilyen módon sem sikerült orvosolnunk és sok tennivalónk van annak érdekében is, hogy a tanácsok célszerűbben használják fel a községi tűzoltótestületek támogatására rendelkezésükre álló pénzüsségeket.

Mindent egybevetve azonban, túlzás nélkül megállapíthatjuk: ha a jövőben tovább javítjuk munkánkat, akkor feltétlenül javul majd a tanácsok ilyen irányú tevékenysége is, és mindinkább igazi gazdáivá válnak a testületeknek.

Dukits Károly
tű. szds.

A parkírozóhelyen szinte szürke veretnek hat előkelőbb társai — a Volgák, Moszkvicok és a Warsavák — mellett Karosszériája kissé kopottas, de szemmel láthatóan féltő gonddal ápolja a gazdájuk. Az országúton bizonyára sokan megmosolyogják. Pedig, ha látnák a benne ülő lelkes tekintetét, gúny helyett inkább együttérző öröm bújkálna ezekben a mosolyokban — mivel egyszerű dolgozó emberül a volánnál, s az utasok pedig a hozzátartozói...

Mert hát mostanában jócskán kitágultak a határok Tólas János tűzoltóörzsőrmester és családja számára. Ha az idő és a szorgalmat engedi, felkerekednek és megsejtenek állnak Siofokig vagy Veszprémig, hiszen annyi szép és érdekes látnivaló van a nagygyönyörű országunkban! Ha viszont a közelelenség szólítja őket, ugyancsak gépkocsit tesz meg az utat: az édesapa a lakóhelyébe, az édesanya a járási tanácsba, a gyermekek pedig a napközibe, illetve az övedésébe.

A szülők még kiszállásra is gépkocsikat utaznak, s ha egyezik az útvonal, a munkatársakat is szívesen elfuvarozzák...

Az ország térképét eredetiben tanulmányozó Tólas-gyermekek alig hinnék, hogy édesapjuk annakidején, ha motorzúgda hallott, még esőben is kiszaladt mezítelen az utcára, hátha megszánja a gépkocsit vezető és kikocsikáztatja őt a falu szélére, hogy onnan azután büszkeségtől dagadozó kebelével és sáros lábával bandukolhasson vissza...

Drimmel József elvtárs, a testület elnöke klubavató beszédét mondja...

... s a bensőséges ünnepség résztvevőinek egy csoportja, idősebbek és fiatalok, akiknek kezemunkája nyomán kelt életre a klub

A testületi élet új hajtása...

ELEMES MELEGET ÁRASZT AZ ÖREG VAS-YHA. Hogy fiatalabbnak ön — ezüstporos mázt kenrd. De csak a köpenyére, a cső alsó részére jutott „ünneplőből”. A felső rész n látványt nyújt, mint a len nővé kamasz könyökig ujju kabátjában...

... mintás terítők kedvessé, miassá varázsolják a helyit. Valósággal vonzzák a bet, hogy üljön le valamelyik ül mellé és vegye kezébe a íratok egyik-másikát.

... issen lakkozott öreg szek-ek őrzik a patinás rézhang-eket, serlegeket, az egy-egy idősebb eseményt megörö- emlékeket és könyveket.

... egyik falon a múlt, a má- a jelen egy-egy érdekes oltja. Az előbbin hatalmas vél és egy tábló két kép ságában, a másikon élénk í oklevelek — az elmúlt ny esztendő sikeres szerep- ek értékes, igen megbe- dokumentumai.

NOVEMBER HUSZADIKA ... ŰL még csak rideg falak, az a néhány kopott bútör- b — ennyi volt az egész. 7 már évek óta tervezet- hogy klubot kellene létesí- ennél tovább azonban egy- sem jutottak. Mindig más- illett az erő, a pénz.

... gatóbb azután Drimmel Jó- a testület elnöke megint szakodott a gondolattal, s régebben csak amolyan éle volt, most egyszeriben íbővített vezetőségi ülés evőinek szokatlanul élénk lődésével találkozott... Es lét múltán este 6—7 óra már sugárzó arccal lép- it az avatásra kész új léte- ny küszöbét a testületi ta- Úgy jöttek mint haza, a jukéba...

TIZENEGYEZER FORINTOT jegyeztem fel — ennyibe került az eddig vásárolt berende- zés. Ennyit szavazott meg az említett vezetőségi ülés, de még el sem készültek, máris kide- rült, hogy bizony úgy tizenöt- tizenhat is elkelt volna. Mert egyet s mást még venniük kell. A sakk-készleteket, társasjáté-

Erre is gondoltak, de úgy vol- tak vele, hogy egyelőre felesle- ges, hiszen jövőre már ügyis épül az új szertár és majd ott... Egyszóval még fel sem avatták, máris azon török a fejüket, mit és hogyan kellene még.

„Miért hívták életre ezt a klubot?” — tettem fel a kér- dést.

Mindenki otthonosan érzi magát. A legfiatalabbak és a fiatalok már az első órákban megtalálták a „lényegét”...

... kokat sem szállították le, meg azután rex-asztalt is szeretné- nek. Így mondták, „szeretné- nek”, s ez itt annyit jelent, hogy a klub hamarosan „áda” rex-csaták színterévé válik...

A székek és asztalok sem mind egyformák, azokat is egy- öntetűvé akarják tenni. Meg az- után lemezeket sem ártana még szerezni. A festés?... Hát igen...

„Azért, hogy a testületet együtt tartsuk” — így a vá- lasz.

Nem mondom, tömör volt. Tömörebb, mint vártam...

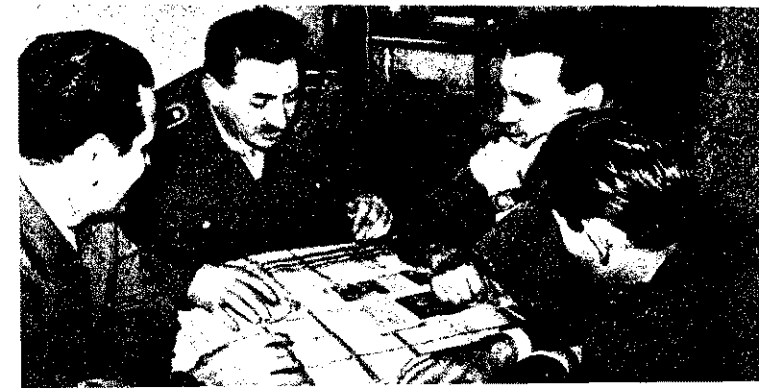
„És mik a terveitek?” — prób- álkoztam ismét.

„Az, hogy itthon érezzék ma- gukat az elvtársak” — elégitet- ték ki a kíváncsiságomat...

KESŐBB AZUTÁN KIDE- RÜLT, hogy csak a hamarjában- adott válaszok voltak ilyen szükségűak, mert alig félóra múltán már minden kérdés nélkül is megtudtam a lényegét. Azt, hogy a klub minden nap nyitva lesz meghatározott idő- pontban, s hogy nem csupán a szórakozás, hanem a tanulás hajlékává is kívánják avatni. Itt tartják majd a megbeszélé- seket, a továbbképzést; vitákat rendeznek, ismeretterjesztő elő- adásokat szerveznek — egyszó- val változatos, eleven élettel akarják megtölteni klubjukat. Azt akarják, hogy a testület tagjai szívesen keressék fel, kellemesen és mégis hasznosan töltsék el idejüket, s végered- ményben még inkább elmélyít- sék a tűzoltó-közösséghez tarto- zás érzését.

ÚGY VÉLEM, ENNÉL EGESZSÉGESEBB CÉL- KITÜZÉssel nem is kelhetett volna életre itt Csurgón a tes- tületi élet új hajtása. Es hogy terebélyesedni fog, az is meg- győződésem. Abban is biztos vagyok, hogy hamarosan szük- nek bizonyul majd a helyiség. De ahogyan ismerem a csurgói önkénteseket, nem hiszem, hogy ez a fejlődéssel járó gond meg- állásra készítelné őket. Ahogyan eddig is helytálltak minden te- kintetben, s ahogyan most is két hét alatt újjá varázsolták az öreg épület emeleti szobáját, ez a tény még a kételkedőt is meggyőzi. Mert Domonkos Fer- renc, Keresztúri József, Varga János, Pék József, Flórián Ist- ván, meg a többiek keze nyo- mán olyan lett ez a klubhelyi- ség, hogy méltán büszke lehet rá az egész testület. De mi is valamennyien, hogy az önkén- tes tűzoltók nagy közösségének olyan életre való és a hivatás szeretetét oly féltő gondal- ápoló harcosai vannak, mint a csurgóiak.

— beszteri —

Az egyik sarokban — a testület elnöke „nyilatkozik”...

... a másikban meg Polgár Pista bácsi, a testület legidő- sebb aktív tagja „ismerkedik” a lemezállománnyal

A tűzoltóélet hírei

Putnokon hallottuk

A járásban az elmúlt évben Zubogy, Vadna, Sajóivánka és Sajópüspöki községekben avattak új tűzoltószertárakat. Megkezdték, s a közel jövőben befejezik a gömörszőlősi, a tardonai a dublicsányi és az aggteleki tűzoltószertár építését is. Tervezik, hogy az 1961-es évben Felsőnyárad, Felsőkelecsény, Bánhorvát, Dövény és Dédestapolcsány községekben is építenek új szertárakat. Az építési költségeket költségvetésből és közsegélyeztetési alapról fedezik, de számolnak az önkéntes tűzoltók társadalmi munkájával is.

Közel ezer lakóháza vizsgálták felül december közepéig a putnoki önkéntes területfelelősök. Munkájuk során mintegy ötven lakóháznál emeltek kifogást s hívják fel a figyelmet a szabálytalanságok megszüntetésére. A területfelelősök által jelzett szabálytalanságokat a testület tiszti rendfokozatú tagjai is minden esetben felülvizsgálták.

A putnoki Vegyipari KTSZ 1-8 főnyi önkéntes tűzoltósága részére nemrégiben megrendezett szakmai vizsgán 18 kérdésre választottak a hallgatók. A vizsgabizottság véleménye szerint az önkéntesek nemcsak a ktsz, hanem a község tűzvédelmével kapcsolatos kérdésekben is igen tájékozottak voltak. A jól sikerült szakmai „erőpróbat” szerény bankettel tették ünnepélyesebbé. Emilitésre méltó még, hogy a ktsz önkéntes versenyre hívták ki a megye ktsz-einek önkéntes tűzoltóságát.

A községi tanács 1960-ban nyolc zsály és egy kamgarn öltönyt, valamint nyolc overált vásárolt a putnoki testület részére. A testület egy kőhúzólétra, nyolc pár gumicsizma és négy-négy vihar, illetve karbidlámpa vásárlását is tervezi.

Ajándék – gyerekeknek

Szerke az országban alegységeink kedves Téliapó-ünnepség keretében gondoskodtak a tűzoltó-gyerekek megajándékozásáról. Az ajándékok – játékok – többségét házilag, szabadidőből állították elő. Több egységen karácsonyi ajándékokkal is meglepték a gyerekeket.

Névadó ünnepség Baján

A bajai alosztály kollektívája – a városi tanács dísztermében – ünnepélyes keretek között rendezte meg Horváth József t.ü. örm. üzsü-lött gyermekének névadó ünnepségét. Az ünnepség résztvevői ajándékokkal és virággal kedveskedtek a boldog szülőknek.

Hetvenöt éves jubileum

A nagyteveli önkéntes tűzoltótestület december 10-én ünnepelte fennállásának 75 éves évfordulóját. A jubileum alkalmából a községi tanács elnöke mondott ünnepi beszédet, majd a járási BM-szervek párttitkára és a járási tanács igazgatási osztályának vezetője szól, a jubilálókhoz. A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság 1500 forint pénzjutalomban részesítette a jubiláló testületet, az önkéntesek közül pedig többen előléptetésben, kitüntetésben és dícséretben részesültek. A jól sikerült ünnepség vacsorával, kultúrműsorral, majd reggelig tartó táncmulatsággal zárult.

Az egri tűzoltók ilyen „operatív” segítséget is nyújtanak a tsz-eknek a tilalmi feliratok elhelyezésében

INNEN — ONNAN

A KOMÁROM MEGYEI TŰZOLTÓK az elmúlt évben jelentős erőt fordítottak a laktanyák és közvetlen környékük csinosítására. Szorgos munkájuk eredményeképpen ma már valamennyi laktanyájuk tiszta, csinos és otthonos, s méltán sorolhatók az ország legcsinosabb kőrtetei közé.

A dömösi önkéntes tűzoltók a szertár mellé egy őrszobát építettek s egyúttal átfestették szerezket is.

Piliscesvén községben állami támogatással és jelentős társadalmi munkával új tűzoltószertár épül.

TATÁN, a Cipőgyár, a Szőnyeggyár és a 62-es AKÖV dolgozói részére összevont tűzrendészeti előadást tartottak. A műveltséggel egybekötött oktatáson mintegy 1200 dolgozó vett részt.

Az almásfűzfői tűzrendészeti őrs-parancsnokság állományának mintegy 95 százaléka bekapcsolódott a KST-be.

SZENDRŐ községben, közsegélyeztetési alapról és társadalmi munkával új tűzoltószertár épül.

Pályázat

kisregények írására

A PÁLYÁZAT FELTÉTELEI:

A pályázatra írt regényeknek tartalmi vonatkozásban — hasonlóan a BM Tanulmányi és Módszertani Osztály kiadásában már eddig megjelent regényekhez — a szórakoztatáson kívül nevelési célokat kell szolgálni. Mondanivalója segítse a belügyállomány politikai szilárdságának, tömegkapcsolatának, hivatászetetetének és szakmai tudásának növelését.

A pályázatra többek között alábbi témák megírását ajánljuk:

1. Társadalmi tulajdon védelmével foglalkozó bűnügyi regény.
2. Az állambiztonsági munkával összefüggő kémregény.
3. Az ifjúság nevelésével foglalkozó regény. (Az osztályellenesség, a burzsoá eszmék elleni harc tükrében).
4. Az önkéntes rendőri szolgálat munkáját bemutató regény. (A közrendért, a közbiztonságért folytatott munkájuk alapján.)
5. KMB szolgálatról szóló regény. (A tömegkapcsolat rendőrfeladatainak nyomán.)
6. A belügyi szervek együttműködéséről szóló regény. (A politikai nyomozók, a rendőrök stb. együttműködése bűnügyi ügyekben, a bűnözők felderítését, felszámolását.)
7. A klerikális reakció, vallásos ideológia vagy a különböző szekták, babonák elleni harc kérdéseivel foglalkozó regény. A feltüntetett témákon kívül más hasonló tárgyú témák megírásával is részt lehet venni pályázaton.

A pályázaton részt vehet minden belügyi dolgozó rendfokozatra, beosztásra való tekintet nélkül.

A pályázatra beküldött regény terjedelme 120—180 (képpel) kétsoros távolságra írt oldal legyen. A regény kézirátát 1961. május 1-ig kell beküldeni alábbi címre:

BM Tanulmányi és Módszertani Osztály, Budapest, V. Horváth u. 28. Postafiók 105.

A követelményeknek megfelelő regények kiadásra kerülnek szerzőik a vonatkozó rendelkezésekben megállapított szerzői díjakkal. Az I., II., III. helyezéssel elért regények szerzői plusz a járásban résztülnek.

- I. díj 5000,— Ft
- II. díj 4000,— Ft
- III. díj 3000,— Ft

Bővebb felvilágosítást a pályázatot kiírt szerv kiadói csoportja ad; telefon: 126—933.

BM Tanulmányi és Módszertani Osztály

A percesi önkéntesek avatás előtt álló új tűzoltószertára

Miskolci mozaik

A miskolci járás valamennyi községében megtartották a testületi közgyűléseket. Több községben a testület vezetőségbe pedagógusokat is beválasztottak.

Miskolcon jó ütemben halad a lakóházak tűzrendészeti felülvizsgálata. A tűzoltóság munkáját a Kéményseprő- és az Ingatlankezelő V. dolgozói is segítik.

A Borsodi Szénbányászati Tröszt, a bányászemek tűzrendészeti előadói és önkéntes parancsnokai részére egy heteg továbbképző tanfolyamot szervez. A tanfolyamon az időszakos tűzrendészeti feladatokkal foglalkoznak majd a hallgatók.

A Miskolci Bányászati percesi igazgatósága egy új, korszerű — tömlőszáritó toronnyal és üzemanyagraktárral is ellátott — tűzoltószertárat épített. A szertár átvételére és ünnepélyes felavatására a közeljövőben kerül sor.

A miskolci járási tanács végrehajtóbizottsága az 1961-es évre 12 ezer forintot irányzott elő a községi önkéntes tűzoltók jutalmazására.

Onod és Alsószolca község önkéntes tűzoltótestülete televíziót vásárolt. A vételárát alkalmi munkából és kultúrrendszervekkel befolyt pénzből teremtették elő.

Bükkszentlászló községben új tűzoltószertár épül. A munkálatok jelentős részét társadalmi úton oldják meg.

Parasznya és Böcs község tanácsa — közsegélyeztetési alapról — 8-8 ezer forinttal járul hozzá a tűzoltószertár felújításához.

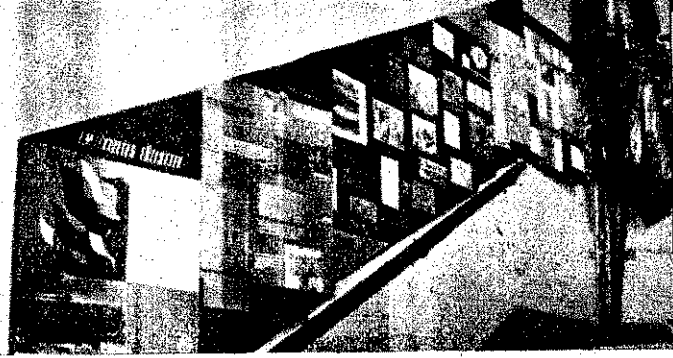
A tatabányai és a komáromi tűzoltók laktanya-körletük csinosítására is nagy gondot fordítanak. Képeinken a két alosztály-épület egy-egy dekoratív jellegű része látható

A zalaegerszegi műhelyesek az elmúlt évben közel 30 000 Ft-os megtakarítást értek el

Az „Emlékezetes tüzesetek” c. kiállítás egyik részlete a Tűzoltó Múzeumban

Kis hírek Heves megyéből

rom község – Poroszló, Eger- és Heves – önkéntes tűzoltó-nemrégiben gépjárművet ka-

ny községekben közel 150 ezer fo-s költséggel új tűzoltószertár A tanács évek óta folyamato-gondoskodik az önkéntesek ru-gátásáról. Az 1961-es esztendő-10 ezer forint és egyenruhát vásárol a számuk-

hatvani alosztály beosztottai az lt évben 60 ezer forintot meg-10 társadalmi munkát végeztek. nek között császárné aknát, szén-és kerékpárszint építettek és behozták a laktanyaépület ke-ét. Emellett a városi vízveze-álozat létesítését is értékes-kával segítették.

elében, 1960. december 3-án a g önkéntes tűzoltói és rendőrei s ismerkedési estet rendeztek, nyen a családtagok is részt vet-

vaj községben nemrégiben ün-évzáró közgyűlést rendezett a tótestület. A közgyűlés időpont-á területfelelősök az összes la-zban elvégezték a tűzrend-ellenőrzést.

egri alosztály felkérésére a ososáru Gyász ipari tanulóit sab-akat készítettek, melyeknek az a ege: „Dohányzás és nyílt láng-nálata tilos!” A sablonokat a letfelelősök magukkal viszik el-zésükre és felhasználás végett ják azokat a szövetkezetek tűz-almi felelőseinek. Ily módon í több tsz-ben megoldották a t-l táblák elhelyezésének problé-

veszvevényen, Tiszánán és esen nagy összegű beruházással zoltószertár épült. Az önkénte-mindhárom községben értékes adalmi munkával segítik az épít-ést.

Újabb színfolttal

lagodott a Tűzoltó Múzeum; nyílt kiállítás, „Emlékezetes tüzesetek”. Az új kiállítás gon-an ésszeválogatott anyaga több t kétszáz – korabeli és közeli-iban történt – érdekes tüzesetet t be s egyidejűleg érkekeleti alkalmazzott tűzoltási módokat is.

MAGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata, kesztői a szerkesztő bizottság.

Szerkesztő: Beszteri Lajos tűzoltószázados.

Szerkesztőség: V., József Attila u. 2-4. Telefon: 121-710.

dja a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság.

első kiadó: Dr. Micskó Rudolf. Terjeszti a Magyar Posta.

343/2 – Zrínyi Nyomda, Budapest

Jól sikerült közgyűlés

A kunfehértói önkéntes testület nemrégiben rendezte meg második félévi közgyűlését. A közgyűlésen a községi párt- és tanácsvezetői is résztvettek. A beszámolót Lajkó István önkéntes parancsnok tartotta, majd Drubi István tű. hndgy. alosztályparancsnok néhány szó ki-séretében előléptetési okmányokat, illetve pénzzutalmat adott át a tes-tület arra érdemes tagjainak.

A közgyűlésen szóba került egy új tűzoltószertár építésének terve is s – a jelenlévő községi vezetőkkel egyetértésben – úgy döntöttek, hogy az 1961-es évben megépítik az új szertárat.

A X. ker. alosztály beosztottai házilag készített játékokkal is kedveskednek gyermekeiknek

Érdekes kísérletek

A Tatabányai Bányamentő Allo-máson több érdekes tűzoltó vonat-kozási kísérletet folytatnak. Egy újajta gázvizsgáló készülék például – a feltételezések szerint – lehe-tővé teszi a bányatűzek előre jelzé-sét. A bányából időnként levegő-mintákat vesznek fel a laboratórium-ba s a vegyelemző készülékkel jóval előbb megállapíthatják az esetleges tűzkitöréseket.

Egy másik kísérlet a léghabos ol-tási rendszer bevezetésével kapcso-latosan folyik. Ezzel nyílt bá-nyatűzeket kívánnak lokalizálni úgy, hogy a vágatban kifeszített zsákszó-vetre habképző folyadékot permetez-nek, amit természetesen a léghuzat olyan mértékben habsóít, hogy az az egész vágatot betölti. A hab du-góként mozog előre a vágatban s így jut el a tűzgóchoz.

KÜLFÖLDI HÍREK

HAVANNÁBAN AZ AMERIKAI IMPERIALISTÁK által felbérlett ellenforradalmárok nagymennyiségű foszfort gyűjtöttek meg a kubai kor-mány tulajdonában levő egyik televí-zió és rádióállomás épületében. A kárérték az egymillió dollárt is meghaladja.

A KALIFORNIAI SANTA FE SPRINGS környékét többszáz méter magas lángoszlop világította be, mivel kigyulladt kilenc nagy olaj-tartály.

AZ ANGLIAI BIRMINGHAMBAN A BALESETI KÓRHÁZ orvosai új eljárást kísérleteznek ki a súlyos égési sebek kezelésére. A betegeken vértömlesztést végeznek, amelyhez olyan emberek vérént használják fel, akik nemrég gyógyultak fel súlyos égési sebekből.

A kísérletsorozathoz az adta az indítékot, hogy N. A. Fjodorov szov-jet és S. E. Rosenthal amerikai tud-os szerint a szervezet az égési sé-rülések során különleges toxint term-el.

A tapasztalatok szerint azonban – a felgyógyulást követő bizonyos ideig – minden égési sérülést szen-vedett ember vérében az említett toxin ellenmérge is kimutatható. Az új eljárás széleskörű alkalmazását egyelőre megnehezíti, hogy csak olyan donor vére jöhet számításba, aki egy évnél nem régebben gyó-gyult fel sérüléseiből.

TOKIO AZ ELMŰLT ÉVBEN TRA-GIKUS REKORDOT ért el: a tüze-setek száma a legnagyobb volt a vá-rok történetében. Több mint hateraz alkalommal hívták ki a tűzoltóságot. A tüzvézsek 67 halálos áldozatot kö-veteltek és nagy számú sebesülés is történt.

A SZUEZI-CSATORNÁBA ÜM-LÖTT és ligyulladt egy tartályhajó olajszállítmánya. Tucatnyival is több tűzoltóegység hat órán át küzdött a lángokkal.

Beküldött levelekből röviden

Ünnepélyes keretek között nyílt meg nemrégiben a BM-szervek megyei klubja Nyiregyházán. A megy-nyitón a megyei szervek vezetői, valamint a környéken ideiglenesen átlomászó szovjet, alakulatok is képviseltették magukat. Az újjáala-kitott klubhelyiségben többek kö-zött kultúrterem, könyvtár, játékszoba, televízió, étterem és büfé szolgálja a belügyi dolgozók kényel-mét és szórakozását. (Monostori János tű. őrgy., Nyiregyháza.)

A Bács-Kiskun megyei tűzrend-észeti szervek a tűzvédelmi propa-ganda egyik legfontosabb eszkö-zének a lakóházak felülvizsgálata so-rán alkalmazott előszavas propagan-dát tekintik. Az elmúlt évben mintegy 1200 községi önkéntes terü-letfelelős bevonásával – közel 150 ezer lakóházat vizsgáltak felül s hívták fel a lakók figyelmét a tűz-rendészeti szabályok betartására. Az 1961-es évben még tovább men-nek, s többek között a lakóházakat – nyomdal úton előállított – „Tűz-rendészeti Házirend”-del is ellátják. Ezidáig mintegy százezer lakóházban függesztettek ki ilyen házirendet. (Dudás István tű. szds., Kecskemét.)

A Zala megyei tűzrendészeti osz-tályparancsnokság műhelyesei je-lentős megtakarítással zárták az 1960-as esztendőt. Átalakították – kismotorfeckendő és emberek szá-lítására is alkalmassá tettek – pl. egy Zisz 130-as, tartállyal ellátott gépkocsit s működésképpé tették a kustányi és a murakeresztúri önk-éntes tűzoltóság 400 l/p-es kismo-torfeckendőjét. Befejtették a lovász alosztály Dodge Weapon-jának javítását, s egyes alkatrészek átkö-tetésével üzemképes állapotba helyez-tek egy 380 voltos ipari áramra kap-csolható hidegindítót is. Az említett munkálatokkal közel 30 ezer forin-to megtakarítást értek el. (Tompos Sándor tű. szds., Zalaegerszeg.)

Dicséret illeti...

Várallyay Gyula, a mezőkövesdi önkéntes tűzoltóság parancsnoka vállalta, hogy a járás valamennyi testületének adminisztráció, munká-it rendbehozza, s egyúttal az önké-ntes parancsnokokat bevezeti az ügy-vitel (egységkönyv vezetés stb.) „rejtelmébe”.

Egy a sok közül: a BM OTP által rendezett Téli-ünnepség az Újvidék téri iskolában

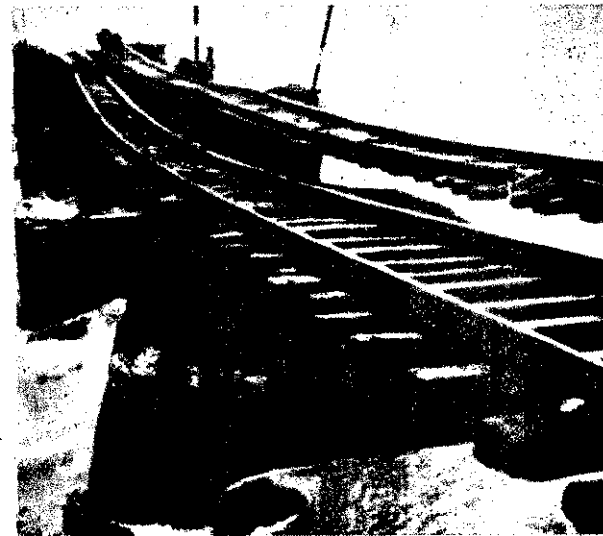

A hollandiai közelében egy házra zuhant hajtásos vadgép. A házban tagú család élt.

Münchenben, a város központjában egy szűfolt villamosra zuhant, majd felrobbanott az amerikai légitörök egyik Convair típusú katonai repülőgépe. A szerencsétlenségnek igen sok áldozata lett. Képünkön: munkában a tűzoltóság

A liguri Appenineken a vízáradat csaknem elsodorta a vasúti hidat

KÉPES VILÁGHIRADO

Ítéletidő tombolt Hollandiában. A hatalmas szélvihar lesöpörte terdami iskola tetejét

Légi katasztrófa New York felett. Két kereskedelmi repülőgép között és a városra zuhant. A szerencsétlenségnek 136 halálos áldozata lett. Képünkön: a Brooklyn-negyed a katasztrófa utáni állapotban

Katonai osztagok mentették ki az Észak-Olaszországban pusztuló városokból a károsultjait

Légi felvétel a vízáradattól elöntött franciaországi Brive-la-Galliarde városkáról

Madrid Puerta del Sol nevű üzletházának IV. emeletén tűz keletkezett. Négy nő alkalmazott az összesereglett kíváncsiság miatt összehordott matracokra ugorva mentette meg életét

Kettő a tíz között...

372-13. (Munka)

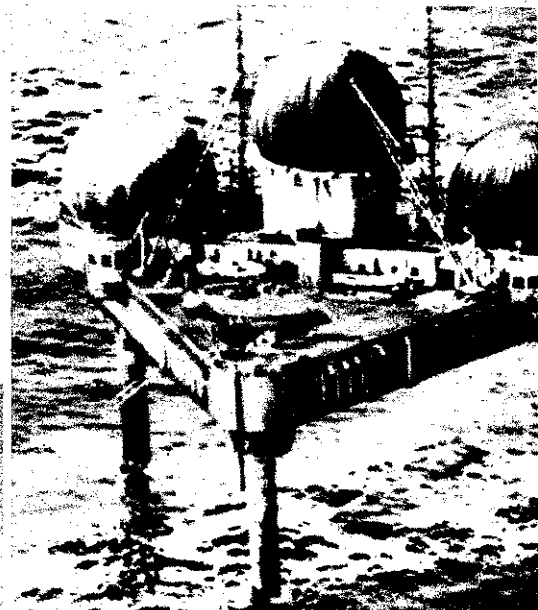
Véget ért a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága plénumának ülése. Képünkön: N. Sz. Hruscsov, A. I. Mikojan és N. G. Ignatov kíséretében távozóban a Központi Bizottság üléséről a Kreml udvarán

Az első afrikai-ázsiai női konferencia résztvevői január 15-én tüntetést rendeztek, amelyen tiltakoztak a francia és belga gyarmatosítók algériai és kongói agressziója ellen

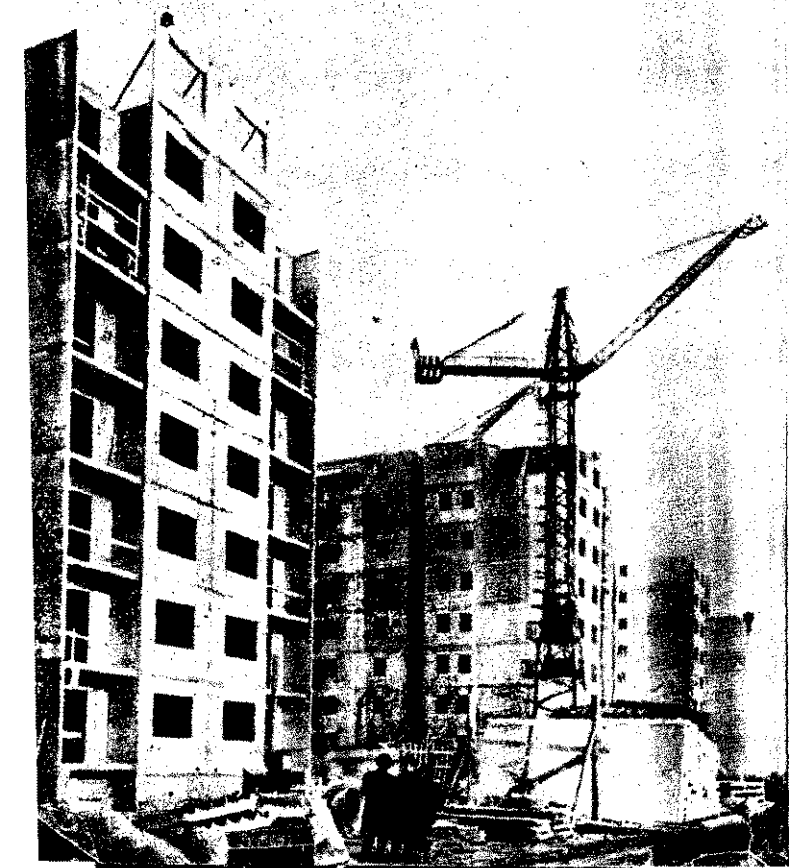
Egy HONAP eseményeiből

Beköltöztették J. F. Kennedyt, az USA új elnökét. A képen: Kennedy család

Új USA radar-állomás süllyedt el az Adami-óceánon, fedélmélység 27 méterrel. Képünkön: az elsüllyedt "Texas-Tower" nevű radarállomás

Nyolc emeletes öntöttfalú, szobaméretű falpanelek lakóházak épülnek a József Attila - volt Mária Valéria - lakótelepen. Képünkön: befejezés előtt négy, egyenként 34 lakásos magasház szerkezeti összerakítása

Január hónap ISZKONZ. Kétféle az a minőség a városi közlekedésben a fővárosban és vidéken is. Budapestre, vendégeket külföldi autók várják és várják el a főváros különböző és melbe és városok szára

Jól sikerült a "Sallia" az ország gazdasági... közel hatmillió forinttal... a közfelfüggetlen Molnár Lajos... (balról) fővel... 94 ezer forint... resztli az állam... be

Az üzemi önkéntes tűzoltóságról

Írta: Dr. FARKAS GYÖRGY t. alez.
a budapesti tűzrendészeti osztályparancsnokság vezetője

Az ipari üzemek megelőző tűzvédelmének és mentő tűzrendészetének jó ellátása az állami tűzoltóság legalapvetőbb adatai közé tartozik. Ennek a feladatnak eredményes teljesítéséhez viszont elengedhetetlenek a jó segítőtársak. A segítőtársak közül — ezen a téren — a legjelentősebbek az üzemek önkéntes tűzoltóságai. Az utóbbi néhány év során szerepük, feladataik és tekintélyük jelentős mértékben növekedett, de egyben veledett számuk és létszámuk is. Jelenleg több ezer üzemből 40 000 fős létszámmal van az országban üzemi önkéntes tűzoltóság, — s közülük egyharmad Budapesten.

Ma már egyre több az olyan üzemi önkéntes tűzoltóság, mely a vállalatvezetés és az állami tűzoltóság irányításával jól tölti hivatását mind a megelőző, mind a mentő tűzrendészetben. Számos konkrét példát lehetne felsorolni a jól dolgozó üzemi önkéntes tűzoltóságok közül, akik féltő gonddal örködnek azon, hogy az üzemből betartják-e a tűzrendészet szabályait, vagy illő szakmai felkészültségük eredményeként biztosítják az esetleg keletkezett tüzek eloltását — még mielőtt az állami tűzoltóság egységei megérkeznének. Budapesten pl. 1960-ban a keletkező tüzeseteknél 702 alkalommal oltották el a tüzet az üzemek önkéntes tűzoltói. Üzemeink önkéntes tűzoltóinak eredményes tevékenysége tehát minden elismerést megérdemel.

Még elért számszerű szervezési és tartalmi eredményeink mellett azonban meg kell állapítanunk azt is, hogy még sok tennivaló van üzemeink önkéntesével vagy azok tevékenységével kapcsolatban. A teendőik zöme elsősorban az állami tűzoltóság szerveinek a feladata. Szerveinknek a jövőben éppen azt a tervszerű munkával még nagyon sok feladatot kell megadnunk, hogy az egyes területeken minden vonatkozásban megvalósuljon az üzemi önkéntes tűzoltóságok működjenek. Úgy gondolom, ez biztos lesz, ha ezek közül a feladatok közül néhányat, közelebbről is megvizsgálunk. Véleményem szerint elsősorban a szervezésről kell beszélnünk:

Az állami tűzoltóság szerveinek arra kell törekedniük, hogy a helyeken hangsúlyozzák a feladatokat az üzemi önkéntes tűzoltóság szervezése tekintetében a gazdasági vezetőknek, és a szabályok szerint (1020/1960. BM OTP rend.) erre szükség van, és a megkívánt létszám mindenképpen biztosítható. A szervezés elhatározásánál figyelembe kell venni viszont azt is, hogy milyen mértékben lehet biztosítani a felszerelést. Amennyiben — alapos mérlegelés után — az üzemi önkéntes tűzoltóság létrehozása szükséges és lehetséges is, azonnal dönteni kell a létrehozás mellett, és azt következetesen meg is kell valósítani. Az önkéntes tűzoltóság megszervezése, fenntartása és működtetésének biztosítása elsősorban az üzem, a vállalat vagy az intézmény gazdasági vezetőjének a feladata.

Az állami tűzoltóság szervei a műszaki felszerelések biztosításával, a kiképzés segítségével, versenyek rendezésével és az önkéntes tűzoltóságok tevékenységének ellenőrzésével nyújtanak segítséget a gazdasági vezetőknek, illetve az üzemi önkéntes tűzoltóságoknak. Sajnos, ezeknek a kérdéseknek az intézése és értelmezése ma még egyáltalán nem mondható egyöntetűnek. Szerencsére ugyanis néha nem járnak el kellő gondossággal már az önkéntes tűzoltóságok létrehozásánál sem. Egyrészt pl. olyan helyen megkívánják a létrehozásukat, ahol az nem indokolt, vagy nem lehetséges a megalakítás, másrészt viszont ahol szükséges a létrehozás, nem lépnek fel kellő eréllyel a létrehozás mellett, hosszú időn keresztül eltűrik, hogy a gazdasági vezetők minél alapos indok nélkül elhanyagolják a szervezést. Így több esetben megelégszenek a megszervezéssel, de már a működésre, azaz a felszereléssel való ellátásra nem fordítanak gondot. Ilyen módon az eredményeként persze csak „nyilvántartott” önkéntes tűzoltóságok alakulnak, amelyekből senkinek semmi haszna nem

származik — legfőképpen nem az üzem tűzrendészeti helyzetének.

A felszerelés biztosítása a működés egyik objektív feltétele, éppen ezért ennek megoldása halasztást nem tűrő kérdés. Hibás az olyan szemlélet, amely szerint a felszerelés a kismotorfecskenedőnél kezdődik és ami azon alul van, azzal nem is érdemes foglalkozni. Arra kell törekednünk, hogy kismotorfecskenedő legyen ott, ahol ez indokolt; amennyiben azonban — a megoldás hiányából kifolyólag — késik, feltétlenül célszerű megoldást kell keresnünk. Ilyen lehet a kézi oltók vagy egyszerűbb, ma már biztosítható tűzoltófelszerelések, pl. a tűzcsap szereléséhez szükséges felszerelések stb. beállítása. Fontos, hogy a kiképzés elsősorban a rendelkezésre álló felszerelések gyakorlatban történő jó felhasználásának előkészítését szolgálja. De ugyanezt kell szolgáltatni a különböző szintű versenyeknek is.

Leggyakrabban találkozunk még ma is olyan hibákkal, hogy a kiképzést csak a versenyek előtt „indítják be”. Azok a jó előkészítést szolgálják ugyan, de a versenyt csak mint „cél” tekintik, és ugyanakkor a tényleges célt — az üzem megelőző és mentő tűzrendészetének a kérdését — figyelmen kívül hagyják. Olyan hiba is mutatkozik a kiképzésekben, hogy több helyen arra hivatkoznak, hogy nincsen állami tűzoltó, tehát nem lehet biztosítani a kiképzést. Ez az állítás teljesen helytelen. Minden egyes helyen van ugyanis lehetőség a kiképzésre. Hiszen az üzemi önkéntes tűzoltóság parancsnoka vagy az üzem tűzrendészeti előadója az esetek többségében alkalmas vagy alkalmassá lehet a kiképzés vezetésére. Végül van olyan megoldás is, hogy — ha másképpen „nem megy” — arra alkalmas állami tűzoltó elvitték a feladatra történő önkéntes jelentkezésével számolunk. Mindenesetre a legfőbb ideje annak, hogy ezekben a kérdésekben is összhangba kerüljön a helyes elmélet és gyakorlat.

Még egy nagyon fontos kérdéstről, az üzemi önkéntes tűzoltóságok tevékenységének ellenőrzéséről is beszélnünk kell. Véleményem szerint a tűzrendészeti hatóságoknak az üzemek tűzrendészeti ellenőrzései során — de az instruktorok ellenőrzései során is — különös figyelmet kell fordítani az üzemi önkéntes tűzoltóságok kapcsolatos problémáira — mégpedig részletes és elemző módon. Röviden talán úgy fogalmazható meg ez a probléma, hogy olyan ellenőrzéseket tartunk, amelyek nyomán mindig egyet előre lép az üzemi önkéntes tűzoltóság egész tevékenysége — mindaddig, amíg jól kialakult megelőző és mentő tűzrendészeti egységgé nem válik. Itt jegyezzük meg, hogy az ellenőrzések során — amennyiben szükséges — forduljunk bizalommal az üzemi párt- és KISZ-szervekhez, mert tőlük feltétlenül támogatást kapunk.

Örömmel üdvözljük az ellenőrzéseknél az utóbbi időben — örvendetesen — kialakulóban levő módszert, amely szerint az üzemből tartott állami tűzoltógyakorlatba szerveink bevonják az üzemi önkéntes tűzoltókat is. Ez ugyanis sok fontos kérdés tisztázását teszi lehetővé. Megtudjuk pl.: a felszerelés megfelelő-e; jól oldják-e meg a riasztást; képes-e kisebb feladat önálló ellátására az üzemi önkéntes tűzoltóság stb. Ezt a helyes módszert úgy kell továbbfejlesztelnünk, hogy a gyakorlatot vezetőik a levont tanulságokat őszintén elmondják — akár jók, akár rosszak azok. A jót azért mondjuk el, hogy a tapasztalatokat hasznosítani lehessen, a rosszakat viszont azért, hogy a hibákat következetesen munkával megszüntethessük.

Bevezetesként körvonalaztuk, milyen komoly szerepük van az üzemi önkéntes tűzoltóságainknak. Ez a szerep a jövőben egyre fontosabbá válik, éppen ezért kötelességünk, hogy féltő gonddal törődjünk velük és segítsük munkájukat, hiszen ezzel az egész ország érdekeit szolgáljuk, mivel a jól szervezett és jól működő üzemi önkéntes tűzoltóságok gyáraink, s végeredményben ipari életünk tűzvédelmének támaszát jelentik.

A kommunista világmozgalom — az 1960 november

A MÚLT ÉV NOVEMBERÉBEN AZ EGÉSZ VILÁG FESZULT FIGYELME MOSZKVARA IRÁNYULT. A kommunista és munkáspártok küldöttel gyűltek össze itt, hogy a jelenlegi nemzetközi helyzetről, a békéért, a demokráciáért és a szocializmusért folyó harc kérdéseiről tárgyaljanak. Barát és ellenség egyaránt érdeklődéssel várta a tanácskozás híreit. A kommunizmus ellenségei — hűen önmagukhoz — éppen ez időben zavarteltető célnalakkal fantasztikus híreket köhöltek és terjesztettek a kommunista pártok ellentétéről. A tanácskozás elhúzódnását is azzal magyarázták, hogy nem tudnak megegyezni. Nem szükséges mélyebb vizsgálódás ahhoz, hogy lássuk: a hamis híresztelésben is vágyálmaikat tüntették fel valóságként. Hosszú évek óta szeretnék elérni, hogy egyes országokat leszakítsanak a szocialista tábor oldaláról, s ha erről van szó, nem sajnálják a dollármilliókat sem. Most abban reménykedtek, hátha az „ellentétek” meggyengítik a szocialista tábor egységét, és így végre sikerül a régóta dédelgetett tervük.

A TANÁCSKOZÁS ELHÚZÓDÁSA bizonyos fokig még a becsületes emberekben is aggodalmat keltett. Hátha mégis van valami abban, amit a zavarteltető terjesztének — gondolhatták. A tanácskozás hosszúsága azonban — érthetően — egészen más okból történt. Köztudomású, hogy 81 párt vett részt az értekezleten, sok fontos problémát tárgyaltak meg, és nem volt érdektelen a különböző világreszek országainak tapasztalatai megismerése. Hiszen, ha csak a kommunistáknak a szocialdemokrata pártokhoz való viszonyát vizsgáljuk, szembetűnik, hogy másként kell a kérdéshöz nyúlni Európa egyes országokban, másként Ázsia egyes országokban és mégint másként egyes dél-amerikai szocialdemokrata pártok esetében. Világos, hogy más történelmi körülmények

között születtek és fejlődtek ezek a pártok, az említett országok kommunistáinak tapasztalatai nagymértékben segítették ebben a kérdésben a Nyilatkozat helyes álláspontjának kialakítását. De ugyanígy volt más kérdéseknél is. A tanácskozás tehát hosszú volt, mert alkotó folyt, ettől pedig nem szabad sajnálni az időt.

NAGY VISSZHANGOT KELTETT AZ ERTEKEZLET NYILATKOZÁSAINAK ÉS A BÉKEKIALTIVÁNYNAK A MEGJELENÉSE IS. Nemcsak a kommunistákkal rokonszenvezők vették át és közzölték, de még egy tőkes lapok is. Így például a New York Times, amely több millió példányszámú burzsoáz lap. A világ népeit, s barátaink örömmel olvasták a kommunisták elkövetett szándékát a béke megvédéséért és a békés és más mellett élés megvalósításáért folyó harcban. Az imperialista körökkel szembeni célzatosság kudarcba fulladtak, most „átkapcsoltak” a rabszolgákra. „Nőtt a kommunista veszély!” — próbálják izzasztani a kapitalista világban élő népeket. Az mindenesetre érdekes, hogy az Egyesült Államok vezető körei úgy értékelték a Nyilatkozatot, hogy ez nem csak a kommunistáknak ad értékelést, programot, hanem nekik is.

MIT JELENT EZ A VILÁGSZERTE MEGNYILVÁNULT NAGYI DEKLÓDÉS? Azt, hogy a kommunista világmozgalomnak megnőtt a jelentősége. A kommunizmus világpolitikai tényezővé vált. A kommunista világmozgalom korunk legbefolyásosabb politikai ereje, társadalmi haladás legfontosabb tényezője lett” — állapítja meg a Nyilatkozat. Ez azt jelenti, hogy a kommunizmust lehet ugyan elvakuhi gyűlölni, s a kommunistákat lehet a legembertelenebb módon üldözni — amint ezt egyes országokban ma is teszik —, de nem lehet figyelmen kívül hagyni a kommunista világmozgalmat és a kommunizmust mint megvalósult társadalmi rendszert.

A kommunizmus fölénye a kapitalizmus fölött

A leghaladóbb tanítás

A kommunizmus eszméi már kialakításuktól kezdve magasan a burzsoáz eszmék fölött állnak — mint a munkásosztály és az egész dolgozó nép érdekeinek tudományos kifejezői. A marxizmus-leninizmus a leghaladóbb tanítás és egyben világot formáló erő. Napjainkban egyre inkább beteljesednek Marx szavai: „Ha az eszme a tömegekbe hatol, anyagi erővé válik.”

A burzsoázia ezzel a tanítással nem tud szembeállítani semmi olyant, ami a tömegeket lelkesítené, s forradalmi cselekedetekre ösztönözné. De nem is teheti ezt, mert szembekerült a társadalmi haladással.

és eszméi leplezve vagy kevésbé leplezve a kizsákmányolást, az elnyomást védik, fogadtatják el. Persze, mivel nem tud haladó eszméket adni, annál dühödtebben támadja a kommunista eszméket, a kommunisták politikáját, a szocialista rendszert. Ez a kommunistaellenesség nem új dolog, „még a munkásmozgalom hajnalán született, mint a tőkésosztály legfőbb eszméi fegyvere a proletariátussal és a marxista ideológiával” szemben. Korunkban ez a kommunistaellenesség — az osztályharc éleződésével — persze még dühödtebb és raffináltabbá válik. Jogosan állapítja meg a Nyilatkozat, hogy mindez „a burzsoáz ideológia mélyreható eszméi válságát és rendkívüli fokú hanyatlását tükrözi”. A forradalom exportjával izzasztogatták a kommunista tanításokat nem ismerőket, igyekeznek bizalmatlanságot kelteni, és terjesztik azt a tévhitet, hogy a kommunisták háborúra spekulálnak, mivel így akarják a szocializmust megteremteni stb.

Ezeket a rágalmatokat, azaz nézeteink kiforgatását határozottan visszautasítjuk és leleplezzük az imperialistákat, akik az ellenforradalmat sorozatosan exportálják a felszabadult népek hatalmának megdöntésére. Próbálkoztak ezzel Irakban, Indonéziában, most pedig Laoszban robbantot-

tak ki ellenforradalmat, és Kuba ellen készítene elő egy másikat.

A kommunisták, a népek szabadságát védelmezve, „erélyesen harcolnak az ellenforradalom imperialista exportja ellen.”

A leghaladóbb mozgalom

A kommunista mozgalom a Kommunista Kiáltvány megjelenésekor még csak néhány száz lelkes forradalmár szervezet volt. A XIX. század végén azonban már egy sor európai országban erős marxista pártok éltek. 1917-ben viszont a marxizmus eszméi a megvalósulás útjára léptek — Oroszországban. A kommunizmus eszméihez, a munkásosztályhoz való hűség meghozta az első győzelmet a kapitalista rendszerrel szemben. Ez a győzelem más országokban is tovább növelte a marxizmus hatását a tömegekre. Éles harcban a reformistákkal és oportunistákkal, a forradalmi eszmékhez hű kommunisták szervezettel is különváltak a szocialdemokratáktól, és — Lenin meg a bolsevikok vezetésével — megalakították a Kommunista Internacionálét.

1922-ben a Komintern kongresszusán már 30 ország kommunista- és munkáspártja vett részt, — 1957-ben a moszkvai értekezleten viszont 64 párt, amely több mint 33 millió kommunistát foglal magába. És 1960-ban 87 ország (több mint 36 millió párttag) pártja közül 81 vett részt a tanácskozáson. Néhány száz tagról tehát 36 millió fölé emelkedett a kommunisták száma. Mindez a burzsoázia minden üldözése, s kegyetlen terrorja ellenére történt. Ha ehhez még hozzátesszük azt is, hogy milyen nagy a kommunisták tömegbefolyása, ezzel is bizonyíthatjuk:

110 év során a véres terror és üldözés ellenére is csak igaz ügyet képviselő mozgalom képes ilyen fejlődésre.

Hamis eszmék, hamis mozgalmak ideig-óráig befolyásolhatják a tömegeket egy részét. Elérhetnek ugyan ideiglenes sikere-

ket is, de a bukásuk szükségszerű, ami ezt a „nemzeti szocializmus” eszméit terjesztő és megvalósítani akaró Hitler fasiszták és csatlósai esetében láttuk.

A kommunista világmozgalom azért lehet korunk legbefolyásosabb politikai tényezője, mert a kommunisták bebizonyították és napjainkban cselekedeteikkal újra és újra megmutatják, hogy a békének, a nemzeti függetlenségnek, a demokráciának és a szocializmusnak legkövetkezőbb harcosai.

A leghaladóbb társadalmi rendszere

A kommunizmus azonban korunkban nemcsak a leghaladóbb tanítás, nemcsak az eszméit vallók mozgalma, hanem „ténylegesen létező társadalmi rendszer is, amely bebizonyította fölényét a kapitalizmussal szemben”. 1917-ben csak egy országban győzött a szocializmus, de nemzetközi burzsoázia összefogott ereje és a 4 évig tartó intervenció sem volt képes a megakadályozására. A második világháború nyomán újabb országok születtek le a világkapitalizmus testéből, pedig az imperialisták akadályozó tevékenysége — bár a formája más volt, semmivel sem volt kevesebb, mint Szovjetunió elleni 1918–1920. körüli.

A szocializmus világrendszerévé vált, s győzelmei „a marxizmus-leninizmus diadalát hirdetik, és a tőke jármá alatt sínyidő valamennyi népnek személtetően mutatja, hogy az éltetés alapján szervezett társadalom korlátlan lehetőségeket nyújt a gazdaság és a kultúra felvirágoztatásához, s biztosítja az emberek magas életszínvonalát, békés, boldog életét” — állapítja meg a Nyilatkozat.

A Szovjetunió 40 éves fennállásánál 20–25 évét fordíthatta a népgazdaság fejlesztésére. A többi idő háborúkkal és háborús károkkal helyreállításával tellett. A népi demokráciákban kb. 12 év épül a szocializmus. A szocialista világmozgalom egésze az életszínvonal teré-

Történelmi jelentőségű okmánya Moszkvai Nyilatkozat

is elhagyta a kapitalista világrend-
egységét. A politikai, a gazdasági és
kulturális életben egyaránt olyan ered-
ményeket ér el, hogy napjainkban egyre
ször halljuk a világ legfejlettebb ka-
pitalista országának felelős tényezőitől:
kell élni és el kell hagyni a Szov-
niót, a szocialista tábort ebben, ab-
amabban. 1917-ben Oroszország még
100 évvel el volt maradva a fejlett
országoktól, s a felszabaduláskor
ánk sem tartozott a fejlettebbek közé.
in sokszor hangsúlyozta, hogy utól
élni és el kell hagyni a legfejlettebb
és országokat, — ez élet-halál kérdése.
íme, napjainkban megfordul a hely-

világunk égető kérdéseire

világ népeit — köztük hazánk dol-
ait — egy sor égető kérdés foglalkoz-
a. Korunkban két ellentétes világrend-
zék. Felvetődik: Mi a perspektíva a
gméreteken? — Győzhet-e a szocia-
nus az egész világon? — Megakadá-
hatják-e az imperialista reakciói
egy világháborúval? — Milyen utak,
lok vezetnek a szocializmus győzelmé-
? stb. Ezekre a kérdésekre csak akkor
iatunk helyes választ, ha tudományos
mzést adunk a korunkban létező két
rendszer helyzetéről.

korunk fő tartalma, fő jellegzetessége

Nyilatkozat az alkotó marxizmus
lemében elemzi a helyzetet. 1917-től
Vagy Októberi Szocialista Forradalom-
megkezdődött a kapitalizmusból a
zializmushoz való átmenet. *A világ
át a mozgás állapotában van: egy alá-
nyabb, kizsákmányoló társadalomtól, a
italizmustól egy fejlettebb, kizsákmá-
lásmentes társadalom, a szocializmus
nyába. Azóta újabb országok szakadtak
a kapitalizmus testéből, s létrejött és
perősödött a szocialista világrend. Az
perialista reakciók erőik képtelenek vol-
ezt megakadályozni, pedig mindent
jvettek. A szocializmus nagy győzel-
forradalmasító hatással voltak a
rmatni népekre is, s az egész világon
ra bátorították a békét óhajtó töme-
et.*

világ helyzetében történő változaso-
és a kialakult új helyzetet így érté-
és a Nyilatkozat:

**Korunk a két ellentétes társadalmi
rendszer harcának korszaka, a szo-
cialista és nemzeti felszabadító forra-
dalmak korszaka, az imperializmus
szszoamlásának és a gyarmati rend-
szer felszámolásának, egyre több nép
szocialista útra térésének, a szocializ-
mus és a kommunizmus világméretű
diadalának korszaka.”**

Ez azt jelenti, hogy a szocialista vilá-
grendszer létrejött és megerősödése új
rőségi fokozatot hozott a szocializmus
első győzelméért folyó harcban.

**Korunk fő jellegzetessége, hogy a
szocialista világrendszer az emberi**

társadalom fejlődésének döntő ténye-
zőjévé válik... Az emberi társa-
dalom történelmi fejlődésének fő tar-
talmát, fő irányvonalát, fő sajátossá-
gait korunkban a szocialista világ-
rendszer, azok az erők határozzák
meg, amelyek az imperializmus ellen,
a társadalom szocialista átalakításért
harcolnak. Az imperializmus szemmi-
féle erkölködése nem állíthatja meg a
történelem előrehaladását. Létrejötték
a szocializmus további döntő győzel-
mének szilárd előfeltételei. A szo-
cializmus teljes győzelmét nem lehet
feltartóztatni.”

A haladó erők harci programja

A Nyilatkozat értékelése alapját jelenti
annak, hogy az összes haladó erők erre
az elvre építsék harci programjukat. De
arra is választ ad, hogy a szocializmus
eddiggi vívmányai véglegesek, s azokat az
imperialista provokációk, ellenforradalmi
támadások — bár ilyenek a jövőben is
lesznek — nem tudják a visszajükra for-
dítani.

Ez a mély, tudományos helyzetelemzés
megadja a lehetőséget arra, hogy a nép-
tömegek világméreteken bátrabban har-
coljanak a békéért. A kommunisták min-
dig a béke következetes örei voltak a
rabló imperializmussal szemben. Most
még inkább megnőtt a lehetősége a
béke megvédésének. Nem arról van szó,
hogy közben az imperialisták természete
változott volna. Erről szó sincsen! Hiszen
nem számolják fel az óriási hadigépezet-
tet, a haditámaszpontok, s a katonai szö-
vétségek hálózatát. Emellett a rendszer
válságát háború útján szeretnék megol-
dani. Ez azonban a mi korunkban már
nemcsak rajtuk múlik. A háború tehát
ma már nem elkerülhetetlen.

„A szocialista világtábor, a nemzet-
közi munkásosztály, a nemzeti fel-
szabadító mozgalom, a háború ellen
fellépő valamennyi ország és az
összes békeszerető erők közös erő-
feszítéseivel el lehet hárítani a világ-
háborút.”

Ez harc kérdése: az imperialistákra rá
kell kényszeríteni a békét — és most
erre megvan a lehetőség.

A kapitalista országokban élő népek
sorsa sokféle bajokkal terhes. Bizonytalan
a jövőjük, hiszen a kapitalizmus nem tud
perspektívát adni. Az emberek viszont ke-
resik a biztos támpontokat, szeretnék jelen-
től és jövőjük biztonságosabb voltát, és
felismerik, hogy a kapitalizmus létbizony-
talanság, a háború örök fenyegetése, az
ember megalázása. Ezzel szemben a szocia-
lizmus a biztos jövő, a jó élet, az egész
emberiség örök békéje — tehát az ember
szabadsága. Ez az oka annak, hogy a Nyilat-
kozatot nemcsak a kommunisták és az osz-
tálytudatos munkások, hanem a legszéle-
sebb néptömegek is helyesléssel fogadták.

Hazánk fejlődési távlatai

Hazánkban győzelmesen valósulnak meg
a kommunizmus eszméi. A hatalom szilár-
dan a nép kezében van. A mezőgazdaság

szocialista átszervezése befejezésével egész
népgazdaságunk szocialista jellegűvé válik.
Ugyanakkor az egykori agráripari ország-
ból ipari-agrár orszaggá változott. Népünk
egyre aktívabban vesz részt a szocializmus
építésében — ez minden szocialista győzel-
münk egyik forrása.

A munkásosztály vezetése, a mezőgazda-
ság átszervezése, a burzsoá nézetekkel vi-
vott harcban elért sikerek — mind-mind a
kommunizmus eszméinek diadalát jelentik
a magyar valóságban. Hol vannak már
azok, akik a horthysta rendszernek a kom-
munisták elleni véres terrorja közben arról
fecsegték, hogy a kommunizmus eszméi
idegenek a magyar néptől? Mindennél töb-
bet mond, hogy 1956-ban ellenforradalmi
úton akarták visszafordítani dolgozó né-
pünket erről, az útról, de vereséget szen-
vedtek.

Mit mutat ez? Először is azt, hogy
népünkben erősen gyökereznek a kom-
munizmus eszméi.

Dolgozóink hűek elért szocialista vívmá-
nyainkhoz. Elért győzelmeink — ha to-
vábbra is hűek leszünk eszméinkhez és a
szocialista világrendhez — véglegesek. S
ezt a szocializmus minden rendű és rangú
ellenségének szemébe mondjuk! Jól tud-
juk, hogy nem mondtak le reményeikről,
s az imperialisták pénzén élve támadják
hazánkat. Eppen ezért erősnek és ébernek
kell lennünk. Egy azonban biztos: a szo-
cializmust nem tudják legyőzni. Vannak
persze a nemrég szocialista útra lépett dol-
gozók között is olyanok, akik még csak fél-
lábbal érzik magukat a szövetségben, és
talán kifelé kacsingatnak, s valamiféle
nemzetközi változáshoz fűzik illúziójukat.
Az ilyen — egyébként becsületes — dolgo-
zóknak is megmutatja a Nyilatkozat ér-
tékelése: a szocializmus eredményei min-
den országban — ahol erre az útra léptek
— véglegesek.

Másodsorban, mondja a Nyilatkozat,
a jelenlegi nemzetközi helyzet, a szo-
cialista világrend erőfölénye kedvező
feltételeket teremt szocialista jelenünk
gyorsabb formálására.

A perspektíva virágzó jólét és kultúra,
erős, fejlett népgazdaságú ország. Csak
rajtunk múlik tehát, hogy a lehetőségeket
kihasználva, mennyit haladunk előre. Pár-
tunk politikája, az egyes párt- és kor-
mányhatározatok számbaveszik a lehető-
ségeket és helyes intézkedéseit jelentik a
gyorsításnak. Mindenki a maga helyén fe-
lelős azért, hogy a határozatok minél ered-
ményesebben valósuljanak meg — de eh-
hez szükséges, hogy a helyi érdekeket
minderköl alarendeljük az osztársadalmi
érdekeknek.

A kommunista világmozgalom erejének forrásai

A Nyilatkozat ennek a kérdésnek az
elemzésével választ ad arra is, hogy a
kommunista világmozgalom miért korunk
legbefolyásosabb politikai ereje, s miért a
társadalmi haladás legfontosabb tényezője.

(Folytatás a 6. oldalon)

A fegyveres szervek történelmi tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a fegyveres szervezetekben a fegyelem annál szilárdabb, minél inkább érvényesül benne a párt vezetészerepe, ideológiája és politikája, a parancsnoki kar minél hozzáértőbbben oldja meg a beosztottak fegyelmi nevelésének feladatát.

A kommunista tisztek, a parancsnokok magatartásán, tevékenységén, példáján nagyon sok múlik. Úgy kell viselkedniük, dolgozniuk, hogy fokozzák a párt iránti bizalmat, a párt befolyását, tekintélyét a tüzoltóság egész személyi állománya körében.

A párt Szervezeti Szabályzata világosan kimondja: „A párt vezető szerepe, eszmei és politikai irányítása elsősorban az állami, a gazdasági és a társadalmi szervezetekben dolgozó kommunisták útján érvényesül”.

Ebből következik, hogy a kommunista parancsnokoknak — és hozzátesszük, hogy a kommunista világnézetű pártunkívüli parancsnokoknak is — egész tevékenységével, magatartásával

a párt ügyét kell szolgálniuk,

a párt irányvonalát kell megvalósítaniuk minden kérdésben.

Magától értetődik, hogy a pártagnak nincs joga „más vonalat vinni” például a fegyelem kérdésében sem, mint a párt irányvonalát.

A fegyelemre nevelés munkájában elsőrendű jelentősége van a pártszervezetek tevékenységének. Ez teremti meg a fegyelem öntudatos alapját azáltal, hogy felsorakoztatja a tüzoltóság egész személyi állományát pártunk és kormányunk köré. Napról napra magyarázza a párt politikáját, felvilágosítja és meggyőzi az embereket, emeli a politikai öntudatuk színvonalát, mozgósítja őket a tüzrendészeti feladatok legjobb, legeredményesebb végrehajtására.

A tüzoltóság területén működő pártszervezetek munkájában ezért állandóan napirenden kell tartani a fegyelmi helyzettel való foglalkozást és a nevelő-felvilágosító munka kiindulópontjaként kell kezelni. Meg kell szüntetni azt a helytelen gyakorlatot, amely a fegyelmi helyzet alakulását, értékelését csak a statisztikákon keresztül elemzi.

A pártszervezeteknek többet és mélyrehatóbban kell foglalkozniuk az állomány politikai-erkölcsi arculatának kialakításával, tovább kell fokozniuk az emberekkel való egyéni foglalkozást.

Pártszervezeteknek egyik legfontosabb feladata, hogy biztosítsák a párttagok élenjáró szerepét és a legrövidebb időn belül fel kell számolnunk azt a túrhetetlen helyzetet, amely immár harmadik éve fennáll, hogy a kommunisták és tisztek példamutatása a fegyelem megteremtésében nem javul, sőt egyes helyeken visszaesett. Fokozni kell a megelőző munkát, hogy a pártserű bírálat segítségével idejében, már a jelentéktelen hibáknál megakadályozhassuk, hogy fegyelmi vétséget kövessenek el.

Ezek a foglalkozások azonban csak akkor érik el céljukat, ha a fegyelmezetlenségeket nem „bocsánatos bűn”-nek tekintjük, vagy éppen csak „ráolvasással” akarjuk fegyelemre nevelni a párttagokat.

Olyan légkört kell teremteni,

amelyben a kommunisták példamutatása a mérvadó, és egyöntetűen lépnek fel a fegyelmet lazító megnyilvánulások ellen. Csakis ilyen légkörben érvényesülhet az egész kollektíva nevelő hatása.

A fegyelemre nevelés csak akkor lesz eredményes, ha a pártszervezetek a parancsnokokkal közösen, együttes erőfeszítéssel, összehangolt tevékenységgel, folyamatosan harcolnak a szilárd katonai rend és fegyelem megteremtéséért.

Egyes parancsnokok részéről az is igen helytelen, amikor részben túl keményen torolják meg a cselekményt, vagy ennek az ellenkezője érvényesül, hogy a káros liberalizmus miatt nem egyszer megtorlatlanul marad a fegyelmezetlenség. Talán mondanunk sem kell, hogy a fegyelem megszilárdítására irányuló munka csak

(Folytatás az 5. oldalról.)

ELŐSZÖR: A kommunista pártok hűek a marxizmus-leninizmus tudományos eszméhez; megvédik a kommunista eszmék tisztaságát

a nyílt burzsoá nézetekkel és a revizionista, de a dogmatista nézetekkel szemben is.

MÁSODSZOR: Betartják a pártélet lenini normáit, a demokratikus centralizmust, a kollektív vezetést; szakadatlanul erősítik a tömegkapcsolatukat, s harcolnak a személyi kultusz ellen.

HARMADSZOR: A kommunista pártok a proletár internacionalizmus je-

gyében nemzetközileg is szilárd egységbe tömörülnek

— hiszen a nemzetközileg összefogó burzsoáziával szemben feltétlenül szükség-szerű ez az összefogás.

**A Szovjetunió Kommunista Pártja el-
évülhetetlen érdemeit szerzett a
kommunista világmozgalomban. Az
SZKP a kommunista világmozgalom
általánosan elismert élcsapata volt és
marad — mint a legértettebb, legtapasz-
taltabb, legeredményesebb marxista-leninista
párt. Harci tapasztalatai minden
kommunista párt számára elvi jelen-
tőségűek.**

A kommunisták a fegyelem

Írta: Pillók János, az MSZMP K

akkor hozhatja meg a kívánt eredményt, ha a parancsnokok a beralizmus, az elnézés, és a durvaságok, lelketlenségek ellen egyaránt közösen harcolnak a pártszervezetekkel.

A magasfokú és következetes parancsnoki követelménytámasztás is egyik jelentős eszköze a fegyelem megteremtésének, fenntartásának. Kihat az egész nevelési folyamatra, fejleszti a beosztottak felelősségtudatát, elősegíti az olyan fontos erkölcsi tulajdonságok kialakítását, mint az engedelmesség, szervezethez való hűség, felelősség, tevékenység.

A parancsnokok követelménytámasztása

fontos feltétele a megszokások kialakításának, a fegyelem megteremtésének. Állandónak és fokozatosnak kell lennie, mert a tapasztalatok azt mutatják, hogy az időnkénti lazulások, és a kapányszerű „megszorítások” egyaránt negatívan hatnak a fegyelemre és az állomány erkölcsi-politikai állapotára. Ugyanakkor ezek a hullámzások károsan befolyásolják és terhelik a pártszervezetek nevelő-felvilágosító munkáját, mivel akadályozzák az öntudatos és a szabályzatok követelményein alapuló folyamatos politikai munkát.

Ez az elvszerű, céltudatos és a szabályzatok követelményein alapuló parancsnoki tevékenység — amely egyébként az egyik legfontosabb eszköz a fegyelem megszilárdításának — viszont csak abban az esetben igazán eredményes, ha a mindennapi nevelési munkával párosul.

A meggyőzésnek, a felvilágosításnak ezzel párhuzamosan kell folynia, de természetesen egyik sem helyettesítheti a másikat.

Az ellenőrzések feltarták, hogy egyes egységeknél az előljárók és alárendeltek viszonyából hiányzik a szoros elvtársi viszony. Enélkül pedig lehetetlen egészséges légkört kialakítani a kollektív életben, s így nem lehet fegyelemre sem nevelni! Az előljárók alárendeltek közötti helyes viszony egyik fontos feltétele arról, hogy valóra válthassuk a BM szervei jellegéből fakadó hatalmi erkölcsi-politikai lehetőségeket.

A BM-szervek jellegéből fakad, hogy az előljárók és alárendeltek, a tisztek és tiszthelyettesi állomány között

teljes politikai érdekazonosság

van. A közöttük levő viszony éppen ezért az elvtársiasság, a kölcsönös bizalom viszonya is. Ez egyik fontos forrása az öntudatos fegyelmeknek, az önkéntes alárendelésnek.

Pártunk arra tanít, hogy a vezetők ereje — bármilyen erős is — a tömegekkel való szilárd kapcsolatban rejlik. Ezért minden előljárónak arra kell törekednie, hogy állandóan erősítse kapcsolatát alárendeltjeivel.

A parancsnokok, a pártvezetőség tagjai és a beosztottak közötti szoros kapcsolat és bizalom a személyi állomány nevelésének egyik fontos feltétele.

A parancsnokok sokoldalú tudása, helyes parancsnoki és magatartása, jó példamutatása szeretetet és tiszteletet kelt a

(Például 1953-tól a személyi kultusz, a bürokratizmus és a revizionizmus elleni harc a XX. kongresszuson elfogadott határozataiban az új helyzet adta új követelmények stb.) Ezeket minden párt felhasználhat kétfrontos harcban legyőzte a párt egész bomlasztó erőket. Mi, magyar kommunisták is sokat merítettünk az SZKP tapasztalataiból.

A Nyilatkozat a kommunista világmozgalom egységének erősítésére hív fel, s egyedül „ez a záloga annak, hogy a kommunista és munkásmozgalma új zelmeket arasson az egész emberiség gyógy jövőjéért, a béke és a szociális diadalért folyó nagy küzdelemben”.

Balló István

Szerepe megszilárdításában

minisztratív osztályának munkatársa

ottakban és megteremti az alárendeltek önkéntes engedelmesnek fontos biztosítékát.

Minden tapasztalt vezető tudja, hogy a rend szigorú, követke-

szigorúan a szabályzatok követelményei szerint szervezett

fejelem megszilárdításában, a szabályzatok szerinti köve-

a parancsnokok személyes példamutatása.

lősegíti a beosztottak helyes magatartásának kialakítását,

minden beosztott tudja: ha megsérti a szabályzatokat, nem

rra van szükség, hogy az állomány tagjai ne egyszerűen a

tüzoltóság fegyelmi helyzetének kialakításánál is érvényesül

nd kevesebb a fegyelemsértések száma és a fenytő jogkör

a szabályzatok előírásainak megfelelően,

meggyőzés szempontjainak alárendelve alkalmazzuk. A fenytés

A fegyelemre nevelés szorosan összefügg a kiképzési, szolgálati

Ha gyorsabban és bátrabban akarunk előrehaladni a tüzoltóság

re, eredményeink növelése érdekében.

Amikor a vezetésről beszélünk, akkor ezalatt a fegyveres szer-

Tudvalevő, hogy a vezetés javítását milyen nagymértékben

a kollektív vélemény figyelembevétele,

s ennek kialakításában, megteremtésében hatalmas segítő szere-

Eppen ezért, mert a kommunista vezetők fontos szerepet tölte-

A megyei-járási BM-pártszervezetek — pártbizottságok —

Egyes helyeken azonban a pártszervezetek még nem harcolnak

Még mindig

bizonyos fokú lebecsülés érezhető

a mindennapi aprólékos, személyekre menő nevelő munka iránt.

Ez a megállapítás világosan bizonyítja a Titkárság állásfoglal-

Mégis szükséges, hogy a kommunista kollektíva véleményét

Meg kell mondanunk,

hogy bár a parancsnokok egyetértenek a határozattal, a Titkár-

Ezekért a hibákért nemcsak a parancsnok elvtársak a felelősek,

Feladataink alapját a szabályzatok, az érvényben levő utási-

apró munkában kell előbbre mennünk.

GONDOSABBAN, nagyobb felelősséggel!

A közelmúltban Szabolcs-Szatmár megyében jártunk. Olyan községek után kutattunk, ahol még nem „hódít” az önkéntes hivatás, ismeretlen a testületi tevékenység, s legfeljebb csak hírből hallottak az önkéntes tűzoltóság megbecsült, egész országot behálózó szervezetéről. Ilyen községet azonban — bár alaposan széjjelnéztünk — egyet sem találtunk. Talán 3—4 évvel ezelőtt nagyobb „szerencsével” jártunk volna, azonban — így mondták többben is — főleg a titkársági határozat s az annak szellemében tett intézkedések eredményeként ma már — legálábbis a megyében — ilyen községek nincsenek.

Vannak még községek...

Mindez persze korántsem jelent, hogy valamennyi községben egyformán kiegyensúlyozott és minden tekintetben kifogástalan testületi élet folyik. A megye jelenleg 234 községet számlál. Egy részük igen agilis, nagy múltú, s ma már megyeszerte, sőt, országosan is elismert testülettel rendelkezik. A többség átlagos szinten mozog: önkéntes tűzoltóság életképes, szervezett, azonban — főleg megelőző — tevékenysége még kívánivalót hagy maga után. Vannak emellett községek, ahol az önkéntes munka még gyerekcipőben jár, sőt olyanok is akadnak, ahol ilyen vagy olyan okból kifolyólag megfeneklett s rövidebb-hosszabb idő óta szünetel a testületi élet. Ha ilyen vonatkozásban keresünk ún. „fehér foltok”-at a megyében — akkor elsősorban ez utóbbiak jöhetnek számításba.

Összeroppan, felbomlik a testület

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy nem sok ilyen község van Szabolcsban. S ami biztos: még ezek száma is egyre csökken. Előbb-utóbb ugyanis mindig adódik valamiféle megoldás, s ha nem is máról holnapra, mégis újból életre kelnek ezek a testületek. Am, ha ez így is van, mégsem hagyhatjuk figyelmen kívül ezeket az egészségtelen jelenségeket. Annál inkább sem, mivel az esetek többségében már korábban megszervezett és jól működött testületek visszaeséséről, felbomlásáról, illetve ezek újjászervezéséről és bizony sok fáradsággal járó felfejlesztéséről

ről van szó. S ha mindehhez azt is hozzátesszük, hogy egy-egy ilyen önkéntes közösség összeroppanása legtöbbször nem törődömség, közömbösség vagy éppen meggondolatlan intézkedések következménye — akkor még inkább szembetűnő a helyzet tarthatatlansága.

Komoró mintegy 1500 lelket számláló község a kisvárdai járásban. A lakosság egy része tsz-be tömörülve dolgozik. Nagy általánosságban — s ez a község vezetőire is vonatkozik — jóindulatúak a tüzrendészeti kérdések irányában. A községben két-három évvel ezelőtt még elfogadható testületi munka folyt: tanultak, gyakoroltak, versenyre jártak; 1958-ban például még egy járási 3. helyet is szereztek. 1959 óta azonban — hogy, hogyan — lényegében szunnyad a testületi élet. Vajon miért?

Különböző okok — eltérő vélemények

Az okokat illetően megoszlanak a vélemények. A község párttitkára és tanácstitkára elsősorban Juhász István önkéntes parancsnok előrehaladott korával és ebből fakadó gyengekezűségével magyarázza a testületi élet hanyatlását, felbomlását. Bár elismerik, hogy Juhász bácsi igen becsületes és megbízható parancsnok volt három évtizeden keresztül, mégis azt állítják, hogy a ma már 70 éves ember képtelen megbirkózni a helyi vonatkozásokban is megnevekedett és meglehetősen sokrétű feladatokkal. Lassú, körülményes — mondják —, meg azután nem ért a fiatalok nyelvén sem... Vajon mit mond Juhász bácsi? — Ő másképpen vélekedik... Elismeri ugyan a tisztességes kor okozta gyengeségeit, azonban sokkal inkább a falu fiatalságának tartózkodásával s a községi és a testületi vezetőség megfelelő támogatásának hiányával magyarázza a dolgot.

Különböző emberek — különböző vélemények. Hogy baj van, abban valamennyien egyetértenek — a bajokat előidéző okok megállapítását illetően azonban merőben eltérő a véleményük. Valahogy olyan látszata van a dolognak, mint ha egymásra háritanak a felelősséget. Pedig nem hisszük, hogy erről van szó! Inkább a jószándékot, a megoldásra való törekvést hámozzuk ki a felfemerült véleménykülönbségekből.

Hol hát a hiba?

Hát akkor mégis hol lehet a hiba? — hiszen a lehetőségek adottak, sőt, nagyjából kedvezőek. A község vezetői, ha nem is „élnek-halnak” a testületért, végeredményben látják annak jelentőségét. A parancsnok pedig, bár idős — tapasztalt, hozzáértő ember; még esetleges „nyugdíjaztatása” esetén is sokat segíthetne egy újonnan ki-nevezett parancsnoknak. Emberanyagban sincs hiány. Csúpan a KISZ-nek legkevesebb 40 aktív tagja van, akik közül jó néhányan nem is idegenkednek a tűzoltóskodástól. Van jó szertár, megfelelő felszerelés, a téli időszakban pedig mindig rendelkezésre áll a közkezdveit partház is. S ha jelenleg nem is dolgozik — nem rossz a testületi vezetőség összetétele sem...

Közömbösség, kényelmesség...

A hibát tehát feltétlenül az érdekeltek részéről mostanában megnyilvánuló közömbösségben, határozatlanságban s bizonyos mértékig a kényelmességben kell keresnünk. Nem vitás, bőven akad — s akad ma is — egyéb, fontos probléma és elfoglaltság a faluban, mint pl. a villamosítás, az iskola és a napközi építése stb. Mindez azonban — úgy véljük — távolról sem indokolhatja azt, hogy levegyünk kezünket az önkéntes közösségről, s közömbösen, karba tett kézzel szemléljük annak vergődését. Már csak azért sem, mert egy szervezett, erős tűzoltóközösség nemcsak tűzvédelmi, hanem egyéb más — községfejlesztés, kulturális munka stb. — vonatkozásban is nagyon sokat segíthet községének. S ezt a komoróiaknak sem szabad figyelmen kívül hagyniok!

Hol van hát a kivezető út? Mit kellene csinálni? — Szerintünk a következőt: Sürgősen üljön össze a község és a testület vezetősége, vizsgálja meg részleteiben is a jelenlegi helyzetet, s egyidejűleg határozza meg a testület életrekelésében és megerősítésében előttük álló legfontosabb feladatokat. Ha mindez megvan, hívják össze a még megmaradt — régi — önkénteseket s a hivatással szimpatizáló fiatalokat, tárják fel előttük a helyzetet és terveiket, s végül: nyerjék meg őket az ügynek. S ha mindez sikerül — és minden bizonnyal sikerül! — és

a tanács is jobban kinyitja szénjét, állítjuk, hamar rendbejönnek a dolgok...

Hasonló cipőben...

A vencesellőiek és az is lényegében hasonló cipőben járnak, mint a komoróiak: bár a testületi élet szünetelésének mások a környei. Vencesellő pl. két évvel ezelőtt meglátogatott és meglátogatott önkéntes tűzoltósággal dícsérhető, s nem volt semmi Jellemző pl., hogy szintén landó versenyben állott szomszédos — ma már — gosan elismert — gával lettel: sokszor nem is ménytelenül. S ezzel szemben ma nincs parancsnok, funkcionál a testületi vezetőség, szünetel a testületi munka s nincsen megnyugtató biztosítva a község tűzvédelme. Pedig egy sűrűipari területen, két termelőszövetkezet és két ktsz-szel rendelkező 3600 körülű lélekszámú községről van szó!

Nem jobb a helyzet Ilk községben sem. A korábban lehetősen élénk testületi élet erősen visszaesett, valószínűleg válságban van. A parancsnok kérdése félig-meddig megoldatlan, s bajok vannak a tűzvédelem, valamint a szerek és szerelések karbantartása tekintetében. A tanács testületi vezetősége irányító, ellenőrző munkája sem. A község emberek, az önkéntesek visszavonultak! Nincs, szervezzen, mozgósítson, és rázza őket a pillanatnyi válságból!

Vegyék kézbe az ügyet!

Szükségtelennek tartjuk, az említett állapotokat előidéző körülmények és okok felkutatásába bocsátkozunk s kerülhetetlen bizonyos szerkesztésekbe bonyolódjunk. Ilyett inkább egy tanácsot szorgalmunk: Minden bizonyos megoldást eredményezne, két község vezetése — elsősorban is a tanács! — a kezébe vehetné az ügyet, hiszen és véglegesen rendezné a parancsnoki kérdést s a testületi vezetőségével karöltve olyan hasznos intézkedéseket foganatosítana, amelyek a régi kerékvágásba terelne a testületi életet.

Három község — sok probléma. Egyben azonnal megbeszélnek: mindhárom községben — közömbösség és meggondolatlan intézkedések következtében — megtorpan a szunnyad a testületi élet.

Néhány meggondolatlan tűzkapás...

Persze, vannak hasonló válságok is. A megyében pl. az utóbbi években igen elterjedt, sőt több helyen

e szokássá vált a tűzoltó-
 árák indokolatlan igény-
 tele, s más — a rendelté-
 őlt eltérő — célokra való
 használata. Ez nyilvánvalóan
 ály- és rendeltelened,
 akkor is, ha esetenként
 gen nyomós érvek és indol-
 alapján — rövidebb időre
 indíthatunk a paragrafusok-
 Azt azonban már sehogy-
 lehet elfogadni, hogy pl.
 özösség társadalmi össze-
 sával felépített, gyakran lát-
 tott és igen kedvelt tűz-
 szertárakat lépten-nyomon,
 sen indokolatlanul külön-
 anyagok raktározására
 pl. — hogy mást ne is
 tünk — holmi bonctani
 teletekre (hullaboncolás) ve-
 igénybe. Márpedig a me-
 jó néhány községében —
 ya, Tarpa, Gulács, Piricse,
 ny, Csenger stb. — bizony
 ilyesmi is előfordult.

...és várható következménye

oggal vetődik fel a kérdés:
 on lehet-e csodálkozni azon,
 egy-egy ilyen bonctani
 íybevétel után az önkéntes
 ya meghökken, vonakodik
 pni a kedves tanya, a má-
 lík otthon küszöbét, s el-
 gy a kedve a testületi mun-
 ól — és végeredményben
 ékbatorik, bomlásnak indul
 testületi élet. Úgy véljük,
 n egyáltalán nem csodál-
 hatunk! Mert hát ki az az
 ber, aki szívesen leül, tanul
 szórakozik ott, ahol rövid-
 azelőtt tetemet boncoltak,
 boncolás nyomait talán el-
 tüntették alaposan?...
 en ezért nagyon ideje
 ne, ha községeink más le-
 ősegeket teremtenének a
 den bizonylat fontos mű-
 et végrehajtására, s a jö-
 ven „eltekintene” tűzol-
 zertáraink elsősorban ilyen,
 az egyéb, más természetű
 mny- és épületanyag-ak-
 zozás stb.) igénybevételétől.
 t megkövetelik tőlük a vo-
 tkozó rendeletek előírásai,
 elvárja az önkéntes gárda
 kes tábora is.

Egy-két község példája kap-
 in többféle problémát ve-
 tünk fel s talán még töb-
 t sejtettünk. Nem hallgat-
 nk el semmit, nem takar-
 ttuk a hibákat, Nem vitás,
 gy még nincs mindenütt tö-
 letes és elfogadható rend a
 zségi tűzoltóságok vonatko-
 sában, ezzel szemben azon-
 n az is bizonyos, hogy a
 stületek megtorpanását elő-
 őző okok és körülmények
 számlolása sehol sem jelent-
 t legyőzhetetlen akadályt. S
 gy ez mennyire így van, áll-
 n előttünk — többek között
 a nagycserkeszi példája.

Ahol megtalálták a kivezető utat...

Nagycserkesz a Nyiregyházat
 ező „bokor”-világ egyik köz-
 ontja: mintegy 18 tanya-bokor

tartozik hozzá. Helyzete — a
 széttagoltság, a rendezetlen út-
 viszonyok, a távolságok stb.
 miatt — sok tekintetben eléggé
 mostoha. Érthetően igen nehéz
 terület az önkéntes tűzoltóság
 szervezése szempontjából is.
 Szemben ezzel, no meg a veze-
 tők és az emberek korábbi kö-
 zömbösségével magyarázható
 azután, hogy évekig nem volt
 szervezett önkéntes tűzoltósá-
 ga. Jó egy évvel ezelőtt azután
 megtört a jég: összeverbuvá-
 lódtak, s ha ma még nem is
 dicsekedhetnek világgrázoló
 eredményekkel, annyi bizonyos,
 hogy a legjobb úton haladnak,
 és hamarosan erős testületté
 nővik ki magukat.

Hogyan csinálták? — Nem
 volt könnyű — vélekednek —,
 de korántsem olyan nehéz,
 mint kezdetben gondolták. Elő-
 szőr egy jó, agilis, keményke-
 zű parancsnokot kerestek, s ta-
 láltak is — ifj. Keczko Mihály
 személyében. Azután — az új
 parancsnok irányításával —
 hozzákezdtek a szervezéshez...
 Nem egyedül, magukra hagyat-
 va dolgoztak — kérték, köve-
 tették a KISZ segítségét is. Az
 pedig nem utasította el őket:
 jó néhány — a tűzoltósággal
 szimpatizáló — KISZ-fiatait
 irányított a testületbe. De
 megmozdult a tanács is: egyen-
 ruhákat vásárolt a tűzoltók-
 nak. S az eredmény? — Ma

már dolgoznak az önkéntesek:
 tanulnak, gyakorolnak, aktív
 részt vállalnak a kulturális
 életből, sőt, némi megelőző
 munkát is végeznek. Pedig
 nem valami könnyű a hely-
 zetük. Vannak pl. önkénte-
 sek, akik egy-egy összejöve-
 tel, oktatás, kiképzés alkalmá-
 val 5-6 km-t gyalognak —
 gyakran térdig érő sárban
 vagy éppen csikorgó fagyban
 — csakhogy önként vállalt kö-
 telezettségüknek eleget tegye-
 nek. De szívesen csinálják!
 Tudatában vannak vállalt hi-
 vatásuk nagyszerűségének,
 amellett maguk mögött érzik a
 „bokor”-világ lakosságának
 megbecsülését, s ugyanakkor
 erkölcsi és anyagi támogatá-
 sát is.

Tanuljunk a példából!

Nem kiforrott még a nagy-
 cserkeszi testület tevékenysé-
 ge —, de, hogy most mégis
 őket hozzuk példaként, nem
 véletlen. Hogy miért? Egyszer-
 rűen azért, mert érzékeltetni
 akarjuk, hogyan lehet egy zi-
 lál, valójában nem működő
 testületet életre kelteni s elin-
 dítani azon az úton, amely a
 megerősödéshez, a fellendülés-
 hez vezet. Úgy véljük: sokat
 tanulhatnak ebből elsősorban a
 megnevezett községek, de a
 megye — sőt az ország —

mindazon községei is, ahol bi-
 zony testületi vonatkozásban
 még igen kezdetleges vagy ép-
 pen megadatlán állapotok
 uralkodnak.

Hangúlyozzuk, hogy nem
 emberfeletti erőfeszíté-
 sekről van szó! Minde-
 nütt és mindenkor
 akadnak ugyanis emberek, akik
 nekény, kellő időben alkalma-
 zott meggyőző szó hatására szí-
 vesen „eljegyzik magukat” az
 önkéntes hivatással, sőt, attól
 sem riadnak vissza, hogy ve-
 zető, parancsnoki szerepet vál-
 lajanak egy-egy tűzoltóközös-
 ség irányításában. Elsősorban
 az ilyen embereket kell felku-
 tatni és csatasorba állítani! S
 ha ez megvan — a további
 már a megbecsülésen, az er-
 kölcsei és anyagi támogatáson
 múlik. Ilyen vonatkozásban vs-
 szont természetesen a községi
 tanácsoknak kell jelezkedniük,
 gondosabban és lelkiismerete-
 sebben munkálkodniok. Véte-
 ményünk szerint, amennyiben
 az érintett Szabolcs megyei
 községi tanácsok felelős veze-
 tői megértik és magukévé tes-
 zik ezt az álláspontot, minden
 bizonylat megszűnnek a testi-
 leti problémák, s valamennyi
 községben hamarosan szerve-
 zett, erős önkéntes tűzoltótestü-
 letek szolgálik majd a tűzvé-
 delem ügyét.

Napirenden: A szülői gondatlanság!*

Írta: DEZSÉRY LÁSZLÓ

**SZÜLŐI GONDATLANSÁG KÖ-
 VETKEZÉSE** három napon be-
 lül hat gyermek halt tűzhalált és
 öt gyermeket életveszélyes álla-
 potban szállítottak kórházba.

1960-ban az országban egyezer-
 egyszáz olyan tüzeset keletkezett,
 amelyet gyermekek okoztak úgy,
 hogy tűzzel játszottak. Az esetek
 túlnyomó többségében a szülők
 gondatlansága megállapítható volt.
 A tragikus statisztikai adat
 ugyan javuló irányzatot mutat,
 mert 1959-ben még ezernégyezer
 ilyen esetben volt dolga a tűz-
 oltóknak. A gyárakban, hivata-
 lokban és középületekben a tűz-
 esetek számát az utóbbi évek
 alapos megelőző tűzvédelmével je-
 lentősen sikerült csökkenteni.
 Ahol a tűzoltók alapos helyszíni
 vizsgálat után, a tüzesetek lehet-
 séges forrásait megmutatják, in-
 tézkedéseket javasolnak a lehet-
 séges tüzforrások kiküszöbölésére,
 ezek végrehajtását ellenőrzik és
 a dolgozókat kiképezik a tűzvé-
 delemre, nevelik az óvatosságra,
 — szép eredményeket érünk el.
 A tűz, — megelőzhető, elkerül-
 hető.

**AM, AMENNYIRE EREDME-
 NYES A MEGELŐZŐ TŰZVÉ-
 DELEM** hazánkban mindazonok
 a helyeken, ahol a tűzoltóság
 közvetlen tevékenységét fejthet
 ki, annyira elhanyagolt a hely-
 zet a háztartásokban. Országos
 propaganda, a műveltség állandó
 emelkedése ellenére is sok a
 gondatlanság, — sőt ki kell mon-
 danunk, — az ostobaság és a
 lelkiismeretlenség is.

A most sorozatban bekövetke-
 zett lakástüzek talán a nagyobb
 hidegnek is tulajdoníthatók. Az

* Elhangzott 1961. I. 23-án és
 24-én a Kossuth-rádióban.

esetek mindegyikében ugyanazt
 találták. Csak a neveket és a
 helységneveket kell kicserélnünk,
 az események azonosak. A jelen-
 tés rólik szinte előnyomatott
 kitöltendő nyomtatványokon el-
 készíthető. A szülő jól megpa-
 kolja a kályhát. A tűz izzik-lo-
 bog. A kályha közelében gyüle-
 kony bútorok. A gyermekeket a
 szülő magára hagyja, talán rá-
 juk is zárja az ajtót. A gyer-
 mekek játszanak kezdenek a tűz-
 zel. Mire a szülő hazaérkezik, a
 kisebbek benneégnak a lakás-
 tűzben, a nagyobbak, talán, mi-
 vel azok a tűztől messzebb hü-
 zódhatnak, súlyos füstmérgezés-
 sel még kórházba szállíthatók.
 De Dózsai Istvánné, fajszi erdősz
 felesége az öt éves Évát, a 4 éves
 Máriát és a 2 éves Magdolnát,
 mindhárom gyermekét halva ta-
 láltta a lakásban. A gyerme-
 kek a parázssal játszadozva gyű-
 jították fel a kályha alatti hullá-
 dékot, majd a heverőt.

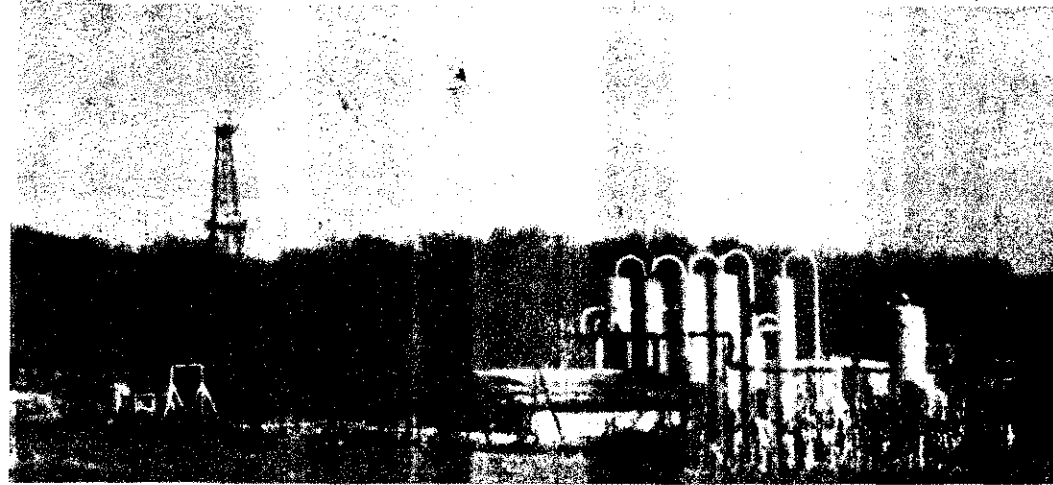
A HANYAGSÁG ŐLTE MEG
 az egy éves tótrásonyi Szabó
 Júlíát, akinek ágját 20 cm-re he-
 lyezték el a megrakott kályha
 mellett. A kályha sugárzó hője
 is elég volt, hogy meggyújtssa
 alatta a párnát. A hanyagság vitte
 veszedelmbe a muronyi Kovács
 Mátyásné három gyermekét, a 4
 éves Erzsébetet, a 19 hónapos Má-
 riát és a 6 hónapos Annát. Édes-
 anyjuk a kemencében nagy tűz-
 ret rakott, amelynek lángja meg-
 gyújtotta a kemence mellett el-
 helyezett nagy kőzet szalmát, s
 míg 5 a gyermekeit őrizetlenül
 hagyta, mindhárom gyermek
 égési sebeket és füstmérgezést
 szenvedett. Bajor Dezsőné báni
 asszony három gyermekét hagyta
 a lakásban, míg Vessprémbe utá-
 zott. A gyermekek kipiszkálták

a kályha paraszát és az ágyról
 leestett ágyneműt gyújtották fel
 leste. Egy kis halott, két élet-
 veszélyes sebesült várta otthon,
 mire hazaért. Andics Anna szál-
 kal asszony két gyermeke, míg
 anyjuk őket felügyelet nélkül
 hagyta, a falvédőből sodort ma-
 gának cigarettát. A kályhából
 vett parázssal akartak rágyúj-
 tani. Magukra gyújtották a há-
 zat, a kislány meghalt.

Még azt sem mondhatjuk, hogy
 elmaradt, primitív emberekkel
 estek volna ezek a tragédiák.
 Szülők, akik a gyermekeikre so-
 kat áldoznak, gyermekeszerető,
 sokat dolgozó szülők otthonát
 látogatta meg így a szerencsét-
 lenség, csak azért, mert valami
 apró részletekben maradtak
 hanyagok. Ha azt a kislányt csak
 egy méterrel arrább tolták vol-
 na!...

A SOLIDARITÁS HIÁNYÁRÓL
 is szót kell ejtenünk. Alkalma-
 sint egymás szemébe kell mon-
 danunk, hogy nem segítettünk
 egymásnak. Minden esetben
 ügyes-bajos ügyét intéző, család-
 jádjáról gondoskodó asszonyok-
 kal estek ezek a helyrehozhatat-
 lan tragédiák. A gyermekek fel-
 ügyelete még sok családukbán
 nem megoldott kérdés. A gyer-
 mekek közös felügyelete mégis
 lehetséges. A szomszédok, a ro-
 konság együttműködésére épül-
 het és épüljön az a solidaritás,
 ami ezekben az esetekben hiány-
 zott! Vizsgálják meg a szülők
 országzszer a lakásberendezésük-
 ket a megelőző tűzvédelem szem-
 pontjából is! És tartsanak meg-
 beszéléseket rokonok és szomszéd-
 ok mindennél arról, hogyan se-
 gíthetnek egymásnak, ha a gyer-
 mekeiket valamelyikük kényte-
 len magára hagyja!

Amit a propán-butánról tudnunk kell!

Egyik olaj- és földgáz-lelőhelyünk — valahol Zalában

A propán-bután (a továbbiakban PB) közismerten rendkívül tűz- és robbanásveszélyes. Éppen ezért használatánál vagy a használatához szükséges készülékek forgalombahozatalánál, sőt már a szükséges berendezések és készülékek tervezésénél, szerelésénél, üzemeltetésénél egy pillanatra sem szabad megfeledkeznünk arról, hogy e nemes hőenergia-hordozó raktározásánál, üzemeltetésénél minden gondatlanság, figyelmetlenség nemcsak a saját, hanem mások testi épségét, egészségét, életét és anyagi javait is veszélyezteti.

A PB-gáz szénhidrogéneket tartalmazó, cseppfolyósított ásványolaj-gáz

Ezeknek a gázoknak az a nagy gyakorlati jelentőségük, hogy aránylag kis nyomás alatti (2—9 at) folyadékállapotban kis térfogatot foglalnak el, s így a tartály térfogategységében nagy hőmennyiség tárolható. Éppen ezért a PB-gázt cseppfolyós állapotban hozzák forgalomba.

Hazánkban a dél-zalai olaj- és földgáz-lelőhelyeken nyerik a PB-gázt. Itt tároló tartályokba gyűjtik, majd vasúti tartálykocsikkal a palacktöltő állomásokra szállítják, ahol lefejtik tárolókba,

és ezekből szivattyúk segítségével töltik a különböző nagyságú palackokba.

A tárolótartályok méretezésénél

két körülményre — az üzemi nyomásra és a töltési határra — kell különös gon-

A palackok töltése szivattyúk segítségével történik

dot fordítani. Az üzemi nyomás az atmoszferikus hőmérsékleti viszonyoktól és egyéb tényezőktől (pl. a folyadék faj-súlya) függően elérhető legnagyobb gőznyomásnak felel meg. (A PB gőznyomása pl. 50 C°-on 10—12 at között változik.) Mivel a gőznyomás a hőmérsék-

let függvénye, ezért a tartályokat a hővédeni kell. Ez az oka, hogy a tartályokat ezüstsínűre festik és hűvös helyre telepítik.

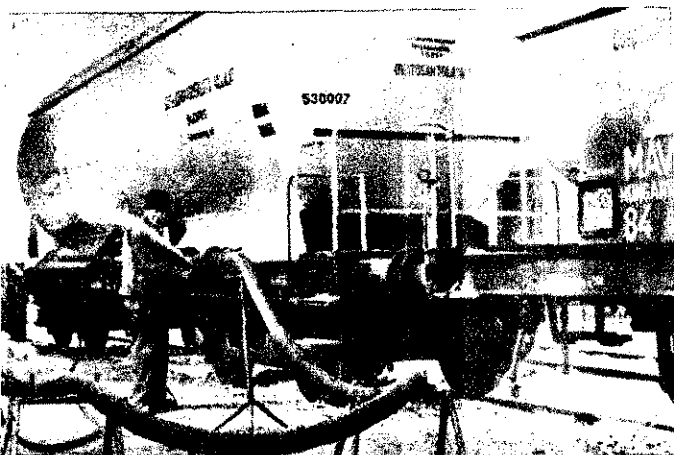
A méretezés 22, illetve 30 at próbanyomásra történik, tekintve, hogy próbanyomást itt is az üzemi nyomás 1,5-szörösére kell megállapítani, és a tartálynak még az üzemi nyomás 2,25-szeresénél sem szabad maradandó alakváltozást szenvednie. (A tartály egyébként csak az üzemi nyomás négyszeres értékénél nagyobb nyomáson szakadhat fel.)

Még a tartályok tervezésénél is fontosabb tényezőként szerepel

a töltési határ.

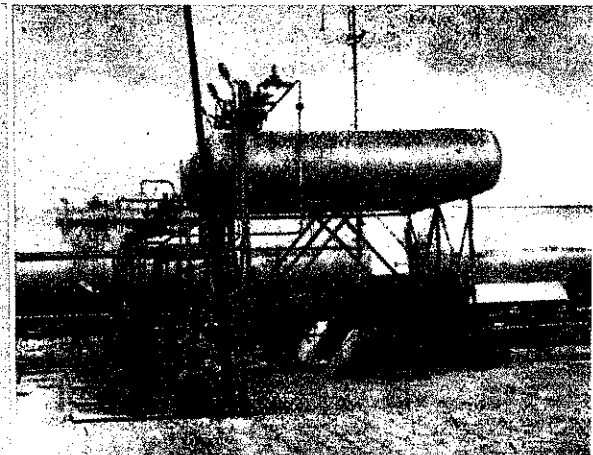
A szabályos töltetű palackok felszakadása ugyanis általában 100 C° körül következik be. Túltöltés esetén viszont ennek lehetősége már kisebb, pl. szobahőfokon is fennáll. Ezért a PB-palackok töltése csak úgy történhet, hogy a fo-

lyadék ne haladja meg a tartály tartalmának 79 százalékát. A töltésnél azt is számításba kell venni, hogy 1 l PB-töltet részére 2,25 liter palackúrta-talom szükséges, illetve 1 liter palack-térfogatba 0,445 kg gáz tölthető. A tartályok és a palackok töltését mérleg

A vasúti tartálykocsikban szállított PB-gázt a palacktöltő állomásokon lefejtik...

...s föld feletti, illetve föld alatti tartályokban tárolják

el, állótartályoknál pedig a folyaszint-magasság mérésével kell ellenőrizni.

A PB-gáz főbb tulajdonságai:

lendkívül gyúlékony, tűz- és robbanveszélyes, könnyen mozgó, igen kis sűrűségű, benzinféleségű anyagnak minősül. Kis fajtsúlya miatt különös óvatosságra van szükség, mert a vezetőképes tartályokon, palackokon, főzőkönyvek levő legkisebb tömítetlenség is elegendő, hogy a több atmoszféra nyomással álló folyadék kiszivároghasson. Mivel a cseppfolyósított ásványolajgázzal jól oldja a gumit, a PB-gázt folyadékállapotban nem szabad gumicsővel érinteni, s erre a célra csak nyomás- (30 próbanyomás) és benzinálló gumicső

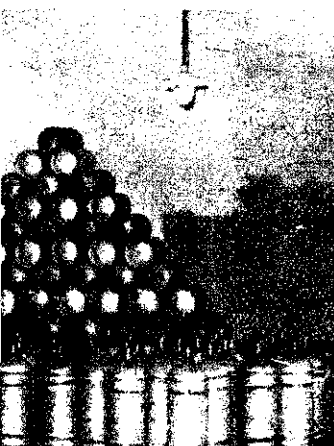

A töltési folyamatot mérlegeléssel...

...a feltöltött palackokat pedig vizbeuktatással (szivárgási próba) ellenőrzik

használható. Ugyanis a tömítéseknél, csatlakozásoknál és általában azokon a helyeken, ahol a cseppfolyós PB-vel való érintkezés lehetősége megvan — csak benzinálló anyagok használhatók.

A töltésre váró üres palackok tárolása

A PB igen alacsony párolgási hője miatt rendkívül könnyen párologó anyag. Egyébként ez a tulajdonsága teszi lehetővé, hogy folyadékként tárolják és gázként használják fel. Párolgási melegét a környezettől vonja el. Így pl. a 22 kg töltetű palackból tartósan óránként 0,7—1 kg, 33 kg töltetű palackból 1—1,2 kg, a 11 kg-osból pedig 0,5—0,7 kg PB fogyasztható. Nagyobb mennyiségű gáz nyerése csak különböző elpárolgatók alkalmazásával lehetséges.

A PB szagtalan. Ez a tulajdonsága különösen azért veszedelmes, mert nehezen ismerhető fel a gázömlés, és a rendelkezések ezért írják elő, hogy PB-gázt csak szagositva lehet forgalomba hozni.

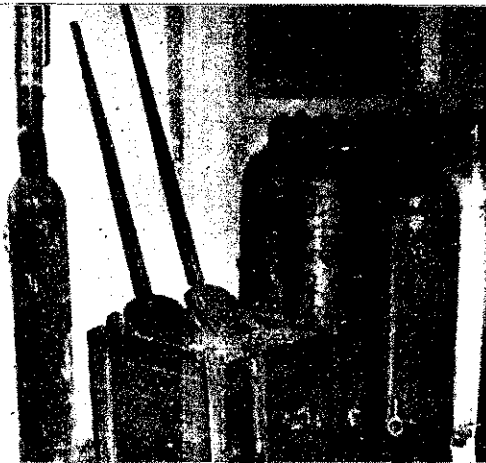
A PB-elegy gázfázisban levő fajtsúlya $kg\ N\ m^3$, 2,290 kg, így tehát a levegőnél 1,8 arányban nehezebb. Fajtsúlyánál fogva a helyiségek padlószintjén helyezkedik el, és a mélyen fekvő helyiségekbe húzódik. Ezért alagsorban, pincében, földszintnél alacsonyab padozatú és 7 légköbméternél kisebb helyiségben nem szabad PB-gázpalackot elhelyezni. A PB robbanási határértéke alacsony: az alsó határ 1,9%, a felső határ 9,5%. Az alacsony robbanási határ fokozott óvatosságra int, mert a PB-levegő-elegy már 2% PB-tartalommal robbanékony. Tapasztalatok igazolják, hogy a PB-levegő-elegy robbanásai igen hevesek és veszélyesek. Ez a sajátosság a gázömlések elleni fokozott védekezésre int.

A PB-gázt ma már

a háztartásban, az iparban, s az élet számos területén használják. Nem hangsúlyozhatjuk eléggé, hogy bárhol használják is — mindenütt a legnagyobb óvatossággal, körültekintéssel, az összes védelmi és biztonsági előírásoknak megfelelően kell eljárni, hogy a balesetek, tüzek, robbanások számait a legkisebbre lehessen csökkenteni.

A PB-gázt a Gáz- és Szénsavértékesítő Vállalat hozza forgalomba 5, 11, 22 — illetve ipari célokra 33 kg-os töltettel. (Folytatása következik)

SÓSKÜTI ENDRE,
a GÁZÉRT tűzrendészeti előadója

A raktárhelyiségekben...

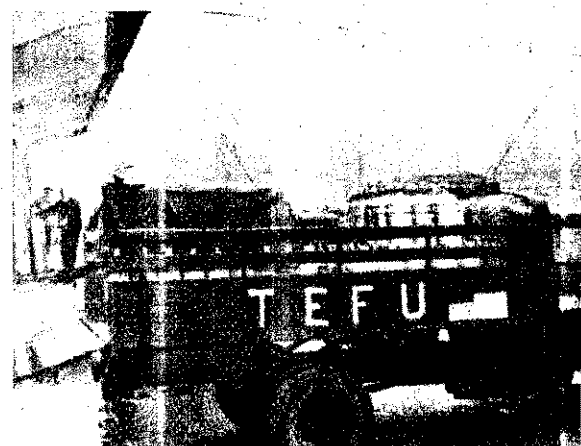

...és a munkahelyeken egyaránt nagy gondot fordítanak a megelőző tűzrendészeti szabályok betartására

A PB-gáz különböző méretű, ezüst színű palackokban kerül forgalomba

A töltött palackokat álló helyzetben, szelepvédő saphával ellátva, meleg időben ponyvával takarva szállítják

Meglehetősen alapos tájékoztatás után megkezdték a „helyszínrevételezést”. A kizemelt „tok” még csak nem is se, hogy egy hónap múltán úgy nek majd a tekerestömlővel, lábuk csak imitt-amott éri fel...

Az üzemszerek dolgozóit annyit láttak, hogy egy-egy váratlan látogatás után hol az hol a másik lányt hívták a gatól tródaiba. Azt sem tudták mi mindenre nem gondoltak a lányok, amikor jött a felszólítás, hogy azonnal menjenek az igazgatóságra — hogy a kintok kintjót véteké végig az odáig vezető úton: vajon mi csináthattak egyenesen a főnökhöz kellük...

BALOGH ERZSI VOLT AZ GYŐTRŐDÓ FEL... A szilveszteri fogadtatás nemhogy eloszlatta kételyeit, hanem még gyorsabban gondolatát... Rettenteni várta csak akkor vártotta megkönnyebbülés mosolya, a közölték vele a tervet. Az utóvetkező betéjt arca és kín szengését már visszafojtott hatékony szemléte, s amikor túljutott a nehezén — egy robbant ki belőlük a félig-nyitott ajtó felé a felszabadult lélek...

Igy utólag talán már de hangzik az egész — de akkor mire mindegyik túlelt a nehezén és kimondta a két szervezőtítő „igen”-t, bizony egy-két lány is felmerült. Mert azért volt számukra sem mindegy a kiltatásba helyezett komoly próbához lesz-e kellő fedezet nek az igrének...

A KÖRZETI MEG SIMAN — nem volt ellenfél. A buda vizsont már alapos igazgatást zott a még csak hírből ismert is — a Lágymányosi. Dohán csapata. Ugyancsak „szorosra lett húzni a selymet”, hog egyetlen pont elny biztosíts elsőséget...

ÉPPEN OLYANOK, MINT A TÖBBI HASONLÓ KORÚ 17 MEG 20 ÉVESSEK. A vidámság, az életérő úgy sugárzik belőlük, hogy szinte azt hiszi az ember, tavasz van és csak valami tévedés folytán trunk januárt. Kedvesek csinosak. Szeretnek szépen öltözködni; imádják a zenét és fáradszórakoznak a táncban. Mindenük a jó könyv, s egy-egy színházi est sokáig feledhetetlen élmény számukra. Néha ábrándosak, máskor borongósak, majd meg éppen ellenkezőleg: a pajkoság ezer árdbégre száguldozik bennük...

A MUNKA — ÉLTETŐ ELEMÜK. Csak az üzemszerekben érzik magukat igazán otthonosan, s fiatalos lendülettel, akaraterevével és végtelen nagy komolysággal dolgoznak. Fúr-

ge ujjuk nyomán az aru métereknek ezrei futnak a kikészítő gépen, az átnézőasztalon — naponta ezer és ezer méter csőbevarrott selyem kerül a festődobba.

TIZ LÁNY, TIZ ÉLETVÍDAM FIATAL ÉLETE, MUNKÁJA nyitott könyvként tárul elénk. Tízféle ember — erényivel, apró-cseprő hibáival együtt. Ahány, annyiféle egyéniség. Egyben viszont megegyeznek: egyaránt szeretik a gyárukat, a munkájukat — és önkéntes tűzoltó közösségüket.

Mert — aki nem tudná — a Magyar Selyemipari Vállalat Kikészítő Gyárának tűzoltótanynál ők, akik tavaly az országos tűzoltóversenyen nagyszerű feyverténnyel országos elsőséget szereztek a 800-as kismotorfejcskendő-szerelésben. Azért mondjuk, hogy nagyszerű feyverténnyel, mert versenycsapatuk mindössze tavasszal, a kerületi döntők előtt egy hónappal alakult, méghozzá olyan fiatalokkal, akiknek — ha előtte valaki azt mondja, hogy néhány nap múlva tűzoltók lesznek, sőt versenyen indulnak — annak egyenesen a szemébe nevettek volna...

Pintér Edit sodró, a lánycsapat parancsnoka, menyasszony, jókai és a zene rajongója — egyszemélyben, de ha lakást kapnak, lehet, hogy odahaza is átvesszi majd a „parancsnokságot”...

Lukács Katalin, az „amatőr” maneken — a selyemvégek gyakorlott kezű „megirója”

ÜGY KEZDŐDÖTT AZ EGÉSZ, hogy Vilita József igazgató és Fazekas Dániel tűzrendészeti felelős összedugták a fejüket. „Női csapatot kellene szervezni a versenyre” — mondogatták először csak magukban, azután meg egymásnak. Igaz, van ugyan egy férficsapat, de mégis más az, ha — az üzem jellegének megfelelően — nők is képviselik az üzem színeit.

AZ ASSZONYOKNÁL KEZDJEK? ... Nehezen megy. Mert ugye műszak után ott a család meg a háztartás ezernyi gondja. És azután az is kérdéses, hogy egyik-másik férj mit szólna az asszony tűzoltóskodásához... Addig-addig latolgatták a lehetőséget, míg nem a „nehezen megy”-ből a „nem megy”-ig jutottak, és végül is úgy döntöttek, hogy lányokból álló csapatot szerveznek.

Takács Hona és Szilvássy Rozália, a szó szoros értelmében elhasználatlan pár. A hosszú feszítógép innenső végén az ő figyelmükön múlik a munkafolyamat zavartalanúsága

nyit az országos döntőbe vették — és a továbbjutással járó bizalommal, lelkesedéssel nem hiány, csak most meg a Kapos-Texill okozott álmaiban éjszaka... Nem csoda hát, hogy az éjszákban végzett gyakorlatok ma során össze-összeörszengem egymással. Amikor azután egy alapos összekülönbözést követően másodikra sikerült leszo-ri a szerelési időt — még inkább gyakat kaptak, és...

Sikerült — megbirkóztak a nagy idővel. Igaz, csak és másod-ikkal sikerült, s még 3 hibapontot szereztek a nagy igyekezetükkel, de mégis csak bebizonyították, hogy nem volt hibaváló a „műveletelés”...

S, EDDIG A SELYEMGYÁRI DITŐLÁNYOK TÖRTÉNETE...

A lányok neked tettek, és hihetetlenül hamar maguk adták meg a kezdet-kezetén általuk tett; féltig komoly, féltig tréfás észre: „Na és mi lesz, ha meg-nyitjuk a versenyt?...”

...műszak alatt méterek ezrei suhannak át ujjai között Klein Annának, a csöbevarrógép ügyeskező kezelőjének

mondják, eleinte el-elröppent a megjegyzés tűzoltóskodás-nyelven. Különösen olyankor, ha a nézők figyelmeztettek, hogy a dohányzás tilalmát nem figyelmeztették ki a falon, mert a felirat... Meg egyeseknek nem igen tetszett, hogy „bele-tek magukat” a megelődő tűz-oltókba, és most már nem csak az instruktor és a férfi önkéntes-hanem még ezek a lányok is „létkoskodtak”... S hogy az szárnypróbálgatás és az ország-átrév nevezetes napja között minden történt, arról talán any-nyal elegendő, hogy a versenyen az üzem dolgozóinak száza-átották őket...

NEHOGY AZT GONDOLJA AKI, hogy ez a változás csu-

...sz Magdolna és Balogh Erzsé, a másik cíválaszthatatlan — a végek bírodalmában, a készáruraktárban. Mindketten a „fiatalabb” korosztály képviselői a csapatban...

pán a tűzoltói sikerek miatt tör-ént — kétségkívül, ennek is nagy szerepe volt a dologban. A lényeg azonban nem itt keresendő, hanem abban, hogy ezek a lányok az üzemi munkában is ugyanolyan si-keresek vállhatnak magukénak, mint a versenyek során.

A „Petőfi” és a „Dobó Katika” szocialista munkabrigádok az ő fiatalos lendületük, munkaszeret-ük nyomán lett tartalmas való-ssággá, s Takács Il. Ilona, Szilvássy Rozália meg Almási Anna és Pntér Edit (a többiek másjellegű mun-kaelosztása nem ad lehetőséget ilyen versengésre) KISZ-fiatalokhoz méltó helytállással öregbítik bri- gádjuk hírnevét.

De ki ne ismerné Klein Annát, Juhász Magdolnát, Lukács Katalint, Metzler Etelkát és Pál Etelkát? Egy- től együtt a csapat oszlopos tagjai.

AKI BETEVÉD A „SELYEMHE- GYÉK” KÖZÉ, szinte akaratlanul is a mindenképp végtelenül kedves Klein Anna, az „NDK-s menyasszony” mosolygó arcát pillantja meg. Ott ül a csöbevarró gép előtt.

a legelősebb nyelve. (Ez a megjeg- zés egyébként saját bevallásuk alap- ján került a riportba, s ezért a ri- port írója felelőséget nem vállal...) Ha meg valaki a laboratóriumban netán az operát emlégeti, Pál Etelka szeme csillan fel először, s a leg- utóbbi bérleti előadás élményeit idézi. S hogy a magát legidősebb- nek nevező két „harcoerő” is szó- junk: Takács Il. Ilona meg Szilvá- ssy Rozália ök. Mindketten a kétké- szítőben, a feszítőgépen dolgoznak — párok. Huszonkét esztendőjükkel ök képviselik az „idősebb” kor- osztályt a csapatban.

AZT IS MEGTUDTUK ROLUK, HOGY VALAMENNYIEN KISZ-TA- GOK. Amikor feltették a kérdést, hogyan tudják összeegyeztetni a tűzoltóskodást magánéletükkkel és egyéb tevékenységükkkel, moso- lyogva válaszolták: „Igy...”

S hogyan lesz a menyasszonyok- ka meg az ideit versennyel? Ho- gyan? ... Hát úgy mint eddig. Nem akarnak megvárni a testülettől, s az idén is szeretnének elsősk lenni... „Szeretnének, vagy elhatározzuk?” — tesszük fel a kérdést. „Mindent elkövetünk, hogy elsősk legyünk” — így a válasz.

„Mit üzennek a riválisoknak?” — próbálkoznak ismét. „Mit?” ... — nevetés. — „Az, hogy ök is készül- jenek... De talán mégsem... Nem üzenünk semmit... hátha...”

Ez a „hátha” egyáltalán nem vall elbizakodottságra — sőt! ... Félnék a következőtől? Azt sem mondhat- nánk, csak... csak éppen óvatosság.

ELKAPATÁSNAK, AGYONDE- DELGETÉSNEK NYOMÁT SEM LÁTIUK RAJTUK. Szeretik, becsü- lik őket, meg — nem ok nélkül — büszkéek is rájuk... És várnak tőlük. Azt várják, hogy továbbra is olyan egy szívvel dolgozzanak, és tűzoltóskodjanak mind a tizen, mint eddig.

ÜJJASZÜLETŐBEN. VAN AZ ÓREG GYÁR. Lassan eltűnnek a régi épületek, s helyükön új, korszerű üzemrészek épülnek: tá- gasak, világosak, egészse- gesek — öröm bennük dolgozni. Itt még a régi viharvert falak mere- deznek, de mellettük szemlátomást magasodik az új, ott meg már élet- től remeg a felépült, hogy jobbat és többet adjon — korszerűbb mód- szerekkel... Tűzoltókörösségének megújulása is olyan, mint a gyá- ré: ez is újáéledt. A férficsapat mellett felnőttek a lányok. Az első dicsőséget már megszerezték, most készülnek a következőre, de nyomuk- ban már ott van az újabb lánycsa- pat — és ez ebben a nagyszerű...
(—b—)

Odahaza, a meghitt sarokban... Almási Annának a könyv a legjobb barátja, és az idén is szívvel-lélekkel részt vesz majd a verseny csapat munkájában

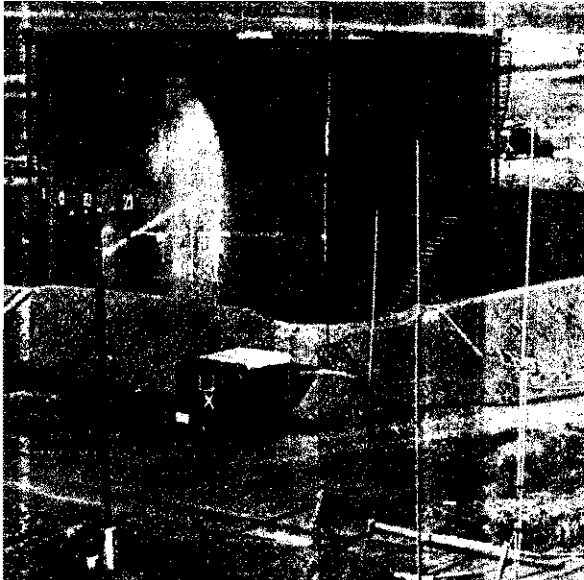

Metzler Etelka, a menyasszonyok egyike, akinek a „Völegé- nye is önkéntes tűzoltó. Ugye, meg sem látszik rajta, hogy olyan „bőbeszédű”...

Pál Etelka „civilben”, illetve munkahelyén, a laboratórium- ban. Lehet, hogy közben a „Pillangókisasszony” nagy- áriáját dúdolja?...

A szajoli tűzoltási kísérlet lefolyása és eredménye

A kísérleti tartály. Előtérben a mérőműszerek elhelyezésére szolgáló egyik sátor s néhány mérőoszlop látható

Közismert dolog, hogy a kőolaj és finomított termékei tűz- és robbanásveszélyesek. Emiatt a tűzrendészeti szervek mindenütt a világon különös óvatossággal kezelik és szigorú szabályokat állapítanak meg a kőolaj feldolgozásával és tárolásával kapcsolatban. A fokozott óvatosság mellett is számos — hatalmas katasztrófát okozó — tüzeset keletkezett és keletkezik szerte a világon a kőolajfinomító és tárolótelepeken.

A tűzrendészeti előírások megállapítása szempontjából különbséget kell tennünk a finomítóüzemek és a tárolótelepek tekintetében. Ezeknél ugyanis — technológiai különbség miatt — a telepítés és a tűzoltás szempontjából más-más — szabályozást kívánó — probléma jelentkezik.

Cikkünkben kizárólag a tárolótelepeket érintő néhány lényeges kérdéssel foglalkozunk, mivel a tárgyalásra kerülő tűzoltási kísérlet során is csak erre vonatkozó tapasztalatokat szereztünk.

A probléma nem mai keletű

A tűzveszélyes folyadékok tárolótartályainak telepítése (tűztávolság, tartálycsoportok maximális nagysága, maximális tartálykapacitás stb.), illetve a tartálytűzek oltása a tűzoltóságtól nagy gondosságot, technikai és taktikai felkészülést igényel az oltóanyag, az oltást végrehajtó szerek és berendezések szempontjából egyaránt. Az ásványolajipar, valamint a tűzoltóság szakembereit egyaránt foglalkoztatja e probléma sikeres és gazdaságos megoldása. Az ezzel kapcsolatosan külföldi kísérletekről készült, továbbá konkrét kül-

földi tüzek nyomán szerzett tapasztalatokról szóló szakirodalom azonban a telepítés, az alkalmazott oltási eljárások, az oltóberendezések tekintetében csaknem országoként eltérő állásfoglalásokat tartalmaz. Bátran állíthatjuk, hogy külföldön sem találták meg e problémakör teljes megoldásának leggazdaságosabb módozatait.

A magyar tűzrendészeti szervek előtt is problémaként jelentkezett és jelentkezik a tűzveszélyes folyadékok tárolásával összefüggő megelőző tűzrendészeti és taktikai feladatok megoldása. Magyarországon e területre vonatkozóan 1953—54-ben kidolgozott előírások, szabványok vannak érvényben. A szabályokban szereplő előírások egy része ma már — érthetően — átdolgozásra, módosításra szorul. A módosítások megfontolt végrehajtása és a tartálytűzek oltása területén meglévő kérdések tisztázása érdekében az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság már korábban is végzett kisméretű (1—18 m² tűzfelületű) tűzoltási kísérleteket. Ezek a kísérletek azonban, bár hasznos tapasztalatokat, eredményeket hoztak, mégsem tudtak kielégítő választ adni a felmerült kérdésekre. A kísérlet következtetései ugyanis — s ebben a külföldi szakirodalom is egyetemes — a megnövekedett (200—780 m²) tűzfelület és a tartályok égésekor keletkező magas hőmérséklet miatt nem vonatkoztathatók nagyméretű, nagy tűzfelületű tartálytűzek oltására.

Mi tette szükségessé a kísérletet?

Hazánk szocialista iparosításán belül ásványolajiparunk rohamos fejlődése, az ezzel kapcsolatos tartálypark-növekedés, valamint a tartálytér fogat növelése miatt szükségszerűen foglalkoznunk kellett a nagyméretű tartálytűzek oltásával a telepítésével. Ezt az alkalmat egyidejűleg fel kellett használnunk arra, hogy felülvizsgáljuk a hazánkban érvényben levő néhány — ma már kevésbé gazdaságos — tűzrendészeti előírást.

Mivel nálunk a felszabadulástól napjainkig — a megelőző tűzrendészeti szabályok helyes érvényesülése következtében — nagyméretű tartálytűz nem fordult elő, és a felmerült kérdésekben a

külföldi irodalom sem egységes, a felálló problémák tisztázása megkívánta saját hazai tapasztalatok szerzését.

Ezért került sor az itt tárgyalt kísérlet sorozatra, melynek lehetőségét a Nemzeti Ipari Minisztérium és a Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnokság biztosították. A kísérlettel kapcsolatos feladatokat, a kísérlet céljait és programját meghatározásait az ásványolajipar szakembereivel (Nehézipari Minisztérium, Kőolajipari Tröszt, Vegyiművelő Tervező Vállalat, Szonyi Kőolajipari Áfor) és a Magyar Tudományos Akadémia Műszerügyi Szolgálatával a BM közösen dolgozta ki.

A kísérletsorozat körülményei

A kísérlet 1960. szeptember 19-től október 10-ig került lebonyolításra a Szajolai megyei Szajol község mellett épülő

A tartályban levő vízfelületen képződött habtakaró

bázistelepen. A kísérlet céljára 1 db 12,5 m átmérőjű, 12,5 m magas, 5000 m³-es leges befogadó képességű és 380 m² felületű tartály állt rendelkezésre. A kivételével ez a tartály a vonatkozó gyár szabályelőírásoknak (MSZ 9910) mindenben megfelelt és a mai műszaki viszonyok mellett hazánkban egyik legnagyobb tartálytípusnak számít.

A tartály — 4 db habsugárcsővel szerelt — félstabil berendezéssel volt látva. A habsugárcsövek egyenként 1/p teljesítményűek voltak. Összteljesítményük 2,37 l/sec/m² habintenzitásnál felelt meg, amely 0,12 l/sec/m² teljesítmény volt nagyobb a hazánkban előírt intenzitásnál. A félstabil berendezést a kísérlet célra átalakították gépjárműfecskendőkkel tápiáltuk. Az oltóközpont 60 m távolságra volt a kísérleti tartálytól. Itt helyeztek el egy 25 m³-es fekvőhengeres tartályt mintegy 1,2 m magasságban, melynek a szükségletnek megfelelően oltóanyag vagy habképző anyag és víz oldatát

A két egymás mellett levő habsugárcsőből érkező hab a folyadék felületén még nem záródott

A két tartály 300 mm átmérőjű létkkel volt összekötve és ezen az 5 db csővezetéken helyezték az 5 db, storzkapoccsal ellátott, vízvételi

tartály feltöltéséhez, a tartálypatésához szükséges vízmennyiséget központtól kb. 600 m távolságra Holt-Tisza medréből nyertük. A víz 7 db 800 l/p teljesítményű kis-cskenővel történt. A kiemelt vi- mm átmérőjű acélcsővezetéken az oltóközpontba, ahol e csőve- 8 db 75 mm-es storzkapocsos csat- létesítettünk.

érlet irányítása a vezénylő köz- történt — a tartálytól mintegy volságra. Itt helyezték el a mikro- erősítő berendezést, a telefonköz- és innen történt a mérősátrak és helyek áramellátása. A kísérlettel atos utasításokat, mérési eredmé- itt, a központban, magnetofonra űk. A kísérlet áramellátása az Afór-telep 380/220-as hálózatáról

ogram végrehajtására kivezényelt elvtársak elhelyezése a Holt-Tisza felállított sátoertáborban volt meg-

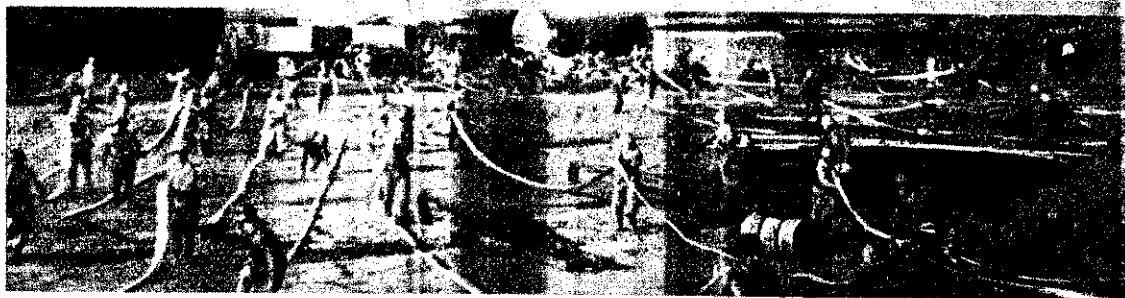
érletsorozatot két fázisban hajtot- re: hideg kísérletek és meleg ki- formájában.

Hideg kísérletek

érlet célja a beépített oltóberende- ködőképességének, a berendezés ai alkalmasságának, funkcionális ének és a magyar légabhképző erülőképességének vizsgálata volt zó bekeverési százalékok mellett —, habmintavétel az előállított hab nak, kiadóságának megállapítása en.

leg kísérleteket naponta más-más ési százalék mellett, a habsugár- számának variálásával, beépített és mobil felszerelés válogatá- tartályban levő vízszintállítás fo- emelése mellett hajtottuk végre.

érletek során a BM Országos Tűz- ti Parancsnokság Kísérleti Aloszt- lalt gyártott habképző anyagot uk fel, melynek fajsúlya 1,1702/20 olt.

Alapvezetékeket szerelnek a mobil felszerelésekkel végrehajtott „hideg” kísérlethez

Az első hideg kísérletre 1960. szeptem- ber 20-án került sor. A tartályban 2 m magas vízoszlop volt. A beépített beren- dezésnek csak egy habsugárcsővet működ- tettük. A haboldat 3,5 százalékos volt, melyet speciális haboltó-gépjármű szolgál- tatott. A 380 m² folyadékfelületet a hab 175 mp alatt fedte be. Szeptember 21-én 2 habsugárcsővet működtettünk. A 3,5 százalékos haboldatot, 2 db gépjármű ál- lította elő. A vízoszlop magassága 3 m volt. A teljes felület befedése 105 mp alatt következett be.

A harmadik napon (szeptember 23-án) a területi próbát 4 habsugárcsővel 3,5 szá- zalékos oldattal hajtottuk végre. Az oldat a 25 m³-es tartályban előre keverten állt rendelkezésre. A felület befedése 29 mp alatt következett be. A vízoszlop magas- sága 4 m volt. A haboldatból ezen a nap- on mintát vettünk és megállapítottuk, hogy az oldat fajsúlya 1,0047/20 C fok volt, s ez — a rendelkezésre álló táblázatok alapján ellenőrizve — kb. 3 százalékos koncentrációnak felelt meg. Ezen a napon két helyen habmintát vettünk a habki- adóság megállapítása szempontjából. Megállapítottuk, hogy a habedénynél vett habnál 5,25, a víz felületénél vett habnál pedig 5,5 volt a habkiadóság.

Szeptember 26-án a területi próbát 4 habsugárcsővel 3,5 százalékos haboldattal megismételtük. A felület befedése 75 mp alatt következett be. (Ez a nagy területi idő azzal magyarázható, hogy a II. és III. habsugárcső műszaki hiba következtében csak 10 mp-ig működött.) Gyakorlatilag tehát csak 2 habsugárcső működését lehet- tett figyelembe venni. Az ezen a napon vett habminták habkiadósága a követke- zők szerint alakult: a habedénynél 5,2, a víz felületénél pedig 5,9-szeres volt a hab- kiadóság.

Szeptember 27-én 5 százalékos haboldat- tal végeztünk 4 habsugárcsővel területi

próbát. A vízoszlop magassága 4 m volt. A folyadék felületének befedése 40 mp alatt következett be. A habkiadóság a habedénynél 5, a vízfelület közelében pe- dig 7,7-szeres volt. A Tudományos Aka- démia Műszerszolgálatá mind a négy hab- sugárcsőnél — a belépés előtt mérte a haboldat nyomását. A következő eredmé- nyek voltak: I. sz. sugárcsőnél 7,5 att, a II-nél 9 att, a III-nál 8,5 att, a IV-nél 9,5 att. Az előre kevert haboldat fajsúlya 1,0076/20 C fok volt, ami — a táblázatok alapján ellenőrizve — 4,8 százalékos kon- centrációnak felelt meg.

Szeptember 29-én 1 db hordozható 1500 l/p teljesítményű középnyomású habsu- gárcsővel felszerelt habárboccal végeztünk területi próbát. (A habárboc szerelését 3 perc alatt hajtottuk végre a kijelölt tűz- oltóraj.) Ez alkalommal előre keverten 5 százalékos haboldatot használtunk fel. A vízoszlop magassága 10,5 m-re emelkedett. A felület befedése 90 mp alatt követke- zett be. Az előállított hab kiadósága 8,3- szeres, a belépő oldat nyomása pedig 8,5 att volt.

Október 4-én hordozható, kihúzóslét- rára szerelt 19 db X-es habsugárcsővel (560 l/p vízteljesítményű) végeztünk hideg kísérletet, előre kevert 5 százalékos oldat- tal. A teljes területi idő 112 mp volt. Erdemes megemlíteni, hogy a tápiálás ideje alatt a habtakaró az óramutató járásával megfelelően körbe forgott, mivel a X-es habsugárcsőveknél a hab kifolyása egy- irányú.

A hideg kísérletek során elért területi időket összesítve a közölt táblázat tartal- mazza.

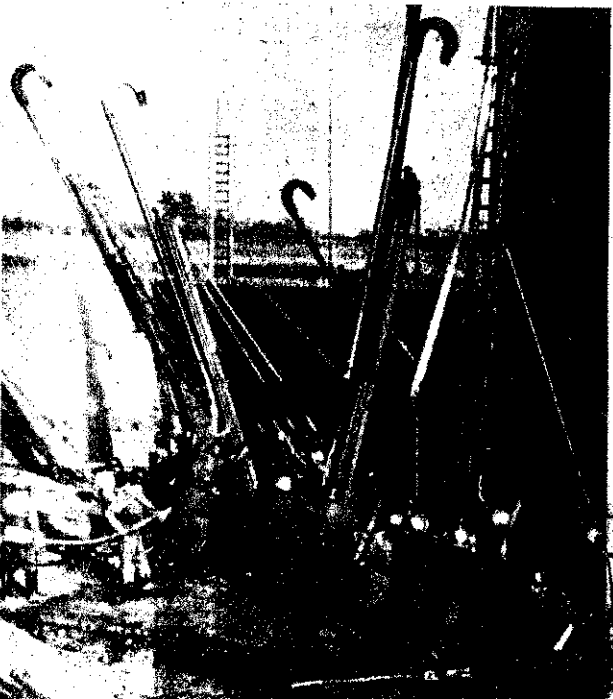
(Folytatjuk)

Felállítják a kihúzóslétrára szerelt X-es habsugárcsőveket

Kísérleti napok

szeptember október

	20	21	23	26	27	29	4	
Beépített berendezés, felszerelés	beépített, félstabil (1500-as középnyomású habsugárcsővel)						hab- ár- boc 1500	X-es
Területi százalék	3,5				5,0			
Működő üzemelt habsugárcsővek	1	2	4	2	4	1	19	
Területi idő (mp)	175	105	29	75	40	90	112	

Az 1961. évi BM-sportbajnokságok szervezésével kapcsolatos feladataink

A BMTSB 1960. november 15-i ülésén tárgyalta a Sportosztály jelentését az 1960. évi BM-sportbajnokságok és a fegyveres testületek III. spartakiádjának megrendezéséről. Megállapította, hogy a BM-sportbajnokságok mind a tömegmozgósítás, mind a sportbeli eredmények tekintetében határozott fejlődést értek el. Különösen jelentős, hogy ezen a téren elértük legfőbb célkitűzéseinket, azt, hogy az elmúlt évekhez viszonyítva még nagyobb tömegeket

vontunk be a sportbajnokság versenyébe. A BMTSB elismerését fejezte ki a Baranya megyei BM-szervek beosztottainak, vezetőinek azért, mert a megyék közötti versenyben elnyerték a BMTSB vándorzászlaját, azzal, hogy legelőbb vettek részt és a legjobb színtereményeket érték el a BM-sportbajnokság alapfokú versenyein; továbbá a karhatalom beosztottainak, harcosainak és parancsnokainak azért, mert a BM-szervek közötti pontversenyben

elsők lettek, és ezzel elnyerték a miniszter társ vándorserlegét; végül a fegyveres testületek spartakiádjá szervező bizottságának, a Sportosztály munkatársainak és mindazoknak akik a fegyveres testületek III. spartakiádján részt vettek, annak szervezésében közreműködtek, s eredményes munkájuk alapján a Belügyminisztérium elnyerte a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnökének, dr. Münnich Ferenc elvtársnak vándorserlegét.

Amikor a BMTSB elismerte az 1960. évben végzett munkát, egyúttal célul tűzte ki, hogy az 1961. évben még nagyobb tömegeket vonjunk és nyerjünk meg a BM-sportbajnokságokban való részvételre. E célkitűzésnek kell alárendelni minden más érdeket, ezért tovább kell fejleszteni a propagandá- és szervezőmunkát, sokkal több erőt és energiát kell fordítani az érdeklődő tömegek mozgósítására.

A BMTSB határozatai

A BMTSB az 1961. évi BM-sportbajnokságokkal és fegyveres testületek spartakiádjával kapcsolatban a következő határozatokat hozta:

BM-sportbajnokságok:

1. A BM-sportbajnokságok évenkénti záróünnepségét nem tartja szükségesnek, s kimondja, hogy össze kell kötni a két évenként megrendezésre kerülő fegyveres testületek spartakiádjának ünnepségével.
2. 1961. évben a BM-sportbajnokságok országos döntői közül több sportágban vidéken kell megrendezni az országos döntőket.
3. 1961-ben a labdarúgó-sportágban nem tartja szükségesnek a BM-bajnokság megrendezését. Nem helyesli a BM-sportbajnokságok sportágainak bővítését általában, azonban ha olyan sportágról van szó, amely honvédelmi jellegű, ezt az elkövetkezendő időkben feltétlenül népszerűsíteni kell.
4. A BM-sportbajnokságokkal kapcsolatosan a megyék és a BM-szervek közötti pontverseny reálisabbá tétele érdekében utasítja a Sportosztályt, hogy hozzon létre egy bizottságot, amelynek feladata a BM-sportbajnokságok értékelésére egy igazságosabb, s a célnak megfelelőbb pontértékelő rendszer kidolgozása.

Fegyveres Testületek Spartakiádjája:

1. A fegyveres testületek spartakiádjának évenkénti megrendezését nem tartja szükségesnek, mert sem anyagilag, sem tömegmozgósítás, sportérték tekintetében nem éri meg a beléje fektetett munkát.
A BMTSB álláspontja az, hogy a jövőben két évenként rendezzük meg a fegyveres testületek spartakiádját.
2. A legközelebbi spartakiád időpontjának megállapítására a BMTSB megbízza az elnököt és a BM-Sportosztályt, hogy az illetékesekkel tárgyaljon.
3. A labdarúgó sportágot törölni kell a spartakiád sportágai közül, ugyanakkor a lövészet és a sí-sportágot be kell számítani a spartakiád versenyszámai közé úgy, hogy az összértékelésnél e két sportág is számításba jöjjön.
4. A fegyveres testületek spartakiád záróünnepségein a jövőben csak az összpontverseny győztesének adják át a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnöke, dr. Münnich Ferenc elvtárs vándorserlegét. A többi szerleg a sportágak díjkiosztóin kerül kiadásra.

A BMTSB ismertetett határozatai alapján a Sportosztály elkészítette az 1961. évi BM-sportbajnokságok versenykiírását és versenynaptárát.

A versenykiírás a határozatok értelmében már nem tartalmazza a labdarúgó-bajnokságot, azonban ez semmiképpen nem jelentheti azt, hogy egyáltalán ne foglalkozunk a labdarúgás szervezésével ott, ahol elvtársaink ezt a sportágot kedvelik. Helyesnek tartjuk a sportkörök szervezésében a házbajnokságokat — osztályok közötti mérkőzéseket és nem utolsósorban a különböző üzemek, hivatalok dolgozóiból alakult csapatokkal való barátságos mérkőzések szervezését. Ismeretes a Belügyminisztériumon belül a labdarúgást kedvelők nagy száma, éppen ezért a sportfelelős és sporttiszt elvtársak feladata, hogy a labdarúgással kapcsolatos igényeket feltétlenül kielégítsék: szervezzenek labdarúgó mérkőzéseket vagy segítsék az ilyen irányú kezdeményezéseket (felszerelések, pályák stb.).

Az országos döntők

Az 1960-as évben a BM-sportbajnokságok két országos döntőjét — ökölvívást Győrben, az úszást Szolnokon — rendeztük meg. Ez alkalmakkor azt tapasztaltuk, hogy ezekben a vidéki városok-

ban komoly sporteseményeknek számítanak az általunk szervezett bajnokságok. A BMTSB határozata alapján 1961-ben a sportágban vidéken rendezünk országos döntőket — így: a lövészetet Debrecenben, az ökölvívást Nyíregyházán, az úszást Miskolcon, a röplabdát Pécsen.

Az országos döntők vidéken való megrendezése nagy feladatot jelent az illetékes sporttisztok és a helyi BM-szervek ternevelési és Sportbizottságai számára. Éppen ezért már most szükségesnek tartjuk, hogy néhány főbb feladatra felhívjuk a figyelmet, mert ezek végrehajtása nélkül nem lehet sikeresen megrendezni az országos döntőket.

1. A helyi TST-nek már az év elején be kell jelenteni az országos döntő pontos idejét, nehogy arra az időpontra más versenyek szervezzenek.
2. Biztosítani kell a verseny színhelyét, s olyan körülményeket kell teremteni, amelyek alkalmasak az országos döntők megrendezésére és méltóak a BM-szervekhez.
3. Valamennyi BM-szerv versenyzői számára biztosítani kell szállást és az étkezést a helyi BM-szervek parancsnokságainak segítségével.
4. El kell készíteni az országos döntő propagandatervét, a gatókönyvet, a munkatervet és a költségvetést annak érdekében, hogy minél alkeresebb versenyt lehessen rendezni.

Az elkészített 1961. évi versenykiírásban és versenynaptárban az előbbieken kívül még a következő eltérések vannak:

Kerékpár-sportágban nem rendezzük meg a női számot, mert az elmúlt évek tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a elvtársak érdeklődése igen csekély e sportág iránt.

Sportlövészetben viszont a középfokú, a szervek országos döntőjén és a BM országos döntőn a 30 lövéses verseny helyett lövéses versenyt írunk ki. További új versenyszámként kiírt a szolgálatipisztolý versenyt csak a BM országos döntőn, s venként 5 fős csapatok részvételével.

Az elmúlt évi versenykiírástól csak részben tér el a BM-szervek országos döntőjének megrendezése. 1961-ben ugyan versenynaptár szerint valamennyi BM-szervnél meg kell rendezni a röplabda-, atlétika-, úszás-, sportlövészet-, kerékpár- és jársportágokban az országos döntőket. Ezek a versenyek lényegesen megmaradják a válogató jellegüket a BM országos döntőkre. Éppen ezért a versenyek alapján megállapításra kerül az, hogy ki és melyik csapat lesz egy-egy BM-szerv bajnoka. Ennek a versenyeknek megrendezése tehát egyúttal azt is jelenti, hogy az illetékes országos parancsnokságok és országos sporttisztok még alaposabban megismerjék a beosztottak sportbeli képességeit és a tehetségesebb elvtársak részére felkészülési lehetőséget biztosítsanak.

Új értékelési terv

A BM-sportbajnokságok értékelésével kapcsolatban — az elmúlt évektől eltérően — új értékelési tervet készítettünk, amellyel kívánjuk elérni, hogy a megyék közötti verseny igazságosabban legyen értékelve és a BM-szervek közötti verseny is reálisabban legyen. Ugyanakkor reméljük, hogy a megyei versenyek színvonalát emelkedni fog, s a megyei sporttiszt elvtársak az országos sporttisztoknak nagyobb segítséget adnak azzal, hogy a területükön levő elvtársakat jobban előkészítik a BM-szervek országos döntőjére, az országos sporttiszt elvtársak viszont segítséget nyújtanak, hogy a megyei BM-szervek jobban készüljenek a középfokú versenyekre.

A BMTSB határozatai, amikor elismerik a BM-sportbajnokságok és a fegyveres testületek spartakiádján elért eredményeket, úgyszólván célul tűznek ki, amelyek végrehajtása a testnevelés és a szociálista sport és testnevelés megvalósítása felé.

Váradi Andor r. sz

A keszthelyi járási Népi Ellenőrzési Bizottság a községekben végzett különféle vizsgálatai során megállapította, hogy az arra hivatott szervek — elsősorban a községi tanácsok végrehajtó bizottságai — nem foglalkoznak olyan mértékben a községi önkéntes tűzoltótestületek működésével, mint van azt a rájuk bízott felelősségterhelésükkel és a jelentős társadalmi tulajdonságai megkövetelnie.

A vizsgálat, amely első ilyen kezdeményezés volt a Népi Ellenőrzési Bizottság részvétele Veszprém megyében — és talán az egész országban —, a múlt év novemberében zajlott és nyolc községi önkéntes tűzoltótestületre terjedt ki.

Ugyanakkor, hogy a vizsgálat eredményesnek bizonyult és a hiányosságok egész sorát fel, komoly tényezőként hatott az a mai segítségnyújtás, amelyben a járási önkormányzati alosztályparancsnok és a vizsgálat előkészítésénél a járási Népi Ellenőrzési Bizottságot részesítette. A népi ellenőrök elsősorban önkéntes tűzoltótestületek felügyeletét ellátására, valamint a községi tanácsok feladatait terhelő munkájával kapcsolatban. Emellett a BM Országos Tűzrendészeti Főigazgatóság 1960. október 8-án, a Tanácsok Közlönye 63. számában megjelent tájékoztató, amely összefoglalóan tartalmazza az érvényben lévő rendeletek előírásait a községi önkéntes tűzoltótestületek felügyeletét ellátó hivatásos szervek (megyei, járási és községi tanácsok) feladatait illetően.

Ugyanakkor ellenére, hogy a BM tájékoztató 3/a bekezdése a községi tanács VB feladatát előírja, hogy az önkéntes tűzoltótestületet kell felügyelettel ellátni, és ellenőrzésének feladatait a testület ellenőrzőkönyvébe bejegyezni, a népi ellenőrök a megvizsgált testületeknél egyetlen ilyen bejegyzést sem találtak, de ugyanakkor megállapították, hogy

megállapítások — sajnos — nem sok jót látnak, s az ellenőrzés nagymértékű elhanyagolásra utaltak. Ebben a vonatkozásban különösen a községi tanácsok végrehajtó bizottságait terhelő munkájával kapcsolatban. Emellett a BM Országos Tűzrendészeti Főigazgatóság 1960. október 8-án, a Tanácsok Közlönye 63. számában megjelent tájékoztató, amely összefoglalóan tartalmazza az érvényben lévő rendeletek előírásait a községi önkéntes tűzoltótestületek felügyeletét ellátó hivatásos szervek (megyei, járási és községi tanácsok) feladatait illetően.

Ugyanakkor ellenére, hogy a BM tájékoztató 3/a bekezdése a községi tanács VB feladatát előírja, hogy az önkéntes tűzoltótestületet kell felügyelettel ellátni, és ellenőrzésének feladatait a testület ellenőrzőkönyvébe bejegyezni, a népi ellenőrök a megvizsgált testületeknél egyetlen ilyen bejegyzést sem találtak, de ugyanakkor megállapították, hogy

megállapítások — sajnos — nem sok jót látnak, s az ellenőrzés nagymértékű elhanyagolásra utaltak. Ebben a vonatkozásban különösen a községi tanácsok végrehajtó bizottságait terhelő munkájával kapcsolatban. Emellett a BM Országos Tűzrendészeti Főigazgatóság 1960. október 8-án, a Tanácsok Közlönye 63. számában megjelent tájékoztató, amely összefoglalóan tartalmazza az érvényben lévő rendeletek előírásait a községi önkéntes tűzoltótestületek felügyeletét ellátó hivatásos szervek (megyei, járási és községi tanácsok) feladatait illetően.

Ugyanakkor ellenére, hogy a BM tájékoztató 3/a bekezdése a községi tanács VB feladatát előírja, hogy az önkéntes tűzoltótestületet kell felügyelettel ellátni, és ellenőrzésének feladatait a testület ellenőrzőkönyvébe bejegyezni, a népi ellenőrök a megvizsgált testületeknél egyetlen ilyen bejegyzést sem találtak, de ugyanakkor megállapították, hogy

összeg nagyobbik felét pedig készpénzben kezeli.

Rendkívül alacsony szinten áll a testületek utalványozási és bizonylatolási rendje is. Több testületnél egyáltalán nem történik meg a kiadások utalványozása, a bevételek és a kiadások nincsenek megfelelő bizonylatokkal alátámasztva.

A testületekben tartott különféle rendezvények bevételeinek és kiadásainak elszámolása és bizonylatolása körül is sok hiányosságot tapasztaltak a népi ellenőrök.

A pénztárkönyvekben ugyanis rendszerint csak a netto bevételeket szerepeltetik, s a bevételek bruttó összege csak ritkán, sőt az esetek többségében egyáltalán nem dokumentálható, s emellett az ezek terhére eszközölt kiadások általában nincsenek bizonylatokkal alátámasztva.

Az elszámolások között több, indokolatlannak látszó italszámla is szerepel. Pedig az alapszabályok értelmében az ilyen kiadásokra csak kivételes esetekben, s ki-

a karmacsi községi tanács VB, a testület önkormányzatának önkényesen igénybe vette gabonátárolás céljára, és azt a járási tanács VB igazgatási osztályának többszöri felszólítására sem volt hajlandó szabaddá tenni.

Nem egyeztethető össze a rendelet szellemével az a helyzet sem, amikor Nemesbükön találkoztak a népi ellenőrök, ahol a vizeslajt lyukas, de az sem helyesíthető, hogy Várvolgy és Zalaszántó községben a tsz használja a testület vizeslajtját.

A társadalmi tulajdon védelme sem megnyugtató a testületeknél, miután sem a nyilvántartások vezetése, sem pedig a vagyontárgyak kezelése nem felel meg a követelményeknek. A nyilvántartásokat hiányosan és rendszeretlenül vezetik, ami nagy mértékben megnehezíti, sőt sok esetben lehetetlenné teszi az ellenőrzést.

A népi ellenőrök olyan esetekkel is találkoztak, hogy az önkéntes tűzoltók részére kiadott ruházati felszerelések a juttatás vagy a beszerzés alkalmával nem lettek a nyilvántartásba bevételezve, de találkoztak ennek az esetnek a fordítottjával is.

Rendkívül hiányos a szakfelszerelések, a jóléti, valamint kulturális vagyontárgyak leltárba vétele, illetve leírása is. A hévízi testület leltárában pl. még mindig szerepel egy létra, valamint 9 nyomótömlő, amiket már évekkel ezelőtt szabá-

lyosan kicseréltek, ugyanakkor a testület tulajdonát képező televíziós készülék egyetlen leltárban vagy nyilvántartásban sem szerepel.

Várvolgyon a népi ellenőrök megállapították, hogy az egyik rendezvény bevételéből 2093 Ft értékű színjátékszóróruhát vásárolt a testület, de ezek a nyilvántartásokban sehol sem szerepelnek.

Súlyos elbírálás alá esik a vonyarcvas-hegyi parancsnok eljárása, aki — nyilván a fennálló hiányosságok eltitkolása érdekében — félrevezette a népi ellenőröket, és arra hivatkozva, hogy a szertárkulcsok kezelésével megbízott önkéntes tűzoltó nem tartózkodik a községben, megakadályozta a vagyontárgyak leltározását.

A vizsgálatot lefolytató népi ellenőrök a nagyszámú és súlyos hiányosságok ellenére sem szereztek olyan benyomásokat, mintha a testületek vezetőit visszaélési vagy csalási szándék vezette volna a hibák elkövetésénél. Sokkal inkább a feladatok könnyelmű kezelését, s a felelősségtudat nagymértékű hiányát tapasztalták.

Az, hogy a dolgok idáig fajulhattak, véleményünk szerint elsősorban a közvetlen felügyelet ellátására hivatott községi tanácsok mulasztásaira vezethető vissza — arra, hogy a járási tűzrendészeti alosztályparancsnokság, valamint a járási tanács igazgatási osztálya által feltárt hiányosságok kiküszöbölését nem szorgalmazták, az ellenőrzést teljes mértékben elhanyagolták és a legsúlyosabb hibák esetén sem alkalmaztak megfelelő rendszabályokat vagy büntetéseket.

Mi a tanulság? Az, hogy a jelenlegi egyáltalán nem megnyugtató helyzetet gyorsan és gyökeresen felszámolhatják, mindössze a fennálló rendelkezéseknek kell érvényt szerezni. Biztosak vagyunk abban, hogy amennyiben a községi önkéntes tűzoltótestületek felügyeletét ellátó szervek a jövőben a rendeletek szellemében végzik munkájukat, akkor az eredmények sem maradnak el, és a testületek adminisztrációjában, általános működésében, valamint a társadalmi tulajdon védelmében hamarosan ugrásszerű javulást tapasztalhatunk.

Puskás Sándor — Schulz Miklós

Hasznosnak bizonyult...

zárólag a közgyűlés előzetes jóváhagyása alapján kerülhet sor — természetesen az előírásoknak megfelelő bizonylatok csatolása mellett. A karmacsi testület pénztárkönyvében pl. két ilyen tétel is szerepel — egy 131,45 Ft-os és egy 228,05 Ft-os —, a vonatkozó bizonylatokon azonban mindössze annyit van feltüntetve, hogy „ital ellenértéke”, anélkül, hogy annak mennyiségét vagy felhasznált anyagát tartalmazza.

Külön meg kell említenünk az ügyeleti és ellenőrzési díjak kérdését. A BM tájékoztató II. fejezetének 3/c bekezdése szerint a községi tanács VB „figyelemmel kíséri, hogy a testület tagjai a kulturális rendezvényeken, táncmulatságokon, filmvetítéseken stb. az ügyeleti és ellenőrző szolgálatot ellássák, s az ügyeleti díjat az érvényben lévő rendelkezéseknek megfelelően kezeljék; a rendezvény megtartási engedélyt csak a tűzoltóparancsnok véleményének meghallgatása és az ügyeleti díjnak a testület részére történő befizetése után adja ki”. A tényleges helyzet ezzel szemben az, hogy a községi tanácsok többsége figyelmen kívül hagyja mindezt és ez ellen a testület parancsnokai sem tesznek semmit.

Várvolgy községben pl. 1960-ban a vizsgálat időpontjáig 10 belépődíjas rendezvényt tartottak, de mindössze két esetben róttak le kisebb összegű ügyeleti díjat.

A községi tanács VB elnöke a vizsgálattal foglalkozó NEB-ülésem igazságszerűen azt mondta, hogy a rendezvények szervezői, a község fiataljai különféle társadalmi munkákban vesznek részt és ezért méltánytalan lenne őket mulatságok rendezése során ügyeleti díj fizetésére kötelezni. Ezt az álláspontot természetesen nem lehet elfogadni, mivel az önkéntes tűzoltók munkája is társadalmi munkán alapul, és a beszédett ügyeleti díjak a testületek anyagi megerősödését célozzák.

A Járási Tanács VB igazgatási osztályának, illetve a községi tanács VB-nek feladata, hogy a szertár, az őrszoba, valamint a tűzoltófelszerelések rendeltetésére használatáról gondoskodjon, és megakadályozza más célra való igénybevételüket. Ugyanakkor

Érdeemes volt...

Tűzvédelmi hét Kulcsón és Rácalmáson

A SZÁMADATOK KÉT-SÉGKÍVŰL IGEN BESZÉDESEK! Kereken tizenöt — jobbra filmvetítéssel egybekötött — előadás, több száz lakóház és az összes középület ellenőrzése, ezernyi röplap és sok-sok plakát — egyetlen hét leforgása alatt s egyetlen cél érdekében; előre meghatározott terv szerint, mondhatnánk: előre megfontolt szándékkal...

— *Miért éppen ezt az időszakot és ezt az újszerű formát választották?* — kérdeztük az eseménysorozat kidolgozóitól.

— *Azért, mert ilyenajti jobban ráérnek az emberek — választották. — Meg aztán — tették hozzá — ilyen kampányokkal is elő kívánjuk segíteni, hogy a községekben ne kampányszerű legyen a tűzvédelem...*

Meg kell hagyni, valóban meggyőző érvelés! Egyedül Fejér megyében negyvenhat, gyermekjátékból keletkezett tüzeset szomorú ténye bizonyodik mellette — meg szerte az országban több száz olyan tüzeset, amelyek határozati úton ma még igen nehezen szabályozható, vagy voltaképpen nem is szabályozott helyeken történtek.

Érthető tehát, hogy Rácalmáson és a vele egyesített Kulcsa községben is miért találhattak jókora „szüzföldeket” a propagandamunka számára. Igaz, a két helységben az elmúlt esztendőben nem történt különösebb baj, de ki vonhatná kétségbe, hogy azért itt is szót kellett érteni az emberekkel. Hiszen egyetlen könnyelműen eldobott, gyufaszál a tízezres

„gháztáji” mellett ma már millió közös értékeket veszélyeztethet!...

A PARÁNYI ÓRSZÓBA FELBOLYGATOTT MÉHKASHOZ HASONLATOS. Kora délelőttől késő estig tart a „csúcsforgalom”. Olykor egyszerre harmincan is szoronganak a helyiségben. Am ez korántsem valamiféle bábéli zürzavar, hanem — éppen ellenkezőleg — a nagyon is céltudatos munka tanújele.

Munkába menő és munkából jövő területfelelősök érkeznek jelentésekkel, illetve kérnek újabb eligazítást. A mozi gépsze is bekukkant, mert mintha kissé berekedt volna a „hangos”...

Radinkovics József, a testület harmincegy esztendőös parancsnoka műszakba indulás előtt a vasárnapi klubavatás előkészítésével foglalatkosodik. A tágas, de jelenleg, sajnos, még kissé szegényesen felszerelt helyiség felavatása lesz ugyanis a rendezvénysorozat zárómozzanata. Az ünnepséget díszközgüléssel, támadási gyakorlattal, majd közös mulatsággal teszik emlékeztetéssé — újságolja a parancsnok.

Hetncz Lajos bácsi, a helyetese is fiatalos lelkesedéssel szorgoskodik. Kereken harminc esztendeje önkéntes tűzoltó. Most évi rendes szabadságának nagy részét is feláldozta a hét sikeres lebonyolítása érdekében. Jóformán egy perc megállása sincsen, mert a területfelelősök ellenőrzésétől kezdve a propagandászövegek mikrofonba mondásáig — túlzás nélkül állíthatjuk — öt embernek is becsületére váló munka nehezedik a vállára.

De a mindig vidám Kolek András, a KISZ-szervezet titkára is gyakori vendég mostanában. Azaz, tulajdonképpen nem is vendég, hiszen ő is tagja a testület vezetőségének.

— *Hogyan fér meg egymással a testület és a KISZ-szervezet?* — kérdezzük tőle.

— *Láthatják* — feleli mosolyogva. S magyarázatképpen hozzáfűzi, hogy éppen most ajánlott fel egy pingpong-asztalt a testületi klub részére. — *Egyébként sok fiatalunk a testületben is igen lelkesen tevé-*

Radinkovics József, a rácalmásiak fiatal parancsnoka

kenykedik — mondja. Barna József például szorgalmas területfelelős, de mint KISZ-tag is kilencven óra társadalmi munkát végzett. Az ugyancsak igen aktív Grosch Gyurka szintén „kettős állampolgárságú”. Vagy itt van például Oláh György — mutat egy pironkodó fiatalemberre —, *úgy tudom, hamarosan ő is tagja lesz a testületnek.*

De az államiak is igencsak sűrűn nyitogatják az ajtót. Anynyian vannak, hogy úgy tűnik, mintha ide helyezték volna át a fél egységet. Ők a technikai lebonyolításban segítkeznek, s ez korántsem lebecsülendő feladat, hiszen olykor egyszerre három helyen is tartanak vetítést. Emellett ellenőrzéseket is végeznek, sőt néhányan még előadásokat is tartanak...

A KANYARGÓS FÓUTCÁN SÉTÁLVA, MINDUNTAN PLAKÁTOKBA ÜTKÖZÜNK. Néhány plakát fénymásolással készült. Ezeket — mint megtudtuk — a Dunai Vasmű önkéntesei készítették.

Időközben betérünk az önkiszolgáló áruháza. A pénztárosnő

éppen egy röplapot ad át egy csinos fiatalasszonykának. „*Ohon majd tessék alaposan elolvadni, nagyon érdekes!*” — híja fel a figyelmét kedvese mosolyogva.

Talán mondanunk sem kell, hogy a mi tíz deka sajtunk több lett — egy röplappal...

A SZIGETFOI ISKOLÁBAI dr. Bóna János igazgató vára közösen felülnek értékelni: gyermekek érdeklődését. A filmvetítés után dolgozatot írtak Nagy Judit VII. osztályos lányka többek között így számol be a látottairól:

„A tűzoltók vetítógépet és filmeket is hoztak magukkal. Nekünk, gyermekeknek két filmet vetítettek. Az első film három kislányról szólt. A két nagyobbik

Kolek András, a mindig vidám KISZ-titkár

gyufát gyújtott. A szalmazsák-ból kiszedték a szalmát és azt is meggyújtották. A legkisebb fiú éppen akkor ébredt fel, amikor már az ágyánál lobogott a láng. A környékeliek, amikor a tüzet észrevették, értesítették a tűzoltókat. Közben a mentők is megérkeztek és a három kislányt kórházba szállították...

A másik tüzeset kis gondatlanság miatt történt. Itt az úttörők is segítettek az oltásban.

A filmekből azt a tanulságot vontuk le, hogy a gyermekek vigyázatlansága nagyon sok bajt okozhat a szülőknek és a községnek egyaránt.”

„Mindez papiroson nagyon szépen hangzik — aggodalmaskodhatna valaki —, de vajon nem lövünk-e kissé túl a célon az érdeklődés túlzott felkeltésével?” Nos, legalábbis Kulcsón és Rácalmáson eddig egyetlenegy iskolás korú kislánygyűjtő sem akadt... Viszont mindegyik iskolában egy

„*Öthon majd tessék figyelmesen elolvasni!*”

ra való úttörő-tűzoltó te-
nykedik. Néhányukkal sze-
esen is megismerkedhet-
— a sütöde előtt ugyanis
a támadási gyakorlatot tar-
k. Olyan viharos kezdőse-
ggel gurították ki a tömlő-
hogy azzal versenyen leg-
három másodperces előnyt
zhetnek.

Yüküket Munkácsy Mihály-
hívják. Világhírű névroko-
d ellentétben ő inkább a
t iránt érdeklődik. Hogy a
stadion közönsége néhány
núlva egy ilyen nevű labda-
it is megismerhet-e, azt ter-
zetesen még nem tudhatjuk,
azonban már biztosra vehe-
hogy tavasszal Munkácsy
ály is ott lesz a rácalmá-
„bajnokjelölt” versenyra-
an.

töröként kezdte, s most a
ület egyik elsőrendű ereje
vath István is, az ezüstka-
os tanfolyam lelkes hallga-
i. Vele éppen a területen ta-
oztunk össze. Egy lakóház-
mi is elkísértük — közben
győződhetünk alaposágá-
Félszáznál több ház tartó-
a körzetébe, s pontos fel-
yzést készít minden látogató-
ól.

A KULCSIÁKRÓL EDDIG
OG NEM SZÓLTUNK, pedig

Dr. Bóna János igazgató,
aki elégedett a filmvetítés
sikerével

It is egymást követik az érde-
es események. A tanácsi kiren-
eltségi bizottság ülésén éppen
savajda György őrmester, a
elyi tanács tagja tartott be-
zámolót.

Egyáltalán nem cifrázta a
nondanivalóját, hanem rögtön
levegővel kezdte. Elmondta,
hogy a testület munkájában
patározott fellendülés mutatko-
lik, bár hat önkéntesnek még
mindig nincsen egyenruhája. S
iz nincs rendjén, hogy az el-

múlt évben úgyszólván semmi-
féle anyagi támogatást sem
kaptak a rácalmási tanácstól.

— *Úgy hallottam, a rácalmási
önkéntesek klubot avatnak. Ja-
vasolom ezért, hogy a szertár
melletti épület átalakításával
mi is kövessük a példájukat* —
mondotta felszólalásában Gémes
elvtárs, a kirendeltség tagba-
szakadti vezetője.

— *En már is felajánlom a se-
gítésemet* — szolt közbe Szik
Lipót kádármester.

— *Mivel jómagam is „nyug-
díjas” önkéntes tűzoltó vagyok,
vállalom a kőművesmunkák irá-
nyítását* — született meg Hun-
kár István részéről az újabb
felajánlás.

— *Amíg az építést befejezik,
szívesen kölcsönadom az egyik
tantermünket* — kezdi hozzá-
szólását Molnár Jenő igazgató.

Botlik elvtárs, aki szintén
pedagógus és tagja a testület
vezetőségének, örömmel kap a
lehetőségen:

— *Hiszen akkor már is meg-
kezdhetjük a színjátzópróba-
kat!* — mondja.

Ilyen előzmények után egyál-
talan nem meglepő, hogy Ács
Vincének, a testület „bejáratos”
parancsnokának (egy éve tölti
be ezt a tisztséget) másnap reg-
gel igencsak felragyogott az ar-
ca.

Egyébként a kulcsiak más te-
kintetben sem akarnak lema-
radni szomszédaktól. Itt is van
egy érdekes nevű ember: Arany
János. A közeli gazdaság ön-
kéntes parancsnoka. Makker Fe-
rencel meg a többi szorgalmas
kulcsi önkéntessel együtt a ve-
zetése alatt álló bv-őrökből ala-
kult önkéntes tűzoltóság is részt
vett a lakóházak ellenőrzésé-
ben.

MÁSNAP A TANÁCSHÁZA-
RA VEZETETT AZ ELSŐ
UTUNK. Végére akartunk jár-
ni ugyanis a kulcsi panaszok-
nak. Egy Csillag Lászlóné ne-
vű fiatalasszonyhoz irányítot-
tak, aki — mint mindkét tes-
tületben mondták — mindenkor
készszéges segítője az önkénte-
seknek. Egyébként ő a tanács
gazdálkodási előadója.

— *Sajnos, közel három és
félezer forintot valóban nem
tudtunk felhasználni. Mindkét
testület későn nyújtotta be ígé-
nyeit* — adta meg a cseppet
sem megnyugtató felvilágosít-
tást. A további kérdezősködés
nyomán azután az is kiderült,
hogy ebben — véleményünk sze-
rint — kissé ludasok a tanács
vezetői is... Éppen ezért a tűz-
védelmi hét lezajlása után fel-

Horváth István, területfele-
lős „Jegyzetkészítés” köz-
ben

tétlenül indokolt lenne tudato-
sítani a körükben, hogy a tes-
tületnek mégiscsak a tanács a
gazdája.

„ESTE 7 ÓRAKOR REND-
KIVÜLI TAGGYÜLÉS A KISZ-
SZERVEZETBEN. Ennek kere-
tében előadás lesz a KISZ és a
testület együttműködéséről” —
olvashattuk a programban. Éri-
hető várakozással siettünk te-
hát a kultúrterembe, nehogy
lekéssük az érdekesnek ígérke-
ző eseményt.

Am sajnós, hamarosan ride-
rült, hogy a hangzatos cím lé-
nyegében egy kissé szürke, rö-
vidke előadást takart... Úgy
véltük, teljesen szükségtelen
volt beiktatni a programba,
hiszen — mint már említettük
— a két szerv között egyálta-
lán nincsenek vitás kérdések,
sőt mi több, ha kell, minden-
ben kísérik egymást becsül-
lettel...

Itt említjük meg azt is, hogy
a tsz küldött-közgyűlésen tar-
tott rövidke felszólalás sem ép-
pen csigázta fel az érdeklődést.
Bizony-bizony az előadók ala-
posabban is felkészülhettek vol-

Akit minden önkéntes be-
csül segítőkészségéért:
Csillag Lászlóné, a tanács
előadója

na... Emellett azt is ajánljuk,
hogy legközelebb ilyen alkalm-
akkor próbáljanak meg egy-
szerűbben és közérthetőbben be-
szélni. Mivelhogy nyakatekert
mondatokkal korántsem segíthet-
tik elő az oly sokat hangozta-
tott tömegkapcsolatok ápolását,
habár ezek érdekében azért
— e kis szépséghibáktól elte-
kintve — számos igen hasznos
kezdeményezés is történt.

VITATHATATLAN ERED-
MÉNY, HOGY AZ AL-
LAMIÁKKAL VÁLL-
VETVE, közel százötven
önkéntes, tanácstag, pedagógus,
KISZ-fiatal és kereskedelmi al-
kalmazotti egy álló héten át a
tűzvédelem fontosságáról igye-
kezett meggyőzni ötezernél több
különböző korú, foglalkozású és
gondolkodású embert.

S ez a tény biztató. Úgy hal-
lottuk, Fejér megye többi köz-
ségében is rendeznek majd ilyen
heteket. S ki tudja, talán ha-
marosan másutt is követik a
példát. Mert amit érdemes volt
megtenni Kulcsos s Rácalmá-
son, az a többi testület életé-
ben is igen üde színfoltot és
gyümölcsöző eredményeket je-
lenthet!

— g —

Lajos bácsi... (part of the image caption)

A gépkocsitároló

Az utóbbi időben a szakemberek köreiben egyre több szó esik a gépkocsitárolásával, javításával és üzemeltetésével kapcsolatos feladatokról. Emellett a köz- és magánhasználatú gépkocsi-forgalmitelepek (garázsok) létesítése, valamint a város belterületén történő parkirozásuk is számos tűzrendészeti problémát vet fel. A következőkben a közhasználatú gépkocsi-forgalmitelepek felépítésének, valamint azok létesítményeinek tűzrendészeti problémáival foglalkozunk. A vitaanyagot két részre bontjuk: a vonatkozó tanulmány ismertetésére és a belőle fakadó tűzrendészeti problémák felvetésére.

Előzmények és a tanulmány célja

Mindannyiunk előtt ismeretes, hogy a tervező vállalatok a gépkocsi-forgalmitelepek tervezését a jelenleg érvényben levő — de sok esetben elavult — tervezési irányelvek és az érdekelt hatóságok szakvéleménye alapján végzik. Ez készítette az Építészügyi Minisztériumot arra, hogy a jelenlegi tervezési irányelveket az érdekelt bevonásával átdolgoztassa, illetve a követelményeknek megfelelően módosítsa. Így került sor a gépkocsi-tárolótelepek telepítéséről szóló tanulmány kidolgozására, melyet az UVATERV szakbizottsága készített el. A baj csupán az, hogy a tanulmányban foglaltak végrehajtására még a mai napig sem került sor — annak ellenére, hogy a megalapozatlan előírások következtében egyre több károsodás éri a népgazdaságot.

A tanulmányban az volt a célja, hogy műszakilag, technológiailag és gazdaságilag hogyan lehet megtalálni azt a megoldást, mely minden szempontból optimálisnak mondható. A vitaanyag a következő szempontok alapján készült el:

A tanulmány főbb szempontjai

1. a koncentráltan elhelyezett telepek üresjárati km-veszteség értékeinek kimutatása;
2. az 1965-ig jelentkező 10 000 gépkocsi technológiai igényeinek meghatározása;
3. a települések létszámához legjobban alkalmazkodó forgalmi telep nagyságának meghatározása;
4. az érvényben levő előírások módosításának a népgazdaság érdekének megfelelő szempontjai;
5. a típusvezetés lehetőségeinek megvizsgálása.

A telephelyek elhelyezkedésével kapcsolatosan érdekes tudnunk, hogy az autóbusz

1 km-re eső üzemi költsége 4,60 Ft, a tehérgépkocsié 3,76 Ft, a személygépkocsié pedig 2,17 Ft. Ebből az következik, hogy például, ha 40 km távolságról egy autóbusz évente ötvenszer kénytelen egy központi telephelyre bemenni, akkor az üresjárat 18 720 Ft-tal terheli a népgazdaságot. Ha feltételezzük, hogy ugyanarról a helyről nem egy, hanem 25 kocsinak kell bejárnia évente, akkor az üresjárat költsége 568 000 Ft. Amennyiben pedig öt ilyen környező telepről kell 25—25 kocsinak bemenni a központi helyre, akkor a bejárás költsége évente 2 340 000 Ft-ot jelent. Az üzemeltetési költségeket — a szokásos 6 évre — számolva, tehát mintegy 14 millió Ft költségről beszélhetünk. Ebben az összegben természetesen még nincsenek figyelembe véve a fölös utazásból származó időveszteségek költségei. Az adatokból könnyen megállapíthatjuk, hogy az 50 gépkocsinál nagyobb telepeknél — a lehetőség szerint a nagyjavítást és a festést kivéve — célszerű a helyszínen elvégezni a munkákat.

Az ország úthálózatának kb. 15 százaléka jó, 35 százaléka közepes állapotú, s csak 50 százaléka minősíthető rossz állapotúnak. Országos viszonylatban az üzemi többletköltség az utak rossz állapotából adódik — s ez az autóbuszoknál és a tehérgépkocsiknál összesen kb. 143 millió Ft-ra tehető. Az összefüggés kedvéért meg kell említenünk, hogy 1965-ben — a rendelkezésre bocsátott adatok szerint — 16 150 gépkocsi (autóbusz, tehérgépkocsi és pótkocsi) parkirozásával, javításával és forgalmával kell számolnunk. A tanulmányból kitűnik, hogy az egy gépkocsira jutó összterület sehol sem éri el a kívánt értéket.

A külszolgálatos gépkocsik tűzrendészeti szempontból nem megfelelő helyen, szétosztottan, a környező utcákban és telkeken tárolnak. Ugyanez az aránytalanság jelentkezik az egy aknára jutó gépkocsi-számban is (40 gépkocsi/akna). Korszerű szerviz és mosó alig akad egy-kettő az egész ország területén. A szervizigényeket, ha nem is a legkorszerűbb technológiával elégítik ki, azonban a javítóállások sokszor segítenek. Mivel a jelenlegi helyzet nem kielégítő, magától értetődően felmerül a javítóállások korszerűsítésének igénye is.

A problémát elsősorban a telepek beruházási költsége jelenti, amiből — a későbbiek folyamán — kitűnik, hogy bizony komoly tűzrendészeti követelményeket rejt magában, főleg a létesítményeken belüli megoldások tekintetében (tűzveszélyességi besorolás, szabványok alkalmazhatósága, elektromos szerelés, szellőztetés, gázkoncentráció stb.). Így pl.

1 400-as telep	32 000 000 Ft;
2 200-as telep	34 600 000 Ft;
4 100-as telep	43 500 000 Ft;
8 50-es telep	58 500 000 Ft.

(1952-es árszintet kell érteni.)

Mindenesetre törekedni kell a lehetőség szerinti nagyobb telepek létesítésére; a 100-as telepnagyságra elérése célra vezető, azonban a beruházási keret nem elégséges ahhoz, hogy korszerű létesítményekkel minden igényt kielégíthessünk.

A helyszíni vizsgálatok azt bizonyítják, hogy az autójavító iparban a forgalmi telepeknél a javítási és hasonló jellegű munkát még akkor is a szabadban végzik — legalábbis nyitott kapunál és ajtónál —, amikor a zárt műhelyek lényeg-

esen jobb körülményeket biztosítanak. Erre a tapasztalatra főleg a fűtéssel és szellőztetéssel kapcsolatos követelmény meghatározásainál van szükség.

Ami tűzrendészeti problémát jelent...

A tanulmány első része muszáj vonatkozású felvetéseket tartalmaz, a következő szempontok viszont megelőző tűzrendészeti vonatkozásúak. Ezek a következők:

1. A végérvényesen megoldott vagy ulag bővíthető és kiegészíthető telepek korszerű létesítése;
2. a jelenlegi tűzrendészeti normák minden tekintetben megfelelnek-e az életvéleményeknek;
3. a fényszűrőhelyek kialakítása és a légkoncentrációjának következményei;
4. a szellőzőberendezések megoldása azok méretezési elvei;
5. a jelenlegi gépkocsitároló-telepek vezérlési irányelveinek realitása;
6. tűz- és robbanásveszély;
7. az elektromos szerelés;
8. az akrolein-koncentráció meghatározása;
9. a decentralizálás következményei;
10. helykijelölés.

Ezek közül nézzünk meg néhányat részletesebben!

Érdekes róla vitatkozni...

Ismeretes, hogy néhány, egészen létszám szerűen felszerelt telep mellett olyan is vannak, ahol a munkát primitív körülmények között végzik — sokszor fagyos sárban szabad ég alatt és a legelő hatóságok kívánalmak mellőzésével. El az következik, hogy a jövőben számolni kell az utólag bővíthető és kiegészíthető telepek létesítésével. Kétségtelen, hogy ezeknél a telepeknél a beépítettségi (létesítmény (m²)) általában nagyot adódik a megengedettnél, ezért — szerintünk — a vonatkozó többi tűzrendészeti normával kellene ellensúlyozni a jelenlegi helyzetet.

A gépkocsik telephelyről való kimevésének lehetőségét minden esetben a szigorúbban meg kell követelnünk. Ugyanakkor viszont — a közvetlen környezetszennyezés szempontjából — a telepeknél kell az eredményes oltás feltételeinek megteremtéséről és a telephely helyes megválasztásáról.

Köztudomású, hogy a létesítményvezetések nagyok a fényszűrőhelyek létesítésének műszaki költségei. Az e követelt technológiai feltételek szerű helyiség szellőztetésével olyan légkoncentráció kell elérni, hogy egyrészt az ott tartózkodók számára egészségügyi szempontból ne legyen ártalmas, másrészt pedig levegőt úgy kell felhígítani, hogy a nemi koncentráció ne alakulhasson a szellőztetést mostanáig a hígításos szellőztetés vagy a levegő megfelelő irányú terelésével — a szükséges légmozgás sebesség biztosításával — érték el. A földi szakirodalomban több módszer található ennek a problémának a megoldására. Többek között a gázálcrosszert, amikor a robbanásveszélyt figyelmen kívül hagyják. Ami a gazdasági látás érdeke, a régi megoldásnál a mennyisége 50 000 m³/ó, a légáram-

Telepek tűzrendészeti problémái

nál viszont a levegősűrűséglet $32\,000\text{ m}^3/6$ értéket ad. Ebből kiindulva a levegő felmelegítéséhez szükséges hőmennyiséget, a fűtésre szolgáló szén, az üzemeltetés költség esetében $48\,000\text{ Ft/év}$, míg a másiknál megközelítően csak 2000 Ft/év .

Mindenesetre szükség lenne egy olyan módszer megválasztására, amely életvédelmi és tűzrendészeti szempontból egyaránt elfogadható. Persze arról szó sem lehet, hogy a külföldi példák nyomán a fényezőműhelyek robbanásveszélyét egyszerűen figyelmen kívül hagyva, a problémát csak gazdaságossági szempontok alapján vessük fel.

Mi okozhat robbanást, illetve tüzet?

A gépkocsitároló-telepek egyik leggyakrabban vitatott területe az elektromos szerelési mód. Szakértői munkánk során, de a tűzrendészeti határozatok szövegezésénél is sokszor hivatkozunk a vonatkozó szabványok betartására, mivel azok konkrétan megmondják a tervezőnek vagy akár az üzemeltetőnek is, hogy mit kell tennie. Az MSZ 1600-as szabvány pl. meghatározza, hogy a garázsoknak és a gépkocsijavításra szolgáló helyiségeknek melyik részét kell robbanás-, illetve tűzveszélyesnek tekinteni. Eszerint a javítócsarnokok — alsó — közlekedésre szánt övezete, amelyben a munka jelentős része lebonyolódik, robbanásveszélyes. Ezzel szemben a mindennapi életben a gépkocsikon szükséges hegesztési munkálatok zöme szükségszerűen nyílt lángot eredményez, a munkások dohányoznak, a motorokat nagy hőmérsékletű fűtő hűző akkumulátorokkal indítják, valamint az Ottomotorok gyújtóberendezését is vizsgálják. Ezeknek a folyamatoknak mindegyike végeredményben külön-külön is alkalmas lenne ahhoz, hogy adott esetben robbanást idézzen elő a csarnok, illetve a helyiség első térrészének tartományában. A statisztika azonban azt mutatja, hogy a csarnokokban a tüzeseteket nem az ilyen körülmények okozzák. Ennek magyarázatát — megítélésünk szerint — csakis a jelenlegi normák irreálitásában kell keresnünk.

Még ma sem tisztázott...

Népgazdasági érdekből elképzelhető, hogy a javítócsarnok és a garázs aknáit — amelyek a levegőnél nehezebb benzín- és szénmonoxidgázok összegyűjtésére lennének hivatottak — minősülnek robbanásveszélyesnek, a többi helyiségek pedig csak tűzveszélyesnek. Ez számításokkal is igazolható! Ebben az esetben mellőzni lehetne a költéses elektromos szerelést, s ezzel egyidejűleg megoldódna a kisebb műhelyek tűzlegkáliferrel történő fűtése is. A jelenlegi tűzrendészeti kívánalmak miatt ugyanis a műhely levegőjét nem szabad visszavezetni a nagy hőmérsékletű tűzlegkáliferbe, és ezért a szellőztetést nem lehet cirkulációs rendszerrel tervezni, emiatt tehát állandóan a külső légtérrel beszívott friss levegővel kell fűteni. Ez természetesen többlet-hővesztést, illetve szükségletet eredményez, mivel a csarnok + 15 C fokos levegőjét nem lehet visszazívni a tűzlegkáliferbe, hanem esetenként csak -15 C fokot. Ez a körülmény pl. az egy feltételezett $1000\text{ m}^3/\text{órás}$ légfűtő rendszer esetében 9300 kal/ó többlet hőigényt jelent.

Amire külföldön már felfigyeltek...

Egyes külföldi szakirodalmak behatóan foglalkoznak a dieselizelemű gépkocsiknál jelentkező akrolein jelenlétével is. Megállapításaik azonban csak feltételezések, amelyek további kísérletezésre szorulnak. Annyit mindenesetre már most is láthatunk, hogy az akroleinmennyiségek adott módon történő számítása tűzoltó eredményekhez vezet, amelyek alapján nem lehet gazdaságos berendezést tervezni.

Csupán összehasonlításul jegyezzük meg, hogy egy 300 tehergépkocsit befogadó garázs szellőzőberendezésének hűtánpótlására akkora hőmennyiség szükséges, mint a dorogi forgalmi telepé. ($1\,500\,000$ kalória/óra.) A jelenlegi szakvita lezárása érdekében egyelőre méréseket végeznek a ténylegesen keletkező akrolein- és CO-mennyiség meghatározására.

Az akrolein műszaki jellemzői:
(Akrolein, akrilaldehid.)
 $\text{CH}_2 = \text{CH} - \text{CHO}$:
szúrós szagú;
molekula súlya: 56 ;
fajsúly: $0,84$;
forráspont: 52 C fok;
gőzfajsúly: $1,04$;
lobbanáspont: $(z) -17,7\text{ C}$ fok;
gyúléspont: $27,8\text{ C}$ fok;
robbanási határ: $2,8-31$ tf százalék.
($70-775\text{ g/m}^3$)

Biztonságosan és gazdaságosan

Befejezésül érdemes még foglalkoznunk azzal a gondolattal is, hogy mennyiben célszerű olyan tűzrendészeti követelményeket támasztanunk a szerelőcsarnokokkal és a kapcsolatos helyiségekkel kapcsolatban, melyek tűzoltó biztonságot jelentenek. Egy szerelőcsarnoknál pl. mi teszi indokoltá a tökéletes — tűzrendészeti szempontokat kielégítő — szellőzéssel párhuzamosan az elektromos szabvány előírásainak egyidejű alkalmazását? Ez a kettő feltétlen biztonságos megoldást eredményez ugyan, azonban egyrészt szak szempontból támadható, másrészt népgazdasági érdekből rendkívül kedvezőtlen. Ha egy szerelőcsarnokot — amennyiben arra valóban szükség van — úgy szellőztetünk meg, hogy ott minden időben — még áramkimaradás esetén is — biztosítva van a szükséges légcseré, akkor bármilyen elektromos szerelésnél sem fordulhat elő robbanás, illetve tűzveszély. Ez természetesen fordítva is tény!

Reméljük, hogy a közeljövőben megoldódnak a gépkocsitároló-telepekkel kapcsolatosan felmerült vitatható szakproblémák. Ez rendkívül fontos, mivel — a népgazdasági érdekek állandó szem előtt tartásával — csak így szerezhetünk érvényt a reális tűzrendészeti követelményeknek.

Aradi Lajos
tű. fhdgy.

— MI IS RÉSZT VESZÜNK AZ „IFJÚSÁG A SZOCIALIZMUSÉRT” MOZGALOMBAN. — Újságolták nemrégiben a szocialista fiatalok. — Már meg is kezdtek a munkában, a tanulásban és a sportban egyaránt komoly követelményeket jelentő feltételek teljesítését.

A Barátság-ligetben, a vásárcsarnok és a csónakház építésénél jelenként $100-100$ társadalmi munkát ajánlottunk fel. Az idősebb párttagok $30-30$ óra társadalmi munkával segítettek bennünket. Tavasszal folytatjuk a laktanya környékének fásítását és építünk egy motorkerékpár-szint is.

Ügyszólván valamennyien részt veszünk az állami oktatásban. A szakmai oktatás eredményességéhez terepasztal és néhány metszet készítésével mi is hozzá akarunk járulni.

AMI A SPORTOT ILL ETI, néhány hónap múlva megalakul az MHS lövész-szakosztályunk. A KISZ kongresszusának tiszteletére

Helyi téma is akadna bőségesen...

rendezett röplada-tornán részt vett a mi csapatunk is. A közelmúltban pedig házi asztalitenisz-bajnokságot rendeztünk...

Ezt tudtuk meg a rövid beszélgetésből és korántsem azért nem mondták többet, mintha kifogytak volna a már elvégzett és a tervezett feladatokból... Ez eddig rendjén is van — az viszont mással sokkal kevésbé, hogy elvtársaink egy és más tekintetben kissé rövidlátóak.

Mivel máskülönbben a legutóbbi ellenőrzés során nem találták volna piszkosan és teljesen eltörtött állapotban a készenléti kódsugárosszókat — az egyik szerbe pedig gazdái csak úgy „bevágták” a mentőkötelet. Hogy aztán tűz esetén mindebből milyen bajok

származhattak volna, arra még gondolni is rossz.

De baleseti veszélyt keresve nem is kell messze menni a szertártól, hiszen ilyen ott is található bőségesen. A csúszóakna póznája ugyanis a kemény beton padozaton végződik, s emiatt főleg éjszakai riasztás esetén a nagy sötétségben bárki könnyen eltörheti a lábát. Ez azt sem nagyon ajánlhatjuk, hogy kipróbálja valaki az egyik félig nyitott szerelőakna főlött elhelyezett néhány puhafa palló „teherbírást”...

IGAZ, E BAJOK ORVOSLÁSA nem elsősorban a KISZ-tagok kötelessége lenne, de némi öntevékenységkel mindenesetre ők is tehetnének egyet és mást az átmeneti megoldás érdekében. Ki-

szén, amíg az alosztályparancsnokság bekezdíti az igényt az előírások laticelű párpára, néhány selejtes tömlővel, addig is csökkenthetnék a balesetveszélyt. S ha már a laktanya környezetét olyan nagy buzgalommal fásítják, igazán szorgalmazhatnák vagy éppenséggel könynyűszerrel megoldhatnák az említett akna biztonságos „fásítását” is...

A mosdóhelyiségek tükrökkel történő felszereléséhez viszont még különösebb lelemény sem kell. S ha már itt tartunk, meg kell említenünk — bár ez igazán nem tűnik függ — helytelen, hogy az ország egyik legtagasabb laktanyájában mindkét szolgálati csoport között közös hálóhelyiségben alszók.

S MÉG VALAMIT. Az egyik falijóság hosszú hetek óta üresen ásitózik, a másikon pedig olyan cikkeket vannak, amelyeket a napi sajtóból ollóztak ki. Pedig akadna helyi, konkrét téma bőségesen, — ezt bizonyítják az elmondottak.

Tűzvédelmi propaganda előadás a zsámbéki tsz-elnökképző iskolán

Előfizetőink figyelmébe!

Folyóiratunk időbeni küldése érdekében arra kérjük előfizetőinket, hogy a csekk-lapokon — „A befizető díjmentes magánközleményei” rovatban — mindenkor tüntessék fel az igényelt példányszámot. Enélkül ugyanis sok esetben szinte lehetetlen kiderítenünk, hogy a befizetett pénzüsszegért hány példány „Magyar Tűzoltó”-ra tartanak igényt.

Ugyanakkor ismételtén közöljük: csak a hónap 20-ig hozzánk beérkező változás-jelentéseket vehetjük figyelembe.

SZERKESZTŐSÉG

Mi újság a Zalaegerszegi járásban?

366 ezer forintot biztosított az önkéntes tűzoltóság fejlesztésére idei költségvetésében a járási tanács. Az összeg zömét szertárak fenntartására, szerek, felszerelések pótlására és szertárfelújításra fordítják.

A járás 7 községében épült új szertár az elmúlt esztendőben. Az idén ismét 7 községben kívánják felújítani az

a múlt évi országos tűzoltóversenyen. A csapat tagjai azóta kinőttek az „ifjúsági sorból” és az idén már „női csapat”-ként kívánnak részt venni a járási versenyen.

Tavaly júniusban — a tűzrendészeti alosztály javaslatára — járási önkéntes tűzoltózenekar létesítéséről szóló ha-

26 350 forintos megtakarítás érték el tavaly a zalaegerszegi tűzrendészeti alosztály beosztottjai. A megtakarítás zömm a laktanya-karbantartás és műszaki felszerelések megvásárlásából adódik.

Állami oktatásban 18 fő vesz részt jelenleg az alosztályparancsnokság állományából. Kettő az általános iskola VI. tizenegyen pedig a VIII. osztályát végzik, öten különböző középiskolai tanulmányokba

A tűzoltóélet hírei

építményeket, s így lassan minden helyen megszűnik az évek hosszú során át nehézséget okozott probléma.

A lakóházak tűzrendészeti felülvizsgálását december 18-ig a járás valamennyi községében befejezték. Január 20-án kezdik másodszor, s február végére ezzel a munkával is végezni kívánnak.

19 község rendelkezik már kismotorfeckendővel. Tavaly Pacsa, Zalalövő, Bocsfölde és Salamonvár kapott 800-as, illetve 400-as kismotorfeckendőt.

Figyelemre méltóan alakult az elmúlt két év során a községek versenyen való részvétele. 1959-ben a járás 86 községéből mindössze 56 nevezett be 74 csapattal. A tavalyi próbában már 80 község 103 csapata mérte össze erejét, az idén pedig 100 százalékos bevezetésre számíthatnak a járás illetékesei.

Gyűrűs község ifjúsági leánycsapata országos elsőséget szerzett kocsifeckendő-szerelésben

tározatot fogadott el a járási tanács. Eddig 18 db hangszeret vásároltak, 45 ezer forint értékben.

163 új határozatot adott ki 1960-ban a járási tűzrendészeti alosztályparancsnokság. A kiadott határozatok közül mindössze egyetlenre érkezett fellebbezés. Szakértőként 340 esetben jártak el az I. fokú tűzrendészeti hatóság közgegel.

56 szabálysértés történt az elmúlt év során a járás területén; ebből 44 esetben szabtak ki különböző összegű pénzbírságot. A szabálysértések megoszlása kb. 50—50 százalékos arányú az ipari és mezőgazdasági terület között, s a fellebbezések zöme a határozati előírások meg nem tartása miatt történt.

Mintegy 50 ezer forintos csökkenés mutatkozik a járás tűzkárstatisztikájában a tavalyelőttihez képest. A helyzet kedvező alakulása ipari vonatkozású. Keletkezési okként továbbra is a gyermekjáték szerepel az első helyen, bár az 1959-es 33 esettel szemben itt is 27-re csökkent az esetek száma.

folytatnak. 1962-re egyetlen olyan beosztott sem lesz az alosztályon, aki legalább 8 ártalánossal ne rendelkezne.

INNEN — ONNAN

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI FŐIGAZGATÓSÁG a közelmúltban értekezletre hívta összesze az irányítása alá tartozó igazgatóságok tűzrendészeti előadóit. Az értekezleten az összes megélő tűzvédelmi munkát értékeltek. Az igazgatóság egyébként kétéves levelező tanulmányfolyamot indít a tűzrendészeti előadók számára, hogy valamennyien elsajátítsák a beosztásukhoz szükséges, kapcsolatos ismereteket.

A BONYHÁDI ÖNKÉNTESEK TŰZOLTÓTESTÜLET január 7-én nagyszabású műsorral este rendezett a járási művelődési házban. Az est keretében mutatkozott be a testület 25 tagú zenekara, amely dr. Sztrilich Lajos karnagy vezényletével osztatlan elismeréssal aratott. Ezután a fúvós zenekar tagjai Wagner József karnagy vezetésével néhány műsorszámot adtak elő ugyancsak igen nagy sikerrel, majd rendezvény vidám táncmulatsággal zárult.

Tűzvédelmi előadás Zsámbékon

A Pest megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság a közelmúltban jól sikerült — filmvetítéssel egybekötött — tűzrendészeti propaganda előadást tartott a zsámbéki tsz-elnökképző iskolán.

Az előadás keretében Selmeci István tű. őrgy. ismertette a tsz-ek tűzvédelmének biztosításával kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat, majd néhány tűzrendészeti tárgyú rövidfilmet mutattak be.

Névadó ünnepség

Január 24-én, a XIV. kerületi tanács — házasságkötő — dísztermében rendezték meg Súlyom Károly tű. őrz. törzsőrmester újszülött kislányának névadó ünnepségét. Az ünnepi akust követően a XIV. ker. alosztály tűzoltói ajándékkal kedveskedtek a boldog szülőknek.

Két kép az ünnepségről Súlyom Éva névadó ünnepségről

SZABOLCS MEGYEI MOZAIK

I. fokú tűzrendészeti hatóságok az elmúlt évben 731-lyi és 491 típushatározatot ki. A határozatok ellenes esetben nyújtottak be felzárkózást.

I. és II. fokú hatóságok közel 3500 esetben járultak szakértőként.

megyei állományból jelenleg fő vesz részt állami oktatásban. Marxista egyetemen gimnáziumban 19-en, közismereti technikumban 4-en, általában iskola felső tagozaton pedig 25-en kezdtek el tanulni.

önkéntes tűzoltótestülettagjai közül mintegy 100-an tagjai a KISZ-nek. Az önkéntesek közül számosan az önkéntes szervezetekben is dolgoznak.

MSZMP KB Titkárság-határozata óta 38 db — új felújított — 400-, 450- és 800-as kismotorfecskendő-gyárapodott a községek

Megszerezte 78 községben rendeztek vetített képes propaganda előadást az elmúlt évben. Az előadásokat több mint 22 ezer érdeklődő tekintette meg.

A községi tanácsok — 1960-ban — 13 új szertárt építettek, többet felújítottak, s mintegy 180 öltöny egyenruhát vásároltak az önkéntes tűzoltóknak. A költségek túlnyomó többségét községfejlesztési alapról fedezték.

Csaknem félszáz tűzoltótestületben folyik élénk kulturális élet. A kultúrcsoportok többsége a KISZ-társulatok tevékenykedik.

A kisvárdai járási tanács 31, a tiszalöki és a tiszadadaai tanács 10—10, az érpataki tanács pedig 11 öltöny egyenruhát vásárolt az elmúlt évben. A nyíregyházi járásban 9 község mintegy 45 000 Ft-ot, a szakolyi tanács pedig 10 000 Ft-ot fordított egyenruha vásárlására.

A vasárosnaményi önkéntesek új tűzoltószertára

állomány. Nyolc község önkéntesével is rendelkezik.

megyei sajtó tavalyi száma 28 esetben jelent meg, megelőző tűzrendészeti, illetve a testületi élet ényeivel kapcsolatos — nyíregyházi propaganda jellegű.

A mátészalkai járásban 4 új tűzoltószertár épült, hatot pedig felújítottak. A nyíregyházi járásban is több községben befejezték a szertárépítést, míg Nyírpazonyban, Gáván és Nyírbogdányban folyamatban van a szertár építése. Elkészült Vasárosnamény, Vitka és Kisléta község új tűzoltószertára is.

A nyíregyházi alosztály az elmúlt évben 44 esetben folytatott le szabálysértési eljárást. Ebből 34 a mezőgazdasági tűzvédelemnek megelőző szabályok megsértésével volt kapcsolatos.

A Szabolcs-Szatmár megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság dolgozói két év óta patronálják az őri „Petőfi” tsz-t. Eddigi munkájuk igen eredményes volt. Felépítették többek között két szerfás nyári szállást, közreműködtek a behordásban és szakmai segítséget nyújtottak a könyveléshez is.

Hogy minden faluba eljusson... Tűzvédelmi plakátokat postáznak a nyíregyházaiak

Két hír Fejér megyéből

A megyei tanács Végrehajtó Bizottsága — a tanács igazgatási osztálya és a tűzrendészeti osztályparancsnokság közös jelentése alapján — január 10-én meg tárgyalta a megye tűzrendészeti helyzetét.

A Végrehajtó Bizottság megállapította, hogy a megye tűzvédelmi helyzetében jelentős javulás tapasztalható. Az elmúlt évben ugyanis 43-mal kevesebb tüzeset keletkezett a megyében és a kárérték is mintegy 115 000 Ft-tal csökkent. A 134 tüzesetből 48 gyermekjátékból keletkezett.

Az MSZMP KB Titkársága 1958. évi szeptember 12-i határozatában foglaltak Fejér megyében is mindinkább végrehajtást nyerne — állapította meg a Végrehajtó Bizottság. A tavalyi járási versenyeken pl. 268 raj vett részt és a szervezéshez az illetékes tanácsok komoly segítséget nyújtottak. 1960-ban a tanácsok 244 egyenruhát vásároltak az önkénteseknek. Községfejlesztési alapról Bakonykútnál, Dimnyésen és Mezőfalván új tűzoltószertár épült. A szerbárak felújítására rendelkezésre álló összeget azonban sok járásban — igen helytelenül — nem használták fel maradéktalanul.

Az önkéntes tűzoltók létszáma összességében valamivel több a szervezési létszámnál, jóllehet öt járásban még mindig kisebb hiány mutatkozik.

Az ülésen a termelőszövetkezetek tűzvédelmi helyzetének további megszilárdításáról is behatóan tanácskoztak. Ezzel kapcsolatosan a VB a beruházást nem igénylő előírások és rendelkezések következetesebb betartására hívta fel az illetékeseket. A Végrehajtó Bizott-

ság határozatában többek között kimondotta, hogy a megyei tanács elnöke irásos figyelmeztetésben részesítse Bakony-csernye, Úrhida, Előszállás, Kisapostag és néhány más község tanácselnökét, mivel egyáltalán nem kielégítően foglalkoznak a testületekkel. A figyelmeztetett tanács vezetők határidős jelentést tartoznak küldeni intézkedéseikről.

Az enyingi tanács igazgatási osztálya érdekes, újszerű módon kívánja felhasználni a példamutató munkát végző önkéntes tüzoltók jutalmazására rendelkezésre álló pénzüsszeget. A közel 10 000 Ft-ot — a tervek szerint — a terület- feltevési munkában, az oktatásban, a versenyen való részvétel tekintetében stb. legjobb eredményt elérő négy község önkéntesét között osztják fel. Az első díj összege 4000 Ft lesz.

KIS HÍREK a nagyvilágból

A STATISZTIKAI JELENTÉSEK szerint az USA-ban és Kanadában naponta átlag egymillió dollár tűzkár keletkezik, minthogy a két ország tűzkára évente 356 millió dollár összeget tesz ki.

TELJESEN LEÉGETT a franciaországi Cognac város színháza. A kárt 700 000 frank-ra becsülik.

A FRANCIAORSZÁGI Eure-et-Loir megye székhelyén, Chartres-ban a fasiszta garázdálkodók felgyújtották a Francia Kommunista Párt kerületi szervezetének székházát. A tűz igen nagy kárt okozott.

Ezt a szerfás nyári szállást a Szabolcs megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság dolgozói építették

MAGYAR TŰZOLTÓ

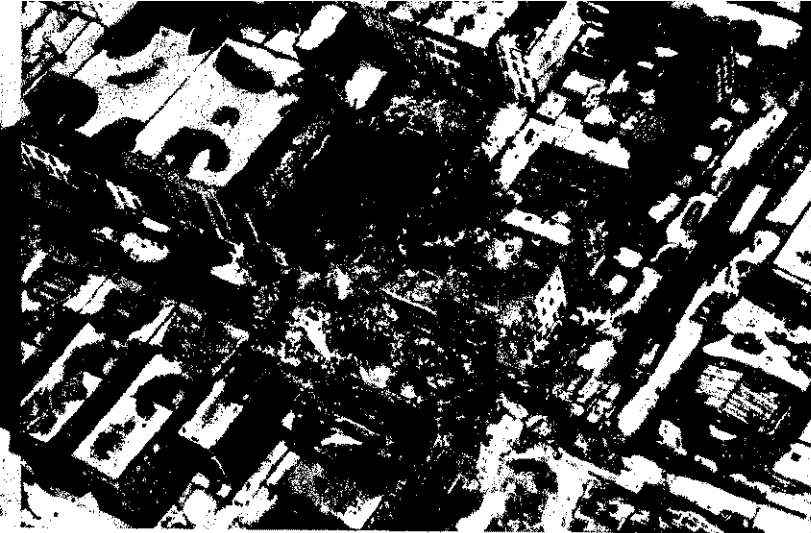
megyei tűzoltóság felügyelősége
szabolcsi önkéntes tűzoltóság

Elnökség:
Elnök: Lajos Csizmadia
Elnökségi tagok:
József Állás, ...
Telefon: 12-734

A Magyar Tűzrendészeti Parancsnokság

Dr. Miklós Dr. Miklós
Béla és Magyar Posta

1958. évi Nyomda, Budapest

New York felett, december 18-án két repülőgép összeütközött és rázuhant egy lakótömbre

New York — Brooklyn-i — kikötőjében kigyulladt a Constellation nevű amerikai repülőgép-anyahajó. Képeinken az oltási és a mentési munkálatok egy-egy mozzanata látható

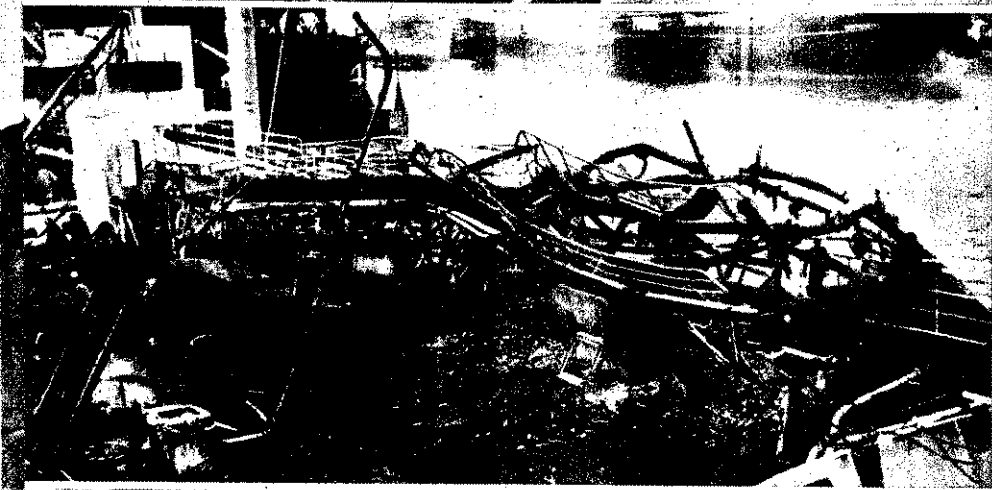
KÉPES világhíradó

A franciaországi Saint-Loup-sur-Thouet-ban pusztított árvíz gázrobbanást is okozott. Képeinken: egy tüzoltó gyermeket ment ki a romok alól

Az Abu nevű norvég tankhajó fedélzetén nemrégiben nagy erejű robbanás pusztított. A robbanás következtében tetemes kár keletkezett

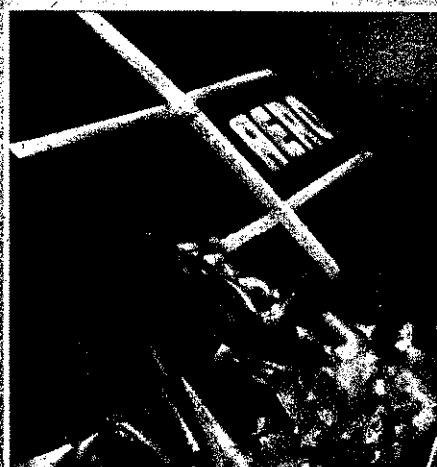
Prágában, január 6-án kigyulladt a Gázművek épülete. A gyors és eredményes beavatkozás következtében a város gázellátásában fennakadás nem történt. Képeinken: az égő gázraktár

A kormány politikája ellen tiltakozó brüsszeli dolgozók ellen az ottani ún. „politikamentes” tüzoltóságot is bevetették

Finnországban, január 3-án súlyos repülőgéprencézió történt. Képeinken: a lezuhant és kigyulladt repülőgép törzsrészei

kísérlet negy

(A kísérlet lez

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

XIII. évfolyam, 3. szám

1961. március

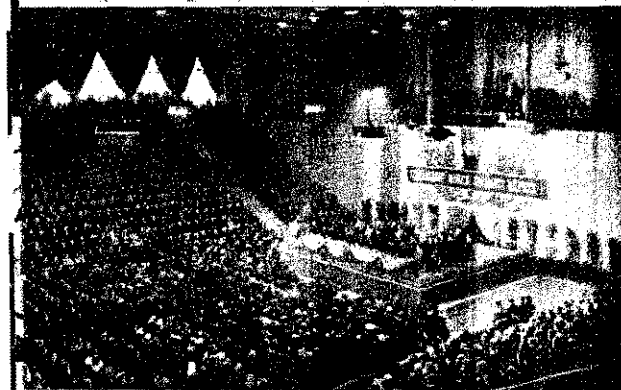
Moszkva és Budapest. — Moszkvában tanuló afrikai diákok tüntetése és budapesti dolgozók tiltakozó nagygyűlése Lumumba és harcostársai meggyilkolása miatt

E
G
Y
H
O
N
A
P

A csehszlovák párt- és kormányküldöttség vezetője, Antonín elvtárs tiszteletére rendezett operaházi diszünepségen a I. átutazóban tartózkodó Leonyid Brezsnyev, a Szovjetunió L. Tanácsa Elnökségének elnöke is megjelent. — Kállai Gyul fogadta Demcsign Molomzsamcot, a hazánkba érkezett kormányküldöttség vezetőjét

eseményeiből

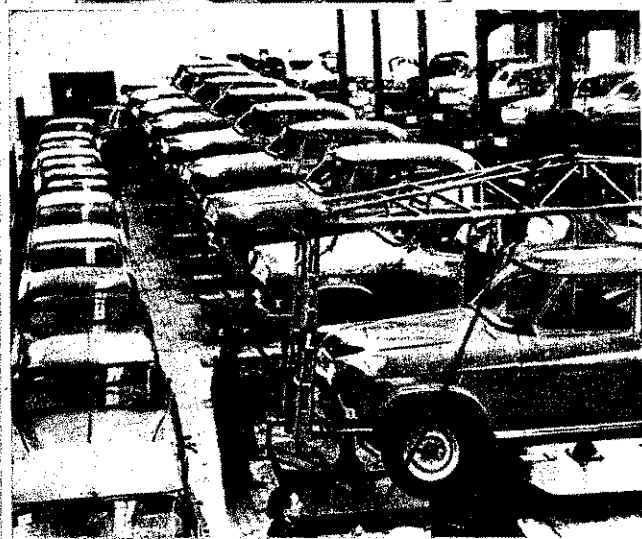

Az Országgyűlés február 15-én tartotta az Országgyűlésnek az első Nyerő pénzügyi beszédét

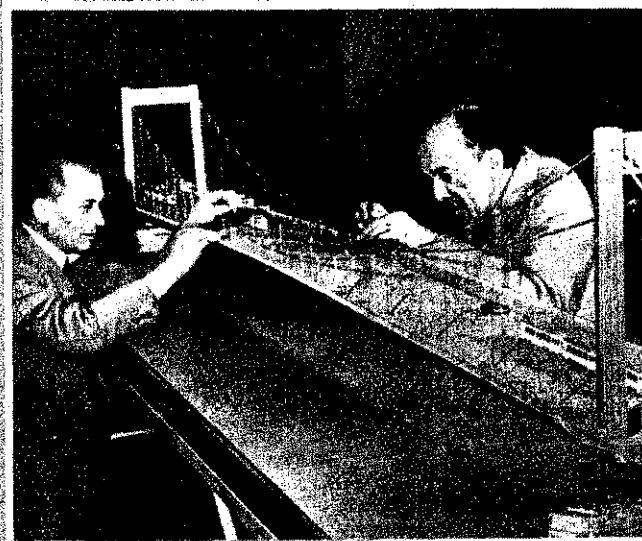
Eltemették Csók István kétszeres Kosuth-díjas festőművészt a Kerepesi temetőben

Fényképfelvételeket készítenek az Uránia Csillagvizsgálóban a február 15-i napfogyatkozásról

Volga-gépkocsik szerelése a Gorkij-autógyár 2. sz. szereldejében. A gyár már a múlt évben annyi gépkocsit gyártott, amennyit a hétéves terv utolsó évére irányoztak elő

Az UVATERV modellezői elkészítették az ország első kábelhidja, az Erzsébet-híd makettjét. A makettet Vizberger Antal és Zágonyi Dezső készítették

A Vatikán a felületes szemlélő számára vallási intézmény, szervezet. A Vatikán urai maguk is nagy előszeretettel ámitják a népeket azzal, hogy az egyház államok, osztályok fölötti isteni szervezet. Nyilatkozatok, körlevelek tömege „bizonygatja”, hogy a keresztény egyház és vallás minden népet egyenlő szeretettel ölel magához, nem kapcsolja sorsát egyik vagy másik társadalmi rendszerhez. Legutóbb XXIII. János, az új pápa 1959 nyarán kiadott enciklikája is igyekezett táplálni az emberekben az előbbieket.

A valóság viszont az, hogy a Vatikán soha nem volt osztályok felett álló szervezet. Létrejöttétől a kizsákmányolás védője volt vallási, politikai eszközökkel egyaránt. Korunkban a hanyatló kapitalista társadalom védője, a tőkés kizsákmányolás támogatója. Ebben persze nem különbözik a kapitalizmus többi egyházától és vallásától. Felvetődhet a kérdés, miért kell akkor a Vatikánnal külön foglalkozni? A válasz kézenfekvő: azért, mert az egyházak közül politikailag, gazdaságilag a legerősebb, majdnem kétezer éves tapasztalattal rendelkezik a kizsákmányolás védelmében, óriási létszámú szervezeti apparátust mozgat és szervezetileg is a legerősebb az egyházak közül. Ez az oka annak is, hogy az Egyesült Államok vezető körei is — bár az ország lakosságának nagy többsége protestáns — világalumni tervekben elsősorban a Vatikánra támaszkodnak.

Már maga a Vatikán szervezeti felépítése is kézzelfoghatóan cáfolja a pápák állításait. Hiszen ha a vallás ápolása lenne tevékenységének központi kérdése, akkor nyilván az ezekkel a kérdésekkel foglalkozó szervei lennének a legnagyobbak. Bármilyen furcsán hangzik is egyesek számára, de a Vatikán sokféle szerve közül éppen nem a lelkek istápolásával foglalkozó szerv a legnagyobb, hanem a diplomáciai, politikai és gazdasági szervek. Ez is mutatja tehát, hogy a Vatikán urai mennyivel fontosabbnak tartják a „múlандó földi dolgokat” az örök üdvösségénél...

A Vatikán központi apparátusa mellett kiépítették az egyes államokban levő egyházi szerveket. A világi papok széles körét a különböző szerzetes- és apácarendek hálózata egészíti ki világszerte. Marx a szerzetesrendek hálózatát, mint a Vatikán politikai idegrendszerét jellemezte. S ha csupán egyet emelünk is ki közülük — pl. a jezsuitákat —, akkor is igazolva látjuk Marx szavait.

Hogyan lett a kapitalizmus védője

A Vatikán a feudális társadalomban a legnagyobb hatalom, élet és halál ura volt. Nem véletlen tehát, hogy a pápa még a legnagyobb uralkodókat is lábához tudta kényyszeríteni. A mai Olaszország jelentős része is a Vatikán feudális államához tartozott. A pápa nemcsak az egyház feje, hanem feudális uralkodó is volt egyúttal, mint ahogyan más országokban a püspökök, érsekek is egyházfők és földesurak voltak egyszemélyben. Ebből következik, hogy a katolikus egyház a legelősebben harcolt a hatalomra törekvő polgárság ellen, és a kegyetlen feudális elnyomás, kizsákmányolás által kiváltott parasztfordulalmak ellen. Magát a pápai feudális államot is forradalmi harcban döntötték meg, és bár egyházi hatalmát senki sem bántotta, a pápa — hűbéri uralkodó voltának megszűnése fölött érzett „fájdalmában” — önkéntes száműzésébe vonult.

A katolikus egyház csak a XIX. század második felében kezdte a kiegyezést a hatalomra került burzsoáziával. A kiegyezést mindkét oldalról közeledés előzte meg. Ennek oka az volt, hogy a munkásosztály Európa nagy kapitalista országaiban egyre erősödő harcot kezdett saját érdekei védelmében. Mint azt a Kommunista Kiáltvány megállapítja, a munkásosztály önálló követelésekkel a történelem színpadára lépett, és pártja vezetésével harcot folytatott a kizsákmányolás ellen. Mind a Vatikán urai, mind a burzsoázia számára nyilvánvalóvá lett, hogy új, féltelmetes politikai ellenféllel kerültek szembe, tehát össze kell fogniuk leverésére.

XIII. Leó pápa 1878-tól többször is felajánlotta az egyház és a vallás szolgálatait a burzsoáziának. „A szocializmusnak olyan a hatalma — írta egyik körlevelében —, oly merészek a céljai, hogy egyesíteni kell az összes konzervatív erőket haladásának megakasztására, s diadalának szerencsés sikerrel való meghíúsítására. Minden erő közül az első az, amelyet az egyház nyújt és a vallás, mely nélkül a legkeményebb törvény, a törvény szigora, sőt a fegyveres erő is hiábavaló vagy elégtelen.”

A Vatikán, amely fennállása egész ideje alatt azt hangoztatta, hogy a nép érdekeinek igazi képviselője, a nép érdekeit „féltette” a feudalizmus ellen harcoló burzsoáziától, most egyszerűen nyíltan kiáll a tőkés kizsákmányolás védelmében, és csak az „önzés túlzásai” ellen tesz nyilatkozatokat.

A megegyezés lehetősége alapvetően a vallás reakciós lényegéből adódik. Az istenképzet, a természetfeletti erők képzete azoknak a társadalmi viszonyoknak a tükröződése, amelyek a nyomort, a társadalmi bajokat szülik. Ha istentől ered, hogy gazdagok és szegények vannak a földön, úgy még csak különösebb erőfeszítés sem kell, hogy a tőkés viszonyokra is kiterjesszék ennek érvényességét. Az istentől való függőség tudatának terjesztése, az isteni büntetés lehetőségének ecsetelése azok számára, akik mégis harcot kezdenek sorsuk változtatásáért — valójában a tőkés viszonyok védelmének földöntúli formába öltöztetett ideológiája.

De a kiegyezést az is nagyon megkönnyítette, hogy a katolikus egyház maga is kizsákmányoló, amely a XIX. században a legnagyobb hűbéri földesúrból fokozatosan a legnagyobb tőkés vállalkozássá alakult. A katolikus egyház egész történetében állszenten elítélte a gazdagságot. A papok sokszor idézik a Bibliát: „Könnyebb a tevének a tű fokán keresztül jutni, mint a gazdagnak a mennyországba jutni.” XXIII. János pápa is arról beszél, hogy őket „a földi javak semmiféle kívánsága nem indítja”. Mégis, ha megvizsgáljuk, világsszerre mérhetetlen az egyház vagyona. Csak a Vatikán összvagyna (az egyes országok egyházi vagyona nélkül) körülbelül 33 milliárd dollár. Az Egyesült Államok után a Vatikánnak van a legnagyobb aranyalapja a kapitalista világban — 11 milliárd dollár. Négy nagy bankja és számtalan bankban érdekeltége van. Csak Olaszországban 92 nagyipari vállalat főrésztvényese, s hatalmas földbirtokokkal rendelkezik. Bevételeinek csak egészen kis há-

nyada származik a templomi adomából, az úgynevezett „Péter-füllérek Nagybő része közvetlen és közvetve zsákmányolásból ered. Nem vetik m uzsorát, a valutásbólást, a tőzsdei „iteket”, de nem zavarja „szent lelket”, a kártyabarlangok, játékkaszinók delyházak jövedelmének nem éppen eredete sem. Vagyis: régebben is, i lelketlenül kifosztják az embereket, hi és nem híveket egyaránt.

A legerősebb reakciós hatalmszekértelője

Történelmileg is, ma is a Vatikán a erősebb reakciós nagyhatalmak eszköz támogatója. Miért? Azért, mert ezekt méli a társadalmi haladásban élenjár talyok és népek visszاسzorítását. Ha c legutóbbi 50 év történetét vesszük, ez bizonyítja konzervatív voltát.

1917-ben győzött a szocializmus C országban és kisugárzó hatása lelkes más országok munkásosztályait. A Va urai kereszties hadjáratot hirdettek a szovjet hatalom ellen, támogatták az i rialisták intervenciós háborúját. Mint retes, a győztes munkások és para hadserege sikeresen visszaverte a tán sokat. Egyes európai országokban a zsoázia, hogy leszámoljon a forrad sodó munkásosztállyal, a totális fasi eszközhöz nyúlt.

A Vatikán urai hamar felismerték, a fasiszta nagyhatalmak mélyen gyűll Szovjetuniót és a kommunistákat, és e véresebb eszközökkel akarják a kor nizmusz terjedését megakadályozni, l rúra készülnek a Szovjetunió ellen. K ték az együttműködés útját, módjait. zavarta őket az sem, hogy a fasisztál haladó szellemű papot is üldöztek. Mi erővel egyengették a fasizmus útját. A gilag támogatták az olasz fasiszták l omra jutását. (Persze ez bőven megú mert 1929-ben egyezményt kötöttek, óriási kárterítésre kötelezte Olaszorsz a pápa előzően elszénvedett „sérelmét. Az olasz főpapság olyan jól megérte magát Mussolinivel, hogy templomi sz kekről hozsannát zengtek róla, sőt több, a csikágói eucharisztikus világl resszuson az olasz küldött Mussolin második Jézus Krisztusnak mondta sem véletlen, hogy a német fasiszta ál mal az első nemzetközi szerződést ép Vatikán kötötte 1934-ben, de fölé nagy szorgoskodással egyengette egy i jetellenes koalíció létrejöttét is.

1938-ban Magyarországon rendezte eucharisztikus világkongresszust. A kán ezt is szovjetellenes demonstráci szánta. Pacelli bíboros, a későbbi XII. nagy uszító beszédet mondott. „Ve szemben sőtétlik az istentelenek fró Az erőszakos felforgatással szemben, lyet az istentagadó kommunisták igr nek általánossá tenni az egész világon, és kötelessége a fenyegetett nemzetet hogy ellenálljanak, és ne engedjék, ho társadalom felforgatói más nemzetek is elhordják az osztályharc és a forrad gyújtogató fákllyját.”

A második világháborúban anyagilag eszmeileg is támogatták a fasiszták amikor vereségük nyilvánvalóvá vá

Az imperializmus eszköze

A különbekéért kilincselte a nyugati hánakból, hogy mentse ami menthető a izmusból. A fasiszta háborús bűnösök lősségrevonásakor levelet küldött a nemzetközi bírósághoz és kérte, hogy „a esztény ingalom nevében bocsássanak g az okatlan rablógyilkosoknak.”

A faszizmus veresége azt is magával ta, hogy a Vatikán urai előtt felmerült probléma: ha nem akarnak a faszizmus ójával együtt elsüllyedni, új partner n kell nézniük. Már a háború alatt megdődött az orientáció az angolszászok, különösen az Egyesült Államok felé. sze a kapcsolat már régebbi keletű volt. — bár az Egyesült Államok kormány-eiben hagyományosan protestánsok te-tenykedtek (Kennedy az első katolikus ök) — sikerült egyre nagyobb összhan-teremteni a nemzetközi politikai élet-i való együttműködésre. A közös érdek Spellman bíboros 1947-ben úgy nyilat-rotta, hogy „a kommunizmus mindazok-ék ellensége, akik hisznek istenben és erikában”. Azóta is erősbödött az együtt-iködés és természetesen az Egyesült Ál-aokon belül a katolikus egyház befolyá-is. Erre mi sem jellemzőbb, mint hogy egyház átlag 300 különböző sajtótermé-t jelentet meg és 11 000 iskola van a ke-zen.

Korunk legégetőbb kérdései és a Vatikán

A háború vagy a béke kérdése. A töme-ék békevágja olyan elemi erejű, hogy —nt ismeretes — még a háborús uszítók kénytelenek békeszólammokkal leplezni izi arcukat. A Vatikán urai semmiben n különböznek a hadimonopóliumok e borús uszítóitól. Persze, a tömegek előtt is békéről beszélnek, és megrázó szak-kkal esztelik a háború borzalmait, mint t legutóbb XXIII. János pápa is tette. nyanakkor a kapitalista országokban a itón, a templomi színpadon keresztül arra arják rávenni a vallásos embereket, hogy harcoljanak az atomfegyverzés ellen. ológusok, papok bizonygatják a hívők- k, hogy „az atomfegyver fenyejtő vessz-nt szolgál Isten kezében. Aki nemet ond, a büntető Isten kezét fogja le”. „Aki atomfegyverek ellen harcol, az abban az úzóban él, hogy kiküszöbölhető a há-rúk.” Szerintük az atomfegyver felhasználá-s — ha azt a szocialista országok ellen tik be — nem ellenkezik „az istentől ármazó” erkölcsi elvekkel. Utasítják is veiket, hogy ne vegyenek részt kommu-sták által szervezett békegyűléseken.

Hruscov elvtárs, az ateista kommunista zető, fáradságot nem kímélve járja a pitalista országokat, hogy a különböző ndszerű államok között a békés együtt-és egyre jobban megvalósuljon. A kom-unisták szerint vallásos és nem vallásos mber összefoghat a béke érdekében. Nem a véleménye az egyháznak! Miközben szent módon békéről prédikálnak, foko-za a gyűlöletet és szovjetellenességet, mmunistaellenességet terjesztenek — is-n nevében. Hruscov elvtárs mondotta: teisták vagyunk, de azért senkit sem velünk a hívők ellenségévé. Sohasem rdettük és nem is fogjuk hirdetni, hogy embereknek vallási alapon gyűlölniök

kell egymást, hogy az államoknak ideoló-giai nézeteltéréseik miatt háborút kell indítani egymás ellen.”

A gyarmati rendszer felszámolása. Nap-jainkban a gyarmati rendszer a teljes szét-esés állapotában van, a népek a felszaba-dulás útját járják. A gyarmatosítók az el-nyomott népek rabságban tartásának új eszközeit, módjait használják fel uralmuk meghosszabbítása érdekében. Ebben is te-vékeny segítőitárs a Vatikán, amely a gyar-matosítással mindig egyetértett. Persze, a vatikáni urak is rájöttek, hogy a régi, nyílt támogatás nem jó. XI. Pius pápa már 1926-ban rámutatott, hogy az egyháznak be kell rendezkednie arra a lehetőségre, amikor a gyarmati népek elzavarják elnyo-móikat. A gyarmatosítók elzavarása egyet jelent az őket támogató fehér „misszioná-riusok” elzavarásával is, tehát nekifogtak a bennszülött papi hálózat kifejlesztésének.

Ma már viszonylag széles bennszülött papi hálózatuk van, ezért megkezdtek né-ger, maláj, indus, japán püspökök, érse-kek nagyszámú kinevezését, sőt az új pápa még bíborosokat is kreált. A papság fő sze-repe a népek közti „szerepet” hirdetésé a felszabadulásukért harcoló népek között. Elítéli az elnyomott népeknek a gyarma-tosítókkal szemben megnyilvánuló naciona-lizmusát, idegengyűlöletét. A most kineve-zett főpápoknak feladatuk, hogy mér-sékeljék a gyarmati népek harcát. De sehol nem találkoznak azzal, hogy a spanyol, a portugál fasiszták nacionalizmusát, vagy az angolai és az algiri tömeggyilkosságokért felelős gyarmatosító politikát elítélnék.

A kommunizmus dühödő támadása

Már a Kommunista Kiáltvány első he-lyen említi a kommunizmus ellen „szent hajszára” szövekezetek közül a pápát. Ez az ádáz gyűlölet azóta csak fokozódott. XII. Pius pápa 1946-ban a bíborosi kollé-giumban kifejtette, hogy „a római kato-likus egyház csatakiáltása az ellenségei felé... a katolicizmus mozgósítása a kom-munizmus ellen”.

Hosszú ideig a lelki élet felé fordítás volt a taktikájuk, hogy így a munkásokat el-vonják a szocializmus ügyétől. De kényte-lenek voltak tapasztalni, hogy a munkások között inkább a vallási közömbösség nőtt. Ez azután taktikájuk felülvizsgálatára kényszerítette őket. A gazdasági állapot nyomásztó volta, mint azt Prohászka Otto-kár püspök megállapította: „az embereket keményekké és elkeseredettekké teszi, ki-öli szívükből az érzelmet a vallás iránt...” „Az egyház nem maradhat a múlt század pasztorizációjában... Az emberiség nagy árama nem tart már a templom felé.” Te-hát kell a taktikai változás — vonja le a következtetést. „Mit értenek most? Mi a világ nyelve? Kenyeret kér és élni akar, mégpedig emberhez méltóan.”

Ez a felismerés rákényszerítette őket, hogy beszéljenek a nyomorról, „bírálják” azokat a tőkéskeket, akik nem jótékonykod-nak és önzők. Élesen támadják viszont a kommunizmust, amely megmutatja a nyo-morból kivezető utat, a kapitalizmus meg-döntését.

Mivel hívták ki maguk ellen a kommu-nisták a Vatikán urainak haragját? Min-

den felebaráti szeretetről, az ellenségnek való megbocsátásról szóló ájtatos predi-káció ellenére, miért ez a vak gyűlölet? Ennek egyetlen oka van: a kommunisták a dolgozó nép érdekeinek egyetlen követke-zetes védelmezői, következetesen harcol-nak a kizsákmányolás ellen, a magántulaj-don felszámolásáért, miután a földi nyo-morúság megszüntetésének ez az egyetlen járható útja.

Az egyház képviselői úgy gondolják: ha sikerül a tömegeket eltéríteni a kommu-nista mozgalomtól, akkor megakadályoz-hatják a kizsákmányoló viszonyok meg-döntését. Ezért prédikálják azt, hogy nem a viszonyokon kell változtatni, hanem az embert kell belsőleg jobbra, nemesebbé tenni. S mivel a tömegek ezt általában egyre kevésbé fogadják el, nem riadnak vissza a lelki terrortól, a lelki megféleml-i-téstől sem. A pápa kiátkozta a kommunis-tákat és mindenkit azzal fenyeget meg, aki együttműködik a kommunistákkal. XXIII. János pápa 1959-ben újból kinyilvánította: „Isten akarata, hogy az emberi társadalom közönségsége osztaleyenylenlenség le-gyen... aki tagadni meri... ellentmond magának a természet rendjének.” Ebből lo-gikusnak következnek, hogy az egyház fellép mindenki ellen, aki változtatni akar az egyenlőtlen viszonyokon.

Élesen támadja a Vatikán a szocialista országokat. Nyíltan beavatkoznak bel-ügyeinkbe. Kémiskolákat tartanak fenn, ahol jezsuita vezetés alatt, az amerikai kémiszolgálat tisztjei képezik ki a népi de-mokráciákba átadandó papi kémeket és diverzánsokat. Benne van a Vatikán keze több olyan összeesküvésben, amelyeket a szocialista országokban szerveztek a kapi-talizmus visszaállítására érdekében. Az 1956 októberi magyarországi ellenforradalom ki-törését nagy örömmel fogadták. A pápa ok-tóber 28-án imát rendelt el és isten segít-ségét kérte, hogy az „igazságság” győ-zön Magyarországon. De nem álltak meg az imánál. A nyugatnémet Löwenstein herceg, amikor az ellenforradalom alatt hazánkban járt, nemcsak a monopólióke megbizottjaként, hanem a Vatikán meg-bízásából is tárgyalt a kapitalizmus vissza-állításának módjairól. A pápa távirat-ban üdvözölte november 1-én Mindszethyt és örömmel fogadta az ellenforradalmat. De „fájdalmas keserűséggel” vette tuda-másul, hogy a szovjet hadsereg segítségé-vel levertük az ellenforradalmat. Egy sza-vát nem emelte fel az ellenforradalom alatt tomboló terror és bűncselekmények ellen, de „aggodalommal” figyelte az ellen-forradalmárok felelősségrevonását. Hogy miért? Ennek oka nagyon is nyilvánvaló.

1961 elején újabb nagyszabású összeeskü-vest lepleztek le belügyi szerveink. Az ille-gális államellenes szervezkedés résztvevő-i-nek többsége egyházi személy, aki a papi tevékenység mellett végezte romboló tevé-kenységét.

Az egyházfők szemforgató módon arról beszélnek, hogy az egyház fő tevékenysége a lelkek istápolása, mégis nap mint nap a legkülönfélébb módon avatkoznak bele a politikai élet különböző eseményeibe. A tőkés országokban mindent elkövetnek, hogy hiveiket a reakciós pártokkal való együttműködésre kényszerítsék. Nem múlik el például egy választási hadjárat, hogy a papság különböző fenyegetéssel ne befolyá-solná a katolikusok szavazását. Legutóbb például Olaszországban voltunk tanúi, hogy a választási törvényt is megsértve — a legszemérmertlenebb módon léptek fel a kereszténydemokrata párt mellett. Az olasz választási törvény 98. cikkelye kimondja: „bármely hitfelekezet lelkesze büntetendő

(Folytatás a 8. oldalon)

A pártszervezet is segíti...

Körültekintő, sokirányú munkával...

AZ ÚJPESTI EMBEREK EGYRE INKÁBB AZ ELISMERÉS HANGJÁN SZÓLNAK A TŰZOLTÓK MUNKÁJÁRÓL.

Ez érthető is, mert fokozatosan javul a IV. kerületi tűzrendészeti alosztályparancsnokság munkája. 1959-hez viszonyítva csökkent a tűzesetek száma, s a tűzek oltásánál szakszerűbben dolgoznak a mentő tűzrendészet beosztottjai is. Az eredmények elérésében fontos szerepet játszik az alosztályparancsnokság jó kapcsolata az üzemekkel és intézményekkel.

A TŰZRENDESZETI HATÓSÁG ELŐADÓI, valamint az üzemű tűzoltó instruktorok segítő, ellenőrző munkája nyomán az üzemek és intézmények vezetői felismerték a megelőző tűzrendészet jelentőségét és arra törekednek, hogy hiánytalanul hajtsák végre a kiadott tűzrendészeti határozatokat. Ezt mutatja az a tény is, hogy amíg 1959-ben 20 vezetőnek kellett felelősségre vonni szabálysértésért, 1960-ban csak 9-et. A vezetők többsége nagy segítséget nyújtott az önkéntes tűzoltóság és tűzrendészeti

bizottságok szervezésében is. s meg kell állapítani, hogy a szervek többsége megfelelően dolgozik.

AZ ALOSZTÁLYPARANCSONOKSÁGNAK nem kellett szűgnyeknie az évenként újra meg újra megrendezésre kerülő tűzoltóversenyeken sem. Az elmúlt évben 14 üzemű önkéntes tűzoltósága nevezett be a versenyre, s azok közül az Újpesti Cérnagyár országos viszonylatban első helyen végzett a 400 l/p-es kismotorfecskeendő szerelésében, s jó eredményt ért el a Landler Jenő Járműjavító MÁV üzemi vállalat önkéntes tűzoltósága is.

A TŰZOLTÓ ELVTÁRSOK JELENTŐS PROPAGANDÁT FEJTENEK KI az üzemi lapokon keresztül is. Cikkekben foglalkoznak a tűzveszélyes körülmények megszüntetésével és a megelőző tűzrendészettel.

AZ EREDMÉNYEK ELÉRÉSÉBEN komoly segítséget nyújtott a pártszervezet. A belügyi pártszervezet megalakulása óta fokozatos fejlődés tapasztalható a taggyűlések, a pártvezetőség

és a pártcsoportok munkájában. Az állományt mozgósítják a párthatározatok és parancsok végrehajtására, nagy súlyt helyeznek az állomány marxista műveltségének emelésére. Különböző pártterkezeteken foglalkoztak és magyarították a mezőgazdaság szocialista átszervezésével kapcsolatos feladatokat és problémákat; tárgyalták a népgazdaság helyzetével foglalkozó határozatot, az állomány fegyelmi helyzetét és így tovább. Ez évben is az állomány valamennyi tagja pártoktatásban részesül.

A PÁRTVEZETŐSÉG ARRA MOZGÓSÍTOTTA AZ ELVTÁRSOKAT, hogy pótolják az általános műveltség éven mutató elmaradásukat. 1959-ben még csak 8 elvtárs vett részt állami oktatásban, viszont a jelenlegi oktatási évben már 36 elvtárs végzi az általános iskola VII–VIII. osztályát, 5 elvtárs pedig gimnáziumba és technikumba jár.

NAGY GONDOT OKOZOTT A PARANCSONOKOKNAK a szakmai oktatás megszervezése. Ezen a nehézségen is túljutottak, a parancsnokok ebben az esetben is igényelték a pártszervezet segítségét. A személyi állomány minden tagja részt vesz a szakmai oktatásban. A tisztii állomány vizsgaeredményei általában megközelítik a kiváló osztályzatot. A beosztottak átlageredménye szintén tovább javult, legutóbb 4,1 volt. A tananyag gyakorlatban való alkalmazását is egyre jobban érvényesítik. Ezt megkönnyíti az a körülmény, hogy az elvtársak megfelelő helyismerettel rendelkeznek a kerület fonto-

sabb üzemeiben, ismerik szerzési helyeket, a tázi berendezések elhelyezési tűzveszélyes üzemeket a tárakat.

AZ EREDMÉNYEK LETT, NÉHÁNY PROBLÉMA SZÓVA KELL TENNYEKEKET LE KELL KÜZDENI a szervezetnek és a parancsnokoknak. Mindenekelőtt kell javítani az állomány mai és politikai felkészülését. Még több elvtársnál tapasztalható bizonytalanság van a telen állásfoglalás egyes politikai vagy nemzetközi kérdések megítélésénél. Le az időszéri kérdések tanmáns például csak hossz ismétlődő vita után s meggyőzni Botka tő, elvtársat a háztáji gazdaság kapcsolatos helytelen téről. Korábban olyan is akadt, aki rendeleti képzelt a mezőgazdasági szocialista átszervezésének a ását. Volt, aki azon mázott, hogy vajon a kérdés megoldatlansága nincs-e nyakunkon a háb

MEG KELL EMLÍTENI, még nem sikerült előbbri niük és megszűntetni a fejelelmérsértésekből, italo adódó szolgálati mulasztó. Azt sem lehet megállá, hogy megfelelően érvény, a bírálót a különböző pártmokon, és hiányzik az a cos kommunista légkör, elítéli a fegyelméletlenség a ezzel szemben tanúsító beralizmust.

VANNAK UGYAN OI ELVTÁRSOK — mint pl. ter őrm. vagy Kelemen j —, akik bátran bírálnak pártvezetőség is fellép e ként a fegyelméletlen szemben (így került sor a hogy leválták pártbi tisztségéből Gazsik Sándor elvtársat), azonban csupá a módszer nem vezet eredményre. Helytelen, Zsila Gyula őrm. elvtárs vezetőségi tag a meggyőz helyett hangoskodással a megoldani a problémákat vezetőség más tagjai is ran az ideges, ingerült e hangján szólnak a tagsá ami nem őszinte megnyílt lásokat, hanem ellenke. elzárkózást eredményez a. állomány körében.

PERSZE, A PÁRTVEZETŐSÉG ES A PARANCSONOK felismerték ezeket a hiá ságokat. Most, hogy a IV a XV. kerületi tűzrendészet osztály egyesül, növekszik adatuk és felelősségük. A vetelményeknek pedig csai képzett, fegyelméletlen állor tud eleget tenni.

Bizunk abban, hogy a vezetőség és a parancsnok jó munkával leküzdik a ne ségeket és további eredmé ket érnek el.

Eredményes esztendő volt

DECEMBER UTOLSÓ NAPJÁN lelkes hangulatban kezdődött a siklósi tűzrendészeti alosztály személyi állományának értekezlete, amelyen az évi munka értékelése került napirendre. Brovinszki Mihály tő. fhdgy. elvtárs értékelte a személyi állomány 1960. évi munkáját. Az értékelésből kitűnt, hogy az alosztály személyi állományát a fokozódó üntudat, javuló fegyelem és jó szakmai munka elvégzése jellemezte. Az elmúlt évben ugyanis jelentős javulás állott be a személyi állomány fegyelmi helyzetében. Egész évben mindössze egyetlen esetben kellett komolyabb fenyeitést kiszabni, egyébként említésre méltó fegyelmérsértés nem történt. Ez az eredmény annak tulajdonítható, hogy jó a párt és a szakmai vezetők közötti kapcsolat; közös intézkedéseket tettek a fegyelmi helyzet megszüllésére, illetve megjavítására. A pártszervezet és az alosztály más dolgozói is védnökséget vállaltak azon elvtársak felett, akik hajlamosak voltak fegyelméletlenségek elkövetésére. Az értekezleten, de más alkalomkor is bátran és segítő készséggel bírálták azokat az elvtársakat, akiknél kisebb hibák, hiányosságok mutatkoztak. A megbíráltak megértették a bírálót jelentőségét és igyekeztek is hibájukat kijavítani. Papp János tő. tiz. elvtárs pl. elmondotta, hogy fájt ugyan, amikor megbírálták, de mivel a segíteni akarást látta a bírálót mögött, ezért igyekezett a magatartásában levő és bírálót tárgyává tett hibákat kijavítani.

A FEGYELMI HELYZET JAVULÁSAVAL EGYÜTT a kollektív szellem és a munkához való viszony is javult.

Helyes és dicsőretre méltó versenyszellelem alakult ki az „A” és „B” szolgálati csoport között, de az egyes elvtársak között is. Az elmúlt hónapokban szerelési gyakorlatot tartottak, s kiderült, hogy a gyakorlat bizony nem a legismábban, nem a legszakszerűbben megy. A szakszerű szerelési gyakorlat érdekében versenyre hívták egymást a két csoport tagjai. A versenyből Kántor tő. alhdgy. elvtárs csoportja került ki győztesen. A verseny eredményeként 30 mp-et takarítottak meg a szerelési munkában.

AZ ERTEKEZLETEN EGYMÁSUTAN HANGZOTTAK EL a versenykiíráások a lakóterületi tűzrendészeti munka megjavítására és a járási alosztályok közötti versenyre is. Brovinszki tő. fhdgy. elvtárs kezdeményezésére ugyanis verseny indult a megyében a járási alosztályok között, azzal a céllal, hogy vajamennyi község legalább egy csapattal és eredményesen szerepeljen a versenyen. Erre a beosztottak máris versenyre hívták egymást és megkezdték a kapcsolatos szervezést, s a verseny minden bizonnyal eredményes is lesz.

AZ ALAPSZERVEZET VEZETŐSÉGE ES A SZAKVEZETÉS jelenleg fontos feladatának a versenyszellelem ápolását, segítését, a fegyelmi helyzet további javítását, a személyi állomány általános képzettségének fokozását tekintti. Bizunk abban, hogy az 1961-es év még nagyobb eredményeket hoz majd az alosztály életében.

SZITA KÁROLY r. fhdgy. MSZMP BM JP vez. titkára

GELLÉRT TIBOR

ZÁRSZÁMADÁS UTÁN...

A GONDOLATTAL MÁR ÉVEKKEL EZELEŐTT MEGBÉKÜLT UGYAN, sőt lényegében meg is barátkozott... A döntés idejének gyors elérése — ennek ellenére kissé mégis áratlanul érte. Az első napon éppen töprengett-tépelődött még, a másodiktól kezdve azonban már éppen 6 bírtá niél gyorsabb elhatározásra a izoltócsaládokat.

Am azért éjjelente gyakran orgolódt az álmatlanul, mivel — ha a távolabbi jövőt illetően nem is, de az elkövetkező ónapok nehézségeivel kapcsolatosan — ezernyi kétség gyöngörte... Mert hát az emberek gondolkodásának megváltoztatása köztudomásúlag korántsem valamiféle „kozmosz seességgel” megy végbe. Külömben az olyan községben, melyben az egykori cselédek a nagybirtok nyomasztó zomszédságától megszabadult azidák még egy kétségkívül elvult gazdálkodási módszerrel tehetősekké, sőt régi életükkel összehasonlítva — egyenesen jómódúakká küzdötték fel magukat. Bár az igazság kedvéért azt is meg kell mondanunk, hogy azért az itteni jövedelmek sem némely élénk épzeletű, viszont annál tájékozatlanabb városi ember elemelölásai szerint alakultak...

AZ INDULÁSKOR NYOLC-ANKILENC EZER MUNKA-GYSÉGRE SZÁMÍTOTTAK. zért nem többre, mert nem agyhatták figyelmen kívül az j szövetkezetiekben még különösen erősen meglevő „saját-oz” való ragaszkodás érzését. z igazság az, hogy a tervet özel kilencven százalékra teljesítették. Hogy miért csak annyira? Nos, többek között zért, mert közel ötven fiatal távozása is súlyosbította az zmeneti nehézségeket. Azután meg — sajnos, nem is kevesen — olyanok is akadnak, akik nyelöre „várakozó álláspontra” helyezkedtek, s a munkában emígen erőltették meg magukat. „Ha a számítások beudát-ak, majd mi is jobban neki-nyütközünk, ha viszont más-épp alakul a helyzet, úgyis ír a fáradtságért, mivel be- zonyosodik, hogy korai volt ég az ilyen nagy szövetkezet

létrehozása” — mondogatták jónéhányan.

Ilyen előzmények ismeretében érthetően kellemes meglepetésként hatott, amikor a zárszámadási közgyűlésen kiderült, hogy kereken harminc forint és tizenhat fillér lett egy-egy munkaegység értéke. Erre pedig esztendővel ezelőtt még a legbizakodóbbak sem számítottak. Hogy miért? Mivel jó-

„Mindent egybevetve tehát 35 ezer forint a jövedelmünk.”

részt saját erőből már az első tizenkét hónapban megteremtették a nagyüzemi gazdálkodás előfeltételeit és az új istálló-épület, a négy új sertésfiatató, meg a többi létesítmény bizonyos mértékig anyagi áldozatot is jelentett a tagság számára...

MAZA LAJOS KAPOSFÜREDI TŰZOLTÓPARANCS-NOK — mert hiszen róla van szó — különösképpen elégedett lehetett a zárszámadás eredményével. Ő maga ugyanis 440, idős édesapja 149, felesége pedig 110 munkaegységet szerzett. Ha a szükséges szorzásokat elvégezzük, kiderül, hogy ez húsz-ezer forintot valamivel meghaladó pénzüsszeg. Sőt, a munkaegység fejében kapott termények piaci árát figyelembe véve, legalább huszonöt ezer forintra tehető a kis család jövedelme. Emellett szépen pénzelték a háztájiból is. Negyven mázsza kukoricájuk termett, ami „Somogyországban” tizezer forintnál jóval nagyobb értéket jelent. Ugyanakkor négy hizót is neveltek. Ezekből kettőt értékesítettek, kettőnek a „földi maradványai” pedig a kis család éléskamrájába kerültek.

— Mindent egybevetve tehát harmincöt ezer forintra tehető a jövedelmünk — mondotta Maza elvtárs, amikor ezt a kissé változatos leltárt összeállítottuk. — Azeleőt nyolc és fél holdon gazdálkodtam, de akkor sem volt több a jövedelmem. Sőt — egyik-másik gyengébb esztendőben — néha még ennyivel sem számolhattam. A pénz egy részét már el is költöttük: bútorot vásároltunk. A többiből ruha, cipő és más szükséges holmik kerülnek majd mindnyájunknak. Természetesen, tartalékolnunk is kell, bár ebben a tekintetben is jóval kedvezőbben indul a második esztendő, mivel most már munkaegységként minden hónapban 13 forint 40 fillér készpénz-előleget kapunk...

MINT MEGTUDTUK, AZ ÚJ GAZDASÁGI ÉVRE munkaegységként negyven forint körüli összeget irányoztak elő. Hogy mire alapozzák a számításukat? Elsősorban természetesen a tagság mindjobban növekvő munkakedvére — mert az első év eredményei nyomán igencsak megnőtt egy-egy munkaegység „becsülete”. Így ezután az egykori — kissé még kifelé kacsingatók is — mindjobban felzárkóztak a szorgalmasokhoz — amint hallottuk — ma már még rossz időben is valósággal követelik a munkát. Örvedetes, hogy hamarosan negyven fiatalember is visszatér a szövetkezetbe.

A további jövedelemtöbblet főforrásának az állattenyésztés további felvirágoztatását tekintik. Ezért — többek között — felfejlesztik a jelenleg 304 „fős” sertésállományt, 117 szarvas-marhájuk mellé pedig 35 üszőt vásároltak hizlalásra. Éppen emiatt a közel kétezerhúsz holdas területen mintegy 350 hold kukoricát és vagy hatszáz holdon pillangós növényt természetnek. Néhány hét múlva üzembe helyezik a baromfi-fiatatót is, amelyben — tervek szerint — már ebben az évben több száz aprójószágot nevelnek fel. De szép jövedelemre számítnak a 24 ezer tő málnából is.

Ami a további fejlesztést illeti, már letörlesztették közel negyedmillió adósságuk egy részét, és teljesen saját erőből

oldják meg a két Zetor meg a többi korszerű gép vásárlását.

A TŰZVÉDELEM TEKINTÉTEBEN — sajnos — nemvart, kellemetlen esemény is szerepel a zárszámadásban. A szövetkezetben ugyanis — korántsem az itteniek hibájából! — a nyáron tüzeset keletkezett. A kár meghaladta a harmincezer forintot, de jóval több is lehetett volna, ha az államiaknak áldozatkészen segítő kapcsolatai önkéntesek nem tesznek meg mindent a veszélyeztetett értékek megmentése érdekében. Meg kell mondanunk egyébként, hogy ha gazdasági eredményeit tekintve, a megyében jó közepes tsz-nek számít az „Aranykalász” Termelőszövetkezet, a tűzvédelemmel való törődés tekintetében vitathatatlanul a legjobbak közé sorolható. A vezetőségi tagok jórésze — beleértve olyan köztisztviselőket álló embereket is, mint Répási Vendel, a tsz elnökhelyettese és Dobos József brigádvezető, meg sokan mások — évek óta tagjai a testületnek. Így azután érthető, hogy a tengernyi gazdasági problémájuk ellenére az önkéntes társaság messzemenő támogatására is mindenkor elegendő időt szentel a vezetőség. A parancsnokot például egy tűzvédelmi felelős és annak két helyettese is támogatja munkájában. A kora tavasszal pedig az állatgondozókból és az irodistákból új önkénteseket is toboroznak, és emellett üzembe helyeznek egy 63 köbméteres víztárolót is, a csépléshez szükséges hordókról pedig már az elkövetkező hetekben gondoskodnak.

ILYEN A HELYZET KAPOSFÜREDEN A ZÁRSZÁMADÁS UTÁN... Amint a tények mutatják — a meglevő nehézségek ellenére — az „Aranykalász” Termelőszövetkezetben is hamarosan valóban „aranyat érő” kalászok teremnek. Mert hát ma már alig akad olyan ember a községben, aki kétségbevonja a nagyüzem életképességét. Sőt, éppen ellenkezőleg: erősen fogadkoznak, hogy nemsokára megyszerzte a legjobbak között emlegetik majd őket... És minden remény megvan erre, hiszen valóban dolgozó kezű emberek alkotják a közösséget és szilárd elhatározásuk, hogy néhány év munkájával virágzó gazdaságot teremtenek.

AZ ÜZEMI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓSÁG

szervezésének, fenntartásának és működésének néhány időszerű kérdése

Egyre többet beszélünk mostanában az üzemi önkéntes tűzoltóságról. És nem véletlenül, mert a megelőző tűzrendészet fejlődése mindinkább megköveteli, hogy a tűzrendészeti munkát a jelenleginél szélesebb társadalmi alapokra helyezzük, s ennek gerincét az önkéntes tűzoltóságoknak kell képezniük. Ismeretes, hogy az elmúlt év végén az MSZMP KB titkársága is foglalkozott e kérdéssel és helyesen állapította meg: az üzemi önkéntes tűzoltóság fejlődése nem kellő ütemben halad, s az elkövetkező időben sokkal többet kell törődni vele annak érdekében, hogy ahol az indokolt, minden üzemben működjön és ütőképes is legyen.

Úgy vélem, ha a működésről és ütőképességről beszélünk, az 1956. évi 13. számú tvr-ből kell kiindulnunk. A törvényerejű rendelet 9. szakaszának (1) bekezdése ugyanis kimondja, hogy a vállalat vezetője köteles az üzem dolgozóiból önkéntes tűzoltóságot szervezni és működtetni. Felvetődik a kérdés: mi a feladatuk ezzel kapcsolatban a gazdasági vezetőknek?

Az első és legfontosabb feladat

Szerintem, hogy minden gazdasági vezető megértse az üzemi önkéntes tűzoltóság működésének fontosságát. Látniuk kell, hogy az üzemi önkéntes tűzoltók milyen nagy segítséget tudnak adni éppen nekik, a gazdasági vezetőknek az üzem tűzrendészeti helyzetének megszilárdításában. A hiba talán abban van, hogy nagyon sok vezető nem látja még tisztán az önkéntes tűzoltóság feladatát és szükséges rosszként könyveli el, miután működésére csak

tűz esetén kerül sor. Mondanom sem kell, hogy ez a szemlélet mennyire helytelen, hiszen az önkéntes tűzoltóság mentő tűzrendészeti munkája mellett ma már egyre inkább a megelőző tűzrendészeti tevékenység képezi működése lényeges részét, és ez az állami tűzoltóság irányításával végzett tevékenység nem időszakos, hanem állandó.

A megelőző tűzrendészeti tevékenység alatt a határozat előírásainak betartását az ellenőrzéseken keresztül; a dolgozók körében végzett felvilágosító munkát, felügyeleti ténykedést stb. kell érteni. Ezek a feladatok külön-külön is nagyok, s ezt a munkát az üzem vezetője egymaga, de még a tűzrendészeti előadó és a tűzrendészeti bizottság bevonásával is képtelen elvégezni. Ha ehhez azután még azt is hozzávesszük, hogy egy olyan szervnek is kell lennie az üzemben, amely a tűz esetén az oltást megkezdi, sőt az állami tűzoltóság kérésére azt el is oltja, akkor meg különösen világossá válik az önkéntes tűzoltóság fontossága.

Ezt kell látnia minden gazdasági vezetőknek

és akkor mindjárt másként vélekedik a kérdésről. Mindenesetre ma már nem véletlen és különös jelenség az ilyen beállítottságú gazdasági vezető, hanem a fővárosban és vidéken egyaránt gyarapszik az olyanok száma, akik szívügyükné tartják az önkéntes tűzoltóság működését. Ilyen többek között a Szerencsi Cukorgyár, a Kaposvári Textilgyár, a Nagyatádi Cérnagár, Budapesten a Selyemkikészítőgyár,

az Újpesti Cérnagár, a Láng Gépgyár vezetője, s ezeken a helyeken az önkéntes tűzoltóság jól is működik.

Sajnos, még ennek ellenkezőjére is találunk példákat, hogy csak a budapesti sült Izzó és a gyógyszergyárak ve említsem. Ezekben az üzemekben a tűzoltóság nem is működik az önkéntes tűzoltóság

Lehetséges-e mindenütt az önkéntes tűzoltóság szervezése és működése. Erről ríntem úgy adhatunk helyes választ: kimondjuk: azokon a helyeken, ahonnan Országos Tűzrendészeti Parancsnok 1020/1960. számú rendelete azt megköveteli — igen. A létszámot — az erre vonatkozó rendelkezésével — az illetékes tűzrendészeti hatóság állapítja meg. Ilyen az üzem sajátosságait is mindig szemügyre kell venni, éppen ezért ilyen esetben az üzem vezetőjét is meg kell vizsgálni.

A szervezés egyik fontos feladata, a gazdasági vezető bátran támaszkodik a helyi párt- és a KISZ-szervezet segítségére, mert mindkettő igen nagy segítséget tud adni a munkához. Az üzemi önkéntes tűzoltóság, tűzrendészeti előadó sőt tűzrendészeti bizottságot is be kell vonni a szervezésbe. Ezek az elvtársak általában jól ismerik a különböző üzemek dolgozóit — ismerik a tűzrendészeti alkotott véleményüket és így könnyebben meg is tudják őket győzni, hogy vegyenek részt az önkéntes tűzoltóság munkájában.

Természetesen ezt nem úgy kell érteni, hogy a gazdasági vezető részéről meg kell lennie a KISZ segítségét, s

A VATIKÁN AZ IMPERIALIZMUS ESZKÖZE

(Folytatás az 5. oldalról)

cselekményt követ el, ha hivatali hatalmával visszaélve megkísérli, hogy a választók szavazatait valamely listára vagy jelöltre irányítsa, vagy ha a szavazástól való tartózkodásra hív fel?

Ez azonban nem zavarta sem a Vatikánt, sem az olasz papságot, mert az 1958. évi választás idején is és 1960-ban is 22 000 plébániai szószékéről olvasták fel a püspöki kar felhívását, hogy a hívők szavazzanak a Kereszténydemokrata pártra. A Vatikán hivatalos orgánuma, az Osservatore Romano, több cikkben foglalkozott a választás kérdéseivel és kinyilvánította: „A katolikusok komoly kötelessége szavazni... és pedig a katolikus vallás elveivel összhangban... Egyesíteni kell szavazataikat, hogy erőteljes gátat vessenek a súlyos veszélyekkel szemben, amelyeknek a keresztény életforma az országban ki van téve.” Ez a Vatikán hivatalos álláspontja! Eszerint te-

hát a szabad mérlegelés a szavazásnál a katolikusok számára megengedhetetlen. Aki nem a kereszténydemokratákra szavaz, megtagadja katolikus mivoltát. Ugyanezt az utasítást adta ki a Vatikán a szicíliai helyi választásokkal kapcsolatban 1959 tavaszán is. Megfenyegették a választópolgárokat, hogy aki a kommunistákra, vagy velük együttműködőkre szavaz, kiátkozzák. S mindezt az igazságosság, a jogrend, az isteni parancsolatok nevében teszik. Mi ez, ha nem a legféltelenebb lelki terror, a megfélemlítés a kapitalizmus védelme érdekében?

Ugyanezzel a lelki terrorral találkozunk a szocializmust építő országokban is, csak fordított módon. Itt a legelősebb módon harcolnak az ellen, hogy a vallásos dolgozók és a hazájukat szerető papok aktívan részt vegyenek az ország sorsának intézésében. A szocialista országokban a passzívításra szólítanak fel és kinyilvánítják,

hogy a „kommunista rendszer pozitív mozgása akár szóban, akár írásban tetteikben erkölcsileg súlyosan elítélendő cselekedet”.

Mindezek után joggal merül fel a kérdés: A Vatikán fennállása egész ideje mindig azt hangoztatta, hogy a nép keinek igazi képviselője. Napjainkban különösen nagy erőfeszítéseket tesznek, bebizonyítsák a katolikus egyház szerepét a társadalmi haladásban. Szembesítik a kizsákmányolást, szavaikkal a nép boldogulását akarják. De miért dályozzák akkor minden erővel a dühös kizsákmányolás elleni harcát? Nem fogadják el azokat a társadalmi tozásokokat, amelyek a világon végbe mennek? Vajon milyen hitelveket sért meg a vallásos ember, aki hazáját, népét retve harcol a kizsákmányolás ellen? Ezekre a kérdésekre a Vatikán urai mernek egyenes választ adni. Erre csakis marxizmus ad egyenes választ, amikora mutatja, hogy a Vatikán a nemzetközi imperializmus eszköze. Balló István

ítja a közvetlen beosztottait, hogy „nézzenek körül” az üzemben, kiket lehet bevonni önkéntes tűzoltónak. Mert így azután nem lesz önkéntes tűzoltóság. A szervező munkában az említett dolgozókkal együtt a gazdasági vezetőknek is tevékenyen részt kell vennie, és azt mindaddig folytatni kell, amíg a szükséges létszám biztosítva nincs.

Kiket vonjanak be az önkéntes tűzoltóságba?

— vetődhet fel a kérdés. Szerintem mindazokat, akik megértették az önkéntes tűzoltóság szerepének fontosságát. Átérzik, hogy ez irányú tevékenységükkel mennyiben tudják segíteni az üzem termelését, és felismerik: termelőmunkájuk és a tűzrendészet egymástól elválaszthatatlan. Ezeknek a dolgozóknak azt is látniuk kell, hogy éppen az önkéntes tűzoltóság jó, vagy rossz működése következtében mennyivel növelhető a dolgozók anyagi juttatása az évi nyereségrészesedésen keresztül. Mert hogy a tűzvédelemnek ebben is szerepe van, azt kézzelfoghatóan olyan tények bizonyítják, hogy nem egy gyárban éppen tüzesetből kifolyólag nem kaptak a dolgozók az elmúlt évben nyereségrészesedést. A tüzeset pedig a nem kellő felvilágosító munka következtében keletkezett.

Visszatérve a személyek kiválasztására, az a véleményem, hogy ahol jó a szervezési munka, ott szép számmal is vállalkoznak az önkéntes tűzoltói feladatra. A dolgozókkal szembeni kötelező erejű ilyen igényt helytelennek tartom, mert ez egyrészt sérti az önkéntességet, másrészt pedig a kötelezett munkának egy önkéntes szerződésben nem sok a haszna.

Az önkéntes tűzoltók kiválasztásánál, illetve szervezésénél mindig az üzem tűzveszélyes részein legyen a hangsúly. Ezt úgy értem, hogy az önkéntes tűzoltóság tagjainak többségét a veszélyesebb üzemrészekben dolgozók alkossák. Persze, emellett a kevésbé veszélyes üzemrészektől is szükséges egynéhány fő bevonása, miután a rendszeres felvilágosító munkára az ott dolgozók között is nagy szükség van.

A szervezésnél

a dolgozók műszakonkénti elosztását

figyelembe kell venni. Sok üzemben igen kevés dolgozó tartózkodik benn az éjszakai műszakban. Ez különösen vegyi gyárakban tapasztalható. Ilyen helyeken azután a vezetők általában arra hivatkoznak, hogy kevés a dolgozók száma és az éjszakai műszakban nem tudnak önkéntes tűzoltókat biztosítani. Ez az érv helytelen, mert ha az előírt létszám nem is biztosítható — a lehetőségeket figyelembe véve — még ha mindjárt 4–5 fővel is, egy csökkentett rajt létre kell hozni.

Több üzemben lehetőség van arra, hogy a biztosító őrség tagjait is kiképezzék a tűzoltói feladatokra, s így azután a pihenőben levőkkel is erősíteni tudják a kislétszámú önkéntes tűzoltó egység működését.

Egyes üzemekben felvetődik, hogy lehet-e az önkéntes tűzoltóság helyett a légóltalmi segédtűzoltókat működtetni. Az érvényben levő rendelkezések ezt lehetővé teszik. A segédtűzoltóságnál nem lehet azonban figyelmet kívül hagyni, hogy azok tagjai általában idősebb dolgozók, s ezek az elvtársak bizony — koruknál fogva — tűz esetén nem tudnak már olyan

eredményesen beavatkozni, mint a 40 éven aluliaik. De megmutatkozik a hátrány a kiképzéseknél is. A légóltalmi továbbképzési tematikát ugyanis nehéz összhangba hozni az önkéntes tűzoltóság tematikájával. Szembetűnő a segédtűzoltóság hátránya a tűzoltóversenyeken is, ahol nem tudják felvenni a lépést az önkéntes tűzoltókkal. Véleményem szerint ezt a kérdést úgy lenne helyes lezárni, ha olyan álláspontra helyezkedünk, hogy ahol az adott üzemben nincs önkéntes tűzoltóság, de van egy jól működő légóltalmi segédtűzoltóság, akkor azt is el lehet fogadni, de a törekvés helyes iránya továbbra is az önkéntes tűzoltóság kialakítása legyen.

A szervezési munka mellett

a másik fontos feladat az önkéntes tűzoltóság működése. Ezen a téren is sok hibát találunk. Több olyan üzem van, ahol a szervezési munkát végrehajtották. Papíron meg is van a létszám, csak éppen az üzemi önkéntes tűzoltóság nem működik sem a megelőző tűzrendészet, sem a kiképzés vonalán. A működés kérdésénél szerintem az a legfontosabb feladat, hogy az üzem vezetője állandóan kísérje figyelemmel az önkéntes tűzoltók munkáját. Rendszeresen számoltassa be a parancsnokot az elvégzett munkáról, s az üzemrészek tűzrendészeti helyzetéről, s nem utolsósorban arról, hogy miként fogadják az üzemrészek vezetői, dolgozói az önkéntes tűzoltók intézkedéseit, felvilágosító munkáját. Hiányosság esetén a gazdasági vezetőknek az üzemrészek vezetőivel szemben is intézkedést kell tennie az önkéntes tűzoltók eredményesebb tevékenysége érdekében.

Az üzemrészek vezetőit is be kell számoltatni arról, hogy miképpen látják az önkéntes tűzoltóság szerepét és hol kellene segíteni munkájukban. Ilyenkor az sem mellékes, ha azt is elmondják, hogy ők mennyiben beszlik lehetővé az önkéntes tűzoltók tevékenységét. Ilyen beszámoltatás alkalmával a gazdasági vezető teljes képet kaphat munkatársai kapcsolatos nézeteiről és ezek ismeretében egész bizonyosan helyes intézkedésekkel tudja segíteni az önkéntes tűzoltók működését.

Az előbbiekhöz azonban az is hozzátartozik, hogy a gazdasági vezető a beszámoltatás mellett saját maga is

Közvetlenül ellenőrizze

az önkéntes tűzoltók tevékenységét. Helyes, ha időnként részt vesz a kiképzéseken, összejöveteleken; közös ellenőrzést végez a parancsnokkal és a beosztottakkal. Ezáltal közvetlenül is tapasztalatokat szerezhet az üzemi önkéntes tűzoltók munkájáról, annak eredményességéről vagy éppen hibáiról, s már menetközben is intézkedhet az eredményesebb munka végzése érdekében.

A működés biztosításánál kell beszélni az önkéntes tűzoltóság riasztásának kérdéséről is. Ezzel különösen azért kell foglalkozni, mert általában nem megfelelően megoldott. Általános módszert adni nem is lehet, mivel az üzemek különböző adottságokkal rendelkeznek. Csak a szírenával, csengővel, lámpajelzéssel, hangosbomondóval, kürttel, élszóval történő riasztási módot említem meg, s ezek közül mindig az üzemben rendelkezésre álló legjobbat kell kiválasztani. Kár esetén az önkéntes tűzoltóság is csak akkor tud gyorsan beavatkozni, ha ennek alapvető feltétele: a gyors riasztási lehetőség biztosított.

Néhány szót az anyagi megbecsülésről is. Rendeletileg szabályozott, hogy az önkéntes tűzoltóság tagjait havi 4 órai időtartamra a kiképzésen való megjelenésért óránként 5 Ft-os óraber illeti, amit ki is kell fizetni. Ez azonban csak a kiképzéseken való megjelenés idejére jár, a tűzoltók pedig havi 4 óránál jóval többet dolgoznak tűzrendészeti munkában. Helyes tehát és igen nagy ösztönző ereje van, ha a gazdasági vezetők

A jól dolgozó elvtársak jutalmazására

akár soron kívül, akár az egyes üzemi ünnepélyek alkalmával módot találunk. Ezen kívül lehetőség van arra is, hogy 5, 10, 15 és 20 évi önkéntes tűzoltói szolgálat után az erre a célra rendszeresített szolgálati éremmel tüntessük ki az elvtársakat. Sőt, emellett a még igen jól dolgozóknak, vagy a tüzesetnél kiemelkedő munkát végzőknek a „Tűzrendészeti Érem” valamely fokozatát is adományozhatjuk. Látható tehát, hogy a rendeletben előírt juttatáson kívül is van lehetőség az önkéntes tűzoltók jutalmazására, csak élni kell a lehetőséggel, mert ezzel még inkább kifejezzük az önkéntes tűzoltók iránti megbecsülést.

A szervezésnél és működésnél a gazdasági vezető felelőssége mellett beszélni kell más szervek felelősségéről, közöttük az állami tűzoltóságáról is. Hatóságaink határozatban írják elő az üzemeknek az önkéntes tűzoltóság szervezését. Hiba azonban, hogy nem kellően biztosított a segítség a szervezéshez. A működéshez több szempontot kell adni a gazdasági vezetőknek. Azoknak a gazdasági vezetőknek, akik még nem értik az önkéntes tűzoltóság fontosságát, meg kell magyarázni e szerv feladatát, s azt hogy milyen segítséget tud adni a gazdasági vezető munkájának végzéséhez. Azzal a vezetővel szemben pedig, aki semmiképpen nem kívánja megszervezni és működtetni az önkéntes tűzoltóságot, a rendeletben biztosítottak alapján kell eljárni.

Felelősség terheli az üzemi önkéntes tűzoltóság működéséért a felügyeletet gyakorló minisztérium illetékes szervét is, mert az a tapasztalatunk, hogy esetenként nem besznek kellő intézkedéseket az üzemek vezetőinél annak érdekében, hogy mindenütt működjön az önkéntes tűzoltóság.

A gyakorlati megállapítás szerint

a könnyűipar területén működnek a legjobb önkéntes tűzoltóságok. Ezt az is bizonyítja, hogy már több alkalommal rendeztek különböző versenyeket, s ezeken a csapatok jó felkészülésről tettek tanúságot. Hasonló kezdeményezés mutatkozik a Belkereskedelmi Minisztérium területén is. Jó lenne, ha a többi minisztériumok is hasonlóan, behatóbban foglalkoznának az önkéntes tűzoltósággal.

Összegezve: Az a véleményem, hogy ahol a tűzrendészet előírta, mindenütt megvan a lehetőség az önkéntes tűzoltóság működésére, csak az illetékeseknek kell megérteniük annak fontosságát és biztosítani a lehetőséget működéséhez. Mert talán mondanom sem kell, hogy az önkéntes tűzoltók jó munkájukkal nagyban hozzá tudnak járulni az üzemen belül a termelés biztosításához, országos viszonylatban pedig a népgazdaság egészséges fejlődéséhez.

Holdampf Károly
tű. őrgy.

Egy azok közül a bizonyos esetek közül, amikor a hibát felfedő ellenőrző közegnek csak annyit tudnak jelenteni, hogy „őrsékváltásnál még jó volt”...

Ezen a puttonyfeeskenődön a rögzítés csak látványos, mert valójában nem ér össze a rögzítő pánt. Az ilyen „szemrevaló” megoldás következménye csakis anyagrongálódás lehet

Sajnos, megtörtént esetek bizonyítják, hogy csak a megfelelően kezelt, helyesen tárolt és hibátlan mentőkötél nyújt biztonságot

Némelyik műhelyben ilyenformán képzelik a rendet és az anyagok „szakszert” tárolását. A tanulság levonását olvasóinkra bizzuk...

Több lelkiismeretesség

A tűzoltóság vonulószerelvényeinek és felszerelésének biztonságos megtételéhez és készenléthez tartásához feltétlenül szükséges azok állandó, gondos ápolására és karbantartására. Újabbán lén javulás tapasztalható ugyan ezen a téren, azonban még mindig sok mulasztással találkozhatunk, amelyek megszüntetése elengedl len követelmény a kárelhárítási feladatok gyors végrehajtás. Vizsgáljuk meg elsősorban a gépjárművek és az azokon elhely műszaki felszerelések karbantartásánál mutatkozó hibákat.

Gyakori jelenség,

hogy a reggeli őrsékváltáskor a gépjárművezető és a gépjármű beosztottak nem vizsgálják át kellő alapossgal a gondji bizott gépjárművet és a felszereléseket. Ezért történhet meg után, hogy egy-egy ellenőrzés esetén rossz a gépjármű fé vagy a féklámpája, esetleg nem működik az irányjelző kész stb. — pedig a gépjármű azon a napon nem is hagyta el a s tárat. Ilyen esetben joggal vehetjük fel a felelősségérzet nyát, mivel egy esetleges riasztás esetén már nincsen mó gépjármű biztonsági berendezéseinek vizsgálatára. Nem különösebb indoklás ahhoz, hogy milyen következményekkel hat, ha a közúti forgalomban nem működik kifogástalanul gépjármű valamelyik biztonsági berendezése. Ilyen hibál már nagyon sok súlyos kimenetelű baleset keletkezett.

Sajnos

a gépjárművezetők nem minden esetben tájékoztatják váltótársukat

a szolgálati idejük alatt észlelt hibákról vagy az általuk vég javítási, illetve karbantartási munkákról. Ezért fordulhatnak olyan esetek, hogy a gépkocsivezetők nem tudnak kielégítő laszt adni a gépjárművön végzett karbantartási munkálatok Arra a kérdésre pl., hogy „Mikor volt kitisztítva az üzeman főszűrő?” sok esetben olyan választ kapunk: „En nem tud mert a váltótársam szokta tisztítani” — ugyanakkor viz kiderül, hogy a váltótárs sem igen „szokta”. Az ilyen és haso hiányosságok gyakoriak a karbantartás területén.

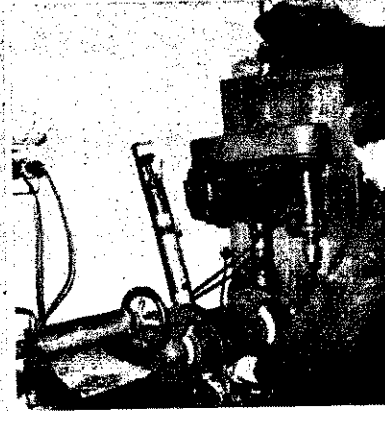
A gépjárművezetőknek feltétlenül nagyobb gondot kell i dítani a gépjárművek karbantartására. Nem elegendő, ha e egy út után csak lemossák, letörölgetik a gépjárművet, ha a nehezebben hozzáférhető részeket is részletesen át kell vi gálni (pl. a szivattyúmeghajtó kardántengelyeket stb.) és ápolni. Az ilyen gondos vizsgálatok során a hibák nagy ré még idejében észlelhető, és azok kijavításával elkerülhetjük nagyobb költség- és munkaidő ráfordítást igénylő szerkes meghibásodásokat vagy az esetleges baleseteket.

A gyakori karbantartási hiányosságokhoz hozzájárul

az is, hogy egyes gépjárművezetők nem ismerik eléggé a gon jukra bizott gépjárművek szerkezeti részeit, azok működés s éppen ezért nem is tudják azt megfelelően felülvizsgálni karbantartani. Sokan nem ismerik pl. a Csepel gyártmán gépjárművek kenőolajrésszűrőjét, vagy tájékozatlanok a légfé berendezések terén stb.

A szakmai képzettség növelése érdekében helyes lenne, az egyes szolgálati csoportba beosztott gépjárművezető elvtá sak jobban segítenék egymást, s amellett a szakirodalom többek között az alosztályoknak kiadott „Javítási utasítás Csepel D (B) 350 típusú tehergépkocsikhoz” című könyv — nalmányozásával fejleszteni elméleti tudásukat, és azt mi dennapi munkájukban gyümölcsözően hasznosítani.

Másból ilyen állapotok tapasztalhatók a bal esztvédelem terén. Ez a kép elég szemléltetően bizonyítja a testi épsé get veszélyeztető köny nyelműséget!...

a karbantartásnál!

A gépjárművön elhelyezett felszerelések állapota és tárolási módja sem minden esetben felel meg a követelményeknek, edig köztudomású, pl., hogy a hibás mentőkötélek használata esetén milyen súlyos balesetek történhetnek — és mégis előfordul, hogy a gépjárműfecskeendőkön sérült mentőkötél van.

Helyenként

a nyomótömlők állapota és tárolási módja

Sok kívánnivalót hagy maga után. Helytelen a tárolás, ha tömlőtekerceket fektetve egymásra rakják, vagy éppen súlyos irgy van rátéve egy-egy tekerésre. Ilyen esetben ugyanis a tömlő menet közben fokozottabban rongálódik, és időelőlött tönkregy. De nem engedhető meg az sem, hogy a gépjárműfecskeendőben olyan tömlőket tároljanak, melyeken 5-6 lyukon is ályik a víz, mivel ilyen tömlőkkel pl. nem lehet megoldani távolsági vízszállítási feladatokat.

A felsorolt és a hasonló hibákat elsősorban a gépjárműekre beosztott elvtársaknak kell észrevenniük és megszüntetők, azonban mindenkor felelősek az olyan parancsnokok is, kik felületesen végzik az ellenőrzéseket, vagy éppen elhanyagolják azokat.

Az osztályparancsnokságok karbantartó műhelyeiben végzett munkákat sem mondhatjuk még kifogástalannak, mivel zen a téren is

sok baj van a munka megszervezésével,

öt helyenként az elvégzett munka minőségével is. Bár az többi időben komoly fejlődés tapasztalható, azonban az egyre övekvő feladatok maradéktalan végrehajtásához feltétlenül zükség van a munka jobb megszervezésére és a fejlettebb munkamódszerek bevezetésére.

Tekintettel arra, hogy egyre több gépjármű kerül az Önkéntes Tűzoltótestületek használatába — okvetlenül foglaloznunk kell azok használatával és karbantartásával is. Gyakran tapasztalható ugyanis, hogy a községi tűzoltóságoknak kidott gépjárműveket az egyes községi tanácsok szabályellenesen üllönböző szállításokra veszik igénybe.

A párthatározat és a kormányrendelet alapján ugyanis igyekzünk minél több olyan községi önkéntes tűzoltótestületet elátni gépjárművel, ahol az elhelyezési lehetőség és az egyéb idottság megvan, de ezek a gépjárművek kizárólag a kárelhárítási munkák megkönnyítését és hatásosabbá tételét hivatottak szolgálni.

A községi tűzoltó gépjárművek karbantartása terén

is vannak problémák, habár — érthetően — lényegesen nehezebb körülmények között kell azokat megoldani, mint az állami tűzoltóegységeknél — ilyenek: a gépjárművek javítása, az időszakonkénti átvizsgálás és a rendszeres lepoálás. Ezen a téren elsősorban a községi tanácsnak kell segítséget nyújtania a javítási és karbantartási munkák elvégzéséhez.

A felsorolt hibák és szabálytalanságok megszüntetésével, valamint a szerek, a felszerelések gondosabb kezelésével és karbantartásával meghosszabbíthatjuk azok élettartamát, és ezzel is hozzájárulunk a párt és a kormány takarékosági felhívásának végrehajtásához.

Sz. P.

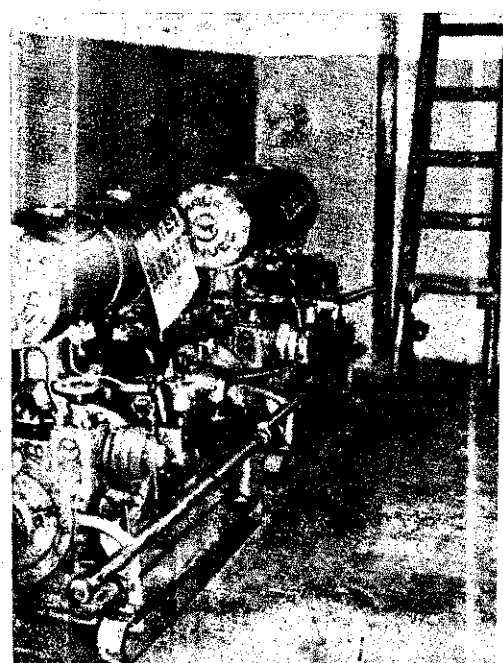

Ehhez a képhez magyarázat sem kellene. Annyit mégis megjegyzünk, hogy a gépkocsin látható egyagos sár még decemberi eredetű, sőt, azt is eláruljuk, hogy nem tűzoltói célra használták, amikor ilyen lett...

Szerintünk a balesetvédelem körülbelül itt kezdődik. Mert lehet ugyan, hogy a védőszemüveg kellemetlen viselet, de az ember szemvilága azért megér egy kis „vesződséget” amíg arra rövid időre felteszi...

Ezt nevezik példás rendnek. Az ilyesmi nem csupán a szemnek kellemes, hanem az értékmegeóvás szempontjából is rendkívül sokat jelent. Mindenesetre megérdemli, hogy követendő példaként állítsuk

Kitörött a szertárkapu ablaka... Ilyesmi előfordul. Az viszont már komoly hiba, hogy az üveghiányt — de csak részhen! — „mű”-anyaggal pótolják. Az effajta „hiánypótlást” vétek a takarékosági rendszabályok ellen, tekintve, hogy a szertár fűtése így „valamivel” körülmenyesebb...

Ezt a képet viszont azért közöljük, hogy bemutassuk: bár ez is önkéntes testületi használatban levő szer, de ezt legalább kellően megbecülik!...

Egy érdekes kísérlet

a) félstabil berendezésre szerelt középnyomású hab sugárcsővek üzematallal nyomásértékeinek mérését;

b) Hőmérsékletmérés az idő függvényében regisztrálva;

Ez utóbbi mérések a következő mérőhelyeken történtek:
két ponton a folyadék felszínén,
négy ponton a tartályfalon,
nyolc ponton a védőgödörben (a fekete test 1,5 m magasán volt elhelyezve),
négy ponton a védőgödör tetején (a fekete test 30 cm magasán volt elhelyezve),
a környezeti hőmérséklet gradiens kimérése fekete testekre vonatkoztatva négy egymásra mérőleges síkban a tartálytól

- 22 m (1 D)
- 33 m (1,5 D)
- 44 m (2 D)
- 55 m (2,5 D) távolságra és
- 2 m
- 5 m
- 8 m

11 m magasságban; összesen 64 mérőhelyen. A termoelektromos méréseknél vas-kontaktán és nikkel - krómnikkel termoelemeket vonatkoztatva (hideg) pontja 0 °C volt, melyet a tartóoszlopok alatt a földre süllyesztett termoszkópban olvadó jég - víz-keverékkel állítottak elő. A vonal, illetve pontiró kompenzográfokat a védőgödör északkeleti és délnyugati tövében telepített alumínium sátraiba helyeztük. (A sátrakat poriasztott sugárral védjük a káros felmelegedéstől.) A műszerek beállítási ideje (végállástól végállásig) 1,5 sec., pontossága 0,1/0,5% volt. Működésük 220 V stabilizált feszültséggel történt.

c) a tartály közelében és a sáttortáborban meteorológiai méréseket (szélirány, szélesség).

Az előbbieken kívül az MTA Műszerügyi Szolgálatát a négy fő irányhoz 45°-os eltéréssel - egymáshoz képest 90°-kal elforgatva - irreverzibilis és reverzibilis festékes hőmérsékletmérést is végeztet. (Az irreverzibilis festékek a színváltozásuknak megfelelő hőmérséklet elérése után megváltozott színüket a további hőmérsékletváltozás hatására már nem változtatják. Ezzel szemben a reverzibilis festékek az átváltási hőmérsékletnél alacsonyabb hőmérsékleten ismét eredeti színüket veszik fel.) A festékeket szilikonlakkba keverve alumíniumtáblákra rögzítették; a táblák hátsó, az égő tartály felé néző oldalait fekete lakkal mázolták be.

Valamennyi meleg kísérleti napon etilezett motorbenzint használtunk fel a tűz előállítására. Ennek néhány jellemzője a következő volt: sűrűsége 0,735/20 °C-nál, 100 °C-nál átedesztillált 40%-a.

A tartályban a kísérlet céljára szolgáló benzint vízoszlop tetején helyeztük el. A betáplálás a vízoszlop alatt, a fenéktüritőn keresztül 500 l/p

teljesítményű, elektromosan meghajtott Síhi s vattyúval történt.

A benzint elektromos gyújtóhasábkokkal gyújtották meg.

A kísérlet során a következő jellemző tulajdonságú magyar habképzőanyagot használtunk fel, különböző bekeverési % mellett:

- Gyártási év és típus: 1960. évi „E” jelű
- Fajsúly 1,1702/20 °C
- Felületi feszültség: 51,22 dyn/cm²
- pH: 6,15
- Habterfogás: 900 ml
- Viszkozitás: 40,8 cP/20 °C
- Amino-N tartalom: 0,0223 g/ml
- Fehérjertartalom: 0,1387 g/ml
- Száranyagtartalom: 48,66%

„Meleg” kísérletek

Az első kísérleti napon a tartályban levő víz oszlop magassága kb. 11 m volt. A folyadék felszíne 34 000 l benzint tápláltunk, amely kb. 10 cm vastag benzintörtegnéket felelt meg. A begyűjtés után számítót 2 perc 20 másodperc működtetve kezdték a beépített palástható berendezés; a tűz oltása pedig a begyűjtéstől s

A gyújtás akkumulátorral, elektromos úton történt

A szajoli tűzoltási kísérletsorozat első fázisában hideg kísérletek folytak. Ez lényegében a beépített berendezés műszaki átvételét jelentette és tapasztalatokat nyújtott - különböző bekeverési százalék mellett - a magyar léghabképzőanyagból nyert hab terjedőképességét illetően.

II.

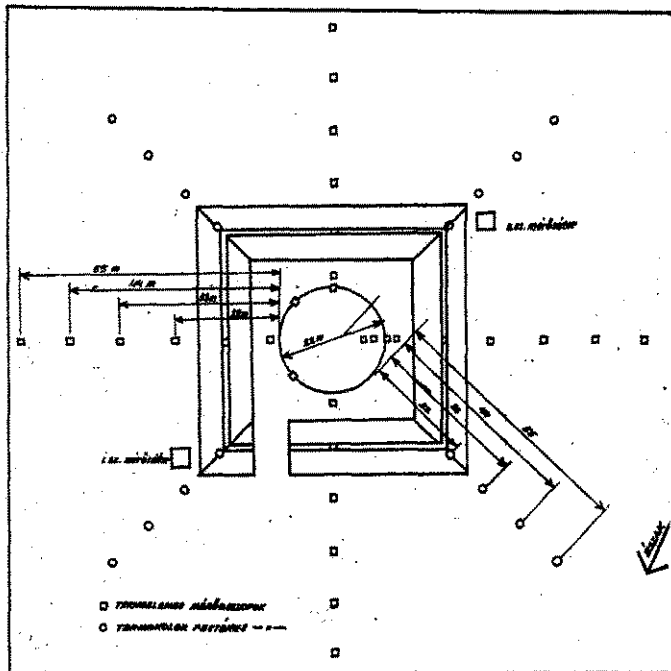
A tűzoltási kísérlet második fázisában meleg kísérletekre került sor. A kísérlet célja a magyar gyártmányú léghabképző anyag oltóhatásának bizonyítása nagy tűzfelületű tartálytűzek esetében; a beépített haboltóberendezés hatásosságának vizsgálata (a középnyomású hab sugárcsővek, a módosított habedény és habcsuzda üzemi viszonyainak tanulmányozása); a mobil léghaboltófelszerelések (1800 l/p teljesítményű középnyomású hab sugárcsővel ellátott habárboc és a módosított X-es típusú hosszabbított habfolyatóval ellátott hab sugárcső) alkalmazhatóságának és hatásosságának vizsgálata; a tartálypalást védelmére szolgáló hűtőberendezés működésének és hatásosságának tanulmányozása, ellenőrzése, valamint a tartálytűzzel kapcsolatos légmozgások és hőmérsékleti viszonyok mérése és tanulmányozása volt.

A szigetmentmikielősi előkísérlet

A hőmérsékleti viszonyok mérése a Magyar Tudományos Akadémia Műszerügyi Szolgálatát kértük fel. A Műszerügyi Szolgálat az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság szigetmentmikielősi kísérleti telepén előkísérleteket végeztet, ahol a Szajoliban használni kívánt mérési műszerek és berendezések használhatóságának megállapításra volt a fő cél. Az előkísérlet eredménye azt bizonyította, hogy a termoelemes kompenzográf hőmérsékletmérő rendszer a legalkalmasabb a kívánt feladatok végrehajtásához. Ugyancsak beigazolódtott a termokolor festékek alkalmazhatósága is, bár csak $\pm 10^\circ$ pontosságon belül.

A hőmérsékletmérés felépítése

A Magyar Tudományos Akadémia Műszerügyi Szolgálat az előkísérletek tapasztalatai alapján - elvi megfontolások és a rendelkezésre álló mérőberendezések felhasználásával - a tűzoltóság segítségével készült fel a hőmérséklet és egyéb mérésekre. Az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság a következő méréseket tartotta szükségesnek:

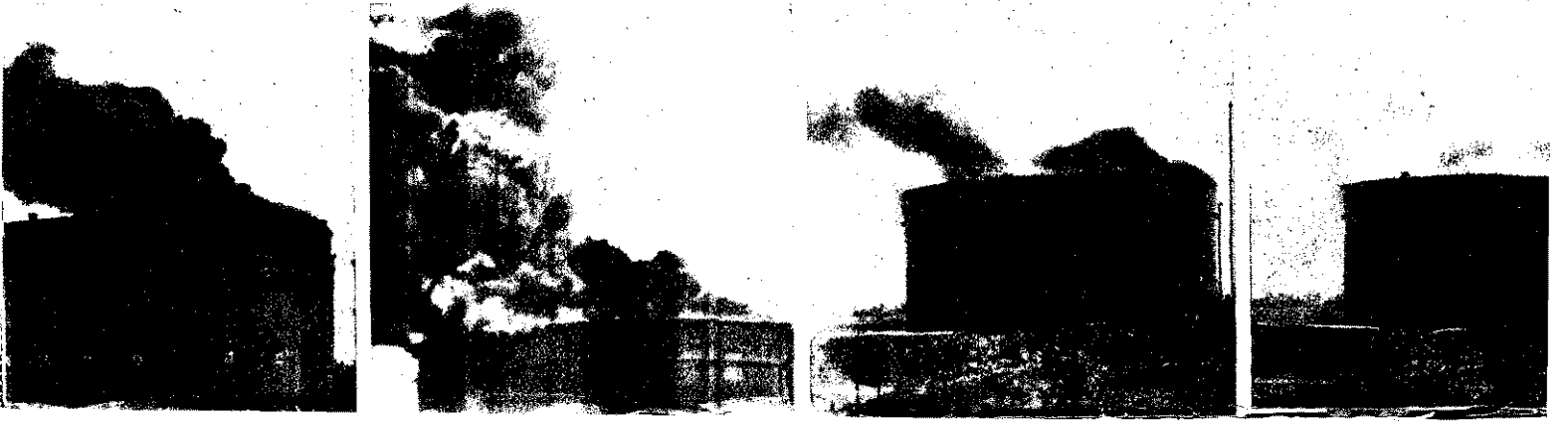
A hőmérsékleti viszonyok mérése szolgáló termoelem illetve termokolor festékek elhelyezésére szolgáló oszlop elrendezése a kísérleti tartály körül

mitott 5 perc 55 mp-kor kezdődött meg. Az oltás megkezdésétől számítva a tűz tényleges oltása (oltási idő) a 70. mp-ben következett a hab szállítását azonban a oltás befejezés után még 2 percig folytattuk.

Az oltás a beépített félstabil berendezés történt (mind a négy hab sugárcső működött 5%-os előrekevert oldattal. Az oldatból műveltünk, s ennek adatai a következők voltak

- Fajsúly: 1,0075/20 °C
- pH: 6,32

A gyorsan kifejlődött tűzet beépített berendezéssel sikeresen oltották el. Az égés megszűnését a tartály felett megjelenő gőzfelhő je

btérfogat: 900 ml
 zkiválás: 8 p 30 mp
 rendelkezésre álló táblázatból ellenőrizve, az
 bi fajsúly kb. 4,8%-os bekeverésnek felelt

kísérlet ideje alatt szél fújt, amely az égés
 lődését erősen akadályozta.

őber 7-én, a második kísérleti napon a fo-
 ékoszlop tetején megmaradt előző napi ben-
 z tovább 15 000 l benzint tápláltak. A víz-
 op magassága változatlan maradt. A gyújtás
 a beépített palásthűtés 2 p 20 mp múlva
 lt meg. Az oltást ugyancsak a félstabil be-
 t berendezéssel hajtottuk végre, de a hab-
 séshez szükséges 5%-os oldatot haboltógép-
 ik állították elő. A tényleges oltás a gyűj-
 tás számított 7 p 40 mp után kezdődött, s az
 si idő az előző naphoz hasonló 70 mp volt.
 a napon az oltás befejezése után a hab
 litását azonnal leállítottuk. Ennek az lett a
 okozmánya, hogy az oltás után a tűz a
 adéktűkör közepén kb. fél m² nagyságú te-
 ten rövid időre visszagyulladt. Az egyik
 sugárcsőnek néhány másodpernyi üzeme-
 se után azonban ez az égés is megszűnt.

őber 8-án, a harmadik kísérleti napon a
 maradt benzínregegre további 15 000 l benzint
 áltunk. A beépített palásthűtő berendezés a
 jtástól számított 2 p 15 mp után lépett mű-
 sbe. Az oltás 2 p 50 mp-kor kezdődött; az
 s 5 p 16 mp-kor szűnt meg, tehát az oltási
 140 mp volt.

z oltást 4 db 1500 l/p teljesítményű, közép-
 mású habugárcsővel ellátott habárboccal vé-
 tük. A habárbocra szerelt habugárcsőveket a
 oltógépkocsikról táplálták 5%-os oldattal. A
 árbocok és a tömlővezeték szerelését 10 raj
 f) végezte. A szerelés a tartály gyújtásakor
 dődött és a tömlővezeték szerelését 2 p 40 mp alatt fe-
 dött be. Az oltás műveletét 3 habugárcső-
 végezték, mivel az egyik habárboc tömlő-
 cadás miatt csak 30 mp-ig működött.

szerelést végző rajok — a jól működő be-
 ett palásthűtő berendezés hatásossága miatt
 nem észleltek olyan meleget, amely a szere-

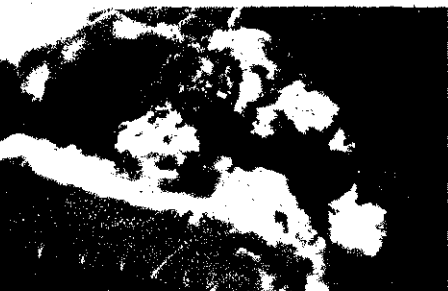
A habárbocok és a X-es mobil felszerelések segítségével hősiességben oltották
 el tüzelőink a tartálytűzet

Kísérleti napok

október

Alkalmazott berendezés (felszerelés)	8		9		10	
	Félstabil	Habárboc X	Félstabil	Habárboc X	Félstabil	Habárboc X
Bekeverési %	5,0				3,5	
Oldat-előállítás	Előre bekevert	Haboltó gépjár- mú	Vízugár sziv.	Előre bekevert	Haboltó gépjár- mú	
Egyidőben működő habugárcső- vek száma	4		18	4	2	
Az égés kezdete	05"	05"	05"	05"	05"	05"
Palásthűtés indulj	2'	2'	1.45"	szer. egyid.	3'	1'57"
Palásthűtés beindítása	2'20"	2'20"	2'15"	3'20"	3'25"	2'20"
Oltási parancs	4'55"	7'	gyújtásakor		5'40"	3'25"
Oltás kezdődött	5'55"	7'40"	2'50"	5'05"	6'35"	4'
Oltás befejezve	6'50"	8'50"	5'10"	8'35"	7'55"	5'15"
Oltás leállítása	8'50"	9'15"	5'30"	9'40"	8'55"	6'20"
Oltási idő	70"	70"	140"	210"	80"	75"

Megjegyzés: Az oltási idő befejezése az égő felület fölött a fehérszínű gőz megjelenéséig.

Működésben a palásthűtő berendezés

Az oltóhab idő előtti leállításának következménye

si munkát akadályozta volna. Bár ezen a na-
 n szélcsend volt, az égés az előző napokhoz
 szonyitva mégis sokkal intenzívebben fejlő-
 t ki. Hőmérsékletet a védőgödörben és a
 dögödör gerincén elhelyezett mérőhelyeken
 m mérték, viszont ez alkalommal állapították
 eg először a keletkezett oltóhabtakaró vastag-
 ság is, amely ezúttal 37 cm volt.

őber 9-én, a negyedik kísérleti napon a
 gmaradt üzemanyagra 23 000 l benzint szállít-
 tunk. A tüzelés mobil felszereléssel — kihű-
 slétrára szerelt X-es típusú habugárcsővel
 történt. Az 5%-os oldat előállításához szük-
 ges habképzőanyagot vízugáraszivattyúk segit-
 sével táplálták be az egyes habvezetékbe.
 alkalommal a tartálypalást hűtését nem be-
 írt berendezéssel, hanem mobil hűtősugarak-
 l végezték, amely a gyújtástól számított 3 perc
 mp múlva kezdődött, igen hatástalanul. Az
 tás a gyújtástól számított 3 p 5 mp múlva kez-
 dött és 8 p 35 mp-kor fejeződött be, így az
 tási idő 210 mp volt. A szerelés, illetve oltás,
 lamint a hűtés végrehajtásához 21 rajra volt
 úkság. A szerelés a gyújtással egyidőben kez-
 dött és 5 p alatt fejeződött be. Ezen a
 pon az erős szél északkeleti irányba nyomta

le a lángot, s emiatt a szélármányos oldalon
 levő rajok beosztottai sokat szenvedtek a me-
 legből, ami lényegesen kihatott az oltásra.

A hűtősugarak rendkívül hatástalanul működ-
 tek. A kellő nyomás hiánya miatt a hűtősuga-
 rak csak a tartály kétharmad részéig értek fel.
 Ezzel magyarázható, hogy az egyáltalán nem
 hűtött és a közvetlen láng hatásának kitett —
 felmelegedett — felső tartályövlemez hőszugárzá-
 sától több létra kigyulladt. Az előbb említett
 hőszugárzás, valamint a szél által lenyomott láng
 közvetlen hatása következtében pedig — az oltó-
 tók közül — tizen I. fokú, heten pedig II. fokú,
 főleg égési kézsérülést szenvedtek. A szerelt 18
 habugárcső közül csak 11 működött kifogástal-
 anul. Az előállított habtakaró kb. 60 cm vastag
 volt. A tűz eloltása után a feljáró lépcsőn nem
 lehetett feljutni a felső övlemez magas hőmér-
 séklete miatt, ezért annak lehűtése érdekében
 működtetni kellett a beépített palásthűtő beren-
 dezést.

őber 10-én, az ötödik kísérleti napon két
 oltási kísérletet hajtottunk végre. Az előző nap-
 ról megmaradt benzínhez további 18 000 l üzem-
 anyagot tápláltak be. Ezen a napon két tüzelé-
 si kísérlet volt. Az elsőnél a gyújtástól számít-
 tott 6 p 35 mp-kor kezdődött az oltás és 7 p 55
 mp-kor fejeződött be, tehát az oltási idő 80 mp
 volt. Az oltás után még egy percig működöttük a
 beépített berendezést. A keletkezett habtakaró
 14 cm volt.

Az oltást a beépített félstabil berendezéssel
 hajtották végre, előre kevert 3,5%-os oldattal.
 Az oldatból mintát vettek, amelynek jellemző
 adatai a következők voltak:

Fajsúly: 1,0668/20 °C
 pH: 8,15

Habtérfogat: 800 ml
 Víz kiválás: 9 perc

Ez esetben a fajsúly 3,80%-os keveréknek felel
 meg.

A szélcsendes idő, valamint a palásthűtés vi-
 szonylag későbbi kezdése miatt intenzív tűz fejlő-
 dött ki. A hőmérséklet mérésére szolgáló és

2,5 D távolságban levő mérőoszlopokat ezen a
 napon a tartálytól 1/2 D távolságra helyeztük.

Mivel a tűz eloltása után a víz felszínén kb.
 13 000 l benzín maradt, még egy tüzelési kísér-
 letre került sor. Az oltást 2 db — egymással
 szemben levő — beépített habugárcső működ-
 tetésével 3,5%-os oldattal, 2 db haboltógépkocsi
 táplálással hajtották végre.

A beépített palásthűtést a gyújtástól számított
 2 p 20 mp múlva működöttették; az oltás a gyűj-
 tástól számított 4. percben kezdődött és 5 p
 15 mp múlva fejeződött be, tehát az oltási idő
 73 mp volt. Az oltás befejezése után a két hab-
 ugárcsővet még egy percig működöttették. A ke-
 letkezett habtakaró 11 cm vastag volt. A rövi-
 debb oltási időnek az a magyarázata, hogy egy-
 részt az uralkodó északkeleti szél és a tartályon
 visszamaradt habtakaró akadályozta az égés ki-
 fejlődését, másrészt pedig az oltás is az eddigi-
 geknél lényegesen rövidebb idő múlva kezdő-
 dött.

Valamennyi meleg kísérleti napon hőmérsék-
 let, meteorológiai és nyomásmérés történt, és
 filmfelvétele készült a kísérlet lefolyásáról.

Az oltási idők feldolgozását a fenti táblázat
 tartalmazza.

(Folytatjuk)

A habtakaró jól látható az egyes habcsűz- dákából érkező hab széleinek megégesé

6 Ahogyan az ügyész látja...

Dr. Vincze Tibor, a nagyatádi járási ügyésznek fiatal munkatársa igenesek meglepődött, amikor jövetellünk célját ismertettük. A tűzrendészeti hatóság munkájának segítségét ugyanis — amint mondotta — hivatali kötelességének tekintti, és nem hinné, hogy e ténykedése különösebb közfigyelmet érdemelne. Mivel ragaszkodtunk eredeti elgondolásunkhoz, készségesen megadja a felvilágosítást. A beszélgetést a következőkben ismertetjük:

— Milyen tapasztalatokat szerzett a tűzrendészeti alosztályon tartott legutóbbi ellenőrzése során?

— Elsősorban az új tv-ben foglaltak végrehajtását ellenőriztem, és örömmel tapasztaltam, hogy a vizsgált időszakban a tűzrendészet részéről egyetlen törvénysértés sem történt. Az elvtársak — véleményem szerint — kellő körültekintéssel végzik kapcsolatos munkájukat, amit egyébként az is bizonyítja, hogy határozataik ellen mindössze két kifogásolást tettek. Azt is kétségteljesen pozí-

tíven értékelhetem, hogy az ügyek jó részét — mivel a tényállást tisztázottak látták — tárgyaláson kívüli eljárás során döntötték el. Így ugyanis az elkövetőknek nem kellett feleslegesen a járási székhelyre utazniuk és a termelő munkától sem vonták el őket.

— Megvallom, felvetődött bennem a gondolat, hogy egy-két esetben azért — éppen a nagyobb nevelő hatás elérése érdekében — talán mégis hasznosabb lett volna az elkövetők beidézése. Ezt a kérdést azonban a hatóság vezetője az esetek egyedi értékelése alapján dönti el, ezért helytelen lenne a tárgyaláson kívüli eljárások magas százalékából különösebb következtetéseket levonni. Mégis, kissé soknak tűnik, hogy — emlékezetem szerint — huszonnyolc ügyből huszonkettőben az elkövető beidézése nélkül döntöttek.

— Véleménye szerint miképpen hatottak az új tv-ben foglalt módosítások az alosztály kapcsolatos tevékenységére?

— Meglátásom szerint az ügyintézés a tűzrendészeti ható-

ságnál is kétségteljesen meggyorsult, ami — az esetek jellegét tekintve — bizonyára kedvező hatással volt a járási tűzrendészet helyzetére. — Mivel a pénzbírságokat általában a megadott határidőre befizették, a hatóságnak szerencsére egyetlen bírságot sem kellett elzárásra átváltoztatnia. E tekintetben egyébként helyesen jár el az alosztály, amikor rendszerint ötven forint körüli összeget jelöl meg átváltoztatási kulcsként.

— A járásban levő többi szabálysértési hatóság munkájával összehasonlítva, miképpen értékelhető a nagyatádi alosztály munkája?

— Úgy tapasztaltam, hogy formájában és tartalmában nem marad el a rendőrség és a tanács hasonló ténykedése mögött, jóllehet e két szervnek magától értetődően sokkal több ügyben kell eljárnia. Megjegyzem, hogy a határozatok elkészítésénél — igen helyesen — az indokolási rész pontos, magyarázó fogalmazására is mindenkor gondot fordítanak, és igyekeznek megfelelő hangnemben kioktatni az elkövetőket. Persze, azért — akárcsak a másik két szabálysértési hatóságnak — e tekintetben náluk is akad még javítanivaló.

— Mía természetű ügyekben kért-e segítséget az ügyészségtől a tűzrendészeti alosztály?

— Igen. Az elmúlt nyáron pl. felkérésükre részt vettem a nyári mezőgazdasági tűzvédelem ellenőrzésében. Sajnálattal tapasztaltam, hogy némelyik községben meglehetősen könnyelműen, egyszerűen túltezik magukat a vonatkozó előírásokon. Így a somogyzobi „Béke” Termelőszövetkezetben is számos, egyébként kis gondossággal könnyen elkerülhető szabálytalanságot találtunk. Eppen ezért — néhány más tsz-hez hasonlóan — a „Béke” Termelőszövetkezetet is ügyészségi figyelemzésben részesítettük. A figyelemzésben természetesen határidőt jelöltünk meg a hiányosságok megszüntetésére. Fellépésünk kellő eredménnyel járt, s a szövetkezet vezetői megtették a szükséges intézkedéseket, és azokról írásban is tájékoztattak bennünket. Ezzel kapcsolatosan az a véleményem, hogy bár a tűzrendészeti szabá-

lyok maradéktalan érvényesítésében elsődleges szerepet a nevelés, mégis némi kivételtől eltekintve — persze nem csak a mezőgazdasági kampus idején — az előbb említett módszer segítségével lehetünk a teltősságnak. Fontos ez, mert régi, de különösképpen az tsz-ekben a társadalmi tudon védelmének megszilárdítása tekintetében egyik a legnagyobb követelmény a megnyitató tűzvédelem kialakítása.

Nemcsak meghatározott esetekben, hanem kötetlenebb beszélgetések formájában is tudjuk a kapcsolatot az alosztály vezetőjével. Úgy vélem ugyanis, hogy többet segíthetünk nekik, ha alaposabban ismerjük a problémákat...

Igy látja az ügyész — és örömmel hallottuk az igazságot a kedvező értékelését. Han az alosztály alosztályának sem het okuk az elbizakodottság Munkájukban ugyanis olykor olykor becsüzzük egy-két bo szantó szépségébe is.

Az elmúlt évben például jogerős tűzrendészeti határozatok számos pontjának megszegése miatt eljárást indítottak egyik üzem főművezetője ellen. A feljelentés alapján a tér állást annyira tisztázottak látták, hogy nem is tartott szükségesnek az elkövető meghallgatását, hanem tárgyalás kívüli eljárás során kétszáz forintot rontra megbírságozták.

Az illető kifogással élt a társulat ellen. Kifogásolásán eredményeként a szóbanfor ügyben új határozatot készítették, amelyben a 44. § c) pont alapján a további eljárást egyszerűen megszüntették.

Magától értetődően, nem tárgyaláson kívüli eljárást, hanem az alosztály következtetését segít helytelenítjük. Hogy feljelentés mennyire volt megalapozott, azt természetesen nem feladatunk eldönteni. I hogy ugyanebben az ügyben helyénvaló-e kétféleképpen a tárgyalást foglalni — az már erős vitatható. Az ilyesmi ugyan cseppet sem növeli hatóságunk tekintélyét, sőt éppen az ellenkező hatást válthatja ki.

Mindent persze, korántsem azért jegyeztük meg, mint nem tartanánk megalapozottnak az ügyész értékelését, hanem azért, hogy rámutassunk lényegre: ha nem is történt törvénysértés, azért még a szabálysértési ügyek intézésében is jócskán akad javítanivaló...

Tevékeny tűzvédelmi bizottság

A tatabányai Megyei Kórház tűzvédelmi bizottsága már a „rég” tűzvédelmi bizottságok közé tartozik. Összetételét illetően el kell mondani, hogy abban képviselve van a párt- (Babocsay elvtárs, a párttitkár személyében), a szakszervezet (Kappel elvtárs, a szakszervezeti titkár személyében) és ezenkívül olyan munkakörben dolgozó elvtársak még a tagjai, akik beosztásuknál fogva sokat tehetnek a kórház tűzvédelmének biztosítása érdekében. Pillnyi és Lamacz elvtársakra például Csölle Vince, a tűzrendészeti felelős — civilben laboráns — bátran támaszkodhat.

A tűzvédelmi bizottság negyedévenként rendszeresen értékeli a kórház tűzrendészeti helyzetét, megfelelő és szakszerű intézkedéseket fogantatnak. Nagy gondot fordítanak a dolgozók kioktatására is. Az 1960 december havi tűzvédelmi bizottsági ülésen — amelyre az I. fokú tűzrendészeti hatóságot is meghívták — olyan határozat született, hogy a kórházban dolgozó orvosok is sajátítsák el a kézi tűzoltókészülékek kezelésének ismeretét. Ez az intézkedés azt a célt szolgálja, hogy adott esetben a kórházban mindenki kezelni tudja a kézi tűzoltókészülékeket. Igen jó még a bizottság munkájában, hogy szoros kapcsolatot tart az alosztályparancsnoksággal.

Cseppecs János t. szds.,
tűzrendészeti ea.
Tatabánya

A kémények „ORVOSA”!

**1. GY MONDJÁK: KÉMÉNYSEPRŐ-
TALÁLKOZNI SZERENCSE-T JE-
VT.** Bár nem vagyok híve a babona-
nak, mégis úgy gondolom: e szőlés-
időszakban azért némi igazság is rejlik
ben, ha nyitott szemmel jár-kel a ké-
ményseprő, nemcsak a szerencsés véletle-
mülk a veszedelem elhárulása...
Ébként Szentmártoni János a nevem.
Istendős vagyok és közel három esz-
teje „kúrálom” közel 1500 lakóház ké-
nyét. Hogy miért éppen ezt a mestersé-
választottam? Őszintén szólva nem va-
tt különösebb szándék a pályaválasz-
tam. Életem során sokféle munkát pró-
m már, de valahogyan egyik sem
rtó meg igazán a tetszésemet. 1958 ko-
ráján megtudtam, hogy a Kéményseprő
ulat felvételt hirdet. Gondoltam, ezen
ályaán talán végleg lehorgonyozhatok.
ntkeztem, és rövidesen alkalmaztak is.
annálódó sikeres letöltése után Iharos,
ányszentpéter és Segesd községet je-
ik ki működési területemnek. Még va-
lt: néhány hét múlva vizgát kell ten-
t, s ha azon is megfelelek, hivatalosan
sakmunkássá nyilvánítanak.

2.

**EGYSÍVESEBBEN SEGESD KÖZSÉG-
T TEVÉKENYKEDEM.** Nemcsak azért.
t ez a szűkebb pátriám, hanem azért
mert vagy húsz esztendeje tagja va-
k a helyi tűzoltótestületnek. A mellet-

tem álló flatalember Tavaly László. Pon-
tosan fele annyi idő, mint én, tehát még
meg sem született, amikor én már tűzoltó-
versenyen is szerepeltem. De hát — saj-
nos, — az idő múlása ellen nincsen orv-
sági! Így bármennyire hihetetlennek hang-
zik is — öt éves szolgálati idejét tekintve
— Tavaly Laci is „öreg” tűzoltónak te-
kinthető... Szabadságát tölti éppen,
ezért már kora reggel mellém szegődött,
hogy felügyeljen a kéményégetéseknél.
Igaz, ezt a szolgálatot én is elláthatnám,
de azért nem árt, ha tapasztal a fiú, meg
azután több szem többet lát... — Az al-
végen már végezünk. Az észrevételeket a
zubbonyából kikandikáló füzetbe jegyezte.
De a hibás kéményajtók megjavíttatása
ügyében én is kiadtam néhány tűzvédelmi
felhívást... Van még egy keveske időnk,
ha ráérnek, kísérjenek el bennünket a
Perczel Mór utcába... De ni csak, éppen
itt jön a parancsnokunk!

3.

NEM KENYEREM A HIZELKEDÉS, de
meg kell hagyni, hogy Miókovics József
bátyám igazán „beleváló” ember. Az ő ér-
demének tulajdonítható elsősorban, hogy
jéformán egyetlen hibás kémény sem tá-
lálható a községben. Sőt, a legtöbb beteg
kéményből a beépített gerendákat is „ki-
operáltattuk”. A háború előtt nálunk oly-
kor évente 10—15 tűz is pusztított, sőt
még a felszabadulást követő esztendőkhöz
is évi 4—5 tüzeset volt az átlag. Most vi-
szont három esztendeje csak gyakorlato-
zásra használjuk a fecskendőket. Ameny-
nyiben ugyanis valamelyik háznál szabály-
talanságot észlelünk, arról haladéktalanul
jelentést teszünk a parancsnok elvtársnak.
Ő azután rendszerint 8 nap határidőt ad a
szabálytalanság megszüntetésére.

4.

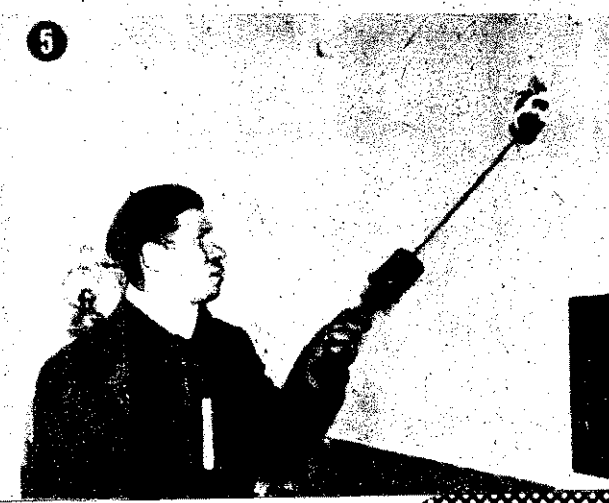
DE KÖZBEN MEG IS ÉRKEZTÜNK...
Ez itt Talján Imre bácsiék portája. Szeret-
tetreméltó, nagyon barátságos emberek...
De elmondhatom: úgyszólván mindenütt
hasonló kedvességgel fogadnak. Néhány
évvel ezelőtt sokan még zaklatásnak vet-
ték, ha a tűzoltó a kéményégetések alkal-

mával ellenőrzést tartott. Egyesek még
sajnálják kiguberálni az általuk is meg-
szavazott évi 2 forintos „felügyeleti dí-
jat”... Mi azonban nem hagytuk magunk-
kat. Ha valamelyik háznál úgy tettek,
mintha „házon kívül” lennének, még egy-
szer erősen bezörgöttünk és bekiabáltunk,
hogy máskor is rendezhetik az „anyagia-
kat”... Erre azután sorra megnyiták az
ajtók — és lassacskán még meg is ked-
veltek bennünket. Úgyannyira, hogy mos-
tanában például az új házak tulajdonosai
használatbavétel előtt rendszerint maguk
kérik a szemlélt a testülettől...

5.

**EZEN A KÉPEN MUNKA KÖZBEN
LÁTHATNAK...** A lehetőség szerint min-
denkor ügyelek arra, hogy tevékenységem-
nek ne maradjon a kelleténél több nyo-
ma... Így azután békésen megfírek a
háziasszonyokkal is.

Nemsokára letelik a munkaidőm. Utána
vagy másfélórás mosakodás következik...
Bizony a fojtogató füst ma is többször
megköhögtetett és megkönnyeztetett, ar-
comon pedig tovább mélyültek foglalkozásom
immár lemoshatóan jelei... De mégsem
bánom, hogy végül is ezt a hivatást vá-
lasztottam, mivel érdekesebb, változato-
sabb foglalatosságot aligha találhatnék.
Meg azután az is jóleső érzés, hogy be-
szelgetés közben ma már nem a kabát-
gombjukat szorongatják az emberek, ha-
nem mindinkább eszükbe vesik: „Felnőt-
teknek és gyerekeknek egyaránt veszedel-
mes a tűzzel játszani!”

A palackokat csak szeleppel felfelé állított helyzetben és megfelelően rögzítve szabad szállítani

★

Az előírásoknak megfelelő, korszerű propán-butángáz tároló helyiség

Amit a propán-butánról tudnunk kell!

II.

A PB-gázpalackok szállítása

A minőségi ellenőrzésen jónak bizonyult propán-bután eleggyel megtöltött palackokat minőségi és (MEO) jeggyel látják el. Ez annak igazolása, hogy a palackok pontosan vannak töltve és szivárgásmentesek. Tudni kell ugyanis, hogy csak helyesen töltött, szivárgásmentes, záróvakanyával és szelepvédő sapkával jól lezárt palackot hagyhatják el a töltőtelepeket.

A PB-gázzal töltött palackokat azután a telipalack-raktárból tehergépkocsikon a palackcserélő lerakatokba szállítják. A szállítás csak a 6392 MSZ szabvány előírásainak megfelelően történhet. A palackok le- és felrakásánál azokat *dobálni, ejteni, gurítani; más anyagokkal, különösen savas ballonokkal, más gázpalackokkal, éghető anyagokkal együtt szállítani szigorúan tilos!* A palackokat mindig szeleppel felfelé állított helyzetben, feldőlés ellen biztosítva szabad szállítani.

A PB-gázpalackkal megrakott gép- és más járművet közterületen őrizetlenül hagyni tilos; azokat kézi tűzoltó készülékekkel el kell látni, a nap hevétől pedig sátorponyvával kell védeni.

Az előbbi szabályok betartása nemcsak a PB-gázt forgalomba hozó vállalatra kötelező, hanem mindazokra is, akik PB-gázpalack-szállításával foglalkoznak, legyenek akár magánosok, akár vállalatok.

PB-palackot villamoson, autóbuszon, trolleybuszon, amely járművön személyszállítás történik, szállítani nem szabad.

Tárolási előírások

A propán-butángáz tároló hely tűzrendészetét a Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnokság a 936-88/1935. sz. utasításában szabályozta. A szabályzat hatálya kiterjed mindazon palackozott propán-butángáz tároló raktározóhelyiségre — tehát a tárolásra és raktározásra —, amelyek összefüggésben állnak a forgalombahozattal. Ide tartoznak a Gáz- és Szénsavértékesítő Vállalat felügyelete alá tartozó összes palackraktárak, tárolóhelyek, a vállalat vizsonteladó helyei, valamint a fogyasztóknál levő raktárak. (Raktárnak számít az a helyiség, ahol két palacknál több tárolódik.)

A tárolók csak tűzbiztos, éghetetlen anyagból, zárt vagy nyílt kivitelben építhetők — földszintes, pincenélküli könnyű, földmennélküli tetőszerkezetből, az 595 MSZ-szabvány szerint. A padozat egyenes felületű lehet; készülhet téglából, aszfaltból vagy keményfából. A tároló lehetőleg természetes viágítású legyen. Amennyiben ez kivihetetlen, akkor azt az MSZ 1600-as szabvány robbanóveszélyes helyiségekre vonatkozó előírásainak megfelelően kell elektromos világítással ellátni.

A tárolóban fűteni nem szabad, sőt még a vele szomszédos, hozzátartozó iroda válaszfalába sem lehet kéményt építeni.

Az irodahelyiség és a raktár elválasztó fala között semmiféle nyílást beépíteni nem szabad, a válaszfalnak pedig az 595. sz. MSZ szabvány szerinti közepesen tűzállónak kell lennie.

A palackraktárban a *teli palackokat* állóhelyzetben kell tárolni. Kirögzíteni

nem kell, egymás fölé elhelyezni (nyelni) tilos.

Az üres palackokat a teli palackoktól külön kell tárolni és legalább 80 cm széles utat kell biztosítani az üres és a teli palackok között.

A raktárban csak jól kezelt, szivárgásmentes és csak elzárt állapotban, a csavart záróanyagával és szelepszapka ellátott palackok tárolhatók.

A palack-raktárban PB-gázpalackon kívül más anyag nem tárolható, ott semmiféle munka nem végezhető, a palackok fejtése szigorúan tilos! A raktárban dohányozni és nyílt lángot használni szigorúan tilos, és e tilalmat jelző tábla a bejáratnál jól látható helyen kell elhelyezni.

A raktárban csak a raktárkezelő és az oda beosztott dolgozó tartózkodhat. Idegát nem lehet lépni, a vonatkozó tilalmi táblát a tárolóhely ajtaján, jól látható helyen kell elhelyezni. A raktárkezelője csak szakvizsgával rendelkező személy lehet, aki a tűzrendészeti szabályokból is vizsgát tett. A kioktatást és a vizsgát a forgalombahozó vállalat tűzrendészeti előadója köteles végrehajtani.

Minden tárolót tűzrendészeti határozattal és tűzrendészeti ellenőrző könyvvel kell ellátni. A határozatot az illetékes I. fokú tűzrendészeti hatóságtól kell megkérni, az ellenőrző könyvet ugyancsak említett hatóságnál kell bemutatni és feltelesíttetni, ezután pedig a tároló irodájában, jól hozzáférhető helyen kell tartani.

Raktározási szempontból I., II., III., IV. csoportra oszthatók a raktárak, asz

A töltött palackok csak ilyen módon, az üresekétől elkülönítve tárolhatók

★

A raktározásnak ez a módja szabálytalan és az ilyen tárolás semmilyen körülmények között nem engedhető meg

Szabadtéri tároló helyiség. Az építés és a tárolás módja előírás szerinti

★

Az egyik PB-gázpalacktároló helyiség tűzvédelmi felszerelése

...t, hogy hány kg tárolható bennük. Ennek megfelelően:

I. csoportban éjjel, üzemszünet alatt	200 kg,
éjszaka alatti, nappal	300 kg;
II. csoportban: éjjel	1000 kg-ig,
nappal	1500 kg-ig;
III. csoportban, éjjel	3000 kg-ig,
nappal	4500 kg-ig;
IV. csoportban, éjjel	3000 kg felett,
nappal	4500 kg felett

Ugyanakkor a tárolókban az egyes csoportokban megjelölt mennyiségnek megfelelő mennyiségű üres palack tárolása is megengedett.

A zárt tárolókban keresztirányú szellőztetést kell biztosítani. Ezért a két ellentétes falon, szabadba nyíló, nem zárható 100x300 mm-es szellőzőnyílást kell alkalmasítani. Az alsót a padozat magasságában, a felsőt a padozattól 2 m magasságban, az előbbi felsorolásnak megfelelően: az I. csoportnál 1 pár, a II. csoportnál 2 pár, a III. csoportnál 3 pár, a IV. csoportnál pedig 4 pár szellőzőnyílást kell létesíteni. A tárolók ajtajai csak kifelé nyílnak; csatornanyílást beépíteni nem szabad. Ha a szomszédos helyiség van, attól az elválasztást közepesen tűzbiztos, az MSZ 1037. sz. szabvány szerinti fallal kell biztosítani. Az elválasztó falban semmilyen ablak- vagy ajtónyílás nem lehet.

A raktár szomszédságában nem lehet olyan üzem vagy raktár, amelyben tűz- és robbanásveszélyes anyagok feldolgozása vagy tárolása történik.

A tűztávolság a III. csoportba tartozó tárolóknál 5 m, a IV. csoportba tartozó tárolóknál 10 m, s ezek a csoportok csak különálló épületben helyezhetők el.

Az I. és II. csoportba sorolt tárolók üzemeltetése, nyilvános előadás céljára szolgáló helyiségektől, bérházaktól, valamint z- és robbanásveszélyes üzemektől leg-

alább 5 m távolságra helyezhetők csak el. Ha főútvonal mentén létesültek, akkor e helyiségek főútvonalra néző oldalán ajtót beépíteni nem szabad, és ablakot is csak két méter magasságban szabad elhelyezni. A tárolók falnyílásainál 5 m-es körzetben tűzforrás vagy csatornanyílás, pinceablak nem lehet.

A III. és IV. csoportba sorolt raktár-helyiséget tűzálló, 2 m magas fallal kell körülkeríteni.

Nyílt tároló alatt olyan tároló értendő, amelynek legalább egy oldala fallal nincs beépítve. Ezt a tárolót is ugyancsak éghető anyagból, könnyű tetővel kell építeni és drótkerítéssel körülvenni. Ebben az esetben a II. és III. csoportnál 5 m, a IV. csoportnál pedig 10 m a tűztávolság. Amennyiben ezt a tűztávolságot valamilyen oknál fogva nem lehet megtartani, ebben az esetben a tűztávolság legfeljebb két irányban, 2 m magas falkerítéssel helyettesíthető.

A tárolóhelyiségek tűzvédelmi felszerelése

Az I. csoportba sorolt tárolóhelyiségben az MSZ 1037. szabványnak megfelelő 1 db kézi tűzoltókészülék, $\frac{1}{4}$ m³ száraz homokot (ládában) és 1 db lapátot kell elhelyezni.

A II. és III. csoportba sorolt tárolóban 2 db 1037. sz. szabványnak megfelelő poroltót, 1 m³ homokot és 4 db lapátot kell elhelyezni.

A III. és IV. csoportba sorolt tárolóknál tűzvívvezeték-hálózat kiépítése és legalább 1 tűzcsap létesítése kötelező. Amennyiben vízvezeték-hálózat nincs, akkor a IV. csoportba sorolt tárolónál tűzcsap helyett kutat vagy víztárolót (15—20 m³-es) kell létesíteni.

Az ismertetett előírásokat az újonnan építendő tárolóknál minden esetben alkalmazni kell, az építkezésre vonatkozó szabályokat a meglévő tárolók átépítésénél kell alkalmazni.

A felhasználás szabályai

Háztartási célra a fogyasztónak gázpalackot tárolni vagy a palack kicserélésére szükséges időtartamon túl azt használaton kívül tartani nem szabad. A felhasználási helyen mindenkor csak az üzemben levő palack tartható, második palack tárolása tilos! E rendelkezés alkalmazásában a háztartással egy tekintetbe esik a kávémérics, eszpresszó, laboratórium, általában a nem ipari jellegű fogyasztó helye.

OLYAN HELYSÉGBEN, AMELYNEK PADOZATA A FÖLD SZÍNE ALATT VAN, (alagsor, pince) PB-GÁZT TARTALMAZÓ PALACKOT TÁROLNI VAGY HASZNÁLNI SZIGORÚAN TILOS!

A PB-gázt tartalmazó üres és tele palackot csak elkülönítetten, melegtől, nap-sugártól, nedvességtől védett helyen szabad tárolni és feldőlés ellen biztosítani kell.

A PB-gázt csak nyomáscsökkentő szeleppel keresztül szabad használni! A nyomáscsökkentőt a palackon tartósan és tömören kell rögzíteni, ami alatt azt értjük, hogy a nyomáscsökkentő hollandija oly mértékben legyen felcsavarva, hogy ott gázszivárgás ne keletkezhesen.

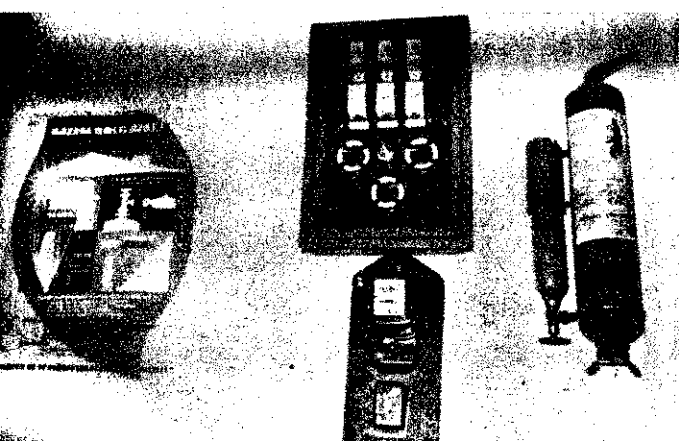
A nyomáscsökkentő szerkezete olyan legyen, hogy a palack szelepeinek teljes kinyitása esetén — háztartási fogyasztásnál a kiáramló gáznyomás (túlnyomás) — az 500 mm-es vízoszlop-nyomáson túl ne emelkedjék.

A gázvezetésre csak fémből vagy vaszonbetétes, nyomást bíró gumicsőből készült vezeték szabad felhasználni. A palackot a felhasználás helyén is óvni kell a felmelegedéstől. Nagyobb mennyiségű gázfogyasztás elérése céljából a palackot bármilyen módon melegíteni szigorúan tilos!

(Folytatása következik)

SÓSKÜTI ENDRE,

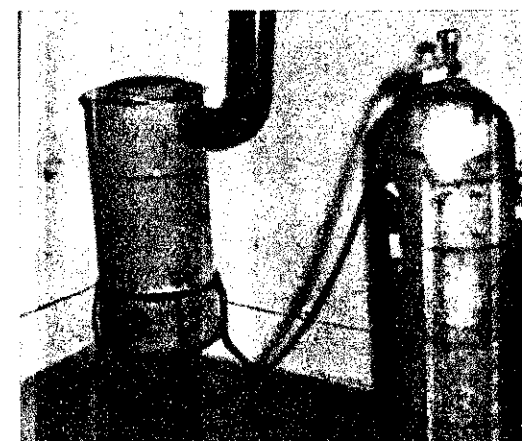
a GÁZÉRT tűzrendészeti előadója

A gázpalackok helyes kezelésére figyelmeztető felirat az irodahelyiség falán

★

A palackot feldőlés ellen és a sugárzó hőtől megfelelően kell biztosítani

Szevelezőink Tudósítónk

Várják

Baráti segítség csehszlovák elvtársainknak

Már a tavaszt várják...

1961. január 27-én a komáromi Hajógyárban egy már csaknem teljesen elkészült személyszállító hajó kigyulladt. Csehszlovák barátaink hozzánk, a komáromi tűzrendészeti alosztályparancsnoksághoz fordultak segítségért. A telefonhívás után néhány perccel belül a határt átlépve megérkeztünk a káreset színhelyére 2 darab gépjárművecskendővel, ahol egy lángoló hajó képe tárult szemünk elé. Egységünk és a csehszlovák tűzoltók kb. 2 óráig megfeszített munkájával sikerült a tüzet eloltani. Bár a kárérték így is tetemes volt, a hajó nagyrészt mégis sikerült megmenteni. Egységünk ezzel is igyekezett bizonyosságot tenni a magyar tűzoltóság felkészültségéről és becsületes helytállásáról. Ez a kölcsönös együttműködés nem első eset egységünk életében. Két évvel ezelőtt ugyanis az ácsi tűzoltási munkálataiban a hazai és szovjet tűzoltókon kívül csehszlovák elvtársak is segítséget nyújtottak. A közös munka és a közös cél még szorosabbra fűzi barátságunkat.

Katona Ferenc tű. tiz.
Komárom

Töröcsik Antal tű. tiz. elvtárs a Magyar Viscosagyár tűzrendészeti őrsparancsnokságának gépkocsivezetője a szakmai feladatok elvégzése mellett nagy gondot fordít a lak-tanya parkosítására is.

A téli időny beállta előtt rózsafákat gyűjtött az erdőben, s azokat gondosan ápolja, hogy életképesek maradjanak a tavasz beköszöntéséig. A rózsafák egy részét a laktanyán gyökerezeti, s nem is csekély eredménnyel, miután azoknak már jelenleg is kb. 25-30 cm-es hajtásaik vannak.

A múlt évben gyűjtött szemző-ágakkal már ebben a hónapban nemesíti a vadrózsa hajtásokat, de nagy gondot fordít az évelő virágok átteleltetésére is. Még az ősz folyamán melegágyat készített, hogy már a kora tavasszal ékeskedhessenek a különböző színű és fajtájú virágok. Nem feledkezett meg az időszakos virágok magjainak gyűjtéséről sem; terve, hogy a virágoskert minden időszakban virágzó, és színpompás legyen.

Töröcsik elvtárs már nem 18 éves, de mégis fáradtságot ismerve tevékenykedik a lak-tanya parkosításán; természetesen a kollektívája is támogatja munkájában.

Reméljük, hogy a kollektívákajának eredménye már koravasszal díszíti majd laktanyánk nyekét és nemcsak mi, hanem üzemi dolgozóink is gyönyörködhetnek majd a virágok szépségében.

Kiss Pál tű.
Viscosa-6

A viscosai példára az almásfülsőrsön is megindultak a tavasz-készületek. Az Őrs KISZ alapszete a legutóbbi gyűlésén javasolt laktanyánk belső körlet otthonosabbá tételére. A kezdőnyezést valamennyi elvtárs 3 mel fogadta, s az eredmény kollektíva 28 cserép virágot rolt a belső körletnek csinos-érdekében.

Súlyom Jenő tű.
Almásfűzitő

A TOLNA MEGYEIEK ÉLETÉBŐL

A tűzrendészeti alosztályparancsnokságok és kirendeltségek között a dombóvári alosztály és a tamási kirendeltség kezdeményezésére 1960. március 15-től december 31-ig verseny zajlott le. A verseny a szakmai munka minőségi megjavítását célozta — különösképpen az önkéntes tűzoltóságok munkájának szakmai támogatását és szervezeti megerősítését illetően. A kezdeményezés szép eredményt hozott, mivel sikerült az önkéntes tűzoltóság létszámát pótolni, annyira, hogy most már mindössze 13 községben mutatkozik elenyésző hiány.

A verseny időszaka alatt az alosztályparancsnokságok és kirendeltségek részéről minden közgyűlésen résztvettek és segítséget adtak azok sikeres lebonyolításához.

A verseny eredményességére jellemző, hogy valamennyi testületnél rendszeresen tartanak vezetői ülést, megtartják a közgyűléseket, és rendszeressé vált a községi területfelelősök ellenőrző munkája is. Ezt egyébként az a körülmény is bizonyítja, hogy határidő előtt már 90% ban felülvizsgálták

a lakóházak tűzrendészeti helyzetét.

Az is a verseny gyakorlati sikerét jelenti, hogy amíg 1959-ben 147, tavaly már 202 rajt vett részt a járási tűzoltóversenyeken, s a csapatok eredményeit legjobban, az országjáró és országos versenyen elért helyezések igazolják.

A verseny az önkéntes tűzoltótestületek működésében és szervezeti életében is jelentős változást eredményezett.

Az alosztályparancsnokságok közötti versenyben a bonyhádi alosztály végzett az első helyen; második a dombóvári, harmadik pedig a szekszárdi alosztályparancsnokság.

A kirendeltségek versenyének sorrendje: 1. Tamási, 2. Paks, 3. Gyöngy.

A versenyben első és második helyezést elért egységeket az alosztályparancsnokság értékes díjakkal jutalmazta.

Komoly problémát okozott a különböző vállalatok, intézmények tűzrendészeti előadónak, illetve tűzrendészeti felelősének összefogása és tűzrendészeti oktatása. Ezeknél a kis vállalatoknál a kis létszám

miatt önkéntes tűzoltóság szervezése nincs lehetőség, így oktatásuk eddig alkalmoszerűen történt.

A szabálysértési munka és a tűzkárstatisztika értékelése alapján azt tapasztaltuk, hogy ezeknél a kisebb jelentőségűnek látszó, de nagy értéket képviselő vállalatoknál még sok a hiányosság. Eppen ezért tűzrendészeti előadók, illetve tűzrendészeti felelősök részére 1960/61-től kezdve a középírányító szervek segítségével — a községi, üzemi önkéntes tűzoltóparancsnokok oktatásához hasonlóan — megszerveztük az oktatást. Az oktatást folyamatosan, minden évben megrendezzük. Az oktatáson való megjelenés általában jónak mondható, s ezt az is bizonyítja, hogy a járásonként eddig már 2-3 alkalommal megtartott foglalkozásokon esetenként összesen 345 fő vett részt. Reméljük, az oktatás eredménye a megelőző és mentő tűzrendészeti ismeretek elsajátítása révén realizálódik majd és újabb lépést jelent a tűzrendészet társadalmi felállításának megvalósítása útján.

Nagy Károly tű. tiz. hdgy.
Szekszárd

Az együttműködés példája

A hegymagasi önkéntes tűzoltók és KISZ-szervezet nagy sikerrel mutattak január 22-én a Virágzik a hárs című művet.

A testület tagjai igen nagy ambícióval és lelkesedéssel készültek a darab előadására. Igyekeztek nem is eredménytelenül. A község lakossága meglepedéssel többszöri hatalmas tapsviharral köszönte meg a szereplők falujuk kulturális fejlettségének érdekében végzett szorgalmas munkáját. A szereplők közül különösen Jenő önkéntes tűzoltó (Horváth Gábor tag) és Nagy Erzsébet gyári munkalány alakítása emelkedik ki, de a többi szereplő és a testület valamennyi tagja méltóan érdemelte ki a község elismerését.

Helyes lenne, ha valamennyi önkéntes tűzoltótestület követné a hegymagasi példáját és ezáltal is hozzájárulna a község kulturális életének, pártunk politikájának megfelelő fejlődéséhez.

Valamennyi testületnek megvan a lehetősége, hogy hasonló elismerésre méltó tevékenységet végezzen. A hegymagasi példának további kulturális munkájukhoz sikert kívánunk.

Pressing L.
tű. hdgy.
Tapolca

Örömmel állapítottuk meg, járásunk önkéntűzöztölnak 90%-a választotta a szocialista vízüemi gazdálkodást.

Mellett az is öröndetes, hogy a megelőző éndészet munkájól is alaposan kivesszük a lüket. A járás több mint 17 és fél ezer lakónt minden esztendőben kétszer, de ha a kőség úgy hozza, több esetben is ellenőrzik.

ellenőrzéssel egyidejűleg felvilágosító, a árakat megelőző munkát is végeznek, s min-lakóházba eljuttatják az Állami Biztosító alat által készítettett „Tűzrendészeti házi-”-et.

Ölönösen kiemelkedő testületek működnek eleh, Császártöltésen, Akasztón és még jó-ány községben. Ezek a helyeken egytől g olyan elvtársak munkálkodnak a tűzvé-um biztosításán, akik fáradságot nem ismer-vegzik önként vállalt feladatukat.

gondolkoztató például, hogy Kecel község-szinte naponként jönnek új jelentkezők a lletbe. Hogy mi ennek az oka? Nyilván az. y Helvédy János parancsnokkal az élen az est testület a község dolgozóinak megbecsü-t, elismerését élvezi. Helvédy elvtárs egyéb- már 40 esztendeje irányítja a község ön-tes tűzoltótestületét, s a hivatáshoz való ra-kodás tekintetében méltán állíthatjuk példa- t a veterán önkéntes tűzoltóparancsno-ot.

kiskörösön Ráczy I. György parancsnokra adhatjuk ugyanezt. Ő szintén négy évtizede égesen kitart a testület mellett és továbbra- zon munkálkodik, hogy öregbitse a kiskörösi éntes tűzoltók hírnevét.

úton mondunk mindkettőjüknek és veük- t a járás valamennyi önkéntes tűzoltó pa-ncsnokának és beosztottjának köszönetet azért kilikismeretes munkáért, amellyel hozzájárul- az 1960. év feladatainak teljesítéséhez, s azt lük tőlük, hogy továbbra is ilyen becsülettel- anak helyt önként vállalt munkájuk végzése in.

Busa Sándor t. őrm.
Kiskörös

Alig egy héttel a fajszi hármás gyermektragédia után, ismét három kisgyermek esett áldozatul a szülői gondatlanságnak a tűzrendészeti szabályok be nem tartása miatt.

Kecskeméten, az Erkel utca 2. szám alatt, január 26-án este Kolozsvári Imre és felesége lefektette három kisgyermekét. A lakásból távozásuk előtt a tűzhelyet alaposan megrakták szénnel. A tűzhelyből kihulló izzó szénparázs meggyújtotta a tűzhely alatt elhelyezett tüzelőanyagot és ettől meggyulladt a szűk lakásban összeszeűfolt bútorok egy ré-

sze is. A keletkezett füsttől az ágyban fekvő három kisgyermek elájult. A hazatérő apa súlyos füstmérgezéssel mentette ki őket a lakásból, de azokon már a legkondosabb ápolás sem segíthetett, mert kórházba szállításuk után mind a hárman meghaltak. Irén 7 éves, Zsuzsanna 5 éves és Imre 4 éves volt.

A tűz a lakás berendezésének nagy részét is tönkretette.

Ez a gyermektragédia sem történelmettel volna meg, ha a szülők nem hagyják őrizetlenül a gyermekeket; ha nem hagyták volna felügyelet

nélkül a befűtött tűzhe-lyet, s ha eleget tettek volna annak a tűzrendé- szeti szabálynak, hogy az éghető anyagokat, bútorokat a tűzhelytől megfelelő tá- volságra kell elhelyezni, és éghető anyagot a tűzhely alatt nem szabad tárolni.

E szomorú eset és a többi gyermektragédia nemcsak a szülőknek sú-lyos intó példa, hanem bennünket is arra figyel- meztet, hogy sajátos esz- közeinkkel még többet kell tennünk legnagyobb kin- csünk, a kisgyermeknek éle- tének megóvása érdekében!

Nép Mihály t. szds.
Kecskemét

Új éves szünet után

— alig fél évvel ezelőtt ismét megalakult a bonyhádi önkéntes tűzoltótestület fúvós-zenekara. Wágner József t. ftorm., kar- mester vezetésével máris igen szép ered- ményeket értek el. A napi fáradságos munka után, hetenként rendszerint két alkalommal tartanak próbát. A létszám pótlására is tettek intézkedést, s ezideig már 8 olyan fiatalat szerveztek be, akik rendszeresen eljárnak a próbákra.

Legutóbb január 7-én adtak nagyszá- búsú és igen nagy sikert aratott hang-

versenyt a járási művelődési házban. A hangverseny bevételét hangszer és ruha pótlására kívánják felhasználni. A jelen- leg 22 főből álló önkéntes tűzoltózenekar — régi hírnevéhez méltóan — megér- demli az egész község lakosságának el- ismerését, s bízom abban, hogy a jövőben még több sikeres szereplésükről számol- hatok be a „Magyar Tűzoltó”-nak.

Vál Pál t. ftorm.
bonyhádi alosztály

75 ÉVES NAGYDÉMI TŰZOLTÓTESTÜLET

ennállásának 75 éves évforduló- ünnepeit szombaton a nagydéli- éntes tűzoltótestület. Az ünnep- en jelen voltak a megye, a járás ácsi és BM képviselői, a község- tés tanács vezetők, a testület elnöke és a község számottevő dol- gosi.

diszközgyűlésen a községi ta- s vb. elnöke ismertette a testület- énetét, amelyből sok hasznos ta- ságot vonhattak le az ünnepség- iverőből. Nagy István elvtárs, a listi tanács vb. Igazgatási osztály- tője hozzászólásában elismerését- zte ki a testület munkája iránt, ismertette a testület előtt álló to- bbi feladatokat.

élczeg Béla t. őrgy., a Veszprém- yei tűzrendészeti osztályparancs- hozzászólásában ismertette a- rendését és a társadalmisítási- ságát, mint a társadalmi tulaj- védelmének és a békeharcnak- ik igen fontos tényezőjét. Átadta veterán tűzoltó elvtársnak a olgálati Erem” aranyfokozatát az Országos Tűzrendészeti Pa- csnokság 1500 Ft-os hozzájárulá- túbeknek osztályparancsnoki- éretet adott át. A jelenlegi pa- csnokot, Pető Ernő elvtársat a- leum alkalmával községi önkén- tűzoltó alhadnaggyá léptette elő.

Farkas Gyula t. szds. alosztály- parancsnok elvtárs hasonlóan több önkéntes tűzoltó elvtársat léptetett- elő és részesített alosztályparancs- noknál dicséretben.

Az ünnepi diszközgyűlést színes kultúrműsor követte, melynek sze- replői és a szavalatok, táncok és je- lenetek betanításáért és rendezéséért a nagydéli általános iskola igaz- gatója és felesége minden elismerést megérdemelnek. A kultúrműsor után ünnepi vacsora, majd reggelig tartó táncmulatság következett.

Nagy sikerrel mutatta be február 12-én vasárnap este Dicsél község- ben a községi önkéntes tűzoltótestü- let kultúrcsoportja Simon Magda „Százházas lakodalom” című három- felvonásos színművét és „A hoz- mány” című egy felvonásos szin- darabot.

A színműveket Gubicza Ferenc elvtárs, a diszeli általános iskola igazgatója tanította be és rendezte, s a szereplőkkel együtt minden el- ismerést megérdemelnek.

A kultúrműsört a testület kultúr- csoportja 14-én, kedden közköz- nátra ugyancsak nagy sikerrel is- mvelte meg. A rendezvények tiszta bevételét a testület fejlesztésére for- dítják.

A SZŐREGIEK ÜNNEPE

Február 4-én tartotta meg a Szőregi Önkéntes Tűzoltótestület 75 éves fennállásának jubileumi ünnepségét. Az ünnepségen jelen volt a testület vezetősége és a testület jelenleg működő tagjai családtagjaikkal együtt.

Az ünnepségen képviseltette magát a megye, a járási tanács, a megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság, az alosztályparancsnokság, a BM Megyei Szervek Pártbizottsága, a községi pártszervezet és a tanács, valamint a társzervek és termelőszövetkezetek vezetői.

Az ünnepséget a testület elnöke nyitotta meg. Utána a községi tanács végrehajtó bizottságának elnöke mondotta el ünnepi beszédét, amelynek keretében ismertette a testület 75 éves munkáját. Röviden összefoglalta a testület fejlődését; tájékoztatta az ünnepség résztvevőit a felszabadulás előtti időben végzett munkáról és a testület felszabadulás után kifejtett tevékenységéről, fejlődéséről.

Örömmel állapította meg, hogy a felszabadulás óta, de különösképpen az utóbbi években a községi tűzoltóság szerelvése tekintetében komoly fejlődés tapasztalható. A testület 1959 őszén 1 darab MÁVAG-tecskendőt kapott az osztályparancsnokságtól. A testület legyeimi helyzetét érintve megállapította, hogy a testület tagjai öntudatosan és szorgalmasan látják el az önként vállalt tűzoltói feladatokat.

Az ünnepi beszéd befejező részében a testület tagjaira váró további feladatokról beszélt.

Az ünnepi beszéd elhangzása után az osztályparancsnok elvtárs átadta a belügyminiszterhelyettes elvtárs által adományozott „Tűzrendészeti Erem” ezüst fokozatát Kasza István alldgy. testület elnöknek, Hegyközi Ferenc hdgy. parancsnokhelyettesnek; a „Tűzrendészeti Erem” bronz fokozatát pedig Kovács István szertárosnak és Szórád Gyula őrm.-nek. A testület részére 1960. a testület 3 tagjának pedig 300—300 forint pénz- jutalmat adott át.

A járási tanács kiküldötte ugyancsak 3 főnek adott át 300—300 forint pénzzutalmat. A megyei tanács képviselője pedig felszólalásában további harcos munkára és az önként vállalt tűzoltói feladatok maradék- talan ellátására hívta fel a testület tagjait.

Az alosztályparancsnok elvtárs négy főnek nyújtotta át a belügy- miniszterhelyettes elvtárs által adományozott „Szolgálati Erem” 20 éves fokozatát, tízenhárom főnek a „Szolgálati Erem” 5 éves fokozatát, és ezenkívül öt fő előléptetésben részesített.

Kecskeméti Péter t. ftorm.
Szeged

Korszerű megoldások

A magyar építőipar manapság számos olyan újszerű megoldással büszkélkedhetik, amelyek építéspolitikánkra erősen rányomják bélyegüket. Ezek között szerepelnek — a hagyományos téglafalazati és pillérvázás építési móddal szemben — a középblokkos, nagyblokkos, paneles és öntött eljárások új építési módok, továbbá a feszített szerkezetek, műanyagok, épületgépészeti berendezések, hő- és hangszigetelő anyagok egyaránt. Ezen korszerű megoldások és próbálkozások mögött — magától értetődően — számos elvi és gyakorlati vonatkozású, megoldásra váró tűzrendészeti probléma is rejlik. Az új megoldások közül elsősorban az építőiparban alkalmazott műanyagokról kell beszélnünk.

Korszerű anyagok és szerkezetek

Mielőtt az említett megoldások ismertetésére rátérnénk, érdemes pár szóval a korszerűséggel is foglalkoznunk. Sok szó esik ugyanis napjainkban a „korszerű” és a „modern” fogalmáról. A „korszerű” tulajdonképpen szemléleti kérdés, de lényegében a jövőbe való mutatót jelenti. A „modern” szűkebb és formailag értelmezés. A modern ugyanis lényegében a divatra utal, a korszerűség viszont annál jóval tovább ér, ameddig olyan feladatokat és technikai megoldásokat találunk, amelyek ma is időszerűek ugyan, de ma sem teljesen megoldottak. A korszerűség tehát nemcsak a pusztán újat jelenti, hanem a múlt eredményeinek továbbélése — megújult alakban.

A műanyagok elterjedésének oka

A műanyagoknak főleg 1950 óta van nagy szerepük az iparban. A hazai eredményeken túlmenően külföldi tapasztalatok is hozzásegítettek ezek gyors elterjesztéséhez. A műanyagok széleskörű alkalmazása mindig egy-egy ország vegyiparának fejlettségi fokától függ. A műanyagok elterjedését éppen ezért nem lehet egyszerűen luxussal magyarázni. Elvként állíthatjuk, hogy az építőipart mintegy forradalmasította a műanyagok megjelenése, hasonlóképpen mint annak idején a vasbeton felfedezése az akkori építőiparban.

A műanyagok elterjedését a következő tényezők segítik elő:

- a tartósság,
- az előnyös műszaki tulajdonságok,
- az esztétikai megjelenés.

A félkésztermékek (fólia, lemez, padlólec stb.) és késztermékek (szendvics-panel, fürdőkád, bevilágító kupola stb.) előállítása minden további nehézség nélkül gépesíthető. Nagy előnyük, hogy a belőlük vagy kombinációikból kialakított szerkezetek praktikusán tipizálhatók és ugyanakkor a kivitelezési idő lényeg-

es csökkenését eredményezik. Pl. az emeletes családi ház kivitelezési ideje kb. 5 nap, az ötemeletes épületé pedig kb. hét — eltekintve az alapozási munkálatoktól. A műanyag szerkezetek általában tartósabbak a hagyományos szerkezeteknél, korrozio-állóak. Így pl. a műanyag ereszcatorna élettartóbiztosabb a horganyzott vasbádognak. Jó tulajdonságuk sorolható, hogy nem gombásodnak, nem korhadnak, a vizet veszik fel és kevésbé deformálódnak.

Műszaki tulajdonságok

A hagyományos anyagokkal szemben előnyös műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek. Általában kis súlyúak, korroszióállóak, alacsony a hővezetési együtthatójuk és rendkívül előnyös az elektromos szigetelőképességük. Pl.:

Anyag:	ts. (kg/m ³)	k. cal/m. o. C ^o hővezetési együttható
vas	2700—7900	25—170
beton	2000—2500	1,1—1,6
műanyag	1000—1500	0,1—0,3
gyantahab	15—150	0,025—0,03

Hő- és hangszigetelés

Jó hő- és hangszigetelésük azzal magyarázható, hogy általában laza szerkezetűek: 70—80 térfogatszázalékuk a pórusok elhelyezkedő gáznemű anyagból (esetleg levegőből) áll.

Készítésük többféle módon történik:

1. **Habverési módszerrel:** ezzel az eljárással karbamidgyantából állítanak elő úgy, hogy a gyantához habosító szert adnak, ez esetben a hideg kötést katalizátorral biztosítják.

2. **Hajtóanyag-adalékos módszerrel:** ezzel az eljárással polietilén habot állítanak elő; itt a granulátumot a kívánt formára helyezik, majd lezárva 100 C-fokon gőz hatására expandál; így kitölti a formát; ezzel az eljárással zárt cellák keletkeznek.

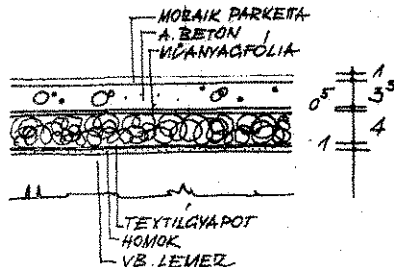
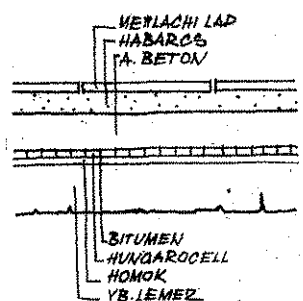
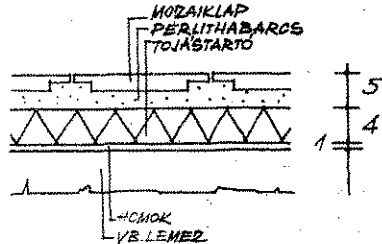
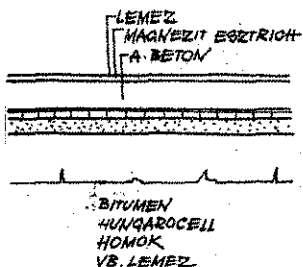
Alkalmazási terület

A magasépítésben főleg a polisztirol műanyaghabot alkalmazzák. Hőszigetelő képességükre jellemző, hogy 2,4 cm vastag anyag egyenértékű 52 cm vastag téglafalalával. Súlyuk 25 kg/m³ között változik. Nyomószilárdságuk általában 0,1 kg/cm². —200 és +80 C-foknál még alaktartók. Hátrányos tulajdonságuk, hogy könnyen meggyulladnak és továbbégetnek. Vannak azonban már olyan habok is, melyek a magyar és nemzetközi követelményeket kielégítik, s egyaránt alkalmasak hő- és hang- és fűdém-szigetelésre, valamint gáscsillapításra.

A korszerűsítés egyik fő iránya a fűdém-szerkezetek súlyát a minimumra csökkentés. Ezzel elérhető a hangszigetelési gátszélesség méreteinek csökkentése is. Ennek szorú előfeltétele a nagy szilárdságú könnyű anyagok alkalmazása. Ezekben a fűdémekben a megengedett 80 phon (a hanghossz egysége; a hangosság a hanghossz egységét fejezi ki) értékű hangszigetelés szilárd anyagokkal, üvegyap, paplannal, poliészter habbal, és poliuretán habbal, valamint lágyst lemezzel, fűdémekkel stb.-vel biztosítható.

Újszerű válaszfalak

Az új anyagok mellett az újszerű szerkezetekkel is foglalkoznunk kell. Az önnyomó és tehernyomó szerkezeteknél főleg tűzrendészeti szempontból nagy jelentőséget tulajdonítunk az újszerű válaszfal-elemek beépíthetőségének. Éppen most folynak azok a vizsgálatok, amelyekből függővé lehet tenni a vá-

Fűdémek hangszigetelése

az építőiparban

lapok beépíthetőségét, illetve azok alkalmazási területének meghatározását. Az eredménytől függően csak az Építéstudományi Intézet XI. ker. kísérleti épületében, valamint a 44. sz. Építési Vállalat által kivitelezett IX., József Attila lakótelepi nc szintes lakóházaknál kerülhetnek elsőként beépítésre.

A válaszfalak megoldására két alternatív megoldást dolgoztunk ki — az egyik osztrák, a másik magyar. A lapok magasságát mindkét megoldásnál a beépítés helyétől függően változtattuk: 260, 98x260, 132,5x272, 92,5x272-es méretekben — a méreteket cm-ben kell érteni).

Az osztrák megoldásnál a keresztmetszet a következő rétegekből tevődik össze:

- 0,1 mm fényezett műanyag bevonat,
- 4 mm préselt farostlemez,
- 42 mm bordaköz (tojástartó ragasztva),
- 4 mm préselt farostlemez,
- 0,1 mm fényezett műanyag bevonat.

A magyar válaszfalak keresztmetszete hasonló az osztrákkal, a különbséggel, hogy a 0,5 mm-es műanyag bevonat helyett úgynevezett „Emfix” nevű anyaggal van mázolva. Mivel különböző anyagok hozzáadásával ez is tetszőleg fényezhető.

Amit a kísérlet mutatott

Az anyag éghetősége szempontjából (0,1 mm műanyag bevonat, illetve „Emfix” + 4 mm préselt farostlemez) már korábbi eredményekről számolhatunk be. Az égetést mindkét esetben hexamethylentetramin-pasztillával végeztük. Az osztrák megoldásnál a lapok 1 perces vízszintes helyzetű égetés után gyulladtak és közülük az egyik átégett. 15 mp után a vékony, 0,1 mm-es műanyagbevonat felpattant, meggyulladt és végig égett. Vízszintes helyzetben intenzív továbbégés nem tapasztalható. Az osztrák lap képerces vízszintes helyzetű égetés után — függőleges síkba beállítva — ugyancsak intenzíven tovább égett, és a láng ugyancsak továbbterjedt.

A magyar „Emfix” nevű anyaggal bevont lapok 2 perc alatt megégették. Az égető álványról való levételkor a kezelt lap közvetlen közelében rá lehetett helyezni a lapra (amint az osztráknál is), s a lapok 2 perces vízszintes égetés után, majd függőleges síkba állítva, azonnal elaludtak. Az égetéskor egyébként valamennyi esetben intenzív, kellemetlen szagú füstképződés tapasztaltunk.

A második kísérletsorozatnál a súlycsökkenést vizsgáltuk. Az osztráknál 3,5 mm-es vastag, 10x10-es lapok súlycsökkenésének számtani közepe kb. 6,4 g a megégett 1,70 g-mal szemben.

Tudvalevő, hogy a válaszfal-lapokat a tartó merevítéssel kívánják ellátni, ami komoly problémát okoz a lapoknak a serevitéshez, illetve a fakeretekhez való ragasztása. Tudjuk ugyanis, hogy a hő hatására a válaszfal-lap a hő és nedvesség (pára) hatására mozog. Ehhez a mozgáshoz tehát úgy kell megválasztani a ragasztóanyagot, hogy ezeket a mozgásokat a repedés és deformálódás nélkül fel tudja venni. Ilyen ragasztó az „abokol” anyag. A kísérletet megelőzően a szakemberek azt hitték, hogy ez az anyag nem jó lángmentesítő szer is, azonban a próbadarabok kétperces égetés után kb. 20%-os súlycsökkenést mutattak — a 4 perces égetés utáni 20%-os súlycsökkenéssel szemben.

A válaszfalak beépítése

A válaszfalakat — a József Attila lakótelepi lakáson belül szerelnék a mellékhelyiségek elválasztása cél-

jából. A konyhát az étkezőtől, az előszobát a WC-től, s a fürdőszobát a fürdőtől pedig a kamrától. Egyelőre a lakószobák elválasztásáról nincs szó. Az Építéstudományi Intézet kísérleti épületében viszont valamennyi válaszfalat ilyen szerkezetből tervezzük kialakítani, sőt pl. a fürdőszoba-blokkokat egyben kívánják beemelni. A falak vízszintes irányú kapcsolása I profilú műanyag szorítóval vagy csavarozással történne. A földemhez csavarozással merevítene, ahol mindkét oldalról takarólécet kapnának ragasztással vagy ragasztással. A padozattal viszont 1 cm vastag laticel alátéttel rugalmas kapcsolatot lehetne teremteni. A takarólécek kialakítását műanyagból vagy keményfából tervezzük.

A felsorolt műanyagokra és szerkezetekre vonatkozóan — magától értetődően — csak az Építéstudományi Intézetben, valamint a kísérleti alosztályunknál végrehajtott tűzállósági vizsgálatok végleges eredménye birtokában alakíthatjuk ki végleges állásfoglalásunkat. Minthogy éghető szerkezetekkel állunk szembe, mindenesetre nagyon körültekintően kell meghatározni a lakásokon belüli helyüket.

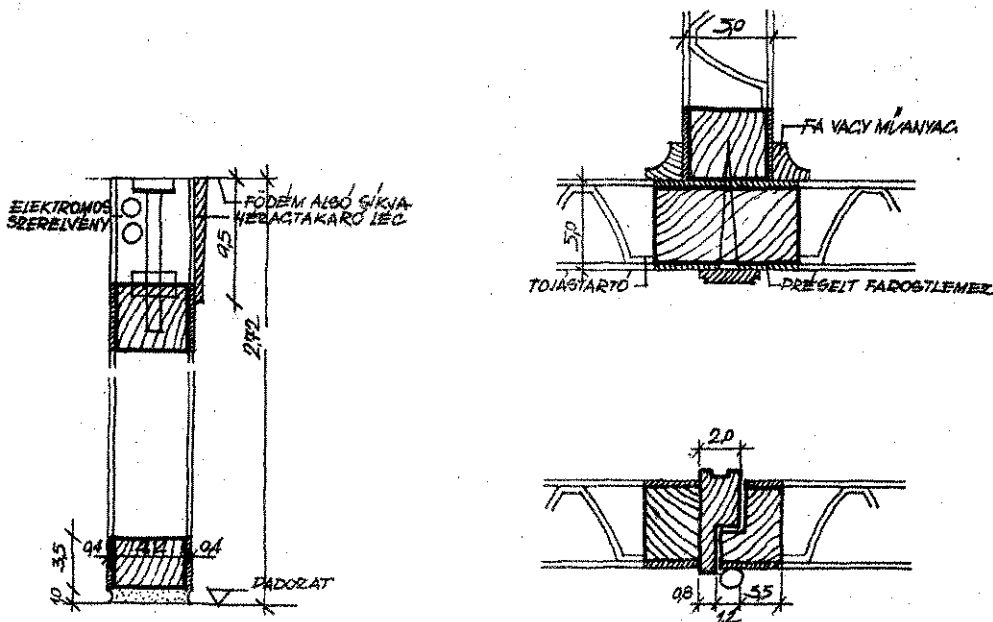
Amit sürgősen tisztáznunk kell ...

Elérkezett az idő: végeérvenesen tisztáznunk kell, hogy végeredményben melyik úton kell haladnunk. Döntő kérdés, hogy vajon járható-e ez az út, ha nem veszünk tudomást a technika fejlettségéről, s a kormány által hozott határozatokról — amelyek építéspolitikánk új irányvonalat szabnak —, és továbbra is a hagyományos megelőző tűzrendészeti normákat tartjuk szem előtt, amelyek már korszerűtlenek. Megítélésem szerint ez egyáltalán nem lenne célravezető, sőt egyenesen a fejlődés akadályozását jelentené. Legfontosabb feladatunk — persze ez a választás a nehezebb — ha a korszerű megoldásokhoz mielőbb kialakítunk korszerű és műszakilag mindenben megalapozott megelőző tűzrendészeti, illetve tűzoltóságot. Ehhez viszont részletesen szükséges a megoldásra váró feladatok ismerete. Nem lehet tehát a problémákat egyszerűen azzal eltussolni, hogy adott esetben — csupán kényelmi szempontból — nem vesszük figyelembe az újak a létjogosultságát.

A felvetett problémák sürgős megoldása — szerintem — mindannyiunk közös feladata, ezért megoldásukért elméletben és gyakorlatban egyaránt harcolnunk kell.

További cikkeimben még számos korszerűsítésről számolok be olvasóinknak.

Aradi Lajos
tű. fhdgy.

A préselt farostlemezes válaszfalak csomópontjai

Véradáson vettek részt a BM központi állományának dolgozói

Életmentő vér...

A kórházak és klinikák — beleértve a BM egészségügyi intézményeit is — csak úgy menthetik meg a súlyos sérülést szenvedett vagy műtét közben sok vért veszített emberek életét és állíthatják helyre egészségüket, ha mindenkor elegendő mennyiségű vérrrel rendelkeznek.

Ez azonban gyakran csak nagy nehézségek árán biztosítható, jóllehet, évről évre több áldozatkész ember lép be a vérédek sok ezres táborába.

Eppen ezért a Vöröskereszt felhívással fordult a vállalatok, üzemek, hivatalok és intézmények dolgozóihoz, hogy legalább egyszeri véradással enyhítsenek a kapcsolatos gondokon. Vért csak teljesen egészséges embertől fogadhatnak el — körülbelül 3 deciliter mennyiségben. Ezt a vérmennyiséget, amelynek levétele egyébként teljesen fájdalommentesen történik, a szervezet szinte két-három nap alatt pótolja.

A Vöröskereszt felhívását a Belügyminisztérium központi állományában szolgálatot teljesítő elvtársak is magukévá tették és annyian jelentkeztek véradásra, hogy az eredetileg két napra tervezett vérvételt még

A Duna Cipőgyárban is nagy tetszést aratott a Tűzoltó Múzeum vándorkiállítása

A tűzoltóélet hírei

egy nappal meg kellett hosszabbítani. Összesen közel 132 liter vért adtak, s reméljük, hamarosan még nagyon sokan követik a példájukat.

Albertirsán, Szentmártonkátán hallottuk

Az albertirsai tűzoltótestület tagjai a téli időszakban sem tétlenkedtek. Január 31-ig 1300 lakóházban végezték el a tűzrendészeti vizsgálatot. Az oktatáson — amelynek eredményességét a helyi pártszervezet is segíti — mintegy 60 százalékos volt a részvétel.

Pintér János parancsnok elmondotta, hogy rövidesen támadási gyakorlatot tartanak és tavasszal mindegyik termelőszövetkezetben kiképeznek egy-egy tűzoltórajt.

A testület rendkívül izléseesen berendezett társalgójában televíziós készülék és világvevő rádió, sőt még mosógép is van. (A mosógépet a tűzoltófeleségek második műszakjának megkönnyítésére vásárolták.)

Az albertirsai önkénteseket egyébként — kiváló munkájuk elismeréséül — nemrégiben gépjárművel ajándékozta meg a megyei osztályparancsnokság.

A szentmártonkátai önkéntesek közel hatvanezer forintos társadalmi munkával kultúrteremmé alakították át egy eddig gazdátlan helyiséget.

A munkálatokból Bene József parancsnok mellett különösen id. Asztalos János, Szabó András, Váci Ernő és Ungor Mihály vette ki derekának a részét. Az építkezésnél Váci Marika úttörő-tűzoltó és a vezetése alatt álló úttörő-órs tagjai ugyancsak igen értékes munkát végeztek.

A testület 24 tagú színjátszó-csoportja és 6 tagú zenekara rövidesen új műsorral mutatkozik be. A bevételből televíziós készüléket vásárolnak.

Az önkéntesek tevékenységét

a „Kossuth” termelőszövetkezet is mindenkor messzemenően támogatja és mindenben segíti őket a helyi tanács elnöke is.

NÉVADÓ ÜNNEPSÉG

Február 16-án az V. kerületi tanács házasságkötő termében kedves ünnepség keretében tartották meg Szi József tűzoltó százados Gábor nevű kisfiának névadó ünnepségét. A névadó szülők fogadalmátéle után a budapesti osztályparancsnokság párt- és KISZ-szervezete ajándékokkal lepték meg a boldog szülőket.

Szi Gábor névadó szülei fogadalmát tesznek

Hatnapos tanfolyam

A Hajdú-Bihar megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság Püspökladányban rendezte a hatnapos tanfolyamot, a tanfolyammal nem rendelkező és újonnan megválasztott közösségi parancsnokok és a szocialista szektorok tűzoltó parancsnokai részére. A részt vett 30 fő mindvégig fegyelmeztet magatartást tanúsított és megfelelő szorgalommal igyekezett elsajátítani a tanfolyam anyagát.

Mint az alosztály parancsnoka levelében írja, a hatnapos tanfolyam után közvetlenül egy négynapos kismotorfecskekezelői tanfolyamot indítottak, amelyen 37 fő sajátította el a kismotorfecskekezelésével, karbantartásával és használatával kapcsolatos ismereteket.

Szerelési gyakorlat a hatnapos parancsnoki tanfolyamon

Kis hírek Somogy megyéből

Jól sikerült négynapos motorfecskekezelői és napos községi parancsnoki folyamatot rendeztek Kaprotton.

A megye állami egység elmúlt év második felében 41 300 forint értékű társadalmi munkát végeztek.

Vízduzzasztó létesítése is repel a somogyzombi tűzoltótestület munkatervében.

Görgetegen mintegy 20 forintos beruházással és a társadalmi munkával kibérelték a tűzoltószertárát. A kálátokban példamutatóan vett a községi tanács VB-ke és titkára is.

A nagyatádi alosztály tóttjai valamennyien bene József Attila olvasóklubomba. A járási BM-klub rendezett ateista előadást, ton részt vettek a tűzoltótestület is.

A marcali járásban a tónál lényegesen többen láják a testületi továbbképzést. Az oktatást a járási igazgatási osztálya is őrzi. Eddig már huszoneg tületet látogattak meg.

A kaposfüredi tűzoltótestület színielőadást rendezett a Helldai Jenő „A néma lelkű verses színművét.”

73 000 forint!

A bázakerettyei alosztály tóttjai társadalmi munkával végezték el az alosztályi belső tatarozását és raktárépítését. Emellett selejtből két vízmelegítő kazint szítottak. Munkájukkal forinot takarítottak meg.

INNEN-ONNAN

gyarkeresztúron 25 ezer
atos beruházással új tűzoltó-
ár épül.

arta községben kibővítették
üzoltótestület fúvószekere-
A zenekar tagjai máris meg-
ték a próbákat, hogy áprí-
-én, hazánk felszabadulá-
k ünnepén új műsorral mu-
zzanak be.

kiskunhalasi járás terüle-
tizennyolcezernél több laz-
ban tartottak tűzvédelmi
örzést.

inotai „November 7.” erő-
önkéntes tűzoltótestülete
baton tartotta ünnepi va-
ival egybekötött közgyűlé-
A testület igen jól műkö-
és a közgyűlésen további
szítését határozták el.

gy közönségsikerrel rendez-
ég február 11-én, szomba-
este hagyományos tűzoltó-
t Újmajorban a keszthelyi
gazdasági Tangazdaság ön-
es tűzoltósága. A jól sike-
kultúrműsort reggelig
táncmulatság követte.

Amatőr fotósok — foto-szakkörök figyelmébe!

ELMÚLT ÉVEK SORÁN ál-
mányunk sok száz tagjának
kozásává és szenvedélyévé vált
képezés. Nemes szenvedély
sz művelőit való életünk szép
lyei megörökítésének vágya
Ugyanakkor a fényképezés
alján kielégíti az amatőrök
lódását, szélesíti ismeretüket,
ti művészeti és esztétikai íze-
t. Azt szeretnénk, ha ez a
alom az elkövetkező időben
tovább fejlődne és éppen en-
elősegítése érdekében, vala-
a 16. szabad Május 1. tiszte-
a BM Központi Klub Pano-
noksága országos belügyi
-kiállítását hirdeti meg.
FOTO-KIÁLLÍTÁSON RÉSZT
FT valamennyi belügyi dol-
és annak közvetlen hozzátar-
- Hivatalos fotósok a verse-
nem vehetnek részt, miután
lítás célja az, hogy az ama-
ozgalom népes táborának
nunk lehetőséget művészi
ájuk propagálásához.
KIÁLLÍTÁSRA BEKÜLDHETŐ
lyen tárgyú művészi kivitelek
-fehér és színes fénykép,
ez ideig még kiállításon nem
elt. Pályázónként 3 db fény-
küldhető be. A beküldött ké-
hosszabbik oldalának legki-
mérete 30 cm legyen. Kérjük,

HUNGAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata,
mestri a szerkesztő bizottság.

Szerkesztő:
Beszteri Lajos
tűzoltószázados.

Szerkesztőség:
József Attila u. 2-4.
Telefon: 123-710.

A BM Országos Tűzrendészeti
Parancsnokság.

Kiadó: Dr. Micskó Rudolf
székhely a Magyar Posta.

1960. Zrínyi Nyomda, Budapest

1960. december 12-én a Fém-
lemezipari Művek bevonásával
tűzoltási bemutatót tartottak
Tolna megyében. A tűzoltási be-
mutatót kétórás tűzrendészeti
jellegű előadás és filmvetítés
előzte meg. A tűzoltási bemuta-
tón a dolgozókkal a régi és leg-
újabb oltókészülékeket és azok
oltóhatását ismertették meg. A
bemutatót és az előadást 320
fő vett részt.

Az 1960. évben megrendezett
országos tűzoltóversenyen első
és második helyezést elért köz-
ségi önkéntes tűzoltótestülete-
ket a Tolna megyei tanács vég-
rehajtó bizottsága 1200—1300 fo-
rint értékű tárgyjutalomban ré-
szesítette.

Zala megyében 1960. II. fél-
évében 17 községben létesítettek
viktárolót. Idén — többek kö-
zött — három nagyobb község
viktárolójának építését tervezik.

Tolna megyében a tanácsok
az elmúlt évben 554 egyenruhát
vásároltak az önkéntes tűzoltók
részére.

A verseny utolsó napján is szépszájú közönség nézte végig a járőrverseny befutóját

Sporthírek

Február 24—26-a között
igen jó hóviszonyok mellett
rendezték meg a Mátrában
a BM-szervek 1961. évi sí-
bajnokságát. A Néphadsé-
reggel közösen rendezett
versenyen a Tűzoltóság csa-
pata is résztvett, és szerep-
lése sikeresnek mondható.

A 10 km-es sífutásban
Petre Sándor (Rendőrség)
nyerte meg a bajnokságot.
Battancs Lajos (Tűzoltóság)
a 9-ik helyen végzett.

Lesiklásban Becze József
(BM II.) és Sárközi Zsig-
mond (Rendőrség) mögött
Fonód György és Linka
Sándor (Tűzoltóság) szerez-
ték meg a 3. illetve 4. he-
lyet. Bán Lajos (Tűzoltóság)
a 8. helyen végzett. Ezzel az
eredménnyel a sílesiklás
csapatversenyében a Tűzol-
tóság csapata bajnokságot
nyert.

A BM szervek közötti
pontversenyben a Rendör-
ség a Határórség és a Kar-
hatalom mögött a Tűzoltó-
ság csapata 4. helyezést ért
el.

Battancs Lajos tú. Itórm. ver-
senyben közben

Harmadikban vette át az első
díjat a lesikló-versenyben a
tűzoltóság csapata

A tűzoltóság járőr-csapata a célba érés utáni ellenőrzésen

Mint ismeretes, a közelmúltban — a korcsolyázó világbajnokságra érkező amerikai versenyzőkkel — Brüsszel lett lezuhant a belga légiforgalmi társaság egyik Sabena-gépe. Képünk a füstölgő roncsait ábrázolja

Hatalmas tűz keletkezett a Saint-Onen-i ócskapiacón. A veszedelmes tüzvész jelentős károkat okozott

Több száz tűzoltó egész éjszakai erőfeszítésével sikerült megfékezni a Joux-völgyi Lien helység Bols-Mont SA. fi üzemében kitört tűz pusztítását

Kigyulladt és a kifejlődött hatalmas tűz pusztítása követően porig égett Lausanne-ban az egyik nagy raktár éjjeli felvételen a lángokban álló raktár látható

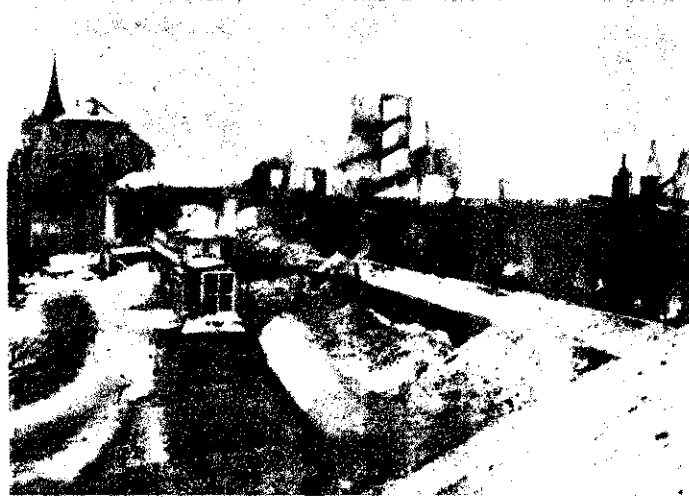

Külföldön is áldozatokat követel a mekajatekből keletkezett tűz. A holland Ede-ben is fészertűz áldozatául esett négyéves kislány és egy hároméves. A képen a leégett fészert látható

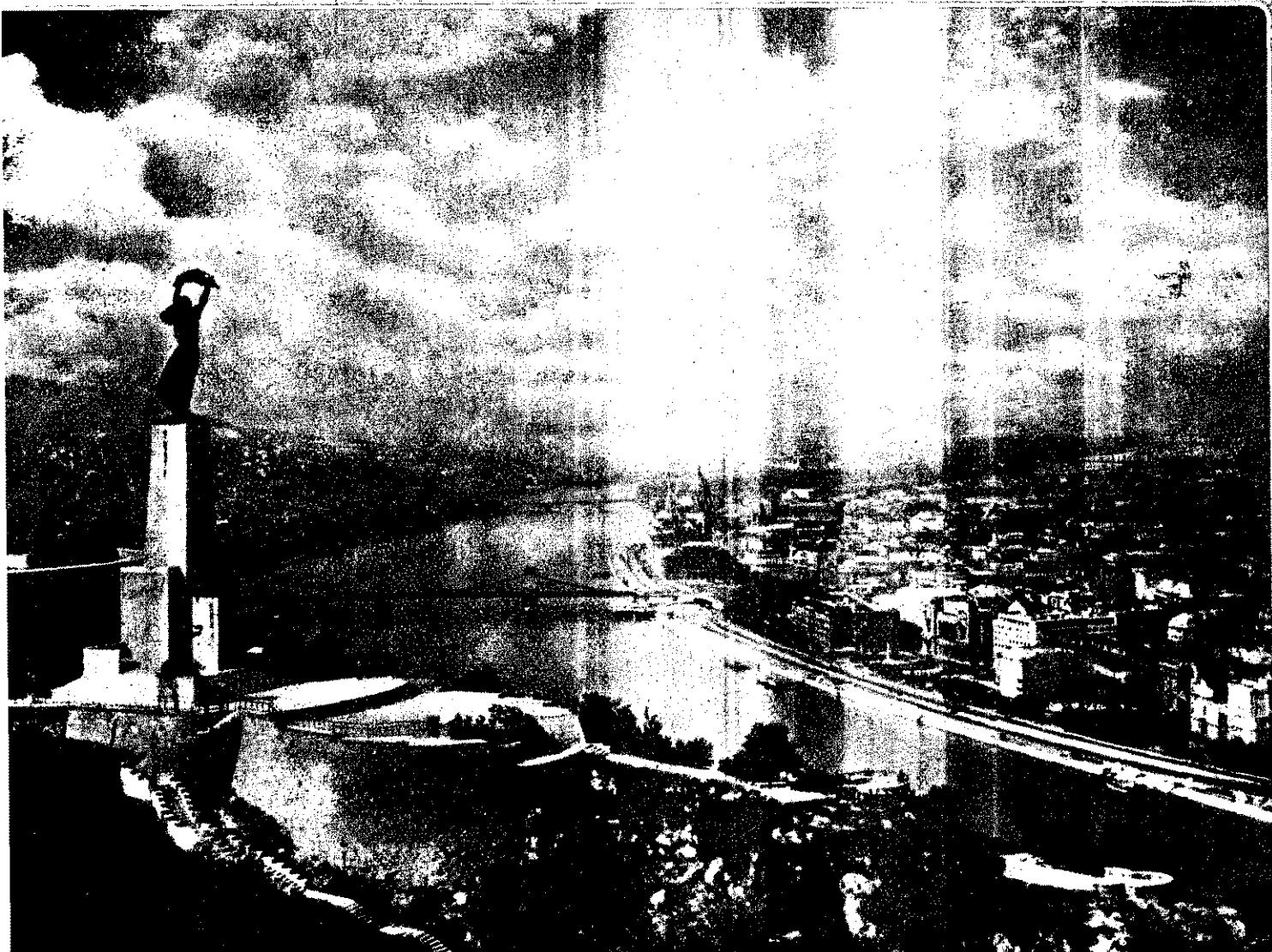
KÉPES VILÁGHIRADÓ

Tűzvész áldozata lett a Luzerni-tó közelében lévő híres Righi-Kalfbad hotel. A szerencsétlenség során négyen életüket veszítették. Képünkön: a lángban álló hotel (fenn) és az épület romjai (lent)

Györfi Szabó Béla

APRILISI NAP

Ó, hazám, — szelíd, derengő földem —
 téged köszönt ma minden hű fiad:
 élj és mosolyogj fényben és örömben
 április szabad, kék ege alatt...

Görnyedő rab volt itt e drága tájban
 a bús szegény nép századokon át,
 míg fel nem lobbant érte oriasan
 az olthatatlan, rőt keleti láng.

Égj és világíts nagy lenini lámpa,
 ragyogj be várost, falut és tanyát, —
 hintsd a világba népem ifjúsága
 értelmed, szíved zengő aranyát...

Ó hazám, — szelíd, derengő földem —
 erős és szép vagy. Tiszta és szabad,
 Élj és mosolyogj bőségben, örömben
 április örök tűzsárnyai alatt!...

Kiosztották az 1961. évi Kossuth-díjakat. Képünkön Dobi István elvtárs átadja a díj III. fokozatát Zsidai János vájárnak

Egy hónap ESEMÉNYEIBŐL

Március 15-én koszorúzási ünnepséget tartottak a Petöfi szobornál

A Habselyem Kötőgyárban a nőnap tiszteletére indított munkavers legjobbját a férfiak közötték a férfiak

Hatalmas nemzetközi sikert aratott az 1961. évi Lipcsei Vásár. Képünkön a vásár magyar pavilonja

Március 13-án adták át rendeltetésének a Beloiannisz-i technikai gyár egymillió forint költséggel épült, új, 1 helyes óvodáját

A „Nagy Japán Hazafias Párt” nevű fasiszta szervezet brutális módon megtámadta Niijima sziget lakóit, akik békésen tüntettek az amerikai támaszpont létesítése ellen

Adolf Eichmann náci tömeggyilkos (balról, profilban) Alfred Bach rendőrbíró előtt a börtönben

Ünnepre készülünk

Dolgozó népünk lelkes odaadással, az alkotó munka lendületében készül legnagyobb nemzeti ünnepünk, hazánk felszabadulása közelgő évfordulójának megünneplésére. Tizenhat évvel ezelőtt, a fasizmus elleni döntő harc időskában a dicső Szovjet Hadsereg felszabadítóként lépett hazánk területére, s hősi küzdelemben, vére hullatásával hozta el dolgozó népünknek a felszabadulást. Április 4-én végérvényesen kiverték országot területéről az utolsó német megszállókat is, és ezzel teljesedett a magyar dolgozók évszázados álma: a független, szabad Magyarország. Ezért ünnepli dolgozó népünk évről évre bensőségesen legnagyobb nemzeti ünnepünket.

A felszabadulás óta eltelt időszak nem hosszú idő ugyan a nemzet történelmében, az utolsó tizenhat év alatt mégis döntő hatást következett be dolgozó népünk életében. A Szovjet Hadsereg felszabadító harca által teremtett történelmi lehetőséggel, népünk kezébe vette a hatalmat, rálépett a szocialista fejlődés útjára, s a szocializmus építésében hamarosan világraszóló eredményeket ért el. Az elmúlt tizenhat év eredményei mindenki számára világossá teszik, hogy a magyar dolgozók végérvényesen és szavonhatatlanul szakítottak a kapitalista társadalmi renddel. Azután érthető, hogy az 1956. évi ellenforradalmi lázadás sem a megtorpanási szocialista fejlődésünket, a dolgozó tömegek szocializmushoz való ragaszkodása erősebbnek bizonyult a zavart elemek szándékánál, és az ismert okok következtében fellépő ellenes elemek cselekedeteinél. A munkásosztály, a dolgozó parasztság és a népi rendszerünkön hű értelmiségi dolgozók szocializmust építő lelkesedése hamarosan úrrá lett a nehézségeken. S a megszüntetett pártunk, az MSZMP vezetésével — kiküszöbölve az ellenforradalmi lázadást kiváltó okokat — jelentős mértékben győrsult hazánkban az új társadalmi rendszer, a szocializmus megvalósítása. Pártunk VII. kongresszusa már ennek megfelelően határozta meg gazdasági célkitűzéseit.

A felszabadulás óta eltelt időszak a szocialista forradalom győzelmének időszaka volt: mélyreható politikai, gazdasági és társadalmi változások következtek. A kapitalizmus öröksége az ipar korszerűtlensége és a mezőgazdaság elmaradottsága volt. Ehhez járult még a II. világháború által okozott 300 milliárd forint értékű kár. A felszabadult magyar nép zónyilag rövid idő alatt küzdötte le a háborús károkat, állította helyre a népgazdaságot, s 1949-re már elérte a háború előtti utolsó évtized termelési színvonalát. A proletárdiktatúra kivívása után a szocialista építés megkezdésével — rohamos léptekkel haladt előre az ipari fejlődés: teljesen átalakult, korszerűvé vált ipari és mezőgazdasági életünk úgyszólván minden ága. Ipari termelésünk már az 1938-as termelésnek közel négyszerese. Ez egyben azt jelenti, hogy Magyarország az elmaradott félfeudális, félgazdasági helyzetből 16 év alatt korszerű, szocialista nagyiparral és modern technikával rendelkező ipari országgá változott.

A szocialista ipar fejlődése természetesen kihatással volt és hat a népgazdaság minden területére. Ennek következtében romosban fejlődött a mezőgazdaság is, amely ma 20—22 százalékkal haladja meg a termelést, mint 1938-ban. A fejlődés lassú emelkedéséig eddig az volt, hogy a mezőgazdaság hosszú éveken keresztül parcellákon, korszerűtlen termelést folytatott. Az ellenforradalom után — az MSZMP helyes politikájának következtében — az elmúlt években viszont gyökeres változás következett be. Ennek lényege, hogy az ipar után a mezőgazdaságban is uralkodóvá vált a szocialista termelési viszonyok. Így történt azután, hogy megkezdődött az a nagy történelmi folyamat, amely a proletárdiktatúra megvalósítása után dicső munkásosztályunk vezetésével megkezdődött. Győzött a párt politikája, s erősödött a szocializmus hívei hit és meggyőződés. Ez egyben rendszerünk győzelme is, mert ma már a parasztság túlnyomó többsége szakított a kapitalizmussal, s eljegyezte magát a szocializmussal.

Ezzel újabb, jelentős, társadalmilag és politikailag egyaránt forradalmi lépést tettünk a kongresszusi határozatok végrehajtása útján. Megváltoztak az erőviszonyok, s ma már más a szocializmus pozíciója: minden előfeltétellel rendelkezünk, amely elégséges a még meglévő nehézségek leküzdéséhez. Ha betartjuk a fő irányvonalat, és munkánkat még tovább javítjuk, akkor a kongresszusi célkitűzések maradéktalan megvalósításában újabb, biztató eredményeket érünk

Ezzel a folyamattal nagymértékben megváltozott nemcsak a gazdaság, hanem az egész társadalmi szerkezete is. Az elmúlt tizenhat év alatt ezen a téren is gyökeres fordulat hozott. Új típusú munkásosztály jött létre, amely érti és gyakorolja a társadalmi vezetésének a munkáját. A mezőgazdaság szocialista átalakulása viszont azt is tükrözi, hogy a munkásosztály eszméjét meggyőzően a nagy paraszti tömegek is. A felszabadulás óta

végbement folyamat gyökeresen átalakította az értelmiséget is, s a társadalom egyéb rétegeiben is nagy változásra került sor. Mint osztályok, eltűntek a volt kizsákmányolók — mindez összességében minőségileg teljesen új helyzetet teremtett, amely már a szocializmus osztályviszonyait tükrözi.

A gazdasági fejlődéssel párhuzamosan jelentős kulturális átalakulás is történt. A kulturális forradalom célkitűzéseinek megvalósítása azonban részben még napjaink lényeges feladatait is jelenti.

Dolgozó népünk munkája és élete gyökeresen megváltozott. Az életviszonyok jelentős változását tükrözik az életszínterben beállott hatalmas változások. És a felszabadulás óta szinte hihetetlen méretű eredmények szemmel láthatóan bizonyítják a születő, új társadalmi rendszer, a szocializmus fölényét a kapitalizmussal szemben.

Az elmúlt másfél évtized alatt komoly változások történtek a nemzetközi politikában is, hiszen az erőviszonyok döntően a szocializmus javára tolódtak el. Ennek eredményeként a szocializmus ereje annyira megnövekedett, hogy vissza tudta venni az imperialista provokációkat, és az összes békeszerető erőkkel szövetségben hatékony harcot tud folytatni a békés egymásmellett éléért s a végleges leszerelésért. A békéért küzdő erők reális túlsúlya a háborús erőkkel szemben ma már képes megakadályozni azt, hogy az egyes provokációk háborús konfliktusokhoz vezessenek. A nemzetközi haladás erőt nyújt a szocializmus számára, a szocializmus fölényét a kapitalizmussal szemben.

A most elfogadott nyilatkozat joggal említi tehát: „Korunk fő jellegzetessége, hogy a szocialista világrendszer az emberi társadalom fejlődésének döntő tényezőjévé válik.” — „Az emberi társadalom fejlődésének fő tartalmát, fő irányvonalát és fő sajátosságait korunkban a szocialista világrendszer, azok az erők határozzák meg, amelyek az imperializmus ellen, a társadalom szocialista átalakításáért harcolnak.”

Mindebből világosan következik, hogy a nemzetközi méretekben folyó osztályharc végső kimenetelét feltétlenül az erőviszonyokban bekövetkezett alapvető változás határozza meg — vagyis a szocializmus erőinek állandó gyarapodása és az imperializmus befolyásának állandó gyengülése.

Ma már nincsen erő, mely a történelem előrehaladását megállíthatja. A győztes Októberi Szocialista Forradalmat nem tudta elfojtani sem az antant-hatalmak együttes fegyveres intervenciója, sem a kapitalista világ gazdasági blokádjá. A szovjet hatalom — saját erejére támaszkodva — kiheverte a pusztítást s hatalmas területén a szovjet nép hősi erőfeszítéssel felépítette a világ első szocialista társadalmát. Az imperialisták segítségével felámasztott német fasiszta hadigépezet sem tudta megadásra készíteni az orvul hátbatámadott Szovjetuniót, mert hamarosan szertefoszlott dühödtt támadása a Vörös Hadsereg csapásai alatt. A szocializmus azóta már túlélt egy ország keretén, s világrendszerre izmosodott.

A Kommunista Pártok 1957-es tanácskozása óta eltelt három év eredményei — a szocialista világrendszer hatalmának megnövekedése, a nemzeti felszabadító mozgalom erősödése hatására a gyarmati rendszer további széthullása, s a kapitalista világrendszer további hanyatlása — következtében létrejöttek a szocializmus további döntő győzelmének szilárd előfeltételei.

A békés egymásmellett élés eszméje — a szocializmus és a kapitalizmus között folyó nemzetközi osztályharc — magától értetődően egyre jobban tért hódít gazdasági és politikai vonatkozásban is. A haladás, a demokrácia és a szocializmus erőt világ-méreteken támadásban vannak. A szocialista világrendszer eszmei egysége, anyagi-politikai és katonai erősödése hatalmas erőforrás a haladó erők imperialistaellenes harcában. Olyan időben élünk, amikor megvan annak a reális lehetősége, hogy korunk legfontosabb problémáit a béke, a demokrácia és a szocializmus érdekében oldjuk meg. A magyar dolgozók a szocialista építésben elért kiemelkedő sikereikkel — magától értetődően szintén hozzájárulnak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez, a béke védelméhez.

A „Nyilatkozat” megnyugvással tölti el mindannyiunkat, s új erőforrást, bizakodást jelent számunkra. Ennek tudatában kell fokozni éppen ezért éberségünket és erőfeszítéseinket feladataink még jobb ellátása terén. Úgy vehetjük ki legjobban a részünket a békéért küzdő erők világ-méretű harcából, ha következetesen és maradéktalanul megvalósítjuk pártunk VII. kongresszusának útmutatásait. Ezzel készülünk mi is a legméltóbban legnagyobb nemzeti ünnepünk megünneplésére!

CSÁKI ERNŐ

EGYHÁZ ÉS POLITIKA

Társadalomfölötti-e az egyház?

Az egyházak hazánkban is hangsúlyozzák természetfölötti jellegüket és céljikat. Ebből következően bizonygatják az egyházak osztályok feletti jellegét és elhivatottságát, hogy „örök erkölcsi értékmérőket” állítsanak az embereknek, s kialakítsák, terjesszék a társadalmi élet „egyedül helyes” elveit. Ezeket a nézeteket azonban megcáfolja a gyakorlati élet. Mint ismeretes, Magyarországon az egyházak közül történetileg a legnagyobb szerepe a katolikus egyháznak volt. S ha egyedül csak ezt az egyet vizsgáljuk, már akkor is igazolva látjuk, hogy mindig a kizsákmányolók érdekeinek védelmezője volt.

Az egyház nemcsak a vallásos ideológia terjesztésével, hanem közvetlen politikai tevékenységével is az úri Magyarország védője volt. S mindez szükségszerűen — a mellékes körülmény, hogy az egyház vezetői maguk is a kizsákmányoló osztály tagjai voltak. Mérhetetlen vagyonnal rendelkeztek és részesei voltak a politikai hatalomnak is. A hercegprímás az első zászlósúr volt, az érsekek és püspökök pedig egyházi méltóságuknál fogva a főrendiház tagjai és magas állami méltóságok viselői.

A feudalizmus idején a legnagyobb földesúr hazánkban is az egyház volt, s jellemző, hogy még a felszabaduláskor is több mint 900 000 hold földet birtokolt. És ahogyan a kapitalizmus fejlődött Magyarországon, a különböző jó tőkés üzletekbe is úgy fektettek be mind hatalmasabb összegeket az egyház vezetői. Főrészenyvesei lettek a Nemzeti Hitelintézetnek, a Nemzeti Takarékpénztárnak és több más bankban is érdekeltiséget szereztek. Vállalatok, malmok, borpincék jövedelme növelte vagyonukat.

Mindez azután azt is megmagyarázza, hogy amikor a magyar nép — legobbjai vezetésével — harcra kelt hazája függetlenségéért, vagy pedig már nem bírva az embertelen elnyomást, szembefordult kizsákmányolóival, akkor nemcsak a világi urak, hanem az egyházi urak is a legkönnyörtelenebb módon számoltak le velük.

A történelem tényei

A legbrutálisabb eszközökkel verték le a parasztságnak a türelhetetlen helyzete ellen folytatott meg-megújuló harcát. Ebben is „kiemelkedő” helyet foglal el az 1514-es, Dózsa által vezetett parasztfelkelés leverése. A főurak és a főpapok együtt irtották a jobbágyokat. Dózsát súlyos sebesülten tüzes trónra ültették, izzó vaskoronát tettek a fejére, izzó vas hatalmi jelvényeket adtak a kezébe, és a jobbágyokat arra kényszerítették, hogy az elevenen süttögetett vezér húsát fogaikkal marcangolják. S a felebaráti szeretettől „áthatott” egyházi képviselők nemcsak hogy részt vettek ebben, de ott, közvetlenül a vadállati kínzás helyén még hálaadó istentiszteleteket is tartottak...

A Habsburgok hatalomra kerülése után a főpapság lett a leghűségesebb kiszolgálójuk, és egyik főfoglalkozásként a

hazaárulást üzték. A II. Rákóczi Ferenc által vezetett nemzeti szabadságharc leverésében is tevékeny szerepet vállaltak. Közismert Kolonitsnak, az akkori hercegprímásnak az a mondása, miszerint Magyarországot először németté, azután katolikká, majd koldussá teszik. Mint azt a tények bizonyítják, el is követett mindent ennek valóra váltására...

1848-ban a polgári demokratikus forradalom és a szabadságharc legvadabb ellenségei között megint csak ott találjuk Hám János hercegprímással az élen a főpapokat. Áruló magatartásukban odáig mentek, hogy a híveiket is felszólították az osztrákok támogatására. Hám János pl. a következő levelet küldte az osztrák császárnak: „Egész életemben hitbéli vezér-elvemnek tartottam a legmagasabb trón iránti hűségem alázatos kinyilvánítását és a szüntelen gondoskodást arról, hogy ezt a trónt minden gondozásom alá tartozó hívó szentül és sérthetetlenül megőrizze, védelmezze... Soha nem fogunk megszűnni a hatalmas áldozatokért és fáradságért, amelyet legszentebb felséged az ország érdekében kifejtett és a béke érdekében kegyesen vállalt, hűségünk retenthetetlen bizonyításával és fáradságtalan törekvéssel visszavezetve a hű népet a törvényes alattvalói hűségre, magunkat hálásnak és a császári-királyi kegyre és könyörületre méltónak mutatni.” A hercegprímás a Budapestet elfoglaló osztrák hadak főparancsnokának, Windischgrätz hercegnek 8000 ezüst forintot fizetett elismerésképpen, ahogyan maga kifejezte: „a törvényes rend visszaállításáért és a lázadás leveréséért.” És amikor a túlerő leverte a magyar nép szabadságharcát, az egész országban hálaadó istentiszteletet rendeztek el.

A Tanácsköztársaság elleni tevékenységük

A munkásmozgalom ellen kialakulásától kezdve kíméletlenül harcoltak, s ennek során jól hasznosították a kizsákmányolást védő évszázados tapasztalataikat. Hamar felismerték, hogy a munkásosztály harca minden előzőnél nagyobb veszélyt jelent az úri rendre. S ha 1919-ben nem is tudták megakadályozni, hogy Magyarország történetében először a dolgozó nép kezébe vegye a hatalmat, minden erővel annak megdöntésén ügyködtek. És eszközeiket sem mondhatjuk éppenséggel szentnek és a „szeresd felebarátodat” vagy a „szeresd ellenségeidet” elvtől áthatottnak, mert azok között a rémhirtetéstől az ellenforradalmi szervezkedésen keresztül a szabotázs akcióig minden megtalálható. „Hun Szövetség”, „Ébredő Magyarok Egyesülete” címen fasiszta szervezeteket hoztak létre és ezek vezetésében papok — s hogy mást ne említsünk, például Bangha páter és Zadravetz, a későbbi püspök — is részt vettek.

Csernoch János, a hercegprímás folytatta elődei hazaáruló tevékenységét, és elsőnek sürgette az antantot a forradalom leverésére. Kérte, hogy Magyarországot helyezték egy nagyhatalom védelme alá.

Szegeden (azután pedig máshol) a főpapság lelkesen toborozta a kulákokat és a levitézlett dzsentrikkből az ellenforradalmi „nemzeti hadsereget”. A hű Prónay tiszti különítmény zászlószersén Zadravetz mondott beszédet: „Vettek ezt a zászlót diadalra — mondták többek között. — S ne a türelem járja váral hordozzátok, hanem a magyarszongás mindent felperzselő és zúzó erejével, mert ezzel lehet csak új hazát teremteni.” Ezt a „tanácsot” a dolgozó tálmát leverő ellenforradalmárok a jól meg is fogadták; az orgoványi, a foki tömegnépszárlás és a különítmény tevékenységéről fűszírvárgott más vallanak erről. Elevenen megnyűzták, eltemették munkások és parasztszűrését; a magukat kereszténynek tartó urak fehér kesztyűben, sajátkezüleg szűrték a Tanácsköztársaság híveit...

És az egyház nemhogy szót emelt az ellen, hanem még ujjongva támogatta is! A fehérterror „győzelmeit” hámisékkal, pezsgős bankettekkel ünnepelték a papok is, Horthyt pedig extázisban üdvözölték. A jezsuiták egyik lapban így írtak annak idején: „Aldott ki az Úr keresztjével az ősök zászlajával jön kormányozni a hazánkat a zalommal lelkesít nemesi származású. Egész jövőnk, egész valónk szimbolizálódik személyedben. Szeretünk egészen hűvére lenni és követünk.”

A pápa maga is üdvözölte az ellenforradalom győzelmét, hiszen Magyarországnak nagy szerepet szánt a fiatal Szócskörtársaság leverésében. Szerinte a győzelem és a magyar keresztény állampolgárok össze kell fognia és közösen harcolni a Szovjetunió ellen. Az egyik egyházi lap a pápát kommentálva, követelte: „A zászlaját alatt mozduljon meg a katolikus világ és szálljon szembe a bolsevizmus ellen Lengyelország oldalán a bolsevizmus ellen...”

Az egyház, a Horthy-rendszer támogatója

Elmondhatjuk, hogy a fehérterrorek katolicizmust jelkép és zászló gyanánt használta, Horthyék bizony számítottak az egyház segítségére az ellenforradalmi rendszer konszolidálásában is. Lehet azonban szögezünk, hogy ennek korántsem egyes egyházvezetők beállásában keressendő, sőt, még csak az lehet mondani, hogy a jóhiszemű katolikusokat az ellenforradalmi rendszernek valamilyen rosszindulatú erőkként tekintették volna.

Ezt azért kell előrebocsátani, mert lennleg egyes papok azt szeretnék elhívelni, hogy annak idején csak a Horthy-rendszer volt az egyházat támogatója. Arról cikkeznek az egyház nem kötötte sorsát a korszakhoz. A valóság viszont ezzel szemben azt bizonyítja, hogy nemcsak a vallás a kapitalizmus ideológiája, hanem az egyház tudatos politikai támogatója volt Magyarországon a Horthy-rendszernek. Ha így lett volna, vajon a véletlenül szűnhető a „Regnum Maria” (Már

Magyarországon

iga) elnevezés, ahogyan az úri Magyarországot nevezték? Nem hinnék!...

Persze az érintett papoknak ma egyáltalán nem lenne ajánlatos erről ilyen lítan beszélni, hiszen a saját híveik itt lepleződnenek le. De gátlás nélkül tegyünk ezt azok a papok, akik disszidáltak és Nyugaton élnek. Angliában pl. nyvet adtak ki, amelyben őszintén leárk Horthyékról, hogy „az ellenforralom tana nem volt keresztényellenes... lenkezőleg, keresztény mozgalomnak inlt és hangsúlyozta minden vonatkozás-n keresztény jellegét... a katolikus yház közjogi és politikai hatalom ma- dt... az egyházi földbirtokok érintet- nek maradtak. Mindkét körülmény az yházat a nép nagy tömegei fölé emelte.” Ez kétségkívül világos beszéd. De nem a földöntúli hatalomról van szó benne, nem a földi hatalomban a nép fölé rülésről! És aki a nép fölött áll, az alkodik is a népen, más szóval — támo- tja a kizsákmányolását. Mint ismeres, 1929 utáni, a nagy gazdasági világ- lság hatására hazánkban is nőtt a mun- nélküliség, a nyomor. Amikor a dol- zók harcot kezdtek a növekvő terhek iatt, az egyház nem a kizsákmányolók len lépett fel, hanem ellenkezőleg, a lgozók harcát akarta leszerelni. Leg- vább addig ment el „a dolgozók érde- ben”, hogy a nyomorkonyhák felállítá- ban részt vett. De ennek igazi célját kertelés nélkül megmondta. Bangha ter egyik beszédében nyíltan kijelen- tte: „Mi ezen akcióval egy város nyu- lmat akarjuk biztosítani. Mert szent ten tudja, mi lesz itt, ha közbe nem lé- ink és nem segítünk.” Vagyis nem azért ill segíteni a dolgozókon, mert rászorul- k, hanem azért, mert a tömegharc ve- élyes lehet az úri rendre.

Persze azt is meg kell mondani, hogy „jótékonykodást” már nem a saját sok illiósi vagyonaikból gyakorolták. Gyűjtött rdeket meg, és a dolgozók fillereiből lakoztak, de ugyanakkor a papi birtoko- m a legkegyetlenebbül kizsákmányolták ját munkásaikat. Emellett állandóan klatták a dolgozókat az egyházi adó, a írbér miatt. S ha nem fizettek az ille- k, jött a letiltás az üzembe vagy a grehajtó a lakásra. Azonban még ez m volt elég, mert a különböző búcsú- rőhelyek fenntartására rendezett gyűj- s, kegyszerek, szentképek, csodatevő eklyék eladásával is sok ezer pengőt edtek ki a dolgozók zsebéből...

A magyar nép második világháborúba ülő bevonásából nemcsak azzal vették ki szűket, hogy tüntetőleg Magyarországon ndezték meg az Eucharisztikus Világ- ngresszust, hanem a közvetlen háborús ropagandával is. Az Actio Katholica vü világi szervezetük brosurák tömegét ita ki, amelyekben a haza „védelmére” vnak fel „az erkölcssten, gonosz omszédok támadásával” szemben. Sőt, i több, még odáig is elmentek, hogy ki-

nyilvánítsák: a katonai szolgálat isteni parancs...

Ugyanakkor nem emelték fel szavukat a Szálasi-féle rémuralom ellen. Ellenkezőleg: Mindszenty, az akkor még veszprémi püspök pl. úgy jellemezte Szálást, hogy „az államférfi, aki lelkigyakorlatokon vesz részt és buzgó katolikus életet él.”

Hazánk felszabadulása és az egyház

1945. április 4. történelmünk egyik legdicsőbb dátuma. Nemcsak az történt, hogy a fasiszta iga alól felszabadított bennünket a szovjet hadsereg, hanem a dolgozó nép saját kezébe vette sorsa irányítását is. Minden hazáját szerető, becsületes ember nagy örömmel üdvözölte a megkezdődött társadalmi változásokat.

Nem így az egyház! Bár a papság egy része is (főleg az alsópapság) egyetértett a változásokkal — az egyház hivatalos politikai álláspontja elítélte a történeteket. Mindszenty több körlevélben világvégehangulatot igyekezett kelteni. A gazdasági és politikai helyzetet sívárnak, kilátástalannak tüntette fel, sőt szerinte 1945 olyan fordulatot hozott, ami rosszabb, mint ami „Muhi, Mohács, Majtény és Világos után” volt.

A kommunisták biztatták, lelkesítették a dolgozókat, hogy képesek vagyunk a háborús romokat saját erőből eltávolítani, az inflációt saját erőből megállítani. A másik oldalon a pesszimista burzsoá kórusban vezető szólamot vitt az egyház és a nemzeti gyász érzetét akarta felkelteni. Félreértés ne essék, ennek a szembefordulásnak egyáltalán nem vallási okai voltak. Nyíltan meg kell mondani, hogy az egyházi reakciós körök politikai okokból léptek fel a változások ellen.

A népi demokrácia kiosztotta a grófok, bárók, püspökök földjét a parasztoknak. A grófok, bárók, püspökök pedig szereték volna visszavenni azt a parasztoktól és újra béreseket, zselléreket csinálni belőlük. Az egyház tehát azért támadta élesen a földreformot, mert az súlyos csapást mért gazdasági hatalmára.

A népi demokráciában megszűnt az egyházak politikai hatalma is. A főpapok elvesztették a Horthy-rendszerben élvezett politikai előjogaikat. Azonban nem nyugodtak bele és tevékeny részt vállaltak a népi demokratikus rendet nyugati segítséggel megdönteni és a régi rendet visszaállítani akaró burzsoá összeesküvésekben. Szoros szövetségre léptek a nép minden rendű és rangú arulójával; lehetővé tették, hogy a volt kizsákmányolók fedőszervül használják fel az egyházat.

De nemcsak a demokratikus változásokkal fordultak szembe. Szinte megdöbbenő az a cinizmus, ahogy a reakciós papok a múltat értékelték. 1945. október 2-án az „Egyházi körirat” című lapjukban

például ezt írták: „Vesztettünk-e utat?... Mulasztottunk-e valamit, amiért bűnhődünk kellene?... A múltból igazán semmit sem kell sajnálnunk. Útjaink jók voltak, irányt nem tévesztettünk, nincs térés, nem kell eldobnunk és újra kezdenünk mindent.”

Az állam és egyház megegyezésének alapja

A népi demokratikus állam türelmes politikáját az állam és az egyház viszonyát illetően gyengéségnek vették és úgy gondolták, hogy elég erősek dacolni a népi renddel.

Reakciós politikai tevékenységük azonban olyan következményekkel járt, hogy a vallásos dolgozók, akik egyetértettek a demokratikus változásokkal és látták a reakciós papok rendszerellenes támadásait, elfordultak tőlük, sőt vallásos hitük is megrendült. Az alsópapság egy része is politikailag azonosította magát az ilyen vallásos hívők állásfoglalásával. Tehát a főpapság kénytelen volt belátni, hogy nemcsak a hívek, de még a papság egy részével is politikailag szembe került, és ha nem változtat politikai álláspontján, akkor rövidesen a teljes elszigetelődés állapotába jut.

Közben népi demokratikus rendszerünk is tovább fejlődött és a szocialista útra léptünk. Ennek hatása tovább gyengítette a főpapságnak a régi rend visszaállítása lehetőségeiről táplált illúzióját s így rákényszerültek keresni az utat az állam és az egyház megegyezésére.

Népi demokratikus államunk kezdetől fogva az állam és az egyház megegyezésére törekedett, de ennek fontos feltétele volt, hogy az egyház tagjai tartsák be a Népköztársaság törvényeit, lépjenek fel az egyházon belüli politikai reakcióval szemben, és támogassák a dolgozó nép béketörekvéseit. Nem jöhet létre megegyezés a nép érdekeit védő állam és a kizsákmányolók érdekeit védő egyház között — ezt az egyház vezetői is belátták, s ez vezetett az állam és egyház megegyezésére.

Kormányunk ma is türelmes egyházpolitikát folytat. Ezzel is segíteni akarja a papság beilleszkedését hazánk társadalmi rendjébe. A papok körében nő a rendszer iránt lojálisak száma. A békepapi mozgalom maga is bizonyítja, hogy lehet valaki a szocialista állam becsületes polgára akkor is, ha vallásos. De keményen fellepünk a rendszert támadó reakciókkal szemben, ha mindjárt papi ruhában vannak is.

Mindezekből az a végkövetkeztetés adódik, hogy lehetséges az egyház beilleszkedése a szocializmusba politikailag, de ehhez az szükséges, hogy mindenekelőtt maguk a papok forduljanak szembe azzal a politikai vonallal, amelyet régen követett az egyház, és amelynek még ma is vannak képviselői. Az egyház képviselői szavakban mindig a dolgozó nép érdekeinek védelmezőjeként tüntetik fel magukat. Ám, tessék! Itt az alkalom, bizonyítsák ezt be a népi rendhez való hűségükkel.

Beteljesülő remények

EGY TŰZOLTÓCSALÁD A SOK EZER KÖZÜL... Nem nyertek nagyobb összeget a lottón, új házat sem építettek, s motorkerékpár meg televíziós készülék vásárlása helyett egyelőre inkább egy igazi fürdőszobára szeretnének szert tenni. Különbözőbb „szenczióval” tehát nem szolgálhatnak. Csendesen, szerényen élnek Szegeden, a Remény utca egyik kedves kis házában. Hogy miért éppen hozzájuk látogattunk el? Nos, azt is elárulhatjuk: éppen ezért, amit már említettünk róluks. Hiszen az országban úgyszólván mindenütt találhatunk olyan tűzoltócsaládokat, amelyekre mindez ráillik, amit a Szepesi-családról el kívánunk mondani...

EZERKILENC SZÁZNEGYVENKETTŐBEN ritka szerencse ért egy fiatal fűrészüzemi segéd munkást. Több száz pályázó közül néhányamagával ő is „Szeged szabad királyi városának” egyik ideiglenes, kisegítő napszámos tűzoltója lett. Nagy szó volt ez akkor, hiszen a kilencvenhárom pengős fizetés tekintélyesnek számított a huszonöt-harminc filléres órabérek meg a nyolcvan fillér körüli napszám világában — különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a pengő értéke akkorra már meglehetősen leromlott.

Meg aztán úgy hírlett, hogy ha a véglegesítettek közül valaki meghal, vagy valakit nyugdíjaznak, a már hosszabb ideje szolgálatot teljesítő napszámosok egyikét-másikat talán még újonc tűzoltónak is kinevezhetik... Erthető tehát, hogy az említett, hosszú elnevezésű, ám annál rövidebben fizetett tisztviselője rendkívül nagy buzgósággal végezte a laktanya körüli takarítási munkálatokat és viharos gyorsasággal igyekezett eleget tenni a csővezető vagy a tűzmester uraktól kapott, általában bevásárlással kapcsolatos „nyílt-parancs”-ok maradéktalan végrehajtásának... Annál is inkább, mert hát a véglegesítés reménye egyben az ifjúkori szerelem beteljesülését is remélhetővé tette számára... Hanem hát a háborús események egy időre az ő számításait is ke-

resztülhúzták. A felszabadító csapatok úgyszólván a város határánál állottak, amikor behívták katonának...

Három esztendő múlva került haza, s első útja a tűzoltósághoz vezetett. Ezúttal azonban már nem ideiglenes napszámosi minőségben öltötte magára az akkor még bizonyonlag eléggé kopottas egyenruhát...

MOST, AHOGY A TAKAROS LAKÁSBAN mondatot mondatba fűzve lepergettük az eseményeket, szemernyi elfogódottság sines a magatartásában. Miért is lenne? Hiszen, hol vannak már azok az idők, amikor még egy segédcsovezető is valóságos hatalmasságnak tűnt a szemében. Meg aztán — ha más értelemben is, mint régen — időközben tekintélyes ember lett az alosztályon, a laktanya „esze”, ahogy előljárói tréfásan emlegetik — a laktanyaépület karbantartásában szerzett tudományára célozva...

Tudja, elvtárs — bizonygatja —, az is nagyon szép dolog, hogy ma már nemcsak a vállán látható rangjelzés szerint értékelik a tűzoltót. Azok közül, akikkel annak idején együtt kezdtük a szolgálatot, jónéhányan tisztak lettek. Am, ne gondolja, hogy azért nem maradtunk jó barátok. Régen, ha a parancsnokhoz rendelték, azon tündötem, vajon milyen vétséget követtem el. Most viszont nem ritkaság, hogy azért hívat a parancsnokom, mert ebben vagy abban az anyagi ügyben hallani akarja a véleményemet. Hogy hogyan élünk? Nos, igazságtalanság lenne, ha panaszkodnánk. De úgy gondolom, erről inkább az asszony nyilatkozzon, elvégre ő a gazdasági felelősünk...

— **HÁT, AMI AZT ILLETI,** az első években bizony eléggé sokat küszködtünk — veszi át a szót a ház teljhatalmú „parancsnoka”. — Jóformán semmink sem volt, amikor összekerültünk, és nagyon nehéz volt a legszükségesebbek beszerzése. En azonban kitarásra buzdítottam a férjemet. Igazam is lett, mert amióta a fizetését rendezték, évről évre szépen gyarapodunk. Régi lakásunkat elcseréltük a

mostani nagyobbra, közben bebútoroztunk, a gyerekek pedig igazán nem szenvednek hiányt semmiben...

— Hogy hány ruhájuk van? Azt bizony hirtelenjében meg sem tudnám számszámolni. De nézzük csak!... — s azzal máris szekrényhez szalad, ahonnan szebb szebb holmikát vesz elő némi anyai büszkeséggel, köztük két-két télikabátot, neplé és utcai ruhákat és vadonatúj cipeket...

— Képzelve, mivel állít be tegnap a fiam. Azt kérde, hogy mikor kap máskorát, hiszen az apjának, nekem is a nővéremnek van... Az én időmben bizony örültünk, ha télen cipő került a bunkra...

EBBEN A PILLANATBAN NYÍLIK AJTÓ, és egy tömzsi legényke valószínűleg a szobába. A leendő „karutalajdonos” az óvodából érkezett — természetesen nagyon éhesen.

— Édesanya, a három nyakkendő miért nem mutatja meg a bácsinak? Kérde szemrehányóan, amikor összeismertkedünk. S miközben belemosolyog a fényképezőgéppel, elárulja, hogy a kenyérvenc étele a kolbász, amit még a csatládánál is jobban szeret...

A nagyobbik „gyerek” (mert hát már a lány is „gyerök” Szegeden) is lában van éppen, úgyhogy vele csak a családi fényképalbumból ismerkedhet meg. A negyedik általánosba jár, s amint megtudtuk — lelkes bélyeggyufacimkegyűjtő, s félévkor elég jó a bizonyítványa. —, bár valamivel ötöst is összegyűjthetett volna...

MIT MONDJUNK MÉG RÓLUK? szent azt is természetesnek tartják, hogy havonta színházba mennek, meg hogy egy-két év múlva újabb szekrény beszerzését tervezik... Meg azután másoknál sem különösebben érdekes, hogy min Szepesi-gyerekeknek vadonatúj kerékpár van, vagy az, hogyha vasárnap délután a Széchenyi téren a sétálókat forgatag elvegyűlnek, a gyufagyári munkásnő a tűzoltófőtörzsormestert és gyerekeket mi sem különbözteti meg valamely gyulai vagy városi vezető családjától.

A gondjairól beszéljünk? Hiszen is ismerősek, ha másfélék is, mint nyolc esztendővel ezelőtt. Mivelhogy — a csak az ország többi tűzoltócsaládjához Szepesiek is szeretnék vágyaikat mihamarabb valóra váltani.

KI TUDJA, EGYSZER TALÁN tizenöt-husz év múlva — kíváncsi riporter éppen ifjú Szepesi István életéről érdeklődött. Hogy miről beszélgetnek majd, az természetesen a jövő títka. Az azonban bizonyos, hogy ez a mondat nem kerül belőle újságról noteszbe: „Ritka szerencse mert ideiglenes kisegítő napszámosnak alkalmazták”... S bár a tehetsége szerencsés érvényesülés útja és a mindenki számára jogként biztosított munka lehetősége már mindennapi életünk szinte természetes velejárója, azért ez legalább akkor — ha ugyan nem még nagyobb — szerencse, mint a néphatalom tizenhat esztendőjének megannyi más egyszerű vitanyája és alkotása!

A Szepesi-család

Három NEMZEDÉK

Mint ezek a fényképek is tanúsítják: a felsőgödi tűzoltólányok szépségversenyen is első díjat érhetnek. Ilyen vágyak helyett azonban egészen másfajta gondolatok alkottatják őket. Vészesen közeleg vanis az év végi bizonyítványosnapja, s ráadásul néhány hét múlva bajnokokhoz méltóan akarnak repelni a járási versenyen is.

Viték néni munka közben

Pedig hát maguk sem gondolták volna, hogy egy sokszoros bajnoksapat megalakulását jelentette, amikor az ő gyakorlat alkalmával kiesett kezebből a tekerstömlő...

Az elmúlt évben viszont már nem kellett különösebb meglepetést, hogy egyik szerelési gyakorlatuk során mindössze negyven másodpercet mutott Steuer Sándor parancsnok stopórája... Igaz, ezt a rekordot a járási és a megyei versenyen már nem sikerült megismételni, de így is bizonyították megszerezni az elsőséget. Az országúti azonban bizonyos balszerelés körülmények miatt nem jött a lépés és kénytelenek voltak be-

érni a harmadik hellyel. Am azért ne gondoljuk, mintha emiatt különösebben elkeseredtek volna. Elvégre — mint mondták — a fiúk sem szerepeltek jobban, meg azután nem elsősorban a versenyeredmény valamely testület igazi értékmérője... Mivelhogy néhány más leányrajtól eltérően, ők nemcsak a versenyek előtti hetekben verbuválódnak össze, hanem mindenkor részt vesznek a foglalkozásokon is.

Megelőző és taktikai ismeretekkel sok meglelt férfi önkéntes is „lefőzhetnének”, s emellett valamennyien képzett kismotorfecskendő kezelők, elsősegélynyújtók, sőt, valódi tüzet is oltottak már. És éppenséggel nem a parancsnoki „prémiumként” kitűzött dupla adag fagyilalt reményében vettek részt valamennyien példamutató lelkesedéssel a testület által felajánlott 500 órás társadalmi munkában...

Néhány nappal ezelőtt pedig elsőként vonultak ki a községben keletkezett lakóházi tüzesethez. Mindenképpen illő tehát, hogy egyenként is bemutatassuk őket.

Gyarmati Mária, a váci általános gimnázium II. osztályos tanulója. Év végén sajnos nem tűzrendészetből kell vizsgáznia, pedig ebből valóban jeles osztályzatot érdemelne...

Hohner Mária ugyancsak gimnazista, idősebbik húga **Erzsébet** pedig ipari tanuló. Kistestvérük, a nyolcesztendő **Honka Felsőgöd** egyik lelegeleveníbb gyereke. Érthető tehát, hogy hamarosan egyik oszlopos tagja lesz az úttörő tűzoltócsapatnak.

Krizsán Elvira és **Mohay Anna** már komoly dolgozó nők. Az Akkumulátor Gyár, illetve az Egyesült Izzó munkásnői.

De szólnunk kell azokról is, akikkel sajnos nem találkozhattunk: az ugyancsak munkásnő **Bartha Eláról** és **Kopa Veronikáról**, akinek a napokban lesz az esküvője.

Ennyit mondhatunk el róluk dióhéjban, s talán még annyit, hogy ter-

mészetesen nagyon büszke rájuk a felsőgödi tűzoltócsalád. De a tűzoltóasszonyaikra még talán a lányoknál is büszkébb! S ez érthető is, hiszen kevés tűzoltótestületnek vannak olyan tagjai, akik édesanyák, sőt nagyanyák már...

Vági Istvánné és **Hohner Miklósné** a három Hohner-lány nagyanyja, illetve édesanyja az utóbbi öt esztendőben minden testületi rendezvényből derekasan kivette a részét. A szép bevételt biztosító bálók az ő ügyességüket és áldozatkészségüket is dicsérik. Emellett minden versenyre elkísérik a lányokat, mert itt a tűzoltófiatalok nevelésének a szigorú fegyelme és felügyelet természetes velejárója.

Vitek Ferencné nyugdíjas textilmunkásnő, a szakma kétszeres kiváló dolgozója ugyancsak fontos tisztséget tölt be: ő a testületi egyenruhák, függönyök és terítők gondos karbantartója. Hogy ezt milyen kiválóan végzi, arról mindenki meggyőződhet, aki betéved az itteni tűzoltóotthonba vagy össetalálkozik valamelyik egyenruhás, felsőgödi önkéntessel!

Ilyenek hát a felsőgödi tűzoltóasszonyok és a tűzoltólányok. Leikes munkájuk volóssággal bearányozza a kis közösség életét, amely nélkülük szinte már elképzelhetetlen is lenne. És azt is el kell mondanunk róluk, hogy nemcsak a testületben szorgoskodnak, hanem a KISZ-ben, a Nótanácsnál, a Vöröskeresztben és a Hazafias Népfrontban is. Ugyanaz a fiatalos lelkesedés fűti valamennyiüket, s ha kell, a közösség érdekében szívesen vállalják a „harmadik mászszakot” is. Mert odaadó segítőtársai akarnak lenni önkéntes tűzoltó férjüknek, testvérüknek, illetve édesapjuknak, akik oly nagy szeretettel ápolják öt évtizedes nemes és tiszteletré méltó hagyományait. De róluk majd egy más alkalommal, minthogy ez külön riportot érdemel!

— g —

A három nemzedék. A kép balszélén Vági István, a testület elnöke

Szigorú vizsgáztató Steuer Sándor parancsnok, de a lányok mindig kitűnően felelnek

Szovjet tűzoltóság életéből

Az Oszroszországi Önkéntes Tűzoltó Szövetség első konferenciája

1960. november 17-18-án Szverdlovszkan tartották meg az Oszroszországi Önkéntes Tűzoltó Szövetség első konferenciáját, amelyen részt vettek az autonóm köztársaságok, valamint az OSZSZK határvidéki, területi és kerületi önkéntes tűzoltó szövetségeinek elnökei.

Az OSZSZK minisztertanácsa nevében V. P. Petuskov, a belügyminiszter első helyettese nyitotta meg a konferenciát. Beszédében hangsúlyozta, hogy az OSZSZK minisztertanácsának az Oszroszországi Önkéntes Tűzoltó Szövetség szervezéséről hozott határozata nagyszerű példája annak, miképpen valósulnak meg az életben az SZKP XXI. kongresszusának a demokrácia minden oldalú fejlesztéséről, a lakosságnak a gazdasági és kulturális építőmunka, a társadalmi ügyek irányításában való aktív részvételéről szóló határozatai.

Hangsúlyozta, hogy az Oszroszországi Önkéntes Tűzoltó Szövetség létrehozása kétségtelenül aktívabbá teszi majd az autonóm köztársaságok, a határvidékek és a területek ÖT SZ-ének tevékenységét, s ezáltal lehetővé válik, hogy a lakosság még szélesebb rétegei kapcsolódjanak bele a népvagyon tűztől való megvédésének munkájába.

A konferencia előadója M. I. Zemszkij, az OSZSZK Belügyminisztériuma Országos Tűzrendészeti Parancsnokságának vezetője volt. Zemszkij elvtárs az önkéntes tűzoltó szövetségek rendkívül jelentős megelőző tűzrendészeti munkájáról szólt. Mint mondotta, ezt a célt szolgálja a lakosság körében végzett agitációs tevékenység is. Az ÖT SZ-eket ütőképes önkéntes tűzoltóságok alkotják, amelyek korszerű tűzoltófelszerelésekkel rendelkeznek. Az ÖT SZ-műhelyei javítják meg a tűzvédelmi felszereléseket, s végzik el a kézioltó készülékek töltéscseréjét, s emellett tűzvédelmi felszereléseket is készítenek.

Számos ÖT SZ igen nagy segítséget ad a kolhozoknak az önkéntes tűzoltóegységek szervezéséhez, a tűzoltófelszerelések megjavításához, a villámvédelmi berendezések létesítéséhez és a többi, az önkéntes tűzoltóságok tevékenységével kapcsolatos feladatok megoldásához.

A tűzvédelmi agitációs munkában egyre eredményesebben használják a propaganda-gépkocsikat, amelyeket filmvetítővel és magnetofonnal szereltek fel.

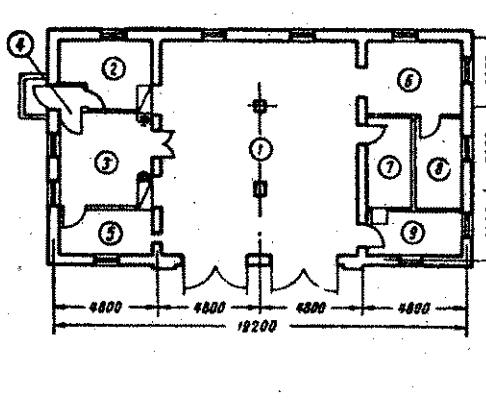
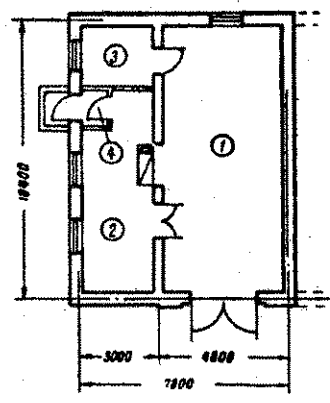
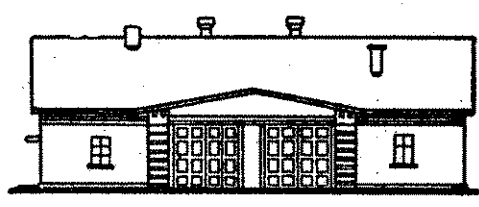
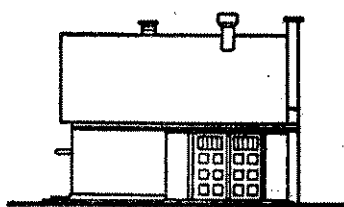
Az ÖT SZ-ek tevékenységének fontos területe a kályhások és más speciális iparággal foglalkozók megfelelő tűzvédelmi kioktatása. E téren számos ÖT SZ jelentős sikereket ért el. Így pl. a jaroszlavszkiji területen a városokban és a falvakban egyaránt az ÖT SZ kályhás mesterei végzik a fűtőberendezésekkel kapcsolatos munkákat.

A szövetségek az iskolások körében is igen fontos munkát végeznek, ifjúsági önkéntes tűzoltótestületeket szer-

veznek, klubokat létesítenek, amelyekben a tűz megelőzésének és oltásának szabályaira oktatják az ifjúság soraiból toborzott tűzoltókat. Moszkvában például három ilyen klub is működik. Emellett az ifjúsági tűzoltók részére speciális felszereléseket készítenek. Mindez a tűzvédelem ügye iránti szeretetre neveli a felnövekvő nemzedéket.

Az utóbbi négy esztendőben jelentősen növekedett az önkéntes tűzoltó szövetségek, illetve azok tagjainak száma. 1956-ban az OSZSZK-ban 240 városi és kerü-

M. E. Gurko, a leningrádi ÖT SZ elmondotta pl., hogy a városi és területi szövetség náluk mindenkor nagy gondot fordít a tömeges szervezésre, úgy az ÖT SZ-ek jelenleg mintegy 135 ezer tagra számlálnak. A leningrádi ÖT SZ tömörüléssel készített plakátokat, versenydíjakat, szervez az önkéntes tűzoltók között tapasztalatcsere jellegű szemlélet rendezésekre számukra a legjobb tűzvédelmi helyek objektumokban. Emellett számos területi témájú filmet is bemutatnak. E. Gurko beszámolt az ÖT SZ-nek a gyermekek között végzett sokirányú munkájáról is, amelynek eredményeként a küldési területen két és fél ezer kevesebb lett a gyermekjátékból keletkezett esetek száma. A leningrádi ÖT SZ meió tevékenységéről is szólt, és elmondta, hogy az általában helyesen szerveződik a tűzvédelmi feladatokhoz, vel feladatkörebe tartozik a tűzvédelmi felszerelések megjavítása, a kézioltók töltéscseréje, a fűtőberendezésekkel kapcsolatos munkálatok elvégzése, valamint a színházi díszlet megmentése stb.

Egy tűzoltógépjármű elhelyezésére alkalmas szertár terve: 1. garázs (44,61 m²); 2. őrszoba (1,54 m²); 3. raktárhelyiség (6 m²); 4. előtér (1,34 m²); 5. raktár (92,20 m²); 6. parancsnoki szoba (11,28 m²); 7. őrszoba (19,01 m²); 8. előtér (1,2 m²); 9. riasztóberendezés (9,3 m²); 10. javítóműhely (15,8 m²); helyiség a védőruhák megszáritására (8,5 m²); 11. raktár (8,1 m²); 12. kézihelyiség (9,36 m²)

leti ÖT SZ volt. 1960. január 1-én viszont már elérte számuk a hétszáznegyvenet. Ugyanakkor újrászerveződött 65 autonóm köztársasági, határvidéki és területi önkéntes tűzoltó szövetség is.

Az előadó az ÖT SZ-ek munkájában tapasztalható hiányosságokat is megemlítette. Ezek közül azt tartja a legalapvetőbb hiányosságnak, hogy néhány ÖT SZ igen nagy figyelmet fordít termelői tevékenységére, ugyanakkor azonban megelégednek a legfontosabból, a megfelelő megelőző tűzrendészeti intézkedések foganatosításáról. Emellett a falusi lakosság körében folytatott felvilágosító tevékenységük is még mindig eléggé gyenge.

A konferencia küldöttei igen aktívan vettek részt az előadói beszéd valamint az Oszroszországi ÖT SZ szabályzata tervezetének megvitatásában.

A felszólalók a konkrét példákkal tárták rá arra, mit lehet elérni a képzésben. A képzés kész, szeretettel és lelkesen végzett munkával. Erről beszél a pl. A. Sz. Gavris, a labinszki kerületi „Lenin-kolhoz” ÖT SZ-tanácsának elnöke. A kolhoz ÖT SZ-szervezetét 1957-ben alakították meg. A szervezetbe hamarosan belépett a szövetség minden munkatagja, így közel negyven ember szerezte ki a tagi bizonyítványt. A brigádszállásokon és az állami üzemekben huszonöt ÖT SZ-alapszervezet működik. Az önkéntes tűzoltószövetség tanácsa hét emberből áll. A. Sz. Gavris mellett tagjai vannak a kolhoz pártbizottságának, a kolhoz titkárnak, a komszomol-szervezet vezetőjének, a műszertanácsnak és a szerelőbrigádok vezetőjének. A kolhoz ÖT SZ-szervezete rendkívül sokat tehet a megelőzés érdekében az állatteny-

megemlékezésben, az új építkezéseknél a termék betakarítása idején. Nagy figyelmet fordítanak az iskolásokkal történő foglalkozásra, illetve a lakosság körében végzett tűzvédelmi agitációs és propagandatevékenységre. Gavria elvtárs megemléktette, hogy — mint a kolhoz ÖTSZ-ének elnöke — állandó támogatást nyújt a kolhoz vezetőségétől, a pártszervezettől és a komszomol-szervezettől — mondhatni a szövetséget valamennyi akadályaival. Így tehát nem véletlen, hogy a kolhozban az utóbbi öt esztendőben egyetlen tüzeset sem keletkezett — jóllehet az hatalmas gazdaság, hiszen 1960-ban pl. 5 millió rubel volt a jövedelme.

A konferencia részvevői rámutattak arra, hogy az Összoroszországi ÖTSZ-ek központi tanácsára még igen sok munka vár, hiszen, a szövetségek tevékenységével kapcsolatos számos kérdés megoldatlan — így pl. a műhelyek anyagi-technikai ellátottságának kérdései és szervezeti elépítésük.

A felszólalók helytelepítették, hogy az önkéntes tűzoltó szövetségek még mindig az 1940. évben

készült szabályzat szerint működnek, holott az ma már — magától értetődően — egyáltalán nem tükrözi az ÖTSZ jelenlegi sokoldalú tevékenységét. Eppen ezért a konferencia határozatban kötelezte az Összoroszországi ÖTSZ Központi Tanácsát, hogy 1961. első félévben dolgozza ki a területi, a határvidéki, az autonóm köztársasági, a városi és a kerületi ÖTSZ-ek szabályzatának tervezetét — szem előtt tartva a vidéki helységekben végzett munka megerősítését, különös tekintettel a tűzoltási célokra alkalmas vízforrásokkal, duzzasztókkal, leállási helyekkel, a tűzoltószertárak és raktárak létesítésével, az éghető szerkezetek és anyagok lángmentesítésével, a tűzoltófelszerelések készítésével, a villámvédelmi berendezések építésével, valamint a tűzvédelmi agitációhoz szükséges szemléltető eszközök készítésével kapcsolatos feladatokra.

A konferencia ezután megválasztotta az Összoroszországi ÖTSZ 27 tagú tanácsát és 7 tagú központi revíziós bizottságát. A központi tanács elnöke I. N. Troickij lett.

Érdekes tűzoltóhírek

Új gépezetes tolólétra

A múlt évben kezdték meg az új, LLM—17(51)LH gépezetes tolólétrák kidolgozását, amelyekkel 4—5 emeletes épületekre hatolhatnak fel és szállíthatnak vizet vízágyú-berendezés segítségével a tűzoltók. Az új szer az ALP 17(51)LT típusú gépezetes tolólétra modernizált változata. Leglényegesebb sajátossága az, hogy minden mozgása a gépkocsi motorjának segítségével mechanikus úton történik, míg az LT típusú tolólétra még kézi vezérlésű volt. Az LH létra jellemzőbb adatai a következők:

hosszúsága	6,8 méter
szélessége	2,2 méter;
magassága	2,26 méter;
nyúlása a kiszolgáló személyzettel együtt (2 ember):	4970 kg;
legnagyobb sebessége:	80 km/óra;
legnagyobb hosszúsága kihúzott helyzetben:	

a kiegészítő létrtag nélkül: 17 méter;
a kiegészítő létrtaggal: 19 méter;
erőbaterhelés a teljesen kihúzott létra etején 80 fokos hajlásszög mellett: 300 kg;

kihúzott létra 0 fokról 80 fokig történő mozgatásának ideje: 28 mp;
létra teljes hosszúságban (17 m) való kihúzása 80 fokos hajlásszög mellett: 45 mp;

kihúzott létra jobbra vagy balra történő 360 fokos elmozdításának ideje: 50 mp;

legkisebb hajlásszög, amelynél a létra saját súlyának hatására elmozdul: 20 fok.

A létra három létrtagból és egy 2 n-es kiegészítő tagból áll. A létrtagokat mechanikus úton mozgatják, míg a kiegészítő tag mozgatása kézi úton történik.

Községi típusszertárak

A Gidroszelhoz nevű állami intézetben új típusterveket készítettek községi tűzoltószertárak építéséhez. Az 1954. évben készült tervektől eltérően az új típustervek lényegesen egyszerűbbé és olcsóbbá eszik az építést.

A falusi tűzvédelem megnövekedett igényeinek kielégítésére a Gidroszelhoz

egy-, két-, illetve három tűzoltó gépjármű elhelyezésére alkalmas tűzoltószertárak típusterveit dolgozta ki, s a tervekben igyekeztek a lehető legjobb körülményeket teremteni a szolgálatot teljesítő, illetve a pihenőben levő önkéntesek számára.

Az említett tervek mellett más típusterveket is készített az intézet, köztük egy három gépjármű elhelyezésére alkalmas szertárépület kétféle változatát. Ugyancsak típusterv készült az ifjúsági önkéntes tűzoltótestületek számára alkalmas tűzoltószertárak építéséhez is.

Félaautomatikus telefonállomás

Fontos népgazdasági érdek, hogy a községi tanácsok, a kolhozok és a szovhozok egérsznapos telefonösszeköttetéssel rendelkezzenek. Ezt a problémát hivatottak megoldani a szovjet híradástechnikai üzemek által nemrégiben üzembe helyezett félaautomatikus telefonállomások. Az utóbbi öt esztendő folyamán az Orosz Föderációban kilencezer ilyen állomást létesítettek.

A félaautomatikus telefonállomás a körzeti telefonközponton keresztül távbeszélőkapcsolatot létesíthet az előfizetők azon csoportjával, amelyeket ebbe a rendszerbe bekapcsoltak. A félaautomatikus rendszerbe történő átkapcsolás kézikapcsolással történik, s rendkívüli előnye, hogy a működtetéséhez nem szükséges kezelőse-

Elérkezett az ideje, hogy ezt a terepjáró tűzérési löveget „demobilizálják” és békés szolgálatba állítsák: tűzoltó terepjáró gépjárművé alakították át. A képen Ufa város tűzoltóegységének technikai vezetője, Sz. Razuvajev és M. Kacsukajev főgépkocsivezető megsemmisítik az új tűzoltószert

Tíz esztendő telt el azóta, hogy Harkovban megalakították a gyermek tűzoltócsapatot. Az úttörők és az iskolások az itteni „Gorkij-kultúr-park”-ban ünnepléses keretek között emlékeztek meg az évfordulóról. A vendégek között számos olyan tűzoltó is volt, aki annak idején az ifjúsági önkéntes tűzoltótestületben ismert és szerette meg a tűzoltóhivatást. A képen Vitalij Laptij, a harkovi tűzoltótechnikum hallgatója, a testület egyik volt tagja, Szlava Golovinnal, a 4-es számú iskola-internátus ifjú tűzoltójával

mélyzet. Eppen ezért a kevésbé lakott helyeken is magnyugtatóan oldódik meg a tűzjelzés problémája.

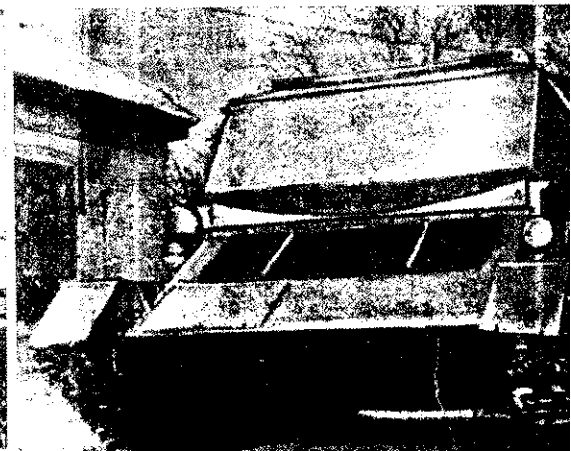
Hasznos kezdeményezés

A rosztovi területi ÖTSZ-tanács a területileg illetékes állami tűzoltóparancsnoksággal együttműködve — a város központi filmszínházában tűzvédelmi hetet rendezett. Az épület előterében vitrineket helyeztek el. „Övjáték meg a lakóházakat a tűz pusztításától!” — „Ne engedjétek a gyermekeket a tűzzel játszani!” — „Sajátítsátok el a tűzoltófelszerelések használatát!” — hirdették a különféle tűzvédelmi plakátok. Tűzvédelmi nyomtatványokat adtak a látogatóknak, és az ügyeletes tűzvédelmi dolgozók az érdeklődőknek szakszerű felvilágosítást adtak. A tűzvédelmi propagandafilmeik jól egészítették ki a tűzvédelmi hét műsorát.

Egyidejűleg a város központi kultúrparkjában bemutatót tartottak a legkorszerűbb tűzoltófelszerelésekkel.

Külön érdekessége a hétnek, hogy az önkéntes tűzoltók kultúrscsoportja nagy tetszéssel fogadott esztrádműsort és hangversenyt is adott.

(A közölt anyagokat a „Pozsarnoje Gyelo” 1961. januári és februári számaiból vettük át.)

Beszámoló előtt

Az egyik a három közül. Nagy Miklós űrmester a megadott kérdések kidolgozásán munkálkodik.

MIRE E SOROK NAPVILÁGOT LÁTNAK, már mindhárman túl lesznek a beszámoló izgalmain. Megtörténik a számadás, a tanultak alapján nyújtott feleletek osztályzatokban realizálódnak. Talán sor kerül egy röpke pihenőre is, hogy azután újult erővel tovább tanulják — immár a harmadik negyed-év tananyagát...

Most azonban még előtte vannak... Lázasan készülődnek: a szokottnál gyakrabban és nagyobb figyelemmel böngészgetik a kijelölt szakirodalmat, s aprólékos gondallal jegyzetlik a lényegeset. Jobban elmélyülnek az egyes tételekben, igyekeznek a fogas kérdéseket is megérteni, s ha netán nem megy — hát a hozzáértőbbekhez folyamodnak.

A FELKÉSZÜLÉST ILLETŐEN — hármójuk közül — kétségkívül Nagy Miklós űrmester és Grausz Antal tizedes állnak a legjobban. Mindketten instruktorok, egyikük a Békéscsabai Pamutszövőipari Vállalatnál, másikuk pedig a Sarkadi Cukorgyárban teljesít szolgálatot. Már az első negyedévi rajtjuk is aránylag jól sikerült: 3,5, illetve 4,5-es átlageredményt produkáltak. Szorgalmasan tanultak az elmúlt három hónapban is. Ottjártunkkor pl. már szinte valamennyi anyaggal végeztek s jobbára ismételték, a tanult anyagokat rendszereztek. Űrmös András törzsőrmesternek, a békéscsabai alosztály

rajparancsnokának valamivel nehezebb a helyzete. Ő gyengébben kezdett, s az első negyedévben is csak pótbeszámolóval sikerült tisztességes tanulmányi eredményt elérnie. Most is nehezen bírkózik az anyaggal — különösen az elektromossággal. Azért igyekeznek, s mint tapasztaltuk, betegágyában is szorgalmasan lapozgatja a tankönyveket.

A „LEGRÁZÓSABB” TANANYAGOT — mindhármuk egybehangzó véleménye szerint is — a megelőző tűzrendészeti témakör képezi. A két instruktor már aránylag könnyebben boldogul vele, ők ugyanis a megelőző „szakmában” dolgoznak s szolgálati ténykedésük során nap mint nap a gyakorlatban is találkozhatnak a felmerülő kérdésekkel. De azért nekik sem könnyű, hiszen — mint elmondották — még igen felszínesek az elektromossággal kapcsolatos alapismereteik, az előképzettség hiányáról nem is beszélve... Ilyen körülmények között azután — érthetően — ugyancsak meg kell nyomniuk a „gombot”, hogy megnyugtatóan eligazodjanak a nagy- és kisfeszültségű erőáramú berendezések tűzrendészeti követelményeit vagy pl. az elektromos berendezések tűzrendészeti ellenőrzését felőlelő tudni-valókban.

MEGLEHETŐSEN NAGY GONDOT ÉS SOK FEJTŐRÉST OKOZ mindhármuknak az osztályparancsnokság által meghatározott beszámoló-anyag (tanulmány) feldolgozása, összeállítása is. S, mint tapasztaltuk, most, a felkészülés utolsó szakaszában — az ismétlések mellett — jobbára ez köti le az idejüket. Persze, szerepet játszik ebben az a körülmény is, hogy az osztályparancsnokság nem éppen szerencsés intézkedése következtében igen leszűkült a felkészülési idő. (Az osztályparancsnokság ugyanis csak február 25-e körül, a

vizsgakérdések kibocsátásakor hozta tudomására az érdekelteknek az általa meghatározott beszámoló-tételt.) A feladat nem könnyű: egy-egy tanulmányt kell készíteniük, mégpedig a Pamutszövőipari Vállalat, illetve a Cukorgyár telepítésére és építésére vonatkozó tűzrendészeti szabályzatokkal, valamint — s ez a rajparancsnokra vonatkozik — a csabai István-malomban előfordulható tüzek általános jellemzésével kapcsolatban. Van hát mit dolgozni, s bizony igencsak össze kell szedni minden tudásukat, hogy sikeresen megbírkózzanak ezzel a nem éppen egyszerű követelménnyel.

Grausz Antal tizedes. Felkészüléssel foglalkozik a Békéscsabai Pamutszövőipari Vállalatnál.

VALÓBAN, NEM EGYSZERŰ DOLOG egy ilyen vagy ehhez hasonló tanulmány összeállítása. Különösen feladja a leckét a szóban forgó három elvtársnak, hiszen lényegében még csak most kezdtek hozzá a megelőző, illetve taktikai ismeretek módszeres és elmélyültebb tanulásához, s valamiféle gazdag tapasztalatokkal sem igen rendelkeznek. Eppen ezért talán nem ártott volna, ha az osztályparancsnokság oktatási és módszertani bizottsága inkább más, egyszerűbb megoldásokkal próbálkozik vagy legalábbis — s ez instruktorok esetében merül fel — nem kifejezetten telepítési és építési vonatkozású feladatokat jelöl meg a tanulmány főbb szempontjaiként. A telepítéssel és építéssel kapcsolatos tűzrendészeti szabályzatok és tenni-valók ismerete, alkalmazása ugyanis nem elsősorban instruktoraink közvetlen feladatkörébe tartozik.

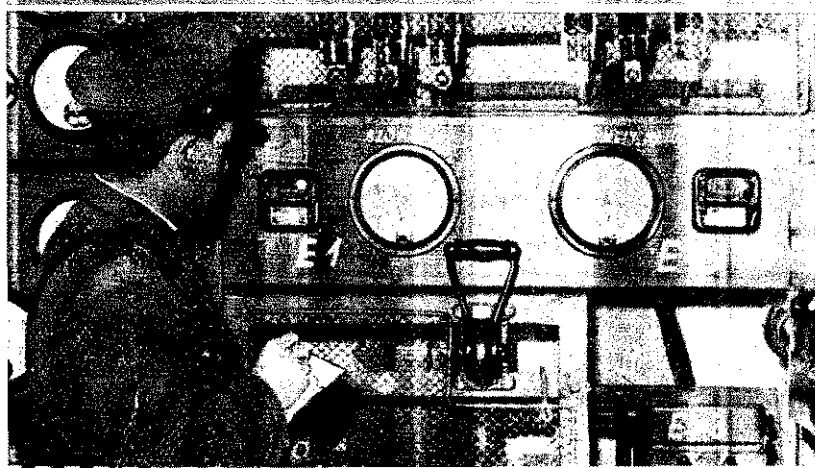
NYILVÁNVALÓAN KORAI LENNE MÉG messzemenő tapasztalatokat leszárnai az eddig tanultak gyakorlati munkában való felhasználását és alkalmazását illetően. Annyl azon-

ban bizonyos, hogy a két insruktor tevékenysége szemléletmást javul, mind hozzáértőtl és következetesebb. S mind az általuk vigyázott objektumok megelőző tűzrendészeti helyzetében is tükröződik. Nagy elvtárs elmondotta pl., hogy már az eddig tanultak felhasználásával is valahogyan magabiztosabbá vált, és bátrabban vitába szállt egy-egy tűzrendészeti követelmény érvényesítésé érdekében, még akkor is, ha olyan „rázós” problémával szemben, mint a meglehetősen bonyolult elektromosság. Hasonlóan vélekedik Grausz tizedes, sőt Űrmös törzsőrmester elvtárs is, aki viszont a beosztottak neveléséhez merít segítségét a tananyagból.

RÖVIDEN MÉG NÉHÁNY SORT az osztályparancsnokság és az érdekeltektől alosztályok kapcsolatos ténykedéséről, a beszámolóra, illetve alapvizsgák kötelezettek tanulmányainak irányításáról és segítségéről. Támasztott követelmények nagyok, a mérce meglehetősen magas. (Az említett tanulmány esetében talán túlságosan magas.) Az osztály- és alosztályparancsnokság lelkiismeretes felkészülést, megalapozott tárgyi tudást követel. De nem csak követelnek! A csabai sarkadi alosztály parancsnoka és tisztjei, de az oktatói és módszertani bizottság tagjai felelősséget éreznek az elvtársak tanulmányáért s kötelességüknek tartják az alapvizsgások segítségét. S azután akad más segítség is — a gyár dolgozók, mérnökök és műszaki személyében. Nem egyszer előfordult, hogy — főleg az elektromossági témakörben — éppen egyik-másik gyár műszaki dolgozó segítette hozzá a két instruktorot egy-egy bonyolultabb tétel tökéletes megértéséhez. S mindez így van rendjén...

MINDEN RENDJÉN — alapszabályként véve jó benyomást kaptunk szerzettünk a Békéscsabai II/a csoportba sorolt első éves tanulmányi munkáját illetően. Most az a legfontosabb hogy továbbra is becsületesebb képességeik legjavát nyújtó tanuljanak s így szerzett ismereteiket ne csak a beszámolókon, hanem a mindennapi szolgálatban is maradéktalanul hasznosítsák. S ha ez így lesz minden bizonnyal elmondhatjuk, hogy tanulásuk nem öncélú, hanem szerves részét képezi annak a nagy munkának, amelynek homlokterében négygázdaságunk tűzvédelmének gyors és következetes megszilárdítása áll.

A tanultak alapján könnyebb az elektromos berendezések működésének ellenőrzése is

Kócai képeslap

ÖSZINTÉN SZOLVA szégyelljük fényképezni a kócai önkéntesek izoltóóthonát, pedig az három eszendőveji ezelőtt még az egyik legjobb ilyen létesítmény volt az országban.

Az történt ugyanis, hogy a helyi nácis az egyik építőipari ktsz-t egy-erőn beutalta hozzájuk „társbérnek”. A ktsz emberei azóta nap int nap valóságos csatatérre változtatják az egykor kis helyi népdívészeti múzeumnak is beillő tűztóóthonát. S bár mindez a tanács-íza tőszomszédságában zajlik le, a értékek cseppet sem nyugtalanít- k az illetékeseket. Máskülönben gyan lenné lehetséges, hogy a sz emberei időnként „provizóri- as” raktárnak használják fel a ertárat, és benzint „fejtenek le” a iszenléti kismotorfecskendő tartá- ából...

Ugy látszik, az itteni vezetők meg- ak a tanácsülés határozatain te- ik túl magukat, amely egyhangú- g kimondotta, hogy haladéktalanul eg kell szüntetni a botcsinálta rsbérletet, hanem a 30/1955. MT. ámu rendeleten is, amelynek 8. ában szó szerint a következő ol- isható:

„A tűzoltóságok használatában ál- ingatlanokat és a részükre épülő tesítményeket csak a tűzoltóság éljaira szabad használni. Ezeket a

tűzoltóság használatából az érdekelt felügyeleti szerv csak a beügyim- niszerrel egyetértően vonhatja el.”

Mármost joggal vetődik fel a kér- dés: ha már ilyen szabálytalanság történt, a járási vagy a megyei ta- nács miért nem kötelezi a kócai ta- nácsot a nyilvánvaló törvénysértés haladéktalan megszüntetésére?

HANEM AZ EMLÍTETT sanyarú körülmények azért a száznál több kócai önkéntesnek egyáltalán nem szegik kedvét. Ot rajuk szorgalma- san készüli a járási tűzoltóverseny- re, hogy a hagyományokhoz illően ismét értékes babérokat szerezzek. És ott vannak mindenütt, ahol segíteni kell a bajbajutott embere- ken. Igaz ugyan, ezéri még köszö- netet sem várnak...

Március 13-án délelőtt például Ju- hász János, a testület egyik fiatal tagja sikeres életmentést hajtott végre. Ez úgy esett, hogy egy Szeles Pál nevű helybéli iakosra ráomlott a frissen ásott kút. Az összesereg- lett bámészködők kétségbeesetten és tehetetlenül mézték a betemetett em- ber vergődését. Az odaérkező Juhász János azonban egy pillanatig sem töprengett a beavatkozás mikéntjén, hanem kötelel kötött a derekára, ásót ragadott, és nagyobb sérülés okozása nélkül kimentette az illetőt.

Munkában a szakkör — (fenn) Juhász János, az életmentő

— Ugyanezt bármelyikünk meg- tette volna — hártotta el magától szerényen a dicséretet —, hiszen a továbbképzés anyagában nálunk az életmentés és az elsősegélynyújtás is szerepel...

BIZONY, SOK ÁLLAMI TŰZOLTO is megirigyelhetné a kócai tűzoltó- fiataloknak az elektromossággal kapcsolatos ismeretekben szerzett jártasságát. Az elmúlt év őszén La- czi István honvédtizedes vezetésével rádiós szakkört alakítottak. Az alap- fogalmaknál kezdtek, és most úgy eligazodnak a szuper-rádiók bonyo- lult szerkezetében, mintha világlele- tükben ezzel foglalkoztak volna. A megyei MHS ellátta őket a szüksé- ges felszerelésekkel és szemléltető

eszközökkel, úgyhogy a visszacsato- lás, a hangfrekvencia és a többi „rejtélyes” szakkifejezés ismerete ma már jóformán a „kisújjukban” van, és így azután érthető, hogy jó- minőségű vevőkészülékeket is készí- tenek. Különösen Gedei Rafael, Luti- sán Ferenc és Sall József jelesked- nek, de mint Laczi István szakkör- vezető elmondotta, a többiek is igen szorgalmasak.

Egyébként — a tervek szerint — a nyári mezőgazdasági munkálatok idején a község két helyén felállít- andó figyelőhelyről ultrarövidhullá- mú rádióadón érkeznek majd be a jelentések a tűzoltóóthonba, amely- ben akkorra már remélhetőleg a tes- túlet lesz a kizárólagos „tőbéri6”...

EGY KIÁLLÍTÁS MARGÓJÁRA

A Tatabányai II. számú Erőmű Vállal- tnál 1961. január 5–29-ig „Baleset- és tűzvédelmi” kiállítás nyílt, amelyre az osztály- és az alosztályparancsnokságot is meghívta a rendezőség.

Szívesen fogadtuk a meghívást, és el- rulom, hogy odafelé sokféle gondolat rdult meg bennem. Leginkább az fog- lalkoztatott, hogy vajon milyen színvonalú kiállítás, és milyen hatással lesz majd dolgozókra. Ez annál is inkább érdekelt, mivel a vállalat saját erőből szervezte — ár nem első alkalommal — a kiállítást.

Mondhatom, alaposan meglepett az a ma- gas színvonal, a cél- és szakszerűség, vala- mint szervezettség, amely már az első lát- táásra szembetűnt.

Flórián elvtárs, az Erőmű Vállalat igaz- gatója nyitotta meg a kiállítást, amelynek további programjában annak megtekinté- sén kívül két tűzrendészeti propaganda- film vetítése is szerepelt.

Mint hatósági munkakörben dolgozó, a kiállítás szervezéséről megállapítottam, hogy az igen szemléltetően mutatja be az

emberi élet és a közösség vagyonának védelme érdekében szükséges óvóintézkedéseket. Célját is elérte, amit az ott el- hangzott és a látogatási könyvbe bejegyzett vélemények bizonyítanak. Főléttébb nagy hatással volt rám az az önfeláldozó munka, amelyet az üzem vezetői és dol- gozói a kiállítás sikere érdekében végez- tek, és úgy érzem, munkájuk példa lehet más üzemek számára is.

CSEPECZ JÁNOS t. szds.
Tatabánya

A jól sikerült kiállítás néhány dekoratív részlete

Egyáltalán nincs sok csodálkozó vagy méltatlankodni valója a nyitáskor az erdőgazdaságok vezetőinek, amikor az igazgatóságon elbűk teszik aláírásukat a „Kötelezvény”-t. Magukról azt gondolhatnák, amit akarnak, — alá kell írniuk. Vállalniuk kell az egyszemélyi felelősséget az esetleges károkat, az erdő rendjének megsértéséért és még jó néhány egyébért. S hogy ez mennyit érint bennünket? Csak annyiban és egyrészt már itt kezdődik a megélés —, hogy az illetők azért is kötelezettek vállalni, hogy a tervrendszert követelményeknek is megfeleljenek. És ha közben netán ledékenység környezné őket, ha nem, hát a sajátkezü aláírásuk, helyük címének és személyi igazolványuk számának bejegyzése a kötelezvények éberségük felülkerekedését sere...

Az említett kötelezvény-nyomványt Parádúrdón, az igazgatóság olvaszták, és ez az intézkedés a végleges alapososságra vall. De ha azt sem mondhatta volna, ha csak aláírta valamit, egyidejűleg nyári táborozás szabályait” felülkerekedését „12 parancsolatot” is a mátrai nyomják. Ebből minden vonatkozik...

Készletléti szerzőknek a gyöngyösi erdőgazdaságban

lényeges magatartási szabályt ismerhet. És nehogy megfélemlítsék a leglényegesebből a 7. fejeletben megfogalmazottakat: „gyűjtani és fenntartani (?) csak arra kijelölt helyen szabad. Amennyiben erre szültség sincsen, eltiltani. Táborozás megszűntével az erdő mindig megbízhatóan (lefőli) kell eloltani!”.

Senkit nem vizsgáztattunk le a rendszertől a gyöngyösi erdőgazdaságban. Egyrészt jogunk sem ehhez, másrészt meg azért nem tünk fel ellenőrző kérdést (bá ha már jogunk lett volna), nem kértünk az elvtársaink közlését tájékozottságában. A kolán és a technikumban az egyik fontos tantárgy a tűzvédelem ismerete, s tekintve, hogy nem egytől-egyik fiatalok az erdőgazdálkodók, feltételezzük, hogy emlékeznek a tanultakra. De nem így lenne, akkor sem hiányozna az elvtárs munkája a biztossá, hogy állandó „edzőlegyenek...”

Gyöngyösi erdőgazdaságban azzal a tervvel számoltunk, hogy 8-án a 13. dőrszékben (Mátrászentmiklósban) 0,1 hektár 5 éves fenyőültetvény. A tűzet az egyik ottani okozta. Réteget takarított, és meggyújtotta. Úgy látszik, a ledékenységet a kötelezvény olvasztás miatt a gazdák átterjedt a fialapításra. Szerencsére csak 6

Ragyogó tavaszi nap köszöntött ezen a reggelen a Mátrára. Szinte nem is hiszi az ember, hogy még csak március 10-ét mutat a naptár. Gyönyörű szélescsendes idő. A napsütötte oldalak csak úgy ontják a meleget; a Kékes északi lejtőjén még összefüggő hótakaró fehérik. Mátrafüred, Mátraháza, Parád és Parádúrdó környékén már eleven az élet az üdülőkörhöz közelebbi erdőrezekben. A pihenést élvező dolgozók és kirándulók arcára mosolyt varázsol a túlkorai tavasz; az erdészeti vezetőknek és dolgozóknak homlokán mélyebb barázdát szánt a gond; már veszélyesen száraz az avar...

A kiterjedt erdőgazdaság öregfiatalja ismeri. Ha szikár alakja megjelenik valahol, a kerületvezető erdészek önkéntesül is a fegyvert igazítják, s a szolgálati táskához téved a kezük... Pedig mosolygós, halkszavú embernek ismertem meg őt. Olyannak, aki mosolygva, barátságosan mondja meg a véleményét, de úgy ám, hogy az illető nem mindig mosolyog az észrevétel... Bakondi Ernőnek hívják, ő a Mátrai Erdőgazdaság erdőőrzési felügyelője (úgy is nevezhetnénk, hogy szolgálatvezetője) és egyúttal a tűzrendészeti előadója is. Az ő gondos, lelkiismeretes munkáján alapszik az erdészeti hivatásos dolgozóknak szolgál-

a gazdaság. Azt mondják, egy néhány esztendője még csametekert volt a korszerű épületek és a nagy udvar helyén. Most szerelők „valójában” az egyik lánctalpat; különféle speciális erdészeti gépeket javítanak az udvaron. A szerelőcsarnok üres, a gépszímben csak egy rozogant Csepel „fakarusz” árválkodik. Itt úgy mondják, az a jó. Mert ha „telt ház” lenne, az annyit jelentene, hogy rossz munkát végeznek az itteni dolgozók. Egyébként mindenütt rend és tisztaság uralkodik; a tűzvédelmi eszközök is egytől egyig a kijelölt helyükön találhatók.

Csak az tudja leírni, hogy milyen komoly erőfeszítéseket tesz az erdő tűzvédelme érdekében az Országos Erdészeti Főigazgatóság, aki így hozzánk hasonlóan nektívag valamelyik Erdőgazdaság területének. Egy-egy figyelmeztető tábla ugyan nem sokat mond, de ha azt vesszük, hogy csak a mátrai területen hány ezer ilyen van az már annál komolyabb tény. Ez egyébként csak egy a sok más megelőző intézkedés közül, olyanokból nem is szólva, hogy minden igazgatónak, erdésznek tűzrendészeti vizsgát kell tennie. sőt, a tűzrendészeti előadók 2 éves tanfolyamot végeztek. S hogy ez utóbbit milyen komolyan vették a résztvevők, arra talán a 4,8-as tanulmányi átlag a legjellemzőbb...

Bakondi elvtárs, az erdőgazdaság tűzrendészeti előadója

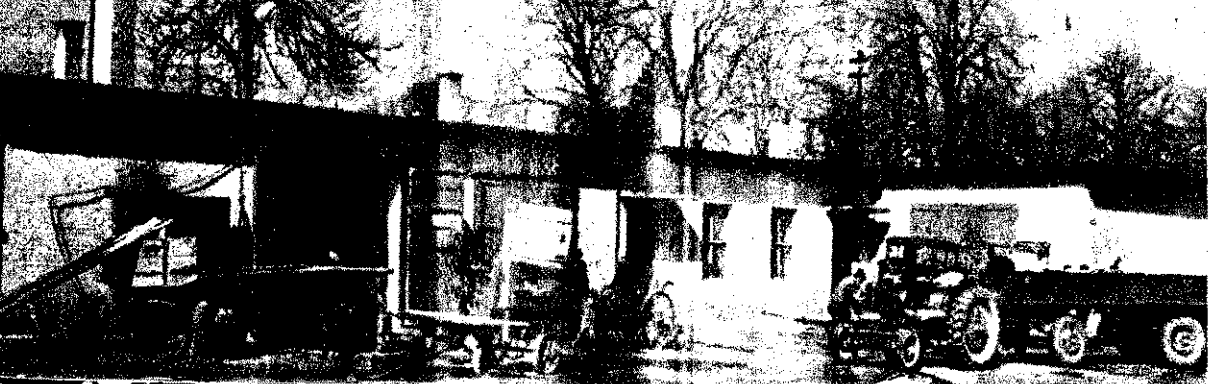
lata, fegyelme, az erdő törvényes rendje és tűzvédelmi helyzete, de a társadalmi tulajdon dőzményeinek egyike-másika is megismerkedhetett már vele az illetékes járásbírószolgálatokon...

Már nem emlékszem pontosan, hány kilométer hosszú az Ilona-völgy, de hossza szemre is elég tekintélyes. Megkapó, kedves látvány, amint patakjával, zöldellő pázsitjával és makadámútjával az enyhén párás távolba vész. De most nem is ez a lényeges, hanem az, hogy itt van az Erdőgazdaság géppalotája. Bármilyen furcsán hangzik is, de ilyen intézménnyel is rendelkezik

Tölgy, cser, bükk és gyertyán — amerre a szem ellát. A rozsdabarna, száradó alomból úgy nyúlnak az ég felé a gyertyánok karcsú törzsei, mint a síma nádszál. Lombtalan koronájuk egy-egy óriási nyírfaszerűként ágazik szerteszét az elsárgult, de le nem hullott levelű cser- és tölgyfák társaságában... Lenyűgöző látvány ez a hatalmas összefüggő erdő, amelyhez Héves megye háromnegyed része, Nógrádnak pedig a 35%-a tartozik, s a pétervási, a gyöngyösi meg a hevesi járás teljes egészét és az egri felet hívják úgy gyűjtőnéven, hogy Mátrai Állami Erdőgazdaság.

Egy ismerősöm azt mondta, hogy az erdészek valahogyan különös emberek. Indokot nem mondott, tekintve, hogy az egészet egy beszélgetés során jegyezte meg. Kíváncsian vártam a veük való találkozást, és egy napos együttlét után magam is arra a megállapításra jutottam, hogy tényleg igaza volt ismerősömnek. Mert ahánnyal csak beszéltem, egytől-egyig valóságos imádják az erdőt, szerelmese hivatásának, és el sem tudná képzelni az életét az Alföldön. Igaz, valamilyen nyílen a hegyvidéken pillantották meg a napvilágot. Úgy ismerik a rengetéget, mint a tenyerüket, de tán a kerületükben tanyázó vadakat is külön-külön megjegyzik. Szeretik az erdőt, de mérhetetlenül haragszanak a kártevő emberekre, különösen, ha azok gondatlansága nyomán a tűz is fellobban a száraz avaron...

Tavaszi „csendélet” az erdőgazdaság Ilona-völgyi géppalotájának udvarán

kár keletkezett. A tűzokozó etére válik, hogy azonnal fel- ita a környéket, s így a tüzet csárjában elfojtották. Azért m, hogy ez a ténykedés (a zást kivéve) becsületére vált, mint az elvtársak mondták yi erővel el is futhatott volna, or bottal üthetnék a nyomát. A kár is beláthatatlan volna, még a gondatlan embereket lenet egyformán elparen-

olyan jellegű itt az önkéntesi gárda, mint egy községben és üzemben erre figyelmeztettek is. Kiképzésük rendszeres, de a kerü- letvezető erdészek is ugyanolyan képzetek, mint a központi önkén- tesek. És itt más ennek a jellege is, mert a lényeg az, hogy ha a ter- rületet járva tüzet észlelnek, ak- kor szakszerűen tudjanak intéz- kedni.

Ugy írom le, ahogyan mondták: „Az a tavasz biztos jele, ha a körösi mocsár zúg, mert akkor két nap múlva az utolsó hófolt is eltűnik...” Nem tudom mennyi

gondolnak, amikor hátuk mögött fellobban a tűz...

Az egyetlen közlekedési eszköz, amellyel a püspökfői termelés meg- közelíthető - az erdei kisvasút. Ol- dalakat lehetne a nagyvasút „öcs- cséről” írni, de helyszűke miatt csak annyit: olyan ez is, mint a nagy. Csak éppen játékszernek tű- nik emellett. De nem így az ad- minisztrációja! Ha vágánygépkocsi- val mégy, itt is úgy félreállítanak a kiterőbe, mint a MÁV-nál, s bár keskeny a vágány és aprócska a kocsi - a mérge legalább akkora, mintha - mondjuk - Hatvannál kerülgetne... Egy viszont vígaszul szolgáljon: a „kávédaráló” kémé- nyén ott a szikrafogó, úgyhogy tüzet nem okoz. Vágánypár csak egy van (néhol hullámos), „csi- hogó” is csak egy-kettő, ezek meg amúgyis lassan járnak (igaz, annál nagyobb zajjal), így azután csak a mérge marad változatlan mennyiség- ben, amíg az ember Űzstatón a zúda fűllikettő szomszédságában álldogál...

Senkinek nem ajánlom, hogy né- mi előzetes erdészeti szakismeret nélküli erről vagy arról érdeklőd- jön. Nem azért mintha „átráznák” a szakemberek, hanem ha semmit nem konyit a dologhoz - ugyan- csak nézelődhet, amikor elkezdik magyarázni, hogy azt mondja: „Ezek itt sarangolt egységes tűzifák; ez emitt előhasználati, az ott fő- vagy véghasználati terület, amott már tarvágás, jobban mondva fel- újító vágás látható” és így tovább és így tovább... Mindebből pedig annyit lát a jámbor laikus, hogy egyik helyen ritkább az erdő mint a másikon; a nyomvonal mellett méterfák sorakoznak, és 200 méter- rel arrább meg egyszerűen leta- roltak mindent...

Felbög a fűrészmotorja. A fa- óriás megremeg, megrázkódik, majd mintegy utolsót sóhajva - recsegve-ropogva levágódik az alomra. Egyik a másik után válik meg évtizedes gyökerétől, hogy ha- látiában ismét az embert szolgálja... 3000 m³-es komplex-termelés törté- nik itt Püspökfőn. Két brigád dol- gozik, de már nem úgy mint ré- gen. A korszerű technika ide is el- jutott. Jóllehet, nehéz ezt a 40 kilós számszámot egész nap hor- dozni, de teljesíthetősége minden- ért kárpótol: megkönnyíti az erdei dolgozók munkáját és sok- szorosára emelkedik a termelés.

A munkahely közepetájan vé-konyka fűstökgyő igyekszik a ma- gasba. A dolgozók tüze ez - reg- gel óta ég. A szakszerűen körül- határolt területet hamu borítja; alatta parázs szunnyad, s csak ak- kor éled, ha rádobnak egy-egy da- rabot. Bár „meleg” munkát vé- geznek itt, mégis jólesik egy kis pótmeleg, tekintve, hogy a késő délutáni nap már nem győzi ener- giával, s csak a világításra futja erejéből. Nem is baj, hogy tüze- nek, hiszen vigyáznak rá. Csak ott a hiba, ha munka végeztével min- denki azt gondolja, hogy majd a másik oltja el, és a végén ott hagy- ják - égve... Mert ilyenkor elég egy kis szél is, hogy felkapja a parazsot és máris lángraolban az

Még néhány pillanatot és lezu- han a faóriás!

A termelés dolgozóit ilyen szak- szerűen tüzelnek

alom. S kit vonnak felelősségre?... Az erdészt, mert neki kell meg- győződnie arról, hogy rend ma- rad-e a munkahelyen... Hogy miért kell erről beszélni? Csak azért, mert a 2,5 milliós tűzkarban az ilyen esetek is benne szerepel- nek...

A rakodóhelyen, a patak szomszédságában üldögé- lünk. A tűz megvilágítja az arcokat. Füstje néha fintorra torzítja a mo- solyt, de ennyit igazán el lehet szenvedni egy kis me- legért. Hűvös szél kerekedik. Az egésznapos ragyogó idő után meg- borzongat bennünket. A nap már régen elbújt a hegy mögött. Egy- re sötétebb lesz, csak az égből derít némi fényt. Itt lenn, lassan minden a sötétségbe olvad. Szede- lőzködünk. S ahogyan állik, a pa- tak vizével kioltjuk a parazsot. Apró „küllönkocsink” motorja fel- bög, s nekivágunk a lejtnek, fe- felé. A vékonyka sín pár érdekesen- világit utánunk. Olyan, mintha két ezüstös szalagot húznánk magunk mögött...

- beszeri -

tteni erdészet vezetője írodá- falán térképek tömege. A sok egyre felelgyelünk. Itt „Tűz-

rogó tisztaság és rend uralkodik a gazdasági épületek és az üzemenyagtároló tájékán is

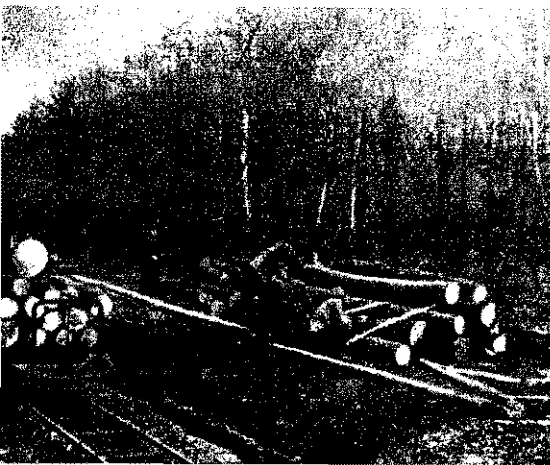
Nyílladók tisztítását végzik a püspökfői termelésen

térkép”-nek nevezik. A tér- t az erdészet hatáskörébe tar- tó terület van feltüntetve. Ezen mindenütt bejegyezve a meg- ités lehetősége, s vízszertési k és szárazambázisok. Mint ották, a solymosi területen s szárazambázis van, s lehet fűrészn hangzik, de esküsznek gy az összes báziskészlet kö- nyírfaseprűt becsülik a leg- ve, és állítják, hogy az a legjobb- bevált oltóeszköz... Nem vitam az elvtársakkal, hiszen ne- nagyobb tapasztalatuk van eb- bár jómagam a jó megelőzést m a leghatásosabbnak...

ebben az igazság, de azt sem, hol az a bizonyos mocsár és milyen a zúgása. De elhiszem, hogy nyilván sok évtizedes tapasztalaton alapszik ez a megállapítás. A környékre jö- vő üdülők bizonyára nem tudják ezt, ők csak a tavaszt érzik, amik- or séta közben nap felé tartják az arcukat és mélyeket szívznak az éles levegőből s a cigarettából, mielőtt eldobnák azt... Meg kell hagyni, az erdészet vezetői előre- látó emberek, mert már idejében érintkezésbe léptek az üdülők ve- zetőivel, hogy a kéthetenként jövő újabb csoportokat rendszeresen ti- gyelmeztessék a tűzveszélyre. Hát igen, így van ez. A tavaszra nem kell felhívni a figyelmet, azt min- denki érzi, de veszélyre csak akkor

ős önkéntes tűzoltóság is dődik a központban. No, nem

Nehéz a munkája a ra- kodóhelyen, a patak szomszédságában üldögé- lünk. A tűz megvilágítja az arcokat. Füstje néha fintorra torzítja a mo- solyt, de ennyit igazán el lehet szenvedni egy kis me- legért. Hűvös szél kerekedik. Az egésznapos ragyogó idő után meg- borzongat bennünket. A nap már régen elbújt a hegy mögött. Egy- re sötétebb lesz, csak az égből derít némi fényt. Itt lenn, lassan minden a sötétségbe olvad. Szede- lőzködünk. S ahogyan állik, a pa- tak vizével kioltjuk a parazsot. Apró „küllönkocsink” motorja fel- bög, s nekivágunk a lejtnek, fe- felé. A vékonyka sín pár érdekesen- világit utánunk. Olyan, mintha két ezüstös szalagot húznánk magunk mögött...

A „Magyar Tűzoltó” múlt havi számában az üzemi önkéntes tűzoltóság szervezésének, fenntartásának és működésének néhány időszerű kérdéséről írtam. Most mintegy folytatásként szükségesnek tartom, hogy a kiképzéssel is foglalkozzam, tekintve, hogy az üzemi önkéntes tűzoltóságokat nem elég csak egyszerűen megszervezni, hanem a működésükhöz szükséges összes feltételeket is biztosítani kell. Ennél a kérdésnél — véleményem szerint — abból kell kiindulni, hogy mindenképpel rendelkezésre kell bocsátani a tűzoltósághoz szükséges felszereléseket.

Milyen felszerelésekkel kell ellátni az üzemi önkéntes tűzoltóságokat?

A témának vizsgálatánál mindenkor az üzemi tűzveszélyességét kell elsősorban szem előtt tartanunk. Ugyanakkor figyelembe kell vennünk a 1020/1960. BM OTP számú utasítást, mely az üzemi önkéntes tűzoltóság szervezését és kiképzését szabályozza.

Mindenekelőtt az I. veszélyességi csoportba sorolt objektumokban — amelyeknél üzemi önkéntes tűzoltóságok szervezése szükséges — kell biztosítanunk kismotorfecskendőt és hozzá megfelelő felszerelést.

A II. veszélyességi csoportba sorolt objektumokhoz csak akkor adjunk kismotorfecskendőt, ha az összes I. veszélyességi csoportba sorolt objektumokban biztosítottuk már ezt a felszerelést. Ebben a veszélyességi csoportban úgy állapítsuk meg a sorrendi kérdést, hogy a csoporton belül ismét a veszélyességet bíráljuk el. Pl.: adva van egy textilgyár, valamint egy téglagyár és mindkettő a II. veszélyességi csoportba van sorolva, s választanunk kell, hogy melyik üzembe adjunk kismotorfecskendőt. Ebben az esetben feltétlenül a textilgyárat kell választanunk, mivel a textilgyárban jóval több a tűzveszély, mint a téglagyárban — még akkor is, ha a téglagyár egyes épületei esetleg faszekeretűek.

A III. veszélyességi csoportba sorolt üzemekhez nem szükséges kismotorfecskendőt adnunk, mivel a kismotorfecskendőket sokkal gazdaságosabban használhatjuk ki a veszélyesebb üzemekben vagy pedig a községi önkéntes tűzoltóságoknál.

A kismotorfecskendő biztosítása az általi tűzoltóság feladata. Ez egyben azt is jelenti, hogy a megyei osztályparancsnokság felelős azért, hogy működése területén helyesen — a veszélyességet mindenkor figyelembe véve — legyenek elosztva a rendelkezésre álló kismotorfecskendők. Ebből magától értetődően következik, hogy az osztályparancsnokságnak joga van működési területén belül átcsoportosításokat eszközölni annak érdekében, hogy elsősorban a veszélyesebb üzemek legyenek ellátva fecskendővel.

A kismotorfecskendők elosztásánál mindig figyelembe kell vennünk az adott létesítményben rendelkezésre álló vízforrásokat is. Ennek szem előtt tartásával kell eldönteni az elosztásnál, hogy hova adunk 800 l/p-es, illetve 400 l/p-es kismotorfecskendőt.

A nagyüzemekben is megoldható

Az igen nagy üzemekben általában nem elég egy kismotorfecskendő biztosítása, mivel a nagy területen egy kismotorfecskendővel nem lehet eredményesen működni. Ilyenkor az a helyes, ha az üzem területét több részre osztjuk fel és több kismotorfecskendővel biztosítjuk a létesítmény tűzvédelmét. Persze, ilyen esetben a kismotorfecskendőket nem egy helyen tároljuk, hanem a számuknak megfelelően a megállapított körzetekben kisebb szertárakat létesítünk, és ott helyezzük el a kismotorfecskendőket. Ehhez viszont az is

kalmával ne kelljen az üzemrészek a készenléti helyekről — elvinni szereléseket, mert az esetleg az üzem védelmének rovására mehet. Emellől önkéntes tűzoltók kiképzésén túl a lékfelszereléseket jól felhasználható dolgozók oktatásánál is.

Az üzemi önkéntes tűzoltóság jó désenek egyik legfontosabb feltétele landó kiképzés biztosítása. Eméllkül is az önkéntes tűzoltóság nem műl eredményesen. Sajnos, ezen a ter még elég sok hiányossággal találkozunk ninc megfelelő kiképző, az önkéntek oltók nem jelennek meg a kiképzés stb.). A kérdés megoldásában sokat az 1020/1960. BM OTP utasítás, megszabja a kiképzés módját, idejé parancsnokok oktatását. Ezzel lény sok olyan kérdés rendeződött, ar korábban állandó nehézségként jele tek.

Az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság rendelete szerint az üzemi önkéntes tűzoltóság továbbképzéséért az üzemrendészeti előadója felelős. A felelős kérdése azonban nem azt jelenti, h munkát egyedül neki kell elvégezni ezen ez helytelen is lenne. A tűzrendészeti előadó feladata az, hogy mir feltételeket biztosítsa, amelyekkel a zést meg lehet tartani (létszám, felés, segédanyag stb.). Az üzemi önkéntes tűzoltók kiképzését azonban mindenben a parancsnoknak kell végeznie.

Milyen legyen a kiképzés

A kiképzés kérdésénél tehát aleg fontos az, hogy milyen megfelelő parancsnok l aki képes arra, hogy az önkéntes tőkés munkára kiképezze. Ezen esetben a tűzoltásnál az egységet vezeti. Még azokban az üzemekben se vegyünk parancsnok kezéből a kiképzést, állami tűzoltó teljesít szolgálatot, l az instruktor csak irányítsa az oktatást, adjon segítséget a parancsnoknak a tás levezetéséhez. A segítségadás akkor nem jelenti azt, hogy az inktor ne tartson meg egy-egy nagyobb korlatot, vagy pedig az első foglalkozás alkalmával ne ő vezesse le a szerelés korlatot, mert ezt feltétlenül meg kell tennie. De ezen túlmenően a fontos kérdésekből, így a megelőző tűzrendészeti témából is tartson előadást, mert ez nyegesen segíti az önkéntes parancsnok munkáját. Az a tény, hogy a kiképzés parancsnoknak kell tartania, nem jelenti azt, hogy az instruktor nem l szolgálati helyén az önkéntes tűzoltók kiképzéséért, hiszen az irányítás és segítségadás egyúttal felelősséget is jelent. A felelősség viszont elsősorban az oktatónak, aki megfelelő színvonalú megtartásában

szükséges, hogy az önkéntes tűzoltóság szervezése is üzemrészek szerint történjen, s hogy egy-egy körzetnek önálló önkéntes tűzoltóságot írjunk elő. Így aztán az ilyen körzeti elosztással megvan a mód arra, hogy egy adott tüzészet alkalmával a nagy vállalatok önkéntes tűzoltósága (pl. Ganz-MÁVAG) is működőképes legyen.

(Az olyan üzemekben, ahol több kismotorfecskendő szükséges, helyes, ha az elosztást úgy eszközöljük, hogy 800 l/p-es, valamint 400 l/p-es kismotorfecskendőt adunk, vagyis nem egyforma teljesítményűt. Ez azért fontos, mert így mindkét típusú kismotorfecskendő működésével, kezelésével megismerkedhetnek az önkéntes tűzoltók. Emellett pedig megvan arra is a lehetőség, hogy az önkéntes tűzoltóságok részére rendezett versenyeken az illető létesítmény önkéntes tűzoltósága több csoportban is indulhat.

Ahová nem jut kismotorfecskendő

Az önkéntes tűzoltóság felszereléssel való ellátása során nem elég csupán azokat az üzemeket ellátnunk felszerelésekkel, amelyek részére kismotorfecskendőt tudunk biztosítani, hanem törődnünk kell azon üzemekkel is, ahová kismotorfecskendőt nem biztosíthatunk. Az ilyen üzemekben tűzrendészeti határozatban kell megszabnunk, hogy az üzemnek milyen felszerelést kell biztosítania ahhoz hogy az önkéntes tűzoltók tűz esetén eredményesen működhessenek. A felszerelés általában azonos azzal a felszereléssel, amelyet az üzem tűzvédelmének biztosítására határozzunk meg. Ezen túl azonban szükséges olyan tartalékfelszerelés előírása is, amivel az önkéntes tűzoltóság a gyakorlatokat zökkenőmentesen megoldhatja. Ilyen pl. a tömlők, a kézioltók, a lapátok, a vedrek stb. biztosítása. Erre azért van szükség, hogy a gyakorlatok al-

(Folytatása következik.)

HOLDAMPF KÁROK
tű. őrgy.

Hol helyezték el?

MEZŐGAZDASÁG SZOCIÁLSZERVEZÉSE UTÁN községi önkéntes tűzoltóknak komoly problémát jelentenek az elhelyezésükre álló fecskendő elhelyezése.

Probléma egyik fő oka a közlekedési helyek tűztől való megilletve az esetleg előforduló esetében a megelőző beavatás biztosítása, ami viszont a kéznél levő tűzoltófecskendő gyors bevetésével oldható meg.

Az okok a fecskendőket vonatkoztatva a biztosítás. Tudott azonban, hogy az átszervezés községekben lófogat nincsen nappal, de különösen a biztonságos biztosítása a fecskendővel. Ez a helyzet ént éjszakánként általában kben is, mivel az állatgondneman tartanak ügyeletet, az i szolgálatot teljesítő tszpedig nem alkalmasak azgy a lovakat befogják a fecskendőkre.

ebből a két okból kiindulmindenkor alaposan megndolni azt, hogy a tűzoltódket átelyezzük-e a központi telephelyekre, mánccsak a telephelyeken esetforduló tűz esetén van; a fecskendőkre, hanem a lakóházaiban történő esetűzetekkel is számolnunk

ETLENÜL SZÜKSÉGES-ARTOM, hogy ezzel a kéri a helyi adottságoknak elben komolyan foglalkoznehogy úgy járjanak öntűzoltó elvtársaink, mint nagykovácsiak. Hogy hojártak? ... Nagykovácsiben rendes és jól karbantűzoltószertára volt a közöltségnek. De csak volt!

TÖRTÉNT UGYANIS, hogy i tanács elnöke a tűzoltóépületét átadta az Elteliskereskedelmi Vállalatnak igáló bolt céljára, megpéékül, hogy ahhoz a tes a osztályparancsnokság irulását kérte volna. Az el egyidejűleg gondoskodott a tűzoltófelszerelés elherül a helyi „Vörösmarty” a község bejáratánál lévő

központi telephelyén, azonban itt is megnyilvánult a tanácselnök önkényessége. A tűzoltószertár részére ugyanis elfoglalt egy olyan helyiséget, amelyhez a vonulási út nincsen biztosítva és esőzés után a tűzoltószertár előtti térség kritikán aluli állapotban van. Nincsen biztosítva tehát a gyakori terület, és a tűzoltó elvtársaknak komoly gondot okoz, hogy hol gyakorlatozzanak.

DE MEG LÉNYEGESEBB PROBLÉMA részükre az, hogy a község felső végén keletkező tűz esetén mikor és hogyan jutnak majd el fecskendőikkel a tűz színhelyére. A község ugyanis kb. 1,5 km hosszan terül el, úgyhogy amire a tűzoltók leérnek a jelenlegi szertárba, kifulladás, s amikor a tűz színhelyére érkeznek, munkára már képtelenek lesznek, de lehet az is, hogy már csak a leégett épület vagy szálmakazal hamujának eltakarításáról gondoskodhatnak.

Eddig az volt a helyzet Nagykovácsiban, hogy a tűzoltószertár központi és a község magasabb pontján történt elhelyezése következtében már nem egy esetben kézi erővel történt vontatással is igen rövid idő alatt értek el a káreset helyére, és eredményesen tudtak beavatkozni a tűoltás munkájába.

VITATHATATLAN TÉNY, hogy számunkra rendkívül fontos a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tűztől való megvédeése és ez elsődrendű feladatunk, ennek ellenére mégis alaposan meg kell gondolnunk a községi tűzoltószertár és felszerelésének átelyezését. Feltétlenül szükséges ilyen esetben, hogy a helyi tanács és a tűzoltótestület kikérje a felsőbb szervek és elsősorban a Tűzrendészeti Alosztályparancsnokság, illetve a Járási Tűzrendészeti Kirendeltségek vezetőinek véleményét és hozzájárulását is. Azért lényeges ez, nehogy úgy járjanak, mint Nagykovácsiban, ahol egyébként az Elteliskereskedelmi Vállalat jelenleg már nem is tart igényt a szertáreépületre, közben viszont lassanként csak a puszta falak maradnak meg belőle.

Selmeci István
tű. örgy.

A gépek hangja és megszólalt a szertár messzehangzó szagától hangosított meg. A lemezesen, a gyári gökdűriádó!

Megelőző gyárudvar. Munkások — férfiak és nők vegyesen — rohannak. Egy részük a tűzoltószertár felé tart, mások az egész községet járják és a különböző helyekre letérnek. Közben már a gépek is áramtalanítottak. Tűriádó! Egyszerű botos-rázó! Hangzik a röhögés, a megállás, a munkában is az önkéntes tölőraj. A kenyő szűrés gyorsan gördül a jóré; rajta 300-as, a szűrés tartozékok. Néhány pillanat a célnál vannak. Megkezdődik a szerelés és meindul a támadás.

Riadó lefúj — hangzik a későbbi parancs néhány perc múlva már folyik a cselekvés. Egy hangzó vélemény, hogy a tűzriádó sikerült. Barkadi Károly gyári dolgozó mert hiszen nekünk van szó maradéktalanul végrehajtották a tűzriadótervben meghatározott feladatokat s a gyakorlaton tanult magatartással, gyors cselekvéssel munkájukat megérdemelt díjazást.

z illetékesek figyelmébe!

Mel érkezett szerkesztőségünkbe Császár községből. Írója nagy al és szép írással vetette papírra a sorokat. Két gondolatot vet elémbe, amelyet az alábbiakban teljes terjedelmében közlünk:

iszelt Szerkesztőség!

gy évi halgatás után ismét megszólajnék, ha a szerkesztőséget avarnám az alábbi kéréssel: és észrevételemmel:

Mivel községi viszonylatban a tűzriasztás kongatással vagy kürtörténnel, és ha a kürtös nincs odahaza, vagy a kongatás nehézülködik (nincs a közelben senki) — a késedelem veszéllyel és tárral jár. Miután azonban országunk községeinek nagy része hírközlővel rendelkezik, nem lehetne-e egy kürtívójelet és egy ást (harangférevert) lemezre venni; azt a tanácsoknak megí. Ott azt „Vészjelző lemez” megjelöléssel külön tárolják, és ve, hogy a tanácsházán általában mindig tartózkodik valaki — abb lehetne riasztani a lakosságot.

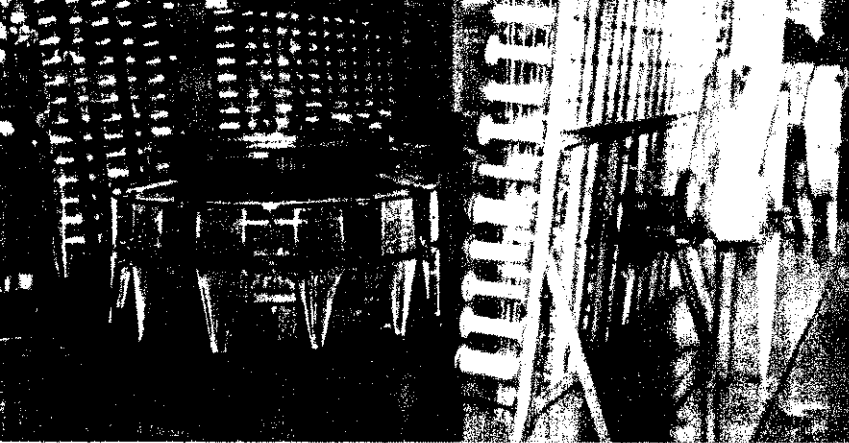
Nem lehetne-e olyan rendelkezést hozni, amely szerint a gépállomáson végeztével gépjárműveiket vagy egyéb gazdasági gépeiket rteszéjjel, hanem egy védett helyen tárolják? Egyes helyeken is a gépkezelő szűrlőjén csak egy kéve kóró van rúdovva az értépre; ott eszi az idő és a rozsdá tavaszg, ami szerintem több kárt gépben, mintha üzemben volna. Es emellett még tűzveszéllynek van tve! En úgy gondolom, hogy az ország dolgozóinak pénze t benne, tehát kötelességünk is vigyázni rá. Ezt a tsz-ek gazdaépeire is vonatkoztatom.

Elvtársi üdvözléttel:

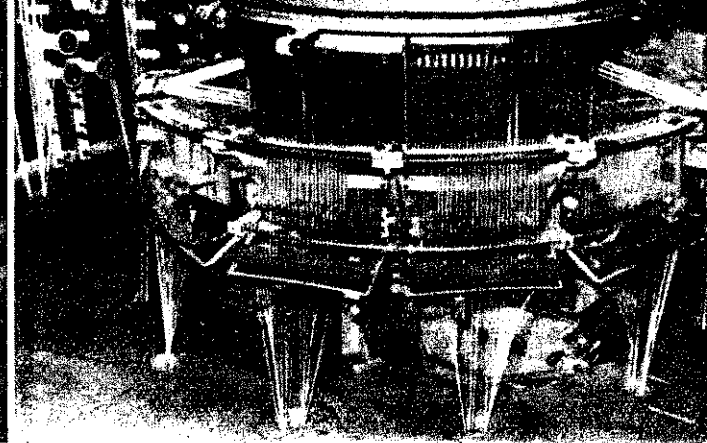
BESZÉDES SÁNDOR

községi tűzoltóparancsnok, Császár

Ezen a gépészlovak kúrszövőgépen készítik kiváló minőségű műanyagtömlőinket

Ugyanez a gép „premier-plánban”

A kendernyomótömlők problémái, a műanyagtömlők jelentősége és gyártása

A nyomótömlő alapvető tűzoltó szaktfelszerelés. A tömlőállomány minősége, az ellátottság mérve döntő mértékben befolyásolja a tűzoltóegység működőképességét. A nyomótömlőellátás a tűzoltóság fenntartási költségeinek tetemes hányadát képezi, s ez az oka annak, hogy az ellátás kérdésével foglalkozó műszaki és gazdasági szerveket ez a kérdés mindig élenként foglalkoztatta.

Az elmúlt év folyamán a hazai műanyagtömlő gyártásának megindításával a magyar tűzoltóság tömlőellátásában hatalmas előrelépés történt. Természetesen ennek az előrelépésnek a jelentősége, körülbelül két év múlva, a műanyagtömlők általános alkalmazásának időpontjában érződik majd különösebben.

Ismeretes, hogy a magyar tűzoltóság 1960-ig bezárólag általánosan gumizott kenderitömlőt használt. Az a néhány tekercs gumizott kender- vagy lentömlő, amelyet a felszabadulás előtt használt a budapesti tűzoltóság és egy-két közüllet, gyakorlati szempontból nem bír különösebb jelentőséggel.

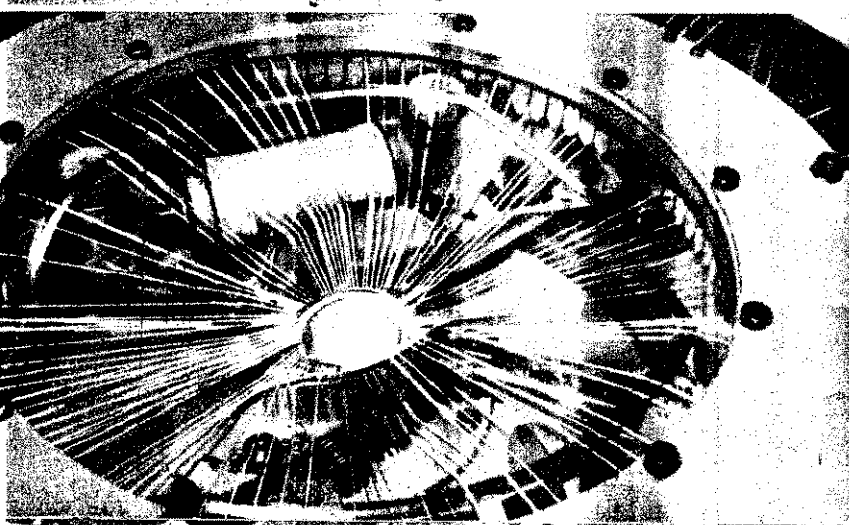
A hazai műanyagtömlő-gyártás kezdetét lényegében 1959 második felétől számíthatjuk. A gyártás megindítását a kender-nyomótömlőknél fennálló számtalan gyakorlati probléma megszüntetése tette szükségessé. A tűzoltó elvtársak előtt is ismert nehézségeken túlmenően, tömlőellátásunkban országos vonatkozású problémák is felvetődtek. Ezek lényege a magyar tűzoltóság szervezeti felépítésében és szerelkezésében bekövetkezett nagymérvű fejlődés, továbbá az ipar nyersanyagellátásában bekövetkezett változásokban lelhető fel.

A kendernyomótömlők néhány alapvető problémája

Mielőtt rátérnénk a műanyagtömlők részletes ismertetésére, nem árt, ha előbb megvizsgáljuk a kendernyomótömlők néhány alapvető problémáját.

A legnagyobb probléma a kendernyomótömlők átlagos élettartamának csökkenésében jelentkezett, miután az csökkenő tendenciát mutatott. Mindez a tömlőigénybevételek számszerűségének növekedésére, a karbantartás színvonalának csökkenésére és a már említett nyersanyag-problémákra vezethető vissza.

A szövőgép vetélőberendezése

A kendernyomótömlők átlagos élettartama igen rövid. Átlagos és éves átlagok alapján megállapítható, hogy átlagosan mindössze 6—8 bevetést bírnak ki. Ez azt jelenti, hogy 6—8 bevetés után a nyomótömlők elhasználódnak, illetve jelentős mértékben alkalmatlanná válik tűzoltási feladatok elvégzésére. Ha például egy egység tízesetnél 30 tekercs kendernyomótömlőt vesz igénybe, az országos átlagot figyelembevéve —, ebből legalább 4 tekercs selejttessé válik. Nyomatékosan kell azonban hangsúlyozni, hogy ez az elhasználódási mutató országos évi átlagot mutat, és helyeken, egyes alkalommal teljesen eltérő elhasználódási mutatószám adódhat.

Ha ezt a példát gazdasági szempontból vizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy egy 30 tekercs kendernyomótömlő igénybevétele körülbelül járó tízeset, gyakorlati vagy egyéb működés mintegy 80% értékű tömlőelhasználódással jár.

A kenderitömlő használhatósága egyébként igen korlátozott. Hogy ez tényleg így van, gondoljunk csak az igen gyakori meghibásodásokra, tömlőszakadásokra, nagymérvű lyukak képződésére, amelyek a tűzoltási munkálatok zavartalanságát veszélyeztetik, sőt, esetként még az oltást is lehetetlenné teszik. Taktikai szempontból is igen nagy a hátránya a kendernyomótömlőnek, tekintve, hogy használat közben átnedvesedik és megmerevedik. Ez a körülmény akadályozza a sugárvezető munkáját, mozgását.

Fokozott problémát okoz a téli időszak. —5 C° alatti hőmérsékleten ugyanis az átnedvesedett kendernyomótömlő rövid idő alatt megfagy és a sugárvezető taktikai mozgását és a kendernyomótömlő elvezetését egyaránt lehetetlenné teszi. A gyakorlati tapasztalatok azt is bizonyították, hogy a —5 C° alatti hőmérsékleten bevetett kenderitömlők általában lefagynak, és a megfagyás következtében az elhasználódás ugrásszerűen megnövekszik.

Kendernyomótömlők használata esetén az épületekben, egyéb létesítményekben fokozott vízkárral is kell számolni. Különösen körülmény esetenként még a máskülönbösen sikeres tűzoltási eredményeit is megsemmisítheti.

Az is köztudomású, hogy a kendernyomótömlő igen kevésbé alkalmas a kezelésképpen. A tömlőmosás és javítás szakmájában nagy odaadást, megfelelő épületrészeket és gépi berendezéseket igényel. De igen érzékeny a tárolásra is. A túlságosan száraz, túlságosan nedves raktár, szertár egyaránt károsan hat a tömlőre.

A felsoroltakon kívül még jónéhány gyakorlati problémát kell megemlítenünk, amelyek egytől-egyet bizonyítják, hogy a kendernyomótömlő nem felel meg a kialakult fokozott követelményeknek. A minőség megjavítása érdekében végrehajtott gyártástechnológiai változtatások, a gondosabb nyersanyagválasztás, és a különféle tömlőimpregnálási eljárások ugyan

Így történik a lefagyott tömlő elvezetése

gyakorlati eredménnyel jártak, de az alapvető problémát nem oldták meg. A magyar tűzoltóságnak megbízható, tartós nyomó-
típusra van szüksége.

A műanyagtömlők jelentősége

A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság és a Kísérleti
osztály által végzett tömlőgumírozási kísérletek közelebb hozták
kapcsolatos nagyüzemi problémáit megoldását. A Budakalászi
műveletvezetője és műszaki kollektívája kidolgozta a tömlő-
gumírozás nagyüzemi gyártási eljárását, s ennek alapján lehetővé
tette a műszáliból készült tűzoltótömlők gumírozása és gyártásának
beindulását.

Nem szabad azonban megfeledkeznünk arról sem, hogy a
műanyagtömlők gyártásának beindulása nagy mértékben össze-
g a műanyagipar világviszonylatban elért fejlődésével és gaz-
dági helyzetünk javulásával.

Mint említettem, a műanyagtömlők gyártása hazánkban lé-
nyegében 1959-ben kezdődött. A gyártással kapcsolatos kezdeti
problémák már lényegében mögöttünk vannak. Az első évben
bevezetett műszálvetülekes pamuttömlők gyártását — a gyártás
kezdésénél szerzett negatív tapasztalatok alapján — leállítottuk,
1960. augusztusa óta már csak 100 százalékos műanyag-
tömlőt gyárt az ipar a magyar tűzoltóság részére. Az alig egy-
éves tapasztalatok máris a 100 százalékos műanyagtömlő takti-
kai, műszaki és gazdasági elő-
nyeit bizonyítják minden meg-
előző, más tömlőtípussal szem-
ben. Leszögezhetjük, hogy a 100
százalékos műanyagtömlő előnye
összehasonlíthatatlanul nagyobb
a kendertömlővel szemben.

Tömlőszál befüzése a kör-
szövőgépre

Előnyös tulajdonságai

Nézzük meg részletesebben,
hogy a 100 százalékos műanyag-
tömlő milyen előnyös tulajdon-
ságokkal rendelkezik.

A tűzoltó gépekkel előállítható
legnagyobb nyomás még a leg-
kisebb mértékben sem veszé-
lyezteteti a 100 százalékos mű-
anyagtömlő épségét.

A tömlő szövetanyagát képe-
ző műszál kiválóan ellenáll a
különbözőbb mechanikai igénybevételeknek.

Az iparban használt savak és egyéb szennyeződések — lúgok
hatásával — gyakorlatilag egyáltalán nincsenek hatással a mű-
anyagra.

Az általánosan alkalmazott műanyagokkal ellentétben a tömlő
szövetanyagát képező Terylen a hidegre nem érzékeny. A tömlő
rugalmasságát, hajlékonyságát még —20 C° hőmérsékleten is meg-
tartja.

A tömlő szövetanyagát vízszűrő. Ez azt jelenti, hogy a tömlő
szövet igen kis mértékben nedvesedik át, s ez a körülmény különö-
sen téli fagyveszélyes időben nyújt számottevő előnyt. De arra
lehetőséget biztosít, hogy a sugárvezető használt tömlővel is
szűrhető mindazokat a taktikai mozdulatokat, amelyeket ken-
dertömlővel egyszerűen nem tudott megoldani.

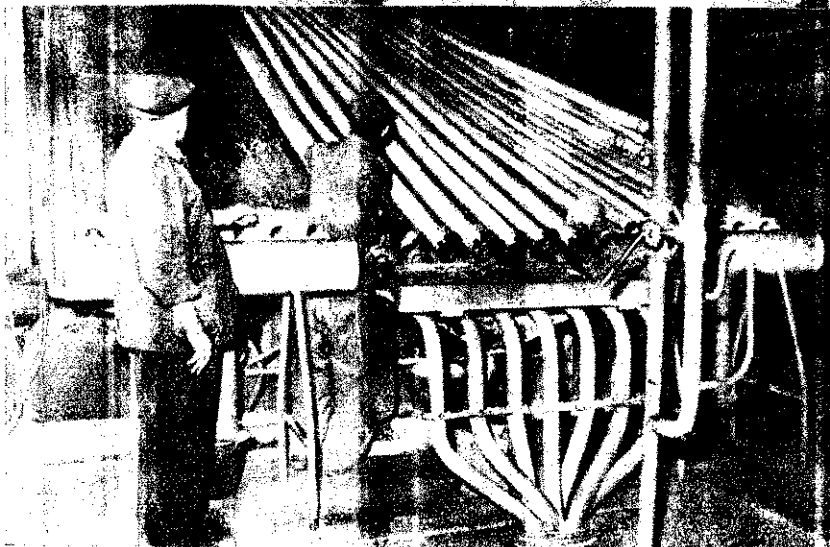
A 100 százalékos műanyagtömlő mosás és szárítás nélkül is
használatba vehető. Mint minden műanyag — általában vízzel
mosható, tisztán tartható. Mindenesetre a szerves oldó-
szerekkel való tisztításától tartózkodni kell, miután azok a gumit
elpusztítják.

Az alkalmazott műszál rugalmasságából és szilárdságából ere-
zően a tömlőtípus kiválóan ellenáll a mechanikai sérüléseknek.
A műanyagtömlőben keletkező nyomásvesztések lényegesen
kevesebbek, mint a gumizott kender-tömlőnél vagy egyéb típusú töm-
lőnél.

Gyártása

A műanyagtömlő az úgynevezett Terylen műszáliból szőtt
tömlőszövetből és a belső gumilétekből áll. A tömlő szövését kör-
szövő tömlőszövőgépen történik. A szövés mintája lényegében a
kender-tömlőszövőgépen szőtt kender-tömlővel azonos.

A körszövő tömlőnek nincsen úgynevezett szövési éle.
A körülmény alapvetően meghatározza a tömlő fontos tulaj-

Igy működik a tömlő-gumírozó berendezés

donságait és élettartamát. Alapvezeték vagy sugárvezeték szere-
lésénél — a tömlő kifektetésénél kevésbé kell vigyázni, mint a
laposra szőtt tömlőknél. Szerelés közben nem keletkeznek olyan
törések sem, amelyek a tömlőben keresztmetszet szűkülést, a víz
áramlásának elakadását okozzák. Ez a körülmény igen nagy jelen-
tőségű a tűzoltói gyakorlatban.

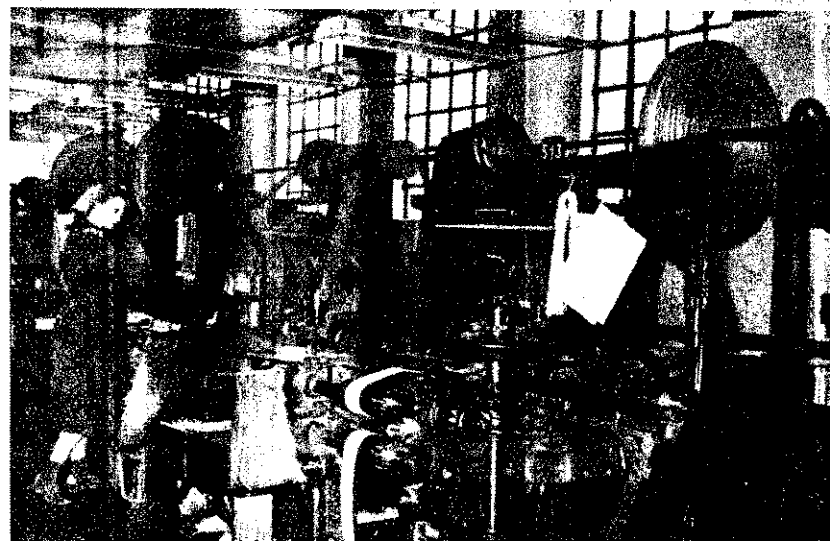
A belső gumiléte anyaga az úgynevezett előre vulkanizált
(látex) gumi, amelynek vastagsága 0,5 mm-től 1 mm-ig terjed. Az
előre vulkanizált gumiknak — vulkanizált gumikkal szemben —
az az igen kedvező tulajdonságuk, hogy előregedési idejük lénye-
gesen nagyobb. Ez különösen az élettartam szempontjából igen
nagy jelentőségű. A körszövő tömlők hátrányos tulajdon-
sága viszont, hogy a nyúlásuk hosszmeretben és átmérőben lénye-
gesen nagyobb, mint a laposra szőtt tömlőké.

Az ismertetett kiváló tulajdonságok mellett azonban a gumi-
zott műanyagtömlőknek is vannak olyan tulajdonságai, amelyet
az élettartam szempontjából nem lehet figyelmen kívül hagyni.
Legfontosabb a gumiléte előregedésének megakadályozása. Isme-
retes, hogy a napsugár hatására a gumi anyagában meggyorsul-
nak a gumi előregedését előidéző folyamatok. Ennek megfelelően
a gumizott műanyag-tömlők tárolásánál — de általában is — ke-
rüljük azokat a körülményeket, amelyek miatt a tömlő tartósan
ki van téve a nap hatásának. Mindez korántsem azt jelenti, hogy
néhány órás vagy hónapos napsugárzás tönkreteszti a tömlőt, de
mindenesetre hozzájárul a tömlő élettartamának megrövidülésé-
hez.

A tömlőszövet anyaga, a műanyag hőérzékeny. Előfordul, hogy
a tömlő felforrósodott épületelemekkel, esetleg tűzzel vagy pa-
rázzsal kerül közvetlen érintkezésbe. Az átnedvesedett kender-
tömlő ilyen szempontból sokkal ellenállóbb, mint a gumizott ken-
dertömlő, vagy a gumizott műanyagtömlő, s ez a körülmény két-
ségkívül hátrányos a gumizott tömlőre. A vizsgálatok szerint a
tömlő szövetanyagának szilárdsági értéke 180 C° feletti hőmér-
sékleten változnak meg, illetve csökkennek. A 180 C°-os hőmérsék-
let viszonylag elég magas, és úgy vélem, nem okoz különösebb ne-
hézséget annak elkerülése, hogy a tömlő ilyen hőmérsékletű épü-
letelemekkel vagy más, káros anyagokkal érintkezésbe kerüljön.

Keszthely Antal tű. őrgy.

Munkában a régi típusú tömlőszövőgépek

A tűzoltási kísérlet eredményeinek értékelése

III.

Előző cikkünkben a szajoli kísérlet leíró jellegű ismertetését közzétettük. Most, amikor a kísérlet eredményeit értékeljük, kiváltképpen ismételtén felidézni a kitűzött célokat. Ezek a következők voltak:

1. A magyar gyártmányú léghabképző anyag oltóhatásának bizonyítása nagy felületű tartálytűz esetében;
2. a beépített (stabil, félstabil) haboltóberendezés hatásosságának vizsgálata (a középnyomású habugárcsövek, a módosított habedény, a habcsúza üzemi viszonyainak tanulmányozása);
3. a mobil léghaboltó-berendezések (1500 l/p teljesítményű középnyomású habugárcsővel ellátott habárboc és a módosított X-es típusú hosszabbított habfojtatóval ellátott habugárcső) alkalmazhatóságának és hatásosságának vizsgálata;
4. a tartálypalást védelmére szolgáló hűtőberendezés működése és hatásosságának tanulmányozása, ellenőrzése;
5. a tartálytűzrel kapcsolatos légmozgások és hőmérsékletviszonyok mérése és tanulmányozása.

A tűzkísérelt során végrehajtott ellenőrző mérések eredményei alapján a célkitűzésben szereplő kérdések a következő szempontok szerint értékelhetők:

A hazai léghabképző anyaggal kapcsolatos megállapítások

A kísérletsorozat azt bizonyította, hogy a hazai léghabképző anyag kísérleti gyártása jó úton halad. A habképző anyagból fejlesztett hab nagy felületű tartálytűz esetén is jól terült és ilyen felületű tűzket - különböző oltási móddal is - sikerrel oltotta el. A habképző anyag jellemzőinek többsége kielégíti a kívánt követelményeket. A korábbi és a mostani kísérletek tapasztalatai alapján elérkezett az idő, hogy egyrészt meghatározzuk, milyen módosításokat kell végrehajtani a kísérleti gyártás technológiáján, másrészt, hogy lerögzítsük a habképző anyaggal szemben támasztott követelményeket. Csak ezen adatok birtokában kerülhet ugyanis sor arra, hogy a habképző anyag-gyártást átadjuk az iparnak.

Ehhez a kísérlet alapján az alábbi következtetéseket vonhatjuk le:

1. A kísérlet azt igazolta, hogy a habképző anyag fajsúlyát - az eredményes tűzoltás érdekében - meghatározott és állandó értéken kell tartani. Ez az érték 1,16 és 1,17 között a legmegfelelőbb.
2. A hazai léghabképző anyag viszkozitását, hogy az ne befolyásolja károsan a bekeverési százalékot - a külföldi anyagokhoz hasonlóan - 20 cP alatt kell tartani.
3. A jelenleg gyártott habképző anyag pH-értéke még nem megfelelő. Arra kell törekednünk, hogy a habképző anyag pH-értéke 6,5 fölött legyen.
4. Az oltási kísérletek eredményei alapján meg kell állapítanunk, hogy a hab mind 3,5%-nál, mind 5%-os bekeverésnél képes nagy felületű tűz eloltására. A hideg kísérletek azt bizonyították, hogy a hab 3,5%-os oltóadtnál lényegesen rövidebb idő alatt terül, mint 5%-osnál. A 3,5%-os hideg kísérletnél a terülési idő 4 habugárcső esetén 29, ugyanez 5%-nál 40 másodperc volt.
5. A kísérletek alkalmával végzett habkiadottsági mérések megfelelőek voltak, emellett támpontot nyújtottak arra is, hogy nem mindegy az, hol mérjük a habkiadottságot. (Pl. ugyanazon sugárcsővel fent 5-szörös volt a habkiadottság, míg lent a habcsúzádnál vett mintánál 7,7-szeres.) E mérések alátámasztották a jó habcsúzádk szükségességét és azok szelkunder habverő képességét is.
6. A vízkiválásnak - mint a hab stabilitására jellemző értéknek - eddig csak olyan mértékben tulajdonítottunk jelentőséget, hogy az a hab jó, amely lassan, soká adja le a vizet. Márpedig a vízkiválás törvényszerűsége igen lényeges kérdés, hiszen a hab vízkiválása hűtőhatás szempontjából döntő. A hab hűtőhatása azon alapszik, hogy lassan elpárolog a belső kivált víz, miközben az égő anyag felületi rétegének párolgási hőjét elvonja. A kísérletekből megállapítható, hogy a hab fedő-, illetve takaró-

hatása döntő jelentőségű, de a hűtőhatás tényezőjét semmilyen körülmények között sem szabad lebecsülni. A hab együttes tulajdonságainak volt köszönhető, hogy az 1100 C° hőmérséklet feletti tűz visszagyulladás nélkül sikerült eloltani. A hűtőhatásnak sokkal nagyobb jelentősége van a magas lobbánaspontú anyagok oltásánál, ahol égéskor teljes tömegében felmelegszik a folyadék, és oltáskor nem elégséges a takarás, hanem emellett az anyagot le is kell hűteni. A vízkiválás kérdését tehát beható vizsgálat tárgyává kell tennünk.

7. A hab hőállósága (tűzállósága) a kísérletek során megfelelőnek bizonyult. Bár az alkalmazott palásthűtés intenzív hűtőhatásával segítette az oltást. Ettől függetlenül azonban a hőállóság laboratóriumi vizsgálatát be kell vezetni.

Amennyiben az elmondottak és az eddig szerzett tapasztalatok alapján most már véglegesen megállapítjuk a habképző anyag követelményeit és szükségképpen ehhez alakítjuk a gyártást, az előállított habképző anyag - habroncsoló folyadékokat kivéve - valamennyi tűzveszélyes folyadék tűzének oltásához alkalmas lesz. - Ezek után teljes erővel a habképző anyag tulajdonságainak további javításával foglalkozhatunk.

A beépített haboltóberendezés hatásosságának vizsgálata

A szajoli kísérletek megkezdése előtt a tartálytűz oltásával kapcsolatban a beépített oltóberendezés hatásossága is vita tárgyát képezte. Még a tűzoltóság szakembereiben is voltak kételyek - elsősorban a nagy tűzfelületű tűzket illetően. A kísérlet azokat igazolta, akik feltétel nélkül bíztak a beépített berendezések hatásosságában.

Bebizonyosodott, hogy a szembenálló, visszahúzó erők és nehézségek ellenére is - teljesen indokolt volt a korábbi évek során a beépített berendezések szerelvényeivel való foglalkozás, s azok szükségességét módosítása. Különösen az hozott eredményt, hogy a habugárcsövek nyomásigényét sikerült koordinálni gépjárműveink nyomásjelzőivel.

A felhasznált középnyomású habugárcsővek beváltak, bár a kísérleti tartályon beépített sugárcsőveknél - valószínűleg valamilyen gyártási rendellenesség következtében - 2 db habugárcső tiszta vízzel és haboldattal egyaránt, míg a másik kettő csak haboldattal működött. Tisztázni kell, hogy ezek közül melyik a jó habugárcső. Arra a habugárcsőre, amelyek vízzel nem váit át, még nem lehet azt mondani, hogy nem használható és nem vehető át. Az a tulajdonsága ugyanis, mely megakadályozza, nehogy felesleges víz jusson a tartályba, és csak megfelelő fajsúlyú keverék mellett váit át, bizonyos mértékben jónak mondható. Különösen pozitíven jelentkezik ez a magas lobbánaspontú anyagok oltásánál. A probléma elődöntése természetesen befolyásolja a sugárcső lövőképének kiképzését is.

A módosított habedény megfelelt a hozzáfűzött reményeknek: biztosította a hab sebesedésének csökkentését s a habnak a habcsúzádába való jó bevezetését.

Az alkalmazott habcsúzádk is jól működtek. Elősegítették a hab jó, egyenletes terülését, és biztosították, hogy a hab a folyadékba való bemerülés nélkül jusson a tűz felületére. Jelentőségüket aláhúzza továbbá a hab kiadottságának javítása és a habtakaró gyorsabb kialakítása is. Ez állapítható meg, ha a beépített berendezéssel végrehajtott oltási időt összehasonlítjuk a 4 db habárboc oltási idejével.

A beépített haboltóberendezések teljesítményének a 2,25 l/m²/sec habintenzitásra való felemelése helyesnek és hatásosnak bizonyult. A régi oltási módhoz viszonyítottan a kétszer nagyobb habmennyiség előállítása és felvitele az időegység alatt a berendezés hatásosságát igen kézzelfoghatóan mutatja.

Célszerűnek látszik, hogy más oltóberendezéseknél is vizsgálat tárgyává tegyük az időegység alatt megkövetelt oltóanyag-mennyiséget. Az időegység alatt - a régi oltási módhoz viszonyított - több oltóanyagunk a felvitelle nem jelent oltóanyagparazitást, hanem minden esetben azt bizonyítja, hogy kevesebb oltóanyaggal hatékonyabban oldást lehet elérni.

A kísérletek során bebizonyosodott, hogy a számított anyagnak csak negyedrészt használjuk fel az oltáshoz - még akkor is, ha az

utántakarásra felhasznált mennyiséget is gyelembre vesszük. A kísérletek eredménye alapján feltétlenül kívánatos az oltási időméret feltűlvizsgálása és esetleg szükségességének módosítása. Természetesen, nem szabad markodottan dönteni, hanem alaposan meg kell a módosított oltási időt. A kiértékelés feltételül az oltási módokból kiindulunk, és azok figyelembevételével megállapítani az értékeket. A kísérletek azt mutatja, hogy a beépített berendezésnek a legkevesebb oltási idő. Lényegesen több mintegy kétszerese - kellett a hordozható árbocoknál és más - nagyobb - oltási következtet be a X-es habugárcsőveknél.

Az elmondottakból következik, hogy a leti tartályon jól működtek és beváltak a rendszerű oltóberendezések. Sürgős teendő bevált rendszer szabványosítása. A különböző nagy tartályok tűzvédelmére elegendőnek szük, ha az előírt beépített berendezés fél módon kerül kivitelezésre.

Mobil léghaboltó felszerelés

a) Habárbocok

A habárbocra felszerelt 1500 l/p teljesítményű, középnyomású léghabugárcsővel telt hordozható tűzoltófelszerelés a kísérlet során bevált. E felszerelést alkalmaznak minősíteni tartálytűz oltására, amenny a palásthűtés beépített berendezéssel történő Alkalmazhatósága mellett szól, hogy megelése, illetve oltásra kész állapotba való átváltás csak 3 percet vesz igénybe, és az egy sugárcső által termelt habmennyiség a 3 nagyságú területet 90 mp alatt terítette hideg kísérletek során. Ezzel a hordozható felszerelésnek az a változata vált be, amely habfojtatója az előállított habot két irányba - a tartálypalást belső felületére. A árbocok megszerelése a szükséges szerelés szám tekintetében is előnyös, mivel megelése 1 raj (8 fő) elegendő. Erdemes hasonlítani a habárbocok szerelési létszámát az egy habárboccal fejleszhető habmennyiség gyelembé véve - ugyanannyi habmennyiség előállításához szükséges, kihúzólétrára szám 5 db X-es habugárcső szereléséhez szük létszámmal. Az előbbihez ugyanis csak míg az utóbbihoz 30 fő szükséges.

Az a tény, hogy a habárbocok haboltórelés tartálytűz oltására alkalmas, szük szerűen megkívánja annak 1000/0,5 teljesítményű középnyomású habugárcsővel kivitelezésének megoldását is.

b) Kihúzólétrára szerelt X-es habugárcső

Bár a kísérlet alkalmával - hősties mellemben - 18 db kihúzólétrára szerelt habugárcsővel sikerült eloltani a tűzket, ban feltétlenül figyelembe kell venni, ilyen habroham végrehajtása a gyakoribb - az ismeri okok miatt - sok időt vesz igénybe. A hosszú égési idő után ugyanis a szer a nagy meleg miatt esetleg már nem végrehajtható és a tartályt megközelíteni.

E felszerelésekkel kapcsolatban elgondolható az a körülmény is, hogy míg a félszabított berendezésnél (a habárbocoknál hasonlóan) a per centkénti oltóvízszükséglet l/p volt, addig a X-es sugárcsőveknél a vízszükséglet 12 000 l/p. A teljes oltáshoz felhívó víz a félszabított berendezésnél és a habárbocnál 23 m³, a X-es sugárcsőveknél viszont 23 m³. Már ez az egyszerű összehasonlítás is hűten tákrózi, hogy a beépített haboltóberendezések vízszükséglete - a hűtést is figyelembe véve - mintegy 50 százaléka a mobil felszerések vízszükségletének.

A hazánkban jelenleg gyártott szabvány kihúzólétrák magassága nem alkalmas, hogy azok segítségével nagy tartályok tűzket lehetne leoltani, mivel maximális kihúzott gasságuk 11 m. A kísérlet tanulsága az, hogy lehet vonni azt a következtetést - és az 1960. október 8-án tartott kísérlet eredménye is meggyőződésként - hogy 5000 m²-en tartályok oltására nem szabad ezt a módot alkalmazni.

Tt kell beszélnünk arról is, hogy a hordozható habugárcsővel kapcsolatban a hordozható tárgyává kellene tenni azok egyszerűsítését. Javasolható, hogy a jövőben csak max. fél méter teljesítményű habugárcsővet gyártás és alkalmazzanak gépjárműfecskendőnként

kb. 200 l/p és egy nagyobb 500 l/p
típusú. E habsugárokvalóknál is rá kel-
térni a közepnyomású rendszerre, és mű-
követelményeit mielőbb szabványban kel-
rögzíteni.

K-es habsugárcsővel való oltás és a
akkal végrehajtott hűtés a kísérlet ta-
lalatai alapján felveti azt a problémát is,
mielőbb komolyan és konkrétan kellene
közönnünk a tűzoltók védőruházatával. A
leg alkalmazott, ún. csőkabát ugyanis
általán nem nevezhető megfelelő védőruhá-
knak, mert nem felel meg a követelményeknek.
Bizonyítja a sok égési sérülés is (14 eset).
A védőruházat célja, hogy a tűzoltót védje a su-
gó melegítől (kezet és arcát is), a nedvesség-
s tegye lehetővé a mozgásnál keletkezett
szag elpárolgását, és végül — de nem
először — ne akadályozza a tűzoltót sza-
mozgásában.

vetkezésként megállapíthatjuk, hogy a
tett oltóberendezést minden esetben előny-
kel részesítsük a hordozható, mobil
berendezésekkel szemben.

Palásthűtő-berendezés

kísérletsorozat alkalmával félreérthetle-
n bizonyosodott, hogy a tartály állagának
rédése, a visszalobbanás veszélyének elhá-
t és az oltás hatásosságának elősegítése
tében feltétlenül szükség van palásthűtő-
s, palásthűtésnek a kísérlet során alkalmá-
két módja közül csak a beépített palást-
berendezés állta ki a próbát maradéktá-
l, mivel kizárólag ez a hűtési mód elégi-
ki az előzőekben kifejtett követelményeket.
obbi módon vizsgálatokkal megkísérelt pa-
lást ügyszólván teljesen csődőtt mondot.
zért következhetett be, mert a pillanatnyi-
fellepő műszaki hiba következtében nem
rendelkezésre kellő nyomás, s emiatt a
garak nem tudták a vizet eljuttatni a köz-
m hó hatásának kettét fejső övlemezig.
Ilyen műszaki hiba tényleges tűz oltásá-
objektíve is előfordulhat!) A hűtés elma-
s miatt, valamint a szél által lenyomott
hatása következtében több égési sérülés,
egyen visszahúzó morális hangulat ala-
ki.

A felső övlemez hűtése az eddig alkalmá-
zott lövőkék száma, illetve a szállított víz-
mennyiség figyelembe vételénél nem volt ki-
elegendő — bizonyított erre a felső övlemez nagy-
mértékű alakváltozása.

A beépített hűtőberendezés — mint hűtő-
rendszer kiálta a próbát. Kívánatos azonban,
hogy foglalkozzunk a hűtőberendezés teljesít-
ményének növelésével. Megfontolandó az is,
hogy nem kellene-e alkalmazni lefelé irá-
nyuló lövőkéket a körbefutó csövezeteken vagy
egy második csövezeteken; figyelembe véve,
hogy egy alacsonyabb folyadékkálással kelet-
kezett tűz esetén a tartálypalást felülte két-
harmadának felmelegedése következtében in-
tenzívabb a párolgás, és emiatt a tartály pa-
lástjának jelentős része kielégítő hűtést nem
kaphat.

A kísérlet alapján egyértelműen megállapít-
ható, hogy a szigetelés nélküli, föld feletti,
tűzveszélyes folyadéktartó tartályoknál in-
tenzív, s az eddigiekénél nagyobb teljesítme-
nyű, beépített palást- és tetőhűtő-berendezést
kell alkalmaznunk.

A tartálytűzzel összefüggő hőmérséklet-viszonyok alakulása

Az előző cikkből ismeretes, hogy a felhasz-
nált motorbenzin rétegvastagsága a vízszlop
tetején max. 7-9 cm volt. Az ilyen mennyi-
ségű tűzveszélyes folyadéktűz kialakulása — a
rendelkezésre álló üzemanyag csekély volta
miatt bevezetett rövid égési idő következté-
ben — a gyakorlati valóságot csak részben
tudta megközelíteni. Egy 5000 m³-es tartálytűz
oltásánál ugyanis — a megkívánt hahroham
megindításához szükséges időt figyelembe véve
— könnyen megállapítható, hogy ennyi idő
alatt, csak tűzveszélyes folyadékkal telt tar-
tályban, lényegesen veszélyesebb és intenzí-
vebb tűz alakulhat ki, mint a kísérleti tartály-
ban.

Mint tudjuk a hőmérsékleti viszonyok mé-
rését a Magyar Tudományos Akadémia Mű-
szerügyi Szolgálatá végezte. A mért adatok fel-
dolgozásáról készült tanulmány — a tartályok
tűztávolsága megállapítása szempontjából —
leglényegesebb megállapítása, hogy a tartály-
tól egy tartálytátmérő távolságban és 11 m ma-

gasságban elhelyezett feketetest hőmérséklete
maximum 135 C° volt, 1,5 tartálytátmérő távol-
ságban 60-60 C° hőmérséklet keletkezett.

A Tudományos Akadémia által közölt adatok
kizárólag a mérési értékeket tartalmazza. A
mérések után szélcsatornában lefolytatott mo-
dell-kísérletekből, valamint elméleti megoldá-
sokból is az következik, hogy a hőmérséklet-
regisztrálók által mért hőmérsékleti adatok csak
az aktuális szélesebbség és széliránynál mér-
vadoak. A szélcsatorna-kísérletek szerint a mért
hőmérsékleti értékeket a szélirány és széle-
sébesség nagy mértékben befolyásolja. Olyany-
nyira, hogy a kísérletek alatti uralkodó szél-
sebesség és szélirány megváltozása, illetve szél-
csendesedő idő esetén — a mért hőmérséklet több-
szöröse is felléphet.

További ilyen irányú kísérleti és elméleti
munkák adhatnak csak konkrét választ arra,
hogy a szélesebesség változásának milyen be-
folyása van a környezeti hőmérsékletre, és
hogy 0 szélesebesség (szélcsend) esetén milyen
hőmérséklet alakulhat ki a különböző mé-
réseli helyeken.

A kísérlet alkalmával tapasztalható volt — és
fényképek bizonyítják — hogy az akkor ural-
kodott szélirány és szélesebesség mellett a le-
nyomott lángok az 1 tartálytátmérő távolságra
elhelyezett tartályt csaknem teljesen körülfog-
ták. Ugyanakkor az 1,5 tartálytátmérő távol-
ságban a láng csak a tartály tetejét éri el.
Megállapítható, hogy a kísérlet eredményei és
a fölépített hőmérsékleti viszonyok azokat — a
tűzoltóság és a köolajipar szakembereiben egy-
aránt felmerült — az eligondolásokat igazol-
ták, miszerint a telepítésre vonatkozó magyar
szabványok egyes előírásait enyhíteni lehet.
Az enyhítés mértékének meghatározásánál —
amelyek előírásához a szélcsatorna-kísérletek
eredményeinek hiánya ellenére is kellő adat
áll rendelkezésre — egyaránt figyelembe kell
venni a feltétlen biztonságot nyújtó és a gaz-
daságosságot is megfelelően szolgáló tényező-
ket.

Bebizonyosodott az is — s ez a morális ha-
tás sem hagyható figyelmem kívül —, hogy
a szélirányékos oldal kivétel (kizárólag tartály-
égésnél) jól működő palásthűtés esetén a tar-
tály megközelíthető, s ez is nagy tanulság a
tűzoltóság tagjai számára.

(Folytatása következik)

Szakítás a régivel

vallásos nézetek, szo-
kások és misztikus
szertartások egyre in-
b eltűnnek tűzoltó elv-
aink és családtagjaink
ébből.

et bizonyítja az is, hogy
elmúlt év áprilisában al-
ályunk alapszervezetének
ára a Járási Rendőrkapí-
sághelyiségében
edényának névadó ünne-
p rendezett, ahol a gyer-
c Julianna nevet kapott.
nyénken belül az állami
oltóság körében ez volt az
ilyen névadó ünnepszé-
tán több egységen — ahol
si szó lehetett — újabb
adó ünnepszégek következ-

osztályunk ismét abba a
encsés helyzetbe került,
y több elvtárs családi éle-
en örömteli esemény tör-

1961. február hó 4-én dél-
t a Makói Járási Tanács
y termében igen ünnepe-
en és bensőséges keretek
ött 7 tűzoltó gyermek —
icsiny, újszülött és 2 na-
bbacská — kapott nevet.

A névadó ünnepség alkal-
mával a virággal díszített
emelvénynél foglalt helyet a
városi tanács végrehajtó bi-
zottsága részéről Ficsor Sán-
dor t. örgy. osztályparancs-
nok, Szabó Tibor r. szds., a
BM Megyei Pártbizottság
titkára, Csete György t. örgy.,
Moldován György t. örgy.,
szds., Fazekas Ferenc r.
fhdgy., a BM Járási Egysé-
ges Vezetőség titkára és Ré-
pási János, a Városi Haza-
fias Népfőnt titkára.

Az anyakönyvvezető ünne-
pélyes szavai után került sor
a szülő és fogadószülők ün-
nepélyes fogadalomtelétele,
amelynek során megfogad-
ták, hogy a kicsinyeket a
népi demokráciához hű, be-
csületes állampolgárokká ne-
velik. A fogadalom után egy
kis úttörő szavalata követke-
zett, aki egy-egy szegfűco-
kossal is kedveskedett a szü-
lőknek. Ezután Fazekas Fe-
renc r. fhdgy., a BM járási
MSZMP titkár mondott igen
szép beszédet, amelyben a
névadó ünnepszégek jelentősé-

géről, a régi vallási szertartá-
sokról szólt. Beszélt többek
között a családvédelemről, a
haladás, fejlődés lehetőségei-
ről, megváltozott életkörülmé-
nyeinkről.

Az ünnepszéget közös csa-
ládi ebéd követte, ame-
lyen hosszasan elbeszél-
gettek, ismerkedtek egymás-
sal a jelenlevők. Az ünne-
pégen több mint százán je-

lentek meg és hallgatták,
illetve nézték végig a város
és járás területén az első
ilyen nagyszabású névadó
ünnepszéget, amely még az
érdekelt nagyszülők elmon-
dása szerint is sokkal szebb
volt, mint a vallási szertar-
tások keresztelő.

BALOGH PÉTER
t. örgy.,
alosztályparancsnok

TVB-típusú automata tűzjelző központ

Cikkünkben a Tűzvédelmi Berendezéseket Gyártó Vállalat által a közelmúltban elkészített és a BM OTP Felügyeleti Hatósága által jóváhagyott új TVB-típusú tűzjelző-központ rövid műszaki leírását ismerhetjük.

A TŰZJELZŐ-KÖZPONT FELADATA

A TVB-típusú tűzjelző-központ speciális konstrukciójánál fogva kettős feladat megoldására alkalmas:

1. a védett objektum különböző pontjain elhelyezett kézi vagy automatikus jelzőktől befutó jelek üzembiztos vételére, továbbá a felvett jelek optikai és akusztikai úton való közlésére és ezen jelek rögzítésére;

2. a telefonkombinációs megoldás lehetővé teszi, hogy hordozható kézi beszélőkészülékkel a tűzjelzés céljára szolgáló két vezetékben a tűzjelző-központ bármely jelzőhelyről hívható. (Hívás azonban csak a tűzjelző-központ felé lehetséges)

A TŰZJELZŐ-KÖZPONT ÁLTALÁNOS LEÍRÁSA

A tűzjelző-központ az MSZ 9785. számú szabvány előírásainak megfelelő kivitelben készül, és két fő részre bontható:

- a) a közös szerelvényeket tartalmazó és a
- b) 10 hurok szerelvényeit tartalmazó részre.

Ennek megfelelően a tűzjelző-központ 10 hurkonként bővíthető. A konstrukció ilyenformán lehetővé teszi a már felszerelt és üzemben levő központok egyszerű bővítését. Az alumínium öntésű házak homloklapjai egy speciális csapokulcs segítségével nyithatók. A jelzőokat, illetve a közös szerelvényeknek az egyéb alkatrészeket tartalmazó keret előre kifordítható. Így a szerelhetőség és a karbantartás rendkívül egyszerű. A házak oldalán alumíniumlemez fedéllel ellátva foglal helyet a kapcsoló. A homlokapon a közös egységnek a volt- és milliampermérő műszerek, a helyreállító és az akusztikai jelzést törő kapcsolókulcsok, az optikai jelzés eszközei, valamint az „Üzem” és „Biztosíték kiégett” lámpák vannak. A 10-es egységek homlokfelületén a „Hurok” és „Kikapcsolva” lámpák, a hurok egyéni kapcsolókulcsai, valamint az „Üzem” és a „Biztosíték kiégett” lámpák helyezkednek el.

A tűzjelző-központ felszerelése — a megrendeléstől függően — történhet tartókonzolk segítségével falra szerelve vagy külön erre a célra alkalmas asztalra.

A TŰZJELZŐ-KÖZPONT MŰKÖDÉSE

A tűzjelző-központ nyugalmi áramkörrel, három jelzős rendszerrel működik. A központ állandó ellenőrzés alatt tartja a kiépített vonalakat. Ily módon a tűzjelzésen kívül lehetővé válik a rielépő vonalban (vezetékszakadás, rövidzárlat, földzárlat) jelzése is. A felettlen üzembiztonság elérése érdekében ezen jelzések mellett a tűzjelző-központ jelzi a biztosíték kiégettését és a feszültségnek a megengedett feszültségátartóitól való nagymértékű eltéréseit is.

1. Tűz esetén:

Ha a védett objektum megfelelő pontjain elhelyezett kézi és automatikus jelzők bármelyikéről jelzés érkezik, a tűzjelző-központ optikai és akusztikai úton közli a vett jelet.

2. Vezetékszakadás, rövidzárlat esetén:

Ha a külső vonal-áramkörben bárhol vezetékszakadás, rövidzárlat történik, a tűzjelző-központ optikai és akusztikai úton jelzi a szakadás tényét és helyét.

3. Földzárlat esetén:

Ha a tűzjelző berendezésben bárhol földzárlat keletkezik, a tűzjelző-központ a földzárlat tényét optikai és akusztikai úton jelzi.

4. Feszültségi hiba esetén:

A tűzjelző-központ működtető feszültsége — a megrendeléstől függően — 24, vagy 48 V ± 10%. Ha a feszültségingadozás a megengedett ±10%-ot lényegesen meghaladja, a tűzjelző-központ a feszültséghibát optikai és akusztikai úton jelzi.

5. Biztosíték kiégettése esetén:

a) Közös szerelvényben az egész berendezésre közös telep két ága van biztosítva. Bármelyik kiégettése esetén a homlokapon kigyullad a megfelelő piros lámpa.

b) A 10 hurkos egységekben az egyik biztosíték a lámpák áramkörét, a másik a helyreállító áramkört biztosítja. Bármelyik kiégettése esetén — ha a kiégett okozó zárlat fennáll — a homlokapon kigyullad a megfelelő piros lámpa. Ha a kiégett okozó zárlat vagy hiba megszűnik, a biztosíték kiégettése után a kiégett jelző lámpa a 10 egység működtetése esetén gyullad ki.

A TŰZJELZŐ-KÖZPONT KEZELÉSE

A tűzjelző-központtal szembenézve a közös szerelvény homloklapjának bal oldalán elhelyezett voltmérő ellenőrzi az akkumulátor feszültségét. A mutatónak a voltmérő skáláján a pirossal jelölt részen belül kell állnia. A voltmérővel párhuzamosan kapcsolt és az egységek homlokfelületén középen elhelyezett zöld lámpa égése jelzi a központ bekapcsolt állapotát.

A TELEFON KEZELÉSE

A kiépített tűzjelző hálózatban a kézi jelzők telefontelefonos kapcsolási lehetőséggel vannak ellátva. Hordozható kézi telefonkészülékkel bármely jelző helyről hívható a tűzjelző-központ.

A hívás módja:

1. A hordozható telefonkészüléket csatlakoztatni kell a megfelelő helyre.
  2. A hordozható készülékben levő hívógombot többször egymásután be kell nyomni.
- A hívógomb benyomása a tűzjelző hálózatban ideiglenes zárlatot okoz, melyet a tűzjelző-központ érzékel. A tűzjelző-központ kezelője a hívóhurok egyéni kapcsolókulcsát „Telefon”-állásba kapcsolja, és ezzel kapcsolatot létesít a hívóhely és a tűzjelző-központ között.

A TŰZJELZŐ-KÖZPONT ELLENŐRZÉSE ÉS KARBANTARTÁSA

Ajánlatos a tűzjelző-központ jelzés- és vételképességét naponta ellenőrizni. Minden jelzőhely egyénileg megvizsgálható a következő módon: a homlokfelületen az „Ellenőrzés” felirattal ellátott nyomógombokat sorban egymásután benyomjuk, ekkor szigorított feltételek mellett meggyőződhetünk a tűzjelző-központ vételképességéről.

A berendezés üzembiztos működéséhez elengedhetetlenül szükséges az akkumulátor feszültségének az előírt határon belül való tartása. Ezt a közös szerelvény homloklapján elhelyezett voltmérővel ellenőrizzük.

Az üzembiztonság érdekében minden berendezéshez két megfelelő akkumulátortelep szükséges, s ezek kapacitása egyenként akkora legyen, hogy esetleges áramszünet esetén a központ áramellátását 24 órán át biztosítani tudja.

— szí —

Amint a propán-bután

Háztartási üzemeltető

A gázzal táplált háztartási fogyasztó berendezés üzembehelyezésénél a következő szempontok szerint kell eljárni:

a) A gázpalack védősapkáját lecsavarni.

b) Meg kell győződni arról, hogy a gázpalack szelepe zárva van-e.

c) A záróanyát, amely bal menetszeleptől jobbfelé kell csavarni.

d) Meg kell vizsgálni, hogy a nyomá szabályozó hollandi-csavarjában varmités, és az ép-e. Amennyiben a tömítés hiányzik, vagy megsérült, új tömítést behelyezni.

e) A nyomá szabályozót a hollandi csavar segítségével a palack szelepen menetű csatlakozó csomójára (balra mítésbiztosan kell felcsavarni.

f) A gumitömlőt csatlakozásba kenit a fogyasztóberendezéssel. A gumi végeit mind a nyomáscsökkentő hímind a fogyasztókészülék tömlővéimbilincsel kell rögzíteni.

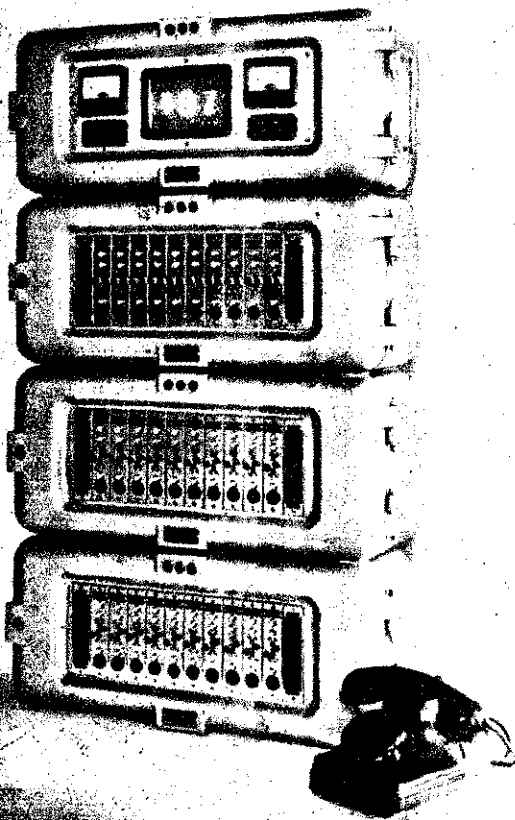
g) A fogyasztóberendezés kipróbálalábbiak szerint kell elvégezni: rendezés minden csapját el kell majd bőséges szappanos oldattal nélkül be kell kenni minden csarészrt, és ennek megtörténte után a szeleptét ki kell nyitni. Meg kell a bekent helyeket. Ha buborékkészülékünk, akkor az szívárgást jelstát a tömítetlenséget azonnal megszüntetni — természetesen előzőleg a szeleptét le kell zárni. Minamíg a berendezés és a csatlakozómörségéről nem győződünk meg, a dezés csapjait nem szabad kinyitni.

h) A berendezést csak abban az szabad üzembe helyezni, ha előzőleg győződünk arról, hogy azon nincs várgás. A fogyasztóberendezést úgy lyezzük üzembe, hogy a berendezés jehez égő gyufát vagy papírost sz ezután a csapot megnyitjuk. Iljárás mellett a kiáramló gáz azonnal gyullad. Az olyan fogyasztóberendezés ahol gyújtóláng van, először a gygot gyújtjuk meg — az ismertetedon, és csak ennek megtörténte után bad megnyitni a fő elzáró csapot.

A fogyasztóberendezés használávil helyezése alkalmával, tehát a melegítést vagy a főzést már beelőször mindig a palack szeleptét zárni, s csak azután a berendezés. A palack szeleptét azonban mindig, ha a gázt már nem használjuk, na el kell zárni. Amennyiben a p kifogyott a gáz, a palack szeleptét zárni, a nyomá szabályozót le kell kenit, majd a palack szeleptét a z és a palackra a védősapkát a telj állásig fel kell csavarni.

A gázt tartalmazó palackok, val gáz felhasználására szolgáló berenre vonatkozó előírásokat (használatási tábla), amelyeket a forgaló új bekapcsolás alkalmával átad a tónak, a fogyasztó tartozik megta betartani, a táblát pedig köteles a töberendezés fölé a falra maradadon felerősíteni.

A gáz felhasználója — akár há akár ipari berendezésről van szó

dmunk keele!

a gáz felhasználására vonatkozó előírásokat elsajátítani, hogy a gázt biztonságosan tudja kezelni. Legtöbb baleset — bár szörványosan ulnak elő — abból származik, hogy a asztó nem tartja be az ismertetett áásokat, szabályokat.

A gázpalackok helyes üzembehelyezése után csak akkor vehetjük nyugodt lelkiismerettel használatba a fogyasztókészüléket, ha a képeken látható óvintézkedéseket már megtettük

Ipari felhasználás

ipari fogyasztó berendezések és azok részekainak tervezésénél a pb-gáz már ismert tulajdonságai miatt nagy körültekintés szükséges, különösen az elzáró szelepek tömörségének biztosítására, a töltés égést biztosító égőkre (könnyű hozzérhetőség, szabályozhatóság), és az vezetékek elvezetését is az ME-26-55 szabványban előírtaknak megfelelően elkészíteni.

ipari fogyasztó készülékek is csak i nyomáscsökkentőkkel üzemeltethetők. knál a készülékeknél, amelyeknek óránti fogyasztása meghaladja a másfél kg-már ún. elpárolgató berendezést alkalmaznak; a szükséges légnemű gáz biztosítása érdekében, tekintve, hogy az hőz a pb-gázt folyadéktápisban eljutítilos.

ipari fogyasztó berendezéseknél a gáz a palacktól az elpárolgatóig, és an a fogyasztó tárgyig csak varratnél-, nyomást bíró fémcsővön keresztül árhethető, a leágazások, csatlakozások hegesztett kivitelben készülhetnek. ítéseknel hermetiket kell használni.

Tervezés

pb-gáz berendezéseinek tervezésére méretezésére az Építésügyi Minisztén által 1954-ben kiadott ME-26-55 zaki előírások az irányadók. Eszerint ipari pb-gáz berendezések elhelyezését, elését csak felelős szaktervezők ter-

vezhetik, és a kiviteli terveket kivitelezés előtt tartoznak bemutatni a Gáz- és Szén-savértékesítő Vállalat (mint forgalombahozó) műszaki osztályának, továbbá az I. fokú tűzrendészeti hatóságának.

Az üzemeltetőnek kötelessége a pb-gáz berendezések elhelyezésére és üzemeltetésére kiadott I. fokú tűzrendészeti hatósági határozat végrehajtása, továbbá a forgalombahozó által — a karbantartásra és üzemeltetésre vonatkozó — átadott figyelmeztető utasítások megtartása.

óvórendszabályokban foglaltakat minden területen megtartják, elkerülhetők a tűz- és balesetek.

Mindenesetre a legnagyobb elővigyázatosság ellenére is fordulhat elő tüzeset. Ha viszont az azt észrevevő dolgozó nem ijed meg, hanem a rendelkezésre álló tűzvédelmi felszerelésekkel (kézi oltókészülékek, homok, vizesrongy, stb.) a tüzet eloltja, akkor nagyobb mérvű károsodásnak vesszük elejét. Megtörténhet ugyanis, hogy ha a kisebb tüzet nem oltjuk el idejében, az égő láng a mellette levő palackot, vagy a közelében levő tárgytól visszaverődés révén saját magát annyira felmelegíti, hogy attól felhasad a palack, és a kiömlő nagyobb mennyiségű pb-gáz már igen nagy tüzet és károsodást okoz.

A pb-gáz tűzvédelme

A kapcsolatos tűzvédelem, amint azt már az előbbieken is többször hangsúlyoztuk, a megelőzési munkán alapul. Ha a propán-butángázzal foglalkozók a tűzrendészeti határozatokban és a vonatkozó

SÓSKUTI ENDRE
a GÁZÉRT tűzrendészeti előadója

A gázpalackok tűzének oltásánál az az első és legfontosabb feladat, hogy a még nem égő palackokat haladéktalanul el kell távolítani az égő palackok közeléből, ugyanakkor lehetőség szerint ezzel egyidejűleg homokkal, nedves rongydarabbal, gázzal, vagy porlóóval meg kell kezdeni az oltást. A tűz eloltása után nedves ruhával vagy egyéb eszközzel zárjuk el a palack szelepét, de mindenkor vigyázzunk arra, nehogy a kezünket megégessük

A Műegyetem és a XI. kerületi alosztály közös szervezésében megrendezett tűzvédelmi kiállítást dr. Csűrös Zoltán Kossuth-díjas akadémikus, az egyetem rektora nyitotta meg, majd Tyukodi Ferenc t.ü. örgy., alosztályparancsnok a megjelenteknek bemutatta a kiállítást.

zott elő az önkéntes tűság fejlesztésére.

A szeghalmi alosztályt karékossági mozgalomban eddigi eredményeiért egy forintos rádióval jutalmaz osztályparancsnokság.

A szeghalmi tűzoltók kezdték a laktanyaudvar utcai front fásítását és pázsátát. Ez ideig több sor g akácfát és bukszos bokrc tettek s elkészítették egy lugas favázát is. Terveik zött járdaépítés is szerep

Jól sikerült kiállítás

A közelmúltban fejeződött a Budapesti Műszaki Egy és a XI. kerületi tűzrend alosztály közös szervezés megrendezett tűzvédelmi lítás. A látványos és tanul kiállítást mintegy 18-20 érdeklődő tekintette meg.

Szegeden hallott

A megyei BM-szervek túrcsoportja elhatározta, tevékenységével is támoga

A TŰZOLTÓÉLET hírei

Mi újság Békés megyében?

A Békés megyei állományból 32-en tanulnak gimnáziumban. Szorgalmukra jellemző, hogy pl. a félévi vizsgák során Salamon Györgyné és Király Lajos őrzető 5-ös, Csepregi László hadnagy és Balogh József főhadnagy 4,5-es, Csorba Lajos főhadnagy pedig 4-es átlagosztályzatú bizonyítványt szerzett. További 11 fő 3,5-es osztályzatot ért el.

A sarkadi alosztály párt- és KISZ-szervezete a beosztottak olvasottságának és általános műveltségének növelése érdekében fiókkönyvtárat létesített. A könyveket a járási könyvtár biztosítja.

Az alosztály tűzoltói egy „Alosztályunk életéből” c. képes album összeállításán is munkálkodnak.

Méhkeréken, hol éveken át nem folyt testületi élet, újból fellendült az önkéntes tűzoltóság tevékenysége. A bekövetkezett kedvező fordulat elsősorban Goron Sándor iskolaigazgató, önkéntes parancsnok tevékenységéhez fűződik.

Mezőgyánban befejezés előtt áll az új tűzoltószertár építése. Tervezik, hogy egy 400 l/p-es kismotorfecskenőt is vásárolnak.

A gyomai tanács ez évben 16 ezer forintot irányzott elő a testület fejlesztésére. A tekintélyes pénzüsszeg felhasználásáról testületi közgyűlésen döntenek. A tervek szerint TV-készüléket és egyenruhákat vásárolnak.

A megyében ez évben négy községben — Kertészliget, Hunya, Kamut és Kaszaper — épül új tűzoltószertár. Az építkezési költségeket állami támogatásból, illetve községfejlesztési alapból biztosítják, s számíthatnak az önkéntes tűzoltók társadalmi munkájára is.

A békéscsabai 41. sz. AKÖV önkéntes tűzoltósága testülett

Tavaszdílik... A szeghalmi tűzoltók megkezdték a laktanyaudvar és az utcai front rendezését

alakult. A fiatal testület mintegy 50 főnyi tagsággal rendelkezik.

Az eddig beérkezett jelentések — benevezések — szerint megyei viszonylatban kb. 20-30-cal több tűzoltóraj vesz részt az ezévi járási versenyeken.

A megyében jelenleg hét község rendelkezik gépjárműfecskenővel. A tervek szerint ez évben újabb három községet látnak el gépjárműfecskenővel.

Ezeket a metszeteket Schneider és Kulcsár t.ü. főrm. elvtársak készítették

A Békés megyei osztálytörzs dolgozói szorgalmasan látogatják a sportfoglalkozásokat

A kondorosi „Vörös Október” és az örménykúti „Petőfi” termelőszövetkezet önkéntes tűzoltósága testülett alakult.

Újabb értékes metszetekkel gyarapodott az osztályparancsnokság szemléltetőeszköz-állománya. A legutóbb készített motor- és szivattyú-metszetek elkészítése elsősorban a gyulai alosztályon szolgálatot teljesítő

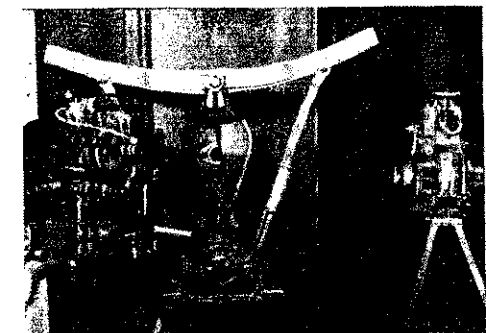
Schneider főrm. és a most már nyugdíjas Kulcsár főrm. munkájához fűződik.

A megye egységei az elmúlt évben 93 300 Ft-os megtakarítást értek el. A legtöbb megtakarítást a békéscsabai (20 265 Ft), az orosházi (12 205 Ft) és a szeghalmi (10 997 Ft) alosztályon érték el.

A szeghalmi járás községei közül községfejlesztési alapból Bucsa tiz, Füzegyármat hús, Kőrösladány tiz, Kőrösújfalut, Szeghalom tizenkettő, Vész-tő pedig két ezer forintot irány-

községi tűzoltótestületeket községekben megrendezésről műsorok bevételekéntven százalékát az önkéntes oltóságoknak adományoz. Algyón tartották az első sikerű műsort, s a tervek rínt még a tavasszal ellátanak Kistelekre s néhány községbe is.

A szegedi járási tanács a múlt évben kereken százzvener forintot juttatott a ségi tűzoltószertárak felú sára. A pénzüsszemből Á halom, Pusztamérges, Csen és Kűbekháza tűzoltószert hozták rendbe.

Az első helyen...

k melegítő, fehér torna-
labdarúgók róják a körö-
Talán a harmadiknál tar-
t, amikor az edző utasítá-
lépésbe mennek át. Egy
séta, utána 10—15 perces
asztikai gyakorlat, majd
kezdődik a körzés.
al erősebb az iram, és sor-
néhány hosszabb-rövi-
váltára is. Bizony gyor-
kapkodják a levegőt, ami-
befejezik s végre előkerül-
a labdák is. Ezúttal nincs
helyette különböző lab-
akoriatok szerepelnek a
enden. Most már megosz-
munka is. A csatárok a
rahúzást és a lövést gya-
lják, a védők pedig a hosz-
lőtt passzokkal kísérletez-
Közben folyik az egyéni
lkozás, és bizony alaposan
zzad egy-egy játékos, mire
ül az edző kezéből.

ogy elnézzük őket — csupa-
lok, többségük alig vala-
l túl a húszon. Az átlagos
or 22—23 évre tehető. A
atalabb a gyors és techni-
igen jól cselező Vágvölgyi
ef, a csapat jobbszélsője. 19
saját nevelés. Egy idő-
van köztük: Mosonyi Mi-
a csapat veteránja, egy-
csapatkapitánya. Ő már 12
ndeje játszik a lila-fehér
ekben. Veteránnak számít
kai Károly elvtárs, a csa-
edzője is. Eppen tíz eszten-
tanítja, neveli az egyesület
arúgói. Sikertől vele né-
r szót váltanunk, — de csak
— pályaszéiről...

egtudjuk, hogy a Budapest-
okság minőségi I. osztály
s — keleti — csoportjában
plő Budapesti Tűzoltó Dó-
SC csapata 25 ponttal,
2-es gólaránnyal jelenleg az
helyen áll. Nagy szó ez,
en az elmúlt esztendőben
kiesés ellen küzdött a csa-
A fordulat az ősszel követ-
tt be. 15 mérkőzésből 8-at
nyertek, 3 esetben döntet-
e végeztek s csupán két

esetben szenvedtek vereséget.
Így azután 55:17-es gólaránnyal,
21 ponttal a második helyen
végeztek. Végeredményben biz-
tatonak értékelhető a tavaszi
rajt is. Az eddig lejátszott há-
rom mérkőzésből 4 pontot szer-
eztek. (Egyébként könnyen
megszerezhették volna a Mű-
szaki Gumigyár által „elrabolt”
— igen értékes — 2 pontot is...)

— Általában elégedett va-
gyok a csapat játékkal. És
szereplésével — nyilatkozik az
edző. — A játékosok többsége
fegyelmezett, s jó a csapatszel-
lem is. Nincs különösebb baj
a játéktudással sem. A legtöbb
játékos technikai felkészültsége
megüti az I. osztályban kívána-
tos mértéket.

Persze, azért néhány kívánni-
valót még hagy maga után a
csapat munkája — derül ki ké-
sőbbi szavaiból. Így pl. nincs
minden rendben a csapat já-
tékosainak erőnléte körül, s né-
ha bizony hiányzik a küzdő-
szellem is. A csatárok sok eset-
ben kerülnek az egyszerűbb, gól-
ratörő megoldásokra, s inkább
bonyolultabb akciókkal, felesle-
ges húzogatásokkal próbálko-
znak. S a védők? Hát bizony
náluk is előfordul néha egy kis
könnyelműség...

A csapatnak s a csapat-
játéknak ezek a gyengéi két-
ségkívül hátráltató tényezők az
eredményesebb szereplést ille-
tően — vélekedik a továbbiak-
ban Lászkai elvtárs. — Eppen
ezért az alkalmazott edzési
munkámban főleg ilyen vonat-
kozásban igyekszem korrigálni
a csapat játékán. S ha nem is
gyökeres, de szerény fejlődés-
ről már most is beszámolha-
tok...

Na és, vajon sikerül-e az NB
III-at jelentő első hely meg-
tartása? — tettük fel a kérdést.

A válasz meglehetősen, rövid
és diplomatikus, a lényegyet tek-
intve körülbelül ennyi: Min-
den lehetséges, különösen ak-

Ketten a csapatból: Viczko András, a rutinos hálfedezet és Vágvölgyi József, a 19 éves jobbszélső

kor, ha a csapat megembereli
magát s a játékosok minden
erejükkel és tudásukkal vetik
bele magukat a hátralevő mér-
kőzések küzdelmeibe...

Az edzőpályán, a nagy pályá-
tól jobbra, a tartalék- és az
ificsapat játékosai rúgják a
bört Selmeci Rudolf edző irá-
nyításával. Ez az edzés — ért-
hetően — korántsem olyan
erős, mint a nagyoké, bár itt
sincs helye „lazzásnak”. A
fiatalok szereplése egyébként
valamivel gyengébb, mint az
első csapaté. Ők valahol a ta-
bella közepén tanyáznak. Per-
sze — különösen az ifik eseté-
ben — ez sem utolsó dolog,
hiszen tulajdonképpen most —
ez évben — szerepelnek először
ifi minősítésben. Ha pedig a
nagy csapat utánpótlása szem-
pontjából vizsgáljuk a kérdést,
meg kell mondani, van mire
számítani. S ilyen vonatkozás-
ban talán elsősorban Fülöp,
Ladinszki, Nagy és a kis Zeher
jöhet számításba...

Az edzés végeztével a játéko-
sokkal is sikerül néhány szót
váltani. Bizakodók, örülnek a jó
szereplésnek, de korántsem el-
bizakodottak. Nagyon jól tud-
ják, hogy az első hely megtar-
tása valamennyiőktől sportszer-
ű életet és igen komoly munk-
kát igényel. Azt is tudják vi-
szont, hogy az első hely végle-
ges megszerzése nem másokon,

hanem kifejezetten rájuk mú-
lik. Mert egyébként minden fel-
tétel adva van...

Egy valamit mégis nagyon
hiányolnak. Ez pedig nem más,
mint a szurkoló-tábor...

— Miért nem látogatottak a
mérkőzéseink? Hol vannak a
tűzoltók? Hát mi nem a buda-
pesti tűzoltóság színeit képví-
seljük? — jegyezzük az enyhén
méltatlankodó, panasznak is be-
illő, s végeredményben jogos
kérdéseket. Tökéletesen igazuk
van, s itt tenni is kellene va-
lamit. Igen, sürgősen tenni,
mégpedig a budapestieknek!...

Nem volna célszerű most kü-
lönöző példákra hivatkozni s
olyan kisebb üzemi vagy vállal-
ati csapatokat felsorolni, ame-
lyek mérkőzésein több száz fő-
nyi lelkes drukker-tábor biztat-
ja csapatát. Ehelyett inkább ar-
ról: miért nem lehetne ezt a
tűzoltócsapat esetében is meg-
valósítani? Véleményünk sze-
rint nincs különösebb akadálya,
csak egy kicsit fel kellene ráz-
ni a mi derék budapesti tűzol-
tóinkat. Igen, felkelteni érdeklő-
désüket, s végeredményben
egy olyan helyzetet teremteni,
amelyben mérkőzésről mérkő-
zésre több száz főnyi lelkes
szurkoló-tábor biztatja majd
fiatal, igen jó képességű, és a
tapasztaltak szerint is igen jól
szereplő csapatát.

—28—

GYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata,
beszéli a szerkesztő bizottság.

Szerkesztő:

Bezzteri Lajos
tűzoltószázados.

Szerkesztőség:

V. József Ártilla u. 2-4,
Telefon: 121-710.

ja a BM Országos Tűzrendészeti
Parancsnokság.

65 kiadó: Dr. Micákó Rudolf
Terjesztő a Magyar Posta.

1/2 — Zrínyi Nyomda, Budapest

A „nagyok” és az ifik edzésein egyaránt szorgalmas és kemény munka folyik

Tűzvész áldozata lett a régi bécsi egyetem, amely már több mint 100 éve a Tudományos Akadémia székhelye volt. A barokk stílusú aula és annak gyönyörű mennyezet-freskója teljesen elpusztult

Így festett a tűzvész után a svájci Cransban leégve

Vonatszerencsétlenség történt a hollandiai Geldropnál. A képen: a tolatómozdonnyal összekötött személyvonat kocsisora a szerencsétlenség után

Egy June Haven-i raktárház égése az Egyesült Államok sugárzó hő olyan erős volt, hogy meggyulladtak a környező másik oldalon levő épületek is. Tízennégy tűzoltó sebesült a tüzoltás közben

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA
XIII. évfolyam, 5. szám
1961. május

ELJEN

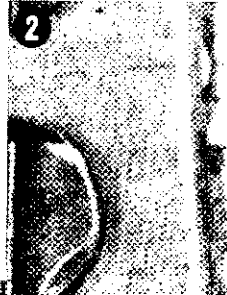
MÁJUS

A VILÁG DOLGOZÓINAK ÜNNEPE!

Egy hónap eseményeiből

Megvalósult az ember űrutazása! 1961. április 12-én, a történelemben először, egy szovjet ember — Jurij Gagarin őrnagy —, a „Vosztok” szputnyikűrhajón, amelyet szovjet tudósok, munkások, technikusok és mérnökök készítettek, a Földről felhatolt a világűrbe, és megtepte az első, eddig példátlan utazást a csillagok felé. Képeinken: 1—2. 3. Gagarin autóbusszal indul a Koszmodromra, majd beszáll a felvonóba, amely a koszmosra mérettű rakéta utas-fülkéjéhez szállítja. 4. A szovjet vezetők és a Gagarin-család a Kremliben. 5. Gagarin a moszkvai szűk konferencián válaszol a kérdésekre. 6. Gagarin családja körében, feleségével és Léná lányával.

A békeharc jelszavával...

Hetvenegy esztendeje emelkedett magasra a nemzetközi munkásosztály vörös májusi zászlaja. Azóta esztendőnként — a változó viszonyoknak megfelelően — változó módon minden május 1-én a nemzetközi proletárszolidaritás és a szocialista eszme, a szocialista társadalmi rend mellett tesz hitet a világ munkásosztálya.

Hiába próbálta a burzsoázia május elsejét kedélyes, mézeskalácsos majálissá szelídíteni, ez a nap a munkásosztály harcos, nemzetközi ünnepe lett. Kezdetben a feltörekvő és az elnyomás ellen szervezkedő proletártömegek harci riadója, ma pedig azon százmillió tömeg seregszemléje, amelyek a munkásosztály zászlaja alatt a haladásért és a békéért harcolnak az egész világon.

Marx és Engels százada az eszmélés, a forradalmi szervezkedés korszaka volt — a mi századunk viszont Marx—Engels—Lenin diadalmas eszméi megvalósulásának kora. E korszakra nemcsak az jellemző, hogy egész sor országban győzött a munkáshatalom, hanem elsősorban az, hogy a szocializmus világrendszeré lett, s ez a világrendszer az emberi társadalom fejlődésének döntő tényezőjévé vált. „Az emberi társadalom fejlődésének fő tartalmát, fő irányvonalát és fő sajátosságait korunkban a szocialista világrendszer, azok az erők határozzák meg, amelyek az imperializmus ellen a társadalom szocialista átalakításáért harcolnak” — állapítja meg a kommunista és munkáspártok képviselőinek 1960 novemberi moszkvai nyilatkozata.

Még fél évszázada csak a nagyobb darab kenyérért, a nyolc órás munkaidőért, a pusztá szervezkedés szabadságáért folyt a harc, s íme ebben a században a világrendszeré vált szocializmus versenyre hívtá ki a kapitalizmust a termelés növelése, az emberi jólét emelése, a tudomány és a kultúra terjesztése terén.

A tűz, melyet Marx és Engels lobbantott lángra, ma fényzőzönnel árasztja el az emberiséget. A győztes szocialista forradalom eredményeként hatalomra jutott orosz munkásosztály felépítette az első leggyőzhetően bástyát, amely azóta is a nemzetközi munkásosztály forradalmi harcának támaszpontja. A Szovjetunió világhatalommá lett — ereje mérhetetlen, fejlődésének irama lenyűgöző. Ennek az évtizednek a végéig a Szovjetunió első lesz a világon nemcsak a termelés mennyisége tekintetében, hanem az egy főre jutó ipari és mezőgazdasági termelésben, hasonlóképpen a nemzeti jövedelem és a munkatermelékenység színvonalában is. A Szovjetunió népeinek életszínvonala erre az időre az egész világon a legmagasabb lesz.

Egy emberöltővel ezelőtt még az oroszokat műveletlen embereknek tekintették, s húsz-harminc évvel ezelőtt is gúnyolták őket, mint technikailag elmaradott népet. S a gúnyolt „elmaradott” nép bebizonyította, hogy a szocialista ember évtizedek alatt többet, nagyobbat alkot, mint azelőtt hosszú korszakok alatt. A szovjet nép tudományos és technikai eredményei az egész világot bámulatba ejtik. A tudományos képzés terén már évekkel ezelőtt maguk mögé utasították a legfejlettebb kapitalista államokat, s a tudósképzés gyümölcsei szemünk előtt érnek be, válnak ragyogó valósággá.

Fülünkbe cseng még annak a lázas, izgalommal teljes napnak örömujjongása, amikor a szovjet távirati iroda világgá röppentette a hírt: megkezdődött az ember űrutazásának korszaka. A szovjet nép — annyi sok siker után — most a világ elé tárta a világűr meghódításának korszakalkotó győzelmét is. Az Októberi Forradalom népe elsőként bocsátott fel interkontinentális rakétát, elsőként röpítette magasba földünk mesterséges holdját, elsőként juttatta el vörös zászlaját a Holdra, elsőként bocsátotta fel a világűrbe a Nap emberalkotta új bolygóját, elsőként indított kozmikus űrhajót a Venus felé, s a szputnyik űrhajó fedélzetén elsőként küldte el képviselőjét a kozmosz felé.

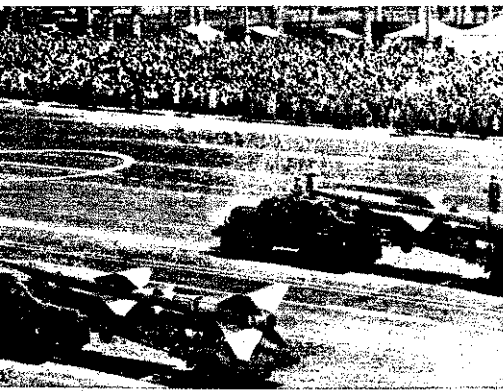
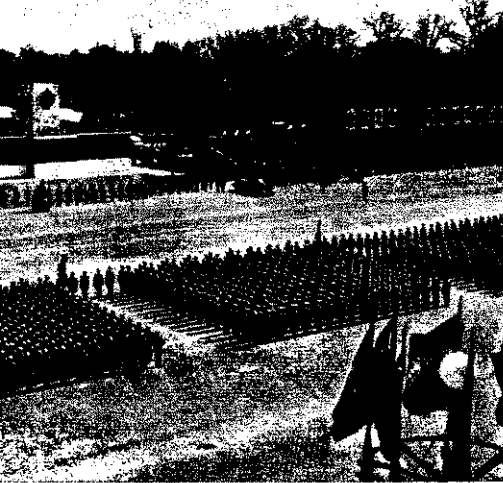
E sikeresorozatokat a világ népei méltóképpen értékelik — felismerik mit jelent az, hogy a szocialista nagyhatalom néhány évtized alatt a tudomány és a technika fejlesztésében soha nem tapasztalt magaslatokra jutott, s hogy éppen a szocializmus országa az, amely a világ minden más államát megelőzve, elsőnek tört utat a világűrbe.

A Szovjetunió mellett és annak segítségével a szocialista tábor országai is hatalmas utat tettek meg felszabadulásuk óta. Nemcsak a háborús károkat állították helyre, de virágzásnak indult népgazdaságuk megőszörözött ipari termelését, s dolgozóik életviszonyai összehasonlíthatatlanul jobbak, mint azelőtt. A termelés növelésének eredményeként 1965-re a szocialista tábor országai a világ ipari termelésének felét adják. Belátható közelségben van tehát az az idő, amikor a szocialista tábor a gazdasági versenyben döntő fölényt harcol ki az imperialista táborral szemben. Ez a gazdasági verseny ma már teljes erővel folyik, s a szocialista tábor országai meggyőződéssel vallják, hogy ez a békés verseny a két világrendszer békés egymás mellett élése s a világháború elkerülésének egyetlen lehetősége.

A nemzetközi munkásosztály májusi lobogóján a békeharc jelszava virít. A békeharc gondolata az egész haladó, békeszerető emberiség együttérzését, rokonszenvét a szocialista tábor felé fordítja. Korunkban a munkásosztály képviseli az emberiség legfőbb vágyát és törekvését: a tartós béke gondolatát. A világ népei az imperializmus urainak minden terrorja és agressziója ellenére is arra a meggyőződésre jutnak, hogy a békét csak a szocialista tábor s a nemzetközi munkásosztály vezetése alatt lehet kiharcolni. Ezért Május elseje egyben a hatalmassá nőtt békemozgalomnak is harcos ünnepe. — Május elseje ennek a mérhetetlen seregnek is lobogója.

egész ország né-
ielkesen ünne-
lte hazánk felsza-
dulását 16. év-
fordulóját. Képeink
budapesti felsza-
dulási ünnepek
y-egy mozzanatát
vetve a 75 tagú
elorusz Állami
ek- és Táncegyüt-
 (alsó kép) fellé-
pését ábrázolják

A GYARMATI RENDSZER TELJES FELSZÁMOLÁSÁÉRT

Korunk alapvető tartalma a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet. Világméretű társadalomátalakulási folyamat ez, amely a Nagy Októberi Szocialista Forradalommal kezdődött, s jelenünkben egy erős, a társadalmi fejlődésben mind inkább döntő tényezővé váló szocialista világrendszerre támaszkodva halad tovább. E forradalmi világmozgalomban nagy jelentősége van a gyarmati népek felszabadító harcának is.

Az első világháború előtt még az egységes kapitalista világrendszer volt az uralkodó, amelyben az emberiség nagyobbik része — 62 százalék — gyarmatok és félgyarmatok lakója volt. Az első szocialista forradalom a gyarmati népeket is felrázta és harcra mozgósította a kolonializmus ellen. Az 1930-as években az emberiségnek már csak 56 százaléka élt gyarmatokon. A második világháborút követően, de különösen a szocialista világrendszer kialakulása után ugrásszerű változások történtek. 1961 elején az emberiségnek már csak 2,5 százaléka él gyarmatokon, és ezek felszabadító harca is meggyorsult. „A gyarmati rendszer teljes összeomlása elkerülhetetlen” — szögezi le a kommunista és munkáspártok 1960 őszi lezajlott moszkvai tanácskozásának Nyilatkozata.

A gyarmati felszabadító harcok jelentősége

A Moszkvai Nyilatkozat a gyarmati rendszer összeomlását úgy értékeli, mint amely „történelmi jelentőségét tekintve a szocialista világrendszer megalakulása óta a legfontosabb jelenség”. Lenin már az első világháború idején rámutatott, hogy a kapitalizmusból a szocializmusba történő átmenet olyan világméretű átmenet, amely magába foglalja „a fejletlen, elmaradott és elnyomott nemzetek demokratikus és forradalmi mozgalmainak, köztük a nemzeti szabadságmozgalomnak egész sorát.” Vagyis a szocialista világforradalom nemcsak egyes országok forradalmi munkásságának harca a saját burzsoázia ellen, hanem valamennyi függő ország harca a nemzetközi imperializmus ellen.

Az élet mindenben igazolta a lenini megállapításokat. A felszabadító harcok eredményei nyomán mélyül a kapitalizmus általános válsága. Csökken a magas extra-profit kisajtolásának lehetősége, szűkül a nyersanyagbázis és az imperialisták áruelhelyezési lehetősége. Ma már nem lehet úgy manőverezni a gyenge, elmaradott országok rovására, mint régebben. A felszabadult gyarmati országok nagy része, mint katonai bázis is elveszett az imperializmus számára. Ezen országok népeinek tehát érdeke a szocialista országok béketörekvéseinek támogatása, hiszen nemzeti céljaikat, saját ipart, fejlett kultúrát csak békében tudják elérni, illetve megteremteni. Antiimperialista magatartásuk fékező hatása a háborús gyújtogatók törekvéseire. Egyre többen fordulnak szembe az ENSZ-ben is a hidegháborús imperialista politikával és mindezt még az olyan erős burzsoáz ország sem hagyhatja figyelmen kívül, mint az Egyesült Államok.

Kisugárzó hatása van a felszabadító harcok eredményeinek a gyarmattartó or-

szágok belső osztályellentétei éléződésére is. A monopóliókészek a gyarmatok elvesztése után sem akarnak lemondani az extraprofitról. S ha a megszerzés lehetősége csökken, vagy esetleg megszűnik a gyarmatokon, megpróbálják pótolni az anyaországban.

A gyarmati felszabadító harcok eredményei persze nem függetlenek a szocializmus nagy győzelmétől. „A nemzetközi szocializmus erői döntő mértékben előmozdították a gyarmati és függő országok népeinek az imperializmus járma alól való felszabadulásukért folyó harcát. A szocialista rendszer a felszabadult népek független nemzeti fejlődésének megbízható védelmezője. A nemzetközi munkásmozgalom nagy támogatást nyújt a nemzeti felszabadító mozgalomnak” — állapítja meg a Moszkvai Nyilatkozat.

Kapják-e a függetlenséget a gyarmati országok?

A gyarmati népek nemzeti felszabadító mozgalma imperialista-ellenes. Mégis, a gyarmattartó hatalmak és szövetségeseik nap mint nap bizonygatják, hogy ők adják a függetlenséget a gyarmati népeknek. Szerintük ezek a népek régebben annyira elmaradottak voltak, hogy előbb nem lehetett a függetlenség útjára engedni őket. Nem tudtak volna mit kezdeni a szabadsággal. Az európai fehér emberek „civilizációs küldetés” teljesítették, amikor „segítették” a primitív népeket. E „civilizációs küldetés” áldásos hatására az elmaradott népek „érettebbé” váltak, s így lehetővé vált, hogy a szabadság útjára „vezessék” az elmaradott országokat...

Az ENSZ múlt év őszi közgyűlésén Mac Millan angol miniszterelnök a szabadság apostolának tógáját öltve magára, arról beszélt, hogy Angliának már több mint száz éve célja a függő népeket a szabadság és függetlenség útjára vezérelni. Diefenbaker kanadai miniszterelnök szerint az egyes felszabadult népek szabadságukat „az Egyesült Királyság, a Brit Nemzetközösség és Franciaország hozzájárulásával, bátorításával, és vezérlésével érték el.”

Ezek a szövegek azonban nyíhán szólva egyáltalán nem fedik a valóságot. Hiszen ha ők adják a szabadságot, akkor miért ragaszkodik Anglia olyan görcsösen a még meglévő gyarmataihoz? Miért folyik háború az algériai nép ellen most már hosszú évek óta, és miért lépnek fel a legélesebben a monopóliumok uralmát korlátozó felszabadult népekkel szemben? Ezekre a kérdésekre nem mertek ősziinte választ adni, mert — mint mondani szokás — rögtön kibújna a szög a zsákból... Ugyanis a felszabadulás útjára lépték népek nem kapták a szabadságot, hanem harcban vívták ki. Ebben a harcban le kellett küzdeni az imperialisták ellenállását, s ez azért lehetett eredményes, mert a felszabadulásukért harcoló népeknek hű szövetségeseik voltak a szocialista világrendszer.

A történelem tényei is cáfolják az imperialisták szövegeit. Churchill, volt angol miniszterelnök például kinevezésekor nyíltan kijelentette: „Nem azért lettem Anglia miniszterelnöke, hogy a Brit Birodalom

széthullásában segítsék”. Indiáról 1930 még így nyilatkozott: „Nincs szándékban eldobni a király koronájának a legragyogóbb drágakövet, amely a dominiumainknál és függő területein sokkal inkább jelenti a Brit Birod dicsőségét és erejét.” Angliának már ben formális megállapodása volt E tommal annak függetlenségéről, a harcban és csak 1952-ben vívta ki szabadságát az egyiptomi nép. Irakkal 1932 kötött az angol kormányzat hasonló állapotást, mégis az 1950-as évek nemzeti felkelés vetett véget a gyarmattartó függésnek. Az indonéz nép is a gyarmatosítókkal szembeni harcban független, és India is a második világháború után lépett a függetlenség útjára: hogyan?! Az angol gyarmatosítók valószínűleg keltve háromfelé szakították országot (India és a két külön részből Pakisztán), s közben az angol tőke betéte Indiában száz százalékkal.

A hosszú ideig tartó gyarmati uralom az elnyomott népek a „civilizáció áldából” a népbetegségeket, az analfabétizmust a hihetetlenül alacsony életkort — Afrikában az átlag 30 év — kapták. A gyarmatokon nincs ipar, technika, kereskedelem a mezőgazdaság monokultúrás termékei miatt a legalapvetőbb élelmiszerekből behozatalra szorulnak.

A gyarmatosítás korszerűbb módszerei

Az imperialisták korunkban sem mutatják le a gyarmatosítási törekvéseikről. Gyarmataikon a legterrorisztikusabb eszközökkel tartják fenn hatalmukat. Aho nem lehetséges, új módszerek bevezetésére törekednek az uralom fenntartására: külön-külön ehhez már nincs elég erő ezért az ún. kollektív gyarmatosítással bátkoznak.

A belga burzsoázia egyik lapja, a „Nieuw Belge” például rámutat, hogy az európai gyarmattartók — Belgium, Franciaország, Spanyolország, Portugália — nem kérik külön-külön fenntartani gyarmati hatalmukat. Szerinte az a veszély fenyeget, ha kiűzik őket Afrikából. Javasolja tehát, hogy a néhány gyenge és szétforgó állam helyett Európa és Amerika egyi hatalmát kell sorompóba állítani.

A „New-York Times” 1961 februárjában portugál gyarmatok harcával foglalkozva minden kertelés nélkül megírta, hogy ha Salazar fasiszta rendszerét demokratikus kormány váltaná fel, az rögtön függetlenséget adna a gyarmatoknak, s ez nagyon rossz lenne az Egyesült Államoknak. Tehát saját érdekük, hogy Salazar fasiszta rendszerét támogassák a demokratikus rekvézekkel szemben.

A korszerűsítés módszereire is tartozik, hogy amíg régebben a gyarmatosító állam monopóliumai uralták az elnyomott ország gazdasági életét, most más imperialista államok monopóliumaival közösen végzik el ugyanezt. Gazdasági segínytást adnak, amit politikai befolyással használnak fel. India például fejlett kapitalista országgá vált a függetlenség kivétele óta, mégis az angol tőke beruházása a legutolsó tíz évben megduplázódott.

van országban, ahol a politikai függetlenséget a nép a gazdasági önállóságra szánja fel és nem akar a monopóliumok alma alatt maradni — mint például Guinában —, a gyarmatosítók a gazdasági fajtogatás politikáját alkalmazzák. Rszre nem rajtuk múlt, hogy mindezt ár nem csinálhatják ugyanúgy, mint 50 vel ezelőtt. A szocialista országok segítge ugyanis elhárítja a felszabadult népek je felől a gazdasági csőd veszélyét.

A gyarmatosítók gazdasági befolyásukat ra is felhasználják, hogy a politikai függtlenséget kivívó országokat katonai szötségekkbe vonják be, s így a nemzet szürénítéséről való lemondásra bírják őket.

távolsági SEATO-tömb kialakítása etében ez sikerült is. Sokszor már a poliikai függetlenség útjára lépett ország teletén is támaszpont-hálózatot építnek. Nigéria, a volt angol gyarmat 1960-ban tt önálló. Az angolok az előző időben nem k gondot fordítottak Nigéria területén a adítámaszpontokra. Most 1960 óta — a zdasági nyomást felhasználva — öt nagy, rszerű haditámaszpont építését kezdték eg.

Kedvenc módszerük a gyarmatosítóknak, ogy a volt gyarmatokon törzsi viszályokat ittanak, és a törzsek egymás elleni harcát ihasználva, a meggyengült országot még bban gazdasági és politikai befolyásuk lá vonják. A velük együttműködő helyi urzsoá vezetők egy részét megvesztegetik, ahol régi módon már nem tudják fenntartani uralmukat, báb kormányokat alakítanak a viszálykodó területeken. Ez törtéik jelenleg Kongóban is. Mint tudjuk, ongóban ott vannak ugyan az ENSZ-erők, z imperialista gyarmatosítók mégis azt sinálnak, amit akarnak. Mi az oka ennek? z, hogy az ENSZ-apparátus — élén Hamarskjöld főtükárral — az imperialista olitika támogatója, és szabatálja az egybént helyes ENSZ-határozat végrehajtását, t, együttműködik a törvényes kormány uralmát megdönteni akaró bábokkal.

A jelenkori gyarmatosítás fő támasza az USA

Az Amerikai Egyesült Államok — mint rős nagykapitalista állam — akkor lépett történelem színpadára, amikor az európai gyarmatosítók már felosztották egymás között a világot, tehát már nem volt szabad terület a gyarmatosításra. A amerikai imperialistáknak ma sincs a régi, klaszizikus értelemben vett gyarmata. Ezt a ényrt ki is használják arra, hogy a gyarmatosítás ellenségeiként tüntessék fel magukat. És nem is eredménytelenül, mert egyes felszabadult országok vezetőivel sikerült elhitetniük, hogy az Egyesült Államok „önzetlenül” akarja őket segíteni.

A tőkés társadalomban azonban nincsen önzetlenség, s az amerikai imperialisták saját világaluralmi törekvéseiket egyengetik ezzel a módszerrel. Ez a törekvés különösen a második világháború után látható jól, amikor szövetségei gyengeségeit is kihasználva növelték gazdasági és politikai befolyásukat ezek övezeteiben. A Közép-Kelet olajmonopóliumainak versenyében ma már ott tartanak, hogy az USA monopóliumainak részesedése 60 százalék fölé emelkedett. Dél-Amerika országaiban szinte egyeduralma van az amerikai monopóliumoknak. Most Ázsiában és Afrikában is fokozzák tevékenységüket, s ugyanakkor a többi gyarmattartót is védik a felszabadító harcokkal szemben.

Tehát a gyarmatosítás kérdésében is jól látható az Egyesült Államok kétarcú poli-

tikája. Amikor tavaly a Szovjetunió bírálta az amerikai imperialistákat, hogy maguk alá gyúrik a gyengébb országokat, Eisenhower így válaszolt: „A történelem során talán még egyetlen állam sem járt el tisztességesebben és korrektebb módon, mint az Egyesült Államok.” Pedig Eisenhower és Nixon személyesen is meggyőződhettek arról, hogy a gyenge országok nagyon is az amerikai monopolisták nyomását, s az Egyesült Államokat, mint az őket kiszípolozó imperialista nagyhatalomnak tekintik.

Ha az Egyesült Államok valójában a gyarmatosítás ellensége lenne, mindez nem így alakult volna. Annakidején nagy hangon beharangozták az elmaradott országok gazdasági megsegítésének programját. Amikor a javaslatot a kongresszus elé terjesztették, az amerikai hadügyminisztérium egyik vezetője, Spragne azzal a „meggyőző” érveléssel ajánlgatta a program elfogadását, hogy a segélyprogram minden dollárjából 85 centet az Egyesült Államokban költenek el, majd így folytatta: „E program értékösszegének túlnyomó része tehát Amerika gazdaságát gyarapítja.” Ez eléggé világos beszéd. De hol akkor az önzetlenség, a korrektség?

1957-ben Eisenhower és Rockefeller javaslatot dolgozott ki az elmaradott országok segélyezési módjáról. Eszerint az Egyesült Államoktól már függő országoknak nem szabad nagy segélyt adni, mert ez csak a függetlenség vágyát erősítené bennük. „Adhatunk ezeknek az országoknak segélyt — mondták —, de csak annyit, amennyi ahhoz szükséges, hogy a baráti kormányok hatalmát és minden rendű és rangú ellenséges elem kordában tartását biztosítsuk.”

A semleges politikát folytatóknál „a gazdasági segély és hitelnél a fő súlyt olyan feltételek megteremtésére kellene helyezni, amelyek mellett... a gazdasági kapcsolatok nekünk gyümölcsözőnek: ezek az országok magától értetődőnek tartanak, hogy a részünkről sugalmazott katonai és szövetségi paktumhoz csatlakozzanak. Például ha Egyiptomnak segítséget nyújtanánk az Asszuáni gáthoz, és a Nasszer-kormány ezt elfogadná, olyan helyzet állna elő, amelyben Egyiptom az erejét meghaladó építkezéssel elakadna és hosszú ideig a mi segítségünkre szorulna.”

Mi marad meg ezek után a gyarmatosítás-ellenességről közölt szólásokból? Semmi. Hiszen az Egyesült Államoknak a hős kubai nép ellen elkövetett gyalázatos agressziója még azoknak a szemét is felnyitotta, akik eddig netán bedőltek volna az amerikai propagandagépezet hazugságainak.

Ezt a banditátamadást az USA által felbérelt, kiképzett és felfegyverzett zsoldosok hajtották végre az USA területén levő támaszpontokról, az USA hadihajóival és repülőgépeivel.

Kennedy elnöknek Hruscsov elvtárs leveleire adott képmutatás válasza csak fokozzák a világ minden becsületes emberének jogos felháborodását és még inkább megerősítik azt a véleményüket, hogy az Egyesült Államok uralkodó körei a szabadságszerető népek ellenségei.

Íme, így fest a gyakorlatban az ellenforradalom amerikai exportja, így lepleződik le mind több ember előtt az amerikai imperialisták igazi arculata. Joggal állapíthatja meg tehát a Moszkvai Nyilatkozat: „A jelenkori gyarmatosítás fő támasza az Egyesült Államok.”

Balló István

(Folytatása következik)

Különleges szerek

B
E
M
U
T
A
T
Ó
J
A

Április 12-én a budapesti XI. kerületi tűzrendészeti alosztályparancsnokság udvarán bemutatták a Belügyminisztérium vezetőinek az állami tűzoltóság különleges gépjárműveit.

A bemutatón belügyminisztériumi vezetők és meghívott vendégek előtt dr. Micskó Rudolf tű. vezérőrnagy elvtárs, a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság vezetője ismertette a speciáliszerek jellemző adatait, és rövid áttekintést adott szükségességeik, alkalmazási lehetőségeik körülményeiről.

Ezután az egyes szerek működés-közbeni bemutatására került sor, majd a vendégek közelebről is megtekintették az új szereket. A bemutató tűzvédelmi propaganda-film vetítésével fejeződött be.

AZ ORSZÁGOS ÉRTEKEZLET SZELLEMEBEN

Mit végeztünk az elmúlt évben, hol tartunk jelenleg s hogyan tovább? — Lényegében ezekre a fontos kérdésekre adott világos és egyértelmű választ a tűzrendészeti szervek februári országos értekezlete. Ezekben a kérdésekben foglaltak állást a megyei szinten megtartott alosztályparancsnoki értekezletek résztvevői is. Itt azonban egy lépéssel már tovább mentek, s igyekeztek „aprópénzre” váltani, saját területükre alkalmazni az országos értekezlet fontos útmutatásait. Így történt ez Győr megyében is, hol a parancsnokok és a tisztek először is megyei, majd ezt követően járási — alosztály — szinten dolgozták fel a februári tanácskozás útmutatásait.

Alig pár hét telt el február óta. A meghatározott irányelvek — feladatok — gyakorlati alkalmazásáról, illetve végrehajtásáról tehát még nem nagyon beszélhetünk. Annyi azonban már most megállapítható, hogy a megyeiek megértették és magukévá tették a bokros tennivalók lényegét és hozzá is kezdtek azok megvalósításához.

Merész és meglehetősen bizonyult vállalkozásnak bizonyulna, ha most az osztályparancsnokság és az alosztályok kapcsolatos tevékenységének valamennyi részletét boncolgatnánk. Csupán az állomány erkölcsi-politikai és szakmai nevelését, a fegyelmi helyzet szilárdítását vagy pl. a taktikai felkészültség fokozását érintő tervekről, gyakorlati munkájukról frottak is oldalakra terjednének. Éppen ezért inkább csak a megyében alkalmazott tűzrendészeti munka egynéhány jellemző — főleg termelőszövetkezeti vonatkozású — mozzanatát ragadjuk ki s tárjuk olvasóink elé.

Tartsuk szem előtt a népgazdaság érdekeit!

Az országos, de a Győr megyei értekezlet beszámolójában — s a hozzászólásokban is — igen sok szó esett a termelőszövetkezetek tűzrendészeti megszilárdításáról, s részben ezzel

kapcsolatban, a népgazdaság és a tűzrendészet érdekeinek összehangolásáról. Lényegében arról van szó, hogy a tűzrendészeti szervek képviselői eljárásaik során soha ne váljanak egyoldalúvá, előírásaikban tartózkodjanak a túlzott igényektől és mindenkor tartsák szem előtt a népgazdaság érdekeit. A Győr megyeiek valahogy így fogalmazták meg ennek lényegét: „Tűzoltó szemmel nézni, és népgazdasági fejjel gondolkodni”. S hogy ez az elv, ez a törekvés mielőbb gyakorlattá váljon — többek között — már ki is adták az utasítást valamennyi termelőszövetkezet tűzrendészeti helyzetének, s ezzel együtt a korábbi kapcsolatos álláspontok gondos, körültekintő felülvizsgálatára.

Az osztályparancsnokság illetékesinek egybehangzó véleménye szerint szükség volt erre az intézkedésre. Igaz, a megye tsz-einek túlnyomó többségében általában elfogadható tűzrendészeti állapotok uralkodnak, azonban elvétel még mindig akadnak olyanok, ahol bizony további, igen komoly erőfeszítésekre van szükség. De nemcsak erről van szó. Előfordult olyan eset is, hogy az I. fokú hatóságok néhány korábbi szemle alkalmával nem eléggé körültekintően jártak el, s a határozatok megszerkesztésénél nem az olcsóbb, egyszerűbb, s amellyel mégis megbízható megoldásokra törekedtek. Ehelyett inkább az „önbiztosítás” álláspontjára helyezkedtek, s túlzott, anyagi kihatásaiban is jelentős, egyik-másik — főleg fiatal s viszonylag még nehezebb gazdasági körülmények között működő — termelőszövetkezet erejét messze meghaladó előírásokat is eszközöltek. Ilyen túlkapásnak is nevezhető meggondolatlanságok leginkább az út- és vízbiztosítás, valamint a villámvédelem szabályozása terén fordultak elő.

Féltő és körültekintő gondossággal!

A tsz-ek, illetve azok határozatainak felülvizsgálatát már megyszerte megkezdték. Ezt a munkát korántsem mechanikusan, a tűzrendészeti érdekek esetleges háttérbe szorításával, hanem igen féltő és körültekintő gondossággal végzik. A parancsnokok és a tűzrendészek — de szinte az állomány valamennyi tagja — állandóan keresik az újabb és jobb megoldásokat. Próbálják esetleg egyszerűbb és olcsóbb, amellyel mégis célravezető előírásokkal megoldani a nagyobb anyagi kihatással vagy éppen egyéb nehézséggel járó — jobbara ez ideig még végre nem hajtott — tűzrendészeti követelményeket.

A bekötőutakkal általában nincs különösebb problémájuk. A legtöbb tsz elfogadható úttal rendelkezik, s amellyel a tsz-majorok (központok) zöme a községek és a közlekedési utak — országutak — közvelelő közelében helyezkedik el. A gyakran helyi erőből, saját kezdeményezésre épített utak állapotai többnyire kielégítő, s az esetek többségében nagyobb — így pl. tűzoltó — gépjárművek által is igénybevehetők. És ha egyik-másik tsz-nél netán ilyen vonatkozásban akad is lemaradás — az a véleményük, s egyben terük is, hogy némi agitációval, rendszeres jótanácsokkal, de főleg a helyi kezdeményezésnek tudatosításával, népszerűsítésével sokat lendítenek majd ezen a — nem is elsősorban tűzrendészeti, hanem inkább gazdasági jelentőségű — dolgon.

Olcsón, de elfogadhatóan!

Valamivel nehezebb a helyzet az oltóvíz biztosítása körül. Jó néhány tsz bizony még vízhiánnyal küszködik, vagy legalábbis nélkülözi a minimális oltóvízmenyiséget. Am az ilyen helyeken is csak kell találni valamiféle megoldást! A győriek már korábban kiadták a jelszót: A víz — ha kevés is — mindenütt ott van, lelelhető, csak éppen meg kell találni a tűzoltási célra történő felhasználás legolcsóbb, legegyszerűbb s egyben leghatékonyabb módját. (Ebben egyébként tökéletesen igazuk van.) Szerintük — figyelembe véve az eddigi tapasztalatokat — elsősorban a mindenütt megtalálható gazdasági — állatok itatására szolgáltató — víz oltóvízként való felhasználásának megszervezése az egyik legcélravezetőbb megoldás. Éppen ezért feltett szán-

dékuk, hogy a jövőben — sokkal inkább, mint eddig — mindenkor és mindenütt közvetlenül is bekapcsolódnak a tsz-ek ellátásának megoldásába, mégpedig olyanformán, hogy nem csak a tervezésnél, hanem a kivitelezés első lépésénél is (kutatás stb.) hasznos és meggyőző tanácsokkal látják el illetékeseket. S hogy ez a módszer minden bizonnyal a tsz-ek többségében eredményre vezet majd, azt — sok más mellett — a nyuli példa is bizonyítja. Ott ugyanis az állomány egy gazdasági víz állományomása alatt levő vezetékének egyik csonkját — a tűzoltók vaslatára — storzkapoccsal

Horváth elvtárs, a nyuli szerelője a képen is látható korszerűsítésével kapcsolatos terveiket magyarázza.

ták el, amiről azután egy 3—4 tömlőhossznyi sugár kimenő mikor megszerelhető s eredményesen működtethető. (Más kérdés viszont, hogy a tsz jelenleg nem rendelkezik megfelelő „éles” tömlővel, s így ez a huzalvezetés csak félmegoldásnak tekinthető.) Ilyen vagy ehhez hasonló példákat megismerhetnénk. A nemeskéri Péter Tsz-ben pl. a természetes forrás (egy patak) megfelelő építésével — mélyítésével duzzasztásával — oldották meg a kérdésüket.

A meglehetősen költséges oltóvízvédelmi berendezések megírásaival is módjával banna a jövőben — vettük ki szavaikat — Ahol feltétlenül szükséges indokolt, de különösen a leginkább villámsújtotta területek fontosabb objektumainál a vízre sem mellőzik az óvatosságot, mindenesetre azért itt keresik az olcsóbb és egyszerűbb kivitelezésű megoldásokat. S azután fásítással, védősávkészítéssel is igyekeznek megvédeni a tsz-ek villámvédelme növelésére. Ez az elgondolás egyelőre nem új keletű. Mint tudtuk, már a korábban említett határozatok egynémelyében (pl. a rojtökmuzsaji, fertőendréd, a kópházi tsz határozatában) is alkalmaz-

Lajtai Antal főrm. neve nem véletlenül került szóba az alosztályparancsnoki értekezleten. Igen szorgalmasan dolgozik, s már eddig is sokat tett a soproni járás tsz-einek tűzrendészeti megszilárdítása érdekében

ítással kapcsolatos előírások. Figyelembe véve, hogy ez a megoldás olcsóbb s amellett csak tűzrendészeti, hanem melőszövetkezeti, sőt, népdzdasági érdek is — határozati törekvésük, hogy tovább vizsgálazzák a gyors és magas védő fák ültetését. S ha nem írják elő mindig és minden esetben határozatilag a fásítást, kezeznek a tsz vezetőségét és szágát meggyőzni annak jelentőségéről és sokoldalú hasznosságáról.

Avább keresni a megoldást!

Az országos értekezlet útmutatása alapján már most enyhínek a tsz tűzrendészeti bizottságok szervezésével és működésével kapcsolatos korábbi állásfoglalásaink s a jövőben nem lépünk fel határozatilag ilyen birtokszervezésének igényével. A tapasztalatok szerint — két kivételtől eltekintve — csak a bizottságok Győr megyei szonylatban sem tevékenykednek érdemlegesen, s így mellőssük nem jár különösebben irányos következményekkel. A kérdés viszont, hogy ennek lenére továbbra is keressük azt megoldást, amelynek segítségével fokozzák a tsz-vezetők (elők, agronómus, brigádvezető b.) érdeklődő, aktív és felelősségteljes részvételét a tűzrendészeti munkában. Ilyen vonatkozásban még korántsem beszélünk általánosságban kialakult és jól bevált gyakorlatról. nnyi azonban bizonyos, hogy megye tűzrendészeti szerveinek közegei így vagy úgy, de mindenütt kellő igyekezetet tanúsítanak a kérdés hatásos rendezésére.

Necsak követeljük — segítségünk is!

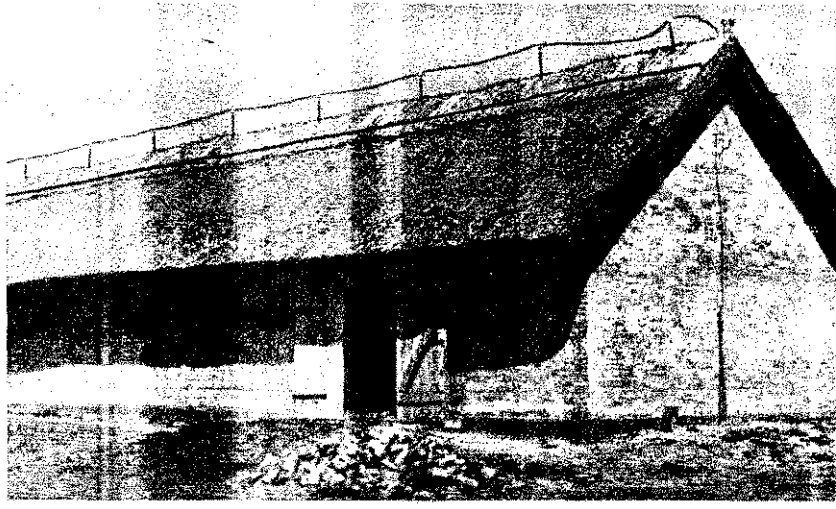
Egyik jó és célravezető módszernek a kétoldalú kapcsolat létesítését s ennek érdekében a tsz-vezetők érdeklődésének felkeltését tartják. S ha nem is mindig és mindenütt, azonban már eddig is sikerült valamit érniük: gyakorta részt vettek a tsz-elnökök — főleg járási szintű — értekezletein, tanácskozásain, s ott hallatták meggyőző szavukat. Ez azonban szerintünk sem az egyedüli és legjobb megoldás; ennél lényegesen sokkal többre van szükség. Mindenekelőtt arra — hangsúlyozták —, hogy a tűzrendészeti szervek képviselői — parancsnokok, tisztek és beosztottak egyaránt — az eddiginél sokkal gyakrabban látogassák a tsz-eket és ott ne csak követeljenek, hanem meggyőzően magyarázzák is meg a tűzrendészeti előírások jelentőségét, azok megfontolatlanságát, felelőtlen semmibevevésének várható követke-

zményeit, s ugyanakkor — a lehetőségekhez képest — nyújt- sanak is konkrét segítséget a határozati pontok gyakorlati végrehajtásához.

Előterben a tűzrendészeti előadók munkája

Bár eddig is fontos volt, de a jövőben különösen előtérbe kerül a tsz tűzrendészeti előadók munkája. Helyi vonatkozásban ugyanis főleg rájuk hárul a tsz-központok tűzrendészeti helyzetének erősítése, a tűzrendészeti határozatok maradéktalan érvényesítése. S ami még szintén lényeges és fontos: a tsz-tagság fokozatos felvilágosítása és meggyőzése, felelősségérzetének felkeltése is az ő feladatuk. A Győr megyeiek világosan látják a jó tűzrendészeti előadói munka megteremtésének jelentőségét, csak éppen nem jutottak még el odáig, hogy kialakult és megbízható módszerek, de legfőképpen a tsz-vezetőség messzemenően jóindulátú támogatásának birtokában, mindenütt kedvezően oldják meg ezt a kérdést. S amint kiderül — mindez nem is olyan egyszerű dolog. Először is találni kell egy meglehetősen hozzáértő vagy legalábbis a tűzrendészettel szimpatizáló, szorgalmas és lelkiismeretes embert. S ha ez megvan, akkor viszont lehetővé kell tenni, hogy az minden különösebb anyagi és erkölcsi hátrány nélkül, a tsz-tagság és vezetőség bizalmát és messzemenő támogatását élvezve végezhesse társadalmi munkáját. Mert az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy főleg ez utóbbi vonatkozásban, még nagyon sok tsz-szel nem sikerült „zöld ágra vergődni”...

A tűzrendészeti előadók kiválasztását illetően a vélemények is megoszlanak. Egyesek leginkább a községi önkéntes parancsnokot szeretnék látni a tűzrendészeti előadói tisztségben, már amennyiben tsz-tag az illető. Mások viszont inkább az agronómusok vagy éppen a brigádvezetők mellett törnek lánd-

Ennél az istállónál már nem okoz gondot a villámvédelem...

zását, mondván, hogy azok — elsősorban is tekintélyük és vezető beosztásuk révén — sokat tehetnek az ügy érdekében. Mindezek egyéni vélemények, s ha valamelyest különböznek is egymástól, egy valamiben mégis megegyeznek: abban, hogy mindegyik jól akar, s keresi azt a megoldást, amely legtöbbet hozhat a tűzrendészet „konyhájára”, s a legtöbb biztosítékot nyújtja a rendezett tűzrendészeti állapotok kialakításához, megteremtéséhez. S szerintünk ez a dolog lényege; ez az ami bizakodással tölthet el bennünket a Győr megyei elvtársak kapcsolatos tevékenységének várható eredményét illetően.

Van még tennivaló!...

A termelőszövetkezeti problémák mellett — megelőző vonatkozásban — élénken foglalkoztatja a Győr megyeieket a ktsz-ek, a boltok s általában a kereskedelmi raktárak tűzrendészeti helyzetének további szilárdítása. De éppúgy munkájuk homlokterében áll az instruktori munka színvonalának növelése, az emberi gondatlanságból és gyermekgyűjtogatásból származó tüzek számának a minimumra csökkentése, s nem utolsósorban a tűzvédelmi felvilágosító és propagandamunka hatékonyságának fokozása. S mindez egyáltalán nem véletlen! Az

említett munkaterületeken még meglevő lazaságok és fogvatékoságok készítetik őket erre. A ktsz-ek, boltok és raktárak esetében főleg a tűzszűfoltosság, esetenként pedig a felelőtlen akadálya az elfogadható és megnyugtató tűzrendészeti körülmények kialakítását. Az instruktori munka — bár sokat fejlődött — még mindig meglehetősen sok kívánnivalót hagy maga után, főleg az éberség, a szakszerűség és a határozott, következetes fellépés tekintetében. S azután ott vannak a tüzesetek: az elmúlt évben keletkezett tüzek 50%-a emberi gondatlanság és gyermekjáték következménye volt!...

Bőven van tehát még tennivaló a megyében! Szerencsére a győriek látják a problémákat. Ismerik saját gyengeségeiket, tudják, hogy hol, s hogyan kell előbbre lépniük. S ha most — hely hiányában — nem is térünk ki kapcsolatos ténykedésük részleteire, módszereire, annyit mégis megemlítünk, hogy a szóban forgó munkaterületeken is becsülettel, az országos értekezlet szellemében, annak világos útmutatásai alapján dolgoznak. S hogy ez a törekvésük minden bizonnyal előbb-utóbb kézzelfogható és mérhető eredménnyel is jár — arról remélhetőleg hamarosan meggyőződhetünk.

— zs —

A Győr megyeiek fokozzák a propaganda munka hatékonyságát is. A Soproni Textil kultúrházában 103 fiatal hallgatta meg Erdősi István tórn. tűzrendészeti előadását

Hogyan történjen a kiképzés?

A kiképzést feltétlenül a parancsnokok kiképzésével, továbbképzésével kezdjük. A rendelkezés évente egy alkalmat ír elő erre a célra. Persze, ez az idő elég kevés. Ha viszont megfelelően kiválasztott a parancsnok, akkor ez az évenkénti egy nap is elegendő.

Persze az OTP rendelkezése nem zárja ki a többszöri összehívás lehetőségét sem. Mindenesetre vigyázzunk arra, hogy feleslegesen ne vonjuk ki a termelésből a dolgozókat. A többszöri berendelést feltétlenül meg kell beszélnünk az érintett vállalat vezetőjével, s azt csak nagyon indokolt esetben végezzük. Ha viszont úgy látjuk, hogy egyes parancsnokoknál az mégis indokolt, inkább a helyszínen adjunk több segítséget.

A parancsnokok oktatásának megoldása két formában látszik helyesnek. Külön a kismotorfecskeendővel és külön az azzal nem rendelkezők részére.

Az előbbieknél egésznapos foglalkozás indokolt, s a kiképzést együtt tartjuk a 800 l/p-es és a 400 l/p-es kismotorfecskeendővel rendelkezőknek. Így mindkét fecskeendő szerelését megismerik, s nem okoz fennakadást, hogy egy-egy üzemnek meghibásodás esetén pl. nem mindig tudunk olyan fecskeendőt cserébe adni, amellyel rendelkeznek.

A parancsnokok oktatásánál a kismotorfecskeendő vagy az egyéb felszerelés kezelésének, szerelésének legalapvetőbb módjainak elsajátíttatására törekedjünk. Az első foglalkozási idő egy részét tehát a fecskeendők működési elvének megismertetésére kell fordítanunk.

Az alkalommal arra is időt kell szentelnünk, hogy az önkéntes tűzoltóság miképpen kapcsolódjon be a megelőző tűzrendészeti munkába. Persze itt nem mérleghető részletezésre gondolunk, csupán néhány jó szempont adására, amelyek birtokában az önkéntes tűzoltók megelőző tűzrendészeti vonatkozású kiképzését is jól elvégezhetik a parancsnokok.

Minden évben tovább kell fejlesztenünk a parancsnokok továbbképzését. Ez a megállapítás a mentő és megelőző tűzrendészetre egyaránt vonatkozik. Helyes pl., ha üzemi gyakorlatokkal, vagy különböző tüzek oltásával tesszük „harcedzettebbé” parancsnokainkat. A megelőző oktatást is az üzemben, gyakorlatban mutassuk be. Lehetőleg olyan üzemet válasszunk ki, amelynek parancsnoka részt vesz a továbbképzésben, mert a többiekkel együtt az illetőnek is konkrét segítséget adhatunk saját üzemében.

A kismotorfecskeendővel rendelkező üzemek parancsnokainál egésznapos, egyébként pedig félnapos legyen az oktatás.

Rendkívül fontos az oktatást végző elvtársak jó felkészülése. De ugyanilyen lényeges, hogy a parancsnokoknak is rendelkezésére álljon a meglévő irodalom, mert csak ennek segítségével vezethetik jól a beosztottak kiképzését. Jó módszer, ha a „Gyakorlati szabályzat” és a „Kismotorfecskeendő” c. könyv szükséges részeitől kivonatot készítünk, s azt lesokszorosítjuk az önkéntes tűzoltóság részére.

A parancsnokok továbbképzéséhez hasonlóan, rendkívül fontos a beosztottak rendszeres továbbképzése. A kapcsolatos tematikát az alosztályparancsnokságoknak kell kidolgozniuk. Az éves tematika a mentő, megelőző és műszaki kérdésekkel egyaránt foglalkozzon. Külön tematikával kell összeállítani a kismotorfecskeendővel

rendelkező és külön az ezzel nem rendelkező üzemek önkéntes tűzoltói számára. Az egyes feladatokat — havi beosztásban — úgy ütemezzük be, hogy az általános feladatokból minden önkéntes tűzoltóság parancsnoka összeállíthassa a saját üzemére vonatkoztatott kiképzési tervét. A parancsnokok ütemterve már részletes legyen — az általános tematikában megadott szempontok alapján.

A beosztottak továbbképzési terve havi vagy negyedéves beosztásban is elkészíthető. A vonatkozó ütemtervet kizárólag az alosztályparancsnok hagyhatja jóvá, tehát az instruktor és az üzem tűzrendészeti előadója csak segítséget adhatnak elkészítéséhez.

AZ ÜZEMI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓSÁG KIKÉPZÉSÉRŐL

Hogyan oldjuk meg a beosztottak továbbképzését?

A Parancsnokság rendelkezése szerint az újonnan szervezett önkéntes tűzoltóság alapkiképzésére 6 héten, illetve 3 héten keresztül heti 2—2 órát kell fordítani. Ez alatt csak mentő tűzrendészeti anyaggal ajánlatos foglalkozni, hogy a beosztottak megtanuljanak a rendelkezésre álló felszereléssel dolgozni. Külön ütemtervet kell készíteni a 6, illetve a 3 heti időtartamra.

Az alapkiképzés után kell bekapcsolódnunk a rendszeres továbbképzésbe, amelynek idejét az utasítás ugyancsak meghatározza.

A beosztottak továbbképzésénél a hangsúly a gyakorlati oktatáson legyen. Ez az elv azt jelenti, hogy az önkéntes tűzoltók az alapkiképzés után az egyes üzemrészletekben tartsanak gyakorlatot. Így sajátítják el ugyanis a helyismeretet, a taktikai megoldásokat, és ismereteiket egy esetleges káreset alkalmával jól hasznosíthatják. Arra is szükség van, hogy időnként mesterséges tüzek létesítésével tartott gyakorlatokon tegyék edzettebbé az önkéntes tűzoltókat.

A megelőző tűzrendészeti oktatásnál a megelőzés minden ágával foglalkozzunk. Részletesen ismertessük a tűzrendészeti határozatot. Ezt azonban ne csak elméletileg végezzük, hanem a helyszínen is mutassuk be, s itt a hiányosságok kiküszöbölését is feltétlenül szemléltessük. Egyébként a megelőző tűzrendészeti munka minden ágával hasonló módon foglalkozzunk.

Az önkéntes tűzoltóság működésének elsőrendű feltétele, hogy megfelelő szakember kezelje a kismotorfecskeendőt. Ezt

úgy oldhatjuk meg a legmegnyugtatóbban, ha az önkéntes tűzoltók közül kiválasztjuk e feladat ellátására a legalkalmasabbakat. Ehhez viszont az is szükséges, ha a kismotorfecskeendő-kezelők részére alosztályparancsnokság egy rövid tanulmányt rendezzen. Így az ezen részvevő beosztottak műszaki oktatását a továbbképzés keretében megnyugtatóan végezzük majd.

Nagy gondot kell fordítanunk a motorfecskeendők karbantartására is. Lehet ez elsősorban a kezelők feladata a felszerelések üzemképességéért felelős az önkéntes tűzoltóság parancsnok, az üzem tűzrendészeti előadója és az üzemi tűzoltóság instruktora is.

A Parancsnokság rendelkezése csak szakmai kérdésekre vonatkozik. Szükség azonban, hogy az üzemi önkéntes tűzoltók politikai nevelésével is foglalkozzunk. Ezt „menetközben” kell végrehajtani elbeszélgetések és előadások formájában. Nem szemináriumszerű foglalkozásokról van szó, hanem olyan politikai nevelésről, amely biztosítja, hogy az üzemi önkéntes tűzoltók a bel- és külpolitikai helyzet egyaránt tisztában legyenek. Magánértető helyes, ha közülük mindannyian vesznek részt az üzemi pártszervek által szervezett politikai oktatásban.

A versenyekre való politikai felkészítés terén az állami tűzoltóságra és az önkéntes tűzoltóságra nagy feladatok hárulnak. Az a tapasztalat, hogy az állami tűzoltóság tagjai az alosztály területén csak egyes önkéntes tűzoltóságokat ismernek, és a többivel nem törődnek. Mindez azután aránytalanságokat okoz az alosztály működési területén belül az önkéntes tűzoltóság felkészülésében. Talán mondanom sem kell, hogy ez mennyire helytelen, mivel az alosztályok működési területükhöz tartozó önkéntes tűzoltóságokat egyformán kell támogatni.

A segítségadás kérdése

Az üzemi önkéntes tűzoltóságok működésének vizsgálata során azt tapasztaljuk, hogy a kiképzést sok esetben „kampyszerűen” végzik: versenyek előtt nagy hajsza, utána pedig leáll a továbbképzés. Ez a módszer teljesen helytelen. Felmerül a kérdés: miért van így? Egyik oka, hogy az állami tűzoltóság év közben nem adja meg a munkához a kellő segítséget. Pedig eredményes munkának az a nyitja, ha az állami tűzoltóság tagjai az egész évi kiképzés biztosításával folyamatosan támogatják az egyes üzemi önkéntes tűzoltóságokat; időnként részt vesznek foglalkozásokon és a helyszínen adnak segítséget továbbképzésükhöz. Ez a feladat természetesen nem kis áldozatkészséggel jár. De mert csak ezzel a módszerrel nevelhetjük az önkéntes tűzoltóinkat a feladatok hatékony ellátására.

Az üzemi önkéntes tűzoltóság munkájában rendkívül fontos. Fordítsunk tehát gondot a feladatok ellátására, mert csak így nevelhetjük a harcra készítő társainkat.

Holdampf Károly
tű. őrgy.

Milyen változások lesznek a nyári mezőgazdasági tűzrendészetben?

A mezőgazdaság szocialista átszervezése folytán végbement gyarányú változásoknak megfelelően zökkenőmentesen kell kialakítani a mezőgazdasági termelés gyorsabb ütemű fejlődését segítő tűzrendészeti követelményeket.

Az előttünk álló feladatok végrehajtása érdekében a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság irányelveket adott ki, amely érvényben levő rendeletek és utasítások végrehajtásának az új lyzetre vonatkoztatott magyarázata.

Üzkészültségi, figyelő és fogatszolgálat szervezése

A nem szövetkezeti községekben a tűzkészültségi, figyelő és fogatszolgálat szervezése területén semmiféle változás nincs, az múlt évek során kialakult gyakorlat szerint kell a továbbiakban is ellátni.

A szövetkezeti községekben már a tűzrendészet szempontjából is komoly változásokat találunk. Megszűntek a keskeny nád-gszíj-parcellák. Az aratási munkát nem szétaprózva az egész tárbán végzik, hanem a termelőszövetkezet egy-egy nagy tábján. A belsőre történő behordás is megszűnt. Ilyenformán merül a kérdés: szükséges-e az eddigi gyakorlat szerint kéltségi, figyelő és fogatszolgálat további fenntartása, illetve szervezése?

Véleményünk szerint a készültségi, figyelő és fogatszolgálat rcsfátása még fontosabb, mint eddig volt. Ugyanis a termények kkal nagyobb mennyiségét hordják egy helyre, s a lábón álló bona tábláinak méretei is megsokszorozódtak. Tűz esetén tehát mcak a termelőszövetkezet, hanem az egész község évi ke-re is veszélyeztetve van. Az irányelvek alapján azonban a kéltségi és figyelő szolgálat átalakul a termények őrzésévé. Őríz-kell az érésben levő, lábón álló gabonát, főleg a vasútvonalak ntén. De őrizni kell a learatott állapotban levő gabonát is, ha aratást nem kombájnnal végezték és a behordás szérűre tör-ük. A gabona őrzését végző személyeket ki kell oktatni a tűz-zés leggyorsabb módjára, illetve arra, hogy hol talál legköze- b a beavatkozáshoz szükséges tűzvédelmi felszerelést. Ez tet a tűzkészültségi és figyelő szolgálat nagyüzemi változata. A ktatást helyes, ha a községi tűzoltóparancsnok végzi. Amennyi- n az illető nem tagja a termelőszövetkezetnek, akkor a tsz zrendészeti előadója végezze.

A fogatszolgálat biztosítását úgy kell megoldani, illetve mó- sítani, hogy a termelőszövetkezetekben olyan fogat, vontató gy gépkocsi álljon rendelkezésre, amely a napi munkája kö- n bármikor igénybevehető a tűzoltófelszerelések vontatására gy szállítására. Biztosítani kell azonban, hogy a kijelölt jármű zetője tudomással bírjon kapcsolatos kötelezettségéről, s arról, gy a község, illetve a termelőszövetkezet körzetét el nem hagy- ja.

A csak részben szövetkezeti községekben a készültségi szol- at megszervezését a tanács VB-re és a termelőszövetkezet el- rére kell bízni. A belsőre történő behordás és a határ tagolt- jától függően ők jogosak a tűzkészültségi, figyelő és fogatszol- at formájának megállapítására.

Szérűk kialakítása

A termelőszövetkezetek szérűinek kialakítására, azok üzemel- ési szabályaira a nagy terménykészletek miatt igen nagy gon- l kell fordítani. Ezért szükséges, hogy az új szérűk kijelölé- el az illetékes I. fokú tűzrendészeti hatóság képviselője is je- legyen és érvényesítse a megfelelő tűzrendészeti követelmé- ket.

A közös szérűkre — tehát a községi, termelőszövetkezeti és állami gazdaságok szérűire — kazalozási tervet továbbra is ké- teni kell és azt a területileg illetékes I. fokú tűzrendészeti ha- gág hagyja jóvá.

A közös szérűkön történő cséplés a szérűk kialakítása miatt idig veszélyes volt és megfelelő szérűrendet az állami gazda- okon kívül a tűzrendészeti szervek nem tudtak elérni. A me- azdasági termények tűzrendészetének biztosítása érdekében andóan kerestük azt az alkalmas rakodási formát, mely a tűz- rendészeti kívánalmakat kielégíti. Az Országos Tűzrendészeti Pa- csnokság által kiadott irányelvekhez mellékeltek egy — a he- s kazalozást bemutató — mintát. Ez a minta az ország sok íletlen ismeretlen lesz, miután az asztagok párosával vannak elyezve. A két asztag közötti távolságban elfér a cséplőszek- y, s a 2 db 10x10x8 m-es asztag és az abból keletkezett szalma albarakás esetén kielégíti a nagyüzemi mezőgazdaság követel- nyeit.

Gyakorlati tapasztalatunk, hogy a megfelelő vetésforgóval dolgozó régebbi termelőszövetkezeteknél nagyon ritka a gabona- nemiek részére kialakított állandó szérű. Ugyanis vagy kombájnnal csépelnek, vagy pedig — miután a vetésforgó következtében a kalászosok vetésterületének helye állandóan változik — éppen emiatt a táblán történő cséplést helyezik előtérbe. Ez a cséplési mód azonban tűzrendészeti szempontból veszélyes. Egyrészt nem tudják biztosítani a megfelelő vízmennyiséget, másrészt pedig a tűzvédelmi felszerelések (községi tűzoltóság szere) is távolabb es- nek. Ennek következtében nem lehet a hatalmas táblák egész ter- mény mennyiségét egyszerre felhalmozni a cséplés színhelyén. Ilyen esetben tűzrendészeti szerveinknek a ráhordást kell szorgal- mazni. Ráhordás esetén, hogy a cséplés folyamatosságában fenn- akadás ne legyen — egy 15x8x8 m nagyságú tartalék asztag ké- szenlétben tartását lehet engedélyezni, míg a többi gabonát fo- gatok vagy vontatók folyamatosan szállítják a cséplés színhelyére és kocsiról (asztagba rakás nélkül) történik a gabona elcséplése. Esős időjárás esetén, vagy ha a táblához közel megfelelő vízforrás áll rendelkezésre és tűzvédelmi felszerelést is tudnak biztosítani — több készletlét asztag is engedélyezhető.

Erő- és cséplőgépek

Mint ismeretes, a mezőgazdasági termények betakarításának legtűzveszélyesebb munkafolyamata a cséplés. Éppen ezért meg- kell követelni, hogy a gépállomások, állami gazdaságok és terme- lőszövetkezetek — nyári mezőgazdasági munkában alkalmazott erőgépei a szemlén részt vegyenek. A gépszemléket úgy kell elő- készíteni, hogy addig már az összes tűzvédelmi felszerelések bizto- sítva legyenek, amelyeket ilyenkor vesz át a traktorvezető. A gép- szemléken feltétlenül részt kell vennie a területileg illetékes I. fokú tűzrendészeti hatóság megbízottjának is. A tűzrendészeti kö- vetelményeket nem kielégítő erőgépeket az I. fokú tűzrendészeti hatóság eltilthatja az aratási és cséplési munkálatoktól.

Különösen az erőgépek szikrafogói okoztak sok problémát az elmúlt években. 1961-től azonban — a földművelésügyi miniszter rendelete értelmében — már csak az MSZ 19116—516 szabványú, jó állapotban levő szikrafogót lehet alkalmazni. A 67/1958. FM számú utasítástól is javulást várunk. Ennek értelmében az aratási és cséplési munkálatokban izzófejes traktor nem alkalmazható, hanem csak univerzál traktorok használhatók. Az előbbieken is- mertetett asztag elhelyezése az erőgépek és az asztag közötti tá- volság kérdését is megoldja. Eddig ugyanis — főleg a közös szér- rűknél — sok tűz keletkezett abból, hogy az erőgép túl közel állt az asztaghoz és nem tartotta be a kb. 8 m-es szíjtávolságot.

Az erő- és cséplőgépekhez hasonlóan az I. fokú tűzrendészeti hatóság engedélyezi az arató-, valamint az arató-cséplőgépek (kombájn) aratásban való részvételét. Ezért a gépszemlék során azokat is felül kell vizsgálni. Az irányelvek meghatározzák, hogy ezeket is szikrafogóval kell ellátni. Egyidejűleg intézkedtek a gé- pek tűzrendészeti vonatkozású karbantartásáról, a kisebb javítások módjáról, a dohányzási tilalomról, munkaszünetben az egymástól való távolságukról, és a tűzvédelmi előírások betartásáért a gé- pek vezetőit teszi felelőssé. A gépek vezetőinek a velük együtt dol- gozók részére előre meg kell határozniuk a tűz esetén történő ma- gartartást és azt is kimondja, hogy tűz esetén — a tűzoltóság ki- érkezéséig — a gépkezelő végzi, illetve irányítja a tűzoltási mun- kát.

Sok tűz keletkezett abból, hogy eddig izzófejes traktorral húzták össze a kombájnszalvét. Az irányelvek szerint izzófejes traktorral szalma-összehúzást végezni nem szabad.

Szálatakarmányok kazalozása

A szálatakarmányok hajlamosak az öngyulladásra. Az elmúlt évben is több nagyobb tűz keletkezett öngyulladásból, ezért an- nak megelőzése érdekében az irányelvek ezzel is foglalkoznak. Az utasítás kimondja, hogy takarmányt csak teljesen száraz állapot- ban szabad kazalozni. Kazalozás előtt annak nedvességtartalmát a gazdaság szakembereinek meg kell vizsgálni és a kazlak hőmér- sékletét az összerakástól a veszélyes időszak alatt többször ellen- őrizni kell.

Az irányelvek vegyes rendelkezései a termelőszövetkezetekkel kapcsolatban szükséges egyéb intézkedéseket tartalmazzák. Ki- mondják, hogy mikor kell tűzrendészeti határozattal ellátni a ter- melőszövetkezeteket; milyen álláspontot kell elfoglalni az önkén- tes tűzoltóság szervezésével és a tűzoltófelszerelések kiadásával kapcsolatban, végül a termelőszövetkezetek tűzrendészeti háló- zatának szervezéséről tájékoztat.

kerülése miatt — tilos szikrát okozó szerszámmal vagy lánggal, vagy forrasztópávkával kinyitni.

A fémnátrium szállítására használt nyeket tilos a szabadban tárolni. Társuk csak jól szigetelt, alapincézett épületben engedhető meg. A robbanásveszély miatt a raktár tetőhéjazata tetlenül könnyű legyen.

A nátrium felhasználásánál figyelni kell lenni arra, hogy a munkahelyen a munkasztal, padló, valamint a falak és mennyezet nedvességtől mentes legyen.

A fémnátrium-hulladékot tilos a folyókba vagy a csatornába dobni. Tilos mindenkor erre a célra kijelölt, megfelelő ellátott tartályokban kell gyűjteni a hulladékokat csak vízmentes ásványolaj alatt (petróleum, parafinolaj) légmentesen záró edényben szabad tartani.

Papírt, különösen szűrőpapírt, amely a fémnátrium vágásánál vagy kéregtávolításánál, vagy a nátriumra tapadt ásványolaj eltávolítására használtak, nem szabad figyelmen kívül eldobni, mivel a ráta-nyúló kis mennyiségű nátrium meggyullad, következtében könnyen tűz keletkezhet.

A nátriumtűzek oltása

Kisebb mennyiségű nátrium tűzének oltására az alábbi oltóanyagok ajánlatosak:

a) száraz homok, száraz kősó és kalcinált szód;

b) azbesztből készült oltótakaró.

Nagyobb mennyiségű nátriumot legbiztonságosabban úgyancsak száraz homok, száraz kősóval vagy kalcinált szódával történő lefedéssel oltathatunk.

Széntetraklorid

A széntetraklorid a szénvegyületek csoportjába tartozik. Színtelen, jellegzetes bódító szagú folyadék, s a könnyen illékony kloroform szagára emlékeztet. Nem gyúlékony, hanem mérgező. Ez a tulajdonsága teszi lehetővé, hogy oltóanyagként használjuk.

Fajsúly	1,592—1,596
Forráspontja	76,5—77,5 °C
Fagyáspontja	— 22,8 °C
Kritikus hőmérséklete	283 °C
Párolgási hője	45 Kcal/kg.

Egy liter széntetrakloridból 0 °C-on 1 liter gáz képződik. A széntetraklorid gázának a fajsúlyja 5,30, tehát öt és fél-szer nehezebb a levegőnél. A széntetraklorid mérgező hatása már 50 mg/m³ széntetrakloriddal telített levegő belégzése esetén életveszélyes. A tűzoltás szempontjából széntetrakloridnak nagy előnye, hogy elektromosságot nem vezet.

Metilbromid

A metilbromid úgyancsak a szénvegyületek csoportjába tartozik, s amonobromidból és metilalkoholból állítják. Nagy hígításban szagtalan, tömény állapotban gyengén édeskes szagú.

Fajsúly	1,73—1,736
Forráspontja	4,5 °C
Fagyáspontja	— 93 °C
Kritikus hőmérséklete	194 °C
Párolgási hője	62,06 kal/kg

Egy liter metilbromidból 0 °C-on 1 liter gáz képződik. A metilbromidgáz

Az égő nátrium reakciója a vízzel érintkezéskor, (Hasonlóan heves reakció következik be a széntetrakloriddal történő oltáskor is)

A széntetraklorid oltó hatásáról és felhasználásáról a hazai irodalom jól tájékoztat bennünket, egyes tények azonban még mindig ismeretlenek számunkra. Ilyen például a széntetraklorid veszélyes reakciója a fémnátrium tűzénél. A következőkben foglalkozni kívánunk azokkal a jelenségekkel, amelyek az égő fémnátrium tűzének széntetrakloriddal történő oltásakor tapasztalhatók.

Többször hallunk olyan véleményt, hogy a széntetraklorid minden tűz oltására alkalmas, holott ez nem felel meg a valóságnak. Itt nem arra gondolunk, hogy a szerves anyagok tűzénél a széntetraklorid nem fejt ki tartó oltó hatást. Viszont sem a szakirodalomból, sem a tüzeseteknél szerzett tapasztalatokból eddig még nem vált ismeretessé az, hogy a széntetraklorid a nátrium- és káliumtűzek oltásánál veszélyes reakciókat eredményez, amint ezt egy NDK-ban tartott tűzoltógyakorlaton megállapították.

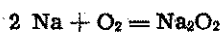
Nátrium

Fizikai tulajdonságai: Igen puha, ezüstfehér fém. Olvadáspontja alacsony (97,6 °C). Fajsúlyja valamivel kisebb, mint a vízé (0,97), úgyhogy a víz felszínén úszik.

Kémiai tulajdonságai: Nagy vegyülő képessége következtében könnyen egyesül az oxigénnel. A levegőn a felülete azonnal oxidréteggel vonódik be, majd bizonyos idő múlva egész tömegében oxidá alakul. Emiatt oxigénmentes vegyületben, pl. petróleum alatt kell tartani. Oxidja a vízzel nátriumhidroxiddá egyesül:

Meggyújtva élénksárga lánggal nátriumperoxidá ég el:

A nátrium hevesen elbontja a vizet: hid-

rogént szabadít fel belőle, miközben nátriumhidroxid képződik:

A reakció nagy hőfejlődéssel jár. Ha a víz felszínén a nátrium szabad mozgását megakadályozzuk, a fejlődő hő a fel szabaduló hidrogén és nátrium meggyullad.

Előfordulása: Nagy vegyülő képessége miatt a természetben elemi állapotban nem fordul elő. Vegyületei közül elterjedtebb a kősó.

Előállítás: A megolvastott kősó elektrolízisével állítják elő.

A nátrium veszélyei: A nátrium nem kerülhet érintkezésbe a vízzel, mert — az említett módon — marólag és hidrogéngáz fejlődik, amely az öngyulladásig felhevül. A fémnátrium a halogénekkal — mint klórral, brómmal, jódal — vagy szerves és szervetlen halogénidekkel — mint kén-, szilícium-, ón-, ezüst- és foszfor-kloriddal — vagy egyéb savkloridokkal érintkezve, igen heves robbanásokat okozhat.

Megelőző tűzrendészeti tudnivalók

Fémnátriumot csak jól záró edényben vagy vízmentes ásványolaj (pl. petróleum, parafinolaj) alatt szabad tartani. A fémnátrium tárolására alkalmazott ásványolaj vízmennyiségét előzetesen meg kell vizsgálni.

A tárolóedényeken a következő feliratokat okvetlenül fel kell tüntetni:

Vigyázat!

Tartalma: fémnátrium!

Óvjuk a nedvességtől!

Úgy kell zár alatt tartani, hogy illetéktelenek ne nyúlhassanak a nátriumhoz.

A szállításra, illetve tárolásra szolgáló fém edényeket — a robbanásveszély el-

Széntetrakloriddal oltáskor — a heves reakció következtében — az égő nátrium kifröccsen az edényből

Nátrium tüzeknél

ya 3,27. tehát nehezebb a levegőnél. metilbromid mérgező hatású. Gőzei a lélegzéssel a tüdőn keresztül felszívódnak, de a mérgezés a bőr felületén keresztül is érvényesül. A metilbromid sem teríti az elektromos áramot.

Hogyan reagál a széntetraklorid az égő fémnátriumra?

Ha a széntetraklorid égő nátriummal érintkezésbe, akkor ezzel a fémmel telen, robbanásszerűen vegyül. A reakció még erősebb, mint a víznek az nátrium tüzénél való alkalmazásakor, emellett az égő résznek nagy felületen csennek szét.

A nátrium és a széntetraklorid egyesülésekor a nátrium kiragadja a klórt a széntetrakloridból és nátriumklóriddot képez — ez a mindenkori előtti ismert konyha- A széntetraklorid éghetlensége azonban csak nagy klórtartalmán alapszik. Ha klórt kivonjuk belőle, akkor a széntetraklorid teljesen elveszti oltóhatását. Eredőleg azonban ennél a reakciónál szabadul a szén — mint éghető termék — ami a tűz robbanásszerű terjedését előidézi.

A kísérlet eredménye

Az elmondottak ismeretében a BM OTP Ipari és Képzési Osztálya — a Magyar Tűzoltó Tisztképző Iskola taktikai székével együttesen — megvizsgálta a problémát. Így történt, hogy a hazai gyártalós kísérleteket a tűzoltókészülékekkel kapcsolatban a kísérletet végeztünk. Ismerjük ennek lefolyását.

A kísérlethez szabadban fából máglya- oltást készítettünk, s az égő máglyában a széntetrakloridot a fémnátriumhoz kétféle módon oltattuk a széntetrakloridot.

Az első esetben a tiszta széntetrakloridot juttattuk puttonyfecskendővel, még- ig kötött sugár alakjában a kb. 30 dkg nátriumra. A második esetben az Z 1034 tetra és MSZ 1036 bromid ké- tüzeltő készülékekből külön-külön- t sugár alakjában, mintegy 10—15 g égő nátriumra vezettük a cseppfo- lyós halmazállapotú széntetrakloridot, illetve metilbromidot.

Az oltást a meggyújtás után kb. 5 perc- tva kezdtük meg. Ez azért volt szük- ses, hogy egyrészt a parafin védőréteg- gen a nátriumból, másrészt pedig- ért, hogy a nátrium lánggal égése be- értkezzen. Amikor a nátrium lánggal- t, megkezdtuk az oltást. Az oltás meg- désének pillanatában, amikor a szén-

tetraklorid, illetve a metilbromid az égő nátriumra került, tűzijátékra emlékeztető szétröccsenő robbanás következett be. A robbanás mindaddig ismétlődött, amíg a nátrium teljesen meg nem semmisült.

Ez a jelenség mind a tiszta széntetra- klorid használatokor, mind a tetraoltó készülék, valamint a metilbromidoltó al- kalmazásánál egyaránt bekövetkezett — azzal a különbséggel, hogy a tiszta szén- tetraklorid használatokor a robbanás még hevesebb volt, mint a tiszta metilbromid használatokor. Mindez abból adódott, hogy a széntetraklorid cseppfolyós hal- mazállapotban, a metilbromid pedig gáz halmazállapotban érintkezett a tűzzel. A metilbromidnak a cseppfolyós halmaz álla- potból a gáz halmazállapotba való átvál- toztatását elősegítette az a körülmény, hogy a metilbromid forráspontja lényege- sen alacsonyabb, mint a széntetrakloridé. Abban az esetben azonban, amikor a me- tilbromid közvetlenül cseppfolyós halmaz- állapotba jutott az égő fémnátriumra, a reakció hevesebbé vált.

A kísérlet bebizonyította, hogy nem- csak tiszta széntetraklorid, illetve tiszta metilbromid használatokor következik be a reakció, hanem a széntetraklorid és metilbromid egyes alkalmazásokor is. (Ismeretes, hogy a tetraoltó töltete 51 súlyszázalék széntetraklorid és 49 súly- százalék metilbromid.)

A reakció a széntetraklorid, valamint a nátrium közt nem következik be akkor, ha a folyékony széntetrakloridba tesszük a nem égő nátriumot. A vegyi folyamat feltétele az, hogy a gázoltó anyag égő fémnátriumra kerüljön — tehát a reak- ció lefolyásához feltétlenül szükséges megfelelő hőmennyiség.

A kísérlet igazolta, hogy fémnátrium- tüzeknél nemcsak a víz, hanem a szén- tetraklorid használata is veszélyt jelent. A veszély még nagyobb lehet olyan eset- ben, ha az égő nátrium gázzal oltását zárt térben végezzük.

Tanulságok

A kísérlet eredményéből le kell von- nunk azt a következtetést, hogy égő fémná- trium tüzénél sohasem szabad széntet- raktorid és metilbromid oltókészüléket használni. A nátriumtüzeknél a már koráb- ban ismertetett száraz homok, kősó stb. alkalmas oltóanyagként.

Rendkívül fontos, hogy az ismertetett tényeket mindenkor szem előtt tartjuk az ilyen jellegű tüzek oltásánál, mivel csak így kerülhetjük el, hogy szakszerűtlen be- avatkozás folytán esetleg baleset, illetve káresetnövekedés következzen be.

Jó erőpróba volt...

Április 22-én a Ruggyantaáru gyárban rendezték meg öt budapesti üzem immár hagyományossá vált tűzoltóversenyét.

A résztvevőket a gyár termelési főosztályának vezetője köszöntötte, majd megkezdődött a rendkívül izgalmas összecsapás.

Ezúttal az Autótaxi Vállalat rajajezerte meg az elsőseget a Ruggyantaáru gyár, a Ganz-MÁVAG, a Gábor Aron Vasöntöde, illetve a Bútorlapgyár rajai előtt.

A versenyzőket a VIII. kerületi tűzrend- szeti alosztályparancsnokság vezetője adta át a győzteseknek.

A színvonalas küzdelem ezúttal is jó erőpró- ba volt a kerületi tűzoltóversenyre készülődő öt gyár önkéntesek számára.

ésbé heves a reakció metilbromid oltáskor. fröccsenés ki- mértékű, nban a tűz fellángolása gyelhető meg

A gyárőrök önkéntesei

ASÁRGULÓ KORABELI FÉNYKÉPRŐL szúrós szemmel néző villásbajuszú ösök arcán akkora a büszkeség, mintha ők lennének a kezdet és a vég. Mintha előttük senkin nem feszült volna még a sötétkék színű egyenruha, s ember Ózdon még akkora hőstettet nem vitt volna végbe, mint éppen ők akkor, amikor elszánt tekintettel szembenéztek a fekete lepedő alá rejtőző fotográfus masinájának lencséjével...

Nem emlékszem, hogy dátum lett volna az öreg kép hátulján. De nem is lényeges, hiszen úgyis látja az ember, hogy van vagy hatvan esztendő. A képről is csak azért teszek említést, mert egy hasonló korú jegyzőkönyvvel meg egy ennél öregebb nyilvántartási naplóval együtt ennyi örökség maradt a kései utódokra. Ezek közül a naplónak van a legnagyobb becsülete, mivel ebből derült ki, hogy az Ózdi Kohászati Üzemek önkéntes tűzoltótestületét 1885-ben alapította néhány lelkes emberbarát.

76 esztendeje ennek. Ha a ma gyárőrása önkénteseinek azóta megtett útját tekintjük, ez a több mint háromnegyed századnyi időszak az itteni tűzoltóközösség történetének különös fejezete: Őt a cifra öltözékben tetszelgő fő- és alparancsnokok, dísz- és tiszti elnökök korától a szürke egyenruhás, a gyár hatalmas gépezetének szerény munkásai önzetlen és az öntudat magas fokát elért tevékenységéig.

85 FŐ ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ: ez a testület jelene, s ahány, csaknem annyiféle foglalkozású. Van köztük olvasztár, hengerező, darus, próbakovács, forrasztár, villanyszerelő, laboráns, vízszerelő, mérnök, technikus, esztergályos, felvonókezelő, gépész, lakatos, vízherdó, adminisztrációs munkakörben dolgozó s ha még beosztás szerint is megnéznénk — a heti foglalkozások alkalmával együtt öltözik át az üzemmérnök, a műhely- és csoportvezető és a segédmunkás. Nincs rá lehetőség, hogy valamennyiük foglalkozását, beosztását, felsoroljuk, de ha mégis ezt tennénk,

kiderülne, hogy háromnak sem azonos. I csak a „civil” foglalkozás szerint lehet ki- lönbséget tenni közöttük. Mert hogy m- lyik a kiválóbb, áldozatkészebb tűzoltó, a- már annál nehezebb lenne megállapítani.

SOK HELYEN JÁRTAM MÁR A ÉVEK FOLYAMÁN, de túlzás nélkül ó- lthatom, hogy az ózdiakéhoz hasonló le- kes önkéntes kollektívával még nem ig- találkoztam. Ha osztályoznánk ezeknek a- embereknek az önzetlenségét, hivatássz- retetét, úgy vélem, hogy ötösnél alát- még a legrosszabb indulat sem vezérelh- né az illetékeseket. És még ez sem tū- rözne híven azt a közösségi életet és sz- lemét, amelyet két nap alatt itt Ózdi- tapasztaltam.

A nyolc órai becsületes munka végezt- vel olyan frissen, fegyelmезetten teljesít- önként vállalt kötelezettségüket, hogy szí- te nem talál rá megfelelő jelzőt az embi-

SZERENCSEM VOLT ÉS VÉGIGNÉ HETTEM a szokásos foglalkozás alkalm- ból rendezett támadási gyakorlatuk. Mondhatom, egyáltalán nem látszott m- mozgásukon, hogy már a második mász- kot teljesítik. A Durvahengermű trió-he- gersora épületének tetőszerkezetén felté- lezett tűznél olyan fűrgén mozogtak és egész gyakorlat menete olyan szakszerű- gördülékeny volt, mintha a tűzoltóskod- lenne a főfoglalkozásuk.

Ha egynémelyikükkel nem találkozt- volna a két nap folyamán, bizony mozz- sukról az első látásra nehéz lett vol- megkülönböztetni, melyik az idősebb- melyik a fiatal. Sőt, azt is nehéz lett vol- megállapítani, hogy az apja vagy a- szerelt-e fiatalosabb hévvel. Mert a hi- tás öröklése nemcsak máshol, hanem is hagyomány.

Nemrég még négy Rubint szerepelt- aktív harcosok listáján. Most már csak 1- rom van, mert a legidősebb nyugdíj- ment. De nem ám gyakorlatilag, mert Z- bácsi nélkül még ma sem képzelhető- egyetlen foglalkozás!... Vagy itt van- a Papp-testvérek. Hárman, együtt állj- becsülettel a sarat, hogy Mezei Istvánról- Varga Ignácról ne is szóljunk, akik m- ketten fiukkal együtt öltik magukra a g- korlóruhát a hetenkénti foglalkozások- kalmával. Igaz, ez utóbbi jelenleg a- helyett is helytáll, mert a gyerek az- szághatárt vigyázza.

EZEK UTÁN AZ SEM VÉLETLEN, ha- olyan féltő szeretettel övezik a veter- tűzoltókat. Huszonkettőt tartanak nyil- azok közül, akik több évtizeden át áp- ták a testületi szellemet. Ma már va- mennyien nyugdíjasok, de nincsen o- megmozdulás, hogy Leniczki János- egyébként kivétel, mert még dolgo- gyárrészlegvezetői beosztásában), Rub- István, Ivák József és Lajos, Zanócz F- Borbás Imre, Angyal Géza, Varga Gát- Szabó László, Turai Béla, Lipcsák Lás- és Siroki Nándor ott ne lennének.

Néhány esztendeje még ők is aktív- tevékenykedtek. Végezték a megadott s- relési feladatot, vagy üldögéltek a tes- let barátságos otthonának padjain és g- raptították elméleti ismereteiket. És gondolja senki, hogy csak egyikük is- emelte a szavát az előadások meghall-

Hegedüs József, a gyár tűzrendészeti előadója

Orosz István a testület elnöke

Tengely Gusztáv, a régi Martin olvasztára

Leniczki Lános gyárrészlegvezető

...ellen. Itt ismeretlen az ilyesmi, mert a tűzrendés újonc csak olyan kötelesség- ismerkedik a tűzrendészet legújabb ával, mint az 59 esztendő veterán...

FIGYÁZZ A TESTÜLET ÉS A TŰZOLTÓSÁG BECSÜLETÉRE ÉS JO HIRNEVÉRE! — ez a fel- irat fogadja az őrszobába belépőt. S hogy mindez nem csupán hang- zatos jelszó, arra a testület tag- jai egész munkássága a bizonyíték. Aki megdől benne és megállapításomat az álláság jelzőjével illetné, az maga is

Mezei István és fia

...győződhet, hogy az üzem önkéntesei csak tűzoltói mivoltukkal öregbítik a hírnevét, hanem a tizenháromszoros „em” cím elnyerésében is mindegyikük ája benne szerepel.

...ikor megkérdeztem, hogy van-e ki- slő termelőmunkát végző dolgozó a et tagjai között — hamarjában 17 ne- oroltak fel, s ezek tulajdonosainak egyike „A szakma kiváló dolgozója” üszke viselője. S hogy mindjárt ne- el is szolgáljak, úgy írom le és olyan- ádában, ahogyan diktálták: Dovala József, Hegedűs József, Rubint Dezső, Facskó Bujpál István, Orosz István, Rubint Mihály, Holló Árpád, Papp Béla, Suba Miklós, Kakas Arzén, Benye Sándor, id. Mezei István, Medve János, Pémer Gusztáv, Stion József.

ÉN VÉLEM, EZZEL A NÉHÁNY- NÉVEL arra is választ adtam, hogy mi- dolgozók is a testület tagjai. „Szép, — mondhatná valaki —, de nem lehet en, hogy szinte egytől-egyig ilyen- nek vannak a testületben”... Nem- j! Sőt! A gyárba munkára jelentkezőt nézik olyan alaposan, mint aki a tes- tagjai sorába kéri felvételét. Mert számításba sem jöhet az illető, amíg ahelyének vezetői ki nem mondják az ő szót: „Javasolom, alkalmas”.

...után az is érthető, hogy a gyár- s minden tőle telhető megtesz a tes- támogatása érdekében. Kevés helyen edhetnek azzal, hogy minden szük- személyi felszereléssel el vannak lát- üzem önkéntesei. Nos, az őzdiak hetik, mert ha egyenruhában végig- nek a város valamelyik utcáján, igen- megfordulnak utánuk...

...denesetre az üzem gondoskodása nem n a jó összetétel miatt történik. Mert

amellett, hogy kiváló termelő munkát vé- geznek, legalább olyan lelkiismeretesen tevékenykednek az üzem tűzvédelmén is.

Nincs olyan üzemszervező, ahol ne lenne né- hány önkéntes valamennyi műszakban, s ezek egyúttal a hivatalos tűzfelelősök is. Bár az előírás csak félevenként teszi kö- telezővé szakoktatásukat, itt minden ne- gyedévből elvégzik, sőt, a tűzveszélyesebb helyeken havonként.

HETENKÉNT, CSÜTÖRTÖKÖN DÉL- UTÁN KETTŐKOR megelevenedik az őrszoba; gyakorlatra, kiképzésre jönnek ösz- sze. Verseny előtt heti három foglalkozás is olyan természetes, mint az egyszerű. A szakszerű vezetés, a rendszeres nevelő munka tette azután őket képessé arra is, hogy ha netán kirisztják a szomszédban levő állami egységet, akkor ők is riaszta- nak és addig amíg a bevonulás megtörté- nik — ők tartják a „frontot”...

Az államiakkal szervezett közös gyakor- latokon olyan önállóan hajtják végre fel- adatukat, mint bármelyik állami egység raja... Egyébként jó kapcsolatukra jel- lemző, hogy a harmadik szerrel mindig ők vonulnak...

Évente rendszeresen részt vesznek a ver- senyeken, néha — mint például az idén — 3 csapattal is. Hogy milyen eredménnyel? Azt mondják, hogy az I. és II. díj mindig „bejön”, s mindjárt a falat elborító okle- velekre mutatnak szavaik igazolásakép- pen...

Legutoljára 1955-ben volt komoly tűzük. Akkor egett le a Tűzálló Téglaagyár tető-

Facskó Jenő, a testület helyettes parancsnoka

...szerkezete. Azóta nagyobb tűz nem okozott kárt.

AZ 1955-ÖS DÁTUMOT KÉTSZE- RESEN IS NEVEZETESNÉK TE- KINTIK. Egyrészt az előbbi miatt, másrészt meg azért, mert akkor rendezték újra soraikat: akkor alakultak újjá. Hét eszten- dős kényszerűsünet végére tettek pontot, s lelkesebben folytatták önkéntesi tevékeny- ségüket, mint 1948-ig, amikor az akkori rövidlátó vezetés egyetlen tollvonással ki- mondta feloszlításukat...

Hegedűs József, a hatalmas üzem tűzren- részeti előadója ma már csak rossz emlé- ként beszél az akkori időkről. Ez az öröklék

Nagy Sándor Béla forrasztár-helyettes

Gajdos Aladár szerszám- lakatos

Petrlik János karbantartólakatos

Suba Mihály, a kohógépműhely esztergályosa

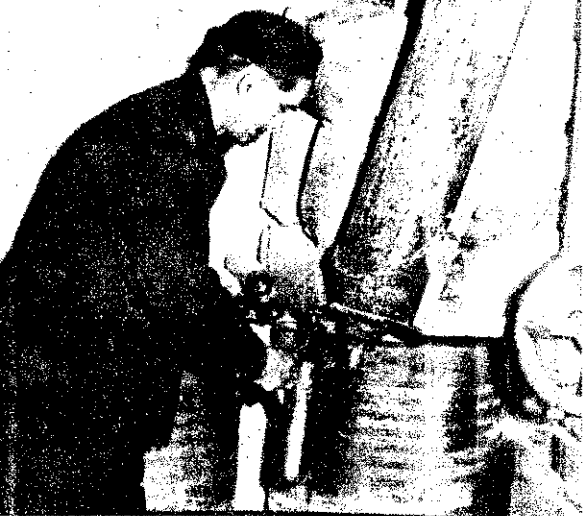

Decz Teréz, Fekete Julianna, Szajkó Mária és Nagy Anna

Pémer Gusztáv, a fűtőház csoportvezetője

Bujpál István csoportvezető

Papp János, a kézioltó készülékek karbantartója és műszaki ellenőre

fiatal, nyugtalanvérű és csupaszív tűzoltó egyike azoknak, akik nem nyugodtak bele az akkori döntésbe. S hogy miként, ma már nem lényeges, de módor találtak ennek a népes családnak az együtt tartására. A fejlődés őket igazolta, s ez a nagy múltú testület tavaly már büszkén ünnepelte fennállásának 75. és újjáalakításának 5. évfordulóját.

DE NEMCSAK A VEZETÉSEN MŰLÖTT, HOGY EGYÜTT MARADTAK. Az egész közösség akarata, hivatásteretete volt a kapocs. Az esztendőik során szinte egygyéforrottak, s nem csupán a közös gyakorlatok, a közös feladat mélyítették el az egymás iránti megbecsülést, hanem a kialakult elvtársi, baráti szintje viszony tette őket egy nagy családdá.

Mint mondták, minden év júliusában kirándulást szerveznek. Ezen csak a hozzájuk legközelebb állók és családtagjaik vesznek részt, és mégis összejönnek vagy kétszázan. Úgy készülnek rá egész évben, mint valami igen nevezetes, nagy ünnepre. A szükséges anyagiakat ők adják össze. Nem firtattam miből, ők árulták el: „Zsoldfizetésekor (így nevezik maguk közt az öt forintokat) mindenki lead egy kis pénzt és júliusra mindig összejön 5—6000 forint”...

Ilyen ünnep azonban csak egy van egy esztendőben. A többi napokon — a termelő munka mellett — a tűzvédelemre összpontosul az erő. Mind többet és többet

Egy félórával ezelőtt még a munkahelyükön dolgoztak, de már a támadási gyakorlaton is túl vannak...

tenni a megelőzés sikeréért és ha netán baj adódik, a legkisebb károsodással járjon — ez itt a cél. Ezen munkálkodik a vezetőség és minden tag egyaránt.

JÓL OLAJOZOTT GÉPEZET GYANÁNT MŰKÖDIK EZ A TESTÜLET. Talán úgy, ahogyan a Hengermű lelke: a reverzáló. Szinte szimbóiumként hat az is, hogy Orosz István, a reverzáló gépésze — a testület elnöke is egyúttal. A titkár Nagy Bali László diszpécser. A pénztáros a három Papp-testvér egyike: János, a kézioltókészülékek karbantartója és műszaki ellenőre; Rubint László főkormányos és Bujpál István, a vízszerezőcsoport vezetője a két ellenőr. És hogy teljes legyen a vezetőség névsora — Rubint Dezső, a Durvahengermű hengeresztérge művezetője, parancsnok; Facskó Jenő, az Erőmű műszaki üzeme lakatos karbantartás művezetője, parancsnokhelyettes és Hegedűs József, az egykori olvasztár és a Kohászati üzem volt helyettes vezetője, jelenleg a gyáróriás tűzrendészeti előadója a mozgatóereje ennek a 85 fős kiváló testületnek. Meg a többi dolgozó, akikkel a látogatás során találkoztunk. Meg sem tudnám különböztetni, melyikük tett és tesz tőbbit a gyárért, a testületért, hiszen egyaránt derekas munkát végeznek.

KEDVES, SZERÉNY, CSUPASZÍV EMBEREK VALAMENNYIEN. Olyan rajongással beszélnek hivatásukról, s olyan szívvel-lélekkel munkálkodnak a testület hírnevének gyarapításán, hogy csak a legőszintébb elismerés hangján lehet illetni önzetlen fáradozásukat.

Két napig jártuk az üzem területét. Sokukat személyesen is megismertük. Munka közben kerestük fel a benn levőket, hogy néhány szót válthassunk velük, egyikük-másikuk portréját megörökíthessük.

Így találkoztam Dovala Józseffel, ezzel az életvidám, tréfáskedvű mókamesterrel, akinek neve említése is széles mosolyt varázsol a harcostársak arcára. 12 éves kora óta dolgozik a gyárban; a villanyszerelő csoport vezetője és a nemrégiben szervezett női csapat parancsnoka. 1929 óta önkéntes tűzoltó.

Tengely Gusztáv 10 esztendeje tagja a közösségnek, s a régi Martin olvasztára. Szomszédságában, az új rekonstrukciónál Kísistók József daru-főkormányos kettőzött munkát végez: önkéntes és egyben az üzemrész tűzrendészeti felelőse is. Petró Istvánnal az olvasztárral és Oláh József

próbakováccsal is itt szoríthattam ki. Együk 33, másikuk 21 esztendeje tag testületnek.

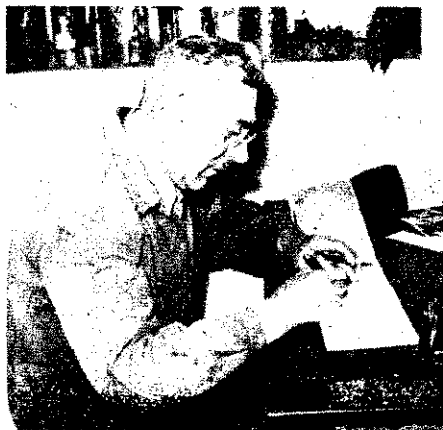
Nagy Sándor Béla, a Durvahengermű rasztár-helyettese és Pémer Gusztáv fűtőház fogasmozdonyai javítóreszleg csoportvezetője 25 esztendővel ezelőtt ték felvételüket a testület tagjai sorába.

Gajdos Aladár a fiatalabb évjáratához icsik. A Villamos tekercselő szerszámtól

Petró István olvasztár és Oláh József próbakovács

Holló Árpád, a présleghengermű vezetője

tusa még csak 6 éve önkéntes. Nem mint Petró István üzem karbantartó lakatos és Orosz István, a Reverzáló gépésze, akiknek a neve 1937 óta szerepel önkéntesek nyilvántartásában. Bujpál István egy esztendővel később került közéjük, s a vízszolgáltató gyárreszleg lakatos üzemének csoportvezetője.

Holló Árpád, a présleghengermű vezetője és az örökké mosolygós arcú Mihály, a Kohó-gépműhely esztergályos, már 1922-ben belépett a testületbe, s mindketten a fiatalok kiképzésének sokat passzalt erősségei.

Csak néhány név a 85 közül, de egyenként és összességében is az egész kollektíva összetételének, munkásságának tükörképe.

ABEMUTAKOZÁSOKNÁL NEM EGYSZER KELTETT DERÜGÉST ÉS ZAVARTSÁGOT, amikor egyik-másik munkás megmondta az életkorát. Az évek száma és a valóságos külső végképp megingatta benc képességembe vetett bizodalmat, s 10—15 évet tévedni őszintén szólva soha. Vagy lehetséges, hogy aki többet tesz a közösségért, annak fáradozása ekképp megtérül? Nos, ha így van, akkor az Kohászati Üzemek önkéntes tűzoltói száz éves korukban is fiatalos szívvel-lendülettel vesznek részt majd a helyi foglalkozásokon...

— beszteri

oproni Pamutipar ma már készlettel rendelkezőbb erősségre az illetékes I. fokú tűzrendészeti hatóság közegeit. zomban csaknem kifogástalan tűzrendészeti állapotok vannak; egy-két nagyobb ázást igénylő ponttól elve, következetesen érvényesítik a tűzrendészeti határelőírásait. Az üzem felelősöknek a rendre, törődés az üzem tűzvédelmével, san dolgozik a tűzrendészeti bizottság, élénk, megalapozott az önkéntes tűzoltóság tevékenysége is. S hogy mindez nem — Németh Rudolf elv- a gyár fiatal, 27 éves edészeti előadóját is illeti érdem.

Szerény, csendes, de lehetőségek szűkszavú, elfoglalt ember. Nem szívesen beszél saját munkájáról, kevésbé annak eredményéről. Inkább mások, meg a kollektíva tevékenységét dicsőíti helyezi előtérbe.

7 óta tűzrendészeti munkában a géplakatos és szövőmunkások, majd később független pártfunkcionárius tevékenységét. Néhány év munkavédelmi — vagy ahogyan mondják: „biztonsági” feladatokat végzik a tűzrendészeti feladatok.

Nem volt valami könnyű az első évek — emlékeztet az 1957—1958-as évekre. Nagyon sokat kellett tanulni és tapasztalnom, hiszen nem sohasem foglalkoztam a munkával, s teljesen jártam a szakmában. Bismegint a broszúrákat és szakkönyveket tanulmányoztam, sőt, még a munkahelyem is részt vettem a munkákban. Ma viszont — hozzá mosolyogva — már könnyebben boldogulok a munkával, jól megismertem, sőt, megkifejeztem megszerettem a munkakört, s ha nem akad esetenként némi probléma, nem állok egyenidig kerül segítség...
óban,

szerte megbecsülésnek tekintélynek örvend.

azgató ajtaja mindig nyitva van, s ha a helyzet úgy hozza, bátran él is a lehetőséggel. A legtöbb esetben nincs erre szükség. A havi munkavédelmi feladatok ugyanis minden esetben

ben kiterjednek a tűzrendészeti állapotok vizsgálatára is, és így az azt, valamint a 9 tagú tűzrendészeti bizottság negyedéves bejárásait, üléseit követő gyors és határozatos intézkedések többnyire elegendőnek bizonyulnak a tapasztalt rendellenességek megszüntetéséhez.

Igen jó a kapcsolata az üzemi vezetőkkel s általában a dolgozókkal is. Szinte naponta megfordul közöttük, s hol

meggyőző és felvilágosító szóval,

hol pedig — ha éppen erre van

Németh Rudolf, a Soproni Pamutipar tűzrendészeti előadója

szükség — szigorú figyelmeztetéssel neveli őket a tűzrendészeti szabályok betartására. Szavai rendszerint meghallgatásra talál, a dolgozók az esetek többségében megismerik a figyelmeztetéseit.

Gyakori vendég az önkéntes tűzoltók berkeiben is. Szívesen látogatja kollektív összejöveteleiket, az elméleti és gyakorlati foglalkozásokat, de az sem ritka, hogy munkahelyükön vált felük néhány szót. Szinte velük él, dolgozik és velük együtt törekszik az önkéntes gárda erősítésére s ezzel együtt a társadalmi tevékenységének további sikereire.

Szorgos, odaadó

munkája nem is hiábavaló.

A Pamutipar önkéntes tűzoltósága szervezett, erős kollektíva. A három férfi raj mellett most alakul, fejlődik a negyedik is — női dolgozókból. Rendszeresen tanulnak, gyakorlatoznak, néha házi versenyeket rendeznek; de állandó részvevői az iparág, valamint az állami tűzoltóság által szervezett — járási stb. — versenyeknek is. (A most kezdődő járási versenyre pl. két rajjal neveztek be.) Mindez persze távolról sem ki-

fejezeten egyedül Németh elvtárs érdeme, lelkiismeretes munkája azonban jelentős szerepet játszik a dolgok ilyen alakulásában.

Igen jó a kapcsolata a gyárban szolgálatot teljesítő instruktorokkal is. Rendszeresen érintkeznek egymással, s megbeszélnek a tapasztalatokat. S ha netán szükséges, közös erővel orvosolják a hibákat, hiányosságokat.

Mert azért

akad még egy-két megoldatlan probléma

a „Pamut”-ban is. Mint szavai- ból kivettük — főleg a beruházással járó határozati pontok végrehajtása körül van még némi lemaradásuk. Hiányoznak többek között a villámhárítók, nem szerezték be a nyomógombos és az érzékelő tűzjelzőket, de hátra van még az anyagraktár korszerűtlen tetőzetének kicserélése is. Mindezek persze igen jelentős beruházást igénylő előírások és végrehajtásuk kifejezetten a pénzen múlik. Részükről a szorgalmazásban nincs hiány, s hogy eddig még nem jutottak dűlőre — az nem elsősorban az ő rovásukra írható...

Nem teljesen kiforrott még a tűzfelelősök munkája sem. Panaszkodik, hogy némelyikükből

hiányzik az ügyszeretet,

a százszázalékos munkára való törekvés. Nem nevelik környezetüket, sokszor felületesen ellenőrzik, s bizony néha még az is előfordul, hogy nem lépnek fel következetesen a tűzrendészeti szabályok megszegésével szemben. Főleg ennek következménye azután, hogy a dolgozók egy részénél még baj van a fegyvellemmel: tiltott he-

Sohasem árt egy kis ellenőrzés!...

lyen dohányoznak vagy egyéb módon szegik meg az előírásokat. Mindenesetre már ilyen vonatkozásban is nagy az előrehaladás a korábbi évekhez viszonyítva.

Évről évre csökken

a közömbös, felelőtlen dolgozók száma, s minden remény megvan arra, hogy — mindenképp — a tűzfelelősök munkájának megjavításával s az alkalmazott tűzvédelmi propaganda-munka hatékonyságának növelésével — mielőbbi rendet teremtsenek ezen a területen is.

Néhány szót még Németh elvtárs „foglalkozásáról”. Mint munkavédelmi is nagyszerűen megállja a helyét s egyáltalán nem véletlen, hogy munkája elismeréseként — a tűzrendészeti munkáért kapott oklevél és 300 forintos pénzjutalom mellett — már két ízben kapott oklevelet. S ha mindehhez még azt is hozzátehetjük, hogy Németh elvtárs mint alapszervezeti párttitkár is igen jól végzi munkáját — akkor még inkább a legmesszebbmenő elismerés hangján szólhatunk a fiatal ember munkabírájáról, az ügy érdekében kifejtett — többnyire társadalmi jellegű — tevékenységéről.

—balázs—

Hát akkor hogyan is csináljuk?!... — Az ilyen vagy ehhez hasonló rögtönzött megbeszélések igen gyakoriak az instruktor, az önkéntes parancsnok és a tűzrendészeti előadó között

Javaslatok a vonatkozó tűzrendészeti előírások módosítására

(Befejező közlemény)

Amint azt első cikkünkben közöltük, a szajoli tűzoltási kísérletnek két fő célja volt. Először tapasztalatok szerzése a nagyméretű tartálytüzek oltását illetően, másodsor pedig néhány — ma már nem gazdaságos — tűzrendészeti előírás (föld feletti tartályok telepítése, tűzvédelme stb.) felülvizsgálása. A kísérlet elősegítette a fő célkitűzések megvalósítását. A tűzoltási tapasztalatszerzés néhány fontos megállapításával az előző közleményben foglalkoztunk. Most összefoglaljuk azokat a javaslatokat, amelyek alapul szolgálhatnak szabványok és egyéb tűzrendészeti előírások módosításához. Előrebocsátjuk, hogy a módosításoknak kellően és egyaránt kell szolgálniuk a gazdaságossági és tűzrendészeti követelmények érvényesítését.

Tartályok telepítése

A Magyar Tudományos Akadémia által a szajoli kísérletek során mért hőmérsékleti értékek — amelyeket kivonatossan az előző cikkünkben ismertettünk —, valamint a szélcsatorna kísérlet eredményei azt igazolják, hogy a föld feletti tartályokra vonatkozó korábbi telepítési előírások követelményei csökkenthetők. Ugyanis egy égő tartállynál a konvekció és a hőszugárzás következtében jelentéktelen veszély jelentősége bizonyos határon túl csökken.

Az új telepítési távolságok konkrét meghatározásánál kívánatos különbséget tenni a tároló-tartályok és az üzemi (szedő) tartályok között. E csoportosítást figyelembe véve a következő előírások elfogadása javasolható:

Tárolótartályok

Több kisebb tárolótartályt 5000 m³ osztartálytérfigatig egy, míg az 5000 m³-es és ennél nagyobb tárolótartályokat külön-külön védőgödörben kell elhelyezni.

Az egy tartálycsoportba elhelyezhető tartályok összértartalma a 40 000 m³-t nem haladhatja meg, és ezen belül kettő vagy több tartály védőgödörnek közös sáncra megengedhető. A közös sáncnál rendelkező tartályok száma attól függhet, hogy azokat hány sorban helyezik el, hol van vízerzérési hely, milyen utak állnak rendelkezésre stb. Az egyes tartálycsoportokon belül a tartályok közötti minimális tüztávolság a legnagyobb tartály átmérőjének 1,5-szerese (1,5 D) legyen, tekintve, hogy ez az a határ, amely a gazdaságosság és az egyszerű biztonság követelményeinek még egyaránt megfelel.

A tartálycsoportok között két tartályátmérő, de minimum 50 m-es tüztávolság szükséges.

Egy tartálytömbben két tartálycsoport helyezhető el. Két tartálytömb között három tartályátmérő (3 D), de legalább 80 m tüztávolságot kell betartani.

A tüztávolságot a tartálypalástok között kell mérni, s annak megállapítása szempontjából mindig a legnagyobb tartályátmérő a mérvadó.

A legnagyobb tárolótartály maximális térfogata 10 000 m³-nél nagyobb nem lehet.

Üzemi (szedő) tartályok

Több kisebb üzemi (szedő) tartállynak — 4000 m³ osztartálytérfigatig — egy védőgödörben való elhelyezése engedélyezhető. Az egy üzemi tartálycsoportba telepíthető üzemi tartályok értartalma a 12 000 m³-t nem haladhatja meg. A közös sánc alkalmazását a tároló tartályoknál tárgyalni szempontok figyelembevételével kell eldönteni. A tartálycsoportok között két tartályátmérő (2 D), de minimálisan 30 m tüztávolság engedélyezhető.

A tartálycsoportokon belül elhelyezett tartályok között a tárolt tűzveszélyes folyadék jobbanáspontjától függően indokolt különbséget tenni, s ezt a tüztávolság megállapításánál figyelembe venni. A III., IV. veszélyességi csoportba sorolt tűzveszélyes folyadékok tároló üzemi tartályok között 1 D, az I. és II. veszélyességi csoportba soroltaknál pedig 1,5 D távolság javasolható.

Egy üzemi tartálytömbben két tartálycsoport helyezhető el. Két tartálytömb között 3 tartályátmérő (3 D), de legalább 50 m távolság szükséges. A tüztávolság megállapítása szempontjából

mindig a legnagyobb tartályátmérő a mérvadó, amelyet a tartálypalástok között kell mérni.

A legnagyobb üzemi (szedő) tartály maximális térfogata 2000 m³-nél nagyobb nem lehet.

Védőgödör

A folyadék szétfolyását megakadályozó védőgödörrel kapcsolatban nem indokolt a föld feletti tartályok megosztása, mivel a védőgödör befogadóképessége és tűzfelülete tekintetében a tárolótartályoknál és üzemi tartályoknál helyes, ha egyforma előírást állapítunk meg. Eszerint a védőgödörök befogadóképességét a védőgödörben elhelyezett tartályok irtartalmának 100%-ában kell megállapítani. Az így kialakult sánc magasságát — biztonsági okokból — további 200 mm-el meg kell emelni. E tűzfelületet úgy kell meghatározni, hogy az a tartály tűzfelületének 4-6-szorosánál nagyobb ne legyen.

A védőgödört földszíncből kell kialakítani. Indokolt esetben (pl. 2 tartály közös védősáncánál) megfelelő folyadéknyomásra méretezett, falazott, égetett téglafalból is lehet készíteni. Ez utóbbi esetben azonban megfelelő számú léposó létesítésével kell gondoskodni a tartály megközelítésének lehetőségéről.

A védőgödör alakját úgy kell megszerkeszteni, hogy a tartályon esetleg keletkező bármely nyíláson statikus nyomással kilármoló folyadéksugár a védőgödörön kívülre ne kerülhessen. A védőgödörben felgyülemlött csapadékvizet, esetleg kondenzvizet a védőgödör valamelyik részében elhelyezett aknában kell gyűjteni. Innen esetenként szivattyúval kiemelni. Kedvező talajviszonyok esetén az aknát úgy kell kiképezni, hogy abból a víz elszivárognon. Amennyiben geológiai adottságok miatt a víz elszivárgása nem biztosítható, csak esetenként elbírálással, szigorított előírások alkalmazásával (dupla tolózár, olajfogó stb.) engedhető meg a védőgödör és a csatornahálózat összekötése. A védőgödörrel kapcsolatos egyéb előírások tekintetében továbbra is az MSZ 9910. számú szabvány a mérvadó.

A védőgödörtűz eloltása után a védőgödörben visszamaradt folyadék számos veszélyt jelent a még égő tartály tüzeit oltó tűzoltókra. Éppen ezért meg kell vizsgálni egy vagy több megközelítősánc, esetleg erre a célra készült könnyű, egyszerű szerkezetű, hordozható és beemelhető közlekedő hid alkalmazási lehetőségét.

A tartályok megközelítésére szolgáló úthálózat

A tűzoltási feladatok végrehajtása érdekében kívánatos, hogy minden tartálytömböt jól kiépített út vegyen körül. Az említett utak mellett kell elhelyezni a félstabil berendezések védősáncát.

A kiépített műutakat a tűzoltóság által használt járművek össz súlyának teherbíráására kell méretezni. (A gazdaságos gépjármű össz súly meghatározása tekintetében a 10, illetve a 15 tonna jöhet számításba, bár ebben még végleges döntés nem született.)

Az utak legkisebb szélessége 3,5 m legyen, s a védősátraknál kiterőket kell létesíteni. A kiterők szélessége 6 m-nél kisebb nem lehet.

Két tartálycsoport között sármentesített (salakkal, sóderrel borított) árkolt út létesítése is elegendő.

Föld feletti tartályok tűzvédelmére vonatkozó előírások

A szajoli tűzoltási kísérlet eredményei és tapasztalatai alapján a tárolótartályok tűzvédelmének szabályozását a jövőben a következők szerint javasoljuk:

Tárolótartályok

A tárolótartályok stabil tűzvédelmi berendezéssel való ellátását 10 000 m³ (780 m³ tűzfelület) tartálytérfigatig mellőzhetőnek tartjuk.

a) 1000 m³ tartálytérfigatig, illetve 90 m³ tűz-

felületig a tartályokon tűzvédelmi berendezése nem szükséges. Ennek megfelelően beépített haboltóberendezést egyetlen alkalommal (habcsúzáda, habedény stb.) sem kell felszerelni.

b) 1000-3000 m³-es tartálytérfigatig, illetve 340 m³ tűzfelületig a tárolótartályokat egyszerű félstabil berendezéssel kell ellátni. (A rústított félstabil berendezés alatt a haboltótekek nyomócsövek kapcsainak a védőgödör oldalán, mellvédrel nélküli szerelése érvényes.)

c) 5000-10 000 m³ tartálytérfigatig, illetve 780 m³ tűzfelületű tartályok tűzvédelmére lenlegi értelemezés szerinti félstabil hálózati berendezést kell létesíteni.

Üzemi tartályok

Az üzemi tartályok tűzvédelmi berendezése való ellátása csak a tartályban tárolt tűzveszélyes folyadék lobbanáspontjának figyelembevételével történhet. Ennek alapján:

a) III. és IV. veszélyességi csoportba sorolt tűzveszélyes folyadék tárolására használt tartályoknál beépített tűzvédelmi berendezés nem szükséges;

b) az I., II. veszélyességi csoportba sorolt tűzveszélyes folyadékok tároló üzemi tartályoknál 1000-2000 m³-ig, illetve 90-200 m³ tűzfelületű egyszerűsített félstabil berendezéssel kell ellátni.

Amennyiben az a és b csoportokban sorolt tartályok vegyesen kerülnek egy védőgödörbe, úgy a b pont szerint kell tűzvédelmük megtervezését és ellenőrzését elvégezni.

A védőgödör tűzvédelme

Tárolótartályoknál: 1000 m³-es és annál nagyobb tartályok védőgödöreinek tűzvédelmi berendezését félstabil berendezéssel kell ellátni.

Üzemi tartályok esetén: I., II. veszélyességi csoportba sorolt tűzveszélyes folyadék tárolására szolgáló 3000 m³-nél nagyobb üzemi tartályok védőgödöreinek egyszerűsített félstabil berendezéssel kell ellátni. A tartályok félstabil tűzvédelmi berendezésének oltóanyagát a védőgödörön belül — a tartálytérig — a föld alatt kell vezetni.

Amint azt előző cikkünkben már tárgyaltuk, az új nyomásigényű habcsúzárcsövek bevezetése érdekében a jövőben tartályoknál középnyomású, védőgödöröknel pedig középnyomású, esetleg alacsony nyomású léghabcsövet lehet beépíteni.

Keverési százalék

A szajoli tűzoltási kísérlet a 3,5%-os keverési arány hatásosságát is igazolta, azonban — a keverési arányok alapján — a gépjárműfűtőcsövek középnyomású habcsúzárcsövek üzemi viselkedését figyelembe véve — a habképzőanyag 5% zes oldata adta a legjobb tulajdonságokkal rendelkező oltóanyagot. Ezért a jövőben a tűzoltási folyadékok tüzel oltására a magyarországi 5%-os vizesoldatának alkalmazását javasoljuk.

Oltási idő

A Szajoliban elért oltási idők szükséges megkövetelik a hazánkban érvényes 7 oltási idő felülvizsgálását, mert azok alatti félstabil berendezés alkalmazásával — lehetséges — az oltási idő csökkentése. A tartályokra vonatkozó új oltási időt — 2,25 l/perc/m²-es határérték mellett — 5 percen állapítani kell.

A védőgödör tüzeinek oltására szükséges — az oltási idő meghatározása nélkül — a haboltótekek 0,75 l/p/m² habintenzitású alkalmazását is meg kell vizsgálni.

Palásthűtés

A haboltás sikerét a palásthűtés nagy mértékben befolyásolja, ugyanakkor a palásthűtés a párologási veszteséget és a hőveszélyt is csökkenti. Ennek érdekében:

rolórtályokat — a szigetelt tartályok lével — 500 m³ úrtartalomból; **emi tartályokat** — a szigetelt tartályok lével — 200 m³ úrtartalomból kell beépí- tő- és palásthűtő berendezéssel ellátni. **ást- és tetőhűtő berendezés** a telepen ki- tüzi vízhálózatba kell bekötni. Teljesít- ket úgy kell meghatározni, hogy palást- hi a tartálypalást méterenkénti felületére cent 30 l/p/m², míg a tetőhűtésnél a tető- l/m² vízmennyiség kerüljön. **lásthűtő berendezés** részére kőpített, a t körbefogó csőgyűrű vízcsatlakozásá- ra függőleges bevezetést kell létesíteni. **bbiekben** kívül a haboltóberendezés sze- reinek közvetlen környezetében, esetleg szerkezet förtartóinak a palástitál való érint- helyen a palásthűtőberendezés intenzitá- helyi növelése is javasolható. **fontosságú és szükséges**, hogy a beépí- tőberendezések csővezetékait a vízvezeték- ra való csatlakozástól — kívül-belül — **ható korrózió védelemmel** lássák el.

Tüzi vízhálózat

tettel arra, hogy a jövőben nem kerül **gagymasú léghabsugárcsővek** alkalmá- **ndokolatlan** az úgynevezett magasnyo- **vízhálózat** előírása.

omástípusú meghatározását a 4/1957. (XI. **t.** sz. rendelet alapján javasoljuk. Neveze- **si** a légkezdveztőlennbb vízvételi he- **a** vízhálózatból kllépz vízfnyomás 25 m **pp** legyen. A légkezdveztőlennbb hely meg- **isa** szempontjából a legmagasabb tartá- **ihelyezett** palásthűtő körvezeték magas- **mértékadó.**

eltekinntünk a stabil haboltóberende- **írásról**, a tüzi vízhálózatnak kell kielé- **a** félbaltai berendezés működéséhez szük- **ízvígényt.** Ezért a vízhálózat csővezetéké- **sz** metszetszét úgy kell megállapítani **ízallítás** céljára olyan teljesítményű szük- **iz** kell alkalmazni, hogy a tárolótelepen **gnagyobb** tartály oltásához, továbbá az **tűztávolságra** levő tartályok egyidejű hű- **iz** szükséges vízmennyiséget, valamint az **eltűli** 1500 l/p biztonsági víztartalékot is **atni** tudja.

nyben a víz kivétel szabványos tűz- **kal** kívánjuk megoldani, úgy a tűzcsapok **—** biztonsági okokból — a tényleges (a **yobb** tartály oltásához szükséges) tűzcsap- **i** felül, további három tűzcsappal kell **ezni.**

iszont a vízhálózatból a tartálytűz oltásá- **ks** vízmennyiséget tűzcsapok kllírta- **ak** karjuk kinyerni, úgy erre a célra 3000 **l**ására alkalmas — fagyhatár alatt elhelye- **tolózárral** működő — 75 mm-es csonkcap-

csokkal ellátott vízvételi helyet (esetleg helye- **ket**) kell létesíteni minden védősátor közelében. **Ennél** a megoldásnál a vízletelés műszaki **problémáinak** megoldására igen nagy figyelmet **kell** fordítani. (A vízzükségletet minden eset- **ben** a mobil felszerelések igénye alapján kell **meghatározni.**)

A tüzi vízhálózat méretezésénél arra is gon- **dolni** kell, hogy a tető- és palásthűtő berendezé- **sek**, valamint a vasszerkezeteken álló üzemi gé- **pek** hűtését is erről a hálózatról kell megol- **dani.** Amennyiben a tüzi vízhálózat és az ipari **vízhálózat** egyesített, úgy a cső keresztmetsze- **tét** és szivattyú teljesítményét e kettős igényre **kell** számítani.

Az üzemek területén a 4/1957. (XI. 19.) BM. sz. **rendeletben** előírt 60–80 m távolságban kell el- **helyezni** a tűzcsapokat. A tűzcsapok 100 mm át- **mérőjűek** legyenek.

Bár a szajoli kísérletnek nem volt témája, **mégis** időszerű és kívánatos, hogy a Kőolajipari **Vállalatok** tűzvédelmével kapcsolatos néhány **tűzrendészeti** kérdéssel is foglalkozzunk. Ezek **közül** a következőket emeljük ki:

Üzemek távolsága

Kőolajfinomító telepek létesítésénél teljesen **külön** kell választani az adminisztrációs, igaz- **gatási** jellegű létesítményeket, a TMK-üzemeket **és** a javítóműhelyeket stb. a feldolgozó ipari **üzemektől.** E két tömb között minimum 60 m-es **tűztávolságot** kell biztosítani.

A finomító üzemi területét maximum 1 hek- **tár** nagyságú tömbökre kell osztani; az üzemi **tömbök** között minden irányban 60 m távolsá- **gok** megtartása kötelező.

Egy üzemi tömbön belül az egyes feldolgozó **üzemrészek** között 25 m távolság az előírás.

Az üzemrészeken belül tűztávolságot a tech- **nológia** ismeretében kell meghatározni, és vagy **méterben** vagy pedig az épület magasságának **függvényében** kell megadni a 4/1957. (XI. 19.) **BM. sz. rendelet** szerint.

A tömbökön belül elhelyezett nem tűzveszé- **lyes**, de dolgozók által használt helyiségek és **az** üzemek között min. 30 m tűztávolságot kell **betartani.**

Üzemi épület és üzemi tartályok között min. **50 m** tűztávolság szükséges, míg egyebekben az **üzemi** tartályokra megállapított előírások a **mérvadók.**

Üzemek tűzvédelme

A kőolajfinomító üzemek tűzvédelmére a rob- **banási** veszély miatt nem szükséges különleges, **nagy** építési költséget igénylő beépített tűzvé- **delmi** berendezés létesítése.

Köz tudomású, hogy a kőolajfinomító gépi be- **rendezéseit** a szabadban, acélszerkezetű állvá- **nyokon** helyezték el. A szerkezetként használt **acél**, tűz hatására rohamosan elveszti szilárdsá- **gát**, és így a finomító legdrágább berendezései **rövid** idő alatt elpusztulnak. A külföldi tapasztá- **latok** alapján az acél tartószerkezetek meg- **felelő** burkolása javasolható. A vizsgálatok szer- **int** erre a célra a hóálló betonok alkalmazása **mutakozik** a legalkalmasabbnak. A burkolás az **MSZ** 595 sz. szabvány fokozottan tűzálló köve- **telményét** elégítse ki. Példákeppen megemlít- **jük**, hogy az előírt vizsgálatnál a közönséges **vasgerenda** — hőmérséklet hatására és terhelés **alatt** — rövid idő múlva összerokkad, ezzel szem- **ben** megfelelő burkolással a tűz hatásának több **órán** át is ellenáll.

A nem terhelte vasszerkezetek esetében hő ha- **tásra** habosodó védőfesték bevezetése javasol- **ható.** A hőkiecsérelő csővezeték stb. hőszugár- **zás** elleni védelmére pedig a vízhálózatba kap- **csolt** alacsony nyomású — megfelelő hozamú — **vízporlasztó** fejek alkalmazása látszik megfele- **lőnek** és hatásosnak. Külföldi példák az ilyen **berendezések** vízzükségletét 3 l/m²p-ben adják **meg.**

Külföldön a szivattyúházak tűzvédelmére — **a** finomító területén rendelkezésre álló nagy **mennyiségű** gőzt felhasználva — gőzoltó beren- **dezést** létesítenek. A berendezésnek:

Technikai csomópontok, tökéletesen zárt épü- **letek** estén 0,002 kg/sec/m³;

Zárt épület, az ablakok, világító és szellőző **nyílások** kivételével 0,005 kg/sec/m³ gőzt kell **szállítani.**

A gőzoltást a desztilláló tornyok frakció ki- **vezető** nyílásainál is alkalmazzzák. Ezeket a mód- **szereket** hazánkban is alkalmazhatónak tartjuk.

A tűzveszélyes folyadékok **drámlási** sebessé- **gének** meghatározása a magyar szabványokban **egyöntetűen** történt. Eszerint a cső keresztmet- **szetétől** függetlenül 1,2 m/sec sebesség szivattyú- **teljesítmény** szempontjából elfogadható volt.

Az üzemi körülmények, illetve kívánalmak **esetén** — főleg kis keresztmetszetű csöveknél — **ez** az áramlási sebesség nem tartható. Az áram- **lási** sebesség viszonyítása a cső keresztmetsze- **téhez** javasolható, s az ennek alapján kapott **áramlási** sebességek előreláthatóan megfelelnek **a** követelményeknek:

10 —	100 m/m	Ø-ig	3 m/sec
100 —	600 m/m	Ø-ig	1.2 m/sec

Cikksorozatunk befejezésékként megállapít- **hatjuk**, hogy a szajoli tűzoltási kísérlet sok **hasznos** tapasztalatot hozott, amelyeket a tűz- **rendészeti** előírások alkalmazásánál és a **konkrét** tűzoltási során lehet és kell is hasz- **nosítani.** Egyidejűleg a vonatkozó és érintett **szabványok**, jogszabályok felülvizsgálásáról **és** szükséges szerző módosításáról is a legkö- **vetkező** időben belül gondoskodni kell.

Ünnepeltünk

ánk felszabadulásának 16. **ü**lőjét a városunkban **belügyi** szervek dolgozói **ünnepelték** meg a helyi **cs**égi alakulatokkal.

ünnepi program a két tes- **rő**plabdázóinak, tekezői- **s**akkozóinak villámtorná- **kezdődött**, amelyet 2:1 **ban** mi, belügyiék nyer- **meg.**

ünnepi beszéd elhangzása **a** rendőrség és a tűzoltó- **öz**s színjátászo csoportja **sikerrel** adta elő Sós **y** „Pettyes” című víg- **t**, majd vacsora és reg- **tartó** táncmulatság követ-

dannyian nagyszerűen **ak** magunkat és elhatároz- **ogy** a jövőben még na- **sok** közös programot ren- **c.**

Nagy István
tű. törm.,
Pápa

Eseményekről röviden

Talán így
megoldódna...

A mezőgazdaság szocialista **át**szervezése községünkben is je- **lentősen** megnövelte a tűzoltó- **testület** felelősségét. Érthető **tehát**, hogy az eddiginél is jóval **nagyobb** jelentősége van annak, **hogy** késedelem nélkül vonul- **hassunk** ki a káresetekhez.

Ez azonban — legalábbis ná- **lunk** — a jelenlegi riasztó esz- **közökkel** egyáltalán nem old- **ható** meg megnyugtatóan, mi- **vel** községünk eléggé szétszórt **település.**

Éppen ezért javaslom olyan **hang**lemezek készítését, ame- **lyekre** kúrthangot vagy más, **riasztásra** alkalmas jeleket **vesznek** fel. Ezekkel a hang- **lemezekkel** azután a községi **hangosbemondón** keresztül gyor- **san** riaszthatnánk községünk **lakosságát**, illetve az önkén- **te**ket.

Blaskó János
tűzoltóparancsnok,
Bercel

Bács megyéből
jelentik

SOLT KÖZSÉGBEN ünnepé- **lyes** keretek között emlékeztek **meg** a testület megalakulásá- **nak** 35. évfordulójáról. Ez alka- **lommal** a dunavecsei alosztály **a** községben tűzvédelmi kiállít- **ást** rendezett, amelyet két nap **alatt** 1600-an tekintettek meg. **A** kiállítás anyagát a közeljövő- **ben** Dunavecscén és Kunszent- **miklóson** is bemutatják.

KÉTSZÁZHATVANHÁROM **RAJ** nevezett be a járási tűz- **oltó**versenyekre, köztük 43 **olyan** raj, amelyek még egy- **általán** nincs tűzoltófelszerelése. **A** termelőszövetkezetekből be- **nevezett** versenyrajok száma a **tavalyi** 57-tel szemben 76-ra nö- **vekedett.** A megyei osztály- **parancsnoksághoz** beérkezett **adatok** szerint mintegy 240 női **tűzoltó**, valamint 900 fiú és **leány** úttörő-tűzoltó is részt **vesz** majd a járási versenyeken.

Marcaliból írják

„Járásunkban is véget érték **a** zárógyakorlatok. Az ered- **ménnyel** azonban csak részben **lehetünk** elégedettek, mivel a **gyakorlatokat** mindössze öt köz- **ségben** készítették elő megfe- **lelően.** Különösen a csömen- **diék** és a szökecencsiek tettek **ki** magukért. Somogy-szenyálon **viszont** mindeddig meglehető- **sen** gyengén működött a testü- **let.** Ezért — véleményem szer- **int** — elsősorban a tanács- **elnökök** terheli a felelősség, **mivel** egyáltalán nem érdeklő- **dik** az önkéntesek munkája **iránt.** A testület vizeslajtja pl. **hónapok** óta a szabad ég alatt **rongálódik**, mert korábbi «Ál- **lomáshelyén»** jelenleg szenet **tárolnak.**

Az elmúlt hetekben azonban **a** helyi KISZ-szervezet segítsé- **gével** sikerült újjászervezni a **testületet.** Ez főleg Sebjenics **László** KISZ-titkár érdeme, aki **egyébként** tagja lesz a somogy- **szenyápi** önkéntesek verseny- **rajának”** — írja levelében **Pintér** Ferenc tű. főrm.

Hare a másodpercekért... A sárvári kórház férfi raja is szorgalmasan készül a járási tűzoltóversenyre

Szombathelyen hallottuk

Hamarosan befejeződik a város lakóházainak tűzrendészeti ellenőrzése. Az alsztály beosztottai a kétszeri ellenőrzés alkalmával közel 400 hiányosságot tártak fel, és jelzéseik nyomán mintegy 150 kapcsolatos határozatot adott ki az alsztályparancsnokság. Az elvtársak a kéményekbe épített gerendák ügyében is eredményes „nyomozást” végeztek, úgyhogy ellenőrzésük nyomán 22 ilyen gerenda kiváltása ügyében is intézkedtek.

ajánlottak fel a lakótanya torosítására. Már meg is kezd parkírozást, amelynek során mőcsfákat és rózsatöveket ültetnek.

Új gyógyforrásra bukkantak a város határában. A tanács határozata értelmében a forrás közeli gyógyfürdőt létesítenek. Ugyanakkor tanácsi határozat született a közelében levő oladi kilitó rekonstrukciójáról is. A társadalmi munkások sorában ott találhatjuk a résztvevőket is, akik — alsztályparancsnokokkal együtt — szabadidőjüket nemcsak a munkában, hanem a szabadidőben is hasznosítják. Valamennyien 8-8 órát dolgoznak az építkezésen.

Az alsztály dolgozóit — a párt- és szervezet kezdeményezésére — 50 000 forintra tehető társadalmi munkát végeztek a lakótanyaépületben. Többek között új tartalékszerelőt, kerékpárszint építettek, s emellett értékes javítási munkálatokat is végeztek. A beosztottak egyébként szabadidejükben fejtenek 8-8 óra társadalmi munkát.

A párt- és szervezet vezetője K. J. juttatásban részesítette Pécz és Polgár László főőrme, valamint Szabó Ernő őrm. elvtársakat, különösen nagy szorgalommal és felelősséggel részt az ideai pártoktatásban.

Egy milliós kár nyomában

Mi tagadás, a helyi asztalosipari ktsz tüzesete alkalmával szervezett feladatában nagyon rosszul vizsgázott a körmendi önkéntes tűzoltóság. Az első, egyébként is rendkívül késedelmes tűzjelzésre ugyanis az idős parancsnok csupán a második alkalommal vonult ki a kárhelyre. De — megfelelő riasztás hiányában — a későbbiek folyamán is csak alig néhány önkéntes vett részt az oltási munkálatokban.

Meg kell hagyni, nagy árat fizettünk a szervezeiellenességért, jóllehet mindenekelőtt a ktsz felelőtlen vezetőinek lelkién szárad az egymillió forint körüli károsodás, hiszen még a legelemibb tűzvédelmi szabályok betartásáról sem gondoskodtak. Az is tény viszont, hogy egy ütőképes testület még a késedelmes riasztás ellenére is lényegesen csökkenthette volna a károsodást.

Mind ez elmúlt év decemberében történt. Joggal vetődik fel tehát a kérdés: vajon ütőképesse vált-e azóta a hétezerhatszáz lakost számláló járási székhelyi tűzoltóság, és alkalmas-e ma már arra, hogy egy adott tüzesetnél eredményesen és időben beavatkozzon, vagy legalábbis az állami megérkezéséig tartani tudja a „frontot”.

Kapcsolatos vizsgálódásaink során megállapíthattuk, hogy e tekintetben tavaly december óta kétségkívül javult valamelyest a helyzet, de még korántsem megnyugtató. A tüzesetet követően ugyanis a helyiség minden üzemében társadalmi tűzoltókat toboroztak és — bár eléggé váltakozó érdeklődés mellett — kiképzésük is folyik. Néhány hónapja három önkéntes a szerárban éjszakázik, a tanács pedig rövidesen gépjárműfecskendő számára is alkalmas vizszerzési helyet építtet a község mellett húzózó Rába folyó partján. Ez eddig rendjén is volna, de — véleményünk szerint — még egyáltalán nem lehetünk elégedettek ezekkel az intézkedésekkel, mivel az éjszakai órákban, de főleg munkaszüneti napokon lényegében továbbra is megoldatlan az önkéntesek gyors riaszthatóságának problémája. Az illetékes tanács vezetői joggal kifogásolják, hogy még az állami tűzoltóság sem tudja, milyen korszerű riasztóberendezést létesíthetnének. Így azután a riasztás munkaszüneti napokon csak harangféltreveréssel történhet. Ez viszont rendkívül körülményes riasztási mód egy ilyen nagy lakótelepülésen — hangoztatják — és ebben igazuk is van.

Am e kérdés országos rendezéséig némi öntevékenységgel sokat könnyíthetnének a kapcsolatos nehézségeken. Így például feltétlenül indokolt lenne két-három olyan gyakorlat szervezése, amelyeken meggyőződhetnének a hatvannál több főt számláló önkéntes tűzoltóság vonulóképességéről is. Mert bár papíroson szépen fest a szervezés, de ezzel még távolról sem szüntették meg a tavalyi kudarc megismétlődésének lehetőségét.

Ezt egyébként azért is hangsúlyozzuk, mert a megye legtöbb községében éppen ezekben a napokban rendezik a zárógyakorlatokat. Emellett számos olyan — Körmendenél kisebb — helység nevét is megemlíthetnénk, amelyekben több önkéntes lakásán már távbeszélőállomást létesítettek. S itt? Még a községi vonulószer másikkal megismétlődésének lehetőségét is csak küldőnccel riaszthatják...

Mostanában egyre több szó esik a tűzvédelem társadalmisításának fontosságáról. Úgy véljük, hatóságainknak e tekintetben is lépést kell tartaniuk a fejlődéssel, és éppen ezért az eddigieknél jóval többet kell tenniük annak érdekében, hogy a fokozottabb társadalmisítás egyben fokozottabb tűzvédelmet is jelentsen. Ez azonban csak akkor valósulhat meg, ha abban is segítik az önkénteseket, hogy elsősorban vonuló egységekként mindig a megfelelő időben és erővel avatkozhatnak be egy esetleges tűz oltásába.

Néhány sor egy meghívóra

KEDVES SIPOS BÁCSI!

Pár héttel ezelőtt Gasztonyban jártunk, és ott hallottuk, hogy a testület két másik volt érdemes tagjával együtt önt is szeretettel meghívták a községben megrendezésre kerülő járási tűzoltóversenyre. A nagy eseményt ugyanis az önkéntesek önkéntesek együtt akarják megünnepelni. Meg azután bizonyosságot akarnak tenni arról is, hogy hűségese sáfárai apátik és nagyapátik örökségének, és méltóképpen ápolják a hivatás-szeretet sok évtizedes nemes hagyományait.

Ami az előkészületeket illeti, már minden község elküldte benevezését. Sok helyen házi versenyen döntötték el, hogy ezen a minden eddiginél szebbnek és izgalmasabbnak ígérkező seregszemlén kik képviselhetik majd községük „színeit”.

Úgy gondoljuk, mint volt gasztonyi önkéntest, elsősorban a házigazdák készülődése érdekli. Nos, ezzel kapcsolatosan elmondhatjuk: Az előbbi évekhez hasonlóan most is egy férfi, egy nő és egy ifjúsági rajuk küzd majd az elsősegérről. Már javában gyakorlatoznak, és nem egyszer még késő

este is ott találjuk őket a szertárban.

De más, örvendetes újságokról is beszámolhatunk. Az elmúlt évben például 24 000 forintért valamennyi testületi tagot felruháztak, sőt még ingu-zubbonyokat is vásároltak részükre. Szó róla, meg is érdemelték, mert valóban példamutatóan tevés-

kenykednek. Tizenhat területfelelősük 10 munkáját dicséri, hogy kilenc éve nem volt tűz a községben. Érthető tehát, hogy itt még a legkisebb úttörő is támogatja őket, hiszen testületi munkájuk mellett dicséretesen kiveszik a részüket a község esztendőszőléséből is. A kultúr-otthon átépítésében is igen értékes társadalmi munkát végeztek. Különösen Cziráky Nándor, Erdős József, Kovács János és Vadasz János tettek ki magukért. Gondoljuk, Sipo bácsi egyikük-másikuk apjával vagy nagypapjával annak idején talán együtt is tűzoltóskodott.

Ha eleget tesz a meghívásnak, meglátja majd, milyen rohamos fejlődik a szociális séméig lett kis falu. Nemrégiben is kaptak, úgy ma már a te mellett ez az egy kedveltebb szóra. Kérjük Sipos feltétlenül mondja a fiataloknak, hogy is volt az élet Gasztonyban, és nemhogy moztrolvizióról, de a lányról sem hallottak...

E néhány sor nő fiának egyet-fényképét is megadjuk, mert igazán ke lehet rá, hiszen nécselnőnek és leti elnöknek és aránt a legjobbnak tartozik a járási Amikor találkoztunk vele, éppen a szomszédos községbe ment, hogy az ottani is meghívja a színyre. Így minden bizalmas színyre kérem, nézi majd végig a legjobbjait, tálkedését.

Ezt kívántuk től önne, és reméljük, hogy a hosszú út fennmaradjon, és ellenére is mes vasárnapon majd el a fiatalok között, akik a veteránokkal együtt a színyre bácsit is olvosi szeretettel várják.

is megyéből

Szóvá tesszük!

oka annak, hogy két önkéntes tűzoltó közül az egyik törzsőr, másik pedig „csak” tizedes vagy szakaszvezető, jöjjék, mindazonos a szolgálati ideje, és mindketten egyformán odaadó munkának?

nyegében is eltűnődhetnek ezen a kérdésen, mivel a foglalkozási versenyeken ma már mind többen egyenruhában jelennek így ez a furcsaság még inkább szembeötlő.

rási hatóságoknak nagyobb körültekintéssel kellene intézniük a ügyeket, mert hiszen az előléptetések arra valók, hogy még inkább ösztönözzük az ezzel kitüntetetteket. S a jó munkának tetlenül egy-egy jubileumi ünnepség az igazi értékmérője, hanem yes területfelelősi ténykedéssel, az oktatásban való példamutató lel is rá lehet szolgálni az előléptetésre.

nteseink büszkén viselik az egyenruhát, és büszkék a sapkájuk ótágú vörös csillagra is. Ki hibáztathatná tehát őket, hogy igen örömlők, ha magasabb rendfokozatba lépteti elő őket az illetékes iokság. Nem kell különösebb magyarázat hozzá, hogy a jogos és elmaradása éppúgy sérti az igazságérzetüket, mint az indó- „csillaghullás”. Mert valljuk be őszintén, mi sem valami nagyon t annak, ha nyolc-tíz év alatt egyszer sem léptetnének elő ben-

nyitott probléma megoldásához csupán egy kis körültekintésre osszágra van szükség, amit joggal el is várhatnak tőlünk azok, adáságos napi munkájuk végeztével öltik magukra az egyenruhát, t vállalják az ezzel járó kötelemeket.

Kis hírek a megyéből

A szentgotthárdi alosztály beosztottai társadalmi munkában a laktanyaépület köré kerítést építenek.

Máriaújfaluban értékes társadalmi munkával felújították a tűzoltószertárat. Ez alkalommal egy 14 m-es tömlőszárító tornyot is építettek.

Kercaszomoron a tűzoltótestület tagsága új szertárat épített.

Szentivánfalván három rajrészvételével jól sikerült zárógyakorlatot tartottak, amelynek során a tsz egyik nádfedésű sértecsszállásának feltételezett tűzét „oltották el” sikeresen.

A gérci tűzoltólányok izléses függönyöket és terítőket horgoltak a testület új órszobájának díszítésére.

A necki önkéntes tűzoltótestület április 4-én zenés ébresztőt tartott, majd ünnepélyesen megkoszorúzta a Szovjet Hősök Emlékművét.

A Szombathely felszabadulásának évfordulója alkalmával rendezett BM-tornán részt vettek az alosztály beosztottai is. Sakkozásban első-, röplabdázásban pedig második díjat nyertek.

A megyehídi önkéntes tűzoltótestület színjátsoi nagy sikerrel adták elő Csiky Gergely: A Stromfay család című drámáját.

Száztíz versenyrajrészvételére számítanak a szombathelyi járásban. A járás minden községéből legalább egy rajrészvételre a versenyre.

1
annakidején történetesen nem fehéreztek volna, már sokszor el kellett „pirulnom” szegyenemben. Mert én és joggal: ilyen rozoga tákolérdemel a szelestei tűzoltótestület? látnivaló, hogy már régóta csak jár belém a lélek, sőt magam sem miért nem dőltem még össze. hagyjuk a múltat, hiszen ma már „műemléknek” állok a falu szélén. y hónappal ezelőtt ugyanis a szó értelmében mindent kirámoltak be. Igaz, nehezen szokom meg a csenháthat hiába, ez az élet rendje, és igajeje volt, hogy „nyugdíjazzanak”. tudom, mi lesz a további sorsom, ges, hogy hamarosan lebontanak. emiatt kértem, hogy fényképezze, mert azért — mint hallottam — an néhány hozzám hasonló tákolmány yében. De talán az sem árt, ha a már korszerű szertárral rendelkező tűzol-

KÉT „VALLOMÁS”...

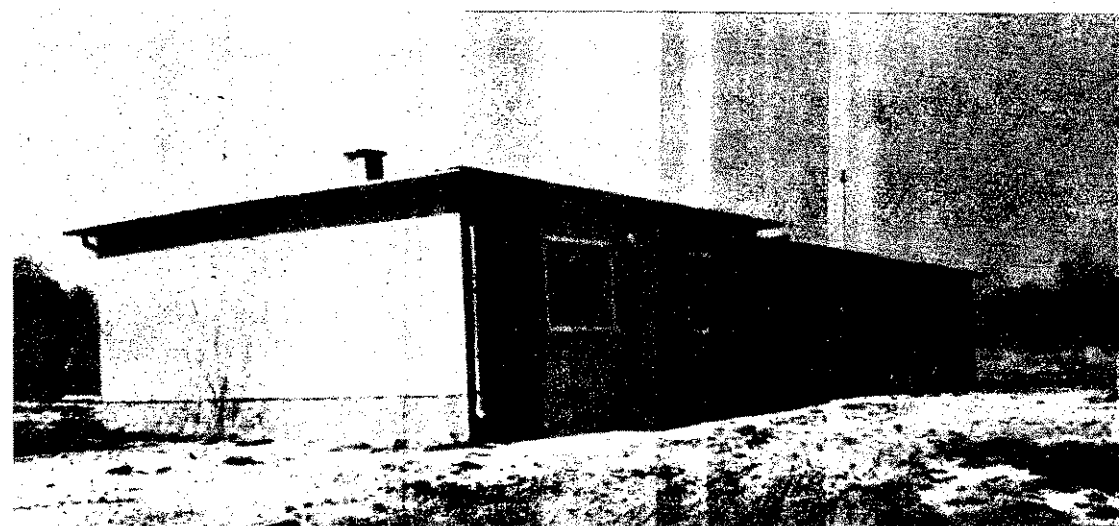
tők is egy kissé elgondolkoznának rajta, hogy milyen „megbecsülésben” részesítettek az önkénteseket azok, akik annak idején engemet is építettek...

2

En már a falu közepén állok, hogy az alvégiek és a felvégiek egyaránt második otthonuknak tekintsenek. Egyébként igen sokba kerültem. Nem tagadom, egy kissé „drága” vagyok, de véleményem szerint feltétlenül megérem a rám fordított költségeket. Hiszen elődeimmel ellentétben olyan nagy lett a szertáram, hogy abban akár egy gépjárműfecskendő is elfér. Emellett tágas irodahelyiséget és egy nagyon szép társalgót is találhatnak bennem, baloldali szárnyamon pedig az orvosi rendelőt és a buszvárószobát helyezték el. De had mondjak néhány szót a látogatóimról is. Mostanában ugyanis sokat emlegetnek egy bizonyos határozatot, amelynek nyomán nálunk is fellendült a testület élete. Képzeljék csak el: nem egé-

szen három esztendő alatt rajtam kívül még egy 800-as kismotorfecskendőt, 54 sapkát, 7 köpenyt, 1 kamgárn zubbonyt, 1 tropikál egyenruhát, 27 zsávoly öltönyt, 1 overált, 6 pár félcipőt, 8 gyakorló zubbonyt és egy esőköpenyt ajándékoztak az engem oly szívesen felkereső önkénteseknek.

De el kell ismernem, igazán megérdemelték ezt a gondoskodást, hiszen építesemnél Tömböly Zoltán parancsnokkal az élen kerekén 32 000 forint értékű társadalmi munkát végeztek. Egyébként társalgómban a helyi pártszervezet, a tanács, sőt még a sportegyesület is gyakran tart rendezvényeket. Ilyenkor sok tűzoltót is viszontláthatok, mert az illetők e szervek munkájából is derekasan kiveszik a részüket. De most búcsúznom kell, mert hamarosan megkezdődik a labdarúgó szakosztály ülése és mivel az én falaimnak is vannak „füllei”, nagyon kíváncsi vagyok rá, vajon a labdarúgó csapatunk bekerül-e a megyei bajnokság első osztályába... —gádor—

KEDVES TŰZOLTÓ BÁCSIK!

Engedjék meg, hogy az Ifjúsági Vöröskereszt nevében köszönetet mondjunk szíves fáradozásukért. Köszönjük kutunk vízének kiszivattyúzását, de köszönjük azt is, hogy az egyik tűzoltó bácsi ismertette velünk a tűzoltóság munkáját.

A hallottakból sokat hasznosíthatunk, s bővíthetjük ismereteinket. A gázálarcról például már sokat hallottunk a vöröskereszt foglalkozásokon, de csak most láttuk először teljes életnagyságban.

Azt eddig is tudtuk, hogy milyen veszélyes a tűzoltók munkája, de arra már igazán nem gondoltunk, hogy sokszor éppen a mi gondatlanságunk juttathatja veszélyes helyzetbe őket. Éppen ezért megfogadtuk, hogy a jövőben nagyon vigyázunk majd, nehogy nehéz perceket okozunk a tűzoltó bácsiknak. Ezzel is meg akarjuk hálálni, hogy jobba tették idővizüinket, és hogy megismerhettük szép hivatásukat.

Üttörőköszöntéssel:

Előre!

Kiskunhalas-Rekettye

1. sz. iskola tanulóifjúsága

Gyakorlat teszi a mestert

Szil község önkéntes tűzoltóságát március 17-én tüzesethez riasztották. Az egyik tsz-tag pajtájában tetőtűz keletkezett, amely az erős szél következtében rövid idő alatt átterjedt a szomszédos lakóépületre is. A tűz veszélyeztette a két szomszédos nádtetős házat is.

A riasztást követően az önkéntesek 1+24 fővel, egy 800-as kismotorfecskendővel és egy kocsi-fecskendővel érkeztek a helyszínre. Egyed Imre parancsnok alapos felderítést végzett, és megállapította, hogy a lángok már belekaptak az egyik nádtetős épületbe. A parancsnok mindkét fecskendőt vízforrásra állította. A két veszélyeztetett épületet az önkéntesek a lakosság segítségével valóságos „megszállták”, s amíg a fecskendőket megszerelték, vödörláncot szerveztek, és állandóan locsolták a két ház tetőzetét.

A kismotorfecskendőről két sugarat szereltek: az egyiket az égő tetőre irányították, a másikkal pedig a nádtetős épületeket védtek. A kocsi-fecskendőről szerelt sugár ugyancsak a védelmet szolgálta.

Munkájukat értékelve, megállapíthatjuk, hogy a gyakorlatban igen jól alkalmazták az elméletben tanultakat. Meg kell említeni azt is, hogy a község eléggé szegény vízforrás tekintetében, és csak a lakóházaknál levő kutakat használhatják erre a célra. Az önkéntesek jó helyismeretéről tanúskodik, hogy ennek ellenére olyan vízforrást választottak, amelyről folyamatosan biztosíthaták a vízellátást.

Gyors és szakszerű beavatkozásukkal közel 100 000 forint értékét mentették meg.

KOCSIS FERENC t. törm.
Csorna

Ki a határba!

„A tűzrendészeti problémák egyre inkább városunk határain kívüli jelentkeznek” — mondotta Kocsis szds. elvtárs az egyik legutóbbi munkaértekezleten.

„Ha lépést akarunk tartani a fejlődés ütemével, kint a határban kell felkeresni a termelőszövetkezeteket” — javasolta Nagy hdgy., párttitkár elvtárs. De nem maradt a javaslatnál, hanem jó példát is mutatott. Sorra maga mellé vette a területfelelősöket és velük együtt — nem egy esetben gyalogosan — felkereste a szinte gombamódra szaporodó szövetkezeti létesítményeket. De szükség is volt a határjárásra! Sok helyen ugyanis a tűzrendészeti követelmények figyelmen kívül hagyásával kezdtek hozzá az építkezésekhez, elhanyagolták a tűzvédelmi eszközök karbantartását, vagy pedig rendeltetésüktől eltérő célokra használták azokat.

Egyik-másik helyen egyébként megjegyezték: nem hitték volna, hogy ilyen cudar időben kimerészkedünk hozzájuk. De hát mi nem ijedtünk meg egy kis sártól. Intézkedtünk, agitáltunk, s ha a szükség úgy kívánta, néha bizony „veszekedtünk” is az illetékekkel. Persze mindig vigyáztunk, hogy túlzott követelményeket ne támasszunk.

Munkánk eredményeként ma már minden területfelelősünk jól ismeri területét, úgyhogy mire a nyári mezőgazdasági tűzvédelemmel kapcsolatos feladatok elvégzésére kerül sor, remélhetőleg sem járásunk térképén, sem pedig munkánkban nem lesznek „fehér foltok”.

JAKAB ZOLTÁN t. törm.
Cegléd

Sikeres zárógyakorlat

Járásunk területén az önkéntes tűzoltótörségek gondosan felkészültek a továbbképzési évad befejezésére. Kelebia községben például nagyszerűen sikerült zárógyakorlatot tartottak. A gyakorlaton részt vett a helyi pártszervezet és a tanács több vezetője, valamint alosztályunk tűzrendészeti előadója és Markó István szkv. elvtárs, a község területfelelőse, aki nagyon sok szabadnapját áldozta fel a gyakorlat sikere érdekében.

A gyakorlat során egy feltételezett szérűtüzet „oltottak” el. A tüzet ködgyertyával imitálták. A riasztásra a testület valamennyi tagja — az összes szerekl — kivonult a „kárhelyre”. A szépszámú nézőközönség nagy tetszéssel fogadta az önkéntesek gyors, szakszerű és igen megbízható beavatkozását.

A nagyszerűen sikerült gyakorlat után kiderült, hogy a tanács vezetői kedves meglepetést tartogattak az elvtársak számára: ekkor osztották ki ugyanis az önkéntesek részére vásárolt 20 egyenruhát. Hogy ezzel milyen nagy örömet szereztek, azt talán szükségtelen is részleteznem.

DRUBI ISTVÁN
t. fdgy.
Kiskunhalas

Megoldották!

Nagymányok bányászközség, ez helyi tanács vezetőinek már éve komoly gondot okozott az önkéntes oltóság létszámának biztosítása. A rehavító bizottság alig győzte iratenni azokat a jegyzőkönyveket és rozatokat, amelyek előírják, hogy denképpen biztosítani kell a testület létszámát.

Biztosítani kell, de hogyan? volt a bökkenő, mivel a toborzás vezetett eredményre. Így azután papiroson sem volt meg a létszám, viszont, hogy a testületnek 18 ve aktív tagja volt, akik Gänzler Pétrancsnok vezetésével igen odaadókat végeztek.

A tanács végül is elhatározta, egyenruhával látja el az önkéntes hálhát így többen kedvet kapnak lépéshez. A községfejlesztési a azonban csak nyolc egyenruha t zésére futotta. Ekkor vetődött fel ötlet, hogy a testület rendezze községben immár hagyományossá vált. Így is történt, s az első alkalmal másfélezer forint volt a bevétkövetkező két évben is szép anykert hozott, úgyhogy minden tag részére vásárolhattak egyenru

A létszámprobléma azonban márántsem oldódott meg. Éppen e tanács nemrégiben értekezletet össze, amelyen részt vett az M helyi szervezetének titkára, a tsz ke, valamint a helyi brikettgyár széndúsító üzem vezetője is. A háromórás vita sikerrel járt: a b gyár és a széndúsító összesen tíz elnöke pedig nyolc önkéntes beszet vállalta.

A közelmúltban — ezúttal végteljes létszámmal — közgyűlést a testület. Elmondhatom, hogy nem volt még ilyen harcos köz a községben. A határozati javszenvedélyes hangú vita követ igen nagy örömet szerzett az a lentés, hogy a községben rendez a bonyhádi járás tűzoltóverseny

Íme, így rendeződött a sok é szinte megoldhatatlannak látszó léma. Reméljük, hogy a jövőben nagyon sok örömünk lesz a valk újjaéledt testület munkájában.

VÁL PÁL t. ft
Bonyhád

Kommentár nélkül..

BM Budapesti Tűzrendészeti Osztályparancsnokság

Budapest

A Ganz Mávag Vagon- és Gépgyár területén, a Kovácsológyár nemesítő részlegében a közelmúltban tüzeset keletkezett.

Az állami tűzoltóság komoly egységek bevetésével, valamint a tűzoltók fáradságot nem ismerő igyekezetével rövid időn belül lokalizálta, majd eloltotta a tüzet, s ezzel nagy szaktudásról tett bizonyosságot és jó hírnevét nagymértékben öregbítette.

Amikor megköszönöm a tüzeset elhárításában résztvevő és a tűzoltást irányító parancsnok elvtársak segítségét, kérem az osztályparancsnok elvtársat, hogy köszönetemet a tűzoltóknak is szíveskedjék tolmácsolni.

MAUSZ PÉTER s. k.

vezérigazgató

„Százházas lakodalom”

A KISZ Központi Bizottság felhívása nyomán megélénkült a kulturális élet a tiszaszöllösi és a tiszaderzsi tüzoltótestületekben. Mindkét testület színjátszó csoportja betanulta Simon Magda „Százházas lakodalom” című, mai tárgyú, háromfelvonásos színművét. A tiszaderzsiek

három községben, a tiszaszöllösi tüzoltó színjátszók pedig két községben adták elő műsorukat – jelentős erkölcsi és anyagi sikerrel. Meg kell említenem, hogy a két községben már évek óta élénk kulturális élet folyt. Az osztályparancsnokság dicsérő oklevéllel jutalmazta a két testület szín-

játszóit. Sajnos, a tiszafüredi járás többi községében úgyszólván egyáltalán nem végeznek kulturális munkát a testületek. Pedig, hogy érdemes lenne, azt a két említett község önkénteseinek sikere is bizonyítja.

CSÖRGŐ SÁNDOR
tű. hdgy.
Tiszafüred

Pécsről jelentik

alosztályon élénk KISZ-olyik. A társadalmi munkát vesznek azok a fiatalok még nem tagjai a KISZ-eknek.

„Jáság a szocializmusért” eddig 45 főt mozgósított ég. Bizunk abban, hogy ylen becsülettel teljesítik telezetségüket, és jó munkelősegítik népgazdaságunk

ztály beosztottainak többről jár be szolgálattétel: ellenére vállalták, hogy ak néhány mohácsi üzemet is kellő helyismeretet k, s közben a termelési kat is tanulmányozzák.

is 27-én 13 fő részvételével rtént a látogatás.

felelős elvtársak jelentős égeztek a város lakóházaizrésével és számos haszkezdést tettek. Név szegeg kell emlékezni Gill Ist-elvtársról, aki egymagazat ellenőrzött.

lnk — a többi BM-szerv: — részt vesznek a Har-űdülő építésében is.

Az említett eredmények ellenére azonban — főleg a fegyelmi helyzet terén — még igen sok a tenni-valóink az alosztályon. Kálmán Géza örv. pl. több ízben is leittasodott, sőt, különféle szolgálati mulasztások is terhelik a lelkiismeretét. Kávé János tű. tiz. pedig nem adja meg a kellő tiszteletet feljebbvalóinak: fölünyesen, meg nem engedhető módon beszél előljáróival. Amikor felelősségre vonják, beismeri ugyan hibáit, és ígéretet is tesz azok kijavítására, azonban a szép szavak csak szavak maradnak. Sürgősen változtatnia kell magatartásán! Annál is inkább, mert alosztályunk kollektívájának nagy többsége igyekszik becsülettel ellátni szolgálatát. Reméljük, hogy a két megbírált elvtárs is hamarosan követi az olyan tűzoltók példáját, — mint pl. Szegedi Pál tiz., Vörös Béla örv., Gill István ftörm., Fábrián József tiz. és Horváth János ftörm. —, akik fegyelmzett magatartásuk és jó munkájuk elismerésekképpen már több ízben részesültek jutalomban és dicséretben.

GRÜNVALD GÉZA tű. törm.

Pécs

A látogatások eredményeként...

alosztályparancsnokság 1. számú tisztí őrskének pártszervezetnai vezetők igen nagy gondot fordítanak a beosztottak ideológiai

ak szolgálati helyükön foglalkozunk az elvtársakkal, hanem k őket otthonukban is, és ilyenkor hozzátartozóikkal is elbe: a mindennapi élet problémáiról, a napi politikai eseményekás kérdéseiről, illetve a vallásos nézetek tudománytalanságáról. n elmagyarázzuk, hogy a vallásnak milyen szerepe volt a ynyomásában és kiszákmányolásában, s a klérus hogyan hasz-dolgozók hiszékenységet a tőkés rend védelmében.

rel tapasztaltuk, hogy munkánknak szép eredménye lett. Igazán uk, hogy régebben kissé hűzódottunk e kényesnek tartott fel-lásáról. Öröskön ma már egyetlen beosztott gyermekem sem atásra, két elvtársunk újszülött gyermekének pedig névadó t rendeztünk. De eltűnnek otthonukból a vallási tárgyú képek lított elvtárs értékes festményt vásárolt, és azt tették a he-osztottaink tudatába is mind jobban behatol korunk igazsága, cialista embereké formálja őket.

TAR JÓZSEF tű. törm.

Győr, 1. számú tisztíőrs

Övtenedő kezdeményezés

irendeltsé-tartozó en az hetekben gyermekj-kelekezett rtént. Töb-itt Farmo-lt egy ilyen

nom sem y az itteni k sokat lk azon, ne tenni a esetek el-

kerülésére. Az áp- rillis 9-én megtar- tott zárógyakorlat értékelésekor min- denesetre elhatároz- ták, hogy a község területén, főként a sokcsaládú szülőknél, családlátogatást tesznek, s ezek során az érdekeltekkel elbeszélgetnek a házilag foganatosít- ható övintézkedé- sekről, elsősorban természetesen a

gyűjtőeszközök he- lyes „tárolásáról”.

Úgy gondolom, a farmosiak kezdemé- nyezésre feltétlenül követésre méltó. Ör- vendetes, hogy a nagykátai járás má- sik 14 községében is hamarosan meg- kezdődnek a család- látogatások.

HOLOVICZ JÁNOS
tű. törm.
Nagykátá

Nem lesz baj az utánpótlással!

Nógrád megyében, sőt, magá- ban Salgótarjánban, a jelek sze- rint nem lesz baj az utánpótlás- sal. Ezt bizonyítják a követke- zők is:

Varsány községben (szécsényi járás) március 23-án tűz kelet- kezett. Meggyulladt egy széna- és egy szalmakazal. A tűz a szomszédos istállót és az egyik félszert is veszélyeztette.

A korán beköszöntött tavasz a község valamennyi munkabíró emberét a határba szólította, úgyhogy a tűz jelzésekor alig néhány felnőtt tartózkodott csak a községben. Amikor a helybeli iskola úttörő-tűzoltói meghallották a riasztást, taná-ruk vezetésével azonnal a tűz- oltószertárba siettek, s a szük- séges felszerelésekkel kivonul- tak a kárhelyre. Beavatkozásuk igen eredményes volt: a rend- kívül érős szél és a kárhely zsúfoltsága ellenére megakadá- lyozták a tűz továbbterjedését, és ezzel jelentős értékeket men- tettek meg.

A kötelességteljesítésnek szép példáját mutatta a salgótarjáni Csizmadia-telepi úttörőcsapat is. Gödöllő és Hatvan között utaz- tak éppen, amikor Aszód hatá- rában egy igen kiterjedt avar- égésre lettek figyelmesek. Útju- kat megszakították, és a tüzet eloltották. Odaadó munkájuk- kért országos parancsnoki juta- lomban részesültek.

Március 11-én ugyanaz a csa- pat úgyszólván az államiakkal egyidőben érkezett ki a Kazán község határában keletkezett erdőtüzhöz, és komoly segítsé- get nyújtott az oltási munkála- tokban. Nemrégiben pedig egy sertésöl tüzénél működtek si- keresen, és még az állatok ki- mentésében is részt vettek.

Csapatukat egy lelkes tanár vezeti. Az osztályparancsnok- ságtól egy kiselejtezett kocsi- fecskendőért kérték gyakorlatozás céljára, mert felkészültségükről a járási versenyen is tanúbiz- onyságot kívánnak tenni. NEMESSÉRI ZOLTÁN tű. szds. Salgótarján

A tűzoltóéle

Kis hírek Nógrád megyéből

A balassagyarmati tűzoltók közel 25 ezer forint értékű társadalmi munkát végeztek lak-tanyaépületeikben. Most egy fürdőhelyiség építését és a vil-lanyhálózat átszerelését terve-zik. Az elvtársak egyébként de-rekasan részt vettek a laktanya közelében levő általános iskola kibővítésében is.

Szvák Pál és Grnács Károly tórn. az alosztály beosztottjai vállalták, hogy még a nyári mezőgazdasági munkálatok meg-kezdése előtt felülvizsgálják a járáshoz tartozó községek tűz-oltószerzeit és a helyszínen ja-vítják ki az esetleges hibásodá-sokat.

A salgótarjáni alosztály dol-gozói laktanyájukban értékes tatarozási munkálatokat végez-tek. A közelmúltban pedig fel-ajánlották, hogy fejenként 8—8 óra társadalmi munkát végez-nek városuk szépítéséért.

sító elvtársaknak visza-adatává tette, hogy se rendőrség társadalmi t-velelmi tevékenységét.

Április 4. tisztelet

A debreceni alosztály tottjai és hozzátartozói kes hangulatú ünnepsé lékeztek meg hazánk

Kettős névadóünnep Hajdúszoboszlón

badulásának 16. év-ről. Az ünnepségen Telegdi Zoltán elvtárs rosi pártbizottság os-tője.

A dabasi tűzrendész-tály a rendőrség, a 1-ség és a honvéd kieg-rancsnokság részvétel-pi lövészversenyt rem-tilis 4. tiszteletére.

Először a város törté-

Hajdúszoboszlón ké-újszülött gyermekéne-ték a város történel-m-névadó-ünnepségét. édesapák: Ferenci F-Kiss Antal tű. őrm-társak.

A hazánk felszabadításának 16. évfordulója alkalmából rendezett ünnepélyes csapatgyűlésen a BM „Sziklai Sándor” KISZ-alapszervezet csapatászlót adományozott a Budapest, XIV. ker. Újvidék téri általános iskola 5059. sz. „Arany János” úttörő-csapatának

A keceliek ünnepe

A keceli önkéntes tűzoltótes-tület, amely az ország egyik legkiválóbb községi tűzoltósága, április 14-én ünnepi közgyűlé-sen emlékezett meg megalaku-lásának kilencvenegyedik, il-letve újjáalakulásának negyve-nedik évfordulójáról.

A közgyűlésen, amelyen Szabó János, a községi tanács végre-hajtó bizottságának elnökhelyet-tese elnökölt, részt vettek a helyi társadalmi szervezetek képviselői, a testület tisztelet-beli és rendes tagjai, valamint a meghívott vendégek.

Az ünnepi beszédet Helvédy János önk. tű. szds. elvtárs, a testület parancsnoka tartotta. Megemlékezett a község önkén-tes tűzoltóságának nemes ha-gyományaihoz méltó tevékeny-ségéről, s a testület előtt álló feladatokról.

Megható pillanat volt, amikor a közgyűlés elnöke átadta a megyei osztályparancsnokság díszoklevelét a testület munká-jában négy évtizede odaadóan részvevő veteránoknak: Fogar-si Ferenc önk. tű. fhdy., Szrenkó Ferenc és Filus István önk. tű. fhdy., Cserni János, Kovács András és Serényi Ist-ván önk. tű. alhdy. elvtársak-nak. Ezt az oklevelet egyébként

Helvédy János parancsnok már régebben megkapta.

Az ünnepség befejezése után a megjelentek még sokáig el-beszélgettek egymással s fel-elevenítették a testülethez fű-ződő kedves emlékeiket.

Négy év óta először ...

Déliczeg Béla tű. őrgy. elvtárs írja: „Az ajkarendeki önkéntes tűzoltótestület raja az utóbbi hét esztendő során minden já-rási versenyen első lett a kocsi-fecskendő szerelésben. De terü-letfelelősi munkájukról is dicsé-rően kell megemlékezni, hi-szen mindenkor lelkiismerete-sen ellenőrzik a lakóházakat. Kulturális tevékenységet azon-ban az utóbbi években nem fejtettek ki. A közelmúltban azonban betanultak egy hét je-lenetből és két magánszamból álló műsört. A rendezés munká-ja Böhm Lászlót és Hossztrej-ter Anna tanítónót dicséri.

Húsvétkor a testület és a he-lyi KISZ-szervezet közös mű-sort rendeztek. Ezt a tervek sze-rint még több ízben is megis-métlik. Az a tervük ugyanis, hogy a testület és a KISZ ré-szére egy-egy klubhelyiséget rendeznek be a községi művelő-dési házban.”

A jubiláló keceli tűzoltótestület — Hatan azok közül, akik sok évtizedes odaadó munkájukkal felvirágoztatták a testül-ját. (Középen ül Helvédy János parancsnok)

NEN — ONNAN

y község tanácsa magne-
vásárolt a tűzoltótestü-
zére. Az önkéntesek, a
lépmeséket és népdalokat
ilagra rögzítik.

abai önkéntesek április
integy 20 000 forint ér-
írszádmunkával be-
új szertárak és ór-
k építését. Emellett há-
lkalommal kultúrműsört
eztek. A bevételből tele-
készüléket vásárolnak.

übagos községben sok
t igen gyorsan működött
tőtestület. Most a helyi
segítségével 42 főre nő-
t a létszám és a község-
raj nevezett be a járási
yre.

nló javulás mutatkozik
ke községben is, ahol az
15 fő helyett ma már 60
es munkálkodik a község
elmén.

ndünánási alosztály be-
ai az elmúlt év utolsó,
ez év első negyedében
kóházban végezték a tűz-
zeti ellenőrzést. Emellett
paganda-előadást is tar-

rettyőújfalui alosztálynak
orsóggel közösen működő
csoportja bejutott a mé-
lturális seregszemle dön-

szthelyi alosztály dolgo-
rópladapályját építették.
elmúltban már ezen a
bonyolították le a vá-
öpladabajnokságot. Bár
osztály csapata ezúttal
z elsők között végzett,
a kétségkívül felfelé ivel.

ósítóink figyelmébe!

resztőségünkhöz az utóbbi
en a szokásosnál lényeg-
több híranyag és tudó-
rkezett. Ezek egy részét
atunk korlátozott terje-
miatt csak későbbi szá-
ban közölhetjük.

Az Osztypenko kapitány emlékére kiírt ezévi kerékpáros emlékverseny három érdekes mozzanata

A lakóházak tűzvédelméért

A GYŐRI ALOSZTÁLY be-
osztottjai március 31-ig két íz-
ben is felülvizsgálták a város
lakóházait. Alapos munkájukat
dioséri, hogy jelzéseik nyomán
mintegy 150 kapcsolatos hatá-
rozatot adott ki az alosztály-
parancsnokság. Különösen Gaál
András, Geráczki Márton tiz.,
Spránitz László főrm., Baranyai
István őrm. és Virányi Imre
főrm. elvtársak végeztek ki-
emelkedő munkát.

A SOPRONI TŰZOLTÓK
ugyancsak március 31-én fejez-
ték be a városi lakóházak ellen-
őrzését. Munkájuk során a
gyermekjátékból keletkező tűz-
esetek megelőzéséről is beszél-
gettek a lakókkal, akik egyb-
ként ügyszólván mindenütt szí-
vélyesen fogadták őket.

MOSONMAGYARÓVÁROTT
versenyszertien zajlott le a
lakóházi ellenőrzés. A verseny-
feltételek a következők voltak:
1. alapos ellenőrzés, 2. szak-
szerű intézkedés a hiányossá-
gok megszüntetésére, 3. propa-
gandamunka végzése, 4. segítő-
nyújtás a rendőri szerveknek a
társadalmi tulajdonvédelemben,
5. szakszerű jelentéskészítés. A
versenyben Petz József főrm.,
Orosz Sándor főrm., és Bánov-
its Ferenc tiz. érték el a leg-
jobb eredményt.

Klein János tiz. főrm., a birkózóverseny
nehézsúlyú bajnoka átveszi a verseny-
díjat

SPORTHÍREINK

OSZTYAPENKO- EMLEKVERSENY

Az Osztypenko-emlékművet
övező kis tér zászlódszbe öltö-
zötten várta április 9-én reggel
az évadnyitó kerékpáros emlék-
verseny résztvevőit.

A verseny rajtját megelőző
rövid ünnepség keretében Kin-
cses Zoltán r. őrgy., az Újpesti
Dózsa elnökségének tagja em-
lékezett meg a hős szovjet par-
lamenterről, majd a résztvevő
egyesületek képviselői megko-
szorították az emlékművet.

Az ünnepség után hatvan I.
osztályú versenyző vágott neki
a 135 km-es Budapest—Sztálin-
város—Budapest útvonalnak. A
verseny során az Újpesti Dó-
zsa kerékpárosai kimagasló
eredményt értek el és mind az
egyéni (Mezei), mind pedig a
csapatversenyben (Mezei, Stá-
musz, Török és Szabó) megsze-
rezték a győzelmet és ezzel az
Osztypenko kapitány emlékére
kiírt vándordíj védői lettek.

44 VERSENYZŐ

részvételével zajlott le a buda-
pesti tűzoltók alapfokú mezei
futóversenye. A 3000 m-es tá-

von megrendezett versenyt
Battancs Lajos főrm. nyerte
meg Halász János tiz. szde. előtt.

BEFEJEZŐDTEK

A BM BIRKÓZÓ-BAJNOKSÁG KÜZDELMEI

Az 1961. évi BM birkózó-
bajnokságot április 13-án és
14-én, Debrecenben rendezte
meg a BM Sportosztály. A nagy
számú nézőközönség előtt le-
bonyolított versenyen 86 ver-
senyző — nyolc súlycsoportban
— vívott igen szép és erős küz-
delmet a bajnoki cím megszer-
zéséért.

A nehézsúlyúak küzdelmében
különösen szépen és eredmé-
nyesen birkózott Klein János
tiz. főrm., aki valamennyi mér-
kőzését kétvállal nyerve sze-
rezte meg a BM 1961. évi ne-
hézsúlyú bajnoka címet. Baj-
nokságot nyertek még Mátyás
József (lepkesúly), Szabó László
(légsúly), Hidvégi László (pe-
helysúly), Ábri Károly (könnyü-
súly), Papp László (váltósúly),
Bakonyi István (középsúly) —
valamennyien karhatalmisták
—, továbbá Szamosi József (fél-
nehézsúly), a rendőrség dolgo-
zója.

Versenyben a mezei futóbaajnokság mezőnye

GYŐRI TŰZOLTÓ

győri tűzoltóság folyóirata,
főszerkesztő a szerkesztő bizottság.

Szerkesztő:

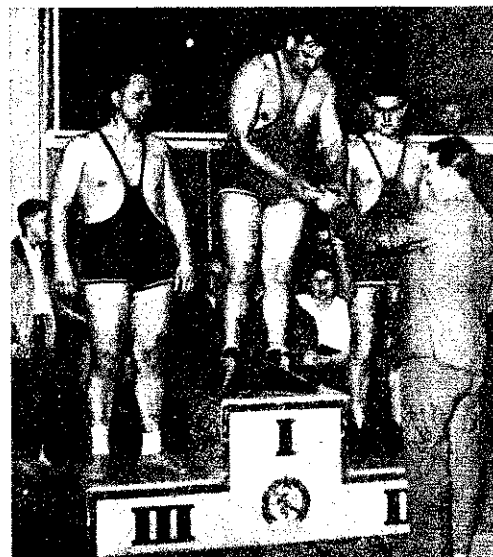
Beszteri Lajos
tűzoltószázados.

Szerkesztőség:
József Attila u. 2-4.
Telefon: 121-710.

a BM Országos Tűzrendészeti
Parancsnokság.

Kiadó: Dr. Micskó Rudolf,
főszerkesztő a Magyar Posta.

— Zrínyi Nyomda, Budapest

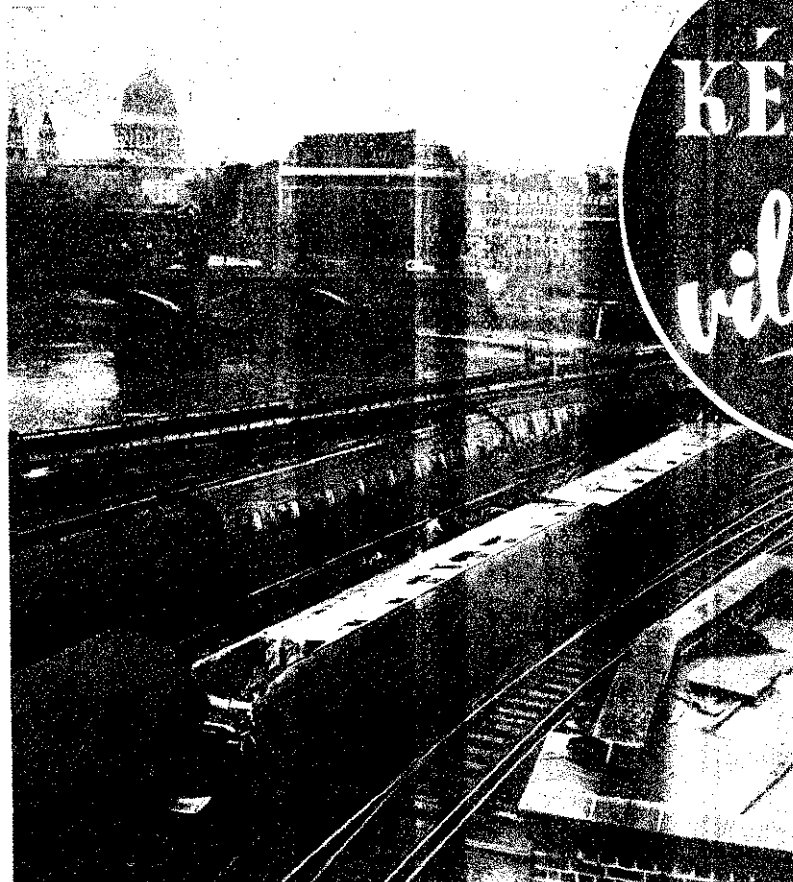

A frankfurti Hoechst Vegyiművekben kigyuladt és leégett egy tizenegyezer tonna befogadóképességű műtrágyaraktár

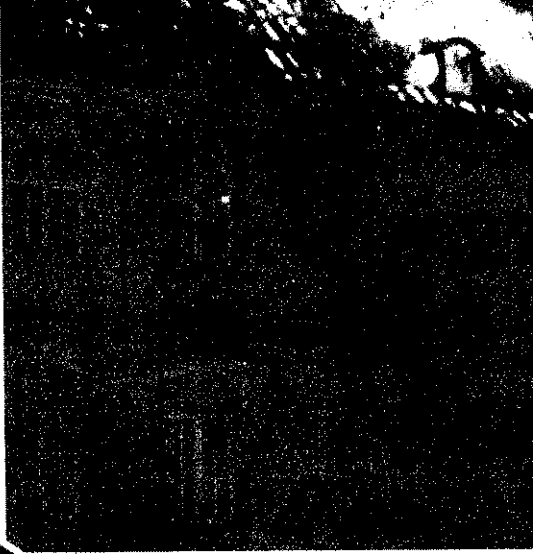

Hatalmas tűzvész pusztított a franciaországi Seneville várában. A vár egyik épületszárnya teljesen megsemmisült

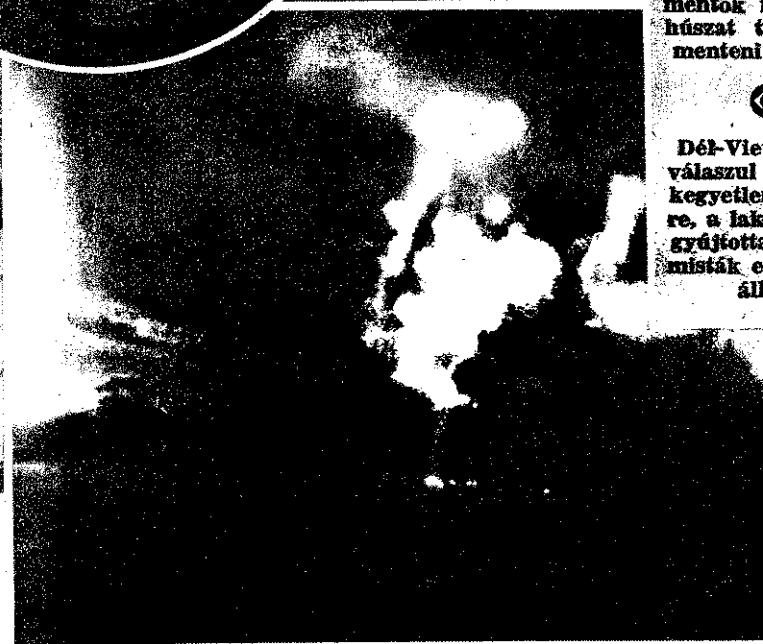

A londoni Cannon Street állomáson egy személyvonat belerohant egy üres szerelvénybe. A szerencsétlenség következtében az üres szerelvény három utolsó kocsija felborult, a személyvonat négy kocaja pedig kisklott

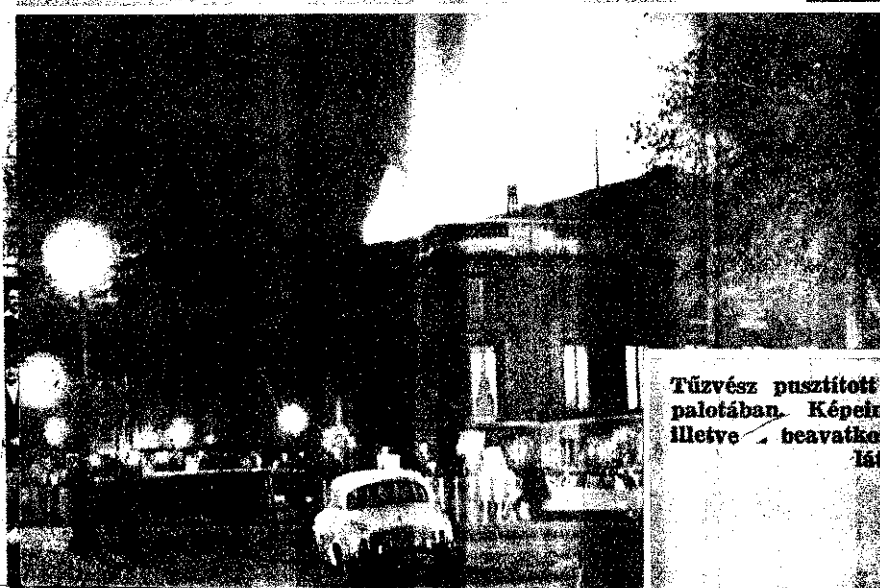
KÉPES világhíradó

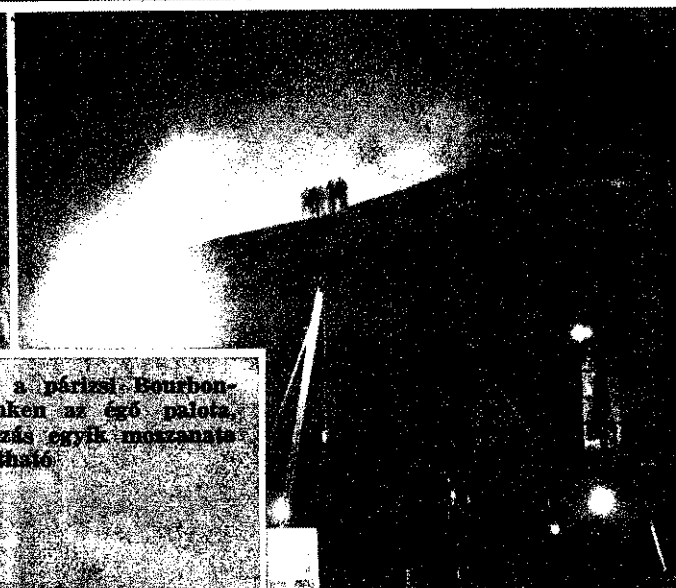
Japánban Juokai sz...
ban r...
okozta t...
keztében
nyász be...
a lángok
mentők
húszat t...
menteni

Dél-Vie...
válaszul
kegyelle...
re, a lak...
gyűjtött...
misták e...
áll

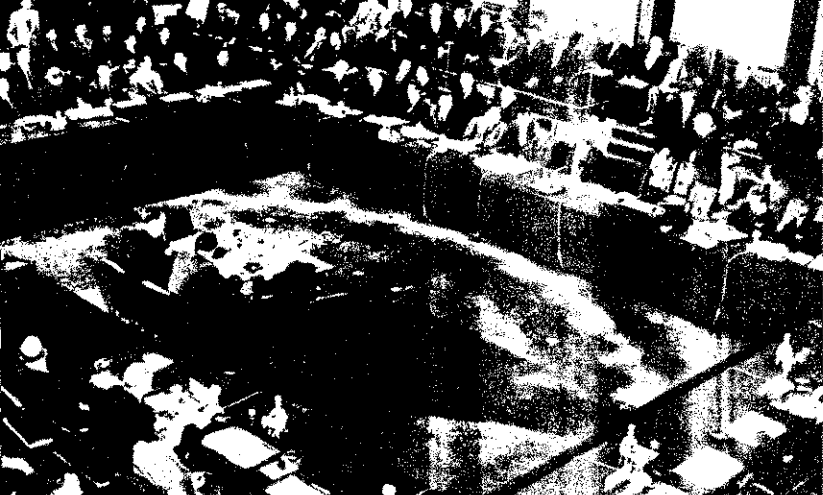
Tűzvész pusztított a párizsi Bourbon-palotában. Képeinken az éjszakai beavatkozás egyik mozzanata látható

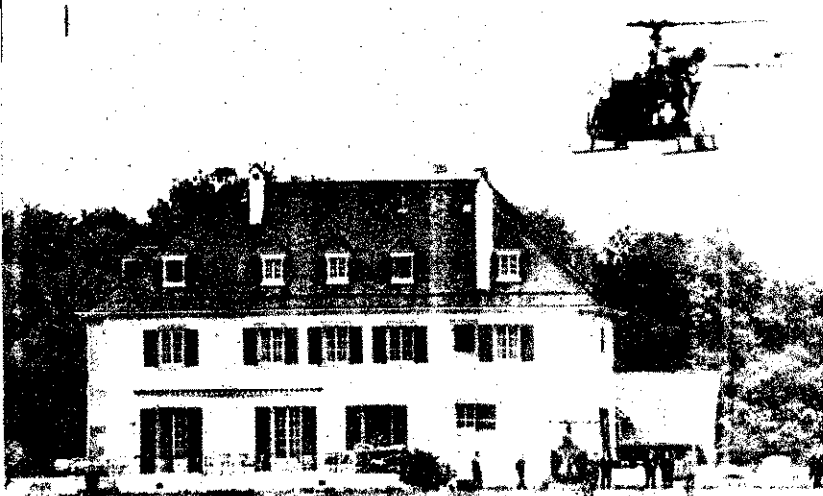
NAPIRENDEL
**A mezőgazdaság
tűzvédelme**

Munkában a laoszi kérdés rendezésére összehívott genfi értekezlet

A szovjet—amerikai kapcsolatok megjavításával foglalkozó jaltai vitán résztvevő amerikai közéleti személyiségek a szimferopoli repülőtéren

Ez a kastély az algériai kormányküldöttség szálláshelye. A küldöttség tagjait helikopterekkel szállítják Evianba, a francia—algériai tárgyalások színhelyére

A Neo Lao Hakszat pári küldöttsége a Namon-i (Laosz) fegyverszüneti tárgyalásokon

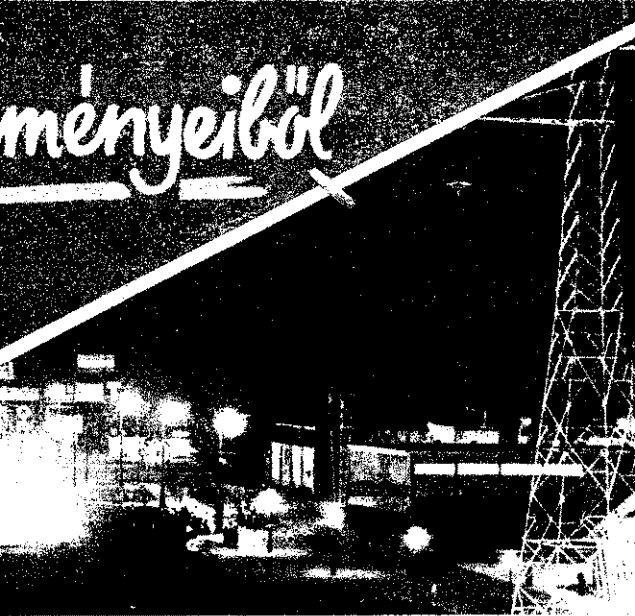

Egy kép az USA Montgomery nevű városában lezajlott szegénytelen fajüldöző terror-akció „civilizált” fehérek üllegetnek egy néger di-

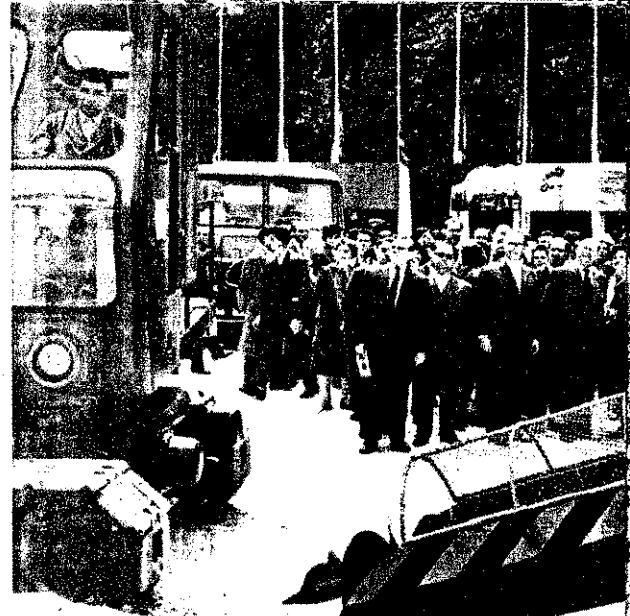
Kubai hazafiak népiük a zsoldosok ellen. A zsoldosokat a Kuba elleni inváziók elűzésére bocsátották, igazán így képezték „kibörtés”...

ményeiből

Esti felvétel a Budapesti Ipari Vásárról.

A párt és a kormány vezetői, valamint a diplomáciai testület tagjai a vásáron az NDK kiállítását is megtekintették.

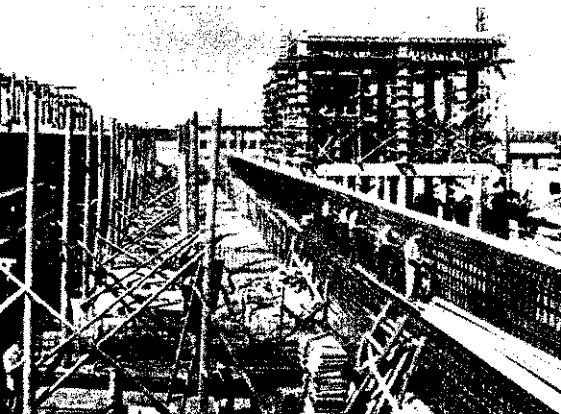
A Magyar Népfront Országos Tanácsa fogadást adott a hazánkban az indonéz küldöttség tiszteletére. A fogadáson dr. Ortutay Gyula miniszterelnököt nyújtott át Roeslan Abdulganinak, a küldöttség vezetőjének.

Kedves vendégeink, a csehszlovák nemzetgyűlés küldöttségének tagjai magyarországi látogatásuk során a Balaton vidékére is ellátogattak. Zdenek Fierlinger elvtárs, a csehszlovák nemzetgyűlés elnöke (Jobbról a második) Rónai Sándor elvtárral Balatonfüreden.

Az ország részéről Apró Antal elvtárs, a Minisztertanács első elnökhelyettese, a külügyminiszter részéről J. P. R. Dantas rendkívüli és meghatalmazotti nagykövet, a gazdasági miniszter részéről az államelnök személyes megbízottja írta alá a két ország között kötött kereskedelmi, pénzügyi és gazdasági együttműködési megállapodást, illetve a kulturális egyezményt.

A KISZ Központi Bizottságának meghívására hazánkba érkezett a Kubai Ifjú Felkelők Szövetségének öttagú küldöttsége, amelyet ünnepélyesen fogadtak a ferihegyi repülőtéren.

500 millió forintos beruházással új műanyaggyár épül Berentén. Az új gyár évente 6000 tonna PVC-port állít majd elő. Képfünkön: folyik a szőlő betonmedencék vasszerelése.

Horváth János elvtárs, a IX. kerületi pártbizottság első titkára alapítólevelet helyezett el a kerületben felépítésre kerülő úttörőház alapkövetésének ünnepségén.

A gyarmati népek nem nyugszanak és nem nyugodhatnak bele elnyomott, kismimizett helyzetükbe. Szükségszerű a harcuk emberi mivoltukért, hiszen ez csak a gyarmati függőség és a velejáró elmaradottság felszámolásával valósulhat meg. A gyarmati népek legjobbjai előtt példa a Nagy Októberi Szocialista Forradalom és a második világháború után a kínai nép felszabadító harca. De nemcsak példa, hanem a nemzeti felszabadító mozgalom aktív támogatója is a szocialista világrendszer és a nemzetközi kommunista mozgalom. S ez jelentős mértékben segíti a felszabadító harcok eredményességét.

A felszabadító harcokat két szakaszra oszthatjuk: a nemzet felszabadítása a *politikai rabság alól*; a politikai függetlenség kivívása után a *teljes függetlenségért való harc*.

Harc a politikai függetlenségért

A politikai függetlenség nem ajándék: éles antiimperialista harcban kell kivívni azt. A még gyarmati sorban élő népek (számuk ma már nem nagy) jól felismerik a gyarmatosítás régi, klasszikus formáját és harcolnak ellene. Az angolai események, s az algíri nép harca jól bizonyítja ennek igazságát. Kevésbé ismerik fel azonban egyes népek még a gyarmatosítás új, rafináltabb formáit.

A politikai függetlenségért való harc napjainkban sok tekintetben könnyebb, mint régen, s ez új perspektívát jelent. „A szocialista világrendszer fennállása és az imperializmus pozíciójának gyengülése a függetlenség kivívásának új lehetőségeit nyitotta meg a leigázott népek előtt” — állapítja meg a Moszkvai Nyilatkozat is. Ugyanakkor azonban számolni kell azzal is, hogy amíg régebben csak egy-egy gyarmatosító hatalommal szemben folyt a harc, most a gyarmatosító imperializmus összefogott erejével állnak szemben. A harc tehát — a konkrét körülményektől függően — lehet fegyveres vagy nem fegyveres.

A győzelem alapja „a hatalmas felszabadító mozgalom, az erős antifeudális, antiimperialista nemzeti egység”. A gyarmati elnyomás lényegében az egész nép elnyomását jelenti. A munkások és parasztok mellett a kispolgárság, sőt — kevés kivételtől eltekintve — a burzsoázia is érdekelt a nemzeti függetlenség kivívásában, a gyarmati iga lerázásában.

Persze, ezt a gyarmatosító imperialisták is jól látják, és mindent elkövetnek a gyarmatokon a nemzeti egységfront kialakulásának megakadályozására. Mint régen, most is legmegfelelőbb módszerük a „Divide et impera!” az „Oszd meg és uralkodj!” elv alkalmazása. S mivel a gyarmati országok legtöbbje rendkívül elmaradott gazdaságilag, amit a társadalom osztályszerkezete is tükröz (törzsi viszonyok), a nemzeti öntudat erősödése ellen törzsi viszályok keltésével időlegesen érhetnek is el eredményeket. A nemzeti felszabadító mozgalomnak tehát az elmaradottság okozta nehézségeket is le kell küzdenie az egységfront kialakítása érdekében. Ilyen nehézségek érzékeltetésére megemlítem,

hogy Guineában például a nemzeti függetlenség kivívásakor a 6 milliós nép 102 nyelven beszélt — a régi törzsi viszonyok következtében.

A politikai függetlenség kivívása utáni harc

A politikai függetlenség kivívása nagy győzelme a nemzeti felszabadító harcnak, de még nem jelenti a teljes függetlenséget. Egyes gyarmattartó hatalmak ugyanis — mint pl. Franciaország és Anglia —, látva a felszabadító mozgalom erejét, meghátrálnak és nagy csinadrattával terjesztik, hogy ők adják a függetlenséget a felszabadulás útjára lépő országoknak. Úgy okoskodnak, hogy a nemzeti zászló, a címer használata és a politikai függetlenség más eszközeinek felhasználása, ha a gazdasági hatalom az ő kezükben marad, csak olyan formáság, amibe azért kell belenyugodni, mert másképpen mindent elveszítene.

A nemzeti felszabadító harc tehát nem fejeződik be a politikai függetlenség elérésével. A politikai függetlenség ugyanis „látszat függetlenséggé” válik, ha a gazdasági kulcspozíciók továbbra is a gyarmattartó monopóliumok kezében maradnak és nem nyúlnak a feudális viszonyokhoz. Az elért eredményeket feltétlenül meg kell védeni, meg kell szilárdítani! Ez pedig nem történhet másként, mint a gazdasági függetlenség kivívásával.

A reakciós belső erők — a gyarmattartókkal szövetségesek — fékezni akarják a társadalmi haladást, s megkísérik megbontani a felszabadító mozgalom egységfrontját. Segítik az imperialistákat, hogy a felszabadult országok nemzeti szuverenitását kifogathassák, s nemzeti viszálykodást szerveznek a fiatal, még meg nem szilárdult államok erejének gyengítésére. Közülük kerülnek ki az imperialisták bábjai, akik a nemzeti érdekeket elárulva, nyíltan támogatják gyarmattartó uraikat.

Az imperialista gyarmattartókkal és reakciós szövetségeseikkel vívott harcban kell tovább erősíteni a felszabadító mozgalom egységfrontját. Ennek egyetlen biztos alapja a nemzeti megújulás politikája. Minden társadalmi réteg, amely érdekelt a nemzeti önállóság kivívásában, felajánlja a saját politikai vonalát a nemzeti megújulás megvalósítására. Természetes, hogy ez a saját osztályérdek kifejezője. Így érthetően vannak különbségek az egyes társadalmi rétegek által ajánlott programban. Ugyanakkor minden réteg törekvéseinek legfőbb akadálya az imperialista monopoltóke és a feudális maradványok. Ebből következik minden érdekelt társadalmi réteg számára az imperialisták és a feudalizmus elleni egységfront szükségessége. Vannak tehát olyan pontok, ahol a különböző rétegek érdeke találkozik, s ez a nemzeti demokratikus egységfront alapja.

Az össznemzeti feladatokról

A nemzeti önállóság megvédésének és megszilárdításának elsőre idű feladata a parasztság érdekeit szolgáló agrárátalakítás megvalósítása, s egyben a feudalizmus

maradványainak felszámolása. Ez vi egészen másként vetődik fel Délkelet- és a Közelkelet országaiban, ahol ura a sajátos bérleti rendszer, s a para milliót tartja nyomorban, ínségben nem egyszer tizedeli meg soraikat a halál; s megint másként a „fekete-afrikai országokban, ahol legtöbb helyen a rópai értelemben vett parasztság alig található. Ott törzsi közösségek, n a földtulajdon vagy teljesen i retlen vagy faluközösségi formában zik. Ugyanakkor megtalálhatók az ültetvények a monopóliumok kezében, sokszor a rabszolgaság körülményei kodnak.

Nem kevésbé fontos az imperial gazdasági uralmának a korlátozása é szorítása, a nemzeti ipar megteremté fejlesztése. Persze, itt is látni kell a lönbégeket Ázsia és Afrika országai zött. A „Fekete-Afrika”-ban kapita társadalmi berendezkedésről úgyszé nem is lehet beszélni. Az európai lember vett burzsoázia és proletar vagy egyáltalán nem, vagy alig talá meg. De a fejlettebb ázsiai országok például Indiában is, amely most kezd sebben iparosodni, sajátos a helyzet. ben még a proletariátus az összlako nak csak 2,6 százalékat tette ki. A szolgák és háztartási alkalmazottak s; alig valamivel kisebb. Az iparosítás így hetően igen fontos az életszínvonal em szempontjából.

A nemzeti önállósághoz demokrati kell a társadalmi életet. Demokra kormányzási rendszert kell kialakítan szinte meg kell tanítani az elmaradot megeket a demokratikus jogok hasz tára. Természetesen a társadalmi élet mokratizmusának megfelelőnek kell le a külpolitikának is: a béke és a gazd és kulturális együttműködés fejleszté baráti országokkal.

Ezek azok az össznemzeti demokrati feladatok, amelyek alapján a felszab országokban egyesülhetnek és val egyesülnek is a nemzet haladó erői.

A nemzeti megújulás erőinek szövetsége

A nemzeti függetlenség kivívásában megszilárdításában, a mélyreható társadalmi átalakulások biztosításában a főbb erő a munkásosztály és a parasztszövetsége. „Ez a szövetség hivatott a hogy a széles nemzeti arc vonal legyen” — állapítja meg a „Mosz Nyilatkozat”. Bár a felszabaduló országban — az elmaradottság következtében — a munkásosztály számbeli aránya szonylag nem nagy, a forradalmi jele segye mégis lényeges. Könnyen szervez a harcban következetes és egyre jök erősödő osztály. A munkásosztály pártja és más szervezetei kiemelkedő szerepet töltenek be sok ország felszabadító harcában.

A legszámottevőbb osztályerő azonban ezekben az országokban mégis csak a parasztság. Legtöbbjét szinte „parasztorsnak” lehet nevezni. A lakosság zöme

ELJES FELSZÁMOLÁSÁÉRT

belül 70—90 százaléka — általában a gazdaságban foglalkoztatott. A parasztság elnyomott és kiszákmányolt helyénél fogva, alapvetően érdekelt a gazdasági függetlenség kivívásában, a feudális maradványok felszámolásában. Viszont a munkásosztállyal összefogva kétféleképpen lehet elérni, amely a társadalmi változások tényezője.

A szilárd munkás-paraszt szövetség az alap, amely kiszélesíthető az összes nemzeti, hazafias erővel. Jelenleg a nemzeti burzsoázia is érdekelt az imperialista, antifeudális forradalmi átalakulásban. A gyarmatokon és a volt gyarmatok gazdasági kulcspozíciók a gyarmatok kezében vannak. A hazai burzsoázia egy kis része és a feudális parasztság is érdekelt a gyarmattartókkal való együttműködésben. Ezért nem tiltakoznak a munkásnyersanyagkincsének kifosztása ellen, sőt a közvetítő szerepét töltik be, és maguk is részesednek a haszonból.

A hazai burzsoázia másik része haladó szerepet tölt be a függetlenségi harcban. A gazdaság fejlődik, de ezt gátolja az imperialista gyarmatosító politikája. Az érdeklődésük a következőkben ez a nemzeti burzsoázia harcol a gyarmatosítók és szökevényeik ellen, tehát bevonható az imperialista-ellenes, antifeudális egységfrontba.

A dolgozók és a nemzeti burzsoázia egységfrontja

Az első pillantásra képtelenségnek tűnhet, hogy a kiszákmányoló és a kiszákmányolt egységben harcoljon. Mégis erről van szó! A konkrét történelmi helyzetben meg kell érteni, hogy a közös ellenség ellen harcolhatnak a dolgozó osztályok a nemzeti burzsoáziával. Már a gyarmati politikában kialakul például az osztályellenes munkásosztály és a burzsoázia között. De ezek az ellentétek alárendeltek a gyarmatosító imperializmus. A gazdasági függetlenség kivívása tehát egységfrontban érhető el a dolgozókat a nemzeti burzsoáziával.

Amikor már 1914-ben rámutatott arra, hogy a munkásosztály érdekeit az képviseli helyesen, aki az adott időben és helyen képes felmérni, hogy az elnyomók az elnyomottak harcában kit kell támogatni, és ki ellen kell harcolni. Ebben az elnyomott nemzet burzsoáziája harcol az elnyomó ellen — az imperialista —, annyiban mi mindig, minden esetben, mindenkinél határozottabban támogatjuk azt, mert mi a legbátrabb és következetesebb ellenségei vagyunk az imperialistának.

Amikor a burzsoázia s a dolgozó osztály is saját céljaikat szeretnék elérni a gazdasági függetlenség kivívása után. A nemzeti burzsoázia — ha hatalomra kerül — megalkotja a gazdasági függetlenség érdekében a forradalmat minél következetesebben megvalósítani. Ebből nézeteltérések alakulnak ki a nemzeti burzsoázia tehát nem állhat szembe a forradalommal, s hajlamos az imperializmussal. A konkrét társadalmi viszonyok, az imperializmus és az el-

nyomott nemzeti erők közti ellentét mélységétől függ, hogy az egységfront megmarad-e a nemzeti demokratikus program végrehajtásánál, vagy nem. Minél erősebb a munkás-paraszt szövetség, minél szélesebb népi tömegek az aktív részvevői az átalakulásnak, a nemzeti burzsoázia annál inkább érzi, hogy a népi erők támogatása nélkül nem képes megvalósítani hatalmát.

A munkásosztály programja

A munkásosztály és forradalmi pártja, a kommunista párt azért harcol, hogy a politikai függetlenség után is fennmaradjon a nemzeti egységfront a teljes nemzeti felszabadulás eléréseig. Ezért erősítik a munkás-paraszt szövetséget, és együttműködnek a nemzeti burzsoázia haladó erőivel. A kommunisták és a nemzeti burzsoázia szövetsége azonban egyáltalán nem elvont: a kommunisták bírálják a burzsoázia megalkotó kísérleteit és nacionalista nézeteik káros tendenciáit.

A munkásosztály és pártja harcol a gyarmati rendszer okozta évszázados elmaradottság felszámolásáért, s a dolgozó nép életkörülményeinek megjavításáért. Ennek legjobb útja a nem kapitalista út. „Csak ezen az úton haladva szabadulhatnak meg a népek a kiszákmányolástól, a nyomortól az éhségtől” — írja a Moszkvai Nyilatkozat.

Az össznépi feladatok megoldásához erős, a néptömegekre támaszkodó nemzeti demokratikus állam megteremtése szükséges. Jelenleg sok országban kedvező feltételek alakultak ki ennek a létrehozásához. Sőt, egyes országokban — a felszabadító harc eredményeként — létrejött államban több-kevesebb eleme megtalálható a nemzeti demokratikus állam követelményeinek. S attól függően, hogy a néptömegek ereje, aktivitása milyen nagy, erősödhetnek ezek a követelmények. Az indonéz állam tevékenységében pl. megtalálhatók egyes elemei a nemzeti demokratikus államnak. Ennél jóval több van Guinea és Ghana államrendszerében, Kubában pedig — a nemzeti demokratikus állam követelményeit a legkövetkezetesebben végrehajtva — az állam a szocialista forradalomba való átmenet eszköze lett.

A nemzeti demokratikus állam tehát a forradalmi harc eredménye, s egyben eszköz a nemzeti demokratikus program végrehajtására. Minél következetesebb a politikai függetlenség védelme érdekében folytatott demokratikus kül- és belpolitika, a földreform, az iparosítás, s a kulturális fejlődés útja, annál inkább teremti meg a szocializmus feltételeit. A monopóliumok uralmának korlátozása, majd megszüntetése, és a gazdasági függetlenség éles harcban valósl meg. Harc folyik tehát az államhatalmon belül is népi jellegének erősítéséért, s a burzsoázia ingadozásainak leküzdéséért.

Amikor a kommunisták harcolnak a munkásosztály és az egész dolgozó nép érdekeit egyedül következetesen kifejező programjuk elfogadásáért, annak megvalósításáért, nem mondanak le a nemzeti burzsoázia imperialista-ellenes politikájának támogatásáról sem. De fellépnek a burzsoá kormányok népellenes akciói el-

len is, leleplezik a burzsoázia önző céljait. A felszabadult nemzet érdekeinek a kommunisták céljai felelnek meg a legjobban. Ugyanakkor a reakciós burzsoá körök kommunistaellenes magatartása, s a munkásosztálynak a nemzeti egységfrontból való kirekesztési törekvései az egész nemzet érdekeit veszélyeztetik.

A szocialista országok támogatják a felszabadult országokat

A szocialista országok anyagilag, erkölcsileg egyaránt támogatják, segítik a függetlenné vált országok gazdasági megszilárdulását, kulturális felemelkedését. Ebben a kérdésben is a marxizmus alapvető tanításainak szellemében járunk el. Értelmezhető, hogy ezen országok gazdasági felemelkedése nagy csapás az imperializmusra. Sok felszabadult országban — például Egyiptomban — a burzsoázia került hatalomra, s a kommunistákat, a szakszervezeteket és más haladó szervezetek képviselőit üldözik, bebörtönzik. Nemegyszer felteszik a kérdést nálunk a dolgozók: Miért építi mégis a Szovjetunió az asszuáni gátat? A felelet egyszerű: azért, mert az asszuáni gát az egyiptomi nép érdekét szolgálja, és minden felszabadult nép előtt dokumentálja a szocialista országok segítőkészségét. Ugyanezt elmondhatjuk az India számára épülő erőműről és kohászati kombinátról is. A kicsiny Kuba is képtelen lenne egyedül ellenállni az amerikai imperializmus gazdasági fojtogató politikájának és agresszióinak. A Szovjetunió olaja és gépei viszont lehetővé teszik, hogy a gazdasági élet rendes mederben folyjon. Vagy pl. a szocialista országok nagy cukorvásárlásai kudarcba fullasztják az Egyesült Államok manipulációit. S ez nemcsak a kubai népek jó, hanem kisugárzó hatása van az USA uralmát nyögő egész Latin-Amerikára.

A Szovjetunióban felépült a „Barátság Egyeteme”, hogy a felszabadult népek számára szakkadereket — mérnököket, orvosokat, pedagógusokat — képezzenek ki. Ez is a függetlenség megszilárdítását segíti. A modern ipar, a fejlett kultúra kialakítása ugyanis elképzelhetetlen saját értelmiség nélkül. A szocialista országok éppen ezért — erejükhez mérten — ösztönöznek a lehetőségeket biztosítanak, hogy segítsék az elmaradott országok értelmisége kialakulását.

De nemcsak a szocialista országok, hanem az egész kommunista világmozgalom támogatja a gyarmati népek harcát a teljes függetlenségért. A revizionisták persze, nem így tesznek. Beálltak az imperialista kórusba, és együtt rágalomazzák a kommunistákat. Tito és a jugoszláv revizionisták pl. mindent elkövetnek, hogy a „szovjet imperializmussal” rémisztgessék a felszabadult népeket. Tito nemrégiben tért vissza kéthónapos afrikai körútjáról, s a nyugati sajtó már az első látogatások után nyugtázhatta, hogy Tito nem a gyarmatosítás elleni agitációra használta fel afrikai körútját, sőt a Nyugat mellett szállt síkra.

A gyarmatosítók elleni harc tehát követeli a revizionista hamisítások leleplezését is. „Valamennyi szocialista ország, a nemzetközi munkás- és kommunista mozgalom kötelességének tartja, hogy minden erkölcsi és anyagi támogatást megadjon azoknak a népeknek, amelyek harcolnak az imperialista és gyarmati járom alóli felszabadulásukért.” Ez internacionalista kötelességünk!

Balló István

Telnek a jegyzetfüzetek az alosztályparancsnoki értekezleten

A kombájnok tűzvédelmi felszereléseiről is gondoskodni kell!

Napirenden: A MEZŐGAZDASÁG TŰZVÉDELME

Még odább van a nyári munka dandárja, azonban már sok szó esik a várható termésről s a közelgő terménybetakarítási munkálatokról. Tűzoltóberkekben is napirendre került a dolog: az osztály- és alosztályparancsnokságok, valamint a járási kirendeltségek — az érdekelt társszervekkel egyetemben — szorgosan készülnek az aratás és cseplés tűzvédelmének biztosítására. Korántsem újkeletű, inkább évről évre megismétlődő feladat ez, bár ez évben — elsősorban a mezőgazdaságban bekövetkezett nagyarányú fejlődés következtében — helyenként bizonyos vonatkozásokban „újszerűen” jelentkezik.

Május elején Hajdu-Bihar megyében jártunk, s az előkészületi munkálatok felől érdeklődtünk. Ott szerzett tapasztalatainkat rögzítjük most néhány sorban, nem is annyira a teljességre, mint inkább arra törekedve, hogy néhány munkamozzanat bemutatásával következtetni engedjünk a megyeiek kapcsolatos tevékenységére és esetleges problémáira.

Az osztályparancsnokság által összeállított és kiadott — közel 30 pontos — „Intézkedési terv” (a 227/1/1961. opk. sz. utasítás) gondos és alapos munkára vall. Lényegét tekintve hűen tükrözi a BM OTP által kiadott irányelveket, s ugyanakkor figyelembe veszi a

megye sajátosságait is. Összességében igen jelentős segítséget nyújt az alosztályok és kirendeltségek mezőgazdasági tűzvédelmi munkaprogramjának összeállításához.

A megnövekedett feladatok és a bokros tennivalók egyöntetű értelmezéséhez sokat „adott” a május 11-i alosztályparancsnoki értekezlet beszámolója és vitája is. A résztvevők tisztázták a fontosabb szakmai elvi kérdéseket, sőt, a gyakorlati végrehajtás módszereit is megbeszélték.

A Berettyóújfalvai Gépállomáson már nem lesz hiány a dohányszárazó tilalmat jelző táblákban...

Néhány községben (pl. Józsa, Nagyrábé, Váncsod és Gáborján) már megtörtént, a tanácsok többségénél azonban — így a megyei és a járási tanácsoknál is — csak ezután kerül napirendre a tűzrendészeti szervek — községi önkéntes tűzoltóságok — vezetőinek, illetve parancsnokainak beszámoltatása. A múlttal szemben határozott fejlődést jelent az a törekvés, hogy nemcsak me-

gyei és járási, hanem mind több helyen — így pl. a biharkeresztesi járásban — községi szinten is nagyobb követelményt támasztanak e fontos napirendi ponttal kapcsolatban, s az írásos beszámolók mellett tartalmaz, jól összeállított vb-határozatra is igényt tartanak.

A legtöbb járásban már megállapodtak a tsz-elnökök részére tartandó tűzrendészeti jellegű eligazítás időpontjában is. Ott-járig még mindössze egy tsz-elnöki értekezletre került sor

majd ilyen fonák helyzet tagadhatatlanul fontos sági kérdések mellett m lehetőség nyílik a tűzrendészeti kérdések érdemi megbeszérése is.

A gépállomások és az gazdaságok, valamint az gépekkel rendelkező tsz-ek februárban megkapták az nevezett technikai határ. Az azóta eszközölt előzetavaszi — gépszemlék — lenőrzések tapasztalatai a zonyítják, hogy e határ végrehajtása a legtöbb j jó ütemben halad. A gé mások és az állami gazda sőt, az érdekelt tsz-ek is keznek eleget tenni a von utasításoknak, s ha helye — mint pl. a debreceni, rettyóújfalvai és hajduszo gépállomáson — akad is némi lemaradás a szabvár rinti szikrafogók elkés vagy beszerzését illetően, den jel arra mutat, hogy ányzó szikrafogókat és az tűzvédelmi felszerelések gépszemlékig ezeken a ken is biztosítják.

A gépállomások, az gazdaságok és a tanga gok vezetői és tűzrend előadói részére szervezet jus 11-i értekezlet fels (többnyire gazdaságvezet kat foglalkoztak az izz erőgépek alkalmazásával csolatban kialakult állá tal. Többben — így pl. a ceni, a hajduböszörmér hajduszoboszlói stb. gépá sok vezetői — elmond hogy bár a jószándék m bennük, azonban kellő univerzál gép hiányában tudnak maradéktalanul

A szocialista szektor vezetőinek és tűzrendészeti előadóinak megyei értekezletén Kruppa Károly, a megyei pártbizottság adminisztratív osztályának helyettes vezetője és Kovács Mihály, a Püspökladányi Gépállomás igazgatója is felszólt

ni a 87/1958. FM sz. utasi-
 van, valamint a tűzrendé-
 i szervek által kiadott
 yelvekben foglaltaknak, s
 aratási és cséplési, valamint
 zalmáösszehúzási munkála-
 z nénytelenek lesznek
 d izzófejes erőgépeket is
 ybe venni. A kapcsolatos
 zret valóban problematikus.
 A berettyóújfalui gépálla-
 : gépparkjának közel 70
 zalékát, a biharkeresztesi és
 lebrenceni járás erőgépeinek
 ig mintegy egyharmadát iz-
 ejes erőgépek képezik. De kb.
 az arány a többi helyen is.
 n összetétel mellett azután
 lvánvalóan rendkívüli ne-
 séget jelent a kapcsolatos
 sítás — irányelvek — be-
 ása. Mindenesetre — s ez
 szobanforgó értekezleten is
 erült — a gépállomások és
 állami gazdaságok vezetői
 ekeznek megfelelő átcsoport-

gyan is csináljuk? — Sza-
 fűgy. elvtárs, a biharke-
 ztési járási tűzrendészeti
 endeltség vezetője és Pus-
 József elvtárs, a járási
 ács igazgatási osztályának
 zetője megbeszélnek a nyári
 mkálások tűzvédelmével
 kapcsolatos feladatokat

ásokkal segíteni a helyze-
 , ahol pedig végkép nem
 dik más megoldás — ott —
 ár eddig is jól bevált — fo-
 ott óvatossághoz, elővigyáza-
 sághoz folyamodnak. Ilyen
 atkozásban egyébként a
 rendészeti szervek is „ter-
 getnek”. Határozott állás-
 tjuk, hogy mindenütt, de kü-
 bsen az izzófejes erőgépek-
 végzett munkálatoknál fo-
 zák az ellenőrzést, szigorúan
 követelik a legegyszerűbb
 tűz-
 észeti előírások betartását,
 a legkisebb szabálytalanság
 én is következetesen eljár-
 : az előírásokat megszegő
 mélyllyel — vagy személyekkel
 szemben.

szérük kialakításának kö-
 ményei általában megvesz-
 kedvezőek, az új — jobbára
 igenes — szerük kijelölése
 különösen a szükséges oltó-
 biztosítása körül azonban
 yenként még akadnak ne-
 ségek. Ennek ellensúlyozá-
 a — megoldására — elsősor-
 az adott — helyi — lehető-
 ak kihasználását szorgalmaz-
 , s főleg bővizű kutak ása-

sával, az adott gazdaságon be-
 lül levő vízesedények (hordók
 stb.) átcsoportosításával s a ka-
 zalozási terv alkalmazásával
 szándékoznak segíteni a helyze-
 ten. De bátran támaszkodnak az
 üzemekre is. A korábbi évek
 tapasztalatai alapján ez évben
 is megkeresik az érdekelt üze-
 meket, vállalatokat, s kéri-
 mek, hogy a kritikus másfél-két hó-
 napra víztároló edényekkel se-
 gítsék az arra rászoruló gazda-
 ságokat. S ha netán sehogyan-
 sem menne a dolog, akkor —
 mint mondták — a tűzrendé-
 szeti szempontból biztonság-
 sabb, asztag rakás nélküli, ko-
 csiról való cséplést helyezik
 majd előtérbe.

A községi vízforrások, víz-
 lelőhelyek kiépítése és karban-
 tartása körül is bőven akad
 még tennivaló a megyében. S
 hogy ilyen vonatkozásban ed-
 dig még nem sikerült nagyobb-
 bat előrelépni, az részben az-
 zai is magyarázható, hogy a
 helyi tanácsok többsége nem
 foglalkozott érdemben ezzel a
 fontos kérdéssel. Gáborján köz-
 ségben pl. még két évvel ez-
 előtt hoztak egy határozatot a
 Berettyóhoz — mint természe-
 tes vízforráshoz — vezető le-
 járó megépítésére, azonban
 máig sem tettek semmit a vég-
 rehatás érdekében; de nem
 valósult meg a püspökladányi
 tanács-vb hasonló jellegű ha-
 tározata sem. Ennek a rendkí-
 vül jelentős kérdésnek megol-
 dását minden bizonnyal előse-
 gíti, hogy a megyei és a járá-
 si tűzrendészeti szervek ez év-
 ben már sokkal jobban szor-
 galmazták a dolgot s igyeko-
 znek odahatni, hogy a tanácsok
 — elsősorban a községi taná-
 csok — határozatilag is állást
 foglaljanak a megfelelő számú
 és kellő vízbőségű vízszerve-
 si helyek fejlesztésében, valamint
 biztosításában. Ilyen vonatko-
 zásban követendő példaként
 említjük a debreceni járási ta-
 nács kezdeményezését, amely-
 nek az a lényege, hogy 5 éves
 távlati tervet dolgoztak ki —
 és fogadtak el! — a járás köz-
 ségei legégetőbb oltóvíz-prob-
 lémáinak megoldására.

A múlt évi tapasztalatok
 alapján — s különös figyelem-
 mel a várható bő termésre —
 a tűzrendészeti szervek foko-
 zott gondtal és körültekintés-
 sel járnak el az állandó és
 ideiglenes gabonataralók kijel-
 lésénél, illetve ellenőrzésénél.
 Feltett szándékuk, hogy a gaz-
 daságvezetőkkel — elsősorban
 a tsz-elnökökkel — már jóelőre
 számba veszik az ideiglenes tá-
 rolásra számításba jöhető he-
 lyiségeket, s azokat tüzetesen
 felülvizsgálják. Úgy gondolják,
 hogy ezzel a módszerrel meg-
 előzik a későbbi kapkodást, s

Akik valóban szívügyüknek tekintik a tűzrendészetet: dr. Cson-
 tos Gyula, a megyei tanács igazgatási osztályának helyettes ve-
 zetője és Nagy Mihály, a józsi tanács vb-elnöke

előjét veszik a kényszerű — sok
 veszéllyel járó — megoldások-
 nak.

Az eddigieknél lényegesen
 nagyobb gondot fordítanak
 majd az aprómag cséplésére is.
 A korábbi tapasztalatok ugyan-
 is azt igazolják, hogy ezeknél
 a munkálatoknál már nem ér-
 vényesül úgy a felelősség, mint
 — mondjuk — az aratási és
 cséplési munkálatoknál, s az
 érdekelték korántsem tanúsíta-
 nak olyan magatartást és óva-
 tosságot, mint azt ennek a fon-
 tos munkának a tűzveszélyes-
 sége megkíváná.

A tűzvédelmi bizottságok he-
 lyenként megalakultak már,
 zömében azonban még csak ez-
 után kerül sor újjászervezésük-
 re. E társadalmi szervek ko-
 rábbi munkáját figyelembe vé-
 vé, főleg a községi tűzvédelmi
 bizottságok munkájának megja-
 vítását, szervezettebbé tételét
 illetően lesz majd inkább ten-
 nivaló. Mint tapasztaltuk, a ta-
 nácsai és tűzrendészeti szervek-
 nek feltett szándékuk, hogy az
 idén tovább javítják a községi
 tűzvédelmi bizottságok munká-
 ját, s igyekoznak olyan helyze-
 tet teremteni, hogy ne csak a
 községi parancsnokok (eddig
 ugyanis így volt!), hanem a bi-
 zottság tagjai is szervezeten
 bekapcsolódjanak az ellenőrző
 és irányító munkába.

A megyei tanács igazgatási
 osztályának utasítása értel-
 mében csaknem valamennyi
 községben megkezdtek az ön-
 kéntes tűzoltóságok szereinek
 és felszereléseinek felülvizsgá-
 latát. Ebből a munkából — a
 korábbi évek gyakorlatának
 megfelelően — jelentős részt
 vállalnak az állami tűzoltóság
 műszaki emberei — elsősorban
 az alosztályok műszaki felelő-
 sei — is. A tapasztalatok szer-
 rint ma már nem okoz különö-
 sebb nehézséget a szerek és
 felszerelések ápolásának és
 karbantartásának biztosítása,
 viszont annál nagyobb problé-
 márt jelent, hogy egyik-másik
 járásban (pl. a biharkeresztesi
 és a berettyóújfalui járásban
 is — a szerek mintegy 30 %-a
 annyira elavult, hogy bármikor
 számolni lehet működés közbe-

ni meghibásodásukkal. Ezen az
 állapotban — sajnos — kisebb
 javításokkal nem lehet alapve-
 tően változtatni, s csakis egy
 alapos felújítás, a régi és az
 elavult szereknek, a felszerelé-
 seknek újjakkal kicserélése hoz-
 hat megnyugtató változást.
 Mindenesetre ezeken a helye-
 ken — míg sor kerül a meg-
 oldásra — még fokozottabb
 gondot fordítanak a szerek ál-
 landó üzemképes állapotban
 tartására, s igyekoznak azon-
 nal megszüntetni minden olyan
 rendellenességet, amely adott
 esetben a működőképtelenség
 forrása lehet.

A kötelező tűzjelző és jelen-
 tő szolgálat megszervezéséről
 lényegében a korábbi évek gyá-
 korlatának megfelelően — a
 vonatkozó BM OTP utasítások
 szellemében — intézkednek.
 Problémaként vetődik fel azon-
 ban, hogy a legtöbb tsz-nél
 csak a községben levő központ
 rendelkezik távbeszélő állomás-
 sal, míg a tűzveszélyesség
 szempontjából elsősorban szá-
 mításba jöhető tsz-majorok jó-
 formán nélkülözik ezt a hír-
 közlő eszközt. A tűzrendészeti
 szervek számolnak ezzel a nem
 éppen kedvező helyzettel, s
 igyekoznak megtalálni a leg-
 jobb megoldást. Többek között
 feltett szándékuk — s ez az
 intézkedési tervekben is kitű-
 nik —, hogy erre a célra a
 gépállomások és az állami gaz-
 daságok rövid hatósugarú rá-
 dió adó-vevő berendezéseit is
 igénylik majd. — balázs —

A Biharkeresztesi AG szerű-
 jén nemcsak tűzcsapról, ha-
 nem tömlőtároló szekrényről
 is gondoskodtak

Április 23-án Nagybátonyban rendezték meg a Nógrádi Szénbányászati Tröszt első házi tűzoltóversenyét. Az izgalmas összecsapáson 11 raj küzdött az elsőségért.

A 400-as kismotorfecskendőszerezésben a kányási bányászati üzem raja szerezte meg az elsőséget a nagybátonyiak és a rónaiak előtt.

A 800-as „kategóriában” a kisterenyei bányászati üzem raja lett az első, a második helyet pedig a nagybátonyi szolgáltató üzem tűzoltói szereztek meg.

A győztesek és a helyezettek pénzjutalomban részesültek. A versenyt egyébként mintegy 500 főnyi közönség tekintette

meg, és sikerében osztoztak a Salgótarjáni TC tornászai, valamint a nagybátonyi bányászzenekar tagjai is, akik nagy tetszést arattak műsorukkal.

A verseny sikeres megrendezéséért köszönet illeti Pothornik József tröszt-igazgató elvtársat, valamint Hochberger István elvtársat, a nagybátonyi szolgáltató üzem vezetőjét, akik messzemenően támogatták munkánkat. Ugyancsak ez úton mondunk köszönetet a verseny előkészületeiben és lebonyolításában segédkező állami tűzoltó elvtársaknak is.

ROZGONYI EMIL
tűzrendészeti előadó
Salgótarján

Érdemes volt szóvá tennünk!

A megyei osztályparancsnokság néhány héttel ezelőtt értekezletet tartott az állami gazdaságok és a tsz-ek vezetői részére. Az osztályparancsnok elvtárs beszámolójában többek között foglalkozott az állami gazdaságok önkéntes tűzoltóságainak ellátottságával, valamint a gazdaságokban levő tűzoltó-felszerelések kezelésének és karbantartásának problémáival.

Ezt az tette szükségessé, hogy — megállapításunk szerint — a megyében mindössze 9 állami gazdaságban működő önkéntes tűzoltóság rendelkezett elfogadható egyenruhával, és a gazdaságoknál levő 55 fecskendő közül csupán 18-at helyeztek el erre alkalmas szertárban. A többi 37 közül 18 fecskendő ugyanis olyan helyiségekben kallódott, amelyek beáztak, vagy más ok miatt teljesen al-

kalmatlanok voltak a tűzoltó-felszerelések tárolására, nem beszélve arról, hogy tizenkilenc porosodott.

Az értekezletet követően az állami gazdaságok megyei igazgatója utasította a gazdaságok vezetőit, hogy még ez évben minden gazdaságban fel kell újítani legalább egy tűzoltószertárat. Ennek eredményeként már nyolc helyen építelék újjá a szertárt, de a közeljövőben még több más gazdaságban, illetve üzemegységben is megkezdik a munkálatokat.

De jelentősen javult a helyzet az egyenruha-„fronton” is. Időközben ugyanis 19 állami gazdaságban működő társadalmi tűzoltóság részére vásároltak új egyenruhákat.

CSÜGLEI ISTVÁN
tű. fhdgy.
Szekszárd

NÁLUNK IS...

A termelőszövetkezetek tűzrendészeti helyzetének megszüldésére nálunk is igen sok gondot okoz a területileg illetékes hatóságoknak. Az a törekvésünk, hogy a lehető legegyszerűbben, de ugyanakkor megnyugtatóan oldjuk meg a kapcsolatos problémákat.

E téren — különös tekintettel a közelgő nyári mezőgazdasági munkálatokra — már meg is tettük az első lépéseket. A szövetkezetek tűzrendészeti előadóival együtt ellenőrzést tartottunk a város összes tsz-eiben. A tapasztalatokat az illetékes vezetők jelenlétében értékeltük, és velük közösen beszéltük meg a feladatokat.

Intézkedéseink valamelyes eredménnyel jártak, úgyhogy a legtöbb helyen máris végrehajtották a beruházást nem igénylő határozati előírásokat.

A „Vörös Csillag” és a „Búzakalász” termelőszövetkezet vízvezetékét vezetett a szérűkhöz és gondoskodott a szükséges tűzcsapok felszereléséről is — így más célra használhatják a vízcsatlakozásokat. A „Búzakalász”-ban — egyébként egy nyugalmazott állami tűzoltót kértek fel a tűzrendészeti előadói tisztség ellátására, s mint-hogy ez igen nagy szövetkezet, nem jelent különösebb gondot munkájának néhány munkaegységgel való jutalmazása. De a többi tsz is segíti a tűzrendészeti előadói tevékenységét. Lehetővé tették pl. részükre, hogy bizonyos időnként dolgozóidőben is ellenőrzéseket végezhessenek.

Várdai János
tű. ftórm.
Türkeve

Levelezőin

A honvédek segítettek

Városunk köz- és lakóépületeinek tűzrendészeti ellenőrzését ez évben alosztályunk személyi állománya a berekfürdői önkéntesekkel közösen végezte. A munkában részt vettek a város öt termelőszövetkezetének parancsnokai is.

Baráth Sándor elvtárs, a helyi községgazdálkodási vállalat vezetője is messzemenően támogatta tevékenységünket, és jelzéseink nyomán intézkedett is a vállalat kezelésében levő lakóházakban észlelt szabálytalanságok azonnali megszüntetéséről. Így azután a város belterületén ma már többé-kevésbé megnyugtató a helyzet, amit az is bizonyít, hogy ebben a városrészben az idén még nem keletkezett tüzeset.

A külterületi részeken azonban még mindig nem tudtunk kellő eredményt elérni. Ott ugyanis két kisebb tüzeset is történt, s ráadásul az egyiket

csak utólagosan jelezték a oltóságoknak.

Eppen ezért az alosztály rancsnokság javaslatára a rosi pártbizottság és a tagmegtárgyalta, hogy miképpen lehetne megoldani a külső rosrészek hírközlési problémáját. Ennek eredményeként Karcag környékén állomáshonvédségi alakulatok váltak, hogy kiselejtezzék LB-sú távbeszélő állomásokat, melyek fel az említett városokban, és távbeszélő alközpontokat létesítenek a tsz-e tartozó tanjaközpontokban. Állomásokat már ki is építtek, és — talán mondanom kell, hogy — nemcsak tűzrendészeti szempontból tekint igen értékesnek a honvédelmi alakulatok áldozatkész munkáját.

FARKAS LÁSZLÓ
tű. hdyg.
Karcag

351-ből 105!

Április 16-án verőfényes reggelre ébredt Bokor, ez a kis, erdővel övezett cserhátú község. A tűzoltószertár és az őrszoba gyönyörűen feldíszítve várta a testület tagjait és az érdeklődőket. Amikor megérkeztünk, már úgyszólván a község apraja-nagyja a szertárelőtt várakozott. S ebben itt semmi meglepő nincsen, mivel a falu 351 lakosából 105-en rendes, illetve pártoló tagjai a testületnek.

A téli tantermi foglalkozásokon nemcsak a férfirajok, hanem a női tűzoltók is teljes létszámban részt vettek. A község lakosai most arra voltak kíváncsiak, hogy az önkéntesek miképpen tudják a gyakorlatban hasznosítani az elméletben tanultakat.

A főtéren levő földművelés-szövetkezeti boltban keletkezett „tüzeset” előlása volt a vizsgafeladat, s elmondhatom, hogy ezt kiválóan oldották meg.

Elsőnek a férfiraj avatkozott be, majd „segítségükre” siettek a női raj beosztottai. Az ifjúságiak meg azok az önkéntesek, akik ezúttal nem vettek részt a szerelésben, vödörláncot alkottak a vízszállítás folyamatos biztosítása érdekében. Sajnos, a száznál több testületi tagot lehetetlen lenne névszerint is megemlítenem, pedig valamennyien derekasan és igen fegyelméletten vettek részt, illetve segédkeztek a zá-

rógyakorlat sikeres lebonyolításában. Mindenesetre feltétlenül meg kell említenem Mitrovics Sándor önkéntes tű. hdyg. parancsnokot, valamint Rényi Márton önkéntes tórm., Kalocsai János önkéntes tórm. és Mihálik Mihály önkéntes tórm. szkv. elvtársakat, akiknek oroszlanrészük van, hogy ma már az egész község szívügyének tekintik itteni tűzoltótestület erejét és tevékenységét.

Serfőző Imre tű. hdyg.
Pásztó

Havi 25 munkaegység

Szécsényfalu lakosai nyomórészt bányászok vagy ri dolgozók. Érihető tehát, az itteni termelőszövetkezet meglehetősen nagy munkahelyterülettel rendelkezik. A községi oltótestület tagjai, akik ugyancsak üzem dolgozók, elkötelezték, hogy szabadidejük munkájukkal is támogatják a szövetkezetet. Vállalásukat eleget is tették, és 25 munkaegységet teljesítettek. Elhatározták, hogy ezután havonta tartják a szövetkezetet támogató munkaegységgel tartozó munkát a szövetkezetet. A munkát az építkezésekben résztvevő mezőgazdasági munkásokban is.

Hegymegi István
tű. tórm.
Szécsény

Sajnos, az iskolások is...

területén a közel-
ban iskolás korú gyerme-
okozták a legtöbb tüze-
Úgy gondolom, bizonyára
tanulmányos lenne néhány
n tüzeset keletkezési körü-
lyeinek ismertetése, mivel
stlenül javítanunk kell
csolatos propagandamun-
k hatékonyságán.

F. 14 éves ceglédi tanuló
baromfióiban rendezte be
laboratórium"-át. Itt vizet
itt egy bizonyos mennyisé-
űres cipókrémes dobozban
lyezett karbidra. A kelet-
ett acetilén-gázt még meg-
yújtotta, és csak gyors be-
közösünk akadályozta meg
nagyobb mérvű károsodást.
nyen tragédia is történ-
volna, hiszen a szomszéd-
lakóházban aludt N. F.
ónapos kistestvére, akit a
ők éppen N. F. felügyeltére
ak. Így „csupán” az a baj
ént, hogy a fiatalember
ata megperzselődött.

I. 13. éves albertirjai fiú
anyagból készült töltőtöltőt
jtotta meg egy szalmakazal
elében. Mondanom sem kell,
y pillanatokon belül tűz-
keletkezett, amely jelen-
pusztítást okozott a ser-

tésolban és a baromfiállomány-
ban.

K. I. albonyi tanuló ugyancsak
helytelenül értelmezett „poli-
technikai” önképzésével oko-
zott jelentős kárt a helybeli
termelőszövetkezetnek. Arra
volt ugyanis kíváncsi, hogy a
nagyítóüveg lencséjével össze-
gyűjtött fénysugarakkal sike-
rülne-e meggyújtania egy gyu-
faszálat. Sikerült!... S mivel
mindez malaclegeltetés közben,
egy szalmakazal mellett tör-
tént, szomorú eredményként el-
könyvelhetjük, hogy elégett a
helyi „Lenin” Tsz nyolcvan
métermagányi szalmája.

Az említett tüzesetekből le-
vontuk a tanulságokat, és kér-
tük a pedagógusok segítségét
is a hasonló tüzek megelőzésé-
hez. Úgy gondolom, feltétlenül
hasznos lenne, ha most, a nyá-
ri mezőgazdasági idény kezde-
tén e tekintetben is, mindenütt
fokozottabb propagandamunkát
végeznének, mert — mint az
említett példák is bizonyítják
— nagyobbacska gyerekek is
okozhatnak felelőtlenségükkel
tüzesetet.

Jakab Zoltán
tű. ítörm.
Cegléd

LEVELEKBŐL — RÖVIDEN

ceglédi járási tanács — a tűz-
észeti alosztály területfelelősei
nűszaki beosztottai segítségével
egkezdte a járás községi önkén-
tűoltóságai műszaki beruházási
ségeinek felmérését. Remél-
k, hogy ez a munka mielőbb
ményre vezet, s a javítási költ-
k biztosításával valamennyi ei-
t és meghibásodott szert üzeme-
s állapotba helyeznek.

Jakab Zoltán tű. ítörm. Cegléd)
törökszentmiklósi alosztály
munistái pártcsoporthatározatán
tásk meg az emberek nevelési-
kapcsolatos legfontosabb felada-
t. A pártcsoport tagjai elhatá-
rítják, hogy a jövőben sokkal na-
bb gondot fordítanak a nevelés-
elsősorban személyes példamu-
sall járnak élen a fegyelem
szilárdításában.

Jakab Ferenc tű. aihgdy. Török-
miklós)
korábbi évekhez viszonyítva,
jelentős fejlődés tapasztalható
a járásbeli vállalatok és ktsz-
önkéntes tűzoltóinak munkájá-
Ezt bizonyítja többek között az
ogy ez évben hét olyan vállalat
tsz-i csapat nevezett be a járási
enyre, amely az előző években
szerepelt versenyen.

Jakab Sándor tű. hgy. Baja)
városföldi AG I. sz. üzemege-
ben — keményből kippantant-
ató) — kigyulladt az egyik bor-
velde nádtehetőze. A gyorsan
ított és néhány perc alatt meg-
t helyi önkéntesek gyors és
szerű beavatkozása következté-
csupán 8 m²-nyi tetőfelület
a tűz martaléka. A keletke-
kár mindössze 200 Ft volt, míg
egmentett érték egy millió fo-
ra becsülhető.

Jakab Mihály tű. szds. Kecskemét)

A szentendrei alosztály kollektívá-
ja az év első negyedében jelentős
eredményeket ért el az alosztály
környékének fásításával, valamint a
különböző javítási munkálatok házi-
lag történt elvégzésével. A megakari-
tás összege mintegy 4 ezer forintra
becsülhető.

(Tóth Lászlóné tű. II. o. ti. Szent-
endre)

Mosonmagyaróvárot az elmúlt
két-három esztendőben 23 tűzoltó
kapcsolódott be a dolgozók általá-
nos iskolai tanulmányába. Az utol-
só csoport ez év tavaszán végzett, s
ezzel elértek, hogy alosztályunkon
nincsen olyan tűzoltó, aki ne ren-
delkezne nyolc általános iskolai
végzettséggel.

(Óttok Mihály tű. ítörm. Moson-
magyaróvár)

Üzemünk területén a termelés kor-
szerűsítése érdekében nagyszabású
— gyakran tűzveszéllyel járó — át-
alakítások folynak. Ez a munkafo-
lyamat valamennyi tűzoltótól foko-
zott éberséget és fegyelmélet, szak-
szerű szolgálatellátást követel. A
tűzoltók eddig jól megállták a he-
lyüket: a nagyszabású, tűzveszélyes
munkálatok során a termelés leállí-
tása nélkül is sikeresen biztosították
a tűzvédelmet.

(Orosz József tű. tíz. Nyírbogdány)
A bázakerettyei tűzrendészeti al-
osztály tűzoltói — a párt- és szak-
mai vezetés javaslatára — már ko-
rábban elhatározták, hogy aktív
rész vállalnak a járás községi ön-
kéntes tűzoltóságainak patronálásá-
ból. S eddigi munkájuk nem volt
hiábavaló: az általuk patronált köz-
ségek önkéntes tűzoltóságai kivétel
nélkül valamennyien beneveztek a
járási versenyre.

(Bali Ferenc tű. aihgdy. Bázake-
rettye)

A ceglédi járás tűzoltóverse-
nye az idén is színvonalas és
izgalmas összecsapásnak ígér-
kezik. A házigazdák ezúttal az
abonyiak lesznek, s a résztvevők
között számos nagyhírű csapat-
tal találkozhatunk majd. Az
albertirjaiak például az elmúlt
tíz esztendőben minden alkalm-
lammal legalább egy első vagy
egy második díjat nyertek, sőt
egy ízben még az országos dön-
tőbe is beverekedték magukat.
S hogy minden bizonnyal ez
évben is beleszólnak majd az
elsőség eldöntésébe, arról nem-
régiben személyesen is meggyő-
ződhettem.

Amikor meglátogattuk őket,
éppen az ifjúságiak gyakorla-
toztak, és Pintér János parancs-
nok rendkívül nagy hozzáértés-
sel vezette foglalkozásukat.

A gyakorlat végeztével egy
kis beszélgetésre kértük Pintér
elvtársat, aki a testület szép
klubhelyiségébe kalauzolt ben-
nünket. A falakat valósággal el-
borítják az oklevelek, s a kár-
pítozott székek és a műanyag-
szőnyegek, valamint a televíziós
készülék és a világvevő rádió
mind-mind az ifniek lelemé-

nyességét és izlését dicsérik.

A szertárban egy Weappon
gépjármű büszkélkedik — jó
munkájuk jutalmául kapták az
osztályparancsnokságtól. De meg
is érdemelték, hiszen az idén
már 1375 házbán végezték el a
tűzrendészeti ellenőrzést, és na-
gyon jó eredménnyel zárult az
oktatási évadjuk is. Pintér elv-
társ elmondotta, hogy jelenleg
46 tagot számlálnak, akik leg-
többje aktívan kiveszi részét a
munkából. A nagymúltú testü-
let jövőre ünnepli megalakítá-
sának nyolcvanadik évforduló-
ját.

S most néhány szót Pintér
elvtársról. Túlás nélkül állít-
hatom, hogy ő a járás egyik
legjobb tűzoltó parancsnoka.
Kereken 23 éve önkéntes és 12
éve vezetí ezt a lelkes közös-
séget. Vitathatatlanul nagy ér-
deme van a testületi élet fel-
lendülésében.

Remélem, hogy az albert-
irjaiak a jubileumi év folyamán
még sokat hallatnak magukról,
és újabb sikerekkel öregbítik
hírnevüket.

PERESZTEGI RÓZSA
Cegléd

Ahol már erre is telik

A dunaföldvári önkéntes tűz-
oltótötestület Tolna megye egyik
legnagyobb és legrégibb tűz-
oltótötestülete. Öröndetes, hogy a
tizennégyezer lélekszámú köz-
ség lakosai mindenben támog-
gatják őket. Így azután egyvál-
talan nem meglepő, hogy kor-
szerűen berendezett kulturhe-
lyiségük is van, sőt nemcsak a
szükséges egyenruházati fel-
szereléssel, hanem még külön-
féle sportfelszerelésekkel is
rendelkeznek.

A testület pénztárosa büsz-

kén újságolta, hogy jelenleg 13
ezer forintjuk van a takarékb-
an. Az összegből részben ki-
egészítik „egyenruhaállományu-
kat”, részben pedig a nyár fo-
lyamán kirándulást terveznek
Budapestre.

Április 9-én a helyi pártszer-
vezet és a tanács vezetői is
megtekintették zárógyakorlatu-
kat, amelyről igen nagy elis-
meréssel nyilatkoztak.

Puskás Sándor
tű. ítörm.
Paks

Köszönjük úttörőinknek!

Május 6-án a déli órákban
tűz keletkezett községünk egyik
lakótelepén. Meglehetősen nagy
volt a veszedelem, mert a lak-
osság legnagyobb része a ha-
tárban dolgozott. A helybeli
úttörőcsapat tűzoltói azonban
szerencsére nem késlekedtek a
beavatkozással. A jelzést kö-
vetően villámgyorsan kivonul-
tak a kárhelyre, és mire a fel-
nőttek is odaértek, már meg
is szerelték a feckendőket. Az

oltási munkában is derekasan
rész vettek. Gyorsaságuknak
és találfelkonyságuknak tehát
döntő része van abban, hogy
sikerült megakadályozni a na-
gyobb mérvű károsodást, és
azt, hogy már nem is kerül
sor a kiriasztott állami egysé-
gek beavatkozására.

SZIKLAI JÁNOS
tűzoltóparancsnok
Szigetcsép

Augusztus 20-án Biharkeresztesen

Az ártándi tűzoltótötestület és
a helyi KISZ-szervezet közös
színjátszócsoportja két ízben is
nagy sikerrel adta elő a „Mág-
nás Miska” című operettet. A
szereplők betanításához a helyi
pártservezet, a tanács és a
„Január 1” termelőszövetkezet
vezetősége minden támogatást
megadott.

Az érdeklődésre jellemző,
hogy a falu lakosságának negy-

ven százaléka — körülbelül
négyszáz néző — tekintette meg
előadásunkat.

Úgy tervezzük, hogy augusztus
20-án, — Alkotmányunk
ünnepén — a biharkeresztesi
járási kultúrotthonban is bemu-
tatkozunk műsorunkkal.

KOZÁK IMRE
tűzoltóparancsnok
Ártánd

Tegyük sokoldalúbbá propagandamunkánkat!

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1956. évi 13. sz. törvényerejű rendelete a tűzrendészeti szervek feladataként szabta meg, hogy éberben őrködjenek a népgazdaság tűzvédelmén, és hatósági megelőző intézkedésekkel biztosítsák Népköztársaságunk gazdaságait és intézményeit, valamint az állampolgárok életét és javait.

Tűzrendészeti szerveink e feladat eredményesebb ellátása érdekében — a minisztertanáctól kapott felhatalmazás alapján — hatósági jogkört gyakorolnak, s a jelentősebb létesítmények vezetőit határozattal kötelezik az észlelt tűzrendészeti szabálytalanságok felzárolására, illetve a megelőző tűzrendészeti előírások betartására.

Egyik legfontosabb fegyverünk

A megelőző tűzrendészeti szabályok érvényesülésének egyik alapvető előfeltétele, hogy a dolgozók felismerjék a tűzrendészeti előírások betartásának fontosságát. Nem kis mértékben függ ugyanis ettől, hogy milyen mértékben és módon hajtják végre és tesznek eleget a kötelezettek a tűzrendészeti rendelkezéseknek.

Az elmúlt évek során a dolgozók a népgazdaság minden területén egyre nagyobb mértékben ismerték fel a megelőző tűzrendészeti előírások betartásának fontosságát, s ezt jelentős mértékben elősegítette a tűzrendészeti oktatás, a célirányos propagandatevékenység, valamint a tűzvédelem társadalmiasítása terén elért eredmény.

A propagandamunka kiszélesítésének fontosságát fokozott mértékben előtérbe helyezi az a körülmény, hogy a tűzrendészeti szerveknek a legközvetlenebb feladata a megelőző tűzrendészeti tevékenység kiszélesítése, s a tűzrendészeti helyzet további megszilárdítása. A mi munkaterületünkön is érvényesül az az általános meghatározás, hogy minden rendelkezés és határozat annyit ér, mint amennyit abból a kötelezettek a gyakorlatban megvalósítanak. Éppen ezért nem lehetnek tűzoltóságunk tagjai sem passzív szemlélői a tűzrendészeti rendelkezések végrehajtásának. Állandó, tervszerű felvilágosító munkára van szükség ahhoz, hogy a dolgozók a követelményeknek megfelelően eleget tegyenek tűzrendészeti kötelezettségeiknek. S ezért van kiemelkedő jelentősége — az egyéb hatósági intézkedések mellett — az oktatásnak, a felvilágosításnak, a tűzrendészeti propagandatevékenységnek.

A propagandamunkát nem lehet reszortfeladatnak tekinteni! Célját, irányát és feladatát mindenkor az általános és konkrét tűzrendészeti feladatok határozzák meg. Ezért kell ezt a feladatot a megelőző tűzrendészeti tevékenység szerves részének tekinteni.

Kihasználatlan lehetőségek

Az elmúlt év során a „Magyar Tűzoltó” hasábjain is foglalkoztunk a propagandamunka néhány időszaki kérdésével. A propagandamunka kiszélesítése, az új módszerek általánosítása feltétlenül szükségesé teszi, hogy e lap lehetőségeit felhasználva, ismét felhívjuk olvasóink figyelmét a helyes kezdeményezésekre, amelyek meg-

ítélésünk szerint a tűzrendészet minden területén eredményesen hasznosíthatók.

Használjuk fel eredményesebben a sajtó által nyújtott lehetőségeket! Örvendetes, hogy mind a megyei, mind a központi sajtóban egyre több tűzrendészeti tárgyú cikk jelenik meg. Ezek a cikkek nemcsak számszerűleg, hanem tartalmilag is egyre inkább megfelelnek a követelményeknek. Ennek ellenére a cikkek egy része még min-

dig csak regisztráló jellegű. Tapasztalható az is, hogy több helyen nem használják fel kellően egy-egy tüzeset hasznos tanulságait, nem foglalkoznak azokkal a körülményekkel és okokkal, amelyekből a tűz keletkezett, és nem tájékoztatják a dolgozókat azokról az előírásokról sem, amelyeket megszegtek, és amelyekkel a tüzeset megelőzhető lett volna. Nem használják fel ezzel kapcsolatban azt a lehetőséget sem, hogy ismertessék a helyes eljárás szabályait, hogy a jövőben hasonló magatartásból tűz ne keletkezessen.

Ne az események után járjunk! Minden évszaknak megvan a sajátos tűzveszélyessége. Ne várjunk addig, amíg a tüzesetek elszaporodnak, hanem a legszélesebb körben tájékoztassuk a lakosságot azokról az okokról, melyek tűz előidézői lehetnek, és ismertessük az ezzel kapcsolatos megelőzés szabályait. Ezt az előzetes felvilágosító tevékenységet azonban pl. ne csak a mezőgazdaság nyári tűzvédelmi időszakában végezzük. Ne felejtjük el, hogy sok helyen a tavaszi erdő- és avarégés, a szabálytalan hűsfüstölés, a benzinnel és egyéb tűzveszélyes folyadékkal kapcsolatos szabályok megszegése stb. gyakran jelentős mértékben elszaporodik és igen súlyos károkat idéz elő.

Vegyük figyelembe a terület jellegét és sajátosságait! Sok területen éppen a terület jellege határozza meg a propagandatevékenység új irányát. Így pl. egy-egy időszakban a látogatottabb kirándulóhelyek, üdülők, nyaralók és sátozóhelyek tűzrendészeti kapcsolatos szabályokat kell előtérbe helyeznünk.

Vannak teljesen elhanyagolt területek. Érthetetlen pl., hogy tűzrendészeti szerveink nem használják fel eredményesen a sajtó által nyújtott lehetőségeket. A tűzrendészeti hatósági tevékenység során ugyanis sok olyan intézkedés történik, melyről igen hasznos a dolgozókat tájékoz-

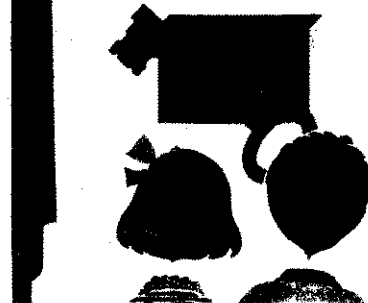
tatni, s erre igen alkalmas és célszerű a sajtó nyilvánosságának felhasználása pl. valamennyi tűzrendészeti hatósági területén évenként értekezletet tartani ipari és mezőgazdasági vezetők részvételével. Értékelik a terület tűzrendészeti helyzetét és meghatározzák a további adatokat. Véleményünk szerint indokolt lenne, hogy ezekre az értekezletekre hívják a helyi (megyei vagy üzemi) képviselőket is. Ugyanez vonatkozik a megyei, járási, városi és községi tanácsok rehaftó bizottságának ülésére is, amiken megtárgyalják az illetékes terület tűzrendészeti helyzetét. A mi szempontunkból hasznos lenne — mint ahogy ez egyéni megyében (Pest, Zala) így is van — a sajtó figyelmét felhívják ezekre az ülésekre, és az ülésen elhangzottakról közzéadják a nagyközönséget a hozott határozat rövid ismertetésével.

Amiről kevés szó esik

Hasznosnak és szükségesnek tartjuk, hogy a sajtón keresztül tájékoztassuk a lakosságot arról is, hogy pl. a községi új szertárak épülnek. Azonban a megelőző tűzrendészeti propaganda szempontjából sokkal lényegesebb, hogy arról is tájékoztassuk dolgozóinkat, hogyan működnek a tűzvédelmi bizottságok, vagy pedig a megelőző tűzrendészeti követelményeket támasztó dolgozókkal szemben a családi körben a tűzvédelemmel kapcsolatos előírások betartásával kapcsolatban.

Ugyancsak szükséges, hogy az önkéntes tűzoltótestületek jubileumairól megemlékezzünk. De emellett nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy a sajtó egyéb formában népszerűsítsük az önkéntes munkáját. Önkénteseinkről ug-

GYERMEKEK ELŐL ZÁRJUK EL A GYUFÁT

a legtöbb esetben csak szórványosan, általában csak a versenyekkel kapcsolatos emlékeznék meg elvtársaink.

A vidéki sajtóban kevés szó esik a megelőző tűzrendészeti propaganda problémáiról. A mezőgazdaság szocialista átmenetileg vezetése nem egy esetben átmenetileg tűzrendészeti probléma megoldását jelezte. Mindezek ellenére csak szórványosan közzéadjunk olyan cikkeket, amelyek képesen foglalkoznának a termelőszövetekkel kapcsolatos alapvető megelőző tűzrendészeti szabályokkal, s tudatosságnak az előírások fontosságát, ismertetését és jó gyakorlati megoldásait, amelyek már jó néhány helyen tapasztalhatók.

Keveset és súlyának nem megfelelő mértékben foglalkoznak hatóságaink a s

szűlő a tűzrendészeti szabálysértések előzésével, s az elkövetett szabálysértés tudatosításával. A szabálysértési eljárás során hozott határozatok tudatosítása rendkívül alkalmas arra, hogy erről úgy, a dolgozók megfontolják azt, a jövőben ne kövessenek el hasonló szabálysértést, és felfigyeljenek arra, hogy értékelik a súlyosabb szabálytalanságokat a tűzrendészeti hatóságok. A szabálysértések értékelése során szerzett tapasztalatok tudatosítása lehetőséget nyújt is, hogy tűzrendészeti szerveink meg-
 zék a tömeges szabálytalanságokat, pl. a dohányzási tilalom megszegésé-
 az engedély nélküli tűzveszélyes cse-
 lény végzését, a tűzrendészeti határo-
 egyes előírásainak végre nem hajtását

zrendészeti szerveink részletesen is-
 essék, milyen körülmények idézték elő
 alkövető felelősségrevonását, s hogy

t esetben mi lett volna a helyes maga-
 s. Ez ugyanis megítélésünk szerint
 rtós mértékben eredményezné a to-
 szabálysértések megelőzését.

szabálytalanság azzal, hogy az em-
 és csak igen röviden érintett témák
 ról sem merítik ki a megyei, vala-
 az üzemi sajtó által nyújtott lehetősé-
 ket. A cikk keretén belül azonban
 az alapvető és legáltalánosabb szem-
 okra kívántunk kitérni.

Ezekre is a legjobb módszer...

sználjuk fel tervszerűbben a tűzren-
 eti propagandafilmek által nyújtott le-
 ségeket. A tűzrendészeti helyzet meg-
 rdítása, s ezen belül a gyermekjáték-
 keletkezett tüzesetek megelőzése pa-
 solóan szabta meg, hogy tűzrendészeti
 veink rámutassanak a szülők, a peda-
 sok, s társszervek felelősségére és fel-
 ik a figyelmet azokra a szörnyű tra-
 ákra, amelyeket a gyermekek játéku-
 kkoztak. Hasonló súlyllyal jelentkezett a
 nyzás: tilalom megszegéséből szá-
 ó veszélyes helyzet tudatosítása is, hi-
 a dohányzási tilalom megszegése több
 ben súlyos tüzeseteket idézett elő, sőt
 réletet is veszélyeztetett, illetve ha-
 kimenetelű tüzesetet okozott.

termelőszövetkezeti mozgalom kiszéle-
 és tűzrendészeti helyzetének megszi-
 lása szükségessé tette, hogy a tűzren-
 eti propagandamunka során felkeltsük
 iság és a vezetőség felelősségérzetét, a
 ndészeti előírások végrehajtásával
 solatosan.

gy gondoljuk, hogy hosszú időn ke-
 ül állandóan visszatérő problémát fog
 jelenteni ez a három témakör, s ezek
 ldására a legjobb módszer a felvilá-
 ás, az oktatás.

Országos Tűzrendészeti Parancsnok-

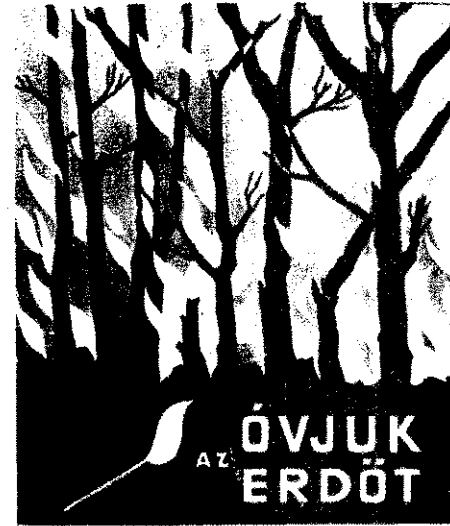
ság e tüzeletkezési okok propagandamun-
 kájának elősegítéséhez és az ez irányban
 folytatott propagandamunka megjavításá-
 hoz kíván segítséget nyújtani azzal, hogy
 a megyei osztályparancsnokságok részére
 biztosította a „Zárd el a gyufát!”, a „Tilos
 a dohányzás!” és a „Fekete hajnal” című
 tűzrendészeti tárgyú propagandafilmeket.

Új propagandafilmek készültek

A „Zárd el a gyufát!” című rövid doku-
 mentumfilm a szülői gondatlansággal kap-
 csolatos legkritikusabb helyzetekre és az
 ebből származó katasztrófára hívja fel a
 figyelmet, s egyben megmutatja azt a he-
 lyes eljárást, amellyel a gyermektragédiák
 és a tüzesetek elkerülhetők lettek volna.

A „Tilos a dohányzás” című film rávilá-
 gít arra, hogy azokon a helyeken, ahol a
 tűzrendészeti szervek dohányzási tilalmat
 írnak elő, miért veszélyes a tilalom meg-
 szegése, és hogy ez a rendelkezés nem te-
 kinthető sem túlzott elővigyázatosságnak,
 sem zaklatásnak. A filmen Öveges József
 Kossuth-díjas professzor vizsgálat során
 mutatja be az egyes anyagok tűzveszélyes-
 ségét, és rámutat a dohányzási tilalom
 megszegésének veszélyességére. Majd az
 életből vett néhány gyakorlati példa iga-
 zolja, hogy a dolgozók egy része ennek el-
 lenére nem tartja be a felhívást.

A „Fekete hajnal” című tűzrendészeti
 tárgyú dokumentumfilm azt tárgyalja,
 milyen következményekkel jár, ha elbiza-
 kodottságból, hanyagságból a termelőszö-
 vetkezet figyelmen kívül hagyja a meg-
 előző tűzrendészeti előírásokat. A termelő-
 szövetkezetek egy részénél tűzoltóink —
 sajnos — ma még nem minden esetben
 találják megértésre. Egyes tsz-ek még
 mindig nem megfelelő súlyllyal védik
 a közös vagyont a tűz pusztításától. Előfor-
 dul olyan eset is, hogy anyagi megterhe-
 lessel egyáltalán nem járó tűzrendészeti
 előírásokat nem hajtanak végre. Gyakori
 az is, hogy nem értik meg a tűzrendészeti
 szervek javaslatát, előírásait, s azt, hogy

egy-egy esetben a tűzrendészeti előírások-
 kal való nemtörődömség milyen követke-
 zményekkel jár. Erre hívja fel a figyelmet
 a film.

Annak ellenére, hogy — megítélésünk
 szerint — ezek a filmek igen szemléte-
 zőek és alkalmasak a megelőző tűzrendé-
 szeti szabályok tudatosítására, azt tapasztal-
 juk, hogy nem minden területen hasz-
 nosítják ezeket. Sajnos, az is előfordul,
 hogy egyes szerveink nem is tudnak a
 filmekről, vagy ha tudnak is, maguk még

nem nézték meg. Ezzel is magyarázható
 talán, hogy kevés gondot fordítanak arra,
 hogy azokon a helyeken, ahol tömegesen
 szegik meg a tűzrendészeti előírásokat —
 mint pl. a dohányzási tilalmat — filmveti-
 téssel egybekötött előadásokat szervezzen-
 nek.

Tapasztalható az is, hogy nem fordítá-
 nak kellő gondot a filmvetítések előké-
 szítésére, s a megfelelő propagálásra. Így
 azután egyes esetekben ezek a rendezvé-
 nyek nem elég látogatottak. Nem értesítik
 pl. kellő időben a községi tanácsot és
 az önkéntes testületeket arról, hogy mi-
 kor, milyen időpontban foglalják vetíteni a
 filmeket, és így ezeknek a szerveknek
 nincs módjuk arra, hogy a dolgozókat moz-
 gósítsák a film megtekintésére.

A nevelést is szolgálja

A szabálysértési eljárást is használjuk
 fel a dolgozók tűzrendészeti oktatására!

A tűzrendészeti előírások érvényesülését
 ma még nem biztosítja egyedül és kizáró-
 lag a dolgozók öntudata. A szabálysértési
 eljárás — mint a nevelés egyik eszköze
 az oktatás és a figyelmeztetés mellett —
 adott esetben igen alkalmas arra, hogy a
 dolgozókat a tűzrendészeti előírások végre-
 hajtására serkentsék. Ezért tekintjük a sza-
 bálysértési eljárást és az ennek során al-
 kalmazott pénzbírásgot olyan eszköznek,
 amely alkalmas arra, hogy az elővetőket
 visszatartsa hasonló szabálysértés elköve-
 tésétől. Ettől az eljárástól azonban csak
 abban az esetben várhatunk kellő ered-
 ményt, ha minden esetben összekapcsoljuk
 a kioktatással és a neveléssel is.

Tűzrendészeti szerveink évenként kb.
 10—12 ezer szabálysértési eljárást folytat-
 nak le. Ezeknél az eseteknél hatóságaink
 értékelik az elkövetők magatartását, a cse-
 lekmény tűzrendészeti veszélyességét és
 ettől függően hozzák meg határozatait-
 kat.

A szabálysértési eljárások során tűzren-
 észeti szerveinknek módjuk van arra,
 hogy közvetlenül foglalkozzanak a dolgo-
 zókkal. Az ilyen foglalkozásra már az el-
 járás kezdeményezésénél — a feljelentés-
 nél — lehetőség nyílik. Ennek során min-
 den esetben meg kell magyarázni, hogy a
 dolgozó részéről miben nyilvánult meg a
 helytelen magatartás. Ezen túlmenően
 azonban fel kell hívni a figyelmet arra is,
 hogy a szabálytalanságnak vagy a rendel-
 kezés megszegésének mi lehetett volna a
 következménye, és végül — de nem utolsó
 sorban — ki kell oktatni arra, hogy a jö-
 vőben az adott helyzetet figyelembe véve,
 milyen magatartást tanúsítson.

Az eljárási szabályok szigorúan előírják
 a dolgozók kioktatását. Ezt a kioktatást
 határozat esetében az indoklási résznél
 írásban is meg kell szövegezni. Ezért te-
 kintjük megalapozatlannak az olyan hatá-
 rozatot, amelynek indoklási része nem
 tartalmazza részletesen — többek között
 — azt, hogy az elkövető milyen magatar-
 tással valóította meg a szabálysértést, a
 magatartást melyik jogszabály minősíti
 szabálysértésnek, milyen enyhítő és sú-
 lyosbító körülményeket tapasztalt a sza-
 bálysértési előadó az ügy elbírálása során
 stb. De tartalmaznia kell azt is, hogy mi
 lett volna a helyes magatartás és hogy a
 jövőben hasonló szabálysértés elköveté-
 sétől feltétlenül tartózkodjék.

(Folytatjuk.)

Dr. Félix László
 tű. őrgy.

Taksonyi jegyzetek

37 csapat nevezett be a ráckevei járás Taksonyban rendezett járási tűzoltóversenyére. Ez volt a helyzetkép egészen a verseny napjának reggeléig. A tanácsházán tartott névsorolvasásnál azonban kiderült, hogy négy község csak benevezett, de az erőpróbán már nem jelent meg. Az áporckaiak például azért nem jöttek el, mert a testület parancsnoka „nem ért rá” a felkészüléssel foglalkozni... Pedig talán érdemes lett volna időt szakítania erre is, tekintve, hogy a 25 fős testület parancsnoki funkciója — ha már annakidején elvállalta — egy s másra kötelez... A „Vörös Csillag” Tsz csapata szíves-örömmel eljött volna. Lelkesedésükben nem is volt hiány, csak... csak éppen a létszámuk mindössze öt fő, s ez bizony akár-hogyan is számoljuk — nem tesz ki egy versenycsapatra való...

Talán még a szerelési verseny izgalma is eltörpült az elméleti vizsga drukkjá mellett. A vizsgabizottság asztala előtt ülő rajok tagjai olyan kínos szorongással nyúltak a „cetlik” után, mintha egész jövőjük ettől az egyetlen mozdulattól és az adandó választól függne. Olykor indokolt is az izgalom, különösen, ha hiányos volt a felkészülés. Mint kiderült, a kiskunlacházi és a majosházi úttó-

rók sem véletlenül mocorogtak olyan aggodalommal a helyükön, amikor válaszolni kellett a kihúzott kérdésekre. A lacháziak négy 1-es felelete mellé ugyanannyi 3-as csúszott be, ami arra vall, hogy bizony nem

A verseny ünnepi szónoka: Diósi György elvtárs, a járási tanács vb-elnöke

mindenki foglalkozott egyforma szorgalommal az olyan lényeges elmélettel...

A tömítőgyűrűket állítólag azért találták ki, hogy a fecskendők szívó- és nyomóoldali esetleges tömítetlenségi zavarainak elejét vegyék. Minden tűz-

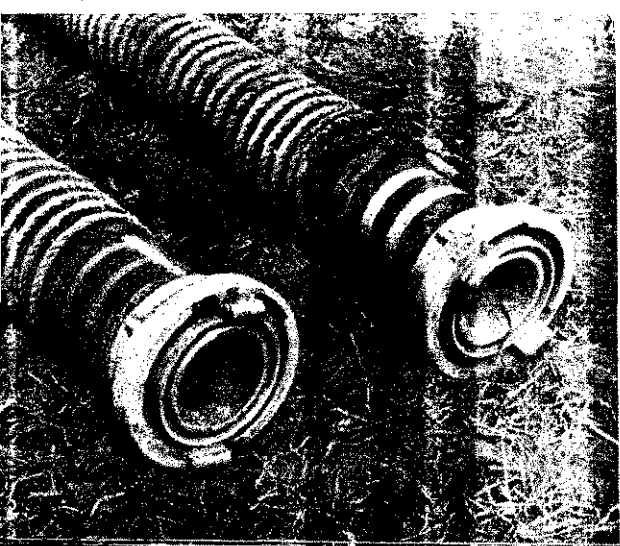
oltó kellő tiszteletben is tartja ezeket az apró és nélkülözhetetlen felszerelési tárgyakat. Még az önkéntesek is, feltéve, ha nem versenyszerelésről van szó. Mert ilyenkor fölültébb mostoha helyzetbe kerülnek ezek a gyűrűcskék, sőt, mi több — egyszerűen eltűnnek a kapcsolópárokból... Hogy mi az oka ennek a különös jelenségnek? Egyszerűen az, hogy tömítőgyűrűk nélkül sokkal könnyebben megy a szerelésnél a kapcsolópárok összeillesztése, és esetleg ilyenformán másodperceket nyerhetnek a szerelést végző csapatok... Arról persze mindenki megelégedik, hogy a gyorsaság csak egyik követelménye a jó szerelésnek és a biztonságosságra törekvés ennél sokkal fontosabb. Hogy egy versenyen mi szükség van erre, hiszen itt nem tüzet kell oltani?... Ez utóbbi kétségkívül igaz. De egyáltalán mi szükség van akkor a versenyekre, ha csak a könnyű pontszerzésre törekszünk, és nem arra készülünk, hogy adott alkalommal — bár erre legyen legkevésbé szükség — gyorsan, de biztonságos szereléssel teremtjük meg az alapját az eredményes beavatkozásnak...

Ha legalább minden járási tanácselnök olyan szívügyének tekintené a tűzvédelmet és az önkéntes tűzoltótestületek hely-

zetét, mint Diósi György elvtárs ráckevei járás vb-elnöke, kor bizonyára jóval előbb lennének a párthatározat végrehajtásában. Nem túlzok, ha mondom, hogy legalább úgy meri a tűzrendészeti problémát, mint a kirendeltség vezetője, és szinte nem fordulna hozzá olyan kéressel, hogy ne segítene. Taksonyi ünnepi beszéde is ezt tükrözte. S a szavak mögött a tett aranyfedezet, ott a társadalmi tulajdon védelme, biztonságos út halad.

A házigazda: a taksonyi önkéntes tűzoltótestület a versenyfeltételek biztosításából a rendezésből egyaránt kitűnően vizsgázott. Talán mondani kell, hogy egy ilyen nem minden napos esemény zökkenőmentes lebonyolítása milyen komoly munkát igényel. Úgy is lehetne hatnánk — s ez talán még inkább igaz — tovább fejezi ki a lényegét, hogy amilyen az előkészítés olyan az eredmény. És hogy a taksonyi önkéntesek mi mértékben akarással készülték a házigazda nehéz szerepére, egyetlen példa is elegendő. Ernst János, a testület főparancsnoka a versenyt megelőző közvetlen időszakban kezelt. Már befejezés előtt a családi fészek, amikor kellett kezdeni a szervezés-

Reggel még ezekben is ott volt a tömítőgyűrű...

Munkában a verseny bemondója. Neki sem volt könnyű napja...

zor a késő éjszakai órák-
vetődött haza. „Mi lesz a
al?” — aggódott a felesé-
. Mit válaszolhat ilyenkor
önkéntes tűzoltó, s ha rá-
ul még parancsnok is?
m, most ez az első (már-
t: a verseny), majd ha ezzel
ztünk, akkor megint jöhet
pítkezés”...

dömsödiék négy rajjal jöt-
el a versenyre és három el-
helyezést a társulókban
tak haza. Igaz, náluk nem
lepetés az ilyesmi. Szinte
hagyománnyá vált, hogy
ők megjelennek, ott mások
igen veszélyeztetik a 400-
kategória első helyezését...

...e, mintha az állami tűz-
oltók csinálnák...

...rő lányaik például már há-
esztendeje tartják előkelő
üket, sőt, tavaly az ország-
i második helyezéig is el-
ttak. Zachar Gizella, Horog-
csére még idejében, mert kü-

Füstje, tüze nem nagy, mégis a legnagyobb izgalmat okozta...

Eszter, Lukácsi Gabriella, Sáf-
rányos Mária és Jarosi Ilona
már három eszterosi részesei
a dicsőségnek, de úgy látszik,
az „újoncok”: Molnár Mária,
Horváth Erzsébet és Jaksa Mar-
git méltó utódai a közben „ki-
öregedetteknek”...

Hogy ki volt a legboldogabb
ember ezen a versenyen —
könnyű eldönteni: a győztes
csapatok tagjai és parancsno-
kai. De talán köztük is a döm-
södiék és érdemes parancsno-
kuk, Szőnyi Károly bácsi. Több
évtizedes lelkes munkássága
most is úgy tükröződött csapa-
tainak versenyszereplésében,
hogy erre már igazán azt kell
mondania még egy veterán pa-
rancsnoknak is, hogy — érde-
mes volt... Egyébként nehogy
azt higgyék, hogy egy szóval is
megemlítette elégedettségét.
Csak mosolygott csendesen, a
maga szokása szerint...

Egy kútkötél nem sok, de egy
versenyen még az is döntő. Már
nem úgy érte, hogy mellőzik
a használatát, mert akkor tény-
leg beláthatatlan hátrányt je-
lent. Annyi is elegendő, hogy
valamelyik csapat a saját kút-
kötelét használja a szerelés so-
rán, és az ellenfél máris néz-
heti a helyezését... Taksonya-
ban például a „konkurrencia”
leplezte le az ilyen semmiség-
nek tűnő próbálkozást. Szeren-
csére még idejében, mert kü-

lönben második helyezésként
gratulálhatott volna a győztes-
nek...

A Csepel Autógyár önkéntesei
osztatlan sikert arattak a ver-
senyt érdeklődve szemlélő igen
szép számú nézőközönség előtt.
A csapatok szerelése közben
tűzoltási és mentési gyakorla-
tok szakszerű, látványos bemu-
tatásával adtak ízelítőt felké-
szültségükből. Értékes közre-
működésük mintegy szimbólum-
ma is volt annak a fejlődésnek,
amely ma már az üzemi önkén-
tes tűzoltóság egyre népesebb
családját jellemzi. Aki nem
tudta, hogy kik csinálják a be-
mutatót, méltán hihette, hogy
valamelyik állami egység be-
osztottai végzik a nem kis fel-
készültséget kívánó gyakorlato-
kat...

Nem vellejárója és jellemzője
a versenyeknek, de néha előfor-
dul egy-egy zavaró momentum.
Itt is történt ilyesmi. Nem egy
esetleges vélt igazságtalanság
reklamációjáról volt szó — mert
valljuk meg, ilyesmi is előfor-
dul a versenyzés lázában, ha-
nem egyszerű adminisztrációs
hibáról. Úgy adódott, hogy a du-
nabaraszi úttörők szereltek
utoljára. Eredménylapjukat ké-
sőbb vitték be az értékelő bi-
zottsághoz, ahol azt híven, hogy
már minden csapat végzett — a
taksonyiakat könnyelték el má-
sodikként a beérkezett ered-
ménylapok alapján. Az ered-
ményhirdetésekor derült ki az-
után a tévedés, mivel az illeté-
kes parancsnok jogosan rekla-
mált. Mondom, nem valami eget-

verő hiányosság volt, kellemet-
lensége mégis bosszúságot oko-
zott. Azóta már az adminisztrá-
ciós részét is rendezték, úgyhogy
hátrány senkit se ért. Egyet vi-
szont már nem lehet jóvá ten-

Az arcokról is leolvasható,
hogy első helyezéstről van
szó...

ni: történetesen azt, hogy az
eredményhirdetés megafonon, a
népes részvevők szemeláttára és
fülehallatára történt, a tévedés
korigálása meg csak jóval szű-
kebb keretek között...

—beszteri—

Amíg a többiek ebédelnek, ők a „második műszakot” teljesítik...

Üzemi épületek tűzveszélyességi fokának megállapítása a pontrendszer alapján

Üzemi épületek, illetve épületrészek (helyiségek) tűzveszélyességi fokának megállapítása a megelőző tűzrendészeti szabályok szempontjából igen nagy fontosságú. A feladat meglehetősen bonyolult, mert sokféle tényező befolyásolhatja a tűzveszélyességet, amelyek a tűz terjedése, illetve leküzdése szempontjából pozitív vagy negatív értelemben hatnak. Emellett e tényezők nagyon eltérő súllyal vesznek részt az említett hatás előidézésében.

A probléma megoldására igen előnyösnek látszik az ún. „pontrendszer” szerinti eljárás, amelynek kidolgozásában újabban több szakember (W. Halpaap, dr. H. Fuchs, E. Gellinger, C. F. Kollbrunner stb.) vett részt, s amelynek az a lényege, hogy a tűzveszélyességet befolyásoló említett tényezők — súlyuknak megfelelő kisebb vagy nagyobb — pozitív, illetve negatív pontszámmal szerepelnek; mindegyik tényezőnek pontértékét a helyi viszonyoknak megfelelően a megadott adatokból ki kell keresni, illetve ki kell számítani, és a pontszámok algebrai összege egy összpontszámot eredményez, amelynek alapján a tűzveszélyességi osztályba sorolás elvégezhető.

Alábbtáborn két ilyen — részletesebben kidolgozott — pontrendszeres eljárást ismertetünk röviden. Az egyiket Werner Halpaap lewerkuseni mérnök ismerteteti a VFD B folyóirat 1940. évi novemberi számában „Épületek tűzvédelmének megítélése pontrendszer szerint” címmel. A másikat Gellinger-Kollbrunner „Acélszerkezetek tűzbiztonsága” című, Zürichben megjelent műve ismertetési részletesen. Mindkét módszer lényegét vázlatosan, összefoglalva ismertetjük:

Halpaap címke a tűzveszélyességet befolyásoló tényezőket 9 csoportra osztja, és pedig:

1. emelet (szintek) száma;
2. tűzterület (a tűzfalakkal vagy tűzgátló függönyökkel határolt terület);
3. tűzterhelés (vagy fűtőérték-terhelés) kiegészítve az égési sebességtől függő korrekciós tényezőkkel;
4. menekülési lehetőségek;
5. tűzoltási lehetőségek;
6. a tűz leküzdését nehezítő különleges körülmények;
7. önműködő tűzoltóberendezések;
8. tűzjelző berendezések;
9. füstelszívó berendezések.

Az egyes csoportok pontszámának elvét röviden ismertetjük:

1. Emeletek száma: szintenként 2 pont.
2. Tűzterület: 200 m²-ként 1 pont, de legfeljebb 25 pont, vagyis 5000 m²-en felül nem nő a pontszám a tűzterülettel.
3. Tűzterhelés: A cikk felsorolja a tárolt vagy feldolgozásra kerülő különböző anyagok kcal/kg-ban kifejezett égési melegét. Módszere szerint meg kell állapítani az említett anyagok faegyenértékét — a fa égési melegét 4000 kcal/kg-ra véve —, s az így kapott faegyenérték minden 2 kg-ja 1 pontot ad. Mint már említettük, ezenkívül korrekciós tényezőket is állapít meg, amelyek az anyagok égési sebességétől, illetve a tárolás sűrűségétől (laza, többé vagy kevésbé tömör tárolás) függően 0,2 és 4 között változnak, s amely tényezők-

kel a faegyenérték alapján kapott pontszámok szorzandók.

A módszer szerint a tűzterhelésből — tehát a tűzveszélyesség szempontjából úgyszólván legfontosabb tényezőtől — adódó pontszám megállapítására a következő — meglehetősen hosszadalmas — számítási eljárást kell elvégezni: A helyiségben tárolt anyagok mindegyikének meg kell állapítani a kg-ban kifejezett összmenyiségét, ezeket szorozni az illető anyagra vonatkozó — egy felsorolási táblázatból kivethető — kcal/kg-ban kifejezett égési melegével. Ezeket összeadva kapjuk Q kcal összegű meleget. Ha a tűzterület: F m², akkor $25 \cdot \frac{Q}{2 \cdot 10^4 \cdot F}$

alapján kiszámítjuk a pontszám alapértékét. Most az egyes tárolt anyagok részszorozatai mindegyikét szorozni kell az illető anyaghoz és annak tárolási módjához tartozó s egy másik táblázatból kivethető korrekciós tényezővel, s e szorzatokat összeadva kapjuk a Q értéket. Már most a Q/Q tört értéke adja az a viszonyozószámot, amely az alapértékkel szorozva, a tűzterheléshez tartozó helyes pontszámot adja.

Külön figyelemmel kell azonban lenni arra is, hogy ha az anyagok tárolása a helyiségben nem egyenletesen eloszló, hogy azon belül van olyan 200 m² terület, amelyre jutó tárolt anyag mennyisége a 200 m²-rel elosztva, több mint 50%-kal lépi túl az egész tűzterületre az összes anyag alapján kiszámított átlagos m²-kénti mennyiséget, akkor ez a kisebb tűzterület veendő számításba.

4. Menekülési lehetőségek: E csoportban a pontszám 0—30 között változhat, attól függően, hogy a menekülési út — amely a helyiség közepétől legfeljebb 30 m hosszú — mennyire tűztől védett határolású, és a menekülési út szélességére méterenként hány személy jut (szélső határ: 10 alatt, illetve 100 felett [m]).

5. Tűzoltási lehetőségek: A pontszám +20 és —20 között változik, attól függően, milyen a szoba jöhető üzemi vagy állami tűzoltóság, s az a tűzjelzéstől számított 5, 10 vagy 20 perc alatt kezdet-e az oltás.

6. A tűz leküzdését nehezítő különleges körülmények: Különböző helyi körülmények pontszáma 5—10 között.

7. Önműködő tűzoltóberendezések: 4 kg/m faegyenértékenként —1 pont.

8. Tűzjelző berendezések: Minőségüktől függően, —5-től —10-ig változó pontszámmal.

9. Füstelszívó berendezések: Mint 8. (—5-től —10-ig változó pontszámmal).

10. Besorolás: A fenti pontszámok összegzése alapján kiadódó összpontszám szerint 3 veszélyességi osztályt állapít meg:

1. veszélyességi osztály: ha a tűzterhelés 25 kg/m faegyenérték alatt vagy a pontszám 30 alatt van;
2. veszélyességi osztály: ha a pontszám 31—50 között van;

3. veszélyességi osztály: ha a pontszám 50 felett van.

Gellinger-Kollbrunner módszerében a következő csoportok szerepelnek:

1. Emeletek száma: 1—7 és többé lehet a pontszám 0—8 között változó.
2. Emeletmagasság: 4 m-ig 3 pont; 4—8 m között 2 pont; csarnok 6—8 m között 2 pont; csarnok 8 m felett 1 pont.
3. Tűzterület: 200 m²-től 1000 m² között 0—6 között változó pontszám.
4. Fedélszék kiképzése: Kiképzés szerint 0—5 között változó pontszám.
5. Tűzterhelés: 2 kg/m faegyenértéként 1 pont, de a lobbanásszerűen vagy öngyulladásra hajlamos anyag esetén külön 5—10 pont.
6. Iakolák, színházak s hasonló épületek: 10 pont.
7. A tűz leküzdésének lehetőségei: A tárolt anyagok mennyiségétől, a tárolási módjától függően, —7-től —30 között változó pontszámmal.
8. Sprinkler-berendezés: —25-től —30 közötti pontszámmal.
9. Nehezített tűzoltási lehetőség: 5-pont.
10. Besorolás: A pontszámokból adódó összpontszám alapján 4 veszélyességi osztályt állapít meg:

1. veszélyességi osztály: ha a tűzterhelés 25 alatt, a pontszám 10 alatt van;
2. veszélyességi osztály: ha a tűzterhelés 25—50 között, a pontszám 10—20 között van;
3. veszélyességi osztály: ha a tűzterhelés 50—100 között, a pontszám 20—30 között van;
4. veszélyességi osztály: ha a tűzterhelés 100—150 között, a pontszám 35—40 között van.

Mint láthatjuk, mindkét módszer alapján hasonló elgondoláson alapszik a pontértékek is sok tényezőnél közel megegyeznek, ugyanakkor nem egy — közönségesen lényeges — tekintetben eltér egymástól. Tanulságosnak és egyenesen hasznosnak tűnik az egyes tényezőknek a kétféle módszer szerinti tekintetbevételét összehasonlító kísérletet végeztünk, s ahol szükséges, kiértékelés megjelöléssel ellátjuk.

A) Emeletek száma:

- H. szerint: szintenként 2 pont;
G—K szerint: 1. G—K/1 alatt.

Megjegyzés: A H. szerinti pontszám sokkal magasabbak, de 1. B)-nél a megjelölést is.

B) Emeletmagasság:

- H. szerint elhanyagolható;
G—K szerint: 1—3 között változó.

Megjegyzés: Az igen kis pontszámot a kis súlya miatt az elhagyás és egyszerűsítés céljából indokoltnak mondható. A pontok hozzáadása egyébként az A) szerinti pontszámkülönbséget a két módszer között némileg csökkenti.

terület:

szert: 5000 m²-ig 200 m²-ként 1 pont;
-K. szert: 1000 m²-ig 0-6 pont kö-
változó.
ggyezés: 1000 m²-ig a pontértékek
ólván teljesen megegyeznek, de H-nál
túl is nő a pontszám a területtel,
indokoltnak tartunk.

püllet szerkezete:

szert: a fatetőt, lamennyezetet, il-
fapadlót 10-50 kg/m² faegyenérték-
tehat 5-25 ponttal) veszi tekintetbe;
-K. szert: 0-6 pont között 1. G-
alatt.

ggyezés: Indokoltnak tartjuk a H.
nti lényegesen nagyobb pontszám-
az éghető szerkezeti elemek mellett.
epő azonban, hogy a veszélyesség
pontjából annyira lényeges esetleges
lopok egyik módszernél nincsenek te-
tbe véve.

fűsterhelés:

szert: 1. H./3. alatti részletes ismer-
t;
-K. szert: 1. G-K./5. alatti részle-
ismertetést.

ggyezés: Mindkét módszer 2 kg/m²
venérték veszi 1 ponttal tekintetbe,
átlagos 4000 kcal/kg égési hőjének
ulvételével. G-K. az anyagokat fel-
ó táblázatában mindjárt a faegyen-
nek megfelelő tényezőt adja meg,
lényegesen egyszerűbb, mint H. mód-
.

en lényeges eltérés azonban a két
szer között, hogy G-K. egyáltalán
foglalkozik az égési sebességet és a
ási sűrűséget tekintetbe vevő korrek-
tényezővel, amelyek pedig — több
emberével egyezően — a mi vélemény-
szerint is lényegesen befolyásolják
szélyességet. Mindenesetre helyes len-
I. hosszadalmas számításí módját ma-
ttikai átalakítással lényegesen leegy-
sítetni — anélkül, hogy ez a pontos-
rovására menne.

menekülési lehetőségek:

szert: 1. H./4. alatt;

-K. szert: 1. G-K./6. alatt.

ggyezés: H. megoldása jobban alkai-
kodik a különböző helyi adottságok-
De indokolatlanok látszik H. azon
gyezése, hogy — több menekülési út
én — vegyük számításba a legkedve-
nebbet. Szerintünk a több út csak
nyífti a menekülést, és így csökkenő
számot indokol.

tűzoltási lehetőségek:

szert: 1. H./5. alatt;

-K. szert: 1. G-K./7. alatt.

ggyezés: H.-nél a tűzoltás különböző
jai +0 és +20 között, de mindvégig
tív pontszámmal szerepelnek, s csu-
elnevezés szerint „elismert nyilvános
üzemi” tűzoltóság esetére veszi fel
és —20 között változó negatív pont-
nok.

okoltabbnak tartjuk G-K. megoldá-
amelyben az egyszerű tűzoltóság —7
számától a motorizált üzemi tűzoltó-
—20 pontszámig változik az érték.

Másrésről azonban helyesnek tartjuk
azt a — csupán H.-nál szereplő — elvet,
hogy a pontérték megállapításánál tekin-
tetbe veszi annak az időköznek különbsé-
gét is, amely a tűz jelentésétől az oltás
kezdetig eltelhet. Helyesnek tartanánk a
két elgondolás kombinációjából kialakít-
ott pontszám meghatározást.

H) A tűz leküzdését nehezítő különleges körülmények:

Meggyezés: Mind H., mind pedig G-K.
5-10 között változó pontértékkel veszi
ezeket tekintetbe, csak hogy H. részletezi
is azokat, G-K. pedig nem.

I) Önműködő tűzoltóberendezések:

H. szert: 1. H./7;

G-K. szert: 1. G-K./8.

Meggyezés: H. a berendezések hatását
a tűzterhelések pontszámának 50%-os
csökkentésével veszi tekintetbe, G-K. po-
dig —25 vagy —30 állandó pontszámmal.
A H. szerinti megoldást elfogadhatóbbnak
tartjuk — de kisebb csökkenő értékekkel

K) Tűzjelző berendezések és füstelvonó berendezések:

H. szert: mindkettő egyenként —5-től
—10 közti pontszámmal szerepel;

G-K. szert: egyik sem szerepel a
pontszámok között.

Meggyezés: A kis pontszámra való te-
kintettel, elhagyásokat indokoltnak tar-
juk.

L) Veszélyességi osztályokba sorolás a pontszámok alapján:

H. szert: 1. H./10;

G-K. szert: 1. G-K./10.

Meggyezés: Itt értékösszehasonlításra
nincs mód, mert H. 3, G-K. pedig 4 ve-
szélyességi osztályt sorol fel. Lényeges
különbség emellett, hogy G-K. az egyes
osztályok mindegyike részére két krité-
riumot állapít meg: a tűzterhelés és a
pontszámok értékét. Ez a besorolást bi-
zonytalanná teheti, mivel a kétféle érték
nem ad szükségszerűen egyező eredményt.
Ha ugyanis a tűzterhelési értékeket is ele-
gendőnek tarthatnánk a besoroláshoz, ak-
kor felesleges lenne az egész pontszám-
számítási művelet.

Mi helyesebbnek tartjuk a pontszámok
alapján történő egyértelmű besorolást, de
— H.-tól és G-K.-tól eltérően — számos
népi demokratikus országban már elfoga-
dott módon, 5 veszélyességi osztály ala-
pulvételével:

A = fokozottan tűz és robbanásveszély-
yes;

B = tűz- és robbanásveszélyes;

C = tűzveszélyes;

D = mérsékelt tűzveszélyes;

E = nem tűzveszélyes.

Igen hasznosnak tartanánk egy olyan
újfajta besorolási rendszer kidolgozását,
amely a kiértékelő megjegyzések alapján
készülne el, s ugyanakkor a pontrendszer
kiszámítását az említetteknel sokkal egy-
szerűbbé, gyorsabbá és könnyebbé tenné.

Hir Alajos
okl. mérnök

Ünnepelő fiatalok

Május utolsó va-
sárnapja Szalk-
szentmárton-
ban is a legfi-
talabbak ünnepe volt.
Nemcsak azért ké-
szültek különös gond-
dal erre a napra,
mert a gyermeknap
keretében emlékeztek
meg a 15 éves úttörő
mozgalomról, hanem
az tette meginkább
feledhetetlenné, hogy
a községi úttörő csa-
pat ezen a napon vet-
te véglegesen dírtoka-
ba új otthonát — a Pe-
tőfi-házat és mutatta
be a község dolgozóit-
nak, hogy miként va-
rázsolta ismét fiatalid
ezt a ritka és igen
nagybecsű műemléket.

A százado, fiatalon
belül nemcsak a lei-
kes kis csapat talált
ilyen nagyműtű ot-
honra, hanem az
ugyancsak most fel-
avatott Petőfi-múzeum
és a községtörténeti
múzeum is, amelynek
felül gondtal össze-
gyűjtött értékei azt a
végtelen nagy ügyse-
retetet tükrözik, ame-
lyet a mozgalom pe-
dagógus és társadalmi
vezetői Majsai Károly-
lyal és Fodor Benjá-
minnal az élen tanúsi-
tottak a szervező
munkálatok során.

Az ünnepi pajtások
sorában az úttörő
tűzoltókat is ott lát-
hattuk. Ott álltak su-
gárzó arccal a töb-
blekkel együtt a szé-
pen parkírozott udvar
salakján, amelynek
ünnepi előkészítésében
ők is részt vettek.

Hatszennedik májusi
van az itteni úttörő

tűzoltócsapatnak. Két
rajnyi hetedikos és
nyolcadikos fiú váltja
egymást kétdévenként
és szívja magába a hi-
vatalos szerepetet, s
örögbit az „utánpótlás”
hírnevét. Ugy
mondják az itteniek,
hogy az eddigi járdát
versenyeken az első
helyezésnél alább még
nem adták.

Tevékenységük meg-
becsültégát a csapa-
ton belül mi sem biso-
nyítja jobban, mint
hogy a községdaru-
szony és a rádió mel-
lett a tűzoltó külön-
próba is a három leg-
régibbi közséi.

A testület idősbb
tagjai is becsülik, sze-
retik őket, mert a paj-
tások nemcsak a fog-
lalkodásokon állnak
helyt becsületesen, ha-
nem a mostani lakta-
nyadpítkezésnél is ala-
posan kihasználják a ré-
szüket. Borbély Sanyit,
Kertali Csabát, Nagy
Lajost, Farkas Ferit,
Kovács Gabi és Erdé-
lyi Jókát a nagyokkal
együtt már több mint
egy hete végzik társ-
adalmi munkában a
testület otthonának át-
alakítását.

Ezen a ragyogó
májusi napon
azonban nem
tűzoltóként ál-
dogáltak ők sem a so-
rokban. A többi piros
és kék nyakendős
pajtással együtt az ú-
ttörők új otthonának
udvarán azt a másfél
évtizedes mozgalmat
ünnepezték, amely
annyi szeppei és no-
mással egyetemben a
Petőfi-ház örökösét
is tette őket.

Ferihegyen...

A riasztás utáni pillanatokban...

Elhárult a „veszély” — a beavatkozás eredményes volt

A Ferihegyi repülőtér ma már Európa egyik legforgalmasabb repülőtere. Érthető tehát, hogy a növekvő forgalom egyre nagyobb felelősséget ró a reptér dolgozóira, beleértve az itt szolgálatot teljesítő tűzoltókat is, hiszen a legkisebb vigyázatlanság már súlyos katasztrófát okozhat.

A repülőtér személyzete mélyrehatóan átérzi a nagy jelentőségű létesítmény tűzvédelmének fontosságát és ezért határozották el, hogy műszaki mentőbrigádot alakítsanak. A brigádnak az a feladata, hogy kérésre alkalmával segítséget nyújtson az állami tűzoltóságoknak.

Az elmúlt hónapokban alapos tűzvédelmi kiképzésben vettek részt és dicsőretek felkészültségükről a nemrégiben megtartott támadási gyakorlatok is tanúskodnak. Képeinken egy olyan gyakorlatat néhány érdekesség mozzanatát örökítettük meg, amelyet a brigád közösen hajtott végre az állami tűzoltó egységekkel.

A második fecskendő beavatkozása a szó szoros értelmében „száraz” volt

Működésben és jó hangulatban az életmentőbrigád

MOSTANÁBAN EGYRE TÖBBET FOGLALKOZUNK a tűzrendészeti munka társadalmisításának fontosságával. A közelmúltban a „Magyar Tűzoltó” is hosszabban cikkezett a kérdéssel. Magam is úgy vélem, indokolt és egyre inkább időszerű a probléma napirenden tartása, mert az üzemekben, üzemszervezetekben tűz esetén igen nagy szerepe van a gyors és szakszerű beavatkozásnak.

Ma már vitán felül áll, hogy a leggyorsabb segítséget az üzemszervezetek dolgozói tudják nyújtani, feltéve, ha megfelelően kioktatták őket. Viszont az a tapasztalatunk, és a mindennapi gyakorlati munka mindinkább világossá teszi előttünk, hogy az általános tűzrendészeti oktatás, amelyben a régi és új dolgozókat részesítjük, nem minden esetben elégséges.

GYÁRUNK JELLEGÉBŐL ADÓDOAN — üzemszervezetek fokozottan tűzveszélyesek. Eppen emiatt már régóta foglalkoztat a gyors és szervezett beavatkozás legcélszerűbb módjainak kidolgozásának gondolata és arra a következtetésre jutottam, hogy nálunk például az üzemszervezetek szervezett önkéntes tűzoltóbrigádok életre hívásával lehetne legcélszerűbben megoldani ezt az igen nehéz feladatot.

ELKÉPZELÉSEMET ELMONDOTTAM a Nehézipari Minisztérium tűzrendészeti előadóknak, majd pedig az üzemszervezetekben működő állami tűzoltóors parancsnokoknak. Mindketten helyeselték a gondolatot megvalósítását. Most már közösen beszélünk meg a kérdést a vállalat igazgatóival, aki szintén egyetértett az önkéntes tűzoltóbrigádok szükségességével és ígéretet tett, hogy mint minden tűzrendészeti intézkedést, úgy ezt is a legmesszebbmenően támogassa.

gatja. Megbeszéléseink eredménye az lett, hogy a közelmúltban közösen kidolgoztunk egy határozatot, amelynek lényegét a következő 7 pontban rögzítettük:

1. A tűzrendészeti hatóság által előírt önkéntes tűzoltóság fenntartása mellett üzemszervezetek és műszakonként önkéntes tűzoltóbrigádokat kell szervezni.
2. Az önkéntes tűzoltóbrigádokba a legjobb dolgozókat, tőrszolgálatosokat kell beválasztani.
3. Az önkéntes tűzoltóbrigádok tagjait feladataik elvégzésére az üzemi tűzrendészeti előadója az állami tűzoltóság segítségével oktatja ki.
4. Az önkéntes tűzoltóbrigádok feladatai:
  - a) azon üzemszervezetekben, ahol dolgoznak, szervezeten kell ügyelniük a megelőző tűzrendészeti előírások betartására;
  - b) gondoskodniuk kell az üzemszervezetben elhelyezett tűzvédelmi eszközök üzemképességéről és megközelíthetőségéről;
  - c) tűz esetén szervezeten beavatkozni a tűzoltóságba, s ezzel egyidőben tájékoztatni és telefonon értesíteni az állami tűzoltóságot.

Az önkéntes

Írta: Mihály Mihály, a Ruggyantaárug

5. A brigádvezetőknek gondoskodniuk kell a feladatok átértelmezéséről és a kirendelt brigádtagok pótlásáról.

6. Negyedévenként próbiariadót kell végrehajtani a brigádoknak a tűzrendészeti előadó állami tűzoltóság instruktorának bevonásával.

7. A brigádtagokat a tűzrendészeti előadó nyilvántartja, működésüket ellenőrzi és évente jelentést tesz a vállalat igazgatójának.

ENNEK A HATÁROZATNAK A KIADÁSÁNA nyelvében annyit jelentett, hogy a terv a gyakorlati megvalósítás stádiumába lépett. Kezdtük a szervező munkát. A legtüzezebb üzemszervezetekben a szerintünk erre a legalkalmasabb tőrszolgálatosokkal ismerkedtünk meg, akiknek a feladatukat a vállalat igazgatója elképzeléseinket, annak lényegét és tűzvédelmi kihatását, és nem túlzás, ha azt mondhatjuk, hogy szinte egy emberként vállalták a végrehajtást. Semmi különösebb megterhelés nélkül jelentős feladatot. Most már az egyes üzemszervezetek körülményeinek figyelembe vételével üzemszervezetként és műszakonként — mindegyiknek meghatároztuk a tennivalóját, és rövidesen megtervezettük az első próbiariadót.

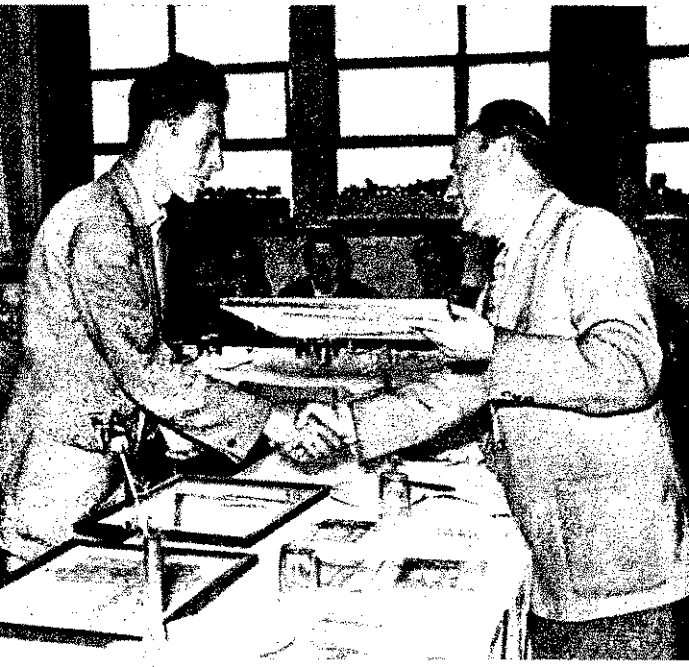
Neki a telefonon történő riasztás a feladata

A riasztás pillanatában: a géphez legközelebb dolgozók már meg is kezdték a beavatkozást

HÁROM TALÁLKOZÁS

1.

minőségi daru-brigád az előző hónapokban is élen járt a szocialista brigádjaik versenyében. Lelkes munkájukkal ma-

gukkal ragadták gyárunk dolgozóit." Ezeket a szavakat az EKA-gyár kultúrtermében rendezett ünnepségen hallottuk, ahol Bándi Gábor igazgató elvtárs kitüntető oklevelét adott át az üzem legjobb szocialista brigádjának.

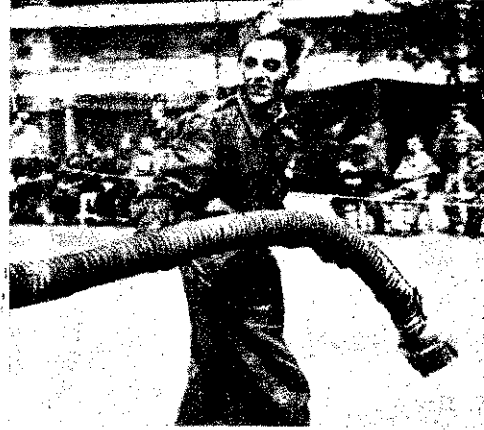
2.

„Kérem az elvtársakat, továbbra is ilyen példamutatóan tevékenykedjenek üzemük tűzvédelmének megszilárdításán” — ezt meg a X. kerületi tűzrendészeti alosztályparancsnokság kiküldötte mondta, amikor sok éven át odaadón végzett önkéntes tűzoltói tevékenységéért kitüntették a gyár több dolgozóját. Talán mondanom sem kell, hogy a minőségi daru-brigád több tagját is ott láthattuk a kitüntettek sorában.

3.

A harmadik találkozásnak a kerületi tűzoltóverseny volt a színhelye. Ha a résztvevők lelkesedésben versenyeztek volna egymással, úgy az EKA-gyár raja — amelyben természetesen a brigád is képviseltette magát — megszerezte volna az első három hely egyikét, így azonban szerényebb helyezéssel kellett beérniük.

Hogy ki a minőségi daru-brigád vezetője, a gyár egyik legkiválóbb önkéntes tűzoltója és a versenyraj egyik erőssége? Nos, elárulhatom, hogy egy és ugyanazon személy: Selmecli József elvtárs. Úgy gondolom, érdemes megjegyeznünk a nevét, mert róla és brigádjának munkasikereiről, valamint a gyár önkéntes tűzoltóságának tevékenységéről meg sokat fogunk hallani...

—07—

Tűzoltóbrigádok

Tűzrendészeti előadója

ER AZ ELSŐ GYAKORLAT IS IGAZOLTA képzelés helyességét, realitását, mert úgy-úgy a második percek alatt mindenki a helyén állt. S ha csupán ezt az egy esetet hasonlítom össze a korábbi, önkéntesek riasztásával, a gyakorlatokkal — nem másodperceket, más percek nyertünk, ami egy ilyen helyen elvitatható tényező felbecsülhetetlen jelentőségű.

Érthető is ez az előny. És öszintén megmondom: már korábban is az gondolkoztattott az a tény, hogy — az egyébként jól felkészült tűzoltóságunk riasztása, sőt, nem is csak a riasztás, mint inkább a feltételezett üzemeltetésre jutás mindig problémát okozott. Önkéntesek a gyár kiterjedt területének legkülönbözőbb részein dolgoznak. Ha mármost riasztásról van szó, mire egyesek a legtávolabbi pontokról is a színhelyre értek, bizony levegőt kaptak a megerőltető futástól, nemhogy egy valójában gyors beavatkozást várható volna tőlük.

TŰZOLTÓBRIGÁDOK ESETÉBEN MINDEN MUNKÁS NEHEZTŐ KÖRÜLMÉNY KIZÁRT. Ennek pontos meghatározott feladata. Az üzemrész minden rendelkezésre álló ol-

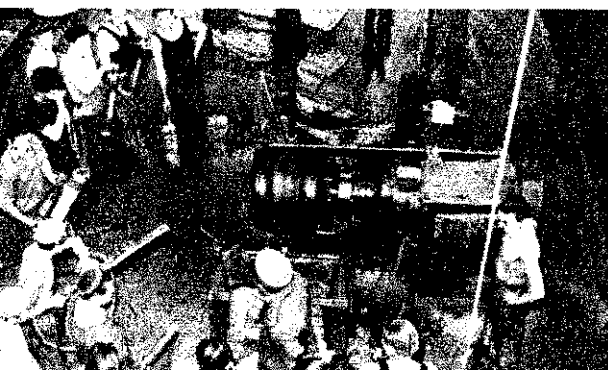
tőszközének kezelését kijelölt személy végzi. Ugyancsak külön-külön személy van megbízva a tűzjelzőn, illetve a telefonon történő egyidejű riasztással, úgyhogy még csak elvétve sem fordulhat elő, hogy ketten futnak ugyanazért a kizáró készülékért, vagy egyszerre többen is próbálkoznak a riasztással. De olyan fontos helyzet sem adódhat — és éppen ebben látom az üzemrészi önkéntes tűzoltóbrigádok nagy jelentőségét —, hogy mindenki egyszerre akarja a tüzet oltani, de ugyanakkor megelégedeznek a tűzoltóság riasztásáról, vagy a nagy kavardásban ennek éppen az ellenkezőjét csinálják. Az ilyenformán történő szervezethez tehát teljesen kizárja a másfél-két órás késedelemet okozó pillanatnyi kapkodást, és másodpercek alatt elegendő és ütőképes erőt tud biztosítani a kiterjedt tűz eloltására.

AZ ÜZEMRÉSZI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓBRIGÁDOK SZEREPE azonban nem csupán az adott tüzek gyors, szervezett eloltására korlátozódik. Létezésének másik, talán még az előbbinél is nagyobb jelentősége a megelőzésben van. Nálunk ezek a brigádok azt jelentik, hogy a gyár területén mintegy 550-600 dolgozó ügyel szervezeten a megelőző tűzrendészeti előírás-

sókra. A brigádtagok ugyanis minden műszakban állandóan figyelemmel kísérik a gondjukra bízott felszereléseket (vízeshordókat, vödöröket, kézi tűzoltókészülékeket, a fali tűzcsapokat és szerelvényeiket, tűzjelzőket stb.), azok üzemképességéről műszakváltáskor minden esetben meggyőződnek. Az sem fordulhat elő tehát, hogy azok valamelyikét munka közben eltorlaszolja, más célra igénybe vegyék, esetleg az azokhoz vezető közlekedési utakat elzárják.

FOKOZOTTAN TÜZVESZÉLYES ÜZEMRÉSZEINKBEN egyébként már minden műszakban megtörtént a brigádok szervezése. Felkészültségüket május 18-án a budapesti tűzrendészeti alosztályparancsnokság, a kerületi tűzrendészeti alosztályparancsnokság képviselői és a Nehézipari Minisztérium tűzrendészeti előadója is megtekintették. Elismerően nyilatkoztak munkájukról, és hasznos észrevételeket, javaslataikat értékesíteni fogjuk a brigádok működése során.

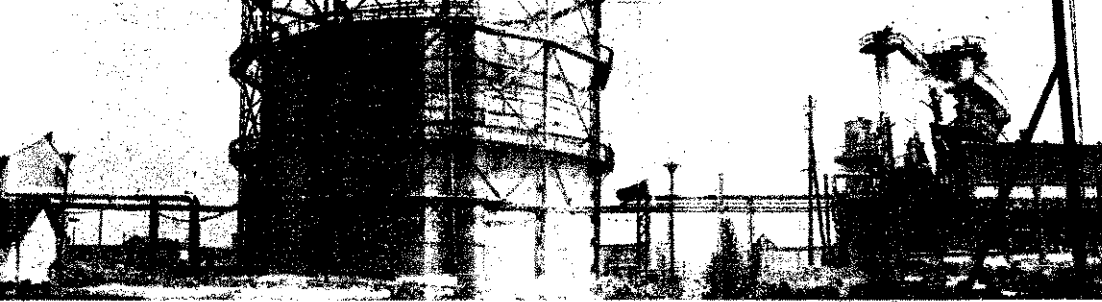
A LÁTOGATÁS ALKALMAVAL három üzemrészben vizsgáltuk meg a brigádok ütőképességét. A feltételezett tüzet piros zászló kitérésével, a riasztást sípszóval jeleztük. Mindhárom esetben már 15 másodpercen belül olyan erő összpontosult a színhelyen, amely képes lett volna megakadályozni az adott tűz kifejlődését. Ezek a tapasztalatok még inkább megerősítettek bennünket abban a tudatban, hogy helyes úton járunk, és a vállalat vezetőivel egyetemben azt várjuk, hogy gyárunkban az amúgyis egyre ritkábban előforduló tüzesetek száma még kevesebbre csökken az önkéntes tűzoltóbrigádok jó munkájának eredményeként.

Egy kis szűrőpróba, vajon mindenki tudja-e a feladatát?...

Ez a brigádtag például a vízeshordó és szerelvénye rendbenlétéért felelős

Az Albertfalvai földgázbontó

Az üzemeltetésről általában

A magyar ipar a termelés területén ismét jelentős létesítménnyel gazdagodott. Felépült és már termel az Albertfalvai Földgázbontó, amely tulajdonképpen már az ötéves terv legelső alkotásai között szerepel. Ez a földgázbontó a Zalából távvezetéken ide érkező nyers földgázt felbontja, majd dúsítás után a városi hálózatba juttatja, tehát világítógáz termeléssel foglalkozik. Az új létesítménnyel naponta kb. 180 000 m³ gáz kerül a háztartásokba. Ez a szám egymagában is eléget mond az új gyár rendkívüli fontosságáról. Eddig ugyanis a világítógázt nálunk kizárólag a szén száraz lepárlása útján állították elő úgy, hogy a szenet a levegő kizárásával retortákban hevítették. Az ilyen úton nyert nyers gázt kátrány, naftalin, ammóniák, kén és cianvegyületek tartalmától megtisztították, majd gáztartályokban gyűjtötték össze. Ez az előállítás azért is kezdetleges, mivel a világítógáz ilyen fajta előállításánál az összetétel a felhasznált szénfajtától, a retorta hőmérsékletétől és az elgázosítás időtartamától függ. Az új gyártási módszer ezeket a hiányosságokat teljesen kiküszöböli, úgy, hogy a gyártás folyamán mindenkor az eredeti célkitűzésnek megfelelően a dúsítással irányítják a műszaki szakemberek a gáz fűtőértékét.

Az ismertetett létesítmény sajátosan a világítógáz előállításával foglalkozik. Elvileg azonban a földgáz bontása nem egyedülálló lehetőség ilyen vonatkozásban, mert más megoldással pl. a földgáz acetilénre és szintézis gázra is elbontható. A Magyar Ásványolaj és Földgáz Kísérleti Intézet a különböző lehetőségekkel és elsősorban a metán bontásával foglalkozik. Megállapítható ugyanis, hogy ennek a gáznak (földgáz) van a legnagyobb ipari jelentősége, illetve szerepe. Megállapítást nyer az a tény,

hogy a szakértők már az albertfalvai telephelyénél is gondoltak a jövő távlataira. Az üzem létesítésénél olyan lehetőségeket biztosítottak, amelyeknél egy második, a jövőben létesítendő bontóval — a jelenleg épülővel — teljesen azonos teljesítőképességű üzem alakítható ki. A mostani gázbontó egyes berendezéseit ugyanis már úgy méretezték, hogy azok a jövőben — szükség szerint megépülő — második gázbontó követelményeit is ki tudják elégíteni.

De nemcsak a gázbontó üzem berendezéseit méretezték a jövőre való tekintettel, hanem már a telephelyénél is gondoltak a további fejlődésre.

Ezek a megállapítások tűzrendészeti szempontból feltétlenül figyelemre méltók. Az következtethető ugyanis belőlük, hogy a földgázbontás további fejlődésére számíthatunk. Ennélfogva érdemes, sőt, szükséges tanulmányoznunk ezt az üzemeltetést is, mert feltételezhető, hogy a jövőben — a tűzrendészeti szakértői eljárások során — esetleg éppen ilyen üzem tűzrendészeti követelményeit kell megoldanunk.

Az üzemeltetés leírása

A bontásra kerülő földgáz föld alatti távvezetéken jut az üzembe. Tűzrendészeti vonatkozásban tudnunk kell, hogy a távvezeték felügyelete, karbantartása, ellenőrzése gyakorlatilag nem tartozik közvetlenül a gázbontó üzemhez. Eppen ezért külön meg kell tehát határozni, miképpen biztosítsák a föld alatti vezeték állandó ellenőrzését, mivel az itt esetleg bekövetkező hiba tűz és robbanás oka lehet.

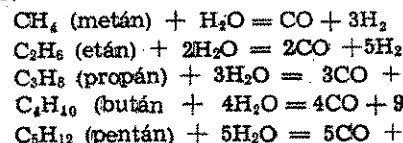
A föld alatti vezeték az üzembe került gáz bontás, majd dúsítás céljából először a fogadó helyiségbe kerül. A gáz nyomása ilyenkor kb. 0,5 atm., hőmérséklete pedig 5—15 C°. Ezek az adatok — érthetően — érdeklik a tűzrendészeti hatóságokat.

Az üzemeltetés könnyebb áttekinthetősége céljából helyes, ha az eljárás szakaszra osztjuk: az első a bontás, a második a hevítési periódus.

A bontásnál a földgáz egy keverék jut. A hőértékesítő kazántól, illetve a gyűjtőtől ide vezetik az eljáráshoz szükséges vizgőzt is.

A keverékterben a földgázt és a tűzálló kerámiából készült rácsszerkezettel fokozatosan elegyítik, és emellett elegyet fel is melegítik. A keverék a bontókamrába kerül és az elegy, kétréteges katalizátoron halad át. A társai folyamatoknál egy normál bontott gáz előállításához 400—575 hő szükséges. A bontókamrából a bontott gáz és a nem bontott gáz hőmérséklete kb. 700 C°. A bontáshoz használt katalizátor szilárd fémes anyagok hordókban tárolják. A melegebbé tételhez szükséges hővesztés elkerülése miatt kell, hogy katalizáló készségét megőrizze. Ez azonban csak termelési szempont, tűzrendészeti szempontból teljesen semleges anyag, s csak helyet kell foglalni a számára.

A bontás során a földgáz szénhidrogénjei szerint az alábbi reakciók fol-
le:

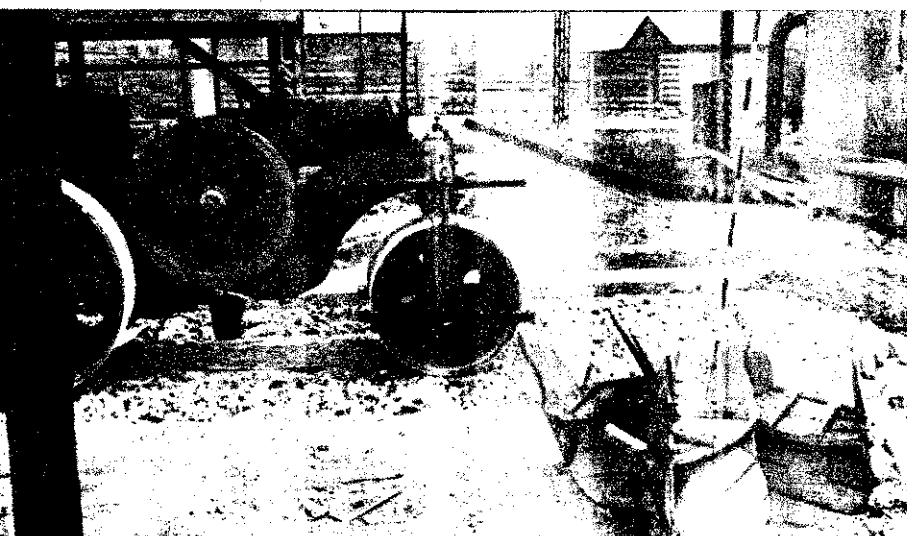

A hűtőtornyból kilépő bontott gáz hőmérséklete még csak kb. 2950 Kcal/m³. Háztartási célra kb. 4000 Kcal/m³ fűtőértékű gáz felel meg a legjobban, ezért hűtőtorny és a gáztartó közötti vezetékbe — a dúsítás érdekében — ismét gázt juttatnak, illetőleg kevernek, ezzel elérjük a kívánt kalóriaértéket.

Az üzemeltetés ismertetéséhez tartozik még az is, hogy a gáz és a gőzeleg a hűtőtornyban a föld alatti távvezetéken halad a hőértékesítő kazánra, amely kb. 250 C fokon kerül ki. Innen a hűtőtornyba jut, ahol kb. 25—30 C fokra hőmérsékletre hűtik le.

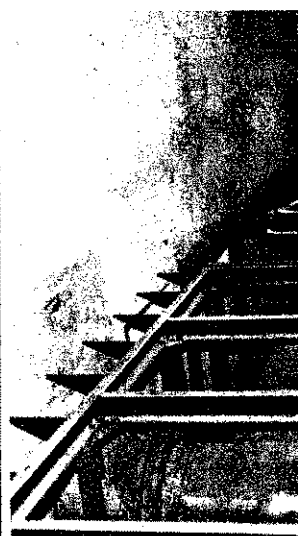
Tájékoztatóként tudnunk kell, hogy a háztartási fogyasztás számára megengedett nyomás állandósítását egy kb. 10 m³ térfogatú gáztartó biztosítja, amely természetesen kb. a légkazan sarkába építve tölti be. Ezt azért kell tudnunk, mert a gáztartó létesítésére minden bontó üzemnél számítanunk kell.

A bontási periódus után az üzemeltetés második szakasza — amint azt már megismertettük — a hevítési rész. Ennek a rendeltetése, hogy biztosítsa a ke-

Az üzem vezetősége elsősorban az egyes helyek megközelítéséről gondoskodik

A gázfogadó helyiség teljesen különálló, tűzálló elválasztással

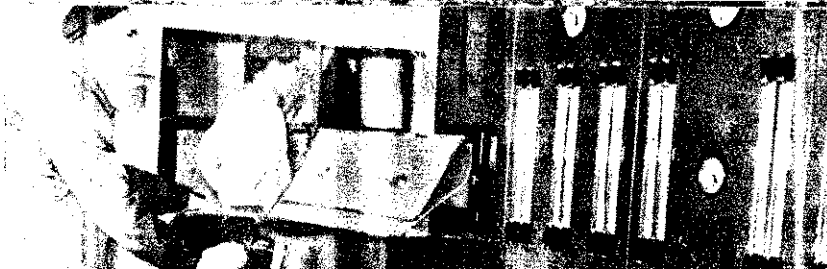
és a katalizátor megfelelő hőfokra szükséges felmelegítését. A hevítéshez az útés céljára földgázt használnak, mely a levegőventillátorral szállított levegővel együtt kerül az égetőkamrába. Az üzemeltetéshez tartozik az is, hogy a bontókamrában is égetnek el földgázt, ebben itt csak kb. 400–500 °C fok a hőmérséklet, míg a hőértékesítőben már el- a 700–750 °C fokot is.

A bontáshoz szükséges gőzt a gőzbevezetés és a hőértékesítő kazánban önma- állítja elő. Ez a gőz egyúttal felhasználás előtt a levegőventillátor turbináját meghajtja.

Az elégetett füstgázok — a keverőtéren áthaladva, a bontókamrában elhelyezett réteg katalizátoron, majd a hőérté- kesítő kazánon, végül a kéményen ke- tül a szabadba távoznak.

A gázbontó üzemre jellemző, hogy mű- sése úgyszólván teljesen automatizált (működő). Az üzemeltetésnél kevés lét-

A kapcsolószervezet és a billentyűzet (automatika) állandó felügyelet alatt áll, ami a fokozottabb biztonság érdekében szükséges

olyan elhibásodás fordul elő, aminek kö- vetkeztében pl. gázkiömlés keletkezik, ak- kor az automata azonnal leállítja az üze- met, mivel nincs meg az üzemeltetéshez szükséges előírt mennyiség, minőség, hőfok és nyomás. Ezt a biztonságot, illetőleg az üzem állapotát manométerek, hőmérők mutatják a műszerházban, ahol az üzem fenntartása érdekében az üzemvezetés két állandó személyt állít be az ellenőr- zés céljára. Ez az üzemeltetési biztonsági követelmény, illetőleg előfeltétel tűzren- dészeti szempontból is lényeges, éppen ezért ezt a személyi felügyeletet a tűz- rendészeti határozatban is elő kell írni.

Az üzem műszaki ismertetése

A tűzrendészeti viszonyok elbírálásához hozzátartozik az üzem műszaki ismerteté- se, amely elsősorban a létesítményekre és a berendezésekre vonatkozik.

Az üzem rendeltetése — mint tudjuk — a városi gáz előállítása földgázból. Ez a földgáz egy részének felbontásából, majd a bontott és bontatlan földgáz megfelelő keveréséből adódik.

Ehhez az üzemeltetéshez a következő üzemi épületek és készülékek tartoznak:
— A földgázbontó épület, amely kb. 200 légméter belső térfogatú. Ehhez csatlakozik egy kétszintes épület, amely egy-egy részének légtere ugyancsak hoz- závetőlegesen megegyezik a földgázbontó épületével. Ezek a számok tájékoztatást nyújtanak abból a szempontból, hogy mi- lyen esetben következhet be a robbanás- veszélyes keverék egy esetleges gázzívár- gánál.

— A vasbetonból épült létesítményben általában a következő berendezések van- nak:

— az egyszintes részben egy gőzturbiná- val meghajtott levegőventillátor, egy vil- lanymotorral meghajtott levegőventillátor, 2 kazántápszivattyú, egy hidraulikus kompresszor, 2 hidraulikus nyomásfokozó szivattyú és egy légüst.

A kétszintes épületrész földszintje vá- laszfalal két részre osztott. Az egyik részben a világítóberendezés készülékei, a másikban pedig az automata gépcsoport van elhelyezve. Az emeleti részen van az automatikus irányító billentyűzet és a műszertábla.

A kétszintes épületrész előtt a szabad- ban vannak a tulajdonképpeni üzemeltető részlegek: a bontókamra, az égetőkamra és a kémény. Ezek között egybefüggően, kb. 4 m magasságban egy kezelőszint van, amely alatt a helykihasználás érdekében a hőértékesítő kazán helyezkedik el. De szükséges még a vizes gáztartály is, amely rendszerint a bontóépület és a gázfogadó közé kerül.

A leírással azt akarjuk érzékeltetni, hogy a gázbontó üzemben övezetes elvá-

lasztással, tehát tűztávolsággal telepíthető a fogadóhelyiség, a gépház és műszerház, a bontó- és égetőkamra, a kémény, a hő- értékesítő kemence és a gáztároló.

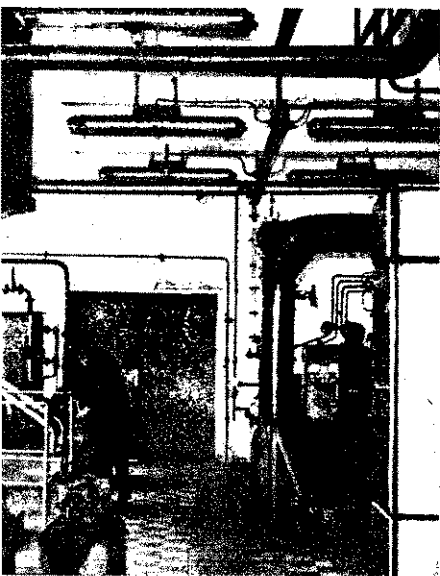
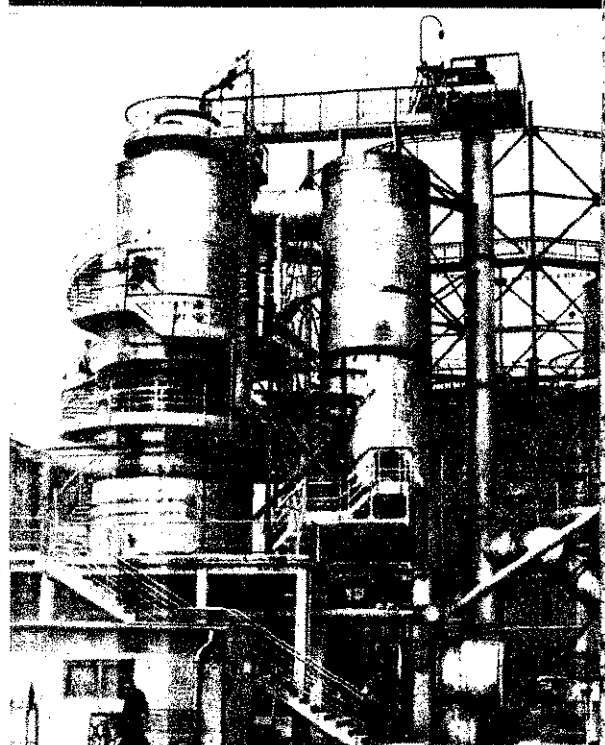
Ezt a telepítési elvet — véleményem szer- rint — elfogadhatjuk, sőt be is tarthatjuk, mivel a gázbontó üzem nálunk mindenütt új létesítmény. Nem valószínű tehát, hogy átalakítással ilyen üzemet építenének. Csak megfelelő helyet kell keresni, és akkor betartható ez a tűzrendészeti szem- pontból annyira előnyös telepítési szabály. Ez különösen azért előnyös, mert a bontó- és égetőkamra — tehát az üzem legveszély- sebb része — teljesen szabadon áll, és a többi részre ebből semmi veszély nem származhat.

A tűzrendészeti jellemzés befejezéséül még annyit kell mondanunk, hogy ez a gázbontó üzem az I. veszélyességi cso- portba tartozik, mert hiszen benne a föld- gáz feldolgozásával és a világítógáz elő- állításával foglalkoznak.

Az ide vonatkozó általános előírásokat a 4/1957. BM. sz. rendeletnek megfelelően kell biztosítanunk. Cikkünk keretében csak a sajátos viszonyokat ismertettük, az általános, a minden létesítményre egy- aránt szükséges szabályokkal, illetőleg vi- szonyokkal — érthetően — nem foglalkoz- tunk. Ugyanakkor tudnunk kell pl. azt, hogy ehhez az üzemhez is kisegítő gazda- sági egységek és részlegek tartoznak, amelyeknek tűzrendészeti követelményeit ugyancsak meg kell oldanunk.

Z. I.

A gázbontó, illetve feldolgozó torony tel- jesen különállóan, minden beépítettség nélkül szabadon — a robbanásveszély miatt épült így

kompresszorház korszerű berende- séivel a megelőző tűzrendészeti ink- edéseknek minden tekintetben megfelel

mű dolgozó van jelen, csak azok a személyek, akik az üzembiztonságot és a karbantartást végzik és biztosítják az üzem felügyeletet. Ez a tény a korsze- rés magas fokát jelenti.

Az átváltást a bontásról a hevítésre — előfordítva — mindenütt automatizált billentyűzet végzi. Ez a billentyűzet (au- tomatika) a következő szerelvényeket tartalmazja: levegő-tolózárr, gázcsap, füstgáz vezetésére szolgáló szelep, a bontandó gáz csapja, a kisegítő égő gáz csap- ja, a gázcsap és a biztonsági rendszer.

A berendezésnél a tűzrendészeti ható- teljesség szempontjából tudnunk kell, hogy a biztonsági automatika olyan rend- szert, amely mellett a folyamathoz szük- ség bármilyen anyag (gáz, gőz, víz, le- g) kimaradása esetén vagy a techno- lógiában, illetve a technológiailag lerögzít- t mennyiségben és minőségben előfor- rás változásánál a gázbontó üzem mene- g automatikusan (önműködően) megáll. Ez azt jelenti, hogyha túlnyomás, túlmele- sés vagy a berendezésben valamiféle

A „Kilián Haditorna Testnevelési Mozgalom”

A BM TESTNEVELÉSI ÉS SPORTMOZGALMA s fejlődött az ellenforradalom óta. A BM-szervek beosztó harcosai tömegesen kapcsolódtak be a különböző jelvénytulajdonos versenyekbe (VIT, Olimpiai), majd a kötelező testnevelés bevezetésével már szervezett formában vehettek részt testnevelési foglalkozásokon, amelyek egyben felkészülés-hetőséget biztosítottak a belügyi sportbajnokságok végrehozására.

Elért eredményeink azt bizonyítják, hogy a BM-szervek parancsnokai és beosztottai egyaránt megértették a testnevelés és sport jelentőségét. Felismerték azt a tényt, hogy társaink fizikai felkészültsége nagymértékben elősegíti a szolgálat eredményesebb ellátását, s az egészség megőrzését.

AZ 1961-ES ÉV ÚJABB ÁLLOMÁSA A BM TESTNEVELÉSI ÉS SPORTMOZGALMÁNAK. Ebben az évben kezelt bevezetésre a „Kilián Haditorna Testnevelési Mozgalom” e mozgalom célkitűzésének megvalósítása nagymértékben hozzájárul a Belügyminisztériumon belül a Magyar Szocialista Munkáspárt testnevelésére és sportra vonatkozó tiszteletdíj megvalósításához, a szocialista sport és testnevelés megteremtéséhez.

Minden előfeltétel biztosítva van arra, hogy a tömeges sportoktatás terén újabb sikereket érjünk el. Végrehajtja a miniszter elvtárs utasítását, amelyben elrendelte, hogy valamennyi BM-szervnél 1961. július 1-én bevezetésre kerüljön a „Kilián Haditorna Testnevelési Mozgalom”.

A TÜZOLTÓSÁG BEOSZTOTTAI MINDENKOR ELJÁRTAK a Belügyminisztérium testnevelési és sportmozgalomban, s biztos tehát, hogy a „Kilián Haditorna Mozgalomban” is jó eredményeket fognak elérni.

Ehhez azonban szükséges, hogy — a miniszter elvtárs utasítása alapján — valamennyi szervnél megkezdjék a mozgalom szervezését, és el kell érniük, hogy a szervezet mélyi állománya nagy része — korra való tekintet nélkül — bekapcsolódjék ebbe a mozgalomba annak érdekében, hogy a tüzoltóságon belül is megvalósuljon e mozgalom célkitűzése.

Elsősorban a mozgalom szervezőire, a megbízott személyekre, s a kiképzési előadókra vár igen nagy feladat. Ezeknek az elvtársaknak elsősorban a következő feladatok kell végrehajtaniuk:

1.

A kiadott „Haditorna-szabályzat” alapján a személyi állománnyal ismertetni kell a mozgalomban való részvétel feltételeit. Az agitációs és propagandamunkával egyidőben meg kell kezdeni a mozgalomba való jelentkezést is. Nyilvánvalóan a tüzoltóságon belül is meg kell kezdeni a szervezettel összhangban el kell készíteni a felkészülés és a mozgalom versenyjeinek terveit.

2.

Biztosítani kell a felkészülés lehetőségeit, s a kötelező testnevelési óra anyagába be kell állítani a mozgalom versenyjeire való felkészülést. A BM-sportbajnokságok edzésanyagát úgy kell megszervezni, hogy azok egyben a „Kilián Haditorna Testnevelési Mozgalom” felkészülését is biztosítsák. A szabályzat rendelkezése értelmében a megbízott szervezőknek meg kell szervezniük a mozgalom eredménylapjait, és a jelentkezők részére az eredménylapok kiosztását meg kell kezdeniük.

3.

A megbízott szervezők kérik a pártszervezetek és a KISZ-szervezetek segítségét. Elengedhetetlen, hogy a parancsnokok elvtársak segítségét nyújtsanak a mozgalom szervezéséhez.

EZEKNEK A FELADATOKNAK A VÉGREHAJTÁSÁRA feltétlenül biztosítja a tüzoltóságon belül a „Kilián Haditorna Testnevelési Mozgalom” beindítását, s egyben hozzájárul hozzá, hogy elvtársaink szervezett formában vehessenek részt a mozgalom versenyjeiben, és eredményeik alapján majd bizonyosan viseljék a „Kilián Haditorna”-jelvényt.

Váradi Andor r. szds.

A régi, ma még emlékeztető szomszéd, s amelynek rövidesen már csak a helyére emlékeznek a testület tagjai

A RÉGI és az ÚJ

úgy áll egymás mellett, mint a tegnap és a ma. A régi egy gazdasági épület végében, már kikezdte a idő vasfoga. Esőverte falairól és a napszitta rozsdant ajtókról már omladozóban a vakolat, pattogzik a hajdan barna olajfesték. Kiöregedett, meg azután ki is nőttek lakói — az izzáki önkéntes tűzoltók. A városképet is rontotta már. Olyan volt itt a megszállt Szabadság téren, mint valami ittfelejtett rosszemlékű építmény, amelyet csak azért nem

val egyenrangú szomszédja a környező épületeknek.

Három szerállásos, két szertárával, tágas, világos társalgójával, cserépkályha fűtésével rangot kapott a megyében is: úgy mondják, a legkorszerűbb.

Közvetlen környéke még sívár. Udvara a tanácsházával azonos, mivel ott építették, s ez az udvar bizony inkább valamelyik erdőgazdaság faterlepére emlékeztet, mintsem a tanács portájára. Kivül, a tér felé eső részen lécből készült öreg kerékpárállványok ékeztelenkednek — ez a ma...

A HOLNAP: parkosítás a társalgó helyén. De nem is annyira a külső, mint inkább a belső a lényeges. A társalgót otthonná akarják varázsolni. Asztalok, székek, televízió, társasjátékok és pezsgő, eleven élet — ez a legközelebbi terv és cél.

A HOLNAPUTÁN: kihasználni a hatalmas padlásteret és annak egy részében a földszinti társalgó emeleti változatát megteremteni.

Az izzáki szertár egy a sok közül. Birtokosai is csak olyan önzetlen, hivatásszerető emberek, mint megannyi más községben. De ezek az új szertárak mégis mások mint a régié: ezeket már mi építettük. Lakóik, a testületek egyik-másika már közel száz éves múlttal dicsekedhet. És mégis, valamennyi az elmúlt másfél évtizedet érzi igazán a magáénak és ha terveket sző, nem a szűzre, hanem erre a jóval fiatalabbra épít — ezt gyarapítja tovább...

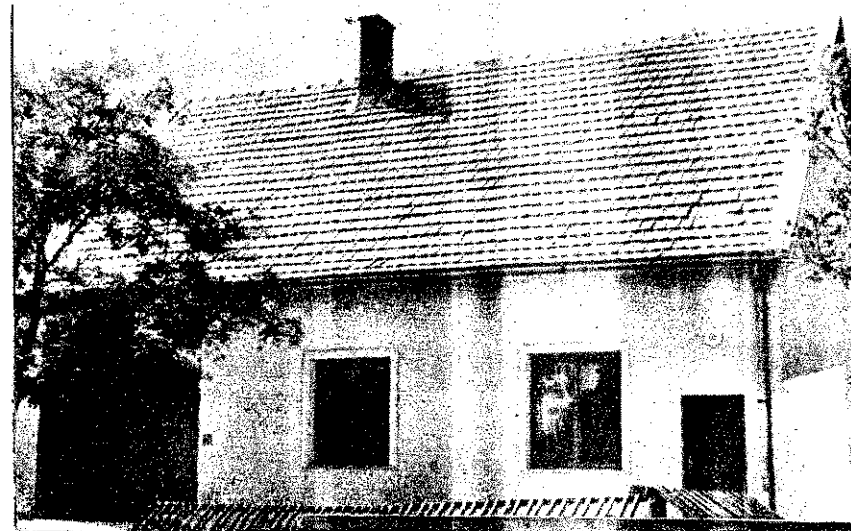
—b—

Ez a felvétel már az új otthon társalgójában készült. Berendezése még nem teljes, de a hangulat már barátságos

ítéltek még pusztulásra, hogy spanyolfalként szolgáljon a mögötte levő piac cseppet sem szeméttel gyönyörködött látványának palástolására...

AZ ÚJ NÉHÁNY METERNYIRE EMELKEDIK a régijtől. Piroscserepes tetejével, sárgára meszelt falával, és zöld színű kapujával, ajtajával és ablakai-

Ime, a korszerű új, amelyre nem véletlenül mondják, hogy a megye legszebb tüzoltószertára

belügyi fotoamatőrök országos pályázatának harmadik díjat nyert két felvétele. Tolnai János tű. tőrm. „Naplemente”, Kerekes Gyula tű. fhdy. pedig „Életmentés” c. képeikkel nyerték a 400—400 forintos jutalmat

A fotoamatőrök országos kiállításáról

ig múlt két hónapja, hogy a „Magyar Tűzoltó”-ban közzétettük a BM Központi Klub c. felhívását, amelyben az országos fotóizaton való részvételre szólítottuk fel a ndészet beosztottait is.

kiállításra mintegy 200 szerző 600 db fényképe érkezett. A beküldött pályamunkák it nagyon sok szép, egyedileg ritka fel- is akadt, zömében azonban mégis azok matőrök küldték el felvételeiket, akik még most ismerkednek a fotózás titkaival, ikájával. Sajnálatos azonban, hogy a tech- kivitelezés gyengesége miatt a beküldött k 70 százalékát nem tudtuk felhasználni állításhoz.

gállapíthatjuk, hogy a kiállítás csak rész- érte el a célját és számottevő eredményei it napvilágra hozott néhány olyan hiá- ságot is, amelyekre — komolyaságuk miatt l kell hívni amunka töreklését.

6 és legfontosabbnak azt látjuk, hogy a

szakkörben nem elég csak a kidolgozás lehe- tőségét biztosítani, hanem — megfelelő szakem- berek bevonásával — a rendszeres elméleti és gyakorlati szaktanácsadásra is gondolni kell.

Igen lényeges szempontként említhetjük meg a képek helyes vágásának problémáját is. Sok jó felvétel például azért vált használha- tatlanná a mostani kiállításon is, mert hely- telen volt a képvágás.

A kiállítás nem utolsó sorban azt is bebizo- nyította, hogy ahol megfelelő az együttműkö- dés és jó a szakköri vezetés, ott lényegesen jobb eredmények elérésére képesek, mint a széthúzó szakkörökben vagy a külön utakon járó fotósok.

A pályázaton részt vett tűzrendészeti dolgo-

zók közül a legszebb eredményt Tolnai János tű. tőrm. (Kaposvár) „Naplemente” és Kerekes Gyula tű. fhdy. (Szolnok) „Életmentés” című képeikkel érték el. Mindketten az értékes harmadik helyezéssel 400—400 forint értékű ju- talomtárgyat nyertek. Dicséret illeti a többi résztvevőket is igyekezetükért, szorgalmukért. Kívánjuk valamennyiüknek, hogy a legköze- lebbi versenyen még jobb eredménnyel képvi- seljék állományukat.

A zsűri döntése alapján az országos fotopá- lyázat eredménye a következőképpen alakult:

I. díj: Alpár Zoltán r. tőrm., Budapest.

II. díj: Bartha Gyula r. szds. és Sándor Fe- renc nyugdíjas, Budapest.

III. díj: Tolnai János tű. tőrm., Kaposvár, Kristóf László r. fhdy., Budapest és Kerekes Gyula tű. fhdy., Szolnok.

A felsorolt elvtársak részére a jutalomtár- gyakat postán küldjük el.

Kiss Ernő Miklós

Ahogy nekünk írták...

Magyar Tűzoltó Szerkesztőség
Budapest.

Cedves Elvtársak!

felkelve küldök egy rajzot és egy műleírást azzal, hogy használják propagandás céljára.

A lajtfecskendők — bár már ilyet nem gyártanak — még nem vonhatók forgalomból, sőt egyes helyeken csak akkor vannak feleslegessé, ha készületben tartani, mert a tapasztalat számtalanszor igazolta, hogy a hordó és vödör alkalmas a passzív védelemre, de a kigyulladt igit oltani — néhány kivételtől eltekintve — nem lehet. A sugárral oltás kell legyen mindenkor a törekvésünk, mert távolabbról is biz- trányzással támadható a tűz; éppen ennek hiánya miatt nem vezet ményre legtöbbször a vödörzés.

A pedig nagymennyiségű értékes takarmányfeleséget gyűjtenek szé- még egy kis épület elhelyezése is célszerű lehet, ahol lajtfecskendő elhelyezve, hogy a riasztással egy időben támadható is legyen a tűz. égtelen, hogy a mezőgazdaság távlati fejlődésére következtetve, a szé- száma nagyon kevés lesz, mert a fehérje-takarmányt mesterséges itással hombárokba lehet elhelyezni, a gépi aratás pedig a gabona- t teszi feleslegessé.

ddig azonban még ettelik néhány asztenő, bármilyen gyors legyen fejlődés. illítsuk tehát helyre a lajtfecskendők becsületét és sokoldalú fel- ndíthatóságát ne hagyjuk kiaknázatlanul. Legtöbbször felesleges lom- tekintik a szertárban, mert nem üzemképes. Szedessük rendbe — szükségessé — alakítsuk át és hasznos szolgálatra osszuk be akár a házi, akár a mezőgazdasági termények tűzvédelmében. A rajz alapján t el tudja végezni az átalakítást is.

Műleírás

Jelenleg alkalmazott szelep ogás rendszere a lajtfecskendőn vezet gyors elhasználódásra,

nem pontos a furat, mert eleve lesz pontos a zárás, mert vagy sra kerül a szelep zárósíkja és ; marad, vagy ha mélyre kerül, e a kopás folytán a szelepek ; oldalán — mint a rajzon is tó — feltámaszkodik és ugyan- hégagos lesz.

Ez a hibaforrás a jelenlegi szer- kezettel körül küszöbölhető ki, mert csak nagy kopásállóságú anyaggal és századmilliméteres méret-pontos- ságú szereléssel lehet megoldani, ez pedig szintén már eleve nem áll rendelkezésünkre.

Ezért a szelepek zárását olyan for- gáspont körül kell végezni, mely el- vleg a zárósíkba esik, de a szere- lési pontatlanságot az anyag rugal- maságával lehet kiegyenlíteni. A rajzon látható módon a szelep át- alakításának menete a következő:

A szelepeket felfüggesztő rudakat kivesszük. A szelepek zárósíkjáról a tömítést lefeljük.

A rajzon jelölt helyen — rézsúsen — a szemet levágjuk. Két furatot készítünk rajta, majd a fészkeknek megfelelő nagyságú 3 mm vastagsá- gú gumilemezt vágunk ki.

Az alsó rész merevítésére a sze- lepnyílás méretéhez igazodva (min- den oldalon legfeljebb 1 mm távköz maradjon, a szelek rézsúsek) kivá- gjuk a lemezdarabkákat.

A felső és alsó rész közé a gumilemezt összerogva — rápróbálás után — kilyukasztjuk és a felső részhez ragasztva is elvégezzük a szegeccselést. (Ø 6 mm alumínium szegecs megfelel.)

Elkészítjük az „U” alakú lemeze- ket, melynek szélessége (ez fontos) megfelel a szelepház két homlok fel- fület közötti távolságának. (Ez aka- dályozza meg az oldalirányú moz- gást.)

Az „U” lemezeket átfúrjuk (Ø 3 mm al. szegeccsel) egy alsó lemez és az „U” lemez közé fogjuk a gu- mit. Ezután megvizsgáljuk, hogy a három rúd — helyzetéve — és az „U” lemezek alácsúsztatva a rudak az „U” lemez fenék felületét megnyom- ják-e, ha nem, vékony lemezek be- helyezésével a kitöltésről gondoskod- ni kell. (Ez főleg a felső szelepek- nél áll fenn.)

Ha a fenék felület nincs meg- nyomva, úgy a szívás, ill. nyomás a gumilemezt felemelheti, ami ká- ros lehet. Arra azonban vigyázni kell, hogy túl mélyre ne kerüljön a gumis alsó felülete, mert a külső ol- dalakon a szelepek ilyenkor felme- legednek néhány tized mm-re.

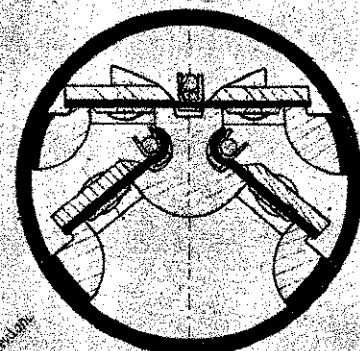
Az átalakítás anyagköltsége jelen- tértelen (a gumilemez a vízvezetéki berendezéseket értékesítő üzletekben kapható kilogrammos tételekben kb. 30.— Ft-ért).

Az átalakítás eszközei: reszelő, fú- ró, kézisatu, tehát bárhol elvégez-

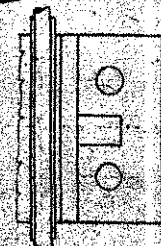
hető. Ha jó gyakorlati érzékkel ren- delkező dolgozó végzi az átalakítást, vagy begyakorolta magát, 2 óra be- lül az átalakítás elvégezhető, meg- hibásodás esetén (csak a gumis ká- rosodhat meg) még rövidebb idő alatt is cserélhető a gumis.

Addig, amíg a ragasztó jól ki nem szárad, nem szabad kipróbálni (a ragasztónak túl nagy szerepe nincs, anélkül is működik, mert a gumis és a sárgaréz lap közül a víz a szeny- nyezést kisdorja, inkább a tisztaság kedvéért kell ragasztani).

CSAPO ANDRÁS
tű. őrgy.
Miskolc

30-35 mm
30-35 mm

Németh József t. tiz. és Mészáros Gizella KISZ-esküvőjének egyik ünnepélyes pillanata

KISZ-ESKÜVŐ

Kedves ünnepség színhelye volt április 12-én a kapuvári járási tanács tanácssterme: Németh József t. tiz. házasságát köztött Mészáros Gizellával, a Győri Lenszövő dolgozójával.

Az esküvői ünnepséget az alosztály KISZ-szervezete rendezte. A fiatal pár szőnyeggel és virággal borított lépcsőn haladt fel a szépen kidíszített tanácssterembe, majd a tűzoltók sorfala között lépett az anyakönyvvezető elé.

Az esküvőn a járási BM pártszerv, a Hazafias Népfőnt, a járási tanács, a KISZ-bizottság, a Vöröskereszt és a Nőtanács képviselői is részt vettek s ajándékkal kedveskedtek a fiatal párnak.

Kirándulás — műsor — egyenruha

A Tolna megyei Alsónána község önkéntesei nemrégiben közös kirándulást tettek Budapestre. Meglátogatták a Tűzoltó Múzeumot, fővárosunk több nevezetességét és megnézték a Fővárosi Nagycirkusz műsorát. A kellemesen eltöltött napot még mindig emlegetik a községben. Érdekes, hogy azóta megjelent a testület munkája iránti érdeklődés, és több fiatal is felvételét kérte az önkéntesek sorába.

A harci tűzoltószínijátésszók nagy sikerrel adták elő Gárdonyi Géza: „Fehér Anna” című drámáját. Műsorukkal előreláthatólag több más községbe is ellátogatnak.

Ismét újabb egyenruhákka gyarapodnak Tolna megye testületei. Kamgárn ruhát kaptak az izményi és a nagymányoki önkéntesek és rövidesen elkészülnek a györkönyiek, a mőzsiak, a tolniak, a paksiak és a kajdacsiak — községenként 8-10 darab — kamgárn, illetve tropikál egyenruhái is.

A Hét nap hírei

Járási versenyekről jelentik

Május 7-én Füzesgyarmaton rendezték meg a szeghalmi járás tűzoltóversenyét. Az ünnepi program a szeghalmi önkéntesek fúvószenekarának zenés ébresztőjével kezdődött. A zenekar tagjai egyébként — a tanács áldozatkészségéből — ezúttal már új egyenruhában jelentek meg.

Még a sok jó időeredményénél is örvedetesebbnek tartom, hogy a benevezett rajok kivétel nélkül megjelentek a versenyen és úgyszólván valamennyinek igen jó volt a felkészültsége. Különösen a körösladányiak tettek ki magukat, hiszen két első és egy második díjat szereztek. Ebben nagy érdeme van Fekete István önk. t. t. főggy. elvtársnak, a testület „nyugdíjas” parancsnokának is, aki az előkészületek idejére ismét bekapcsolódott a testületi munkába.

A részvevő önkéntesek fejelemből is jelesre vizsgáztak, s a mostoha időjárás ellenére is szívvel-lélekkel küzdöttek az elsőségért. Ez is azt bizonyítja, hogy igazán társzolgálták a járási tanács és a községi tanácsok elismerésére. Meg kívánom említeni ugyanis, hogy a tanácsok a verseny előtti hónapokban 115 önkéntes részére vásároltak, illetve 60 testületi tag részére rendeltek új egyenruhát.

Járásunk önkénteseinek ez évi szeregszemléje kétségkívül területi életük fellendüléséről tanúskodik. Van azonban egy olyan községünk, amelyben kissé még egy helyben szopognak. Nem említem meg név szerint őket, mert remélem így is magukra ismernek. (Balogh József t. t. főggy. elvtárs leveléből.)

Járásunk 16 községéből 29 versenyraj gyűlt össze Kál községben, ahol a helyi pártszervezet, a községi tanács és a nőtanács messzeemenően támogatta a rendező testület munkáját.

Az első díjakon egyébként a káliai, a poroszlóiak, a kompoltiak, a mezőtárkányiak és az újlőrincfalvak osztoztak, de díszetért illeti a sarudi önkéntesek fúvószenekarát és a mezőszemereiek tánczenekarát is, hiszen közreműködésükkel nagyban hozzájárultak a rendezvény sikeréhez. (Molnár József t. t. főggy. elvtárs leveléből.)

A kisújszállási városi önkéntesek még a versenyre való felkészülés napjaiban sem hanyagolták el a területfelelősi munkájukat, pedig összesen tizenegy rajuk készült a járási „döntőre”, ahol egyébként kiválóan szerepeltek; hiszen 2 első, 1 második és 2 harmadik helyezesük az erős mezőnyben bizony vitathatatlanul igen jó teljesítmény. A lelkes önkénteseket elkísérték a versenyre a városi pártbizottság és a tanács vezetői is. Mondanom sem kell, hogy az elvtársak harsányan buzdították őket. A város tűzrendszertől odaadó munkát végző rajok közül hármat a tanács pénztalomban részesített. (Darvas István t. t. főggy. elvtárs leveléből.)

Zala megyében ezúttal a lenti járás önkéntesei voltak a „legfrissebbek”. A Gutorföldén megtartott verseny volt ugyanis az ideén az első ilyen megmozdulás. Sajnos, az előjelek éppenséggel nem valami biztatóak voltak, mivel a verseny előtti éjjel hatalmas felhőszakadás zúdult a községre.

A csapatok azonban megmutatták: rossz időben és sáros pályán is képesek kimagaslói eredményekre. Úgy gondolom, a sikeres felkészülésükért olyan sokat fáradozó patronálóik nem is kaphattak volna ennél szebb jutalmat munkájukért.

Az önkéntesek igyekezetét egyébként a járási tanács is méltányolja. A verseny napján pl. 32 községi parancsnokot részesített pénztalomban.

A megyei osztályparancsnokság műhelymunkásai is mindent megtesznek a versenyek sikere érdekében. Nemrégiben például kielejtett csövekből készítették egy 6x6 méteres emelvényt, amelyet 4 ember 30-40 perc alatt könnyen összeállíthat, sőt fel is díszíthet. Ezzel nagyon megkönnyítették a munkánkat, mert mindeddig csak nagy nehézségek árán juthattunk hozzá az emelvényekhez. Az elvtársak — előzetes becslés szerint — mintegy 25 000 forintot takarítottak meg népgazdaságunknak. (Hópka János t. t. főggy. elvtárs leveléből.)

A kalocsai járásban ezúttal nem születtek kiemelkedő eredmények, viszont úgyszólván valamennyi részvevő igen fejelemzett az jó felkészültségről adva tanúbizonyságot szerepelt az egyes versenyszámokban.

Igen nagy közönségikert aratott a szakmári önkéntesek legfiatalabb nemzedékének versenyen kívül bemutatott gyakorlata: A hét kislány életkora összesen 41 és fél évet tesz ki — hétesztendős volt köztük a „legidősebb” és 3 és fél éves a legfiatalabb. Hatalmas taps jutalmazta a kis fecskendőjűkön hiba nélkül végrehajtott gyakorlatukat.

Ebéd után a kalocsai „Kintzsf” bírkózi és a fajsi tűzoltók kultúr-csoportjának tagjai szórakoztatták a közönséget és a résztvevőket. akik egy igazán kellemes nap emlékével utaztak haza községükbe. (Lavai Miklós t. t. főggy. elvtárs leveléből.)

Allg néhány hete adtam hírt a nagybányai testület életében végbement örvedetes változásokról, s most ismét szólnom kell róluik. Azóta ugyanis a területfelelősök már meg is kezdték munkájukat, és példásan látták el házigazdai tisztüket a járási tűzoltóversenyeken. Igaz ugyan, hogy egyik-másik vendégüket kissé „megverték” úgy, hogy két első és egy második díjuk jutalmaképpen ezúttal hozzájuk került a járási tanács vándorszerlege. (Vai Pál t. t. főggy. elvtárs leveléből.)

Névadó ünnepségek

Levelezőink és tudósítóink már több névadó ünnepségről számoltak be szerkesztőségünknek. A múltban öt helységben is bensős ünnepségen köszöntötték a állampolgárokat.

Társadalmi munkában festőberettyóifalui laktanyán

Nagykőrösön Dudás György tiz. György, Zoltán nevű kislány Lovász Béla és Lovász István tiz. t. t. Gizella nevű kislányának tiszteletartották meg az ünnepséget.

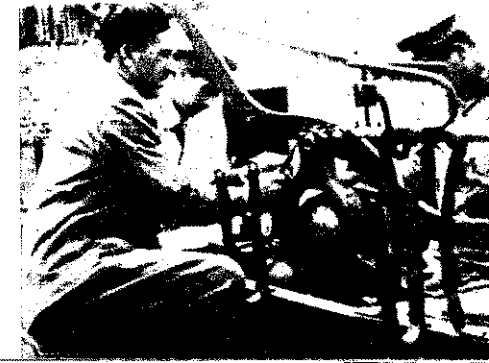
Cegléden egy tűzoltó és egy rendőri közös névadó ünnepséget rendezett. A két kislány Berin Mihály és Karsai Benedek nevezették be ünnepélyesen az anyakönyvbe.

Mezőtúron két tűzoltókislány lett: Balogh Ágneska és Verecz Erzsike. Itt is — akárcsak a említett helységekből — és Csanán is, ahol Tonkó Géza tiz. t. t. hat rendőresapával közösen rendezte meg újszülöttjének névadó ünnepségét — bensőséges hangulatban történt meg a névadás. A csapatok kollektívája, a pártszervezetek mind az öt helyen értékes ajándékokkal kedveskedtek, s a városi vezetők tartották az ünnepségeket. Lovász községben egyébként ez volt az első névadó ünnepség. A részvevők és a névadók számú érdeklődő közönség miatt nagy tetszéssel fogadta a város ünnepségeket.

Önkéntes tűzoltók a csurgói május elsején felvonuláson

Munkában a marcali tűzrendészeti alosztály műszaki brigádja

Hússzal több...

Jól sikerült...

atlanul korai időpontban, áprilisban Ajkán zajlott le önkéntes seregszemléje. A rajok ennek ellenére igen alapvetően készültek, és úgyszólván minőségben heves küzdelmeket az elsősegélyért.

rsény egyik legörvendetesebbége az volt, hogy hússzal több részt rajta, mint az elmúlt évben. Ezek jórészt olyanokból jöttek, amelyek eddig egyáltalán nem szerepeltek a versenyeken. Igaz, gyakorlatlanasággal még erősen megmutatják a teljesítményükön, de úgy — s ez korántsem túlzás —, jövőre már egyikük-másikukkal eséllyel pályázhat az első helyekre.

vevescseri járási tanács egyébként megelégedést tartogatott a verseny végére: ekkor osztották ki az első helyeket két-két önkéntes részére a pénzzutalványokkal. (Magyar József t. őrm. elnökeivel.)

Juhász István t. tiz. elvtárs a balassagyarmati tűzoltófelelőségek részére tartott találkozóról számol be levelében. Ezen — mint írja — az alosztályparancsnok baráti beszélgetés keretében megbeszélte az alosztályokkal, hogy miképpen segíthetik férjüket a szolgálat fegyvermezzel ellátásában. De szó esett arról is, hogy hogyan neveljék valóban szocialista szellemben a gyerekeket.

A rajok száma megnövekedett

Kerekes Gyula t. fhdgy. (Szolnok), Berczi Gábor t. őrm. (Szarvas), Tóth Péter t. tiz. (Szigetvár) és Apra Béla t. tiz. (Pécsvárad) elvtársak levele a járási versenyek előkészületeiről számol be. Mint írják — területükön megnövekedett a járási versenyekre bevezetett rajok száma, s remélik, hogy az önkéntesek aktivitása a versenyek színvonalában is jelentkezik.

A „Duna” Művészegyüttese nemrégiben nagysikerű ajándékot adott a BM OTP dolgozóinak. Képünk a műsor egyik jelenetét ábrázolja

Köszögről írják

Magyar Ágyterítőgyárban áprilisban az önkéntes tűzoltók közötti verseny, majd követően támadási gyakorlatot tartottak. A megmozduláson részt vevő gyár vezetői is, és nagy elismeréssel nyilatkoztak a látottakról.

Dr. Szapor Kálmán igazgató önkéntesnek szolgálati érmet adományozott, és pénzzutalomban részesítette. Másik három önkéntesnek is pénzzutalomban részesült, az egyik pedig előléptettek — írja János t. őrm. szerkesztőnkhez küldött levelében.

MAGYAR TŰZOLTÓ

Magyar tűzoltóság folyóirata. Szerkesztőbizottság: Szerkesztő: Beszteri Lajos tűzoltószázados. Szerkesztőség: Magyar József Attila u. 2-4. Telefon: 121-710. Kiadó: Dr. Micskó Rudolf. Eljuttatja a Magyar Posta. — Zrínyi Nyomda, Budapest

Május elsején

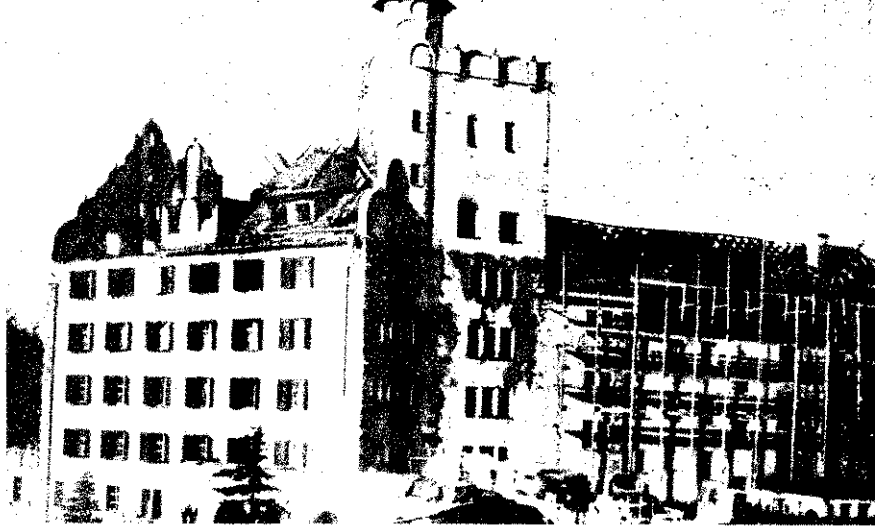
A csurgói járás tűzoltótestületének mindenkor részt vesznek a tömegmozgúdulásokon. Így történt ez május elsején is, amikor az önkéntesek zárt kötelékben vettek részt a felvonuláson — írja Radák Lajos t. szkv. Majd így folytatja: különösen jól sikerült a csurgói felvonulása. A nézők méltán tapsolták meg őket.

Értékes megtakarítás

A berettyóújfalu alosztály kollektívája társadalmi munkában kifejtette a lakotanya belső helyiségeit. A festési munkálatokkal jelentős megtakarítást értek el.

Elnyertük!

Fogarasi Józsefné írja Bajáról: Alosztályunk báhosai az utóbbi hónapokban sem télenkedtek. Két járási versenyen is részt vettünk és mindkettőt megnyertük. A megyei kulturális seregszemlén pedig elnyertük a „kiváló” címet. Úgyszólván hetenként fellépünk, de még így is nehezen tudunk eleget tenni a sok meghívásnak. Nemrégiben Szeremle községben szerepeltünk nagy sikerrel. Bevételünket az itteni iskola javára ajánlottuk fel. Műsoraink alkalmával — persze, sajtós formában — sok szó esik a tűzvédelemről is.

Hatalmas tűzvész pusztított a Zuoz-i (Svájc) Castell Hotel hegyi szálló épületében. A tűzvész következtében az épület tetőzete és két emelete teljesen elpusztult

SPORT

Újabb két szakosztály

A komlói alosztály öt évvel ezelőtt megalakult Dózsa-sportcsoportja szép múltat tekinthet vissza. 1957-ben megnyerte a városi röplabdabajnokságot, 1959- és 1960-ban pedig a megyei bajnokságban értek el 2., illetve 1. helyezést. Sikeresen szerepeltek a BM-bajnokságban is: 1958-, 1959- és 1960-ban az országos második helyezést biztosították maguknak.

A sportcsoport vezetősége most — a jubileum évében — újabb szakosztályok megalakítását határozta el. Ez év márciusában már létrehozták az asztalitenisz szakosztályt, de tervezik a sakk-kör megszervezését is.

Korszerűsítik a pályát

A győri 2. sz. tűzrendészeti őrsparancsnokság tűzoltói megkezdték röplabdapályájuk korszerűsítését. A pályaeépítési munkálatok során mintegy 10 köbméter salakot és kb. 15-20 m³ földet mozgattak meg.

Versenyek Szombathelyen

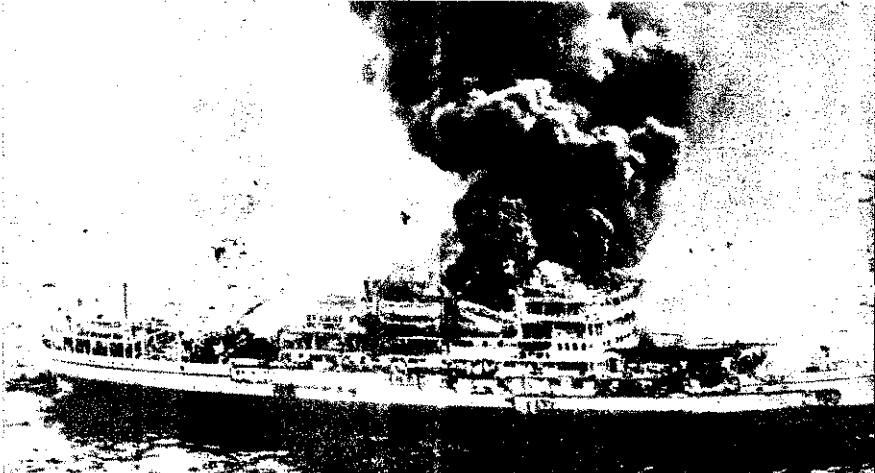
A BM-sportbajnokság küzdelmeibe a szombathelyi alosztály kollektívája is bekapcsolódott. Az eddig lebonyolított versenyszámokban (mezei futás és kerékpárverseny) Séra, Fekete, Németh, Katona és Grass

tyán elvtársak szerepeltek a legjobban. Az alosztályok között megrendezett egyfordulós röplabdabajnokságban az alábbi eredmények születtek: Szombathely-Szentgotthárd 3:0; Szombathely-Sárvár 3:0; Szentgotthárd-Sárvár 2:3.

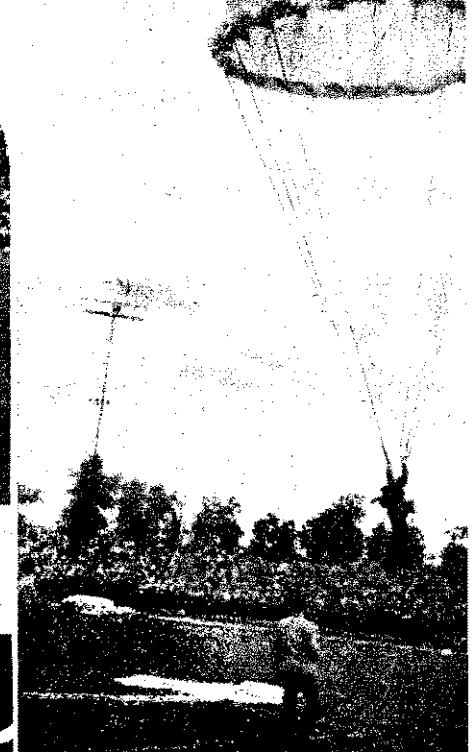
Munkában a tűzoltók a párizsi Rue des Pyramides-en. A beavatkozásra a hírhedt piasztik-bombások egyik akciója adott okot

Kigyulladt és elsüllyedt a Perzsa-öbölben a „Dara” nevű angol személyszállítóhajó. A katasztrófa következtében 165 személy vesztette életét

A belügyi szervek május elsején csepeli díszbemutatója mintegy 20 ezer dolgozónak nyújtott felejthetetlen élményt. Képünkön: a csepeli lányok nagy tetszést aratott látványos ritmikus tornagyakorlata

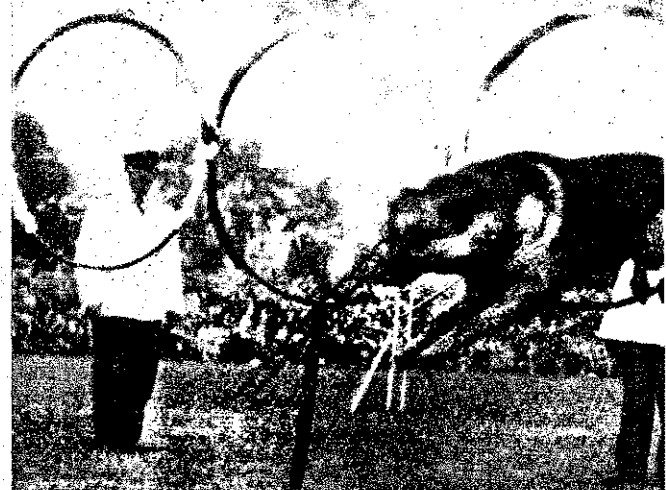
A bemutató legizgalmasabb száma az ernyős bemutató volt. Képünkön a Dó sportrepülőklub egyik „földközeli” ejtőernyőse látható

Sport - képekben

Mindvégig élvezetes látványt nyújtott a tűzoltóság mentési gyakorlata is

Rendőr-kutyák ügyességi gyakorlata a bemutaton

Május 19-én a budai hegyekben került sor a BM-szervek budapesti járőr-bajnokságának lebonyolítására. A nehéz terepen vívott küzdelem során 14 csapat közül a tűzoltóság „B” csapata a 2., „A” csapata pedig a 3. helyen végzett

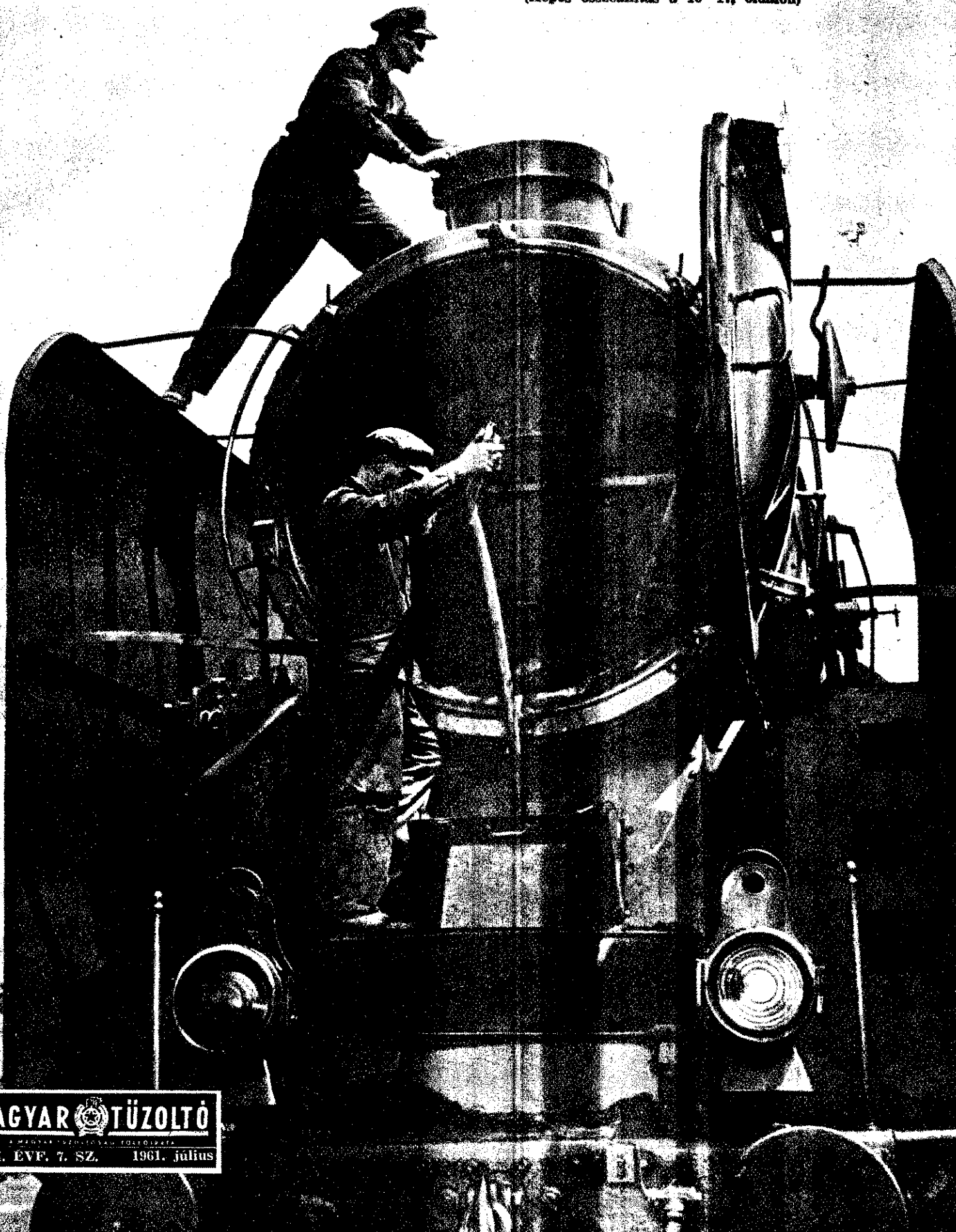
Tólas István tú. szkv. OTP), a budapesti versenyzője a 400 m-es futásban 49,3 mp-es új országos ifjúsági cs futott

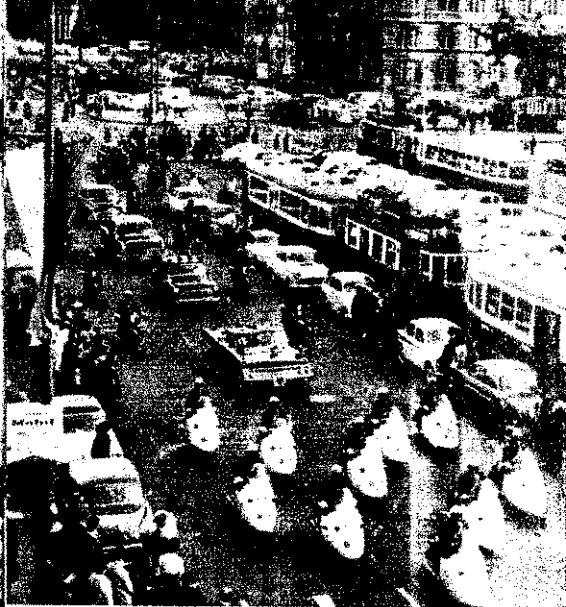

Rendben van-e a szikrafogó?...

(Képes összeállítás a 16—17. oldalon)

Hruscov elvtárs Bécsben találkozott Kennedy amerikai elnökkel. Képeinken: 1. Hruscov elvtárs (a motorosok mögötti kocsiban) megérkezése Bécsbe. 2. Schärf államelnök a Hruscov- és a Kennedy-házaspárral a schönbrunni kastélyban a kétükre adott fogadáson. 3. Hruscov elvtárs a moszkvai televízióban beszámolója a Kennedyvel folytatott tárgyalásokról

Egy hónap eseményei

Dr. Sukarno, az Indonéz Köztársaság elnöke a közelmúltban látogatást tett a Szovjetunióban és a Kínai Népköztársaságban. Képeinken: az indonéz államfő Hruscov elvtárral a Kremlben, illetve Pekingben, ahol lelkes üdvözlésben részesítették. Sukarno elnök mögött Liu Sao-csi elvtárs, a Kínai Népköztársaság elnöke

Hatezer breton termelő vonult fel gyalog, traktorokon és vonatokon Morlaix utcáin, hogy tüntessen a francia kormány paraszttellenes politikája ellen

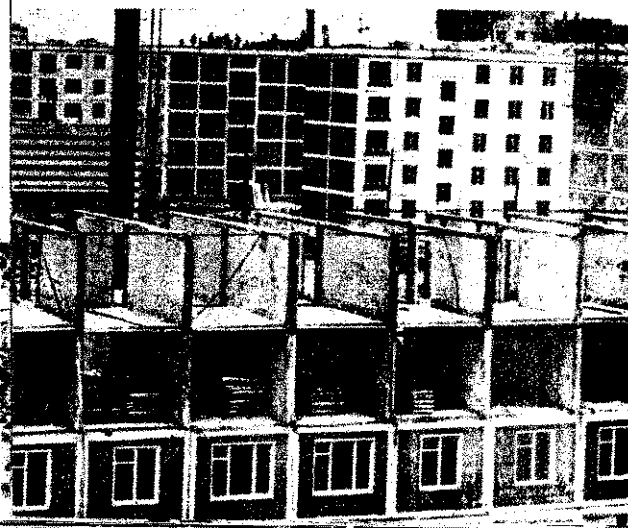
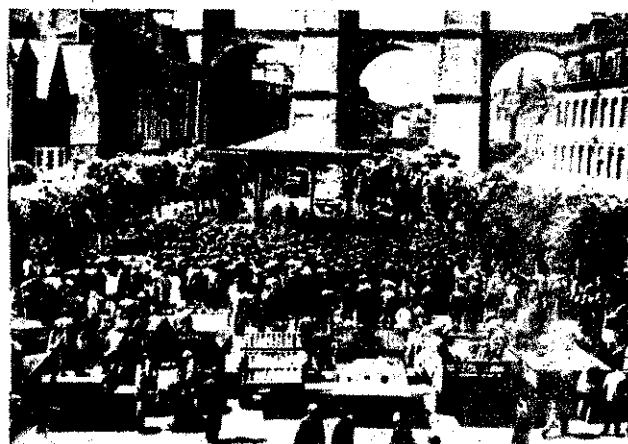
A párizsi katonai törvényszék 15 évi szabadságvesztésre ítélte Challe és Zeller tábornokot, az algériai puccs vezetőit. Challe (zsebredugott kézzel) és Zeller (tőle balra) a tárgyalás után a törvényszék kapujában

Ötvenezer négyzetméternyi lakás épül az egyik moszkvai kerületben. Így folyik az egyik hatvan lakásos panellakóház szerelése

Aláírták a szocialista országok Budapesten megtartott hatodik egészségügyi miniszteri konferenciájának jegyzőkönyvét és határozatát

Az igazi erőpróba most következik

Írta: Horváth Károly tü. örgy.

A közelmúlt hetekben munkában és sikerekben egyaránt gazdag időszak zárult le az önkéntes tűzoltótestületek életében. Befejeződtek az 1961. évi járási tűzoltóversenyek. Az ideiglenes próbák is önzetlen, kemény munkával, sok fáradozással jártak, de meghozták a kívánt eredményt. Ez évben először közelítettük meg a legjobban azt a célt, hogy a járási versenyeken való részvétel erkölcsi kötelesség és ezért minden testületnek részt kell vennie azokban. A megyék többségének községi önkéntes testületei magukévá tették ezt a gondolatot, hiánytalanul beneveztek és ténylegesen részt is vettek a versenyeken. Mi sem bizonyítja jobban a versenyek iránt megnövekedett érdeklődést, minthogy az elmúlt évvel szemben 1027-fel nőtt a benevezett rajok száma.

A benevezett rajok száma meghaladta a 6700-at és a versenyeken résztvevő mintegy 50 000 önkéntes tűzoltó szinte kivétel nélkül biztosságot tett arról, hogy elméleti és gyakorlati téren egyaránt felkészült a kalászos termények, az aratás és cséplés tűzvédelmére. Joggal állapíthatjuk meg tehát, hogy a versenyekre történő mozgósítás, a felkészülés sok fáradságot igénylő munkája nem volt hiábaváló.

A jelentősen megnőtt számszerű és színvonalbeli eredmények jelentőségét különösen az a tény húzza alá, hogy ezek egybeestek a mezőgazdaság-szocialista átszervezésével és mintegy bizonyosságai annak, hogy az önkéntes tűzoltók egyre inkább megértik: tűzvédelmi munkájuk jelentősége nem csökken, hanem a szocialista mezőgazdaság fejlődésével együtt még inkább fokozódik. Ismeretes, hogy a szocialista termelési viszonyok uralkodóvá válása következtében a közös gazdaságok tüztől való védelme került a tűzrendészeti szervek munkájának homlokterébe. Mindez nagyobb felkészültséget, éberséget, felelősségteljesebb munkát kíván a tűzvédelem önkéntesitől és minden dolgozótól. A gondatlanságból, és gyermekjátékból keletkezett tüzek pusztítása ma már szinte minden községben valamennyi lakos, a termelőszo-vetlekezet egy vagy két helyre hordott egy évi termését, vagyonaát veszélyeztetni.

A kalászos termények betakarítása, tüztől való védelme nemcsak a község, de az egész ország minden dolgozójának személyes és közös érdeke. Egész népünk évi kenyeréről van szó. Ez növeli mindannyiunk felelősségét, és azokat is, akik önként vállalták, hogy tűzoltótestületekbe tömörülve, önzetlen munkáival lesznek a tűzvédelemnek.

A járási versenyek során elért eredmények hasznosítására most kerül sor a gyakorlatban. Eddig végzett munkájuk akkor lesz igazán hasznos és gyümölcsöző, ha a terménybetakarítás tűzvédelmét is sikeresen megoldják. A mezőgazdaság szocialista átszervezését figyelembe véve — az idén az eddigiekénél is nagyobb szükség van arra, hogy önkéntes tűzoltók, parancsnokok és vezetőségi tagok egyaránt munkájuk legjavát adva, lelkesen vegyék ki részüket a feladatok végrehajtásából.

Azok a testületi vezetőségek járnak el helyesen, amelyek idejében és gondosan felméri a tennivalókat, a tsz-központokban, a sérülőkön, a község határában és belterületén. Személyre szólóan határozzák meg a feladatokat a területfelelősök számára és azok végrehajtásának ellenőrzéséről, számonkéréséről sem feledkeznek meg. Egyik legfontosabb feladatnak az arató- és cséplőmunkások, a szőlők tűzrendészeti oktatását tekintik. Tudatosítani és megvalósítani azt a gondolatot, hogy a tsz-ek és a község minden dolgozója — gyermekektől az öregekig bezárólag — személyesen is felelősséget érezzen s öröködjön a tűzrendészeti szabályok betartásán. Az önkéntes tűzoltók propagandamunkája és minden tevékenysége csak úgy lesz eredményes, ha az a mezőgazdasági dolgozók tömegének megértésével, támogatásával találkozhat.

A gyermekjátékból eredő tüzesetek megelőzésénél különösen azokkal a szülőkkel kell foglalkozniuk a területfelelősöknek, akiknek 3—7 éves korú gyermekeik vannak és azok felügyeletét nem tudják megnyugtató módon megoldani. Évek óta ebből a korosztályból kerülnek ki a sokszor nagy kárértékű és tragikus kimenetelű tüzesetek okozói. A termelőszo-vetlekezetekben az előírt katal- és asztagmérleteknek, a tűzvédelmi felszerelések és vízkészlet hiánytalan biztosításának szerezzenek érvényt.

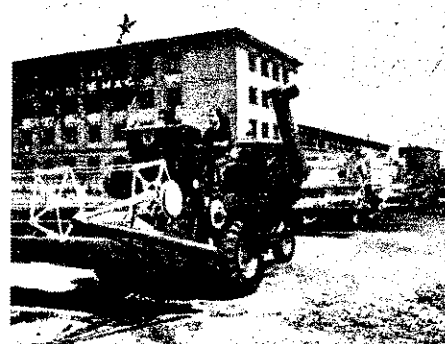
Mivel mindenütt sem az állami, de még az önkéntes tűzoltók sem lehetnek jelen, rendkívül fontos és szinte fél sikert jelent, ha magukkal a tsz-dolgozókkal ismertetik meg a legfontosabb tudnivalókat és személyükben teszik alkalmassá őket a tüzesetek megelőzésére irányuló intézkedések fontosságának megértésére, azok megtartására. Csakis ilyen módon lesznek eredményesek ellenőrzéseik, válnak hasznossá mindazok a fontos szakmai tudnivalók, amelyeket a továbbképzés során, a versenyek elméleti és gyakorlati vizsgáin elsajátítottak önkénteseink.

A legszélesebbkörű felvilágosítás, az alapos tűzkármegelőzési munka mellett is fel kell készülni minden önkéntes testületnek az előforduló tüzeknél a gyors és szakszerű beavatkozásra, azok eloltására. Ne tekintsek tehát a jövő évi versenyelő-készületekig befejezettnek a felszerelésekkel történő gyakorlatokat, hanem éppen a nyári hónapokban is tartassák meg azokat rendszeresen. Egyetlen olyan község, termelőszo-vetlekezet ne legyen, ahol nem üzemképes a felszerelés, nincs elegendő megbízható tömlő vagy nem mérték fel és nem készítették elő a vízszerezési helyeket, esetleg nem a leggyorsabb módon szervezték meg a riasztást és kivonulást.

Bizunk abban, hogy a mi önkéntes tűzoltóságunk, amely 50 000 tagját mozgósította az ezévi járási tűzoltóversenyekre, képes lesz arra is, hogy megnyerje a községek, a termelőszo-vetlekezetek támogatását és a kalászos termények tűzvédelmét is eredményesen megoldja. Az idén még fokozottabban helytáll, mint az előző évek nyári időszakában, hiszen munkájának értelmét a szocialista mezőgazdaság tüztől való védelmezésének nagyszerű feladata adja és az a tudat, hogy fáradságos munkájukban az egész ország dolgozóinak bizalmát, megbecsülését élvezik.

Kádár János elvtárs Zala megyében tett látogatása során felkereste a zalaszentmihályi „Győz a szocializmus” termelőszo-vetlekezetet is és hosszasan elbeszélgetett a szövetkezet dolgozóival

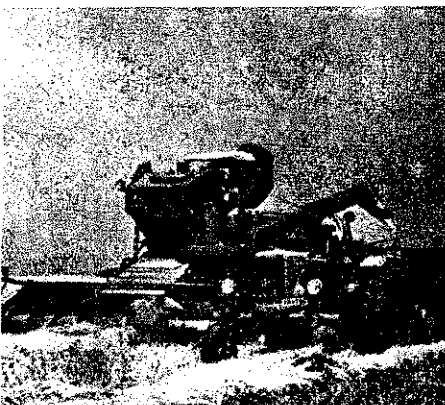
Június 18-án az EMAG-ból tíz új típusú kombajn indult el gyakorlati kipróbálásra a Kiskunsági Állami Gazdaságba

Hatalmas erejű vihar, majd árvíz pusztított Szekszárdon. Képtünkön: az egyik veszélybe került szekszárdi utca

A jászteleki „Tolbuhin” tsz-ben több szakember jelenlétében bemutatóval kezdték meg az aratást. A rendre vágó aratógépek után kombajnok cséplik az őszi árpát

A VATIKÁN a régi és a, korzerű gyarmatosítás segítője

A szíjkorbács és a kereszt együttműködése

A gyarmatosításban szinte jelképe az egyház szerepének az afrikai Kongó-vidék népei között elterjedt népmese, amely szerint „... előbb jön egy szakállas fehér és keresztet tart magasra. Ajtatosan beszél a szeretetről, türelemről, engedelmességről. Utána egy másik fehér jön, kezében szíjkorbácsal, aki arra kényszerít, hogy dolgozz neki. Hiába vonakodsz és tiltakozol. A szakállas fehér nem enged el, jutalmat ígér halálad után, a szíjkorbácsos pedig bezebebeli munkád gyümölcsét”. — Nagy igazságot fejez ki ez a kis népmese.

A Vatikán az egész egyház kezdetől támogatta a hódításokat. VI. Sándor pápa jóváhagyta a spanyolok igényét Amerikára, és az egyház tevékenyen közreműködött a meghódított területek kirablásában is. Mérhეტetlen vagyont harácsoltak össze és szállítottak el a gyarmatokról. A papok és szerzetesek egyébként részt vettek a rabszolga kereskedelemben és az indiánok könyörtelen kiirtásában is. A missziók hosszú ideig megerősített katonai jellegűek voltak, mintegy végvárai a meghódított területeknek. Jól tükrözi ezt többek között egy spanyol hivatalnoknak Latin-Amerikából 1758-ban hazaküldött jelentése, amely szerint megerősített katonai erődtéseket és missziókat akkor építenek, „ha védeni kell a meghódított területeket...”, s erősíteni szent hitünket”. Paraguayban majdnem száz évig jezsuita rabszolgáállam állt fenn, amelyet katonailag a portugálok vertek le.

Ázsiában és Afrikában is ugyanilyen módon lépett fel a Vatikán a gyarmatosítás kezdetén. Különösen nagy szerepe volt a jezsuitáknak, akik minden eszközt — a vesztegetést, a fenyegetést, a kínzást, az erőszakot minden formáját — igénybe vették a kereszténység terjesztésére, s az egyház „dicsőségének” fokozására. A Vatikán a „hitterjesztés” ügyének kézbe tartására külön kongregációt hozott létre Rómában Propaganda Fide néven, sőt a gyarmatokról jövő nagy jövedelmek és bevételek kezelésére még egy külön gazdasági kongregációt is, amely 1908-ig állt fenn.

Mindezekből természetesen következik az is, hogy az elnyomott népek szabadságharcával mindig szembeálltak. Latin-Amerikában például hosszú ideig nem ismerték el a felszabadító harcok nyomán létrejött egyes köztársaságokat. Csak 1827-ben, a spanyolok kiűzése után nevezték ki az első helyi püspököt; VII. Pius pápa indoka az volt, hogy ezzel is a spanyol király érdekeit szolgálja. Mint mondtotta, a „vallási kötelék az egyetlen eszköz, amely a kerékvágásból kiköckent alattvalókat engedelmességre bírhatja Ő iránta”. Vagyis abban a reményben tették ezt, hogy a vallás segítségével visszaállíthatják a régi viszonyokat, s a pápa szavaival a „kerékvágásból kiköckent alattvalókat” visszazökkentésük a régi kerékvágásba.

A Vatikán az imperialista gyarmatosítás segítője

A XIX. század utolsó negyedében, a monopólium uralomra jutásával meggyorsult a gyarmattartó hatalmak törekvése a még „szabad” területek elfoglalására, s a világ

területi felosztására is. A kialakuló imperializmus korának első pápai — XIII. Leó és X. Pius — egészen nyíltan támogatták a gyarmatosítást, hiszen megteremtették a kereszténység erőszakos terjesztésének feltételeit. XIII. Leó pápa 1892-ben egy enciklikában agyondicsérte Franciaországot, mert — ahogy mondta — a francia dicsőséggel együtt terjesztette a katolikus hitet is. X. Pius viszont támogatta Kongó, Madagaszkár, Indokína és Rhodézia elfoglalását. De Tripoliszt is a vatikáni tőke behatolása (Banco di Roma) készítette elő az olasz imperialisták gyarmatosító tervel számára.

A gyarmattartó országok egyházai a Vatikánnal együtt dicsőítették a kolonializmust. Az imperialista ideológusok úgy állították be a gyarmatosítást, mintha az elmaradott népeknek a civilizációt vitték volna. Az egyházak szentesítették ezt, s isteni küldetésnek tüntették fel. Mercier, belga bíboros 1908-ban — Kongó anektálása után — pásztorlevelet adott ki. Ebben leírja, hogy a „gyarmatosítás a gondviselés tervében mint a könyörületesség kollektív ténye jelentkezik, amellyel egy felsőbbrendű nép a kismiszert fajoknak a történelem adott pillanatában tartozik, s amely magasabbrendű kultúrájának szükségszerű velejárója”. Mint látható, itt újra előbukkan a „fehér faj felsőbbrendűsége”, és a gyarmatosítás mint a „gondviselés terve”. Érthető, hogy az imperialista hatalmak érdeme szerint jutalmazták ezt a nyílt támogatást. Kongóban például 216 000 hektár jóminőségű földbirtoka van az egyháznak, de más úton is részesedik az elnyomott népekből kisajtolt haszonból. Az egyház és misszionáriusai cserébe a kereszténység eszméinek a terjesztésével segítetik, hogy az elnyomott népek belenyugodjanak helyzetükbe. „Tanították” őket a „civilizáció” előnyeinek megértésére és „megbecsülésére”. Kézelfogható tehát, hogy mindkét oldalról gyümölcsöző ez az együttműködés. Az Osservatore Romano, a Vatikán lapja 1935. február 24-én egy cikkében megírta, hogy a „gyarmatosítás a nagy emberi szolidaritás ügye, amely az állhatatosság, a nagy férfias bátorság, az erős akarat és testvéri szeretet eredményeképpen valósul meg”.

Az olasz-abesszín háborúról

A gyarmatosítás nyílt támogatását tükrözi a Vatikánnak és az olasz katolikus egyháznak az olasz-abesszín háborúval kapcsolatos álláspontja. Megegyezés jött létre az olasz fasiszta kormány és a Vatikán között, hogy az egyház támogatja az agressziót, s ezért kizárólagos jogot kapott a hódított területen a vallás terjesztésére. A készülő támadással szemben világszerte nagy volt a felháborodás. Ez még a Népszövetséget is a kérdés megvitatására kényszerítette. 1935. szeptember 5-én — a vita kezdetével egyidőben — a „véletlenül” Olaszországban tartott „Eucharisztikus Világkongresszus” olasz delegációja üzenetet küldött Mussolininak, és biztosította arról, hogy a „katolikus Olaszország imádkozik szeretettel hazánk területének növekedésé-

ért, amelyet az Ön kormányzása fő rosabb egységgé”. Az olasz papság mindent megért a „nemzeti lelke felkeltése érdekében. Umbra pü Nocera egy pásztorlevelében hangszú „mint olasz állampolgár, jogosnak és nek tartom ezt a háborút”. Schuster nos 1935. október 27-én nyíltan dics az olasz hadsereget, amely „vére nel megnyitotta Abesszínia kapuit a civilizáció előtt”. Nem zavarta őt sem, hogy Abessziniában már a rég óta keresztény egyház volt. Sőt kor a kopt egyház vezetőjét a fasisz tartóztatták, és Olaszországba szállta a pápa és az egész katolikus egyhá gatott, és egy szót sem szólt érdeké

Arról, hogy a „keresztény civil ilyen terjesztése milyen „eredmén hozott az elnyomott népeknek, ideig nem alakulhatott ki valóságc az európai emberekben. A kalandos írások, s az expedíciós filmek ugyan zug képet adtak az elmaradott visz között tartott népekről. Csak a fejsza harcok sikerei után vált egyre sabbá, hogy — bár a gyarmati sorb népek országai mérhetetlenül gaz nyersanyagban, s kedvező természeti tőségeik vannak a jó mezőgazdaság melésre — mégis az életszínvonal kultúra színvonalja messze alacsony mint akárhol máshol.

A gyarmatosítás elleni harc kibontakozása és az egyh

A Nagy Októberi Szocialista Forra nemcsak Európában indított meg dalmi hullámot, hanem harcra ébre a gyarmatok népeit is. A nemzeti ö erősödése hatásaként a gyarmati iránti növekvő gyűlölet természetes terjedt a gyarmatosítást támogató m nariusokra is. Mind az imperialista mattartók, mind segítőkük, a Vatiká mára nyilvánvalóvá vált, hogy az eln eszközei mellett az előzőknél jobbar nőtt a gyarmatokon az összhang, az e érzés, s az „egyetemes” szeretet h lyozásának jelentősége. De látták, hogy más módszereket kell alkalmazni mint az előző időkben. Mindenkélt jöttek arra, hogy a nemzeti öntuda sódésének a megakadályozására ne het sikeresen felhasználni a fehé papokat és szerzeteseket. Eppen ezé szükség a helyi papság és az egyhá rarchia kiépítésére. Közrejátszott ebl is, hogy az előző időkben sem értek e eredményeket a kereszténység eszn terjesztésében — a katolikus vallá lett népszerű sem Ázsiában, sem A ban.

A Vatikán urai nagy előszeretettel súlyozták és hangsúlyozták (lásd: János 1959-ben kiadott „Princeps rum” enciklikáját), hogy a misszió v végső céljának megfelelően minc fontosnak tartották és tartják” az e hierarchia kiépítését, ahol lehet. Nem nehéz bebizonyítani, hogy a kán nem tartotta „mindentkor font az egyházi hierarchia kiépítését a gy tőkön. A kereszténység erőszakos t tése, a helyi lakosság lebecsülése mi

utja. Még ennél is inkább nyilvánvaló, ha az adatokat vizsgáljuk, hiszen XIII. János pápa szerint is *Afrikában 19-ben csak 90 pap származott a helyi lakosságból, Ázsiában pedig 919, ami hitértők, misszionáriusok sok ezres tömegéhez viszonyítva, meglehetősen csekély. Csak 1923-ban szentelték fel az első isiai és 1939-ben az első két afrikai szárazsági püspököt.*

Nagyon is kézenfekvő tehát, hogy 1919-n, a munkásosztály forradalmi harcainak a gyarmati népekre gyakorolt hatásait sürgetővé a helyi papság kinevelését. Add álljon itt ennek dokumentálására I. Pius pápa „*Rerum Ecclesiae*” enciklikája. „Tegyük fel — mondta a pápa —, egy háború vagy más politikai események vetkeztében egyik kormányt a másik váltja fel, s elhatározzák, hogy bizonyos országokból elhívólják a külföldi misszionáriusokat; tegyük fel azt is — bár ez igha fordulhat elő —, hogy a bennszülöttek magasabb polgári és kulturális színvonalra, s ennélővagy bizonyos polgári ettségre emelkedve, függetlenségre törekzenek, és el akarják űzni országukból, annak a külföldi államnak a kormányzóit, tonáit és misszionáriusait is, amelyekől ggenek, s hogy ezt csak erőszak útján dják megtenni. Micsoda összeomlás fe- egeti ezekben az országokban az egyhá- t, ha idejekorán nem gondoskodunk a resztény hitre tért lakosság szükségletei- l, és nem építjük ki fokozatosan ezen az ész területen a bennszülöttekből nevelt uk hálózatát.”

A húszas évektől elkezdődik tehát foko- ttabban a helyi papság kiemelése, s óta is egyre sürgetőbb hangsúllyal. 57-ig Ázsiában 5553-ra, Afrikában meg- ről 1811-re emelték a helyi lakosságból kerülő papok számát. 1959-ben a helyi ármazású püspökök száma Ázsiában 68, rikában pedig 25 lett. Persze, emellett vábbrá is hangsúlyozzák, hogy a hívők gy száma és lelki igényeik szükségessé szik a más országokból jött misszionáriu- k munkáját. Ezeket az egyház szerint m szabad idegenekként kezelni, mert — int XII. Pius pápa egy levelében írja: „minden katolikus pap, jogkörének gya- rrlása közben úgy van, mintha hazájában ane”.

A helyi papság kialakításának módszerei

A Vatikán a helyi papság kinevelésére ányuló munkával kapcsolatban ismételen hangsúlyozza, hogy az *eredményesség kosza érdekében figyelembe kell venni helyi sajátosságokat*. Nagy probléma pé- ul az aszkézis és más rituális kötöttség tartása. Komoly viták folvnak az egy- zson belül, hogy mennyire követelhetik ez ezeket a sürgető szükségben. Minden- etre, ahol lehet, *messze mennek az end- ményekben*. De kiterjesztik ezt az egy- zi tanításokra is, s azokba is beépítik „helyi értékeket”. XII. Pius pápát ebben kérdésben egyetértőleg idézi utódja, a lenlegi pápa: „A katolikus egyház nem csinylt le, vagy veti el teljesen a pogány ndolatot, hanem inkább, miután megtisz- otta a tévedés minden salakjától, kiegé- lti és tökéletesíti a keresztény tudással. yanúgy elfogadta... bizonyos módon agszentelve, a népek különleges szokásait régi hagyományait.”

A helyi papság és az egyházi hierarchia építése a gyarmati népek felszabadító rcainak nagy sikerei nyomán egyre sür- többé válik. Nemcsak arról van szó, gy a függetlenné váló országokban nő a

bizalmatlanság a fehér misszionáriusok- kal szemben, hanem egészében is szűkül az egyház befolyási köre, és ez az egész világon észlelhető. Ennek a legbiztosabb mutatója, hogy a világ összlakossága nö- vekedéséhez képest, csökken a kereszté- nyek száma. *Ázsiában már most is nyil- vánvaló a sok kudarc, de Európában és Latin-Amerikában is csökken az egyhá- z befolyása*. Egy francia katolikus szocioló- gus a következőkkel magyarázza ezt: „A latin-amerikai kontinens társadalmának falusi, paraszti szerkezete egy negyed évszázad alatt ipari-városi szerkezetűvé fej- lődött. A hit, amely egy falusi többségű szociális-kulturális kontextusban — akár magyarázat nélkül is elterjed — az ipari- városi környezetben nem terjed többé. Át- alakul a család formációja és funkciója, változások következnek be a fogalmak ér- tékrendjében (a materiális értékek kerül- nek előtérbe: elembertelenítő munkarit- mus, siralmas lakásviszonyok, a vallásos intézmények hiánya...). Latin-Ameriká- ban kialakul a munkásosztály és szervező- dik. E szervezkedési mód határozottan az egyház részvétele nélkül.”

A csökkenő befolyást Afrikában reméli pótolni az egyház, s éppen ezért oda írá- nyítja a fő erejét. A tapasztalatok azonban azt bizonyítják, hogy nem nagy sikerrel jár az akció. Afrika összlakosságának ugyanis csak 8 százaléka katolikus, és ez a szám nem nagyon növekszik. De veresé- get vereség után szenvednek az izlással, a mohamedán vallással szemben is. Az afrikaiak előtt ugyanis a kereszténységgel szemben az izlám úgy áll, mint a gyar- matosítás ellen harcolókat vallása, éppen ezért nagyobb a bizalmuk iránta. Mind- ezek mellett rohamosan nő a marxizmus— leninizmus hatása is. Így hát Afrikában sem valami jók a Vatikán kilátásai.

A „korszerűsített” gyarmatosítás és a Vatikán

A gyarmatosítás régi, klasszikus formái már régen lelepleződtek a világ népei előtt. Ahol a gyarmattartók görcsösen ra- gaszkodnak a régi státushoz — mint a por- tugálok Angolában —, ott ma már nem- csak a felszabadulásért harcoló nemzeti erővel, hanem a világ népeinek felhábo- rodásával is számolniuk kell. Ezek a kö- rülmények a Vatikánt is *rákényszerítik arra, hogy a gyarmatosítás régi, durva for- máit elhártsa*. Elítélő nyilatkozatot adtak ki pl. a dél-afrikai fajüldözéssel szemben is.

Az imperializmus azonban nem tud megenni a gyarmatok nélkül. Vezetői kere- sik tehát az eszközöket és a módszereket, hogy „elfogadhatóbb” módon megtartha- sák pozícióikat. Így kerültek előtérbe a gyarmatosítás raffináltabb, kifinomultabb módszerei. *S a Vatikán és papjai nem kis szerepet játszanak abban, hogy a neokolo- nializmus eredményeket érhesen el*. Azt tartják lényegesnek, hogy azt az illúziót erősítsék, amely szerint csak a „keresz- tény életforma” hozza meg az igazi szabad- ságot. De ugyanakkor figyelmeztetik a papokat, hogy a „keresztény életformát” az afrikaiak nemzeti érzelmeinek kímélésé- vel kell hirdetni.

„Szeresd felebarátaidat”, a gyarmatosítókat...

Mindenekelőtt az „*egyetemes keresztény szeretet*” elveit *akarják elfogadtatni* a fel- szabadulás útjára lépett népeknél. Nem az a fontos, hogy a helyi papság a hazája di-

csőségét segítse terjedni — mondják. „Igen szomorú dolog volna — mondta már XV. Benedek pápa —, ha valamilyen misszioná- rius olyan közömbös lenne méltóságával kapcsolatban, hogy inkább a földi hazájára gondolna, mint a mennyekre... Ez a cse- lekvési mód... kioltana minden lendüle- tet a szeretetre a lelkek iránt.” Úgy gondol- juk, nem éreketlen ezzel kapcsolatosan megjegyezni, hogy a gyarmatosítók nem így állították fel a követelményt papjaik- kal szemben, amint azt az olasz—abesszín háborúnál is láttuk. Kifejezetten a felsza- badulásért harcoló népekre vonatkozik te- hát ez az állásfoglalásuk. Nem szabad hagyni — int a pápa a papokat —, hogy a népet befolyásolja „a más népek iránti rossz akarat” szelleme a „rosszul irányí- tott nacionalizmus által, amely elpusztítaná annak az egyetemes szeretetnek a valóság- gát... , amely egyedül igazán katolikus”.

XII. Pius pápa is azt kívánta, hogy „Afrikában tovább tartson egy előítéletek- től és kölcsönös nehezletektől mentes konstruktív, együttműködés, megvédve a hamis nacionalizmus csábításaitól és rö- p irataitól úgy, hogy e gazdasági erőforrá- sokban és előjövő kiállításokban egy gaz- dag népek számára el lehessen juttatni a keresztény kultúra igaz értékeit, melyek más kontinenseken már olyan gyümölcsö- zőnek bizonyultak”. *Látható tehát a törek- vés arra, hogy a felszabadító harcokat le- szereljék és a „kölcsönös bizalom” alapján megvalósítsák a gyarmattartókkal való együttműködést*. Pontosan erre van szük- ségük az imperialistáknak is. XXIII. János pápa néger háborost nevezett ki 1960. ele- jén. A „*Corriera della Sera*” című olasz burzsoá lap így kommentálja ezt az 1960. március 4-i számában: „A forrongó Afrika, amely hatalmas léptekkel halad előre a függetlenség útján... ahol állandóan heves nacionalista és idegenüldölő, valamint fajgyűlölő megnyilvánulások tapasztalha- tók, ezentúl igen tekintélyes képviselőt kap, aki valóban vezére és mérséklője lehet.”

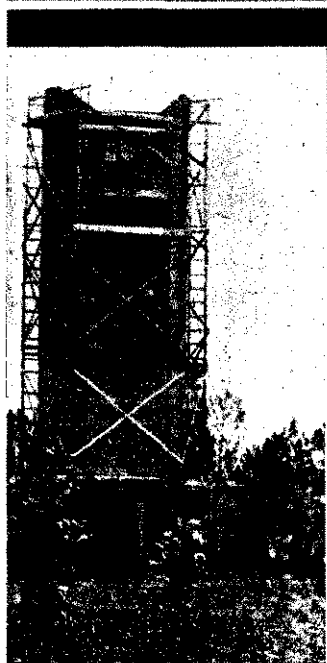
A Vatikán tehát a gyarmati felszabadító harcokkal szemben is — ugyanúgy, mint a fejlett kapitalista országok munkásosz- tályainak harcaival szemben — a kereszté- ny szeretet, a „*Szeresd ellenségeidet!*” elvet és a megbocsátás tanát veti be. Ezt tartja a keresztény ember megkülön- böztető jegyének XXIII. János pápa is: „A szeretet, amely kerül minden társadalmi, nyelvi és faji megkülönböztetést, amely kitárja karját és szívét mindenki, testvér és ellenség felé.” Ennek a keresztény sze- retetnek terjesztésére még a neves szene- gáli költő, Sedor Senghor is — aki egyé- ként hívó katolikus — szolgálatukba állí- tották. A „*Béke és bocsánat imádság*” című verse így kezdődik: „Uram Istenem, bocsáss meg a fehér Európának!” A foly- tatás vérlázító vádirat a gyarmatosítók kegyetlenkedéseiről, a költő visszatérőleg mégis újra és újra megbocsátásért könyö- rög az istenhez. Szenegál, a költő hazája, francia gyarmat volt, a vádak tehát konk- rétek, a költő mégis könyörög a gyarmato- sító Franciaországt: „Uram, a fehér nem- zetek között állítsd atyád jobbára Fran- ciaországot!”

A Vatikán módszerei, a haza szolgálatára

Persze, a Vatikán a világért sem mon- daná nyíltan ki, hogy a helyi papság ne szolgálja hazáját. Sőt hangsúlyozzák, hogy a papoknak is *hozzá kell járulniok saját nemzetük valóságos javához, de csak a*

(Folytatás a 14. oldalon)

Még mindig probléma

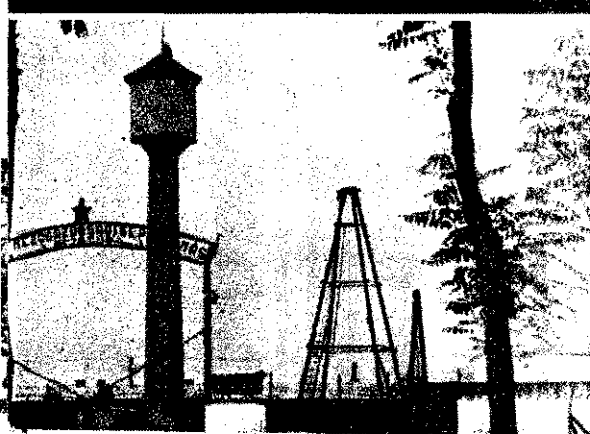

Ez a körül állványozott, épületeiben lévő viztorony a türkevei „Buzakalász” (sz. egyik üzemanyagot látja majd el vízzel. A viztoronyból táplált vízvezetékrendszerbe — erdőtüésünk szerint — három föld alatti távezapot is beiktatnak. A türkevei (sz.ekben — néhány külterületi birkaherdálytól eltérően — ma már nem okoz különösebb problémát a vízszerezés. Mindhárom (sz. bázisú türelt kútakkal rendelkezik, sőt a „Buzakalász”-ban (a jelenleg épülőn kívül) és a „Vörös Csillag”-ban egy-egy 70 m-es viztorony is a vízbiztosítás szolgálatában áll. S amit vízrendészeti szempontból rendkívül figyelemre méltó: az embleti két (sz. ben a vízvezeték-hálózatot a székrekre is kivezetik.

Kevésnek bizonyult az örményesi „C” (sz. viztoronyát tápláló kút vízhozama, s ezért egy új kút is beiktatnak a törvényterületi táplálására. A mintegy 1 méter átmérőjű kút ásásával dolgozó munkások szerint az új kút vízszintje 6-8 méter mélységben helyezkedik majd el, s a benne lévő vízszint magassága a 7 m-t is meghaladja.

A Mezőtúri Gépalomas viztoronyának tartályra már húzamosabb idő óta kong az ürességtől. A viztorony árnyékában azonban már ott szerénykedik a kultúrák állványrendszere, s a szorgos munkásokkal irányított furoberendezés minden bizonnyal hamarosan „nyakonszípi” majd az alufomosán megszokott vizet.

Köztudomású, hogy a gyakorlatban legelterjedtebb oltovíz a víz. Csak nem mindenütt fellelhető, s bizonyos könnyen — sokszor minden nagyobb anyagi befektetést igénylő „mesterkedés” nélkül — a felszítés megoldásába állítható. Ennek ellenére az oltovíz biztosítás még ma sem megnyugtatóan rendezett kérdés, s a különböző vizforrások (folyók, patakok, tavak, kutak stb.) minden igényt kielégítő vízszerezési helyek fellesztése továbbra is égető probléma.

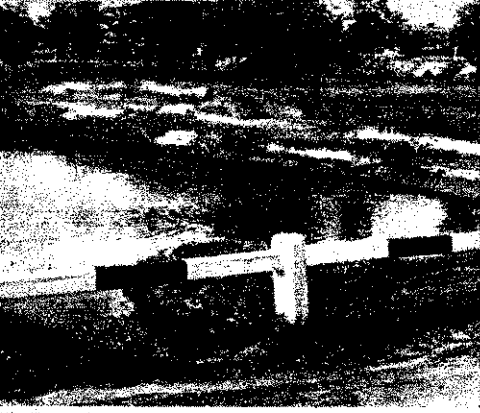
Az elmúlt évek során kétszázötvennél nagyobb lépésnek előre az oltovízszerezés szempontjából jelentős természetes és mesterséges vizforrások kiépítése, számunkra kedvező kialakítása terén. Ez a fejlődés azonban korántsem kielégítő, távolról sem tart lépést a minden irányú fejlődéssel. Még mindig nagyon sok a kiaknázatlan vizforrás, számos természetes vízlelőhelyünk kiépítetlen, vízszerezésre alkalmatlan, s általában kevés az olyan — jobbára helyi — kezdeményezés, amely ezt a fontos kérdést hivatott végérvényesen és megnyugtatóan megoldani.

A közelmúltban Szolnok megyében járunk s a kapcsolatos problémák felől érdeklődünk. Tapasztalataink — mint kópiortunkból is kiténik — meglehetősen vegyesek. Láttunk megnyugtató megoldásokat, találkoztunk biztató kezdeményezésekkel; ugyanakkor nem került el figyelmünket a tétlenség, az adott lehetőségeket kihasználatlanul hagyó közömböség sem. Mégis — mindent összevéve — az a véleményünk, hogy a megyében ha lassan is, de jó irányban fejlődnek a dolgok, s nemcsak a községekben, hanem a termelőszövetkezetekben is mindinkább térít hódít az oltovíz-biztosításra irányuló törekvés. S ha a megye állami és önkéntes támogatásával — hathatósan támogatva a társszervektől — még nagyobb jelentőséget tulajdonítanak ennek a rendkívül fontos kérdésnek, és megfogadják a lap múlt évi — októberi, novemberi és decemberi — számában közzétett — „A vízszerezés néhány gyakorlati kérdése” című — anyag hasznos útmutatóját, minden bizonnyal már a közeljövőben döntő előrehaladást érnek el ezen a vonalon is.

Megyeszerte alkalmas oltovíz-források zónáulbak a víztelepek szerteágzó rosszul megközelíthető, de az ex. t. részében vízbe esatorarendszereket. Kém — igen helyesen! — számolnak a adott lehetőséggel, sőt tovább nemcsak ügyeskedéssel, a lehető legkevesebb vízszerezési lehetőségeket teremtik a területen pl. a kötelek. „Ezüstkalász” ahol ez ex. javaslat — az önkéntes, parasztnok kezdeményezésére — „a meglevő vízszatornától nem távolabb egy kb. 200 m hosszú, s a (sz. szerűsen körülölelő, mely (arkot ágazta. Lényegében hasonlóan tartják el a (sz. helyek is, bár az a arokrendszeret karbantartás, elmulasztásából kifolyó jelenleg használhatatlan. Annyi vit benne, hogy még egy jelenléte nélkül (ten sem jelentene segítséget.

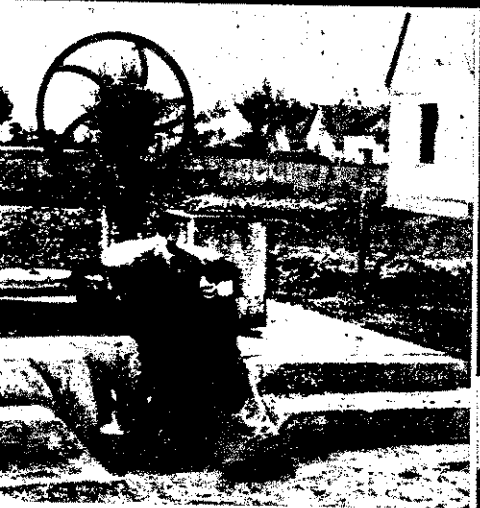
Fegyverneken és Túrkevén ideális víz-vételezési lehetőség adódik a Tisza, illetve a Berettyó holtágainak állandóan vízbe medréből. Mint a képen is látható, az országútról nemesak kézi működtetésű szerekkel, de kismotor- és gépjármű-fecskendővel is bármikor fel lehet venni a vizet. Sajnos, az említett két folyó menti községek némelyikénél korántsem ennyire kedvező a helyzet, s bizony csak alkalmas vízszerezési helyek, illetve megfelelő lejárati utak kiépítésével lehetne javítani a helyzeten...

Egy az út közül... Túrkevén — többek között — egy 75. két 50 és két 20 m-es — az illetéktelenek elől sorompóval elzárt — föld alatti víztároló medence is szolgálja az öltözővíz-biztosítást. Bizony, nagyon jó lenne, ha valamennyi vízszegény községben építenének legalább egy ilyen vagy ehhez hasonló megbízható öltözővíz-forrást...

már mind több községet foglalkoztat a közüzemi vízvezeték-hálózat kiépítésének gondolata. Fegyvernek községben pl. megkezdtek a vízvezeték-rendszer kiépítésének földmunkáit, s úgy tervezik, hogy három év alatt teljesen kiépítsék a község belterületét. A vízvezeték hálózatba — az öltözővíz-biztosítására is gondolva — kb. 200 méterenként föld alatti tűzesapokat is beiktatnak...

Kétpó községben nem tekinthető megoldottnak az öltözővíz biztosítása. A lakóházak — tanyák — ásott kúttal ugyanis gyér vízhozamúak, s kevés vizet ad a tanácsbáza előtt fúrt artézi kút is. Legkedvezőbb öltöző vízforrásnak — főleg csapadékos időjárás esetén — a községben levő kisebb tó bizonyul, bár megfelelő kiépítettség híján nem tekinthető állandó és megbízható vízforrásnak. Úgy véltük azonban, hogy az artézi kút el-folyó vizének felfogásával s a tópart, illetve a tófenék cészerű kiépítésével a kétpóiak megnyugtatóan megoldhatják vízproblémájukat...

Mezőtúr meglehetősen kiterjedt vízvezeték-hálózatának táplálásához — az elégtelen vízhozam következtében — nem bizonyultak elegendőnek a meglévő kutak. A város területén éppen ezért most több helyen is folynak kútfúrás munkálatok, s már készen áll a víztorony-pótló „hidroglobus” is. Nyilvánvaló, hogy a városi vízvezetékrendszer korszerűsítése az öltözővízszerezés szempontjából is igen jelentős...

A múlt és jelen sokat mondó s még többet sejtető jelképei Kecskédén

A következő lépés...

Az idei tavaszon emlékezetes eseményt jegyezhetünk fel a tatai járás tűzoltókrónikájában. Első alkalommal történt ugyanis, hogy a községi párttitkárok és a tanácsok elnökei úgyszólván teljes létszámban megtekintették a járási versenyt, és ugyancsak első ízben minden raj egyenruhában jelent meg a verseny színhelyén.

A felejthetetlenül szép tardosbányai találkozó nem csupán egy küzdelmes és eredményekben is gazdag időszak lezárulását jelentette, hanem ugyanakkor első szerény lépés volt egy új, nagyszerű távlatokat sejtető program megvalósításának útján is. A csapatoknak lelkesen szurkoló vezetők és a szívvel-lélekkel küzdő versenyzők látványa mindenkit meggyőzhetett arról, hogy végeredményben sikerült új, szilárdabb alapokra helyezni a testületek tevékenységét, s ma már nem mondható merésznek az a célkitűzés, hogy néhány éven belül a megye legjobbainak színvonalára emelik a járás minden tűzoltótestületét.

S hogy erre kétségkívül megvan a lehetőség, azt legjobban egy másik versengés bizonyítja. Igaz, ebben nem a másodpercekért, hanem az emberek megnyeréséért folyik a küzdelem, de ezt a versengő felek szintén hiba-

sorrendjének eldöntését a három egymással vetélkedő tanácstitkára bizva — nézzük meg kissé közelebbről, mi a helyzet a tatai járásban?

Szalai János tanácstitkár egyáltalán nem álszerénységből te-

a szertárakkal kapcsolatos kívánságokat — ami hatatlanul szép eredmény

Ez — a többi járási v... nál is tapasztalható — k... szemlélet egy igen szép e... rozással magyarázható. csak a megye több más t... vezetője, Szalai elvtárs lépett az egyik községi t... testületbe, s ott becsületvékenykedik is.

Elmondása szerint erre határozásra az a tör... készítette, hogy ne csak ról" nézze, hanem — mir... szerű önkéntes — „alulr... lássa: vajon hol is szorí... bizonyos cipő...

Egyébként — akárcsak biek —, ő is szívesen v... zott a legfontosabb szakm... meretek elsajátítására, m... tervek szerint a járási ta... vezetői hamarosan egye... ban ellenőrzik majd a t... teket és vesznek részt a... mozdulásaikon. „Márpe... mint mondotta —, a ren... zat és az egyenruha köte...

Járásszerte nem azért nek rendszeresen a tűz... bizottságok, mintha kev... az értekezleteket, hanem... — mint hallottuk —, mer... különben nem tudnák... állandóan a járási tűzv... ütőerén tartani. Így... szinte minden hónapba... vitatják a soron levő i... feladatokat, s ugyanakk... két tanácselnök is b... községe tűzrendészeti h... ról, tekintve, hogy az... egyben a helyi tűzvéde... zottságok elnökei. Ilyen... után alaposan „megizza... elnök, aki nem készül... beszámolóra, vagy pedi... bákért netán másra aka... rítani a felelősséget. ugyanis korántsem zár... jelentés elutasításával...

Juhász István

pont nélkül akarják megoldani. Verseny ez a javából — annak ellenére, hogy nem egy győztese lesz, hanem kétezernél több nyertese: a megye önkéntes tűzoltói.

Úgy hallottuk, pillanatnyilag a tataiak ragadták magukhoz a vezetést, de mögöttük a dorogiak és a komáromiak is igencsak felzárkóztak. Éppen ezért — a helyezések jelenlegi

Szalai János

relte a beszélgetést minduntalan a nehézségekre. Három esztendővel ezelőtt talán fele ennyi eredménnyel is elégedett lett volna. Most viszont valósággal mentegetődzik, amiért „csak” ez év végére lesz valamennyi önkéntesnek egyenruhája, s „még” két esztendő kell ahhoz, hogy korszerű tűzoltószertár legyen minden községben.

Pedig hát mindössze pár tucat egyenruha a „hátralék”, és 16 helyen már megoldották vagy a közeljövőben orvosolják

Négyen a sok közül... Bartha Gyula r. tórn., a tarjánai testület elnöke, Hartmann Antal parancsnok, Sulyok Ferencné tanácselnőknő és Greiner Tibor, az önkéntesek munkáját szívvel-lélekkel támogató járási tanács osztályvezetője

bbek között ezért is tük
ek el ilyen gyorsan azok
r foltok a járás térképé-

*

sz István elvtárs, a járá-
bizottság első titkára
b olyan aprólékosan jól
a testületek helyzetét,
a két közvetlen főnök:
János és Varga Aron
a kirendeltség vezetője.
énye szerint az emberek
körülményeik alapos is-
e nélkül egyszerűen lehe-
lenne politikailag irányít-
testületek tevékenységét.
hangoztatta, nagyon je-
politikai tényező a köz-
ként 25—30 főre becsülhe-
kéntes. A tordasi Dudás
, a bokodi Csonka László,
i Csonka István és a vér-

leti parancsnok, tiszteletbeli
KISZ-tag — no és önkéntes
rendőr. Ime, egy, a róla szóló
számítalan kis történet közül.
(Igaz-e, nem-e, nem jártunk
utána, csak azt jegyeztük fel,
amit hallottunk.)

Egy tüzesetnél valamelyik
helybéli lakos Hartmann An-
tal parancsnok többszöri felszó-
lítása ellenére is vonakodott se-
gédkezni az oltásnál. A pa-
rancsnok erre — mi tagadás —,
kissé arcul legyintette a reni-
tenskedőt. Hogy mi lett a do-
log vége? Bocsánatkérés, csak
éppen a „sértett fél” részé-
ről...

De a többi testületi tag is
szívesen vállal különféle meg-
bízásokat. Így pl. Eipl István
és Hóz Ferenc szintén erősségei
a helyi önkéntes rendőrségnek.

m kiváló tűzoltólány a sok-sok sikerrel büszkélkedő vértessomlói versenyrajból: Krüpl Borbála, Richter Borbála és Krüpl Teréz

nai Hartmann Antal —
csupán néhányat említ-
azok közül, akikről oly
szeretettel beszélt —, pl.
nagy érdemeket szereztek
vetkezeti szervezésben.

*

vikükkel személyesen is
merkedhettünk. Mintha
a népmesék hírneves tré-
álóinak kései unokája
, kedves humorával még a
morabb embert is pillana-
latt jókedvre deríti. Pedig
ként nagyon is komoly
r, s az itteniek nem tré-
tartják a falu „eszének”.
ként még a vidámságánál
foghatatlanabb a munka-
e és a segíteni akarása.
os tisztség viselője, jólle-
egyszerű hivatalság. Így
k között tanácsstag, testü-

Itt említjük meg, hogy Bartha
Gyula rendőr törm. viszont a
tarjáni tűzoltótestület elnöke,
minderről azonban majd egy
más alkalommal beszélünk.

*

A kis Vértessomlón örvende-
tes gondja van egy nagyszerű
asszonynak, Sutyok Ferencné
tanácselnőknőnek. Legalább 30
új jelentkező lenne a testület-
be, jóllehet, a lakosság számá-
hoz képest itt is igen nagy a
létszám. Az újabb létszámnöve-
kedést azonban már nem bírná
el a költségvetés.

Kissé hihetetlennek hangzik
ugyan, de mégis ez az igazság,
hogy elsősorban az önkéntesek
vasfegyelmé vonzza a testület-
be a mindkét nembeli fiatalsá-
got — no és természetesen a

Ime a hírneves „mezítlábasok”: Jakobi László, Pffiszterer György, Böhm János, Schweininger János, Jakobi János, Pffiszterer Károly. Középen Koller Ferenc parancsnok

„mezítlábas világrekorder” út-
törők és a hasonlóan kiváló
tűzoltólányok példája. A „me-
zítlábas” jelző akkor ragadt
ezekre az időközben felcsepere-
dett fiatalemberekre, amikor az
egyik megyei versenyen enge-
délyt adott nekik a rendezőség,
hogy mezítlábasan szereljenek.
Az ellenfelek nem is tiltakoz-
tak, mivel azt hitték, hogy ezek-
nek a kislányoknak úgysem lesz
majd komolyabb szerepük a
helyezések eldöntésében. Mire
aztán felocsúdtak, a mezítlába-
sok „utcahosszal” elsők lettek.
(Tardosbányán egyébként hiba-
pont nélkül 31 másodperces idő-
eredményt érték el a kocsifecs-
kendő-szerelésben!)

De egy másik — az előbbinél
nem kevésbé értékes — siker
kivívásában is orozzlánrészt
volt az itteni önkénteseknek. A
területfelelősök jó munkájának
eredményeként a község járási
második lett a „Rendes ház,
tisztá udvar” mozgalomban. De
mindez csupán néhány adalék
sokoldalú tevékenységük bemu-
tatásához. Hiszen Koller Ferenc
parancsnok vezetésével még ar-
ra is vállalkoztak, hogy a szom-
szédos várgesztesieket átsegít-
sék a nehézségeken.

*

Hát körülbelül ilyen szintre
akarják felemelni a most még
kissé hátul kullogókat. Mert
bizony ma még nem csupán a
szomoriaiak „szomorítják” néha
a járás vezetőit. Bár meg kell
hagynunk azért, hogy e furcsa

nevé községben is tapasztalható
valamelyes előrehaladás.
Legalábbis értékes harmadik
helyezésük erről tanúskodik.
De jellemző példaként megem-
líthetjük a kömlődieket is, mi-
vel három esztendővel ezelőtt
ott jóformán csak a parancs-
nok tevékenykedett. Ma viszont
30, túlnyomórészt fiatal önkén-
tes vesz részt a közös munká-
ban és a foglalkozásokon.

*

„Túlságosan rózsás ez a hely-
zetkép” — mondhatná valaki.
— Pedig nem így van, hiszen
a járási viszonylatban évek
óta csekélynek számítható me-
zőgazdasági tűzkár, s a negy-
vennél több tüzeset sikeres el-
oltásában való részvétel félre-
érthetetlenül állításaink igazát
tanúsítja. De ezt igazolja az is,
hogy ma már a testületi tag-
ságnak közel 70 százaléka rend-
szeresen részt vesz a tovább-
képzéseken. S ez korántsem le-
becsülendő eredmény, mert
többségükben három műszak-
ban dolgozó ipari munkások és
fiatal bányászok az itteni tes-
tületek tagjai. Emellett sokan
közülük munkahelyükön is tűz-
oltóskodnak.

S ha netán valaki továbbra
is tamáskodna, úgy azt taná-
csoljuk neki, látogasson el a
járásba, és a saját szemével
győződjön meg arról, hogyan
hajtották végre elvtársaink az
1958. szeptember 12-i párthatá-
rozatot.

— gádor —

Szomorú látvány Szomoron...

Az önkénteseket dícséri...

HIVATALOS TANÁCSKOZÁS VOLT-E vagy inkább meghitt, baráti beszélgetés? Ez is, hiszen nagyon is komoly dolgokról tárgyaltak, kötetlen, őszinte véleménycsere formájában.

A rövid beszámolóknak talán az volt a legérdekesebb része, ami voltaképpen csak kiérződött belőle. Mert ha nem esett szó róluk, azért elsősorban mégiscsak a falu negyvenhárom önkéntes tüzoltóját dícséri minden látszólag száraz számadat.

Zigó István, a veterán parancsnok a ruházattal kezdte. No, nem azért, mint ha ezt tartotta volna a legfontosabbnak, de e sokáig fájó s most végre orvosolt kérdés önkéntelenül is odakiváncsolt a szűzias betűkkel teleírt füzetlap elejére. S ha már így esett, nyomban bejelentette az újabb igényeket is: hét mászóvív, hét fejsze meg egy sugárvezető köpeny beszerzésének szükségességét.

AZ ELMELÉTI ÉS GYAKORLATI FELKÉSZÜLTÉSEGET a versenyen szerzett két értékes helyezést és az a tény bizonyítja, hogy 24 elméleti vizsgafeladatuk közül 22 „jelesre”, kettő pedig „jóra” sikerült. Zárógyakorlatukon a kocsiíveskendővel öt-, a mozdonyíveskendővel pedig nyolc perc alatt érkeztek ki a feltételezett kárhelyre.

A tavaszi lakásszemlélet időben elvégezték s rendbehozták a szertárukat is. Mint megtudtuk, társadalmi munkával egy klubhelyiség építését tervezik és önerőből televíziós készüléket meg sportfelszereléseket akarnak vásárolni. A to-

vábbi tervek között pedig egy tömlőszáritó torony építése is szerepel.

A MÁSODIK NAPIRENDI PONT KERETÉBEN a nyári mezőgazdasági munkálatokkal kapcsolatos feladatokkal foglalkoztak.

Az iskolaigazgató, az idős munkásőr, a tsz elnöke és a moziüzem vezetője — tehát az elnök és a titkár mellett a tanács végrehajtó bizottságának jelen levő tagjai sok figyelemre méltó észrevételeket. Néhányat ezek közül tel is jegyeztünk.

Így például azt, hogy a vértesszőllői tsz tagsága ma már minden beruházás nélkül képes megoldani a szűrkút oltóvízzel való ellátását. A közeli patak víznélkies felduzzasztásával biztonságos helyzet teremtenek, sőt a behordás idejére még egy kétezer literes lajtort is „bérbe vesznek”.

De igen figyelemre méltó volt a gyermekek nyári foglalkoztatása ügyében tett javaslat is, hiszen ez nagyon is megelőző tűzrendészeti probléma, s másutt is érdemes, sőt szükséges lenne sürgetni a megoldását.

MIT IS MONDJUNK MÉG, hiszen a továbbiakban is minden közösségben jól ismert feladatokról tanácskoztak. Talán még csak annyit, hogy a jogos dícséret mellett azért nem ártott volna konkrétan meghatározni: milyen támogatást adhat a testület szép terveinek megvalósításához az ókat addig is mindenben készségesen segítő vértesszőllői tanács végrehajtó bizottsága.

— g —

Ezt a takaras házat

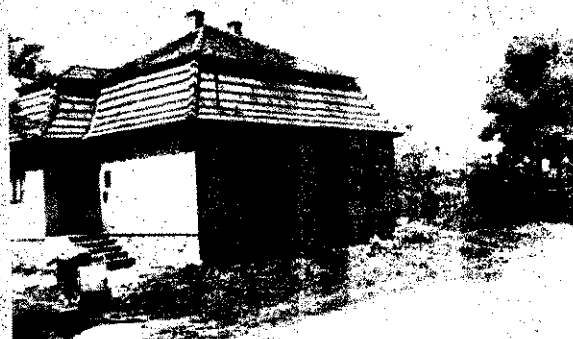
Szőny község határában ház ma már nem különösebb szenzáció, hiszen héttel ezelőtt építeték szerte az országban számos Somogyi István tűzoltócsalád építész elvtárs, a helyi tetti már ilyen fürdőüzemi őrsparancsnokság szobás otthont magának. Minthogy örvendetesen az is egyre inkább min-

Igaz, egy-egy ilyen új dennapos esemény, hogy

az egység kollektívája értékes segítséget ad az építkezőnek. Így történt ez alkalommal is.

Ezúttal Edvi Gyula tűz. tiz., a KISZ-szervezet titkára, Bán János tűz. szkv., Paulovics Imre tűz. tiz., Eger Gergej tűz. tiz. meg az őrs több más KISZ-fiatlájából állt az önkéntes építőbrigád. Legközelebb minden bizonyosan Somogyi elvtársat is ott találhatjuk majd az építők sorában, hiszen — mint a KISZ-fiatlajok mondták — egymást segítve valamennyien könnyebben birkózhatnak meg az otthonalapítás korántsem könnyű problémájával.

— g —

TEGYÜ

(Folytatás az előző számból)

Nem egy esetben előfordult, ha ilyen eljárás alkalmával az elkövető adták, hogy lényegében látják azt magatartásuk helytelen volt, és a fokozottabb gondot fordítanak a szabályok megtartására. ezért rendelkezett a szabálysértésről szóló 32/1955. (VI. 8.) MT sz. r. 44. §-ának c) pontja úgy, hogy amiben a cselekmény súlya csekély és az elkövető személyi körülményei indokolt szabálysértés tényének megállapításáért a pénzbírság kiszabását mellőzve az elkövetőt figyelmeztetésben részesíteni. A figyelmeztetés során

VÉBÜK A TÖZKÁR

DOLGOZÓ NEPÜNK KE

oktatni az illetőt a helyes magatartás bályokra, s a szabálysértési ügybe szüntető határozatot kell hozni.

Követendő kezdeményezés

A propagandamunka gerincét a kezdeményezésnek kell képeznie! Irányos propaganda nem nélkülözhet adott terület jellegének, tűzkárstajánának legmegfelelőbb helyi kezdeményezést, pedig elsősorban ennek kell a gondatvékenység alapját képezni. A feladat, hogy az utóbbi időben meggyőződés, (mint pl. Csongrád, Fejér) helyes kezdeményezés található. A szegedi alosztály beosztottai meggyőződtek arról, hogy a gyerekszülők nem fordítanak kellő gondot a gyűjtőeszközök biztonságos tartására. Számos ízben tapasztaltuk, hogy egyes iskolások még az utcán is hányoznak. Ezt az észrevételt egy közlésen tettenért gyermek iskolaigazgatóknak jelentettük, s megkértük arról, hogy tegyék vizsgálat tárgyává — a tanárok let bevonásával — hogy hány gyűjtőeszköz található a gyűjtőeszköz vagy ehhez tartozó tárgy, valamint cigareta. A vizsgálatot független kérték, tartanak közös értekezést az érdekeltek szülők részére, és így a figyelmet azokra a veszélyes

Szoldakulbá propagandamunkáinkat

ek ezzel kapcsolatban jelentkeznek. gálát során mintegy 10 növendéknek gyújtóeszközt, illetve cigarettát. e a tárgyakra az igazgató a tanulók-íratta nevüket. Ezt követően az tóval közösen ankétot rendeztek, en a tanulók szülei szinte ki-nélkül megjelentek. Rövid elő-keretében ismertették a legfon-
 tűzrendészeti szabályokat, majd zették a „Gyufa”, a „Tilos” és a „Lángok” című tűzrendé-
 tárgyú filmet. Rövid kioktatás után lőknek visszaadták a gyermekektől-
 tűzveszélyes tárgyakat. A beszél-
 során a szülők megígérték, hogy il fokozottabban ügyelnek majd arra, gyermekeik kezébe gyufa vagy egyéb beszköz ne kerülhessen, és erre is-
 eiket is figyelmeztetik. Megítélésünk t a kezdeményezés nagyon helyes s ezt más tűzrendészeti hatóság ten-
 is eredményesen alkalmazhatnánk. n helyesnek tartjuk a Fejér megyei yparancsnokság kezdeményezését is, a megye területén a 7—8. osztályos-
 akból úttörő—tűzőlő rajok szervezé-
 ztá meg. Ezzel kapcsolatban az osz-
 arancsnokság a megyei tanács műve-
 osztályával közösen valamennyi is-
 igazgatóját írásban is megkereste. A zetéshez az illetékes I. fokú hatóságok-
 i megelőző és mentő tűzrendészeti-
 közásban segítséget nyújtanak. Az-
 dolás szerint ezek az úttörőtűzőlő-
 tok látják majd el az iskolák tűzvé-
 feladatait, és az úttörő-tűzőlők biz-
 a nyári táborozás idején a tűzvé-
 szolgálatot. A terv szerint az isko-
 zoltósapatai házi versenyeket szer-
 k, és majd a győztes csapatok vers-
 részt a nyári táborozásokon. A házi-
 nyeken megfelelő eredményt elért-
 z-tűzőlők jogosultak a megkülönböz-
 úttörő-különpróba jelvény viselésére.
 elméleti felkészítés eredményesebbé-
 érdekében tűzrendészeti tájékozta-
 tat tartottak. Ezt követően az iskola-
 i kara tűzvédelemmel kapcsolatos-
 zatotkat íratott, s ezeket a tanács mű-
 ési osztálya és a tűzrendészeti hatóság-
 en értékelte. A legjobb dolgozatokat-
 ér megyei Hírlap is közölte.

n jönnek és célravezetőnek tartjuk a-
 zrendészeti hetek” rendezését. Így pl.
 d megye egész területén február 19.
 között a tűzrendészeti helyzet meg-
 dítása érdekében „Tűzrendészeti he-
 rendeztek. Ez az időszak volt ugyanis
 tiszttika szerint — az elmúlt évek ta-
 alatai alapján — a legkritikusabb. A-
 zetéshez segítséget adott a megyei
 s igazgatási és oktatási osztálya, de
 ölcsozóban segítettek az önkéntes tűz-
 stületek is. A megyei parancsnokság
 s körben tájékoztatta a lakosságot.
 riportot is készítettek, interjú foly-
 k az alsóztályparancsnokkal, az is-
 gazgatóval, a tanácsai szerv képviselő-
 akik elmondották, milyen intézke-
 tették a tűzrendészeti hét program-
 kapcsolatban. Megyeszerte filmveti-
 et szerveztek és mindenütt tudatosí-
 k a tűzrendészeti előírásokat.

sonlóképpen jártak el Fejér megyé-
 s, s a „hét” során valamennyi község-
 minden értekezleten (pártnál, tanács-
 megbeszéléskor) a tűzrendészeti kérdése-
 a bolthálózatok eladói pedig a tűzvé-

szélyes anyagok eladásánál felhívták a vá-
 sárlók figyelmét a fokozott óvatosságra és
 az elővigyázatosságra, és ismertették az
 alapvető megelőző tűzrendészeti szabályo-
 kat.

Lehet kevés pénzből is

Veszprém megyében, Várpalotán a leglé-
 nyegesebb tűzoltóelőírások tudatosítására
 tűzoltóhíradót adtak ki. Csongrád megyé-
 ben pedig a propagandamunka megjaví-
 tása érdekében negyedévenként „Tűzek a
 megyében” címmel regionális propagandabrosúrát
 jelentettek meg. Ezzel a brosúrával látták
 el az önkéntes tűzoltótestület tagjait, és

felhívták a figyelmet a további propagan-
 dafeladatokra. Több megyében — mint pl.
 Szabolcs, Zala, Heves egy-egy jellegzetes
 tüzesetet, illetve tűzrendészeti témát
 brosúra formájában dolgoztak fel. Rendki-
 vül izléeses, egyszerű, de emellett olcsó és
 kevés költséggel járó lakóházi tájékoztatót
 készítettek Vas és Pest megyében.

A felsorolt és kiragadott néhány példa
 is mutatja, milyen számtalan lehetőség
 áll rendelkezésre a tűzrendészeti szabá-
 lyok tudatosítása terén, csak komolyan
 foglalkozni kell a témával. A tűzrendészeti
 szervek feladata, hogy saját területükön
 milyen propagandalehetőséget valósítsanak
 meg. Láthatjuk, hogy nem minden propa-
 gandatevékenység igényel pénzügyi fe-
 dezetet.

Megítélésünk szerint jelentős mértékben
 elősegítette a propagandamunka kiszélesí-
 tését a Tűzvédelmi Kiállítás. Az eddigi ta-
 paszlatatok szerint helyes volt a kiállítás
 szervezése. A kiállítás anyagára a társ-
 szervek is felfigyeltek, és segítséget nyúj-
 tottak annak megrendezéséhez. A legtöbb
 helyen jól szervezték meg a kiállítást, és
 külsőségeiben is reprezentatív volt. Kie-
 melkedő, lelkes és jó munkát végeztek
 Csongrád megyében a Szegedi Ipari Vásá-
 ron, Fejér megyében a Mezőgazdasági Ki-
 állításon, Borsod megyében Miskolcon,
 Hajdú megyében Debrecenben, Nógrád
 megyében és Budapest számos kerületé-
 ben. A kiállítás főleg ott érte el átlagon
 felüli sikerét, ahol más rendezvényvel
 vagy eseménnyel kapcsolták össze. Úgy
 gondoljuk erre a jövőben is alkalom nyí-
 lik.

Amiben segítséget kérünk

A vendégkönyvekbe történt több bejegyzés
 azonban arra hívta fel a figyelmünket,
 hogy a kiállítás anyagának továbbfejlesz-

tésével feltétlenül foglalkoznunk kell. Töb-
 bek között helyes felvetés volt, hogy a
 fényképek mellett több szemléltető esz-
 közre lenne szükség. Ezen a téren kérjük
 az elvtársak segítségét. Pl. az elektromos-
 sággal kapcsolatos tűzkeletkezési okoknál
 szemléltetni kívánjuk a hibás és nem szab-
 ványos szereléseket, és azok következmé-
 nyeit, ugyanakkor a szabványosakat és
 azok előnyeit is. Egy-egy tüzeset tanulsá-
 gait is szemléltetni kellene, a keletkezési
 ok és a megelőző tűzrendészeti szabályok
 megszegésének feldolgozásával. Ott, ahol
 erre mód van, dolgozzák fel az elvtársak
 az anyagot. A kivitelezéshez minden se-
 gítségét megkapnak.

Végül — de nem utolsó sorban — a
 központi propagandamunka megjavításá-
 hoz is kérjük az elvtársak segítségét. Baj-
 az, hogy az elvtársak nem tájékoztatnak
 bennünket megfelelően azokról az esemé-
 nyekről, amelyeknek propagálása a köz-
 ponti sajtón keresztül indokolt lenne.
 Sokszor nem szerzünk tudomást olyan hő-
 sies, bátor, kiemelkedő magatartásról,
 melyet akár az állami tűzoltóság, akár az
 önkéntes tűzoltóság tagjai tanúsítottak.
 Kérjük és egyben elvárjuk az elvtársak-
 tól, hogy tájékoztassanak bennünket azokról
 a rádiót, televíziót vagy a központi
 sajtót érintő eseményekről, amelyek is-
 mertetése a tűzrendészeti érinti, hiszen a
 sajtó — a közérdekre való tekintettel —
 rendelkezésünkre áll.

Úgy gondoljuk, hogy a propagandatevé-
 kenység megjavítása nem szorítkozik egye-
 dül és kizárólag az állami tűzoltóság tag-
 jaira, hiszen a tanácsok, az üzemek is fe-
 lelősek a tűzrendészeti helyzetért, és an-
 nak megszilárdítása közös feladat. Mind-
 nyájunk közös ügye, hogy a propaganda-
 tevékenység kiszélesítésével is tovább szí-
 lárdítsuk a tűzrendészeti helyzetet.

Dr. Félix László
 tű. őrgy.

Csehszlovák barátainknál

Jan Caban kapitány megnyitja a versenyt; mögötte a verseny ünnoka: Jan Gibala, a járási nemzeti ság titkára

A CSPO (Csehszlovák Tűzvédelmi Szövetség) SAFARIKOVÓI HELYI SZERVEZETE a közelmúltban szívélyes hangú levélben hívott meg bennünket a június 11-én, Abafalván rendezett járási tűzoltóversenyre. Mint meghívásukban írták, és később szóban is sokszor kifejezésre juttatták: szeretnék, ha meggyőződésünk önkéntes tűzoltórajaink felkészültségéről, és tapasztalataink kitésítésével tovább mélyítenénk, erősítenénk barátságunkat.

Olyan őszinte szívvel fogadtak bennünket, mint amilyen őszinte óhajttal tükrözött baráti meghívásuk. Két napig élveztük vendégszeretetüket. Ez az idő nem sok ugyan az alapos tájékozódásra, az építő eszmecsere, mi mégis úgy éreztük, elegendő volt ahhoz, hogy csupaszív barátokat, tűzoltókat és a közös cél érdekében velünk vállaltva harcoló elvtársakat ismerjünk meg.

Láttuk egyszerű technikát felkészültségüket, őszintén feltárták előttünk problémáikat, s elmondották a tűzvédelmi helyzet és a területi élet további megszüntetését célzó terveiket.

MEGGYŐZÖDHETTÜNK ARRÓL IS, hogy a r-makzombati járás pártszervezete és nemzeti bizottsága milyen nagy gondot fordít a tűzvédelmi kérdések megoldására, s arra, hogy a Csehszlovák Tűzvédelmi Szövetség járási és helyi szervezetei betöltsék fontos szerepüket a nemzeti vagyon védelmében.

Náluk más alapokon szervezett a területi élet. De versenyek rendszere és a versenyszereleési feladatok megoldási módja is eltérő a miénktől. Mégis csak beszédük, egyenruhájuk színe és felszerelésük gazdagsága emlékeztetett

bennünket arra, hogy nem otthon vagyunk. A versengés, a jó eredmény elérésére törekvés itt is éppúgy hajlóereje az első helyezésért folytatott küzdelemnek, mint a mi önkéntes tűzoltóinknál.

Messzemenő gondoskodásuk révén megcsodálhattuk az Alacsony- és Magas-Tátra gyönyörű tájait, s az útvonalunk mentén a városok, falvak, ipari és mezőgazdasági létesítmények sokaságából képet alkothattunk a testvéri csehszlovák népnek az új társadalom építése során elért nagyszerű eredményéről.

IDEHAZA ES A HATÁRON TÚL nem először nyílt alkalmunk a szomszédos testvéri ország tűzoltóival való találkozásra. Barátságunk az évek során egyre inkább elmélyült, s kapcsolataink szorosabbá váltak. Figyelemmel kísérjük egymás eredményeit – kölcsönösen hasznosítjuk a jót, a gyorsabb fejlődést biztosító újat. Csehszlovák tűzoltó barátaink közül sokat ismerünk személyesen is. S ahogyan őszinte, tiszta érzéssel élnek bennünk a régebbi találkozások emlékeit, most ugyanúgy szívünkbe zártuk Julius Kajka, Frantisek Mezse, Jan Caban kapitány, André Majoros, Juraj Kálosi és a többi, a rövid ismeretség során bennünket olyan nagy szeretettel körülvevő önkéntes tűzoltó elvtársakat – s mellettük Martin Sulek, Jan Gibala elvtársat és a járási pártbizottság meg a nemzeti bizottság többi funkcionáriusát is.

MINDÖSSZE KÉT NAPOT TÖLTÖTTÜNK NALUK, mégis sok hasznos tapasztalattal gyarapodtunk csehszlovák tűzoltó barátainknál. Túl az országhatáron jártunk, mégis mindenütt úgy éreztük, a miénk között vagyunk... —beszteri—

A június 4-én, vasárnap Visontán lezajlott tűzoltóverseny látványosságai közül egy villanásnyi jutott a győngyösieknek egy részének is. Már kora reggel harsogó kiirtószó verte fel a széles Kosuth-Lajos utca csendjét, amelynek ütemére egy majdnem századnak is beálló tűzoltóegység menetelt a város központja felé. Amerre elhaladtak, a járókelők érdeklődéssel és tetszéssel nézték a szép egyenruhás, fegyelmezett egységet.

Adács község önkéntes tűzoltósága, útban a járási versenyre, a vasútállomásról a járási alosztályparancsnokságra tartott, ahonnan gépkocsival folytatta útját.

A község „dísz-százada”

Kóczián László (mindenki Laci bácsija), aki főhadnagyi rendfokozatot visel és hosszú évek óta látja el a parancsnoki tisztiséget, elmondta, hogy községükben mindenki nagyon szereti a tűzoltóságot. Jelenleg is jóval nagyobb a létszámuk az előirtnál. Rendszeresen tartanak gyakorlatokat és állandóan folyik a kiképzés, hogy adott esetben megfelelő segítséget tudjanak nyújtani a népvagyon megmentésére. Ennek érdekében nem sajnálnak időt, fáradságot, s esetenként még anyagi áldozatot sem.

— Nálunk a tűzoltóság a község díszszázada, de egyben vagyonvédő „helyőrsége” is. Nemcsak a község lakossága, de a párt és a tanács is minden támogatást megad részükre.

— Alhadnagyi elvtárs, légy szíves közelebb jönni — szólít meg most egy jóvágású, fiatal tisztet, mire az kemény léptekkel tesz eleget a kérésnek és bemutatkozik:

— Gyóni László vagyok.

— A községi tanács VB elnöke — egészíti ki a parancsnok.

Ezek után, úgy gondolom, az előbb elmondottakhoz nem szükséges további kommentárt fűzni.

Dávid József

JÚNIUS 10-ÉN DÉLELŐTT 11 C mintegy másfél órán át tart szakadás zúdult Szekszárdra. Kb. eső hullott a város területére, illetve határára, majd folyamatosan utáni órákig még további 8—10 csapadékot mértek.

A lezúduló víztömeg által megterésben feltöltött vízlevezető részben percekben belül megteltek, a mennyiségű és a hegyoldalokról víz befogadására képtelenné váltal járult a vízlevezető elégtelensége nem teljesen kiépített óvárok-rendszere a korszerűtlen, részben elavult, hiányos csatornarendszer is.

A VÁROS VADVÍZ ELVEZ szolgáló állandó és időszakos patkok rövid idő alatt kiléptek medr a hatalmas mennyiségű víztömeg a város alacsonyabb fekvésű, mi utcáját, s nagy mennyiségű iszapdalékkal borította el azokat.

A lehullott csapadék — az 70—80 mm-t is figyelembe véve

A 4x100-as staféta itt komoly versenyszámnak számít. A két-két résztvevőnek „csak” 100 méteres távon kell néhány akadályt leküzdenie, mégis alaposan próbára teszi mindkettő állóképességét. A képen látható létrát egyébként először össze kell szedni, s az áthatolás csak azután történik. A vízzel telt puttonyfecskendő tekintélyes súlya sem éppen gyerekjáték ilyen körülmények között.

Sikerült! A sugárral „lelőtték” a konzerves dobozt... A következő pillanatban égnek eresztik a sugarat; a motorkezelő és az ellenőrző stopperórája pontot tesz a csapat versenyszerelésére.

Vendéglátóink otthona: a safarikovói tüzoltószertár. Nemesak a szemnek jóleső látvány, hanem belső elrendezése és gazdag felszerelése is minden igényt kielégítő.

Mindenkinek ismernünk kell Elméleti és a bizottság előtt. Mindössze annyi a különbség, hogy itt a rajtjel állnak, mert a drukkkor már a jobb akkora, mint a mi önkénteseinknél.

Küldöttségünk és kísérőink a festői szépségű Štrbské Pleso sétányán, útban a tó felé.

Felhőszakadás Szekszárdon

(Tudósítónktól)

300 000 m³-t, és a várost határoló hegyek- l mintegy 23 000 m³ iszapot, illetve ter- földet sodort a város belső területére, fősorban utakra, járdákra, lakásokba, agsorokba. A víz magassága helyenként —120 cm között változott, és mintegy 5 kh kultúrnövényeket termő mezőgaz- sági terület is víz alá került.

A RENDKÍVÜLI HELYZETRE VALÓ EKINTETTEL, június 10-én 11 óra 30 rekor Szekszárd város területén az osz- lytörzs, valamint a szekszárdi városi és rásí alosztályparancsnokság beosztottai szére szigorú készülségi szolgálatot ren- ltek el.

A továbbiakban riasztották a tolnai, ddi községi, a Szekszárdi Kendergyár, a . sz. AKÖV üzemi, továbbá a kajmádi G önkéntes tűzoltóságát. Segítséget kér- k a helyi honvéd kiegészítőparancsnok- g, valamint a honvédség helyi alakula-

tainak parancsnokaitól a veszélyeztetett lakóházak kiürítésére, a rendőrségtől pe- dig a közrend biztosítására. Igénybe vettek továbbá a 25. sz. AKÖV-től 4 db teher- gépkocsit, kismotorfecskendők szállítására.

A tűzoltóság irányítása alatt 58 fő állami és önkéntes tűzoltó és 35 fő honvédségi közérő vett részt a mentési munkálatok- ban, 22 db különböző típusú gépjármű-, il- letve kismotorfecskendővel.

A KÖZ- ÉS GÉPIERŐK három, egymás- tól távolabb eső nagyobb kiterjedésű ve- szélyeztetett területen dolgoztak. Mindhá- rom helyen a közvetlen irányítást állami tűzoltótisztek végezték. Nehezítette e mun- kát a távbeszélőhálózat teljes megbénu- lása, amit átmenetileg hírvívó szolgálat szervezésével kellett pótolni.

A koradélutáni órákban a megyei párt- bizottság, a tanács, a munkásörtség, a BM- szervek és a megyei Vízügyi Igazgatóság

vezetőiből operatív bizottság alakult, és a továbbiakban a bizottság összehangolt állásfoglalása alapján történtek az intézke- dések. A bizottság június 13-án feloszlott, s a további intézkedéseket a városi szer- vek vezetőinek feladatává tette.

A TŰZOLTÓSÁG IRÁNYÍTÁSA ALATT ALLO köz- és gépierők fokozatosan csök- kentett erővel 1961. június 13-án reggel 8 óráig 2 esetben életmentést hajtottak végre; 12 lakóháznál vettek részt ingossá- gok kimentésénél; 8 lakóháznál alátámasztási, 189 lakóháznál pedig vízzivatási mun- kálatokat végeztek. Ezenkívül összefüggő lakóterületekről — a Vízügyi Igazgatóság- gal közösen — vízátemelési munkálatokat hajtottak végre. A munkálatok során sérül- lés, haláleset nem történt.

AZ ELEMI CSAPÁS a város területén utakban, terekben, járdákban, állami és magánházakban, csatornahálózatban, táv- íróvonalakban és az előtött mezőgazdasági területeken több milliós károsodást oko- zott.

Sürgős segítséget kérünk!

Néhány héttel ezelőtt bensőséges ünnepség keretében emlékeztünk meg a mezőkövesdi önkéntes tűzoltótestület megalakulásának 70. évfordulójáról. Az ünnepségen részt vett Petrán György, a községi pártszervezet titkára, dr. Szilágyi János, a járási tanács titkára, Árvai Józsefné, a községi tanács elnökhelyettese, Dala József, a helyi Hazafias Népfőbizottság elnöke; a rendőrkapitány-ság részéről Demján Ferenc és Ternyák Mihály r. fhdgy.; a megyei tűzrendészeti osztály-, illetve alosztályparancsnokság részéről pedig Kovács János t. alez., Csapó András t. fhdgy. és Dimény Imre t. szds. elvtársak. Várallyay Gyula önk. t. fhdgy., a testület veterán parancsnoka nyitotta meg az ünnepi közgyűlést, majd Megyerdi László elvtárs, a községi tanács titkára tartalmas beszédében emlékezett meg a testület eredményekben gazdag, hét évtizedes munkájáról. Nagy taps köszöntötte az elnökségben helyet foglaló 96 esztendő Pongrácz József bácsit, aki annak idején egyik alapító tagja volt a testületnek.

S most néhány szót az itteni önkéntesek helyzetéről. Elvtársaink ugyanis társadalmi munkával egy korszerű szertárat és egy kultúrházat építettek. Ezt azonban más célra vették igény-

be. Így azután nincs megfelelő helyiségük és tűzoltófelszereléssel sem rendelkeznek. Pedig izzig-vérig tűzoltók, ezt bizonyítja a járási versenyen elért két első helyezésük is. Lelkesedésükre jellemző, hogy szívesen rendbehoznának bármilyen alkalmas helyiséget, csak hogy végre saját otthonhoz tühassanak.

Jó munkájuk elismerése juttott kifejezésre a jubileum alkalmából adományozott számos kitüntetésben, dícséretben és pénzjutalomban is. Várallyay Gyula parancsnokot a Tűzrendészeti Érem arany fokozatával, Kuba József önk. t. t. fhdgy. a Tűzrendészeti Érem ezüst fokozatával tüntették ki; Póta István önk. t. fhdgy., Pető János önk. t. t. fhdgy., Vásárhelyi József önk. t. fhdgy. és Nyéki János önk. t. fhdgy. pedig pénzjutalomban, illetve osztályparancsnoki dícséretben részesültek. Emellett nyolc testületi tagot előléptettek, hármat pedig Szolgálati Érdeméremmel tüntettek ki.

A közgyűlés után a szépen berendezett étteremben kakasszóig tartó vidám hangulatú vacsorával folytatódott az ünnepség.

Bernáth Imre
t. alez.,
Mezőkövesd

Éveken át hivatásos tűzoltóság működött városunkban. Úgy látszik, a tanács ezzel megoldottak is tekintette a tűzvédelmi problémákat. Legalábbis ezzel magyarázzuk, hogy igencsak elfeledkezett a sok évtizedes múltira visszatekintő önkéntes tűzoltóságról.

A bajok akkor kezdődtek, amikor városunkban megszűntették a hivatásos egységet. Felszereléseiket elszállították, s mindössze egy megbízhatatlan működésű „Rába”-t, meg egy 400-as kismotorfeckendőt hagytak ránk örökségképpen. Így azután nagyon nehéz volt talpraállítani testületünket.

Mivel nemcsak anyagi, de erkölcsi támogatást sem kaptunk, a tagság nagy része teljesen elkedvetlenedett. Két hónappal ezelőtt azonban újjászerveztük testületünket, amely jelenleg negyvennél több tagot számlál. A vezetőség elhatározta, hogy mindent megtesz egy valóban ütőképes tűzoltóság létrehozása érdekében. Minthogy a városi tanácstól most sem kapunk segítséget, a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság illetékes osztályához fordultunk, ahol megígérték, hogy hamarosan kicserélik vonulószerünket.

De arra is ígéretet kaptuk, hogy eljárnak a megyei osztályparancsnokságnál: segít nek bennünket ruházati problémáink lehetőség szerint sor kívíll megoldásában. Jelen ugyanis mindössze néhány tületi tagnak van egyenruhá

Nemrégiben érdeklődtünk a megyei osztályparancsnokságnál, de itt nem sok jóval t tettek bennünket. Így azu ismét a felbomlás veszélye nyegereti a nagy nehezen új szervezet önkéntes tűzoltógot. Pedig, hogy milyen l származhat ebből, azt ta hangsúlyoznunk sem kell, szens számos jelentős üzem, tézmény, no és nem utolsósban pótolhatatlan értékű emlékek vannak városunkb

A községi városi önkéntes tűzoltótestület nevében
KELEMEN ALBERTI
elnök

Eddig a levél, amelyet n matékosan az illetékes szer figyelmébe ajánlunk. Elvé már közel három esztendő el azóta, hogy a községi tan vezetői is tudomást szereztek az MSZMP Központi zetiósége Titkárságának kapc lator határozatáról...

(Folytatás az 5. oldalról)

„keresztény vallás követelményeivel összhangban”. Hogy ebben mi a lényeg, arra már az előzőekben is utaltunk: együttműködés a gyarmattartókkal. Emellett szabad szociális és segítő vállalkozásokba is fogni, de ezekbe soha nem szabad túlságosan belemerülni. Az elv az, hogy a papok csak a legnélkülözhetetlenebb szolgálatokat tegyék meg, hogy ugyanakkor lehetőségük legyen „a legtöbb energiát a tanítás, a megszentelés és a megváltás szolgálatára fordítani”. Vagyis az elnyomottak és a szenvedők számára a lelki vigaszt tartják a legfontosabbnak.

Új taktikájukban jelentős helyet foglal el a helyi előkelőségekkel, s a gazdagok közül kikerülő értelmiségiekkel való foglalkozás. Kimondják, hogy elsősorban ezek körében kell erősíteni a keresztény szellemet. A vezetőik főleg közülük kerülnek ki, és számukra is nagy haszon, ha a keresztény tanok befolyásolják cselekvésüket. Jobban nem is segíthetnék az imperialistáknak azt a törekvését, hogy ha a gyarmati népek már a felszabadulás útjára léptek, akkor olyan bábokat kell vezetőszerephez juttatniok, akik meghagyják az imperialisták gazdasági pozícióit és katonai támaszpontjait. Bátran mondhatjuk, hogy az egyház nevelte vezetőik jól szolgálják az imperializmust — mint azt a francia Kongó függetlensége kikiáltása óta Youlou

(Zsulu) abbé köztársasági elnök teszi. XII. Pius az értelmiségiek közötti befolyás növelésének fontosságát így hangsúlyozta: „Minthogy a fiatal értelmiség úgy szűp napon vezetője lesz a jövő nemzedékének és a társadalomnak, érthető, hogy óriási gondot kell fordítanunk az iskolák és a kollégiumok számára a növelésére... Elő kell segítenünk, hogy az ifjúság, amely még formálható — mint a viasz —, tisztelje, megértse és magáévá tegye a katolikus tanítást. Az ilyen szellemben nevelt ifjúság köréből kerülnek majd ki a jövődobeli vezető államférfiak, és a néptömegek követni fogják őket mint vezéreket és tanítókat.”

A világi katolikusok aktivizálása

Az egyház nem áll meg a papság feladatainál, hanem a világi katolikusok kötelezettségeit is összegezi. XXIII. János pápa szerint el kell érni, hogy a különböző fontos állami és társadalmi funkciókba is keresztény szakemberek kerüljenek, akik majd sugalmazzák azokat a feladatokat, amelyek a „keresztény életformának” (értsd: az imperialista érdekeknek) a lehető legjobban megfelelnek. Különösen az iskolákra fordítanak nagy gondot. Jól tudják ugyanis, hogy nem mindegy, mit tanulnak a gyerekek: a sorsukba való bele nyugvást, vagy a tudást azért, hogy hazájuk teljes szabadságát elérjék, s azt fejlett

gazdasággal és kultúrával rendelkező szaggá tegyék.

Végül nem hagyhatjuk szó nélkül, ha a Vatikán — az imperialistákkal egyetemesben — a felszabadító harcok elleni vékenységben a marxizmus-leninizm eszméire, s a kommunista pártokra nyitja a fő tüzet. Egyidejűleg rágalma a Szovjetuniót, s a szocialista országol s közben félnek a felszabadító harcok vábbfejledésétől. Értethetően dicsőítik magántulajdont — mint az „egyéni s badság” biztosítóját. De a kommunizm rágalmaszára irányuló erőfeszítéseik n tudják elhomályosítani azt a tényt, h a nemzeti önállóságért harcoló népek leghűségesebb barátai és önzetlen seg a szocialista országok, és a felszabad mozgalmak legkövetkezetesebb harcosa kommunisták

A Vatikán a gyarmatosítást segítő, taktikájában — az egyház társadalmi felettségéből kiindulva — gyakran hangsúlyozza, hogy a missziós munka is nemzetek feletti. Kerkhoff, belga érsek 1928-ban azt mondta: „Nem szükségszerű, h a missziós munka össze legyen kötve koloniális tevékenységgel.”

Ha viszont közelebbről megnézzük, h milyen tettek felelnek meg az ilyen s vaknak, rögtön kiderül, hogy a misszió „nemzetekfeletti” mint a szappanbörék pattan szét, és marad a meztel valóság: a gyarmattartó imperializmus mogatása.

Balló István

Újjáalakult!

Kösd községben 1932-től 1959-szép sikerrel működött a zoltózenekar. Egy alkalommal például első díjat nyert a cíci járás zenekaráinak versében. Két esztendővel ezelőtt azonban megfelelő támogatás hiányában feloszlott az együtt-

s. Nemrégiben Felbert János emilyében új parancsnok került a testület élére. Felbert vívárs Pálkás Lajosné tacsalmónkó segítségével hozzáadott a zenekar újjászervezéséhez. Mogyoródi Ferenc, a testület egyik régi tagja, nagy orgalommal és hozzáértéssel javította a megromlózott

hangszereket. Zomborka József, Valent András, Getz Mihály, s a többi régi tűzoltó-zenész ismét megkezdték a próbákat. De jelentkeztek új, fiatal erők is: Getz Kálmán, Getz Tibor, Léman András, Herceg Jenő és még sokan mások. Az újjáalakult együttes nagy sikerrel szerepelt a május 1-i ünnepségeken és a Veregyházán megrendezett járási tűzoltóversenyen. A kezdet tehát biztató, reméljük, sikeres lesz majd a folytatás is.

JUHÁSZ FERENC
tű. fhdy.,

Vác

Ne így segítsenek!

A termelőszövetkezetek megállapítása komoly feladatokat jelent a tűzrendészeti hatóságok számára is, mivel intézkedésük során mindenkor számolniuk kell a sajátos körülményekkel, és ennek megfelelően kell gondoskodniuk szövetkezeink biztonságos tűzvédelméről.

Sajnos, járásunk egyes vezetői nem értékelik kellően ez irányú erőfeszítéseinket. Határozatainkat például gyakran bürokratikus intézkedéseknek tekintik, s nem látják be, hogy azok lényegében éppen a termelőszövetkezeti vagyon védelmét szolgálják.

Igy fordulhat elő, hogy amikor egyes tsz-elnökök sérelemeket tartják a tűzrendészeti határozat néhány pontját (sőt akkor az egész határozatot), a írás vezetőkhez fordulnak segítségért. Ezek az elvtársak

azonban ahelyett, hogy meggyőznék őket álláspontjuk helytelen voltáról, sok esetben még „lovat is adnak alájuk”, s azzal biztatják őket, hogy „nem kell olyan komolyan venni előírásainkat”. Így azután sok tsz-ben egyáltalán nem hajlandók végrehajtani a határozatot.

Pedig, figyelembe véve körülményeket, tulajdonképpen csupán a használati szabályok betartását követeljük meg tőlük, s nem teszünk különösebb költségkihatással járó intézkedéseket.

Úgy gondolom, másutt is akadnak hasonló problémák és bizony jó lenne, ha a felettes szervek meggyőznék az egyes járási vezetőköt, hogy ne így segítsenek a szövetkezeteknek, mert ezzel esetleg csak károkat okozhatnak.

MEZEY LÁSZLÓ tű. ftörm.
Sásd

Közös sikerek előtt

Városunk fiatal önkéntes tűzoltótestülete a többi, már évzedekek óta működő önkéntes tűzoltóságokhoz képest bizony még „gyermekcipőben” jár.

Ennek ellenére mégis igen fiatalon elérték a városi pártszervezet, a városi tanács és a KISZ-szervezet hatékony támogatásával. A testület tekintélyének növelését és munkájának elismerését nagy segíti kultúracsoporthoz tartozásának tevékenysége. Az elmúlt évben több ízben is szerepeltek és műsoruk mindenkor igen nagy tetszést aratott.

Szinte már hagyományossá

vált, hogy a május 1-i ünnepségek alkalmával ők rendezik a délutáni majális, amely idén is nagyszerűen sikerült.

Az elmúlt hónapban a testület kultúracsoporthoz egyesült a helyi házitársi termelőszövetkezet KISZ-alapszervezetének színjátású együttesével, s már közösen készülnek új műsorukra. Bizunk abban, hogy sikeres és tartós lesz ez a „házasság” és a létszámában megnövekedett együttes még színvonalasabb műsorokkal vívja majd ki a közönség elismerését.

VÁRDAI JÁNOS tű. ftörm.
Túrkeve

Mi tagadás, gyakran elszomorított bennünket a bercei és a mohorai tűzoltótestület működésképtelensége. Természetesen nem néztük tétlenül az eseményeket, s a magunk részéről mindent megtettünk annak érdekében, hogy ez a két ügynevezett fehér folt is mihamarabb eltűnjön járásunk „tűzoltóténképéről”.

Ami a berceiüket illeti, fázadozásaink várokozásokon felüli sikerrel jártak. Az új parancsnok a tanács megértő támogatásával igen lelkesen és nagy hozzáértéssel irányítja az önkénteseket, úgyhogy a testület ma már járásunk egyik legjobb önkéntes tűzoltósága.

A testületnek igen nagy a népszerűsége a községben, jól lehet az önkéntesek mind nagyobb követelményeket támasztanak önmagukkal szemben. Elegendő pl. egyetlen kisebb fegyvelemsértés, s a „bűnös” egyszerűen kizárják a testületből. S ez csupán annyiban jelent gondot, hogy a helyére jelentkező 8-10 személy közül valóban nehéz kiválasztani a legalkalmasabbat.

A foglalkozáson mindenki teljes létszámban részt vesznek és példamutató a területfelelősi munkájuk is. Színjátszó-csoporthoz a helyi pedagógusok betanításában eddig már két sikeres műsort rendezett.

A kis Mohora községben azonban mindennek pontosan az ellenkezője tapasztalható. Sok esztendővel ezelőtt még igen jól működött a községi tűzoltótestület, most viszont nagyon gyenge a tevékenysége. Ez a visszás helyzet azonban a jelek szerint egyáltalán nem nyugtalanítja a tanács vezetőit. Úgy fest, mintha teljesen közömbös lenne számukra, vajon van-e egyáltalán tűzoltótestület a községben. Az új parancsnok – megfelelő támogatás hiányában – nem is tudja beváltani a hozzá írt reményeket. Így azután kátyúba jutnak próbálkozásaink, mivel a tanács segítsége nélkül nem tudjuk a testületet talpra állítani.

Gólya Ferenc
tű. szds.,
Balassagyarmat

Érdeemes volt

A siklósi járásban is sikeresen zárult az önkéntes tűzoltók továbbképzési évadja. E tekintetben az állami tűzoltó elvtársak minden támogatást megadtak az önkénteseknek. A parancsnok elvtársak úgyszólván teljes létszámban részt vettek az eligazításokon, s igen jó szakmai felkészültségről tettek tanúbizonyságot.

Az önkéntes parancsnokok eredményes oktatásához jelentősen hozzájárultak azok a bemutató gyakorlati foglalkozások is, amelyeket az államiak segítségével szerveztek az önkéntes tűzoltóegységek részére. Az egyik ilyen bemutató alkalmával Sárpusztán a feltételezés szerint istállótüzhöz riasztották az önkénteseket. A riasztás sikerült is, és a szerelés sem hagyott kívánni valót maga után. Kiderült azonban, hogy tévedésből gyakorlati tömlőket vittek magukkal a „tűzeset” színhelyére. Így azután hiába várták, hogy a sugarak megkezdjék működésüket...

Mindezt csupán azért említtem meg, mert az ilyen hibákból is sokat tanulhatnak elvtársaink, és nem azért, mintha ez jellemzné felkészültségüket.

Kémesen, Siklósnagyfalun, Mattyon és Ivánbattyánban különösen színvonalasak voltak a foglalkozások. Ez utóbbi községben Weismüller Ferenc parancsnok igen jól végzi munká-

ját. A testület tagjai jónéhány erdőtüz oltásában is sikeresen segítettek. Munkájukat természetesen támogatja Hegyi Béla, a községi tanács elnöke is, aki rendszeresen részt vett a foglalkozásokon és igyekezett megismerkedni az egyes szakmai problémákkal. Ipacsfán, Babarcszöllösön, Csarnótán és Turony községben azonban még korántsem megnyugtató a helyzet.

Mindenesetre a mérleg kétségkívül kedvező, amit a járás önkénteseinek versenyeredményei is bizonyítanak. Nemrégiben a járási székhelyen megszűnt az állami egység, kirendeltséget állítottak fel helyette. Eppen ezért a jövőben fokozottabb felelősség hárul önkéntes tűzoltóinkra, s bíznunk abban, hogy a megelőző tűzrendészeti munkában is hamarosan hasonlóan jó eredményeket érnek majd el.

Mindent egybevetve, úgy gondolom, érdeemes volt annyit fázadozni a községi tűzoltók szakmai és politikai képzettségének növeléséért, s reméljük, hogy a jövő oktatási évadban azokban a községekben is színvonalasabb lesz az oktatás, amelyekben – mint említettem – e tekintetben bizony még nem sok eredménnyel büszkélkedhetnek.

SZITA KÁROLY r. fhdy.,
az MSZMP BM járási pártbizottság titkára

Levelezőink írják

Új bajtás

Az Úttörő Szövetség Baranya megyei elnöksége és a megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság és év áprilisában értékelte az úttörők részvételét az önkéntes tűzoltótestületek munkájában, s megállapította, hogy az úttörőrajok évről évre szép számban és sikeresen vesznek részt a tűzoltóversenyekben. Különösen Pálcitabozsok és Becéfa úttörőrajai értek el eddig igen jó eredményt.

A kis tűzoltók többsége rendszeresen részt vesz a foglalkozásokon, összejöveteleken is, sőt némelyik óra – mint például a kishereni és a patacsi – már tűzoltási munkálatokban is jeleskedett.

A megbeszélést követően az Úttörő Szövetség megyei elnöksége és a tűzrendészeti osztályparancsnokság közös felhívással fordult valamennyi úttörőcsapat, illetve önkéntes tűzoltótestület vezetőségéhez. Felkérte őket arra, hogy közösen beszéljék meg az úttörő tűzoltó-órsók szervezésével kapcsolatos feladatokat, s az úttörőpajtásokat készítsék elő az ideai járási versenyekre, valamint az úttörő tűzoltó-különpróbara. A felhívás eredményeképpen 114 úttörőraj vett részt az ideai járási tűzoltóversenyeken. A versenyek első helyezettjei részt vettek az V. megyei ifjúsági és úttörő béke-találkozó Pécsen megrendezett ünnepségein. A pajtásokat a tűzrendészeti osztályparancsnokság és az Úttörő Szövetség megyei elnöksége június 17-én vendégül látta a pécsi alosztály lakányjában.

Június 18-án délután a Pécsi Bőrgyár sportpályáján a megye leggyorsabb úttörőraja címért versenyeztek a pajtások. Ezt a tésényi úttörő tűzoltók szereztek meg és első helyezésükért értékes díjazásban részesültek.

Az úttörő tűzoltó-órsók állandó szakmai foglalkoztatására közös programot dolgozunk ki az Úttörő Szövetség megyei elnökségével. Emellett közös területi ellenőrzéseket fogunk tartani, hogy további tapasztalatokra tegyünk szert a kapcsolatos szervezeti és irányító munka módszereinek megjavításához.

Scheffer Jenő t. fhdgy.
Pécs

Egész életében...

Nálunk egyelőre még szokatlan ünnepség előkészítése hozta lázba nemrégiben alosztályunk kollektíváját. Igaz, egyikünk sem készült különösebb szónoklatra, mégis valamennyien átértékelték az ünnepség jelentőségét.

Laktanyánk kultúrtermét ez alkalommal virágokkal, valamint vörös és nemzetiszínű drapériával díszítettük fel. Névadó-ünnepségre készültünk...

A kapuban virágcsokorral és zeneszóval fogadtuk Horváth Imre t. örv. elvtársat és hozzátartozóit, a kis újszülöttet és természetesen a névadószülőket.

Elsőszőr Varga János r. fhdgy. elvtárs, a járási BM-szervek egységes pártvezetőségének titkára köszöntötte a jelenlevőket, majd az anyakönyvvezető beszédet tartott az egybegyűlteknél. Hangsúlyozta, hogy a múlt rendszerben egyetlen rideg hivatali intézkedéssel meg volt pécsételve egy ember sorsa és jövője, ma viszont hazánk állampolgárait egész életükön át államunk szeretete és gondviselése kíséri.

Ezután egy úttörő-lányka szaválata következett, majd Kiss József t. szds., alosztályparancsnok köszöntötte a kis állampolgárt és átnyújtotta születnek az alosztály, valamint a BM-szervek nőtanácsának szép ajándékait.

A hivatalos ünnepség után még sokáig együtt maradtak a kedves ünnepség résztvevői és a nagyszülők most már „bevalótták”, hogy kellemesen csalódtak, mert belátták, hogy a templomi szertartásnál sokkal szebb, tartalmasabb és közelebb áll az emberhez a szocialista módon szervezett névadó-ünnepség.

K. Tóth Lajos t. ftórm.
Oroszháza

Nem csak nekünk, hanem a MÁV-nak is alapos gondot okoz a nyári időszak. A gőzmozdonyok által okozott tüzek ilyenkor ugyancsak gyarapítják a tűzkárstatisztikát. Az elhúzó szerelvények nyomában hol itt, hol ott lobban fel a tűz a gabonafélelőn és egyszerű kisebb, máskor meg nagyobb összeg kerül abba a bizonyos rubrikába, s egyel több az olyan bejegyzés, miszerint a tüzet a mozdonyból kikapartató szikra okozta.

Felületes szemlélődéssel bárki azt hihetné, hogy ez a jelenség elmaradhatatlan jellemzője a vasútnak: így volt százegynéhány éve s így lesz mindaddig, amíg csak gőzmozdonyok pófékelnek a szerelvények elején. Meg az is felmerülhet a körülményeket felszínesen ismerőben, hogy biztosan a MÁV a ludas, mert nem tesz meg mindent az esetek megakadályozására.

Néhány sorban nehéz lenne az összes ellenérv felsorakoztatása, hiszen akkor legalább a „MÁV Tűzrendészeti Utasítása”-t kellene teljes terjedelemben közölnünk. Mivel azonban még a ki-
vonatos közlés sem áll módunkban, hadd mond-

Hartyáni Lajos belső mozdonyfelügyelő a személyzeti vezénylésekkel egy időben a tűzrendészeti vonatkozású eligazításra is nagy gondot fordít

juk el tömören: ahogyan a mi hatóságaink mindent elkövetnek a nyári időszak tűzbiztonsága érdekében, úgy a vasúti tűzrendészeti szervek is minden erejükkel azon fáradoznak, hogy a gőzmozdonyok ne okozzanak kárt a mezőgazdasági terményekben.

A közelmúltban kinn jártunk a székesfehérvári fűtőház területén és szemünkkel győződtettünk meg róla, hogyan váltják aprópénzre a vasút e fontos területének dolgozói felettes szervük rendelkezéseit. Láthattuk, hogy Blum János kazánkovács milyen lelkiismeretesen vizsgálja át a 424 101-es szikrafogóberendezését, füstskrényét, hamulóját, parázsfelfogó szitáját s írja be észrevételeit a vizsgálati naplóba. Elmondották, hogy ilyenkor a veszélyes idő-

Mit tesz

szakban külön brigád vizsgálja a gépeket és a dug egyetlen mozdony sem járhat ki a fűtőház területéről, amíg azt az előírásnak megfelelő elő nem készítették.

Jakab Ferencről a gépórás vezetőjétől aziru érdeklődtünk, milyen tűzrendészeti teendő van egy mozdonyvezetőnek a nyári időszakban s talán mondanunk sem kell, hogy 23 esztendő gyakorlathoz méltóan válaszolt. Az utas észre sem veszi, hogy egyes pályaszakaszok nem huzat a vezető, nincs rátűzelés, nem halálhatják a szítóvasat. A mozdonyvezető észme viszont idejében meglátja a jellegzetes formájú „U”-jelzésű táblát, amely arra figyelmezteti, hogy tűzveszélyes szakasz következik s azonnal meg kell tennie a szükséges intézkedéseket.

Választ kaptunk arra is, mi történik ha tü-

Addig egyetlen mozdony sem hagyhatja el a fűtőház területét, amíg Blum János kazánkovács meg nem vizsgálta a szikrafogó és hamulása állapotát, s észrevételeit alá nem íratja a mozdony vezetőjével

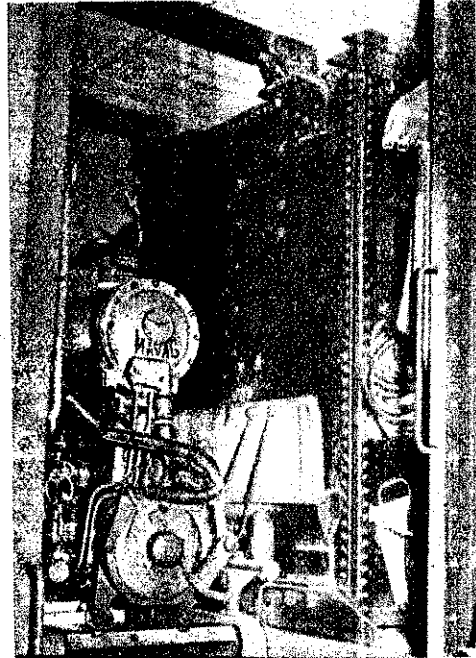

a szikragórá bízák a dolgot, hanem nehezebb szénnel kötik le a könnyebbet, hogy elkerülhessék a veszélyes szikraképződést.

Zirc környékén alkalmunk volt látni az ideális védősávot az erdőben húzódó vasútvonal környékén és azt is tapasztalhattuk, hogy nagyon kevés helyen tartják meg a kalászosok és a vasútvonal közötti tűztávolságot. Valahogyan olyan színzete van ennek, hogy mi előírjuk, akiket meg kötelezünk, fűtűlnek az egészre, és a végén szidják a MÁV-ot, hogy mekkora gabonakárt okozott és a kárral együtt a felelősséget is a más nyakába varrják...

Csak néhány tapasztalatot vetettünk papírra, de talán ez is érzékelteti: nem minden a MÁV-on múlik, hiszen a térközörök, vonali parancsnokok, a vontatási szolgálat, a fűtőházak dolgozói és a felettes szervek tűzrendészeti munkással egyaránt felelősséget éreznek a mezőgazdasági termények megővéseért és minden adottságot hasznosítanak az ügy sikere érdekében...

— b —

Kevesen ismerik, de ilyen is van egy-néhány: a 14 m³ vizet szállító tűzoltóvonat (kis egység) készenléti felszerelése. Akik már megismerték — igen nagyra becsülik...

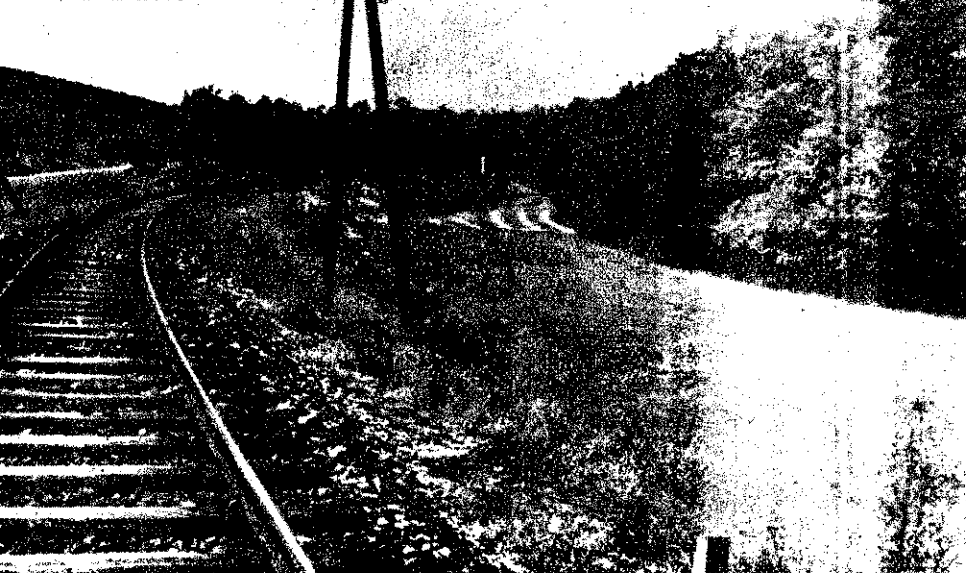
MÁV?

...a vontatási személyzet. Ilyenkor az a feladatuk, hogy a legközelebbi térközörnél leadják az értesítést, de nem egyszer előfordul, hogy megállítják a szerelvényt és a rendelkezésre álló eszközökkel maguk avatkoznak be.

Láttuk a furcsa formájú tűzoltóvonatot is. Senki sem gondolná, hogy 14 m³ vizet szállít. Ez az ún. kis egység, de aki már működésben látta, azt mondja „kicsinységével” együtt kint ér. Ezekből négy, a 30 m³-esekből szintén egy van az ország területén. Rendkívüli előlük a gyors mozgathatóság és a hatalmas víz-meg. Riasztás után percekben beüli száguld le a készenléti mozdony.

Végignézhetjük a szénkészletvételezést is és a laszt kaptunk a szénlocsolás és a porszén-zzáadás miéértjére. Ilyenkor nyáron nem csak

mindenütt ilyen gondozott ne a vasútvonal környéke, al kevesebb gondot okozna mozdonyokból kipattanó szikra...

Levelezőink írják

Sok ezer forint és egy győzelem

Nyíregyházán még az elmúlt évben adták át rendeltetésének a BM új megyei klubját. Az épület udvara azonban rendkívüli elhanyagolt állapotban volt.

Az MSZMP BM megyei szervek párt-végrehajtóbizottságának felhívására” ez év márciusában az alapszervezetek széleskörű társadalmi munkát kezdeményeztek. Ebben részt vett a városban szolgálatot teljesítő belügyi dolgozók — beleértve természetesen a tüzoltókat is — 80%-a, és mintegy ezer munkóra alatt közel 30 000 Ft értékű társadalmi munkát végeztek. 400 m³ földet mozgattak meg, fákat és virágokat ültettek, úgyhogy a nyári hónapok folyamán már nemcsak a klub helyiségeiben, hanem a szépen parkosított udvarban is szórakozhatunk.

A tüzoltók közül különösen Bođa József t. szkv., Jeney András t. törm. és Uri Ferenc t. alhdgy. elvtársak végeztek kiemelkedő munkát.

A megyei BM-szervek párt-végrehajtóbizottsága ez évben ismét kiírta a „Felszabadulási kupa” röplabda-mérkőzéseket. A küzdelmekben nyolc csapat vett részt és értékes díjat tűztek ki az első három helyezett részére.

Az első díjat a nyíregyházi tűzrendészeti alosztályparancsnokság szerezte meg, miután valamennyi mérkőzését megnyerte. A harmadik helyen a megyei osztálytörzsből alakult röplabda-csapat végzett, s ez — az erős mezőnyt figyelembe véve — ugyancsak nem lebecsülendő eredmény.

Monostori János t. örgy.
Nyíregyháza

A kiskunfélegyházai alosztály pártszervezete vezetőségének javaslatára még az elmúlt év egyik taggyűlésén elhatároztuk, hogy megelőző tűzrendészeti propaganda-munkánk megjavítása érdekében a terület-felelős elvtársak ellenőrzésük alkalmával olyan fényképes levelezőlapokat is visznek magukkal, amelyek jól szemléltetik, hogy milyen károk származhatnak a tűzvédelmi szabályok megszegéséből.

Emellett számos propaganda-előadást tartunk az állami gazdaságokban, termelőszövetkezetekben, vállalatoknál és intézményeknél. Eddig 82 helyen közel 4000 dolgozó hallgatta meg előadásainkat.

Ez évben Kiss Sándor t. tiz. elvtársat biztuk meg a kapcsolatos munka irányításával, s elmondhatjuk, hogy ötleten és nagy szorgalommal látja el ezt a tisztségét.

(Drubi István t. hdgy. és Deák Pál t. törm. leveléből — Kiskunfélegyháza.)

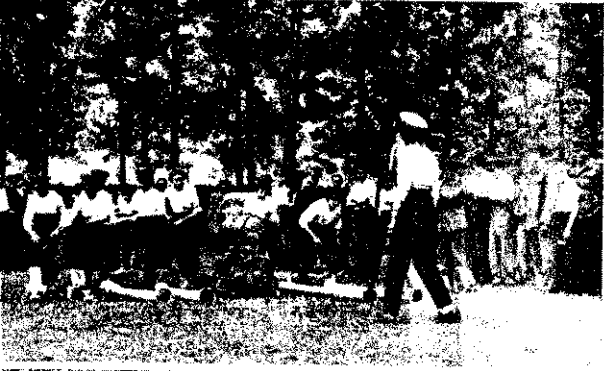
Mórág község minden tekintetben szép fejlődést ért el. Lakói ma már termelőszövetkezetekben dolgoznak, s bevezették a villanyt, új, korszerű iskolát kaptak, utakat, járdákat, sőt egy korszerű tüzoltószertárt is építettek. A néhány évvel ezelőtt még igen jól működött tüzoltótestület azonban nemhogy lépést tartott volna a fejlődéssel, hanem éppen ellenkezőleg: messze elmaradt a követelmények mögött.

Mindezt elsősorban annak tulajdonítom, hogy a tanács vajmi keveset törődik a testület életével, s ez elkedvetlenítette az önkénteseket. Természetesen nem nyugszunk bele a jelenlegi helyzetbe, s mindent megteszünk annak érdekében, hogy jobb belátásra bírjuk a tanács vezetőit.

(Vál PÁL t. törm. leveléből — Bonyhád.)

Besenyőtelek községben szép új, minden korszerű igényt kielégítő szertár áll a régi rozzant létesítmény helyén. Az építésre eredetileg 80 000 Ft-ot irányoztak elő, de ki derült, hogy ebből az összegből nem elégíthetik ki a megnövekedett igényeket. A községi tanács példamutató segítségével, valamint a helyi tsz támogatásával az önkéntes tüzoltótestület tagjai értékes társadalmi munkával vettek részt az építésben. A község lakosságának nagy része megjelent a május 27-én megtartott avatási ünnepségen. A testület tagjai türelmetlenül várják már a megígért gépjárműfecskendőt, amelyet remélhetőleg rövidesen meg is kapnak majd.

(Molnár József t. törm. — Füzeshabony.)

V E R S E N

A tiszafüredi járás versenyén a tiszaoársiek és a vendéglátó tiszaszentimreiek voltak a legboldogabbak. Az előbbieket három versenyszámban bizonyították be elsőiségüket, az utóbbiak pedig — eredményes szereplésükkel — továbbra is megtartották a járási tanács vándorzászlaját.

A meglehetősen szoros versenyeredményeket hozó versenyszerelek mellett látványos színfoltja volt a versenynek a tiszaszentimrei és a tiszazöllösi önkéntes tűzoltók jól sikerült bemutató gyakorlata is.

(Csörgő Sándor t. fhdgy., Tiszafüred)

gázott" az üzem vezető méltányolta a ragyogó versenyszerelekkel, egy halászi tűrócsuszás vacsorára meg a győzelmet ünneplését. Hogy azután ez csora milyen hangulatban folyt le — arról talán a Halászcsoport tudna regélni.

Az újonc nagycsernem ünnepeltek. Szeméremeghúzódottak a pályasarkában, s figyelmesen követték az eseményeket. Voltak „favoritok”, s nem voltak elkomolyabbak. Mégis dicséret illeti önkéntesüket, akik a pályafutás formán csak tavasszal valószínűleg megérkeztek, mégis eljöhettek, zónyságot tettek létező versenyelőrelépésükről. Csak a jövőre várhatunk nekik, s sikereiket kívánunk megújulóhoz — jövőbeni versenyelőrelépésükhöz...

Tizenegy község 44 rangos versenyzett a kiskunfélegyházi járás — Jászszentlászlón rendezett — vetélkedésén. A helyeken s az azok után rendezett versenydíjakon ezeken a versenyeken, a kiskunmajsa, Jászszentlászlóiak, a székelyfaluiak, az alpáriak, a székelyfaluiak és a kiskunfélegyháziak voltak. A rendezvény kultúraramjában a soltvadkertifűvészenekara és a pályafutó önkéntesek kultúracsapata jeleskedett.

(Deák Pál t. tórn., Kiskunfélegyháza)

A házigazda rémiek rendezéséből, de a versenyreplésből is kitűnőre vizsgált. Hat csapatuk közül négy helyen végzett, egy pedig a díj helyezésért ért el. Az országos pat által nyert versenydíj kb. 5 ezer forintot ér. Mindez bizonyítja, hogy a testület változtatlanul a járás legjobb önkéntes ságainak.

(Drubi István t. fhdgy., hálas)

Nem tudhatjuk, hogy rongós, esőre hajló is avagy éppen a pedagógus rendezvény tartotta-e a község lakosságát, tény az, hogy a csurgóiak versenyét szokatlan eredmény kísérté. Öszintén nem vá, sokkal nagyobb közszámitottunk, annál is mivel a csurgói testület domásunk szerint — egy járás legjobb önkéntes gának, s a tagság már rég vezí a lakosság bizalmi szeretetét. Hogy mégis kéntént a dolog — nehéz

Kis- és nagylányok két tetszetős „műsorszámát” a nyíregyházi járás Rakamazon megrendezett járási tűzoltóversenyének programjában

Az egyiknek sikerült, a másiknak nem... Az újonc nagycserkészek első versenyszereplését nem kísérte nagyobb szerencse, szerény, fegyelmességet magatartásukkal mégis elismerést szereztek fiatal testületüknek. A Nagyhalászi Kender- és Matracgyár önkénteseinek népes csoportja már derűsebben állt a fényképezőgép lenséje elé. Mind férfi-, mind női csapatuk a várakozásnak megfelelően szerepelt s az értékes versenydíjak mellett egy jó halvacsorát is „kiharcoltak” maguknak...

A tiszafüredi járás versenyén a tiszaoársiek bizonyították a legjobbnak: három versenyszámban bizonyították be elsőiségüket. Képzésükön: Tiszaoárs férficsapata a 400 l/p-es kismotorfecske-szerelését végzi

Jól vizsgáltak a fenékpusztai kendergyáriak a keszthelyi járás Alsópáhokon megrendezett versenyén: mind férfi-, mind női csapatuk az első helyen végzett. Sikeres szereplésük mintegy szimbóluma annak a határozott fejlődésnek, amely az elmúlt néhány évben az üzemi önkéntes tűzoltóság életében és tevékenységében bekövetkezett. A siker titka, a fejlődés rugója elsősorban az önkéntesek hivatás-szereteten alapuló lelkesedésével magyarázható, de fontos ösztönző erőt jelent ugyanakkor a gyárvezetés és a gyári munkáskollektíva önzetlen támogatása is.

(Fekete Sándor tűzrendészeti előadó, Fenékpusztai)

A Visontán megrendezett járási vetélkedésen az atkáriak, a gyöngyöstarjániak és a nagyrédeiek szerepeltek a legjobban. Dicséret illeti az abasári leányok szereplését is, akik versenytárs híján is ragyogóan szerepeltek, s normaidőn belül szerelésükkel méltán részesültek értékes jutalomban.

Látványos mozzanata volt a rendezvénynek a gyöngyösi gimnázium tornászcsapatának bemutató gyakorlata. Erőt és ügyességet tükröző tornász-számokkal gyakran ragadtatták tapsra a nagyszámú közönséget. Derekasan helyt álltak a versenyen a gyöngyösi „Ifjú Gárda” tagjai is, akik mint rendfenntartók, közmegelegedésre látták el feladatukat.

(Dávid József, Gyöngyös)

A Nagyhalászi Kender- és Matracgyár két versenyraját közzel 30 főnyi önkéntes kísérté el a rakamazi járási versenyre. S a lelkes kísérők nem csatlakoztak: a 800-as kategóriában indult férficsapat első helyen végzett, a női csapat pedig — ugyanabban a kategóriában, versenytárs nélkül — normaidőn belül szerelésével bizonyította be felkészültségét. De jól „vizs-

OZAIK

atot találni... Annyi után mindent betetőzött. A beteg, rozszant, néhány kukorica-szárból összeeszkábált tákolmány oltása közneveltség tárgyává silányult. Először az istennek sem akart égni. Aztán meg arra kellett ügyelni, ne-hogy túl gyorsan leverjék a sugarakkal, hogy legalább egy kis füstöt láthasson a közönség... A próbálkozás azonban nem sikerült, s így a közelebb merészkedőknek csak a „véletlenül” rájuk zúduló hideg víz okozott némi kis izgalmat... Csak egy valami zajlott le zökkenőmentesen: a büfé egész idő alatt zavartalanul és igen nagy érdeklődés mellett mérte a töményt — egy-két parancsnok nem kis bosszúságára...

A sopronkövesdiek, a fertőhalmiak, a röjtökmuzsajiak, a völcsejiek, a hidegségiek és az újkérikiek ismét tovább növelték hírnevüket. Az elismerést azonban nemcsak versenyszereplésük indokolja; dicséret illeti őket a községük tűzvédelmének biztosítása érdekében nap mint nap kifejtett munkájukért is. Sajnos, nem mindegyik községi testületről mondható el ugyan-ez. A pinnyei, a fertőbozi és a nagylőzsi önkéntesek munkája pl. még sok kívánnivalót hagy maga után, s a testületi élet gyengesége versenyszereplésükre is erősen rányomta bélyegét.

A 13 üzemi csapat közül ezúttal a Pamutipar, a Fésűsfonalgyár és a Tűgyár önkéntesei jeleskedtek. Közülük is kiemelkedik a Pamutipar önkéntes gárdája, amelynek eredményes szereplése (egy első és egy harmadik hely) jól megalapozott önkéntes tűzoltói munkán alap-szik.

(Erdősi István t. törm., Sopron)

A hoboliek és a rózsafaiak — kocsai, illetve lajtfecskendőszerelésben elért — ragyogó eredményén túl elsősorban a kifogástalan versenyszervező munka érdemel említést a szigetvári járás versenyén. Gyorsan és szervezeten peregték az egyes versenyszámok, s a résztvevő 62 raj nem egészen két óra alatt végzett a szereléssel. Zökkenőmentesen zajlott le a csapatok szállítása is. A gépkocsik 90 százalékát egyébként a termelőszövetkezetek biztosították.

A legtöbb rajt a községi vezetők (párttitkárok, tanács- és tsz-elnökök) is elkísérték útjára. Részben ezzel is magyarázható, hogy mind a szállítás, mind pedig a rendezvény alatt a legtökéletesebb fegyelem uralkodott a csapatok között.

(Tóth P. József t. tiz., Szigetvár)

A széchenyi járás tűzoltóversenyén bőven akadt „lencsevégre” kívánczó momentum. Két képtükhöz — úgy véltük — nem kell különösebb kommentárt fűzni, azok önmagukban is beszédesek...

A csurgóiak járási versenye gyér látogatottsága ellenére sem minősíthető rosszul sikerült vetélkedésnek. A versenyző rajok becsületesen küzdöttek a többségük igen jó felkészültségről tett tanúbizonyságot. Közölt képeinken a verseny egy-egy érdekes, jellemző mozzanatát örökítettük meg

A lakásigény, s másrészt a berendezési tárgyak észszerűsítése világszerte arra ösztönzi a szakembereket, hogy az építkezés korszerűsítése, meggyorsítása és olcsóbbá tétele érdekében új építési módokkal és szerkezeti rendszerekkel kísérletezzenek. Ezekről a kísérletekről — amelyek ma már a megvalósulás küszöbén állnak — számolunk be.

Mi teszi szükségessé a különböző műanyagok alkalmazását?

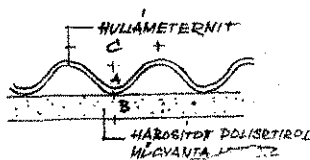
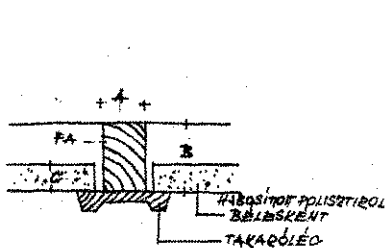
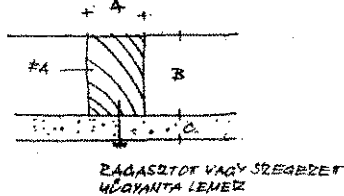
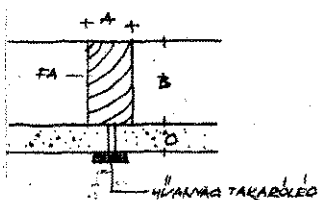
A műanyagok széleskörű alkalmazásának főleg 1950 óta van nagy szerepük. Azt, hogy milyen széles körben alkalmazzák a műanyagokat, elsősorban az adott ország vegyiparának fejlettségétől függ. A műanyagok elterjedését semmiesetre sem lehet egyszerűen luxussal magyarázni. Elterjedésüket nagyban elősegíti az a tény, hogy gazdaságosan állíthatók elő, előnyös műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, és emellett esztétikailag is megnyerőek. Igaz, hogy tűzrendészeti szempontból még számos kívánni valót hagynak maguk után — főleg a hazai viszonylatban előállított műanyagok —, mivel tűzveszélyesek. Tűzálló műanyagokat viszont külföldön már elég régen alkalmaznak (hajóipar, repülőipar, építőipar stb.). Nálunk ezek alkalmazására egyelőre gazdaságossági okok miatt még nem kerülhet sor.

Előállításuk során félkész termékeket (fólia, lemez, padló-léc) és késztermékeket nyernek. Ezek közül felülvilágító kupolákat, szendvicspaneleket, fürdőkádakat és fürdőszobás blokkokat kívánunk az iparban alkalmazni.

Többek között kedvező tulajdonságuk, hogy előnyösen tipizálhatók, így tehát a kivitelezés meggyorsítható. Pl. egy 1 emeletes családi ház 6 napon belül, egy ötemeletes épület pedig kb. 6—8 héten belül elkészíthető — természetesen az alapozás kivételével. Technológiai szempontból jelentős, hogy kisebb gépekkel gazdaságosan emelhetők be. Egyes hagyományos szerkezetekkel összehasonlítva, tartósabbak — a műanyag ereszcatorna élettartama pl. a korrózióállósága miatt többszöröse a horganyzott vasbádó ereszcatornának. Ezek az anyagok általában nem korhadnak, nem gombásodnak, a vizet nem veszik fel, és nem vetemednek. A víz hatásával szemben tanúsított tulajdonságuk azonban — szerintem — oltástechnikai szempontból sokszor nagyon kedvezőtlen lehet. Faszerkezetű létesítmények tűzének oltása esetében pl. a fa nedvszívó képességéből adódó előnyök ebben az esetben korántsem érvényesülnek. Rosszabb a helyzet, ha a térelhatárolás műanyagból készül, és nagyobb mennyiségű éghető anyagot tárolnak, amely anyag az oltóvíz hatására értékét veszítheti.

Előnyös műszaki tulajdonságok

A kedvező műszaki tulajdonságok közé tartozik az alacsony hővezetési együttható, a kis súly, s a korrózióállóság, továbbá az elektromos szigetelőképeség. A műanyaghabok korszerű rezgéscsillapítók és hangszigetelők.

A polisztirol táblák felerősítésének módjai

Korszerűsítés

Név	ts (kg/m ³)	(kcal/m. o. o. hőv. együtt)
Vas	2700—7900	25—170
Beton	2000—2500	1,1—1,6
Műanyag	1000—1500	0,1—0,3
Műgyantahab	15—150	0,025—0,03

A habok készítése

A műanyaghabok általában laza szerkezetűek, mivel a térfogatszázalékban a pólusokban gáztermő anyag (levegő) jelen. Az anyag néhány térfogatszázaléka önhordó. A ké tekintetében háromféle módszert ismertetünk

1. Habverési módszer: A gyantát habosítószerrel és a hűtést biztosító katalizátorral keverik. Ezeket a habokat a pólusoknak nevezzük (karbamid-gyantahab).

2. Hajtóanyag-adalékos módszer: A granulátumot a aljára helyezik, majd lezárva, 100 °C-nál expandálják. K után az anyag kitölti a formát, s az eljárás végén zárt keletkeznek (polisztirolhab).

3. Reakciótermékes módszer: Pl. a kémiai reakció CO₂ szabadul fel, és a zselálás végén vegyesen zárt és cellák keletkeznek (poliuretánhab). Érdemes megjegyezni, a magasépítésben főleg polisztirol műanyaghabokat alkalmaznak.

Hőszigetelő képesség

Jellemző pl., hogy 2,5 cm vastag fal hőszigetelőképes azonos 52 cm vastag téglafalával. Ennek az anyagnak a 25—60 kg/m³, nyomó szilárdsága 0,1—8 kg/cm²; 2000 l terhelésnél 14%-os összenyomódás tapasztalható; —20 +80 °C hőmérsékleti tartományban még alaktartó. Ez az nagyon alacsony, mivel jelentősebb tűznél akár az anyag, a beépített szerkezet jelentős deformálódásával számolhat. Természetesen a helyes burkolat megválasztásával csökkenthető a kedvezőtlen hatásokat. Számos műanyag oltó. Vannak olyanok, amelyek a benzinnek és a kőolajtermék ellenállóak (pl. kopolimerjéttől). Majdnem kivétel nélkül gyulladnak és égnek. A melaminigánta bevonatú farost lap hőugárgáznak egy ideig ellenáll ugyan, de láng hatás rövid időn belül meggyullad és elég. Az égés erős füstökkel párosul.

A PVC-habok általában nem éghetőek. A többi hőszigetelő viszonyítva, nehezebbek. Főleg hőszigetelésre, fűdémshigetelésre és rezgéscsillapításra alkalmasak.

Az iparban bizonyos mértékben alkalmazott újabb műanyag csoport a poliuretánok. Ezeket falazatok, fémek és fa műanyagok, korrózióvédelemre és padlók tömítésére használják a tapadásuk a különböző anyagokhoz — pl. könnyűfémek, üveghez, műanyagokhoz stb. Ebben a csoportba tartozók a tűzállóak is vannak. A poliuretán-mázos bevonatok majdnem felületen alkalmazhatók — a friss olaj- és műgymázok kivételével. Alkalmazási területük a csempészerű mázak, amelyeket közömbös elnevezéssel ismernek. Ebben a csoportba tartoznak a fenolgyanták, epoxigyanták, a cellulózacetát és a szilikonhab, amely nyitott cellás szerkezetű, 100 °C-ig hőálló. Jelenleg még nem találták meg a gazdaságos megoldást.

A műanyagok alkalmazási köre

Beépítéskor a különböző idomokat szegezéssel, csavarozással vagy ragasztással erősítik egymáshoz. Az 1250 mm. 250 mm. polisztirolhab-lemezeket ragasztóhabarccsal egymás fölé helyezik, s ezáltal függőleges lyukrendszer alakul ki. A szélső felületre merevítő acélcsöveket helyeznek. A külső felületet cementhabarccsal vakolják.

Mindinkább kezd elterjedni a műanyag padozatok kialakítása, mivel folyadékzáró, hézagmentes megoldást biztosít a könnyen tisztíthatók és nem korhadnak. Lakó- és középületekben a szokásos megoldás, hogy a feltöltésre aljzatbetont helyeznek erre magnezit vagy műanyag esztrich kerül, és e fölé

IPARBAN

műanyagpadozat helyezkedik el. A kent padlónál a víz, pormentes simított aljzatra szennyes kötőanyag kerül rétegben, és erre műanyag koptatóréteget helyeznek. Ezt a réteget összefüggő, hézagmentes megoldásként is alkalmazzák.

Amennyi fűdémszerkezetet nemcsak a megelőzés, hanem a tűzveszély szempontjából is feltétlenül ismernünk kell.

A falbevonatok készítése festéssel és tapétázással történik. Ebben az esetben nem készülhet nedvsvívó falfelülettel. A tapétázás PVC-vel, poliuretángyántával vagy impregnált papírral készülhet. A tekercselt PVC falburkoló lemez kb. 100-ig hőálló.

A műanyagok jó szigetelést biztosítanak a csapadékvíz és a pára ellen. Beépítésük egyszerűbb, mint a hagyományos szigetelőanyagoké, emellett sokkal biztonságosabb folyadékzárást jelentenek a kátrányos és bitumenes anyagoknál, mivel azoknál a vízvezető rétegre való felvitel nehézkes, a bevonat előregedik. Az a tény, hogy a hagyományos anyagokhoz műanyag adalékot adnak, ami a kátrányhoz epoxigyántát adagolnak, ami nemesebb szigetelőanyag eredményez. A lapos tetős ipari és lakóépületeknél általában 1,5-2 mm-es tekercselt szigetelő lemez használják, ugyanis horganylemezt helyett PVC, vagy érszigetelő helyett ütésálló PVC használnak. E szerelvények kialakításában még nem alakult ki végleges megoldás. A talajszigetelés elleni szigetelés egyik módja, amikor az aljzatra kerülő víz közé poliuretán-epoxigyántát adagolnak helyezni. Az újszerű megoldások csarnokoknál, műhelyeknél, vasúti várócsarnokoknál, vendéglátóiparban, a vásárok kiállítócsarnokai fedésénél (az ideai Ipari Vásár csarnokait és pavilonjait) és képtáraknál alkalmazták. Az említett anyagok általában a PMM (polimetakrilát). Százalékos fényáteresztő képessége 92, a polimetakriláté 86, míg a normál ablaküvegé 0,8. A PMM átlátszó, ellenálló, hajlítható, törhetetlen, szilánkmentes, fűrészható, ragasztható — de jelenleg még nagyon költséges megoldás.

Az anyag nyílászárók kialakítására is alkalmas. A fánál a nedvességfelvétellel és korhadással kell számolni, mázolni nem lehet, és emellett a fémek is megtámadják. A fémek viszont a jó hővezetési sokszor kellemetlen páralecsapódással, a fémek és a fennálló felületi korrózióveszély is, emellett a fémek súlya és nagy a súlyuk is. Ezzel szembe a PVC és PMM szilárósítású poliszter ajtólap mentes a hátrányos tulajdonságokkal.

Elkezdődött az önhordó és teherbíró szerkezeteknél való felállításuk is. A hagyományos szerkezeteknél a szállítás és az elhelyezés nehézsége jelentette az egyik fő problémát — ezt a műanyagoknál elért súlycsökkenés kiküszöböli. A válaszfalaknál a modulációk lehetőségeit rendkívül kihasználhatjuk. A falak belül hőszigetelő magot kapnak (műanyaghab vagy üveggyalva, illetve üveggyalva). A magra borítólemezeket erősítéssel, tetszés szerint színezzük. Az elemek különböző nagyságban állnak, annak megfelelően, hogy a térelhatárolás melyik részén. Az elemeket alumínium-, acél- vagy lécvázhoz rögzítik. A réseket műkaucsuk tömítéssel látják el. A csarnok-tetőnél a teherhordó szendvicsre helyezték és a páramentesítő rétegre rögzített felső borítást jó hőszigetelést jelent. Világító aljzatok kiképzésére is felhasználható. Az álmennyezet sárga színű, esetleg állandó árnyékmentesítést kölcsönöz, emellett a fénycsőknél ötletesen elhelyezhetők a különböző típusú lámpák. A teherhordó szerkezetek kialakítása jelenleg még kiépítési stádiumban van.

A jelenleg alkalmazott betonokkal szemben a Szovjetunióban gyártott plasztobeton előállításával is foglalkoznak. A gyanús és töltőanyaghoz kvarchomokot és baillit adalékot adagolva az előállításához nem használnak cementet és vizet. Ennek az anyagnak a furfuroil és az acetongyanta a kötőanyaga. A masszát az izoterm hatására szobahőmérsékleten keményedik, nyomó és szilárdsága nagyobb a vasbetonénál, 24 óra elteltével kihasználható, agresszív víz nem támadja meg, viszont a vasbetonhoz képest még kb. 15%-kal drágább megoldás.

A műanyag tartógerendákat faliszt, faforgács és műgyanta anyagból állítják elő. Ezekből préseléssel I-tartókat készítenek gyantaragasztással rácsos szerkezet is kialakítható beépítésre. Vinilgyantából és poliamid szövetből ballonházakat is ki lehet alakítani — a széleken tömlős kiképzéssel. Ez úgy történik, hogy a ballon alatt túlnyomást létesítenek, s a túlnyomás következtében kapja meg a ház az alakját.

Az említett anyagok és szerkezetek hazai felhasználásával kapcsolatban csak annyit, hogy — a kísérletektől eltekintve — még zömmel importanyagok. A szakemberek nagy reményeket fűznek a PVC hazai gyártásához. Az ötéves terv során műanyag-termelésünket a többszörösére kívánjuk fokozni, ami azt jelenti, hogy széleskörű felhasználásukkal a jövőben feltétlenül számolnunk kell.

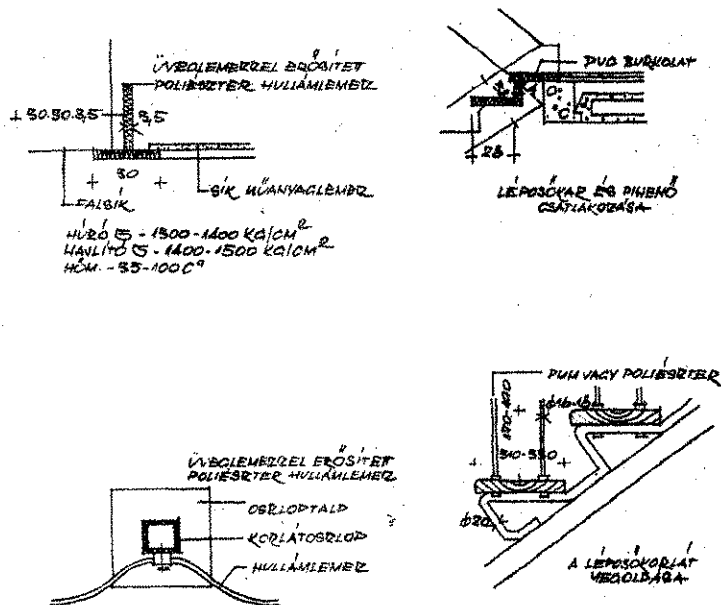
Éghető fürdőszoba-blokk

Bizonyára furcsán hangzik a felvetés, de amikor fürdőszobáról beszélünk, egyáltalán nem is gondolunk tűzveszélyre. Pedig ez a nézet már a múlté. Az Építészeti Minisztérium azzal a feladattal bízta meg az Építéstudományi Intézetet, hogy kísérletet tegyen ki a tojástávolságtartós farostlemezt válaszfalakból szerkesztett fürdőszoba-blokkot. Ezzel a szerkezeti megoldással el is készült a kísérleti típus, és sok tekintetben máris beváltotta a hozzáfűzött reményeket. Fő célul tűzték ki, hogy a további kísérletek során csökkentik a blokk súlyát. Jelenlegi súlya kb. 1400 kg. Az NDK-ban viszont alkalmaztak már olyan fürdőszoba-blokkot, amelynek a súlya kb. 460-500 kg. Az ÉTI által kikísérletezett típust is erre a súlyra kívánják redukálni. A blokk megnyerte a szakemberek tetszését, azonban tűzrendészeti szempontból még kívánnivalót hagy maga után, mivel a jelenlegi beépítési tárgyak kivételével mérsékelt tűzveszélyes szerkezetnek minősíthető. Ennél a típusnál a belső tér (fürdő) hőmérsékletét egy fairszert gáz-hőszigetelő biztosítja. A jövőben a súlycsökkenés érdekében a berendezési tárgyak — kád, WC-kagyló és mosdó is — műanyagból készüljenek. Hazai viszonylatban, sajnos csak fokozódik a tűzveszély, mivel éghető alapszerkezetű műanyagberendezéseket még nem állítunk elő. A BM-OTP Műszaki Felügyeleti Hatóság a blokk beépítéséhez még nem adta meg az elvi engedélyt, mivel a probléma tisztázása most folyik.

Hogyan menjünk tovább?

Akár a legutolsó lakáskonferencia elveit, akár az Építéstudományi Intézet tudományos ülészakán elhangzott miniszteri beszámoló értékeljük, megállapíthatjuk, hogy az ismertett új szerkezetek megoldások megvalósításának küszöbén állunk, s ez — megítélésünk szerint — mind a mentő, mind a megelőző tűzrendészet vonatkozásában egyaránt komoly problémát jelent. Az most a legfontosabb kérdés, hogy — a jelenlegi mentő erőink mellett — tág teret biztosítsunk-e a tűzveszélyes anyagok és szerkezetek beépítésének, avagy sem. Úgy gondoljuk, hogy a fejlődést nagyban elősegítik az objektív tényezők, éppen ezért ezzel a fejlődéssel párhuzamosan kell fejlődnie a tűzrendészetnek is. Tisztában kell lennünk viszont azzal is, hogy mentő erőink számára e tekintetben is megnövekednek a feladatok. Feltétlenül figyelembe kell venni az új, hogy az idő forradalmi, minőségi változást követel a tervezés, a kivitelezés, a gyártás és a berendezések vonalán egyaránt. Gyorsan és gazdaságosan kell építkeznünk, a biztonságért viszont mi vagyunk a felelősek! Erről a problémáról tehát okvetlenül beszélünk kellett, és a jó munka érdekében szükségünk van olvasóink véleményére is.

A. L.

A műanyag hullámlemez alkalmazási köre

A Szolnokon rendezett „népes” névadó-
ünnep egy-egy ünnepélyes pillanata

Az osztályparancsnokság nevében Szij-
jártó István t. alez. búcsúztatta a Cse-
pei Vas- és Fémművek nyugdíjas tűz-
oltóit

A Klement Gottwald gyár leg-
gyakorlatosabb tűzoltó szakosztály
is megállta a helyét

Nyugdíjasokat búcsúztattak

Elbúcsúztatták a Csepei Vas- és Fémművek alosztályának nyugdíjas tűzoltóit. A XXI. kerületi rendőrkapitányság kultúrtermében rendezett meghitt ünnepség keretében Labonczi József t. hdgy., alapszervi párttitkár méltatta az elvtársak több évtizedes munkáját, majd dr. Dudás István t. hdgy. az alosztály, Szijjártó István t. alez. pedig az osztályparancsnokság dolgozóinak kívánt sok erőt és egészséget a nyugalomba vonuló Holló István ftörm., Hamschlager Antal törm., Csató Mihály örm., és Gellér József örm. elvtársaknak.

Nyugdíjasokat búcsúztattak Nyíregyházán is. Az alosztály kollektívája ajándékokkal kedveskedett a nyugalomba vonult — Simon János, Vízi József és Mihály György — elvtársaknak.

Kitüntetés és pénzjutalom

Az Építésügyi Értesítőben olvastuk: „Erdős Ede elvtársat, a Téglás és Cserépipari Igazgatóság tűzrendészeti előadóját — a téglapár területén kifejtett eredményes munkájáért a belügyminiszter elvtárs a Tűzrendészeti Érem II. fokozatával tüntette ki, az Igazgatóság vezetője pedig ezer forint jutalomban részesítette.”

Osszesen 21 ezer forint

Nyárlőrinc község tanácsa mintegy 15 ezer forint értékben szavoly ruhát, kamgarn öltönyt, köpenyt, sapkát és derékszíjat vásárolt a testületnek. Az önkéntes tűzoltók örömmel fogadták a gazdag ajándékot s megfogadták, hogy a jövőben még nagyobb szorgalommal végzik munkájukat.

Az ágasegyházi járási verseny alkalmával a járási tanács végrehajtó bizottsága mintegy 6 ezer forintot osztott ki jutalomképpen az arra érdemes önkéntesek között.

Esztergomban hallottuk

Az alosztály beosztottjai társadalmi munkával új üzemanyag-tárolót építenek. Az építő-

Az alosztály javítóbrigádja értékes társadalmi munkával ütközésképesé tette a megrongálódott községi tűzoltószereket.

Az egység több beosztottja szorgalmasan készül az évvégi vizsgákra. Hatan gimnáziumban, ketten pedig technikumban folytatják tanulmányaikat.

vel ezelőtt mutatkozott ki szőr és azóta értékes szí- városunk kulturális életé- helyi tanács és a pártsz- mindenben támogatja mu- kat. Igaz viszont, hogy az tes tagjai szívesen vállal- fellépéseket. A megye tö- rási versenyén is fellépte- turális versenyre, térz- kaptak meghívást, ame- gazdag műsorral kész- (Murvai György t. törm. ből.)

A tűzoltóélet hírei

anyag egy részét is ők termel- ték ki.

1959-ben 36, 1960-ban 43, 1961-ben pedig 55 raj vett részt a járási tűzoltóversenyen.

A sárisápi tűzoltótestület férfi rajának tagjai harmadszor is első lettek a kocsi-fecskendő-sze- relésben. Ezzel végleg övök lett a járási tanács vándorszerlege.

Az esztergomi „Balassi Bálint” általános iskola úttörőcsapata tűzoltórajt alakított. Kiképzésü- ket az alosztály beosztottjai irá- nyították. A kis tűzoltók máso- dik helyezést értek el a járási tűzoltóversenyen.

A város külső részein befejez- ték a lakóházak tűzrendészeti ellenőrzését. E munkából Hor- váth László t. szkv. irányítá- sával az egység KISZ-fiataljai vették ki leginkább részüket.

Szerencse Károly t. szkv. szabadnapjain felülvizsgálta a város valamennyi tűzcsapját.

Cegléről írják

A járási tanács 3800 Ft-ot jut- tatott a járás legkiválóbb ön- kéntes tűzoltójának megjutalma- zására. Az összeget — kisebb- nagyobb tételekben — a járási tanácselnök a tűzoltóversenyen osztotta szét a kiváló munkát végzett önkénteseknek.

Csemő község tanácsa rövide- sen átadja rendeltetésének az újonnan épült, két szerelős, kisebb gépjárműfecskendő befo- gadására is alkalmas tűzoltó- szertárat.

A ceglédi alosztályon ünnep- lyes keretek között zárult az ideai politikai továbbképzés. Az MSZMP BM járási pártvezetősé- ge részéről Erős János r. fdgy. elvtárs számos, jó ered- ményt elért tűzoltónak értékes könyvjutalmat adott át. (Jakab Zoltán t. ftörm. leveléből.)

32 év óta

Orosházán régi hagyománya van a tűzoltózenekarnak. 32 év-

Olvasóink figyelme

Olvasóink érdeklő

ez úton közöljük, h

„Magyar Tűzoltó”

nyonkénti ára 1 Ft.

iratunkra befizetési

vagy a 151 110—K 95 s

szám feltüntetésével

csekkapon lehet elő

Kérjük előfizetőinket,

a csekkap hátsó oldal

befiz tő díjmentes m

közleményei” rovatba

dig tüntessék fel az ig

példányszámot.

A lap zavartalan k

érdekében az új előfi

ket, illetve az igénye

dányszám megvál

kérjük mindenkor az

kes hónap előtti hó 15

datni a szerkesztőség

Hatalmas tűzvész pusztított
Szingapurban. Képünkön:
a tűzvész elől menekülő —
értékeit mentő — ember-
áradat

Páris egyik külvárosában
— földcsuszamlás követke-
zőében — ház épület romba-
dőlt. A katasztrófa több ha-
láles áldozatot is követelt

dapesti kerületek versenye rom szempontból különbözött légi önkéntes tűzoltók járásaitól: kevesebb volt a nézőség, nem volt bemutatógyakorás hiányzott a hagyományos bemutató. A nézők csekélyt ugyanakkor pótolta a lelkes. Az Űgetőn vagy a BHG-n például olyan izzó volt néha, mint ha tevé lettek volna a lelátók. A közbeeső bemutatók hiánya meg azért nem volt különösebben, mert a tűzzátartozóknak az egyes vereségek is éppen elég izgalmat okoztak.

Selyemgyáriaknak kettős ünnepe volt az április 20-i verseny. Országos elsőséget szerzett csapat az idén is a 800-as kategóriájában bizonyult, s úgy a férfiak együttese is megérdemelte a lányok (még helytálló az a véleményem, mert látogatásunk óta csak a férfiak járt az anyakönyvvizető-egyesületükbe, mert a 800-as kategóriájú szerelési versenyen szintén kiharcolta az első-

helyet. A másik üzem igazgatója idegállapotban járta a pályát, mint az első gyereket váró anyák. A szülőkhöz folyósított néma nem is kellett a munkáját nézünk — elég csak az igazgató arcát figyelni, mivel szinte másodpercenként változott az eredmény.

Az egyik jelenség, hogy a „Rajt” kiugrás pillanatában mind a csapatnak egyformán nagy a közhangulat csak akkor megváltozik, amikor például a kábel kibekötődik a szivótöméshez, vagy pedig valamelyik harcosban fut a kellenél. A végén arról lehet megállapítani, hogy melyik csapat a vesztes, amelyeknek leginkább első- és második helyezettjei: — a csapat tagjait szidják és esküdöznek, többé nem indulnak versenyre. (Már úgy érve, hogy az idén, először meglátjuk majd a küzdőtérén...)

A versenyvezetés, gördülékenység — nem meglepő, az ideai budapesti versenyeket. Nem volt újszerűség. Az elvezetésbizottságok mindig idebiztosították az „utánpótlást” a versenyvezetéshez. Reklamációra alig van szükség — ha csak valamelyik csapat alulról a csapat parancsnokai által megjelölt helyeken nem tekinnek annak. Ezt viszont nem a versenybizottság elnökének címezhetjük, hanem a rossz napot kifogott csapat tagjainak mondta el nekik a csapat parancsnokai — a szerelési amiről a bizottságok tagjai nem tehetnek.

Érdemes lenne meghatározni, hogy a verseny sikerült a legjobban. Ennek és az ügyeket azonban nem lehet egyaránt nagy volt. Azt is lehet mondani, hogy a verseny nem a legbővebb. Azt mondják,

MAGYAR TŰZOLTÓ

Magyar tűzoltóság folyóirata, szerkesztő bizottság.

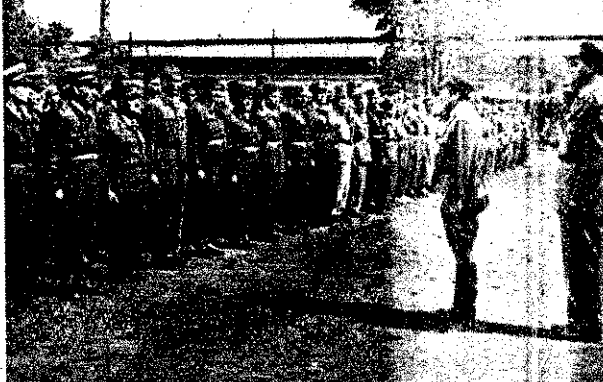
Szerkesztő: Beszteri Lajos tűzoltószázados.

Szerkesztőség: 7., József Attila u. 2-4. Telefon: 121-710.

Adja ki a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság.

Adja ki: Dr. Micskó Rudolf. Adja ki: Magyar Posta.

Adja ki: Zrínyi Nyomda, Budapest

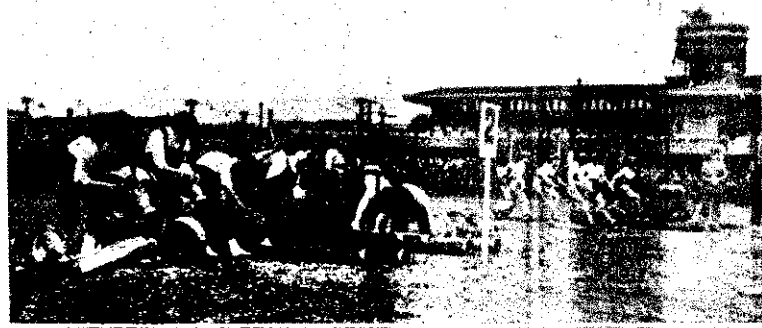

A legnépesebb mezőny a X. kerületben volt: 74 csapat sorakozott fel a vívotti heves küzdelmet az elsőigért

Gyorsan és szervezeten pergett a XI. kerületiek elméleti vizsgája. Egyöntetű vélemény: a résztvevők nagyobb elméleti felkészültségéről tettek tanúbizonyságot, mint a korábbi években

BUDAPESTI pillanatképek

Vasárnapon a lányok országos elsőséget nyert selyemgyári lányok. Ezúttal azonban nemcsak a lányok, hanem a selyemgyári férfiak is elsőseget szereztek a 800-as kategóriában

a X. kerületi üzemek is jó napot szereztek az alosztály parancsnokának és az előkészítésben részt vevő csapatoknak. De talán mégsem olyan jó, mint a XI. kerületiek, mert egyetlen második hely kivételével valamennyi szerelészám első három helyezetteje az itteni üzemek csapataiból került ki.

Amint a selyemgyáriak két csapata a 800-as szerelésben produkált, két héttel később a Lenfónó női és férfi együttese ismételte meg a 400-as kategóriában, mintha megrigyezték volna az őbudaiaktól a dicsőséget. Eredményes szereplésük mindenestre nem volt véletlen — kettős győzelemükért megérdemlik az elismerést.

A X. kerületben volt a legnépesebb a mezőny. 74 csapat indult az elsőseget elhódításának céljával, bár 5 első helyezésnél többre nem volt kilátás, tekintve, hogy ennyit a kategóriában mérték össze erejüket a résztvevők. Az esély egyébként mindenki számára adva volt, csak hát ilyenkor az a „hiba”, hogy az esélyesebbek mindig közbeszóznak, s így alakul ki a helyezések sorrendje. De így van ez, mióta versenyek léteznek a világon — még a tűzoltóversenyeken is...

„Minden jó, ha a vége jó” — tartja a közmondás. Nagyjából így történt ez a fővárosi versenyeken is, mert a szervezetség és gördülékenység fogalmába az egyik legnehezebb szervezési feladat, az étkeztetés lebonyolítása is beleértendő. Erthető, mindenütt ez volt az utolsó „műsorszám”. És az összes többi nem azért volt jó, mert a vége jól sikerült, hanem azért vizsgáltak itt is jelesre a szervezők, mert az egésze ráillett az osztályzással felérő elismerés.

A XIII. kerületiek versenyén — most első ízben — az egyik kerületi honvédelmi alakulat tűzoltórajza is részt vett a igen jó szerelési idővel a 3. helyen végzett

A XIII. kerületi verseny egyik vetésránja

A Lágymányosi Dohánygyár győtes női csapatának parancsnoka átveszi az oklevelet

SPORT képeken

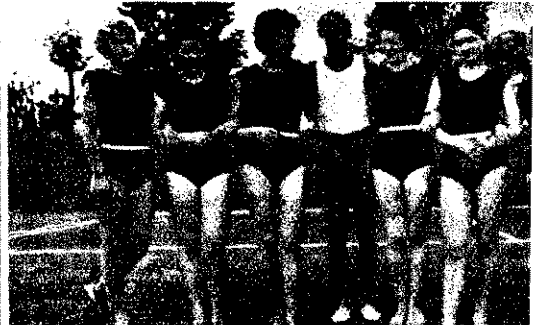
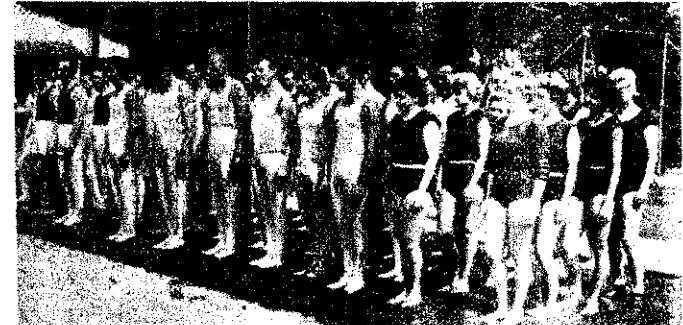
Bajnokság nyert

a Budapesti Tűzoltó I. osztályú
darúgó csapata.
vasárnap fordulóba
ragyogó teljesítménnyel
nyújtott tiszteletteljes
játékkal már az
III-ban szere

Nemes vetélkedés

jellemezte a BM-iskolák hallgatóinak nemrégiben megrendezett sportversenyét. A verseny tűzoltó-sikereket hozott: a legtöbb versenyszámban – így pl. labdarúgás, röplabda, úszás, 400 és 1500 m-es síkfutás, távol- és magasugrás – a „Petőfi” Tűzoltó-fiziképző Iskola versenyzői szerezték meg az első helyet. Képeinken: Versenyben Názor Lajos, a távol- és magasugrás győztese. – Indul az 1500 m-es síkfutás rajtja. – Rádi Károly (középen), Kitzrich Kálmán (jobbról) és Kun István (balról), a 400 m-es síkfutás első, második és harmadik helyezette. – Murai Antal tü. szds. átvesszi a labdarúgóbajnokság aranyérmét

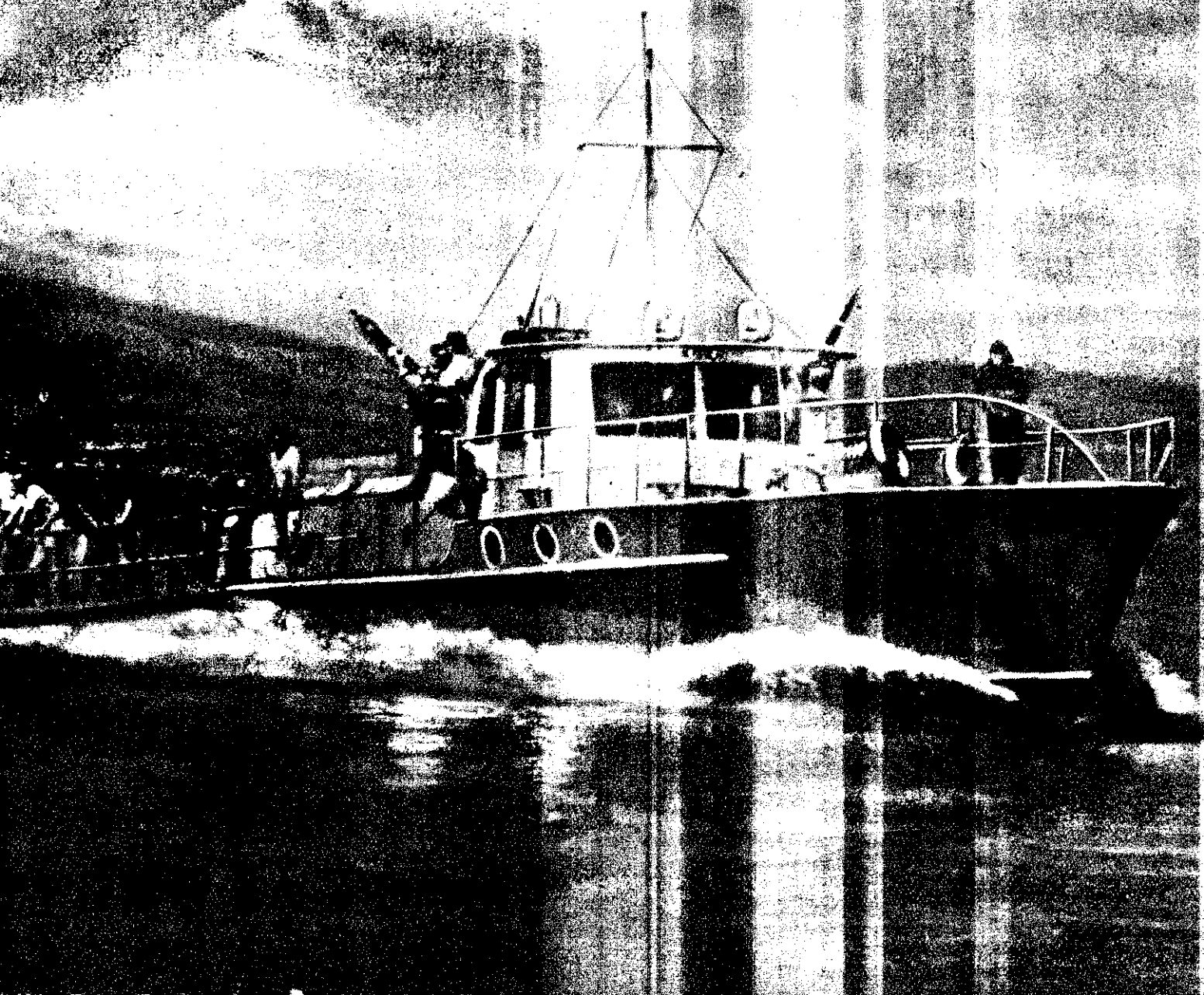
Sikeresen szerepeltek

tűzoltó-tornászaink a BM-tornászabajnokság – Margitszigeten megrendezett – országos döntőjén, a verseny során elért helyezéseikkel 26-tal növelték a tűzoltóság pontszámát. A legtöbb pontot szintén is a női tornászcsapat (Farkas, Vodicska, Herédi, Somogyi, Perenyi és Erdősné) szerezte, tovább folytatva az immár négy éve megkezdett győzelemsorozatot. Az egyéni számban – a tűzoltók közül – a második helyezett Erdős Gyuláné és a harmadik helyezett Tóth István szerepelt a legjobban

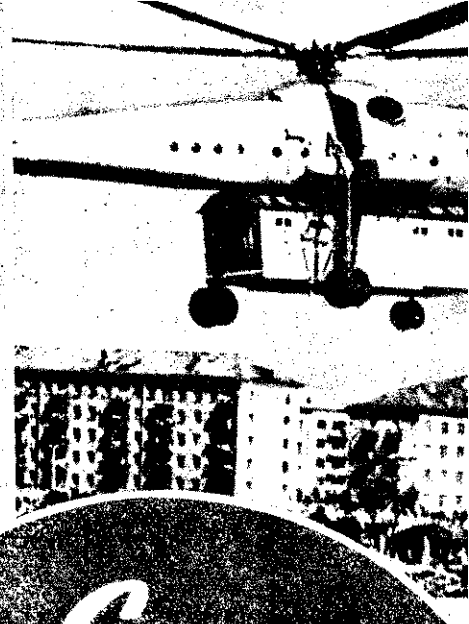

PRÓBAÚTON az új tűzoltóhajó

A szovjet légiflotta napján erőt sugárzó, páratlan légiparádé zajlott le a tusinói Cskalov-repülőtéren. Képeinken: Nehéz rakétahordozó repülőgép, vadászgépek kíséretében. — A „Kran” helikopter, amely házat szállított, s a repülőtéren helyezte el

Elutazott Moszkvából a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság párt- és kormányküldöttsége. A kedves vendégeket Hruscsov elvtárs búcsúztatta a vnukovói repülőtéren

Viszaérkezett a Moszkvában járt és gazdasági tárgyalásokat folytatott magyar kormányküldöttség. Képünkön: Apró Antal, Kállai Gyula, Kossa István és Friss István elvtársak a Ferihegyi repülőtéren

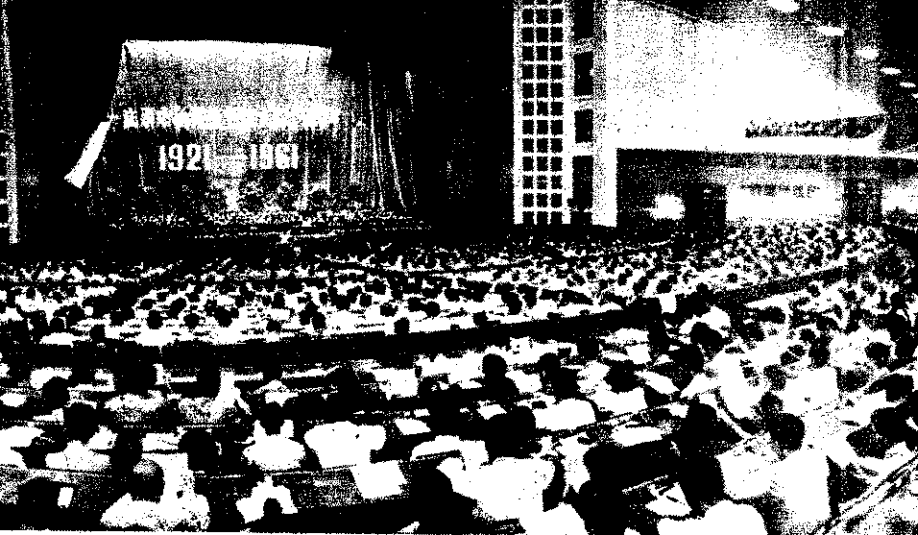
A Londonban megrendezett szovjet ipari és kereskedelmi kiállításon Macmillan angol miniszterelnök elvágja a kiállítás szalagját. Mellette Patoilsev szovjet kereskedelmi miniszter

Egy kép Tunéziából: tunéziai önkéntesek őrzik a Bizerta-i támaszpont felé vezető utat s igazolják az arra haladó gépkocsikat

Gagarin találkozója a moszkvai filmfesztivál résztvevőivel. Gina Lollobrigida így üdvözölte a világhíró űrepülőt

egyben esztendővel eszlelt alakult meg a Kínai Kommunista Párt. Képün-
n: A nagy évforduló alkalmából rendezett ünnepi nagygyűlés Pekingben

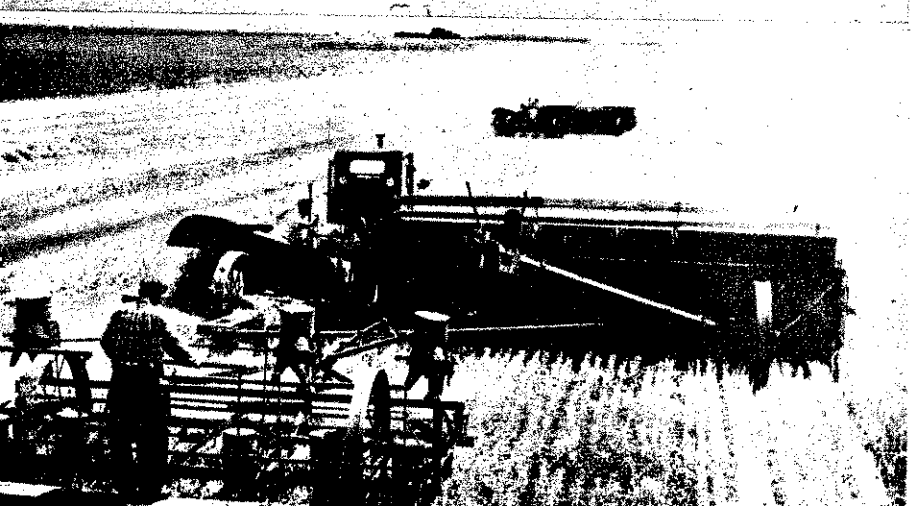
abai Ifjúsági küldött-
g látogatott hazánk-
. A küldöttség meg-
kintette a balstonali
"Mária Flóra"
SZ Szekécske Ifjúsági
táborát is

Szegedi Szabadtéri
tábor keretében be-
táborozásra került Erkel
tábor: Bánk bán c.
táborja. Képzünkön: Má-
ria Flóra, Melinda
táborában

aktorból, aratógépből és kukorica-vetőgépből álló gépsor dolgozik a krasz-
dári területi „Székra” kolhoz mezőin. A különleges gépsor aratja az őszi
árpat és ugyanakkor veti a kukoricát is

Alkotmányunk ünnepére

Augusztus 20-án ünnepeljük alkotmá-
nyunk születésnapját és egyben az
új kenyér megszegését. Az ünnepre
készülő ország képe kifejezően szemlélteti
azt a változást, amely hazánkban az elmúlt
16 esztendő alatt végbement. At-
törtük a kisárútermelés maradiságából
eredő makacs ragaszkodást a régihez, a
megszokotthoz, s a parasztsággal együtt
— vele szoros szövetségben — erősítettük
az uralkodóvá vált szocialista tulajdon-
viszonyokat.

Nem volt könnyű szakítani a réggel,
a megszokottal, és összeolvadni az újjal.
De a régiben maradni többé nem lehet,
hiszen nemcsak lehetséges, de szükséges is
az előrelépés. A termelészövetkezeti moz-
galom győzelemrejutásával megteremtőd-
tek annak a feltételei, hogy a magyar
mezőgazdaságot kiemeljük viszonylagos
elmaradottságából, és ezzel meggyorsít-
suk az egész ország fejlődését. Minden
lehetőségünk meg van erre, hiszen az
utolsó lánc is elszakadt, amely még a
múlthoz kötött haladásunkat
gátolta. Így az alkotmányban a szocialista
termelési viszonyok győzelmének zásza-
laja alatt ünnepelhetjük alkotmányunk
születését és az új kenyér ünnepét.

Az új kenyér ebben az évben kettős
értelemben is új. Nemcsak azért, mert
ez évi munkálkodásunk eredményeit örlik
szép fehér lisztte a malmokban, hanem
azért is, mert az új búza legnagyobb részét
termelészövetkezeti földeken aratták.
Talán éppen ezért van az, hogy ez év-
ben az előzőknél is nagyobb ünnepet je-
lent alkotmányunk születésnapja. Ahogy
telnek az évek és a szocializmus fel-
építésén munkálkodunk, mind egyértel-
műbb lesz az a tény, mely alkotmányunk-
ban így fejeződik ki: „A Magyar Nép-
köztársaságban minden hatalom a dolgozó
népé.”

Társadalmi rendünk alapja — a mun-
kásosztály és a dolgozó parasztság szövete-
se — az elmúlt években szüntelenül
erősödött. A nagyüzemekben egyesült dol-
gozó parasztság a munkásosztály szilárd
szövetségese. Az egységes paraszti osztály
kialakulásával és megerősödésével olyan
folyamat játszódik le hazánkban, amely
éppen e szövetség céljainak megvalósítá-
sát jelenti. Társadalmi rendünk ennek a
közös összefogásnak az eredményeként
lesz mind legyőzhetlenebbé, dolgozó
népünk hatalma pedig mind teljesebbé.

Sikereink, melyeket a szocializmus
építésében elértünk, természetesen
nem korlátozódnak egyetlen terü-
letre. A Központi Statisztikai Hivatal
közelmúltban kiadott tájékoztatója alap-
ján megelégedéssel vehettünk tudomást
népgazdaságunk egészének gyorsütemű,
egyenletes fejlődéséről. A párt, a kor-
mány helyes politikájának eredményei
ezek. Ugyanakkor viszont az eredménye-
ket szilárdítani, s öt éves tervünk meg-
valósításával segíteni hazánkban a szo-
cializmus alapjainak lerakását — mind-
annyiunk becsületbeli ügye.

A béke erőinek

tárgyalás útján kell megoldani. Legyen a versengés annak az eldöntésére, hogy melyik a jobb társadalmi rendszer — kapitalizmus vagy pedig a szocializmus. Minden ország népe jól látja a különbségeket, s mi biztosak lehetünk abban, hogy előbb-utóbb a szocializmust választják. *viszont egy nép ellzi a kizsákmányoláson nincsen joga egyetlen nagyhatalommal szembe, hogy külső erőszakkal, valamint ellenforradalmakkal visszajára fordítsa eseményeket.*

Lehet-e eredményesen tárgyalni?

Az imperialisták igazi arcát és a utóbbi időkben tett agresszív lépéseiket merve, újból felmerül a probléma: *Lehet-e tárgyalások útján eredményeket elérni a legfontosabb nemzetközi kérdéseknél? A szocialista országoknak továbbra is a lárd álláspontjuk, hogy igen — perem az imperialisták jóindulatában bízunk, hanem a béke erőinek növelésével. A második világháború után az USA imperialisták — az atommonopólium birtokában diktatumpolitikát folytattak, s egyáltalán nem akartak tárgyalni. Azonban nem el sok idő, az atommonopólium megszűnésével a kialakuló szocialista világrendszert gazdasági, politikai és katonai ereje, a népek békeakarata tárgyalásokra kényszerítette az imperialistákat.*

Jelenlegi taktikájuk ebben a kérdésben a halogatás, a tárgyalások végnélküli húzása úgy, hogy közben a Szovjetunió és a többi szocialista ország békepolitikáját — mintegy torzító tükrökben megmártják, kiforgatják. A tárgyalásokat pedig nem hagyhatják abba, hiszen akkor a világ népei előtt lelepleződne. De a népek előtt is szükséges a tárgyalási közbene megmutatása, mert azok sem akarják az imperialista érdekekért vérezni. Ezért reményeket táplálnak a tömegek a Szovjetuniót okolják azért, hogy sikerül eredményeket elérniük. S ekkor mindjárt „indokolják” a további fegyverkezés szükségességét is. Jól mutatja ez a körülmény, hogy pl. Hruscov legutóbbi beszédeiben, amelyekben az általános, teljes leleszerelést és a német békeszerződést követeli, fenyegetésnek állítják be. Tíz évvel ezelőtt annak, hogy a második világháború befejeződött, de a Szovjetunió sürgette, hogy a háború maradványainak felszámolását nem lehet tovább halogatni, a nemzetközi feszültség fokozásának mondják, ugyanakkor háborúval fenyegetőznek.

Mindezek ellenére mégis, előbbre lépni ebben a kérdésben is. *A béke erőinek erősítése most éppen arra ösztönös, hogy a halogatást megszüntesse, tárgyalásokon eredmények szülessenek a béke megvédésének lehetősége nem csökkent, sőt megnőtt. A szocialista világrendszer évről évre erősebb, az imperialista ellentmondásai viszont egyre mélyebbek. De az úgynevezett „el nem kötelezett országok” többsége is szembefordul az*

kormányval, közben pedig folytatja a háborút és Algériát szét akarja szakítani, s újabb atombombát robbantott a Szaharában. Anglia ugyanakkor nemcsak az amerikaiaknak adott újabb támaszpontokat területén, hanem a nyugatnémet hadsereg kiképzéséből is részt vállalt... És így folytathatnánk tovább a tények felsorolását.

Kennedy

és a békés egymás mellett élés

Az amerikai imperializmus nemzetközi helyzete a Kennedy-kormányzat hatalomra kerülése óta is rosszabbodik, sőt belső helyzete is súlyos nehézségekkel küzd. Kennedyék, hogy a kormányzat kievickéljen a csávából, sokat hangoztatják az új magatartás szükségességét. Minden erővel bizonygatják, hogy nem a régi, agressziós politikát folytatják, hanem a békét óhajtják. A tények viszont ugyanakkor megcáfolják ezt, és pontosan az ellenkezőjét mutatják. *Kennedy úgynevezett új magatartása tehát nem más, mint ravaszabb alkalmazása a „kettős taktiká”-nak — saját kifejezésével élve, az egyik kézben az olajág, a másikban pedig a nyílvesztő taktikájának.*

Ez a taktika azt jelenti, hogy békeszólamokat hangoztatnak ugyan, de az égető kérdések nemzetközi tárgyalásainál a halogatás vonalát képviselik, s ugyanakkor folytatják az agresszív politikát. Kennedy sokat beszél arról, hogy híve a két világrendszer békés egymás mellett élésének. De hogyan értelmezi ezt? Szerinte valamiféle egyezményt kellene kötni, amelynek értelmében meg lehetne akadályozni, ha egy ország népe változtatni akarja társadalmi-politikai rendszerén. Azaz, ha egy országban az USA imperialista köreinek nem tetsző politikai változás kezdődne, ezt megakadályoznák. Ez azonban minden, csak az igazi békés egymás mellett élés nem, hiszen az a lényege, hogy csak olyan társadalmi rendszerek lehetnek, amelyek az Egyesült Államoknak tetszenek.

A szocialista országok természetesen nem érthetnek egyet ezzel az elvvel. *A társadalmi rendszer milyensége ugyanis minden országnak saját ügye, s ennek alakulása nem a nagy államok vezetőinek megállapodásaitól függ. A népek szabadságra törekednek, s ezt nem lehet megállítani. Ma még sok nép él az elnyomás és a kizsákmányolás viszonyai között — viszont ez a helyzet nem örökéletű. S legyen még oly ravasz is a kizsákmányolás és az elnyomás rendszere, szükségszerű, hogy a népek lerázzák magukról elnyomóikat — mondotta Hruscov elvtárs egyik beszédeiben. Maga az Egyesült Államok is az angol gyarmatosítók elleni harcban született, és abban az időben ezt helyesnek tartották. Most viszont, amikor nagyhatalom, a régi, reakciós rendszerek védelmében beavatkozik más országok ügyeibe, és elítéli azt, amit régen helyesnek tartott.*

A békés egymás mellett élés politikája szemben azt jelenti, hogy el kell ismerni a két rendszer létét, békés kapcsolatokot kell kiépíteni, s a konfliktusokat

Előzmények

A béke és a szocializmus erői évek óta fokozódó és sikeres harcot folytatnak a világháború és a helyi háborúk kiküszöböléséért s a gyarmati rendszer teljes felszámolásáért. *Az 1960-as év úgy kerül be a történelembe, mint 38 ország politikai függetlensége kivételének éve.* Emellett nagy eredménye volt a szocialista világrendszer következetes békepolitikájának az is, hogy leleplezte az amerikai kormány kétarcú politikáját, s a békeszólamok mögött megbúvó háborús provokációkat. Az 1960 májusi csúcsalálkozó meghívására szervezett kémrepülés és más egyéb események után végleg bebizonyosodott, hogy *Eisenhower tárgyalóképtelen a béke kérdéseiben, mivel nyíltan a szélsőséges háborús törekvéseket valló imperialista körök vonalát képviseli.*

1960 őszén elnökválasztás volt az Egyesült Államokban. A szocialista országok — elsősorban a Szovjetunió — úgy látták, hogy egy új elnök jobban felméri a valóságos világhelyzetet, realisabban ítéli meg az erőviszonyokat, így tehát eredményesebb tárgyalásokat lehet folytatni vele a problémák megoldására. *Kennedy, az új elnök és kormánya egyébként nem egyszer ki is nyilatkozta, hogy a világpolitikában „új magatartást” követ, és szakít az Eisenhoweri hidegháborús politikával.* Hangsúlyozta azt is, hogy a helyzet alapos áttekintéséhez és saját, új irányvonalának kialakításához időre van szüksége.

Mint ismeretes, a Szovjetunió és a békeszerető népek türelmesen vártak. *A Kennedy-kormányzat azonban — bár tett különböző békenyilatkozatokat — valójában továbbra is az amerikai imperialisták erőpolitikáját viszi tovább — legfeljebb raffinátabb formában.* Ez év tavaszán olyan események történtek, amelyek vitathatatlanul ezt mutatják. Kennedy például megígérte, hogy nem folytatja Kongó kérdésében Eisenhower vonalát. Az események viszont azt bizonyítják, hogy a kongói problémák megoldása éppen az Egyesült Államok magatartása következtében késik. Nem is szólva az ázsiai Laoszról, ahol lázadást robbantottak ki a törvényes kormány ellen, mivel az kinyilvánította, hogy az ország semlegességét képviseli. Az USA fegyveres ereje növelésére újabb hiteleket szavaztattak meg a kongresszussal, s emellett dzsungelháborúra speciális gerillahadsereget képeznek ki a felszabadulásukért küzdő népek ellen. Ugyanakkor növelik Nyugat-Németország szerepét a NATO-ban. S végül Kennedy megtette azt is — amire még elődje sem mert vállalkozni —, hogy kirobbantotta a Kuba elleni agressziót.

Mindehhez hozzátehetjük azt is, hogy az Egyesült Államok imperialista partnerei ugyancsak tovább folytatták agresszív külpolitikájukat. Így Franciaország látszólag tárgyalásokat folytat az algériai

emzetközi tárgyalásokat!

új offenzívája

resszív háborús politikával. A dolgozó tömegek az egész világon egyre éberebben figyelik az eseményeket, és határozottan állást foglalnak a béke mellett.

Természetesen, egyszerre nem lehet megoldani minden problémát. A központi kérdés az általános, teljes leszerelés, de ezen belül is vannak kérdések, amelyeket nem lehet tovább megoldatlanul hagyni — mint például a német békeszerződés, a nukleáris fegyverkísérletek megszüntetése, az atomfegyverek betiltása és a hatékony ellenőrzési rendszer megvalósítása.

A leszerelésről

A leszerelési tárgyalásokon az ellentétes nézetek abban sűrűsödnek össze, hogy az imperialista hatalmak először az ellenőrzést tagadják. Világos viszont, hogy a szocialista országok ebbe nem mehetnek bele. A leszerelés nélküli ellenőrzés nem old meg semmit. Hiszen, ha az ellenőrzés során az egyik fél látja, hogy a másik jobban áll a fegyverek dolgában, akkor törekszik a lemaradást behozni. A fegyverkezési hajszára tehát nem szűnik meg. Az ellenőrzés így nem más, mint legális kémkedés. Ugyanakkor viszont, ha megállapodás születik például az atomfegyverek betiltásáról, egyszerűen értelmé van egy jó ellenőrzési rendszernek.

A Szovjetunió minden ellenőrzési rendszerbe belemeleg abban az esetben, ha az imperialista hatalmakkal sikerül megegyeznie a leszerelés kérdésében. Az imperialisták azonban szétszabdadják a leszerelés kérdését is. Külön kérdésként kezelik például az atomfegyver-kísérletek megszüntetését és ellenőrzését. Tudvalevő ugyanakkor, hogy a kísérletek megszüntetése még nem eredményezi az atomháború elárthatását. Az atomfegyver-készletek ugyan megmaradnak, s a felhalmozásuk folytatódik. A kísérletek megszüntetését éppen ezért össze kell kapcsolni a leszereléssel.

Jellemző a jelenlegi helyzetre, hogy a Szovjetunió, az Egyesült Államok és Anglia nem folytat atomfegyver-kísérletet, ugyanakkor azonban Franciaország — semmibe véve a világközvélemény felháborítását — atomrobbantásokat hajtott végre a Szaharában. Ennek végső fokán — értetlen — olyan vonatkozása is van, hogy a szocialista világrendszer nem folytat atomfegyver-kísérleteket, a kapitalista világrendszer viszont igen. Franciaország ugyanis tagja a NATO-nak, s a kísérletek tapasztalatait közösen birtokolják. Az sem vitás, hogy ennek a katonai szövetségnek az éle féltreérthetetlenül a Szovjetunió és a többi szocialista ország ellen irányul.

Az általános és teljes leszerelés ügyének hatékony kezelésére késedelem nélkül alkalmazni kell tenni az ENSZ apparátusát. Tarthatatlan ugyanis, hogy — bár a világ arculata a 15 év előttihez képest óriási változott — az ENSZ apparátusában és vezető szerveiben sem a szocialista országok, sem a függetlenné vált gyarmati országok, nincsenek arányosan képviselve. Tammarskjöld főtitkár és az ENSZ-apparátus kongói tevékenysége azt bizonyítja,

hogy még a jó ENSZ-határozatokat is ki lehet forgatni. Ez fontos tanulságokat szolgáltat arra, hogy a helyzeten változtatni kell.

A genfi tárgyalásokon az atomfegyver-kísérletek megszüntetéséről szóló szerződésterveztet vitáin a Szovjetunió — éppen az ENSZ-apparátus tevékenységével kapcsolatos tapasztalatokon okulva — követeli, hogy a szerződés megtartásának ellenőrzése ne egy személy vezetésé alá álló szervvel történjen. Olyan ellenőrző szervet kell létrehozni, amelyben képviselve vannak a szocialista országok, a nyugati katonai tömb országai és a semleges politikát folytató országok képviselői is. Az imperialisták most ezt a véleményt is igyekeznek kiforgatni. Valójában ugyanis egyáltalán nem arról van szó, hogy a Szovjetunió valami kiváltságos helyzetet akar magának teremteni. Eppen fordítva áll ez: az uralmi helyzetet kell megszüntetni az ellenőrző szerveknél. Az a lényeg, hogy mindenkinek egyforma jogai legyenek.

A német békeszerződésről

Még az idén meg kell kötni a békeszerződést a két Németországgal vagy — ha azok egymással megegyeznek — közös képviselőikkel. Ez az állapot nem tartható fenn tovább. Olyan maradványa ez a második világháborúnak, amely mérgezi a levegőt, s a hidegháborút szolgálja. Maga az a tény, hogy a Szovjetunió sürgeti a békeszerződést, a nyugati hatalmak pedig elene foglalnak állást, önmagáért beszél, s megmutatja, ki törekszik őszintén a békére és ki nem. A mostani állapot fenntartása csak azoknak az érdeke, akik szítani akarják a tüzet egy új háború kirobbantásához.

Az Egyesült Államok és mások 1951-ben külön békeszerződést kötöttek Japánnal, most pedig hallani sem akarnak a német békeszerződésről. Sőt, háborús fenyegetőzéseként fogadják a Szovjetuniókat azt a bejelentését, hogy szükség esetén külön békeszerződést köt az NDK-val. Bizony eléggé furcsa logika ez! Sajátmaguknak ugyanis jogot formálnak olyasmire, amit mástól nem akarnak eltérni. De elmúlt már az a világ, amikor azt tehetették, amit akartak. S ha nem hallgatnak a józan észre, a Szovjetunió akkor is megkötí a békét — és ez ellen semmit sem tudnak tenni. „Európa népeinek létérdeke fűződik a német békeszerződés megkötéséhez” — mondta Hruscsov elvtárs. Nyugat-Németország egyre inkább háborús göccsá válik, mivel agresszív terveik érdekében nemcsak a nyugati hatalmak építenek ki erős haditámaszpontokat, hanem a revansista német imperialista körök is bevonják ebbe. Nyugat-Németország ma már a NATO legszámottevőbb katonai ereje, és a maga egészében egy előretolt hadibázis. A nyugatnémet revansista körök — Adenauerrel az élükön — nyíltan uszítanak a mai határok ellen, az NDK beolvasztását követelik stb.

A békeszerződés megkötése véget vetne a nyugatnémet revansisták játéknak, s rendelkezne a militarista körök megfélemlítéséről is. Amíg ez nem történik meg, az európai helyzet továbbra is ingatag marad. Jelenleg pl. Adenauerék éppen arra törekednek, hogy a német kérdésben egymás-

nak ugrassák a nagyhatalmakat. Amikor a nyugati hatalmak pénzzel, fegyverrel támogatják, élesztgetik a revansistákat, elfelejtik, hogy a második világháború előtt is hasonló volt a helyzet. Engedményeket tettek a hitleri fasizmusnak, hogy azt a Szovjetunió ellen fordítsák. Mi volt a végeredmény? Amikor a fasizmus elég erősnek érezte magát, világháborút robbantott ki.

Jelenleg az a helyzet, hogy a békeszerződés megkötését s Nyugat-Berlin ügyének rendezését nem lehet tovább halogatni, mert ellenkező esetben megismétlődhet az, ami volt: Adenauerék új világháborút robbantanak ki. Nem szabad megvárni azt, hogy a nyugatnémet militaristák kész tények elé állítsák a világot. Ha a háború elkezdődik, akkor már késő a sajnálkozás!

Az NDK-kormányzat ismételtén nagy jelentőségű javaslatokat dolgozott ki, hogy a két német állam már a békeszerződés előtt lépjen érintkezésbe, s készítse elő egy német államszövetség megteremtését. Ugyancsak javasolták Nyugat-Berlin szabad várossá nyilvánítását. A Szovjetunió leszögezte, hogy Németország egyesítése a németek ügye. Aki reálisan vizsgálja a helyzetet, nem kívánhatja a két ellentétes rendszerű Németország egymásba olvasztását, mint ahogy ezt Adenauerék szeretnék az NDK beolvasztásával Nyugat-Németországba. Az államszövetség létrejötte viszont első lépés lehet az egyesítés útján.

Igen jelentős az is, hogy az NDK hangsúlyozza Németország katonai semlegességét. A két Németországgal megkötött békeszerződés jó feltétele lehetne a katonailag semleges Németország megteremtésének. Az újraegyesítés központi kérdése a revansista, militarista körök szétzúzása. Ez az egész német nép alapvető érdeke. Emellett csak így lehetséges, hogy az emberiség békéjét többé ne fenyegezzék német földről.

Nyugat-Berlin rendezése ugyanakkor teljesen külön kérdés, mivel Berlin tulajdonképpen az NDK fővárosa. A békeszerződés megkötése után magától értetődően megszűnne a katonai megszállás. Viszont az imperialisták éppen ezt nem akarják. Márpedig a megszállási rendszer fenntartása a hidegháborút szolgálja. A Szovjetunió és az NDK javaslata az, hogy Nyugat-Berlin legyen szabad város. Ez azért is jelentős, mert áthidaló megoldás, amely egyben megkönnyítené a közeledést az álláspontok között. A szabad várossá nyilvánítás azt jelentené, hogy Nyugat-Berlinnek önálló közigazgatása lenne — tehát a világ bármely országával felvehetné a kapcsolatot. Jelenleg ugyanis, ha valaki Berlinbe akar utazni — mivel csak az NDK területén keresztül juthat el oda — az átutazáshoz az NDK-tól kell engedélyt kérnie.

Összefoglalva: A béke és a szocializmus erői hatalmasan megnövekedtek, s ez egyre inkább növeli a háború elkerülésének lehetőségét. Nem vitás ugyanakkor, hogy további erőfejlesztéseket kell tenni a tartós békéért, mivel az imperialisták önként nem mondanak le a háborúról. „Csakis a népek képesek rákényszeríteni a kormányokat, amelyek ellenzik a leszerelést, fegyvereket halmoznak fel háború kirobbantása céljából, hogy hagyják abba ezt a veszélyes és esztelen politikát” — mondta Hruscsov elvtárs. Targyalásokra kényszerítettük az imperialistákat. Harcoljuk ki most, hogy ezeken a tárgyalásokon eredmények szülessenek.

Balló István

A rajt jól sikerült...

Meg kell hagyni, mostanában igencsak szélsőséges az „időjárás-felelős”. Így azután a hirtelen beköszöntött nyár Bács megyében is alaposan próbára tette a túlnyomórészt fiatal termelőszoövetkezeteket. A dús kalászkok szerte a határban türelmetlenül tekintgetnek az országútra, jóllehet emberemlékezet óta nem volt még ilyen gyors aratás a megyében. Persze a munkálatok elvégzésében ma már itt is a gépeké a „főszerep”, de sok helyen azért még természetesen serény kaszások vágják a rendet.

A földeken és a szinte elnéptelenedett falvakban gyakran találkozhatunk a tűzvédelem serény munkáival — önkéntesekkel és államiakkal, a tanácsai és a rendőri szervek dolgozóival egyaránt. Hogy sikerül-e megismételniük a tavalyi eredményt, s idén is viszonylag csekély kárral zárul-e majd a betakarítás, arra természetesen csak néhány hét múlva kaphatunk feleletet. A rajt mindenesetre jól sikerült, bár néhány járásban — sajnos — nem sikerült kikerülni a kisebb buktatókat.

Müller István, a madarasiak parancsnoka naponta ellenőrzi a készültséget

Érdekes, hogy a tanácsok nem éltek az „irányelvek”-ben biztosított könnyítési lehetőségekkel, hanem minden községben megszervezték a készült-ségi, figyelő és fogatszolgálatot. Ezt az egyes helységek közötti, meglehetősen nagy távolságokból adódó sajátos körülményekkel indokolják. A legtöbb helyen — egymást naponta váltva — ugyanaz a négy-négy személy látja el a szolgálatot, de olyan község is akad, amelyben hetenként más-más tsz biztosítja a készültséget.

Általában sikeres ennek a cseppet sem könnyű feladatnak a végrehajtása, az ellenőrzés színvonala azonban itt-ott bizony még sok kívánnivalót hagy maga után.

Az egyébként igen jó testülettel büszkélkedhető Madaras községben például mindent rendben talált a területfelelős, holott a szerek meglehetősen gondozatlanul porosodtak a szertárban, s a helyi plébános makacszkodása következtében csak nagy késedelemmel kezdhették meg a tűzfigyelő szolgálatot.

Több községben pedig nem gondoskodtak megfelelő fekvőhelyekről. Így azután — elképzelhetjük, hogy nem volt valami hízelgő a székeken, a föl-

Igy gyorsabb és eredményesebb... Amier István, a tangaság agronómusa és Tokaji György őrm., területfelelős közös ellőzésen a félegyházi határban

dön vagy a szertárak melletti szalmakazlakban kuporgó szolgálatosok véleménye.

De az egyik járási tűzvédelmi bizottság ellenőrzési módszerei sem éppen célravezetőek. Az illetők ugyanis az éjszakai ellenőrzéseik során mindenütt felzörgették a tanácselnököket, ha a szolgálatosokat nem találták a helyükön. Hogy azután az ily módon „riasztott” tanácselnököknek sikerült-e azonnal orvosolniuk a problémákat, arról nem szól a fáma, mindenesetre aligha képzelhető el, hogy a távollévők vagy a szertárat önkényesen elhagyók helyett ők foglalták volna el a „figyelő-állás”-t.

A jelek szerint kétségkívül eredményes volt az osztályparancsnokság tavaly novemberi felhívása, mivel a gépállomások időben beszerezték az új, szabványos szikrafogókat. A gépkezelők kioktatása is megtörtént — a kerekgyházi gép-

mári állami gazdaság öregtői üzemegységében ugyancsak jelentős károsodás történt, tűzvizsgálatnál kiderült, hogy titokzatos módon eltűnt a „kes” erőgép tűzrendészeti tározata. Sajnos — a terület legilletékes egységébe semmiféle bizonyítást nem tudta bemutatni, hogy annak idején valóban ártott-e az a gépkezelőnek.

Ügyes szervezők a kiskun egyháziak — tanulhatunk tőlük. Egyetlen nap leforgása alatt kétszer annyi erőgépet ellenőriznek, mint a többi egybeosztottai, pedig a félegyháziak sem tartózkodnak több a területen. Hogy miként nálják ezt? Nagyon egyszerű, habár még nem sok helyen vetik a módszerüket.

A titokmak az a nyitja, hogy az alosztály beosztottai szerint a gépállomás és az állami gazdaság vezetői együtt ellenőrzik az erőgépeket. Így azután legtöbb-

Atyánszky Zoltán, Csik Antal és Szokoly Gyula

állomáson például még külön gyakorlati bemutatót is tartottak a számukra.

Néhány termelőszoövetkezet azonban nem jelentette be erőgépeit az I. fokú hatóságoknak, így azután csak „menetközben” kerülhet sor azok átvizsgálására és a gépkezelők kioktatására. A kuneszéri „Parasztbecsület” Tsz például öt erőgépét is „eltitkolta”, de e tekintetben a kunadaci „Kossuth” vezetőiben még ennél is kisebb a „parasztbecsület”, mivel erőgépeiket éppen látogatásunk idején sikerült — s akkor is csak hosszas utánjárásal — feltérképezni.

Némelyik állami gazdaság vezetője — mitsem törődve a veszéllyel — izzófejes traktorral húzatja össze a kombájnyszalmát. Pedig ez a hajmeresztő „mutatvány” gyakran tüzesettel végződik. Így történt ez a kiskunhalasi állami gazdaságban is, ahol kis híján még maga a gépkezelő is majdnem megégett. A szak-

nem kerékpáron, hanem a kocsival járkák a határt, emellett nem föltik az időgépek keresgélésével sem. Így azután — s ez ugyancsak nyeges — gyorsan és határozottan intézkedhetnek, mivel a gépek üzemeltetői gyorsan kizöbölhetik az esetleges nyosságokat, és egyetlen gépre sem kell sokáig tétlenül néni a hibás szikrafogók vagy más zavaró körülmények miatt.

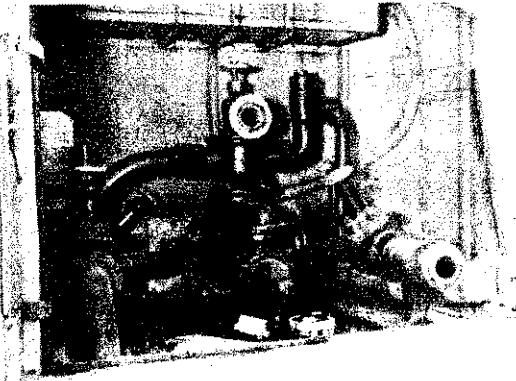
Ugyancsak Félegyházán lálkoztunk az UA 17-29 re számú „vonulószerrel”. egyébként egyszerű városi tőzökocsi, de szükség esetén sugár is szerelhető róla — vel az alosztály beosztottai sadalmi munkával átalakították a szivattyúházát. A kiskunhalasi üzemegységében rendszerint szertár előtt tanyáznak. Először Kellner János a vezető mindenkor bejelenti, hogy melyik utcában találhatják, s szükség esetén a városi tőzletéről is gyorsan kivonul a kárhelyre. A gépkocsi ta-

ának 3,5 m³ vize bizony nem
yszer kisegítette már a fél-
vályási fecskendőket...

„Megy a gyűrű vándorútra”
olykor, sajnos, a tömítőgyű-
is. Pedig hát ennek a kis
részének a hiánya sok kel-
netlen percet okozhat az el-
nek beavatkozó önkéntesek-
k, hiszen tűz alkalmával vaj-
keves idejük van a tömlők
emléltetésére. *Hajnal János*
nszállási parancsnokot és
tűtűtét azonban ebben a te-
tetben sem érheti meglepe-
s. Büszkén mutatja a „tarta-
állományt”. Nem vagyunk
yan hível a készletek fele-
ges halmozásának, de — ész-
erű keretek között — ilyen
rtalékról feltétlenül gondos-
dni kell. Egyik-másik köz-
gben ugyanis — éppen ennek
hiányában — gyakran napo-
g is működésképtelen az
yik vonulószer...

A városföldi állami gazdaság
lt a színhelye a megye idej
veszedelmesebb mezőgazda-
gi tüzesetének. Úgy kezdő-
tt, hogy néhány vasutas egy-
k szállítását a gazdaság egyik
pár melletti, mintegy 30
ldás búzatáblája közelében.
y arra haladó mozdony szik-
i a szénaboglyára hullottak,
a lángok hamarosan bele-
ptak a még lábónálló gam-
nába is. Az volt a szerencse,
gy úgyszólván keletkezésé-
k pillanatában észrevették a
zet, és *Ördög István* kerület-
zető agronómus és felesége,
ősebb *Bálint Lajos*, *Méhész*
tván, *Juhász János*, *Abonyi*
yörgy, *Retezár Antal* főagro-
ómus, *Horváth Ferenc* agro-
ómus és felesége, *Pesti Fe-*
ncné és még sokan mások —
stí épségüket kockáztatva —
kéznel levő lapátokkal és
es zsákokkal azonnal meg-
ezdték az oltást. A gazdaság
ronyfigyelője ugyanakkor
ndoskodott a szükséges erő-
tés és egy Zetor-vontató ki-
ndeléséről, úgyhogy mintegy
perces hősie munkával si-
erült megfékezni a tűz továb-
pusztítását. Mindössze egy
oldnyi termés vált a lángok
artalékává. A kikerült ál-
mi egységek már csak az utó-
unkálátokban vettek részt.

Nem első eset, hogy a gaz-
aság dolgozói tűzoltásban je-
skednek. Áprilisban például a

Igy lett az öntözőkocsiból alkalmi tűzoltó-
fecskendő

borjúnevelőben keletkezett ve-
szedeimes tüzesetet fékeztek
meg gyorsan és igen nagy szak-
szerűséggel. Akkor közel egy
millió forint volt a megmentett
érték, legutóbb pedig kétszáz-
ezer forint értékű terményt
mentettek meg népgazdasá-
gunknak.

Nagyszerű helytállásukért
nemcsak őket, hanem *Csik Ant-*
tal igazgató elvtársat is dicsé-
ret illeti, mivel mindenkor pél-
damutatón segíti az önkén-
tes munkáját, és valamennyi
dolgozótól megköveteli, hogy a
legfontosabb tűzvédelmi tudni-
valókat elsajátítsák.

A gazdaság vezetői egyé-
ként levonták már a tüzeset
tanulságait, úgyhogy jövőre
nem gabona, hanem zöld vete-
mény kerül a vasút melletti
földterületek szélére. Bizony
ezt a megoldást másutt is fő-
lőttébb üdvös lenne szorgal-
mazni, mivel ezen a nyáron
vajmi kevés védőszántást lát-
hattunk a megyében. Egyik-
másik község határában még
fél méter sem volt a sínek és
a több száz holdas gabonabá-
lák közti távolság. Mint hogy
ma már igazán nem a nadrág-
szíj-parcellák korát éljük, úgy
gondoljuk, nem lenne nehéz
meggyőzni a tsz-eket a védő-
szántásnál is biztonságosabb
zöldövezetek előnyeiről.

A kis Csátalja község önkén-
tesei úgyszólván „hathósi szin-
ten” és komolysággal ellenő-
rik a nyári mezőgazdasági tűz-
védelemmel kapcsolatos intéz-
kedések betartását. Nemrég-
ben például — ideiglenesen —
maguk adták ki a tífushatáro-
zatot az egyik erőgép kezelőjé-

Hatan a városföldi tűz meg-
fékezői közül: id. *Bálint La-*
jos, *Juhász János*, *Ördög Ist-*
ván, ifj. *Bálint Lajosné*, *Pesti*
Ferencné és *Horváth Ferenc*

Azért elvéve még ilyesmi is
látható...

Az X-szel megjelölt helyen éppenséggel nem
véletlenül keletkezett tüzeset Városhődön...

nek. Úgy hallottuk, igencsak
tartanak tőlük a szövetkezet ve-
zetői...

Mostani tekintélyük láttán
aligha gondolná az ember, hogy
a községben öt esztendővel ez-
előtt szinte semmibe sem vet-
ték az önkénteseket. A közhan-
gulat akkor változott meg, ami-
kor egy kiváló pedagógus —
Atyánszky Zoltán — került a
testület élére. A legfontosabb
elméleti és gyakorlati tudni-
valókat az újoncokkal együtt
sajátította el, de hamarosan
tűzvédelemből is valósággal fő-
iskolai képzettségre tett szert..

A testület mostani ütőképes-
ségéről nemcsak kilenc ver-
senyrajának eredménye tanús-
kodik, hanem az is, hogy ön-
állóan és igen szakszerűen ol-
tották el a községben keletke-
zett tüzeket. Az elmúlt év ko-
ra tavaszán egyhetes külön
tanfolyamon sajátították el a
mezőgazdasági tűzvédelemmel
kapcsolatos tudnivalókat, s
hogy milyen jó a területfele-
lősi munkájuk, azt 102 felhí-
vásuk is bizonyítja.

A faluban sokan szinte ri-
máncodnak, hogy vegyék fel
őket a testületbe, pedig ez igen
nagy kötelezettségekkel jár
minden tag számára. A száznál
több önkéntes ugyanis percnyi
pontossággal jelenik meg a
foglalkozásokon, s ha netán va-
laki késik egy-két percet, a fe-
lyelmi bizottság előtt felel
„mulasztásáért”.

Egyébként soha nem egyedül
a parancsnok vagy a vezetőség,
hanem a közgyűlés dönt min-
den fontosabb kérdésben. Ilyen-
kor persze gyakran szenvedé-
lyes vita robban ki — egy íz-
ben még a parancsnokot is le-
szavazták.

Azt a javaslatot egyhangúlag
megszavazták viszont, hogy —
keveske pénzükből — jutalom-
könyvet vásároljanak a legjobb
tanulmányi eredményt elért ütő-
török részére...

Sajnos, ruházat, felszerelés és
szertár dolgában meglehetősen
mostoha a testület helyzete. A
tanács — szükséges anyagiak
hiányában — csak jövőre és
akkor is csak részben tudja or-
vosolni a jogos panaszokat. A
kis, patika tisztaságú szertáruk
már-már dűledezik, és semmi-
képpen nem méltó otthona az
ország egyik legkiválóbb ön-
kéntes testületének. Szeretnénk,
ha az illetékesek is felfigyelné-
nek ezekre a problémákra, hi-
szen a kis község népes tűzoltó-
közössége igazán rászolgált a
támogatásra.

Abban, hogy ma már min-
denütt megnövekedett az ön-
kéntesek tekintélye, oroszlanré-
sze van *Szokolgy Gyula* elvtárs-
nak, a megyei tanács igazgatási
osztálya vezetőjének. Lelkes
szószólója az önkénteseknek,
úgyhogy még a „legzordabb”
pénzügyi emberek is meghajol-
nak érvei előtt. Jól ismerik
egyébként a megye minden tes-
tületében, így azután érthető,
hogy alaposan ismeri az ön-
kéntesek problémáit. De igaz-
ságtalanok lennénk, ha elhall-
gatnánk, hogy a megye többi
tanács vezetőjének is hason-
lóan példás a segítőkészsége.
S ez igen biztató, hiszen jó-
részt ennek is tulajdoníthatjuk,
hogy az állami egységek a nyá-
ri tűzvédelemben is mind biz-
tosabban támaszkodhatnak az
önkéntesek áldozatkész segítségé-
re.

— gádor —

Egy-két óránál hosszam art!... Hortobágyi ftórm. elvtárs felhívja a Finomfonó gyár lányait a szerelési munkát könnyebbé tenni hibákra

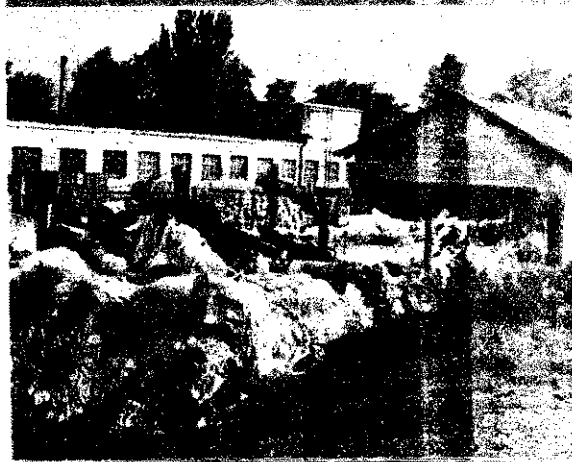
Azzal a szándékkal kerestük fel nemrégiben a Váci Forte-gyárat, hogy 24 órás szolgálati ténykedése közepette mutassuk be az instruktorpárt, s egyidejűleg némi képet fessünk a gyárban látottakról és tapasztaltakról. Ez a törekvésünk több-kevesebb sikerrel járt. Tény ugyan, hogy 24 órán át valósággal árnyékként kísértük az instruktort, mégis — meg kell mondanunk — viszonylag keveset láttunk és tapasztaltunk ahhoz, hogy teljes képet nyújthassunk az instruktori munkáról s általában az üzem tűzrendészeti helyzetéről. S hogy ez így volt, abban — több más mellett — jelentős szerepet játszott a gyár s ezzel összefüggésben az instruktori szolgálat sajátos jellege.

Az őrszobán...

Alig valamivel 8 óra után léptük át a gyár kapuját. Az aznap szolgálatos Hortobágyi-Kökény instruktorpárból éppen Hortobágyi ftórm. elvtárs tartózkodott az őrszobán. Nem volt egyedül, Janausek Gyulával, a gyár tűzrendészeti előadójával beszélgetett. Néhány időszertű, helyi vonatkozású tűzrendészeti kérdéstről folyt a szó. Janausek elvtárs — mint később megtudtuk — meglehetősen gyakori vendég a „tűzoltóberkekben”: nap mint nap felkeresi az instruktorkat, s nincs egyetlen olyan szakmába vágó kérdés, amiben ne cserélnék ki véleményüket.

Hortobágyi elvtárs őrszobás szolgálata (ők telefon szolgálatnak nevezik, de valójában a tűzjelző berendezés figyelésével áll összefüggésben) 11 óráig tartott. Ezalatt legalább 10—15-en megfordultak az őrszobában, meg sok volt a telefonhívás is. Különböző kérdésekkel vagy éppen kérésekkel fordultak a tűzoltókhoz, s Hortobágyi elvtárs yálaszolt, tanácsot adott, vagy — ha éppen úgy kellett — intézkedett is.

... gyönyörű... azonban... paprhulladék... megoldódik...

Bizonyára akadnak, akik úgy vélik, hogy az ilyen „telefonos” beosztás nagyon kényelmes, sőt talán egy kissé unalmas dolog is. Megnyugtathatjuk az illetőket, hogy egyáltalán nem így áll a dolog, s mint a példa is bizonyítja, bőven akad munka a telefon mellett is...

Ellenőrző körúton — sötétben

Pontosan 11 óra volt, mikor felkerekedtünk s — a beütemezésnek megfelelően — végigjártuk a Baryt-osztály, a C-épület és a Filmgyár helyiségeit. Ember legyen a talpán, aki pl. ez utóbbi két üzemszű rész helyiségeiben eligazodik. A C-épület és a Filmgyár „boszorkánykonyháiban” ugyanis állandó sötétség uralkodik, s legfeljebb csak a tompított fényű vörös égők nyújtanak némi támpontot a közlekedéshez és a tájékozódáshoz. Mi — idegenek — csak csetledeztünk-botladoztunk, valósággal tapogatóztunk, de látni édeskeveset láttunk. Nem úgy az instruktork: ő otthonosan mozgott, s a sötétség ellenére is magabiztosan végezte ellenőrző munkáját. Érdekességként megemlíthetjük, hogy ezen a munkahelyeken csak nagy ritkán — egy-kéthetenként legfeljebb csak egyszer — gyulladnak fel a villanyok, s a tűzoltók is csak ilyenkor tekinthetnek szét — világosságban. Nagyon megnyugtató, hogy a szóban forgó munkahelyeken — a kényes gyártási folyamatnak megfelelően — példás rend és tisztaság uralkodik, s az emberi figyelem mellett sprinkler-rozsák is vigyázzák a tűzvédelmet.

Rend, tisztaság és fegyelem mindenütt

A világos üzemszű részekben (Baryt-osztály, gépház, kutatólaboratórium, világos csomagoló és kiserelő stb.) már könnyebben boldogulunk, és saját szemünkkel győződhettünk meg az uralkodó állapotokról. Általában rend és tisztaság van mindenütt. Az emberek fegyelmezettek, ismerik a tűzrendészeti előírásokat s tudatában is vannak azok betartása fontosságának. Kifogásolható jelenséggel egyedül a papirhulladék-raktárban találkoztunk. Sajnos, a hulladékpapir rendszeres és folyamatos elszállítása — nem elsősorban a gyár hibájából — pillanatnyilag megoldatlan, s bizony a felhalmozott hulladékpapir mennyisége alaposan meghaladja a meglévő tároló helyiség kereteit...

Programon kívül

A 14 órától 17 óráig beütemezett pihenő ezúttal elmaradt. A gyorsan bekapott ebéd után ugyanis egy külön program akadt: a szomszédos Finomfonó-gyár női csapatával kellett megbeszélni az iparági versenyre utazás körülményeit. Bár ez a megbeszélés nem sokáig tartott, azonban — közkívánatra — még egy-két szerelést is „letudtak”. Határozottan jól mozogtak a lányok, bár egy-két hiba még becsúszott a szerelésbe. A tapasztalt instruktork szemé azonban mindent észrevett, s addig ismételtetett, míg nem ment jól...

Az óra mutatója 17 órát mutatott, mikor Kökény ftórm. elvtárs — Hortobágyi ftórm.

instruktorktársa — útrakelt, hogy járja a Finomfonó-gyár helyiségeit. alatt mi a szolgálati okmányokban lágattunk, s közben Hortobágyi elvtárs beszélgettünk. Megtudtuk, hogy a F és a Finomfonó-gyár mellett a Vág a Hajógyár, továbbá a Chinoin és a ma-gyár egy-egy váci telepe is az inszorszolgálat hatáskörébe tartozik. Az

biakban nem rendszeres a szolgálat, nem csak bizonyos időközönként — általában két-három hetenként — tartó többnyire szűrőpróbaszerű — ellenőrzés. Ez a gyakorlat igen jól bevált, s instruktorkok sokat segítenek a szóban forgó üzemek és telepek tűzrendészeti s szilárdításában.

Végiglapozgattuk a tevékenységi naplót is. Ellenőrző tevékenységük igen változatos, és mentes minden sablontól. Általában más-más időpontban fordulnak egy-egy üzemszű részben, s az éjszakai munkások nem kényelmeskednek. Az éjszakai műszakokat pl. napról napra kétszer ellenőrzik.

Tűz az anyagraktárban!

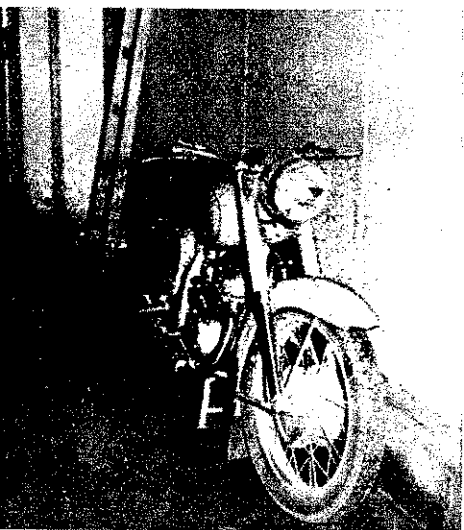
A Forte-gyári éjszakai műszak első ellenőrzésére 20-tól 23 óráig került sor. utunk a lakatos- és villanszerelő

története

lybe, onnan pedig a már említett C-ületbe és a Filmgyárba vezetett. Rendel-nességet csupán egy helyen — a C-hű-ben — találtunk. Az történt ugyanis, hogy az egyik dolgozó — szabálytalanul az egyik üzemhelyiségben tárolta motor-kerékpárját. Rövid, de határozott in-terjú az instruktor részéről, s a mo-rokerékpár nyomban a helyére került. Az más kérdés viszont, hogy a motor-kerékpár gazdája nem sokkal később nemppen a legfinomabb hangnemből fejzte nemtetszését az instruktor helyes in-terjúja miatt.)

Tíz óra múlhatott két-három perccel, mi a film-meo helyiségében jártunk, mikor távbeszélőn jelezték, hogy a köz-onti raktárban tüzet észleltek. Nyomban

A motor-kerékpár viszont másutt kellett volna tárolni!

helyszínre siettünk, ahol már javában oltást az oltási munka. Nem volt nagy víz, de könnyen azzá válhatott volna, ha nem olyan szakszerű és gyors az első beavatkozás. A raktárhelyiségből szivárgó csatlakozást elsőnek az éppen ott levő Berta János ügyeletes villanszerelő vette észre. Nyomban szóló váltótársának, Révész Jánosnak, azonnal értesítették az őrszobát, majd az ugyancsak ügyeletes Mészáros Ferenc lakatossal együtt nyomban hozzá-erkeztek a mentési munkálathoz. A rak-ot lelakatolt ajtajáról pillanatok alatt "leeresztett" a lakat, előkerültek a tűzoltó-őrdők, s a maró füst ellenére is röpké-erkek alatt eloltották a tüzet. Segített munkában az ugyancsak odarohanó Kékényi István tőrm. és a szolgálatos üzemőr, amás Pál elvtárs is.

Az önkénteseké az érdem

Hogy mitől keletkezett a tűz, azt nem került nyomban megállapítani. A tűz-észek körül levő benzines, nitrólakkos, terpentines kannák, valamint a polco-pon elhelyezett tekintélyes mennyiségű stékanyagok azonban arra engednek kö-vetkeztetni, hogy pár perces késedelem

vagy esetleg egy szakszerűtlen beavato-kozás esetén már igen nagyszabású, veszé-lyes és kiterjedt s minden biztonnal tete-mes anyagi kárral járó tüzzel állhattunk volna szemben. S hogy így történt, az elsősorban a már említett Berta, Révész, Mészáros és Tamás elvtársak érdeme. Pillanatok alatt felismerték a helyzetet, gyorsan és magabiztosan cselekedtek, s ezzel egy veszélyes tűznek vettek elejét. Gyors és szakszerű beavatkozásuk egyál- talán nem a véletlennek tulajdonítható. Elárulhatjuk róluk, hogy valamennyien önkéntes tűzoltók, akik nemcsak most, de már máskor is tanúbizonyosságot tettek felkészültségükről. Reméljük, az üzem ve- zetősége nem feledkezik meg e nagyszerű munka elismeréséről...

S ha már az önkénteseknél tartunk, hadd mondjuk el azt is, hogy a gyárban az előírt 24 fős önkénteslétszám helyett 56 fő önkéntes — vagy ahogyan ők neve- zik: társadalmi tűzoltó — teljesít szolgá- latot. Ez a számadat azonban távolról sem tükrözi a való helyzetet; ennél ugyan- is jóval több — közel 300 — a kiképzett tűzoltó. Ennek magyarázata abban rej-lik, hogy az elmúlt években az önkénte- sek közül többen, különböző okokból (házasság stb.) kifolyólag lemorzsolódtak a törzsgárdából, azonban ha ma már nem is vesznek részt a gyakorlatokon, való- jában kiképzett tűzoltók, akikre bárhol és bármikor számítani lehet. Az önkénte- gárda kialakításában és nevelésében je- lentős szerepet töltenek be az instrukto- rok, de ilyen vonatkozásban dicséret ille- ti a gyár tűzrendészeti előadójának, Janausk elvtársnak lelkes tevékenység-ét is.

Hajnaltól — reggelig ...

A csirájában elfojtott tűz — érthetően — egy kissé felkavarta a kedélyeket. Folyt a találgatás: vajon mitől keletkez- hetett, mivé fajulhatott volna, s egyál- talán ki lehet érte a felelős. S talán reg- gelig is eltartott volna a vita, ha a köte- lesség nem szólít mindenkit a helyére...

Az éjszaka hátralevő része minden je- lentősebb esemény nélkül zajlott le. Kö- kény tőrm. elvtárs hajnali 2 óráig a Fi- nomfonó-gyár éjjeli műszakját ellenőrizte, majd 2 órától 5 óráig ismét Hortobágyi elvtárs volt talpon. Ellenőrző körútjuk során seholsem vetődött fel említésre

Hárman az első beavatkozók közül: Mészáros Ferenc lakatos, Berta János villanszerelő és Tamás Pál üzemőr

A központi raktárban keletkezett tűz jobbra csak fa-, papír- és bőr anyagokban pusztított...

...azonban ha elér a benzines és nitrólakkos kannákat, könnyen ledűzhetett volna az egész raktár...

mélto rendellenesség, de nem talált kifogásolni — éjjeli ellenőrzést tartó — tűz- rendésze sem, aki ezuttal elsősorban az instruktorszolgálatot ellenőrizte. Az alosztály egyébként állandó „reflektorfenyben” tartja a Forte-gyárat. Rendszeresen ellen- őrzik az instruktorok munkáját, s egyrészt azzal, de legfőképpen az instruk- torok lelkiismeretességével magyarázható, hogy az üzem területén nincsen külön- sebb baj a megelőző tűzrendészettel.

A 24 órás szolgálat utolsó, de egyben igen fontos eseménye a szolgálat átadá- sa, illetve átvétele volt. Mint máskor, ezuttal is rövid megbeszélés előzte meg ezt a fontos eseményt. Hortobágyi elvtárs tájékoztatta a szolgálatba lépőket az elmúlt 24 óra eseményeiről, tapasztala- tairól, s beszámolt az intézkedésekről is. S azután újból megkezdődött a szokásos szolgálat, ezuttal ugyan más személyekkel, de éppen olyan lelkiismeretességgel és feyelemezten, mint annakielőtte...

Megbeszélés a szolgálat átadása, illetve átvétele alkalmával

Építőanyagok és épületszerkezetek tűzállósági vizsgálatáról*

AZ ÉPÍTŐIPARUNK ELŐTT ÁLLÓ NAGY FELADATOK kötelezően írják elő a gazdaságos és minden körülményt figyelembe vevő tervezést. A gazdaságosság jegyében a tervezés során — építőiparunk előirányzott önköltségsökkentésének biztosítása érdekében — fel kell mérnünk az egyes hagyományos szerkezetek esetleges többletterhelésének lehetőségét, majd ezentúl olyan új szerkezeteket kell terveznünk, amelyek hazai anyagból olcsón és könnyen előállíthatók, s ugyanakkor megfelelnek a felmerülő igénybevételek felvételére. Ezeknek a követelményeknek a kielégítésére célszerűen elsősorban a könnyű, kis fajlagos térfogatú szerkezetek, tehát a műanyag-, feszítettbeton-, vékonyfalú sajtolt acéllemez szerkezetek jöhetnek számításba. Ezek használati igénybevételeire való méretezése — az anyag fizikai jellemzőinek ismeretében — általában nem okoz nagyobb problémát tervezőinknek, hiszen a fellépő igénybevétel számításával vagy becsléssel megfelelő pontossággal meghatározható.

A RENDELTETÉSSZERŰ HASZNÁLAT SORÁN az épületekbe beépített egyes anyagoknak, illetve szerkezeteknek mindenkor egyensúlyban kell lenniük a számítással meghatározott külső igénybevételekkel és ezekkel szemben megfelelő ellenállást kell tanúsítaniuk. A gyakorlat szerint eddig a szerkezet tűzhatással szembeni állóképességét, illetve a tűzhatás következtében fellépő károsodását általában figyelmen kívül hagyták. Magától értetődik pedig, hogy tűzvész esetén szükségszerűen megbomlik a tervezett egyensúly, illetve az ellenállóképesség, hiszen a hőmérséklet emelkedése következtében egyrészt új hatások keletkeznek, másrészt pedig káros mértékben megváltoznak az anyagok rugalmassági és szilárdsági tulajdonságai. A hőmérséklet-emelkedés következtében fellépő új igénybevételek és az anyagok egyes tulajdonságainak rosszabbodása mellett azonban még a szerkezet eredeti igénybevételeinek megoszlásában is felléphet olyan mértékű változás, amely veszélyeztetheti a szerkezet állóképességét, illetve a szerkezet teljes tönkremenetelét is okozhatja. Végeredményben tehát tűzvész esetén a veszélyesség nemcsak az anyag kémiai és fizikai tulajdonságaitól függ, hanem lényeges mértékben azoknak a szerkezetben való alkalmazási módjától és természetesen a tűz intenzitásától is.

A JÖVŐBEN TEHÁT BEHATÓBBAN KELL FOGLALKOZNI a tűzállóság témacsoportjába tartozó kérdésekkel — akár egyedi, akár tömegesen gyártott épületszerkezetéről vagy szerkezeti elemről legyen is szó. Az egyedileg gyártott új szerkezet tűzállósági szempontból való tüzetesebb vizsgálatát az új szerkezetekkel szembeni fokozottabb elővigyázatosság, tömeggyártmány esetén pedig azok nagy száma indokolja. A kötelező óvatosságot természetesen nem szabad túlzásba vinnünk, nehogy a túlzott igényű elővigyázatosság pazarlásba csapjon át.

Célszerű, ha tűzvédelmi előírásaink összeállítására, s vizsgálati módszereink kidolgozására nagyobb munkát fordítunk és több időt szentelünk, hogy a hazai adottságoknak leginkább megfelelő vizsgálati és értékelési szabályokkal biztosítsuk a gazdaságosságot és a biztonság követelményeinek együttes kielégítését.

JELENLÉGI HAZAI ELŐÍRÁSAINKAT a német előírás figyelembevételével szerkesztették. A helyes vélemény kialakítása szempontjából azonban nem érdektelen más külföldi előírások együttes kritikai elemzése sem. Az egyes országok tűzállóságra vonatkozó előírásai általában külön foglalkoznak az anyag és külön a szerkezet tűzállósági vizsgálatával.

Az építési anyagokat az egyes előírások éghetőségük szerinti fokozatba sorolással minősítik. Mindegyik szabvány előírásában lényegében megtalálható

- a nem éghető,
- a nehezen gyulladó és
- a könnyen gyulladó fokozat.

A magyar, illetve a német előírás az építőanyagokat két fő csoportra osztja:

- a nem éghető és
- az éghető

anyagok csoportjára. Az egyes főcsoportokon belül a felosztás további két alcsoportra tagozódik. Így a nem éghető csoportban megkülönböztetünk

- a) tűzálló építési anyagot és
  - b) félig tűzálló építési anyagot;
- Az éghető csoportban pedig:
- a) nehezen gyulladó építési anyagot, illetve
  - b) könnyen gyulladó építési anyagot.

A csoportokba való sorolás megállapítására szolgálnak égésvizsgálatok. A magyar előírás bővíti a csoportok számát azonban ennek a helyessége meglehetősen vitatható.

Az égésvizsgálatok jellemzője, hogy a vizsgálandó any próbadarabját — a felhasználásnak megfelelően kezelve — ny láng hatásának teszik ki. A láng hatás mértékét a vizsgálat alkával megfelelő módon szabályozzák. Tűzforrásul általában gégőket alkalmaznak.

AZ ÉGHETŐSÉGI OSZTÁLYBA SOROLÁSNÁL a külföldi előírások túlnyomó része bizonyos szubjektív értékelési lehetőséget biztosít, ugyanakkor viszont éppen a szubjektivitás figyelembevételével kevesebb, tehát tágabb határu éghetőségi fogalmat tartalmaz. A mérlegelési lehetőség szubjektív volta inkább a nehezen gyulladó fokozat elbírálásánál kézenfekvő, hiszen a nehezen gyulladó körülménye nem tisztázott egyértelműen, mivel az egyes osztályok határai számszerű mérési adatokkal nem jellemezhetők. Nem vitás azonban, hogy a „nehezen gyulladás” szubjektív úton meghatározott kritériuma a gyakorlat számára eléggé jó, elfogadható és megfelelően egyöntetű értékelési módot biztosít.

A MÁSÍK CSOPORT — amelyet a magyar előírás is képvisel — az éghetőség jellemzésére a szabványlánggal való égési időtartamát és az égés következtében beálló súly-, illetve a fogatvesztéséget használja elsődlegesen a minősítés mutatójává.

Előírásunkban a számszerű jellemzők mellett a minősítés természetesen szubjektív megállapítások is befolyásolják. Példaként említem meg a „félig tűzálló” csoport előírását, amely egyéb fizikai tulajdonságok lényeges elváltozást mutat. Egyáltalán nem magyarázza meg bővebben. Előírásunk tehát — jóllehet számszerű minősítési értékek megállapítását is lehetővé teszi — nem tekinthető objektívebbnek, mint az említett szubjektív mérlegelési lehetőséget biztosító előírások. Hazai szonylatban mindenesetre a kevesebb számú, tehát tágabb határu csoportbeosztás bevezetése látszik megfelelőbbnek, mivel megkönnyíti és meggyorsítja az újabb és szerkezetben esetleg kedvezően viselkedő anyagok bevezetését.

ÉRDEKESÉGRŐL EMLÍTHETJÜK MEG a cseh előírás szereplő sugárzó hővel való vizsgálatot. Ezt a módszert elsősorban falak és mennyezetek burkolatának vizsgálatára ajánlják. Lényege az, hogy a szabványosan meggyújtott próbateste gyújtóláng kialakulása után már csak sugárzó hő éri, s meghatározott időpontban méri az égett felület nagyságát. Azután ismételt és változtatott intenzitású vizsgálatok alapján megállapítják a tűzterjedés hatékony hosszát, majd a továbbiakban az így megállapított hatékony hosszát tekintik a minősítés alapjának. A vizsgálat eredményeinek megbízhatósága azonban a nagy pontosság és a műszerezettségi igény mellett sem valószínű, hogy meghaladja az említett és kisebb felkészültséget igénylő vizsgálat megbízhatóságát.

Az épületszerkezetek tűzállósági vizsgálatánál minden előírás általános elvként rögzíthető, hogy a vizsgálandó szerkezet mindenkor a tényleges állapotának megfelelően kell kiténi a tűz hatásának.

A NÉMET ÉS A MAGYAR SZABÁLYZAT SZERINT tüze anyagként fa, gáz, olaj használható fel, míg a cseh és a szovjet előírás gáz, olaj és villamos energia felhasználását is engedélyez hasonló célra. A tűzhatás intenzitásának jellemzésére hőfokgörbék írnak elő a vizsgálatokhoz, amelyeket bizonyos gyakorlati tapasztalatok alapján szerkesztettek. Az egyes vizsgálati elemek a kísérleti tűz hatására nem veszíthetik el teherbírást, illetve megfelelő tűzgátlással kell rendelkezniük.

AZ ELŐÍRT HŐFOKGÖRBÉK a különböző állapotok szabványban eltérnek egymástól. A szabványok előírt hőmérsékletgörbéi a közölt ábrán láthatók. Az ábrán a néhány nyugati előírás hőfokgörbéi — közvetlenül egymáshoz képest — nagyságrendileg nem mutatnak lényeges eltérést. A görbék a vizsgálati idő első részében az erőteljes emelkedő szakasz után — aminek időtartama kb. 1 óra — elhajlanak és a kb. 1200 °C-os hőmérséklet felé tartanak, melyet 8 óra alatt érnek el.

SZEMBETŰNŐEN KIEMELKEDIK A GÖRBESEREGBŐL az olasz előírás görbéje, amely a többi görbéhez viszonyítva, lényegesen szigorúbb feltételeket szab meg a tűzállósági vizsgálatokhoz. Tárgyalásunkban az olasz hőmérsékletgörbét kikapcsoltuk — hiszen ez a szigorú előírás a hazai időjárási feltételeket figyelembe véve indokolatlan is — megállapítható, hogy jellegük szerint az egyes görbék három csoportba oszthatók.

Német-magyar előírás

Az erőteljes emelkedő szakasz után a görbe elhajlik, és 3 óra után 1100 °C maximális vizsgálati hőfoknál befejeződik.

* Elhangzott a GTE (Gépipari Tudományos Egyesület) Tűzvédelmi Szakbizottsága 1961. május 3-án tartott ülésén — mint anketbevezető előadás.

Svéd előírás

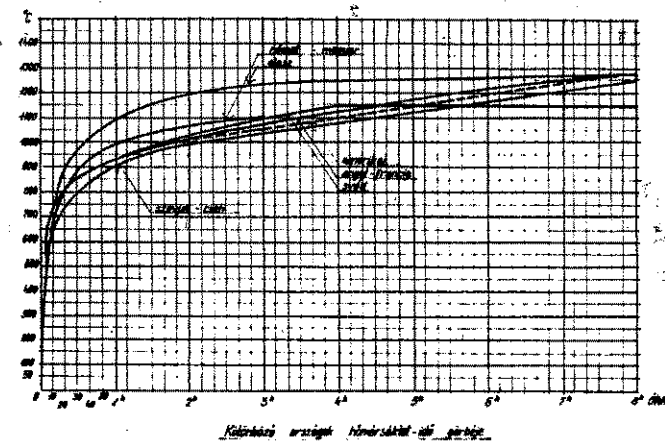
A 10 percig tartó lineáris emelkedő szakasz után a görbe szépen mértékben elhajlik, majd 4 óra alatt eléri az 1150 °C hőmérsékletet. A vizsgálat további 4 óra időtartamig ezen a hőmérsékleten folytatódik. A vizsgálat teljes időtartama 8 óra.

Szovjet—cseh előírás

A rövidebb lineáris emelkedő szakasz után a görbe viszonylag kis hőfokértékek mellett elhajlik, majd 2 óra múltán eléri a 1000 °C hőmérsékletet. A vizsgálat további 6 óras tartamában hőmérséklet enyhén emelkedik, úgyhogy 8 óras teljes vizsgálati idő után érje el az 1250 °C hőmérsékletet.

A HŐMÉRSEKLETIDŐ GÖRBE tartásának megkívánt ponosságja is változó. A megadott görbétől való eltérés a DIN és ISZ szerint 750 °C-ig 8%, 750 °C felett 5% lehet, míg például cseh és a szovjet előírás fél óráig 15%, fél órától két óráig 10%, majd azon túl 5% tűrés értékét engedélyez. Látható tehát, hogy a kísérletek során a német és a magyar szabvány írja elő nehezebben tartható értékeket.

A hőmérséklet-idő függvénygörbék elemzését összefoglalva megállapíthatjuk, hogy a német és a magyar szabályzat előírásai igen szigorúak, s ezért a vizsgálatok során nehezen tarthatók. A szigorú hőmérséklet-előírások mellett ugyanakkor igen rövid a vizsgálat időtartama.

A SZOVJET ÉS CSEH SZABVÁNYOK HŐFOKGÖRBEJE kezdeti, viszonylagosan alacsony hőmérséklet után eléggé magas vég hőmérsékletet ér el, s ez a vég hőmérséklet és azon túlmenően a kísérlet végső szakaszában a hőmérséklet emelkedés tarthatósága is meglehetősen kétséges.

A SVÉD ELŐÍRÁS GÖRBEJE látszik a legkedvezőbb hőmérséklet-idő függvénygörbének. A kezdeti 4 órában a viszonylagosan közepes szigorúságú emelkedő szakasz után a vizsgálat második felében állandó marad a hőmérséklet. Ez a körülmény egyrészt igen kedvező a vizsgálatok alkalmával, hiszen a vizsgálatok második felében, tehát a magas hőmérsékleti értéknél elhagyja a hőmérséklet kis mértékű és — valljuk be — illuzórikus változtatását, másrészt megfelelő módon tükrözi a tűzvész esetén fellépő tűzhatást is. Tűzvész esetén ugyanis a kezdeti heves hőmérséklet emelkedés után a környező építmények anyagára, szerkezetére és tömegére jellemző és a környezetet egyéb körülményeiből függő gyakorlatilag állandó hőmérséklet alakul ki, amelyet jól jellemez a kísérletnél alkalmazandó hőfokgörbe második szakasza.

Meg kell még említeni, hogy egyes országok előírásai a hőmérséklet-idő görbét egy függvénnyel jellemzik (pl. a francia előírás), azonban ezek gyakorlati értéke nem haladja meg az ismertett előírási mód szerinti vizsgálat értékét.

AZ ÖSSZEHAJONLÍTÁS EREDMÉNYEKÉNT MEGÁLLAPÍTHATJUK, hogy a jelenlegi vizsgálati idő-hőfok előírásunk szigorúsága mellett túl rövid időtartamú más országok előírásaihoz képest. A svéd szabvány kedvezőbb és a tényleges helyzetet jobban tükröző előírást tartalmaz, éppen ezért átvétele megfontolandó.

A vizsgálat lefolytatásának általános elvét már rögzítettük. A lényeg az, hogy a próbatestek mindenkor gyakorlati használatuknak megfelelően legyenek beépítve az égetőtérbe és eszerint tartózkodjanak a vizsgálat. A hőmérséklet mérésénél már mutatkozik némi eltérés az egyes országok előírásaiban, azonban ez az eltérés nem tekinthető lényegesnek.

A vizsgálat során tönkrementnek tekinthetjük a szerkezetet, ha a) tervezett teherbíróképességét elvesztette;

b) lángalobbant, vagy a lángnak a tűzmentes oldalra való áttérjedését nem gátolja;

c) a tűzmentes oldal hőmérséklete egy határértéket meghalad.

A c) pont szerinti határérték a cseh szabvány szerint 150 °C, míg a ponthőmérséklet 180 °C is lehet. A DIN előírása szerint a tűzmentes oldal hőmérséklete 130 °C lehet. A megadott hőmérséklet alatt legalább három mérési eredmény átlaga értendő. E megkövetések azonban végeredményben megegyezést tárgyát képezhetik.

Lényeges eltérés mutatkozik viszont az egyes előírások között a próbadarabok minimális méretére vonatkozóan. Összehasonlításképpen csupán a főbb épületszerkezetekre vonatkozó jellemző előírásokat ismertetem.

Falak

A német, a magyar és a csehszlovák szabvány minimálisan 2x2 m² felületű próbatestet ír elő. A kanadai és az amerikai szabvány által megkívánt minimális felület ugyanakkor 9,29 m², amelynek legkisebb mérete 2,715 m lehet. Szerkezetvizsgálati gyakorlat alapján következtetni lehet arra, hogy a mi előírásaink méretmegállapítása ebben az esetben megfelelő.

Támasz, pillér, oszlop

A német, a magyar és a cseh szabvány előírása szerint a pillér vizsgálati hossza 3 m. Az amerikai és a kanadai szabvány 2,71 m vizsgálati hosszát ír elő. Védőburkolat vizsgálatkor 2,44 m hossz is elegendő. A francia szabvány 2,3 m-t ír elő a pillérek tűzállósági vizsgálati hosszára. Méretelőírásunk ez esetben is megfelelőnek látszik.

Födémek, fedélszékek, padlók

A német, a magyar és a csehszlovák szabvány a födémek vizsgálatánál 2 m² felületet ír elő. Az amerikai és a kanadai szabvány egységesen 16,722 m² minimális felületet ír elő, minimum 3,66 m oldalhosszal. Az angol tapasztalatok szerint a legkisebb vizsgálati felület 3,05x3,05 m² lehet, ami az értékelhetőség alsó határát jelenti. Típusépületeink méreteit figyelembe véve, a födémek vizsgálatára előírt 2 m² nyilvánvalóan nem elegendő. Födémek általában 0,6 m — vagy ennél nagyobb — szélességben készülnek. 4 m nyílástávolságot és két egymás melletti mezőt figyelembe véve, az értékelhetőség alsó határát 5 m²-ben kellene meghatározni.

Gerendák, áthidalók

A német, a magyar és a csehszlovák szabvány 3,0 m hosszú gerenda vizsgálatát kívánja meg. A francia és az amerikai szabvány 3,66 m hosszban határozza meg a vizsgálati próbadarabok hosszát. A hazai körülményeket figyelembe véve, a gerendák értékelhető hosszát 4 m-ben kellene meghatározni.

Lépcsőkar vizsgálata

A lépcsőkart végleges helyzetének megfelelően kell a tűzterbe építeni.

A német szabvány 3 m hosszú lépcsőkar vizsgálatát írja elő. A magyar szabvány szerint a lépcsőkar tűzállósági vizsgálatát a tervezett méret nagyságban kell végezni. Ez az előírás helyesnek tekinthető.

Láthatjuk, hogy a próbák méretelőírásaiban lényeges eltérés mutatkozik. Előírásunkat tehát feltétlenül a hazai körülmények figyelembevételével kell átdolgoznunk.

Az épületszerkezetek tűzállóság szempontjából való minősítésére — az ismertett vizsgálati eljárások figyelembevételével — általában két fogalom használatos:

a) a tűzállósági határértékek;

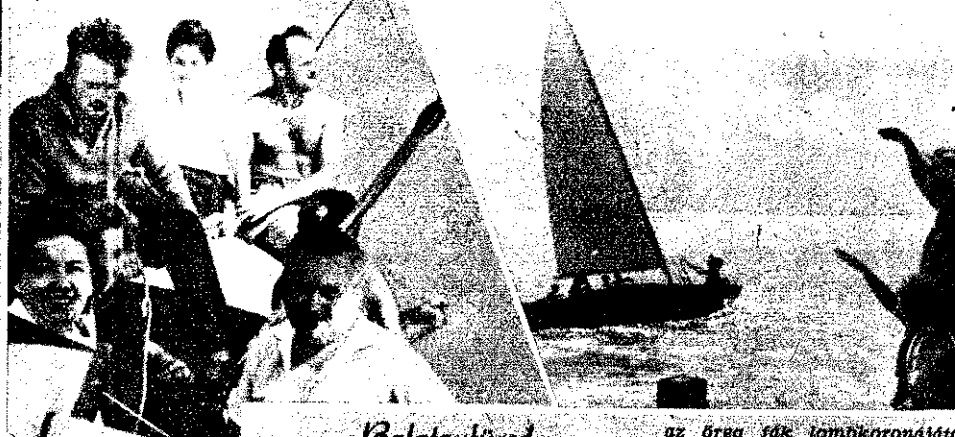
b) a tűzállósági fok.

TŰZÁLLÓSÁGI HATÁRÉRTÉKNEK NEVEZZÜK az egyes szerkezeteknek, illetve szerkezeti elemeknek a kísérleti hőmérséklet-idő görbe szerinti tűz hatásával szembeni ellenállásának percben meghatározott mértékét. Ez a határérték végeredményben az egyes szerkezetek összehasonlításánál igen finom határú jellemzést ad. A finom jellemzést azonban nem aknázzhatjuk ki, mivel figyelmen kívül hagyja a szerkezet vizsgálatánál feltétlenül fellépő szórást, amelynek mértéke — a vizsgálat jellegét tekintve — olyan nagy lehet, hogy kétségesessé teszi a vizsgálat eredményeül kialakult mérőszám megbízhatóságát.

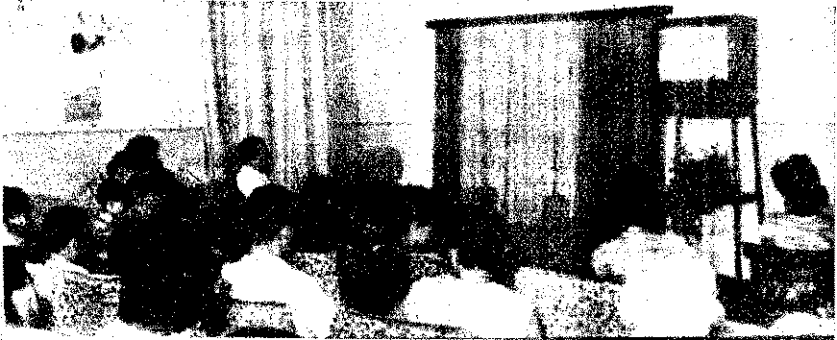
A MÁSÍK JELLEMZŐ a tűzállósági fok. Ezen azt az ellenállási fokozatot értjük, amely fokozatra előírt tűzhatár alsó értékét a szerkezet még a szabályzatban előírt módon kiállotta. Ez a minősítési mód — mivel csupán az ellenállás mértékének alsó küszöbértékét rögzíti — már bizonyos mértékig figyelembe veszi a vizsgálati szórást, ezért kedvezőbb alapot biztosít az egyes szerkezetek tűzállóság szempontjából való mérlegelésére.

AZ ELMONDOTTAKBÓL EGYÉRTELMŰEN KITŰNIK, hogy az épületszerkezetek tűzállóságára vonatkozó előírásunk átdolgozása nagyon is időszerű. Emellett az építőipar nagyüzemi szintre való emelésének programja is megköveteli az átdolgozást, hiszen

(Folytatás a 18. oldalon)

BALATONFÜRED
 „Bevetésre” indul a
 fürediek kedvence — a
 „János vitéz” — Pattog
 a röplabda a szovjet
 üdülőben. — Ahol azo-
 kat a bizonyos „kölökat”
 szerzik. — „Felt ház”
 előtt perog a TV-műsora.

Balatonfüred

Balaton üdülőink egyik legszebb-
 dikében telt ház van. Bár a harmadik
 turnus üdülővendéget irigykedve
 emlegetik a második rágyogó ide-
 jét, azért ők sem panaszkodhatnak
 különösebben; mindössze talán két
 olyan napjuk volt, amikor az idő-
 járás kellemetlenkedett.
 Bőrük színe is arról árulkodik,
 hogy a jó öreg Nap kegyes volt
 hozzájuk. Igaz, egyesek visszaátek
 jószágával, és túl mohón „tálaták”
 magukat, aminek azután a legjobb
 esetben is rákúbrós bőrré, de leg-
 inkább kétszeri vedlés lett az ered-
 ménye. Ez a jelenség viszont olyan
 velejárója a pihenésnek és szórakozásnak
 szentelt két hétnek, mint az a körülmény,
 hogy néhányan elkerülik a játékszobában álló mérteget,
 vagy hogy ruhájuk „érthetetlenül”
 szájkívülát emlegetik.

Etvágyban egyébként nincs hiány,
 mint ahogyan az „étvágy” is mindenki
 elégedett. Az üdülő dolgozóit mindent
 megtesznek annak érdekében, hogy
 maradandó élménnyel, esetleg néhány
 külvilági is gyarapodjanak a két heti
 kikapcsolódásra, pihenésre érkezett
 dolgozók.

Hosszú lenne felsorolni azt a gazdag
 programot, amelyről az üdülő parancsnoka
 gondoskodott. Annyi talán elegendő is,
 hogy az ismerkedési estőt a szalonnasütéssel
 egybekötött Koiszka-völgyi kiránduláson át —
 Tihany, Badacsony, a Tamás-hegy és a nagy-
 vázsonyi Kinizsi-vár is a látogatók
 műsorán szerepel. És mindez
 kiegészül a sereg szórakozási lehetőségeivel,
 amelyet „házon belül” találnak a
 vendégek. Ezek után az is érthető,
 hogy aki egyszer itt üdült, jóleső
 érzéssel gondol vissza az eltöltött
 tízennegy napra, s ha megkérdezzük
 tőle, hogy legközelebb hová szeretne
 menni, akkor gondolkodás nélkül
 rávdgja: Balatonfüredre...

Balatongyörök

Aki itt töltötte szabadságát ezen a távoli üdülőhelyen, szívéhez
 nőtt

az öreg fák lombkoronáját zelt
 borsákos épület — a part
 festői, meghitt szépség kis
 község csendje.
 Mint mondani szokták, id
 jönnek, akik igazi pihenés
 vánják eltölteni a két he
 akiket kielégít az üdülő ny
 szórakozás és a helyi adot
 no, meg azok, akik gyere

együtt kívánnak örülni a t
 nyár megannyi szépségének.

Most is 64 gyerek életvid
 vája tölti meg élettel az
 a környéket és a vízpart
 hány éve még csak felnttek
 tek ide. Amióta azonban az
 gok is „polgárjogot” nyer
 üdülőben, azóta úgy hozzátar
 mint a napfénytől távozól
 dal a környező hatalmas fá
 rengetegéhez.

Füredhez hasonlóan a
 üdülő is megszépülve vá

Pihen
 —
 de
 méri
 Az
 vers
 azért
 legi

vendégeket a szabadtéri újlak, két újabb fürdőszoba, az ebédlő előtti minőségű táncparkettó, az Mán-V-vel, nagyszámú uszó- és alkalmatossággal gazdálkodó szegények a programban, az adottságok eltérnek a váratlan üdülőtől, mégis

Siófok

A siófoki üdülő valóságos nagyüzem. At sem adták rendeltetésének a most elkészült épületet, mégis akkora a forgalom és a méretek aránya, mintha az összes többi Balaton-menti üdülőt ide, egy helyre telepítették volna. Hogy mennyien töltik itt szabadságukat, arra talán annyi is elegendő, hogy csak a gyermekek száma 150 körüli.

A szórakozás lehetőségei is túlszárnyalják az itteni méreteket. Két hét utáni háromszor volt táncos, s négy-öt esetben filmvetítés. A hász személyes „KISZ”-motoroshajó naponta kétszer is megteszi a Siófok és Tihany közötti utat, és lebonyolítja a badacsonyi kirándulókat is. S ha valakinek éppenséggel a vitorla árnyékában kedvesebb az út, vagy netán az evezés örömeit kívánja élvezni, akkor ott a vitorlás és a harminc csónak – válogathat a lehetőségek között.

Régebben – ámbr ez még ma sem ritkaság – sokan elkerülték Siófokot, mondván, hogy ott nem lehet pihenni a „nagyvárosi” zaj miatt. Ennek a tartózkodásnak volt is elég alapja, mivel a vendéglátóipari létesítményekért nem kell valamelyik szomszédos üdülőhelyre menni...

Mint az üdülő parancsnoka mondotta, az idén szinte már alig lehet ráismerni a „régli” Siófokra. Amióta teljes üzemi dolgozik a motel és megszűntek a vikendvonatok, akkora a csend, hogy valósággal szokatlan – mármint ezen a környéken. Hogy azután a motel „áldásait” élvező szomszédság és a hétvégeken Siófokot oly szívesen látogató IBUSZ-ügyletek miként vélekednek, az viszont már más lapra tartozik... Igaz, ha az élmosság erősebb a lármánál, akkor teljesen mindegy, hogy éjszakánként néhány vendéggel kevesebb zajong a szomszédos kerthelyiségben...

Úgy látszik azonban, hogy az itteni üdülőt szerető belügyi dolgozók eddig sem sokat adtak a zajra, mert a szezonban mindig telt házzal hódoltak ennek az egyik legkedveltebb balatoni üdülőhelynek...

BALATONGYÖRÖK
 Ebédre a „természetjárók” is hazafalálnak. — Ebéd előtti „csendélet” a Balaton partján. — Hát van ennél nagyobb boldogság?... — Aki még itt sem hagyja nyugodni a halakat...

olyan széles a lehetőségek mint másutt. Sőt, bizonyos en talán még gazdagab hiszen közel van Keszthely és Badacsony, s a körhegyvonulat a természetnek is valóságos paradízigaz, vitorlásuk nincs (a csónak minden igényt kielégíti a lényeg: senki nem k, valamennyi beutalt — és felnőtt egyaránt — örülnek, a nyárnak, a Bala-

sok.
 pa”
 ere—
 ne-
 lik,
 ne-
 ble-

A gyár első tűzoltója

vasöntő magas beosztásában is egyszerű munkásember maradt. Egyébként szívesen eltréfálkodik a dolgozókkal, akik közül számosan — mint büszkén említi — a „névadó komái” is.

A rendet és a fegyelmet illetően viszont nem ismeri a tréfát. Kiváltképpen a tűzvédelmi előírások megszegőivel szemben kérlelhetetlen. Úgy hallottuk, elfordult már, hogy prémium-elvonással büntette az illetőket.

ÉRTHETŐ TEHÁT, hogy — mint a gyár testületi alapon működő önkéntes tűzoltóságának elnöke — a fegyelmet a testületen belül is megköveteli. Ha ideje engedi, személyesen ellenőrzi a foglalkozásokat, s „régén rossz” annak, akit ismételtelen — is igazolatlanul hiányzáson ér, jöllehet manapság már igencsak ritkán történik ilyesmi.

S hogy elnökségét egyáltalán nem valami tiszteletbeli funkciónak tekinti, arról az is tanúskodik, hogy személyesen készíti el, és igen alaposan indokolja meg az alosztályhoz felterjesztett előléptetési javaslatokat. Az az elve, hogy csak valóságos érdemeket szabad jutalmazni. Nemrégiben például az igazgatói alaplóból értékes díjat vásárolt az önkéntesek részére. A gyakorlatok időeredményei ugyanis sejtetni engedték, hogy az itteniek szép sikert érnek majd el a járási tűzoltóversenyen. Sajnos, nem így történt, ezért aztán nem is került sor a szép dísz tárgy átadására.

— Úgy gondolom — mondta az önkénteseknek —, nincs szükségetek „vigasztalásra”. Köszöriéljétek ki a csorbát, s akkor majd én is megjutalmazlak benneteket...

MINT ANNYI MÁS ŐZEMŰNK, a Zománcipari Művek kecskeméti gyáregysége is egyre inkább kinövi „régéi ruháját”. Am a tervezett rekonstrukció megvalósulásáig is erősen tartani kell a frontot, s ez csak a használati szabályok szigorú betartásával lehetséges. Így azután érhetően nagy felelősség hárul a tűzvédelmi bizottságra. S hogy ez mindeddig sikerült, az jórészt a gyár első tűzoltójának is köszönhető, mert messzemenően támogatja munkájukat. Igaz, különösebb „fegyvertényekkel” vagy vala-

miféle országra szóló keznyezésekkel nem dicseked tűzvédelmi bizottság, de talán ennél is fontosabb segítségül látszatja van cs szerény, határozott intézkedéseiknek.

KÖRÜLBELÜL EZT MERT HATJUK EL dióhéjban Imre elvtársról, az idős ról, s talán még annyit, a szocialista munkában szocialista haza fegyverdelmében szerzett érdeműsítő oklevelek mellett hány hét óta ott szerény szobájának falán az az vél is, amellyel ugy megérdemelten tüntették gyár tüzrendészeti helyz megszilárdítása érdekében zett kiemelkedő munkájá-

**AMIKOR FÜRGE LÉPTEK-
KEL VÉGIGSIET** a gyárudvaron, dolgozótársai olyan szívélyesen üdvözik, mintha régi ismerősük lenne. Pedig, hát nem is olyan nagyon régen s a rendcsinálás — éppenséggel nem valami hálás — feladatával megbízottan került a ma már szépen fejlődő gyár élére. Négy és fél évtizedes, becsületes munka áll mögötte, de ennek ellenére sem vágyik a pihenésre. Mint mondotta, valóságos megfiatalítja a munka — hiszen világleletében gyűlölte a téltenséget. Munkaideje napi tízennégy-tizenöt óra, sőt, néha még ennél is több. Mert hát, ahol három műszakos a gyár, ott az igazgató sem „nyolccórázhat”...

IRODÁJA CSAK AKKOR NEM ÁLL NYITVA mindenki előtt — s ez elég gyakori —, amikor a műhelyeket járja, mivel mindenről személyesen szeret meggyőződni. Egyenes, szókimondó ember: mindenkinek a szemébe mondja meg a véleményét. Ígyhát tartanak is tőle, de aligha akad olyan beosztottja, aki ne szeretné, mert ez az idős

Jubileum Devecseren

A devecseri önkéntes tűzoltótestület július 1-én ünnepelte fennállásának 75-ik évfordulóját. Az ünnepi program a testületi tagok és a helyi tűzoltózenekar látványos felvonulásával kezdődött, majd a helyi tanács végrehajtó bizottságának titkára köszöntötte a megjelenteket.

Az ünnepség során a testület több veteránját szolgálati éremmel tüntették ki, illetve pénz-

jutalomban részesítették megyei osztályparancsvezetője is köszöntötte a let tagságát és beszélt a hangsúlyozta, hogy a j még nagyobb támog kell részesíteni a má járműfecskendővel és k szertárral rendelkező t testületet. Az önkéntes sikerült bemutató gyá val, majd bállal zárult nepség.

A TESTÜLET TAGJAI KÖZÜL mindössze öten kértek szót a vita során. Ők is csak azután, hogy az elnökségben helyet foglaló vendégek már valamennyien kifogytak az elismerő szavakból.

Számszerint elenyésző a hozzászólásoknak ez a száma, főként, ha azt vesszük, hogy a közgyűlésen megjelentek lehetnek vagy százan. Ha viszont az elmondottak értékét nézzük, ez az öt felszólalás húszszor annyival is felért, s ha még annyian is kérnek szót, mondanivalóik lényege egygyugyanaz lett volna.

Ifj. Balogh Béla, özv. Hadobás Józsefné, Dort Lajos, Horváth Sarolta és Bolyás György véleménye — a testület valamennyi tagjának véleménye volt, s amit ígér-

Közgyűlésen...

tek, az az egész közösség akarátát, érdekes nézetazonosságát tükrözte.

PEDIG NEM NAGY DOLOGRÓL ESETT ITT SZÓ, s a hozzászólók sem öltöztek ünnepi ruhába mondanivalójukat. Sőt, egyikük-másikuk még „bele is sült” a nyilvánosság előtti — talán első ilyen — „szereplésbe”.

Igaz, ahhoz, hogy a gyár ünnepnapj tűzvédelmének meg a kerítés elkészítésének problémáját elmondják, nem is kellett különösebb körítés. El lehetett azt is egyszerű szavakkal mondani, hogy szívügyünk a gyár védelme, a versenyrajok

további szereplése és a testület Egyszóval úgy kellett, ahogyan ő csinálták: szerényen és igen nagy lösségérettől áthatott őszinteséggel

SOK TESTÜLETI KÖZGYŰ részt vettem már. Ahány, szinte anny volt; akadtak kiválóan sikerültek n vésbé jók is. Egy valamiben a mindegyik hasonlatos volt a most a társadalmi tulajdon védelméért felelősség hatotta át ezeket a taná sokat, s az elmondott egyszerű ho lások mögött annyi szív és őszinte készség volt, mint itt, a Dunaf Kendergyár önkéntes tűzoltótestü július 21-i közgyűlésén. És ez tette értékessé ezt a tanácskozást is.

Kendergyár önkéntes tűzoltótestületi tagjai. Középen: özv. Hadobás Józsefné testületi tag és Dort Lajos.

Saját erőből!

hónapja még je tetején állt minden. A fásának már nyoma volt, de a megsemm lehetett otthonosnak ne-

ta viszont sok elfolyt a szomszágban és szerzetás lett a sok

li meg a késő rába nyúló tármi munka eredménye.

mrégiben még a volt a helyi a ha húszan és valaki elentette magát, enki összerakó-

De nem az ijedl, hanem azért, annyira szorong-

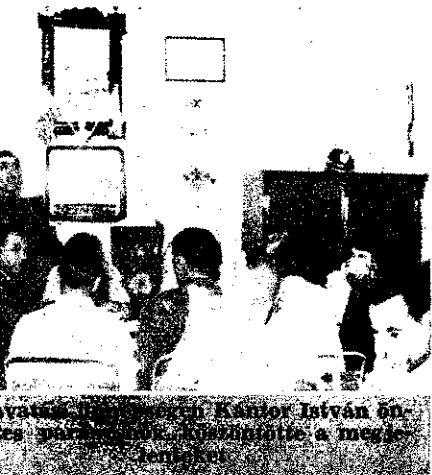
a szűk helyiség-

st százan is ilyen elérnek a fehérre meszelt

sárnap pihenőt is fel-emésztő kollektív munkával. Apraja, nagya segédkezett, s a kockás irkálapon egy-egy nappal mindig többet jegyzett Treszkó Jani, a leg-lelkesebb fiatal tűzoltó, az építőmunka legtevékenyebb részese.

Elég az hozzá, hogy mire a négy asszony — özv. Szücs Józsefné, Vincze Sándorné, Kántor Istvánné és Erdélyi Lajosné — egy heti munkával végzett a meszeléssel, már igencsak hatvanon felül járt az áldozott munkanapok száma.

Volt akinek csak egy futotta, de a legtöbben kettővel, hárommal meg négyel járultak hozzá az építkezéshez, sőt, a pa-

...Kántor István önkéntes tűzoltója a meszelés munkáján.

ben, ámbar lehet, hogy holmár ez is kevésbizonyul, és a szentmártoni önkéntes megint kezd-eiőről.

ikor hozzákezd-talán maguk sem, hogy ilyen ütszentdeli huna után sikerült apniuk az ör-mellett a fás-át, s ez már fél-lemnek számí-A másik felét ácsától kapott és en saját erőből

rancsnok el is felejtette megszámolni a magáét...

Mint mondogatják, nem is az a lényeg, hogy ki mennyit töltött, hanem, hogy elkészült... Es ha idegen is lett volna szűk-körü avatási ünnepségükön, bizonyára feltűnt volna neki, hogy amikor a parancsnok a maga egyszerű szavaival megköszönte az építők önzetlen munkásságát, egyeseknek mintha belesett volna valami a szemébe...

Pedig kizárt dolog, hogy fentről hullott, mert az asszonyok négyszer is meszeltek egymásután...

— b —

Beszélnünk kell róla!

VOLT — NINCS...

Joggal érezhetik magukat kisémmizetteknek a bugaci önkéntes tűzoltótestület tagjai. Néhány évvel ezelőtt ugyanis korszerű szertárat építettek számukra, azonban hamarosan kiderült, hogy vajmi kevés örömről telik benne.

Hogyan történhetett ez? — vetődik fel a kérdés. A válasz erre az, hogy a MÁLEV három hónapra kölcsönkérte az épületet, amihez a hatóságok — sajnos — készségesen hozzájárultak. Teltek-múltak a hónapok, ám a MÁLEV-nek eszeágában sem volt kiköltözködni, sőt jelentős beruházással — persze, a

saját szükségletei figyelembevételével — még korszerűsítette is az épület berendezését.

Hogy a helyi tanács elnöke miért tűri el ezt a — nyilvánvaló — törvénysértést, arra nem feladatunk választ adni. Mindenesetre, az önkényes beköltözők ma már joggal bírtonkon belül érezhetik magukat, hiszen népgazdasági érdek, hogy beruházásaik ne vesszenek kárba.

Nem hisszük azonban, hogy a sajnálkozó vállrándítások és az ígéretek mellett nem tehetnének egyebet e nyilvánvaló törvénysér-

tés tényleges orvoslása érdekében. Elvégre, egyetlen olyan bíróság sem akad, amely ne kötelezné az önkényes beköltözőt az okozott kár megtérítésére. Szé mindden bizonnyal azonos lenne egy új, valóban megfelelő tűzoltó-szertár árával.

Egy tény! Nem vagyunk olyan gazdagok, hogy száz-ezer forint értékű ajándékokkal kedveskedjünk egy vállalatnak — sőt, éppen ellenkezőleg, végre ideje lenne már megleckéztetni az önkényeskedőket, akik ilyen nagyvonalúan rendelkeznek a más tulajdonával!

— g —

Alapos, mindenre kiterjedő

felmérést végzett néhány hónappal ezelőtt a Bács-Kiskun megyei osztályparancsnokság. A jókora papírlapedők — a ruházati ellátottságtól kezdve, a szertárak állapotáig — pontos választ adnak a testületek jelenlegi helyzetéről. Erre a munkára az a törekvés készítette az elvtársakat, hogy a jövőben egyre jobban megalapozott javaslatokat tehesse a testületek jogos igényeinek tervszerű és igazságos sorrendben történő kielégítésére.

Ilyen javaslatok születtek a megyei tanács végrehajtó bizottsága elé terjesztett jelentésben is. Meg kell mondanunk ugyanakkor, hogy a tanács vezetői is jó példát mutattak arra, hogyan lehet, sőt kell pénzügylet is megalapozni a párhatározatból adódó anyagi vonatkozású feladatokat. Határozatilag kimondták ugyanis, hogy két éven belül folyamatosan el kell látni egyenruhával a megye minden ön-

kéntes tűzoltóját. S hogy ez meg is történjen, utasították a községfejlesztési csoportok vezetőjét, hogy a tervek elkészítésekor — akárcsak a többi szociális és kulturális célra — a testületek támogatására is biztosítsanak megfelelő pénzüsszeget. (Régebben ugyanis éppen ezeknél a „KÖFA”-csoportoknál rekedtek meg a községi tanácsok kapcsolatos beruházási tervei. — Szerk.)

Jól tudjuk, hogy helytelen szemléletre vall, ha a számok mögött nem látják az embereket. Ám ugyanilyen káros lehet, ha ennek a fordítottja történik, s a számok alapos ismerete és a körülmények gondos mértegelése nélkül döntenek az illetékesek a fontos kérdésekben. Éppen ezért más megyékben is ésszerű lenne, ha az ilyen döntéseket a jelenleginél kissé lelkiismeretesebben s a tények ismeretében kezelnék.

A két gyár

tűzrendészeti helyzete volt az egyetlen napirendi pontja a Duna Cipőgyár és a Táncsics Bőrgyár pártbizottsága közös, kibővített vb-ülésének. A vita folyamán behatóan értékelték a két gyár kapcsolatos problémáit, majd határozatot is hoztak a további tennivalókról. E rendkívül hasznos kezdeményezéssel lapunk legközelebbi számában részletesebben is foglalkozunk majd.

Dobrohoczky György, parancsnok, Raft Sándor, a tűzrendészeti előadó helyettese, Puska József tőrm., instruktor és Ács József egyik kiváló fiatal önkéntes

A Könnyűfémű önkéntes

NÉGY ESZTENDEJE MÉG CSAK AZ „ÖREGLEGÉNYEK” VOLTAK KILENCEN. Azokat is úgy kellett „összefogdosni” verseny előtt — amolyan „gyere már te is komám” alapon. De tisztavirág-életűnek is bizonyult a csapat, mert jórészüket semmi nem kötötte a kibontakozóban levő közösséghez. Leánycsapat is volt már egy időben, de nem sokáig, mivel tagjai időközben az asszonyi hivatást választották, s mindössze Őrsi Istvánné maradt hű továbbra is a tűzoltói hivatáshoz.

ÚJRA KELLETT KEZDENI AZ EGÉSZ SZERVEZÉST. Dobrohoczky Györgyre, a behúzási raktárosra hárult a nem könnyű feladat. 12 esztendeje csöppent a tűzoltó-életbe — véletlenül. A segédtűzoltók közé osztották be, holott — mint később kiderült — nem is kellett volna, mert nem volt köteles ilyen szolgálatot teljesíteni. Mégis maradt, mert közben megszerette a hivatást, de már mint önkéntes tevékenykedett tovább. Tagja lett az egyetlen rajnak, amelyet a hivatásos üzemi tűzoltóság mellett szerveztek. A raj Gárdonyiban már az 1958. évi járási versenyen megmutatta oroszlan-körmeit: első lett a 800-as kismotorfecsken-dő-szerelésben.

DOBROHOCZKY GYÖRGY három év óta parancsnoka a Könnyűfémű önkénteseknek. Azóta négy csapat ügyködik a hajdani „öreglegények” helyett: egy férfi 800-as és 400-as, az MTH-sok 400-as és a lányok 400-as raja. Egy sereg oklevél bizonyítja, hogy eredményesen dolgoznak. Van köztük járási, megyei országgrézi, s amire a legbüszkébbek: legfelül a tavalyi

országos versenyen elért második helyezést tanúsító oklevél díszleg.

EZ A 32 FŐS TŰZOLTÓSÁG annak bizonyossága, hogy ott, ahol a társadalmi tulajdon biztonságáért igazán felelősséget érző emberek dolgoznak, rátermett személy irányításával megtalálják az utat a szervezett közösséghez. Az is beigazolódtott egyébként, hogy helyes nevelő munkával

tisztelettel kezelték őket. Ez a nyilatkozat, hogy a fiatalok belenőttek a közebe, és — mint a parancsnok mondom bármiről van szó, máris ugranak...

Ács József és Kalmár Péter, a két villanyszerelő, Töttös Sándor, Feind és Nyikos István maróskok, a Mezői ifjú szakmunkásai a többiekkel olyan magot jelentenek, amelyből —

Őrsi István, akinek a felesége is önkéntes tűzoltó...

...és Kalmár Péter, az önkéntesek „törzsgárdájának” egyik tagja

az iparitanuló fiatalokat is az ügy szolgálatába lehet állítani. Dobrohoczky György keze alatt az MTH-s raj nemcsak komoly versenyeredményekkel támasztotta alá a kezdeményezést, hanem most, hogy a közelmúltban felszabadultak a fiatalok, már a férfiraj erősítésére, fejlesztésére is gondolni lehet. Mondanunk sem kell talán, hogy az ifjú szakmunkások egyike sem lett hűtlen a hivatáshoz.

CSAKÜGY, MINT AZELOTT, most is szinte minden szabadidejüket az őrszobán töltik. Elevenek, pajkosak, de tiszteletudók. Becsülik az idősebbeket, akik bizony annak idején sokat zsörtölődtek csínytevésük miatt, de mégis a felnőtteknek kijáró

nem is olyan soká — testületé terjedek ez a kis kollektíva.

AZ ÜGYSZERETET, amelyet a fiatalok magukba szívtak, az „öregek” példát látkozott, akik között olyan lelkészek vannak, mint Csordás Mihály, dobos kemencés, Tamás Lajos, Őrsi István szállítási dolgozó, Csörgei Mihály szalaghengerész, Imre darus és Szokolai József az önkéntesek vezetője.

OLYANOK ŐK, akik nemcsak a munkahelyen vállalják a tűzvédelmet, hanem otthon is aktívan tevékenykednek. Csordás Mihály például a férfiraj parancsnoka Pákozdon. A megterületfelelősi munkát vállalnak leggyakrabban a nyári időszakban. Ezek után az önkéntesek csodálkozhatnak, hogy ha Tamás Lajosnak a szokásos gyakorlati napon, Pestre kell mennie a szállításmunkát, akkor mégis ott van. De Csörgei Mihálytalán megemlíti, hogy éppen éjszakai szolgálaton van éppen éjszakai szolgálaton. Reggel hazamegy Zámolyra, délután ismét benn van, hogy a gyár részét vehessen...

AZ IS AZ IGAZSÁGHOZ TARTOZIK, viszont, hogy hiába lenne minden önkéntesnek minden tőle telhető részvétel. Azt mondják, igen sokat kö-

Tamás Lajos

Nagy István

Töttös Sándor

Jankovits Ferenc elvtársnak, a Fémigazgatójának, aki figyelemmel kíséri munkájukat, s ahol kell, segítsége sem marad el. Így volt ez két esztendője is, amikor az ösztönzés új módszerét bevezették. Arrint: aki havonta rendszeresen részt vesz minden foglalkozáson, az mintegy júmként, fizetésének 8—10 százalékát önkéntesen kapja a borítékban — és talán nem is kell, hogy mindenki arra törekedjen, hogy neve ott szerepeljen a foglalkozásokat rendszeresen látogatók listáján.

INT MONDJÁK, Hirtláng Ferenc mérnök, a gyár főmechanikusának s egytűzrendészeti elbárájának is nagy része van abban, hogy az önkéntesek erősövével együtt megszilárdult a Fémműtűzvédelmi helyzete. Őt is olyan embernek tekintik, aki szívvel-lélekkel a tűzvédelemért szolgálja, s ha csak lélegzetvételnyi idő van felelős beosztása mellett, azt is a második beosztásának szenteli.

ÉZ ÜZEMBEN ÉVEK OTA NEM VOLT KÖZVÉDELMI JÁRÓ TÜZESÉT. Igaz, a gyárban nem is olyan, hogy fokozottabb vigyázást jelentene. Meg azután egyet s más önkéntesek is tesznek annak érdekében, hogy a kritikusabb helyeken se keletkezzen tűz. Mindannyian ismerik az üzemeny vonatkozó előírásokat, s műszakváltásnál az az első dolguk, hogy meggyőződjenek, rendben van-e a gondjaikra bízott létesítmény. Meg azután az sem ritka ilyenkor, hogy időszakban, hogy időnként felmen-

Derekas segítséget nyújtottak...

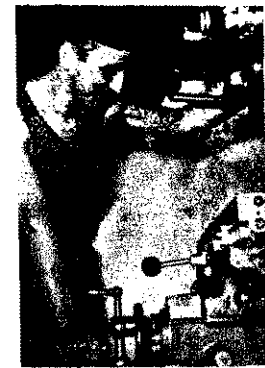
netán benn történne a baj, számíthatnának rájuk.

Mivel kizárólag a termelő üzemrészek dolgozóiból tevődik össze az egység, arra törekednek, hogy lehetőleg minden üzemeny részben és valamennyi műszakban legyen önkéntes. Bár ez a megoldás — mint mondták — a gyakorlatokon való részvétel szempontjából hátrányos, mégis így teszik, mert a megelőzés, s a biztonság így kívánja. Még arra is ügyelnek, hogy a létszámnövelés során csak olyanokat vegyenek fel maguk közé, akiknek a műszakból történő rövidebb idejű kivonása nem okoz zavart vagy kiesést a termelés folyamatosságában.

a napot, akkor ők még azon fájadoznak, hogy elsajátítsák azokat a tudnivalókat, amelyek birtokában eredményesen védhetik a közöset a károsodástól.

A MÉG HARMINCKETTEN VANNAK — s a testületé alakulás egyenlőre titkos ügyük. De holnap már újabb MTH-s rajt szerveznek: fiatalítják közösségüket. A tegnapi ipari tanulók már az 6 nevelésük, s jövőre a férjcsapatok erősségei. Tudják, hogy a lányok egy idő múlva kiválnak közülük, mégis szeretettel foglalkoznak a még csak „4 órás” rajtukkal. (Így hívják a legfiatalabb évfolyamot, amelyik

Feind György

Hegedűs Imre

Csörgei Mihály

Csordás Mihály

Nyikos István

az épület tetejére kissé körülnézni, s-e valahol gabonatűz.

LETÜNKOR a Pestre tartó 1225-ös személyvonat mozdonya tüzet okozt vasút mellett húzódó tarlón. Védő-ás hiányában meggyulladt a sinkorolat pár méternyire levő kombájna-csomó, és pillanatok alatt többnyi területet lángba borított. Ebből jött az eset híre: a figyelő jelen- s néhány másodpercen belül máris idött kifelé a gyárkapun az önkéntes megrakott teherautó. Olyan derekas éget nyújtottak a fehérváriaknak és a gy 3 kilométernyire odarohant tisz- nak, mintha nap mint nap csak ezzel koznának.

A KIS EPIZÓD is arra vall, hogy em tűzvédelme jó kezekben van, s ha

s erővel sikerült elfojtani a veszedel- mesnek ígérkező tüzet

BECSÜLETESEN, SZORGALMASAN végzik termelő munkájukat és legalább olyan jó tűzoltók, mint amilyen helytállást tanúsítanak a fejlődő üzem nagy gépezetében. Ezért mondhatjuk el róluk, hogy többek is azoknál, akik nem látnak tovább termelő munkájuk keretein. Többek, mert hiszen a megtermelt érték biztonságából is szívényt csinálnak. S amikor a műszak végeztével a többiek befejezettnek tekintik

csak napi négy órai termelő munkát végez.) Azon sem lepődünk meg, ha holnap azt halljuk, hogy már a kultúrscsoportjuk is aktívan működik. De az is lehetséges, hogy jövőre nem elégszenek meg az országos második helyezéssel. Egy bizonyos: még fogunk hallani a Székesfehérvári Kéményfémű önkéntes tűzoltóiról.

— beszeri —

A Salgótarjáni Acélárugyárban ma már mindenkinek szívéigye a tűzvédelmi szabályok betartása. A vállalat vezetősege — az anyagi lehetőségekhez mérten — mindent megtesz előírásaink végrehajtása érdekében. Ezt bizonyítja az is, hogy legutóbbi ellenőrzésünk alkalmával csak olyan hiányosságokat találtunk a gyárban, amelyeket feltétlenül csak nagyobb összegű beruházással szüntethetnek meg. Az üzemi fejlesztés távlati terveiben azonban már figyelembe vették a tűzrendészeti követelményeket, és a végrehajtás során pl. sorra lebontják a múlt rendszerből örökölt, tűzveszélyes építményeket. Egyébként az épületeken befült szabálytalanságok megszüntetésére is évente nagy összegeket fordítanak.

Az üzemi területén szolgáló teljesítő instruktorok mindenben együttműködnek a tűzrendészeti előadóval és a tűzvédelmi bizottság tagjaival. A műhelyekben tűzvédelmi feladatok tevékenykednek, akiknek a munkáját a tűzrendészeti előadó irányítja és ellenőrzi.

A tűzvédelmi bizottság konkrét határidőket szab a feladatok végrehajtására. A megelőző tűzrendészeti szabályok betartása érdekében is igen sokrétű és rendszeres propagandamunka folyik a gyár területén. A „Tarjáni Acél” című üzemi lap minden számában közül időszere tűzrendészeti kérdésekkel foglalkozó írásokat. De az üzemi területén több helyen igen ötleletesen szerkesztett fallútságok is segítik a kapcsolatos felvilágosító munkát. Úgy gondolom, egyáltalán nem véletlen az a tény, hogy a gyárban már három esztendeje nem keletkezett jelentősebb tüzeset.

VARGA ALBERT
tű. fhgdy.
Salgótarján

Az úgynevezett téliestített szerfás istállók járásunk területén is igen sok gondot okoznak a tűzrendészeti hatóságoknak. Ezeknek az istállóknek a falait és födémét ugyanis rendszerint szálasterményekből „építik”.

Mondanom sem kell, hogy az ilyen helyeken a legkisebb szabálytalanság is súlyos károkat okozhat, hát még az olyanok, mint pl. a dohányzási tilalom megszegése, az előírt vízmenyiség hiánya vagy a tűzveszélyes világító eszközök használata stb. Sajnos, nap mint nap találkozhatunk ilyen szabálysértésekkel, jóllehet az elkövetőkkel szemben természetesen korántsem vagyunk elnézőek.

De tegyük fel, hogy a szövetkezetek dolgozói tőlük telhetően igyekeznek betartani előírásainkat. Állíthatjuk-e, hogy ezzel máris megszűnik a szerfás istállók tűzveszélyessége? Véleményem szerint egyáltalán nem. Eppen ezért feltétlenül szükségesnek tartom, hogy az ilyen istállókkal rendelkező tsz-eknél lehetőség szerint szorgalmazzuk a szabadtartást. Az egyik — néhány hónappal ezelőtt keletkezett — tüzeset alkalmával ugyanis csak nagy ügyel-bajjal sikerült kimenteni a bekötött állatokat.

Az állatok szabadtartása tudomásom szerint nem jelent költségdöbbletet a szövetkezeteknek, sőt éppen ellenkezőleg, még gazdaságilag is előnyösebb a „téliestített” állattartásnál, mivel a jószágok ellátásához kevesebb gondoza kell.

CSEZA ISTVÁN
tű. fhgdy.
Nagykanizsa

(Folytatás a 11. oldalról)

a nagyüzemi szinten dolgozó építőipar termelvényeinek megfelelő minőségellenőrzése elsődleges feladatunk.

ÉRNEK A FELADATNAK A MEGOLDÁSÁHOZ kívánunk hozzájárulni az Építéstudományi Intézet részéről azzal, hogy a szerkezetek tűzállósági vizsgálatára még 1961. folyamán ben rendezkedünk. Ezt a gondolatot az a körülmény érlelte meg bennünk, hogy hazánkban még nem működik épületszerkezetek tűzállósági vizsgálatával foglalkozó laboratórium, tehát az előírások betartásának hazai ellenőrzésére egyáltalán nem is volt mód.

A laboratórium beindításával lehetőség nyílik egyes szerkezetek egyedi vagy sorozatos vizsgálatára is, így a hatóságok a közeljövőben kötelezően is előírhatják a szerkezetek vizsgálatát.

A MINŐSÍTŐ VIZSGALATOKKAL PÁRHUZAMOSAN természetesen kutató jellegű vizsgálatokat is véghezajánlunk, amelyek főleg a feszített szerkezetek témaköréből veszik az anyagukat. Magától értetődik, hogy a szabványmódosítással kapcsolatos a laboratórium felszerelésére és a vizsgálatokra vonatkozó végleges munkatervünket mindenben az ipar szakértőinek véleménye alapján állítjuk össze.

EGRESI MÁTYÁS
tudományos osztályvezető
Építéstudományi Intézet

Levelezőim

28 raj!

Egy kissé megkésve számolok be a derecskei járás tűzoltóversenyéről, amelyen tizennégy községből huszonnyolc raj vett részt, és egyben tanúbizonyságot tett jó felkészültségéről. Külön dicséret illeti a kokadiákat, mivel — annak ellenére, hogy mindössze csak 1100 lakosa van a községnek —, egy férfi, egy női és egy ifjúsági rajjal vettek részt a versenyen. Mindebben igen nagy érdeme van parancsnokunknak, Kovács Dániel önkéntes tű. alhdgy. elvtársnak is.

Némileg meglepetést okozott, hogy a nagylétűek és a hajdúszóvátaiak osztoztak az első díjakon. Az ifjúsági rajok közül egyébként a hajdúbagosiak érték el a legjobb eredményt.

Igen jó hatást keltett az önkéntesek körében, hogy néhány kiváló munkát végző testületi tagot több községi tanács pénz-, illetve tárgyjutalomban részesített a verseny alkalmából.

A verseny lebonyolításához nagy segítséget nyújtott a helyi pártbizottság, a tanács, valamint a testület számos tagja, s nagy sikert aratott a helyi önkéntesek fűvőszene-kara is.

Vásárhelyi Zoltán tű. fhgdy.,
Derecske

Ez még csak a kezdet...

A pécsi városi BM KISZ-szervezetek csúcsvezetősége egyik legfontosabb feladatának tekinteli, hogy a belügyi szervek fiataljai munkájukat segítse egymás munkáját. Ebben a tekintetben értünk is el valamelyes eredményt, mivel a fiatalok között jó kapcsolat alakult ki, s egyre jobban megértik, hogy lényegében minden belügyi szervnek azonos a feladata.

Igen örvendetes a rendőr elvtársaknak a tűzrendészeti kérdések iránt tanúsított érdeklődése. Előfordul például, hogy a tüzesetekről fényképfelvételeket készítenek és azokat eljuttatják a tűzrendészeti alosztályra, hogy ezzel is segítsék propagandamunkánkat.

Közös kulturális és sportrendezvényeink is nagyon elősegítik a jó közösségi szellem kialakulását. A rendőr elvtársak közül különösen Korbacz örm., Hering, Horváth, Lajos és Máté tiz. elvtárs segíti igen lelkesen a tűzrendészeti alosztály munkáját. Mindez természetesen még csak a kezdet...

szetesen még csak a kezdet... Reméljük, hogy hamarosan tüztőlők hasonló munkáját becsapóhatunk.

Alosztályunk KISZ-szervezetek tagjai szorgalmasan vesznek a nyári ellenőrzésben. Javuló munkájuk miatt annak tulajdonítható, hogy pártcsoporthoz vezetői rendszer foglalkoznak fiataljainkkal.

GRÜNVALD GEORGE
a csúcsvezetőség tagja

Utolsókból elsőket

Két esztendővel ezelőtt nyáron még porosan, színtelen, dátlanul kallódtak a felszerelések a gönyűi szertárban. mostoha körülmények vette át a testület parancsnoka Szabó Sándor tű. alhdgy. elvtárs. Amikor ösztönözött a társ, hogy a helyzetet, a tanács megígérték neki, hogy a verseny lebonyolításához nagy segítséget nyújtott a helyi pártbizottság, a tanács, valamint a testület számos tagja, s nagy sikert aratott a helyi önkéntesek fűvőszene-kara is.

Kettőjük szorgos munkájának nyomán ismét élet keletkezett az elhanyagolt szertárban. A felszerelések, bevezető villany stb. De a tanács megígérték megígérték 34 egyenruhát vásárolt önkénteseknek.

Az elmúlt év tavaszán a tűzvédelem veszélyeztetése miatt a testület tagjai megalkotották a fűvőszereket, megalkotották a fűvőszereket, megalkotották a fűvőszereket, megalkotották a fűvőszereket. A testületi élet fellendült, nagy érdeme van a párttitkárnak is.

Sokat fájadoznak az önkéntesek a fűvőszereket, megalkotották a fűvőszereket, megalkotották a fűvőszereket, megalkotották a fűvőszereket. A helyi vezetők értékelik a két elvtárs munkáját, s szívesen meghívják őket a fűvőszereket, megalkotották a fűvőszereket, megalkotották a fűvőszereket.

SZÜCS ZOLTÁN
tű. alhdgy.
Győr

„jelzéseire”. Meg aztán, bizony jó lenne ha a megyék szomszédos egységei szorosabb kapcsolatot tartanának egymással...

CSÖGLEI ISTVÁN
tű. fhdgy.
Szekszárd

lommal ellenőrizték területüket. De dicséret illeti Kovács János elvtársat is, aki sok estéjét feláldozva, vett részt a gépállomás brigád-tanyáin megtartott szikrafogó-próbákon.

A helyi pártbizottság, a tanács, a KISZ-szervezet és a rendőri szervek mindenben támogatják munkánkat. A KISZ-szervezet „ifjú gárdistái” például kerékpáros szolgálatot szerveztek, és ellenőrzési munkájuk mellett értékes tűzrendészeti propagandamunkát is végeznek.

Darvas István tű. fhdgy.,
Kisújszállás

Pedig volt szikrafogó...

Amikor a Vésztő felől bejutó vasúti szerelvény szipjét meghallják elvtársaink, minden más foglalatosságot abba hagyják és elfoglalják helyüket a szeréken. Az öreg gőzösből kikapattant szikrák ugyanis eddig még úgyszólván naponta tüzet okoztak.

Ez történt június 29-én is, amikor a szikrák szinte pillanatok alatt lángra lobbantották a sínpar mellett, még lábonálló gabonát. Igaz, a közelben dolgozók azonnal észrevették a tüzet, és megkezdték az oltást is, mégis amire a helyszínre érkezünk, már mintegy három hold búza állott lángokban.

A tüzesetért lényegében senkit sem tehetünk felelőssé, mivel a két, szerelvényvontató mozdony el volt látva szikrafogóval. A MÁV-tól kiküldött bizottság megállapította, hogy a mozdonyvezetők a veszélyeztetett útszakaszon nem szüneteltették a kazánok fűtését. Az illetők ezt azzal indokolták, hogy a szerelvény másképp nem tudott volna megbirkózni a kettős emelkedővel.

Jellemző egyébként, hogy a helyszíni vizsgálat ideje alatt öt helyen is avartüzet okozott a tehervonat, jöllehet mindkét mozdonyon ott volt az a bizonyos Heim-féle szikrafogó. Tekintettel arra, hogy az ilyesmi — sajnos — másutt is tapasztalható, véleményem szerint a következő intézkedésekre lenne szükség:

1. Gondoskodni kellene arról, hogy az állami gazdaságok és a termelőszoövetkezetek a vasútak mentén létesítsenek úgynevezett „zöldövezet”. Úgy gondolom, ez minden különösebb befektetés nélkül megoldható, s lényegében megszüntetné a mozdonyzikrából keletkezett tűz lehetőségét.

2. Országos szinten szakemberekből álló bizottságot kellene alakítani, amely megvizsgálná, milyen módon tehetnének biztonságosabbá a jelenleg használatos mozdony-szikrafogókat.

BALOGH JÓZSEF
tű. fhdgy.
Szeghalom

Nálunk is...

Néhány sorban szeretnék beszámolni községünk tűzrendészeti helyzetéről. Mint mindenütt az országban, nálunk is az az egyik legfontosabb feladat, hogy a betakarítás lehetőleg tűzkarmentesen fejeződjék be. Területfelelőseink havonta egyszer minden lakóházat felkeresnek. Jó munkájukat dicsérem, hogy ma már egyetlen család sem tárol a padláson gyúlékony anyagokat. A vízsedények beszerzése is biztosítottnak látszik — bár e tekintetben jócskán szükség volt egy kis propagandamunkára...

A testület valamennyi tagja részt vesz a nyári foglalkozásokon. A politikai előadásokat Jenei József határőr fhdgy. elvtárs, politikai tiszt tartja a részünkre.

SCHREI ISTVÁN
tűzoltóparancsnok
Szakonyfalu

Mi is felkészültünk

A városi tanács végrehajtó bizottsága nemrégiben értékelte városunk tűzrendészeti helyzetét, az önkéntes tűzoltótestület és a tűzrendészeti kirendeltség munkáját. Megállapították, hogy az objektumok, a termelőszoövetkezetek és a lakóházak tűzrendészeti helyzetében kétségkívül javulás mutatkozik. Éppen ezért elismerését fejezte ki a végrehajtó bizottság a kirendeltségnek és az önkéntes tűzoltótestület vezetőségének.

Az önkéntesek új munkával kívánják meghálálni a tanács elismerését. A testület vezetősége és a kirendeltség két ízben is részletes eligazítást tartott a területfelelősök, valamint a termelőszoövetkezetek tűzrendészeti előadói számára. A testület tagjai közül 41-en vállaltak területi ellenőrző munkát; füzetekkel, frásos ellenőrzési szempontokkal, valamint megbióvelekekkel is elláttuk őket. A területfelelősök vállalták, hogy személyenként 12—14 ellenőrzéssel tartanak a betakarítás időszakában, s emellett a kijelölt területükön dolgozó aratógépeket és kombájnokokat, illetve cséplőgépeket 12 alkalommal ellenőrzik. Elhatározták, hogy a többiek végzik majd el a munkát azok helyett, akik betegség vagy más irányú elfoglaltság miatt esetleg nem tudnának eleget tenni vállalásuknak.

Önkénteseink szorgalmasan járják a határt: Bacsa István tiz., Lakatos István ftörm., Rác János ftörm. és Fodor Ferenc törm. pl. már eddig 3—3 alka-

Tíz év távlatából

Az egykori kis bányászfalu augusztus hónapban ünnepli városá alakulásának 10 éves évfordulóját. A fejlődéssel a tűzrendészeti dolgozók is igyekeztek lépést tartani. Úgy gondolom, nem volt eredménytelen ez irányú munkálkodásunk, hiszen nemcsak az általunk patronált, 30, sásdi járáshoz tartozó testületnél mutatkoznak szép eredmények, hanem járásunk területén és városunkban is igen jól működnek az önkéntesek. Különösen a Szénelőké-szítómű és a Központi Anyagraktár büszkélkedhet kiváló férfi- és női rajokkal. De a fejlődésről tanúskodnak a versenyeredmények is, hiszen a korábbi évek 3—5 rajjával szemben az idén 12 raj vett részt a járási tűzoltóversenyen.

A 15 éves távlati tervek egész sor új létesítmény építését irányozták elő városunkban, s ez a nagyszerű program fokozottabb helytállásra buzdít mindannyiunkat.

Juhász Károly tű. őrm.
Komló

Jobb is lehetne...

Néhány héttel ezelőtt tűz keletkezett a Tolna megyei Állatforgalmi Vállalat körtvélyesi üzemeiségének Bikács község határában levő gabonatóbláján. A tüzet mozdonyzikra okozta. Negyvenkilenc kereszt árpa vált a lángok martalékává.

Mivel Körtvélyes Fejér megyéhez tartozik, az üzemeiség vezetője az egyik Fejér megyei egységnek jelentette a tüzesetet. A tűzvizsgálat során kiderült, hogy a tüzeset Tolna megyében keletkezett, mivel Bikács község megyénk területén van. A Sárbojáról kintjárt tűzoltó elvtárs, miután a „tényállást” megállapította, azzal köszönt el a gazdaság vezetőitől, hogy a tüzesetről tegyenek jelentést a területileg illetékes Tolna megyei I. fokú hatóságoknak.

Sajnos, az illetők erről egyszerűen megfeledkeztek, és így csak a véletlen folytán szereztünk tudomást a történetekről. Úgy gondolom, feltétlenül szükséges lett volna, hogy a sárbojáról elvtársak valamilyen formában értesítsék a paksi kirendeltséget — tekintve, hogy a nagyobb tüzeseteket csak akkor előzhetjük meg, ha idejében felfigyelünk a kisebb tüzek

Érdemes lenne!

is Nógrádmarcfal községesei szorgalmasan látogatják a foglalkozásokat. Egyik gyakorlatoznak, a másik pedig elméleti és alakti ésen vesznek részt. Területi ellenőrző munkájuk eredeti is tanúsítják jó felkészülést.

Önkéntesek faluszerte naplépészerűek, mivel mindegyik határozottan, de ugyanígy udvariasan intézkedik.

ny, érdemes lenne nézőcségs vezetőknek ellátóhozadjuk egy kis tapasztalásra. Láthatnák példát a pártszervezet és a vezetői úgyszólván miniszt vesznek a foglalkozások és így azután cseppet sem lehetetlen, hogy már mindenki tagnak van egyenru-

József tanácselnök és István parancsnok fáradságos nevelőmunkájának sikereivel büszkélkedjenek. Az idei járási versenyen első díjat nyertek.

Juhász István
tű. tiz.,
Balassagyarmat

Új tartalmak...

ári mezőgazdasági munkához szükséges oltóvíz készítése területünkön is problémának bizonyult, ezért alosztályunk pártmai vezetése elhatározta, elkéri egységünk patrolegyenek ebben a tereben is a szövetkezetek rére.

ltársak szívesen vállalnagbízást, és ahol erre kényelhető utána nézve lehetne pl. vízvezeték eszközlője a közelben.

ájuk szép eredménnyel ível sikerült felderítet. „Új élet”, a kodi szálhegyaljai”, a vachoty-Petőfi”, a püspökszilágyi kálasz” tsz, valamint a áriaudvari Tangazdaság ige eleget is tett kérést, és a szükséges duxit megépítették.

JUHÁSZ FERENC
tű. fhdgy.
Vác

Szárasztás

A tűz oltása védekezés a pusztító elem ellen. Ebben a harcban a tűz romboló erejének leghatásosabb ellenszereként általában a vizet használtuk és használjuk napjainkban is. Mindez tudott dolog. Ugyanakkor a tűzoltói gyakorlat azt mutatja, hogy a tűz elleni harc során a víz is rengeteg kárt okozhat. Az állandóan tökéletesedő tűzoltási technikának éppen ezért állandó problémája a vízkár elleni védekezés. A leghatásosabb eszköz ezen a téren a szárazoltás.

Régóta ismeretes, hogy a tűzoltás céljára szállárd anyagok — így a homok és egyéb porított anyagok — is alkalmasak. Már a legrégebbi tűzoltóirodalomban találunk utalást a homoknak, a kőporoknak, a konyhasónak és a száraz, porított vegyi anyagoknak tűzoltásra való alkalmasságára. Az ilyen oltást nevezük „szárazoltásnak”.

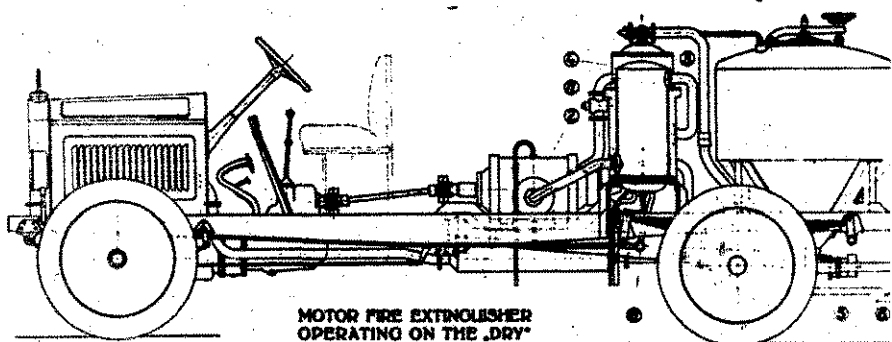
A szárazoltás szerepe

A szárazoltási eljárásnak kb. 50 éve — a darafinomságúra szemcsézett szóda-bikarbóna-por alkalmazása óta — különleges szerepe van a különböző tűzoltási eljárások sorában. A szóda-bikarbóna-por univerzális alkalmazási lehetősége, hatásának megbízhatósága és még egy egész sor egyéb előnye miatt került ebbe az előnyös helyzetbe.

A szóda-bikarbóna-por oltó hatásának vizsgálatánál nagy meglepetés volt, hogy a porral gyors és ütőszzerű oltás érhető el. Ez a gyors oltási eredmény a „klasszikus” oltási elvekkel nem magyarázható. Egy tény: mindenféle új oltási eljárás hatásosságának alkalmazására időre van szükség. A gyakorlatból mindenestre tudjuk, hogy a fojtóhatás másodpercek alatt, a hűtőhatás pedig csak percek alatt eredményezi az oltást, ugyanakkor az oltópor a másodpercek tört részei alatt fejti ki oltóhatását.

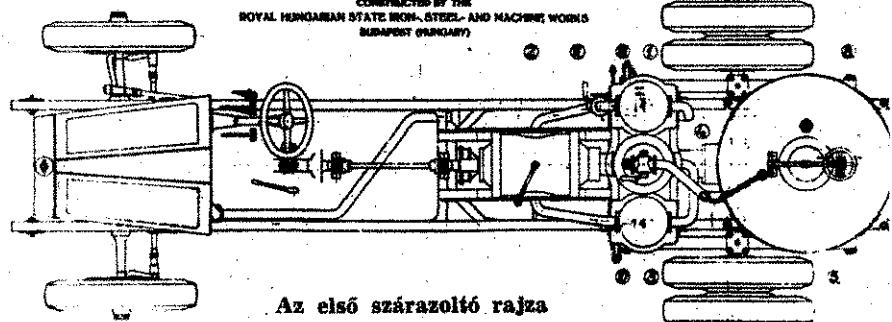
Amennyiben az oltóport a „klasszikus” oltási eljárás szemszögéből vizsgáljuk, azonnal kiderül, hogy ilyen szempontból tekintve, igen rossz oltóanyag, mivel hőelvonó képessége csupán 85 kcal, ami bizony elég kevés (a víz ugyanis kereken 600 kcal-át képviseli). Az oltásnál a szóda-bikarbóna-por széndioxidra és vízgőzre bomlik, oltó hatása azonban olyan csekély, hogy azzal komoly oltás nem érhető el. 1 kg szóda-bikarbóna-por teljes bomlásánál 270 g (kb. 150 liter) szénsavgáz és

110 g vízgőz keletkezik. Mindebből megállapíthatjuk, hogy a szóda-bikarbóna-por a gyors oltóhatását sem hűtéssel, sem fojtással nem érheti el. Eppen ezért a három — ún. „klasszikus” oltási tényező mellé újabban egy negyedik tényező bevezetése vált szükségessé — és ez az antikatalitikus hatás. Az eddig ismert oltóanyagok közül

MOTOR FIRE EXTINGUISHER OPERATING ON THE DRY SYSTEM BELWAY No. 1

CONSTRUCTED BY THE ROYAL HUNGARIAN STATE IRON, STEEL, AND MACHINE WORKS BUDAPEST (HUNGARY)

Az első szárazoltó rajza

ilyen hatása van a szóda-bikarbóna-pornak és a halogén szénhidrogéneknek (metilbromid, széntetraklorid stb.).

Az antikatalitikus hatás lényege

Az antikatalitikus hatás megértéséhez tudnunk kell a következőket: Az éghető és égő gázoknál megfigyelték, hogy olyan állandóan meghatározott molekulacsoportosulások képződnek, amelyek különösen jól éghetők. De azt is megfigyelték, hogy bizonyos anyagok jelenléte az égésnél meggyorsítja az égést, bár ezek az anyagok nem vesznek részt a reakciófolyamatban. Az ilyen anyagokat nevezik katalizátoroknak. Ha viszont bizonyos óvintézkedésekkel vagy meghatározott anyagok alkalmazásával gondoskodunk arról, hogy ez a specifikus csoportosulás ne állhasson elő, vagy pedig az oxidációra semmiféle készség ne legyen jelen, és ne mutatkozzék éghetőség, akkor magától bekövetkezik az oltási effektus.

Ezek szerint az oltás elérhető, hogy az égést az éghető anyag láncreakciójának befolyásolásával szüntettjük. Erre a célra olyan anyagok alkalmasak, amelyek az égés láncreakcióját megakadályozzák, azaz antikatalitikus hatást fejtnek ki. Ilyen anyag pl. a szóda-bikarbóna-por, a szóda-bikarbóna-por.

Ezek után megérthetjük, hogy a szóda-bikarbóna-por fő oltó hatása abban áll, hogy a lángot semmisíti meg. Ennek kiválóan alkalmas a tűzveszélyes anyagok és az éghető gázok tüztől való távolítására. Ugyanakkor nem alkalmas a szilárd anyagok oltására, amelyek parázsnak égnek. A lángolást itt is pillanatok alatt megszünteti ugyan, a parázslást azonban nem.

Milyen a jó oltópor?

Kezdetben a poroltó töltetét darafinomságúra szemcsézett nátriumhidroxid kepezte, és a nedvszívás következtében fellepő csomósodást kovaföld hozzáadásával igyekeztek megakadályozni. A galombba kerülő oltópor lényegesen gyorsabb az előzőnél, és a vízszállítás (fobizálást) fémsteáratok hozzáadásával olyan tökéletesen sikerült meg

hogy a víz a port egyáltalán nem szívja. Az ilyen pornál nem következik összezsugorodás a tárolás alatt. A pornak a következő vízpróbát kell Evőkánál nagyságú csomót vízbe zúzni és azt két hétig állni hagyjuk, ez idő alatt nem folyhat szét, és a víz még száraz magnak kell maradni.

A szemcsézett darafinomságú 1 gramjának a felülete csak 1000 cm², ugyanakkor a ma használt por 3—4000 cm². A por megnövekedett felülete is eredményezi a jobb oltóhatást, azonban nagyon vigyázni kell arra, hogy a por kristályos szerkezetű legyen.

A szóda-bikarbóna alapanyagú oltóporok egészségre ártalmatlanok. Mind a por, mind annak bomlásterméke nem mérgező, oltópor ártalmatlan az oltandó anyagok és azok környezetére. Oltás után az oltóporból kiképzéssel, a la óvintézkedéssel, a finomabb szerkezetű oltóporok pedig porszívással távolíthatóak.

a kerülve, annak kenőképeségét nem vásárolja, tehát nem ártalmas. Finom-anikai és híradástechnikai berende-nél nem okoz kárt, a kényes beren-ekből azonban a porszemcsék eltávo-körülményesen, csak porszívással

phet, hazai és a külföldi kísérletek azt bi-tják, hogy a por nem vezeti az elekt-s áramot, tehát biztonsággal hasz-tó feszültség alatt levő elektromos dezések tüzeinek oltásánál, természete-

csak akkor, ha a feszültség alatt levő dezést az oltásnál a kézioltóval vagy pisztollyal általában csak 2 m-ig kö-ik meg.

Az első poroltó gépkocsi...

oltópor alkalmazása hosszú ideig a kézi tűzoltókészülékekre korlátozó. A budapesti tűzoltóság azonban már rendelkezett hazai gyártmányú gépkocsival. A gépet — Szilvay őltőtűzoltótiszt szabadalma alapján — VAG Gépgyár készítette el. A száraz-zabadalmi bejelentése 1924-ben tör-A por kivételéhez a gépjármű mo-ak kipufogó gázait használták fel. A at a felhasználás előtt hűtötték, ották és így használták fel a por ki-ésére. A szárazoltó gépkocsi portar-án kb. 500 kg port tárolhattak. Buda-1 4 db ilyen szárazoltó gépkocsi volt, ekekkel számos tüzet oltottak el, még-sikeresen. Ezek közül meg kell em-az 1932. június 16-án keletkezett formátortűz oltását. A Dunántúli nossági Rt. Kárpát utcai telepén ki-ídt szabadtéri transzformátor tüzet ílt porsugárral eloltani úgy, hogy a tte levő két transzformátor áramta-sa nem vált szükségessé.

...és a jelenlegi

-két éve a kézioltók mellett targon-s gépjárműre szerelt, sőt beépített ó berendezéseket is készítenek. Ne-ís van 2250 kg-os poroltók. Az új zerű poroltó készülékeknél a por ki-ése úgy történik, hogy a tartályban port először gáz bevezetésével fel-

lazítják. Erre a célra kézioltóknál szénsav-gázt, a nagyobb készülékeknél pedig — a befagyás veszélye miatt — nitrogéngázt használnak. Csak a már fellazított port sza-bad a tartályból a felszállító csövön ke-resztül a pisztollyal ellátott tömlővezeték-be vezetni. A por a gáz bevezetése után egy különleges, a folyadékhoz hasonló halmazállapotot vesz fel. A pisztoly ki-képzése olyan, hogy a lövőkéből porfelhő távozik. Az oltást a lebegő porfelhő végzi el. A pisztoly egyébként bármikor elzár-ható és újra működtethető.

Minden poroltónál lényeges körülmény, hogy a porpisztoly milyen pormennyiséget bocsát ki percenként. A szárazoltó gép-kocsiknál a porpisztolyok teljesítménye 5 kg por mp-ként. Ezt a teljesítményt olt-ási kísérletekkel állapították meg. Ameny-nyiben a pormennyiséget növeljük, akkor pazaroljuk a port, ha viszont csökkentjük, akkor nem érünk el oltási eredményt.

Milyen célokra alkalmas a poroltás?

Mivel az oltópor nem fojtással oltó anyag, szabadban éppen úgy használhat-juk, mint zárt térben. A következőkben nagy általánosságban ismertetem, hogy milyen célra lehet poroltást alkalmazni.

Tűzveszélyes folyadéktűzek

A folyadéktűzek porral kiválóan oltha-tók — főleg kezdeti állapotukban. A visz-szalobbanással azonban számolnunk kell. Szénkéneget nem olthatunk vele.

Repülőgép-tűzek

Külföldön előszeretettel alkalmazzák a poroltást a repülőgép-tűzek oltására — éppen a gyors oltó hatása miatt. Porral oltják el a folyadék-tűz lángját, a még izzó, parázsló részeket viszont habbal oltják.

A külföldi irodalom szerint a porban levő nedvtszívó anyag (pl. a magnézium-ostearát) oldódik az üzemanyagban, úgy hogy az így keletkezett oldat habtörő tu-lajdonságú. Ettől függetlenül a hab mégis hatásosan alkalmazható, mert a hűtőhatás így is érvényesül.

Elektromos tűzek

A por jól alkalmazható feszültség alatt levő elektromos berendezések tüzeinek oltására, mivel a porsugár nem vezeti az elektromos áramot.

Gyenge áramú berendezéseket lehet, de nem tanácsos porral oltani, minthogy a por nehezen távolítható el a berendezés-ből.

Gáztűzek

(világítógáz, propán-bután gáz, szonda-égés stb.)

Nyomás alatt kiáramló gáz porral igen jól oltható. Még szondatűzet is lehet porral oltani. A külföldi irodalom tanúsága szerint sikerrel oltottak el 120 att-vel ki-áramló égő gázt is. A kísérlet értékelése azt mutatja, hogy minél nagyobb nyomás-sal áramlik ki a gáz, annál könnyebben oltható.

Szilárd anyagok tüzei

Fa, textil s egyéb szilárd anyagok pa-

A „Hidrotob” oltóporral

rázslással égnek. Porral a láng lecsapható, de a parázslást nem szüntethetjük meg. Ettől függetlenül szövedékben és fonó-dákban igen jól alkalmazhatjuk a por-oltót. Érdekes tünet, hogy a pamutbolyhok — porral behintve — éghetlenné válnak.

A szilárd anyagok kezdődő stádiumban levő tüze (kb. a harmadik percig) porral jól oltható, mivel addig csak lánggal égés-ről lehet szó.

Könnyűfém-tűzek

A szódabikarbóna-por a könnyűfém-tűzek oltására egyáltalán nem használ-ható, sőt kifejezetten veszélyes.

A szárazoltás témaköréből a szóda-bikarbóna-por tulajdonságait tárgyaltam. Újabban egyes külföldi cégek, sőt már hazaiak is úgynevezett „mindenoltóport” hoznak forgalomba. És ez a por paráz-soltásra is alkalmas.

„Parázsolto” porok

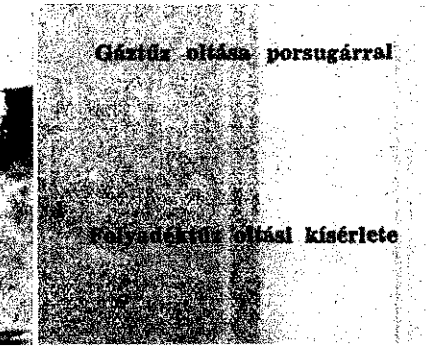
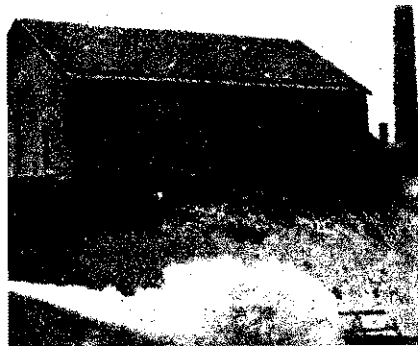
A „parázsolto” porok vagy egyáltalán nem, vagy csak igen kis mennyiségben tartalmaznak szódabikarbónát, hanem túlnyomó részben hőhatásra bomló alkati-részeket, amelyek a tűz hatására ammó-niákra, vízgőzre, kéndioxidra stb.-re bom-lanak. A keletkező gázok fojtó-hatást fej-tenek ki, s a bomláshoz hőt vonnak el az égő anyagtól. Ezáltal következik be a hűtőhatás. A hőhatásra emellett ömledék is képződik az oltóanyagból, amely mint zománc fedí be az éghető anyagot. Ez meg-akadályozza a levegő hozzájutását. Itt jegyzem meg, hogy az oltóanyag bomlás-termékei bizonyos esetekben mérgezők le-hetnek, sőt sok esetben korróziót is okoz-nak.

Parázsolto porok könnyűfém (elektron-fém)-tűzek oltására általában alkalmasak, azonban egyéb (kálium, nátrium stb.) fém-tűzekre nem.

A gyakorlat szerint parázsolto porokat jelenleg csak kézioltókban használnak.

Rövid ismertetéssel azt akartam el-érni, hogy a szárazoltás lényegére rámu-tassak, s ugyanakkor elsősorban a szóda-bikarbóna-por használhatóságát akartam ismertetni. Nem univerzális oltóanyag ez, de azzal, hogy az oltáskor nem okoz kárt, és igen rövid idő alatt eredményez oltást, mindenesetre igen hasznos oltóanyag.

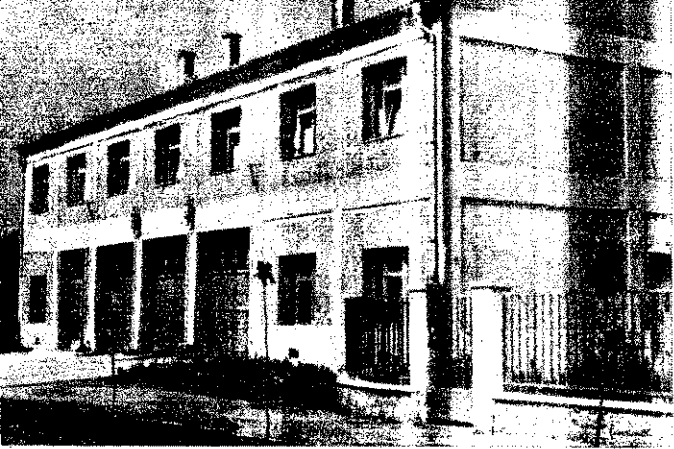
Tarján Rezső tű. alez.

Gáztűz oltása porsugárral

Folyadéktűz oltási kísérlete

Felépült a váci alosztály új laktanyája

Vass József püspökladányi fogtechnikus felvétele a helyi „Lenin” Tsz-ben keletkezett tűz oltásáról

Új otthon

Sok éves várakozás után végre elérkezett a nagy nap és beköltözhettünk szép, új laktanyánkba. Egységünk értékes társadalmi munkával kívánja meghálálni pártunk és kormányunk gondoskodását. Máris megkezdtük a laktanyaudvar parkosítását, és elhatároztuk, hogy példás laktanya rendet teremtünk új otthonunkban. (Juhász Ferenc t. fhdgy., váci alosztály.)

Tíz csapat

vetélkedett egymással a Fővárosi Villamosvasút önkéntes tűzoltóinak nemrégiben megrendezett háziversenyén. A legjobb eredményt — s ezzel együtt az első helyezést — ezúttal a Damjanich-telepiek érték el, de nem sokkal maradtak el mögöttük a ferencvárosiak, valamint a Dózsa- és a Hungária-telepiek sem. Az önkéntesek versenye tűzoltási bemutatóval zárult.

Két kép a Fővárosi Villamosvasút V. házi tűzoltóversenyéről

Öt úttörő hőstette

Július 6-án a Nógrád megyei Berkenye község határában mozdonyszikra következtében erdőtűz keletkezett. A tüzet öt helybeli úttörő — Debre József, Schmidt József, Hesz Ferenc, Sági János és Alexa János — vette észre. Miután magukhoz vették a szükséges szerszámokat, a kárhelyre siettek,

és megkezdték az oltási munkálatokat. Beavatkozásuk eredménnyel járt: mire a felnőttek odaérkeztek, az úttörők már megfékeztek a lángokat. Hőstettükkel komoly értéket mentettek meg az erdőgazdaságnak és a helyi termelősövetkezetnek. (Szabó Béla t. tórm., Salgótarján.)

közül különösen Bad tiz., Nagy József őrv Pál tórm. és Maka fhdgy. végzett igen ö munkát. Meg kell egyébként, hogy egy szakai alakulat, valan védségi alakulatok és örök is részt vettek a delmi munkálatokbar völgyi János t. fhdgy város.)

LEVELEKBŐL RÖVIDEN

Július 4-én tűz keletkezett a püspökladányi „Lenin” termelőszövetkezet egyik üzemeveségében. A tüzet a helyi gépállomás egyik „GS” izzófejes traktora okozta. Mindezt azért említem meg, mert a traktornak szabályos szikrafogóia volt, csak a géokezelő elmulasztotta a rendszeres tisztítását. Alosztályunk beosztottai elhatározták, hogy fokozottabb ellenőrző munkával igyekeznek megelőzni a hasonló eseteket, s ennek érdekében 160 szabadnapot ajánlottak fel ellenőrzésre. Vállalásuknak becsülettel eleget is tesznek. (Birizdó Imre t. fhdgy., Püspökladány.)

des becsületos munka után kerültek nyugdíjba. Kívánjuk, hogy még hosszú éveken át élvezhessék megérdemelt pihenőjüket. (Csordás István r. fhdgy., Kiskunhalas.)

Néhány héttel ezelőtt mentési munkálatokhoz riasztották egységünket. Perkáta községben ugyanis hatalmas felhőszakadás történt, és a nagy mennyiségű víz tizennégy házat elöntött. Hét személy nem tudott idejében elmenekülni — a padláson húzódtott meg. Beosztottaink bátor és leleményes munkával kimentették őket. Az elvtársak

Június 15-én ünnepélyesen búcsúztattuk a kiskunhalasi tűzrendészeti alosztály négy, nyugállományba vonuló beosztottját. Az elvtársak — Babos József t. fhdgy., Boros József t. ftórm., Lehóczki Sándor és Péntek Pál t. őrm. — sok évtize-

Bács megye—Szolnok megye 3:1

Július 6-án Kecskeméten rendezték meg Bács-Kiskun és Szolnok megye legjobb tűzoltóröplabdásainak találkozóját. A BM-bajnokság keretében lezajlott összecsapáson — szép játékkal — a Bács megyeiek 3:1 arányú győzelmet arattak. A

válogatott gerincét a méti röplabdázók már városi bajnok kinthetők, mivel s előnyre tettek szert következő városi röplabdázók szemben.

MAGYAR TŰZOLTÓ

A magyar tűzoltóság folyóirata. Szerkesztő a szerkesztő bizottság.

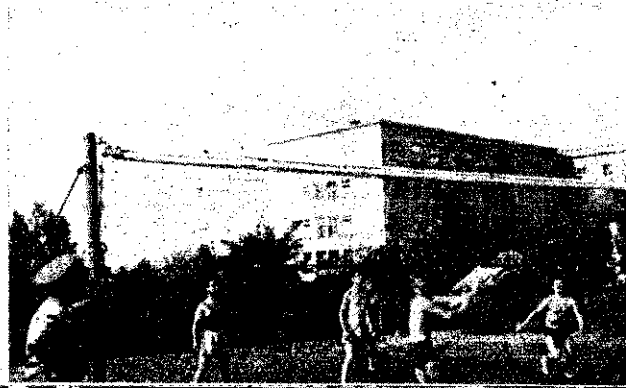
Szerkesztő:
Beszteri Lajos
tűzoltószerkesztő.

Szerkesztőség:
V., József Attila u. 2-4.
Telefon: 121-710.

Kiadja a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság.
Felelős kiadó: Dr. Micskó Rudolf.
Terjesztő a Magyar Posta.

314200/2 — Zrínyi Nyomda, Budapest

Edzésen a Bács megyei tűzoltóröplabdázók

A tavaszi bajnokság utolsó előtti — június 11-i — mérkőzésén a lelkes szurkolótábor már bajnokot avathatott. A Tüzoltó Dózsa labdarúgó csapata a Tipográfia ellen elért 4:1-es győzelmével bebiztosította magának az első helyet s ezzel egyidejűleg megteremtette az NB III-ban szereplés feltételeit. Így azután a következő heti — utolsó — forduló már nem is jelentett különösebb izgalmat. Ennek ellenére igen látványos és élvezetes mérkőzés volt, s a csapat — a 14-es Épitők ellen elért — 10:0-ás győzelemmel búcsúzott el az I. osztálytól.

JZEL MÁSFÉL ÉVTIZEDE, hogy a leinél — budapesti viszonylatban — a labdarúgó élet folyik. Korábban is akadtak jó játékosok, s időnként kiült egy-egy jó együttes. Az I. osztály-ért 2-3. helyezéskor azonban többre nem futotta. Annyi év után azonban végre sikerült áttörni az I. osztály ény falát s a csapat az őstől kezdve az NB III erős mezőnyében versengés tisztességes helyezésért.

EM VOLT KÖNNYŰ az út idáig! Készen az utóbbi két évben volt nehéz, hiszen — az elmúlt 4-5 esztendő figyelemévé — tulajdonképpen csak az 1959-60. bajnokságban csillant meg először a csodák — s a vezetőség és a szurkolók között egy magasabb osztályba jutás reménye. S bár akkor még nem sikerült jesebb helyezéskor elérni, azonban a megölt csapat játéka már vérmesebb reyekkel kecsegtetett. Az 1960-61-es bajnokság azután meghozta a maga gyümölét. A megerősödött és mindinkább összeott fiatalok egyre több győzelmet velhettek el maguknak, s végül is — ntos előnnyel végeztek a nagy rivális kkeresztúr előtt, megelőzve olyan jó együtteseket, mint pl. a Gránit, a éfvárosi Szállítók, a Kénavgyár stb.

AZ ELÉRT EREDMÉNY kivívásában szerepet játszott a két esztendővel ttt megkezdett átszervezés, helyesebmondva a fiatalítás sikeres végrehajlyen vonatkozásban talán mindennél et mond az a tény, hogy a csapat jássainak átlagos életkora jelenleg 22 év. öbbjük jól szellemű, technikailag és kaillag jól képzett labdarúgók, akik csak az egyéni, de csapatjátékban is jól megállják a helyüket. A kaput Szabó pl. igen ügyes, bátor és biztos kapusnak bizonyult. A háttvéd: Rádi, sz, Vágvölgyi és Varga játékát általáa megbízhatóság jellemezte, s pl. a nezeit, a Hengermű és a Pestime ellen tt kritikus mérkőzésen is igen jól megk a helyüket. A fedezetsorban Futó, imario, Viczko és Mosonyi jeleskedA bajnokság során egyébként ez a csaész változott a legtöbbet, míg végül kiült a legmegbízhatóbb — Dellamariozó — fedezetpár. A csatársorban a 30 ; Villi és a 18 gócos Simonffy volt a legményesebb, de nem sokkal maradt el őttük Lajos, Feigl, Galicza és Kovács sa sem.

FIATAL LABDARÚGÓK nemcsak a án, hanem — s ez dicséretükre legyen dva — a szolgálati helyükön is helyt ak a mindennapi feladatok végrehajpan. S amellet tanulanak is! Többen lük a tisztii iskola hallgatói, mások különbözö továbbképzéseken vesznek . A műszaki egyetemet végzett Erdész nc pl. a diplomatervén dolgozik.

EM BIZONYULNÁNK TÁRGYILANAK, ha az elért nagyszerű eredményt ólag csak a játékosok javára íránk.

A sikerben nagy szerepet játszott a vezetőség messzemenő erkölcsi támogatása s az az igyekezete, amelynek eredményeként a játékosok igen kedvező feltételek és körülmények (jó pá-

Liskay Károly edző

lya, korszerű felszerelés stb.) között sportolhattak. S itt kell említést tenni a lelkes szurkológárdáról is, amelynek tagjai mérkőzésről mérkőzésre kísérték csapatukat, s a tőlük telhető hangerővel biztatták győzelemre kedvenceiket.

NYILVÁNVALÓ AZONBAN, hogy a babérok nem lehet sokáig pihenni. Két hét pihenő után ismét megkezdődött a felkészülés — ezúttal már a nagyobb erőpróbara. Az első időszakban heti háromszori — erőnléti, technikai és kétkapus — edzés szerepel az edzéstervben s amellet sor kerül az NB I-es MTK, az NB II-es Pénzügyőr és Egyetértés, továbbá az NB III-as Izzó és a Szentendrei Honvéd elleni — barátságos jellegű — mérkőzésre is. Ami a csapat felkészültségét illeti, általában jónak mondható, azonban az erőnlét és a keménység s általában a taktikai és technikai felkészült-

ség, különösképpen a labda nélküli játék, a gyors adogatás és a minden helyből való kapura lövés terén még nagyon sok a fejleszteni való. Mindez — természetesen — igen lelkiismeretes és fegyelmezett munkát kíván a játékosoktól, és nélkülözhetetlen kelléke a magasabb osztályban szereplés eredményességének. A csapat egyébként az NB III Északkeleti csoportjába nyert beosztást. Az új mezőnyben erős, jónévű ellenfelek is akadnak, s bizony igen jó játékkal kell kirukkolni, ha Debrecenből, vagy pl. Nyíregyházáról el akarunk hozni egy-egy pontot. De hasonló erős ellenfelek bizonyulnak a hajdúszoboszlóiak, az egriek, a kazincbarcikaiak meg a többiek is.

Liskay Károly t. szds. edző

Szabó János

Rádi Károly

Erdész Ferenc

Vágvölgyi József

Dellamario Lajos

Futó Tibor

Feigl Kálmán

Simonffy Tibor

Villi László

Lajos János

Galicza Ferenc

Kovács Miklós

Mosonyi Mihály

Viczko András

Varga Mihály

A pécsi AKIG hőzverésében

Négy autóközlekedési vállalat 12 önkéntes tűzoltója mérte össze erejét a Pécsi — 2. sz. — Autóközlekedési Igazgatóság Kaposvárotti megrendezett versenyén. A jól megszervezett verseny nemcsak végrehajtott vízvezeték sugárszerelésben a bonyhádiak bizonyultak a legjobbnak, míg a 400-as szerelésben a siófokiak, a 800-asban pedig a szekszárdiak szereztek meg az első helyet. Az összesített pontverseny ezúttal a 25-ös AKÖV javára dőlt el; 2. helyen a 23-as, 3. helyen a 22-es, 4. helyen pedig a 21-es AKÖV önkéntesei végeztek. A szerelési verseny után a díjkiosztás következett, majd a rendezvény közös ebéddel zárult. (Képeinken a verseny egy-egy jellemző mozzanatát mutatjuk be.)

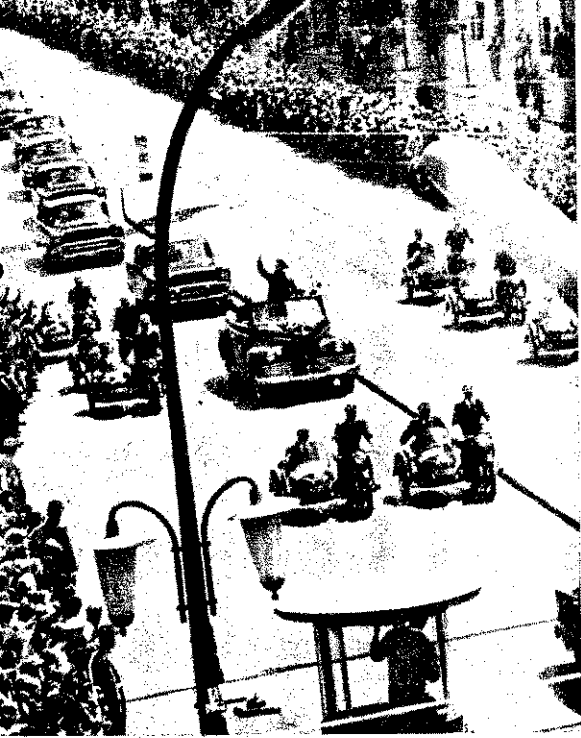

A kedves vendég

MAGYAR TŰZOLTÓ

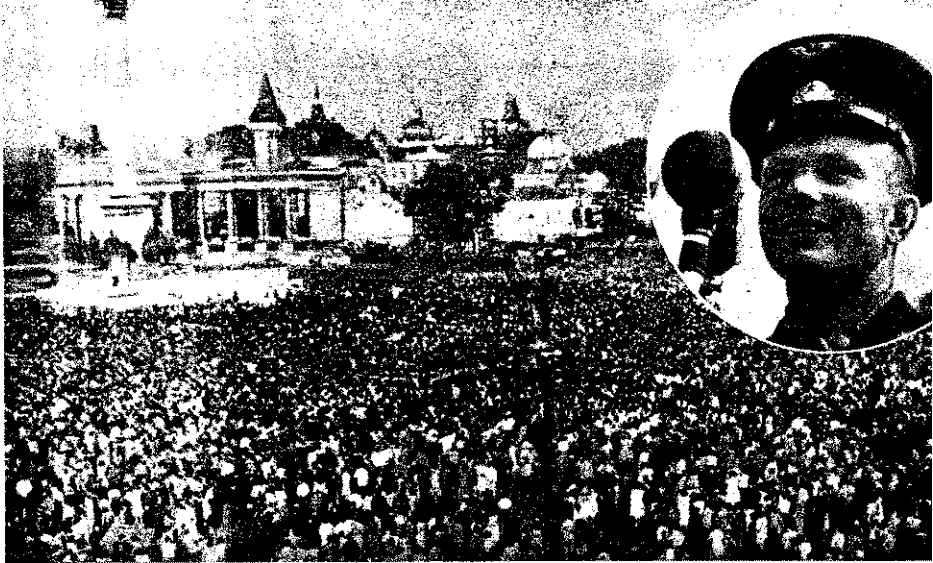
XIII. ÉVF. 9. SZ. 1961. szeptember

Az Alkotmány ünnepe tiszteletére hazánkba érkezett Jurij Gagarint, a hős űrrepülőt a Nagykörúton is lelkes tömegek éltették

A Jurij Gagarin tiszteletére rendezett parlamenti fogadáson Dobi István elvtárs átnyújtotta kedves vendégünknek az Elnöki Tanács kitüntetését: a Magyar Népköztársaság Zászlórendjének gyémántokkal ékesített I. fokozatát

Gagarin a Hősök terén, a tiszteletére rendezett nagygyűlésen

Egy hónap eseményeiből

Valentyina Gagarina a kis Gálocska Józsefné könnyminiszter kíséretében (jobbról) a Vörösmarty-cukrászdában

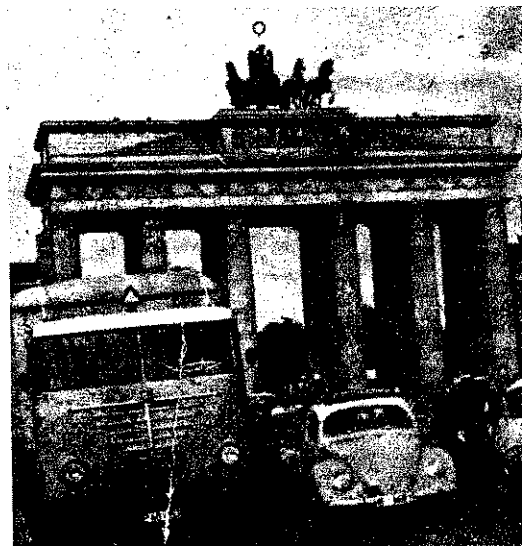
Családi kép az "Egy hónap eseményeiből": a Gagarinok a Tyitov-házban

Az Indonéziában baráti látogatást tett dr. Münnich Ferenc elvtársat és feleségét a dzsakartai repülőtéren dr. Leimena, az első miniszter helyettese köszöntötte

Válaszul a nyugatnémet revansisták provokációira, az NDK-kormány hatékony intézkedéseket tett határainak védelmére. Képünkön: a népi rendőrség tagjai Nyugat-Berlinből érkező autósokat igazoltnak

Színvonalas és gyakorlatias oktatást!

Írta: Katrics Béla tű. őrgy.

KETHONAPOS NYÁRI SZÜNÉT UTÁN, szeptemberben ismét megkezdődik az 1961/62. évi továbbképzés. Pártunk művelődéspolitikai irányelvei és a VII. Kongresszus határozatai egyik legfontosabb feladatként a szakmai képzettség növelését és a szocialista világnézet erősítését határozták meg. Az említett határozatok, valamint a tűzrendészeti szervekre háruló és egyre növekvő feladatok viszont parancsolóan írják elő, hogy évről évre fejlesszük személyi állományunk szakmai, politikai és általános műveltségi színvonalát egyaránt.

E célkitűzések alapján személyi állományunk továbbképzése három fő területre — a szakmai továbbképzésre, a világnézeti oktatásra, s az állami oktatás révén az általános műveltség fejlesztésére — irányul, és nem kétséges, hogy csak e három fontos ismeretanyag együttes oktatása és fejlesztése útján lehet sikeres.

A közeljövőben megkezdődő 1961/62. évi kiképzés és továbbképzés parancsnokainktól igen komoly szervező, előkészítő és következetes ellenőrző, irányító munkát követel. Mindenekelőtt az a legfontosabb feladat, hogy alapos elemző munka után vonják le az elmúlt oktatási év tapasztalatait, és már az oktatást előkészítő munkában (az oktatási program elkészítése és a kiképzés megszervezése alkalmával) biztosítsák az elmúlt évben elkövetett hibák megszüntetését, és a gyakorlati oktatás megvalósítását.

A SZAKMAI KIKÉPZÉS ÉS TOVÁBBKÉPZÉS LEGFŐBB CÉLJA az, hogy tűzoltóinkat a gyakorlatban képezzük ki mindazokra az ismeretekre, amelyeket beosztásuk szerint nap mint nap végezniük kell. Ennek megvalósítása viszont csak akkor járhat sikerrel, ha az oktató munkából végleg száműzzük az élettől elszakadt, dogmatikus oktatási módszert, és következetesen érvényt szerzünk a tanultak gyakorlatba való alkalmazásának.

Az eredményes oktatás legfontosabb előfeltétele a kiképzés alapos előkészítése és megszervezése. Eppen ezért már az oktatási program kidolgozásánál alapvető követelményként kell érvényesülniük azoknak az elveknek és módszereknek, amelyek (így pl. a tananyag logikai összefüggés szerinti beütemezése; a témakör folyamatos feldolgozása; szemléltetés; a tanultak gyakorlati kipróbálása stb.) nincsenek ugyan leírva a tankönyvekben, azonban valamennyi oktatást végző elvtárs előtt többé-kevésbé már ismeretesek. Alosztály- és őrséparancsnokaink feladata tehát, hogy ezeket az irányelveket az oktatási munkában érvényesítsék.

TOVÁBBKÉPZÉSÜNK SZÍNIVONALA ÉS EREDMÉNYESSÉGE parancsnokaink, tisztjeink és tiszthelyetteseink felkészültségétől függ. Eppen ezért nagy gondot kell fordítanunk továbbképzésükre. A szakmai alapvizsgával rendelkező tisztek és tiszthelyettesek továbbképzését mindig szakosítva kell megszervezni. Ennek az a célja, hogy az általános szakismeretek elsajátítása után valamennyi tiszt és tiszthelyettes maximális képzettséget és gyakorlati jártasságot szerezzen a beosztásának megfelelő szakterületen, azaz mesterévé váljon beosztásának. Ennek megvalósítása viszont szükségessé teszi, hogy parancsnokaink a központilag meghatározott tananyagok mellett személy szerint határozzák meg azoknak a szakkérdéseknek a tanulmányozását és alapos elsajátítását, amelyek terén egyes elvtársaknál tájékozatlanság mutatkozik.

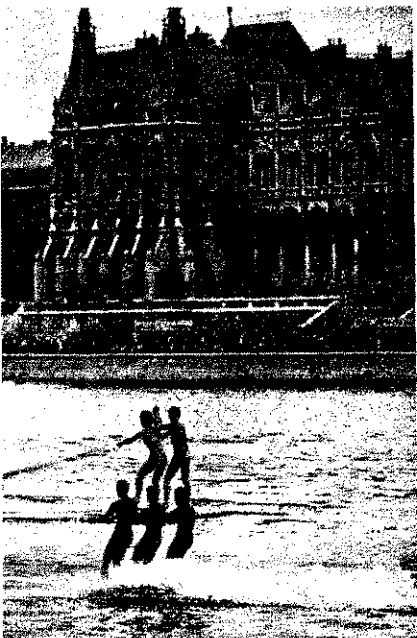
Személyi állományunk továbbképzésének igen fontos területe a világnézeti oktatás. Ezt a fontos feladatot a személyi állomány valamennyi tagjának a pártoktatásba való bevonása útján kell megvalósítanunk. Ezzel kapcsolatosan parancsnokainkra az a feladat hárul, hogy a helyi BM-pártbizottságok segítségét kérve, biztosítsák az egész személyi állomány pártoktatásba való bevonását. Állományunk politikai továbbképzésének pártoktatás útján történő megoldása nem csökkenti parancsnokaink és tisztjeink ez irányú felelősségét. Elengedhetetlenül fontos ugyanis, hogy parancsnokaink és tisztjeink mint propagandisták vegyenek részt a személyi állomány politikai továbbképzésében, és ezen keresztül segítsék elő, hogy — a világnézeti nevelésen túl — az egyes elvi kérdések a tűzoltósajátosságoknak megfelelően, és mindenkor alkotó módon nyerjenek feldolgozást.

TOVÁBBKÉPZÉSÜNK HARMADIK FONTOS TERÜLETE az általános műveltség fejlesztése. Ilyen vonatkozásban az elmúlt oktatási évben jelentős eredményeket értünk el, hiszen 870 elvtárs végezte el a VIII. általános iskolát. Ezzel komoly mértékben javult az állomány általános műveltsége, de tovább javultak azok a feltételek is, melyek a szolgálati feladatok jobb elvégzéséhez, és a munka színvonalának megjavításához szükségesek.

Eredményeink ellenére sem lehetünk azonban elégedettek, mert parancsnokaink nem mindenütt kísérték megfelelő figyelemmel a beiskolázott elvtársak tanulmányi előmenetelét. Ennek következtében — különösen a tisztek körében — jelentős számú indokolatlan lemorzsolódás következett be. Ezek a tények azt mutatják, hogy egyes elvtársak nem tulajdonítanak olyan jelentőséget az általános műveltség megszerzésének és fejlesztésének, mint amilyent indokoltan megérdemel.

A LEMORZSOLÓDÁS MEGSZÜNTETÉSE szükségessé teszi, hogy parancsnokaink a jövőben rendszeresebben ellenőrizzék a káderfejlesztési terv alapján beiskolázott elvtársak tanulmányi munkáját. Elengedhetetlen, hogy negyedévenként beszámoltassák a beiskolázott elvtársakat, s a nehézségek megoldásához nyújtott segítséggel megakadályozzák az iskolából való kimaradást.

Továbbképzésünk irányelvei azt a célt tűzték parancsnokaink elé, hogy sokoldalúan képzett, erkölcsileg és politikailag szilárd, hivatásukat szerető, tettekre kész tűzoltókat képezzenek ki. E célkitűzés azonban csak az oktatási programban meghatározott három irányú továbbképzés együttes fejlesztése útján valósítható meg. Nem könnyű feladat ez, de nem vitás, hogy minden reális feltétel megvan a sikeres végrehajtáshoz.

Magyar Honvédelmi Sportszövetség i- és légitársaságok rendezett augusztus 20-ai tiszteletére. A vízisízők is nagy sikert arattak

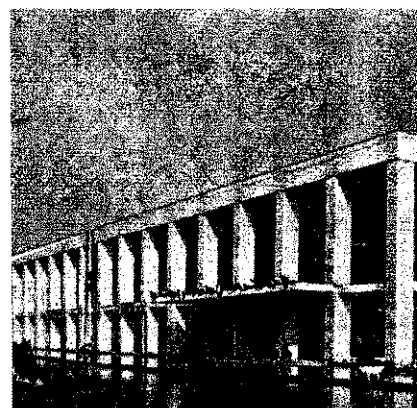
A folyami flotilla látványos vízparádéja

egyik legnagyobb tetszéssel fogadták műsorszám: az éjtörnyösök bemutatója

augusztus 20-án ünnepélyes keretek között avatták fel Debrecenben az ország egyik legkorszerűbb vasútállomását

"Mindent az ember nevében, az ember javára"

— Gondolatok az SZKP programtervezete olvasása közben —

Olvassom az SZKP programjának tervezetét — s egy mindent felülmúló, gigászi építkezés körvonalai bontakoznak ki szemem előtt. A Szovjetunió ipari termelése tíz év alatt mintegy két- és félszeresére nő, és a legnagyobb méretű lesz a világon. Még további tíz év és az ipari termelés a jelenleginek hatszorosára, a munka termelékenysége pedig négy-, négy és félszeresére emelkedik. Két évtized alatt a gépesítés olyan fokot ér el, hogy „mind a fő, mind a segédműveleteknél megszűnik a kézimunka alkalmazása... s tömegméretűvé válik a termelés komplex automatizálása”. A mezőgazdaság a kolhozok továbbfejlesztésével, a további gépesítéssel és a fejlett agrotechnikai vívmányok felhasználásával olyan termékbőséget hoz létre, amely lehetővé teszi a szükséglet szerinti elosztást. A mezőgazdasági termelésben is megszűnik a nehéz fizikai munka, és „lényegesen csökken, majd minimálisra zsugorodik a mezőgazdaság függése a természettől vak erőitől”.

Mindezek alapján megítélve, a Szovjetunióban lesz a világon a legmagasabb életszínvonal. Hat-, majd ötórás lesz a munkaidő, megszűnik az évi szabadság mértéke, díjmentes lesz az iskola, az egészségügyi ellátás, a közlekedés és a közszolgáltatás használata stb. „A szovjet állam tehát az egész világnak példát mutat az emberek növekvő anyagi és kulturális szükségleteinek valóban teljes, mindenre kiterjedő kielégítésével.”

Miközben felmérni igyekszem, hogy e mérhetetlen jelentőségű fejlődés mit jelent minden ember számára, önkéntelenül eszembe jut egy sokszor látott kép: Lenin egy fűtetlen teremben, az éhségtől, fáradtságtól, hidegtől elcsigázott embereknek a Szovjetunió villamosításáról beszél, és egy nagy térképen kigyulladó lámpácskák mutatják, hogy az első villamosítási terv nyomán melyik területek kapnak áramot. A Szovjetuniót akkor 14 burzsoáz állam hadserege támadta, belső ellenforradalmár bandák raboltak, fosztogattak, s hihetetlen volt a nyomor és az éhség. Ugyanakkor az éhez, fázó emberek határtalan lelkesedéssel hallgatták Lenint. És ma már a Szovjetunió hol van az akkori tervekétől? Pedig közben leküzdte egy újabb borzalmas világháború terheit, s rövid 40 év alatt a világ második legnagyobb ipari hatalmává erősödött, amely nemzetközileg is nagy tekintélyt vívott ki magának. Lenin és a bolsevikok a legnehezebb időben is bíztak a felszabadult szovjet nép élni akarásában, alkotóerejében.

Hol vannak ma már a kishitűek, a kételkedők? Hová tűntek a burzsoáz sajtó bértollnokai, akik, amikor első jóslataik nem váltak be (azt mondták, hogy a szovjet hatalom hetek alatt összeomlik), gúnyolódtak a lenini villamosítási tervben, lázálóznak nevezték, és azt várták, hogy az éhség torokon ragadja az első szocialista államot. De az élet a kommunizmust, a forradalmi munkásosztályt igazolta, akik határtalanul bíztak a szocializmus életterében.

Most újra egy minden eddigit felülmúló programot tár a világ elé az SZKP. S amíg a dolgozó tömegek lelkesedéssel üd-

vözlik, ugyanakkor a burzsoáziát is rákényszeríti az élet arra, hogy egészen másként nézze ezt a programot. Ma már nem gúnyolódhatnak, sőt nagyon is számolnak a terv realitásával, és rettegés tölti el őket saját jövőjüket illetően.

A béke, az élet programja

A kommunizmus rágalmazói előszere-ttel hangoztatják, hogy a Szovjetunió és a szocialista országok fenyegetik a világot, s háború útján akarják győzelemre juttatni az egész világon a munkásosztályt. Nos, ezt a rágalmat is állandóan megcáfolja az élet.

Az SZKP kiadta a kommunizmus felépítésének 20 éves programját. *Vajon háborúra készülhet-e az olyan ország, amely nagy távlatra építő terveket dolgoz ki? Csak békében valósulhat meg ez a monumentális program.* Hasonlítsuk csak össze a kommunizmus tervét Kennedy legutóbbi programjával. Két terv, két program áll itt szemben. A különbség jól szimbolizálja a kapitalizmus és a szocializmus különbségét. *Mit tud szembeállítani a kapitalizmus az SZKP programjával?* Röviden szólva: az atomhállát. Hiszen a Kongresszus nemrég fogadta el az Egyesült Államok történelmének legnagyobb katonai költségvetését, amelyet Kennedy kérésére az eredeti tervhez képest majd 3,5 milliárd dollárral emeltek meg. *A Szovjetunió ugyanakkor a nagy építkezések, az életszínvonal emelésének, s munkaidő csökkentésének programját irányozza elő. Kennedy viszont az erőteljesebb fegyverkezés, az újabb katonai behívások, s a NATO erejének további emelése programját állította össze.*

Az imperialisták háborús törekvéseit olyan ideológiai eszközök egészítik ki, amelyek az emberekben a rombolás ösztönét erősítik, a kapitalizmus világtörténelmi pusztulását a világ pusztulásaként állítják be.

Am az emberiség nem akar elpusztulni: az életre készül és nem a halálra. Aki pedig az életre készül, annak perspektíva kell. Ezt nyújtja a kommunizták építő programja. De építeni háborúban nem lehet. Nem véletlenül hangsúlyozza az SZKP programja, hogy a *kitűzött programhoz béke szükséges.* Ha a békét sikerül megvédeni, akkor a program is sikeresen teljesíthető. „A nemzetközi helyzet bonyolódása és ennek következtében a védelmi kiadások szükséges emelése hátráltathatja a népjólét növelését célzó tervek végrehajtását”. Viszont *minél eredményesebb lépéseket teszünk az általános, teljes leszerelés ügyében, a békés egymás mellett élés megvalósításáért, annál nagyobb lehetősége lesz a népjólét emelését célzó tervek teljesítésének és túlteljesítésének is.* Ezért harcol a Szovjetunió olyan állhatatosan a békéért; ezért ajánlja ismételt, hogy ne a fegyverkezésben, a pusztító eszközök háborús felhasználásában versengjen a két világhatalom. *Versengjen abban, hogy melyik képes többet adni saját népének, s nagyobb segítséget nyújtani az elmaradott országoknak.*

Forradalmi program

Az emberiség évezredekig élt kizsákmányoló és elnyomó társadalmi rendszerek-

ben, ahol egy szűk kisebbség élve nagy többség fáradtságos munkájának méltóságát. Az elnyomott, kizsákmányolt tömegekben azonban kiirihattak a vágy az igazságon, egyenlőségre, a társadalmi rendszer után. Elvitetlen helyzetük változtatásáért nem szer harcot indítottak, de mindannak leverték őket. Így nem maradt más nyuk, mint az, hogy minél többet szereznek a földön, annál nagyobb lesz a dokságuk a túlvilágon.

De vajon ilyen reményre született a dolgozó ember? Hát tényleg siralomvöl földünk? A földi élet nem teremthet meg a társadalmi fejlődés eszközeit? Ekinzó problémák végigkísérték az embe-mottak harcait. Az emberiség legje-közül sokan, akik bíztak az emberremtő erőben, próbálták is megvalósítani a kérdéseket. Utopikus elképzelések lettek az egyenlőség társadalmáról, azt nem tudta senki megmutatni a társadalmi megújulásért, hogy a társadalmi fejlődés eszközeivel kell megújítani az „új világot”. Csak a forradalmi munkásosztály nagy vezetői tárták a társadalmi fejlődés törvényszerűségeit, mutatták meg azokat az eszközöket, amelyek az elnyomott százmilliók harcát zelmessé tehetik.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom — az első győztes proletárforradalom — éppen ezért világtörténelmi jelentőségű Gyökeres fordulatot jelent ugyan, de csak Oroszország népei, de az egész emberiség számára is. Az Októberi Forradalom nem azt tűzte ki célul, hogy az egyenlőség társadalmi rendszert egy másikkal cserélje fel. Nem, ez a forradalom az emberiség forradalmaként minden kizsákmányolás felszámolását, a társadalmi igazságot és egyenlőséget megvalósítását tűzte ki célul. A forradalmi harc vezetett a kommunista párt — a marxizmus nításából jól tudta, hogy a kommunizmus nem lehet bevezetni, rendeletileg megvalósítani. Azt is jól tudta, hogy a társadalmi egyenlőség létrejöttének nem a berek erkölcsi megjavítása az útja. A társadalmi eszközök társadalmi tulajdonba venni, meg kell védeni a volt kizsákmányolóktól támadásaitól, és a fejlett technika felhasználásával fokozatosan olyan termékbőséget kell teremteni, amely lehetővé teszi, hogy a „mindenki képessége szerint, mindenkinek szükségletei szerint” elv megvalósuljon.

A XX. században a technika, a tudomány olyan fejlettséget ért el, hogy emberiség igazi érdekeinek szolgálatára állítva — a jólét emelésének korlátlan lehetőségeit nyitotta meg. Mi vagy ki a kommunizmus? A korlátlan lehetőségek szakában még nyomorúság, tudatlanság, analfabizmus van? Az emberiség történelmi igazságtételében az eget ostromolt ugyanakkor még sok százmillió ember kizsákmányolás, elnyomtatás viszonyában élt szűk réteg. „Csak a kapitalizmus bűne, hogy a XX. század — amely a társadalmi fejlődésnek százada — még mindig nem vetett véget a százmilliók morának, s nem hozta meg a földön minden embernek az anyagi és szellemi bőséget.”

Parancsoló szükségszerűség éppen

gy az emberiség „tépje szét a rothadt pitalista burkot, szabadítsa fel az ember tal létrehozott hatalmas termelőerőket, s szánja fel azokat az egész társadalom várára”. Nem földöntúli erők hatása az, gy nyomor van, és az ember nem áll tetetlenül vele szemben. A győztes szocializmus országainak növekvő sikerei bizonyítják, hogy a munkásosztály és a vele ivetséges dolgozó osztályok képesek váltatni sorsukon. A munkásosztály helye nemcsak harcra készíteti, hanem ké- s újat is építeni.

A jólét programja

A kommunizmus rágalmazói tücsköt-bocat összehordanak e társadalom „emberen” voltának bizonyítgatására. Ugyan- kor arról beszélnek, hogy a „szabad vi- ban” egy jólétben élő „igazi” demok- ikus szabadságjogokat élvező közép- tály van kialakulóban: a munkások zvényeket vehetnek; megszűnik a k- kmányolt voltuk, és megszűnik az osz- yellentét, s megvalósul a társadalmi mónia.

ez élet azonban megcáfolta ezeket az elgusokat”. A kapitalizmusban ma- tulajdon van. Ezen nem változtat az a, a a részvényt egy töredékét ala- ny névértékben eladják a munkások- t. A részvények többségének birtokában anis nem csökken, hanem nő a bur- ázia politikai és gazdasági szerepe. akadatlanul fokozódik a munkásosz- / és valamennyi dolgozó kizsákmányo- t, nő a társadalmi egyenlőtlenség”, a oltság a vagyonosok és a nincstelenek őtt, súlyosbodnak a milliók szenvedései gondjai”. A szocializmusban viszont a nelőeszközök társadalmi tulajdonba űnek, s a termelés növelésének nem a fit emelése a célja, hanem a dolgozók ekvő anyagi és kulturális szükségletei- kielégítése.

lit tud szembeállítani a burzsoázia a munizmus programjának a jólét nö- sére vonatkozó részével? Röviden va, korlátozásokat, takarékosági in- edéseket, az árak növelését, a bérek orfitását. Kennedy és más burzsoá ve- k a kérdésre vonatkozó beszédeiben e többször szerepel az a kijelentés, y fokozott áldozatokra van szükség. zocialista országokban ezzel szemben zatosan csökken az adó, majd teljesen zűnik. A kapitalizmus egyre újabb terhket rak a dolgozók vállára. A szo- zmusban — a csökkenő munkaidő lett — nőnek a redibérek, ingyenes lesz iskola, az egészségügyi ellátás, a rgalmú közlekedési eszközök haszná- stb. Erre a burzsoázia nem képes. Jól lázza ezt az a tény, hogy az Egyesült

Államokban a háború előttinek a felére csökkent a dollár vásárlóértéke, nő a nyomorkörzetek száma, s jelenleg is ötmillió felett van a munkanélküliek száma. És amíg kb. 150 monopoltőkésnek egyenként 50 millió dollár feletti az évi jövedelme, 12 millió családnak a jövedelme nem éri el a létminimumot.

A szocialista országokban egyre széle- sebb rétegeket fognak át a demokratikus jogok. E jogok gyakorlásának megvannak az anyagi feltételei is. A kizsákmányolás forrásainak felszámolásával megszűnnek az ellentétes osztályok, s nő a lehetősége annak, hogy mindenki beilleszkedjen a szocializmus kereteibe. **Egységes társadalom jön létre, az emberek képességei szabadon kibontakoznak, és mindenki aktívan részt vesz a közügyek intézésében. Ez a kapitalizmusban elképzelhetetlen.** A monopóliumok uralmának növekedése ugyanis a társadalmi ellentétek éleződésé- vel jár együtt, ami pedig szükségszerűen magával hozza a burzsoázia még nyitabb, még brutálisabb elnyomó eszközeinek be- vetését. Régen a burzsoázia megengedhette magának, hogy a demokrácia tögájában tetszelegjen, napjainkban azonban a de- mokratikus jogok korlátozása, a haladó szervezetek, s elsősorban a munkásosztály forradalmi pártjának üldözése a jellemző módszereire.

A program hatása a világ népeire

A kommunizmus felépítése az egész emberiség történetének legnagyobb győzelme lesz. Nem kétséges, hogy a világ népei nagy figyelemmel kísérik a kommunizmus eredményeit, s ezek az eredmények egy- ben harcra lelkesítik őket. **Minden újabb eredmény óriási erkölcsi támogatást jelent abban a harcban, amely valamennyi népnek a társadalmi és nemzeti elnyomás alóli felszabadulásért folyik...** Amikor majd a szovjet nép a kommunizmus áldá- sait élvezi, az emberek újabb százmilliói mondják a földön: „kommunizmust aka- runk!” Egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a termelés fejlődése az emberiség egésze érdekeit szolgálhatja. S várható, hogy a népek forradalmi úton megszüntetik or- szágukban azokat a körülményeket, ame- lyek akadályozzák a javak igazságos tár- sadalmi elosztását.

A program hatása felmérhetetlen az el- maradt országokra. A gyarmati elnyomás megszűnésének — érthetően — csak első lépése a politikai függetlenség kivívása — hiszen tovább kell menni a teljes gazda- sági függetlenség megvalósításáig. Válasz- úton állnak, hogy merre haladjanak. A Szovjetunió 44 éves fejlődése, az elmara- dotság leküzdésében elért eredményei szá-

mukra is perspektívát jelent. Ezek az or- szágok hosszú ideig elnyomatás alatt áll- tak — ennek emléke még frissen él. De a szocialista országok példája azt is mu- tatja, hogy szocialista körülmények között megszűnik az elnyomatás talaja. S ha mindehhez még hozzátesszük, hogy a Szov- jetunió és a szocialista országok az inter- nacionalizmus szellemében önzetlenül se- gitik a felszabadulás útjára lépett népe- ket, akkor számunkra is nyilvánvaló: mi- nél erősebb a Szovjetunió, annál nagyobb lehet ez a segítség. Nem véletlen tehát, hogy a legelmaradottabb földrész — Af- rika — egyes országainak sajtója arról ír, hogy az SZKP programja Afrika jövőjét vetíti eléjük.

Természetes, hogy a programtervezet- nek legközvetlenebb a hatása a szocialista országok — köztük Magyarország — dol- gozóira. Bátran állíthatjuk, hogy a pro- gram hazánk jövőjének is tükré: jól látjuk fejlődésünk perspektíváit. S bár a szocia- lizmus építésének befejezése — a régi fej- lettségbeli különbségek miatt — nem egy- időben lesz az összes népi demokráciák- ban, a kommunizmus már többé-kevésbé azonos időben valósul meg. **Meggyorsul fejlődésünk a szocialista tábor országai kölcsönös segítségének hatására is.** Ebben kimagasló jelentősége van a Szovjetunió- nak: erősödése könnyíti, gyorsítja fejlődé- sünket. De fordítva is áll ez: a szocialista országok erősödése könnyebbséget jelent a Szovjetunió számára.

Mennyi kín és szenvedés volt a vi- lágban, amíg az első kommuniz- tikus elképzelésektől, utópiáktól s a társadalmi igazságosság utáni pusztá vágytól — a munkásosztály forra- dalmi harcainak eredményeképpen — el- jutottunk a kommunizmus valóságos, gya- korlati útjának programjáig. Az SZKP té- zisei pedig konkrét munkaprogramot jelen- tenek. Távlatokat mutatnak — mégpedig reális tervek alakjában. **Megvalósításuk természetesen szigorú, fegyelmezett mun- kát követel: „A kommunista társadalom korántsem lesz az anarchia, a semmit- tevés és a léhaság társadalmá.”** A munka jellege megváltozik ugyan, mivel fejlett technikán alapul, de életszükségletté válik. S közben a tudatosság magas fokaként mindenikben kifejlődik, hogy önként és hajlmainak megfelelően dolgozzon a köz javára.

„A kommunizmus felépítése a nép mun- kájának, energiájának és tudásának műve. A kommunizmus győzelme az emberekkel függ, a kommunizmus az embereknek épül... A kommunista építés sikerei bő- séget és boldog életet hoznak mindenki- nek.”

Balló István

ELMEGY VALAKI A BEKÉS- ZSABAI VÁROSI TÜZRENDE- Y ALOSZTÁLY ÉPÜLETE- T, nem is sejtí, hogy a csen- yugodtnak látszó tűzoltóépüle- tben milyen mozgalmas és ett rendszeres feladatokat ad, a tüzészeket megelőzéseké- ny hónapnál ezelőtt pl. nagy t okozott az elvtársaknak az tes tűzoltótestület szervezése, egyes üzemi vezetők nem fog- tak e problémával. A megol- z nagy segítséget nyújtott a i belügyi pártvezetőség. A tűz- zeti feladatokat — ésszerűen zekapcsoltdk a társadalmi tu- i védelmével. Koczina elvtárs, csapártvezetőség útjára és Bal- tó. szds. elvtársak sorsallato- ; az územeket, s közben hasz- nappalokat szereztek. Meg- tották, hol van tűzveszély, s akkor sok elfekvő anyagról is

Közös erőfeszítés — nagyobb eredmény

tudomást szerettek. A téglagyárban, a pamutszövőgyárban, de több más üzembn is megtárgyalták a műsza- ki vezetőkkel a tapasztalatokat, és egyben javaslatokat tettek az intéz- kedésre.

ILYEN MÓDON SIKERÜLT LE- KÜZDENI az önkéntes tűzoltószol- gálatnál szembent közönyt. A Pa- mutszövőgyár pl. évekig nem vett részt a tűzoltóversenyeken, pedig az üzembn gyakorlatok a tüzészek. Most, hogy a gazdasági vezetés be- látta, milyen mulasztást követett el, — az üzemi párt- és szakszervezeti bizottság felvilágosító munkája ré- vén —, lehetővé vált egy férfi és egy női csapat megszervezése.

Persze, ahol nem használt a figyei- metetés, ott más módszerekhez kel- lett folyamodni. A Baromfifeldolgo- zó Vállalatnál például az önkéntes tűzoltók nem jártak kiképzésre, s a gyárvezetés a többszöri figyelmezté- tetés ellenére sem intézkedett. Ma- gától értetődően megbírságotlák a vállalat igazgatóját.

A MUNKA SORÁN IGEN JÓ KAPCSOLAT ALAKULT KI a tűz- oltók és a rendőrök között. Az al- osztály ügyeltesse ma már késede- lem nélkül jelzi a tüzészeket a rendőrségnek, ahonnan azonnal se- gítségét kapnak. A felsőnyomást Ál- lami Gazdaság területén előfordult tüzéses esetében pl. Z. Szabó r.

fhágy. — miközben a tűzoltók az oi- tással voltak elfoglalva — már a fei- dertést végezte, s emellett segített az oltásban is.

Ilyen irányú segítő munkájukért dicséret illeti a körzetmegbízott elvtársakat is. Meilich Pál r. örm., So- vány János r. főörm., Rácz István r. főörm. kmb-ak rendszeresen fel- keresik a tűzoltóparancsnokságot, ahol tájékoztatást kapnak. Igen eredményes volt az a tűzrendészeti oktatás is, amit az alosztályparancs- nokság a tavasszal tartott a kmb-ak részére.

A TERMÉNYBETAKARÍTÁS IDE- JÉN közös hátrélenőrzéseket tartanak a tűzoltók és kmb-rendő- rök. Így azután érthető, hogy időn- ként a belügyi klubban, mint jó elvtársak és barátok gyakran találko- znak.

GELLÉRT TIBOR

Új János tanácselnök, a testület egyik veteránja

Torda László parancsnok

Például Sényőn...

TORDA LÁSZLÓ PARANCSONOKI TEVEKENYSÉGÉNEK EREDMÉNYEI eleven cáfolatai annak a babonának, hogy a 13-as szám szerencsétlenséget jelent, Kereken tizenhárom éve irányítja ugyanis a népes tűzoltóközség munkáját, s a testületnek soha sem volt még olyan nagy a tekintélye a faluban, mint éppen ebben az esztendőben. Mindenki elismeri ugyanis, hogy évről évre épenséggel nem a szerencsés véletlenek folytán alakul egyre kedvezőbbben a helység „tűzkárta-állókája”.

Új szövetkezést a „Búzakalász” is s most teszi az első szárnypróbálgatásokat. Így azután különösen nagy sikernek számít, hogy hat nap leforgása alatt végeztek az aratással, s az alkotmány és az új kenyér ünnepe már a cséplést is befejezték. S abban, hogy ez veszteség nélkül sikerült, szerény munkájukkal nagy érdemeket szereztek a község önkéntes tűzoltói is.

AMIGY KÖZELEDETT A DOLOGIDŐ, a feladatokról is mind több szó esett a községben. Azzal mindenki egyetértett, hogy a szerűkre való behárány csupán a falu belterületén esőkentti majd a tűzveszélyt. Igen ám, de azt is figyelembe kellett venniük, hogy dologidőben egyetlen munkabíró tagját sem nélkülözheti az új termelőszövetkezet. Így azután valóban nem volt könnyű összeegyeztetni a valóban közös érdekeket... A község vezetői végül is olyan szolgálat felállítását határozták el, amely nem jelent munkakiesést a beosztottak számára. Ennek megfelelően a nappali toronyfigyelőt áthelyezték az erőgépekhez az éjjelőröknek pedig kötelességükre tették a rakodók éjszakai ellenőrzését. S annak érdekében, hogy a nappali figyelőszolgálat is eredményesen működjék, minden cséplőbrigádba két-két önkéntes tűzoltót is beosztottak.

A készültség is készenlétben állott — szerencsére nem került sor a riasztásra. Ennek a szolgálatnak a tagjai a szertárpüllet közelében dolgozó, tíznél több önkéntes közül kerültek ki. Kiváló „örseparancsnokuk” is volt, Bunasz János, helyettes községi parancsnok személyében.

A fogatszolgálat helyét is megváltoztatták: a két kocsi elé fogható „szolgálatos” ló ugyanis az idén a szertár közvetlen szomszédságában levő tsz-istállóban „24-órázott”.

A KÖRÜLMÉNYEKHEZ KÉPEST a sényőiek valóban ésszerűen jelölték ki a rakodókat és helyesen határozták meg a területükön tárolható-termény mennyiségét. (A szomszédos nyírtétek ugyanakkor egyetlen helyre zsúfolták össze a község minden takarmányszalmáját: — A szerk.) Így azután a kis rakodókönnyű is tarthatták a tűztávolságot, és

a kazlak mérete is mindenben megfelelt az előírásoknak.

Bár ebben a községben is igen sok gondot okoz az oltóvíz — örvendtes, hogy minden kazal mellett ott állottak a színültig telt hordók és a szükséges felszerelések. Sőt, abban is példát mutattak, hogy milyen egyszerűen biztosítható az eléggé kevés számú bővíző kút gyors megtalálása. Ennek érdekében „Bővíző kút” feliratú jelzőtáblát helyeztek el minden ilyen kút tulajdonosának a kerítésén. S minthogy kevés helyen találkoztunk ennyire életrevaló kezdeményezéssel, országjárta az illetékesek figyelmébe ajánljuk a sényőiek „újtását”.

A SZERTÁR KAPUJÁN azonban szükségtelen lenne bármiféle figyelmeztető tábla, hiszen mindenki tudja a faluban, hogy az önkéntesek igazán nem tartanak „nyári szünetet”.

Új János, a helyi tanács elnöke is gyakori látogatója a foglalkozásoknak. Húsz esztendeje tevékenykedik a testületben, és nem is olyan nagyon régen még tagja volt a helyiek jónévi férfirajának. S bár néhány évvel ezelőtt abbahagyta az aktív versenyzést, ennek ellenére néha-néha mégis beáll a szerelők csapatába. Erősen bizakodik ugyanis abban, hogy a legközelebbi járási versenyen néhány veteránokból álló raj vetélkedése is szerepel majd a programban. Márpedig, mint mondták, ebből igazán nem szeretne kimaradni.

EGYEBKENT rendszerint népes nézőközönség előtt zajlanak le a foglalkozások. Az érdeklődők közül jónéhányan hosszabb-rövidebb ideig maguk is önkénteskedtek, éppen ezért kritikus szemmel figyelik a fiatal önkéntesek mozgását. Bár legtöbbször már hosszú évekkel ezelőtt kikérte az „obszót”, szükség esetén ők is elsőként sietnek a bajbajutottak segítségére. (Pár hónappal ezelőtt például néhány ilyen „nyugalmozott” testületi tag gyorsan és igen szakszerűen fékezett meg egy veszedelmessé válható tüzesetet.)

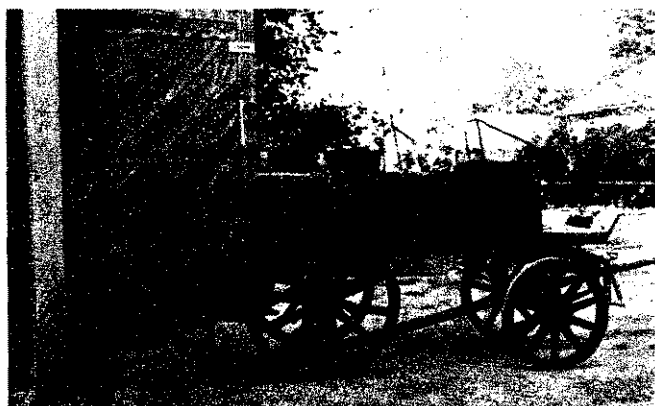
Azt, hogy Magyar János, a helyi pártszervezet titkára ugyancsak nem ritka vendég az összejöveteleken, szinte már természetesnek vesszük. Kevés lelkesebb szurkolója van ugyanis az itteniek versenycsapatának. Meg azután ez is hozzátartozik ahhoz a sokoldalú támogatáshoz, amelyben a község vezetői az önkénteseket részesítik. S hogy milyen eredményeket érhet el az a testület, amely minden figyelmét tulajdonképpeni feladataira összpontosíthatja, arról az is bizonykodik, hogy hamarosan megalakul a helyi tűzoltózenekar. Meg azután az sem véletlen, hogy a tűzoltóányok még hat kilométeres „gyalogtúrákra” is vállalkoznak, csak hogy „igazi” lajton gyakorlatozzanak, — mivel fajújukban még nincsen ilyen szer. — g —

Igazán nem találós kérdés

hogy ez a lajt miért porosodhat az országút közelében. Hiszen, mint a mellette képet is mutatja — a szó szoros értelmében azért tették ki, mert kellett a hely a háttérben látható hordók, hangszórók és dekorációs anyagok, no, meg az előtérben levő „CE-38—93”-as rend-

szén több ezer ember érdeke, hogy az illető véglegesen elvállalja a felkínált állást... Azzal azonban már sehogyan sem érthetünk egyet, hogy ingyen garázsra nyilvánítsák a tűzoltószertárat. Mert hát a gépkocsi mégiscsak egy magánemberé, a lajt viszont társadalmi

részletesen gyeztük, s h munk lesz hónap múlt ellátogatunk ségbe, hogy ígéretet va tásáról me jünk.) Ettől füg — úgy gond mégis csak vethetjük f (dést: n sérthette m

Ime, ezért nem találós kérdés...

számú személyautó számára.

Szó se róla, osztozunk a helyi tanács örömeiben — elvégre a mai „orvosinség” világában valóban nem könnyű doktort keresni egy ilyen kis községbe, méghozzá olyan doktort, aki a gépkocsiját is magával hozza... Megértjük azt is, hogy a tanács különféle kedvezményekkel igyekszik maradásra bírni a fiatal orvost, hi-

tulajdon. Úgy gondoljuk, nem kell különösebben bizonygatnunk, hogy melyik az előbbrevalóbb..

Meg kell hagyni, a helyi tanács elnöke elismerte észrevételeink igazságát, ígéretet is tett a régi rend helyreállítására, sőt arra is, hogy néhány hónap múlva ismét régi hírnevéhez méltóan működjék majd a vencesellői tűzoltótestület. (Elárulhatjuk, hogy beszélgetésünket

nács rövid lül második törvényt? hány hete annak, ho szas huzav végre k egy intézi őrszobából talán ol héz Vencs szer és korra 1 venni azt, tűzoltószertárá, ne raktár, vagy éf személyi garázs!

Egy kis beszélgetés szünetben az erőgépközlelével... (balról) Haraszti Miklós, a munkacsapat „tűzfigyelője”

Másutt sem kerülne nagyobb fáradtságba...

István Lajos Sebők Gyula Fekete Balázs Kamarási Mihály Gyöngyösi István Nagy László Csisztu Sándor Varga István

ABA - IGY VAN EZ, hogy krumplicevés en senki sem kíváncsi hogy a falatok az ormelyik vidékéről kelek a tányérjára. De uk be őszintén, egészen cént vagyunk a bórral, tiképpen, ha méltó is az elnevezésre. Hiszen, az első kortyok izelgeközben igyekszünk illapítani a pohárunkcsilllogó nedű eredetét. Pedig voltaképpen on igazságtalanok vannak a burgonyához, minennek a természetéhez kell kevesebb szorgalmat és hozzáértés - legbis az olyanéhoz, mint

Bemutatjuk a GÁVAIAKAT

közseg tűzvédelmének megszülárdításához.

JÁRASI, MEGYEI, ORSZÁGRÉSZI GYŐZELMEKEL, sőt, egy országos elsőseggel is büszkékedhetnek, de mégsem ezek a - kétségkívül szép - fegyvertények tevékenységük igazi értékmérőit. Munkájuk érté

jérfirajjal. A Fekete - Nagy - Sebők - Kamarási - Gyöngyösi - Csisztu - Varga összeállítású csapat sok dicsőséget szerzett már a közsegnek. Szinte valamennyien a ktsz-ben dolgoznak, akárcsak azok a tartalékok, akik jövőre talán már ugyancsak ott lesz-

DE A FIÚK SEM HINNEK EL, hogy volt idő, amikor bizony nem jutott cipő a parasztember gyerekeinek... Ok is - akárcsak a lányok - már a mi világonkban születtek, s természetesen tartják, hogy jónéhány osztálytársuk az ország legszebb vidékein tölti

nál nagyobb költséggel, s lesz benne bőségesen hely az új gépjárműfecskenőnek, meg a testület klubhelyiségének is.

AZ ONKENTESEK APRAJA-NAGYJA értékes munkával viszonzza államunk és a helyi tanács gondoskodását: eddig is közel húsz-ezer forint értékű segítséget nyújtottak az építkezéshez. De ott voltak akkor is, amikor a falu lakossága társadalmi munkával építette fel a közsegi párházát, s bizonyosak lehetünk abban, hogy a jövő évre tervezett

on Jolán, Kónya Ilona, Bartók Károly, Tilman Anna és Fogarasi Ilona Polyák Károly, Zúrjósik Gyula, Kátona Zoltán Turkó Sándor, Kamarási Tamás, Kátona József

ment Gdván termelnek. Ival krumply agyantis a nemében legalább a „előkelőségnek” számíni a borok között a k: Eppen ezért a doktrálya igazán büszke rá, hogy székhelycözeit szomszédágában a burgonyák fejedelk „széküvárosa”.

az itteni mesterembécészitményei is sok elést szereznek ennek a zabócs megyei közseg Határainkon innen és igen közkedveletk nis az itteni vegyesktsz termékek. Azt vimeg tűzoltóberkekben vesen tudják, hogy a tesület legalább olyan etessége e közsegnek, az előbbi kettő.

LEKEN HATVANAN VAK, s a legidőbbjük en fiatal. Igy azután a es Bartók Károly panok - aki egy kicsit illt világhírű névorkokartók Béla fiatalokri pére - egyike a tesveteránjainak. A 14 idős, kis Kamarási Taniszont legfeljebb csak tét tekintve, az önkénBenjámintja...

más az érdeklődési s különöznének a saik, a testület három adékének képviselői egységes közbiséget tak. Erejükhez és kéreikhez mértén ugyanaguk obulusatval vanynien hozzájárulnak a

két sokkal inkább az fémjelzi, hogy a felkészültségüket és az utánpótlás tervezésű nevelését illetően is joggal tekinthetjük őket „rekordereknek”. A nyíregyházi járás valamennyi

Bartók Eva és Bacskal Mária

tűzoltóversenyén, sőt számos magasabb szintű öszszecsapáson is tizenegy év óta mindenkor népes versenyzőgárdával képviseltetik magukat. S ha a területfelelősi munkát is „pontozná”, akkor Kamarási Mihály, Pásztor Lajos, Jársai István, Csisztu Sándor, Gyurina Barna, Nagy László, Tóth Mihály, Varga István, Urbán Sándor, Bacskai János, Nagy Antal, Fekete Balázs, meg a többiek minden bizonnyal újabb értékes díjakkal gyarapíthatnák a testület „vagyonát”.

ÜGY ILLO, HOGY AZ IDŐSEBBEKKEK KEZDÜK A BEMUTATÁST, éppen ezért kezdődjék a sor a

nek az országos versenyen. Igen szorgalmasan látogatják a foglalkozásokat, de tizet oltani mostanában már jobbára csak a szomszéd közsegekbe járnak.

A női csapatnak csupán néhány tagjával ismerkedhetünk meg. A törzsgárda többi tagját közül ugyanis néhányan a határban dolgoztak, mások viszont éppen a Bükkben vagy a Balatonnál töltötték szabadságukat. Elárulhatjuk azonban, hogy legalább olyan ügyesek és olyan csinosak ök is, mint Kónya Ilonka, Fogarasi Ilonka, Tilman Anna és Simon Jolán. A lányok egyébként az elmúlt évben fejezték be iskolai tanulmányukat, s így jövőre már magasabb korcsoportban küzdenek majd az elsősegért. Mindannyian a két termelőszövetkezetben dolgoznak: egyikük-másikuk már eddig száznál több munkaegységet szerzett. Ez pedig korántsem lebecsülendő, hiszen az itteni szövetezetekben a 35 Ft-ot is jóval meghaladja majd egyegy munkaegység értéke. Egyikük egyébként már menyasszony, de - mint hallottuk - a jövő évi versenyen még egészen biztosan leánynevéen fog szerepélni. Ahogy rendeztem a fényképeket, önkéntelenül is eszembe jut, hogy húsz évvel ezelőt biztosan valamiféle úri ktszasszonyoknak nézték volna őket...

vakációját... - Turkó Sándor, Kamarási Tamás, meg még jónéhány ifjú önkéntes régi tagja a helyi általános iskola „Vörös kakas” úttörő-tűzoltóbrsének. Kátona József és még többen a régi „Vörös kakas”-ök közül viszont júnusban búcsút mondtak az úttörőcsapatnak, hiszen szeptemberben már „komoly” közpiskolások lesznek.

S AZUTÁN ITT VANNAK A LEGKISEBBEK: Bartók Eva, Bácskai Mária, meg a többiek, akiket ma holnap szintén ott láthatunk majd a verseny pályán vagy esetleg a testület klubjában, ahol éppen a televízió műsorát nézik. Sőt, az sem lehetetlen, hogy rövidesen az új gépjárműfecskenő szerelésével is megismerkednek.

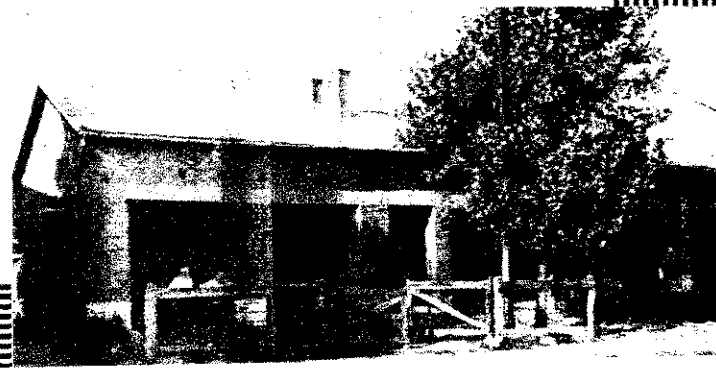
Merthát az ország egyik legszebb tűzoltószertára épül itt kétszázezer forint-

művelődési otthon építésének munkálatainál is derekasan segítőkésznek majd.

ÜGY GONDOLJUK, EZEK UTÁN MÁR NEM IS NAGYON SZÜKSÉGES, hogy külön bemutassuk Kriston Lajost, a helyi tanács elnökhelyettesét, és Sebők Gyula KISZ-titkárt, hiszen az elmondottak alapján nem kell bővebben bizonygatnunk, hogyan segítik a szépen fejlődő önkéntes közösség munkáját. De elmondhatjuk, hogy az öszinte segítőkészség jellemzi a helyi társadalmi szervezetek többi vezetőjét is, akik közül számosan ugyancsak aktív tagjai a testületnek. Ebben a közsegben ugyanis nem riválisanak, hanem közös célért munkálkodó segítőtársnak tekintik a tűzoltótestületet - s talán ez a legfőbb magyarázata az eddigi sikereiknek.

- GÁDOR -

Néhány hónap múlva már felavatják...

BARANYA ME

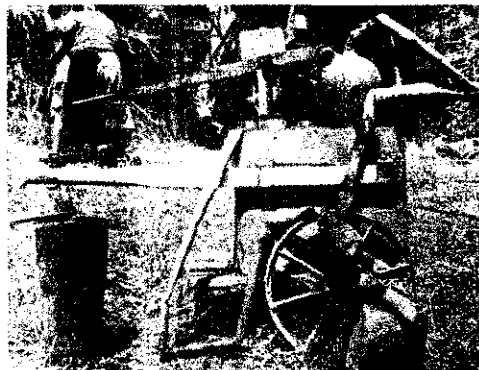
Valahol a sásdi járásban... Munkában a megyei tűzvédelmi bizottság ellenőrző közegei

A mohácsi járás cséplési munkálatainak ellenőrzése során készült feljegyzésrengetegben (ottjártunkig kb. 620 ellenőrzést eszközöltek!) több olyan megállapítást is olvashatunk, amely kifogásolja, esetleg tiltja a cséplőmunkások személyes dolgainak (kerékpár, ruha, élelem stb.) az asztagok vagy a kazlak tövében való elhelyezését. Vajon honnét és miért van ez az első pillanatra túlzottan látszó óvatosság és szigorúság? Hamarosan kiderül, hogy a babarci „Béke Tsz”-ben keletkezett tüzeset óta került egyre inkább napirendre a szóbanforgó kérdés alaposabb vizsgálata. Babarcon ugyanis az történt, hogy a cséplőmunkások többsége a tűz keletkezésének pillanatában nem a gyors beavatkozásra s a tűz csírájában való elfojtására törekedett, hanem elsősorban az egyik veszélyeztetett asztag tövében elhelyezett holmiját (kerékpár stb.) igyekezett menteni. Hogy azután a „saját”-nak ez a — minden egyebet háttérbe szorító — védelme s az ebből származó fejetlenség milyen kellemetlen következménnyel járt, az ma már — legalábbis arrafelé — közismert. — Tűzadás lenne, ha a mohácsiak kapcsolatos álláspontját és gyakorlatát valamilyen rendkívüli intézkedésnek minősítenénk. S erről nincs is szó! Annyi azonban bizonyos, hogy nem minden ok nélkül figyeltek fel a hasonló jelen-

ségekre, s végeredményben helyes következtetésre jutottak, amikor így „intézkedtek”...

*

Ha nem is rohamosan, mégis évről évre csökken, és egyre kevesebb a cséplésnél előforduló tűzrendészeti természetű hibaforrások száma. Mindez nyilvánvalóan biztató, bár ugyanakkor elgondolkasztó is, hogy — mint azt a megyei tűzvédelmi bizottsági ellenőrzés során

Ezt a kazalfecskendőt Zengővárkony határában láttuk. Hogy miért volt használhatatlan, azt — úgy véljük — nem kell kommentálni...

tapasztaltuk — még mindig akadnak „hajmeresztő” szabálytalanságok. — Vásárosdombon például hiányzott a megfelelő összeköttetés az erőgép és a cséplőgép között, de nem tartották be az 5 m-es tűzvédelmi sávot sem, sőt odáig merészkedtek, hogy a cséplőszekrény és az asztag közé préselt elevátor kerekeit is kiszerezték. — Zengővárkonyban viszont az izzófejű erőgép éppen hogy el nem vesztett az asztagról lecsúszott — széthullott — kévák között, arról nem is beszélve, hogy a kazalfecskendő teljesen használhatatlan volt... S így tovább!... Mindenesetre fölöttébb elgondolkasztó az ilyen vagy hasonló állapot, s ezzel kapcsolatban talán elsősorban az egyik-másik erőgépkezelő könnyelműsége, felelőtlensége. Szinte érthetetlen, hogy még mindig akadnak, akik 2-3 esztendő során sem szokták meg a rendet, s az állandó figyelmeztetés ellenére is megszegik a vonatkozó — s végeredményben viszonylag könnyen végrehajtható — tűzrendészeti előírásokat — nem számolva annak várható követ-

kezményeivel. Tudjuk, hogy a megoldás, az emberek rendre szoktatása nem egyszerű, bár közben kialakultak már alkalmas s eredményre vezető módszerek. Mindenesetre még többet lendítene a dolgok állásán, ha a gépállomások és a tsz-ek, sőt a párt- és tanácsai szervek falusi aktívái is az eddiginél többet foglalkoznának ezzel a problémával, s még az ügynevezett nagy „hajrában” sem feledkeznének meg ilyen irányú kötelességeikről...

*

Közömbösség? — Nemtörődömség? — mindegy minek nevezzzük! Tény azonban, hogy mindezt el lehet mondani azok-

avartúz megfékezésén — s az oltásba már bekapcsolódott — hár munkáját. Sok szempontból ez az eset, nekelőtti arra figyelmeztet, hogy még távolról sem lehetett eddigi munkánkval, hiszen tartunk ott, hogy az döntő többsége vonatkozásban is érezzen a népvagy

*

Bár méretét és ves tekintve, nem volt ben számottevő a gyszalmakazal-tűz, biztatkozásban mégis gal szolgálhat. Mir okulhatnak belőle a felelős vezetői, akik hetőleg — a jövőben kal körültekintőbben fontoltabban járnak helyének megválasz nem követnek el olya műséget, hogy valósá hoz „ragasztják” a tanulhat a tüzesetbő ban részt vett állar egység s különösen rancsnoka is.

Bizonyosra vehető hogy ha ismerik vagy is idejében — már s séné! — felmérik a lehetőségeket, akkor sem okoz olyan tartályvíz elégtelensé véletlenül sem kerül oltás ideiglenes — kl ces — felfüggeszté még egy tanulság már pozitív természet gyon ötletes volt, h állatok esti itatásán tására gondolva — ról történt távolság tás megszervezése ut zarolták az amúgyis zet, sőt, a tartályos csik megérkezéséve ményünk szerint ige — fel is adták ezt rást...

*

Nem tagjai az állóság nagy családjá csak nem is regisztr

Vásárosdombon bizony volt miért vitatkozni...

Egy a sok közül: a képen látható tehergépkocsis sem vett tudomást a már-már az országút nyaldosó tűzről...

Jegyzetek

Ennek ellenére szinte valamennyi pécsi és pécskörnyé-tüzesetnél ott vannak, s az ami és önkéntes tűzoltókkal illetve munkálkodnak a tűzfékezésén. Riasztásra csak egriktább esetben vonulnak: többször ugyanis már a szitázza vonuló fecskendőkrolve szereznek tudomást arról,

(kettő 6 ezer literes, egy pedig 2,5 ezer literes) szállította víz, bizony, nagyon is latba esik bármelyik tüzesetnél. S ha né-tán valaki azt hinné, hogy ez az együttműködés minden szer-vezettségét és fegyelmet nélkü-löz — az nagyon téved. Az ön-tözőkocsik kezelői (pl. Lucza, Ádám, Sipos és Bartha elvtár-sak) ugyanis már gyakorlott tűzoltók, s így kis „különítm-nyük” szervezeten illeszkedik be a tűzoltás munkájába. Ezek után talán még annyit szeretnénk csak megjegyezni, hogy nem ártana, ha másutt is élnének az ilyen lehetőséggel, s meghonosítanák a fecskendők és az öntözőkocsik szoros együttműködését...

Hogy Mecseknádasdon ma-radnak-e a hangszerek, avagy hamarosan gazdát cserélnék, és átkerülnek Siklósrá, az — fel-tehetően — hamarosan eldől. Mindenesetre mostanában még fő az osztályparancsnokság fe-je, hogy miként foglaljon ál-lást ebben a nem is annyira jelentéktelen zenekar-ügyben. Persze, korántsem jutott volna idáig az „ügy”, ha a mecsek-nádasdiak — s itt elsősorban a tanácsra gondolunk — sokkal komolyabban kezelik ezt a kér-dést, s nem hagyják odáig fa-julni, hogy pl. jelenleg csak a drága hangszerek vannak meg, de zenészek nincsenek... Most azután, hogy a hangszerek át-csoportosításának gondolata fel-tődött, a mecseknádasdiak is észbekaptak, s igyekeznek hely-rehozni a korábbi mulasztást. De kérdés persze, hogy nem késtek-e el... Könnyen lehet-séges ugyanis, hogy a hangsze-rek mégis átkerülnek a vállal-kozóbb szellemű siklósiakhoz, akik szavukat adták, hogy pártfogásba veszik a hangsze-eket, s egy olyan zenekart hoznak létre, amely méltóan képviseli majd a megye ön-kéntes tűzoltóságát. Akár így, akár úgy alakul a dolog, az eset mindenesetre tanulságul

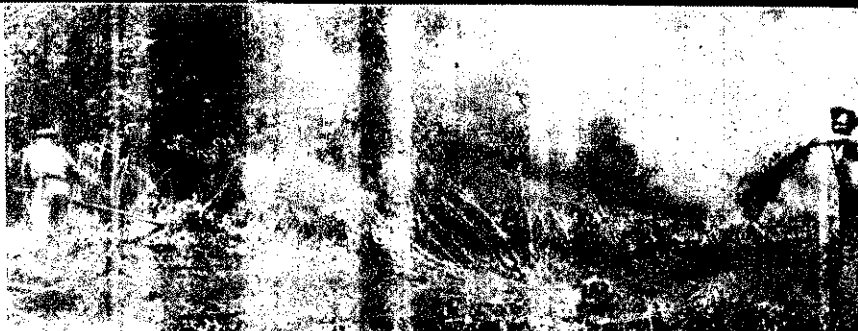
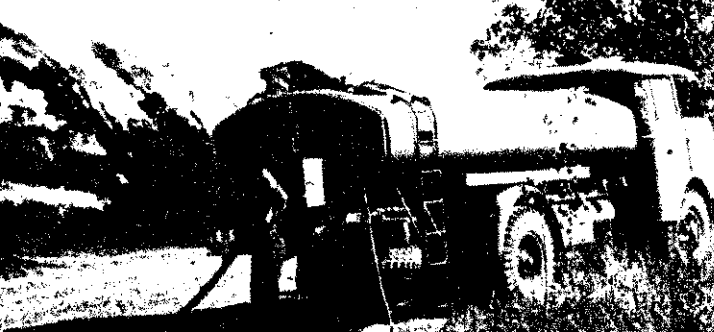
A pillanatkép a gyulapusztai szalmakaszal-tüztől

gy valahol baj van... Ilyen-ny nyomban érdeklődnek a központtól, de az sem ritka, hogy még az utcán csatlakoz-ka a száguldó fecskendőkhoz. azután megszokott látvány-csett, hogy a tűzoltószereket os zászlós, megkülönböztető rthangot hallató tartályos öntözőkocsik követik, s ha az-egenek nem is, de a környék-iek már tudják, hogy a város Köztisztasági Vállalatának öntözőkocsijai is tűzi „beve-re” vonulnak.

Igen jó s pécsi vonatkozás-n fölöttébb szerencsés ez a pros együttműködés. Tudva-ó ugyanis, hogy a város és rnyéke meglehetősen vízsze-ny, s a három öntözőkocsi

Tűzi bevetésen a Köztisztasági Vállalat egyik tartályos öntözőkocsija

Ketten azok közül, akikben megszöfall a lelkiismeret, s munkájukat feltehetően igyekeztek újat állni a mind jobban állhatalmasodott avarlóznek

s figyelmeztetőül szolgál a jö-vőre nézve mindazoknak, akik egy ilyen vagy más fontos kér-désben a mecseknádasdiakhoz hasonló nemtörődömséget tanú-sítják...

Az egyik esetet Komlón, a másikat Pécsen tapasztaltuk. Sem az egyik, sem a másik nem valami égbekiáltó ügy (hi-szen minden bizonnyal vannak ennél súlyosabbak is), mégis mindkettőt feljegyeztük. Sze-

tűzrendészeti szervek épületei, hivatalos helyiségei szabálysze-rű megjelölésének elhanyagolá-sa egyáltalán nem valami „ren-des” dolog. Márpedig a megyé-ben — de minden bizonnyal másutt is — akad ilyen vonat-kozásban egy-két furcsaság. A pécsi tűzoltóság épületéről pl. hiányzik az alosztályt megjelölő tábla — ugyanakkor viszont ott díszleleg a hordójelző állomás hatalmas táblája. A pécsvára-di járási kirendeltség ajtaján a „Tűzrendv. alosztály” felira-

Mi legyen hat a hangszerekkel, il-letve a zenekar-karral? — Lehet-séges, a Főris Gyula tanács-csinókkal (középen) folytatott meg-beszézés eredm-nyeképpen mégis Mecseknádasdon maradnak a hang-szerek...

rintünk ugyanis, ha egy kapu-ügyeletes elvétí, illetve elfelejti jelentkezési kötelezettségét, vagy pl. az egyik beosztott „vaskos” szavakkal illeti a má-sikat, ott már valami nincsen egészen rendjén. Persze, távol áll tőlünk, hogy messzemenő következtetéseket vonjunk le a történetekből, annyit azonban mégis meg kell állapítanunk, hogy az említett helyeken fel-tehetően kevesebbet foglalkoz-nak az emberek ilyen irányú ne-velésével. Pedig köztudomású, hogy a testületen belüli, egy-más közötti — az előljárók és az alárendelték, a feljebbvalók és az alattosok, valamint az azonos beosztásúak és rendfo-kozatúak — érintkezését szigo-rú szabályzatok rögzítik. Nem vitás, hogy ezek betartása alap-vető feltétele a testületi rend-nek és fegyelemnek, s ugyan-akkor nélkülözhetetlen kelléke a munka, a szolgálat eredm-nyességének. Éppen ezért nem ártana, ha a két egység pa-rancsnokai és tisztjei a jöv-ében elsősorban ilyen szemszög-ből értékelnék az ilyen vagy hasonló jelenségeket...

tú táblácska olvasható, noha a tűzrendvédelmi alosztály ele-vezést szabályaink nem is is-merik. De — állítólag — a megyében van olyan kirendelt-ség is, ahol nem volt, sőt je-lenleg sincs felirat. Korántsem állítjuk, hogy a szóbanforgó táblák hiányában valahol is különösebb problémát okozna az alosztály vagy pl. a kiren-deltség hivatalos helyiségének fellelése. Ennek ellenére mégis hiányoljuk azokat — elsősorban azért, mert az érvényben levő Működési Szabályzatunk vilá-gosan és egyértelműen állást-foglal ebben a kérdésben is...

— balázs —

A pécsi alosztály „cegtáblája” viszont sehoh sem látható...

„Rend a lelke mindennek!” — tartja az ismert közmondás. Ha ez igaz — márpedig igaz! — akkor az is bizonyos, hogy a

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának Titkársága 1958-ban behatóan foglalkozott az önkéntes tűzoltóság helyzetével, és eredményeinek további növelése érdekében fontos határozatot hozott. A határozat minden sora azt tükrözi, hogy pártunk milyen nagyra értékeli ezt a tevékenységet. Ennek alapján határozta el pl. a Táncsics Bőrgyár és a Duna Cipógyár kibővített párt-végrehajtóbizottsága, hogy napirendre tűzi a két üzem tűzrendészeti helyzetét. Lapunk múlt havi számában csak képes riportban számoltunk be, most azonban eleget teszünk ígéretünknek és részletesen foglalkozunk velük. Hogyan kerülhetett sor éppen a Táncsics-Duna párt-végrehajtóbizottság vezetőségi ülésén e kérdés megtárgyalására?

MINDKÉT ÜZEMENBEN, de főleg a Duna Cipógyárban a tűz- és robbanásveszélyes anyagok felhasználása igen nagy-mérvű. Emiatt komoly megelőző tűzrendészeti tevékenység kifejtésére van szükség, amely azonban a tűzrendészeti határozat kiadásával még nem oldódik meg. Igen nagy szükség van a határozat előírásainak betartására, ellenőrzésére, s emellett a dolgozók körében végzett felvilágosító munkára. Ezeket a feladatokat az üzem vezetője vagy a tűzrendészeti előadó — esetleg a tűzrendészeti bizottság — egymaga nem képes megoldani. Itt vetődik fel követelő módon az önkéntes tűzoltóság fontossága és egy olyan egység szükségessége, amely adott esetben — a keletkezett tüzek esetén — szakszerűen beavatkozik, s gátat vet a tűzeset kifejlődésének.

Ezt a körülményt Vámos és Koós igazgató elvtársak megértették, s fontosságát felismerve, minden segítséget megadtak annak érdekében, hogy üzemükben a megelőző tűzrendészeti előírások betartása, illetve betartatása mindenkinre vonatkozóan kötelező legyen. A körültekintő és következetes munka eredménye nem is maradt el, amint ezt a Duna-Táncsics pártbizottság közös kibővített ülése is bizonyította.

A GAZDASÁGI VEZETŐK mindkét gyárban még 1958-ban megkezdtek az önkéntes tűzoltóság megszervezését annak érdekében, hogy olyan állandó létszámú önkéntes tűzoltósággal rendelkezzenek, amellyel mindenben eleget tudnak tenni kötelezettségeiknek mind a szakmai munka területén, mind a tűzoltás társadalmisításának vonalán. Mindkét gyárban megszervezték a tűzrendészeti bizottságokat, amelyek negyedévenként rendszeresen megtartják üléseiket, bejárásikat, és a bizottsági üléseken megvitatták a meglévő hiányosságokat, jegyzőkönyveztek azokat és felelős személyt jelöltek ki a feladatok irányítására. Ezeket a megbeszéléseken minden esetben rész vettek a gyárak vezetői, az olyan beosztásban lévő személyek is, akiknek munkakörébe tartozik az egyes tűzrendészeti hiányosságok felszámolása, kiküszöbölése. Igen nagy súllyal jelentkezett az elmúlt évek során a vállalati igazgatók jelenléte, mivel — mint legfelsőbb vezetők — több kérdésben azonnal határozhattak, és ilyen értelemben messzemenő segítséget nyújthattak a tűzrendészeti bizottság munkájához.

AZ ÜLÉSEKEN olyan javaslat is elhangzott, hogy a tűzrendészeti bizottságok ne csak negyedévenként, hanem — a szükséghez képest — többször is üljenek össze, illetve tartsanak ellenőrzést. A tűzrendészeti hatóság részéről olyan értelemben talált helyeslésre a javaslat, hogy kétségtől jobbnak megoldás a havonkénti ellenőrzés, de ebben az esetben az nem az egész üzemre, hanem csak egyes üzemszekre terjedjen ki. Ugyanakkor három hónap alatt — vagyis az előírt és a határozatban lefektetett, negyedévenkénti tűzrendészeti bizottsági bejárással egyenértékűvé teszik ezt a munkát abban az esetben, ha a havonkénti beütemezések a három hónap alatt valamennyi üzemszekt, vagyis az egész üzemet felölelik.

EZZEL AZ ELLENŐRZÉSI MÓDSZERREL a tűzrendészeti bizottság munkája kisebb mértékben megnő ugyan, de alap-

jában véve sokkal körültekintőbb kép alakul ki a hiányosságokról. Emellett a hiányosságok felszámolásának határidejére sem kell várni egy-egy üzemszékben a legközelebbi negyedéves bejárásig. Hozzá kell tennünk ehhez még azt is, hogy jóval kevesebb időt jelent az üzemszekben tapasztalt hiányosságok megvitatása, meg jegyzőkönyvezése is kevesebb időt von el a termelőtől azok részéről, akik a tűzrendészeti bizottság tagjai.

A hatóságaink előtt álló feladatok közül az egyik legfontosabb kérdés a tűzoltás társadalmisítása — s ebben igen komoly szerepe van a tűzrendészeti bizottságnak. Amennyiben a gazdasági vezetők, valamint az üzemek pártszervezetel, pártbizottságai ilyen messzemenő segítséget adnak a jövőben is, mint a Duna-Táncsics pártbizottságai, akkor igen nagy fejlődésről számolhatunk be a megelőző tűzrendészeti ilyen vonatkozásaiban is.

A DOLGOZÓK OKTATÁSA terv szerint történik, — erről az üzem tűzrendészeti előadója, Varga László nyilvántartást vezet, amelyből az év végéig nem maradhat ki senki. Ezt még továbbfejlesztették annyira, hogy a tűzveszélyes munkafolyamatokon dolgozókát negyedévenként oktatják. Ezzel méginkább elősegítik a biztonságos tűz- és munkavédelmi előírások betartásával történő üzemelést.

NEM FELEDKEZTEK EL a tűzrendészeti propagandáról sem. Mindkét gyár tűzrendészeti plakátokat szerzett be, és azokat időtálló módon bekeretezve helyezte el az üzemszekben. Ehhez csatlakozik az egyes üzemszekben kifejlesztett s a technológiai sajátosságoknak

megfelelő „házi rend” is. A propaganda céljaira felhasználják a Duna Cipógyári sajtóját, a „Futószalag”-ot, rendszeresen jelennek meg aktuális rendészeti problémákkal foglalkozó ismertetések, sok esetben lenyíróképek, amelyek az üzemszekből elcsúszott vagy helytelen raktározási módokról, az esetlegesen előforduló tűzrendészeti szabálytalanságokat ismertetik az okukkal — okulás céljából.

A Duna Cipógyár egyébként baledelmi kiállítást is rendezett a Táncsics Bőrgyárral együtt — amelyben igen szerepet kapott a megelőző tűzrendészeti kérdés. Emellett „Dupla vagy se játékot” is rendeztek. Ennek olyan volt, hogy meg kellett ismételni. A során megelőző tűzrendészeti, illetve esztudalmi kérdéseket vetettek fel, lyekre a résztvevők ötletesen, okosan laszoltak. A játékból kiderült, hogy lett, hogy jól szórakoztak, egyben tudnivalókkal gyarapították ismeret-

AMIT EDDIG ELMONDTUNK, csak néhány szemelvény és töredék volt, amit szinte észrevétlenül — de mégis moly eredményeket elérve — haj végre a két üzemben. Követendő ezek annál is inkább, mivel sok vállalatnál és üzemenél még mindig nem terjedt meg az üzem vagy vállalat gazdavezetője és a tűzrendészeti előadó között az Előfordul, hogy az utóbbi nem mer, nem akar tűzrendészeti problémákkal vállalati igazgatóhoz fordulni, nem kéri a PB-k segítségét, és így lényegében egyedül próbálkozik megoldani a problémát — amelyre egyébként nem pes — az üzem tűzvédelmének társmasítását.

A Táncsics-Duna Cipógyár kibővített pártvégrehajtó bizottsága ülésén igen szó esett az önkéntes tűzoltóság működéséről és felkészültségéről jelenlévők elismerésüket fejezték ki az önkéntes tűzoltóság szervezése terén tanított jó munkájáért elsősorban Varga László tűzrendészeti előadónak, aki körültekintően és fáradtságos munkával lelkiismeretesen fogja össze az önkéntes tűzoltóság kollektíváját. Nagyon hely kérte a KISZ segítségét is, amely lényegében védnökséget vállalt az önkéntes tűzoltóság felett, mivel a legnagyobb KISZ-tag. A KISZ-nek az az elvárása, hogy a még be nem lépett önkéntes tűzoltókat olyan munkával bízva, amelynek nyomán rövidesen a KISZ tagra vehetik fel őket.

ÉRDEKES HOZZÁSZÓLÁSOK kaptunk az elvezetőségi ülésen abból a körülményből is, hogy az önkéntes tűzoltóság politikai oktatását miképpen tartják, illetve hajtják végre az üzem pártbizottság részéről a vitát vezénylő titkár elvtárs elmondotta, az önkéntes tűzoltóság tagjainak politikai képzése a KISZ-alapszervezet feladata és az a 4 óra, amit havonta az önkéntes tűzoltóság oktatására fordítanak, szakmai-gyakorlati, illetve elméleti vonatkozásban juthat érvényre. Mindennek az a körülmény, hogy egy üzem pártbizottságának ülésén azzal a kérdéssel

oznak, hogy az önkéntes tűzoltóság tag-
milyen pártoktatásban vesznek részt
ol, igen komoly fejlődésnek mondható.
vendetes lenne, ha üzemekben a
lasági vezetők és a tűzrendészeti elő-
c megtennék a megfelelő lépéseket,
az önkéntes tűzoltóságok tagjai
n megbecsülésben részesüljenek, mint
y ez a Táncsics-Duna Cipőgyárban
nyilvánul. Igen lényeges lenne, ha az
ni párt-végrehajtóbizottságok — a ter-
is kérdése mellett — legalább éven-
foglalkoznának az üzem megelőző
endészetével s az önkéntes tűzoltóság
zetével és munkájával. Ez legalább
ira fontos, mint a termelékenység
lése, hiszen nem elég, hogy a meg-
elt javakat előállítjuk, hanem lénye-
g hogy azoknak biztonságos termelését
egelőző tűzrendészeti követelmények
ett oldjuk meg.

elmúlt hónapok tüzesetei bizonyít-
g hogy a tájékozatlan, a technológiai
ásokat nem ismerő, s a tűzvédelmi
ályokat be nem tartó dolgozók hibájá-
milyen óriási kározzségeket járó tűz-
k keletkeztek. Egy-egy nagyobb tűz-
alkalmával elkerülhetetlen, hogy a
megtermelt áruk elpusztulásának kár-
géhez hozzá ne járuljon a gépállá-
ól és a termelés kieséséből származó
összeg, amely sok esetben valuta-
devizakihatással is lehet a népgazda-
a.

ÖMMEL HALLOTTUK az összevont
lösegi ülésen, hogy az igazgatók és a
asági vezetők milyen szeretettel, se-
i akarással igyekeznek megoldani az
s megelőző tűzrendészeti helyzetének
szilárdítását — s ehhez, ha kell, min-
anyagi segítséget és más lehetőséget
egadnak. Egy olyan vezetőségi ülés
a, amelyen a pártszervezetek vezetői
gazdasági vezetők elhatározták, hogy
nkéntes tűzoltóság tagjai közül juta-
dülésben és egyéb vállalati kedvez-
ben részesülnek a jó munkát végzők,
ek eredményeit általában évenként
elik majd — nem maradhat ered-
 nélkül.

damutató, hogy az önkéntes tűzol-
ha a 8 órát ledolgozták, felveszik az
tes tűzoltói egyenruhát, feltűzik a
tőjelvényt, s lelkiismeretesen s kö-
kintően járják az üzemhelyiségeket.
ák és érzik felelősségüket — egyrészt
zem megelőző tűzrendészetiért, más-
azért az egyenruháért és jelvényért,
yben ezt a munkát napról napra
almasan végzik.

KÉT PÁRT-VÉGREHAJTÓBIZOTT-
közös határozati javaslatot fogadott
nelyben megszabta azokat a felada-
amelyeket az önkéntes tűzoltóság-
a tűzrendészeti bizottságnak, a tűz-
szeti előadónak és — nem utolsó
n — a gazdasági vezetőknek az el-
kezendő évben végre kell hajtaniok
k az érdekében, hogy üzemüket
édjék a tűztől, és eleget tehessenek
tunk és kormányunk által elfogadott,
ötéves tervben meghatározott cél-
séseknek.

Forrai László
tű. szds.

A TAKSONYI tűzoltócsalád

**KÖZEL HETVEN ÉV
ALATT** sok minden
megváltozott Taksonyban,
csak talán az Ernszt-csa-
ládnek a testület iránti hű-
sége maradt töretlen.

A nagyapa kezdte a sort.
Kereken negyvenöt eszten-
deig viselte a parancsnoki
tisztséget. Mondják, sze-
gény ember volt, s a hiva-
tásson kívül egyebet
aligha hagyhatott népes
családjára. Meg kell hagy-
ni, a család tűzoltói igen-
csak hűségesen sáfárok-
tak becses örökségükkel,
jöllehet, nem is olyan na-
gyon régen, még kevésnek
bizonyult az Ernsztek lel-
kesedése...

**AMIKOR IFJABB
ERNSZT JÁNOST** három
esztendővel ezelőtt kine-
vezték a parancsnoki tisz-
ségre, fiatal kora ellenére
is tapasztalt tűzoltóra esett
a választás. A kevés beszé-
dű, de keménykötésű és szív-
vós akarátú hengerész jó-
formán a szertárépület köz-
vetlen közelében nőtt fel,
s még az ábécénél is ha-
marabb ismerte meg a
fecskendőszereles szabá-
lyait. S ami pöttöm legény-
ke korában még csak játék
volt, az néhány év múlva
nemes szenvedélye lett éle-
tének. Még csak huszon-
nyolc éves, de jövőre már
joggal ünnepelheti meg
testületi tagságának tizen-
ötödik évfordulóját...

Jókora túlzás lenne azt
állítani, hogy csak az
Ernszt-család segítségével ré-
vén törtek az élre a takso-
nyiak. Persze az is tagad-
hatatlan, hogy sokuknak
oroszlánrésziük van az új-
jászervezésben, s idősebb
Ernszt János és négy má-
sik fia korántsem csupán a
rokonai szeretettől indítat-
va tevékenykedik olyan
lelkesen a további felvi-
rázásért. Pál, István, Fe-
renc és a kis Mátyás, új-
meg Csehi Ferenc és János
a két sógor akkor is
ugyanolyan lelkes tag-
jai lennének a közösségnek,
ha történetesen nem csa-
ládbeli kezében lenne az a
bizonyos „marsallbot”,
amelyet ez esetben inkább
stafétabotnak nevezhet-
nének...

**HOGY NEMCSAK VER-
SENYT RENDEZNI,** ha-
nem versenyezni is tudnak,
azt három járási második
helyezésük is bizonyítja. S,
hogy emellett a tűzoltás tu-
dományát is elsajátították,
arról meg a közelmúltban

győződhetnek meg a község
lakói. Az állami gazdaság
egyik jégvermében kelet-
kezett a tüzeset, s a gyors
riasztást követően — húsz
percen belül — jóformán
már az egész testület részt
vett az oltásban.

Ma már egyébként rit-
kán adódik tüzeset a köz-
ségben. A tizennégy terü-
letfelelős —, van köztük jó
néhány Ernszt-vezetéknevű
is! — jó gazdája a rábizott
területnek. Évente legalább
négyezer ellenőriznek egy-
egy lakóházat. Ilyen alkal-
makkor igen alaposan vizs-
gálnak, sőt, ha kell, in-
tézkednek is a szabályta-
lanságok kiküszöböléséről.
Mindez azonban koránt-
sem valamiféle statisztikai
látványosság, hanem bárki
által ellenőrizhető tény.

**SZINTE VALAMENY-
NYIEN CSEPELI VASA-
SOK,** akárcsak néhányan a
többiek közül, akik szintén
a „rokonságba” tartoznak,
mivel ma már az itteni
önkéntes gárda a szó leg-
nemesebb értelmében egyei-
len nagy családdá forrt
össze, meghozta olyanná,
amely megtalálta az igazi
helyét a község életében. A
tanács értékes pénzajándé-
kát például, amelyből az
egész testület elláthatták
egyenruhával, mindannyian
jelentős községfejlesztési
munkával is viszonyozták.
Három vasárnap délelőtt-
jén a helyi KISZ-park épí-
tésénél segédkeztek, s a Le-
nin utca felújításában fe-
jenként 10–10 óra társa-
dalmi munkával vettek
részt.

Róczer Antal parancs-
nokhelyettes, a fiatal Vi-
czin Ádám, Kevei József,
Hesz Ferenc, Tóth Ferenc,
Pühlmaier János meg a

Ernszt János

többiek neve joggal oda-
kövankozik tehát az Ernszt-
családból kikerült önkén-
tesek mellé, hiszen ugyan-
az a lelkesedés fűti vala-
mennyitüket.

Persze — mint maga a
fiatal parancsnok is han-
gozta — még nagyon sok
tennivaló vár rájuk, hogy
felverekedjék magukat a
megye élvonatába. Az ala-
pokat mindenesetre már
lerakták, s így azután a
távlati tervek megvalósítá-
sára is hamarosan sor ke-
rülhet. Eppenséggel nem
lepődnénk meg, ha egy-két
év múlva ismét lenne ze-
nekaruk is, mint ahogy az
sem lenne váratlan ered-
mény, ha jövőre már nem-
csak kioldóan tudnák meg-
szerelni a 800-ast, de ren-
delkezzenek is ilyen szer-
rel.

**MINDEZ TERMÉSZETE-
SEN** nem csupán tő-
lük függ. De abban már
egészen biztosak lehetünk,
hogy évről évre bővülni
fog a helyi tűzoltócsalád.
Hiszen a kilenc esztendő
Ernszt Palika már „igazi”
rajt vezényelt a járási ver-
sényen, s a „beosztottja”
által kivívott szép siker
biztos záloga annak, hogy
korántsem ezek az életre-
való gyerekek a nagymúltú
„dinasztia” utolsó képvil-
selői...

Ez a kép a Taksonyban megrendezett járási versenyen
készült (álló sor, balról jobbra) Csehi János, Ernszt János,
Ernszt István, id. Ernszt János, Ernszt Ferenc, Ernszt Pál,
Csehi Ferenc, (guggolnak) Kreis Jakab, az úttörő raj
egyik erőssége és Ernszt Mátyás

Nem minden a helyieken múlik.

— Látogatás a Dunaföldvári Kendergyárban —

Két esemény mozgáta meg mostanában jó alaposan a Dunaföldvári Kendergyár 74 fős tűzoltótestületének közösségét: egyik a közelmúltban lezajlott évi közgyűlés, a másik meg az augusztus 5-i iparági tűzoltóverseny budapesti döntője. Az előbbire mindenki, az utóbbira csak a két csapat — a férfi és női — készült lázas szorgalommal.

Mindkettő lezajlott: a közgyűlés sikeresen, a verseny viszont csak fél sikerrel. Ugyanis csak a férficsapat került az első helyre, s a tavalyi országos első női rajt itt kénytelen volt megelégedni a „sokadik” helyezéssel...

Ami az izgalmat okozza...

Jelenleg ismét két körülmény tartja izgalmában a két versenyrajt: a férfiak a Könyv- és Iparügyi Minisztérium országos versenyére készülődnek, a lányok pedig a balsikerű szereplés miatt vannak fölöttébb paprikás hangulatban.

Azt mondják, mindennek a „Tolna megyei Néplap” az oka — jobban mondván az a bizonyos cikk, amelyet a lap egyik száma közölt. Aszerint ugyanis a női csapat tagjai csak esélyesként indultak minden versenyen, és — hogy, hogy nem — az 5 babéraikkal a férfirajt ékesítette a nem kellően tájékozott cikkíró. Emiatt keletkezett azután a „világvége-hangulat”, s egyik-másik lány váltig hajtogatja, hogy többet nem indul versenyen.

Hogy kit és mennyiben érhet elmarasztalás az ügyben, nem nehéz eldönteni. Tény, hogy a szerelési idő igen jó volt. Ha náncs az a sereg hibapont, senki nem vitathatja el tőlük az elsőséget, s akkor talán az „ismeretlen” cikkíró

sem csuklana annyit. De elvégre is nem az újságíró vett részt a versenyen, s ha része is van a lányok elkedvetlenedésében, a hibapontok mégsem könyvelhetők el az ő számlájára!... Biztonsági szerelésre patétával azonos gondok okozni kellett volna törekedniük, a „cikk-ügyet”, meg azután a maga útján elrendezni, s akkor most nekik is a férficsanak izgalmat!... (Attól egyéb-

senyrajt verbuváljon a gyár nődolgozóiból.

A gyár Lajos bácsija...

Azóta már egy sereg oklevél bizonyítja, hogy jó talaja van itt az önkéntesi szellemnek. És a mostani eset is arra vall, hogy — ha pillanatnyilag megszébbre dobják is a sulykot — nem egykönnyen nyugszanak bele a váratlanul — de nem ok nélkül! — jött kudarcba. Per-

etés. Azok közé tartozik nek a saját ügyes-bajos mindíg utoljára marad. nem tudnánk, hogy cs azt híhetnénk, nincs is élete, hanem csak a köz. Ezért szeretik, tisztelik az őszinteségéért, amely kézetes keménykezűség rosul.

A kétkedők tanulhatnak tőlük

Sok helyen kétkedve ják, hogy olyan üzemi is létezik, amely a termékeket és a tűzvédelmi fogalomként értelmezi. ezek a kétkedők elmu nek a Dunaföldvári K

Ugye, senki nem hiszi, hogy ezek a lányok többet nem indulnak versenyen?...

Ketten az első női csapat tagjai özv. Hadobás Józsefné és Fekete J

ként nem félünk, hogy az őket ért sérelem miatt többet nem lépnek pályára. — Lehet, hogy az idén már nem, de ahogyan egy-két megjegyzésükből kivettük, jövőre mindent megtesznek az 1960-as sikorsorozat megismétlése érdekében...)

Mindenesetre az a legnagyobb eredmény, hogy ma már ilyen problémák foglalkoztatják ezt a telkes kollektívát. Mert négy esztendővel ezelőtt még az volt a legnagyobb gondjuk, hogyan lehetne összehozni egy versenycsapatot az alighogy testületté alakult közösségből. Az üzemvezetésre s ezen belül Bánlaci Márton főművezetőre hárult a feladat, hogy ver-

sze, Dort Lajosnak, a fiatal parancsnoknak sem éppen irigylendő a helyzete, hiszen nemcsak a kedélyek lecsillapításának eléggé nehéz „főszerepét” kell vállalnia, hanem a növekvő testület megannyi gondjába is elsősorban reá hárul.

Lajos bácsi — így szólítja a gyár öregje-fiatálja az alig 30 esztendő fiatallembert, aki a bútorlapüzem üzemvezetői tisztében és tűzoltóparancsnoki beosztásában egyaránt elismerést és megbecsülést vívott ki magának alig néhány esztendő alatt. Mozgékony, nyugtalanvérű és fáradhatatlan ember, akinek a téltenségére kárhuztatás lenne a legsúlyosabb bün-

gyárba és tanulhatnának János gyárvezetőtől, Márton főművezetőtől (a gyári pártszervezet is) vagy Balogh Béla főtől és a többi vezető beosztású dolgozótól, akiknek levő dolgozóitól, kell tiszteletben tartani a személyi tulajdon védelmében közte a tűzvédelem —

És nem csak úgy segélybiztonságos termelési környek megteremtését, hogy a maga szakmai posztjára vényt szerez a vonatkozó irásoknak, hanem még a dalmi alapon is. Varga gyárvezető például már dik esztendeje a testületnöke. A helyettese nem mint Balogh Béla főgépvezető, hogy ez a gyár sem legyvetel, apja mellett ott vezetőségben ifj. Balogh a fiatal technikus, a gyárrendészeti előadója is. Gyula adminisztrátorra kéri teendőket ellátása Tóth Imre gazdaságvezetődig a pénztárosi tisztség lője.

Akikről a riportban is beszélünk: Varga János gyárvezető, Bánlaci Márton főművezető, Balogh Béla főgépész és Dort Lajos parancsnok

Ezek után az sem véletlen, hogy az iparágban náluk szerződött először az egyes üzemzetekben és műszakokban a gygyantaárnyagréhoz hasonló önkéntes tűzoltó brigádmozgalm. Itt ugyan más neve van, egy és más kérdésben el is attól, de a lényeg azonos: adosan kimunkált riadóterv alapján minden műszakban szszemenében biztosítani a tűzdelmet — minél több dolgozó vonásával.

Amennyiben a szabálysértés számazéréséből akarnánk mutatni az itteni helyzetet, kor sem kapnánk kedvezőtlen vet. Csupán Jámbor Imre ázó-művezető ellen kellett tárgy eljárást indítani, mert a zly beosztottaktól nem közelte meg kellően a hatósági írások megtartását...

Az érem két oldala

Kiváló, eredményes munkát zjó testület és a tűzvédelmet e telhető módon segítő, tárgatás — ez az érem egyik lala; hibák, hiányosságok zben megoldott vagy telje megoldatlan problémák — meg a másik oldal.

Ne gondolja ugyanis senki n, hogy itt minden csak szép jó... Az igazság ellen véénk, ha elhallgatnánk, hogy jó testületi élet és a gyárzleg kielégítően megoldott rendszert körülményeinek entéteként számos nyugtalaó jelenséget is tapasztaltunk. ak néhányat sorolunk fel kkből:

A műúton inneni teleprész cs körülveve kerítéssel: így „téved” be oda, aki éppen akarja rövidíteni a szőlőgyről hazavivő utat.

A telep két oldalán levő közés a tárolótelep között szinincs is távolság.

Jó néhány helyen a kazlak zti területen sátorozzák a nderkórót, vagy szárítják az akendert.

Nem megoldott a Fok-pata- n inneni rész tűzcsapfelsze- éssel ellátottsága, s a lemez-

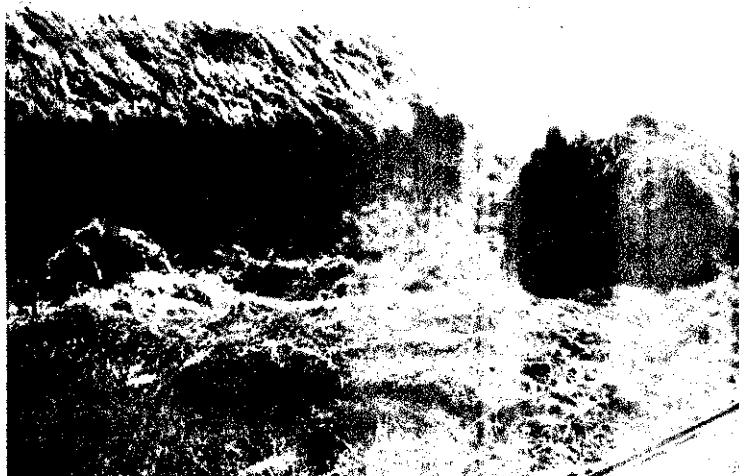
ből készült szerelvényekre- nyek lelakatolva (!) bár, de üresen „nyugtatják” a felületes szemlélő aggódó kedélyállapotát.

A kis telepen és a műút mel- letti részen tekintélyes kihasználatlan terület van, belül meg a legteljesebb zsúfoltság tapasztalható, holott a szállítási idény még csak ezután következik.

Szabálytalan és még imítá- ciónak sem jó „szikrafogókkal” üzemelnek az izzófejes vonta- tók, — hogy csak többet ne em- lítsünk...

Nem minden a helyieken múlik...

A tapasztalt hiányosságok adott esetben külön-külön is komoly veszélyt jelentenek, s azok jó részének megszünteté-

A változatosság kedvéért itt aljakendert szárítanak hasonló körülmények között...

se nem a helyieken múlik. Ami rájuk vonatkozik, arra az ille- tékes területi parancsnokság vezetője a helyszínen, nyomá- tékosan és trásban is felhívja a figyelmet.

Viszont nem ártana, ha az iparág vezetése fontolóra ven- né, mit tehetne sürgősen tart- hatatlan helyzet megszünteté- sére. Meglehet, hogy egy-két körülmény rendezése jelentős anyagi kihatással járna, mégis hasznos lenne végre eldönteni: vajon, megéri-e az állandó és

Nem a kender tehet róla, hogy ilyen „meleg” helyen sátorozzák...

rendkívül súlyossá válható koc- kázat, vagy mégis csak az egy- szeri, de végérvényes befektie- tés a kifizetőbb e fejlődő ipar- ág jelene és távlata szempont- jából... Véleményünk szerint az utóbbi még akkor is járható út lesz, amikor a jelenlegit már

ből is felelősséget érző kollek- tiva nevében éppen az üzem egyik felelős termelési beosz- tásdan levő dolgozója...

K

ét napos itti tartózkodásunk során sok mindenről világos képet kaptunk. Lát- tuk az önkéntesek lelkes ügyszerete- tét. Évődöttünk, élcelődöttünk egye- sekkel a kishitűségük, nem kel- lően meggondolt kijelentéseik miatt. Elmondtuk észrevételein- ket, aggályainkat a gyár veze- tőinek, s válaszul igen őszinte tettkészséget és felelősségérze- tet tapasztaltunk. Ők is őszin- tén elmondták a véleményüket, s a hibák megszüntetésével kapcsolatos terveiket, javasla- tait. Örömmel tapasztaltuk, hogy a termelés és az önkén- tes testület további sorsát, jö- vőjét érintő kérdésekben egy- ugyanazon személyek nyilatko- ztak, és tettek ígéretet — hiszen mindkét terület gondját-baját egyaránt szívügyüknek tekint- tik, s ha a gyárvezető szólt, abban benne volt a testület el- nökének válasza is...

... És éreztük ennek a fej- lődő gyárnak a lüktetését. Sze- münkkel mérhettük le a né- hány év előtti, akkor még ki- sérleti jellegű műhelyecske és a helyén magasodó korszerű bútorlapüzem közötti hatalmas különbséget, s azt az utat, ame- lyet az üzem társadalmi védel- mére alakult önkéntes tűzoltó- kollektiva az elmúlt négy esz- tendő alatt megtett...

— beszteri —

őket a kazlak közül, mint a G35-ösöket, amelyeknek már a lát- ványától is melege lesz az embernek...

Épül a DCM..

A szocializmus építése során az országban folyó nagyarányú építkezések megkövetelik, hogy hazánkban minél rövidebb időn belül növeljük a cementtermelést. A jelenleg üzemeltetett cementgyáraink azonban nem képesek kielégíteni a megnövekedett igényeket. Ezért határozta el kormányunk, hogy az építkezések cementigényeinek kielégítése érdekében új, nagy kapacitású cementművet kell létesítenünk. Az elhatározás nyomán építjük második ötéves tervünk egyik legnagyobb beruházását, a Vácott épülő Dunai Cement- és Mészművet. A DCM tervezett évi kapacitása 1 millió tonna lesz, s így joggal nyeri el Közép-Európa legnagyobb cementműve címét.

A KGST keretében ...

Előjáróban meg kell említenünk, hogy a cementmű terveit és annak valamennyi berendezését — a KGST keretein belül — a cementművek tervezésében és kivitelezésében nagy tapasztalatokkal rendelkező Német Demokratikus Köztársaság készíti. A BM OTP Megelőző Tűzrendészeti Osztálya — tekintettel a beruházás nagyságrendjére — szakértői tevékenységét a cementmű születésének pillanatától gyakorolja annak érdekében, hogy a leggazdaságosabb és tűzrendészeti szempontból a legbiztonságosabb előírások érvényesítésével már a tervezésnél biztosítva legyen a cementmű tűzvédelme.

A szakértői tevékenység gyakorlása során igen sok érdekességgel és komoly problémával találkoztunk, s ezek a problémák főleg abból adódtak, hogy az érvényben levő MSZ-szabványaink nyújtotta lehetőségeket, előírásokat a cementmű nagyságrendjénél, méreteinél fogva nem minden esetben lehetett megkövetelni, mert ezek alkalmazása esetén a már kidolgozott és a külföldön alkalmazott technológiai eljárások bevezetését, megvalósítását akadályoztuk volna.

3000 helyett 100 000 liter!...

Ennek bizonyítására csak egy példát említünk meg. A cementmű kemencéjének fűtésére fűtőolajat fognak használni,

amelyet a felhasználási helyen a napi fogyasztásnak megfelelően tárolják. A jelenleg érvényben levő szabvány (MSZ 9905) előírásai szerint a megengedett maximális napitartály űrtartar 3000 l; a DCM kemencéjének üzemeltetéséhez szükséges fűtőolaj-mennyiség viszont 100 000 l. A példából is látható, hogy alkalmazkodnunk kellett a technológiai követelményekhez más előírások betartásával kellett biztosítanunk az üzem előző tűzvédelmét.

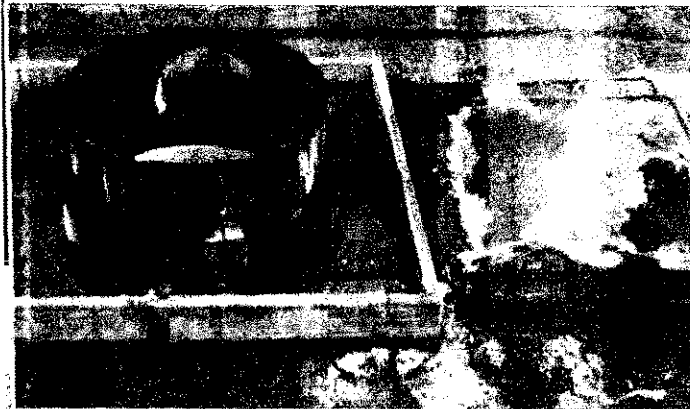
A DCM szinte valamennyi üzemrésznél hasonló problémák adódtak, amelyeket azonban — a tervezőkkel való szoros együttműködésben — a népgazdaság és ennek keretén belül az üzem tűzvédelmi érdekeinek megfelelően megnyugtatóan ki tudtuk alakítani.

Újrendszerű habbalöltő berendezés

Mint már említettük, a cementmű kemencéinek fűtőolaját fognak felhasználni. A fűtőolaj tárolására tartályokat létesítenek. Ennek következtében a létesítendő tartálypark lesz az épülő üzem egyik legtűzveszélyesebb része. A tartályparkon belül 5 db. 2000 m³-es föld feletti tárolótartályt építenek. A tárolótartályok tűzvédelmét a VEB Tűzoltószer (Apolda) által tervezett, a hagyományos haboltási eljárástól térő, a „Magyar Tűzoltó” 1960. márciusi számában már ismert, új, porlasztott habeljárással működő habbal oltó berendezés fogja majd biztosítani.

A berendezéssel és a berendezés működtetésénél felhasználásra kerülő habképző-anyaggal kapcsolatban — amíg a végálláspontunkat kialakítottuk — természetesen számos problémát kellett tisztáznunk. A fűtőolaj-tartályok és védőgödörök tűzvédelmére Arex S 600 l/p vízfogyasztású, 4,2 m³/p oltóhab-teljesítményű fűvókákat (habsugárcsőveket) fognak alkalmazni, n pedig:

a tartály oltóhabellátásához 4 db 600 l/p-es, a védőgödör oltóhabellátásához 16 db 600 l/p-es fűvókát. Így a szükséges víz mennyisége $20 \times 600 = 12\,000$ l/p, azaz $12\text{ m}^3/\text{p} = 720\text{ m}^3/\text{ó}$.

A kísérleti tartály a begyűjtés pillanatában

*

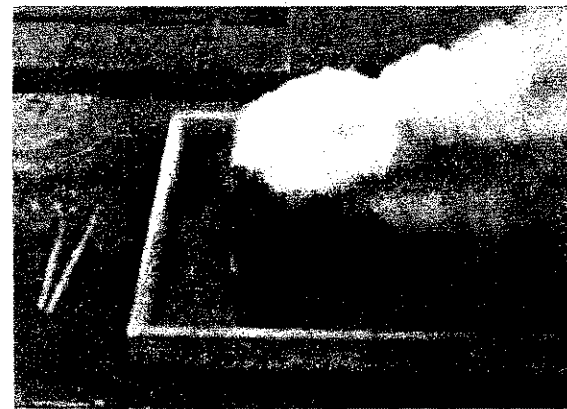
Egyperces égés után a palásthűtő berendezés beindítása

*

A haboltó berendezés beindítása után erős gőzképződés látható

*

A beépített porlasztó fejekon keresztül a porlasztott habnak a folyadék felületére való juttatása

5%-os habképzőanyag-adagolást figyelembe véve, a szükséges habképző anyag mennyisége:

$$\frac{720 \times 5\%}{100} = 36 \text{ m}^3/\text{ó}.$$

Figyelembe véve, hogy a habképzőanyag-készlet a berendezés teljes leterhelése mellett 30 perces oltási időre van előirányozva, így $36 \text{ m}^3/\text{ó} \times 0,5 \text{ ó} = 18 \text{ m}^3$ habképzőanyag tárolása válik szükségessé.

A VEB Tűzoltószergyár (Apolda) a porlasztott haboltásra legmegfelelőbb habképzőanyagának a Neomerpin Fx S 57 német gyártmányú habképzőanyagot ajánlotta.

Kísérletek hazai habképző anyaggal

Tekintettel arra, hogy eddig hazánkban ilyen beépített porlasztós működésű haboltóberendezés nem volt, így nem rendelünk gyakorlati tapasztalattal sem a berendezés üzemeltetéséről sem pedig a magyar gyártmányú habképzőanyag e berendezésbeni használhatóságát tekintve, ezért szükségesnek láttuk, hogy a szállítandó berendezéssel a VEB Tűzoltószergyár oltási kísérletet végezzon. Ennél az oltási kísérletnél a szállítandó berendezéssel haboltó berendezést a már említett merpin Fx S 57 német és magyar gyártmányú habképzőanyag-felhasználásával üzemeltették. A kísérlet 5 m átmérőjű nyíltsálynál történt. A tartályt 1000 l 225 °C alatti forráspontú olajjal 90 térfogat-%-ig töltötték fel (1. kép). Az oltáshoz egy tartályban a vizet és a habképzőanyagot (oldat) előre összekeverték — 1820 l víz és 80 l habképzőanyag arányban. Ez kb. 4,6%-os bekeverést jelent. A tartályra vetlen oltás céljából 3 db egyenként 56,5 l/p porlasztós műszűrsugárcsővet építettek. A sugárcsővek beállítása a porlasztós haboltási eljárásnál előírt irányelvek szerint, azaz -os porlasztási szögben történt.

A kísérletsorozat lefolyása

A fűtőolajat 10 liter gázolin hozzáadásával gyújtották meg (2. kép). Egyperces égési idő után indították meg a tartály palást-sét biztosító záporozó berendezést, mégpedig percnként és 2 tartályterületre 36 l víz teljesítménnyel. A palásthűtőberendezés beindítása után a porlasztott habbal oltó berendezés dítlására még további 2 perces égési idő következett. Az első oltást a magyar habképzőanyagból előre bekevert oltóanyaggal végezték. Az oltóanyag szállítása 600 l/p teljesítményű szivattyúval, 8 atm nyomás mellett történt.

Az oltás megkezdése után nagyon erős gőzképződés következett be, amely az első habnak a forrásban levő fűtőolaj felületén történt elpárolgásából adódott (3. kép).

A porlasztott habnak ezzel a hatásával a hőmérséklet a fűtőolajforráspontja alá csökkent, és a tüzet 6 mp alatt oltották ki (4. kép).

A második kísérletet — az előzőkhöz hasonlóan — ugyancsak a fűtőolajjal végezték olyan oltóanyaggal, amely a német gyártmányú Neomerpin Fx S 57-ből állott, az első kísérlettel azonos összetételben. Ennél a kísérletnél az oltási idő 10 mp volt.

A kísérletek befejezése után a DCM részére a porlasztós haboltóberendezést szállító VEB Tűzoltószergyár kijelentette, hogy a magyar gyártmányú habképzőanyag a használt rendszerű haboltó berendezéseknél kiválóan alkalmazható, és ilyen tekintetben a német gyártmányú Neomerpin Fx S 57 habképzőanyaggal egyenértékűnek tekinthető.

Közel negyedmiliós megtakarítás

A kísérletnek népgazdasági, de tűzrendészeti szempontból is nagy a jelentősége. Egyrészt azért, mert megállapítást nyert, hogy a berendezés működtetéséhez a magyar gyártmányú habképzőanyag is megfelelő, másrészt pedig, mert a magyar gyártmányú habképzőanyag biztosításával — figyelembe véve a 18 m³ habképzőanyag mennyiségét — a népgazdaságnak közel negyedmilió Ft megtakarítást jelent.

Az ismertetett adatokkal azt kívántuk érzékeltetni, hogy a haboltóberendezés létesítésénél legcélravezetőbb és a népgazdaság számára leggazdaságosabb módszer az, ha a tűzrendészeti hatóság szakértői tevékenységének gyakorlását még az adott oltási tervtervezésével együtt, illetve azzal párhuzamosan megvalósítják.

Antal István tű. őrgy.

Csak néhány percre

álltunk meg a szekszárdi J6-reménység Tsz szerűjén. Sajnos, érdeemes volt, mert jónéhány lencsevégre való akadt, s az erőgép ellenőrzési naplója is számos észrevétellel „gyarapodott”... Egyébként úgy messziről igen békésnek tűnt a cséplés képe. Csak amikor közelebb mentünk, akkor derült ki, hogy a várdombi gépállomás 33 241-es erőgépe és cséplőgépe körül bizony nincs minden rendjén. Hogy mi volt a hiba, az talán ebből a néhány felvételtől is kiderül...

Nem ártana

szigorúan felelősségre vonni a bűncselekmény gépállomás illetékesét, amiért ilyen „szikrafogóval” látta el a 29-es számú erőgépet! Még szerencse, hogy az ellenőrzés idejében észrevette és azonnal leállította...

Bár minél hamarabb megvalósulna

Éles, szaggatott, szinte fület sértő sípszó hasít bele a készáru-raktár közvetlen „zárás” előtti csendjébe: „TÜZRIADÓ!!!”... És úgyszólván pillanatok alatt megelevenedik az egész raktár: férfiak, nők futnak, rohannak — ki egyik, ki a másik irányba. Kapkodásnak, fejszéttségnek nyoma sincs — az emberek mozgása magabiztosságra vall... Az elkülönített kis irodahelyiségben Dózsa Erzsébet és Lengyel Gábor tárcsázza a tűzoltókat: tüzet jeleznek... A tűzjelző készüléknél a szóke Turcsányi Sándorné szorgoskodik, majd az udvarra rohan, hogy fogadja és irányítsa az érkező tűzoltókat... A raktárban ezalatt — Kun György, Helfrich György és Kiss István jóvoltából — előkerülnek a kézioltókészülékek. Pár lépés, s már ott sorakoznak oltásra készen a tüzet jelképező piros zászló körül.

Alig 20—25 mp telt el a riasztás óta. Ezalatt megtörtént a szabályos, szakszerű tűzjelzés, intézkedtek a tűzoltók fogadására, s ugyanakkor készen állt az első beavatkozó egység is. Szinte hihetetlen, de így történt! Valóban gyorsan, röpké másodpercek alatt peregetek az események, s az önkéntes tűzoltó-brigád tagjai — mert hiszen ők voltak a főszereplők — ezúttal is sikerrel vizsgáztak...

...Még tavasz volt, amikor a Ruggyantaárugyárban megjelentek az első önkéntes, műhely tűzoltó-brigádok. Akkor még kevesen voltak, csupán két-három — jobbára tűzveszélyesebb — üzemszékben szerveződtek. De ahogyan teltek-múltak a hónapok, a jó példa és az intenzív szervezőmunka hatására rohamosan gyarapodott a számuk. Ma már 25 önkéntes brigádot tartanak nyilván, s a brigádokba tömörült önkéntesek száma több, mint 250 főre becsülhető.

Hogyan s mint csinálták,

egyáltalán milyen elgondolásból került napirendre a tűzrendészet társadalmisításának ez az újszerű s nyilvánvalóan az eddigiéknél ötletesebb formája — az többé kevésbé már ismeretes. (Mihály Mihály elvtársnak, a gyár tűzrendészeti előadójának — lapunk júniusi számában közölt —

„Az önkéntes tűzoltó-brigádok” című cikke részletesen tárgyalta ezt a kérdést.) Éppen ezért, most nem is bocsátkozunk ismétlésbe, legfeljebb talán az alkalmazott szervezőmunka egy igen lényeges s éppen ezért fölöttébb figyelemre méltó vonását húzzuk alá még egyszer. Nyilvánvalóan sokat lendített a szervezés siklerén az a körülmény, hogy a brigádtagok kiválasztása korántsem spontán, minden váloga-

Akik már eddig is sokat tettek a tűzoltóbrigádok szervezése érdekében: Somogyi Pál elvtárs, a gyár igazgatója...

...és Mihály Mihály elvtárs, a gyár tűzrendészeti előadója

tás nélkül, hanem — ellenkezőleg — nagyon is körültekintően, elsősorban a törzsgárdabeliek, a legjobb és legfegyelmesebb dolgozók figyelembevételével történt. Ez a jól bevált ötlet egyébként Somogyi Pál elvtárstól, a gyár igazgatójától eredt, akivel sikerült néhány szót váltanunk.

Az igazgató véleménye

szerint ez az új szervezési forma természetesen következménye annak a sokoldalú fejlődésnek, amely a meglehetősen tűzveszélyes gyár tűzrendészeti helyzetében, de elsősorban a gyár dolgozóinak a munkához, a termeléshez való viszonyában az elmúlt évek alatt bekövetkezett. Mint kifejtette, a ruggyantaárugyáriak zöme ma már csaknem minden közömbösségtől mentes. Az emberek valóban a magukénak érzik a gyárat, féltő gonddal vigyázzák annak épségét, termelőmunkáját, sőt, bármikor készségesen rendelkezésre állnak, ha annak védelméről — jelen esetben — tűzbiztonságáról van szó. Mindenesetre — összegezhetjük véleményét —, elsősorban ezek a kedvező körülmények játszottak

szerepet abban, hogy bátran nyehhez az eddig kevésbé ismert — ehetsen újszerű — szervezéshez, s akkor ezek szolgálnak ösztönző egyben biztosítékul is az önkéntes mozgalom állandó erősítését és fejlesztését illetően...

Mihály elvtársnak, a gyár tűzrendészeti előadójának s a műhelyek kezdeményezőjének tájékoztatás szerint a szervezőmunka még kb. 50%-nál tartanak, ami azt jelenti, hogy jelenleg 1 részben és 4 készáru-raktárban 1 önkéntes tűzoltóbrigád. A többiek részére még csak ezután kerül sor

50%-nál tartanak,

ami azt jelenti, hogy jelenleg 1 részben és 4 készáru-raktárban 1 önkéntes tűzoltóbrigád. A többiek részére még csak ezután kerül sor

mészetesen a korábbi tapasztalat használásával. Mindenesetre nagyon méltó, s egyben rendkívül fontos is, hogy a brigádokat elsősleg kritikusabb — a robbanás- és tülyes — üzemszékben (pl. szőautóköpeny-felépítő, lemezosztály, raktárak stb.) szervezték meg, s úgy mondjuk — utójára hagyta a részlegeket, ahol jóval kisebb veszély, ezért korántsem olyan sünkéntes csoportok kialakítása.

Egy-egy brigádba általában tömörülnek, de helyenként ennél sebben is vannak. A brigádlétszáállapításánál az üzemszék kiterjedés az ott foglalkoztatottak száma adó. Így a kisebb, kevesebb dolgozó foglalkoztató műhelyekben kialakult esetleg 4 vagy éppen 3 fős brigádalános irányelv, hogy azokon a helyeken, ahol legalább 5 fő önkéntes tűzoltóbrigádot kell szervezni.

Az egyes brigádtagok

előre meghatározott feladatok

alapján ténykednek, s feladatuk bővíző. Az egyiknek pl. a házi, a másik pedig a beépített tűzjelző tőrtörténi tűzjelzés a feladata. Min egy-egy — a hozzájuk éppen legelső — kézi tűzoltókészülék, illetve hordók és homokosládák, valamint hozzájuk tartozó tűzoltóödrök „képezi feladatát. Nyilvánvaló, hogy a riasztási program elsősorban a tűzrendészeti szempontból jelentős,

Az autóköpeny felépítő üzem önkéntes tűzoltóbrigádja

a azt is hozzátesszük, hogy a szóban forgó tűzoltóeszközök ellenőrzése és „karbantartása” is hatáskörükbe tartozik, akkor már bizonyos megelőző tűzrendészeti műkcióról is beszélhetünk. A hangsúly természetesen azon van, hogy pl. egy adott üz esetén mindenki pontosan ismerje feladatát. Ezzel meggyorsítják a beavatkozást, s ugyanakkor eleve kizárják annak lehetőségét, hogy vész esetén bárhol is úrzarvar, vagy fejetlenség keletkezhessek.

Nem okozhat problémát a brigádlétszám deiglenes csökkenése sem. A szabadságokra gondolva, és az esetleges lebetegedésre, mindenütt vannak tartalékok, át-helyezés esetén pedig nyomban intézkedés történik a pótlásra. Ez utóbbi egyébként kifejezetten a brigádvezetők feladata, akik — mint azt tapasztaltuk is — igen következetesen ebben a kérdésben.

Lelkiismeretesek a brigádtagok is. Igen komolyan veszik önként vállalt megbízatásukat, s mindenkor

A készáruraktárban szervezett ellenőrző gyakorlat három mozzanata: A tűzjelzés pillanata — Beavatkozásra készen a brigád — A kéztűzoltókészülék után a vödrök is előkerülnek

még realisabb képet festünk a kapcsolatos helyzetről...

Hogy a Ruggyantaárugyár tűzrendészeti helyzete ez évben ismét tovább javult, az részben

a tűzoltóbrigádok érdeme

is. Jelentősen csökkent pl. a tüzesetek száma: az elmúlt évi 14 esettel szemben, ez

beletartoznak, s a jövőben mind nagyobb szerepet játszanak az önkéntes brigádok, az is bizonyos!

A ruggyantaárugyáriak brigádmozgalma túljutott ugyan a kezdeti lépéseken, mégis

hónapok, esetleg évek

kellene ahhoz, hogy teljesen kinője magát. A mozzalom lehetőségei szinte korlátlanok. S ezt nagyon jól tudják a brigádok szervezésében elsősorban érdekelt vezetők, sőt, a brigádok közvetlen vezetői, tagjai is. S bár jelenleg — érthetően — a számszerűség növelése és a még hiányzó brigádok megszervezése az elsődleges feladat, mégis, már most törnek a fejüket a jövőn, egy még jobb, egy még szervezetesebb s a gyár és a tűzrendészet érdekeit még jobban képviselő önkéntes munkástűzoltó-brigád kialakításán. Reméljük, törekvésük nem lesz hiábavaló, s ugyanakkor a ruggyantaárugyári példa szerte az országban mielőbb követésre talál...

— 25 —

A gyakorlatok utáni rövid értékelések mindig hasznosnak bizonyulnak

becsületesen végrehajják

a kapott feladatokat. Két riasztásszerű gyakorlatot is végignéztünk. Megállapításunk az, hogy az emberek lelkes, fegyelmezett mozgása, kifogástalan felkészültsége még inkább aláhúzza az előbb ismertetett tények igazát. Ami még különösen — és jólesően — meglepett bennünket, az a többi dolgozó magatartása volt. A gyakorlat végrehajtása során ezúttal elmaradtak a lekicsinylő mosolyok és a „bántó” megjegyzések. Mindenki feszült figyelemmel kísérte a brigádtagok munkáját, s úgyszólván az egész műhely együtt izgult a beavatkozás sikeréért. Sokak előtt talán kissé valószínűtlenül hangzik a dolgok ilyen értékelése, sőt esetleg kétkedve csóválják a fejüket. Pedig így igaz, ahogyan leírtuk. Sőt, ha mindehhez még azt is hozzátesszük — ezt viszont már Szabó Ferenc brigádvezetőtől (autóköpeny-előkészítő), illetve Skok István művezető brigádtagtól (szövetkenő), hallottuk —, hogy a dolgozók valósággal igénylik a brigádkollektívába való felvételüket, akkor talán

év augusztusáig csak 4 tüzeset keletkezett, s azokat is kivétel nélkül a dolgozók oltották el. Üzemszerte csökkent a megelőző tűzrendészeti előírások megsértése, kevesebb a probléma a tűzoltóeszközök és felszerelések megőrzése és karbantartása terén, s — természetesen mindezzel — csökkent az instruktori felhívások és szabálysértési feljelentések száma is. A dolgozók fegyelmezettebbek, kevesebb köztük a közömbös, sőt, ma már gyakori jelenség, hogy fontos, közérdekű — természetesen elsősorban tűzrendészeti természetű — jelzésekkel fordulnak a tűzrendészet hivatalos képviselőihez. Persze, túlzásba esnénk, ha mindezt a fejlődést egyedül az önkéntes tűzoltó-brigádok javára íránk. S erről nincs is szó! Az igazság az, hogy a hosszú évek során elért eredmény elsősorban a nagy tűzoltó-kollektíva — az állami és az önkéntes tűzoltók, a tűzrendészeti előadó, a tűzrendészeti bizottság és a tűzfelelősi hálózat — lelkes és szervezett közösségének s természetesen a gyár becsületes dolgozóinak elidegeníthetetlen érdeme. De, hogy ebbe a nagy közösségbe

Szabó Ferenc gépkezelő, az autóköpeny előkészítő üzem önkéntes brigádjának vezetője

Skok István művezető, a szövetkenő üzem brigádjának egyik tapasztalt tűzoltója

Levelezőink írják

Évről-évre

Még 1959-ben — pártunk VII. kongresszusának tiszteletére — írtuk ki a megye egységeinek szerelési versenyét. Az volt a célunk, hogy ezzel is jobb felkészülésre ösztönözzük elvtársainkat.

A versenyfelhívást valamennyi egység elfogadta, sőt az első verseny lezajlása után elhatározták, hogy évről-évre — alkotmányunk ünnepének tiszteletére — összemérik erejüket. Az első szerelési versenynek egyébként a makói alosztály lett a győztese, a másodikon és a harmadikon viszont a hódmezővásárhelyiek szereztek meg az elsőseget. Ezzel másodszor is elnyerték az osztályparancsnok elvtárs által adományozott, „A megye legjobb szerelő egysége” feliratú vándorzászlót. A győztes csapat tagjai emellett értékes tárgyu-talomban részesültek.

Az eredményeket értékelve, igen örvendetesnek tartjuk, hogy azok évről-évre javulnak, s ugyanakkor jórészt sikerült számúznunk az ilyen jellegű gyakorlatoknál tapasztalható lé-

lektelenséget és sablonosságot. Az értékelést egyébként az osztálytörzs tagjaiból kikerült bizottság végezte.

A résztvevő egységek ez évben is példás küzdőszellemről és igen nagy győzniakarásról tettek tanúbizonyságot. Egyetlen raj sem próbált „ügyeskedni”, s így azután valóban „sportszerű” küzdelem döntötte el a helyezések sorrendjét.

A verseny színvonalát az is emelte, hogy valamennyi alosztályon a két-két szolgálati csoport közötti háziversenyen legjobbját elváltották össze az egység „válogatotját”.

Kezdeményezésünk sikerében nagy érdemük van a párt- és a KISZ-alapszervezeteknek. Sikeresen mozgósították a személyi állományt, hiszen a beosztott elvtársak valamennyi egységünkön nagy szorgalommal és olykor szabad idejüket is feláldozva, készültek a hagyományos erőpróbara.

Zsoldi István
tű. szds.,
Szeged

„Acél szívvel, acél karral!”

A Lenin Kohászati Művek önkéntesei is nagy szorgalommal készültek a Szirmabesenyőn megrendezett járási tűzoltóversenyre. Akárcsak a többi versenyraj, ők is már a felvonulás ideje alatt fürkésző tekintettel mérgették ellenfeleiket... Akkor, persze, még nem tudhatták, hogy biztosan szerzik meg az elsőseget a 800-as kismotorfecskenő-szerelésben.

Ugy gondolom, teljesen megérdemelt volt a győzelmük,

mivel nemcsak a versenyző raj, hanem az üzem tűzoltótestületének többi tagjai is igen nagy erőfeszítést tesznek szabadidejükben elméleti és gyakorlati ismereteik bővítésére, jóllehet, úgyszólván valamennyien váltott műszakban, nehéz fizikai munkát végeznek.

A testület minden támogatást megkap Valkó Márton igazgatótól, Bánvölgyi Ferenc szociális igazgatóhelyettesétől, Prókay Antal üzembiztonsági osztály-

vezetője, de a helyi alosztály vezetője, Csécsi István tű. szds. és Lehoczky Béla tű. fhdgy. tűrendészeti előadó is messzemenően segíti munkájukat. A versenyen szerzett értékes győzelem további ösztönzést ad testületünknek. Gyárunk vasasainak ez a jelszava: „Acél szívvel, acél karral, megbirkó-

zunk minden bajjal!” Nos, a tűzvédelem megszilárdíttatásáért, továbbra is igyekszünk jó eredményeket elérni, csak azért is, hogy semmi bajjal se kelljen „megbirkózniunk.”

VÍGH ISTVÁN
tű. pk.
Miskolc

Csak így tovább!

Kunbaja község már hosszú évek óta igen jól működő önkéntes tűzoltótestülettel büszkélkedhet. Az önkéntesek az utóbbi időben rendszerint 6-7 rajjal vettek részt a versenyeken, és igen sok esetben egyszerre több első díjat is nyertek. Sajnos, eddig nem volt megfelelő szertáruk, és így nem tudták biztosítani felszereléseik megfelelő elhelyezését.

A testületi élet fejlődését is hátráltatta a megfelelő szertár és őrszoba hiánya. Eppen ezért elhatározták, hogy saját erőből építenek

korszerű tűzoltóotthont. Munkát a helyi pártszervezet és a ségi tanács is támogatta, s a termelőszövetkezet tagsága is kes segítséget adott nekik.

Az építésben közel 50 önkéntes részt vett, és negyven ezer forint nagyobb összegű társadalmi kával fel is építették új, most valóban korszerű tűzoltó-szerkát.

PATOCSKAI SÁNDOR
tű. hdgy.
Bácsalmás

Most már erről is...

Pár hónappal ezelőtt — mint azt meg is írták a „Magyar Tűzoltó”-nak — még meglehetősen mostoha körülmények között működött a községi városi tűzoltótestület. Azóta történt egy és más jogos panaszai orvoslása ügyében, s most már arról is beszámolhatok, hogy a testület újjászervezett 50 fős gárdája július 16-án több száz főnyi közönség előtt jól sikerült bemutatógyakorlatot rendezett a Jurisich téren.

A városi tanács épületének padlásán a már előre meggyújtott ködgyertyák jelezték a feltételezett tüzesetet. Amikor a gépjárműfecskenő szirénája felverte a város csendjét, a járőrök eleinte azt hitték, hogy valóban kigyulladt a tanácsépület. Amikor azután kiderült, hogy csak gyakorlatról van szó, nagy érdeklődéssel figyelték az önkéntesek munkáját.

A taktikai gyakorlat során sikeresen alkalmazták a távolsági vízzállítást, amelyet egy 800-as kismotorfecskenő közbeiktatásával oldottak meg. Három sugaruk működött: az

egyik a földszinten, a másik a földszint alatt, a harmadik pedig egy 24 m-es Magirus ráról „oltotta” a feltételezett tüzet.

Ezt követően a Hősök-területéről — 25 m-es magasból — életmentési gyakorlat mutattak be, majd rezzett elvonulással fejezték le foglalkozást.

A gyakorlatot követő értesítésen a városi tanács vezetője, a pártszervezet titkára helyi Ágyterítőgyár igazgatója és főmérnöke, a megyei rendészeti osztályparancsnok helyettes vezetője, a városi tűzrendészeti kirendeltség vezetője és még több más vezető elvtárs felszólalásában támogatásáról biztosította a testületet. Hangsúlyozták, hogy nagyon elégedettek az önkéntesek tevékenységében mutatott határozott fellendüléssel. Után Szapor Kálmán elvtárs Ágyterítőgyár igazgatója és a Kelemen Albertnek, a terület elnökének az alhadnagy előléptetéséről szóló okmány. Az önkéntesek nevében

Jelentős károsodás lett egy kísérlet — no meg a felületellenőrzés — szomorú eredménye. Az egyik állami gazdaság vezetői ugyanis elhatározták, hogy kísérleteket folytatnak a befűtötésos takarmányszárítással. Ennek az a lényege, hogy a nedves takarmányt egy árokra helyezett tartóra kazalozzák, s a gyorsított ütemű szárításhoz szükséges levegőt pedig egy hatalmas ventilátor szolgáltatja.

Az új eljárásnak a szakemberek szerint

igen nagy jövője lenne, mivel az ily módon szárított takarmánynak igen magas marad a tápértéke. Ez eddig rendjén is lenne, hiszen országos érdekké fűződik állatállományunk „étrendjének” a feljavításához. Igen ám, csak hogy ilyen kísérletekbe kezdeni anélkül, hogy annak tűzvédelmét megnyugtatóan szabályoznák — enyhén szólva — súlyos felelőtlenség!

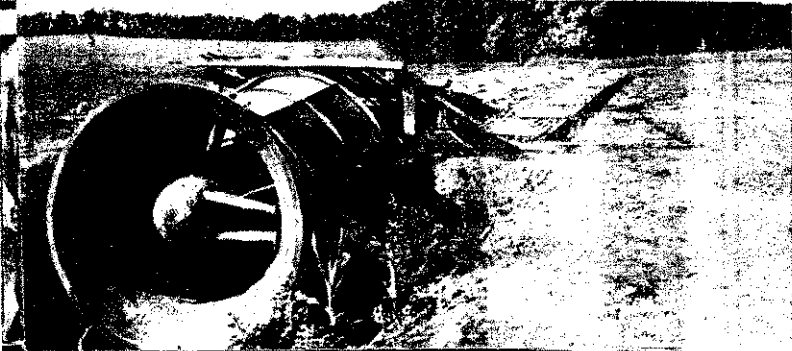
Sajnos, a területileg illetékes tűzrendészeti hatóság sem kísérlette meg „menet-

Körültekintőbben

közben” jóvátenni a gazdaság vezetőinek súlyos mulasztását. Szó se róla, ellenőrző közeg megszemlélte ugyan a lakat, de mivel azok mérete megegyezett az előírásoknak, nem tartotta szükségesnek a további vizsgálódást. Pedig kellett volna sokat kérdezősködni, hogy megtudja, milyen állapotban kazalozták a takarmányt... Így azután augusztus napjaiban be is következett az egyik sörletli kazal öngyulladás, s a kivert egységek csak több órás küzdelem akadályozhatták meg a további káro-

Erre az alapzatra kerül a zöldtakarmány, a gyorsított szárításhoz szükséges levegőt az előtérben látható hatalmas ventilátor szolgáltatja.

Cseppet sem megnyugtató, hogy — részét az ellenőrzők felületessége köv-

nos önk. tü. törm. ígéretet írt arra, hogy a város lakos- ga még sok ilyen jól sikerült akorlatban gyönyörködhet, ha tanács biztosítja a testület üködéséhez szükséges feltéte- ket. Az önkéntesek mindent egésznek annak érdekében, gy megelőző munkájában is gítsák a helyi kirendeltséget. Jóllehet, eddig még nem sí- rült minden problémát meg-

oldanunk, mégis úgy vélem, hogy kétségkívül eredménye van a testületi tagság és a helyi tűzrendészeti kirendeltség sok hónapos odaadó munkájá- nak, amelyet e nagymúltú ön- kéntes közösség újjászervezése érdekében eddig végeztek.

MAKÁN JÁNOS
tü. őrm.
Köszög

Egy kislány életéért

Néhány héttel ezelőtt sürgős segítséget kértek alosztályunk- nál. Ezúttal azonban nem tüzet éleztek, hanem a járási kör- ág főorvosa „riasztotta” egy- égiünket. Arról volt szó, hogy kórház egyik betegének, egy islánynek életbenmaradásához ürgösen vérré volt szükség. Alosztályunk dolgozói szinte gy emberként jelentkeztek a éradásra. Sajnos, a laborató- iumi vizsgálat után kiderült, hogy csupán három elvtársunk ércsoportja egyezik a kislány

vérével. Ők azonnal felaján- lották a tőlük levehető maxi- mális vérmennyiséget. **Bíró Sándor fhdgy., Kirják János törm. és Szondi Mihály őrm.** elvtársak összesen más- fél liter életmentő vérral segí- tették a kislány felgyógyulását. A kis beteg azóta már túl van az életveszélyen, és köszönetet mondott az életmentő tűzoltók- nak.

KOSKA JÁNOS
tü. alhdgy.
Mátészalka

Baráti látogatáson Csehszlovákiában

Régi vágyam teljesült, ami- cor üzemünk több szakemberé- vel együtt a közelmúltban lá- ogatást tehettem a Csehszlo- vák Szocialista Köztársaságban evő bratislavai Slovnaft Naro- di Podnyik ásványolaj-finomító üzemben.

Alkalmam volt betekintést nyerni az ottani tűzoltóegység munkájába, és sok hasznos ta- pasztalatot szerezhettem, meg- előző és mentő tűzrendészeti tevékenységükről. A néhány na- pos látogatás legérdekesebb ta- nulságairól a következőkben számolok be a „Magyar Tűz- oltó” olvasóinak:

Meggyőződhettem arról, hogy a csehszlovák elvtársak igen ésszerűen oldották meg az egyes üzemrészek telepítését, mert az a termelés zavartalan-

sága mellett biztosítja a szük- séges tűztávolságokat is.

Ez az elv érvényesül a tároló tartályok telepítésénél is. Igen jó megoldásnak találtam, hogy ebben az üzemben úszófedél- lel látják el az 5—20 ezer köb- méteres ürtartalmú tartályokat, amivel lényegében sikerült megszüntetniük a robbanásve- szélyt, hiszen nem alakulhat ki robbanásveszélyes gáztér a tar- tályokban.

Népgazdasági és tűzrendészeti szempontból egyaránt igen előnyös az ipari víznek nyitott kanálisrendszerrel történő biz- tosítása. A víz a pozsonyi ha- jóállomástól egy 2x3 m-es ka- nálisban át jut el az üzem köz- zepén levő vízműhöz. A nyitott kanális félkörben szeli át a kombinátot, így még egy eset-

Levelezőink írják

legesen nagyobb tűz esetén is biztosítva van az oltóvíz-szük- séglet, sőt rendelkezésre áll nagymennyiségű tartalékvíz is.

A termikus-szelektív krakk- üzem biztonságos üzemeltetésé- hez szükséges tűzrendészeti szabályok megismerése szintén igen hasznos volt számomra, mivel azokat üzemünk tűzren- dészeti határozatában is elő- ínhattam.

A fokozottan tűz- és robba- násveszélyes szivattyúházak ki- vitelezése eltér a hazai gyakor- lattól, és véleményem szerint sokkal jobban csökkenti a rob- banásveszélyes gázelegyek kép- ződésének lehetőségét.

Meggyőződhetünk arról is, hogy a csehszlovák tűzoltó elv- társak szintén igen nagy gon- dot fordítanak a magatartási szabályok megszegéséből adódó tűzkeletkezési lehetőségek meg- szüntetésére. A fokozottan rob- banásveszélyes helyeken szigo- rúan ellenőrzik például a sző- ges, vagy patkós lábbeli, a szik- rátadó szerszám stb. használa- tára vonatkozó tilalmi rendsza-

bályok betartását. A sótalanító üzem kivitelezése tűzrendészeti szempontból szintén előnyö- sebbnek látszik a mi hasonló üzeimeinknél meglévő helyzet- nél. A dehidrator-tartályok — amelyeknek tetején 16 ezer voltos transzformatort helyez- tek el — a szabadba vannak ki- telepítve.

A baráti hangulatú találko- zón kölcsönösen kicseréltük ta- pasztalatainkat, s elhatároztuk, hogy a jövőben mindenkor tá- jékoztatjuk egymást az üze- münk területén előforduló ér- dekeesebb eseményekről.

Ezúton is köszönetet mondok a „Slovnaft” vállalat igazgató- ságának, a csehszlovák tűzoltó elvtársaknak, hogy lehetővé tet- ték számomra e tapasztalatcse- rét, és külön is megköszönöm az üzem parancsnokának, vala- mint Csaplár szakaszparancs- nok elvtársnak az őszinte segí- tőkészséget.

Galambos László
tü. fhdgy.
Szöny

Tűzkármentesen!

Alosztályunk beosztottai dereka- san kiveszik részüket a nyári tűz- védelmi feladatok végrehajtásából. Szorgalmasan ellenőrzik a behordást és a cséplést, s ahol erre szükség van, haladéktalanul intézkednek a hiányosságok megszüntetéséről. En- nek meg is van az eredménye, hi- szen járásunk területén a nyáron nem volt mezőgazdasági jellegű tűz- eset.

De a másféle társadalmi feladato- kat sem hanyagolják el a nyári idő- szakban elvtársaink. Fejenként 8 órás társadalmi munkát ajánlottak

fel városfejlesztésre. Ebből 4—4 órá- t már teljesítették is a Tanácsköztár- saság-ügleti termálfürdő építésénél.

A laktanyában kicserélték az ud- varon levő rossz betonlapokat, és újakat készítettünk. Ezáltal lénye- gesen könnyebbé válik a szerek tisztán tartása. Minkánkkal pénz- megtakarítást is értünk el, mivel az alosztálynak csak a szükséges anyagot kellett megvásárolnia.

GRASTYÁN LÁSZLÓ
tü. tíz.
Szombathely

nagyobb felelősséggel!

keztében — rövid időn belül két nagy tüzeset is keletkeztethetett ugyanabban a megyében. Hiszen csakis ennek tulaj- donítható, hogy az ország egyik leg- nagyobb kendergyárában a nyersolaj- motoros vontatók szikrafogó nélkül, il- letve egyáltalán nem megfelelő szikra- fogókkal üzemelhettek. Hajmeresztő mu- tatványaikat — sajnos — az állami tűzol- tók szemeláttára végezték, a területileg illetékes hatóság részéről még a minimá- lis tűztávolság betartásáról sem gondo- skodtak.

Ez a két szomorú eset intő példa va- lamennyi egységünk számára, hiszen ha- tósági tevékenységük csak akkor lehet

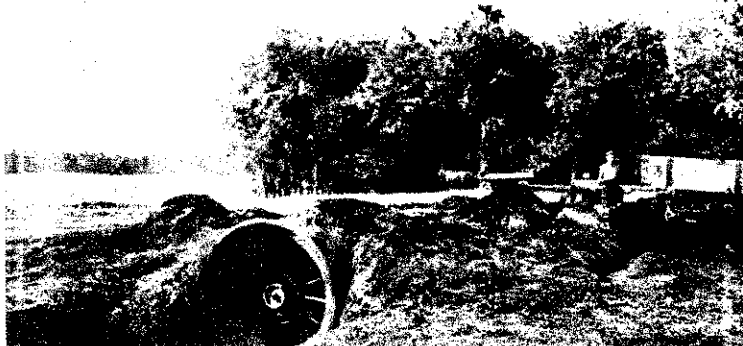
valóban megelőző tűzrendészet, ha figyel- mük mindenkor kiterjed a létesítmények- ben alkalmazott technológia tűzveszélyeire. Különösen az új eljárások igényelnek igen aprólékos figyelmet! Igaz, valamennyi tűz- rendészeti hatóság kötelezi az üzemek és intézmények vezetőit arra, hogy haladé- ktalanul tegyenek jelentést a tervbe vett új eljárásokról az illetékes hatóságnak. Mindez azonban csak akkor válik való- ban gyakorlattá, ha a legszigorúbban

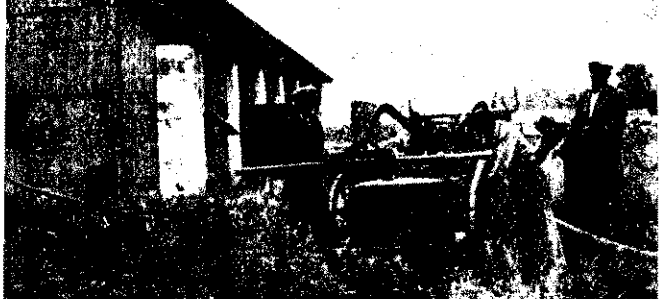
Egy másfél méteres hő- mérővel mérték ugyan a kazal hőmérsékletét, mégis ez lett a kísérlet szomorú eredménye...

járnak el az ilyen, bejelentési kötelezett- ségüket elmulasztó személyek ellen.

Ha viszont az I. fokú hatóság nem tud megbirkózni az új eljárás szabályozásának — sokszor valóban bonyolult — problé- májával, akkor haladéktalanul kérjen se- gítségét az illetékes magasabb hatóságok- tól. Csakis ily módon előzhetjük meg ugyanis az ilyen tüzesetek megismétlő- dését.

—g—

Ime, a bizonyíték, hogy csak gyakorlatként fogták fel az egészet a györkönyiek. Az utána következő rövid értéklelésen viszont rájöttek, hogy — helytelenül...

Györköny

Hiába próbáljuk hívni Nagydorogot — nem sikerül: az elnök vonala süket marad. A posta a kmb-vonalát repülőzte; az meg valamelyik községben tartózkodik, az irodája zárva. (Később kiderült, hogy hiába lett volna nyitva az ajtó, akkor is hasztalan lett volna minden, mert neki meg a készüléke rossz...) Más lehetőség híján gépkocsival kell megoldani a segítségkérést. Pedig az idő sürget, s ha távolabb lenne a szomszédos község, az egész tervet felborítaná a késedelem. Így is tűkön ülünk már...

A megbízott parancsnok 17,15-kor kapta

Az első felvétel a Bonyhádi Cipőgyár önkénteseinek szerelését ábrázolja. A második ugyanott készült a községiek két sugaráról. Nos, állapítsa meg valaki, hogy melyik az első és melyik a második sugar!...

meg a riasztási utasítást. Azonnal elrohant, mert feladatát nem a hagyományos riasztási módszerrel kellett megoldani, hanem „csendben”...

Úgy látszik, sikerült az első lépés, mert 9 perc múlva tsz-fogat jelenik meg a szertárnál, és 4 percre rá már ki is gördül a kocsifecskendő a kapun.

A sarokról látjuk még, hogy egy másik fogat is előkerült, de nem volt több vesztegetni való időnk, igyekeznünk kellett a „tűz” színhelyére, a tsz 3-as számú dohánypajtájához.

Mire kiértünk, négy ember már szerelte a fecskendőt. De nem „élesre”, hanem csak úgy szárazon — s a feltételezett medencét célozta meg a szívóoldallal. A felállás helyének megválasztása és a támadás iránya jó volt, sőt egy 200 literes vízeshordó is tőlünk 3 méterre „kínálkozott” vízforrásul. Csakhát nem látták a tüzet, így nem „kapcsoltak” idejében.

Közben Halmai Ádám, a távollevő parancsnok helyettesítője is befutott — gyalog. Jó másfél kilométert futott, s most alig kap levegőt...

Csak a lajt nincs még mindig sehol. Az órát figyeljük. 17,41-kor jelent meg a sugárcsónél a víz. Néhány húzás után a „nyomó-legénység” (4 fő) homlokán is gyöngyözik már a veríték.

17,48-kor küldönc ered a falu irányába, megnézni, mi lett a lajt sorsa. Két perc múlva az egyik idős tsz-tag a pipa mellől szemlélődve, félhangosan megjegyzi:

— Azóta leégett volna már a hétszentség is...

Négy perccel hat előtt feltűnik a lajt: egytrappban húzza a csaknem kerékagyig érő homokos emelkedőre a két csikó. De nem ám a helybeli; hanem a nagydorogiaké!

— No, ezt jól megcsinálták! — árulja el döbbenetét valamelyik tsz-dolgozó.

Mintha csak erre várt volna a fogatos is... A gőzölgő hátú lovak mögött akkurátusan felemelkedik a bakon, előhúzza az öreg zseborát, azután jó hangosan tudunkra adja:

— 25 perc alatt ideértém... — És látva a félig elismerő, félig hitetlenkedő fejcsóválásokat, hozzáfűzi a magyarázatát: — Hát tűz van? ... Nem? — Azután a lovak után néz...

Hat óra múlt két perccel, amikor végre megérkezik a györkönyiek második fecskendője, s jobb híján a pajta túlsó végén levő hordóhoz áll... Másfél perc múlva már nyomják a vizet, de menten cserélik is a tömlőt, mert „szétment”...

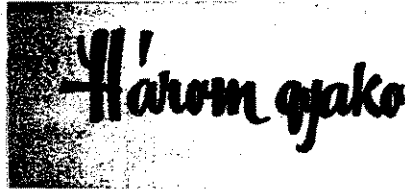
Aztán meg Pordán Lajosnak (ő jött a dorogi lajttal és Cári Lajos) kiabálnak, hogy álljon át hozzájuk a vízzel, mert a hordóban csak annyi volt, hogy legyen minek kifolynia a szakadt tömlőből... Húzza is a nyakát Bördör János, a helyi Szabadság tsz tűzrendészeti felelőse, mert Pordán Lajos véleménye jó messzire halatszik:

— Micsoda dolog az, hogy nincs víz?!... (A hordó ugyanis csak félig volt!) Jöjjön el hozzánk és nézze meg, ott ilyesmi nincs ám!...

18,15-kor fellelegeznek a helybeli futók a helyi lajt, persze, a közben küldött első fogat lovaival...

Két percre rá minden szem a k figyeli: bevágtat a nagydorogiak fecskendője 1+5 fővel...

Ezek szerint Nagydorog jelesre zott... 17,28-kor riasztották őket mintegy öt és fél kilométeres ut trappban tették meg. Pedig, nem is tek nagyon, magyarázták, mert az ló vemhes; és a jobb első kerék vanak sem sok kellett volna.

Jócskán estébe hajlott az idő, jöttünk a „tűzeset” színhelyéről — dorogiak igen büszkén, a helybeli jó néhány, eléggé nyomasztó tanú Mindenekelőtt azzal, hogy az idő sikerült riasztás és a viszonylag gyors érkezés édeskeveset ér, ha „csak” latnak tekintik... Elhisszük, hogy ként menne a dolog, ha tényleg t Nem kétséges: ha félrevernék a h a falu apraja, nagyja rohanna színre. Mégsem mindegy azonban így „csendben” nem úgy megy, kellene... Azután az sem mellék milyen felszerelés van a fecskendő ha történetesen tűz lett volna, csúnya tömlős és rossz tömlők k ménye. A györkönyiek számára a szer és a lajt „rejtélyes” eltűnés a legkellemetlenebb percek és nagyobb tanulságot. Az eligazítás bizott — és a kelleténél többet személy ugyanis a tsz dohánypajlyett a falu ellenkező részére irán fogatost — ami adott esetben t darcot okozott volna...

A helyiek igen bántotta a dodely azonban töretlenül jó ma hogy valamilyen formában vis Pordán Lajos epés kiszólását, — a kovácsműhely előtt reperá láttán — tréfásan odamondta a r giaknak:

— Mi az?... Nálatok mire fo községfejlesztési alapot, ha méy kendő kereke is szétmegy?!?...

Bonyhád

Tompa recenészel török ezer a kulcsot a ládikából, és hárcel a riasztás után hat önkénterántja ki a 400-as targoncáját a Cipőgyár tűzoltószertárának k Csak néhány méternyire kell h szomszédos medencéhez. Máriss motort... kapocsparók csőrrenészik... a nyomótömlő jellegzetessal kigyózik, aztán felbőg a 40 torja...

A szertár előtt és a helyszínen... A gerjeniek bravúros gyorsasággal oldották meg a riasztást és a kivonulást a feltételezett kárhelyre

A községieket 5 perccel előbb riaszták. Felrobbant a kazán, kigyulladt az olaj — ez volt a feltevés, és a riasztást számított 14. percben megjelenik az önkéntes parancsnoka. Másodperceken belül elviharzik, majd három percre rá megzörög a mozi udvara felőli ajtózáros, s nyomban utána már szerelik is az első sugarat az utcai tűzcsapról. Egyelőre csak az osztó, az első sugár és a második egy tömlőjét szerelik meg. Hogy melyik az egyik és melyik a másik, nem lenne megállapítani, mert kicipelik az

tanulással

a már megszerelt osztot, s a tömlőkeresztül-kasul tekerednek egymáson. 13,17-kor jelenik meg a víz a sugárcsővel, 22 perccel a riasztás után, s néhány másodperc múlva be is fejeződik a gyakorlat.

Dobler Istvánnak, a gyár igazgatójának elmondani kellett volna mennie, de ott maradt, s a községi pártszervezet titkárával a parancsnokkal együtt komoly figyelemmel hallgatta a szakvéleményt. Mert tudott egynehány olyan problémát, amelyeket a gyár és a község vezetői egyaránt eldőlthetnek.

A gyári önkéntesek pl. nem végeztek felkészítést, és két sugár helyett csak egyet szereltek a 400-asról. — Olyan vízvezeték állt, amellyel lehetetlenné tette a segítségül érkező egység gyors és hatékony beavatkozását. — Lassan ment a szerelés, mert egyik-másik önkéntes bizonytalanodott. — Nem gondoskodtak elvezetéséről, s — amit Dobler elvtárs javasolt — be igen őszintén — azért nem a kanyargókat ki a községiek megérkezése után, mivel nem boldogultak a lakattal... A községiek — az adott körülményeket figyelembe véve — nem vizsgáltak rosszul. Talán a legnagyobb hiba, hogy Varga Istvánnak, a testület parancsnokának összességét öt főt sikerült riasztania. S az ok az, mert a nappali riasztást teljesen a Ktsz-re alapozták, ott azonnal délután négykor befejezik a munkát...

A munkahelyen egyébként sok és sürgős feladat vár a tanács vezetőire. Szepesvári elnöktől teljesen rájuk hárul a község tűzvédelmének biztosítása. Márpedig, ha az eddigiekhez hasonlóan törődnek a tűzvédelemmel az igen fontos kérdéssel, akkor adott esetben a felelősség kérdése is előtérbe kerülhet...

Gerjen

A déli erejű északnyugati szél kavargatja a port a falu utcáin és kinn a határban, a szél, cibálja az útjába eső tárgyakat. Tuba István, a gerjeniek önkéntesek törekény

termetű parancsnoka „Bervá”-ja nyergében dacol a széllal. Lehet, hogy nem is érzi az erejét, annyira el van foglalva... Értékelhető, hiszen tizenkét óra után tíz perccel hozták tudomására, hogy a „Rákóczi Tsz most épülő központjának növendék-istállójába beleszapott a villám”...

Hogy s mint csinálta, nem lényeges. Elég az hozzá, hogy három perccel belül Zetor fordult be a szertár elé, két percre rá meg lófogott, s a riasztástól számított hat perccel belül már mindkét szerel is hagyta a tanácsháza udvarát.

A helyszínen is ment minden, mint a karikacsapás. A kútra szerelt 400-as egyetlen rántásra „beugrott”, azután... azután sehol semmi — a szivattyút nem vette fel a vizet...

A kocsifecskendő sugárvezetője is hiába várta a víz megjelenését. Pedig a fecskendő mellett ott állt a vízzel telt lajt, csak éppen nem tudták átmenetni belőle a vizet... A 400-as is erőltetik még egy ideig, de hasztalanul, mert csak nem hajlandó felvenni a vizet.

Fadd menti meg a helyzetet. 12,22-kor berobog az öreg MÁVAG, és egy perccel belül már működik is a motoros sugár.

A helyiekkel egy időben riasztották a faddiakat, s becsületükre válik, hogy mindössze 20 percre telett, amíg a riasztás nehézségét és a 7 kilométeres távolságot legyűrték.

A gyakorlat végeztével visszaserelik a 400-ast. Akkor derül ki, hogy nem a szivóvármélységgel, hanem a légtelenítővel volt baj — az nem működött... És éppen a legkritikusabb pillanatokban derült ki, hogy kárbavesztett minden példás igyekezet, amellyel a parancsnok olyan bravúros gyorsasággal szervezte meg a riasztást és a kivonulást.

Véleményünk szerint a tsz-nek sem lehet közömbös a gyakorlat tanulsága. Nem tudjuk, ki tervezte az új, szerrás istálló mellett a kútat. Mindenesetre kiterjedhetett volna a figyelmére arra, hogy tűzvédelem is létezik a világon... Mert ha történetesen tényleg tűz keletkezett volna, és a jóformán egyetlen valamirevaló vízforrást sem használhatják (a nagyteljesítményű ásott kút ugyanis teljesen zárt kivitelben készült, s csak az a szerencse, hogy a felső zárófedél oldalfalának egy része téglából készült, s a habarcs még nem kötött meg kellően), nem tudjuk, kielégítő lenne-e a kút ilyen megoldásáért felelős személyre arra való hivatkozása, hogy az itatáshoz szükséges vizkivételt villanyerőre tervezte...

A Parancsnokság eddig hét községben rendezett hasonló gyakorlatot az önkéntes tűzoltótestületek felkészültségének ellenőrzése céljából. A mostaniak és az előző négy azt bizonyította, hogy nincs minden rendjén, hiszen a felfedett hiányosságok mindegyike külön-külön is elegendő lenne ahhoz, hogy adott esetben teljesen eredménytelenül végződjön a beavatkozás. Egyik-másik helyen egyébként

az is kiderült, hogy nem is ismerik a gyakorlatok várható rendezésére vonatkozó felhívást, holott azt — még június közepén — meg kellett kapnia az ország valamennyi községének... Talán ez a leg súlyosabb tanulság, amelyet a községi tanácsok vezetőinek haladéktalanul le kell vonniok!

—b—

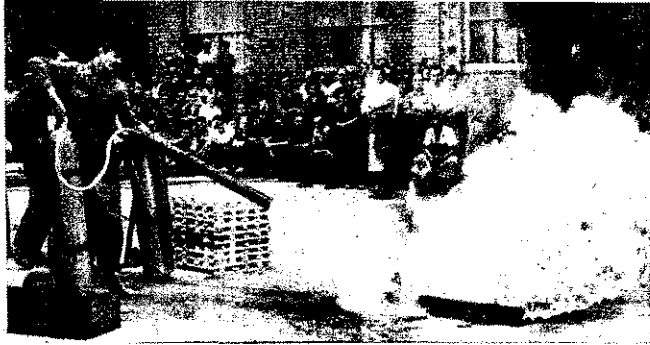
Hiába minden, a 400-as nem veszi fel a vizet. Pedig mit el nem követtek, hogy sikerüljön a „beavatkozás”...

A végén már így próbálkoztak a kocsifecskendővel, de az „egytagú nyomólegénység” nem győzte vízzel és energiával...

Az a bizonyos kút, amelyikről a riportban szó esett, s amelyet azért mutatunk be, hogy másutt ilyen megoldást ne készítsenek...

Két pillanatkép a Klement Gottwald Villamossági Gyárban megrendezett — oktató — légű — tűzoltási bemutató gyakorlatról

Gyors „örségváltás”

A tiszafüredi alosztály megszűnésével egyidejűleg újból életre kelt a községi önkéntes tűzoltótestület. Az újjászervezett önkéntes kollektíva létszáma már most százon felül van, de tervezik, hogy még további erőket mozgósítanak. A gyors és eredményes szervezőmunka elsősorban Mató Imre önkéntes parancsnok nevéhez fűződik, amellyel sokat segített a járási és a községi tanács is, valamint az a körülmény, hogy a BM, az OTP és a községi tanács 16—16 öltöny egyenruhát biztosított az újjászervezett testületnek. (Csörgő Sándor tű. fhdy. leveléből.)

nyújtott ízelítőt az érdeklődőknek. A bemutatót a gyár tűzrendészeti szervei és önkéntes tűzoltói szervezték, de közreműködtek a Tűzoltókészüléket Gyártó Vállalat dolgozói is.

112 ezer forintos megtakarítás

Ennyit eredményezett a zalaegerszegi alosztály kollektívájának nagyszabású társadalmi

kiküszöbölését például a testvérszervek beosztottjai is rendszeresen ellenőrzik. Igen szép példáját mutatta az együtműködésének az a nyolc karhatalmista és négy rendőr elvtárs is, akik a várföldi tüzeset alkalmával nemcsak a kigyulladt szerfás istálló tüzének lokalizálásában segédkeztek, hanem derekasan kivették részüket az állatállomány kimentéséből és az istálló melletti terményrak-

Vörös Csillag Tsz gabona ből 10 holdat learatnak. Lásukat teljesítették s a kapott ellenszolgáltatás fennállásával egy jól sikerült tóni kirándulást rendezte

A balassagyarmati al-tűzoltói ez év első felét sebb-nagyobb házi munkáknál több mint 15 ezer forintos takarítást értek el, emellett épülő új iskola felújítását is.

A gyöngyösi és a járási területén — az aratási időszakában — a tűz nem keletkezett. A tűzkármentes beárterelés nagymértékben az önkéntes tűzoltók lelkiismeretességének érdeme.

Hasonlóan kedvező eredményeket a helyzeti a tűzesetek során is, ahol egy — méretű — kombájnszalmát kívülről nagyobb károsítást szenvedett el.

Közlemény

Az 1961-ben meghirdetett regény pályázatra beküldött pályaművek értékelése zöndött.

I. és II. díjra alkalmas pályamű nem érkezett be.

A III. díjat (3000 Ft) nyert a „Betörés” c. pályaműve Müller Ferenc r. fhdy sorompó” c. pályaműve nyerte.

A „Gagarin” jellegű pályamű szerzője jelentkezzen a pályaműnyilvános és Módszertani tályon.

BM Tanulmányi és Módszertani

A tűzoltóélet hírei

Ugyancsak újjászerveződött a törökszentmiklósi testület is. Létszáma jelenleg 70 fő körül mozog, s a tagság mintegy 50 százaléka ktsz-dolgozó. A testület alakuló közgyűlése elhatározta, hogy amíg a tagság el nem sajátítja a legalapvetőbb tűzoltó ismereteket, addig heti kétórás foglalkozásokat alkalmaznak. Nagy örömet okozott az önkéntesek körében, hogy a BM OTP 15 öltöny, a városi tanács pedig 16 öltöny egyenruhával, 30 sapkával és derékszíjjal, valamint 7 overállal „kedveskedett” a tagságnak. (Györffy István tű. fhdy. leveléből.)

munkája. A többnyire szabadnapból végzett építkezési, festési és szerelési munkálatok során kikövezték a laktanya udvarát, felépítettek egy gépkocsiszínt, garázsleválasztást végeztek, továbbá kiépítettek egy — a tololétra és a habkészlet — tárolására alkalmas helyet.

A nagyszabású belső munka mellett részt vállaltak a városrendezési munkálatokból is, és mintegy 150 köbméter föld ki-termelésével vállalatukat csaknem négyszeresen túlteljesítették. A kollektív munkából az alosztály valamennyi tagja kivette a részét, de különösen Németh, Takács, Nagy, Varga, Polgár és Guzmits elvtársak jeleskedtek. (Hajas Gyula tű. szds. leveléből.)

tár megvédéséből is. (Stropka János tű. őrm., Bázakerettye.)

70 esztendeje

A szárföldi önkéntes testület nemrégiben ünnepelte megalakulásának 70. évfordulóját. A jubileum alkalmából a járási tanács öt önkéntest pénzzutalomban részesített. Az ünnepségre meghívott veteránok közül dicsőre oklevéllel tüntették ki Péntek Sándor és Péntek Géza elvtársat, akik negyven esztendőn át aktív tagjai voltak a testületnek. (Böcskei József tű. őrm., Kapuvár.)

Mintegy ezer dolgozó

tekintette meg a Klement Gottwald Villamossági Gyár nemrégiben megrendezett tűzoltási bemutatóját. A jól sikerült bemutató elsősorban a gázzal, vegyi- és léghabbal, továbbá a vízzel, szénsavhóval és a porral (hidrofob) oltó készülékek működéséről és alkalmazásáról

Tűzoltók, rendőrök, karhatalmisták...

A letenyei járásban már eddig is szép eredményeket hozott a belügyi szervek dolgozóinak kölcsönös együttműködése. A tűzrendészeti szabálytalanságok

INNEN-ONNAN

Az abonyi Új Világ Tsz-ben — a járásban elsőként — termelőszövetkezeti női önkéntes tűzoltóraj alakult. A raj tagjai már most tanulnak és gyakorlatoznak, készülnek a jövő évi versenyekre.

A vízvári önkéntes testület tagjai vállalták, hogy a helybeli

KÉPES VILÁGHÍRADÓ — KÉPES VILÁGHÍRADÓ — KÉPES VILÁGHÍRADÓ — KÉPES VILÁGHÍRADÓ — KÉPES VILÁGHÍRADÓ

A Baranya megyei győztes röplabda csapata átveszi a versenydíjakat

A röplabdabajnokság 2. helyezettje: Tüzoltóság

Sport

Első: Baranya megye

Budapesten került megrendezésre az állami tüzoltóság évi röplabdabajnokságának országos döntője. A mindössze izgalmas és látványos mérkőzéseken ezúttal a Baranya megyeiek bizonyultak a legjobbnak, s ragyogó játékosukkal megszaktították a rekordot — immár három éves egemoniáját.

Országos verseny végmenye:	
Baranya	8 p
Borsod	6 p
Veszprém	4 p
Budapest	2 p
Bács-Kiskun	— p

Pontversenyben ötödik

Augusztus 19-én — Miskolcán — rendezték meg az országos úszóbajnokság döntőjét. A meglehetősen erős

MAGYAR TÜZOLTÓ

Magyar tüzoltóság folyóirata. Szerkesztő: Beszteri Lajos tüzoltószázados. Szerkesztőség: V. József Attila u. 2-4. Telefon: 121-710. Kiadja a BM Országos Tüzrendészeti Parancsnokság. Főszerkesztő: Dr. Micskó Rudolf. Terjesztő: Magyar Posta.

5/2 — Zrínyi Nyomda, Budapest

mezőnyben a tüzoltó résztvevők közül elsősorban *Veszeli Alma* (mellúszásban negyedik) és *Prókai Éva* (gyorsúszásban negyedik), valamint *Farkas Aranka* (mellúszásban hatodik) ért el említésre méltó eredményt.

Pontversenyben a karhatalmisták szerezték meg az elsőséget (52 pont) a HÖR versenyzői (51 pont) előtt, míg a tüzoltóság 7 ponttal az 5. helyen végzett.

Csapatban második

Lezajlott a kerékpár-bajnokság országos döntője is. A bécsi országúton — 50 km-es távon — megrendezett versenyen jól szerepeltek a tüzoltó kerékpárosok is. Az egyéni versenyben *Szabó István* az 5., *Pálinkás András* a 6., *Ótvös János* a 8., *Kiss Antal* pedig a 9. helyen végzett. Idejük 1:30,10 volt.

A csapatversenyt a Karhatalom versenyzői nyerték. A tüzoltóság I. csapata (*Pálinkás, Ótvös, Szabó, Kiss és Szarvas*) a második helyen végzett a HÖR I. csapata előtt. A tüzoltóság II. csapata a 6. lett.

Sakk és röplabda

Izgalmas röplabda mérkőzést zajlott le augusztus 6-án a nagykanizsai alosztály és a város környékén ideiglenesen állomásozó szovjet alakulat csapata között. A mérkőzést a szovjet elvtársak nyerték meg 2:1 arányban; a visszavágó mérkőzésre a közeljövőben kerül sor.

Az alosztályon nagy közkedveltségnek örvend a sakk is. A sakkozók legutóbb pl. a honvédség versenyzőivel mérték össze erejüket, s jó játékkal az első három helyet megszerezték.

Hajrá, Tüzoltók!

Rajongok a labdarúgásért, jó magam játékvezető is vagyok, s éppen ezért nagy örömmel olvastam, hogy a Budapesti Tüzoltó Dózsa az I. osztályban nyújtott ragyogó szereplésével feljutott az NB III-ba. Jóleső érzéssel értesültem ugyanakkor, hogy csapatunk nagyszerű játékkal két vállra fektette az általában is ismert és igen jó képességűnek tartott Debreceni Honvéd csapatát. Bizom abban, hogy újonc NB III-as csapatunk tovább folytatja sikeres szereplését, s ígérem, hogy ezután fo-

kozott figyelemmel kísérem játékaikat, ha környékünkön játszanak — elvtársaimmal együtt — mérkőzéseiket is meglátogatom.

Kiss Gyula t. ftórm.
Kazinebarcika

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT

Véget ért a BM-röplabdabajnokság — Pécsen megrendezett országos döntője. A döntő végeredménye:

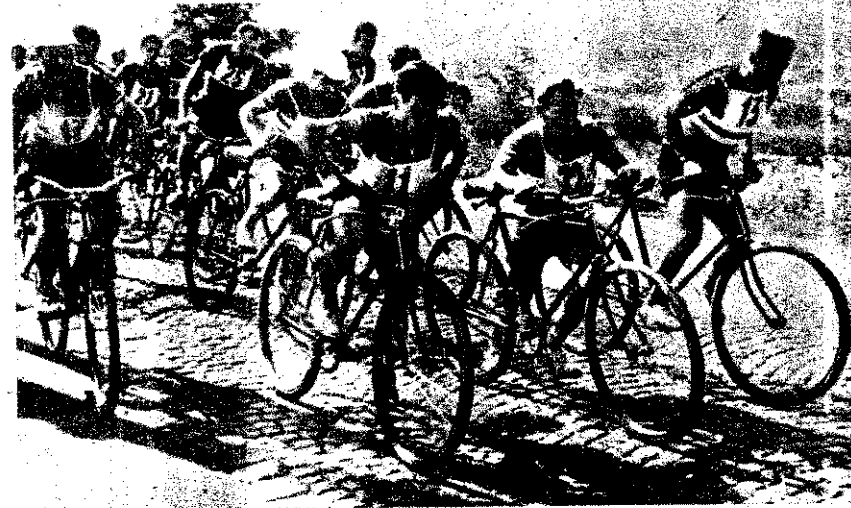
Férfiak:

1. Karhatalom	10 pont
2. Tüzoltóság	6 pont
3. BM II.	6 pont

Nők:

1. Rendőrség	6 pont
2. BM II.	4 pont
3. Tüzoltóság	2 pont

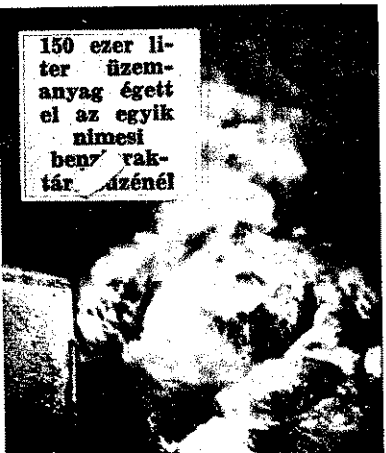
Indul a kerékpárosbajnokság döntőjének rajta

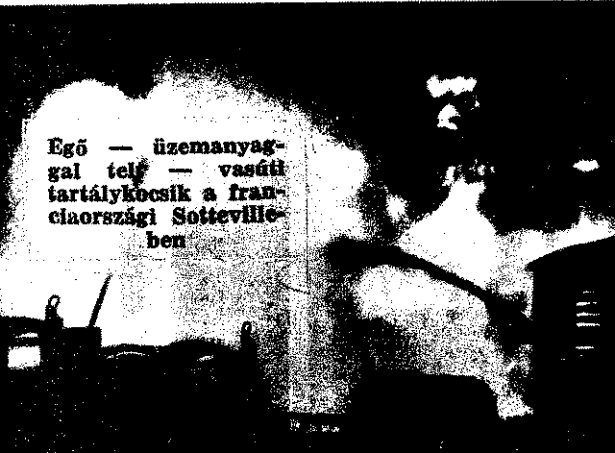
VILÁGHÍRADÓ — KÉPES VILÁGHÍRADÓ — KÉPES VILÁGHÍRADÓ — KÉPES VILÁGHÍRADÓ — KÉPES VILÁGHÍRADÓ — KÉPES VILÁGHÍRADÓ

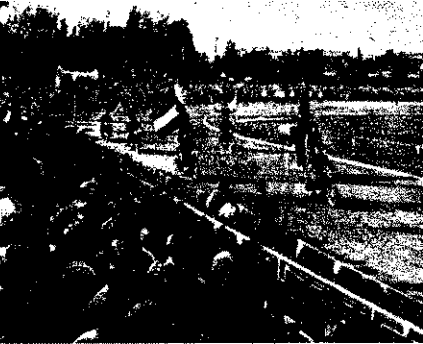
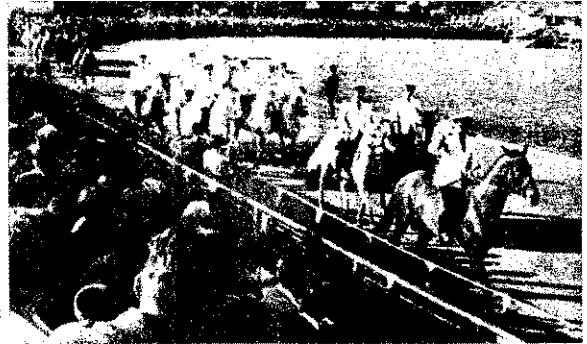
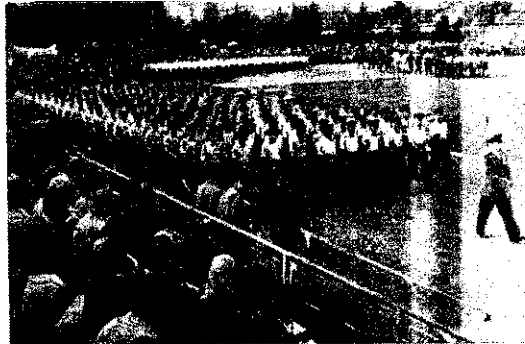

150 ezer liter üzemanyag égett el az egyik német benzinkútjánál

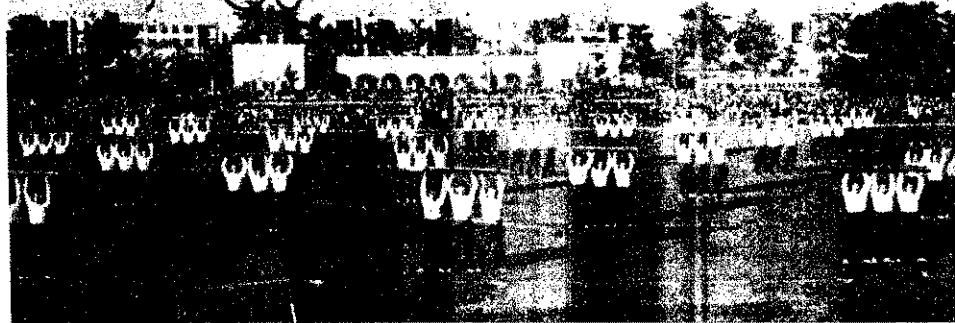
Egő — üzemanyaggal teli — vasúti tartálykocsik a franciaországi Sotteville-ben

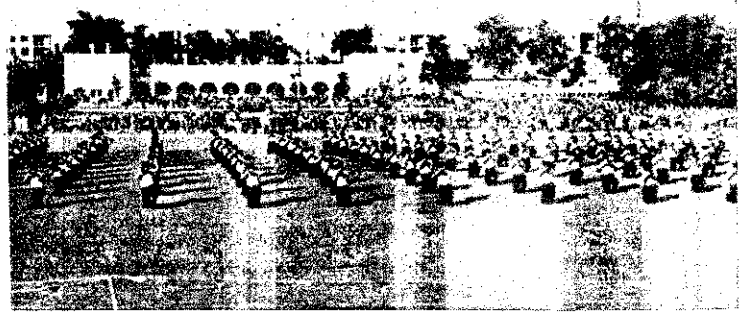

A jól sikerült díszbemutató a résztvevők látványos felvonulásával kezdődött

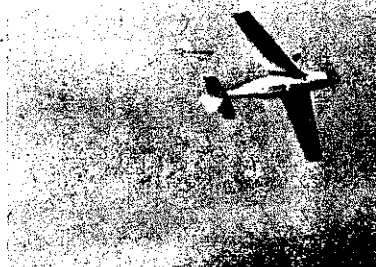
A barátság jegyében

A nagyszámú közönség mindvégig érdeklődő figyelt a gazdag és változatos programot

Augusztus 20-án rendezték meg Sztálinvárosban a belügyi szervek és a sztálinvárosi sportolók nagyszabású – közös sportbemutatóját. A mindvégig látványos és izgalmas bővelkedő díszbemutatót az érdeklődők ezrei kísérték feszült figyelemmel. Ez a bemutató is ismételt tanúbizonyságot tett a belügyi dolgozók sokoldalú felkészültségéről s nagyszerűen dokumentálta azt a szoros kapcsolatot, amely a BM szerveit és a dolgozó tömegeket évről évre mind mélyebben egymáshoz fűzi.

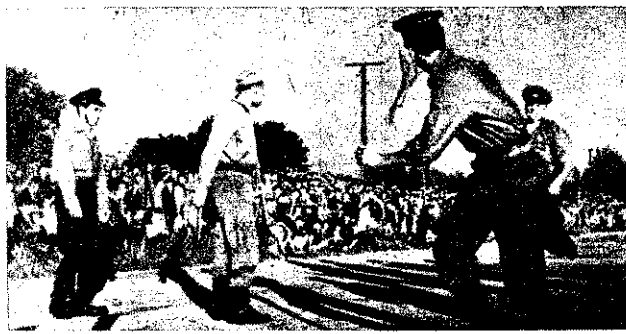
A „legizgalmasabb” műsor részét képezi a repülés a légvonalak között

Erőt és fegyelmet sugárzott az alapfokú rendőriskola hallgatóinak fegyveres tornagyakorlata

Sokszor csattant fel a taps az Újpesti Dózsa és a Sztálinvárosi Kohász gála-, illetve cselgáncs-bemutatóin is

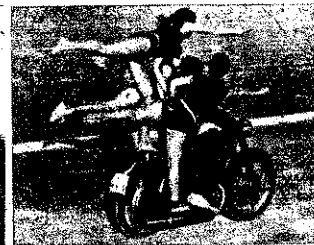
Váltak a res váltófutó résztvevői

Felejthetetlen élményt nyújtott a lovas- és a cselgáncs-bemutató

... valamint a kutyák és a gyerekek részvételével

A gyakorlatiasság jegyében

(Riport a 14-15. oldalán)

N. Sz. Hruscsov, szovjet miniszterelnök fogadta a Szovjetunióban látogatást tett Osvaldo Dorticos Torradot, a Kubai Köztársaság elnökét

Londonban a dolgozók tüszereit tiltották az atomfegyverkezés ellen. Képünkön: a rendőrség elvisz egy tüntetőt

Az NDK-ban fiatalok ezrei jelentkeztek a szocialista hazá védelmére. Képünkön: gyermekek virággal köszöntik az esküt tett katonákat

A Krasznojá Zvezda felvétele az egyik ballisztikus rakéta startjáról

Bulgária nem ünnepeit, a szovjet forradalmat 17. díulóját. Képmotorizál: gyfelvonulása a díj/szemlé.

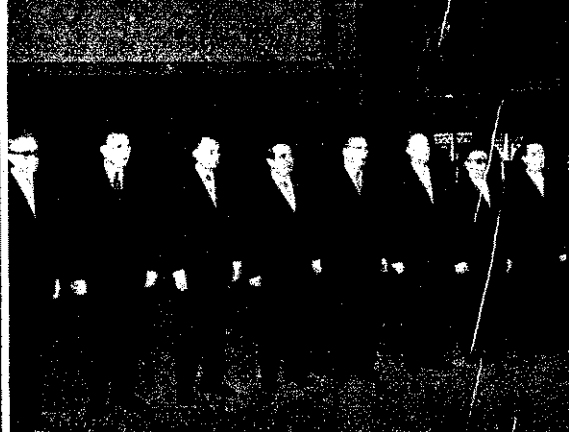

Gromiko és Rusk előtanácskozás New Yorkban

A Thälmann utcai lakótelep átadásán elhelyezett modern vonali mázongát és aszfaltot. Nagy népszerűségnek örvendő a gyerekek körében

Egy hónap ESEMÉNYEIBŐL

A kormány újonnan kinevezett tagjainak féle. A képen balról jobbra: Péter János, Pénos, Blazku Béla, Apró Antal, dr. Münnich, Kádár János, Kállai Gyula, Fock Jenő, Ill. Ajtay Miklós és Kiss Árpád elvtársak

A hazánkban tartózkodott M. R. Desai indiai ügyminiszter megtekintette Budapest nevezetű Képünkön: az indiai vendégek az éjjel-csemoge-üzletben

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának és a Hazafias Népfront Országos Tanácsa elnökségének együttes javaslatára felmentette Biszku Béla elvtársat a belügyminiszteri tisztég alól és kinevezte miniszteri elők helyettesnek. Ugyanakkor Papp János elvtársat, a Veszprém megyei pártbizottság első titkárát, országgyűlési képviselőt belügyminiszternek kinevezte.

Papp János elvtárs 1925-ben munkáscsaládból született Kaposvárott. Szegeden, a felszabadulás évében fejezte be tanulmányait a vegyipari középiskolában. Vegyszer-technikusként került 1946-ban az Ajkai Erőműbe, ahol vezető szerepet töltött be az ifjúsági mozgalomban és itt lett a párt tagja. 1948-tól több mint hét évig volt a Veszprém megyei pártbizottság ipari és közlekedési osztályának vezetője. Közben elvégezte a kétéves pártiskolát. 1956 november elejétől a Veszprém megyei pártbizottság első titkára, 1958-tól országgyűlési képviselő. Az MSZMP VII. kongresszusán a Központi Bizottság tagjává választották.

A Fegyveres Erők Napja alkalmából szeretettel köszöntjük a Magyar Néphadsereg, a Belügyminisztérium és a Munkásörség valamennyi alakulatát!

Vezetőségválasztás előtt

Párt-alapszervezeteinkben rövidesen megkezdődnek a vezetőségválasztó taggyűlések. E fontos politikai és szervezeti feladat nagy felelősséget ró a párt-alapszervezetekre, a pártvezetőségekre, az aktívákra és minden kommunistára egyaránt. Nem vitás, hogy eredményes végrehajtása a taggyűlések jó előkészítésétől s az előkészítő munka politikai tartalmától függ.

Az alapszervezeti vezetőségek újjáavasztására való felkészülés elsősorban azt jelenti, hogy összegezzük eddigi munkánkat, elemezzük az eredményeket és a hibákat s azt, hogy mennyire sikerült előbbrejutni a VII. kongresszus határozatainak végrehajtásában, a Belügyminisztérium — s ezen belül a tűzrendészet — munkájára, feladataira hozott párthatározatok megvalósításában. Ehhez természetesen elsősorban a vezetőségek, de ezen túl valamennyi kommunista aktív politikai elemző munkájára szükség van.

Párt-alapszervezeteink munkája elválaszthatatlanul összefügg a tűzrendészeti szervek előtt álló politikai és szakmai feladatokkal. Így természetes, hogy a pártmunka eredményeit csak az állomány politikai és szakmai felkészültségének, a katonai és a pártfegyelem alakulásának, a szolgálat ellátásának, valamint az adott terület megelőző és mentő tűzrendészeti helyzetének összefüggésében lehet és kell is vizsgálunk. A vizsgálat viszont sokoldalú és alapos munkát igényel, amelyet a vezetőség önmagában nem tud végrehajtani. Ezért kell tanácskoznunk — már az előkészítő munka során — az aktívakkal s valamennyi párttaggal. Azzal a tudattal kell folytatnunk e munkát, hogy a vezetőségválasztás eredményessége nemcsak a párttagság belső ügye, hanem az adott egység egész állományáé — s végső soron az egész tűzoltóságé.

E megállapítás helyességét a gyakorlati élet számtalanszor igazolta. Amikor fokoztuk a politikai munkát, mind eredményesebb lett a szakmai munka is. Tapasztalhattuk ezt a két év előtti vezetőségválasztásokat követő időszakban. Párt-alapszervezeteink többsége megerősödött, javult a politikai és a szakmai munka, növekedett a párt-alapszervezetek önállósága és tekintélye. De vitathatatlanul eredményesebb a parancsnokok és a pártvezetőségek együttműködése is. Fontos szerepe volt ebben a Központi Bizottság Titkársága 1958. április 24-i határozatának, amely elvileg tisztázta az együttműködés szükségességét, továbbá a pártvezetőségek jogait és köteleseit. Az azóta eltelt idő megmutatta, hogy az együttműködés csak akkor lehet jó, ha a parancsnok és a párttitkár kapcsolata elvi alapon nyugszik. Több egységünknel éppen ennek a hiánya volt az egyik kerékkötője a pártmunka eredményességének és hatékonyságának. Sok helyen meg hiányzik a megfelelő elemző bírálat és önbírálat, s ha van is, nem követi a hibák kijavítása. Pedig ha csak vitatkozunk, azonban a politikai és szakmai munka nem megy előre, akkor a legjobb határozat s a legjobb döntés is csak pusztá formalitás marad. Sajnos, ilyen jelenséggel több alapszervezetünknel találkozhatunk.

Az alapszervezetek két évi munkája feltétlenül módot ad arra, hogy a közeljövőben sorra kerülő vezetőségválasztó taggyűléseken a vezetőségek számot adjanak arról, mennyire jutottak előre, s melyek a legfőbb problémák és hogyan kell tovább haladni.

A Központi Bizottság legutóbbi határozata megszabta a II. Ötéves Terv legfőbb előirányzatait, s egyben felvázolta az előttünk álló hatalmas munka körvonalait. A taggyűlések feladata most éppen ezért az, hogy gondosan megvizsgálják, mit kell tenni az alosztályokon, az örsökön, hogy e célkitűzések megvalósítását — a tűzrendészet eszközeivel — minél eredményesebben segíthessük. A vezetőség újjáavasztására való felkészülésnek tehát jelentkeznie kell az állomány erkölcsi-politikai egységének tovább erősödésében, a szakmai munka minőségi javulásában és a felelősségérzet növekedésében. Úgy gondoljuk, ennek a feltételre adva vannak. Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy mind nagyobb érdeklődés tapasztalható a nemzetközi politikai események, a belpolitikai kérdések s a párt általános politikája iránt.

Állományunk bizonyára megérti, hogy a szakmai munka jó elvégzése elképzelhetetlen, ha nem tájékozódunk a nemzetközi és a belpolitikai eseményekről. Ezt az aktivitást kell továbbfejlesztelnünk a felkészülés során, majd a választások után — s akkor alapszervezeteink munkája valóban eredményes lesz.

A marxizmus - leninizmus

Az erkölcsi nevelés jelentősége hazánkban - ma

A szocializmus építésében nagy sikereket érünk el, s ezek nyomán javul népünk anyagi és kulturális helyzete. Az eredmények azonban nem csak ebben mutatkoznak. Egyre több jelét látjuk annak is, hogy kibontakozóban van a dolgozók szocialista gondolkozása is. Örvendetesen változik az emberek magatartása, s ez nemcsak munkahelyükön nyilvánul meg, hanem a szocialista együttélés szabályainak betartásában, a társadalom és az egymás iránti felelősségérzet növekedésében is. Sok millió óráat tesz ki pl. az a munka, amit emberek ezrei végeztek — közvetlen egyéni érdekük kielégítése nélkül — a köz javára. Gondoljunk csak néhány megtörtént esetre: a Mátra egyik kis falujából elveszett egy — az erdőben játszadózó — kislgyerek és öt falu népe kereste. — Egyedül álló, beteg idős emberek segítenek a szomszédok, és felváltva gondozzák. Az ilyen esetek mind-megannyi jelei annak, hogy hazánkban nemcsak új társadalom épül, hanem egy új embertípus is kialakulóban van.

Mindaz megnöveli a párt felelősségét, hogy minél jobban segítse a kommunista erkölcs kialakulását. Mind több embernek kell éreznie, hogy felelős a társadalom egészéért, a közösségért, és fontos, hogy mind többen legyenek olyanok, akik felelősek a régi társadalom szokásai és erkölcsi eltein. Olyan közvéleménynek kell kialakulnia, amely elítéli a társadalomnak kárt okozó cselekményeket, az anyagiasságot, a korrupciót, a karrierizmust, az egyéni érdeknek a közösség sérelmére való kielégítését. Az élet maga követeli tehát, hogy az erkölcsi nevelés kérdéseivel is többet foglalkozzunk. Ennek a problémának a fontosságát növeli az is, hogy az ideológiát harcban ellenségeink a kommunizmus eszméinek rágalmozását állítják előtérbe. S ezen belül is „előkelő helyet” foglal el az a rágalom, hogy a kommunisták tagadják az erkölcsi csőt. A társadalmunk átalakulásával velejáró sajátosságát ugyanis — hogy az erkölcsi fejlődés lassabb a gazdasági és politikai fejlődésénél, és ezért még sokszor tájékozunk a régi erkölcs megnyilvánulásával — úgy állítják be, mint a szocialista társadalom erkölcsiellenességét.

Kétségtelen, hogy ezek a rágalomok sok becsületese dolgozóra is hatással vannak. Akadnak sokan, akik magukénak érzik ugyan a szocializmust, s támogatják pártunk és kormányunk politikáját, de az erkölcsi kérdések tekintetében mélyen él még bennük a régi nevelés, és viszolyognak, ha a kommunisták bírálják a régi erkölcsi nézeteket, köztük a valláserkölcsiöt. Indokolatlan félelem ébred bennük, hogy az erkölcsiöt vesszük el tőlük. Márpedig a kommunisták nem az erkölcsiöt tagadják, hanem a burzsoá erkölcs megnyilvánulásait és eszméit és azt, hogy vannak istentől eredő örök erkölcsi elvek és normák.

A munkásosztálynak van erkölcsi — a kommunista erkölcs —, s büszkén állíthatjuk, hogy ez magasabbrendű minden megelőzőleg kialakult erkölcsnél. A kommunista erkölcs a burzsoá rend megdöntéséért és a szocializmus építéséért folyó harcban alakul ki. De nem egyszerűen kísérője az átalakulásnak, hanem egyben fegyver is az újért való harcban. A kommunista tudatosságának része az erkölcsi tudatosság — és minél szélesebb rétegeket fog át, annál inkább gyorsítja építőmunkánkat.

Az erkölcs fogalma

Az erkölcs nem illemszabályok gyűjteménye, mint azt sokan tévesen gondolják,

és nem is csak a férfi és a nő egymáshoz való viszonya tartozik az erkölcs fogalmkörébe. Az erkölcs azoknak a történelmileg változó normáknak, magatartási szabályoknak és elveknek az összessége, amelyek az egyes emberek egymáshoz és a társadalomhoz — az osztálytársadalomhoz a saját és a szembenálló osztályhoz — való viszonyát szabályozzák.

Ha ezt a meghatározást részletesebben vizsgáljuk, akkor azonnal kiderül, hogy az erkölcs egyrészt társadalmi viszony a gyakorlatban, az emberek közti kapcsolat ideológiai és érzelmi formáiban — mint pl. a jó állampolgár, a jó családapa vagy a jó barát. Másrészt ezeknek a kapcsolatoknak eszmei visszatükröződései. Pl. nézetek arról, hogy ki tekinthető jó állampolgárnak, jó családapának, jó barátnak. Kiténik az is, hogy maga az erkölcs általános, ami azt jelenti, hogy amióta az emberiség kialakult, megvan, és amíg emberiség lesz, erkölcs is lesz. A magatartási szabályok, normák és az ezeket tükröző elvek tartalma azonban változik a társadalom előrehaladásával, és az osztálytársadalmakban az ellentétes osztályoknak is mások és mások az erkölcsi elvei és normái. Az előző példánál maradva: arról, hogy ki tekinthető jó állampolgárnak, más volt a nézet a feudalizmusban, mint a rabszolgatartó társadalomban, és más ma a szocializmusban, mint volt a kapitalizmusban. Másként vélekednek erről a tőkés és másként a munkások.

Az erkölcsi normák, magatartási szabályok betartását a közvélemény ereje biztosítja, nem pedig az állam kényszerítő ereje — amint azt a jogi normáknál látjuk. Az erkölcsi közvélemény a magatartás értékelésében az adott társadalomnak a jóról, a rosszról, a kötelességről stb. vallott felfogását érvényesíti. Ezekben sűrűsödik a társadalmi érdek, az osztályérdek. A politikai érdek alkotja az alapvető normák kiindulópontját. Ez azt is jelenti, hogy nincs a politika fölött álló erkölcs — bár az erkölcsnek viszonylagos önállósága van. Az erkölcs soha nem jelenik meg önmagában. A lelkiismeret szava nem más, mint az osztályérdekkel való tudatos azonosulás fokmérője. A közvélemény erkölcsi ítélete hatással van az egyes ember cselekvésére, befolyásolja azt. A nyilvánosság is erős hatással van az emberekre. A közvélemény tehát erkölcsi hatalom: lehet előrevívó hatása, de lehet gátló erő is, sőt egészen embertelen is (pl. az USA déli államaiban a négerüldözés).

Az erkölcs társadalmi termék

Az erkölcs abból a szükségletből keletkezett az emberré válás korában, hogy a primitív közösség, az őshorda tagjainak együttélését biztosítsák. Az emberré válásban a termelőmunkának van alapvető szerepe. A munka azonban mindig társadalmi munka, s azt az emberek nem mint egymástól különálló, önmagukra utalt egyének végzik. Az emberré válás kezdeti időszakában ennek a munkaeszközök fejletlensége az oka. A gyengeség fokozott együttműködést követelt, s az egymásra utaltság szerepe az eszközök primitív volta

miatt volt nagy. (Később a munkamegtérítés bonyolulttá válására vezethető vissza.)

Már a primitív őshorda tagjai számára meghatározották, hogy mi a jó és mi a rossz, mi az ami árt, mi az ami használ a közösségnek. Természetesen, hogy azok a magatartási szabályok és normák, amelyek a közösség érdekében voltak, nagyon primitív elemi jellegűek voltak. Egyik-másik mai embert meg is botránkoztatja a termelés alacsonyabb foka miatt az őshorda a magatehetetlenek megölése vagy a portos házasság). De ezek bizonyos körülményekben teljesen megfeleltek a társadalom fejlettségi fokának, és erkölcsösnek számítottak. Később, a termelés fejlődésével az őregek megölését felváltotta az őregek telete stb., s ez a változások következtében szintén természetes volt.

Az osztálytársadalom kialakulásával az erkölcsi felfogás és a magatartási szabályok jellege ismét változott. Bonyolult normák alakultak ki, s az ellentétes osztályok érdekei s a harc közöttük az erkölcsi felfogásban is különbségek kialakulását okozták. Sőt, a magántulajdon alapú társadalmakban olyan erkölcsi normák alakultak ki, amelyek növekedésük tekintetben (pl. jellemformálás) visszafelé jelentettek az őstársadalomhoz képest. Ittsük csak egymás mellé pl. egy kelta kultúrától nem megfertőzött amerikai indián és egy amerikai tőkés jelöltét, mindjárt láthatóvá válik a különbség a tőkés javára.

Minden társadalomban megfogalmazódnak olyan, ún. elemi normák, amelyek a társadalom tagjai együttélésének feltételeire hivatva (pl. a közösség bűnözők eltiltése erkölcsi elve, a „Ne öl!”), a „Ne lopj!” elve stb.). De a kizsákmányolás viszonyainak objektív akadályai ezeket a normákat betartásának. Ha nagyszóronról van szó, a kizsákmányoló a közönséges, mindenki által eltiltett cselekményektől sem riadnak vissza.

Az osztálytársadalmakban is a népi erkölcs az őrzői az elemi normáknak. A kizsákmányoló elleni harcban alakulnak azok a jellemek, amelyek példaképpé válnak az utódoknak is. Az erkölcs fejlődés hordozója a néptömegek harcában jutnak kifejezésre az új erkölcsi elvek is. A rabszolgázadások, a jobb felkelések szükséges elemei az elnyert teljes személyi függőségéből való szabadulást folyó harcnak. Később a munkásosztály harcának eredményeként megvalósul a teljes felszabadulás. A kizsákmányoló hatalomrajutásával a társadalom érdekeit kifejező erkölcsi elemi normák megvalósulásának.

Mi határozza meg az erkölcs

Az erkölcs társadalmi formánként alakul — mint az előzőkből is láttuk. A rabszolgatartó társadalomban a rabszolgák nem vették emberszámba, s a teljes személyi függőség mindenki kiterjedését jelentő volt. A rabszolgatartók ezt az erkölcsiöt vallották. Sőt, legnagyobb gátló erő is „beszélő szerszámnak” tartották a rabszolgát. A kapitalizmusban már az erkölcs fogalmazzák a személyes szabadságot

az erkölcsről

emberek elidegeníthetetlen jogának jeltik ki. Ebben a ténnyben sok egyéb mellett az erkölcsi felfogás fejlődése kifejezésre jut.

A kapitalizmusban is más a tőkés és a munkás erkölcsje. A munkás érzi a kihasználást és elnyomás terhét és azt, hogy élete nem személyes szabadságról szóló burzsoá nézetek szerint alakul. Harcol tehát szabadsága tényleges megvalósulásáért. A szocializmus építése idején, aki magának érzi ezt a rendszert, elítéli a társadalmi tulajdon megkárosítottát. De ez az ember 20 évvel ezelőtt még kapitalista társadalomban élt, erkölcsi felfogására tehát az nyomta rá a bélyegét. Mi az oka a változásnak? Röviden: a társadalom anyagi életviszonyaiban beállt változások. Ebből is kiderül, hogy az erkölcsöt mindig a társadalom anyagi életviszonyai határozzák meg.

A társadalom fejlődik, új termelési viszonyok jönnek létre, vagyis megváltoztak az emberek egymáshoz való viszonya. És ebben a tulajdonviszonyok alakulása a döntő gondolkodásmódot végső fokon az anyagi viszonyok határozzák meg. Osztálytársadalomban, ahol az emberek közti viszony uralkodás és alávetettség jellegét ölti, ellentétes helyzet szüli az ellentétes gondolkodásmódot. Egy munkás pl. nem tartja tőkésével egyformán erkölcsösnek a kihasználást. De számos más példával is isztrálhatnánk ezt a megállapítást.

Az elmondottakból fontos következtetést kell levonnunk. Az élet minden ténye azt igazolja, hogy nincsenek örök erkölcsi elvek és normák. Hamis az a vallási tétel, hogy „elméletleg erkölcs és istenség el nem választható”. Az erkölcs ugyanis nem társadalmi kívüli képződmény, s nincsenek olyan elvek és normák, amelyek minden társadalomra érvényesek lennének. A vallás erkölcs az őstársadalomban jött létre, és mindig olyan formát öltött, amilyenre a társadalom fejlődése kiformálta. Az osztálytársadalomban pl. a kereszténység is azt hirdette, hogy a gazdagok és szegények különbsége istentől ered, ezért az ellen nem szabad harcolni. Hamis az a nézet is, hogy az erkölcs az „egyetemes emberi” kifejezése. A tény az, hogy az egyetemes emberi érdekek, amíg osztályok vannak, azok érdekeiben jutnak kifejezésre. Éppen ezért egyetemes emberi erkölcs csak a kommunizmusban lesz, mert akkor nem lesznek osztályok.

Vannak, akik humanistának tartják magukat. S mivel a humanizmus az emberiséget, emberségességet jelenti, és ők azok annak lenni, elvből elvetik az erőszakot, minden erőszakos cselekedetet erkölcsileg elítélnék. Ez azonban rendkívül káros felfogás, mert erőszakot alkalmaztak a második világháborúban a fasiszta hatalmak, így a világot leigázzák, de ugyanakkor ők az erőszak volt szükség terveik megakadályozására is. Erőszakot alkalmaztak a francia imperialisták az algériai nép leállítására, és magától értetődően harcolt abadságáért az algériai nép is — s ez nem lehet egyformán elítélési valami vélt egyetemes” emberségesség nevében, hiszen éppen az emberség érdekei követelik meg a rabló, imperialista törekvések elleni harcot. Nemrég a Szovjetunió kormánya leplezte az atomhalál-övezettel kapcsolatos katonai szövetségi cinkus, tömeggyilkos terveit. Joggal vetődik fel a kérdés: Segít-e tervek végrehajtásának megakadályozásában valami jámbor elítélés? Nyilvánvaló, hogy nem! Éppen ezért az imperialistákat is kell kényszeríteni arra, hogy terveikről mondjanak.

Elemi erkölcsi norma az öregek tisztelése. S vannak „széplelkek”, akik szerint ezt osztálykülönbség nélkül betartják az emberek. Ha pl. egy öregkorú elesik az utcán, bármelyik osztályhoz tartozó ember felemeli. De kérdezzük csak meg az ilyenről, hogy ha az USA déli államaiban vagy a Dél-afrikai Unióban elesik egy öreg néger, vajon felemeli-e egy „fehér ember” — és rögtön nyilvánvalóvá válik a tétel hamissága. Vagy nézzünk egy másik példát. A katonai szolgálatot minden állam hazafias kötelességként tartja nyilván, és nemcsak bünteti a katonaszökevényeket, de az erkölcsi elítélésüket is követeli. Ezt sem lehet azonban valami elvont, osztályok feletti erkölcsből levezetve kezelni. Ha például egy imperialista, rabló hadseregéből szökik meg valaki — mert nem akarja életét kockára tenni a monopolizáció érdekeiért —, azt nem lehet ugyanúgy elítélni erkölcsileg, mint azt, aki a dolgozó nép hazáját védő hadseregéből szökik meg. Az imperialistáknak persze erről éppen ellenkező a véleményük. Ezek a példák — és még sokat sorolhatnánk fel ilyeneket — mind-mind cáfolják az „örök” és „változatlan” erkölcsi elvekről és normákról szóló nézeteket — akár a papok terjesztik azokat, akár mások.

Mi az erkölcs társadalmi szerepe?

Amikor a marxisták hangsúlyozzák, hogy az emberek gondolkodásmódját az életmód határozza meg, ezzel nem akarják lebecsülni vagy tagadni a tudat szerepét. A tudat nem egyszerűen kísérője a társadalmi változásoknak. A létrejött különböző eszmék, erkölcsi felfogások — ha az emberek tudatába jutnak — befolyásolják cselekvésüket. A tudat tehát visszahat az életviszonyok kialakítására: vagy gyorsítja, vagy lassítja a társadalom fejlődését. A haladó osztályok erkölcsje ösztönöz a reakció elleni harcra a társadalom előrehaladása érdekében, a reakciós osztályok erkölcsje viszont fékezi a fejlődést. De akár így, akár úgy, mindig van szerepe — ha már létrejött.

Lényeges azonban annak a megértése, hogy az emberek beleszületnek egy adott társadalmi rendbe, s annak a nevelő hatására alakul ki egyéniségük. A lelkiismeret szavát megtanulják, az nem születik velük. A jóról és a rosszról homályos sejtés vagy tudatosság jön létre — aszerint, ahogy nevelik őket, s ezek hatása is bennük van, amikor a különböző cselekvési lehetőségek közül választanak. Mit jelent ez? Azt, hogy az emberek nem vak végrehajtói a sorsnak vagy fátumnak. Tudatuk képes ismereteket szerezni a környező világról, s azt felhasználni a cselekvés eredményessége érdekében. De nem tehetnek akármít, csak azt, amihez eszközeik és ismereteik elegendőek. Ismeretük — a társadalomtól kapott nevelésük — alapján választanak a cselekvési lehetőségek közül. S bármit választanak, az nem önkéntes választás lesz, hanem a sokféle társadalmi hatás közül egy feltétlenül erősebbnek bizonyul, és indítékává válik a cselekvésnek.

A munkásosztálynak történelmi hivatása a kapitalizmus megdöntése és a szocializmus felépítése. Ez objektív anyagi érdekeiből következik. Ugyanakkor azonban nem jelenti azt, hogy minden munkás született forradalmár. A tőkés üzemekben szerzett számos munkatapasztalat, a munkásszervezetek, s a párt nevelő hatása tudatosítja

a munkásokban az osztályhivatást. Ellenkezőleg: aki elfogadja a vallás teteit (hogy a gazdagok és a szegények különbözősége az istentől ered), az — ha harcolni kell — istenfélelemből nem mer szembeállni a hatalmasokkal. A harc megmutatja, hogy lesznek megalkuvók, sőt gyávák is, mivel a burzsoá nevelés hatása náluk erősebbnek bizonyul. Az osztály nagy többsége azonban soha nem kerül szembe saját érdekeivel. Cselekvésük irányának megválasztásánál erősebbnek bizonyul az osztályérdek.

Az erkölcsi nevelés jelentősége — értetődően — éppen abban van, hogy az osztályérdekeket tudatosítja. A kommunista erkölcs alapján mérlegelni tudom, mi jó a társadalomnak és mi káros, s minél erősebb bennem a kommunista meggyőződés, annál inkább hatással lesz cselekvéseimre. Az erős erkölcsi meggyőződés igen nagy hatást tud lenni, és még az életstílust is legyőzheti. A Horthy-rendszerben az illegálisan dolgozó kommunisták közül nem egyet elfogtak, megkínnoztak, végül kivégeztek vagy halálra vertek. Előttük is ott volt a lehetőség, hogy életüket megmenték. A rendőrbírók felkínálták, hogy ha társait és a mozgalmat elárulják, akkor nem lesz bántóadásuk, s a kommunisták nem akartak árulók lenni: egyéni sorsukat alárendelték a munkásosztály ügyének.

A vallás tanításaiban megtalálható a szabad akaratról kialakított nézet, amely szerint az emberek — cselekvésük során — „minden külső és belső kényszertől mentesen” cselekszenek. Az egyházak szerint a szabad akarat teszi lehetővé a jó és a rossz közötti választást. Ez azonban nem igaz! A választás ugyanis nem önkényes, hanem mindig valamilyen társadalmi hatásra történik, s valamelyik osztály érdekének elfogadását fejezi ki. Az egyháznak tulajdonképpen azért van szüksége a „szabad akarat” meséjére, hogy az emberekkel elfogadtassa a társadalmi viszonyoktól való függetlenséget, és az istent felmentse az osztálytársadalmakban található sok baj és társadalmi rossz létezésével kapcsolatos felelősségtől. A papok szerint éppen ezért a rossz is csak azért van, mivel az első emberpár megsértette az isten parancsát, és — büntetésből — akaratuk rosszra hajló lett.

A cselekvés erkölcsi értékelésének mércéje

Lényeges kérdés: Ha az ellentétes osztályok ellentétes érdekek alapján cselekszenek, és a cselekvést saját erkölcsük alapján ítélik meg, van-e olyan objektív mérce vagy kritérium, amivel a tudományos tárgyilagosság alapján lemérhetem azt, hogy melyik osztály cselekvését lehet erkölcsileg pozitívan megítélni, és melyiket negatívan? Egyes burzsoá ideológusok tagadják, hogy ilyen mérce létezhet, mások szerint viszont a hasznosság a mérce. Mindkét felfogás azonban minden erkölcsitelenséget igazol, mert a burzsoázianak hasznos.

A marxizmus szerint van objektív mérce. Ez pedig az, hogy melyik osztály cselekvése szolgálja a társadalmi haladást. Erkölcsileg pozitívan ítéltető tehát meg azoknak az osztályoknak a cselekvése, amelyek a maguk korában előrevittek az egész társadalom ügyét. Ennek a felfogásnak az a jelentősége, hogy minden korban — ahol ellentétes erők harcoltak egymással — ki lehet mutatni azt, melyik az előremutató és melyik a visszaható erő. A mi korunkban is ez a mérce az érvényes.

A XX. század a technika olyan fejlettségét teremtette meg, hogy a világ népei

(Folytatás a 6. oldalon)

A szombathelyi tüzrendészeti alosztály beosztottai nemcsak elméletben...

...de gyakorlatban is megismerkednek a szükséges tudnivalókkal.

Ugy mondják: a jó kezdet fél siker. Nos, ha ez így igaz, akkor már most előlegezett bizalommal tekinthetünk a Vas megyei állomány 1961/62. évi továbbképzése elé. Tény ugyanis, hogy jól rajtoltak: az osztálytörzs és a két alosztály illetékesei lelkiismeretes előkészítő munkát végeztek. Oktatási programjuk — tervük — jó, mivel az alapvető elvek és módszerek figyelembevételével készült. Gondos munkára valának a heti tanrendek is. Általában színvonalasak voltak az első foglalkozások, s végeredményben pozitíven értékelhető az emberek érdeklődése, hangulata is. Mindez azonban csak a kezdet, s bár jól sikerült, a munka nagyja és neheze még hátra van. Ezt éppen olyan jól tudják Szombathelyen, mint Szentgotthárdon. Tisztában vannak azzal, hogy a jó program s a körültekintő előkészítés még nem minden; ennél sokkal többre, mindenekelőtt az alkalmazott módszerek állandó csiszolására, igényességre, a tanulási fegyelem stabilizálására s mindezzel összefüggésben a korábbi évek mulasztásainak következetes pótlására van szükség. Ha ilyen szemszögből mérlegeljük a dolgot, bizony,

akad tennivaló a megyében... Mindkét alosztály oktatási programjában meglehetősen fontos helyet foglal el a helyismeretszerzés. S ez egyáltalán nem véletlen, hanem igenis józan megfontolás következménye. Mint megtudtuk, külön-

esetenként kisebb-nagyobb fogyatékoságok, akkor fölöttébb helyesnek és indokoltnak tartjuk a helyismeret fokozott el-sajátítását célzó törekvéseket. Talán egyetlen szépséghibája a dolgoknak, hogy a kérdésben legérdekeltőbb két alosztály az

hárdi alosztályon vetődte ilyen — a taktikai és a korlati melléfogásból adó problémák, nem is beszélve olyan baklövésekről, min a kútkötél és a szelepkötél-szetévesztése, a ködsugárcsokolatlan használata, a relőszámok felcserélése. Mindezek arra mutatnak, jócskán akad még csúszóvaló a beosztottak tal gyakorlati felkészültségén természetesen (mindezzel szefüggésben) az oktatás tésére hivatott őrségnokok munkáján és mód-s is.

Megkezdődött az oktatás

sen két körülmény — egyrészt a szervezeti változások következtében előállott „új” helyzet, másrészt az ipari és mezőgazdasági létesítmények számszerű növekedése — tette ezt szükségessé. A szombathelyiek pl. a sárvári és a celldömölki járásban szándékoznak bővebb ismereteket szerezni, a szentgotthárdiaknak viszont a körmendi járásban kell majd jobban eligazodniok. De szinte mindig akad valami újabb megismerni való ott helyben — a járásban — is, mint pl. Szombathelyen a Remix, a Faipari Kombinát vagy pl. a Cipőgyár esetében. S ha mindehhez még azt is hozzátesszük, hogy a saját működési terület ismeretében is merülnek fel

oktatási terv összeállításánál valahogyan megfeledezett ezekről a fontos körülményekről, s végül az osztályparancsnokság hívta fel a figyelmüket a megváltozott helyzetből adódó helyismeretszerzési feladatokra.

Taktikal vonatkozásban elsősorban az elméletben már eddig tanultaknak a gyakorlati életbe történő átültetését tűzték ki célul. S ez sem véletlen! A tapasztalatok ugyanis azt bizonyították — s ez kiderül pl. a törzsértekezletek jegyzőkönyveiből is —, hogy a beosztottak egy része, bár elméletben többé-kevésbé elsajátította az anyagot, a gyakorlati végrehajtásban mégis számos hibát követ el. Leginkább a szentgot-

Ami az alkalmazott okmódszereket illeti, az évekhez viszonyítva javul paszthalható. Ez az előreha azonban még mindig kevé ütemét és minőségét teki távolról sincs arányban a talános fejlődéssel. Hogy tározottabban és még na bat lépünk előre, annak kében mindenekelőtt az ő parancsnokoknak kell t produkálniuk: jobbat, ér sebbet és tartalmasabbat taniuk. Tudjuk, a dolog jában nem egyszerű; azo viszonylag mégis könnyen valósítható. Annál is ik mivel a feltételek túly

(Folytatás az 5. oldalról)

bőségben élhethének. Miért van ugyanakkor mégis nyomor, nincstelenség és analfabétizmus oly sokfelé? Ennek csakis a tőkés kizsákmányolás az oka és a burzsoázia görcsös ragaszkodása hatalmához a túlhaladott kapitalizmus védelmében. Ezért van az, hogy korunkban erkölcsileg pozitívan ítélni lehet meg minden, ami segíti a reakciós, a fejlődést gátló erők eltávolítását, s olyan társadalmi viszonyok kialakítását, amelyekben a technika vívmányait az egész emberiség érdekében lehet felhasználni. Erkölcsös tehát mindaz, ami elősegíti a szocializmus, a kommunizmus győzelmét.

Az objektív kritérium egyaránt vonatkozik a cselekvés céljára és a cél eléréséhez szükséges eszközökre. Minden célnak megvannak a megfelelő eszközei. A rabló, imperialista céloknak agresszív külpolitika, a

gyengébb eltiprása, a tömegpusztító eszközök alkalmazása felel meg. A szocializmus célja ugyanakkor a dolgozó tömegek alapvető érdekeinek mind magasabb szintű kielégítése a termelés szakadatlan fejlesztése alapján. Ennek — magától értetődően — nem lehetnek népellenes eszközei, hiszen maga a cél is megköveteli a tömegek aktív részvételét sorsuk alakításában.

A szocialista országok külpolitikája is jellemzően tükrözi a világ népeinek érdekeit. A rabló imperialisták kezének lefogatása, a tárgyalások politikájának elfogadása a szocialista országok eszközei! A marxizmustól idegen „a cél szentesíti az eszközt” elv. A dolgozók érdekeit igazán szolgáló célok eléréséhez ugyanis nincsen szükség reakciós eszközökre, s az ilyen elvek alkalmazása ellentétes a marxizmussal.

A valláserkölcs szerint a kritérium az isten: az erkölcs az istentől ered, tehát az erkölcsösség fokmérője az, hogyan közele-

dik valaki az istenhez, s mennyire iszik betartani parancsait. Ez teljesen hű nézet. A történelem minden ténye az bizonyítja ugyanis, hogy az isteni parancsok a legvallásosabb uralkodókat, de még a leggyűlöttebb tagjait sem tartották vissza a bűnöktől. Egy haladé gondolkodó már jó kétszáz éve megmondta, hogy a vallásos ember egymagában maradjon olyan bűnököt is elkövet, amiket egy gyermek jelenlétében nem merne tenni.

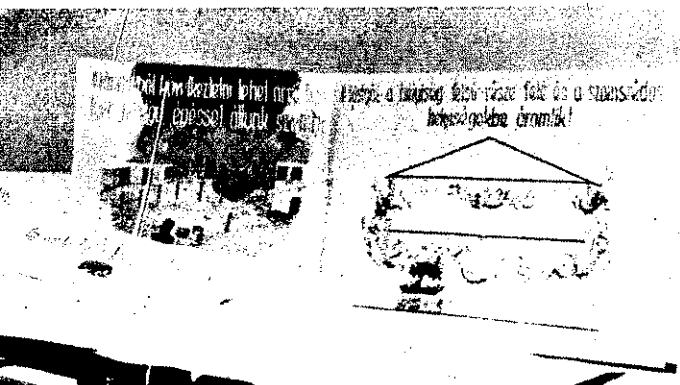
Összefoglalva: rövid cikkünkben ismételtük, hogy a kommunisták nem tartják az erkölcsöt, hiszen a munkásoknak és pártjának megvan a saját erkölcsük. Nem kétséges ugyanakkor, hogy ez az erkölcs — a szocializmus előrehaladása — az élet minden terén legyőzi a régi erkölcsi nézeteket és uralkodóvá lesz a társadalmunkban.

szert adottak. Hogy egy konkrét példával is éljünk: Az osztályparancsnokság különböző módszertani jellegű, ún. „minimális” foglalkozások szervezésével igyekszik lendíteni a helyi életet. A többi viszont már kifejezetten szorgalom és lelkiismeret kérdése!...

Ilyen vonatkozásban élesen vetődik az alosztályparancsnokok felelőssége is. Sajnos, az tapasztalat, hogy az alosztályparancsnokok egy része — ez most nemcsak Vas megyére, hanem kivétel nélkül valamennyi megyére vonatkozik! — meglehetősen nagyvonalúan, sőt sokszor könnyelműen kezeli a továbbképzést. Örömtelen nyújtanak pl. annyit

tasokat végzik. Hamarosan kétszen lesz a szombathelyiek kis-motorfecskeendő-metszete is. Bízunk abban, hogy a szemléltető eszközök alkalmazásával érthetőbbé teszik az egyes oktatási anyagokat, s így megkönnyítik azok maradéktalan elsajátítását is.

Mint az elmúlt évben, minden valószínűség szerint az idén is sor kerül arra, hogy néhány tiszt vagy tisztviselő beosztású elvtársnak helyileg megállapított tananyagot jelölnek ki ismételt áttanulmányozás céljából. Jóllehet ez ideig csak a szentgöthárdi alosztályról érkezett be ilyen természetű javaslat, szinte bizonyos, hogy még néhányan érdekelve lesznek ilyen

Néhány tábló a most készülő szemléltető eszközök közül

vi, gyakorlati és módszertani segítséget az őrségparancsnokok felkészüléséhez, az egyes előadások összeállításához, mint azt — a vonatkozó utasítások alapján — joggal elvárhatunk tőlük. De lényegében ez vonatkozik a kapcsolatos ellenőrző tevékenységekre is. Mindezenre igen pozitívan értékelhető, hogy a megyei osztályparancsnokság az utóbbi időben felfigyelt erre a kedvezőtlen jelenségre, és szilárd elhatározásuk, hogy már ebben az évben gyökeresen változtatnak helyzetben.

Jelentős fordulat várható a szemléltető eszközök szélesebb körű alkalmazásában is. Úgy állítottuk, hogy az idén mintegy kétezer forintot fordítanak szemléltető eszközök — főleg taktikai ábrák — beszerzésére, illetve készítésére, s emellett szorgalmazzák a különösebb kiadást nem igénylő és helyileg is könnyen előállítható, jobbára műszaki ábrák és metszettek alkalmazását. A szemléltető táblák egy része már elkészült, többin meg az utolsó simi-

vonatkozásban. Szilárd elhatározása ugyanis az osztályparancsnokságnak, hogy a jövőben még bátrabban élnek a vonatkozó utasítás nyújtotta lehetőséggel, s amennyiben komolyabb probléma vetődik fel valamelyik tiszt elvtárs szakmai munkájában, úgy azonnal intézkednek a szükségesnek látszó tananyag ismételt tanulmányozására.

A szokásos gyakorlattól eltérően ezúttal nem bocsátkozhattunk részletekbe, csupán néhány jellemző vonást ragadtunk ki egy megye továbbképzési munkájából. Ezekből is láthatjuk azonban, hogy a Vas megyeiek jelentőségének megfelelően foglalkoznak ezzel a rendkívül fontos — az emberek oktatása és nevelése szempontjából olyan jelentős — problémával, s a korábbi évek tapasztalatainak, valamint a fejlődés hozta változásoknak a figyelembevételével határozták meg legfontosabb tennivalóikat. Reméljük: a jó kezdetet eredményes befejezés követi...

A keszthelyi alosztály tűzoltói Puskás szds. elvtárs előadását hallgatják

Az első foglalkozás KESZTHELYEN

AMIKOR BELEPTÜNK a keszthelyi tűzoltóalosztályparancsnokság előadótermébe, már együtt voltak az elvtársak, hogy meghallgassák Puskás Sándor t. szds., alosztályparancsnok elvtárs megnyitóját és előadását.

A viszonylagos két hónapos pihenés után a mai napon kezdődik az 1961—62-es oktatási év — mondotta Puskás elvtárs. A továbbiakban a nemzetközi helyzetről beszélt, és ezzel kapcsolatosan a tűzoltó elvtársak feladatairól. A továbbképzés szempontjait körvonalazva, hangsúlyozta, hogy ennek célja az elméleti, a politikai színvonal emelése, a szakmai műveltség fokozása és a szükséges általános műveltség megszerzése. Ha lesz is néhány ismert tananyag, ez nem ismétlést jelent, hanem azt a követelményt állítja elé, hogy még magasabb szinten sajátítsuk el ezeket, s elmélyültebben tanuljunk.

PUSKÁS ELVTÁRS megnyitó beszéde után megtartotta az oktatási év első előadását: „A tűzrendészet helye az államigazgatásban” címmel. Nem célunk, hogy az előadás tartalmi részét ismertessük, azonban mégis érdemes megemlíteni, hogy az előadás módszeréről, valamint az egész továbbképzés előkészítéséről hasznos tapasztalatokat szereztünk.

Puskás elvtárs közvetlen módon megtartott előadását nagy figyelemmel hallgatták az elvtársak. Sok konkrét adat felhasználása igazolta tájékozottságát és gondos felkészülését. Különösen hasznos volt, hogy számos szemléltető eszközt, dokumentum-másolatot használt fel a tűzrendészet fejlődésének szemléltetésére.

AZ ELŐADÁST KÖVETŐEN Kovács t. ftorm. elvtárs vezetésével az alaki gyakorlatokra került sor. Az elvtársak fegyelmetten hajtották végre a parancsokat.

Hogyan érték el azt, hogy mindenki felelősségteljesen felkészült a továbbképzésre? Erről beszélgettünk az elvtársakkal. Megtudtuk, hogy miután az alosztály törzstagjaival ismertették az őszi kiképzésről szóló utasítást, azt a tervvel együtt megkapták tanulmányozásra. Ezt követően párt- és parancsnoki vonalon megbeszélték a beosztott elvtársakkal a továbbképzés jelentőségét és az ezzel kapcsolatos feladatokat.

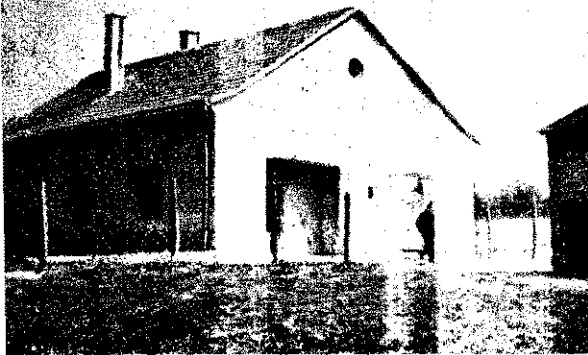
AZ ELŐADÓK ÚGY KÉSZÍTETEK EL előadásvázlatokat, hogy jutott idő azok gondos átnézésére is. A kollektíva már néhány hónappal ezelőtt elhatározta, hogy külsőségeiben is ünnepélyessé teszik az oktatási év kezdetét — éppen ezért belső tatarozást végeznek társadalmi munkában. Dóczi József őrm. irányításával beindult a munka, s mire az oktatás megkezdődött, szépem festett falak, fényesre politúrozott asztalok dicsérték az elvtársak munkáját, amelylyel mintegy nyolcezer forint megtakarítást értek el.

MUNKÁJUK EREDMÉNYÉT NÉZVE, az a vélemény alakult ki bennünk, hogy Keszthelyen jó és lelkes a tűzoltókollektíva.

Gellért Tibor

Ez a kép a keszthelyiek alaki kiképzésén készült

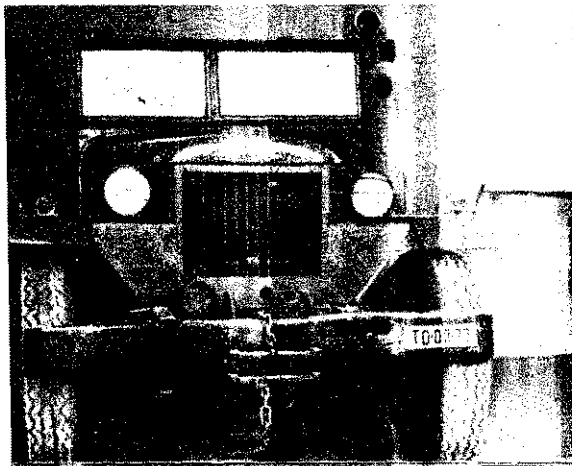
Ime egy új, korszerű — gépjármű befogadására is alkalmas — tűzoltószertár

Három esztendeje, hogy napvilágot látott az MSZMP KB Titkárságának 1958. szeptember 12-i nagy jelentőségű határozata, s szerte az országban megindult egy — az önkéntes tűzoltótestületek életében — korábban soha nem tapasztalt egészséges fejlődési folyamat. Az azóta eltelt, viszonylag rövid időszak csaknem mindenütt mélyreható változásokat eredményezett. Mindezekelőtt méltó — az őket megillető — helyre emelte a testületeket, s olyan szilárd alapot teremtett, amely önmagában is biztosítéka, de legalábbis nélkülözhetetlen feltétele a szilárd, egységes, politikailag és szakmailag egyaránt fejlettebb önkéntes tűzoltótestület kialakításának.

A pártszerveknek, a tanácsoknak, továbbá a tűzrendészeti szerveknek a határozat megjelenését követő sokoldalú, különböző szintű intézkedései Somogy megye községi önkéntes tűzoltóságainak életében és tevékenységében is jelentős változásokat eredményeztek. S bár a változások — a fejlődésnek kézzelfogható megnyilvánulásai és tényei — korántsem minden tekintetben általánosíthatók, mégis tagadhatatlan, hogy a somogyi testületek jól haladtak, s ráléptek arra az útra, amelyen az érdekelt szervek további irányításával és támogatásával szilárd testületekké nőhetik ki magukat.

Ha az általános fejlődés néhány fontosabb jellemzőjét próbálnánk röviden csokorba kötni, talán a testületi tekintély növekedésével s a nagyobb megbecsüléssel kellene kezdenünk. Nyilvánvaló ugyanis, hogy az elmúlt 2—3 esztendő során növekedett a testületek tekintélye, s ezzel párhuzamosan mind nagyobb erkölcsi és anyagi megbecsülés övezi az önkéntesek munkáját — sőt, személyüket is. S ha mindehhez még hozzátesszük, hogy ma már sok testület saját községe társadalmi és kulturális életében is lényeges (helyenként számottevő) tényező, akkor az sem kétséges, hogy a községi önkéntes tűzoltóság megyei kollektívája olyan erő, amelyre bár-

Az igallak tűzoltó-gépjárműve

HÁROM É

A párthatározat végrehajtás

mikor és bármilyen helyzetben bizony számíthatunk.

A társadalmi elismerésben bekövetkezett fordulat szorosan összefügg a testületi tagság politikai és szakmai képzettségének fejlődésével. Különösen örvendetes, hogy az eltelt három év folyamán az önkéntesek többsége kikökött a politikai közömbös-ségből, s ha ma még nem is agitátora, de mindenesetre öntevékeny segítőtje a szocialista törekvéseknek. Nagyszerűen példázza ezt a fejlődést a politikai továbbképzésben részt vevők évről évre növekvő száma, a tsz-mozgalom melletti példás hitvallás s nem utolsósorban az a figyelemre méltó körülmény, hogy a községfejlesztéssel kapcsolatos — többnyire társadalmi jellegű munkálatoknál (kulturház-építés, járdaépítés stb.) — csaknem mindenkor és mindenütt megtalálhatók az önkéntesek is.

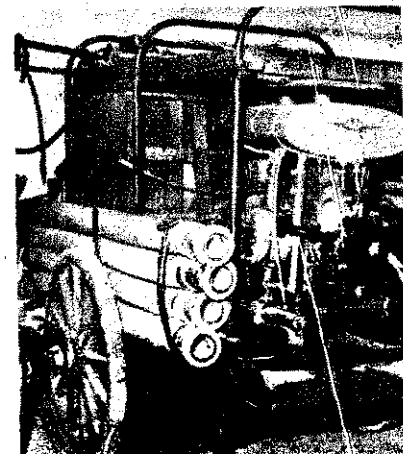
Az elmúlt három év nem tűnt el nyomtalanul a szakmai képzettség tekintetében sem. A rendszeres továbbképzés eredményeként gyarapodott elméleti tudásuk, gyakorlati munkájuk pedig — amint azt a versenyek eredményei is igazolják — gyorsabb, pontosabb és szakszerűbb, mint valaha. Sokat fejlődött tűzoltási ténykedésük is: hozzáértőbben avatkoznak be egy-egy tűz oltási munkálataiba, sőt, az sem ritka dolog, hogy a község határán túl, a távolabbi községek vagy gazdaságok tüzeinél is megjelennek. Jellemző példa erre a nem is olyan régen történt pamuki tüzeset, ahol a helyiek mellett az osztópániak, a somogyváriak, az öreglakiak és a lengyeltótiak is „összeszaladtak”. Kiforrottabbá vált az önkéntesek megelőző tűzrendészeti tevékenysége is. Ilyen vonatkozásban főleg a lakóházak tűzrendészeti felülvizsgálatában, s bizonyos mértékben a nyári betakarítási munkálatok ellenőrzésében értek el említésre méltó eredményeket.

Van javulás a szertárépítés és a szerellátás frontján is. 1959-ben és 1960-ban pl. — a felújítást is idesorolva — 32 község épített őrszobás tűzoltószertárat. Az idén is több helyen (Somogybükkköd, Csurgónagy-marton, Tab, Gamás) építkeznek, sőt, vannak községek, ahol már a jövő évi építkezésre „gyűjtögetnek”. Mindenesetre igen biztató s egyben örvendetes jelenség, hogy bár még vannak, azonban egyre inkább eltűnnek az ütött-kopott szertárak, és minden igényt kielégítő — néhol (mint pl. Igal) gépjárművek befogadására is alkalmas — korszerű tűzoltószertárak foglalják el a helyüket. Ami pedig a szerállományt illeti, ezen a téren is van bizonyos előrehaladás: a határozat megjelenése óta tizenkét 400-assal, hét 800-assal és három gépjárművel növekedett a szerállomány. Javulás tapasztalható a karbantartás vonalán is, bár ilyen vonatkozásban még sok tennivaló akad.

A határozott fejlődés ellenére is van még egy-két olyan terület, ahol eddig még nem sikerült komolyabb előrehaladást elérni. Ide sorolhatnánk talán elsősorban az egyenruha-ellátást. Hozzávetőleges adatok szerint 1958 óta kb. 30 község vásárolt — összesen mintegy 240 —

egyenruhát. Egyáltalán nem nehéz lapítani ebből, hogy mindez bizony kevés, s ha még azt is hozzátesszük számos községi önkéntes tűzoltócsen szürke egyenruhája (a marciában pl. a létszám 22 százalékának átádi és a barcsi járásban pedig 16 százalékának van egyenruhája bizony meg lehetőségen szomorú kárpunk. Megítélésünk szerint nem in a nagy „szegénység”. Igaz ugyan alábbis így tájékoztottunk —, hogy községeinek nagy része viszonylag községfejlesztési alappal rendel emellett kisebb-nagyobb község feladatokkal is bíbelődik. Mindez nem zárhatja ki, hogy a tanácsok bőkezűbben bánjanak az önkén-

Sajnos, nem minden tekintetben talán állapotok uralkodnak a további munka gyakorlatában sem. Bár elő már leszögeztük, hogy javult a sor-

A szökedencsiek...

kéntesek elméleti és gyakorlati fel-sége — s ezt a továbbképzés ere-ként könnyeltük el —, mégis meg k-danunk, hogy — különösen az utók-fél esztendőben — bizonyos egy hely-pogás mutatkozik — legalábbis am-lalkozásokon való megjelenéseket il-

Néhány jellemző példa er elmúlt évben a síófoki és a csurgó-ban kb. 50—60 százalékos volt a r-nés; ugyanakkor a marcali járásbar-dult, hogy az előírt oktatási napon-ség közül csak hétben tartottak f-zást. Nem sokat változott a helyze-ben sem. Lényegesen jobb a meg-fegyelem a parancsnoki oktatások-ott is előfordul, hogy egyik-másik-pnok (pl. Szulok) nem, vagy legaláb-ritkán vesz részt a foglalkozásokor-vábbképzésnek ilyen könnyelmű és-tes kezelése nyilvánvalóan előb-megbosszulja magát. Ezt elsősorban-teseknek kell belátniuk, de nagy-

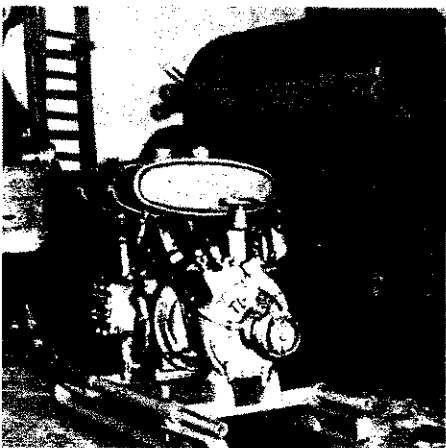

ÁVLATÁBÓL...

Somogy megyei tapasztalatai

etnek az ügy érdekében a községi tanácsok és a testületi vezetőségek is.

zorosán összefügg ezzel a kérdéssel (gyrészt belőle adódik!), hogy néhány öntes tűzoltótestületnél (pl. Potony, Lakó-Pusztakovácsi, Szenyér, Főnyed stb.) ahogyan elszürkült a testületi élet. „Sokolgunk! — Egész héten át el vagyunklalva! — Nem érünk rá összejövetelekreani!” — hangoztatják nagy előszeretettel ezen a helyeken, s bizony a község-
etők, sőt néha még az illetékes tűzrenzeti szerv vezetői is meghajolnak az

és a zamárdiak is a párthatározat nyomán jutottak kismotorfecskendőhöz

en — egyáltalán nem meggyőző — érveket. Korántsem állítjuk, hogy az emberek „ömilliomosok”, s azt sem vonjuk kétségbe, hogy valóban elfoglaltak. Mégis az a tényünk, hogy nem ezen múlik a dolog, s egy kis törődéssel, néhány jó szóval intenzívebb szervezéssel egykönnyen tozthatnának a helyzeten.

Véhány szót kell még szólnunk egy egyáltalán nem jellemző s csupán helyenként megnyilvánuló fonákságról: a versenyeken való megjelenésről. A probléma az, hogy az általános fejlődés elérése elvétel még mindig akadnak községek, amelyek immár évek óta távoztartják a versenyeket, s ha netán el is jönnek a benevezésig, valamilyen okból — bnyire érdektelenségből — elmulasztják részvételét. Ilyen községek pl. Somogytardos, Drávaszentes, Balatonkiliti, Pusztameses, Kisbárapáti és Somogyegres —, de lehetnének még néhányat a többi járásból is. Az ilyen s ehhez hasonló állapot, s maga az a tény, hogy közel százra tehető az évi versenyekről távol maradt rajok száma, mindenesetre nem megnyugtató. Jobb-utóbb —, de inkább előbb! — valamilyen megoldást kell találni, hogy ezeket a testületeket is felrázzuk, s véglegesen bekapcsoljuk az önkéntes tűzoltók országos mértékű nemes vetélkedésébe. Ilyen vonatko-

zásban elsősorban az illető községek vezetőinek kellene többet tenniük!

Körülbelül ennyit mondhatunk a fejlődésről, az eredményekről s a még meglévő kisebb-nagyobb fogyatékosokról. Ezután még néhány gondolatot vetünk fel a párt-szervek és a tanácsapparátus, a testületi vezetőségek, valamint az állami tűzoltóság helyi szerveinek kapcsolatos munkájáról.

Ami a párt-szervek munkáját illeti, az a tapasztalatunk, hogy az elmúlt három esztendőben — a korábbi évekhez viszonyítva — sokat tettek a testületek politikai szilárdítása s általában a testületi élet fellendítése érdekében. Erről tanúskodnak a különböző szintű beszámolatások, az azokat követő határozatok és elvi döntések — s nem utolsósorban az a tény, hogy különösen az elmúlt év óta mind több részt vállalnak (pl. csurgói járás) a testületi tagság politikai nevelésének irányításából is. S ha netán akad is még lemaradás, az elsősorban a községi párt-szervek egynémelyikénél tapasztalható.

Lényegében majdnem ugyanaz mondható el a tanácsokról is.

A megyei tanács, de a járási tanácsok is mind többet — de még mindig nem elegendően — foglalkoznak a testületi dolgokkal, s az esetek többségében VB-határozatokban rögzítik le a legfontosabb tennivalókat. A hiba ott van, hogy nem minden esetben követelik meg következetesen a hozott határozatok végrehajtását, s maguk a vezetők — s ez a megyei tanácsra is vonatkozik! — sem nagyon igyekeznek, hogy személyes kapcsolatok révén (pl. versenyeken való részvétel) közelebb kerüljenek a testületekhez. Nagyrészt ebből is adódik azután, hogy a községi tanácsok frontján lényegesen kedvezőtlenebb a helyzet. Igaz ugyan, hogy ma már mind több a testületekkel lelkiismeretesen foglalkozó községi tanácsok száma, azonban az is tény, hogy többségük még mindig nem igazi gazda módjára törődik velük. Szilárd meggyőződésünk: ha a községi tanácsok változtatnak magatartásukon, s valóban jó gazdához illően foglalkoznak a testületekkel, rövid egy-két év múlva valamennyi nagyobb testületi probléma egyszer s mindenkorra megoldódik.

A testületi vezetőségek munkáját jó közepesnek értékelhetjük. Egy részük — s ez a kevesebb — betölti hivatását, és becsülettel végzi a testület irányítását. A többség azonban jobbra csak alkalmasszerűen dolgozik, sőt sok közülük — s ez is a tanácsvonal helyenkénti következtelenségére vezethető vissza — csak „papíron” funkcionál. Ezzel magyarázható azután, hogy több helyen elmaradoznak a vezetőségi ülések, sőt, vannak községek, ahol az évi közgyűlés megtartását is elhanyagolják. Kétségtelen tény pedig, hogy a testületi élet irányításának elhanyagolása rendkívül hát-

Sajnos, még ilyen tűzoltószertár...

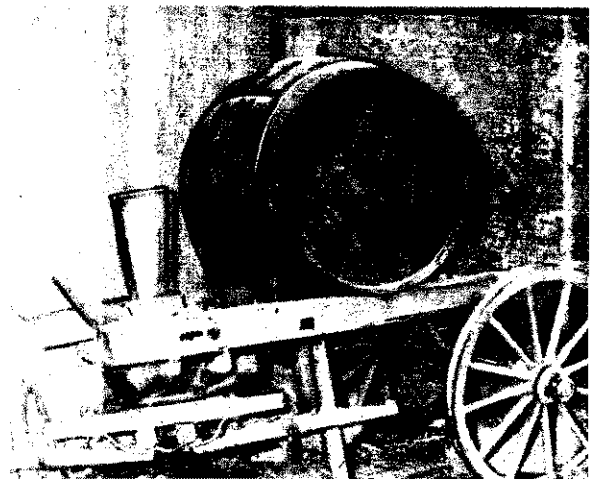
rátartja a még meglévő nehézségek és problémák megoldását, felszámolását.

Egészen röviden még a helyi tűzrendészeti szervek ténykedéséről is kell szólnunk. Kétségtelen, hogy mindabban, ami a párt-határozat megjelenése óta a megye testületeinek életében és munkájában eredményként bekövetkezett, az állami tűzoltószerveknek s azok beosztottainak is jelentős érdeme van. De megfordítva a tételt: a testületi élet helyenkénti elégtelensége, gyengesége az illetékes alosztályok és kirendeltségek laza munkájával magyarázható. Sajnos, az utóbbi egy évben bizonyos visszaesés tapasztalható a Somogy megyeiek munkájában. Helyenként elmulasztották pl. az időbeni ellenőrzéseket, kevesebbet foglalkoztak a testületi problémákkal, s aránylag kevés jó kezdeményezéssel és javaslattal fordultak a párt- és tanács-szervekhez. Különösen az utóbbival kapcsolatban szükséges megemlíteni, hogy a plénum elé kerülő anyagok (beszámoló) sokszor hiányosak, s az adott helyzet értékelése, valamint az okok és a tennivalók egyidejű megjelölése helyett inkább csak a tények megállapítására szorítkoznak. Nyilvánvaló, hogy az ilyen munka kevésbé vezet eredményre, s távolról sem segíti elő megalapozott határozatok és intézkedések hozatalát.

Véleményünk szerint az állami egységekkel kapcsolatban felmerülő problémák korántsem súlyosak, s egyáltalán nem megoldhatatlanok. Éppen ezért, ha a somogyiak egy kicsit is lábrakapnak, s nagyobb lelkesedéssel vetik bele magukat a testületi vonatkozású irányító és ellenőrző munkába, a párt-szervek és a tanácsok segítségével rövidesen rendet teremthetnek valamennyi községben.

— 28 —

...és tűzoltószertár is található a megyében

Igen elgondolkasztató

hogy négy és fél év alatt mindössze 72 újítási javaslat érkezett az Országos Tűzrendészeti Parancsnokságra. Nem is beszélve arról, hogy az elmúlt esztendőben csupán 11, ez év első kilenc hónapjában pedig összesen három ilyen ügy szerepelt az újítási bizottság naplójában.

Ugy gondoljuk, helytelen lenne egyszerűen csak tudomásul venni újítómozgalmunk sajnálatos ellaposodását, mivel szerfelett szomorú tény a területi egységek ilyen vonatkozású passzivitása. Az elmúlt években ugyanis a vidéki tűzoltók közül csupán a Hajdú és a Pest megyeiek mutattak valamelyes érdeklődést, Békés, Somogy, Tolna, Vas és más megyék területéről viszont hosszú ideje egyetlen újító sem jelentkezett...

Pedig hát, bőségesen lenne lehetőség az újításra — ezt talán nem is kell bizonygatnunk. Sőt, a legtöbb alegységen szépszámmal akadnak erre rátermetű, műszakilag képzett tűzoltók is. Így ezután túlzás nélkül elmondhatjuk: igazán adva vannak a mozgalmi fellendítésének személyi és tárgyi előfeltételei.

Mi tehát az oka annak, hogy ilyen nagyfokú ötletszegénység jellemzi egységeinket? Nos, erre igazán nehéz kielégítő magyarázatot találnunk, mivel aligha elképzelhető, hogy — a néhány említett javaslatot leszámítva — nem születhetett volna több életrevaló kezdeményezés. Vagy, ha valóban csak a megfelelő ötlet hiányának tulajdoníthatjuk e vitathatatlan érdektelenséget, akkor felvetődik a kérdés: Mivel magyarázható, hogy az elfogadott újítások és ésszerűsítések legtöbbször még csak meg sem kísérik bevezetni az ilyen ötlet hiányában szenvedő alosztályokon?

Itt van például a kiskunfélegyházi Fekete Ferenc t. d. g. hasznos ésszerűsítése. Ennek az a lényege, hogy a városi öntözőkocsi szükség esetén tűzoltószerként is felhasználható. Nem titkoljuk, hogy a „Magyar Tűzoltó” augusztusi számában megjelent rövid ismertetés után kíváncsian — ám, mint kiderült, sajnos hiába — vártuk a vízhányal kűszködő egységeknek a műszaki leírással kapcsolatos érdeklődését. Pedig hát ilyen ésszerűsítéshez igazán nem kell mérnöki oklevél...

S ez csupán egyetlen példa aggodalmunk jogosságának bizonyítására, hiszen több más — mindenütt megvalósítható — ötlettel együtt az egri Lukács Béla t. d. g. ugyancsak életrevaló kezdeményezése sem talált követőkre. Igaz, Lukács elvtárs javaslatait csupán helyi jellegű ésszerűsítésnek minősítette a bizottság, ám azért másutt sem ártana kiszámítani, hogy a járáshoz tartozó községekben milyen vízforrások állnak rendelkezésre, és hogy melyik községbe mennyi idő alatt érkezhettek ki a szomszédos járáások és megyék egységei a legrövidebb úton. Pedig ennek gyakorlati megvalósítása úgyszólván szolgálati kötelessége lenne elvtársainknak.

Láthatjuk tehát, hogy nem annyira a megfelelő műszerek és felszerelések hiányával, hanem — éppen ellenkezőleg — elsősorban jónéhány egységünk közömbösségével magyarázható az amúgyis soványnya újító- és ésszerűsítő-mozgalmunk néhány eredményének rendkívül szűkkörd hasznosítása.

Igazságtalanok lennének azonban, ha csupán a területi alegységeket tennék felelőssé a jelenlegi helyzetért. Néhány, irattárból kiválasztott újítási akta ugyanígy árulkodik, hogy a jelenleginél jóval több segítséget kellene adni a javaslattevőknek. Az elmúlt év elején például egy debreceni villanszerelő-olcsó kivitelű, hordozható villámhárító tervét nyújtotta be az újítási bizottsághoz. A szakemberek szerint az ötlet nem teljesen megvalósíthatatlan, ám az alkalmazhatóság érdekében további kísérletezések váltak szükségessé. Nem a mi feladatunk annak elbírálása, hogy milyen mód és lehetőség van e valóban fontos probléma megoldását célzó javaslat kivitelezésére, mindenesetre felvetődhet a kérdés: Érdeklődött-e azóta valaki az illető újabb kísérletnek eredményeiről?

Egyesek szerint a megfelelő ösztönzés hiánya is magyarázza újítómozgalmunk egy helyben topogását. Véleményünk szerint azonban nem is annyira ebben, mint inkább egyesek helytelen szemléletében van a hiba. Igaz, sajnálatos feladatunk és köztötségeink csupán az elfogadott javaslatok szerény díjazását teszik lehetővé, de — ez az újítási napló adatai szerint — eddig egyetlen jogos ügyben sem maradt el.

Mindent egybevetve, cseppet sem lehetünk elégedettek az egykor oly eredményes mozgalom elsekélyesedésével. Az alosztályok párt- és KISZ-szervezeteknek vezetőségei és a szakmai vezetők, de mindenekeztül a hivatásukat valóban szerető tűzoltók rendkívül sokat tehetnek a jelenlegi szomorú helyzet megváltoztatásáért. Mindössze arra lenne szükség, hogy sehol se sikkadjanak el a jó kezdeményezések, és hogy mindenütt szívügyűknek, s ne csupán a parancsokat kiadó szervek kizárólagos feladatának tekintsék munkamódszereink, szerelink és felszereléseink szüntelen tökéletesítését. Elvégre, ebből közvetve és közvetlenül valamennyifünknek csak haszna származna!

Finnország

Nem mindennapos élményben, tűzoltói tapasztalatokban volt részünk a közelmúltban, amikor egy olyan ország tűzoltóságának munkájával ismerkedtünk meg, amelyről nagyon kevés ismeretünk volt, s ahol rajtunk kívül még nem járt magyar tűzoltóküldöttség.

Üttörő szerepünk volt tehát a két tűzoltóság kapcsolatának felvételében s ezen túl még az is fokozta az érdeklődésünket, hogy rokon nemzethez — közös nyelvcsaládunk tagjaihoz — látogathattunk el. Mődünk volt meggyőződni arról, hogy a né-

Rendkívül szívélyes fogadtatásban volt Megható volt, amikor rozáson részt vevő tűz sorakozó százada elől és norvég zászló mellyar zászlót is felvonta képeül annak, hogy e szág tűzoltóifjainak képzésén hazánk kü jelen vannak.

A tábor színhelye U ki város tengerparti er lete volt, ahol a részv helyezését sátrakban t ták. A hatnapos nyári fő célja az volt, hog zet ifjúsági tűzoltóin

Az ifjúsági tűzoltók nyári tábora

peink közötti rokoni kapcsolat nemcsak a történelem hagyományában, hanem a ma élő nemzedékben is mélyen élnek, s ennek küldöttségünk minden tagja naponta érezte megnyilvánulását.

Tapasztalataink megírásának teljességéhez tartozik, hogy kiutazásunk a finnországi, Turku —Pori körzet ifjúsági tűzoltóinak nyári táborozásán való részvételre történt, amelyre Rauma város tűzoltóságának vezetőjétől kaptuk a meghívást. Erdemeik és munkájuk alapján a Komárom megyei Vértessomló, a Pest megyei Solymár, a budapesti XVI. sz. AKÖV Vállalat önkéntes tűzoltóságát érte a megtiszteltetés, hogy testületük egy-egy ifjúsági tűzoltóját delegálhassa a finnországi tapasztalatcserére.

Igy indult el küldöttségünk e három testület egy-egy jelöltjével és személyemmel, hogy részt vegyünk a finn ifjúsági tűzoltóság nyári táborozásán.

különböző városokból ségekből jöttek a táborot adjon a tűzvédelkához, s lehetővé tegyszerelések alapos mését és azok gyakorlati zását. E célnak megfelelleti és gyakorlati zások váltakoztak a 6 matikában, amelynek belül a kézi és motodóktól a kézioltókészkeresztül sor került a zó tűzoltóeszközök elykorlati használatára, c oltóismeretek elsajátít

A kiképzés vers vizsgával zárult, an város lakossága előtt san tartottak meg. Mir lalkozásra a szabadba sor — hivatásos tisztek helyettesek vezetésével csak akkor volt kivé kör az eső miatt l volt a szabadban valkozás. Ilyen esetben v sajnos, elég sokszor eső — a sátrakban elhangszórók és a tábor

egyzetek

használásával tartották meg előadásokat.

Küldöttségünk részt vett a lövböző foglalkozásokon, s zben mi is beszámoltunk a gyar önkéntes tűzoltóság inkájáról, kiképzéséről. A jornak szinte minden rész- vője igen nagy érdeklődést núsított a magyar önkéntes zoltóság munkája iránt. Fog- kozási idő után is állandó ndégeink voltak sátrunkban ok a finn tisztek és önkén- tek, akiket érdekelt a mi tűz- zóságunk élete.

Sok újságban számoltak be a egjelent újságírók a közös

sági tűzoltókat a kiképzés so- rán. Az önkéntes ifjúsági tűz- oltóknak ez a — immár ha- gyományossá vált — táboro- zása feltétlenül vonzó ki- képzési módszer, hiszen melyik 10—14 éves fiatal ne menne szívesen sátorláborba. Viszont ilyen körülmények között nin- csen probléma a megjelenéssel, senki sem hivatkozhat elfog- laltságára, mivel mindenki azért jött a táborba, hogy an- nak foglalkozásán részt vegyen. Jó alkalom nyílik ilyen visz- onyok között a fiatalok közös-

hozza kell tennem ehhez, hogy a riasztást nagyon jól szervez- ték meg. Ezt ugyanis az önkén- tesek lakásán és munkahelyén felszerelt telefonokon keresztül biztosítják.

A hivatásos tűzoltók felsze- relései között — bár megtalál- hatók a régebbi típusú nyitott gépjárműfecskendők — ott lát- hatjuk szertárainkban a legmo- dernebb gépjármű- és kismo- torfecskendőket is. Érdekes, hogy az idén átszerelték fecs- kendőiket az 52-es tömlőkről a 1/2 collos magasnyomású töm-

úgy hogy egy személy könnye- den akár egy km-re is eltol- hatja. Gépjárművel való von- tatásra nem alkalmasak, de igen sok baleseti lehetőségtől, fizikai erőlkifejtéstől mentené meg mind az állami, mind az önkéntes tűzoltóinkat a hason- ló targoncák alkalmazása. Fel- használásuk esetén nem kelle- ne a fecskendőtől a vízforrásig kézben szállítani a kismotor- fecskendőt azokban a község-ekben, ahol sem gépjármű, sem megfelelő vontatóeszköz nem áll rendelkezésre — s könnyű- szerrel megoldaná a kismotor- fecskendőknek a tűz színhelyé- re történő szállítását.

Röviden szólnunk kell a finn tűzoltók és vezetőik magyarok iránt érzett szeretetéről, messzemenő gondoskodásáról, amelyben küldöttségün- ket részesítették. A tábori éle- ten és annak programján túl igyekeztek mind több tűzoltó- ságot és felszerelést megmutat- ni, s nem maradt ki a progr- amból az sem, hogy a rendkí- vül szép természeti adottsá- gokkal rendelkező hazájuk egy-egy szép táját, jellegzetes- ségét is bemutassák. Minde- nütt, ahol jártunk, igazán ba- ráti és rokoni szeretettel fo- gadtak bennünket. Biztosak va- gyunk abban, hogy küldöttsé- günk látogatása mindkét or- szág tűzoltósága számára hasz- nos volt, s tapasztalataink kicserélése és a nyári táborban való részvételünk feltétlenül hozzájárul további kapcsola- taink eredményességéhez, ki- építéséhez.

Horváth Károly
tű. őrgy.

A magyar küldöttség tagjai (a háttérben) az Usikapunk-i fogadáson

Finnek és magyarok barátkozása a táborban

szelgetésekről és a tábor egé- nének életéről. Kedves, s a tá- bor életében bensőséges ünne-pek számított, amikor az egyik út után a mozdonyfecskendő- erelésben küldöttségünk 3 önkéntes tűzoltó tagja is részt vett — mintegy háziversenyen — a finnek 3 tagú ifjúsági cso- portjával. Nem is a szerelés rövid vagy hosszabb ideje volt a jelentős a két kis együt- s között, hiszen csökkentett újjal és eltérő szerelési for- rák alkalmazásával folyt le a versengés, de az a tudat, hogy nem csak hallhatták, de lát- ták is a magyar tűzoltók erelését, gyakorlati munká- t, az egész tábor — hiszen mindenki jelen volt — öröme- l tölötte el.

Emlékezetes marad szá- munkra az a kedves délután, amikor a város lakosságát meghívtuk a táborba, hogy láttuk mutassuk be, hogyan s mire tanították meg az ifjú-

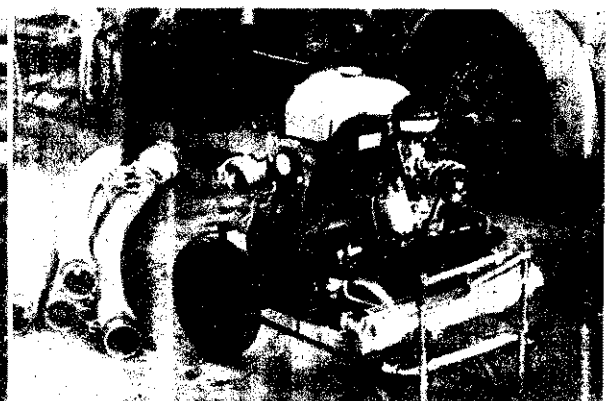
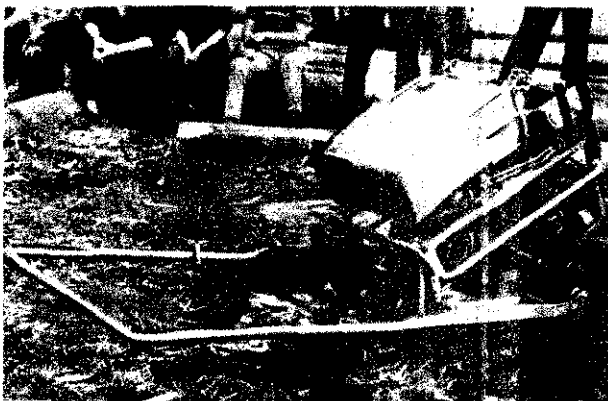
ségi érzésre történő nevelésé- re. De a nagyobb kollektíva maga is kitűnően formálja a részvevőket azokra a hasznos tulajdonságokra, amelyek a tűzoltói hivatás szempontjából is feltétlenül hasznosak.

Tapasztalataink alapján meg- állapítottuk, hogy Finnország- ban nagy gondot fordítanak az önkéntes tűzoltóságok szerve- zésére és működésére. Még azokban a városokban is, ahol egyébként hivatásos tűzoltóság is működik, tekintve, hogy azok létszáma elég kicsi, tűz esetén az önkéntesek egészítik ki a vonuló létszámot. Mindjárt

lőkre, azzal az elgondolással, hogy így az általánosan hasz- nált ködsugárcsővekhez na- gyobb nyomás mellett, gazda- ságosabban tudják felhaszná- ni a fecskendők vízkészletét.

Célszerűek és külsőleg is szépek a hivatásos tűzoltók városi laktanyái. Az önkéntes tűzoltóságok felszerelési kö- zött található még kézi mű- ködtetésű fecskendők is, de többségük már motorfecsken- dővel van ellátva. Igen célsze- rűnek tartottuk a különböző méretű kismotorfecskendők targoncáit, amelyek súlya álta- lában 15—25 kg között van,

Két kép a cikkben is említett igen célszerű targoncákról

Az öreg pince és a fák árnyékában

Ez valami nagyon érdekes lehetett...

Hírh

Fiatallány

Fiatallány a Diódi Csapágy-gyár. Egy évtizede még csak néhány kisebb épület szellette a környékbeliekkel, hogy itt valami készül, de arra nyilván nem igen gondoltak, hogy a kis javítóüzem néhány év múltán gyárrá nő, amelynek gyártmányai ma már Európa-szerte megbecsültek és keresettek.

Kilenc, tíz esztendeje még Albitz Géza közbíró, Fejes György esztergábeállító és Rákóczi László esztergályos sem igen hitte, hogy egy évtized múltán harmincadmagukra hárul majd ennek a fiatal létesítménynek az önkéntes tűzvédelme. Igaz, akkor még nem is foglalkoztatatta őket ez a probléma, hiszen hivatásos üzemi tűzoltóság végezte mostani feladatukat.

Ennek ellenére módot kerestek arra, hogy a hivatásosok mellett az önkéntes tűzoltóság is megalakuljon. Ok hárman — meg a tíz ott dolgozó közt a hivatás gondolatával barátosok egyenmelyike — maguk vállalták, hogy részt vesznek az üzem tűzvédelmének biztosításában. Hol több, hol kevesebb sikerrel tevékenykedtek is.

Mostani otthonuk falán jó néhány oklevél bizonyítja, hogy évről évre ott voltak a versenyeken, a gyár tűzrendészeti krónikája meg azt mutatja, hogy létezésüknek látványos is volt. Már olyan értelemben, hogy az idő alatt komoly tűz nem pusztított a gyár területén.

A közben eltelt évek arra is jók voltak, hogy a szűkebb közönségükben mindinkább elterjedt az együvértartozás érzése, és szorosabbra kapcsolódott a közös ügy önkéntes szolgálata.

ből fakadt barátság. Annak ellenére, hogy elősegítik munkáját néha egyenlenség is zavarta, tavalyra már annyira megérett, hogy mint testület is vállalhatták a gyár területén együtt növekvő felelősséget.

Általános tapasztalat, hogy a tűzrendészeti előző, az instruktorok és az üzemi önkéntesek vagy éppen szociális okok miatt így a kapcsolataik az érdekek és a közös ügyek megkövetelt nyilvánosság, munkájuk és az önkéntesek helyzete. Az a nyilvánosság, ság vázolta, amely az üzemi instruktorok Lengyel András tiszteletdíjazott és Miklós Imre önkéntest — a testület tagjaihoz és a tűzrendészeti előzőjét, a fiatal Molnár Zoltán közönségben egyetért, nem csak helyre hozható.

De nem csak velük van ez így, hanem roch Frigyesel, a gyári pártszervezet titkárának Gyulával a közös alapozóvezet titkár, Onodi Antallal, a szociális osztály vezetőjével is. Ha tisztelőből tagságról beszélünk, akkor őket igazán a legaktívabbak kellene sorolnunk. Ez a jelenlegi egyik nem véletlen, hanem természetes következménye annak az egészséges szemléletnek, ami Gáti Ferenc elvtárs, a gyár igazgatója a tudalom kérdését kezelte.

Gáti elvtárs azok közt a gondoskodókat ves közt tartozik, akiknél a természet által adott tudományosságukra képezték az üzemi Számos gyár vezetőjével beszélgettem a tűzrendészeti kérdésekről, köztük a fiatalok

Mandola Károly edző...

...és Gáti Ferenc elvtárs, a fiatal üzem igazgatója

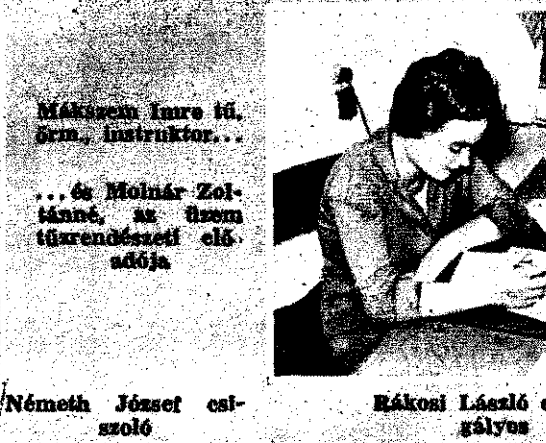

Fejes György esztergábeállító...

...és Kócza László, a TMK esztergályosa

Kiss István edző

Mátyás Imre fő, öm. instruktor...

...és Molnár Zoltán, az üzem tűzrendészeti előzője

Németh József esztergályos

Rákóczi László esztergályos

...és a várva-várt „beteljesült”

Nyálassordító pillanatok...

...és a várva-várt „beteljesült”

Fiatal testület

kiváló segítői a tűzvédelem ügyének. Itt lehetünkünk vállalkozóként a megbecsülés és a maga szerepét illető szeretet az az kevesek közé emeli. E méltán mondhatjuk: bárcsak sok ilyen fiatalok vezetők hátrahajolnának szemük...

rukat is megistogatom. Kíváncsi voltam, vajon ott hogyan fejlődik ki közös munkásságuk eredménye: milyen a tűzvédelmi helyzet, s ők mit csinálnak és miként végzik termelő munkájukat az állam rangos gyár nagy közösségében.

Néhány hét távollétből úgy érzem, hogy végzettségem és a második találkozás adott igaz tartalmat és elcsónék: ez tette egyé a kettőt... Apró epizódokból tevődött össze a gyárban eltöltött nap. Egy-két szó a munkatársak között, villámányul mosoly az esztendő és kőművesek mellett, meg imittamott néhány perces technológiai ismeret — mindössze ennyi volt a szemlélyeket érintő rész. A tágas munkatársakban így ismertem meg új önkénteseket és átvéltem a már ismerősöket.

Két másakra futotta az időből, ami elegendő is volt, meg kevés is. Arra mindenestre elég volt, hogy a való helyzet ismeretében kapjak választ mindarra a kérdésre és problémára, amelyek az első találkozás során és azt követően merültek fel bennem. Ahhoz viszont — sajnos — kevesnek bizonyult, hogy valamennyiteket közelebbről, mélyebben is megismerjem.

Az egyik mindenestre mégis megtudtam, hogy az ennek a fiatal gyárnak a még fiatalabb töltöttestüllete olyan dolgozókból áll, akik kezükkel végzett termelőmunkájukon túl tényleg megérdemlik azt az ósztinte nagybecsülést, amellyel a gyár igazgatója illetve önként vállalt társadalmi tevékenységüket. — beszélt —

Takács Béla kö-szűrős...

...és Lengyel András türelő tőrzsőrmeester, instruktor

Ketten a kőművesek között: László Imre és Bálint Géza

Albix Géza kö-szűrős

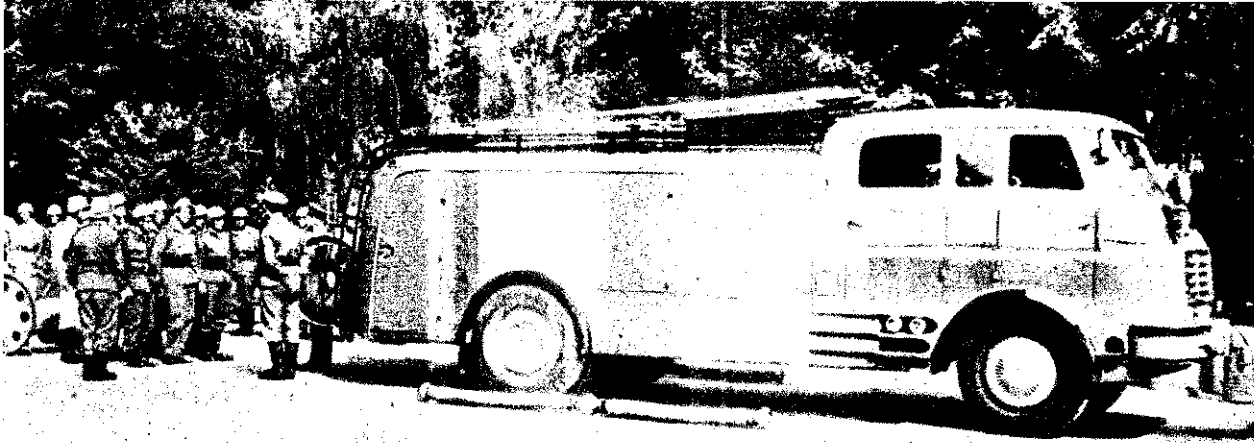
Galambos András marós

Fránk Erzsébet és Zombori Piroka — mindketten a MEO-ból...

III. István edző

tek, egyre többször kerül különféle gyakorlati jelleltási feladatok megoldására. Így például az iskolások zöngyveket, határozatok szítenek, és néhány „szérséti eljárás” lefolytatás is bőséges alkalmuk lesz.

ELLÁTOGATTUNK az szakasz órájára és mződhetünk arról, hogy egykori tisztai iskolásokkal brigyelhetik a moakat, mivel elvtársainkna zán nem szinte roha sekben kell az egyes a kat elsajátítani. Eppen egyik, tűzveszélyes anyag rolásával foglalkozó sz volt napirenden, és az ezt a — látszólag csupár halmazból álló — témát színesen és érdekesen ad, hogy még talán egy ide „civil” is nagy érdekl hallgatta volna.

MEG KELL HAGYNI, valóban nem könnyű feladat vár a Tisztképző Iskola második éves hallgatóira, hiszen nem is olyan sokára nemcsak a tanfolyam anyagából, hanem bizonyos értelemben már az életben is vizsgáznok kell. Ilyen vonatkozásban egyébként többé-kevésbé biztató előjelekkkel kezdődött a „második félidő”. A hallgatók túlnyomó többsége ugyanis 4-es, illetve még ennél is jobb átlageredményt ért el az év végi vizsgákon. Ot iskolásnak — név szerint: Futó Tibornak, Kitzich Kálmánnak, Kővári Ottónak, Misurák Albertnek és Papp Istvánnak — kiváló volt az átlageredménye, de szép számmal akadtak olyanok is, mint Puskás Ernő, Sándor Péter, Jarostyák János és Czaffer István, akik odaadó szorgalmukkal is tanúbizonyságot tettek arról, hogy valóban komolyan veszik választott hivatásukat.

Nem hallgathatjuk el azonban, hogy néhány iskolás tanulmányi eredménye — sajnos — elmaradt a várakozástól, sőt — igaz ugyan, hogy csupán egyetlen tárgyból — egy bukás is történt. Ami a fegyelmi helyzetet illeti, e tekintetben bizony egyik-másik hallgató magatartása nem kevés kívánivalót hagyott hátra, amiről egyébként a jobbára kisebb feyelemsértésekért kiszabott fenytések viszonylag magas száma is árulkodik. Eppen ezért úgy gondoljuk, hogy a fegyelmi helyzet további megszilárdítása legalább olyan fontos feladatává vált az iskolának, mint az, hogy a hallgatók elmélyül-

tebbé tegyék tanulásukat, hiszen ma már félig-meddig tiszteknek tekinthetjük őket.

AZ ELSŐ ESZTENDŐ jobbára az elméleti ismeretek megalapozásának jegyében telt el. Ez a mostani viszont arra hivatott, hogy a hallgatók kellő jártasságra tegyenek szert a

helyes taktikai érzéke kialakításának elősegítésére.

KÉSZÍTIK AZ ISKOLA BEÉPÍTETT CO-BERENDEZÉSÉT, s igen előrehaladtak az új „vízgép” szerelési munkálatai is. Ezen a berendezésen, amely a maga nemében valóban egyedülállóan ígérkezik —

gyakorlati ismeretekben. S hogy ez lehetőleg minél nagyobb sikert eredményezzen, az iskolatörzs tagjai a viszonylag rövid nyári szünetet ilyen vonatkozásban is igyekeztek eredményesen felhasználni. Többen közülük például meglátogatták szolgálati helyükön az iskola néhány régi hallgatóját, hogy megtudakolják, mennyiben sikerült hasznosítaniok a tanfolyamon tanultakat.

Emellett igen nagy szorgalommal fáradoztak az eddig is igen gazdag szemléltető eszközök további gyarapításán és tökéletesítésén is. Így például felépült az a makett, amelynek — „előregyártott elemekből” — még az elmúlt évben kezdték meg az építését. Az új „objektumnak” egyébként ma már a liftje is működik, s minthogy a tetőszerkezetétől kezdve a földszinti „üzlethelyiségekig” jóformán minden darabja szétszedhető, igazán kiváló eszközzé vált a hallgatók

szinte valamennyi vízügyi problémával kapcsolatos mérést elvégezhetnek majd a tisztai iskola sorra kerülő hallgatói.

Azonban nem csupán az ilyen „mesterséges” szemléltető eszközök segítik majd a gyakorlatias jellegű oktatást az új tanévben. A megelőző tűzrendészeti tanszék például közel ötven üzemlátogatást tervez, beleértve olyanokat is, amelyek a hallgatóknak a nagyüzemi mezőgazdasági objektumokkal kapcsolatos ismereteit hivatottak kiegészíteni, illetve bővíteni.

Hogy ezen a téren is milyen gazdag lehetőségek állnak rendelkezésre, azt egyébként az a körülmény is bizonyítja, hogy a tűzveszélyes folyadékok tárolását és feldolgozását — a laboratóriumoktól kezdve, egészen a hatalmas tároló telepegekig — tíz, különféle vállalatnál tanulmányozhatják majd az iskola hallgatói.

Ahogy telnek-múlnak a he-

Ami azonban a visdeztét illetve, ennek nos — kissé „vegyesek tak a tanulságai. Kugyanis, hogy egyik-másigatónak a már régebben anyagok rendszeres ismvel lényegesen többet foglalkoznia még akkor annak idején történetesen vagy ötös osztályzatot belőlük. Úgy hallottuk ként, hogy ebben a tekia a többi tantárgynál is a problémák, s ezen felt változtatni kell, mert lönben az életben sem hatnak „jeles” osztályza

A TAKTIKAI TANSJavában készülnek az „haditervek”. Ezek végsa során a hallgatókna elsődlegesen a vezetés irányítás tudományát ke játítaniok. Persze, azért feledkeznek meg arról „az ismétlés a tudás s éppen ezért állandóar

Üzemlátogatáson az egyik ipari objektumban

Szivóatómló-szerelés a D 710-esről

Szerelik a CO₂ berendezést

en tartják a szereléssel kapcsolatos ismeretek szüntegyakorlatát. A II. sz. egyik ilyen jellegű foglalkozása is ennek a jegyében zajlik. Igaz, a gyakorlatokat elmezetten hajtották végre, ami a tanuló órszámát illeti, még korántmondhatjuk el róluk, hogy leteszen elsajátították a velés tudományát...

ig ért véget a foglalkozás, kisebb tüzesethez riasztott az iskolásokat. A felaránylag nem volt bozult, de kétségtelen tény, az a hallgatók igen matatosan oldották meg. Meglik egyébként, hogy gyaknapjában többször is sorl az iskolások riasztására, ir nem kívánunk beavatár i az ilyen riasztásokat el-

tások, a tanulmányi kirándulások, sőt újabb szellemi vetélkedőre is sor kerül majd. Mindez ugyancsak a nevelési és kiképzési munka egyik fontos velejárója, s emellett érte-

az előlegezett bizalomra valamennyiüknek rá kell szolgálnik.

Legutóbbi látogatásunk alkalmával szelvé tettük, hogy korántsem kielégítő az iskola kapcsolata a területi egységekkel. Nos, ilyen vonatkozásban azóta történt egy és más, ám úgy gondoljuk, korántsem anynyi, mint amennyi feltétlenül indokolt lett volna. Üdvös lenne, ha a kérdést nem kellene szinte évről évre újból feszegetnünk. Ehhez azonban arra lenne szükség, hogy a „felek” között ne csupán a jószándék legyen meg a kölcsönös együttműködéshez.

S VÉGEZETŰL NÉHÁNY SZÓT KELL MONDANUNK a levelező tanfolyam hallgatóiról is, jóllehet ők csak mint vizsgázók kerülnek kapcsolatba a tiszti iskolával. Úgy hallottuk, az illetők tanulmányi eredményét illetően — sajnos — nem kevés negatív tapasztalata is van az iskola törzsének. Véleményük szerint ugyanis az egységek parancsnokai, a szolgálati és kiképzési előadók korántsem segítik eléggé, illetve nem ellenőrzik kellően a levelező hallgatók tanulmányait. Így azután egyik-másik vizsgázónak erősen „könyvszagú” a felkészülése. Előfordult például,

hogy egy vidéki tűzoltótiszt csupán a szakkönyvből ismerte az oxigénes légzőkészülék tartozékait, egy budapesti tiszt viszont öszintén elmondta, hogy még soha életében nem vett részt szabálysértési tárgyaláson.

Az iskola előadói — a „Magyar Tűzoltó”-n keresztül is — arra kérik a területi parancsnokokat, hogy a levelező iskolások számára adjanak minél több lehetőséget a könyvben tanultak gyakorlati szemléltetésére. Úgy véljük, ez feltétlenül jogos kívánság, hiszen szükségtelen bizonygatnunk, hogy a levelező hallgatók számára sem elegendő, ha csupán csak a saját munkakörüket ismerik kellő alaposítással. Meg aztán, feltétlenül üdvös lenne jóval komolyabban venniük a tanulást, mivel a követelmények évről évre növekednek.

NAGY VONALAKBAN EZEKET A TAPASZTALATOKAT SZEREZTŰK a második, s egyben döntő „félidő” kezdetén. Reméljük, hogy az új tisztek, egy év múlva az iskolán, s későbbiek során pedig az életben is sikeresen vizsgáznak majd. Ez persze — a tanulási lehetőségek jobb kihasználását illetően is — jórészt tőlük is függ!

— 8 —

Nemcsak elméletben...

... de — makettek segítségével — gyakorlatban is megismerkednek a különféle taktikai megoldásokkal

Sikerese volt a beavatkozás

elők hatáskörébe, mindenre igen üdvösnek tartat, ha nem jobbára csak az tűztekhez rendelnek ki az áásokat, hanem olyan kárakokhoz is, amelyek tanulsáknak ígérkeznek, a leendő ek számára, habár esetleg en különösebb szükség a atkozásukra...

POLITIKAI ÉS KULTURIS NEVELŐMUNKA is e inkább segítséget ad ahogy az elvtársak ebben a tetben is jó parancsnokaiálhassanak egységüknek. A lehetőségen elmélyült tanuigénylő anyagok feldolgo mellett ugyanis szinte den nap beiktatnak a progia egy-egy aktuális kérdés-foglalkozó rövid előadást, nyeket maguk a hallgatók nak meg. Igen jó kezdemés — s úgy gondoljuk ez területi egységeken is feltétl megvalósítható — a most illő „beszélő” térkép is. kis zászlócskák jelzik l az aktuális nemzetközi nyek színhelyét, és az ott ntekről néhány soros táztató ismerteti a „közöns-

kes kikapcsolódást is jelent, amire egy ilyen hosszú időtartamú iskolán magától értetődően szükség is van.

S ha még azt is megemlíthetjük, hogy az új tisztek oklevelük mellé a motorkerékpárvezetői jogosítványt is megkapják, sőt legtöbbjük az evezésben is bizonyos jártasságot szerez majd, talán nem szükséges bizonygatnunk, hogy egyetlen hallgatónak sem lehet panaszja az iskola „egyhangúságára”.

JÓ LENNE AZONBAN, ha a fiatalabbak még komolyabban vennék az elkövetkező feladatokat, és maguk is mindent megtennének bizonyos — fiatal korukból is adódó — kisebb-nagyobb jellembeli fogyatékoságaik leküzdése érdekében. Számos olyan tisztjelölt tanul az iskolán, aki a felszabadulásakor aprócska gyerek volt csak, s így azután szinte természetesnek veszi, hogy ilyen kedvező körülmények között szerezheti meg a képesítését, és csupán rátermettségén és szorgalmán múlik, hogy milyen lesz a további pályafutása. Mindezt egyáltalán nem azért említjük meg, mintha ilyen vonatkozásban valamiféle súlyosabb problémákat tapasztaltunk volna, hanem csupán azért, hogy felhívjuk figyelmüket arra, hogy

Szerves része a kiképzésnek az alak gyakorlat is

LÁTTUK — HALLOTTUK — tapasztaltuk

Emléüket megőrizzük!

Ezerkilencszáznegyvenöt augusztus 31-én történt. Reakciós gyűjtogatók galádterkedése nyomán kigyulladt és leégett a Láng Gépgyár egy sor üzeme. A tűz a gyártó műhelyben keletkezett, de szinte pillanatokon belül lángba borult a kitergá-, a marós-, a villamos-, valamint a turbinaműhely is. Hívatiásos és önkéntesoltók s velük együtt bátor dolgozók siettek a tűz megfékezésére. Heidrich Lajos vezető a párttaggyűlésről sietett a tűz színhelyére; Bondár Ernő — telefongyári kás — Váci úti sétáját megszakítva igyekezett a tűzzel harcolók segítségére. Bönfeláldozóan dolgoztak az első sorokban, sugárcsővel a kezükben küzdöttek a metes ellenséggel. Ekkor érte őket a halálos szerencsétlenség: a beégett és meglódott tetőszerkezet leszakadt, s mindkettőjüket maga alá temette. Megmenteni nem lehetett őket. Heidrich Lajos nyomban a helyszínen, Bondár Ernő pedig sokkal kórházba szállítása után meghalt...

A Láng Gépgyár-i halálok megkoszorúzzák a szobálat halt Heidrich Lajos és Bondár Ernő emlékére emelt emléktáblát

Tizenhat esztendő telt el a szomorú tüzeset óta. S a gyár dolgozói nem feletek meg a kötelességteljesítés közben életét veszített két dolgozóról. Augusztus emléktáblát lepleztek le tiszteletükre, s a kis ünnepség keretében kegyelettel ad emlékükné.

A kísérleti alosztályon hallottuk

Jelentős megtakarítás érhető el a Csik József tórn. és Markovics Árpád órn. által készített új szerszámkőszűrő-géppel, mivel segítségével ismét használható állapotba hozhatják a meghibásodott szelep- és szármarókat. Ezeket eddig — meghibásodás esetén — rendszerint ki kellett selejtezni.

Értékes berendezéssel gyarapodott az alosztály laboratóriuma. A vendéglátóiparban használatos turmix-gépekhez hasonló gép segítségével az eddiginél pontosabb adatokat nyerhetnek az

oltóhab-mintákról, és sokkal megalapozottabbá válik az újonnan legyártott habképző anyagok „minőségi ellenőrzése”. A gépet az Eötvös Loránd Tudományegyetem Kolloidkémiai Intézete készítette a kísérleti alosztály részére, és azt Buzágh professzor bemutatta néhány külföldi szakembernek is.

Régi problémát kíván megoldani a tűzoltó-gépjárművek, illetve kismotorfecskenők molibdén-kezelése. Szereink ugyanis gyakran idő előtt használódnak el, mivel gyors indításukkor nem biztosítható eléggé a forgórészek megfelelő kenése. A grafitéhoz hasonló tulajdonságokat mu-

tató molibdéndiszulfidnak ilyen vonatko igen jók a tulajdonságai, s a tapasztalato rint az ezzel kezelt szerkeknek lényegesen biztosabb a működése.

Az egyik újonnan átalakított targonca

Előrehaladott vizsgálatok folynak az új VAG-2500 percliteres szivattyúkkal is. Az órzó mérések igen biztatóak, mivel az t vattuk másfél méteres vízmélység eseté cenként 3000 liter körüli teljesítményre ké

Végül egy jó hír az önkénteseknek: A leti alosztályon folyamatosan van közel 2 gonca átalakítása, amelyeket a községi t testületek részére szerzett be az Országos rendészeti Parancsnokság. A targoncákat láthatólag egy-egy 1600 literes, üszzezh vászonkádval is ellátják.

Új módszer a habanyag összetételének vizsgálatára

Az új 2500 l/p-es szivattyú kísérleti példánya

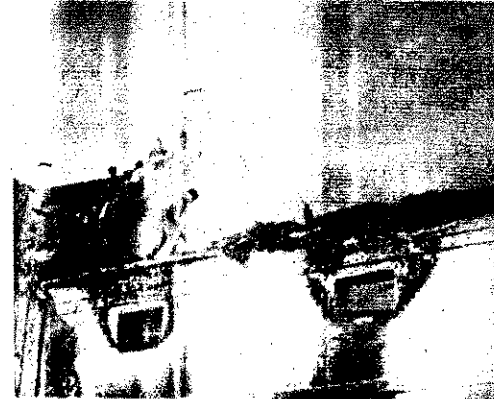

Gondatlanság és felelőtlenség

következménye volt a Sárvári AG péterfai üzemeiségében keletkezett gabonarakartár-tűz. Elsősorban azok tehetnek róla, akik gondolatlanul figyelmen kívül hagyták a kísérleti jellegű, gyorsított szárítási eljárás esetleges következményeit, s vétkes könynyelműséggel, azon melegeben a raktárba szállították a lucernaszecskával, illetve a még le nem hűlt lucernaporral teli zsákokat. Ezek után egyáltalán nem csoda, hogy a tüzes, helyenként izzó állapotban zsákoltt lucernapor tüzet fogott, s előidőzőjévé vált egy

olyan — között képeinken is jól látható — tűznek, amely j milliónyi forint kárt okozott a gazdaságnak.

Nem ez az első és egyetlen tüzeset, amely könnyelműs meggondolatlanság következménye — sajnos, napjainkban is gyakrabban találkozunk ilyenekkel. Úgy véljük, éppen ezért lenne, ha a tűzrendészeti szervek mellett, főleg az ipari üz és a gazdaságok vezetői is okulnának végre ezekből a sz esetekből, és sokkal nagyobb gondosságot és körültekintést sítanának az ilyen s ehhez hasonló tüzesetek megelőzésében

GÁZKITÖRÉSEK-gázkút tűzek

hajdúsági Nagyhegyes község határában folyó földgázkutatási munkálatok számú munkahelyén augusztus 23-án a kút környékén 150—200 m hosszalajfelszíni repedések keletkeztek — víziv gázszivárgással. A repedések rohanan nőttek, mégpedig olyan mértékben, hogy a kitérés elfojtására irányuló munkákat abba kellett hagyni, és gyors ütem-meg kellett kezdeni a berendezések kitérését, elszállítását. A mentési munkák sikerrel jártak. Augusztus 24-én 2 óra — a fúrótorony és az erre szerelt lövmű kivételével — az összes fúróbe-

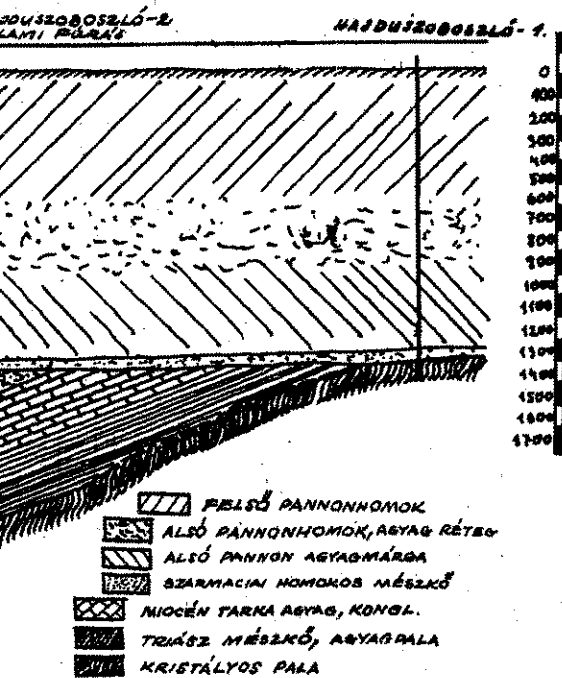
deklódtek a gázkitörés okairól, a kút-tüzek oltási lehetőségeiről, s a mentési munkálatok főbb irányelveiről. Az érdeklődés irányának megfelelően éppen ezért igyekszem röviden és közérthetően összefoglalni a témakör legfontosabb sajátosságait és a kapcsolatos tudnivalókat.

Hazánkban az 1900-as évek elején kezdődtek a földgázfeltárások céljából végzett geofizikai kutatások. A kutatások tudományos megszervezése és a módszeres geofizikai kutatómunkák beindítása Eötvös Lőránd nevéhez fűződik. Eötvös Lőrándnak, a korszerű alkalmazott geofizika megteremtőjének munkássága és eredményei világ-

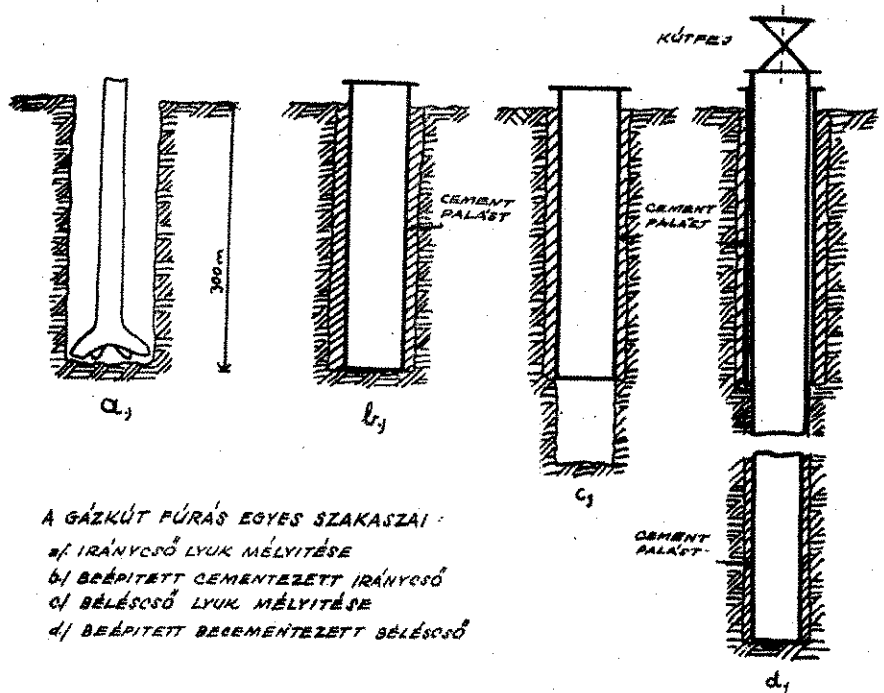
A gázkutak fúrása Rotary-fúrással történik. Ennél a rendszernél a kőzet kifúrása vágással, hasítással, aprítással folyik. A fúrás a fúrócsőre szerelt, a fúrócső közvetítésével forgatott szárnyas vagy görgős fúróval történik. A furadékat a fúrócsőből nagy sebességgel kiáramló, úgynevezett öblítőiszap viszi fel a földfelszínre. A fúrás menetére a 2. és 3. ábra ad tájékoztatást.

A fúrócső króm-nikkel vagy króm-molibdén ötvözetű acélból készül. A fúrócső végei apa-, illetve anyacsavaros végződésekre vannak kialakítva. (5. sz. ábra.)

A gázkutak fúrásánál alapvető fontosságú az öblítőiszap használata. Feladata a fúró hűtése, a furadék felszínre juttatása, a

1. sz. ábra

2. sz. ábra

vezést sikerült biztonságba helyezni. 24 óra 45 perckor azonban a toronytól 150 méter távolságban levő egyik kitérés begyűlés és ezt követően 550 m-es vonal mentén összefüggő tűz keletkezett. A gázkitörés és a tűz hevessége augusztus 25-én a délutáni órákban tetőzött, ezt követően csökkent, majd 26-ára virradó éjszaka a kitérés leállt, és a tűz — valószínűleg beállítás következtében — megszűnt.

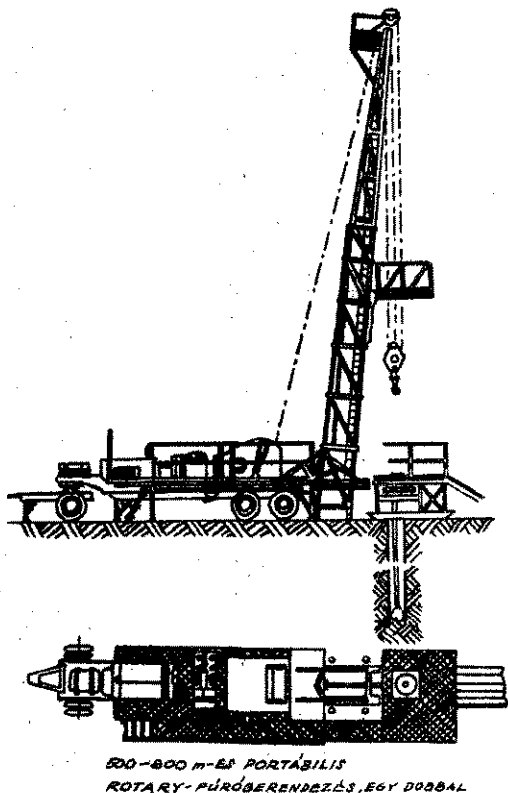
A gázkitörés hevességét mutatta pl., hogy a kút alatt 150 m átmérőjű, 20 m magas üszögű krátert alakított ki. A gázkitörés oka tűz nagyságára jellemző, hogy pl. 25-én a délutáni órákban a kitérésből 500 m távolságban levő tanyaépület faszervezeti elemei mértékben szenesedni kezdtek, hogy a kút le kellett bontani.

A nagyhegyesi gázkitörés és gázkút-tűz egyetemesen számottevő érdeklődést váltott ki a közvélemény körében. Többen ér-

viszonylatban elismertek. Eötvös munkásságának köszönhető, hogy a század elején megindultak a Magyarország földtani térképének elkészítésére irányuló munkálatok.

A nagyhegyesi fúrások célja is — a gázincs feltárása mellett — a hazánk földtani térképének elkészítéséhez szükséges adatok megszerzése volt. A Nagyhegyes község határában levő Hajdúszoboszló földtani rétegződésére vonatkozólag az 1. számú ábra ad tájékoztatást. A rétegsort általában 500 m-ig homokos agyag, pannóniai öszlet alkotja; 300 m-ig laza, homokos kifejlődésű, s benne bővíző rétegek találhatók. A pannóniai réteg alatt 500 m-től 1000 m-ig miocén tufa van. A nagyhegyesi földtani szelvény nagyjában azonos a hajdúszoboszlóival, amelyben 915—940 m között 17 m, 967—982 m között 5,5 m, 1071—1100 m között pedig 12 m vastagságú gáztároló rétegek vannak. (1. számú ábra.)

fúrt lyuk beomlásának megakadályozása, továbbá a nagy nyomású rétegek harántolásánál a gáz, az olaj és a víz betörésének megakadályozása. Az öblítőiszap minősége és fajsúlya igen fontos a fúrás munkálatok gyorsasága és biztonsága szempontjából. A szükségnek megfelelően 1,1—1,6 kg/dm³ fajsúlyú iszapot készítenek — attól függően, hogy a fúrás munkálatok egyes szakaszaiban milyen fajsúlyú öblítőiszap szükséges. A fúrás munkálatok különböző szakaszaiban különböző fajsúlyú és viszkozitású öblítőiszapot használnak. Az öblítőiszap fajsúlyának, viszkozitásának és egyéb fúrástechnikai tulajdonságának meghatározása nagy szakmai gyakorlatot igényel. Képzeljük el, hogy a fúró 1500 m mélységben elhelyezkedő nagy nyomású gáztároló rétegeket harántol. Ebben a mélységben a gáztároló rétegek nyomása eléri vagy meghaladja a 150 atm-át. Ahhoz, hogy

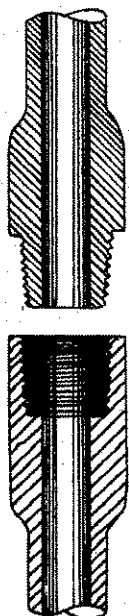
500-600 m-ES PORTABILIS
ROTARY-FÚRÓBERENDEZÉS, EGY DOBBAL

3. SZ. ÁBRA

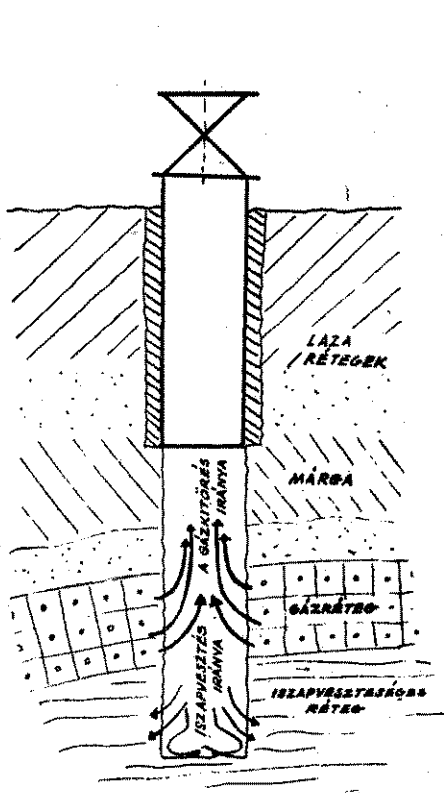
a 150 atm-ás gáznak a fúrólukba való betörését megakadályozzuk, a gázréteg nyomását meghaladó hidrosztatikai nyomást kell előállítanunk a fúrólukban a gáztartó réteg szintjén. Ha az öblítőiszap fajsúlya $1,2 \text{ kg/dm}^3$, úgy 1500 m mélységben az öblítőiszap 180 atm. hidrosztatikai nyomást gyakorol a kút falára.

Felvetődik viszont a kérdés, hogy amennyiben az öblítőiszap használata ilyen biztonságosan vissza tudja tartani a gázbetörést, mi az oka annak, hogy az elmúlt 20 év alatt mégis jó néhány gázkitörés történt hazánkban is. Vessünk egy pillantást a 4. ábrára! Láthatjuk, hogy a fúrás — miután áttörtte a nagy nyomású gáztartó réteget — olyan rétegbe kerül, ahol nagymérvű iszapvesztés áll elő. Az iszap cirkuláció megszűnik. Ezzel együtt megszűnik a nagy

5. SZ. ÁBRA

FÚRÓCSŐ KÖTŐELEMEK

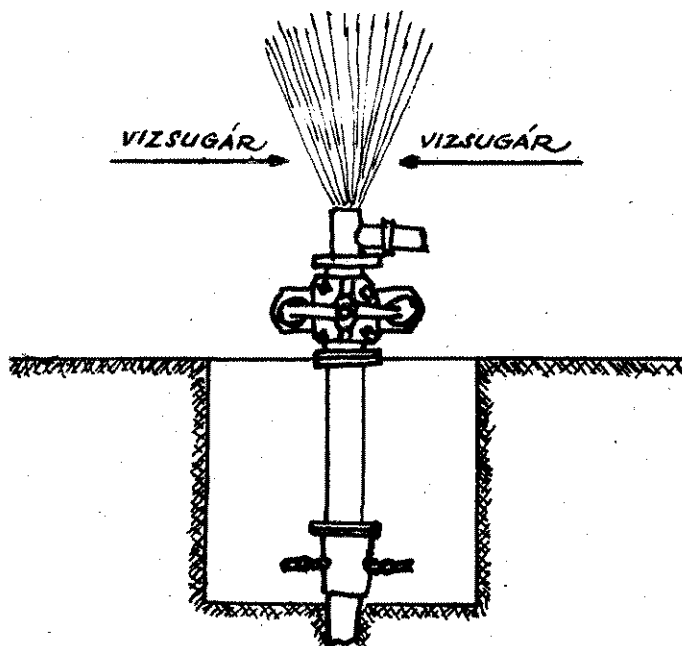

4. SZ. ÁBRA

nyomású gáztartó réteg szintjén az öblítőiszap hidrosztatikai nyomása is, aminek következtében a gáz betör a lyukba. A gáznak a fúrásba való betörése még nem gázkitörés, de mindenestre fokozottan igénybe veszi a berendezést és az ott dolgozók szakmai felkészültségét. Az egyes gázbetörések kedvezőtlen körülmények között gázkitörésre vezetnek.

Nézzünk meg egy másik esetet! A gáztartó rétegek harántolásánál a gáz a fúrólukba szivárog, az öblítőiszappal keveredik, s csökkenti annak fajsúlyát. A könnyebb fajsúlyú öblítőiszap 1500 m mélységben már nem 180 atm. hidrosztatikai nyomást gyakorol a kút falára, a gáztartó rétegre, hanem ennél jóval kevesebbet. A fajsúly csökkenése, az öblítőiszap elgázosodása olyan mérvű is lehet, hogy a gáztartó

Sugarak elhelyezése és irányítása kútfej-tűznél

réteg nyomása meghaladja a folyadéknyomást és a fúrólukba megindul a gázbetörés.

A fúróberendezések el vannak látva a gázbetörést gátló biztonsági berendezésekkel. Ezek esetek nagyobb részében ezek a biztonsági berendezések és a biztonsági intézkedések megelőzik a gázkitöréseket. Számos esetben azonban a fúrás munkálatai közben előfordulnak gázbetörések és a biztonsági berendezések meglétének ellenére is gázkitörések következnek be.

Az elmúlt 20 évben történt jelentős gázkitörések előidéző okait vizsgálva az esetek jelentős részében az iszapcirkuláció folyamata valamilyen okból történő megszakadásának jelenségét ismerhetjük. A kitörés okai között a folyamatos iszapcirkuláció megszakadását az alábbiak idézik elő:

- a) a fúrás munkálatainak megszünetelése;
- b) béléscsövezés, vagy a szerszám kioldása szerelési munkálatai;
- c) a harántolt rétegekben előálló iszapvesztés meghaladja az iszapszivattyú teljesítményét.

Több gázkitörést okozott már a fúrás gyors kiemelése következtében a nagy nyomású gáz is. Az iszapvesztéses esetek egyébként iszapcirkulációs hibák következtében beálló gázkitörések mellett egyéb okokból is bekövetkeztek már gázkitörések. Az elmúlt évek elején — az első fúrások időszakaiban — pl. számos gázkitörés történt az ország és dunántúli fúrásoknál. Ezek a kitörések szakmai gyakorlatlanságra és a berendezések, valamint a technológia tökéletlenségére vezethetők vissza.

A kitörések elfojtására a mentési munkálatok és a tűzoltás megszervezése pontjából a gázkitöréseket két alcsoportba sorolhatjuk:

- az olyan eseteket, amikor a gáz a kútfej szerelvényeken (toiókon, szelepeken) keresztül a szabadba;
- amikor a gáz a cső mellett a talaj felé szivárog, és az úgynevezett "talajgáz" kitörések, kráterek keletkeznek.

A kútfej-szerelvényeken keresztül történő gázkitörés csak abban az esetben lehet veszélyes, ha a biztonsági berendezések valamilyen okból nem működnek, vagy a szelep szorosan zárva van, s a szelep vagy a főszelep lezárására nincs lehetőség. De előfordul, hogy a nagy mennyiségű gáz kiáramló homok vagy egyéb anyagok miatt a kútfej szerelvényeinek nagy keménységű kőzetek a berendezések eródiálják, így azok üzemképtelenné válnak.

A kútfejen keresztül kitérő gáz berendezésekben begyullad és fáklyaszerűen ég. (Lásd: nádudvari gázkút-tűz képe). Az égő gáz megnehezíti vagy lehetetleníti a kútfej szerelvényeinek tisztítását, s a kitérő gáz végrehajtását. Ezeknél a kitérő gázok tűzoltásának elsődleges feladata a kitérő gáz megszüntetése, illetve a tűz eloltása. A kitérő gázok összetételétől és a gáztartó rétegek nyomásától függ. Nyilvánvaló, hogy a 90—98 százalék metánt tartalmazó gáz

akkal hevesebb és sokkal nagyobb hő-
 rzással jár, mint a 30—40 százalékos
 savat tartalmazó gázé. A földgázok szá-
 mos összetétele igen jellemző az egyes
 területekre. Ezzel szemben az egymás felett
 az egymás mellett elhelyezkedő gáz-
 rétegekben is különböző összetételű
 gázok adódhatnak. A jelentős szén-sav-
 gázt tartalmazó gázkitöréseknél a gáz begyulla-
 rra kisebb a valószínűség, mint a tisz-
 metánt vagy kőolajgázokat tartalmazó
 gázkitörésénél.

Kútfej-tűzek oltására elsősorban vízköd-
 akat kell alkalmaznunk. A sugarakat me-
 gesen a szabad kútszájra irányítjuk, úgy,
 hogy a nagy sebességű gáz minél több vizet és
 jobban porlasztva ragadjon magával. 150
 atmoszféra rétegnomás által kényszerítve a 8"-os
 kútszájon keresztül kiáramló 90—98%-os me-
 tartalmú gázkitörés tűzét is el lehet oltá-
 si vízködsugárral. A sugarak bevetése előtt
 a kút környezetét az oltóvíz hőmérsékletére
 kell hűteni.

A környezet lehűtése, esetleges elárasz-
 tás igen fontos az eloltás biztonságossága
 szempontjából. A visszagyulladás valószínűsége

A nagyhegyesi gázkitörés

egyébként igen nagy, és ezért ezzel
 a körülménnyel feltétlenül számolnunk

eloltás után mindennemű szikrakép-
 zés folyamatait el kell távolítani
 a kitörés helyéről.

A nagy valószínűsége annak, hogy a
 gáz keresztül kitörő gáz tüze néhány
 méter alatt elpusztítja a fúrótoronyt és a
 kút ásásnak kitett egyéb fűróberendezést
 elpusztítja. Az összeomlott fúrótorony
 egyéb berendezés zavarja az oltási mun-
 kát, de semmi esetre sem teszi lehe-
 tőt. Az eredményes oltás az elpusztult
 kút helybenhagyásával is lehetséges. A
 kút körültekintéssel végrehajtott
 eloltás közben viszont bekövet-
 kezik annak a veszélye, hogy a kútfeje
 a szelepek, csapok, biztonsági beren-

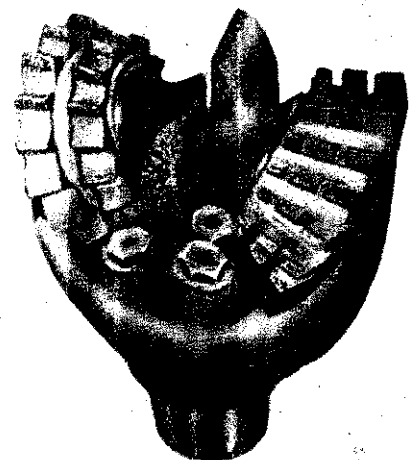
dezések, sőt esetleg maga a beléscső is le-
 szakad, és ebben az esetben a kitörés lefoj-
 tása lehetetlenné válik. Célszerű ezért a
 tűz eloltását a maximális tűzoltóerők beve-
 tésével, a talált állapotban megkísérelni. Az
 összeomlott fúrótorony és a fűróberendezés
 elvontatását csak olyan esetben igényeljük,
 ha ezek jelenléte a tűz eloltását valóban
 lehetetlenné teszi.

Súlyosabb az eset, amikor a gáz a kútfej,
 illetve a beléscső mellett a talajon keresztül
 „vadkitörés” formájában tör magának utat a
 föld felszínére. Ilyenkor a kitörés művi elfoj-
 tása csak a legnagyobb nehézségek leküzdése
 árán lehetséges. Ezek a munkálatok hónapokat
 és tetemes költségeket igényelnek. Az ilyen jel-
 legű kitörések — egy-két kivételtől eltekintve
 — saját magukat „felszámolják”, minden való-
 színűség szerint úgy, hogy a fűrés összeomlik,
 vagy a rétegek nyomása lecsökken, vagy pedig
 a gázkitörés útjai elzáródnak.

Az ilyen jellegű gázkitörések teljes elzá-
 ródása sok esetben csak évek múlva követ-
 kezik be, és kisebb-nagyobb utókitörésekre
 még évek múltán is számolni kell. Pl. a
 tótkomlói 1. számú gázkútnál 1941-ben
 a kútfejen keresztül gázkitörés történt. A
 kitörés teljes felszámolása nem járt siker-
 rel, s állandó gázszivárgás maradt vissza.
 Két évvel később, 1943. júl. 18-án a gáz az
 üzemen kívül helyezett kút mellett kitört,
 és a keletkezett „vadkitörés” kráterében az
 összes szerelvényeivel együtt eltűnt a kút.
 A kráterképződéssel járó „vadkitörések” is
 több esetben begyulladtak már. Az ilyen
 jellegű tüzeknek a hagyományos tűzoltófel-
 szerelésekkel való eloltása nem lehetséges.
 A környezet védelmére tett biztonsági in-
 tőzkedések megtétele után feltétlenül cél-
 szerű bevárni a kitörésnek önmagától való
 megszűnését. Kényszerítő körülmények
 fennforgása esetén megkísérelhetjük a
 „vadkitörések” tüzeinek eloltását is. Az
 1944. évi nagylengyei tapasztalatok alap-
 ján az ilyen jellegű tüzek eloltását a követ-
 kezőképpen kell megszervezni:

1. A krátereket 2—2,5 m magas földhányással
 kell körülhatárolni és a földhányással kö-
 rülzárt területet vízzel kell elárasztani.
2. Tűzoltóknak kell készíteni könnyű faszervezet-
 től, amelyre 300—400 kg dinamitot, vagy a
 dinamit égési sebességét megközelítő egyéb
 robbanóanyagot kell elhelyezni megfelelő
 gyújtóberendezéssel. A robbanóanyaggal el-
 látott tűzoltó drótkötél vagy könnyű lánc
 segítségével a kitörés süllypontjába kell jut-
 tatni és ott fel kell robbantani.

1944. október 29-én a lovászi 94-es számú
 kút „vadkitörés”-ének tüzeit így módon a
 harmadik próbálkozásra 340 kg dinamit
 felrobbantásával sikerült megszüntetni. A
 „vadkitörések” tüzeinek ilyen eloltását, a
 robbantás megszervezését és végrehajtását
 alaposan mérlegelnünk kell és emellett az
 összes számottevő körülményeket figyelem-
 be kell vennünk. Az így eszközölt oltás
 azonban veszélyes, ezért csak rendkívül in-
 dokolt esetben kísérelendő meg. Az ered-
 mény persze bizonytalan. A nagyhegyesi
 „vadkitörés” tüzet pl. csak elképesztően
 nagy mennyiségű robbanóanyaggal lehetett
 volna megszüntetni, mivel az egyes „vad-

Kombinált szárnyas- és görgősfűró

kitörések” egymástól 100—150 m távolságra
 voltak, de a tűz szempontjából összefü-
 gően. A tűz lerobbantásának eredményes-
 ségére tehát igen kicsi lett volna a valószí-
 nűség.

Az elmúlt évtized során kőolaj-bányá-
 zatunk technikailag és szakképzettség
 szempontjából igen nagy előrehaladást ért
 el. A kőolajbányászatban foglalkozó dolgo-
 zók, mérnökök és tudósok gyakorlati tap-
 asztalata olyan mértékben kibővült, hogy
 hazánkban a gázkitörések bekövetkezésére
 egyre kisebb a valószínűség. Ennek ellenére
 — persze — a jövőben is előfordulhatnak
 gázkitörések, mivel azok minden áron való
 elkerülése a fűrés és a kútkiképzési költ-
 ségeket aránytalanul megemelné. Eppen
 ezért, rendkívül fontos, hogy az ezen a te-
 rületen dolgozó elvtársak tökéletes szak-
 mai tudást szerezzenek.

Keszthely Antal
 tű. őrgv.

A Nu-1-es sz. égő gázkút

Evek hosszú során egyik legfontosabb feladatunk volt a beosztottak erkölcsi és politikai nevelése. Ugy gondolom, szükségtelen bizonygatnom, hogy ez egyáltalán nem könnyű feladat, hiszen az ezzel megbízott elvtársak maguk sem mentesek a különféle múltbeli csökevényektől.

Véleményem szerint ennek ellenére egyáltalán nem voltak eredménytelenek az ilyen irányú fáradozásaink. Ezt bizonyítja az is, hogy évről évre javul a megyénkben szolgáló tűzoltók fegyelmi helyzete, s ma már szinte minimálisra csökkent a fenyítések száma is. Elvtársaink egyre következetesebben küzdenek a hanyagság és a tunyaság ellen, és magánéletükben is igyekeznek példát mutatni. Örömmel tapasztalhatjuk, hogy kihalóban van a „kétlakás”, s a beosztottak többsége valóban hivatásának tekintve a tűzoltói szolgálatot. Persze, ehhez — a párt- és a KISZ-szervezetek segítségével mellett — nagymértékben hozzájárult az is, hogy igen sok tűzoltó hozzátartozói ma már a termelőszövetkezetekben dolgoznak, ami vitathatatlanul kedvező hatással van gondolkodásmódjuk alakulására.

Úgy vélem, kétségkívül eredményes volt a vallásos nézetek elleni felvilágosító munkánk is. A tűzoltók otthonában ma máj

egyre inkább izléses festmények kerülnek a szentképek helyére. Ez évben egyébként egyetlen beosztottunk sem tartott egyházi esküvőt, illetve templomi keresztelőt, és gyermekeik sem iratta be hitoktatásra. Ezzel szemben egyre több a névadóünnepség. A mosonmagyaróvári alosztályon például nemrégiben tiszteletére rendeztek ilyen ünnepséget, és ez a kedves szokás mindinkább kezd meghonosodni egységünkben.

Az utóbbi évek két nagy eredményének könyvelhetjük el, hogy ma már valamennyi beosztottunk nyolc általános iskolai végzettséggel rendelkezik, és az elmúlt pártoktatási évben egyetlen lemorzsolódás sem történt.

A még meglévő fogyatékoságok kiküszöbölésének egyik biztató záloga, hogy több egységünkön helyesen alkalmazzák az elvtársias bírálat módszerét. Ennek az eredménye meg is mutatkozik számos elvtársunk viselkedésében, munkájában s nem utolsósorban jellemének alakulásában. Örvendetes, hogy egyre több tűzoltó végez példamutató munkát, s ösztönzi magatartásával nagyobb hivatásszeretetre a többieket.

VARGA MIHÁLY
tű. fhdgy.
Győr

Nálunk ez volt a mérleg

Néhány sorban arról szeretnék beszámolni, hogy milyen eredményeket értünk el járásunkban a nyári tűzvédelem szervezésében. Azzal kell kezdenem, hogy erőfeszítéseink — sajnos — nem jártak kellő sikerrel, jóllehet, az idén is igyekeztünk minden tőlünk telhetőt megtenni a tüzesetek megelőzése érdekében. Negyvenkét propaganda-előadást tartottunk, tizenegy helyen pedig filmet is vetítettünk. Sajnos, több vetítésre nem kerülhetett sor, mivel nem tudtunk megbirkózni a technikai nehézségekkel, nem kaptunk elegendő filmanyagot az osztályparancsnokságtól. Feltétlenül szükség lenne új filmekre, és arra, hogy a régekről új kópiák készüljenek, mert a meglévők már nagyon megkoptak.

A járási tűzvédelmi bizottság tevékenysége valamivel jobb volt a tavalyinál. Az üléseken pontosabban jelentek meg és tervszerűbben végezték az ellenőrzéseket. A járási pártbizottság és a rendőrkapitányság szükség esetén járművekkel is kíségett bennünket.

A községi tűzvédelmi bizottságok viszont még mindig nem töltötték be tulajdonképpen

feladatukat. Sok szakszerűtlen intézkedést és nem kevés közömbösséget tapasztalhattunk egyes községekben a bizottságok részéről. Vésztő községben például egy időre rosszul látó, nagyot halló, testi hibás személyt jelöltek ki szérűőrnek, aki az ott keletkező tüzet csak késedelemesen vette észre, és akkor sem tudta, hogy mik a teendői. Jellemző, hogy a tűzvizsgálatot végző bizottságunk képtelen volt megmondani, hogy a tüzesetet megelőzően kik jártak a szérű területén.

A testületek közül különösen Szeghalom, Körösladány és Füzesgyarmat önkénteseit illeti dicséret. A füzesgyarmatiak például gépjárműcsendőkükkel több ízben is beavatkoztak az oltási munkálatokba.

A rendőr elvtársak is egyre több segítséget adnak. Sokan közülük igen szakszerűen intézkednek, sőt előfordul, hogy még a tűzoltóknál is következetesebben járnak el a szabálysértőkkel szemben. Az ellenőrzési munkálatokban különösen Mihalik r. ftörm., Sente r. ftörm., Jambricska r. ftörm., Cs. Tóth r. törm. Horpácsik r. szkv., Balogh r. szkv., Diriezi

LEVELEZŐINK

r. szkv., Jónás r. szkv., Szilágyi r. tiz. elvtárs jeleskedett.

Sajnos, a termelőszövetkezetek vezetőségei nem álltak mindenütt feladatuk magaslatán. Így még az olyan országos viszonylatban is elismert tsz, mint a füzesgyarmati „Vörös Csillag” is — őszintén szólva — eléggé hátul kullog a tűzvédelem tekintetében. Ezt többek között az is bizonyítja, hogy jutalomban részesítették egy brigádvezetőt, mivel az illető 100 m-es kazlakat rakatott a tsz területén. A jutalmazást azzal indokolták, hogy az ilyen „újtások” is elősegítik a nagyüzemi gazdálkodást...

Elvtársaink egyébként összesen 439 ellenőrzést tartottak szabadnapjaikból. Különösen Váradi örm. és Nagy szkv. végzett igen lelkiismeretes munkát.

Ugy gondolom, korántsem dokolatlan a kérésünk, minél sürgősebben segít az illetékesek sanyarú községi viszonyainkon. Egységesen ugyanis mindössze öreg, rozoga kerékpár, amely már régen megerelejtetésre. Van ugyan „125-ösünk” is, de az — „idejének” legnagyobb részét a javítóműhelyben tölti.

Mindent egybevetve, szűnik okulni a nyári tájlatokon, és mindent a szűnik annak érdekében, felvilágosító munkánk a és a tél folyamán is folyjon és eredményes legyen.

BALOGH JÓ
tű. fhdgy.
Szeghalom

100 000 forintból négy szertár

A kiskörösi járási tanács vezetői és a kirendeltség beosztottai sokat töprengtek azon, miképpen oszthatnák el a legigazságosabban a megyei tanács által jóváhagyott 100 000 forintos „KÖFA”-keretet. Jónéhány községünkben ugyanis még mindig sok gondot okoz a szertárprobléma, és emellett igazságtalannak tartották volna, hogy csupán egyetlen testületnek ajándékozzák a pénzüsszeget.

Eppen ezért hosszas vita után úgy határoztak, hogy Tabdi, Böcsa, Tázlár és Imrehegy község testületei között osztják fel a pénzt — számítva az önkéntesek társadalmi munkájára. Örömmel újságolhatom, hogy ez a törekvés teljes sikerrel járt, mivel a helyi tanácsok vállalták a társadalmi munka megszervezését, amelyben a helyi önkéntesek mellett részt vettek a termelőszövetkezetek, az állami gazdaságok, sőt még a kisiparosok is így azután augusztusban mind a négy új szertárat felavathatták.

Tabdiban közel 70 000 forint értékű társadalmi munkával épült fel az új szertár. Külön is ki kell emelnünk a két helyi tsz, valamint az állami gazdaság, illetve Major József kőművesmester áldozatkész társadalmi munkáját. A testület rendes és pártoló tagjai 40 000 forintot meghaladó értékű társadalmi munkát végeztek.

Böcsán közel 24 000 forintra tehető a társadalmi munka ér-

téke, s a testület harmir tagja mellett a Haladás testőrsége és tagsága is le szorgoskodott az építkez-

Tázlárban az új szertáréj együtt új községi kultúris avattak. Az itteniek idését dicséri, hogy 80 000 forint értékű mu viszonzották a járási 20 000 forintos segítséget legnagyobb elismeréssel tunk a tanácselnök és rancsnok ez irányú m ról.

A kis Imrehegyen is kerrel fejeződött be az zés, hiszen közel 70 000 os társadalmi munkáva kélkedhetnek. Ez azért említésre méltó eredmél vel ez a község volta csak most fejlődik igaz vá, hiszen csak az elkő években alakítják ki k járt.

Sajnos, nem áll módo nagyszabású társadalmi valamennyi résztvevője szerint is megemlíteni, ve, hogy olyan sokan hogy szinte lehetetlen felsorolásuk. Eppen úton is köszönetet monlamennyiüknek, s úgy lom, példamutatásuk m követőre talál. Erre szükség is van! A négy esete is azt bizonyítja, társadalmi összefogás szorozhatja államunk gét.

DUDÁS IS
tű. szkv.
Kecskén

ÉNYÁR

Igyekszünk helytállni!

osztályunk viszonylag fiatalok, hiszen csupán a köztársaságban rendelték el feladatát. Erthető tehát, hogy nem könnyű feladat egységes munkát végzett a mezőcsáti járás tizenkét községében. Összesen 144 szabadnapjukat ajánlották fel, s emellett vállalták a járás területén levő községi tűzoltószerkezetek felügyelését, illetve azok megjavítását.

Természetesen egyéb munkáinkat sem hanyagoljuk el, és reméljük, hogy sikeresen oldjuk meg a ránk bízott megfizetési feladatokat: az ország egyik legnagyobb villamos erőművének, illetve a most épülő hatalmas vegyi kombinátnak a tűzvédelmét.

PINTÉR FERENC

tű. fhggy.

Tiszaszederkény

Lépésről lépésre...

Dalmandi Állami Gazdaságvezetője és párttitkára igen látja a tűzrendészeti kérdés fontosságát. Ezzel magyarázzuk, hogy a megelőző időszakban terén már egy év óta olyan eredményt ért el, ami a gazdaság fennmaradása óta eddig úgyszólván ismeretlen volt. A gazdaságnak területe van 9 teleppel, egy km-mel, s emellett kilenc hektár 80-100 férőhelyes is. Örvendetes, hogy mindez megvan a szükséges tűzrendészeti felszereléssel.

I. fokú tűzrendészeti hivatásos legutóbbi ellenőrzése során a 247 pontos határérték fölé emelkedett. De ezek a pontok nem a beruházást és a nagyobb költséget igénylő előírások ellenére — s ez is jelöl az itteni vezetésre — az elmúlt évek óta már azokból is százezereket forintosították ki. Előírást végrehajtottunk a köztársaság pl. távbeszélő-hálózatjának építése, tűzoltóruhák, csapadékvédők, tűzcsap és a szükséges felszerelés beszerzésére.

Gazdaságban kilenc férfi és két női úttörőcsapatot szerveztünk, és férficsapatainkat az évben már el is látogattuk egyenruhával, sapkával és derékszíjjal.

Járási tűzoltóversenyen hat

férfi- és két úttörőcsapatunk vett részt, ami még akkor is igen nagy eredmény, ha első helyezést nem értek el. De nem is ez volt a cél, hanem a felkészülés alaposága.

Gazdaságunk önkéntes tűzoltói Vöröskeresztjében megalakították a tűzoltó labdarúgó-csapatot és beneveztek a járási „Téli Kupa” bajnokságra. A nyári bajnokságon már eddig is jó eredményt értek el. Az a hiba, hogy nem rendelkeznek sportfelszereléssel.

Tűzoltóink ruházattal való ellátása nagy lendületet adott a további munkához. Rendszeresen megtartják a továbbképzést, és a parancsnokok is részt vesznek a járási tűzrendészeti parancsnokságon folyó továbbképzésben.

A nyári mezőgazdasági termények tűzvédelmére elég jól felkészültek a gazdaság önkéntes tűzoltói. Az aratás megkezdésétől felváltva teljesítettek szolgálatot, s végezték az ellenőrzés munkáját.

Befejezésül még azt is megemlítem, hogy szervező munkával el akarjuk érni, hogy a jövőben ne csak a parancsnokoknak, hanem minden önkéntes tűzoltónak rendszeresen járjon a „Magyar Tűzoltó”.

SZABÓ MÁTYÁS
tűzrendészeti előadó

Izgalmas futballmérkőzés zajlott le szeptember 1-én a kapuvári sportpályán. Az alosztály párt- és KISZ-szervezetének kezdeményezésére baráti mérkőzésre hívtuk ki a helyi rendőrség „válogatottját”, hogy a sport területén is elmélyítsük kapcsolatainkat.

A jó együttműködés eredménye egyébként a nyári időszakban szakmai vonatkozásban is szép eredményeket hozott. A területfelelős rendőrök minden ellenőrzést közösen végeztek a tűzoltókkal, és ez igen jó hatást keltett a lakosság körében. Sajnos, a mérkőzést illetően — legalábbis részünkről —

nem dicsekedhetünk hasonló eredménnyel, mivel 3:1 arányban vereséget szenvedtünk.

Bár nem örvendtünk a kapott góloknak, mégis őszintén megmondhatom: egyáltalán nem szomorított el bennünket a vereség, hiszen ez a mérkőzés is jó alkalom volt barátságunk ápolására. Mindenesetre lesz még alkalom visszavágóra, és reméljük, hogy a rendőrséggel való kölcsönös együttműködésünk minden téren sok sikert eredményez.

BÖCSKEI JÓZSEF

tű. őrm.

Kapuvár

Négy évtizede...

Közel negyven éve tevékenykedik odaadón Czinkotai István bácsi a szőlőterületi önkéntes tűzoltótestületben, s 1948 óta ő viseli a parancsnoki tisztséget. Elmondhatom, hogy fiatalokat megszügyenítő szorgalommal és lelkesedéssel végzi munkáját. Ennek is tulajdonítható, hogy az elmúlt években nagyot javult a község tűzvédelme, és hogy a testület fiataljai is kellő szakmai és politikai képzettséggel rendelkeznek.

Czinkotai bácsi felesége a parancsnoki tennivalók ellátásában is hű társa férjének. Távollétében ő a „parancsnokhe-

lyettes”, és emellett hosszú évek óta példamutató buzgalommal gondozza a testület szertárát. Bárki meggyőződhet arról, hogy a felszerelések ragyognak a tisztaságtól.

Sajnos, a helyi tanács nem nyújt megfelelő segítséget a testületnek, pedig erre feltétlenül szükség lenne, hiszen évek óta nem tudják biztosítani a szervezetszerű létszámot. Bizunk azonban abban, hogy e tekintetben sem lesz eredménytelen az idős tűzoltó-házaspár sok-sok fáradozása.

JUHÁSZ FERENC

tű. fhggy.

Vác

A rendőr elvtársak is segítettek

Az alosztályparancsnok elvtárs eligazítását követően egységünk személyi állománya nagy lendülettel látott hozzá a patronáló munkához. Ennek során minden község termelőszövetkezetében és valamennyi állami gazdaságban 3-3 ellenőrzést tartottunk. Bizonyára intézkedéseinknek is része volt abban, hogy járásunkban ez évben tűzkármentesen fejeződött be a kalászos termények aratása.

Meg kell mondanom, hogy járásunk gépállomásai messzeemenően biztosították az erőgépekhez szükséges tűzvédelmi felszereléseket, és így nem is tapasztaltunk különösebb hiányosságokat a gépállomási erőgépeknél. Sajnos, az állami gazdaságoknál már korántsem volt ilyen jó a helyzet, mivel az aratás kezdeti időszakában több GS-35-ös erőgépet is beállítottak a cséplési munkálatokhoz, jóllehet azokat nem látták el szabványos szikrafogókkal. A hiányosságok megszüntetése érdekében a helyszínen intézkedtünk, és a mulasztókkal szem-

ben szabálysértési feljelentést tettünk.

Patronáló munkánkban igen nagy segítséget kaptunk a területfelelős rendőr elvtársaktól is, akik rendszeresen ellenőrzik az erőgépeket, és szakszerű intézkedéseket tettek a szabálytalanságok kiküszöbölésére. De dicséretre kell megemlékeznünk a községi tanácselnökökről, a tűzoltóparancsnokokról és a testületek tagjairól is, hiszen legtöbbjük igazán odaadón munkálkodott. *Ágfalva* község tanácselnöke és tűzoltóparancsnoka például naponta rendszeresen ellenőrizte a község területén dolgozó erőgépeket.

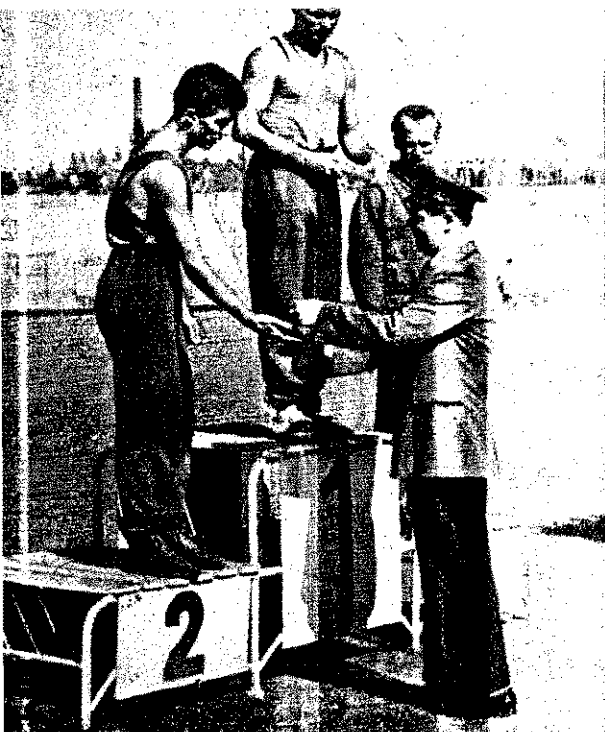
A cséplés időszakában mindössze egy tüzesetünk volt. Ez azért keletkezhetett, mert egy kombájn szikrafogó nélküli húzatta össze a szalmát. Igaz, a kár viszonylag jelentéktelen volt, — úgy gondolom — mégis feltétlenül okukunk kell a tüzeset tanulságaiából.

ERDŐSI ISTVÁN

tű. tőrnm.

Sopron

Az 1961. évi BM-bajnokság tapasztalatairól

A BM-bajnokság atlétikai versenyeinek országos döntőjén a 800 m-es síkfutásban Battancs Lajos tñ. ftórm. szerezte meg az elsőséget

A MEGYÉKBEN LEFOLYT BM-SPORT-BAJNOKSÁGOK alap- és középfokú versenyeinek tapasztalatai és eredményei azt igazolják, hogy a rendszeres sportfoglalkozások eredményeként növekedett beosztottaink állóképessége és testi ügyessége.

Az alapfokú versenyeket egységeink — a kiadott rendelkezések szem előtt tartásával — általában jól rendezték meg. Az eredmény abból adódott, hogy egységparancsnokaink (egy-két kivételtől eltekintve) az eddiginél nagyobb figyelmet fordítottak a versenyek lebonyolítására.

A megyékben megrendezett, BM-szervek közötti középfokú versenyeken eredményesen szerepelt a tűzoltóság. A középfokú versenyek lebonyolítása után a szerzett pontok alapján rangsorolták a megyei szerveket: a tűzoltóság egy megyében (Szolnok) I. helyezést, 6 megyében II. helyezést, 11 megyében III. helyezést és 3 megyében IV. helyezést ért el. A megyei eredményeket összesítve a tűzoltóság — a rendőrség mögött — a második helyen végzett.

AZ ELÉRT EREDMÉNY, valamint az a körülmény, hogy a versenyek során az elmúlt évhez viszonyítva 15—20 százalékkal többen teljesítették az előírt szintkövetelményeket, a személyi állomány fizikai állóképességének és testi ügyességének fejlődését igazolja. A fejlődés éreztette hatását a BM országos döntő versenyein is, mégpedig elsősorban olyan vonatkozásban,

A Belügyminisztérium vándorzászlóját a Borsod megyeiek nyerték

hogy a tűzoltóságot nemcsak budapestiek, hanem jelentős számban vidékiek is képviselték. Ilyen tekintetben kitűnik Baranya, Borsod, Vas, Békés, Csongrád, Szolnok és Somogy megye, ahol a parancsnokok kellő gondot fordítottak a középfokú versenyekre való felkészülésre, és ennek eredményeként nemcsak megyei vonatkozásban értek el jelentős eredményt, hanem ezen túlmenően több sportágban adhattak versenyzőket az országos döntő versenyekre is. Ezek a megyék igazolják azt a sokat hangoztatott elvet, hogy a sportolást össze lehet hangolni a szolgálat maradéktalan ellátásával, csak jó szervező munka és megfelelő előkészület kell, s akkor az eredmény nem marad el.

JELLEMZŐ A LEGNAGYOBB LÉTSZÁMÚ BORSOD MEGYE PÉLDÁJA, ahol az elégtelen szervezés következtében az elmúlt évig a röplabdázáson kívül — s ebben is csak egy alosztály, Sajóabony — más sportágban nem tudták a legcsekélyebb eredményt sem felmutatni. Viszont 1961-ben jelentősen megváltozott a helyzet: a középfokú versenyeken minden számban indultak, jó eredményeket értek el, a megyei szervek között — a rendőrség után — II. helyen végeztek, sőt a BM országos bajnokságon is több sportágban képviselték a tűzoltóságot.

A BM-BAJNOKSÁG ORSZÁGOS DÖNTŐJÉN ELÉRT EREDMÉNYEINKET ÉRTÉKELVE, megállapíthatjuk, hogy egyes sportágakban (sí, röplabda) fejlődés, egyesekben pedig (úszás, járőr, atlétika) visszaesés mutatkozik. Ez részben annak a következménye, hogy nem tudtuk mindenkor mozgósítani azokat az elvtársakat, akik a legalkalmasabbak. Másrészt a versenyek rendezésében is hiányosságok voltak — így pl. az atlétikai versenyen a sportosztály határozatlan állásfoglalása a minősített sportolók indulásával kapcsolatban, a járőrversenyen a pálya kijelölésénél mutatkozó hiányosság, röplabdában a nem megfelelő versenybírók szerepeltetése stb. Ezek a jelenségek joggal bántották versenyzőink igazságérzetét, hiszen becsületes felkészültségükkel e hibák megtörténte nélkül jobb eredmények elérésére lettek volna képesek.

ITT KELL MEG MEGEMLÍTEEN egy olyan — sajnos, egyre kirívóbb lenséget is, amely egyes BM-szer tapasztalható, s amely irreálisá t szervek közötti vetélkedést: a felkés lehetőségek eltűzött biztosítását. sportágban előfordult pl., hogy 5—6 edzőtáborozással készültek fel a BM nokság versenyeire. Érthető, hogy az szervek, amelyek beosztottai álland szültségi vagy őrszolgálatot látnak e Eleve behozhatatlan hátrányban Helyes lenne, ha a BM Sportosztály kedne, hogy az ilyen egyenlőtlenségek előbb megszűnjenek.

AZ 1961-ES ÉV NAGY NYERERE: hogy a tömegesítés területén értü eredményeket, valamint az, hogy a t versenyek minőségi színvonala emelk. Ez nagyon jelentős, hiszen a BM-bajn versenyekéin éppen az a célja, hogy nagyobb tömegeket kapcsoljanak be: senyekbe, s a fizikai erőnlét és az ügy fokozásával segítséget adjon a szolgálás látás adta nehézségek leküzdésére.

1961-BEN MEGVÁLTOZOTT A BAJNOKSÁGOK PONTOZÁSI RENDRE: ezután a megyék eredménye is számít a BM-szervek közötti pontve értékelésébe. Ez az értékelési forma a ben is megmarad, éppen ezért fontos, a parancsnokok — a pártszervezetek ségével — az eddiginél jobb szervező kával mozgósítsák a sportra fizikaila kalmas beosztottakat, s a helyi adotts: hoz képest biztosítsanak felkészülési tőséget, és ezzel segítsék elő a jövő BM-bajnokságokon a tűzoltóság ere nyes szereplését...

A pontverseny végső állása 1961-ben

1. Karhatalom	523 pont
2. Határőrség	509 "
3. ORFK	469 "
4. Tűzoltóság	289 "
5. BM II. Főosztály	245 "
6. BV	165 "
7. Légoltalom	52 "

SERE GY
tű. szd

ÖSSZESÍTŐ EREDMÉNYJEGYZÉK

a BM szerveinek a BM országos döntőkön, valamint a megyékben szerzett pontszámairól

Sportág	Karh.	Hőr.	ORFK	Tűzoltóság	II. Főo.	BV	Légoltalom
Sí	28	45	56	25	20	—	—
Ökölvívás	65	80	52	—	—	—	—
Birkózás	83	37	28	7	—	—	—
Torna	25	19	15	26	21	—	—
Kerékpár	36	15	—	15	—	—	—
Lövészet	40	71	10	—	39	36	—
Atlétika	86	107	60	48	46	7	—
Úszás	52	51	34	7	29	2	—
Röplabda	20	2	20	18	18	4	—
Járőr	22	16	4	2	—	—	—
Megyékben	66	66	190	141	72	116	22
Összesen	523	509	469	289	245	165	52

A tűzoltóélet hírei

Jubileum Kajdacson

Fontos ünnepségen emlékeztek meg a kajdaci önkéntes tűzoltótestület fennállásának évfordulójáról. A ünlőn megjelent Oláh Béla testület egykori parancsnoka. Beszámolója után a helyi önkéntes vb nevében az általános igazgatója köszöntötte a fennálló tűzoltótestületet. Az ünnep alkalmával adták át a Kajdaci János parancsnok elvételére a Tűzrendészeti I. fokozatát, Vaszari György parancsnok helyettes részére pedig a Tűzrendészeti II. fokozatát.

A jubileumi program keretében a helyi házi versenyen mérték a tűzoltók erejüket a nagydorogi önkéntesekkel és szép győzelmet aradtak. Igen nagy sikere volt a versenyen a tűzoltók szerelési beállításának, valamint a szekciós oltási és mentési gyakorlatainak is.

Szekcsői István tű. fhdgy., Szekcső

553 óra...

A magyarországi városi önkéntesek közötti versenyekkel egyaránt versengve a tűzoltók nyári területfelelősi feladataikat. Összesen 109 ellenőrzést tartottak, melynek során 109 gépet, 199 kombajnt, 109 gépet, illetve vontatásrészletet vevő erőgépet ellenőriztek. Emellett 90 alkalommal vizsgáltak a tűzoltók és a tűzoltótestületet. Az e feladatok fordított idő kerekén 553 órában készült ki, amelynek során összesen két és félezer kilométert tett meg. Áldozatkész munkát végzett a városi tanács számos önkéntesét pénzzalomban tartották.

Szekcsői János tű. ftórn., Túrkeve

MAGYAR TŰZOLTÓ

A magyar tűzoltóság folyóirata. Szerkesztőbizottság.

Szerkesztő: Beszteri Lajos tűzoltó százados.

Szerkesztőség: József Attila u. 2-4. Telefon: 121-710.

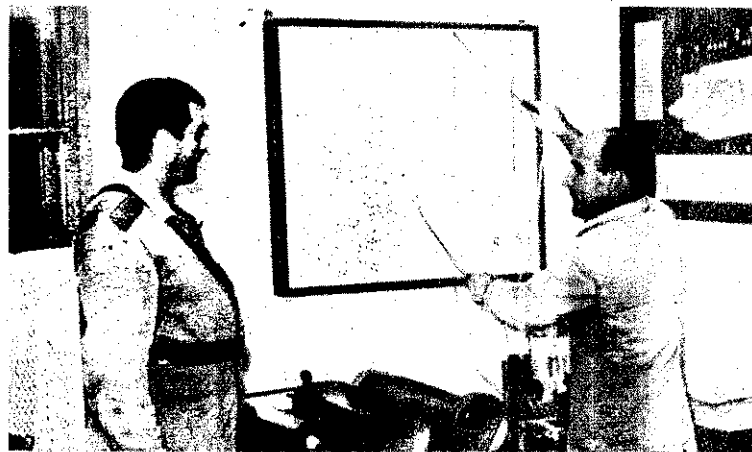
A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság.

Kiadó: Dr. Micsok Rudolf. Előfizetést a Magyar Posta.

1952 - Zrínyi Nyomda, Budapest

Csak így tovább!

Hosszú évek óta igen lelkesen tevékenykednek az alszósolcai önkéntes tűzoltótestület úttörőtűzoltói. A termelőszövetkezeti község két vasútvonal mentén fekszik. Így aztán sajnos egész nyáron fennállott a mozdony-sztrakból keletkező tüzesetek veszélye. A derék úttörők a nyári munkák idején ügyeleti szolgálatot tartottak és 37 alkalommal oltottak el mozdony-sztrak által okozott vasúti tüzet. (Hegyaljai György önk. tű. szds., Alszósolca)

Helyismereti oktatás Kaposvárott

Egy ötletes „tansegédlet”

A kaposvári tűzrendészeti alszótálynál egy igen ötletes — izzólámpákkal ellátott — helyismereti szerkesztési oktatóberlát szerkesztettek. Az elmés „tansegédlet” segítségével jelentősen megkönnyítették a városi tőkletes helyismeretének elsajátítását.

Verseny és bemutató

A budapesti AKÖV önkéntes tűzoltóságai nemrégiben rendezték meg az idei versenyüket. A nemes vetélkedésen ezúttal a MÁVAUT csapata bizonyult a legjobbnak, míg a nők versenyében a 12. sz. AKÖV versenyrája szerzett elsőséget.

A versenyt követően a Fémlemezipari Művek Tűzoltókészülékek Gyára a tűzveszélyes folyadékok oltására kikísérletezett legújabb tűzoltókészülékek és anyagok használatát és oltóhatását mutatta be, majd a 12. sz. AKÖV raja végzett érdekes tűzoltási gyakorlatot.

A Budapesti AKÖV önkéntes tűzoltóinak versenyét látványos tűzoltási bemutatók tarkították

Pécsett és Kiskundorozsmán

A Mecseki Állami Erdőgazdaság augusztus 26-án, Pécsett, az Árpád-tetői erdőben rendezte meg házi versenyét, amelyen a megye tizenkét erdőgazdaságának rajai mérték össze elméleti és gyakorlati felkészültségüket. A verseny egyik érdekes szá-

Augusztus 6-án a kiskundorozsmai sportpályán rendezték meg a Szegedi Autóközlekedési Igazgatóság vállalatának önkéntes tűzoltóversenyét. Az elméleti vizsgán és a szerelési gyakorlatok során valamennyi raj igen jó felkészültségről tett tanúbizonyságot. Az ifjúsági csapatok versenyében a 41-es AKÖV békéscsabai csapata szerelte meg az elsőséget a 42-es AKÖV csapata előtt.

A felnőtt csapatok küzdelméből a szegedi 42-es AKÖV csapata került ki győztesen, hibapont mentes szereléssel. A békéscsabai 41-es AKÖV csapata csupán hibapontjai miatt szorult a második helyre; a harmadik helyet a bajai 44-es AKÖV csapata szerezte meg.

Az igazgatóság a győzteseket, valamint a második és harmadik helyezést elért rajokat oklevéllel, illetve értékes ajándéktárgyakkal jutalmazta meg.

(Pigniczki Ferenc tű. fhdgy., Szeged)

Kiállítás és verseny

A Belkereskedelmi Minisztérium október 6-án 11 órától október 14-én 14 óráig tűzrendészeti propagandakiállítást rendez a Bizományi Aruház (IX. kerület, Kimizsi u. 12. sz.) kiállítási termében. A kiállítást a közbeeső napokon 10 órától 19 óráig tekinthetik meg a látogatók.

Október 7-én 9 órai kezdettel a margitszigeti Úttörő Stadionban rendezték meg a minisztérium az irányítása alá tartozó vállalatok önkénteseinek országos tűzoltóversenyét, amelyen ugyancsak szívesen látják az érdeklődőket.

Az oltóanyag és a tűz „harca” az AKÖV bemutatóján

ERDŐSZÉK versenyén

Immár másodizben mérték össze erejüket az Országos Erdészeti Főigazgatóság hatáskörébe tartozó üzemek és vállalatok legjobb önkéntes tűzoltórajai. A hűvösvölgyi Nagyréten megrendezett vetélkedés mind látogatottságát, mind pedig a versenyeredményeket tekintve a vártnál jobban sikerült. A versenyző rajok közül ezúttal a nagykőrösiek bizonyultak a legjobbaknak, s kiváló szerelési idővel és hibapont nélküli szereléssel méltán szerezték meg az első helyezést

As akadálypálya-verseny legnehézségesebb szakasza a rönkmászás és a követő ereszkedés volt

A jól sikerült, látványosságokban bővelkedő versenyt nemcsak a meghívottak, de a vasárnapi kirándulók közül is több százan tekintették meg

Sitkai János főosztályvezető átadja a jutalmat akadálypálya-verseny egyéni győztesének, Per Józsefnek

Munkában a nagykőrösiek férfi...

... és a mohácsiak női csapata

☆
Egy kis izelítő az erdőtüz-oltásból

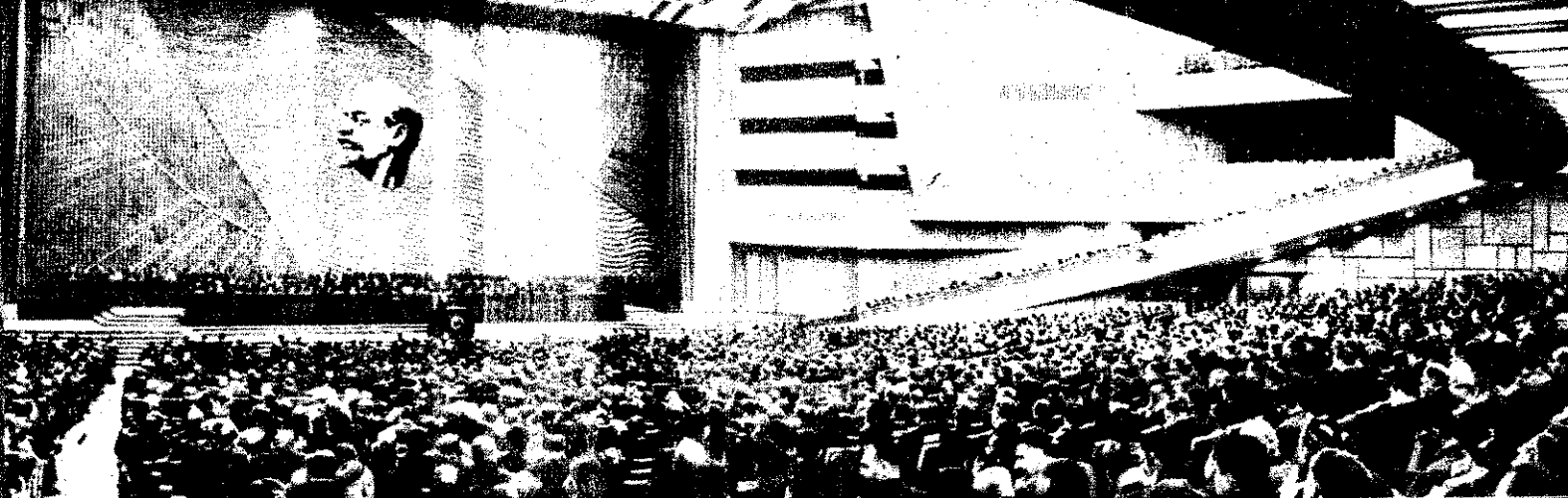

ommunizmus erői
érhetetlenek. A
munizmus olda-
áll az élet igaz-
, a történelem
sága.

(N. Sz. Hruscsov
kongresszusi
bezárlójából)

KONGRESSZUSI TIRADO

Hruscov elvtársat a kongresszus szünetében nagy szeretettel veszik körül a küldöttek

N. Sz. Hruscov elvtárs megnyitja a kongresszust

G. Gheorghiu Dej, G. Maurer és Kádár János elvtársak a kongresszuson

Ahol a kongresszus ülészik... Képfunkción: a nagy kreml színháza palota előcsarnoka egy díszelőadás szünetében

A küldöttek kongresszusi szünetében

Sztaszo, az SZKP legidősebbja és Tyitov űrhajóspilóta a küldöttek között

küldöttek ajándékkal kedveskedtek J. Vermerch elvtársnak, a francia KP Politikai Bizottsága tagjának

Ang Gépgyár-i munkások a Népszakság kongresszusai számát tanulmányozzák

kongresszus eseményeiről tárgyal Dunai Vasmű „XXII. pártkongresszus” brigádja

A kommunizmus építőinek kongresszusa

Méltán kísérte világszerte óriási érdeklődés és figyelem az SZKP XXII. kongresszusának tanácskozásait. A párt Központi Bizottságának — Hruscsov elvtárs által ismertetett beszámolója — a Szovjetunió mérhetetlen erejéről, a káprázatos jövőről, az emberiség feltartóztathatatlan haladásába vetett rendíthetetlen hitről tett tanúbizonyságot. A beszámoló, s az azt követő vita meggondolt, higgadt, marxista tudományos elemzéssel értékelte a tényeket, s ösztönző erővel mutatott és mutat a jövőbe.

A kongresszus részletes áttekintést adott a jelenlegi világhelyzetről, tényekkel bizonyítva azt a megállapítást, hogy korunkban a szocialista világrendszer olyan tényezővé vált, amely meghatározza a világ fejlődésének menetét a béke és a szocialista haladás érdekében. A kongresszusi beszámoló megcáfolhatatlanul bizonyította, hogy a szocialista és a kapitalista világrendszer versenye során a kapitalizmus a népek színe előtt vereséget szenvedett, s nem képes megoldani az emberiség egyetlen égető problémáját sem. Mind világosabbá válik a népek előtt, hogy csakis a szocializmus útján lehet megtalálni a problémák megoldását, s elhárítani a monopoltöke fenyegető háborús kísérleteit.

Ez a felismerés az alapja annak a szinte napról napra növekvő ellenállásnak, amelyet az elnyomott és a békeszerető néptömegek tanúsítanak az imperialista háborús „lovagokkal” szemben. Tárgyilagosan állapíthatta meg tehát a kongresszusi beszámoló: „Azt a tényt, hogy a háborút sikerült megakadályozni, s a szovjet emberek és más országok népei élvezhették a békés élet áldásait, úgy kell tekintenünk, mint annak a tevékenységnek a legfőbb eredményét, amelyet a párt és központi bizottsága a szovjet állam erejének növeléséért, a lenini külpolitika megvalósításáért kifejtett, mint a szocialista országok testvérpártjai tevékenységének, a világ békeszerető erői mozgósításának eredményét.”

A kongresszus lenyűgözően bizonyította azt is, hogy milyen átgondolt, minden vonalra kiterjedő a nép jólétét szolgáló szovjet belpolitika is, s mennyire összhangban van a békés együttélésre törekvő külpolitikával. A kongresszuson elfogadott új pártprogram nagyszerű távlatokat jelöl meg a szovjet nép s az egész munkásmozgalom számára. Olyan példátlanul hatalmas termelőerőket hoznak létre a pártprogram megvalósításával két évtized alatt, amelyek a Szovjetuniót a világ első ipari hatalmává változtatják. Megteremtik a kommunizmus anyagi és műszaki alapját, amelyet a szovjet állam belső és külső viszonyai egyaránt megkövetelnek. Csak e feladat megvalósításával oldhatók meg a kongresszus által meghatározott hatalmas feladatok — mint pl. az egy főre eső termelésben, a munkatermelékenység színvonalában a világszűrés megszerzése, a legmagasabb életszínvonal biztosítása, az osztály nélküli társadalom megteremtése, a város és a falu, a fizikai és a szellemi munka közötti különbségek felszámolása, a legfejlettebb tőkésországok legyőzése a gazdasági versenyben, s nem utolsósorban az ország védelmi erejének olyan színvonalon tartása, amely lehetővé teszi a Szovjetunióra vagy az egész szocialista világra kezet emelő bármely agresszor szétzúzását.

A kongresszus tanácskozása azt bizonyította, hogy a szovjet nép hatalmas lelkesedéssel fogadja a pártprogramban meghatározott célkitűzéseket. Az egész népet egyetlen hatalmas törekvés fűti: minél gyorsabban, minden akadályt legyőzve, előre a kommunizmushoz. Ezért következetesen le kell számolni azokkal a jelenségekkel, amelyek akadályozzák a haladást.

A tanácskozás — a XX. kongresszus óta elért eredményeket értékelve — egységesen állást foglalt abban, hogy azok a párt tántoríthatatlan lenini irányvonalának eredményei. S amikor a jövő kérdéseit, a párt programjában meghatározott feladatok megoldásának hogyanját vázolták fel, valamennyien a lenini eszmék továbbfejlesztésében — a párt szilárd egységében, a néptömegek növekvő aktivitásában jelölték meg a legnagyobb erőt.

Igen! Van egy név, amelyet a kongresszuson sűrűn emlegettek: Lenin neve. Leninre hivatkozott Hruscsov, amikor a békés együttélés politikájáról beszélt, amikor a szovjet állam feladatairól szólt, s amikor a szocialista kultúra kérdéseit taglalta. Lenin neve hangzott el, amikor a szocialista társadalom építésében elért sikereket értékelték, de Lenintől tanulták a szovjet kommunisták azt a bátorságot is, amellyel feltárták az elkövetett hibákat — és ennek a bátorságnak köszönhették, hogy le is tudták győzni azokat.

A kongresszus egységesen foglalt állást abban, hogy az elfogadott pártprogram megvalósításának döntő feltételeként folytatni kell a XX. kongresszuson megjelölt helyes utat, biztosítani kell a lenini normák érvényesülését, és azt, hogy Lenin eszméi mellett a lenini szellem is győzedelmeskedjék a nemzetközi munkásmozgalom minden pártjában, minden szervezetében is.

Negyvennégy esztendővel ezelőtt az Auróra ágyúlövései köszöntötték egy új korszak hajnalát. Alig fél évszázad múltán pedig ennek az új korszaknak hatalmas programját, a kommunista társadalom felépítésének ragyogó tervét tarták a világ elé Lenin örökösai. S ha van esemény, amely soha el nem halványuló emléket állít a Nagy Októberi Szocialista Forradalom közelgő évfordulójának, úgy az a nemzetközi munkásmozgalom történetének egyik legszebb fejezete: az SZKP új programja, amelyet méltán neveznek a XX. század Kommunista Kiáltványának.

Az országgyűlés legutóbbi ülészaka a szocializmus építésének nagy jelentőségű kérdéseit tárgyalta, és felelősségteljes határozatokat hozott. Így törvényerőre emelte második öt éves tervünket és az új oktatási rendszert. Egész népünk akaratának tett eleget országgyűlésünk, amikor elítélte az imperialisták háborús feszültségét növelő törekvéseit, és a Német Demokratikus Köztársaságot biztosította a magyar nép támogatásáról.

Volt értelme munkánknak

Az országgyűlés számvetést is tett, ami természetesen is, hiszen az új, nagy feladatok megszabásához látnunk kell, hol állunk, s milyen bázisra épül az, amit — mint újat — magunk elé tűztünk. Röviden summázva, megállapította, hogy a közelmúlt években hazánk erősödött, az életünk szebb lett — és még szebbet ígér. Érdemes volt tehát erőfeszítéseket tennünk — mert fáradságos munkánknak értelme volt.

Már ez maga is válasz azokra a — kormányunkban végrehajtott változtatásokkal kapcsolatos — hangokra, amelyek felvetették a kérdést: „Lesz-e új kormányprogram?” Munkánk irányvonalát az MSZMP VII. kongresszusa határozatai és az országgyűlés törvényei, rendelkezései szabták meg. Az eredmények azt igazolják, hogy az irányvonal jó volt. Ebből következően tehát egyáltalán nincsen szükség új kormányprogramra, hanem éppen az eddigi vonalat kell erősíteni. Érdemes éppen ezért éber készenlétben védeni az elért eredményeket, és még következetesebben, még hatékonyabban megvalósítani a jó irányvonalat. Az országgyűlés, a kormány elnöke szándékát tükrözte Kádár elvtárs beszéde is, amelynek a lényege ez: még határozottabban visszük a helyes marxista-leninista vonalat, erősítjük szocialista rendünket, és még engesztelhetlenebbül lépünk fel minden ellenséges törekvessel szemben.

Szinte szimbolizálja mindezt, hogy kormányunk határozott intézkedéseket tett a béke védelme érdekében, és ugyanakkor a legfelső államhatalmi szervünk, az országgyűlés, ezt helyeselve, törvényi tette az öt éves tervet és az új közoktatási rendszert.

Az országgyűlés egész népünkhöz — minden nemzetiségű és egyben minden dolgozóhoz — szól. Legyünk készek szocialista vívmányaink megvédésére, és tegyünk erőfeszítéseket azok továbbfejlesztésére! Jó törvények születtek az irányvonal konkretizálásával — most pedig a kemény hétköznapi áldozatos munkája következik. Termeljünk minél többet és jobban, s kevesebb hibát kövessünk el — mert ez jövőnk szebbé formálásának útja. Eddigi munkánknak értelme volt, tehát érdemes erőfeszítéseket tennünk az eredmények továbbfejlesztéséért.

Öt éves tervünkről

Törvényerőre emelt öt éves tervünk feladatai is a párt töretlen, az élet által bizonyított gazdaságpolitikai elvein alapulnak. Új, magasabb szintre emelését akarjuk a népgazdaságnak és a dolgozók anyagi, kulturális színvonalának. Ehhez gazdaságilag megbízható bázis a három éves terv sikeres teljesítése — sőt néhány területen a túlteljesítése. Három év alatt 40 százalékkal nőtt ipari termelésünk, a

mezőgazdaságé 12 százalékkal, a nemzeti jövedelem pedig 22 százalékkal emelkedett. Közben 19 százalékkal növekedett az egy főre jutó reáljövedelem. „A statisztikai számokon túl mindenki személyes tapasztalatából tudja, az élet legkülönbözőbb megnyilvánulásából látja, milyen nagyot léptünk előre táplálkozásban, öltözködési kultúrában. Erősödött népünk egysége, javult az élete. Városaink, fővárosunk és vidéki városaink, falvaink fényesebbek, szebbek” — mondotta Kádár elvtárs.

Mint legnagyobb eredményünket, külön is ki kell emelni a mezőgazdaság szocialista átszerveését. Olyan történelmi jelentőségű változás ez, amely a fordulat éve óta a legjelentősebb. Kétségtelen, hogy az eredmények — a párt helyes irányvonalán túl — dolgozó népünk teremtő erejét fejezik ki. Azonban rendkívül fontos összevető mindezeknek a szocialista világrend országainak együttműködéséből származó előnyök: „Ez a baráti, testvéri segítség erőt és szárnyat adott a magyar népnek is.”

Az elért eredmények minden téren kedvező feltételeket teremtettek a továbbfejlődéshez. Ugyanakkor az öt éves terv összeállításánál természetesen figyelembe kellett venni olyan problémákat is, amelyekkel az MSZMP VII. kongresszusa elé beterjesztett tervirányelveknél még nem lehetett számolni. Ilyen pl. a nemzetközi helyzet feszültsége növekedéséből adódó szükség szerű követelmény: a védelmi képesség fokozásának való aktívabb részvételünk. A Szovjetunió e téren eddig óriási mértékben tehermentesített bennünket. Honvédelmünk minden terhéért azonban nem háríthatjuk rá. Legalább a terhek egy részét magunkra kell vállalnunk, s ez azt jelenti, hogy korszerűbb fegyverekkel látjuk el néphadseregünket, és egyéb szükséges intézkedéseket teszünk. Amikor azt is jelenti, hogy olyan összegeket, amelyeket más célra akartunk felhasználni, most békénk védelmére kell fordítanunk. Van mit megvédeni, éppen ezért erősítsük védelmi képességünket, s vegyük ki jobban részünket a szocialista vívmányok megtartásából katonailag is!

Egy másik tényező, amivel a tervezésnek számolnia kellett, az, hogy a mezőgazdaság átszervezése — a feltételek kedvező alakulása folytán — gyorsabb volt, mint ahogy előzetesen felkészültünk rá. Ez öröndetes, kedvező a szocializmus erősödése szempontjából, tehát érthetően megkövetelte az államtól is a maximális anyagi segítséget. Így három év alatt kellett az ennél több évre betervezett összeget a mezőgazdaság számára előteremtteni. Ugyanakkor pozitív tényezőként figyelembe kell venni a tervezésnél, hogy most már a mezőgazdaságban évről évre erősödő nagyüzemi gazdaság van, s ez jótkonyan érezteti majd hatását.

Nem elhanyagolható tényező az sem, hogy hazánk kereskedelmi kapcsolatai állandóan szélesednek: nemcsak a szocialista országokkal bővülnek évente, hanem más országokkal is — különösen az elmaradott, nemrégiben önállóvá lett országokkal. Internacionalista kötelességünk az elmaradott országok segítése, hogy kivív-

ják teljes függetlenségüket az imperialistákkal szemben.

A tervezésnél mindezekkel is számolni kellett. A felsorolt és még néhány tényező érthetően szerepet játszik: hogy az egyes tervszámok — az eredetileg képzelt képeket — megváltoztak. Ezt azonban az élet követelte, s ezért gúnknak okoztunk volna kárt, ha vesszük figyelembe a követelményeket.

Az öt éves terv fő feladatai úgy megszabva, hogy végrehajtásuk a szocializmus alapjai lerakásának befejezése szocializmus teljes felépítésének kiemelt segítség. S mindezt úgy, hogy a szocialista világrend országai közötti munkamegosztásban jobban leszkedjünk, és a szakosodás előnyeit jobban kihasználjuk.

Az ipar fejlődése

Az ipari termelés növekedése, a fejlődése a saját adottságaink és a szocialista együttműködés előnyeinek jó kihasználására irányuló módon lett szabva. Az ipari termelés 48—50 százalékkal emelkedik a tervidőszakban. A belső a termeléseszközök gyártás ipari termelésé pedig 42—44 százalékkal nő. Mindezt jelenti, hogy 1965-re hazánk ipari termelése — ha az 1938-as szintet kiindulási pontként vesszük — 572-re emelkedik. A felbecsülhetetlenül nagy előnyök mellett ilyen ütemével a legfejlettebb kapitalista országok nem dicsekedhetnek.

Az évi 8,3 százalékos növekedés számol az alapanyag-gyártás helyreállításával és lehetőségeivel. A magasabb évi növekedéshez elsősorban több alapanyag, tehát a feldolgozó iparban csak akkor lehet gyorsabb ütem, ha van hozzá szükséges nyersanyag és félkész áru.

A tervek teljesítését, a műszaki színvonal emelését elsősorban nem új ipari építéssel kell elérnünk, hanem a meglévő üzemek modern gépekkel való ellátásával, korszerű technológiával és jobb niszakkal szervezéssel. Az emelkedésnek legalább 70 százalékát a munkatermelékenység növelésével akarjuk megoldani. Ez reális feladat — már az 1960. évi tervteljesítésben is így alakult.

A műszaki színvonal emelésének egyik legfontosabb feltétele a villamosenergia-termelés növelése. A 11 milliárd kw éves termelés több irányú erőfeszítést követel. Új erőműveket építünk ezért, s jobban kihasználjuk a földgáz és a kőszén energiáját. Ezzel a célra is; bekapcsoljuk a Szovjetunió energetikai hányaját; igénybe vesszük a Szovjetunió „Barátság olajvezetéken” keresztül érkező olajat.

Öt éves tervünk megvalósításával javul iparunk szerkezete. Nemcsak a villamosenergia-ipar súlya nő meg, hanem a vegyipar és a gépipar, s ezen belül a műszer- és híradástechnikai ipar is. Ezt az ilyen számokat is érzékeljük, amíg az egész ipari termelés emelkedik, egészen 48—50 százalék, a vegyipar termelésé 48—50 százalék, a gépiparé 48—50 százalék, a műszeripar termelésé 48—50 százalékosra nő, a híradástechnikaé mintegy kétszeresére.

magabiztos formálódás

Az eredményes továbbhaladás előfeltételei

Mind az export, mind a hazai szükség-
ség szempontjából fontos követelmény
országunk gazdaságosabb gyártás. Ma-
rország kis ország — viszonylag nagy
területtel. Piacképességünk feltétele, hogy
nem tartunk a más országokban végbe-
mőveztetett technikai fejlődéssel. Ma pedig még
tartunk, hogy egyelőre általában csak
gyógyszer-, és a híradástechni-
ka termékeink tartanak lépést a világ-
piacokkal. A jelenleg még lassú korsze-
rűsítés folyamata, a kísérlettel a széria-
gyártás tartó út rövidítése jelenti az
első gondot.

Mezőgazdaságunk fejlesztésének terve

A második ötéves tervünk — a termelőszö-
vetkezeti mozgalom győzelmére támasz-
kodva — kitűzheti a mezőgazdaság kiemelé-
sét a viszonylagos elmaradottságból és azt
élt, hogy gyorsítsuk a termelés növeke-
dését. A mezőgazdasági termelésnek 5 év
alatt 22—23 százalékkal kell növekednie.
A terv valóságos, amely számításba veszi,
hogy a termelőszövetkezeteink fokozatosan megszű-
nnek, megerősödik a nagyüzemi irán-
ítás, és egyre jobban érvényesül a nagy-
üzemi fölénye a régi szétaprózott kisgaz-
daságokkal szemben. Államunk továbbra is
intenzív támogatással járul hozzá
a termelőszövetkezetek megerősödéséhez,
36 milliárd forint értékű segítséggel ja-
rul a gépellátást meg a korszerűbb ter-
melésért. A tervidőszakban a mezőgazdaság
100 traktort kap, s az egy holdra eső
trágya mennyisége 190 kg-ra emelkedik.

A természetesen arra is nagy gondot for-
nak, hogy a termelőszövetkezetek saját
üzemeltetését és a nagy arányú állami se-
gélyt a legcélszerűbben használjuk fel.
A megköveteli, hogy elsősorban a nő-
gyermektermelés nagyarányú fejlesztését old-
juk meg. A nagyüzemi termelés kedvező
üzemeltetési egyenlőséget itt gyorsabban ér-
kezik megvalósítani, s a befektetés viszonylag
kevesebb kerül meg. Alapvető népgazda-
sági érdek emellett, hogy a kenyérgabona-
hiányt a saját termelésből elégít-
sük ki. Ezért joggal mondhatjuk, hogy a
vezetett 2,4 millió holdon a kenyérgabona
termelése politikai kérdéssé válik. Ennek
megoldásában növeljük a nagy terméshozamú
magvetést és olasz búza vetésterületét, s több
trágyát biztosítunk.

A növénytermelés fejlesztésében igen
nagy jelentőségű a takarmánybázis növe-
kedése, mivel ez az állattenyésztés fejleszté-
sének egyik legfontosabb alapja. Az áll-
attenyésztésben beül a sertés-, a baromfi-
tenyésztés és a hizlalás áll az előtérben.
A vita, hogy így viszonylag gyorsan
oldható meg a befektetés, mivel az ország
állattenyésztésében ezek a húsfajták a legkere-
tebbek. Nem elhanyagolandó szempont
tervezésük előtérbe állításánál az sem, hogy
mennyire az ország húsfelállításában van még
fontos szerepe a háztáji gazdaságok ser-
vesztésének és baromfi-tenyésztésének és hizlalás-
ának.

Az elsődleges, hogy nagyok a mezőgazda-
sági termelés növelésének feladatai. Ter-

melőszövetkezeteink döntő többsége azon-
ban már az idén — ebben az erősen aszá-
lyos évben is — jól vizsgázott. Mint Ká-
dár elvtárs az országgyűlésen mondotta, az
időjárás szeszélyeit jelenleg még nem tud-
juk kiküszöbölni. Ahol azonban jól dol-
goztak, ott az aszály nem éreztette úgy a
hatását, mint a rosszul dolgozó szövetke-
zetekben. Esetleg rengeteg eső, a jól dolgozó
akkor is ér el eredményt, a rosszul dol-
gozó pedig nem. A tanulság az, hogy „az
időjárás szeszélyei ellen az emberi mun-
ka a fő fegyver”.

Amennyiben termelőszövetkezeti pa-
rasztságunk jól él a nagyüzemi keretek
adta lehetőségekkel, és fegyelmezett, jó
munkát végez, viszonylag rövid idő alatt
virágzó gazdaságot és jobb életet teremt.
Ehhez azonban fokozott szocialista öntu-
dat és jobb szakmai hozzáértés kell.

A lakosság anyagi és kulturális helyzete

A tervidőszakban 16—17 százalékkal
növekszik a dolgozók reáljövödelme. A
keresők száma nagyobb mértékben nő,
mint a népesség — ami a foglalkoztatot-
ság további javulását eredményezi. 1960-
ban 100 dolgozó még 117 főt tartott el,
1965-ben viszont ez az arányszám 110-re
csökken. A kiskereskedelmi áruforgalom
23 százalékkal úgy emelkedik, hogy az áru-
alap összetétele javuljon, és az igények-
nek megfelelő áruk aránya gyorsabban nő-
jön. Ehhez azonban javítani kell az ipar
és a kereskedelem kapcsolatát is. Az élel-
miszerfogyasztás növekedésében elsősor-
ban a magas tápértékű élelmiszerek ará-
nya emelkedik.

Nagymértékben nő a korszerű háztar-
tási gépek és lakberendezési cikkek for-
galma — a háztartási munka könnyítése,
s a lakáskultúra javítása érdekében: 1965-
ig 610 000 televíziós készülék, 600 000 mo-
sógép kerül forgalomba. A tervidőszak
alatt 250 000 lakás épül fel, s ezek 40
százalékát állami erőből építjük. A csalá-
di és szövetkezeti építkezések támogatá-
sára széleskörű állami hitelakció is in-
dul.

Nem kevésbé fontos a közoktatás, a
népművelés s az egészségügyi ellátottság
továbbfejlesztése. 1965-ben lényegében az
ország egész lakosságára kiterjed a társa-
dalombiztosítás; 40 000-rel nő az óvodai
férőhelyek száma; s nagy számban épül-
nek új iskolák.

Ötéves tervünk céljai világosan meg-
mutatják mindenkinek, hogy érdemes erő-
feszítéseket tenni végrehajtásukért, hiszen
a szocializmusban minden elért eredmény
a dolgozók helyzetének további javítását
szolgálja. Ha például értékeljük azt, mit
jelent, hogy 1965-ig 610 000 televíziós ké-
szülék ad az ipar, akkor nem elég a nö-
vekedés mértékét nézni. Már ma is érde-
mes összehasonlítani a televíziós adásokat
rendszeresen néző felnőttek és gyermekek
látókörének szélesedését, műveltségének
gyarapodását, mivel ez messze gyorsabb
azokénál, akiknek nincs módjuk erre.

1. Javítanunk kell a vezetés színvonalát
— miniszterektől a brigádvezetőig min-
den téren. Ezt a feszült nemzetközi hely-
zet és továbbhaladásunk perspektívái egy-
aránt követelik. A jó vezetés fontos köve-
telménye a gyakorlatiaság, a konkrétság.
Az olyan vezető nem jó, aki mindig „nyü-
zög”, mobilizál, élére állítja a kérdést, de
ugyanakkor a dolgok maradnak a régiben,
mert nem képes valamit gyakorlatiasan
megoldani. A jó vezető segíti a fegyelme-
zett munka erősödését, fellép a naplopás,
a lögás ellen, védi a társadalom érdekeit
az élőködőkkel, a társadalmi tulajdon el-
herdálóival szemben. Nem kommunista ve-
zető az, aki az állam pénzével csáki-szal-
májaként bánik, s amíg saját keresetét
fillérekkig óvja, az államát felelőtlenül
szórja. A hanyag vezető elhanyagolja az
elszámoltatást, nem ellenőríz, s ezzel a
szocializmus ellenségei malmára hajtja a
vizet. A jó vezetés megköveteli a reális
tervezést, s fellép mind a tervezési laza-
ságot, mind az elérhetetlen szintek terve-
zésével szemben. Az élet sok példája bi-
zonyítja, hogy pl. nem minden tervtűtel-
jesítés pozitív, hasznos. Ha ugyanis olyan
cikkekből történik, amelyet a népgazdaság
nem tud értékesíteni, csak feleslegesen le-
köti az anyagi erőket, ami inkább káros.

2. Fegyelmeztebb munkára van szük-
ség minden téren. Ma még sok millió
kiesés oka a termelésben, a gépállomáso-
kon, a gyárakban stb. a munkaidő alatti
sétálgatás és a magánügyek intézése. Az
Egyesült Izzóban 1960-ban ilyen okokból
16 millió fölé emelkedett a termelési érték
kiesése. Vannak még dolgozók, akik úgy
képzeldik, az a jó életfelfogás, ha minél
kevesebb munkával minél több keresethez
tudnak jutni. Ez azonban idegen a szocia-
lizmustól! Az öntudatos szocialista ember
számára a jogok és a kötelességek egység-
ben vannak — tudják, hogy minden szük-
séglet kielégítésének alapja a jobb munka.

3. Javítanunk kell a helyesen értelme-
zett anyagi ösztönzést. A termelés növe-
lésének alapja a dolgozók fegyelmezett, jó
munkája. Ezt azonban egyedül csak az
öntudatra apellálva nem lehet elérni.
szükséges hozzá az anyagi érdekeltetés
érvényesítése is. A nyereségrészesedés,
a prémiumrendszer, de egyáltalán a végzett
munka mennyisége és minősége szerinti
bérezés éppen ezt van hivatva segíteni.
Amíg azonban egyes üzemekben úgy szab-
ják meg a nyereségrészesedést s a premi-
zálás feltételeit, hogy minden túlteljesítés
plusz-jövedelmet jelent, nem helyesen ér-
vényesül az ösztönzés. A nyereségrészesé-
dés, a premizálás csak ott legyen meny-
nyiségi többtermelésre ösztönző, ahol népgaz-
dasági érdek ez. Mellette még sok
olyan feladat van, amelyek a közös érde-
ket, a társadalmi tulajdon erősödését szol-
gálják, azokat is lehet premizálni.

Összefoglalva: ötéves tervünk végrehaj-
tása új, magasabb távlatokat nyit meg szá-
munkra. Eddig jó úton haladunk, és mi-
nél következetesebben hajtjuk végre fel-
adatainkat, annál gyorsabban tesszük ha-
zánk szocialista fejlődését. „Nyugodt ma-
gabizottsággal lehet és kell a jövőbe néz-
ni — mondotta Kádár elvtárs. — Itt soha
többé nem lesz kapitalista, földesúri világ;
mi bizakodunk, és egész dolgozó népünk
bizakodhatik. Dolgozni kell, helyt kell áll-
ni, ébernek kell lenni. Ha lehet, még job-
ban kell dolgozni, mint eddig, és az ered-
mények még nagyobbak lesznek.”

Balló István

A KST vezetőségének felhívása

Eltársak!

Az Állami Tűzoltóság Dolgozóinak Kölcsönös Segítő Takarékpénztára november 30-ával ismét lezár egy befizetési időszakot. A befizetési időszak befejezése s az új befizetési időszak kezdete előtt a vezetőség felhívással fordul az egységek parancsnokaihoz, a párt- és a KISZ-szervezetekhez, s egyben a személyi állomány minden tagjához, hogy részben a meglévő tagságuk fenntartásával, másrészt új tagok szervezésével továbbfejlesszék a KST szervezetét.

A KST eddigi tevékenysége nem ismeretlen az elvtársak előtt. A befizetési időszak alatt a tagság és a vezetőség között kialakult kapcsolat az állomány minden egyes tagja előtt érthetővé tette, hogy a KST-tagság az egyén, és a népgazdaság számára egyaránt előnyös. Mind a KST útján folytatott takarékoskodás, mind a KST-tagság a befizetési időszak folyamán igen sok családban segített megoldani a váratlanul felmerült anyagi problémákat, és hozzájárult ahhoz, hogy a tervbe vett fogyasztási cikkekhez (televízió, rádió, mosógép, bútor stb.) több hónappal korábban jussanak hozzá.

Az elmúlt befizetési időszakok pontos lezárása, a betétek és kamatok határidőn belüli kifizetése minden elvtársat meggyőzött arról, hogy megtakarított pénze jó helyen volt, és a takarékbetétekre vonatkozó rendeletben foglaltakat hiánytalanul betartották a kezelésnél.

Az alapszabályzatban foglaltak betartása, az egyén és a népgazdasági érdek szoros összhangjának megértése eredményezte azt, hogy a tűzrendészeti szerveknél folytatott szervezőmunka sikeres volt, és az 1961. évi befizetési időszakban mind a KST-tagok létszáma, mind pedig a tagok betétállománya — az előző évhez viszonyítva — tovább emelkedett.

Az 1961. december hó 1–10. közötti kifizetési időszakban a KST-tagok takarékoságuk eredményeként 1 750 000 Ft betétet és mintegy 50 000 Ft kamatot kapnak kézhez. Ha emellett még azt is megemlítjük, hogy a befizetési időszakban a vezetőség valamennyi kölcsönigényt kielégített, és a tagok részére 930 000 Ft kölcsönt folyósított, akkor még jobban kidomborodik a Kölcsönös Segítő Takarékpénztár tevékenysége.

Eppen ezért szeretnénk, ha az 1961. december hó 1-én kezdődő új befizetési időszakban lényegesen növekedne azok száma, akik új tagként csatlakoznak ehhez az önkéntes szervezethez.

Ennek érdekében felkérjük a személyi állomány minden tagját, hogy ismerkedjenek meg a KST szervezeti felépítésével, a tagsággal járó előnyökkel, és vegyenek részt a tagok és a népgazdaság számára egyaránt előnyös takarékoskodási mozgalomban. Eppen ezért az egységparancsnok elvtársak mielőbb szervezzék meg a KST-be való belépést.

Tűzoltó, tisztihelyettes és tiszt elvtársak! A már meglévő KST-tagságuk fenntartásával, új belépésekkel, s a betétösszeg emelkedésével segítsük az Állami Tűzoltóság Dolgozóinak Kölcsönös Segítő Takarékpénztárát!

AZ ÁLLAMI TŰZOLTÓSÁG DOLGOZÓINAK
KST-VEZETŐSÉGE

Egy hír margóján

A belügyminiszter elvtárs a közelmúltban odaadó munkájuk elismeréseképpen a „Tűzrendészeti Érem” aranyzátával tüntetett ki néhány gazdasági és tanácsai vezetőket. Kitüntetettek egyike Bíró György, a miskolci járási titkára.

KEREKEN TIZENKÉT ESZTENDEJE választotta élethivatásának a közigazgatási pályát, s — mint elmondta — ezzel együtt egy kissé a tűzrendészetet is. Erdélyes módon ugyanis minúgvig olyan volt a beosztása, hogy a tűzvédelmi ügyek — közvetve vagy közvetlenül — a hatáskörébe tartoztak. Egyszerű gyakorlatokként ismerkedett meg a kapcsolatos feladatokkal, most pedig a járási tanács egyik vezetője, idejéhez képest igyekszik személyesen irányítani az igazgatási osztály és a községi tanácsok tűzvédelmi munkáját. Tegyük hozzá: lelkesedése, őszinte segíteni akarása mitsem változott az idők folyamán. S ő maga is ugyanaz a csendes, szerény ember maradt, mint amikor megkapta az első aktáját. Legfeljebb annyiban lett más, hogy az évek folyamán néhány dioptriával „vastagabb” lett a szemüvege, s bizony jócskán ezüsts szálak gyűltek a hajába.

MÁSFÉL ÉVTIZEDES MUNKÁSSÁGA egyik legboldogabb napjának tekintti azt az idejéig vasárnapot, amikor kiderült, hogy a negyven községből kilencvenhat raj érkezett a járási versenyre. Egyébként még ennél is nagyobb eredménynek tartja, hogy a községi vezetők ma már nem csupán a versenyeken való részvételükkel támogatják a tűzoltótestületeket.

Horváth János repáshutai tanácselnök nevét említi példaképpen. Ebben a községben két esztendővel ezelőtt lényegében még nem is működött a testület, most viszont Horváth elvtárs még csehszlovákiai látogatását is arra használta fel, hogy értékes tapasztalatokat gyűjtson a már szépen fejlődő önkéntes gár-

támogatással kerül majd kenten a szentendős leánydást.”

MIKÓZSI BESZÉLGŐ TŰNK, látó érkeznek a dolgozószobák Juhász Sándor nőkhelyettes, vács Barna, rási pártbiztos osztályvezető Szilágyi KISZ-titkár. útál véle találkoztak ám hamaros

da munkájának további javítására.

„A JÁRÁS ÖNKÉNTESAI meg is érdemlik ezt az egyre növekvő gondoskodást” — bizonygatja, hiszen a bukkszentkereszt-i testület tagjainak dicséretes községfejlesztési munkája sem egyedülálló eset mostanában.

Amikor azonban a saját munkájáról kérdezősködünk, egyszerűen nagyon szűkszavúvá válik. „Sajnos, sok még a megoldatlan probléma — mondja —, hiszen a jogos kívánságokat sem tudjuk mindenkor a kívánt ütemben kielégíteni. Reméljük azonban, hogy jövőre az ideizhez hasonló összegű anyagi

derül, hogy pet sem v nül olyan zottak a köztűzvédelmi zeteről...

„BÁR E SZÉP KITESTESZTERINT adományozta mondta Bíró társ búcsújé mégis iközökánk elismnek tekintjárásí ugyanis kősen támogymást, van ez a tdeszeti felvégrehajtá is. S még mit, — s egyon kérem hogy elfemegírni: vül szorítűzrendészetadónk vaigazgatási lyon Mezei elvtárs szeben...”

Néhány hónappal ezelőtt súlyos kárt okozó tűz pusztított egyik nehézipari üzemünkben. A tüzet szabálytalan hegesztésből keletkező szikra okozta... Nem sokkal később egy vontató-cséplő gép és vele több holdnyi lábonálló gabona vált a nagy martalékvá. A tűz okozója az önindító-házban létrejött szikrázás volt... Az előbbi esetet követő napon sok tízezer forint értékű ipari nyersanyag semmisült meg egy vontató kipu-
gójából kipattant szikrától...

Miért éppen ezekkel az esetekkel foglalkozunk? — kérdezték valaki, hiszen több és tüzeset is történt ebben az évben, közülük talán nagyobbak is, sőt, olyan is volt, amelyik emberéletet követelt, nem is beszélve arról, hogy éppenséggel frissebb keletűeket is említhetnénk. Hogy a hasonló probléma feloldásának elejét vegyük, őszintén megmondjuk: nyomós okok miatt szedtünk bennünket arra, hogy megvizsgáljuk ezt a három esetet ráadásul ki a sok közül. És az okok közül nem más a legfontosabb, mint az eseteknél illetékes tüzrendészeti hatósági közegek vizsgálata alkalmával megállapított súlyos felelőssége... De nézzük meg — ha röviden is — közelebbről a tényeket!

Az első esetben az érintett üzemben a tűz megelőző időszakban nagyarányú építkezés folyt. Szinte napról napra a másikkra új épületeket létesítettek, s azok egyikén-másikában rendkívül tűzveszélyes anyagok raktározását engedélyzték meg. Hogy mi ebben a „rendkívüli”? Az, hogy mindez I. fokú tüzrendészeti hatóság tudta és engedélyje nélkül történt. Azaz, nem is annyira tudta, mint inkább csak engedélyje nélkül, mivel az üzemben instruktorok teljesítettek szolgálatot, tehát az egész folyamat a szemük előtt játszódott le. A szabálytalan körülmények között történt hegesztés (a tűz okozója) már szinte csak a betetőzése volt ennek a hosszú folyamatnak. Mert hiszen, ha nem tűnt fel az instruktoroknak az, hogy engedély nélkül építkeznek és raktároznak, miért éppen az okozott volna gondot, hogy a szóbeli figyelmeztetés vajon elegendőnek bizonyult-e a szabálytalan hegesztés további folytatásának megakadályozására...

A második esetben az történt, hogy a villányterületi — számolva a további hasonló meghibásodással — nyíltvágott a kombájn önindító-házának fedelén. „Miért kelljen leleszedni, ha megszorul az armatúra — okoskodott —, ami az egész”... Hogy ezen a nyíláson csavarhúzóval is elintézhető az egész... Hogy ezen a nyíláson beszáll a finom por, ott leülepszik, és egyetlen szikra elegendő a meggyújtásához — arra már nem számított... S bizonyára a járási tüzrendészeti kirendeltség vezetője és beosztottja sem gondolt ilyen eshetőségre, amikor a tüzesetet megelőzően a községben jártak, és a készült-
gi szolgálatot (!) ellenőrizték...

A harmadik tüzeset körülményei szinte megkérdőjelezhetetlenül hasonlatosságot mutatnak az elsővel. Azzal a különbséggel, hogy ebben az üzemben nem építkeztek, hanem egy 35-öst alakítottak át engedély nélkül sínén történő vontatásra — ugyancsak az instruktorok szemelátára. Üzemeltették is mindaddig, amíg — sajnos — a gyakorlatban bizonyosodott be, hogy a szikrafogó állapotának előzetes ellenőrzéséről és átalakításáról „megfeleltek”.... S ami az egészre feltette a koronát: közben a osztály- és alosztályparancsnokság közegei az ellenőrzések megkészen tartották az üzem területén, de nem tapasztaltak semmi különösebbet”...

Ezek után már talán érthető, miért éppen ezeket az eseteket említhetjük a többi közül. Hiszen, ha egy szót sem fűznénk az említhetőkhez, akkor is a napnál világosabban áll mindenki előtt, hogy a három tüzeset bekövetkezésével egy lapon kell mérleznünk a mi közegeink súlyos mulasztását is.

Különösen az első és második esetben véteződik fel joggal a kérdés: Mit csináltak elvtársaink, amíg a szabálytalanságok kigyója bűncselekménnyé súlyosbodott? Hol volt az instruktorok mindenre kiterjedő figyelme, amikor egyszerűen továbbmentek a kézenfekvő tények mellett? Szakmai ismereteik birtokában miért tűrhettek meg olyan bűnös intézkedéseket, amelyeknek szinte természetes következménye lett a tűz pusztítása? Vagy egyáltalán beszélhetünk-e alapos szakmai felkészültségről, és felelősségérzetről, amikor úgyszólván valamennyi eset azt bizonyítja, hogy a legnagyobb fokú felelőtleniséggel, bűnös nemlőrődéssel és lényegében minősíthetetlen hanyagsággal állunk szemben?...

Nyilván, szó sem lehet arról, hogy az esetekben

érdekeltek valamelyike is felmentést kaphasson felelősségének súlya alól. Nem, mert itt nem egyszerűen azzal állunk szemben, hogy „aki dolgozik, az hibát is követhet el!” Egy szót sem szólunk, ha csupán annyi történt volna, hogy a szakközegek figyelmét elkerülte egy lényegtelen apróság. Most viszont nem ilyen csekélységek, hanem olyan körülmények szerepelnek, amelyeket egy szakembernek az első látásra észre kellett volna vennie, és azonnal a leghatározottabban intézkednie kellett volna haladéktalan megszüntetésük érdekében.

Engedély nélkül építkeznek; szabálytalanul tárolnak; tűzveszélyes erőgépet a hatóság tudta nélkül átalakítanak és engedélyje nélkül használnak — és mindezt az üzemek tűzvédelméért elsősorban felelős tüzrendészeti közegek szeme előtt teszik... Szinte, kimondani is kínos, elhinni pedig első hallásra egyenesen képtelenségnek tűnik... Mégis beszélni kell róla, mert — a felelőtlen és a nagymérvű anyagi károsodáson túl — testületünk szaktekintélyén is csorba esett. Ezt nehéz ugyan most a nyilvánosság előtt megmondani, azonban a jövőbeli hasonló esetek elkerülése végett őszintén, s minden kertielés nélkül nevének kell neveznünk a gyereket!

Ha mindezekhez azt is hozzátesszük, hogy az instruktorok magasabb előjárójának figyelmét is elkerülték a súlyos hiányosságok, akkor még fokozottabban hangsúlyozott a felelősségünk. És itt ismét felmerül a kérdés: vajon, milyen munkát végezhetett a tüzrendészeti határozat elkészítője, ha az előzetes bejárás alkalmával nem tűnt fel neki a vontatásra — engedélyje nélkül — beállított erőgép?... Egyidejűleg az is felvetődik: Ugyan milyenek lehettek azok az ellenőrzések, amelyeket az ottjáró közegek tartottak, ha a számszerűleg tekintélyes mennyiségű ellenőrzés eredménye tűzkár lett?... Minőségre talán olyanok voltak, mint a tüzeset előtt egy hónappal kint járt alosztályparancsnok helyettese, aki 2 óra 25 perc alatt (nem tévedés — ennyi!) a szó szoros értelmében elintézte a tételes ellenőrzést... Vagy talán ahhoz hasonló, amit a második esetben említett elvtársak végeztek, amikor az erőgép helyett a községi készületi szolgálatot ellenőrizték. Hogy szocialista községről volt szó, és erről az idén kiadott parancsnoksági irányelvek egészen másként intézkedtek — ezt már nyilván mellékesnek tartották...

Igen komoly tanulságot jelentenek számunkra az elmondottak! Az esetek mindegyike azt bizonyítja, hogy számos területen baj van még az elvtársak felelősségérzetével. Munkájukat nem eléggé hatja át a hivatásszeretet és az alapos szakmai felkészültséggel párosult, kemény szolgálati fegyelem. Pedig a hasonló esetek tanulsága intő példa arra, hogy a szolgálatellátás bármilyen lazasága, s a parancsok betartásának megkérdőjelezése milyen súlyos, sőt olykor beláthatatlan következménnyel járó hibák elkövetéséhez vezet. Éppen ezért nagyobb felelősséggel, lelkiismeretességgel, hozzáértéssel, mindenre kiterjedő figyelemmel és őszinte úgyszeretettel kell munkálkodnunk a ránk bízott területek tűzbiztonságán, hogy azt nyújthassuk, amit joggal elvárunk tőlünk, nehogy a népgazdaságot és a testület tekintélyét károsító, hibás intézkedések beárnyékolják eddigi eredményeinket! — b —

*Körütekintőbben
- nagyobb felelősséggel!*

Feljegyzések

Reális értékelés és a hibák őszinte feltárása jellemezte a Borsod megyei egységparancsnokok értekezletét. S még valami, ami apróság ugyan, de azért nem árt szóvá tenni. Amikor ugyanis valamelyik előadó megemlítette, hogy ezen vagy azon a területen problémák vannak, a hátunk mögött megkezdődött a puszogás: Na, most biztosan X egység kerül majd a „terütekre”. Pedig hát friss, tanulságos példaért itt sem kell a szomszédba menni... Igaz, viszont, hogy sok esetben kényszerhelyzetben van a beszámoló készítője, mivel egyes, évek óta emlegetett jonákságok itt-ott sőt, sajnos, amott is — igencsak megismétlődnek...

A kárérték tekintetében igazán nem zárult rosszul a mezőgazdasági „főidény”. A keletkezett tüzesetek száma azonban mégis jóval meghaladja az országos átlagot. S tegyük hozzá, hogy ez nemcsak az egyes ellenőrzők felületességének tulajdonítható, hanem a vasúti mozdonyok is ludasak a dologban, mivel ezen a nyáron valószínűleg szikraesőt zúdítottak a földekre. Az egyik községben például — mint arról már megemlékeztünk — kerekén harminchét ilyen, szerencsére kisebb tüzeset történt.

A tények ismeretében, igen helyesnek tartjuk, hogy az osztályparancsnokság utasítást adott ki: a területi egységek már most tegyék meg a szükséges intézkedéseket a vasútvonalak mellett, ún. zöld övezetek kialakítására. Igaz, sok évbe beletelik, amíg ez mindenütt megvalósul, ám azért már a jövő nyárra is lényege-

sen csökkenteni lehetne az ilyen tüzek veszélyét, ha a községi önkéntes tűzoltók is felkarolnák a kezdeményezést.

Egyik-másik alosztályon, sajnósan, akad még egy kevés „tűzoltóbürokrácia”. Ez ugyan semmiben sem különbözik a „rendes” bürokráciától, s a „tűzoltó” jelzést csak azért illesztettük a szó mellé, mert nekünk elsősorban a saját bürokratikus módszereink ellen kell harcolnunk.

Az egyik alosztály például 1+7 fős társadalmi tűzoltóság felállítását rendelte el határozatilag egy olyan üzemben, amelyben az év nagy részében összesen nincs ennyi dolgozó.

Önkéntelenül is eszünkbe jutott, hogy az egyik szomszédos megyében csaknem ugyanilyen — és csupán látszólag mosolyogni való — eset történt. Ott ugyanis az illetékes hatóság négytagú tűzvédelmi bizottság megszervezésével kívánta „megszilárdítani” egy mindössze három felnőttet és egy ipari tanulót foglalkoztató objektum tűzvédelmét.

Lám-lám, még tapasztalatcsa-

re sem szükséges az ilyen bosszantó jelenségek elterjedéséhez...

A beszámolóban csupán egyetlen mondat hangzott el erről, mégis úgy gondoljuk, hogy a megye határain kívül is igen nagy figyelmet érdemel. Az történt ugyanis, hogy Cserépfalván a tanács elfeledkezett az önkéntesek biztosításáról. Bár 1961-et írunk, s bizonyára nem sok ilyen vétkes mulasztás akad az országban, ezért feltétlenül üdvös lenne az ellenőrzések alkalmával a biztosítások megtörténtéről is meggyőződni. Ezt kívánja a népgazdaság, de mindenekelőtt az önkéntesek érdeke is, mert ha nem így

sem feledkezzünk meg hogy ez korántsem mindig jobbik...

Az üzemi társadalmi túságok munkájának javítása nem véletlenül a tanácsvezetések középpontjában. Az ország egyik legnagyobb ipari megyéjében is — csak másutt — nemcsak a hírvé és többé-kevésbé keresen működő üzemi önkéntes tűzoltóságok vannak, hanem olyanok is, amelyek mi kevéssé felelnek meg a követelményeknek. S nem csak a kisebb jelentőségű üzemekben vannak ilyen „gyengélő” önkéntes tűzoltóságok, hanem olyanokban is, amelyekben közvetlen a tűzveszély

Csak helyeselhetjük, ha a kapcsolatos feladatokat úgy látja meg az osztályparancsnokság, hogy azokat egyértelműen a rászorultak hatóságai se valamiféle hamisítással kívánja megoldani. Türelemes, de ugyanakkor céltudatos szervezői munkára van szükség, hogy a „fehér foltok” hamarabb eltűnjenek...

S végezetül néhány szó az oktatásról! Mert ebben a tekintetben — akárcsak a mezőgazdaságban — a komoly eredmények mellett itt is történtek mulasztások az 1960—61-es tanítási évben. Bizony jóval jobb példamutatást tanúsítottak az állami és a szakszervezeti oktatásban, s ez jóval kevesebb lemorzsolódás és bukás, vagy gyenge teljesítményre vezetett. Nem vitás, hogy a következő évről évre növekedni kell az oktatás iránti igény, az, aki úgy gondolja, hogy a tiszti vagy a tiszthelyettesi rendfokozat már önmagában elegendő az ilyen beosztások ellátásához...

Az esetleges félreértések elkerülése végett hangsúlyozzuk, hogy korántsem szabadna ezek a kiragadott példák jellemzőek a megyei oktatásra. Hogy mégis milyen mértékben ezeket jegyeztük fel, az azért, mert az eredményekért beszélnek, a munkában mutatkozó fogyatékosságokról viszont mindaddig szólnunk kell, amíg azok sikeresen végleg megszüntetők.

Az encsi helyzet

MI TAGADÁS, az encsi vezetők sem lami nagy lelkesedéssel vették tudomásul, hogy a helyi alosztály megszüntetésé-
l szinte az egyik napról a másikra nyakba szakadt a község tűzvédelmének ámtalan problémája. Mondjuk meg ántén, aggodalmaskodásuk részben inkolt is volt, hiszen a kapcsolatos felatok igencsak sürgetően, mondhatnánk, etően jelentkeztek... Mindez közel fél stendővel ezelőtt történt, s úgy gondol- z, elérkezett az ideje annak, hogy tisztá- ljék a kérdés: Sikerült-e létrehozniuk a zségben egy többé-kevésbé életképes ön- ntes testületet?

A jelek szerint egyáltalán nem volt edménytelen a fáradozásuk. Az új tes- et létszáma valamivel nagyobb az elő- nál, és Kara Mihály tanár elvtárs sze- lyében igazán rátermett parancsnok ke-

Vincze Dániel, Kiss András, Kispál Pál, Arvai László, Bene László, Haluska László és Kara Mihály

sak mindenekeelőtt saját községük tűzvé- delmét akarják megszilárdítani.

Igazán nem megnyugtató pl., hogy a tes- tület valószínű létszáma korántsem akkora, mint amennyi a kimutatásokban szerepel. Legalábbis erről árulkodik az a körü- mény, hogy a tagságnak csupán egyhar- mada jelenik meg rendszeresen a foglal- kozásokon, valamint az, hogy vonulás al- kalmával legtöbbször még egy csökkentett létszámú rajt sem tudnak kiállítani. Ez a körülmény két okból is igen elgondolko- ztató. Elsősorban azért, mert a gyakorlato-

nem jelent valami nagy vonzerőt a hely- beli fiatalság számára... Meg kell hagy- ni, cseppet sem túloztak, és őszintén szól- va, mások helyett is elszégyelljük magun- kat.

De talán nem is ez a nagyobbik baj, hanem az, hogy senki nem tudja, mikor jutnak egy valóban alkalmas helyiséghez. Amúgy egyébként a gépjárműfecsken- dő és a már meglevő 16 egyenruha igazán nem rossz indulási alap egy testületnek, hiszen számos, hosszú évek óta eredmé- nyesen tevékenykedő önkéntes testület még itt sem tart ruházat és felszerelés dolgában.

JÓKORA TÉVEDES LENNE azonban, ha mindebből arra következtetnénk, mint- ha a községi vagy a járási tanács veze- tői közömbösen vagy éppen rosszindula- túan kezelnék a testület problémáit. Meg kell mondanunk, hogy erről szó sincs, sőt, legtöbbször ugyanaz az őszinte segíteni akarás jellemzi, mint Kispál Pál elvtár- sat, a járási tanács elnökhelyettesét. Hogy miért nem tudtak mégis hatékonyabban segíteni? Nos, igazán nem azért, mintha nem akartak volna. Hanem hát a köz- ség és a járás „KÖFA”-alapját még jóval a testület megalakulása előtt hosszú időre „betáblázták”, és így a megyei szervek tá- mogatására lenne szükség, hogy a legfon- tósabb beruházásokra előteremthessenek bizonyos minimális pénzüsszeget. Amit feltétlenül meg is érdemelne a testület kicsiny, de annál lelkesebb törzsgárdája!

Elmondták, hogy bálák rendezésével, sőt, — ha kell — társadalmi munkával is szívesen kiegészítenék az állami támoga- tást, mivel az a vágyuk, hogy új otthonuk- ban egy kis klubhelyiséget is berendez- zenek. S bár ez ma még csupán távlati ter- vük lehet, azért mégse gondoljuk, hogy a testületből hiányzik a képesség a valóra- váltásra.

A JÁRASI VERSENYEN elért értékes helyezéssel mindenesetre hallattak már magukról az itteniek! S ahol — a kö- zömbösök mellett — olyan áldozatkész ön- kéntesek is vannak, mint például az egyik gépkocsivezető, aki gyakran több hétre is elöleget ad a saját zsebéből a szer- vonulóképessége érdekében, ott csak idő kérdése, hogy összekovácsolódják a testü- let. És ezt feltétlenül elő lehet, sőt elő is kell segíteni! G

Kara Mihály parancsnok, akinél való- ban nem találhattak volna rátermetteb- bet

„Egy jó helyiség sokat lendítene a testületen” bi- zonygatta Vincze elvtárs

„Sajnos a „KÖ- FA”-alap be van táblázva, de azért gondolunk a tes- tületre is” — ígér- te Kispál elvtárs

ti az önkéntes gárda élére. De ezt bizo- nítja az a tény is, hogy az alosztály meg- intetése óta a szomszédos, sőt a távo- bi községekből érkezett minden segít- kézésre a riasztást követő nyolc-tíz per- t belül kivonult a testület gépjármű- skendője.

A FECSKENDŐ VEZETÉSÉT ÉS A ASZTÁST — nagyon helyesen — úgy ották meg, hogy a helyi tanács tele- t szereltetett a parancsnok és az egyik ikocsivezető lakására. A másik gépkö- vezetőt napközben a munkahelyén ancsak telefonon lehet értesíteni. Az zakai órákban az önkéntesek riasztása y történik, hogy a parancsnok és az ik gépkocsivezető ébreszti a közelük- lakó testületbelieket.

la figyelembe vesszük, hogy mindössze ány hónapja alakult meg a testület, lában kielégítőnek mondhatjuk ezt a goldást. Más kérdés azonban, hogy az éntesek jelenlegi ütőképessége megfe- e azoknak a követelményeknek, ame- tet joggal támaszthatunk egy gépjár- fecskendővel rendelkező testülettel nben. Emellett a község kedvező feke- e is indokoltá teszi, hogy az itteniek tt esetben nagyobb erővel tudjanak ki- ulni a káresetekhez. Ilyen vonatkozás- azonban még igen sok a tennivaló, en jelenleg még rendkívül gátolja a ibbi fejlődést számos probléma megold- ansága. Érthető tehát, hogy az elvtár-

kon csak hébe-korban részvevők túlyo- mó többsége semmiféle tűzoltói szakisme- rettel nem rendelkezik; másodsor pedig azért, mert rendszeres gyakorolgtatás nél- kül még azt a kevéskét is elfelejthetik, amit eddig már elsajátítottak.

IGAZSÁGTALANOK LENNÉNK azon- ban, ha elhallgatnánk, hogy a néhány, va- lóban aktív önkéntes viszont annál lelke- sebb. Vincze Dániel, Kiss András, Bene János, Haluska László, Polgár János meg a többi fiatal gyakran még „túlórázik” is, és olyan ügyességre tett szert, hogy rövi- desen alapos tudású raj válhat belőlük. Persze, a többiek helyett mégsem tanul- hatják meg az alapvető tudnivalókat...

A tagság úgyszólván kivétel nélkül az üzemi és a kereskedelmi dolgozók köré- ből került ki. Úgy hallottuk, a helyi ktsz- ben is hamarosan alakul egy raj, úgyhogy — remélhetőleg — nem okoz majd ko- molyabb gondot a községből nap közben távol levők helyettesítése. Ez eddig rend- jén is lenne, ám azzal már semmiképpen sem érthetünk egyet, hogy a helyi termel- lőszövetkezetet csupán egyetlen ember képviseli a testületben...

„Tisztában vagyunk ezekkel a nehézsé- gekkel, azonban, sajnos — nem elsősor- ban tőlünk függ a megszüntetésük” — pa- naszolta Kara elvtárs. A többiek meg azt kérték, nézzünk csak körül a volt alosztá- ly épületében, s akkor majd megértjük, hogy a jelenlegi „gyakorlólhelyük” igazán

Kálmán Ferenc

Koroknai János

Id. Cserna Sándor

Id. Cserna Sándor

EGY A SOK KÖZÜL...

Kis szigetecske a nagy szövő hatalmas termének géprengetegében az a terület, ahonnan ismét eltávolítottak jónéhány kiöregedett szövőgépet. Az automatizálási terv keretében még ez évben teljesen kiszorítják a ma már korszerűtlen gépállományt, hogy helyette modern, nagyobb kapacitású gépparkkal biztosítsák a gyár termelését. A hosszú idő óta tartó átépítési folyamat „menetközben” zajlik, és bizony néha átmenetileg nem csak termelési, hanem tűzrendészeti problémát is okoz. Mégis örülnek neki a gyár tűzrendészetéért felelős dolgozók, mert az új gépek beállításával nagymértékben csökken a tűzveszély. Eltűnik a transzmissziós szíjak erdeje, és a teljesen zárt kivitelű elektromos meghajtó motorok révén remélhetőleg teljesen megszűnik majd egy eléggé gyakori és veszélyes tűzkeletkezési ok.

67 fős önkéntes tűzoltóság működik a Kőbányai Textilművek 1. számú szövő és ki-

Márz János

készítő telepén — harminccal több az előírt létszámnál. A kollektíva zömét — bármilyen furcsán hangzik is ez egy tipikusan „női” üzemben — férfiak alkotják. Ha viszont az önként vállalt hivatás szeretete szempontjából értékelnénk az arányt, bizonyára semmi kétség nem férhetne az 50-50 százalékos megoszláshoz.

Katonás rendben sorakoznak a tűzrendészeti bizottság jegyzőkönyvei és a telepen történt tűzrendészeti vonatkozású eseményekről készült iratok a tűzrendészeti előadó dossziéjában. A jegyzőkönyvek tanúsága szerint minden hónapban rendszeresen ülésezik a bizottság. Az a szokás, hogy az ülés előtti napon alapos ellenőrzést tartanak üzemszerte, s ilyenkor vizsgálják felül azt is, hogy a legutóbbi ülés jegyzőkönyvi határozatait hogyan hajtották végre az erre kötelezett vezetőik. Ahogy néhány jegyzőkönyv egyik másik pontjába úgy futólag beleolvastunk, nem volt nehéz megállapítani: „még” percek várnak arra az illetékesre, aki netán megsérti az üzem tűzvédelmi rendjét...

Mint mondják — s erről kétségtelenül meggyőződhattunk —, keménykötésű, rendszerető és tűzrendészeti kérdésekben tréfát nem ismerő ember Kálmán Ferenc, a gyár tűzrendészeti előadója. Negyedszázada dolgozik a gyárban a már nem fiatal textiltechnikus. Tíz eszten-

dővel ezelőtt kapta jelenlegi megbízatását, s ez idő alatt jónéhányan tanulták meg a gyárban, hogy a termelést nem lehet felelőtlenül veszélyeztetni...

A hideg futkos a hátunkon, amikor a szövődében feljebb tekintünk a kellelénél. Azt — ha meglehetősen vegyes érzelmekkel is — még csak kénytelen-kelletlen tudomásul veszi az ember, hogy a munkafolyamat porzással jár, és ez a porleheletfinomságú pihék alakjá-

Magda Erzsébet

ban mindenüvé lerakódik. És ha csak úgy egyszerűen lerakódna, az még nem is lenne idegcsináló. De itt már nem csak egyszerű lerakódásról van szó, hanem rétegni vastagságokról!... No, nem a gépeken, vagy a könnyebben elérhető részekben, hanem valamivel feljebb, ahol — mint mondották — két he-

tenként takarítanak. Ha tudnánk, hogy októbert írunk és fűtött helyiségben vagyunk, még azt hihetnénk, hogy a zetek zuzmarától terhes. Egyébként az ilyesmire mondják azt, hogy csak egy szál gafa kellene...

Az üzem jellegét tekintve elismerésre méltó az itteni kárstatisztika alakulása. Ezben például 864 forint ért (nem tévedés, valóban ennél tűzkár keletkezett a két területén. A számszerűtlen arány nem a legkisebb, viszont az eset közül csak egyetlen okozott kárt. Ha mindehhez hozzávesszük, hogy — a károsanyag szennyezett miatt — a tüzek zöme a területen keletkezett, akkor csak az elismerés hangján szólnunk az ügyben érdekelt dolgozók derekas munkájáról.

Járai Gézanót, a gyár kármentőjét, példaként emlegetik a területen. Azok közé a gazdasági vezetők közé tartoznak azoknak mindig nyitva áll az ajtajuk a tűzrendészeti előadóknak. Nem véletlen tehát, hogy a gyár mindkét telepén katonás rendben tartják a tűzvédelmi előírásokat, s az illetékes felelősök minden tőlük telhetően elkövetnek a rendbiztonság érdekében.

Id. Cserna Sándor 1924. januárja óta a gyár dolgozója. Önkéntes tűzoltói címet visel, nyolc esztendeje az üzem önkénteseinek...

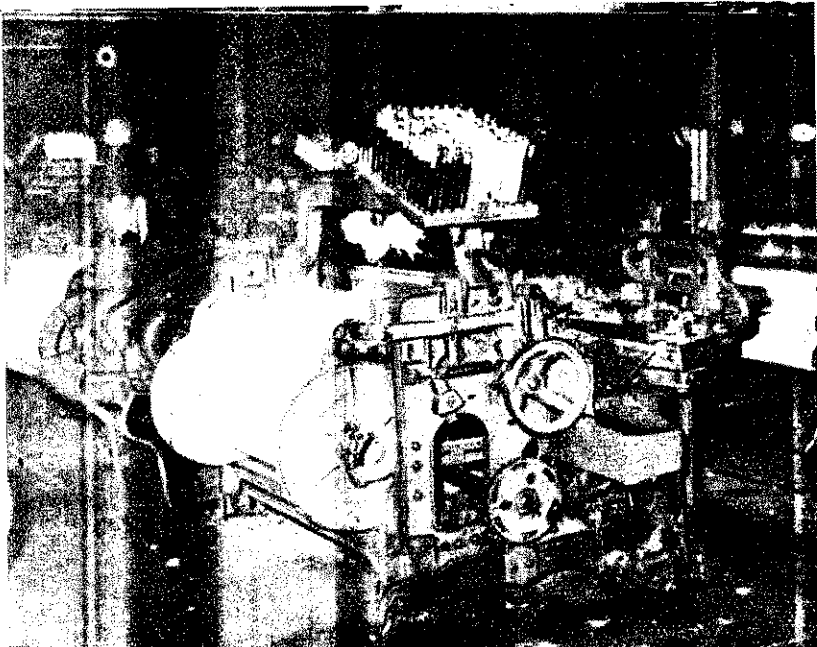
parancsnoka. S ha valaki elmondhatja magáról, hogy élete összesen a gyárával, Cserna Sándor joggal ezek közé tartozik. És hogy teljesebb legyen a dolog: felesége, lánya, fia, és menyé is a gyár nagy családjában dolgozik. Sőt, fia, ifj. Cserna Sándor az önkéntesek egyik oszlopos tagja. Immár 10 esztendeje szerepel a versenysorozatban, s ha netán valami úba van a kismotorfecskendő körül, fölöttébb kényelmetlen a helyzete, mert az „öreg” Csernával, nem csak mint apjával, hanem mint parancsnokával is szemben találja magát...

Ötletesen megszervezett az itteni önkéntesek riasztása. Minden üzemszobában a központi hálózatba bekapcsolt piros zínű égő van elhelyezve. Működésük két helyről: a főnesteri irodából és az erőműveletről történhet. A hálózat, illetve a lámpák célja kettős: egyrészt műszakváltást, másrészt pedig tűzriasztást jeleznek vele. Műszakváltásnál az égők folyamatos fényt adnak, míg riasztás esetén megszakítással világítanak. Ha ezt a fényjelzést látják az önkén-

mióta önkéntes tűzoltó. És azon is legfeljebb csak mi lepődünk meg, hogy már nyolc esztendeje az, mert itt az ilyesmi mindenki számára természetes...

Nem véletlenül járja az a szólásmondás, hogy a Kőbányai Textilben olyan tűz még nem keletkezett, amelyet az állami tűzoltóegységek oltottak volna el. Mindez nem azért van így, mintha az állami tűzoltók riasztáskor későn érkeznének, hanem a helyi önkéntesek avatkoznak be minden esetben igen gyorsan és sikeresen, s mire a segítség megérkezik, ők már a takarítási munkálatoknál tartanak.

Márz János szövömvézetőről sem hinné senki, hogy már 16 esztendeje tagja a gyári önkéntes kollektívának. Pedig így van. Azelőtt motorkezelő volt, de amióta ifj. Cserna Sándor felváltotta megszokott posztján, azóta a verseny csapat sugárvezetője, s mint ilyen egyik állandó részese annak a sikorsorozatnak, amellyel a gyár önkéntes

Rövid idő múlva már csak ilyen gépeken dolgoznak a szövődében

éppen szolgálatos instruktort értesítik. Érthető tehát, hogy Kovács Géza főtörzsőrmester, az instruktorok egyike fölöttébb büszke rájuk. De igaza is van, elvégre az ő tizesztendős munkásságának is van némi köze ahhoz, hogy ennek a veszélyes üzemnek a tűzvédelmi helyzete ilyenformán alakult.

Nem csak a neve hosszú, hanem a tulajdonságait tekintve is veszélyes valami az a „hagyaték”, amit a múltkoriban találtak a kikészítő rampán. „Szóda” felíratú zsákokban hagyták ott egy ugyancsak hosszúnévű cég, a Könnyűipari Gyártásműhely és Karbantartó Vállalat dolgozóit. Mint kiderült, az ártatlan felírat hexametiltetramidot takart, s amelynek tulajdonságai is „némileg” eltérők a szódaétól. Ugyanis láng hatására a közismert meta-(spirítusz) kockához hasonlóan viselkedik: nagyszerűen és meglehetősen magas hőfejlődés kíséretében ég... Még szerencse, hogy a helybeliek ébersége nagyobb volt, mint az illetékes vállalat dolgozóinak a felelősségérzete...

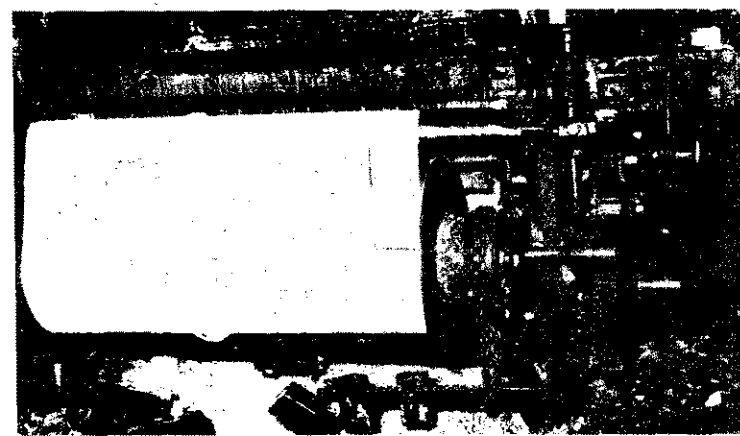
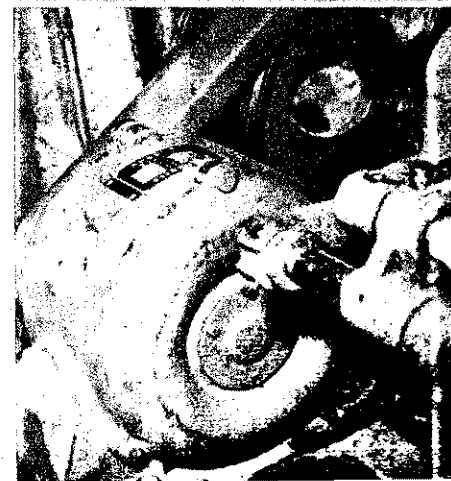
Nem alaptalanul mondják, hogy aki egyszer is belekóstolt a hivatásba, az amíg csak mozogni tud, addig nem válik meg tőle. S ha valakit megillet ez a megtisztelő jelző, az nem más, mint Koroknai János, az önkéntesek helyettes parancsnoka. 27 esztendei szolgálat után, 15 évvel ezelőtt vonult nyugállományba. De csak papírforma szerint! Mert

azóta sem maradt tétlen. Jónéhány helyen fűződik nevéhez az önkéntes gárda megszervezése. Őt esztendeje itt a gyárban dolgozik, ő a kézi tűzoltókészülékek karbantartója, s ezermestersége mellett a tűzrendészeti előadó leghűségesebb segítőtársa.

Egy idő óta az önkéntesek léptek az állami egység örökébe. Nemcsak a gyár, hanem az órszoba is az ő birodalmuk egy része. A ragyogóan tiszta helyiségben cserepes virágok sokasága zöldell; az instruktori irodában hármast akvárium teszi még otthonosabbá a környezetet. Egyetlen önkéntest sem találtunk az órszoba környékén, mégis olyan érzéssel lépünk a helyiségbe, mintha gondos kezek előttünk kevés csukták volna be az ajtót. A gyárban sem volt egyik dolgozóra sem ráírva, hogy melyikük önkéntes tűzoltó, mégis úgy éreztük, mindenütt ott vannak...

— b —

Az új gépek tökéletesen zárt meghajtómotorja

A tűzvédelmi készülék egyike

ek, azonnal a főművezetői irodához rohannak tájékoztatásért, és utána magukhoz veszik a szükséges oltóeszközöket, sietnek a tűz színhelyére.

Magda Erzsébet úgy meg van épődve, hogy alig találja a szavakat. Igaz, az üzemből amúgy sem bőbeszédű, hiszen a gépek okodi zajában legfeljebb csak utogatással lehet szót érteni. De ha csend lenne, akkor sem itna ideje a beszélgetésre, miután 20 szövögépe mellett „egyéb” tennivalója is akad. Ezen előzmények után csak arra kértünk tőle választ, hogy

tűzoltói a versenyeken is ismertté tették a nevüket. Nem kérdeztük meg tőle, hogy mire is a legbüszkébb, ő maga tette hozzá a beszélgetés végén, hogy megvan ám már az öt és a tíz éves szolgálati érme is...

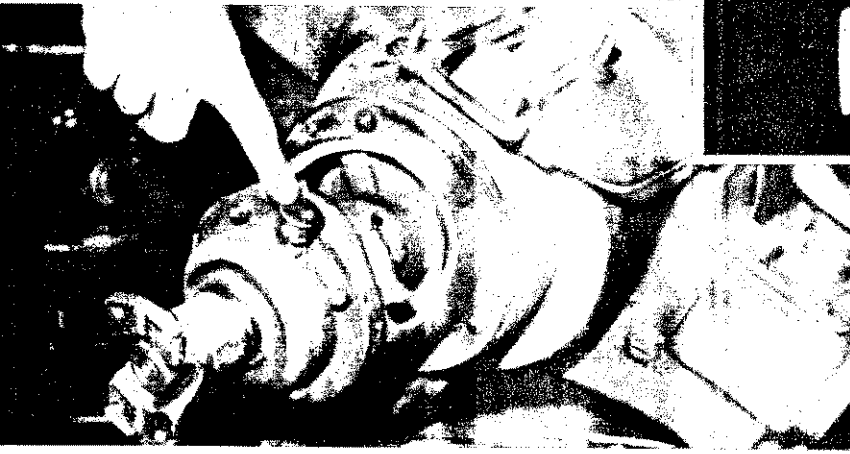
A telep önkéntesei nemcsak a tűznél és a versenyeken jellekednek hosszú évek óta, hanem a megelőzésben is aktív segítőitársai az itteni instruktoroknak. Ha rendellenességet észlelnek üzemszobákban, azonnal figyelmeztetik az illetékes műszaki vezetőt. Amennyiben olyan jellegű a hiba, az

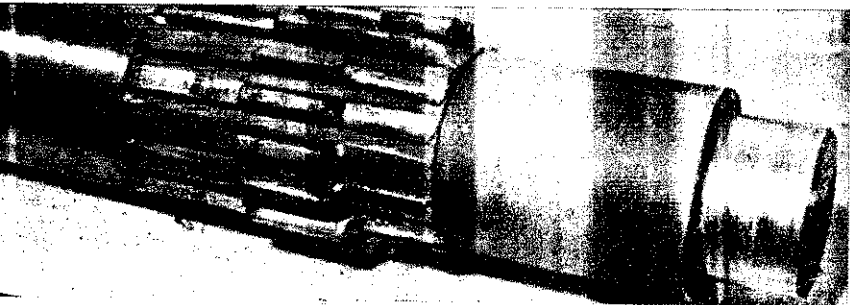
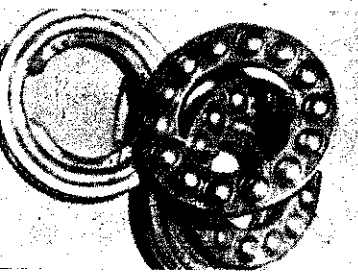
Az elhanyagolt fékberendezés s a gondatlan vezetés miatt keletkezett karosszéria-sérülések javítása két műhelymunkásnak jelent állandó elfoglaltságot

Gondatlanul

A megfelelő zsírozás elmulasztása következtében tönkrement a lánccsapágy és a szivattyútengely

Ez a tengely a helytelen, erőszakolt sebességváltás miatt tört össze

Ez a tönkrement gumiharang is felületesség következménye

A „megtalpalt” biztosíték könnyen zárlatot okozhat s a gépjármű teljes elégését is eredményezheti

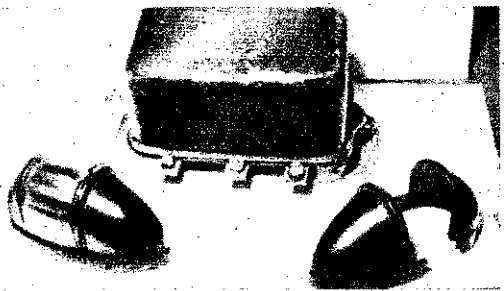

Mi okozta

A BM OTP Karbantartó és Szervíz Műhelynél a szerelő-útóképességének biztosítása terén igen jelentős többletet okoznak azok a javítások, amelyek a szerek és a szakképzett munkások gondatlan kezeléséből adódnak. Azon túlmenően, a gondatlanságból eredő meghibásodásokért a kárt okozókat és fejelelmi felelősségrevonás terheléssel, nem hagyhatjuk figyelmen kívül az egyéb következményeket. Nézzük, mik ezek a következmények?

Amennyiben az ilyen jellegű javítások gazdasági kihatását vizsgáljuk, két igen fontos következtetés tehető. Az egyik az, hogy igen sok anyag szerepel pl. motorfecskeknél és a légzőkészülékeknél, amelyekért valutaösszeget fizet ki népgazdaságunk, tekintve, hogy külföldről importáljuk. Ezt a valutát, ha a szereket és a szereléseket az egyes elvtársak gondosabban kezelnék — gazdaságunknak fontos — anyagok, gépek, műszerek szerzésére fordíthatnánk.

A másik és nem kevésbé fontos következtetés a hazai ipar által előállított alkatrészek terén a túlzott többlet felhasználásnál mutatkozik. Iparunk kapacitásának jelentős részét lekötötte a tartalékalkatrész gyártása, s ha a túlzottan mutatkozó nehézségeket egyes elvtársak gondatlanságuk még fokozzák is, azt valamennyien megérezzük. Hány szivattyút kell például kicserélni, mert a gépjárművezető

Nem tölt a motor, mert a gondatlanságból eredő felületesség miatt a feszültségcsökkentő tekercs irányjelző-biztosítékát nem kell cserélni.

Nem víztelenítették a hűtővizet s a befagyott víz repesztette a hengert.

relvényeket - rő

Gyakori mulasztás az is, hogy kevés a kenőolaj a légtelenítőben! Következménye: olyan nagyarányú kopás, hogy a légtelenítőt perselyezni kell

a hibát ?

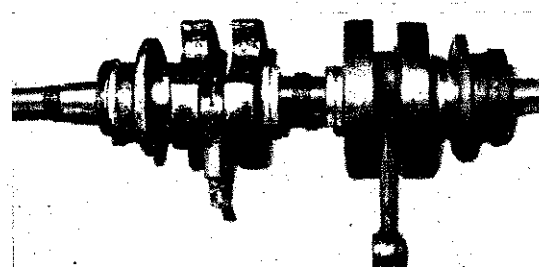
úsága miatt tönkremegy! Ugyanannyival kevesebb új modud az ipar szállítani. Sajnos, a példák hosszú sorát említ-ak! Reméljük azonban, hogy a képekkel illusztrált néhány is elegendő lesz arra, hogy minden tűzoltó elvtárs levonja keséges következtetéseket,

lég egy gondolatot vetünk fel a saját tűzoltó ontunkból is. S ez a következő: minden munkaóra, ame-ly hasonló meghibásodásoknak a kiküszöbölésére fordít a-ly, a szerállomány jó karbantartás-tól veszi el az időt.

össze néhány órát időztünk itt, és végigjártuk a javító-űhelyeket meg a raktárakat. Sajnos, a tapasztaltak azt bi-ják, hogy tűzoltó elvtársaink még mindig nem a kellő mó-rem megfelelő szakértelemmel és lelkiismeretességgel gonk a rájuk bízott szereket és felszereléseket. Törött és be-ott tengelyek, csapágyak, fogaskerekek, elektromos beren-ek, no és egyéb alkatrészek vádolják mindazokat, akiknek ajából tetemes összegeket kell elvonni a népgazdaság más teiről.

rdemes elgondolkozni minden elvtársnak, a saját munkaterületén milyen hiányosság mutatkozik ilyen etben. Reméljük, hogy e kis cikk, valamint a néhány mel-fénykép, amelyet a sok közül választottunk ki, segítsé-lesz, és egyben intő példaként is szolgál!

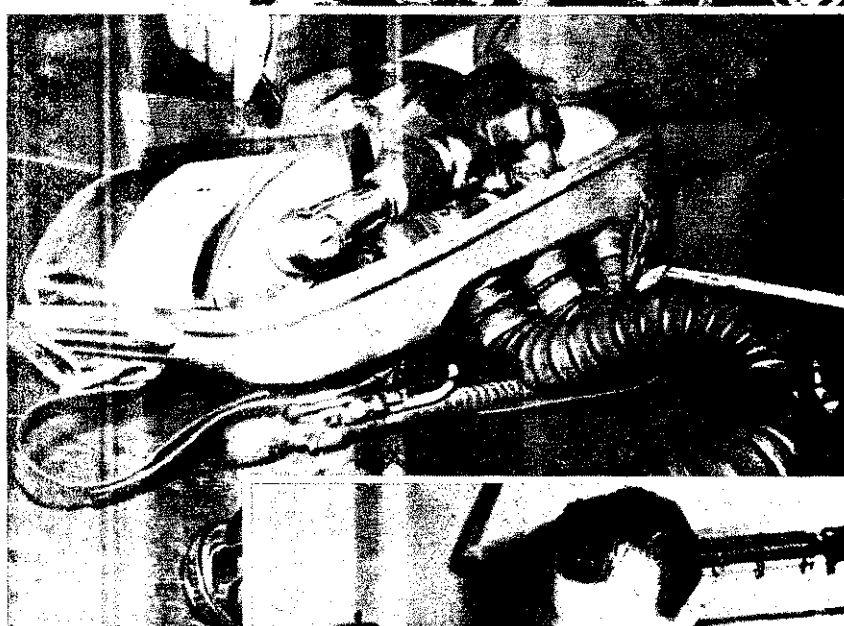
tönkrement
ajtókerék és
törött ellen-
k a szaksze-
n, erőszakolt
lenítés kö-
tkezménye

csukták jól be az aj-
vonulás közben kiesett
nkrement a légtel-
szűllék

A védőálaré szem-
üvege a helyte-
len elhelyezés kö-
vetkeztében tört
össze

Ha oxigénes pa-
lackot vagy szá-
rőbetétet cseré-
lünk, a készülé-
ket ne a tömlők-
re fektessük, mi-
vel azok tönkre-
mennek. Helyez-
zük inkább az
asztal szélére,
mint az a képen
is látható

Budapesti jevezetek

Nehéz lenne a budapesti osztálytörzs kommunistái vezetőségválasztó taggyűlésének munkáját és hangulatát teljes részletében visszaadni. Ezzel nem is próbálkozunk, néhány jellemző és lényeges dolgot azonban mégis feljegyzünk.

A gondosan összeállított beszámoló és az előterjesztett határozati javaslat feletti vita reálisan értékelte a pártszervezet kommunistáinak kétéves tevékenységét, s igen világosan és érthetően megjelölte a kommunisták előtt álló legfontosabb feladatokat. Egyöntetű vélemény volt, hogy mindenekelőtt a párttagság ideológiai nevelésében, a pártszerű bírálat és önbírálat szellemének következetes érvényesítésében s a tömegkapcsolat elmélyítésében

kell továbbfejlődniök, de akad még tenni-való a párt- és a szakmai vezetés kapcsolatának továbbfejlesztésében, a pártcsoportok önállóságának növelésében s nem utolsósorban a munkaerőkölcsönözésével szoros összefüggésben — a tagság és a pártonkívüliek aktivitásának növelésében is. Általában az egész taggyűlésen végighúzódott a párt- és a szakmai munkáért érzett felelősség, s kifejezésre jutott az az eltökélt szándék, hogy a jövőben — az új vezetőség irányításával — sokkal igényesebben és felelősségteljesebben munkálkodnak majd a párt- és szakmai vonalon egyaránt megnövekedett, sokrétű feladatok végrehajtásán.

hibák, s bosszantó fékezői a valódi és tartalmában is kifogástalan informatív szolgálattal megvalósításának.

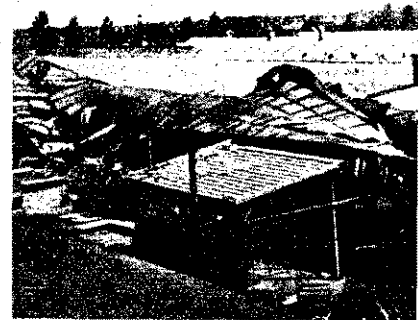
A budapesti instruktorok tevékenységének említett fogyatékoságai külön természetűek, mégis — legalábbis véleményünk szerint — gyökerük igenesedő dologban, a közömbösségben, a felelőtlenségben rejlik. Az a körülmény ugyan, hogy egyik-másik instruktor pl. leírja, csupán a vonatkozó utasítás

Budapestben is sok szó esik manapság az instruktorokról, az instruktori szolgálat helyzetéről — sőt, nemegyszer annak fogyatékoságairól. Szinte állandóan napirenden szerepel ez a téma: keresik a jobb és célravezetőbb megoldásokat, s igyekeznek még gyökeriben orvosolni e rendkívül fontos szolgálati ág manapság is előforduló gyermekbetegségeit.

Egyöntetű a vélemény, hogy az instruktori szolgálat eredményes ellátásának feltételei lényegében adottak. Az instruktorok többsége tapasztalt, 10 éven felüli szolgálati idővel rendelkező és legalább két esztendeje egy helyben szolgálatot teljesítő tüzoltó. Csaknem valamennyiük végzett tiszthelyettesi iskolát, illetve instruktori tanfolyamot — de legalábbis tiszthelyettesi alapvizsgájuk s emellett nyolc általános iskolai végzettségük van.

Nem vitás, hogy egyértelműek, könnyen érthetőek a szolgálatot szabályzó rendelkezések és utasítások is, s az esetek többségében nincs hiány az üzemi vezetők és a dolgozók jóindulatú támogatásában sem.

Hol hát a hiba? — vetődik fel joggal a kérdés. Mert hogy nincsen minden rendben az instruktorok ténykedésében, az bizonyos! Még mindig gyakran elsiklanak pl. az előírások be nem tartásából származó szabálytalanságok felett; egyikük-másikuk nincsen tisztában a határozatban hivatkozott szabványokkal, vagy a működési terület tűzvédelmi berendezéseivel; legtöbbjüknél hiányos a 18/100-as utasítás ismerete is. Azután nem mindenütt és nem minden esetben élnek felhívási jogukkal (illetve kötelességükkel!!!), helyenként következetlenek az észlelt szabálytalanságok kiküszöbölésére megszabott határidők megjelölésében, s bizony néha-néha sántít a dolgozókhoz fűződő kapcsolat is. Mindezek összességében, de külön-külön is számottevő

Ez is a felelőtlen hegesztés követő nyel! Képcinken az Ikarusz gyári színhelye...

kényszerítve, járja az üzemet, de elsiklik vagy éppen szemet huny a tűzveszélyt jelentő szabálytalanság semmi mással, csakis az emberi felelőtlenséggel magyar Elsősorban ilyen vonatkozásban kelendőt teremtenünk, s ha szép szöveg megy, hát keményebb, adminisztratív eszközökkel változtatni kell a még mindig közömbös és felelőtlen instruktor magatartásán, munkáján.

Az utóbbi időben Budapest-szerte kezdett a hegesztésből származó tüzveszély száma. Bár túlnyomó többségük járt nagyobb kárértékkel, mégis helyesen — arra készítette a buelvtársakat, hogy felfigyeljenek a sőtűnő jelenségekre, tanulmányozzák lehetőségeikhez mérten orvosolják az egészségtelen állapotot.

Ami a hegesztési problémák tnyozását illeti, kialakult már megoldással kecsegtető elképzelés, vaslat. Szerintük a hegesztőszakr képzés szervezettebbé tétele s a kezben (Kohó- és Gépipari Miniszter) összpontosítása, a hegesztőtanfolyamnak a gépipari jellegű technikur

A vezetőség nevében Sebestyén István tü. örgy. elvtárs, az alapszervezet párttitkára számolt be a kétéves munkáról

Varga Mihály tü. törm. elvtárs a pártonkívüliek nevelésének fontosságáról beszélt

Szavaz a tagság

ébe utalása s mindezzel összefüggően egy egységes, a hegesztési ismeretekkel együtt a tűz- és balesetvédelem tudását is felölelő tankönyv összeállítása adása vitathatatlanul sokat lendít a helyzeten. Mindenekelőtt megszűnik a hegesztőmunkás-képzés terén a még fennálló lazaságokat, s bizalmát a jól képzett, hozzáértő, munkáját felelősséggel végző, a tűz- és balesetvédelemben is jártas, azok szabályait szigorúan betartó szakmunkások képzését. Ez egyben azt is jelenti, hogy javulna a megelőzés! Emellett a munkások nem termelést gátló, hanem előmozdító, övönkéntes szabályokat tekintenek a hegesztés tűzrendészeti szabályait, s ugyanakkor adott esetben

kintik ennek a — nagyonis jelentős — problémának a mielőbbi megoldását

Közel két és fél órán át tartott a VIII. kerületi BM Párt-végrehajtó Bizottság október 13-i ülésének vitája. A Rugszantaárugyári tűzoltó-őrs pártszervezetének a gyári önkéntes tűzoltóbrigádok szervezésével kapcsolatos tevékenysége szerepelt a napirenden. A VB-ülés rendkívül termékeny volt: kérdések, javaslatok, vélemények és ellenvélemények tömkelege vetődött fel a megbeszélésen, s valamennyi hozzászólásból kitűnt, hogy a VB tagjai rendkívül nagy jelentőséget tulajdonítanak a Rugszantaárugyáriak — lapunk korábbi számaiban már ismertetett — szervezésének, és keresik a módot a kezdeményezés továbbfejlesztésére, népszerűsítésére. Lényegében ezt a törekvést tükrözte a VB határozata is, amely igen pozitívan értékelte a gyáriak kezdeményezését, s feladatul tűzte ki, hogy a VIII. kerület többi — fontosabb — üzemében is szorgalmazni kell a műhelytűzoltóság szervezését.

Nem az első eset, hogy a VIII. kerületi BM Párt-végrehajtó Bizottság ilyen vagy ehhez hasonló — nem is annyira a belső pártélettel, mint inkább a szakmai munka társadalmiasításával összefüggő — kérdésekkel foglalkozik. Pár hónappal ezelőtt pl. a kerületi rendőri és tűzoltósági szervezetnek a társadalmi tulajdon védelme érdekében kifejtett tevékenységét vizsgálták, s hoztak ezzel kapcsolatosan figyelemre méltó határozatot. Nem tudjuk, hogy a többi — kerületi — BM Párt-végrehajtó Bizottságok kapcsolatos tevékenysége közben hogyan fejlődött, azonban mindenesetre nagyon hasznosnak tartanánk, ha — a VIII. kerületiekhez hasonlóan — ők is rendszeresen és behatósan foglalkoznának ezekkel a — véleményünk szerint — igen időszerű és fontos kérdésekkel.

Igen örvendetes, hogy már eddig sem maradt hatástalanul a Rugszantaárugyári példa, s a VIII. kerületi BM Párt-végrehajtó Bizottság említett ülésének kapcsolatos határozata. A VIII. kerületi alosztály párt- és szakmai vezetése ugyanis

Megbeszélést tart a „Május 1” Ruhagyár „Május 1” géptermének nemrégiben alakult önkéntes tűzoltóbrigádja.

határozott lépéseket tett a hasznos kezdeményezés meghonosítására. Így pl. a „Május 1” Ruhagyárban már megkezdtek az önkéntes tűzoltóbrigádok szervezését. Igaz, egyelőre csak a „Május 1”, a „Szabadság” és a „Béke” géptermekben működnek a brigádok, azonban várható, hogy a többi üzemelekben, illetve géptermekben is hamarosan eredményre vezet a szervezés.

Jó lenne ugyanakkor, ha ez az igen életrevaló törekvés nem szorulna a VIII. kerület határai közé, hanem a többi alosztály és üzem is felfigyelne az egészséges kezdeményezésre, s igyekeznének saját működési területükön is megkedvelteni, illetve a gyakorlatban megvalósítani az önkéntes tűzoltóbrigádok megszervezésének gondolatát.

Változatlanul élénk és mozgalmas a VIII. alosztály és az osztálytörzs KISZ-fiataljainak tevékenysége. A kiszesek szorgalmasan dolgoznak, s főleg szakmai és társadalmi jellegű ténykedésük dicsérhető. Ez ideig csaknem valamennyi KISZ-tag teljesítette 20 órás munkafelajánlását, s pl. a Kossuth-parkban és a szomszédos Kun utcai óvodában végzett társadalmi munkájuk több száz órára becsülhető. Igen eredményes a sporttevékenységük is, s ilyen tekintetben főleg a szovjet elvtársakkal kiépített kapcsolatuk, rendszeres vetélkedésük érdemel említést.

az összeomlott, csővázás és hullámlapokkal fedett raktár egy részlete látható

egyszerűbbé válna a felelősség megállapítása is.

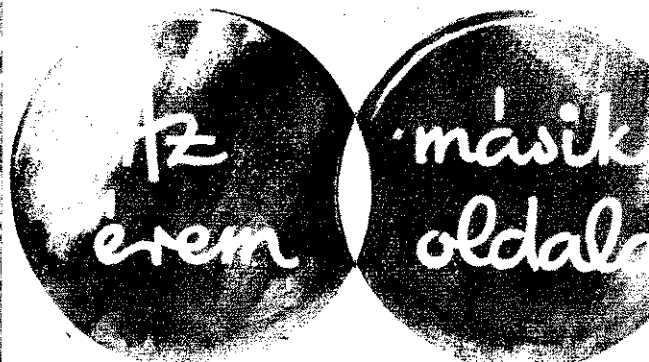
Ha a felvetések, illetve javaslatok csak ezután kerülnek érdemi elbírásra.

Hogy mi lesz a sorsuk — azt előre tudhatjuk. Lehetséges, hogy meghallgatásra találnak, s esetleg módosulhatnak az eddigi kizárva, hogy lekerülnek a napirendről. Mindenesetre egy tény: a körülmény, hogy a budapesti elvtársak behatósan foglalkoznak ezzel a kérdéssel, s keresik a célravezető megoldást, rendkívül pozitív dolog, s arról nem kétszámít, hogy igenis szívügyüknek te-

mas sakkcsata a VIII. kerületi fiatalok és a szovjet elvtársak között

Több mint 100 órát dolgoztak a kiszesek a Kun utcai óvodában folyó építkezésen

Milbrich József solymári lakosnak és szomszédainak házát, terményét és jószágát valóban csak az itteni önkéntesek leleményes és gyors beavatkozása, no meg a szokatlanul szélcsendes idő mentette meg a biztos pusztulástól. Ha viszont azon a bizonyos napon — amikor egy 8 éves kislány égő gyufát dobott az idős gazda szalmakazlára — csak öt percet is késik a segítség, vagy valamelyest megélenkül a szél, semmi sem akadályozhatta volna meg a katasztrófa bekövetkezését. Így azonban csupán (bár Milbrich bácsi számára egyáltalán nem csupán!) nyolcvan mázsányi szalma vált a lángok martalékává. Hogy miként kerülhet gyufa az itteni gyerekek kezébe és egy szalmatűz miatt veszélyeztetheti nyolc-tíz gazda vagyonkáját? — éppen erre szerettünk volna mi is választ kapni.

Az egykori nadrágsztyj-parcellák átkos örökségeként maradt erre a községre is e parcellák „háztáji” megfelelője. A szűk, szinte tenyérnyi udvarokon temérdek behordott termény, a lakóházakhoz ragasztott gazdasági- és istállóépület, 30—40 cm-es „tűztávolság” — nagy vonalakban itt is ez jellemzi a helyzetet.

Az már a szomszédé ...

— A néniéké ez a két szalmakazal? — kérdezzük az egyik Mátyás utcai ház udvarán.

— Ugyan kedveském, hát nem látják, hogy az már a szomszédé — halljuk a választ. Valóban, csak ekkor vesszük észre a két kazal és egyben a két portát elválasztó deszkakerítést ...

— Aztán jártak-e itt mostanában a területfelelősök? — folytatjuk a kérdezősködést.

— Ugy augusztus körül volt itt egy tűzoltó, és el is magyarázott mindent szépen — válaszolja a néni, majd, nyilván a biztonság okáért, hozzáteszi: — Még a padlásra is felment ...

A „Hunyadi” termelőszövetkezet udvarán is hasonló kép fogad bennünket. A gyűlékony limlommal teleszort fészerben egy jókora olajos hordó szomorkodik, olyan nyira, hogy még a „könnye” is meg-

eredt ... Hogy mindebből más baj is származhatna, az szemmel láthatólag cseppet sem nyugtalanítja az arra járó embereket.

De térjünk csak vissza a „háztáji” szektorba, hiszen még korántsem mondunk el mindent a porták „tűzrendészetéről”.

Az egyik házban például apró gyerekek ugrálnak egy jókora kazal tetején és három másik szomszédságában. Az édesapa dolgozik, az édesanya pedig elszaladt a népboltba ...

„Csendélet” a Hunyadi-Tíz udvarán

— Aztán tudod-e, hogy hol tartja anyád a gyufát? — kérjük a legnagyobbiktól.

Óvatosan végigmér bennünket, majd rövid gondolkodás után gyanúsán ártatlan képpel mondja:

— En bizony nem tudom, valahová biztosan elzárhatta ...

Nem, firtatjuk tovább a dolgot, hiszen ezzel esetleg felkeltenénk az érdeklődését. A lényeges az, hogy — mint megtudtuk — az üzletekben nem szolgálnak ki gyufát a kis vásárlóknak. Hanem, mivel a csodákban sem hiszünk, így igazán nem nehéz kitalálnunk, hogy az a bizonyos gyufaszál miképpen kerülhetett a már említett kis „gyújtogató” kezébe.

8 ezer liter vizet hordtak össze

Persze, túlzás lenne azt állítanunk, hogy mindegyik solymári lakos udvara valóságos tűzfészek. Szép számmal akadnak ugyanis olyan porták, ahol a nagy zsúfoltság ellenére is igyekeznek rendet tartani. Az egyik Mátyás utcai lakos például nemrégiben tűzfalal választotta el házát a kis gazdasági épülettől, s csupán egyetlen padlásra láttunk nagyobb szabálytalanságot. Nem tudjuk, hogy a véletlen hozta-e így, de tény az, hogy amerre járunk, mindenütt szabályos volt a kéményajtó. Az udvarokon pedig ott álltak a vízeshordók — igaz ugyan, hogy némelyikük

csak negyedéig vagy feléig volt megve. De hogy e tekintetben is van valamilyen eredménye a területfelelősök munkájának, azt az is bizonyítja, hogy a brichék portáján keletkezett tűzhöz 1 óra leforgása alatt mintegy nyolc ezer liter vizet hordtak össze! S mondjuk őszintén, ez a körülmény ugyancsak töben befolyásolta az önkéntesek sikerbeavatkozását.

Ezt láttuk mi a területen. Most nézzük meg, hogyan látják a területfelelősök maguk az önkéntesek.

Az erdőben is

László Antal elvtárs, a parancsnok mondta, hogy közel ezer ház van a ségben. Ezeket harminckét területfelelős gondjaira bízta és a tizenhat község mindegyikébe egy-egy úttörő tűzoltó beosztottak. A tapasztalatok szerint ez te legalább két alkalommal kerül sor egy lakóház ellenőrzésére. Többre, sa nem futja az időből, mert van egy me ugyancsak fontos szolgálatuk is: a k adulóidényben minden szombaton és v napon 8—8, sőt olykor 10—10 főből járőrcsapatok vigyáznak a közeli erdőben. Nemrégiben is saját erővel fékeztek egy veszedelmes erdőtüzet.

— Ugy gondolom, megtettük a kötelességünket — mondta, amikor a tüzes területre érkeztünk. — Nyaranta egyébként a cséplés ellenőrzésére is vállalkozunk miénk. Az idén is sok vitánk volt a gépezetével, mert hibás szikrafő és védőkosár nélkül akart csépleni a zőfejessel. Meg azután nem várható minden baj orvoslását a területfelelősöktől. Nemcsak azért, mert csupán évi kétszer jutnak el egy-egy házba, hanem azért is, mert vannak olyan problémák, amelyek bizony meghaladják a határainkat. Itt van például a gyerekek hiába magyarázgatjuk a szülőknél, ne hagyják őrizetlenül őket, és mindezt zárják el előlük a gyufát, nem lehet állandóan a sarkukban. Két esztendővel ezelőtt például volt egy, a mostanihoz hasonló tüzesetünk, azt is egy kislány okozta. A szülei, jóllehet mindketten dolgozó kivették a gyereket a napköziből, aho-

László Antal parancsnok Milbrichék portáján. Háttérben: amit megmentettek

Ez egy tüzesetünk a szomszédok közül

Nálunk mindig megvan a kapitány-
"bíró" bizonygatja a Mátyás utca egyik
lakója

mégiscsak szem előtt lett volna. Ha a
j már bekövetkezett, akkor, persze, el-
vet járni, de mit tehetünk az olyan szü-
: ellen, akiknek naphosszat az utcán
varog a gyereke...

Cholnoky Róbert és Rumann János terü-
felelős is bekapcsolódik a beszélgetésbe.
mondják, hogy néhány nappal ezelőtt
r megkezdtek az őszi ellenőrzést, és úgy
vezik, hogy decemberre be is fejezik a
munkát. Egy-egy helyen mintegy fél órács-
t töltenek, s ha valahol kirívóbb hiá-
osságot tapasztalnak, másodszor is fel-
tesik a ház gazdáját. Invitálnak, hogy

Rumann János
önk. tíf. őrm. a
területen...

Pedig hát ez a
gazda sem szeret-
ne magával és
szomszédaival
„kikukoricázni”.
Vagy talán meg-
is?...

ha már éppen erre járunk — menjünk
velük egy-két házhoz, hátha látunk
g valami érdekeset.

zer házra egy „fél” kéményseprő

lem kívánunk ismétlésekbe bocsátkoz-
a Terstyánszky utcában is hasonló a
yzet, mint a József Attila vagy akár a
tyás utcában. Annyit azonban meg kell
litenünk, hogy ha a másik harminc te-
etfelelős is ilyen szakszerűen végzi a
nkáját, úgy annak feltétlenül meg is
z a látszata. Persze, ehhez arra is szük-
 lenne, hogy végre már megoldódjék a
nényseprős problémája. Az a helyzet
anis, hogy mindössze egy „fél” ké-
nyseprő jut a községre, és így akad
an ház, ahol jó három-négy hónapja
n tisztították ki a kéményeket. Érihető,
y a kéménytűzek — sajnos — eléggé
koraiak a községben, amin nem is cso-
kozhatunk, hiszen kis híján még a pa-
csnok házában is keletkezett ilyen tűz-
t...

gyébként különben nem szűkölködnek
kemberekben az itteniek. Két villany-
relő is van a testületben, s valamelyi-
: mindenkor kivonul a tüzesetekhez.

Azért az ilyesmi sem ritkaság

Hogy ez milyen hasznos lehet, azt egy, né-
hány hónappal ezelőtti tüzeset is bizonyít-
ja. Brunekker Jánoséknál — rövidzárlat
következtében — a nádpallós padláson ki-
gyulladt az elosztódoboz. Mondanunk sem
kell, hogy a kivonult villanyszerelő gyor-
san és hatósan intézkedett, majd arról is
gondoskodott, hogy az új vezetéket szabá-
lyosan szereljék fel.

108-ból 30-nak

De vannak a testületnek más, alkalmi
mesteremberei is: asztalosok, szerelők, sőt

— ha lehetőségük lenne rá jónéhány kő-
műves is kikerülne közülük.

Ma már alig hinné az ember, hogy nem
is olyan nagyon régen még csak pusztá fa-
lak jelentették az új tűzoltószertárukat.
Most viszont frissen festett és igen izlé-
sesen berendezett őrszobával büszkélke-
hetnek, s a szertár berendezését is úgy-
szólván ők maguk ügyeskedték össze...
Alaposan tévednénk azonban, ha mindeb-
ből arra következtetnénk, mintha sokolda-
lúan támogatnák őket vagy legalábbis kel-
lőképpen megbecsülnék munkájukat. Ke-
reken 108 tagja van a testületnek, de csak
baj lenne belőle, ha mostanában vala-
mennyien részt akarnának venni a foglal-
kozáson, mivel legfeljebb harminc em-
ber férhet be az egyetlen, erre alkalmas
helyiségükbe.

Az éremnek két oldala van!

Az itteniek szerint a szertáráépület mel-
letti rozoga tákolmány lebontásával,
amelyben üres gyógyszeres üvegeket tá-
rolnak, nagyot javulna a helyzet, mivel
több mint kétszer akkorára növelhetnék az
őrszoba befogadóképességét. Csak éppen...
Nos, csak éppen arra lenne szükség, hogy

Sőt, egyik-másik lakos
ilyen vonatkozásban is
hallgat a területfelel-
sökre

a helyi tanács valóban a saját tűzvédelmi
szervének tekintse a testületet. Sajnos, ke-
reken tíz esztendő alatt pl. egyetlen ruhát
sem vásárolt a tanács a részükre, arra
hivatkozva, hogy nincsen rá fedezet. Így
van-e, vagy sem? — nem feladatunk el-
dönteni. Tény azonban, hogy mostanáig
még abban sem adott hatékony segítsé-
get, hogy a község sok száz mezőgazda-
sággal foglalkozó dolgozója közül legalább
néhányan bekapcsolódjanak a testületi
munkába.

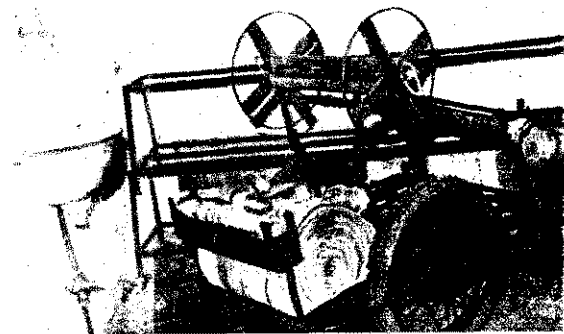
Persze, akadnak még más, sürgősen or-
voslásra váró problémák is — de úgy gon-
doljuk, izelítől ennyi is elegendő. Mert
hát, ha szinte természetesnek tartjuk, hogy
ezek az emberek, akik ugyanannyit dol-
goznak és tanulnak, mint mások, olyan
sok szabadidejüket áldozzák fel e kis köz-
ség javára, akkor az őket joggal megillető
támogatásnak is legalább ennyire magá-
tól értetődőnek kellene lennie. Ha azt ki-
vánjuk, hogy a munkájuk még hatéko-
nyabb legyen, ne feledkezzünk meg arról,
hogy minden éremnek két oldala van, s
mindkét oldal együtt adja meg ama bizo-
nyos érem igazi értékét!

— GÁDOR —

Cholnoky Róbert önk. tíf. őrm. már
megkezdte a téli ellenőrzést

Ezt a targoncát is a helyi önkéntesek
ügyeskedték össze

Se pénz, se posztó...

Mindenekelőtt engedjék meg, hogy bemutatkozzam. Kanta János önk. tű. törm. vagyok, a sajonémeti tűzoltótestület parancsnoka. A „Magyar Tűzoltó”-ban gyakran olvasok olyan írásokat, amelyek egyik vagy másik kiválóan működő testület életét mutatják be. Sajnos, én nem ezért fogtam tollat. Közel két esztendeje küszködök ugyanis néhánymagammal a testület talpraállításáért, de nem valami nagy eredménnyel. Igaz, amikor tavaly februárban visszatértem a parancsnoki iskoláról, egy évig aránylag eléggé jól működött a testület. Így pl. tíz év óta először vettünk részt a járási versenyen. Nem a legjobb eredményt érték el, de ez nem csüggesztett el bennünket. Azt mondtuk: jövőre biztosan jobban szerepelünk.

Sajnos, nem így történt, mert ebben az esztendőben csupán egy 5 fős rajt tudtam összerímázkodni. Jelentkezett ellenben 16 úttörő, és így szégyenszemre csak a gyerekek képviselték községünket a versenyen. No, de legalább bennünk nem csalódtam, hiszen értékes helyezést szereztek. Az eredményen felbuzdulva, elhatározták, hogy már most megkezdik a jövő évi versenyre való felkészülést. Mindez azonban csak részben vigasztal meg bennünket, hiszen továbbra sem tudunk egy ütöképes felnőtt rajt kiképezni.

Öszintén megmondom, csupán 6 felnőtt önkéntes veszi ki aktívan a részét a munkából. S bár igyekszünk a többiek helyett is tevékenykedni, mégis nagyon elszomorít bennünket, hogy a helybeli fiatalok csak akkor lennének hajlandók eljárni a foglalkozásokra, ha el látnák őket a megfelelő felszereléssel. Ebben részben igazuk is van, mert járásunk másik 22

községében minden testületnek van már egyenruhája.

A múlt évben árvíz pusztított községünkben. A mentési munkálatokból igyekeztünk derekasan kivenni a részünket. De ott voltunk a községi művelődési otthon építésénél is, bár meg egy „köszönjük”-re sem méltatták a munkálkodásunkat.

Az építkezés közben aranyékszerekre bukkantam. A talált kincset annak rendje és módja szerint be is szolgáltattam a községi tanácsnak. Amikor felvették a jegyzőkönyvet, arra kértem őket, hogy a jutalom felét adják a testületnek, mivel egyáltalán nincsen egyenruhánk.

Azóta jó néhány hét eltelt, de a pénzt nem láttuk. Ezért fordultam tanácsért a szerkesztőséghez, hátha segíthetnek gondjainkon. Sajnos, a község vezetősége nem törődik velünk, s ráadásul iskolán van az új tanácselnökünk is. A járási tanács — a tudomásom szerint — fél esztendővel ezelőtt 1800 forintot szavazott meg a támogatásunkra, de abból sem láttunk semmit. Sőt, a szertárosunk az idén még a tiszteletdíját sem kapta meg, és én is csak a felét kaptam meg a megállapított parancsnoki tiszteletdíjának.

Eltvársi üdvözléssel:

KANTA JÁNOS
önk. tű. pk.,
Sajónémeti

EDDIG A LEVEL,
amelyhez csak azt a meg-
jegyzést fűzzük, hogy re-
méljük: az illetékesek ha-
marosan intézkednek, és
orvosolják a Kanta elvtárs
által említett és cseppet
sem megnyugtató problé-
mákat.

11 vanulás — 32 egyenruha

A devcesteri önkéntes tűzoltótestület ez év augusztusában 11 alkalommal vonult ki a járásban keletkezett káresetekhez. Az önkéntesek az oltási munkálatok során bátran és eredményesen avatkoztak be a tűz oltásába, és önfeláldozó munkájukkal sok értéket mentettek meg népgazdaságunknak.

Különösen a magyarpolányi erdőtüznél tettek tanúbizonyságot kiváló felkészültségükről, hiszen mintegy 4 km-es szakaszon oltották el a tüzet, illetve akadályozták meg annak továbbterjedését.

A tények ismeretében, minden reményünk megvan arra, hogy a testület tagjai a jövő-

ben is derekasan megállják a helyüket, és a járásunkban megszűntetett állami egységet mindinkább pótolni tudják.

A testület szervezése, a riasztások gyors végrehajtása első sorban a parancsnok elvtárs és helyettese érdeme. De azt is meg kell említenem, hogy ma már a helyi tanács is mindinkább támogatja az önkénteseket. A közelmúltban a Belügyminisztérium és a helyi tanács 16—16 öltöny egyenruhát vásárolt az önkénteseknek — ezzel is bizonyítva, hogy odaadó munkájukat elismerik.

MAGYAR JÓZSEF
tű. törm.,
Devcester

Levelezőin

Hogyan lehet?

Ez év májusában történt. Az iskolában éppen befejeződött a tanítás, s én is hazafelé készülődtem, amikor rémült kiáltozás verte fel az utca csendjét: „Tűz van!”...

Visszaszaladtam az iskolába, és riasztottam a két nyolcadik osztály úttörő-tűzoltóit. A tanulók vezetésemmel öt perc leforgása alatt a kárhelyre érkeztek, és ott szinte pillanatok alatt két sugarat szereltek. Gyors és ügyes beavatkozásuk eredményeképpen 15 perc múlva már meg is fékeztek a tüzet, pedig, amikor kiérkeztünk, a kigyulladt ólon kívül már egy göré és a szomszédos melléképület is égett.

Bizony, ha a munkából oda-siető felnőtt önkéntesekre há-rult volna az első beavatko-zás, aligha akadályozhattuk volna meg a tűz elharapódzá-sát, mivel közel 20 percbe tel-lett, mire a tűz színhelyére ér-keztek.

Természetesen, egyáltalán nem a véletlen műve, hogy tűz ese-tén mindenkor számíthatunk tanulóinkra. Pár hónappal e-zelőtt például egy veszedelmes tetőtűz oltásánál jelesked-tek, de más hasonló eseteket is megemlíthetnék. Ma már ott tartunk, hogy a VII-es és a VIII-os tanulók közül egyre többen jelentkeznek úttörő-tűz-oltónak. A létszám egyre nö-vekedik, s emellett a most vég-zett VIII-osok közül például 31-en továbbra is tagjai ma-radtak a testületnek. Ezzel — a már egyébként is erősen me-grostált 52 fős — létszámunk 83 főre emelkedett. S ha még azt is megemlítem, hogy 54 új út-törő jelentkezett a testületbe, a testületi tagság számát szinte „ijesztően” nagynak tekinthet-jük. Érthető, hogy egyedül kép-telen lennének megbirkózni a ki-képzési munkával, éppen ezért négy pedagógus kartársamat igyekeztem megnyerni a testü-let számára.

Úgy gondolom, mozgalmas testületi életünknek is tulajdo-nítható, hogy mind többen ki-vánnak soraink közé lépni. Evente két közgyűlést tartunk, s a havi foglalkozások mellett gondoskodunk egyéb rendezvé-nyekről is. Ez év tavaszán pl. impozáns háziversenyt rendez-tünk, s ezen 18 raj — közülük 12 ifjúsági és úttörő! — küz-dött a járási versenyen való részvételért, amelyen egyébként

9 rajunk szerzett győzelmet letve értékes helyezést.

Ez évben már az ősz fo-mán megkezdjük a felkészü-mivel az a tapasztalatunk, l az ifjúságiak kiképzése sok vesződséget és türelmei-ván. Persze, közben gondol-a szórakozási lehetőségekre. Táncdelutánokat, műsoros szejóveteleket rendezünk, é te kétszer pedig zártkörű csorát, amelyre meghívju község vezetőit is. Ezek a mozgulások kétségkívül h-járultak ahhoz, hogy kapc-tainkat a helyi társadalmi vekkel elmélyíthetjük.

Ilyen változatos program bonyolításához természetl megfelelő anyagi fedezeti szükséges. Ezt úgy tererr elő, hogy igyekszünk n több versenydíjat nyern. emellett kulturális tevéke-günkkel, valamint a zen munkájával is növeljük l vagonunkat. Így azután :hetőségekhez képest anya is támogatjuk a helyi K szervezetet, a művelődési hont, sőt még jutalomkör ket is vásárolunk a legjo tanuló úttörők részére.

Foglalkozásainkat öt cso-ban tartjuk meg, hogy min-nennyi tagunkat kellőké kiképezhessük. Különöse- serdülő korú fiúkkal és lár kal igyekszünk alaposan f-kozní, hiszen ők már kik-tek az iskolából, de még tekinthetjük őket felnőttel

Végezetül két javaslatot retnék tenni. Az egyik az, jó lenne, ha a 14—16 éves sági tűzoltók külön kateg-ban mérnék össze erejük járási versenyeken. A ve nagy élmény, éppen ezer hetőleg minél több önk számára biztosítani kelle részvételt. A megfelelő sz-nal érdekében esetleg ki-selejtezőkre is sor kerül

A másik javaslatom az l hogy az egyes rendfoko elérését bizonyos követ-nyek teljesítésétől tennénk góvé. Arra gondolok, fo-jóltnek meg kellene he bizonyos kérdésekre. Ezel próbákat a szomszédos l-gek parancsnokainak és a osztályparancsnoknak jele-ben tartanak meg.

ATYÁNSZKI ZOI
önk. tű. alhdgy
általános iskolai ta
Csátalja

A bicsérdiek kezdeményezésére

Október 1-én értékeltük a versenynek az eredményét, amelyet néhány hónappal előtt a bicsérdi önkéntesek kezdeményeztek. Mellettük k, Pázdány és Boda község kéntes tűzoltói neveztek be versenybe. A feltételek a közezők voltak: a szerek üzemes állapota, karbantartásuk, szertár tisztasága és a benne elhelyezett felszerelések és yagok rendje.

Az értékelés során megállottuk, hogy az elsőség a birndieket illeti, mivel példás idet teremtettek. Az őrszobán mléltető eszközként faliújs, tűzoltó híradó és más progandaanyag van, és emellett kimutatást is készítettek a szerzési helyekről és az út-lakokról. Igaz, náluk is ta-tunk néhány kisebb hiányos-akat, de ezek egy része nem ipán az ó gondatlanságuk- s tulajdonítható.

A második helyezett zókiak rtárépülete is rendes, bár szereléseik egy részét gondo-ban is ápolhatnák. Így pl. dozatlan a vízszállító lajtáza, és a szertár előtti köra-i sem valami szemet gyö-örködhető látvány, s ráadá-megnehezíti a gyors kivó-lást.

A pázdányiak is igyekeztek enni magukért, de náluk

sem teljesen kifogástalan a fel-szerelések karbantartása.

Sajnos, a bodaiak munkáját egyáltalán nem vehettük figye-lembe, mivel az őrszobájuk füstös, piszkos és szemetes. A szertár is hasonló képet mut-tat. Kocsifecskendőjüket vasta-gon belepi a sár, s a medencé-jében mindenféle hulladék ta-lálható. A lajtjuk is gondozat-lan, és ráadásul rossz a hátsó kereke. A szertárban levő töm-lők sárosak és penészesek. A tűzoltóparancsnoknak kiadott zsávolyöltöny a szertárban — egy asztalon — porosodik. Mind-ebből megállapítható, hogy sem a tanács, sem a testület nem foglalkozik a felszerelések karbantartásával, és ezzel két-ségtől veszélyeztetik a község tűzvédelmét.

Mindent egybevetve, úgy gondolom, feltétlenül figyelmet érdemel a bicsérdiek kezdemé-nyezése. Itt említem meg, hogy a versenyt a jövőben — a le-hetőségekhez képest — széle-sebb körben is megrendezzük majd. Természetesen arról sem feledkezünk meg, hogy a Boda községben tapasztalható állapo-tok mihamarabb megszűnje-nek.

SZÉCSÉNYI ISTVÁN
tű. szds.,
Pécs

Három év alatt 300 000 forint

A tatabányai alosztály KISZ-vezete három esztendővel előtt versenyfelhívást intézett Komárom megyei tűzoltóegye-kekhez. Ebben arra szólította az alosztályokat és az őrsö-ken, hogy társadalmi munkával yék minél szebbé laktanyá-át, illetve annak környékét. felhívást a megye valameny-egysége örömmel fogadta, a munkálatok hamarosan gkezdődtek. Azóta évről év-csinosodnak laktanyáink, s ad kevesebbet kell költeni a bantartásukra. Emellett iden egységünkön — jelen-földmunkával — szép par-tat is létesítettek.

A megyei osztályparancsnok-vándorzászlót alapított a seny első helyezettjének ju-názására. Ezt évről évre s-más egység nyerte el. Kö-

zel 300 000 forintra tehető az eddig elért megtakarítás. A leg-több egységen maguk az elvtár-sak végzik a laktanyaépület festését, több helyen pedig tár-sadalmi munkában raktárakat építettek. Az esztergomiak új raktárépületének értéke pl. több mint 30 000 forint.

Mondanom sem kell, hogy a jól végzett munka jutalma sem maradt el. Az Országos Tűzren-dészeti Parancsnokságtól az évek folyamán 3 db televíziós készüléket kaptunk. Úgy gon-doljuk azonban, hogy még en-nél is nagyobb jutalom szá-munkra, hogy kulturált körü-mények között, rendben és tisz-taságban tölthetjük el szolgálati időnket második otthonunk-ban.

FORGÁCH GÉZA
tű. fhdgy.,
Tatabánya

A „Magyar Tűzoltó” szeptem-beri számában megjelent „Iga-zán nem találós kérdés” című cikkben említettéhez hasonló esetet szeretnék ismertetni. Vállalatunk egyik részlege ké-zi tűzoltókészülékek karbantar-tásával, javításával és töltésé-vel foglalkozik. A megnöveke-dett igények kielégítése és a vál-lalatok költségének csökkentése érdekében 1959 januárjában ideiglenes telephelyet létesítet-tünk Pécsen, mivel biztunk ab-ban, hogy a városi tanács ipar-ügyi osztálya betartja ígéretét, és megfelelő helyiséghez juttat bennünket.

Azóta közel két esztendő telt el, s mivel még mindig nincs megfelelő helyiségünk, elhatá-roztuk, hogy mi keresünk egyet. A Sörház utca 6. szám alatt találtunk is egy ilyen he-lyiséget, de ebben egy magán-tulajdonban levő halottaskocsi „álmásozik”. Amikor a tulaj-donos megpillantott bennünket, „jóindulatúan” a következőket mondta: „Ne is fáradjanak a

kiigényléssel, mert ebbe már sok vállalatnak beletörött a bicskája!”

Hogy mi fontosabb a nép-gazdaságunknak — a „maszek” halottaskocsi vagy pedig az, hogy végre rendes körülmények között és a jelenlegtnél jóval kisebb költséggel üzemeljünk — azt az olvasók döntésére bízom. Mi mindenesetre úgy gondol-juk, hogy semmiesetre sem az a bizonyos kocsi az előbbreva-lóbb... Szocialista államban élünk, s természetesen vala-mennyiünknek be kell tárta-nunk a törvényességet. Úgy vé-lem azonban, hogy ezen azt is kell értenünk, hogy messzeme-nően támogatni kell népgazda-ságunk érdekeit. Mivel máskü-lönbben az történik, amiről a cikkben írtak: a magánautó a tűzoltószertárba, a tűzoltólajt pedig a szabad ég alá kerül...

LACZKOVICH ERNŐ,
a Könnyűipari Szerelő és Épületkarbantartó Vállalat dolgozója

Kölcsönösen segítjük egymást

A határórség egyik vízi ala-kulata csak nemrégiben került új állomáshelyére, ennek elle-nére hamarosan szoros együtt-működés alakult ki az almás-füzitői és a szőnyi tűzoltóegye-ségekkel. Úgy gondoljuk, nem érdektelen, ha röviden megem-lítjük, milyen eredménye van kölcsönös együttműködésünk-nek. Azzal kezdődött, hogy az említett egységek parancsnokai és párttitkárai megtárgyalták, miképpen lehetne gyümölcsöz-ve tenni a határőr és a tűzoltó elvtársak kölcsönös érdeklő-dését. Így született meg az a terv, hogy a beosztottakat megismer-tetjük a határőrök, illetve a tűzoltók szolgálatával.

A határőr elvtársak fegyel-mezetten és igen nagy érdeklő-déssel vesznek részt azokon az oktatásokon, amelyeket Szőke Gyula tű. törm. elvtárs tart a kézi oltókészülékek helyes ke-zeléséről, s lelkesen végzik a különféle szerelési gyakorlato-kat is — mozgásuk a hivatá-sos tűzoltóknak is becsületére válna. Egyébként a határőrök hajótűz oltási gyakorlatokon is részt vesznek.

Hasonló a helyzet akkor is,

amikor Nagy Sándor határőr szkv. elvtárs tart oktatást a „Kilián Haditorna” jelvénytörző ver-senyre való felkészülésről, vagy amikor a tűzoltók igyekeznek elsajátítani a kúszást.

De nemcsak a munkában, ha-nem a sportolás terén is gyak-ran közös a programunk. Teke-versenyeket és röplabda-mérkő-zéseket rendezünk, és több más sportágban is összemér-jük erőnket.

A két alakulat műszaki be-osztottai is kölcsönösen segítik egymást. A nagyobb tapasza-lattal rendelkező határőrök ko-moly segítséget nyújtanak a tűzoltóknak pl. a rohamesőna-kok kezelésének elsajátításá-ban.

A két alegység párt- és KISZ-alapszervezete is együtt-működik.

Reméljük, hamarosan ismét beszámolhatunk arról, milyen újabb eredményeket hozott egy-más munkájának kölcsönös se-gítése.

MARTON ISTVÁN
hőr. fhdgy.,
GALAMBOS LÁSZLÓ
tű. fhdgy.

LÁTTUK -

hallottuk

APROSÁGOK

Ha mindenki külön-külön legalább feleannyit tenne a fegyelem megszüntetése érdekében, mint amennyit beszél róla, még tán a renitenskedő emberek is gondolkodóba esnének.

Aki kétkedve fogadja a túlságosan szép fegyelmi statisztikát, az saját maga yőzdjön meg valóságáról, s az esetek egy részében rájön arra, hogy - neki volt igaza...

Minden munka csak akkor igazán sikeres, ha nem utólag magyarázzák meg, hogyan kellett volna elvégezni...

Néha arra fordítjuk minden energiánkat, hogy mások helyett végezzük el a munkát, s ilyenkor arra hivatkozunk, hogy nincs idő a magyarázkodásra. Pedig ez lenne a célravezetőbb!

Ha minden gazdasági vezető rájött volna már arra, hogy a termelés és annak biztonsága nem két külön valami, hanem egyazon feladat, kevesebb gondunk lenne, és az Állami Biztosító is kevesebb károsodást térítene meg évente.

A testületi jubileumok sok esetben arra is jók, hogy legközelebb kevesebb vendéget hívjanak meg az eseményre.

Egyesek még ma is úgy vannak a bírálattal, mint a névnap virággal: szeretik egy nagy csokorban átnyújtani - s rendszerint megkésve...

A rossz helyre küldött levél és az intrika között annyi a különbség, hogy az egyiknél a címzett, a másiknál a címző ismeretlen...

Némelyik területfelelős sajnálja az időt, és fáradságot a felvilágosító munkára. Pedig nincs igaza, mert ha erre fordítja idejét, energiáját, abból sokkal nagyobb haszna van a falu lakosságának, mintha egy tüzesetnél bámulják meg önfeláldozó hősiességét...

Nem fogadta meg az öregek intő szavát: az őszi lakóházi felülvizsgálat során nem a padláson, hanem a pincében kezdte az ellenőrzést. A padlásra már nem tudott feljutni...

Egy idő óta reggelenként mind több és több tiszthelyettes távozik civilben a fővárosi egységekről szabadnapra az őrsváltás után. „Civil” ruhájuk összeállítása általában a következő: sűrű ing, sűrű nyakkendő, civil zakó, sűrű fésűs pantalló, fekete félcipő és tömlőtáska. Egy másik változat: civil ing, sűrű pulóver, zubbonyból átalakított kabát, régen vasalt civil nadrág, fekete félcipő, tömlőtáska. Avagy: sűrű ing, civil zakó, posztó vagy fésűs sűrű lovagló nadrág, gyakorlócsizma, tömlőtáska; esetleg ugyanez a változat boxcizmával, kalappal és az időjárástól függően vállap nélkül PVC esőköpennyel.

de csaknem minden esetben tömlőtáskával...

Elhisszük, sőt magunk is tudjuk, kényelmes viselet a polgári ruha; lényegesen kevesebbre kötelezi viselőjét mint az egyenruha. Mert ugye nem kell minduntalan kötelező tiszteletadást teljesíteni, és a mozgás is sokkal fesztelelenebb, mint ha állandóan magán érzi az ember mások fürkésző pillantását. Arról nem is beszélve, hogy így minden feltűnés nélkül el lehet fordítani a fejet, ha netán a testülethez tartozó feljebbvaló tűnik fel a látha-

Nem tűnik fel?...

táron, mert csak az illető veszi észre a dolgot, míg egyenruhában mások is felfigyelnek a jelenségre, és ez főitőbb kínos - a feljebbvaló számára... Meg azután az sem utolsó dolog, hogy társaságban is sokkal könnyebb a civilruhás helyzete, mert ha netán hangosabb kifejezéseket használ vagy harsányabb a tetszéanyilváníttása, senki nek sem tűnik fel. Míg ha ugyanezt egyenruhában csinálja, menten szemet szúr...

Ez esetben viszont legfeljebb csak az szúr szemet - mint ahogyan a

Hogyan előzzük me

a hegesztési munkálatok során keletkező tüzeseteket? Ez volt a tárgya az a foglalkozásnak, amelyet a Borsod-nyégyei osztályparancsnokság tartott a Györi, a miskolci és a sajbábonyi insttorok részére.

Az előadások számos tanulságos ismertetésével világítottak rá az inst

torok megnövekedett felelősségére, a résztvevők tanulmányi látogatást tettek a Lenin Kohászati Művek két veszélyes üzemegységében. Ezt követően egy-egy hegesztési engedély elkészítésével irásban is számot kellett adniuk készségükről.

Az utóbbi időkben sajnálatosan szünetelt a tüzeset megelőzési munkák, amelyekre az instruktorok fegyelmelmezt szolgálattal győzőbb éberséggel és szaktudással kétféleképpen megelőzhetettek volna. Ilyen téren ismeretében még inkább örömmel üdvözölhetjük a Borsod-nyégyei kezdő tüzeset megelőzési, hiszen ha csupán egyetlen lépéssel is, de feltétlenül hozzájárulhat ahhoz, hogy az instruktor elvtársak még nagyobb felelősségérzettel lássák meg feladatukat.

mi szemünket is ez bántja - kifizető lehet az a kifordított ember, aki ilyen lehetetlenül gyűlöli össze ruhadarabjait. Míg egy pillanatig sem kétséges előtt, hogy egyenruhás az ember, s ha netán az okozza neki a problémát, hogy melyik testület kötelező tartozik, csak a tömlőtáskájának pillantást vetnie, és máris elégtető választ kapott...

Felmerült bennünk a kérdés, hogy akkor is így lenne ez, ha csak nekünk és a „hivatásos” vitéknek tűnne fel ez a fonák segítség, hanem végre az illetékes segítség parancsnokok is észrev

TAPASZTALTUK

NE ENGEDJÜKI

mét három családra adt súlyos gyász: Padtút községben három ádi tűzhely meghitt met dermesztette jéghegyé egy szörnyű tragédia. Lémon Istvánék a y esztendő Etelkát, ing Józsefék az öt esztendő Józsikát, Mating ső és felesége pedig az ancak öt esztendő Tarkát siratják.

któber 8-án reggel 9 kor még mindhárom apig vidáman játszadozott ing Józsefék lakásában. fél órával később a nszédok vészkiáltása te fel a koradélelőtt adjét: „Eg a Matingék ajája!”... A három gyertet sehol nem lelték... izegynéhány perccel kéb a tüzet eloltó községi éntések akadtak rájuk. kislányt az ajtónál érte l a tűzhalál, a két kis katostvér pedig az ajtó-ellentétes fal mellett üdt élettelenül...

szörnyű tragédiáért feis személye egyelőre g ismeretlen. Lehetséges, y idegen felnőttek nem-

törődőmsége, hanyagsága juttatta a kis kezekbe a halált okozó gyufát — esetleg nagyobb gyerekek csínytevése keltette fel bennük a végzetes érdeklődést. De az sem kizárt, hogy a szülők egyike vét-kes gondatlanságának áldozatai — és éppenséggel olyan szülőké, akik inkább a szemük világától vagy az életüktől váltak volna meg, semhogy gyermeküket valami baj érje... Bármelyik esetre derít is fényt a vizsgálat, a három gyermek sorsán már semmit sem változtat. Végérvényesen és visszavonhatatlanul azok szomorú listáját növe-lik, akik szintén a felnőttek gondatlansága következtében veszítették életükét.

Milyen szomorú is ez a sor: emberpalánták nevelből tevődik össze — s az év minden hónapjában egyre csak hosszabbodik. És az esetek többségében mindig az olyan szülők irnak hozzá egyet-egyet a sajátjukéból, akikről lepe- reg a figyelmeztetés, akik

csupán felesleges szófecsér- lésnek tekintik az intó szót, s akiknek agyában, szívé- ben nem hagy kitörölhe- tetlen nyomot más családok megdöbbentő tragédiájá- nak híre.

Ne engedjék, hogy az ilyen szülők nemtörődöm- sége továbbra is veszélyez- tesse legféltettebb kin- csünk, a gyermek életét: Lépjünk fel velük szem- ben éppen ezért az eddignél is hatékonyabban, s ragad- junk meg minden alkalmas lehetőséget felelősségérze- tük fokozottabb felkeltésé- re! Különösen a községi és az állami területfelelősök tehetnek rendkívül sokat a hasonló esetek megakadá- lyozása érdekében. Ellen- őrző tevékenységük során rendszeresen keressék fel a kisgyermekes szülőket, hív- ják fel figyelmüket a gyer- mekek életét veszélyeztető körülményekre, s arra a sú- lyos erkölcsi és büntetőjogi felelősségre, amely gyer- mekeik tettéért végső so- ron rájuk hárul.

(—b—)

Ha tovább kardoskodunk álláspontunk mellett, talán rossz irányba tere- lődik a hasznosnak indult vélemény- csere... Azzal kezdődik, hogy a szo- kásos „de” alapon megjegyeztük: jó lenne, ha egy-két plakátról eltüntetnék a helyesírási hibákat, és a bejáratnál szembeni jelmondat szövegét érthetővé tennék. Volt, aki osztotta véleményün- ket, s hamarjában úgy is látszott, jó, hogy szóltunk. Csak amikor az Illeté- keshez is eljutott a „felfedezés” híre, akkor derült ki, hogy kár volt a fára- dozásért — marad minden, ahogy van.

Mert, hogy is gondolhattunk arra, hogy meg lehessen változtatni egy be- küldött plakáttervezet akár egyetlen betűjét is! Örülnek, hogy egyáltalán időt fordítottak a megrajzolásra, nem- hogy még a szövegét is néznék...

„Am legyen!” felkiáltással visszavo- nulót fújtunk, s maradt minden hiba a helyén — kilenc napon át borzolva a legkisebb helyesírási érzékkel rendel- kező látogatók idegeit...

Még szerencse, hogy nem mindenki az Illetékeshez hasonlóan vélekedik az ilyesmiről, mert különben hajmeresztő dolgokat örökítene meg a nyilvánosság számára a grafikához értő, de a helyes- írással ugyancsak hadilábon álló egyik- másik rajzoló...

Patronálás — kultúra — sport

éségkívül Kisterenyén működik a gótarjáni járás legjobb önkéntes tűz- testülete. Az önkéntesek túlnyomó ré- valóban aktív területfelelős és ennek ulajdonítható, hogy évek óta nem volt eset a községben.

testületi tagok a nyár folyamán érté- társadalmi munkával is segítették a yi termelészövetkezetet: jelentős részt laltak az aratásból és a kapás növé- k ápolásából.

kulturális tevékenységükre is méltán zkek lehetnek. Népi énekegyüttesük színjátzó gárdájuk több alkalommal reszen szerepelt, sőt részt vettek már turális versenyeken is.

Alighanem ez az egyetlen olyan testület országban, amelynek még birkózó kosztálya is van. Ennek létrehozása ébként szép példája a bányászati és özségi önkéntesek együttműködésének. zett edző irányításával készülnek a ileti versenyekre. Egyébként remélhe- g hamarosan megalakítják a labda- ó szakosztályukat is. A helyi bányá- m vezetősege megígérte, hogy az ehhez kséges felszereléseket is megvásárolja zükre.

zek után igazán nem kell bizonygat- na, hogy a községben mindenki meg- sülli őket, hiszen valóban szép fegyver- yekkel büszkélkedhetnek.

Varga Albert

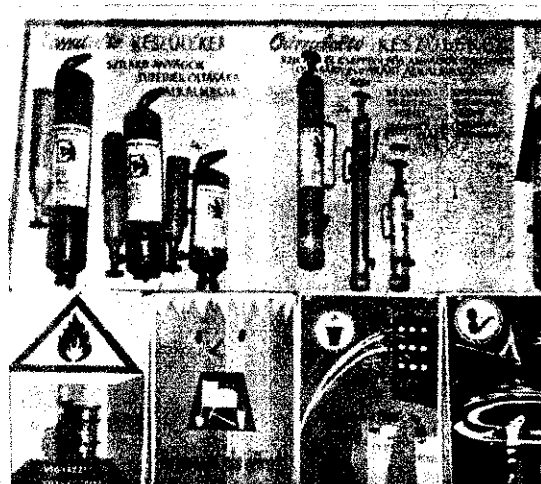
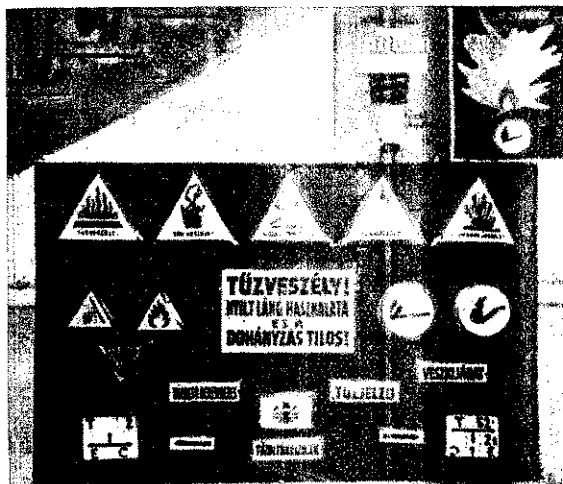
tű. fhdgy., Salgótarján

Valóságos kis kiállítás

fogadja a látogatót a miskolci alosztályparancsnokság épületének előcsarnokában. Az izléseesen elkészített tablók számos fényképpel és különféle metszetekkel illusztrálják az alapvető tűzrendészeti ismeretek el- sajtájtásának szükségességét, és ötletesen mutatják be a kézi tűzoltókészülékeket, illetve azok kezelési módját.

A kis kiállítás már eddig is nagy tetszést keltett az al- osztályon járt civil látogatók körében. Emellett azt a célt is szolgálja, hogy kellőképpen szemléltethessék a különféle objektumokban megrendezésre kerülő propa- gandaelőadásokat. A tablók ugyanis könnyen moz- gathatók, és így nagyon alkalmasak a szállításra

TŰZVÉDELMI HIRADÓ

A Belkereskedelmi Minisztérium jól sikerült tűzvédelmi propagandakiállítását a minisztérium főhatósága alá tartozó szervek egyre hatékonyabb tűzvédelmi tevékenységét tükrözte

Tűzvédelmi propagandakiállítás

Október 6-14-e között rendezte első tűzvédelmi propagandakiállítását a Belkereskedelmi Minisztérium a Bizományi Áruház Vállalat IX., Kinyási utca 12. szám alatti kiállítási termében. A kiállításon új plakáttervezeteket, régi tűzvédelmi propaganda plakátokat mutattak be, és gazdag fényképanyaggal dokumentálták a minisztériumhoz tartozó szervek speciális tűzrendészeti körülményeit. A kiállítás — jellegét tekintve — úttörő volt, s példa a tárminisztériumok számára az adottságok és lehetőségek felhasználását illetően, ugyanakkor egyúttal bizonyítéka a Belkereskedelmi Minisztérium főhatósága alá tartozó szervek egyre hatékonyabb tűzvédelmi tevékenységének.

Verseny az Úttörő-stadionban

12 csapat részvételével zajlott le a Belkereskedelmi Minisztérium önkéntes tűzoltóinak ez évi versenye október 7-én, a Margitszigeti Úttörő Stadionban. A minisztérium főhatósága alá tartozó szervek sajátos jellegének megfelelően, tekerestömlő-szerelésben, tűzcsapról történt sugárszerelésben, raktártűoltásban, porral oltó kézi tűzoltókészülékkel végzett oltásban és vedrellel történő oltásban mérték össze tudásukat a részvevő versenyrajok tagjai. Az összetett ver-

senben a három első helyezést elért rajok értékes jutalomban részesültek.

Felhívás

A BM „Dózsa” Sportrepülő Klubja november közepén alapfokú repülő- és ejtőernyős tanfolyamot indít. Ennek keretében heti kétórás előadást tartanak, és a jelentkezőknek

5000 forint

Tolna megyében szép sikerrel zárult a mezőgazdasági termények nyári tűzvédelmének időszaka. A megye területén mindössze három kisebb tüzeset keletkezett, és a kárérték 5000 forint körüli volt. Az eredmény elérésében feltétlenül részük volt a patronáló elvtársaknak is, akik — túl-

zónséget, majd látványos felvonulással fejezték az első napi műsort.

A program 3-án reggel 7 órakor a városi fúvószenekar népszerű ébresztőjével folytatódott majd 9 órakor a helyi sportpályán körzeti tűzoltóverseny rendeztek. Ezen a városi kórus mellett a helyi Ártériógyár, a Posztógyár, valamint Cák, Kőszegszerdahelyi

A tűzoltóélet hírei

egyéni tanulással kell felkészülniük a vizsgákra. A sikeres vizsgázók részt vehetnek a gyakorlati repülő- és ejtőernyős kiképzésen.

A tanfolyamra a BM-dolgozók, illetve 15 éven felüli hozzátartozók jelentkezhetnek. Felső korhatár nincs: az alkalmaságot orvosi vizsgálat dönti el.

A klub vezetősége különösen a középiskolai tanulók jelentkezését látná szívesen, mivel őket később motorosrepülő-kiképzésre oszthatják be. Ennek elvégzése után a fiatalok repülőtisztai iskolára kerülhetnek.

A részletekről a „Dózsa” Budapest, V., Eötvös u. 7. sz. alatti székházában — dr. Takács István r. szds. elvtársnál — lehet érdeklődni. (Telefon: 225-086)

nyomórészt társadalmi munkában — 654 ellenőrzést tartottak. Egyébként közvetlen tűzveszély miatt 70 esetben kellett leállítani a munkálatokat, és összesen 81 személy ellen indítottak szabálysértési eljárást a tűzrendészeti előírások megszegéséért.

(Csöglei István tű. fjdgy., Szekszárd)

Készepről írják

Szeptember 2-án és 3-án ismét sikeres rendezvényt tartott városunk önkéntes tűzoltótestülete. A program esti támadási gyakorlattal kezdődött, amelyet a Hősök tornyában görögtűz mellett tartályos fecskendőről, két létrával hajtottak végre. A „tűz” oltása közben az önkéntesek önmegtartóztatás és ún. drezdai mentési bemutatásával szórakoztatták a kö-

Boszok község önkéntesei, illetve a szombathelyi Művelődési Vállalat társasági tűzoltói mérték össze erejüket. A 12 férfiraj mellett női raj és egy úttörőraj részét vett a versenyen.

Délután 3-kor a Széchenyi téren táncmulatságot rendeztek — a zenét a határon túli tánczenekara szolgáltatta.

A sokáig emlékezetes eredménymozdulás sikerében nagymértékben hozzájárult a helyi szociális bizottság vezette katonai parancsnokság, valamint a városi társzervek, önkéntesek és az ÉDÁSZ Vállalat értékes támogatása is.

A mulatság, valamint a zseljövőben bemutatásra kerülő műsorok tiszta bevételéből levíziót kívánnak vásárolni testület tagsága jelenleg tömlőszárító építésén munkálkodik, amelynek költségét a városi tanács fedezi.

(Makán János tű. fjdgy., Kőszeg)

Hatalmas erdőtüz pusztított Svájcban, a Vierwaldstaetti-tó melletti Brunnen és Gersau között. Képünkön jól látható a tűz kiterjedtsége

Új otthonban

A kecskeméti alosztály laktanyaépülete részben elkészült. Az alosztály beosztottjai társadalmi munkában ideiglenes jellegű széntárókerékpár-garázst, üzemanytároló-helyiséget, sőt még „lacikonyhát” is építettek, vel az épület több helyiségét csak a jövő esztendőben vezetik használatba.

Sok esztendő problémánk megoldódik meg ezzel, mivel a raktár egészségtelen laktanya helyett olyan korszerű épületbe költözhetünk, amelyben igazán öröm lesz a szolgálat.

(Nép Mihály tű. fjdgy., Kecskemét)

Órógrád megyéből írják

A SOMOSKÓÚJFALUI ÖNKÉNTESEK elhatározták, hogy társadalmi munkával új szerkezetet építenek. Kérésükre a helyi tanács megfelelő területet jelölt ki számukra, és biztosította a szükséges anyagot. A szervezésben a pártvezetést is komoly segítséget nyújtott, és ennek eredményeként a munkálatokat a helyi fuvarral és építőanyaggal végezték. Az elvtársak fejében 30 óra társadalmi munkát vállaltak, így az építkezést hamarosan be is fejezik.

KARANCSKESI KÖZSÉG-EN a Honvédelmi Sportszövetség egéssznapos honvédelmi napot rendezett. Ezen a helyi önkéntes tűzoltótestület Bernabás parancsnok iránításával — színvonalas tűzvédelmi bemutatóval működött. A nap folyamán nagy sikert aratott a nagyszámú nézőközönség körében. Bemutatójukról a megyei újság is megemlékezett. A testület egyébként minden rendezvényen részt vesz, igen jó kapcsolatai vannak helyi szervekkel, valamint a község lakosságával.

(Varga Albert t. fődgy.,
Salgótarján)

Mi újság Komárom megyében?

A NYERGESÚJFALUI TŰZRENDEZÉSI ÖRSPARANCNOKSÁG BEOSZTOTTJAI társadalmi munkával értékes segítséget nyújtottak Fábán Antal t. t. örm. elvtárs lakóházának mielőbbi felépítéséhez. A SERTÉS TÖRZSTENYÉSZŐ VÁLLALAT CSORDAÚTI TELEPÉN a közelmúltban veszedelmes tűz keletkezett. A tüzesethez a tatabányai osztiályt riasztották, és az elvtársak sikeres tűzoltási munkát végeztek. Erről tanúskodik egyébként a vállalat igazgatójának a megyei osztályparancsnoksághoz küldött elismerő levele.

A NYERGESÚJFALUN ÉS ÚJTTÓN állami támogatással szobával bővül az önkéntes tűzoltószertára. A nyergesújfalusiak öröme kétszeres, mivel televíziós készüléket is kaptak.

MAGYAR TŰZOLTÓ

A magyar tűzoltóság folyóirata, szerkeszti a szerkesztő bizottság.

Szerkesztő:
Beszteri Lajos
tűzoltószázados.

Szerkesztőség:
V., József Attila u. 2-4.
Telefon: 121-710.

Adja a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság.

Előfizetői kiadó: Dr. Micskó Rudolf.
Terjeszti a Magyar Posta.

461/2 - Zrínyi Nyomda, Budapest

A könnyűipar országos versenyén Végh László miniszterhelyettes elvtárs üdvözölte a versenyző csapatokat. — A 800-as kismotorfecskendő szerelésében a Tolnanémedi Kendergyár férfi csapata szerzett elsőséget

KESZTÖLC KÖZSÉGBEN a cséplés befejezése után a helyi tanács „Tűzoltónap”-ot rendezett, amelyen a szomszédos községek testületeit is vendégül látták.

MOGYORÓSBÁNYA ÖNKÉNTES társadalmi munkával szabályoztak egy vízleeresztő árkot.

AZ EPÖLI TESTÜLET tizenkét KISZ-fiatalja értékes segítséget nyújtott a helyi tisznek a növényápolási munkálatokban.

(Összeállította Bajcsik Mária
t. I. o. sgt.)

A könnyűipar országos tűzoltóversenye

Szeptember 30-án az Újpesti Cérnagyár sporttelepén tartották meg a Könnyűipari Minisztérium országos tűzoltóversenyét.

Végh László miniszterhelyettes üdvözlő szavai után 400-as és 800-as kismotorfecskendő-szerelésben mérték össze erejüket azok a női és férfi csapatok, amelyek első helyezést értek el az iparági versenyeken.

A 400-as kismotorfecskendő-szerelésben a férfi csapatok közül a Hungária Jaquard Szövőgyár lett az első, a női csapatok közül pedig az Újpesti Cérnagyár szerezte meg a győzelmet.

A 800-as kismotorfecskendő-szerelésben a Tolnanémedi Kendergyár férfi-, illetve a Selyemkikészítőgyár női csapata lett az első.

Jó vezetés — jó testület

A pásztói járás Népi Ellenőrző Bizottsága a közelmúltban vizsgálatot tartott a járás több önkéntes tűzoltótestületénél. Ennek során ellenőrizték a testületek tevékenységét, felszereléseinek karbantartását és a pénzügyi gazdálkodást. Különösen a Kálló községben található mintaszerű rendről nyilatkoztak nagy elismeréssel. Az itteniek két esztendővel ezelőtt gépjárművet és egy 800-as kismotorfecskendőt kaptak, és

az azóta eltelt idő alatt bebizonyosodott, hogy ezeket meg is érdemelték, mivel felszereléseik és vonulószerük mindenkor üzemképes. A testület vezetősége a községi tanács támogatásával minden segítséget megad a tagságnak. A pénztárkönyvüket is rendesen vezetik: közel 15 000 forint vagyonuk van, amelyből egyenruhákat, illetve televíziós készüléket vásárolnak.

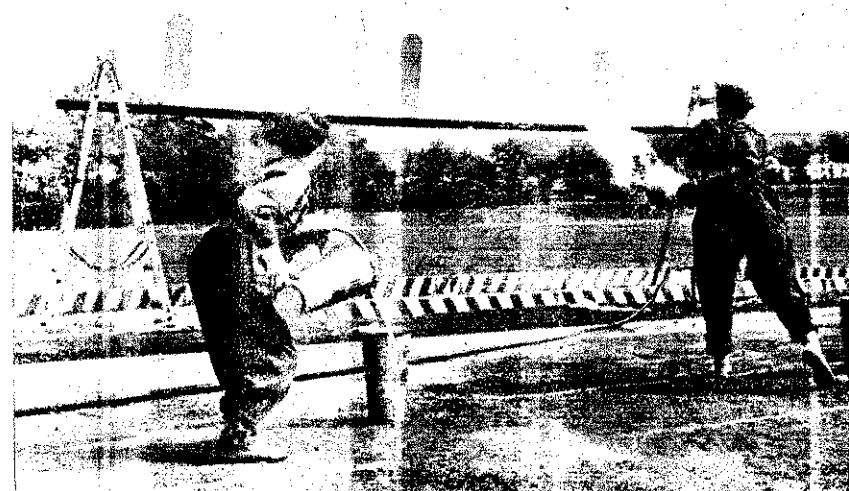
(Serfőző Imre t. hdy.,
Pásztó)

Elsők lettek

Az MHS Szabolcs megyei szervezete ez évben is megrendezte az 1500 m-es akadály-

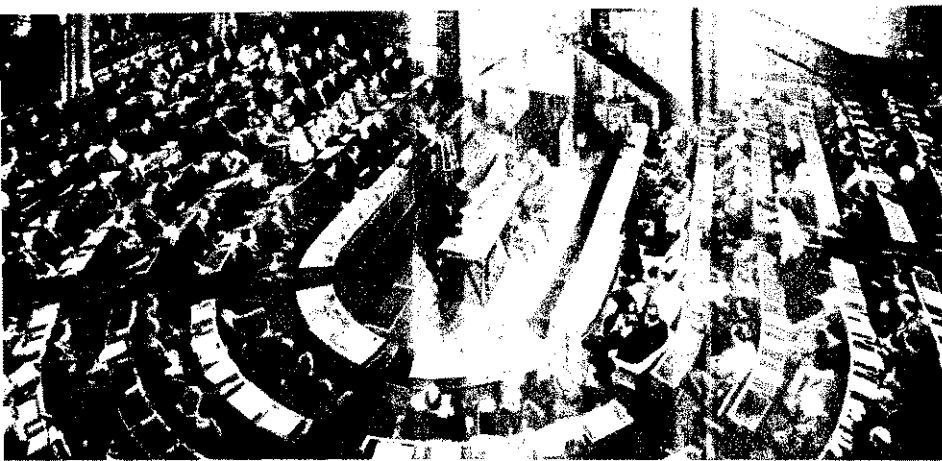
futási versenyt, amelyen részt vett a kisvárdai tűzrendészeti alosztályparancsnokság helyi MHS-tagozatának csapata is. Az id. Dobos Sándor—Petri István—Fazekas Béla összeállítástú csapat első lett a járási fordulóban, és a Nyíregyházán megrendezett megyei döntőben is kiharcolta a győzelmet. Az MHS járási elnöksége elismerő levelet küldött az alosztályparancsnokságnak, és az alosztályparancsnok elvtárs az egyik őrségváltás alkalmával valamennyi beosztott előtt dicséretben részesítette a győztes csapat tagjait.

(Monostori János t. örgy.,
Nyíregyháza)

Két pillanatkép a Belkereskedelmi Minisztérium önkéntes tűzoltóinak október 7-i országos versenyéről

Befejeződött az országgyűlés több napos ülészaka. A második ötéves népgazdaságfejlesztési tervről szóló törvényjavaslatot Ajtai Miklós, az Országos Tervhivatal elnöke ismertette

Egy hónap eseményeiből

A FVV Füzessy Főműhelyében elkészült az első magyar csú villamos. Képtünkön: Próbáztatn az új villamos

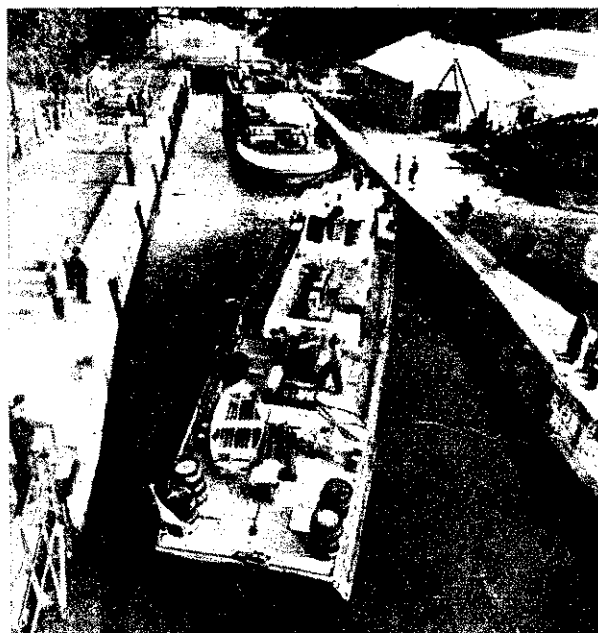
Az első magyar önkéntes brigádok megalakulásának 25 éves évfordulója alkalmából „Magyar önkéntesek a spanyol nép szabadságharcában” címmel kiállítás nyílt a Magyar Nemzeti Múzeumban

Az Eötvös Lóránd Tudományegyetem ünnepi közgyűlésén díszdoktorrá avatták dr. S. Radhakrishnant, az Indiai Köztársaság alelnökét

A szokatlanul száraz őszi időjárás következtében helyenként alig 50-60 méter szélességűre „szűgyott” a Duna. Képtünkön: Gépkocsival a Duna közepén Esztergombánál

Felduzzasztott a Sió csatorna hogy a Bala füredi Hajóban elkészült jókat elszállí a Dunára és adják azokat deltetésüknek! Képtünkön: A ottóhajó és Keckemét tatóhajó a Sió zsilipben

A Liszt-Bartók nemzetközi zongoraverseny legjobbjai: Gabos Gábor (magyar) I. helyezett, David Wilde (angol) I. helyezett, Dino Cianci (olasz) II. helyezett és Valentyin Belcsenko (szovjet) III. helyezett

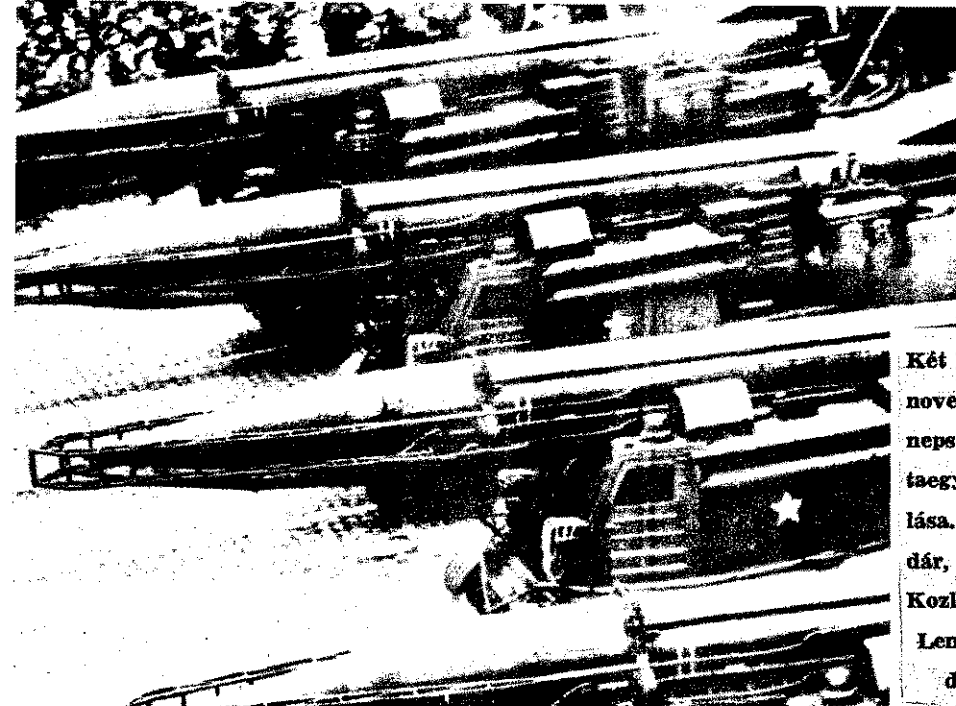
Lakóházi ellenőrzésen

A községi önkéntes
területfelelősei
ellenőrzik a
tűzrendészetét.
a testület egyik
területfelelőséről kő
egy vasárnap délelőtt

MAGYAR TŰZOLTÓ

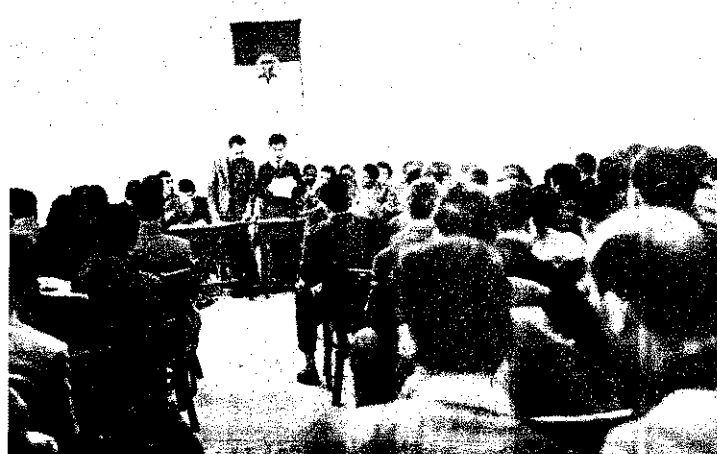
XIII. évf., 12. sz. 1961. december

Két kép a moszkvai november 7-i ünnepekről: rakétaegységek felvonulása. Hruscsov, Kádár, Brezsnyev és Kozlov elvtársak a Lenin-mauzóleum dísztribünjén

Egy hónap ESEMÉNYEI

November 20-án szolidaritási éhség-sztrájkot tartottak a Magyarországon tanuló algériai diákok. Képünkön: felolvassák az algériai szabadságharcosokkal szemben elkövetett önkényeskedés ellen tiltakozó táviratot

Brezsnyev, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának elnöke látogatást tett Szudánban. Képünkön: Ibrahim Abbud miniszterelnökkel (jobbról) beszélget az elnöki palotában

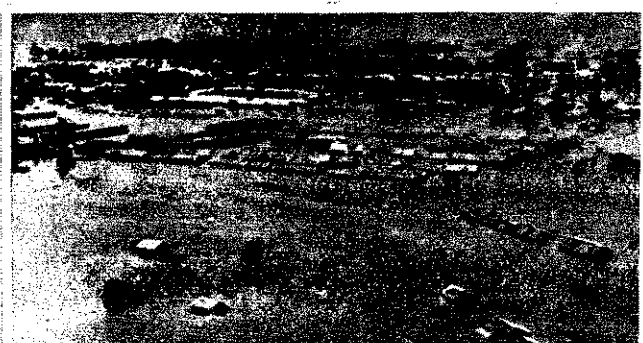

Kubai munkások érdepelestre, hogy külföldi mákat sajátítsanak rosi üzemekb

A svájci rendőrség brutálisan szétverte 30 000 paraszt békés tüntetését

Hatalmas árvíz pusztított Dél-Vietnamban. Képünkön: az árvíz sújtotta Moe Hua város

Újabb 300 lakás átadásával egyelőre befejezték a közel 3000 lakásból álló Nagy Lajos király úti lakótelep építését

50 év után

Felejthetetlen élményben volt részük azoknak, akik részt vettek a banai tűzoltótestület 50 éves jubileumának ünnepén. Németh Károly tanácselnök megnyitóját követően Czéra Zsigmond igazgató tanító mondott ünnepi beszédet. Czéra elvtárs kerekén 30 éve tagja a testületnek, s így személyes élményei alapján számolt be annak fejlődéséről.

Az ünnepségen a testület alakuló közgyűléséről készült jegyzőkönyvből névsorolvasást tartottak. Bizony valamennyiünknek könnyes lett a szeme, amikor az egykori alapító tagok közül Mészáros Béla, Petőcz István, Sárközi Kálmán, Szabó Károly, Császár József, Németh Sándor, Kovács Béla, Sipos Károly és Varga István katonásan jelentkezett az ünnepi ülés előkénél.

A község lakossága még hetek múltán is nagy elismeréssel emlegeti a jubileumot, melynek alkalmával egyébként a testület számos tagját kitüntették, illetve előléptették. (Evanics István t. szds. leveléből. Komárom.)

Három gyermeket mentettek meg

November 16-án délután Szabadszálláson Hencze Imre községi önk. t. törm. elvtárs arra lett figyelmes, hogy füst áramlik ki az Engels tér 3. számú ház ablakából. A közelben tartózkodó Boczka Imre t. törm. elvtárral együtt azonnal felnyitották a lakás ajtaját és kimentették a helyiségből a sűrű füsttől elájult három kisgyermeket: az 5 éves Szabó Irénkét, a 3 éves Szabó Lajost és a 2 éves Szabó Sándort. A gyermekek a friss levegőn hamarosan magukhoz tértek.

A vizsgálat alkalmával kiderült, hogy a gondatlan szülők alaposan megrakták a rossz állapotban levő tűzhelyt és azután eltávoztak a lakásból. A magukra hagyott gyerekek hamarosan játszani kezdtek a tűzzel, és a kihulló parázs felgyújtotta a kartondobozból készült szeméttartót. (Nép Mihály t. szds. leveléből, Kecskemét.)

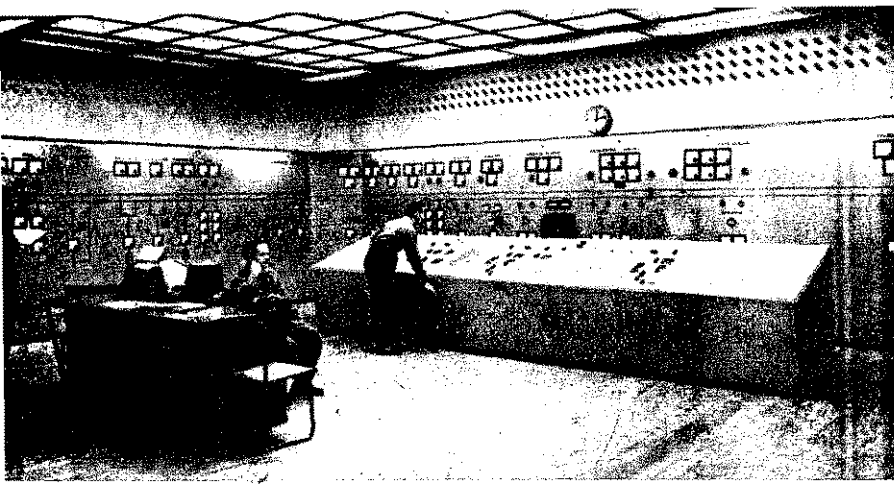
Hasznos kezdeményezés

A Nógrád megyei tűzrendészeti osztály-parancsnokság „Termelőszövetkezeti Híradó” címmel kiadványt készített, amely minden hónapban megjelenik majd. A tsz-híradóban hasznos útmutatást kívánunk adni a szövetkezetek vezetőinek és okulásukra ismertetik a megyében keletkezett tüzeseteket is. (Szabó Béla t. törm. leveléből, Salgótarján.)

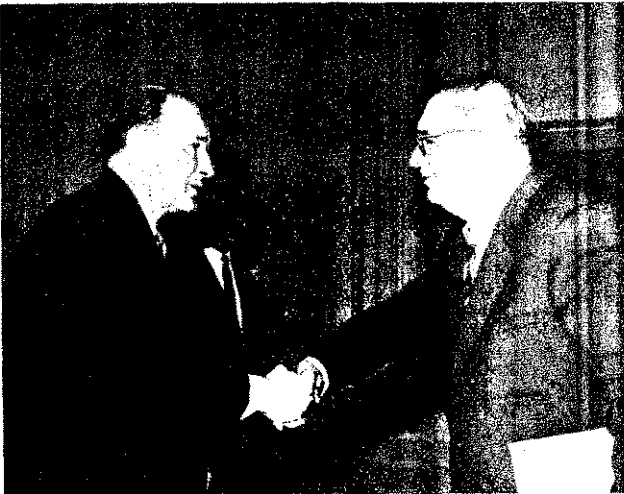
Címváltozás

Értesítjük olvasóinkat, hogy szerkesztőségünk címe megváltozott. Új címünk: Budapest, V. ker. Néphadsereg utca 9. Telefon: 313-700.

Elkészült a Csepeli Papírgyár új erőműve, melynek két, egyenként 50 t/óra teljesítményű kazánja a gyárat ellátja gőzzel és villamosenergiát is termel. Képlinkön: az erőmű automata vezérlőterme

75. születésnapja alkalmából a Magyar Népköztársaság Érdemrendjével tüntették ki dr. Münnich Ferenc elvtársat, a Politikai Bizottság tagját, a Kormány államminiszterét

Politechnikai gyakorlaton a lodrogolási egykori Dörögkőtelepen lakó és tanuló vasutas gyerekek

November 12-én Zalaegerszegen avatták fel az ország harmadik legnagyobb, tükörteleszkópos távcsővel felszerelt csillagvizsgálóját. Azóta felnöttek és gyermekek egyaránt nagy érdeklődéssel keresik fel a létesítményt, hogy megismerkedjenek a távoli égitestekkel

1961. október 17 és 31 között az egész világ érdeklődése Moszkvára összpontosult. Soha még nem fordult így a figyelem nemzetközileg egyetlen párt vagy mozgalom tanácskozása felé. A burzsoázia sokszor hivatkozik a „történelmi pártjaira”. De miféle történelmi pártok azok, amelyek egy-egy országon belül is csak egy szűk kisebbség kizsákmányoló érdekeit képviselik, szemben a dolgozók nagy tömegével? Egyedül a kommunista pártok igazi történelmi pártok, mert az egész emberiség társadalmi haladásának élén állnak. A kommunista pártok képviselik a népek igazi történelmét, jövőjét, legyenek kormányzó pártok vagy küzdjenek még csak ellenzéki pártként, esetleg illegálisan. A kommunista pártok között is kiemelkedő szerepe van a Szovjetunió Kommunista Pártjának, mivel forradalmi tapasztalatai, harcedzettsége a kommunista világmozgalom legjelentékenyebb erejévé teszi.

Korunkban a kommunista világmozgalom számottevő nagy erővé vált. Ezt az erőt, a szocialista világrendszer és a Szovjetunió nagy tekintélyét fejezi ki a világ nagy érdeklődése az SZKP kongresszusa iránt. A kongresszus értékelte a legutóbbi évek munkáját, a világban végbemenő nagy változásokat, s ezzel növelte a munkásosztály, a dolgozó nép magabiztosságát. Igen, jó úton járunk, az élet mindenben igazolta a párt helyes, marxista-leninista politikáját. A megtett út értékelése alapot adott korunk alapvető, égető kérdéseinek megválaszolására és további feladatok megszabására. A program, a gyakorlati tevékenység irányának megmutatása mellett, új elméleti tételekkel is gazdagítja a marxizmus-leninizmust.

Amikor pártunk, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága november 17-i ülése az SZKP XXII. kongresszusának jelentőségét méltatta, a magyar dolgozók figyelmét a kongresszus két legfontosabb kérdésére irányította. „A történelmi tanácskozás, számbavéve a XX. kongresszus óta eltelt esztendőek eredményeit, tanulságait, megalkotta a kommunista társadalom építésének nagyszerű programját, megerősítette a két világrendszer békés egymás mellett élésének és békés versenyeségének elvét, bobizonyította, hogy a kommunizmus és a béke ügye elválaszthatatlanul összeforrott” — szögezi le a KB határozata is. Hazánkban sokan a kongresszus anyagának egyszeri elolvasása után vagy a rádióból megismert egyes részletek alapján ezt még nem ismerték így fel és a személyi kultusz elleni harc kérdéseit tartják a kongresszus fő kérdésének. Ez azonban nem így van. A kongresszus fő kérdései a kommunizmus építése és a béke megvédése. A személyi kultusz problémái is csak ezekkel összefüggésben érthetők meg.

A kommunizmus építéséről

A szovjet nép négy évtizedes kemény harcban, két világháború terheit legyőzve felépítette a szocializmust. A cárizmusból nagyfokú elmaradottságot örökölt Szovjetunió e harcban a világ legerősebb hatalmává lett. Virágzó ipara, tudományá révén számos területen világviszonylatban vezető szerepet vívott ki magának. Az SZKP XXI. kongresszusa tűzte ki a kommunizmus építése megkezdését,

a XXII. kongresszus pedig az építő munka általános és minden területen történő kibontakoztatásának feladatait szögezte le. Jogos tehát úgy értékelni az SZKP XXII. kongresszusát, mint a kommunizmus építésének kongresszusát.

Az SZKP új programja összefoglalóan fogalmazza meg a célt: a kommunista társadalmat. „A kommunizmus osztály nélküli társadalmi rendszer, amelyben a termelőeszközök egységes köztulajdonban vannak, ahol megvalósul a társadalom valamennyi tagjának teljes társadalmi egyenlősége, ahol az emberek sokoldalú fejlődésével együtt az állandóan fejlődő tudomány és technika alapján nőnek a termelők, ahol a társadalmi gazdagság minden forrása teljes bőségben buzog és megvalósul a nagyszerű elv: »Mindenki képességei szerint, mindenkinek szükségletei szerint.« A kommunizmus tehát „a teljes szabadság, az emberek és a népek igazi egyenlősége, az örök béke, az öröm és a boldogság világa.”

A kommunizmus építésének programja konkrét építő terv. Végrehajtása is nagyszerű példája az SZKP és a szovjet nép úttörő szerepének. A kommunizmus építésének tapasztalatai nagy könnyebbé tehetik a többi szocialista országnak; kipróbált úton haladhatnak, sok nehézséget kikerülhetnek.

A kommunizmus építése tudományos alapokon nyugszik és sokoldalú, bonyolult problémák megoldását követeli. Anyagi és kulturális feltételek szükségesek hozzá, s ezek megteremtése 20 év alatt megy végbe. A feladatoknak három fő oldala van: 1. A kommunizmus anyagi, műszaki alapjainak lerakása, 2. a szocialista társadalmi viszonyok kommunista viszonyokká alakítása, 3. a kommunista gondolkodás győzelemre juttatása. Elméletileg és gyakorlatilag egyaránt fontos a programnak az a megállapítása, hogy a kommunizmus építése a szocialista bázisról történik, ezt a fokot egyetlen ország sem ugorhatja keresztül. A kapitalizmusból nem lehet egyszerre a kommunizmus felső fokára jutni. A kommunizmust nem lehet rendeletileg bevezetni, hanem forradalmi úton a munkásosztálynak kell kézbe vennie a hatalmat, s a szocialista rendet és gondolkozást győzelemre kell juttatni. Csakis ezt a bázist továbbfejlesztve lehet a kommunista társadalom felső fokára jutni. Mindez tudatos, tervszerű munkával történik, s ezért szükséges a párt vezető szerepének erősítése. A párt a tudatosság hordozója, a tervszerűség biztosítója. A tudatos átalakító munka a szocialista állam erősítését is megköveteli. A termelés és elosztás ellenőrzése, a tervgazdálkodás biztosítása, az emberek szocialista módon való együttélésre nevelése mind-mind állami feladat éppen úgy, mint a társadalmi tulajdon, a szocialista elosztás elvei, az együttélés megsértőivel szemben fellépés, vagy a külső támadóktól való védelem biztosítása.

Természetes, hogy az építőmunkában alapvető helyen az anyagi műszaki alapok megteremtése áll. Ezek a feladatok is két főcsoportra bonthatók: 1. magasfejltségű, a tudomány vívmányait közvetlenül felhasználó termelők kialakítása, 2. a termelés szintjének olyan meny-

nyiségi növelése, amely lehetővé teszi a szükséglet szerinti elosztást. A termelés magas szintű emeléséhez nem elegendő a technika gyors fejlődése. A technika önmagában halott, ezért a technikát mozgásba hozó, ezért a technikai mozdulathoz vezető magas szakmai képzettsége igy elkerülhetetlen követelmény.

A termékdobőség alapja tehát a magasfejltségű termelőerő, ami annyira fontos, hogy a kommunizmus építésénél is a nehézipar az elsődleges, mert a nagy változások leszármazott ipar szerkezetében. Új iparágak jönnek létre, mások átalakulnak. Megnövekedik az anyagipar szerepe. Az atomenergia körében a termelés szolgálatába lép a modern, nagyüzemi mezőgazdaság, a modern ipari munka válfajává válik. Mindez lehetővé teszi a kolhozok, a kolhozok tulajdonát fejlesztését, a falu és falu közötti lényeges különbség csökkentését, az osztályok különbségének megszüntetését. A művelődés, kulturális fejlődés lehetőségei nőnek, hiszen csökken a káidó, növekszik a szabadidő; az emberiség szabadon fejlődhet. A termelés elosztásában fokozatosan érvényre lép a szükséglet szerinti elosztás módja.

A kommunizmus megvalósulásának érdekében a munkát kíván. A kommunizmust nem kívülről vezetik, hanem a dolgozó nép a maga fejelemmel, a maga képességei szerinti munkájával építi meg. A kommunista társadalom olyan embertípust alakít ki, amely életviszonyok, a munka, és a köz javára hasznosítja. Mindez a tudatában, hogy egyéni érdekeit nemcsak a közösség rovására, hanem a közösség érdekében elégítheti ki legjobban.

A kommunizmus a béke világa

„A kommunizmusért folyó harc elkerülhetetlenül összeforrt a béke megvédésével. A béke megvédése érdekében megköveteli, hogy a munkások és a népek két ellentétes világrendszer békés együttélését” — állapítja meg a kongresszus november 17-i határozata is. Vagyis látható, hogy a béke fennmaradása is a szocialista világrendszer erejének, a népek békeakarata aktív harcban való megnyilvánulásának eredménye. Korábban még inkább megnőtték a béke védelmének lehetőségei. Nem azért, minthogy változott volna az imperializmus természete, mert az imperializmus ugyancsak mint volt. Az imperialista körök a háborúkat készítik elő. Aggresszív lépéseket tesznek a nemzetközi feszültség fokozására, s a provokációktól sem tartanak vissza. Csak hogy ma már az imperialisták csakhogy egyedül a sorsának alakulásáról. A világ vezető tényezője már egyre inkább a szocialista világrendszer, amely a felelősséget gyarmati országokkal és a békemozgalmával együtt képes megviselni a harmadik világháborút. A kommunizmus természete tehát nem változott, ereje viszont kisebb, mint volt. A szovjet párt kongresszusi zárszavai a tigris és az elefánt példájával

TÖRTÉNELMI JELENTŐSÉGE

atte. A tigris vérszomjas ragadozó, de az lefántot soha nem támadja meg, mert z erősebb nála. A társadalomban is hasonló a helyzet: az imperialisták ma már em kényszeríthetik rá mindenkire az karatukat; a hódító imperialista törekéseknek útját állja az erős szocialista ilárendszer, elsősorban a Szovjetunió.

**Korunk marxista elemzéséből követkeik, hogy a békés egymás mellett élés le-
etőségének növekedése nem az osztály-
arcról való lemondást jelenti, hanem a
áború kikapcsolását a két világrendszer
szárai közötti harc eszközei, formái kö-
ül. A békés egymás mellett élés a szo-
alista országok, de az egész emberiség
zámára is a harc legkedvezőbb formája.
A szocializmus, a kommunizmus békés
píté, a gazdasági és kulturális fejlőd-
és a jólét emeléséhez vezet; megmutatja**

**világnak a kommunizmus fölünyét
azdaságilag is a kapitalizmussal szem-
en, s így tovább nő vonzó hatása a vi-
g népeire. Az imperialisták persze há-
orú útjára szeretnék vinni a két rendszer
ersenyét. Ezért kell szakadatlanul nő-
elni erőnket, s éber készenlétben len-
ünk. Ugyanakkor józanságot, türelmet,
ugalmasságot kell tanúsítani és kihasz-
álni a béke érdekében minden lehetősé-
get, ahol remény van az előbbre lépésre.**

**Jelenleg is egyik égető probléma a né-
et békeszerződés megkötése, a nyugat-
erlini provokációs kémközpontok tevé-
enyiségének a megakadályozása. Az ese-
ények a békeszerződés megkötésére vo-
atkozó határozott szovjet lépéseket iga-
olták. Nem lehet tehát egyetérteni az
yan felfogással, ami szerint a szerző-
észkötés időpontjának esetleges eltoló-
ása 1962 januárra, valamiféle meghátrá-
s lenne a Szovjetunió részéről. A béke-
zerződést a szocialista országok minden-
éppen megkötik! Ha viszont lehetőség
an az álláspontok közelebb kerülésére
nyugati hatalmakkal, az még kedvez-
őbbé teszi a körülményeket, tehát érde-
es várni. A nyugati országok politikai
onala világosan mutatja két irányzat
arcát. A szocialista országok számolnak
zzel és az agresszív irányzat elszigetelé-
sre törekvéssel egyidejűleg keresik az
szerű megegyezés lehetőségét azokkal,
kik hajlandók a békés egymás mellett
lésre. Ehhez persze tárgyalásokra van
ükség az államferfiakkal, de ugyanak-
or a tömegek mozgósítására is.**

**A Szovjetunió külpolitikája a mai égető
emzetközi problémák konstruktív meg-
oldására irányul. Ugyanakkor az impe-
ialisták agresszív lépései rákényszerítik
Szovjetuniót az atomfegyverkísérletek
lytatására. Miután ezek a kísérletek a
zovjetunió katonai felkészültségét fo-
ozzák, a béke javára szolgálnak, mert
isszarententik az agresszorokat. A Szov-
jetunió minden veszélyes, bonyolult nem-
etközi probléma — Laosz, Kónga, Algé-
ia — megoldásakor a népek érdekeinek,
haladás ügyének fő védelmezője.**

A személyi kultusz elleni harcról

**A személyi kultusz idegen a marxizmus-
ól. Marx, Engels és Lenin is mindig éle-
m fellépett minden ilyen megnyilvánu-**

**lás ellen. Ismeretes, hogy a személyi kul-
tusz a Szovjetunióban a harmincas évek-
ben kezdett kialakulni Sztálin körül. A
Szovjetunió akkor még egyedüli szocializ-
must építő ország volt, s állandó éles har-
cot vívott a külső és belső ellenség ellen.
Az éber készenlét, az erőfeszítések foko-
zása szigorú központi irányítást követelt.
A szovjet nép a nagy nehézségeket legyőz-
ve, sikerrel haladt előre a szocializmus
útján. A második világháborúban legyőz-
te a fasizmust, ezzel is bebizonyítva a
szocializmus nagy életerejét. A párt élén
Sztálin állt és a sikereket lassan kezdte
kiszajátítani magának. (Ebben egyébként
személyi tulajdonságai is szerepet játszo-
tak.) A szovjet nép és a párt háttérbe szo-
rult, minden érdem Sztálinnak lett tulaj-
donítva. Mindez persze úgy történt, hogy
a párt szemében akkor is az igazi leninista
példakép maradt. A személyi kultusz ilyen
kialakulása egy sor negatív jelenséghez
vezetett, amelyek közül sok csak Sztálin
halála után derült ki, amikor a provoká-
tor Beriját eltávolították a belügyminisz-
térium éléről.**

**1953 után bontakozott ki a személyi kul-
tusz és káros hatása elleni következetes
harc. Az SZKP XX. kongresszusa, majd
a személyi kultusz ellen 1956 nyarán ho-
zott KB-határozat feltárta a károkat, ér-
tékelte a külső és belső helyzetet és új
következtetéseket vont le a szocializmus
ügyének világméretű előrehaladása ked-
vezőbb feltételeinek kihasználására.**

**A személyi kultusz szétzúzása óriási
lendületet adott a Szovjetunió fejlődésé-
nek. Ezzel is bizonyította, hogy a szemé-
lyi kultusz ellentmond a szocializmus ter-
mészetének. Az SZKP Központi Bizott-
sága számolt azzal, hogy a személyi kul-
tusz okozta károk nyílt felvetése bizonyos
mínuszokat is jelenthet, időleges zavart
okozhat sokak fejében, s azt a szocializ-
mus ellenségei felhasználhatják ellenünk.
Mégis megtette, mert tudta, hogy vég-
eredményben a személyi kultusz felszá-
molása nekünk csak jót hozhat.**

**Amikor a XXII. kongresszus most érté-
kelte a XX. kongresszus óta eltelt időszak
eredményeit, jogosan állapíthatta meg,
hogy a XX. kongresszus irányvonalát az
élet igazolta. Ezért a XXII. kongresszus
megerősítette és továbbfejlesztette ezt a
vonalat.**

**Mégis, viszonylag nagy súllyal ismét
foglalkozott a személyi kultusszal is. Mi
ennek az oka? Egyrészt az, hogy korunk-
ban megnő a lehetősége, hogy egyre több
nép léphessen a szocialista útra. Szüksé-
ges, hogy minden kommunista párt tan-
uljon a Szovjetunióban és máshol kiala-
kult személyi kultusz káros hatásából és
az ne ismétlődhesen meg sehol. Az 1957-es
és az 1960-as Moszkvai Értekezleten a
kommunista pártok magukévá is tették
ezt. Az Albán Munkapárt vezetői azon-
ban — bár szavakban teljes egyetértést ta-
núsítottak —, nem számolták fel a szemé-
lyi kultuszt. Természetes, hogy amikor az
már nyílt formákat is öltött, nem lehetett
tovább várni a feltárásával. Meg kellett
mondani a valóságos helyzetet, hiszen Al-
bánia igazi érdekeit nem azzal segítjük,
ha elhallgatjuk a személyi kultuszról adó-**

**dó veszélyeket. Ezért a mi pártunk is
helyesli a XXII. kongresszus nyílt állás-
foglalását.**

**Másrészt a Szovjetunió belüli ismét-
ség volt a kérdés végleges lezárására. Bi-
zonyára emlékszünk rá, hogyan reagál-
tunk itt Magyarországon is Sztálin halá-
lára. Szinte ijedelem lett úrrá, hogy mi
lesz a szocializmussal, a békével. S mit
látunk? Az élet nem állt meg, minden
ment tovább és az azóta eltelt időben a
Szovjetunió is, a kommunista világmog-
galom is nagy előrelépést tett a végső
győzelem felé. A történelmet nem egyes
személyiségek csinálják, mégha a legna-
gyobbak is, hanem a néptömegek. A szo-
cializmus előrehaladása is a párt vezette
tömegek harcának eredménye. Sztálinról
vizont kiderült, hogy súlyos hibákat is
elkövetett.**

**A személyi kultusz problémáinak vég-
leges lezárását jelentik azok a lépések is,
hogy a feltárt hibák után Sztálin holtteste
nem maradhat Lenin mellett és az is, hogy
a dolgozók helyeslik utca- és városnevek
megváltoztatását.**

**Az SZKP XXII. kongresszusa rögzítet-
te, hogy a kommunizmus építésének ki-
bontakoztatása a személyi kultusz elleni
harcban ment végbe. Minden erőnkkel
arra kell törekednünk, hogy ilyen hibák
még egyszer ne fordulhassanak elő.**

A XXII. kongresszus és saját építőmunkánk

**Amikor Központi Bizottságunk teljes
mértékben egyetért az SZKP XXII. kong-
resszusának irányvonalával, saját előre-
haladásunkhoz is levonja a megfelelő ta-
nulságokat. A mi pártunk 1956 november
óta következetesen halad a marxizmus-
leninizmusnak a XX. kongresszus által to-
vábbfejlesztett eszméi, politikai útján. Sa-
ját tapasztalataink is ennek az útnak a
helyességét bizonyítják. A Sztálin körüli
személyi kultusz elleni fellépés lökést
adott nálunk is a Rákosi-féle személyi
kultusz és a velejáró önkényeskedés elleni
harchoz. Az MSZMP kétfrontos har-
cot vívott akkor is, most is azt vív. Kér-
lehetetlenül fellépünk a revizionizmus ellen is.**

**A XXII. kongresszus tanulságai meg-
követelik, hogy „az elért nagy vívmányo-
kat e téren is tovább szilárdítsuk, a régi
hibáknak még a nyomait is eltöröljük és
visszatérésük elé áthághatatlan sorompó-
kat állítsunk... A pártunk lankadatlan,
soha nem szűnő harcot kell folytatnia az
önteltség, a gondolkodás konzervatívizmusa,
a szellemi tunyaság, a hatalomvágy, a bí-
rálat elfojtása és minden olyan jelenség
ellen, amelyből a személyi kultusz idő-
szakából ismert hibák újrasarjadhatnak”.**

**Minél erősebb, egységesebb a párt, an-
nál jobban el tudja látni a szocializmus
építésének irányítását, s mozgósíthatja a
dolgozókat az építő munkára. A szocia-
lizmus építésében most a gazdasági és a
kulturális kérdések kerülnek előtérbe.
Ötéves tervünk maradtalanul végrehaj-
tása megköveteli a felelősebb irányítást
minden szinten — brigádvezetőtől a mi-
niszterig. A kizsákmányoló osztályok fel-
számolásával új szakaszba kerül a párt
vezette népi, nemzeti egység is. Erősítésé-
vel is hozzájárulunk a békéért és a tár-
sadmalmi haladásért folyó világméretű harc
sikereihez.**

Alaposabb előkészítést!

— Néhány megjegyzés a szabálysértési feljelentésekhez —

E cikk keretében azokra a leggyakrabban előforduló és a feljelentéssel kapcsolatos hiányosságokra kívánjuk felhívni a figyelmet, amelyek jelenleg hátrányosan befolyásolják a szabálysértési ügyek intézését. Nem foglalkozunk részletesen a feljelentésben szereplő minden egyes adattal, rovattal, hanem csak azokra a kérdésekre utalunk, amelyek megállapítása — és az ezzel kapcsolatos adatok beszerzése — az elmúlt időszakban problémát, nem egyszer pedig törvénysértést okozott.

Az elkövető személyi körülményei és szociális helyzete

Ahhoz, hogy a szabálysértési előadó a feljelentésben foglalt tényállásnak megfelelően az érdemi döntését meghozza, rendelkeznie kell az elkövető személyi körülményeire, szociális helyzetére vonatkozó adatokkal. Ismernie kell az elkövető családi állapotát, szakképzettségét, foglalkozását, jövedelmét, vagyoni helyzetét, s azt is, hogy kinek, vagy kiknek az eltartásáról köteles gondoskodni. Ismeretes, hogy a pénzbírság megállapításánál az elkövetett cselekmény súlya mellett, nem kis mértékben kell figyelembe venni az elkövető személyi körülményeit és szociális helyzetét. Mégis előfordul, hogy a feljelentés során az illetékesek esetenként nem fordítanak megfelelő gondot az előbb érintett adatok megállapítására, holott ezek nélkül nem értékelhetik és nem is egyéniesíthetik megfelelően az elkövető magatartását.

A feljelentés megtételénél az elvtársak szinte kivétel nélkül vizsgálat tárgyává teszik, hogy a feljelentett nős vagy nőtlen. Azt viszont már figyelmen kívül hagyják, hogy a házastárs rendelkezik-e önálló jövedelemmel. Ha igen, mennyi az? Ennek megállapítása annál is inkább szükséges, mert a dolgozó és jövedelemmel rendelkező házastárs esetében az elkövető anyagi helyzete kedvezőbb, azzal ellentétben, akinek a házastársa keresettel, illetve jövedelemmel nem rendelkezik.

A feljelentésekből az is megállapítható, hogy az elkövetőnek vannak-e gyermekei és erre a feljelentés alkalmával az elvtársak ki is térnek. Ez a megállapítás azonban önmagában még nem elégséges. Nem mindegy ugyanis, hogy a gyermek kiskorú, fiatalkorú vagy önálló keresettel, jövedelemmel rendelkező. Mert előfordult már olyasmi is, hogy a feljelentésnél csak annyit jegyeztek meg, hogy az 1985-ben született elkövetőnek 3 gyermeke van, és ezt a pénzbírság kiszabásánál a szabálysértési előadó figyelembe vette... Ezért szükséges tehát vizsgálat tárgyává tenni, hogy az a gyermek kiskorú, illetve fiatalkorú-e, vagy pedig már önálló keresettel rendelkező gyermekei is vannak...

Ugyancsak e témakörbe tartozik a feljelentett jövedelmének, keresetének, vagyoni helyzetének megállapítása. Azért kell erről beszélni, mert sok esetben semmitmondó a jövedelemmel kapcsolatos meghatározás, vagy éppen a tényleges jövedelemmel ellentétes adatot tartalmaz. Legyen erre elrettentő példa az a magánkisiparos, akinél 300 forintos jövedelmet tüntettek fel, vagy az a termelőszövetkezeti tag, akinek jövedelmét munkaegység szerinti jövedelemben határozták meg...

A hasonló esetek elkerülése miatt szükséges, hogy:

- a) a családi állapotra vonatkozó adatoknál minden esetben vizsgálat tárgyává tegyék, hogy a házastárs dolgozik-e, s ha igen, jövedelme, illetve keresete mértékét is meg kell állapítani;
- b) a gyermekek számánál külön tüntessék fel az eltartott gyermekek számát, továbbá azokat a személyeket, akiknek az eltartásáról a feljelentett tartozik gondoskodni (például nagyszülő, egyéb hozzátartozó);
- c) a keresetnél, illetve a jövedelemnél konkrétan meg kell jelölni a tényleges, vagy az előre várható jövedelmet.

(Tsz tagoknál a betervezett munkaegység mennyiségét, annak értékét, vagy az elmúlt év során elvégzett munkaegység szerint kifizetett összeget.)

A szabálysértés elkövetési idejének meghatározása

A szabálysértés elkövetési idejének megállapítása az elévülés szempontjából jelentős. Több esetben tapasztalható, hogy ezt a rovatot a feljelentés alkalmával nem töltik ki, holott a szabálysértés elkövetésének idejéről általában a tényleges

elkövetési időt kell feltüntetni. A tűzrendészeti határozat foglalt egyes előírásokkal kapcsolatos szabálysértés esetén — ha a tényleges elkövetés ideje nem állapítható meg az ellenőrzés vagy a szabálytalanság felfedezésének napján — mérvadó.

A tényállás megállapítása

A feljelentésnél alapvető követelmény, hogy abból denre kiterjedően megállapítható legyen a szabálysértés állása. Ennek ellenére jónéhány feljelentésből egyszerűen sem állapítható, hogy az elkövető mit, hol, hogyan mi r és mivel követett el. Olyan általános és semmitmondó határozás sem ritkaság, amiből egyáltalán nem állapítható a szabálysértés tényállása, amikor csak ennyi áll a feljelentésben: „Az elkövető szabálytalan tűzelőberendezést üzemeltet”. „Az elkövető nem tartotta meg az előírt tűztávolságot” felsorolt két példából világosan látható, hogy nem tisztáz az elkövetés körülménye, annak módja; az sem áll meg, hogy milyen magatartással és hogyan követte el a feljelentett a szabálysértést. Az első példában meg kellett határozni, hogy az elkövető milyen tűzelőberendezést használt, miért volt az szabálytalan, a másodikban pedig kellett megállapítani, hogy az elkövető mennyi tűztávolságot tartott meg, az a tűztávolság mire vonatkozott és mennyit nem biztosított. Az említett megállapítások nélkül ugyanis a tényállás nem állapítható tisztázottnak és a feljelentést — adatbeszerzés, kiegészítés végett — vissza kell adni.

Minden esetben közöljük!...

A szocialista törvényesség megköveteli, hogy a szabálysértés elkövetőivel közöljük az eljárás megindítását. A megtörténtét a tűzrendészeti szervek — az általuk észlelt szabálysértés esetén — a megjegyzés rovatba tüntessék fel. Ugyancsak szükséges, — mint ahogy azt a 16/100/1958. BM OTK határozat is előírja —, hogy a határozat ellenőrzése alkalmával a szűlt jegyzőkönyvben — eljárás megindítása esetén — közöljük a feljelentésre. A megjegyzés rovatban tüntessék fel is, hogy a feljelentett az eljárás megindításával, illetve a szabálysértés elkövetésével egyetértett-e és rögzítsék a határozat válaszában. (Pl. A szabálysértés elkövetését elismerte és nem ismerés esetén milyen kifogást hozott.)

Az eljárás megindításának közlése két szempontból szükséges:

- a) a közlés alapján az elkövető tudomást szerez, hogy vele szemben a tűzrendészeti hatóság szabálysértés eljárást kezdeményez. Számít arra, hogy helytelen tartását a hatóság értékelni fogja, s mindez alkalom lesz arra, hogy a jövőben hasonló cselekmény elkövetésétől megakadályozódjon. Sőt remény van arra is, hogy ennek alapján a feljelentés megtétele után felhagy a szabálysértés elkövetésével és a figyelemztetés alapján igyekszik majd a továbbiak során a hiányosságot felszámolni.
- b) Elősegíti a tárgyaláson kívüli eljárás lefolytatását. Az elkövető nyilatkozatából ugyanis megállapítható, hogy a feljelentett elismerte a szabálysértés tényét. Ha nem, védekezését mire fogja alapozni, inc esetleg külön bizonyítékok beszerzése, vagy a rendelkezésre álló bizonyítékok is elegendők a tárgyaláson érdemi döntéshez. A tárgyalásra kitűzött ügyek esetében előzetesen intézkedhet — a kifogásnak megfelelő bizonyítékok beszerzéséről.

A szabálysértéssel kapcsolatos egyéb megállapítások

A feljelentő általában közvetlenül, saját tapasztalatán keresztül tudomást a szabálysértésről. Abban a kedvező esetben van, hogy ismeri a szabálysértési magatartással összefüggő egyéb körülményeket is, az elkövetés egyetemes, hogy az enyhítő és súlyosbító körülményeket. Ezért szükséges, hogy már a feljelentés során térjünk ki azokra

Megszívlelték a tagság javaslatait

A XIII. KERÜLETI TÜZRENDESZETI ALOSZTÁLY PÁRTÉLETÉBEN JELENTŐS ESEMÉNY VOLT A VEZETŐSÉGVÁLASZTÓ TAGGYÜLÉS. Az alosztály kommunisztái számbavették eddigi munkájuk eredményeit és hibáit, összegezték az elmúlt két esztendő tanulságait, s meghatározták a legfontosabb tennivalókat. Elsősorban ezekről a feladatokról és a kapcsolatos tervekről beszélgettünk nemrégiben az újonnan megválasztott pártvezetőség tagjaival.

Elmondották: bőven akad tennivaló. A taggyűlés több órás vitája mélyrehatóan elemezte és felszínre hozta a pártélet gyengeségeit, s feladatul szabta meg azok sürgős felszámolását. A pártvezetőség — azóta — összegezte a felvetéseket, leszűrte a tapasztalatokat, s a hozott határozat szellemében máris hozzákezdett a hibákól mentes, valóban friss, eleven és egészséges pártélet kialakításához.

ELSŐ ÉS LEGFONTOSABB FELADATUKNAK AZ EMBEREK IDEOLÓGIAI ÉS MAGATARTÁSBELI NEVELÉST TEKINTIK. A fejekben még mindig feltehető idealista nézetek felszámolásában, a kommunista jellemvonások kialakításában ugyanis — sajnos — korábban muhasztásokat követtek el. A kellenél kevesebbet foglalkoztak pl. az emberekkel, különösképpen a pártönkívüliekkel. Előfordult, hogy elsuhanak egy-egy emberi probléma felett, s nem mindig törekedtek következetesen arra, hogy az állomány tagjait elvív, szilárd kommunistákká neveljék. Nagyrészt ezzel magyarázható azután, hogy pl. a párttagság sorainak számszerű erősítése (a tagfelvételi munka) is óval elmaradt az adott körülmények nyújtotta lehetőségektől...

Meglehetősen sok kívánnivalót hagy maga után a pártcsoportok tevékenysége is. Eppen ezért úgy tervezik, hogy ezután rendszeressé és termékenyebbé tezzik a pártcsoport-megbeszéléseket, megkövetelik azok látogatottságát, s ugyanakkor gondoskodnak az ellenőrzésről, meg-

a pártcsoportvezetők rendszeres beszámolatásáról is. Feltett szándékuk továbbá, hogy a jövőben gyakrabban szervezzenek kibővített vezetőségi üléseket, s azokra minden esetben meghívják a pártcsoportvezetőket is.

A PÁRTÉLETBŐL

TERVEIK KÖZÖTT ÉLVONALBAN SZEREPEL A BÍRÁLAT-ÖNBÍRÁLAT MARADÉKTALAN ÉRVÉNYESÍTÉSE IS. Ilyen vonatkozásban főleg az önbírálat alkalmazása körül tapasztalhatók kedvezőtlen, megengedhetetlen jelenségek. Tény ugyanis az, hogy bár az emberek többsége bátran bírál, lényegesen kisebb azonban az aktivitás, ha egy-egy elkövetett hiba beismerésére, önkritikus beállítására kerül

A szegedi tűzrendészeti alosztályparancsnokság MSZMP alapszervezete nemrégiben tartotta vezetőségválasztó taggyűlését, amelyet az egész tagság közös előkészítő munkája előzött meg.

A beszámolóból kitűnt, hogy az eltelt két esztendő eredményekben gazdag volt. A pártszervezet sokat tett a mezőgazdaság szocialista átszervezésével kapcsolatos helytelen nézetek eloszlatásáért. De élen járt a társadalmi munka szervezésében — többek között a Béke-telepi pártház építésében, a laktanya központi fűtésének kiépítésében stb.

Az eredmények felvetése után a taggyűlés foglalkozott a hibákkal, azok kijavításának módjával is, s főleg az ideológiai nevelés fokozása s a vallásos nézetek elleni harc terén jelölt meg feladatokat. A taggyűlésen részt vett

Csete György tű. őrgy. osztályparancsnok elvtárs is, és hasznos tanácsokat adott az újonnan választandó vezetőségnek. Hangsúlyozta, hogy — mint azt a beszámoló is megállapította — a kommuniszták hatnak a környezetükre otthon a családi körben is. Ezt bizonyítja, hogy az 1960-tól napjainkig született gyermekek közül negyven volt névadó ünnepe az alosztályon. Rámutatott arra is, hogy tovább kell erősíteni a kommuniszták és a pártönkívüliek elvtársak politikai nevelését, aktivitását a fegyelem megszilárdítása terén is. Végül felhívta a figyelmet arra, hogy az SZKP XXII. Kongresszusán elhangzottakat alaposan tanulmányozza minden elvtárs, mert a Kongresszus irányelvei megmutatják a jövőbe vezető utat.

Sok hozzászólás és több helyes javaslat után a tagság

sor. Mindez — nyilvánvalóan — megengedhetetlen, annál inkább is, mivel rendkívül kedvezőtlenül befolyásolja a valóban párt-szerű kritikai légkör kialakulását.

Az új vezetőség fontos feladatának tekintti a párt és a szakmai vezetés kapcsolatának további mélyítését, s ezzel összefüggésben a szakmai, a szolgálati munka eredményesebb végrehajtását célzó felvilágosító, mozgósító munka továbbfejlesztését is. Ilyen vonatkozásban már korábban is értek el számottevő eredményeket, napjainkban azonban az állandóan növekvő feladatok parancsolóan megkövetelik az alkalmazott módszerek állandó fejlesztését.

CSAK NÉHÁNY GONDOLATOT RAGDUNK KI A PÁRTVEZETŐSÉG GAZDAG PROGRAMJÁBÓL. Mégis már ezekből is jól láthatjuk, hogy az új vezetőség valóban megszívlelte a tagság felvetéseit, bírálatait és javaslatát, s becsületesen hozzákezdett azok megvalósításához — végeredményben tehát a pártélet fellendítéséhez. Reméljük, lelkes munkájukat mielőbb siker koronázza, s a pártélet fellendítése minden vonatkozásban éreztetni fogja majd kedvező hatását...

Vezetőségválasztás — Szegeden

a határozati javaslatot határozattá emelte. A határozat többek között leszögezte, hogy feltétlenül emelni kell az állomány elvi és politikai egységét. Emelni kell továbbá az ideológiai nevelés színvonalát és tovább kell mélyíteni a hivatásteretelt.

A hozzászólások után a régi vezetőségi tagok közül három „rég” elvtársat választott a tagság az új vezetőségbe, és két elvtársal „fiatalította meg” az alapszervezet vezetőségét.

Az új vezetőség az első ülésén a funkciók elosztása után megbeszélte azokat a közvetlen feladatokat, amelyeket még ez évben meg kell oldaniok a határozat értelmében és a negyedik negyedévi munkaterv végrehajtása érdekében.

PIGNICZKI FERENC
tű. őrgy.,
Szeged.

vumokra is, amelyek a tényállással — az enyhítő, illetve súlyosbító körülményekkel kapcsolatban — jelentkeznek.

Nem engedhető meg azonban, hogy a feljelentő meghatározza vagy éppenséggel irányelvet adjon a szabálysértési hatóságnak a megállapítandó pénzbírság mértékét illetően, hogy pl. „az elkövetett szabálysértés miatt a feljelentettet 300 Ft pénzbírsággal javasolom sújtni”. Az ilyen megjegyzés szolgálhatilag meg nem engedett, főként azért, mert a pénzbírság megállapítása a szabálysértési előadó kizárólagos hatáskörébe képezi.

Ha a feljelentés alapjául a kiadott tűzrendészeti határozatot szolgál, a tényállásban nem elegendő az ellenőrzési jegyzőkönyvre utalni, hanem azokat a határozati pontokat is fel kell tüntetni, melyeket a feljelentett nem hajtott végre. Ha a feljelentő az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet is csatolja, úgy a végre nem hajtott és kifogásolt határozati pontokra való számszerű hivatkozás is elegendő.

A feljelentést 48 órán belül a közvetlen parancsnoknak kell leadni. A parancsnok köteles a feljelentési nyomtatvány kiadlásának helyességéről meggyőződni és vizsgálat tárgyává tenni, hogy annak minden rovata a szükséges adatot tartalmazza-e. Ha a feljelentést hiányosnak tartja, úgy a feljelentőt annak pótlására kell felhívni. Azt, hogy a parancsnok a felje-

lentést látta és az a szükséges követelményeknek megfelel, a feljelentési nyomtatványon aláírásával nyugtázza.

A feljelentés kiegészítése

Ha a szabálysértési hatóság azt tapasztalja, hogy a feljelentés hiányos, hatádektalanul intézkedik annak kiegészítése iránt. A kiegészítés célja a hiányzó és szükséges adatok pótlása. Az adatok beszerzése kétféleképpen történhet: vagy maga a szabálysértési hatóság végzi el, esetleg közvetlen ismerete alapján egészíti ki, vagy pedig a feljelentést visszaküldi a feljelentőnek kiegészítés céljából.

Ha a feljelentés kiegészítésre szorul, a szabálysértési hatóságnak meg kell jelölnie, hogy a kiegészítés mely adatokra, milyen vonatkozásban terjedjen ki és elő kell segítenie a megkeresettnek abban, hogy a kiegészítésre vonatkozó hiányzó adatokat a legszakyszerűbben szerezzze be.

A feljelentés kiegészítésével kapcsolatos intézkedéseket általában — az ügy természetétől függően — 8 napos végrehajtási határidőhöz kell kötni.

A feljelentés kiegészítésére vonatkozó rendelkezéseket a szabálysértési eljárásról szóló 32/1955. (VI. 8.) MT sz. rendelet 19.§. (1) bekezdése tartalmazza.

Dr. Félix László
tű. őrgy.

Példás kezdeményezés

Országjárásaink során egyre több helyen tapasztaljuk, s az ellenőrzéseket követő jelentésekből is mind gyakrabban olvashatjuk, hogy a tanácsi szervek egyike-másika jelentőségének megfelelően kezeli a tűzrendészet kérdését.

Mind több és több az olyan megyei, járási és községi tanácsok száma, ahol már nem azt várják, hogy majd az állami tűzoltóság teremti rendet a saját portájukon, hanem öntevékenyen, a párthatározat szellemének megfelelően — hathatós intézkedéseket tesznek a községek és a mezőgazdaság tűzrendészeti körülményeinek rendezésére.

November első napjaiban Békés megyében tapasztaltunk hasonló egészséges jelenséget. Kezünkbe került a megyei tanács vb. elnökhelyettesének „A községi önkéntes tűzoltóságok soronkövetkező feladatai”-ról a járási és a járási jogú városi tanács VB-k elnökei részére kiadott utasítása.

A tűzvédelemmel való törődést bizonyító rendelkezés előjáróban a megye önkéntes tűzoltótestületei szervezésében, megerősítésében elért eredményeket rögzíti, s rámutat arra, hogy a testületek maguk is jó munkával járultak hozzá a sikerek eléréséhez. Megállapítja viszont azt is — és lényegében az utasítás kiadását ez indokolja —, hogy az elért fejlődés ellenére még mindig tapasztalhatók fogyatékoságok az önkéntes tűzoltótestületek munkájában, s ez feltétlenül szükségessé teszi, hogy a községi tanácsok fokozottabb segítséget nyújtsanak a testületek részére.

Mindenekelőtt a létszám biztosítását teszi a tanácsok feladatává, azzal a megjegyzéssel, hogy a hiányt elsősorban a KISZ-fiatalok, fiatalabb tsz-tagok és a kéményseprők soraiból kell biztosítani. Felhívja a figyelmet, hogy olyan tűzoltók toborzásán legyen a hangsúly, akik nemcsak vállalják, hanem részt is vesznek a tűzoltói munkában.

A rendelkezés további részében a lakóházak felülvizsgálatának szükségességét hangsúlyozza. Feladattá teszi, hogy ezt a munkát a községi területfelelősök az állami tűzoltóság irányításával, segítségével végezzék, s az ezzel kapcsolatos tennivalókat részletes eligazításon beszéljék meg. Elrendeli, hogy az önkéntes parancsnokokat a tanácsok számoltassák be a munka végzéséről, s a területfelelősök a jegyzetfüzet mellett a tanácselnök által aláírt megbízólevéllel kell ellátni.

Részletesen intézkedik a lakosság körében végzendő felvilágosító, nevelő munkáról, s egyidejűleg aláhúzza a párhuzamosan végzendő propagandamunka szükségességét is.

Fontos feladatként kezeli a továbbképzést, és felhívja a tanácsok figyelmét annak körültekintő megszervezésére, rendszeres ellenőrzésére. A tanácsok kötelességévé teszi a továbbképzések megtartásához a megfelelő körülmények biztosítását, s többek között azt is, hogy esetenként személyes megjelenésükkel is hangsúlyozzák az oktatás fontosságát.

Nagy jelentőséget tulajdonít a tűzjelzésnek, s az állami tűzoltóegységeknél végrehajtott átszervezéssel kapcsolatban egyes járásokban kialakult új helyzetnek megfelelően — fontos feladattá teszi az éjjel-nappal igénybe vehető távbeszélőállomások felmérését. Ennek kapcsán arról is intézkedik, hogy — a tsz-dolgozók körében a tűzjelzés jelentőségét tudatosító felvilágosító munkán kívül — a tanácsi dolgozókat is ki kell oktatni a helyes tűzjelzésre, s nyomatékosan felhívja a figyelmet az önkéntes tűzoltóság tagjai riasztásának megnyugtató módon történő megszervezésére.

Külön részben foglalkozik az oltóvízbiztosítás szükségességével. A tanácsok feladatává teszi, hogy távlati tervben oldják meg az oltóvíz-kérdését, s a helyi körülmények adta lehetőségek gazdaságos, ésszerű kihasználására hívja fel a figyelmet.

A rendelkezés utolsó részében az önkéntes tűzoltóságok használatában levő létesítmények, tűzvédelmi felszerelések felhasználásának kérdésével foglalkozik. Rámutat arra, hogy egyes községi tanácsok, megsértve a kapcsolatos rendeleteket — más szervek részére adják át a szertárakat, őrszobákat és a felszereléseket is a rendeltetéstől eltérő célra veszik igénybe. Felhívja a figyelmet a kapcsolatos hibák elkerülésére s egyidejűleg arra is utal, hogy hasonló mulasztások miatt a közelmúltban fegyelmi felelősségrevonást tett folyamatba a battonyai községi tanács vb. elnökhelyettese ellen.

Mintegy zárszóként a testületek téli időszakra való felkészüléséről intézkedik, s a fagyveszély által egyes szereknél bekövetkező komoly károk elkerülését fontos feladattá teszi.

Csak néhány gondolatot ismertettünk a Békés megyei tanács november 3-i utasításából, s tettük ezt azért, hogy minden érintett és a községek, a mezőgazdaság tűzvédelméért felelős tanácsi szerv vezetője lássa: így kell ezt csinálni! S nemcsak azért, hogy egyáltalán szaporítsuk az érvényben levő rendelkezések számát, hanem mert az ország érdeke kívánja ezt így.

Pillantás a JÖVŐBE

Az ország dolgo együtt a tűzvé munkásai is je sikereket értek kongresszusi lista munkave

ben... A tűzoltóegys egyre korszerűbb felszer kel látják el, de ők ma munkálkodnak a tűz harc alapvetően új eszk és mint gazdák foglalko tűzvédelem további fejl nek kérdéseivel” — oh többek között a Pozs Gyelo c. szovjet tűzoltó irat október havi szá vezércikkében.

A lap úgyszólván vala nyi cikke azzal a kérdéss lalkozik, hogy a szovjet tók miképpen járulhatna zá az SZKP történelmi tőségű programjának me sitásához.

A jövő az automatizál

címmel A. Virikov mérnök bátor cikkben foglalkozik ezzel, a Szov ban szinte napról napra aktuálisab feladattal. Írásának az az alapgo hogy a kommunizmus építése sorá nagyobb tért hódító automatizálásr vényszerűen igen nagy szerepe tűzoltásban is.

A szerző statisztikai adatokkal nyitja állításainak igazát. Megemlí 213 olyan tüzesetet tanulmányoztal lyek sprinkler-állomással ren üzemekben keletkeztek. A tüzek l zési oka a legkülönfélébb volt. A mányozás során kiderült, hogy val nyi tüzet emberek beavatkozása né tották el. Emellett 111 esetben eh őt sprinkler-rózsánál több kinyitá: volt szükség. A kezdődő tüzeket tek többségében 4-8 sprinkler-róz már a kezdet kezdetén eloltotta.

Virikov mérnök vitába száll akik helytelenítik az ilyen beren létesítését. Az illetők arra hivat

gy a sprinkler- és drencser (vízfűgny-) berendezések igen költségesek és yagigényesek, s ezért nem érik meg a esítésükre fordított pénzüsszeget.

A szerző ezzel szemben arra hivatkozik, gy az új norma 40 százalékkal csökkente a szükséges vízhozam-mennyiséget említett berendezésekkel rendelkező jektumokban, s 50 százalékkal kevesebb et a szivattyúk teljesítménye is. Emel- t 3 és 6 köbméteresekre cserélik ki 9,5 köbméteres úrtartalmú tárolókat. ek és a többi intézkedések mintegy 18 izalékkal csökkentik a sprinkler- és a encser-berendezések költségét. Így az- án — a szerző véleménye szerint — egy- t év alatt megtérülhet a befektetett nösszeg, hiszen az automatikus oltóbe- ndezésssel ellátott üzemekben csökken- ni lehet a hivatásos tűzoltók számát is.

A cikk ezután azzal foglalkozik, hogy bepéitett vegyi oltóberendezésekkel is yre komolyabban kell foglalkozni, s fel- íti, hogy a jelenleginél jóval nagyobbogatás szükséges az automatikus oltó- rendezések tervezésével foglalkozó szer- k részére.

Ugyanakkor — hangsúlyozza — feltétle- l szükséges van a tudományos intézmé- ek fokozottabb támogatására is, hiszen konstrukciókkal, a fém- és a színesfém atrészeknek műanyagból való pótlásá- l lényegesen olcsóbbá lehetne tenni az tomata oltóberendezések gyártását.

Az automatizálás a jövő technikája — a befejezésül —, s nem is a távoli jövőé. embert szolgáló gépek sorába teljes ggal beletartoznak a tűzvédelmi auto- aták is. De ennek érdekében még igen k a tennivaló.

Ez a címe D. Davidov és I. Filatov tudósításá- nak, amely a kujbisevi KATEK-gyár kapcsolatos munkájáról számol be. A Lenin-renddel kitüntetett hatalmas üzem autóvilla- mossági felszerelések gyár- tásával foglalkozik, s egyi- ke a város legjobb gyára- nak.

A kiváló termelési ered- mények elérésében nagy érdeme van a tűzvédelmi bizottságnak is, amely nemcsak az önkéntesek ütőképességét és a tűz- rendészeti előírásokat el- lenőrzi, hanem szüntelenül azon munkálkodik, hogy a tűzveszélyes munkafolya- matok technológiájának megváltoztatásával miként lehet még biztonságosabbá s egyben eredményesebbé tenni a termelést. A bi- zottság javaslatára a gyár konstruktőrjei pl. egy új infra berendezést készí- tettek a transzformátorok szárítására. Ez eddig elekt- romos kemencékben tör-

Az emberek és a termelés érdekében

tént, ami a tűzveszélyt je- lentősen megnövelte. Most a lakkal befestett transz- formátorokat egy szállító- szalagra helyezik, és kü- lönlegesen hőszigetelt infra lámpákkal történik a szár- ítás. A berendezést úgy konstruálták meg, hogy a szalagnak nem egészen egy fordulata alatt meg- történjen a szárítás, s ugyanakkor gyors és ha- tásos legyen az éghető gá- zok elszívása. Az új mód- szerrel lényegesen csök- kent a tűzveszély, a ter- melés viszont közel két és félszeresére növekedett.

A gyár kétszáz önkénte- se kiveszi részét a megel- ző munkából is. A műhe- lyeket hetenként bizottsá- gok ellenőrzik. A gyárban egyébként régi hagyomány

a munkahelyek tisztán tar- tása: minden váltás előtt takarítanak.

A négy instruktor kivá- lóan ismeri a gyártástechn- nológiát, és az önkéntesek gyakran fordulnak hozzá- juk tanácsért a tűzvédel- mi problémák megoldását illetően.

„Mindez csak néhány mozzanata az itt folyó sok- oldalú és igen gyümölcsö- ző munkának. A termelés szüntelenül fejlődik, és nincs messze az a nap, amikor még a legkisebb lobbanások okait is való- sággal keresni kell majd az üzemben. (Tüzeset egyébként évek óta nem keletkezett a gyárban.) A termelési folyamatokat a jövőben teljesen automa- tizálják, tűzveszélyes fo- lyadékokat csővezetékeken szállítják majd... És ez nem álom, mivel olyan emberek, mint a KATEK- gyár dolgozói még ennél is többre képesek” — fejező- dik be a cikk.

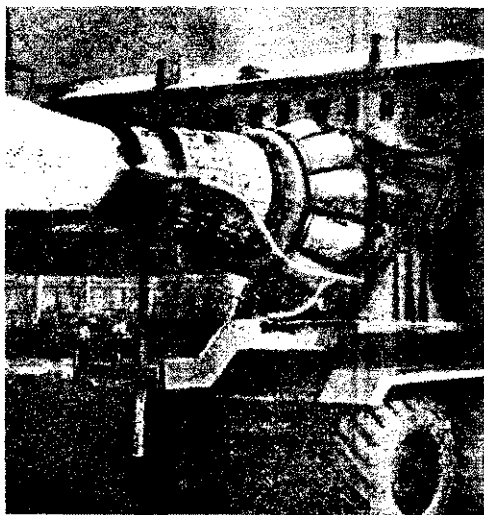
55 ÉV

Ponomarjov, a leningrádi tűzoltó- znikum vezetője az intézmény fenn- ásának 55. évfordulója alkalmából arról ímol be a lap olvasóinak, hogy milyen módszerekkel kívánják még eredmé- esebbé tenni az új tűzrendészeti szak- berek kiképzését.

Megtudjuk, hogy az utóbbi években kü- lősen nagy gondot fordítottak a kapcsó- os kiképzési munka megjavítására. tanterveket átvizsgálták, és arra töre- dtek, hogy az oktatást minél közelebb zúák a gyakorlati élethez. Ezt a célt gylgálja az is, hogy az intézmény előadói rdája — amelyet több igen tapasztalt ikemherrel frissítettek fel, — igen szo- i kapcsolatot tart a tűzoltóegységekkel. oktatók részt vesznek tüzek oltásában vizsgálatában, s az egységeken szerzett asztalatokat igyekeznek általánosítani.

A hallgatók az egyik üzemben egész pos ügyeleti szolgálatot tartanak, és ott ghatározott ütemterv szerint ellenőrző nkát végeznek. Emellett örségi és egy- parancsnoki feladatokkal megbízottan zikran vezénylik ki őket az egységekre, gy a szolgálatnak ezekben az ágazatai- n is kellő gyakorlati ismeretekre tegye- k szert. A leendő tűzrendészeket pedig truktóri szolgálatra osztják be, s remé- , hogy ennek meg is lesz a haszna.

A cikkíró végül megemlíti, hogy a kö- jövőben komoly javulást igyekeznek el- ű a nevelési munkában, és remélhető- hamarosan sor kerül az iskola tech- ai felszereléseinek korszerűsítésére is.

Reaktív motor mint tűzoltószer

A novoszibirszki tűzoltók érdekes ötlet meg- valósításán fáradoznak: egy repülőgép reaktív motorjából tűzoltószeret készítenek. Az elgon- dolás látszólag könnyen megvalósítható, hiszen az ilyen motorok valósággal patakokban zú- dítják ki magukból az elhasznált gázokat.

Amikor azonban a motort egy gépkocsira szerelték és kísérletileg „bevetették”, kiderült, hogy egyáltalán nem egyszerű a probléma megoldása. A motorból kikerülő gázok egy kis részét ugyanis éghető gáz, s ez érthetően le- rentja az oltás hatékonyságát.

Ezen úgy kívánnak segíteni, hogy a motor- ral bizonyos mennyiségű vizet is elporlasz- tatnak. A munkálatokba egyes tudományos intézmények is bekapcsolódtak. A kísérleti eredmények biztatóak, és minden remény meg- van arra, hogy nemsokára szolgálatba állít- hatják a világ első reaktív szárasztító szerét.

Mozgékony, gyors, könnyű

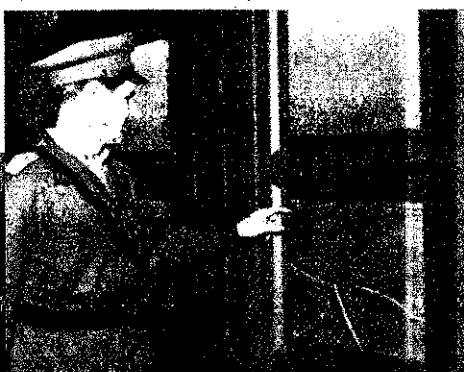
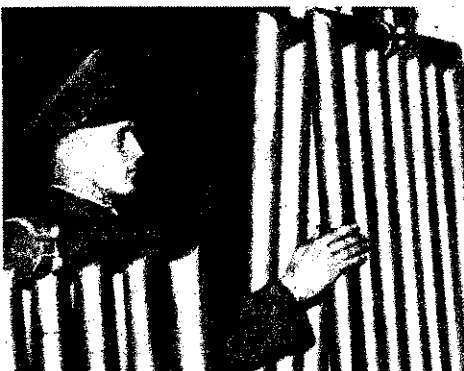
A lap ismertetést közöl arról az új tűz- oltóhajóról, amelyet az egyik leningrádi üzem készített a XXII. pártkongresszus tiszteletére. Az új hajó egyáltalán nem hasonlít azokra, amelyeket régebben gyár- tottak. Mindenekelőtt kis térfogatú. Hosz- sza 9,6, szélessége 3,2 m. Teljes vízkiszori- tása 4,94 t, merülése 0,755 m. Ezek a tu- lajdonosságai lehetővé teszik, hogy gyors járatú és igen mozgékony legyen. A pró- bauzemeltetések során a hajó sebessége a 41 km/órát is elérte.

A hajótest váza tölgy- és fenyőgeren- dákából készült, a fenék és a fedélzet a vízvonalgig 10 mm-es bakelitlemezekkel van beborítva. Hasonló, de vékonyabb ba- kelitborítás van a fedélzeti részeken is. A hajófenék és a fedélzet felső borításá- ra epoxigyantával ragasztott üvegszövetet alkalmaztak. Ezáltal igen egyszerűvé vá- lik az ütődések javítása és az esetleges lékek betömése, hiszen a sérült részeket egyszerűen csak meg kell „foltozni”.

A motoregység három darab négyütemű, hathengeres motorból áll, amely egy 6% lóerős autómotor változata. A kárhely megközelítéséig mindhárom motor a hajó gyors közlekedését segíti; a kárhely köze- lében viszont a szélső kettő a vízagyú és a sugarak szivattyúját működteti, míg a középső biztosítja a gyors manőverezést, illetve kiegyenlíti a vízagyú működése közben fellépő reakciót.

A tűzoltóhajó tekerestümlőkkel és hab- oltó berendezéssel is fel van szerelve. A szivattyú percenként 60 liternél több vizet szolgálat — szükség esetén 110 méter tá- volságra. A legénységi fülkében öt ember foglalhat helyet. Itt helyezték el a rádió- állomást is, amely tetőantennával műkö- dik.

Mielőtt beköszönt a téli hideg...

A pomázi önkéntesek figyelemmel hallgatják a téli felkészüléssel kapcsolatos eligazítást

A tél beállta előtt rendkívül fontos, hogy meggyőződjünk a fűtőtestek általában a hőszigetelés állapotáról. A győri és a budapesti VIII. kerületi alosztályon pl. már megtartották a szokásos szemrevételezést, s intézkedtek a szükséges óvrendszabályok s az esetleges javítások (pl. ablaküveg-pótlás stb.) megtételére

Az északkelet felől előrenyomuló, hideg kontinentális légtömegek a szombatra virradó éjszaka törtek át a Kárpátokon, s a nap folyamán az egész országot elárasztották – ezzel a mondattal kezdődik a „Népszabadság” november 19-i, „Küszöbön a téli hideg” című cikke. S akár tetszik, akár nem, tudomásul kell vennünk, hogy bizony a tél – a maga szépségeivel s egyben zordságával együtt – megérkezett. Ez a cikk, de nem utolsósorban a BM Tűzrendészeti Parancsnokság 29/214/1957. számú utasítása indított bennünket arra, hogy ismét foglalkozunk a készenléti és egyéb tűzoltószeresek téli üzemeltetésével.

A „Magyar Tűzoltó” 1957. decemberi számának egyik cikkében részletesen írtunk erről a problémáról. Sajnos, az elmúlt évek eseményei azt mutatták, hogy tűzoltó elvtársaink számos esetben nem vettek figyelembe az idevonatkozó utasítást, úgyhogy lelkiismeretlenségük következtében nem egy balesetet és tetemes kárt okoztak népgazdaságunknak. Ugyanakkor azt is meg kell mondanunk, hogy évről évre örömdetesen csökken az ilyen esetek száma.

A közelmúlt hetekben számos helyen érdeklődtünk arról, hogyan készülnek állami egységeink és önkéntes tűzoltótestületeink a télre. Íme, a rövid helyzetkép:

Győr megyében a megyei községi parancsnoki értekezleten az osztályparancsnok nyomtatékosan felhívta a figyelmet a gondos téli felkészülésre. Ezt követően – de talán úgy is mondhatnánk: ennek eredményeként – a községekben is foglalkoztak a parancsnokok a kérdéssel. Egyes helyeken – mint pl. Magyarakimlén – ezen túlmenően még a félévi közgyűlésen is megbeszélték a felkészülés helyi feladatait.

De nemcsak Győr, hanem Pest és több más megyében és Budapesten is hason-

Ne feledkezzünk meg a és a hűtőredőnyök vizsgálatáról

Remélj

EGYSZERRE NYOLC-TIZ jelentkezésre lendült, ami második napirend ismeret sor került a hozzászólásokhoz. BÉLA, a perlek par emelkedett először szóla sorrendben a hernádcséce, cigándi, a fonyi, a komló még jó néhány – parancsot. Összesen mintegy mondták el véleményüket, ben is jelentkezték, azonban tekeztet elnöksége – telkin idő előrehaladotságára – a hozzászólásokat.

HOGY MIROL BESZELTE ről, ki arról... Jó néhány testület fejlődéséről s az zott módszerekről számo Többen a testület élető p feszegették, s azok meg kértek segítséget. Sok szó első napirendben ismerete kérdésről s általában a t előtt álló legfontosabb szlamint a termelőszövetkeze rendszeti megszűrdítésű csolatos feladatokról is.

ŐSZINTEN MEGVÁLVA érzés volt hallgatni, amint keresetlen szavakkal tolmá testületi tagság véleményéppen bírútták a fejlődést jobbra helyi jellegű –

téli olajsere al-
almával a legala-
sabban elő kell
szüntetni a gépjár-
űveket, különös
gyelemmel a mo-
r-, a fék- és az
ektromos beren-
dezésekre

Használatba vétel előtt meg
kell vizsgálni a hóláncokat is!

lók voltak a tapasztalataink. Ezek után nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy a biztonságos téli üzemeltetés mostmár nemcsak a parancsnokokon, hanem az utasítás közvetlen végrehajtóin, tehát elsősorban a gépjárművezetőkön múlik.

Közölt képeinkkel úgyiszlólván csak az általános szempontokra hívhatjuk fel a figyelmet, ami viszont nem jelenti azt, hogy az apróbb részletekről megfeledkezhetünk, hiszen tűz esetén a legkisebb hanyagság is károsan befolyásolhatja az eredményes beavatkozást.

Az általános szempontok mellett ne feledkezzünk meg a téli előkészítés szabályairól sem! Így — többek között — a motorok alapos felülvizsgálatáról és a nyári kenőolaj lecserélésének előírt sorrendjéről. — Védjük mindenkor megfelelően a hűtőberendezéseket a hideg ellen, s fordítsunk különös gondot a gépjármű vilamos berendezéseire, mivel a hideg azokat is fokozottabban veszi igénybe. Különösen az akkumulátorok helyes feltöltésére és karbantartására fordítsunk nagy figyelmet. — Soha ne tőrjünk meg a hibás féket, mert az egyenlőtlen fékezés komoly baleseti veszélyt jelent. — A kellően fűtött szertárban nem hagyhat be ugyan a tartályban levő víz, de mégsem árt, ha a legmesszebbmenőkig végrehajtjuk a vonatkozó biztonsági intézkedéseket. Éppen ezért — amennyiben a hideg tartós —, valamennyi lajtót, lajtófecskendőt és kismotorfecskendőt víztelenítenünk kell, s ügyeljünk arra, hogy a víz a tűzoltószer valamennyi alkotórészéből kikerüljön.

Jelenleg nem tudjuk még, milyen lesz az idei tél... Mindenesetre úgy kell felkészülnünk rá, ahogyan azt a cikkben említett helyeken tették, s akkor a zavar-talan téli vonulást — a napi jó munka segítségével — biztosítottak tekinthetjük.

Ahol nincs fűtési lehetőség, ott gondoskodjunk az időbeni víztelenítésről!

A fertőhomoki önkéntesek idejében gondoskodtak föld alatti víztárolójuk fagyvédelméről

Jeges és csúszós úton a legnagyobb óvatossággal vezessük gépjárműveinket! A szükséges óvatosság elmulasztása könnyen halálos kimenetelű balesetet is okozhat

em csak feljegyezték...

eket. De talán nem is ez volt a inkább megkapó! Sokkal inkább a hivatászeretet és felelősség, amely szinte valamennyi felsőszóvalból félreérthetetlenül kiindult, s amely végeredményben meghatározta az egész értekezlet phangulát. Aki csak szólt, felata és felelőssége teljes tudatával szólt hozzá a felmerült kérdésekhez. Látszott, hogy szeretik a híveiket, átérzik annak jelentőségét; féltő gonddal vigyázzák a tészet tekintélyét, zavaralan működését s egyáltalán az egész társadérszet ügyét. Ugy véljük, hogy hivatászeretetnek és a felelősségérzetnek ez a spontán megnyilvánulása rendkívül pozitív jelenség, s csak bizakodással töltheti valamennyiünket a szóbanforgó illetékek további munkáját és fejlődését illetően.

mint a sárospataki tanácskozás. S ha most nincs is szándékunkban, hogy a megyeszerte lezajlott értekezletek összefüggő értékelését adjuk, mégis három lényeges és jellemző dolgot — ha röviden is, de — feltétlenül megemlítnék.

VALAMENNYI TANÁCSKOZÁSON szembevetendő volt az időszerű bel- és külpolitikai kérdések tránti érdeklődés. Szinte valamennyi hozzászóló foglalkozott pl. a németkérdéssel, s egyben dűlást is foglalt annak békés — a Szovjetunió által javasolt — megoldása mellett. Mit bizonyít mindez? Mindenekelőtt azt, hogy önkéntes parancsnokaink kiközöskentek a politikai közömbösségből, mind nagyobb érdeklődéssel kísérik a politikai eseményeket, s ami még nagyon lényeges: törődnek az önkéntes állomány nevelésével is.

TALÁN SEHOL ANNYI SZÓ nem esett a tsz-ekről, azok helyzetéről, mint éppen ezeken a megbeszéléseken. Szinte nem akad hozzászóló, aki ilyen vagy olyan formában ne érintette volna ezt az időszerű és rendkívül fontos témát. Látszott: érzik a szocialista társzervezés jelentőségét, felelősségét érznek annak sorsáért, s éppen ezért bármikor tette készek a termelőszövetkezetek — elsősorban tűzrendészeti megszűllárdításáért.

MEGLEHETŐSEN SOK PANASZ hangzott el a halenként még mindig mostoha körülményekkel s ezzel összefüggésben a tanácsok közömbösségével kapcsolatban. „Nincsen egyenruhánk; szereink és felszerelésünk korszerűtlenek, elavultak, alkalmatlannak bizonyulnak a szocialista falvak és gazdaságok védelmére; a helyi vezetők gyakran háttal fordítanak égető problémáinknak...” — Ugyen és ehhez hasonló kijelentés, bizony elhangzott csaknem valamennyi értekezleten. S nem mind alap nélkül.

VALÓ IGAZ, hogy pl. szer és felszerelés ellátottság tekintetében nemcsak helyi, de országos viszonylatban is jelentős a lemaradás. Még mindig keves pl. a tűzoltó-gépjármű és a kismotorfecskendő, s hogy egyebet ne említsünk, a községek egy részében elavult, selejtezésre váró kézi működtetésű fecskendők „szolgálgják” a tűzvédelem ügyét. Nyilvánvalóan jogosak tehát azok az aggodó hangú felvetések, amelyek kétségbevonják az elavult szerek eredményes használhatóságát, s ugyanakkor követelik a megváltozott falusi viszonyoknak megfelelő, megbízható és hatásosabb felszerelések biztosítását.

NEM JOBB A HELYZET az egyenruha fronton sem. Az önkéntes állományok alig 40%-a rendelkezik egyenruhával, de az országos átlagnál is rosszabb a helyzet Szabolcs, Baranya, Borsod és Somogy megyében, ahol az ellátottság alig haladja meg a 20%-ot. Láthatjuk tehát, hogy nem minden ok nélkül érte sok bírdát az illetékes szervek fukarságát, s végeredményben teljesen indokoltak azok a követelések, amelyek az egyenruha vásárlásra hivatott tanács szervek bőkezűségével szemben támasztottak nagyobb igényt.

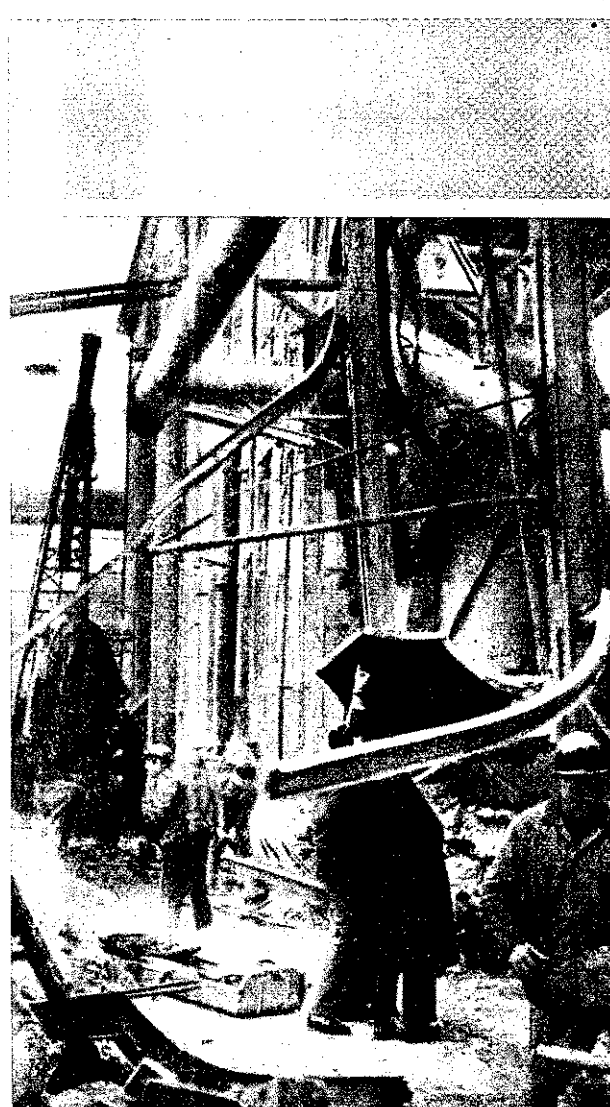
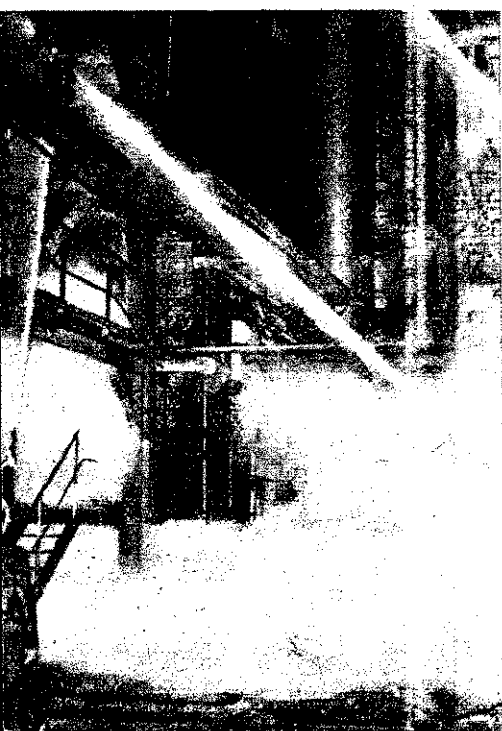
MIT BIZONYÍTANAK EZEK A TENYEK? Mindenekelőtt azt, hogy az általános fejlődés ellenére még mindig jócskán akadnak községek, ahol meglehetősen sántít az 1958-as párt határozat végrehajtása, s az önkéntes testületek magukra hagyottan küszködnek a megnevelkedett és — főleg a tsz szervezés követeztében — felelősségteljesebb feladatokkal. Ez — úgy véljük — ma már, három esztendővel a párt határozat megjelenése után, sehogyan sincs rendjén. A testületek anyagi és erkölcsi támogatásának érvényesítése sehol sem tűrhet további halogatást! Reméljük, hogy az illetékesek, s elsősorban is az értekezleteken résztvevő tanácsfunkcionáriusok nemcsak feljegyezték, de meg is szivelték az éghangzót panaszokat, s minden vonalon határozott intézkedéseket fogantatásnak a legégetőbb problémák mielőbbi megoldása érdekében...

Az év tűzoltó eseményeiből

Ötvennégy halálos áldozatot követelt a „Peter Ziranic”, a „World Harmony” és a „Tarsus” nevű tartály-, illetve teherszállító hajók összelütközése következtében keletkezett katasztrófa. A keletkezett óriási olajtűz hosszú időn át lezárta a Boszporusz forgalmát

Az NSZK egyik oxigénelőállító üzemében — a cseppfolyós levegő és a faszén érintkezése folytán — borzalmas robbanás pusztított. Tizenötven meghaltak, nyolcan pedig megsebesültek

Nehéz feladat előtt állottak a dortmundi tűzoltók, amikor egy benzolkinyerő berendezésben a nagy nyomású gázvezeték felszakadt és a kiömlő gáz meggyulladt

Százötven tűzoltó oltotta a Hagen-i kórház tüzet. Közülük többen égési sérüléseket szenvedtek

Jól sikerültek az ez évi járási tűzoltások. 1027-tel nőtt a benevezett rajok száma, ami a tavalyiaknál jobb versenyt eredményezett

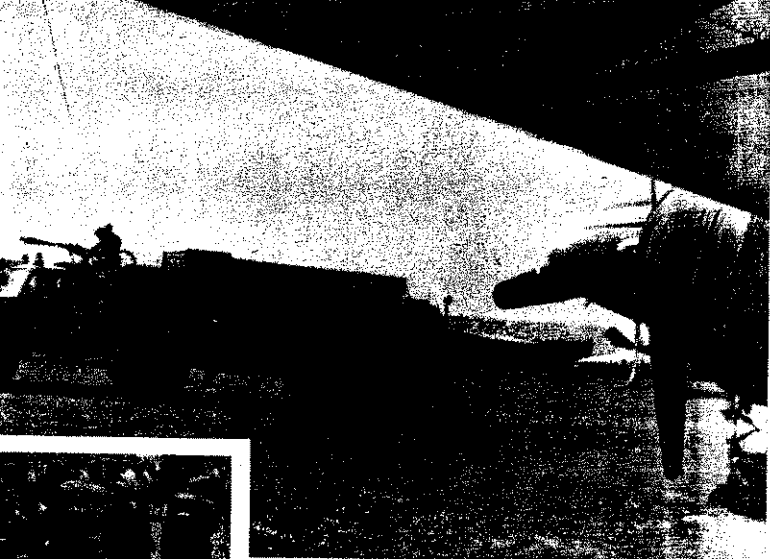
Magyar tűzoltóköldötségek jártak Finnországban. —Pori körzet ifjúsági tűzoltóversenyén

Sokat fejlődtek ez évben a magyar tűzoltók — többek között a Pori körzet ifjúsági tűzoltói

Ismét néhány új, különleges szerrel gyarapodott szerállományunk

Elkészült az új, gyorsjáratú, hatásos vizágyúkkal felszerelt tüzoltóhajó is

múlt évvel szemben mindenütt a korábbi

ség tagjai a Turku n vettek részt

A Ruggyantaárugyárban — az országban először — ez év tavaszán megalakultak az önkéntes tüzoltóbrigádok. A gumigyáriak példája nem maradt hatástalanul, s már néhány üzemben hozzákezdtek hasonló szervezeti formák kialakításához

Sok siker fűződött röplabdásaink ez évi versenyszepléséhez. A BM-röplabdabajnokság országos döntőjén csapatunk a második helyen végzett

Az év egyik legnagyobb és leglátványosabb tüze a nagyhegyesi gázkitörés volt

tüzoltóságok is. Ezt bizonyítálszervezett iparági vetél-nyei

Hogy így vagy úgy, azt a parancsnoknak el kellett volna döntenie

Egységeink közül eddig kétségtelenül, a Komárom megyeiek áldozták a legtöbbet. Laktányiák szépítéséért, és az sem vitás, hogy a tanulásban meg a patronáló munkában is derekasan helytállnak. Szinte mindegyik alegységen magasra szökött a tanulási láz görbéje: néhány éven belül előreláthatóan számos fiatal beosztott szerzi meg az érettségi bizonyítványt, de a jelek szerint az idősebbek sem akarnak lemaradni mögöttük. Ami pedig a területi munkájukat illeti, elmondhatjuk, hogy vitathatatlanul nagy részük van a községi területek munkájának fellendítésében.

Mindez felettébb dicséretes, sőt kövételre méltó. Azt azonban már egyáltalán nem helyeselhetjük, hogy a kulturált környezetre és a nagyobb műveltségre valló igényük a szolgálati feladatok ellátásában néha-néha szinte megdöbbentő „igénytelenséggel” párosul. Más szóval: nemcsak a laktányiák körül viruló rózsáknak vannak igencsak szúrós tövisei. Nem titkoljuk hát, hogy ez alkalommal éppen azt a „töviskoszorút” kívánjuk átnyújtani olvasóinknak, amelyet a megyében tett látogatásunk alkalmával kötöttünk. Természetesen, korántsem azzal a szándékkal tesszük ezt, hogy bárkit is „megszúrjunk”, hanem azért, hogy néhány hónap múlva valóban zavartalanul gyönyörködhesünk az itteniek igen takaros laktányáiban...

„Egyet-kettőt szerelünk...”

Bizony eléggé vegyes hatást kelt az udvaron felsorakozott egység... Körülbelül fele-fele arányban munkaruhában, illetve posztó egyenruhában várják a foglalkozás megkezdését. A dugólétra és a tömlők viszont annál katonásabb rendben sorakoznak — a vonulószer mellett... Hogy a felemás öltözködés és a felszerelések előzetes „kiszerelese” egyaránt sza-

Az a bizonyos

Akár az udvaron is megtarthatták volna...

A villámgyorsan megtartott őrségváltás után tantermi foglalkozás következett. Ezen előadás hangzott el a füstvédő eszközök használatáról. Az előadásról nincs különösebb észrevételünk, legfeljebb azt tartjuk különösnek, hogy nem illusztrálták szemléltető eszközzel, jóllehet ilyen bőségesen van az alosztályon.

Néhány perccel fél 11 előtt az egység begyakorló gyakorlatra vonult ki a közeli szénleparlóba. Itt azzal a hírrrel fogadtak bennünket, hogy reggel fél 9-kor türelmetlenül várták őket az alosztályhoz tartozó órs kivezényelt beosztottai. S ez érthető is, hiszen senki sem tudatta velük, hogy a gyakorlat időpontját még őrségváltás előtt megváltoztatták...

Így azután leaptad létszámmal és meglehetősen csökkent igyekezettel került sor a gyakorlat végrehajtására. Az őrség parancsnoka, az ilyenkor pedig kötelező helyismereti foglalkozás megtartását egyszerűen szűkségtelennek tartotta. De az is kiderült, hogy annak idején egy helyszínrajzból készült fel a foglalkozásra, s ezért meglepetéssel tapasztalta, hogy a helyszín időközben kissé megváltozott.

De ha már ilyen szépen együtt van a két fecskendő, miért lenne szükség bővebb magyarázatra?... Hát nem egyszerűbb rámutatni az egyik pakuratórtályra és elrendelni, hogy a két szerről szereljenek egy hab- és két hűtősugarat?... Szó se róla, ez is megoldás... Mint ahogy a szerelés közben elkövetett szabálytalanságokat is lehet csendesen is szemlélni...

Ilyen szabálytalanság több is adódott, mi azonban jellemzésül csupán kettőt említünk meg. Az egyikhez nem szükség bővebb magyarázat, a fényképen is látható, hogy miként festett az alapvezeték. S ez nem is csoda, hiszen a beosztottak csak úgy vaktában gurították ki egymás után a tekerestömlőket...

A habfolyató beemelése kényes művelet, s jórészt ennek a sikerén múlik az oltás eredményessége. Ez azonban ezen az egységen nem okoz különösebb gondot, mivel itt — úgy látszik — olyan csodálatos habfolyatók vannak, amelyek oltóhab nélkül is képesek a tűz eloltására. Vagy talán nem ez a helyzet, és csupán azt gyakorolgtatják „be” az itteniek, hogy a habképző anyagot és a merev tömlőt jóval a szerelvény üzembe helyezése után kell a megjelölt helyre szállítani? Bármennyire különösnek hangzik is, egyes itteniek szerint a vonatkozó szabályzat ezt így rendeli... Pedig nem így van, s erről maguknak az érdekelteknek sem ártana meggyőződniük. Mindenesetre nekik sem ajánljuk, hogy ezzel a módszerrel kísérleljék meg egy égő tartály eloltását...

2 szer, 12 tűzoltó, 2 sugár...

S most néhány szót arról, miképpen készítik elő az ilyen és az ehhez hasonló begyakorló és ellenőrző gyakorlatokat. Ezt azért tartjuk szükségesnek, mert, sajnos, a tervezés gyakran még gyengébb, mint a kivitelezés. Egyik-másik taktikai

bálytalan, az — a jelek szerint — cseppet sem nyugtalanítja a gyakorlat vezetőjét. „Egyet-kettőt szerelünk, aztán ezt is letudjuk” — gondolhatja; mivel a támadási parancs kiadásakor még a táplálás módját is szükségtelennek tartja meghatározni. Meg kell hagyni, a beosztottak dicséretes gyorsasággal, ám annál nagyobb felületességgel kezdenek hozzá a parancs végrehajtásához. A szívótömlőre például éppen hogy „rápasszintják” a kútkötelet, és — mit sem törődve a vonatkozó utasításokkal — az I/1-es, sőt a II/1-es is kézben viszi ki a sugárcsővet...

De miért is ne így szereletek volna, amikor a rajparancsnoknak nem volt elene semmi kifogása... Legalábbis nem tett erre utaló megjegyzést, hanem néhány perc múlva egyszerűen visszaszereltetett. Hogy mit ér az ilyen felületesen és ráadásul szabálytalanul végzett gyakorlat? — úgy gondoljuk, ez a kérdés egyben felelet is!

Egy villámgyors őrségváltás

A szomszédos alosztályra éppen őrségváltáskor toppantunk be. Már az első pillanatban meggyőződhetünk arról, hogy itt is „divat” a vegyes öltözködés. Sőt, az e tekintetben számításba jehető lehetőségeket még az előbb említett alosztálynál is jobban „kimerítették”. Egyik-másik lépő beosztottnak pl. annyira sietős volt a dolga, hogy szerelőkabátban, de kamgárn pantallóban és félcipőben várta az olyannyira áhított „aktus” megkezdését. Ez hamarosan meg is történt... A parancsnok elvtárs két-három mondatos eligazítást tartott, majd szinte viharos gyorsasággal átadták, illetve átvették a szereket és a felszereléseket.

Mondanunk sem kell, ez a nagy sietség egyáltalán nem volt indokolt. Az állítólag rendben átvett felszerelések között ugyanis — többek között — két, felismerhetetlen színűre piszkolódott mentőkötélet is felfedezhetünk. Hogy az ilyen kötelek milyen súlyos balesetet okozhatnak, az — a jelek szerint — cseppet sem háborgatta a két őrség lelkiismeretét. Pedig hát ilyen hanyagságból, sajnos, már ebben a megyében is történt súlyos baleset. Lám-lám, az intő példák ellenére mégis akadnak olyanok, akik megdöbbentő könnyelműséggel kockáztatják a maguk és elvtársaik életét, testi épségét!... S minthogy emellett néhány kulcsot és sugárcsővet alaposan berozsdásodott állapotban találtunk, aligha kétséges, hogy ezen az alosztályon más alkalomkor sem valami alapos az őrségváltás...

Hány hibapontot kapna ezért egy önkéntes raj?...

Sugárcső a kézben, de akkor mire való a heveder?

láncszem ...

terv elolvasása mindenestre vitathatatlanul erről árulkodik.

S ez ugyancsak nem véletlen, hiszen az ilyen tervek készítői aligha ismerhetik alaposan a Tűzoltás Szabályzatát, jóllehet kivétel nélküli eredményes vizsgáttettek belőle. Mi mással lenne magyarázható, hogy egyikük-másikuk még a feltételeket és a megoldásokat is összecseréli. Ilyesfajta feltételeket olvashatunk például: „A parancsnok és az I/1-es felderítésre indul”, vagy „A parancsnok utasítást ad a sugárzásra”. De rendszerint a valódi megoldások sem különbek, hiszen a feltételezés szerint akár látható a tűz, akár nem, „a parancsnok elrendeli a tűzoltás előkészítésének II. fokozatát”. És az sem valami szívderítő, hogy erre felé „a tartályok tűzét lefektetik”, a táplálás helyett pedig következetesen „vízszerzésről” írnak, illetve beszélnek, és csak ötödik vagy hatodik intézkedésként rendelik el a visszajelzést.

De minék is folytassuk, hiszen már ebből is kitűnik, hogy milyen összecsapóttak és igénytelenek ezek a taktikai tervek. Jönéhányukban durva helyesírási hibák is éktelenkednek, de ami még ennél is fájóbb: újszólván valamennyi szerzőjének nem kellő szakmai képzettségéről, sőt vajmi nehezen követhető gondolatmenetéről tanúskodik.

Ugy tűnik, mintha az ilyesfajta tervekkel való bíbelődést az illetők valamiféle szükséges rossznak tekintnék. Ez azonban még akkor is rendkívül indokolatlan magatartás lenne, ha amúgy egyébként teljesen hibátlanul avatkoznának bele az igazi tűzek eloltásába. Pedig — mondjuk meg őszintén — korántsem ez jellemzi az itteniek munkáját, úgyhogy éppenséggel lenne mit gyakorolgatniuk. Igen ám, csak hogy az olyan feltételezés — mint például az, hogy két fecskendő 12 főnyi légénységével mindössze két sugarat szerelhetnek — aligha tekinthető komoly gyakorlatozásnak.

„Nem volt időm ...”

Amikor mindezeket felvetettük az érdekeltek vezetőknél, arra hívatkoztak, hogy egyszerűen nem volt idejük a tervek átnevezésére. Ez, ha nem is elfogadható, azért talán elképzelhető. Joggal kérdezzük viszont, hogy akkor miért írták alá ezeket a sebtében összetakolt írományokat? S úgy gondoljuk, hogy ezzel némileg arra is fény derül, miért történhet annyi lazaság a szolgálat ellátásában.

Aligha járunk ugyanis messze az igazságtól, amikor azt állítjuk, hogy a bajok gyökere a kellő ellenőrzés hiányában keresendő. Csakis így fordulhatott elő például az egyik alosztályon, hogy taktikai

gyakorlat helyett kazánokat javítottak. Félreértés ne essék: korántsem a kazánjavítást, hanem a kapcsolatos szolgálati iratok megtévesztő adatait kifogásoljuk — méghozzá teljes joggal, hiszen semmilyen más feladat nem mehet a kiképzési munka rovására. Vagy ha erre multhatatlanul szükség volt, gondoskodni kellett volna az elmulasztottak pótlásáról.

Ugyanitt és két másik egységben is tapasztaltuk, hogy még a pontosan megadott tematika tanulmányozására sem fordítanak elég gondot az őrségparancsnokok. Ezért telt el azután nyolc óra idő a kis mennyiségű, tepsiben meggyújtott benzín oltogatásával és más jelentéktelen foglalatossággal, ahelyett, hogy az elő-

Amihez nem kell kommentár ...

írás szerint a különféle fecskendők felhasználásának módjáról tartottak volna foglalkozást.

Az a bizonyos láncszem ...

Persze, más dolog bizonyos hibákat feltárni, és megint más intézkedni azok kijavításáról. Az egyikhez ugyanis néhány nap is elegendő, a másikhoz viszont gyakran néhány hónapra van szükség. Egy valamiben azonban igen gyakori az azonosság: a bíráló és a megbírált egyaránt úgy véli, hogy igaza van. Ezt azért tartjuk szükségesnek megemlíteni, mert

Sajnos, nemcsak egyetlen alosztályon dívat a vegyes öltözködés

lehet, hogy a Komárom megyeiek egészen másként látják ezeket a hibákat, mint ahogyan mi azokat felvetettük. Ennek ellenére a tények tények maradnak, és aligha valószínű, hogy ilyen sok negatív jelenség között ne lenne meg a nagyon is szoros összefüggés. Éppen ezért nem fogadhattuk el egyes illetékeseknek azt a magyarázatát, hogy jelenlegi elfoglaltságuk következtében — no, meg alárendeltjeik nem mindenkor kellő rátermettsége miatt — ilyen komoly hiányosságok óhatatlanul előfordulhatnak.

Úgy gondoljuk, de egyben reméljük is: hamarosan maguk is belátják álláspontjuk tarthatatlanságát. Hiszen mi korántsem azt vitattuk, hogy van-e vagy nincs ezernyi más, ugyancsak fontos feladatuk. Mint ahogy abban is van valami igazság, hogy meglelt embereket már csak nehezen lehet bizonyos negatív tulajdonságokról leszoktatni.

Nem tudjuk, volt-e már olyan megbeszélés a megyében, amelyen az a kérdés is szerepelt, miképpen lehetne a valóban sok és nem könnyű feladatot ésszerűbben végrehajtani. Ha nem, úgy a közeljövőben akár ilyen, akár olyan formában, de feltétlenül napirendre kellene tűzni ezt a problémát! Már csak azért is, mert semmilyen más tennivaló nem szoríthatja háttérbe a feladatok legfőbbikét: az emberek nevelését.

Cikkünkben ezúttal szándékosan hagytuk ki a neveket, S ezt nemcsak azért tettük, mert nem akarunk személyeskedni. Lényegében azért határoztunk így, mert a helyek és a nevek csak másodlagosak, viszont az országsgazerte tapasztalható hiányosságok igencsak elsődlegesek. Hogy ez utóbbiakat miként lehet megszüntetni, azt természetesen az érdekelteknek kell eldönteniük. De feltétlenül változtatni kell az eddigi gyakorlaton, mert a kiképzés hiányosságai, sajnos, rendszerint visszaut- nek. Éppen ezért kell mindenütt végre komolyan hozzálátni a lemaradás behozásához, mivel jelenleg ez lenne az a bizonyos láncszem, amely — a sokrétű tennivalók láncolatából kiemelve — biztosítaná munkánkban az olyannyira kívánatos minőségi javulást.

— gádor —

Bizony, ezt nem így kellett volna begyakorolni

Ez sem volt valami szívderítő látvány

A gyár tűzrendészeti előadója jól ismeri a határozat előírásait s a kapcsolatos problémákat

Egy TŰZRENDESZETI HATÁROZAT NYOMÁBAN

A közelmúltban a Budapesti Kartonlemezgyárban jártunk. Körülnéztünk néhány tűzveszélyesebb üzemen részben — mellék- és segédépületben —, s kezünkben a Tűzrendészeti Határozattal, ellenőriztük annak végrehajtását. Szerzett tapasztalataink meglehetősen vegyesek, bár többségükben inkább kedvezőek. A gyár vezetősége általában törődik a határozattal, igyekszik végrehajtani — és végrehajtatni — annak előírásait. Ez évben pl. már több — nagyobb munkával és költségkihatással járó előírás (vízes betonhordók beszerzése, tetőszerkezetek lángmentesítése, falépcsők kicserélése, elektromos szerelések stb.) végrehajtottak, emellett szorgalmazták az „egyszerűbb” előírások (tisztaság, közlekedési utak stb.) betartását is. Az igyekezet ellenére azonban még mindig fordulnak elő mulasztások, s adódnak olyan problémák, amelyek gátolják a valóban kifogástalan tűzrendészeti helyzet kialakítását.

Most jobbra ezekkel a negatív jelenségekkel foglalkozunk — elsősorban okulás és tanulás céljából.

A zárt olajraktár és a nyílt hordós tároló — érthetően — a gyár legtűzveszélyesebb részei közé tartozik. Mindkettő könnyen áttekinthető; elegendő egy-két kutató pillantás, s máris szembe tűnik néhány figyelemre méltó „apróság”. Az olajraktár előtti homokos edénynek pl. hiányzik a fedele. Veri az eső — s majd jön a fagy is —, és a homok összeáll. Ember legyen a talpán, aki abból — adott esetben — könnyen és gyorsan oltásra alkalmas, ömlesztható, száraz homokot lapátol... Ott van az egyébként feltűnő tilalmi tábla is, bár most alig látható. Egy faliújságszerű tábla takarja el, éppen azok elől, akiknek szánták. Pedig ez utóbbit máhova is tehetnék volna... S azután — ezt már viszont a raktárban láttuk — előkerült egy közön-

séges, a háztartásokban is használatos, az emlékezetünk szerint alumínium kanna, tele benzollal. Állítólag a laboratóriumból hozták ide. Hogy miért? — nem tudják. Mindenesetre nagy könnyelműség volt!...

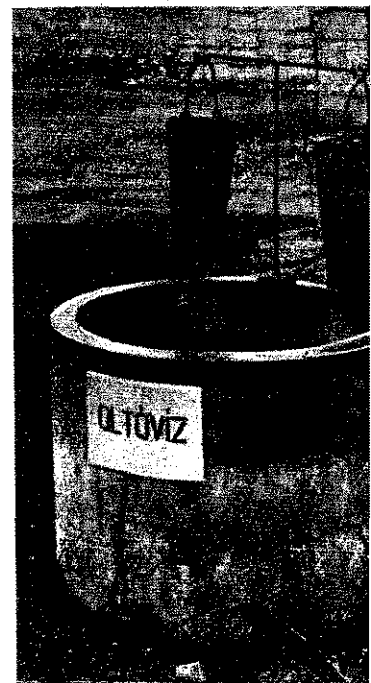
A hordós tárolónál viszonylag rend uralkodik. A hordók szabályosan, anyagnemenkénti csoportosításban sorakoznak egymás mellett. Csak — ellentétben a határozat 143-as pontjával — éppen a hordók tartalmát jelző felirat hiányzik helyenként. Az ember azután törheti a fejét, hogy vajon melyikben mi rejlik, s egy adott tűz esetén hová is nyúljon először...

A készáru-raktár az első pillantásra kedvező benyomást kelt: szabályosan tárolt kartonlemezek sorakoznak s közöttük az előírt közlekedési utak — valamennyi szabadon hagyva. A tűzvédelmi felszerelések is a helyükön vannak, csak éppen... És itt a bökkendő! Az egyik — falra függesztett — vízzel oltó kézi tűzoltókészüléket pl. annyira körülrakták anyaggal, hogy szinte hozzáférhetetlen. Valamivel arrébb — egy másik teremben — közvetlenül az átjárónál egy vízvesz hordó áll — üresen. Hogy hová lett a víz —, nem tudni. Állítólag lyukas a hordó, és kifolyt, de az is lehetséges, hogy úgy apránként elhordogatták belőle... Felelős, persze, egy sem akad. A megkérdezett raktári munkások csak a vállukat vonogatják: ismerik ugyan az idevontakozó előírásokat, de hát... És sajnos, ebből a „de hát”-ból — s ahogyan azt mondták — sok mindenre következtethetünk...

A gyár területén tilos a dohányzás. Ezt jól olvasható, szembetűnő helyen kifüggesztett tilalmi táblák és feliratok jelzik. A dohányosok külön erre a célra kijelölt „Dohányzó”-ban hódolhatnak szenvedélyüknek. Nyilvánvalóan indokolt a szigorúság, csak éppen az nem helyén való, hogy a dohányosok között sokan könnyelműen és felelőtlenül semmibe veszik ezeket az előírásokat. Az egyik raktárban pl. — a tilalom ellenére — eldobott, eltaposott cigarettavégeket találtunk. Gazdájuk — természetesen, — nem akad. „En nem dohányzom” — mond-

ja az egyik, a másik pedig valójában bizonygatja, hogy más cigarettát szív, de azt is csak a dohányzóban... Hogy ki a tettes? — nem tudni. Annyi azonban bizonyos, hogy valamilyen módon felelősek, ha másért nem is, de az ilyen könnyelmű magatartások elnézéséért...

Igen elgondolkoztató, hogy a tűzrendészeti szabálytalanságok zömét az ilyen (a dohányzási

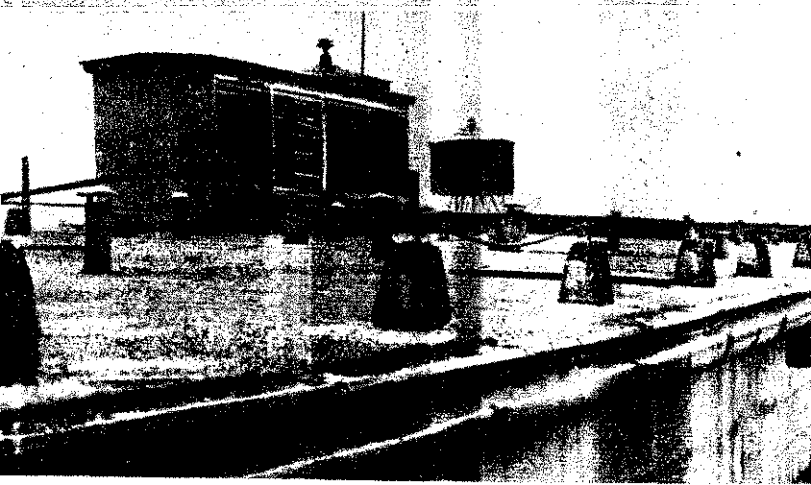

Ez a megoldás kétségkívül rendszeretetre való

tilalom megszegése, a tűzvédelmi felszerelések elhanyagolása stb.) s ehhez hasonló, ember hanyagsággal és nemtörődőséggel magyarázható mulasztások képezik. Mit lehetne — é kellene — itt tenni? Mindenekelőtt a jelenleginél sokkal intenzívebb tűzrendészeti felvilágosító munkára s az úgynevezett középvezetők, a műhely és raktárfőnökök szigorára lenne szükség. S ha ez nem vezet eredményre, a törvény szigorával — pl. szabálysértési eljárással — kell fellépni a tűzrendészeti jogszabályokba ütköző magatartások és mulasztások elkövetőivel szemben.

A gépkocsijavító műhelyben úgy-ahogy, rend van. Ami leginkább kifogásolható, az az eredetien, de annál meggondolatlanabban kivitelezett elektromos bekötés. Még nézni is rossz, ahogyan a fali konnektor és az egyik vezeték villás dugójának a csatlakozását meg-

A szárító felületét nemrégiben alakították át a tűzrendészeti követelményeknek megfelelően

oldották... Az egészben azonban nem is annyira ez a legelgondolkoztatóbb. Sokkal inkább az, hogy bár az elektromos berendezést csak nemrégiben korszerűsítették, mégis ilyen szarvas hibával, kényszermegoldással találkozhatunk.

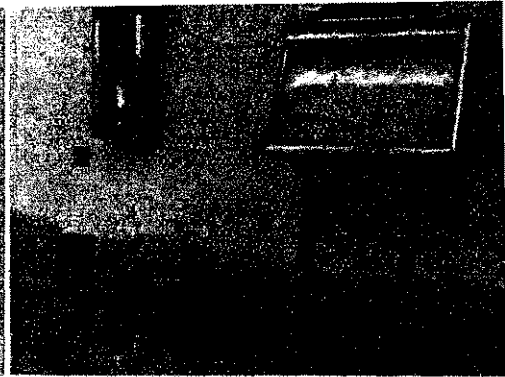
De másutt is akad még néhány elavult vezetérendszer. Tény azonban, hogy az elektromos vezetékek korszerűsítése, szabványszerinti átszerelése folyamatban van, s ma már ott tartanak, hogy a helyiségek 75%-ában szabványos, minden igényt kielégítő elektromos kivitelezések találhatók.

Az egyik munkahelyen éppen hegesztenek. Kérjük az engedélyt — nincsen! „Ez nem tűzveszélyes hely, s az ilyen mun-

pontja képzéséhez köti a hegesztőtevékenységet. Ez az előírás még nem érvényesül teljes egészében, mivel a gyár nyolc hegesztője közül három még nem rendelkezik hegesztői képzéssel. Mindenesetre biztató, hogy a gyárvezetés nem feledkezett meg a dolgról, s már korábban intézkedett az érdekeltek „beiskoláztatására”...

Az instruktori szolgálat kivonása óta — érthetően — különösen megnövekedett a tűzrendészet helyi társadalmi aktíváinak felelőssége és munkája. Ez a felismerés — legalábbis szavakban — már több ízben (így pl. az augusztus 16-i tűzrendészeti bizottsági értekezleten is) kifejezésre jutott az érdekeltek részéről, tettek-

Ex már viszont szabálytalan: A humokos edény fedele hiányzik, a tűfalmitáblát pedig egy gazdátlan faliújságtábla takarja el szem elől

kenység is: a bizottsági tagok (többségükben felelős vezetők!) mindennapi munkájuk során, bizony, még mindig keveset tesznek — agítálnak vagy éppen követelnek — a különböző előírások s általában a tűzrendészeti fegyelem érvényesítése érdekében. Ez az értékelés egyébként többé-kevésbé az üzemszervekben megbízott tűzfelelősök többségének tevékenységére is vonatkozik...

Feltehetően hasonló a helyzet az önkénteseknél is. Bár velük nem beszélünk, a tűzoltószertárban talált állapot (rendetlenség, ápolatlan kismotorfecske stb.) azonban sok mindenre következtetni enged. Remélhetőleg a nemrégiben beiktatott új önkéntes parancsnok keményebben kezbe veszi majd az ügyeket, s ennek nyomán irányításával hamarosan kedvező fordulat következik ilyen vonatkozásban is...

Mindenütt, de ebben a gyárban különösen indokolt a tűzrendészet társadalmi erőinek intenzív nevelőmunkája. Az a körülmény ugyanis, hogy a gyárban viszonylag nagy a munkaerővándorlás, tűzrendészeti vonatkozásban is erősen érezteti hatását. Érthetően kevesebb a fegyelmezett, s a körülményeket és a tűzrendészeti viszonyokat jól ismerő dolgozó. Bár a munka felvételekor kiképzésben részesülnek, azonban — pontosan a gyakori vándorlás következtében — korántsem ver gyökeret bennük a tűzrendészeti szabályok maradéktalan tisztelete. Ez részben magyarázható, de egyáltalán nem megnyugtató! Jóval igényesebb nevelőmunkával bizonyára kiküszöbölhető vagy legalábbis enyhíthető a mostani állapot...

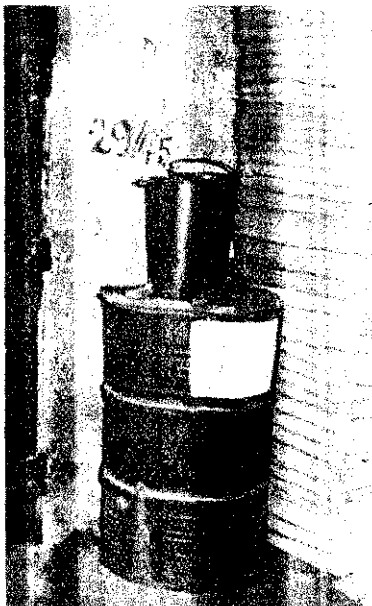
Néhány szó még a határozatról! A júniusban felújított határozat kétszáznál több előírást tartalmaz. A határozati pon-

tok zöme különösebb költségkihatással nem járó, illetve költségvetésből biztosítható rendelkezés. Mindössze 4—5 olyan előírás van, amely jellegéből s költségkihatásából kifolyólag nagyobb beruházást igényel. Maga a határozat formailag és tartalmilag általában megfelel a követelményeknek. Szerkesztője igyekezett becsületes munkát végezni, ennek ellenére mégis becsúsztott néhány — jobbra figyelmetlenségből adódó — hiba. Tekintve azonban, hogy a fellebbezés nyomán eszközölt II. fokú állásfoglalás mindezeket már kiküszöbölte, most nem foglalkozunk velük. Anynyit azonban mégis megjegyezzük, hogy a jövőben még aprólékosabb gondossággal kell eljárni az illetékeseknek a határozatok szerkesztésénél...

— balázs —

Aminek nem szabadna megtörténnie: Egy eltörlesztött vízzelöltő s egy vízhordó — üresen...

kához nem kell engedély” — bizonygatják. Valóban, a hely és környezete nem tűzveszélyes, az azonban mégsincs rendjén, hogy a napi hegesztési programról — a kialakult gyakorlatnak megfelelően — nem tájékoztatták a hegesztési engedélyek elbírálásával és kiadásával megbízott tűzrendészeti előadót. Ilyen s ehhez hasonló „apró” mulasztások — sajnos — máskor is előfordulnak, nem is annyira a gyári hegesztők, mint inkább a külső vállalatok dolgozói részéről...

S még egy gondolat a hegesztéssel kapcsolatban! A tűzrendészeti határozat 76-os

ben azonban még mindig nem mindenütt és mindenkor nyilvánult — s nyilvánul — meg. Értésülésünk — s részben tapasztalatunk — szerint a tűzrendészeti bizottság pl. korántsem áll hivatása magaslatán. Bár a tagok száma több, mint azt a határozat vonatkozó pontja előírja, a bizottsági munka több tekintetben mégsem felel meg a kívánt követelményeknek. Helytelen például, hogy bár a negyedévenkénti üléseket többé-kevésbé rendszeresen megtartják, emellett azonban mellőzik az azt megelőző tűzrendészeti bejárásokat. Hiányzik munkájukból az öntevé-

A szertárbeli állapotokhoz — úgy véljük — nem kell kommentár

LÁTTUK - hallottuk - tapasztaltuk

Valóban nem olyan?

Huszonnyolc dicséret és előléptetés ellenében mindössze négy fenyegetést szabtak ki az idén az egyik dunántúli alosztályunkon. Szó se róla, hízelgő adat ez, mivel a beosztottaknak közel fele részestült elismerésben, s csupán minden tizenhatodik tűzoltót kellett megfenyíteni.

Érthető érdeklődéssel nézegettük tehát az alosztály értékezeiteiről készült jegyzőkönyveket, hiszen úgy gondoltuk, hogy azok még több fényt derítenek az 'egység' - szerintünk egyébként cseppet sem kiváló - munkájára.

Hogy a dicséretnek magas száma arányban állott-e az elvtársak tényleges igyekezetével, azt, sajnos, nem tudtuk kideríteni... Tegyük fel mindenesetre, hogy valóban a szorgalmas munkát méltányolták, és nem csak azért jutalmazták, mert volt rá elegendő „pénzügyi fedezet”!

A fegyelemsértések számát illetően azonban ellentéleményünk van. Mert - bár az adminisztratív intézkedéseket magunk is csak végső eszköznek tekintjük - aligha hinnénk, hogy a következő fegyelemsértést valóban szükségtelen volt megtorolni:

Az egyik őrségváltás alkalmával a szabadnapra távozók egyike éppen motorkerékpárjának szerelésével volt elfoglalva, méghozzá annyira, hogy elfeledkezett a szerek, felszerelések átadásával kapcsolatos szolgálati kötelességének teljesítéséről... S bár ez is nyilvánvaló fegyelemsértés volt, a java csak ezután következett: az illető ugyanis, - amikor kérdőre vonták - a jegyzőkönyv szavalt idezve: „meltatlankodott”... „Miért nem fenyegette meg?” - kérdeztük az alosztályparancsnoktól. „Úgy gondoltam, elég lesz, ha megbírálom - válaszolta nagy megrökönyödésünkre -, hiszen egyébként nem olyan fiú...”

Eddig a történet, amelynek egyik szereplője „nem olyan fiú”. Lehet, hogy ez így is van. Mégis joggal bírágat bennünket a kérdés: Vajon miként szolgálja az ilyen eljárás a fegyelmi helyzet megszilárdítását? Hiszen ezek szerint az is megeshet, hogy a fegyelmezetlenkedőnek semmitől sem kell tartania - elvégre a parancsnoka sem „olyan fiú”...
Lehetséges, hogy ez lenne a magyarázata annak, hogy olykor már nehezen jövöhetőek követik a kisebb súlyú cselekményeket? Legáltalában akkor, ha olyan a parancsnok, mint amilyenek renitenskedő beosztottja olykor, sajnos, joggal elképzel...

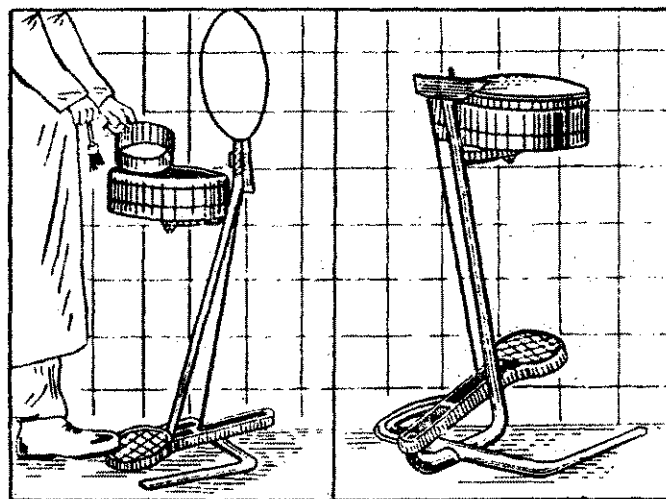
Egyszerű és biztonságos

Gyakori tűzkezelkezési ok a garázsokban, hogy a gépkocsialkatrészek tisztítása alkalmával a dolgozók hanyagul bánnak a benzinnel és más könnyen gyúló anyagokkal.

Egy idő óta a Német Demokratikus Köztársaságban speciális berendezések alkalmazásával igyekeznek kiküszöbölni az ilyen tüzesetek keletkezésének lehetőségét.

Az alkatrészek tisztítása olyan fémedényben történik, amely erős alapzatú állványra van felfüggesztve. Az edény fedele egy rugóval kapcsolódik az alapzaton elhelyezett pedálhoz. Amikor a munkás lenyomja a pedált, az edény fedele felemelkedik. Ha viszont a pedált elengedi, a fedél visszaesik, és az edényt szorosan lezárja.

Előnye a módszernek, hogy az éghető folyadékok gázai csak kis mennyiségben jutnak a helyiségbe, s ha esetleg robbanás történne, a jól záró fedél - a levegő odaáramlásának meakadályozásával - megszünteti az égést.

A cél: 100 000 kilométer

Kereken 85 000 kilométert futott eddig javítás és szelepcsizolás nélkül a Komárom megyei alosztályparancsnokság „Moszkvics” gyártmányú személgépkocsija. S ami szintén figyelemreméltó eredmény: csak a napokban került sor má-

sodszor a kerékabroncsok kicserélésére.

Molnár János tőrm. és Vácza János szkv. a kocsí vezetői elmondották, hogy szép teljesítményüknek nincs különösebb „titka”. A sikert mindössze annak tulajdonítják, hogy mindenkor az utasításoknak megfelelően gondoskodnak a gépkocsi karbantartásáról. Reggelenként pl. a kézi indítókaral segítik elő, hogy az ún. „hidreg” indítás ne jelentsen nagyobb megterhelést a motor számára.

A két fiatal gépkocsiveető reméli, hogy a következő 15 000 kilométert is sikerül javítás nélkül megtenniük, mivel ebben az esetben kettős ünnepet ülhethének. Kereken 15 000 kilométert kell ugyanis megtenniük ahhoz is, hogy a 200 000 km-es balesetmentes vezetés normáját teljesítsék.

APRÓSÁGOK

Aki azt hiszi, hogy az ellenőrzés mindent megold, az maga is fokozott ellenőrzésre szorul.

Az adminisztráció és a hírány egy valamiben hasonlatos: egyikben sem ajánlatos címe-rülni.

A kisregény terjedelmével vetekedő tűzrendészeti határozat csak arra jó, hogy a végrehajtásra kötelezett nehezebben hámozza ki belőle a lényegest.

Az idejében alkalmazott vödör víz sokszor többet ér, min a későn riasztott tartályos gépjárműfecskendők oltóvíz-készlete együttvéve.

Gyertyával nézte meg, van-e benzin a motorkerékpár üzemanyag-tartályában. A tűzvizsgálat megállapította, hogy még volt benne...

A tűzoltónak nem hitte el, hogy a hegesztésnél keletkező szikra tüzet okozhat. - A bírósági tárgyaláson már nem kértelkedett benne...

A segítség nem azt jelent, hogy mások helyett végezzék el a munkát.

Szereléskor stopperórára tüzesetnél viszont forintösszegetben mérik az egység munkáját és felkészültségét.

Érdemes volt

megyeszerte közös ankétokat rendezni az Állami Biztosító megyei igazgatóságának és a Komárom megyei Tűzrendészeti Osztályparancsnokságnak. Ezt bizonyította a Kisbéren is várakozáson felüli sikert aratott rendezvény, amelyen szinte teljes számban megjelentek a környező községek termelőszövetkezeteinek elnökei, főkönyvelői és agronómusai.

Érdekes vitaindító előadásokkal kezdődött a program, majd sor került néhány biztosítási és tűzvédelmi propaganda-film vetítésére. Ezután szomszólalás hangzott el mindkét terület problémáiról.

Igen tanulságos volt, hogy egyes szövetkezeti vezetők - saját bevallásuk szerint - mindeddig nem tudták, hogy voltaképpen mit ír elő számukra az I. fokú hatóság tűzrendészeti határozata. Az osztályparancsnokhelyettes hozzászólásában - igen helyesen - konkrét példákkal világított rá arra, hogy a szövetkezetek tűzrendészeti helyzete renddel, tisztasággal, valamint a magatartási szabályok betartásával lényegesen megszilárdítható.

Komárom megyében egyébként évek óta igen szoros a biztosító vállalat és a tűzrendészeti hatóság kapcsolata. A két szerv vezetői - valóban egymást támogatva igyekeznek a lényegében közös ügyet szolgálni.

A nyilvánvaló baklövés „miért”-jét csak magyarázni lehet, de megmagyarázni nem.

Ha többen magyaráznak meg valamit, előfordul, hogy a végén csak arra emlékszik az ember, hogy hányan beszéltek ugyanarról a témáról.

A tűzoltási gyakorlat során elkövetett hibák még korrigálhatók, a való életben azonban egyetlen téves intézkedés is helyrehozhatatlan lehet.

Egyik-másik nagygyakorlatnál nem csak a szemlélődők számára érthetetlen egyesek ide-oda futkosása, hanem néha a futkosók maguk sem tudják, hogy tulajdonképpen miért is szaladgálnak...

Kérdezni mindig könnyebb, mint a feltett kérdésre válaszolni. Talán ezzel magyarázható, hogy a legtöbb ember először kérdéssel próbálkozik kitérni a határozott válasz elől.

—b—

Ács községben

épül az ország legkorszerűbb községi tűzoltószertára. A tanácsi szervek háromnegyed millió forintot meghaladó beruházást fordítanak az új létesítményre, a helyi testület tagjai pedig közel százezer forintos társadalmi munkával segítik a munkálatokat.

A pompás épület földszinti részén kétszerállásos szertárat, gépjárműfecskendő befogadására alkalmas garázst, valamint őrszobát és raktárhelyiséget létesítenek. Az emeleti részen pedig a testület kultúrterme, olvasó- és játékszobája, illetve irodahelyisége kerül elhelyezésre.

Farkas József elvtárs, általános iskolai tanár, a testület titkára elmondta, hogy hamarosan megkezdik az új tűzoltóotthon rendezvényei programjának összeállítását. Az a céljuk ugyanis, hogy a testületi tagság és hozzátartozói, valamint az érdeklődő közönség művelődési és szórakozási igényeit egyaránt kielégíthessék.

Eppen ezért érdekes tudományos és tűzrendészeti előadásokat is rendeznek majd az új épületben, de — természetesen — a szórakozni vágyó fiatalokról sem feledkeznek meg. A tervek szerint könyvtár, televíziókészülék, valamint különféle játékfelszerelések gazdagítják majd az új tűzoltóotthon felszerelését.

A maga nemében eddig egyedülálló létesítményt előreláthatólag néhány héten belül felavatják. Ez alkalommal részletesen beszámolunk majd olvasóinknak arról, hogy milyen körülmények között jutottak az ácsi önkéntesek ehhez a nagyszerű otthonhoz. Ezúttal csak annyit, hogy az évek óta dédelgetett terv megvalósításában oroszánrésze van Krajcár György elvtársnak, a helyi tanács elnökének.

Kinek tesznek szívességet?...

Némelyik tanácsi és gazdasági vezetőből szinte úgy kell ki-préselni a tűzrendészeti kérdésekkel való foglalkozást, s egy-némelyikük, ha végre tesz is valamit az ügy érdekében, az amolyan szívességfélnék tűnik... Egyesek úgy csinálják ezt, mintha számukra kellemetlen szívességet kérnének, aminek teljesítése — adott esetben — kínos helyzetbe hozhatja őket valakik előtt.

Felesleges fáradozás lenne próbálkoznunk azzal, hogy az

ilyen helytelen és gyökeréig káros szemléletet bonckés alá vegyük. Eppen ezért inkább azt kérdezzük a sok ismert és ismeretlen címzettől: Vajon, gondolkodtak-e már azon, hogy amikor eleget tesznek az előírt rendelkezéseknek, ugyan kinek tesznek ezzel szívességet? Mert, hogy nem a tűzrendészeti szerveknek, az egyszer holtbiztos!... De egyébként is mióta és ki tekinti szívességnek a kötelező erejű feladatok végrehajtását?...

Ismerkedés az új szerekekkel

A közelmúltban néhány új, különleges tűzoltószerral gyarapodott Budapest szerállománya. Ezek ismerete — érthetően — rendkívül jelentős nemcsak a büszke „tulajdonosok”, de valamennyi egység szempontjából is. Eppen ezért csak helyeselhetjük az osztályparancsnokság kezdeményezését, amelynek értelmében a budapesti egységek összevont műszaki gyakorlatok keretében sajátítják el az új szerek működésével és taktikai alkalmazásával kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat.

A Tűzoltási Csoport irányította — egyenként három óras — gyakorlatok színhelye a Csepel ÁFOR új tölthállomása, s a részvevő rajok száma általában hét. A foglalkozás első része forgószínpadszerűen — két-két fecskendőkénti csoportosításban, 30—30 perces váltással — pereg; ekkor az új rohamszerrel, a habbal és a porral oltó gépjárművel, azok felszereléseivel, illetve alkalmazásaival (pl. habárbozszerelék) ismerkednek meg a résztvevők. A foglalkozás második része előkészítő, majd ellenőrző jellegű habroham-gyakorlatból áll; végrehajtása habárbozca és kihúzóslétrára szerelt habfolyató, valamint hűtősugarak alkalmazásával az előre meghatározott föld feletti tartályoknál történik.

A tapasztalatok szerint az összevont gyakorlatok jól beváltak, s már eddig is növelték a fővárosi egységek harcokésztségét és taktikai felkészültségét.

Az utóbbi időben meggyeszer-
e fellendült az önkéntes testü-
etek munkája. Szép példáit en-
ek a hajdúszoboszlóiak és a
bárándiak sikerei is.

Különösen a szoboszlóiak
redményeire vagyunk büszkék,
nivel náluk mindössze néhány
napja alakult csak meg a
estület. A vezetőség jó szerve-
ző munkát végzett, úgyhogy
na már a tagság nemcsak a
nagelöző és mentő tűzrendesze-
i feladatok végrehajtásában
eleskedik, hanem kulturális te-
vékenysége is igen figyelemre-
neltő.

De a bárándiaknál is való-
sággal ugrásszerű a fejlődés. A
jelenleg 70 tagot számláló ön-
kéntes gárda az elmúlt évben
új szertárat kapott, amelynek
építését értékes társadalmi
munkával segítették. Ez évben

egy klubot rendeztek be; ebben
televízió, rádió és biliárdasztal
is biztosítja, hogy az elvtársak
valóban kellemesen tölthessék
el szabad idejüket. A testület
eggyébként színjátszó csoporttal,
kézilabda-csapatával és női tánc-
csoporttal is büszkélkedhet. Ez
utóbbinak színvonalas műsora
szép sikert ért el a kulturális
versenyen. A vezetőség igen
jól irányítja a tagság munkáját,
ami abban is megmutatkozik,
hogy 7100 forintjuk van a ta-
karékban. — Itt említtem meg,
hogy a közelmúltban felejthe-
tlen élményük volt az itteni
önkénteseknek: négynapos ki-
ránduláson vettek részt, amely-
nek során megtekintették ha-
zánk legszebb tájait.

JÓNÁS JÓZSEF t. fhdy.
Debrecen

A mi megyénkben is ...

A mezőgazdaság szocialista
átvezetésével párhuzamosan
ilyen mértékig területünk
rculata is megváltozott. S bár
az új létesítményeket „tűzoltó-
zemmél” nézve, nem mindig
artuk túlságosan megnyugta-
óknak, mégis figyelembe vesz-
zük a körülményeket. Lépten-
nyomon találkozhatunk pl.
szerfás, nádtetős, szalmatetős,
szalmabálával télesített is-
állókkal, pajtákkal, hodályok-
kal, amelyek a fejlődő szövet-
kezeti állatállomány elhelyezé-
sét szolgálják. Sajnos, ezeknek
a létesítményeknek a tűzvédel-
mét korántsem lehet pusztán
üzrendészeti határozat kiadá-
sával „biztosítani”. Intézkedni
kell ugyanis arról is, hogy azok-
ból tűz esetén biztonságos helye-
re vezessék az állatokat. Per-
sze, ez nemcsak rajtunk múl-
lik... Így azután a közelmúlt-
ban két tüzesetünk is volt: az
egyiknél 21, a másiknál pedig
42 szarvasmarha égett meg az
istállóban.

Igaz — és jól tudjuk ezt —
hogy mezőgazdaságunk jelen-
legi helyzete nem teszi lehető-
vé, hogy megtöltsük az ilyen
istállók építését, mégis — úgy
gondolom — gondoskodni kel-
lene arról, hogy azok legalább
egy olyan fődémmel rendelkez-
zenek, amely bizonyos ideig
megakadályozná a tetőről le-
hulló égő szalmának vagy nád-
nak a jószágok mellé történő
lehullását.

A hibridkukorica üzemek lát-
szólag nem túlságosan tűzve-
szélyesek. Ha viszont nem jár-
unk el kellő alaposággal,
ezeknek is komoly tüzesetek ke-
letkezhetnek. Különösen az
üzemi szárítóépületben levő
üzemanyag betáplálására kell
nagyon ügyelnünk, mivel a be-
tápláló üzemanyagtartály és a
porlasztó tömítettsége miatt
tűlfolyás következhet be. — Az
ilyen üzemek csak idényszere-
sre foglalkoznak a kukorica
hibridizálásával. Azonban —

rendszerint — más célra is
felhasználják azokat: így pl.
esetleg lucerna szárítására.
Ilyenkor viszont a földszinten
elhelyezett morzsoló helyett
nagy teljesítményű daráló végzi
a szalastakarmány őrését.
Nem vitás, hogy mivel nagy a
porzás, és fennáll az öngyulla-
dás veszélye, feltétlenül meg-
kell követelnünk, hogy a da-
rálóból a szárítókamrákba ve-
zető nyílásokat csak az úgyne-
vezett betárolás idején nyissák
ki.

Mindezt azért tartottam szük-
ségesnek megemlíteni, mivel a
„Magyar Tűzoltó” szeptemberi
számában olvastam, hogy az
egyik megyében súlyos tüzeset
keletkezett, amiatt, mert a tűz-
rendészeti hatóság nem ismer-
te fel a takarmányszárítás tűz-
veszélyét. Pedig, hogy mennyi-
re fontos állandóan nyitott
szemmel járnunk, azt saját te-
rületi tapasztalataink is bizo-
nyítják. Így pl. járásunkban
elfordul olyan technikai mű-
velet, mint pl. egy olajedző ke-
mence beállítása vagy malom-
ban a liszt elektromos hőszárítá-
zással történő szárítása. Ilyen-
kor feltétlenül megfelelő szak-
véleményt kell adnunk. Ezt
azonban csak akkor készíthet-
jük el, ha állandóan figyelem-
mel kísérjük az új munkafolya-
matokat, és munkánkat úgy
szervezzük meg, hogy a hoz-
zánk tartozó létesítmények ve-
zetői mindenkor jelentsék, ha
új technológiai eljárást kíván-
nának bevezetni. Ezt ugyan hatá-
rozatban írjuk elő számukra,
de azért cseppet sem felesle-
ges, ha érvényt szerzünk ennek
a határozati pontnak is. Sőt, —
véleményünk szerint — csak
így akadályozhatjuk meg az
említettetekhez hasonló tüzesete-
ket.

Gyórfi István t. fhdy.,
Törökszentmiklós

Levelezőink

Jövő vasárnap újra találkozunk...

— Parancsnok elvtárs, Mérán,
a Fő utcán hatalmas tűz van.
Leég a falu, ha nem visznek
gyorsan segítséget — mondta
egy riadt női hang a telefonba.

— Értettem! Megyünk! — vá-
laszoltam, s nyomban megkezd-
tem a helyi önkéntesek riasz-
tását. A tűzjelzést követő 5-6
percen belül gépkocsink már
ki is vonult a kárhelyre. A ko-
ra délutáni órákban hazasiető
városi fogatok ijedten tértek ki
a szirénázó fecskendő útból.

„Hol lehet a tűz?” — találgat-
ták az elvtársak, hiszen már
éreztek az égő szalma és széna
füstjének jellegzetes szagát.
Szinte a torkunkban vert a szí-
vünk, olyan izgatottan kémlel-
tük a vidéket.

Néhány perc múlva azután
megpillantottuk a füstoszlopot.

— Ode nézzetek! Ott jobbra a
fák mögött! — kiáltotta valaki.

A gépkocsivezető is izgatott
volt: szólanul ült a volánnál,
hiszen hét fiatal életet bíztak
a kezére.

Az utcán izgatott emberek
mutatták az utat.

— Itt menjenek be! — kiabál-
ták néhányan.

— Ott nem lehet! — vetették
közbe mások.

Végül is egy keskeny kapun
behajtott, megérkeztünk a kár-
helyre. Szerünk közben karcó-
lások sérülést szenvedett a kapu
oszlopától. De nem volt rá
időnk, hogy ezen szomorkod-
junk, hiszen gyors beavatkozást
sürgöztet a szükség, jöjjön, a
helyi önkéntesek már dereka-
san dolgoztak.

Másfél perc sem telt el, és a
hatalmas erejű vízugár a tü-
zes pernyét alaposan megfor-
gatta. Lucskosak, csatakosak és

kormosak lettünk... A ma-
gunkkal hozott 2000 liter víz
néhány perc alatt elfogyott
ugyan, de meg is tette a hatá-
sát. Mire ugyanis az állami
egységek kiérkeztek, csak imitt-
amott füstölgött a zsarát. —
Körülbelül 2000 Ft lett a kár,
viszont a két lakóházat és mel-
léképületeit megmentettük.

Mondanom sem kell, hogy
hazafelé már gépkocsivezetőnk
lényegesen nyugodtabb volt...
Az önkéntesek viszont valóság-
gal egymás szavába vágva vi-
tázkodtak az oltási munka egyes
mozzanatain. Elégedettek vol-
tunk, hiszen jó néhány önkén-
tesünknek ez volt az első igazi
tűzoltása.

A vasárnapi foglalkozó-
s Tóth Elek t. ftórm., a járási
kirendeltség vezetője dicséret-
ben részesített bennünket.
Ugyanakkor azonban őszintén
feltárta a beavatkozás hibáit is.
Pl. nem kellett volna a keskeny
kapun keresztül behajtunkunk
az udvarra, amikor az utcáról
is szerelhettünk volna — amint
megtudtuk.

El kellett ismernünk, hogy
ebben tökéletesen igaza volt.
Meg is mondtuk, hogy okultunk
a hibából, és legközelebb igye-
keznünk elkerülni a hasonló
melléfogást.

Fecskendőnk azóta már újból
ragyog, s tartályát fel töltöt-
tük. A tömlők tiszták és szára-
zak. Mindenki igyekszik kiven-
ni részét a közös munkából. S
egyre többen mondják öröm-
mel a foglalkozásokon: „Jövő
vasárnap újra találkozunk!”

Kara Mihály önk. t. alhdgy.,
Encs

Van még tennivaló!

Az elkövetkezendő időkben
egyre több feladat hárul az ön-
kéntes és társadalmi tűzoltó-
ságokra. Ez egyben azt is je-
lentí, hogy képzettségüket ál-
landóan fokozni kell. Ebben vi-
szont igen nagy segítséget
nyújthatunk nekik. Mindenek-
előtt arra van szükség, hogy a
szakmai továbbképzéseken meg-
tanítsuk az önkénteseket a sze-
rek és a felszerelések helyes
karbantartására. Ebben a te-
kintetben ugyanis — főleg a
mezőgazdasági objektumokban
— igen sok hiba mutatkozik.
A Kalocsai Kísérleti Gazdaság
kiszárazási üzemegységében

például igen hanyagul kezelik
a felszereléseket. Úgy fest a
szertár, mintha valamiféle lom-
tár lenne. Pedig több ízben is
figyelmeztettük az üzemegység
vezetőit, hogy ilyen kezelés
mellett kárbavész a sok, drága
felszerelés. Persze, az ilyesmi
— szerencsére — ma már járá-
sunkban közel sem általános
jelenség. Bátya és Dunapata,
községben — és még sok más
helyen — például valóban lel-
kiismeretesen rendben tartják a
felszereléseket.

LAVATI MIKLÓS t. ftórm.
Kalocsa

Még több eredményről...

(Tudósítónktól)

A PEST MEGYEI TANÁCS VB ÉS A PEST MEGYEI TŰZRENDEZÉSI OSZTÁLYPARANCSNOKSÁG október 29-én tartotta meg a megyei önkéntes tűzoltóparancsnokoknak és a járási igazgatási osztályvezetőknek együttes tanácskozását a megye tűzrendészeti helyzetéről. Ennek során a megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság vezetője beszámolót tartott a fejlesztés terén elért eredményekről, s a még meglévő hiányosságokról, valamint a mezőgazdaság szocialista át szervezése következtében előállt új tűzrendészeti feladatokról.

A BESZÁMOLÓT KÖVETŐ VITÁBAN részt vevő parancsnokok és igazgatási osztályvezetők felelősségérzetével és aggodással szóltak területük problémáiról. Többen szóvá tették pl. a mezőgazdaság tűzrendészeti helyzetét átfogóan szabályozó új rendelet hiányát. Valamennyien egyetértettek abban, hogy a tüzesetek számának további emelkedését csak fokozottabb ellenőrzéssel, s az önkéntesek jó politikai és szakmai továbbképzésével előzhetjük meg.

Az értekezleten részt vett Házi Árpád elvtárs, az MSZMP Pest megyei Pártbizottsága Admínisztratív Osztályának vezetője is, aki hozzászólásában — többek között — javasolta, hogy az eddiginél több nőt szervezzenek be az önkéntes tűzoltó-

testületekbe. Ezt azért tartja szükségesnek, mert a községekben nappal általában a nők tartózkodhatnak otthon, s mellett a tsz-ekben is igen magas a női dolgozók arányszáma.

A PARANCSNOKOK BESZÁMOLTAK az általuk elért eredményekről is. Így pl. — többek között — megtudtuk, hogy Felsőgödön az önkéntes tűzoltók a felajánlott 550 óra helyett 800 óra társadalmi munkát végeztek, és előreláthatólag társadalmi munkát végeznek majd a DCM építkezésénél is.

Örömmel hallottuk, hogy Abonyban a tanács 45 000 Ft-tal, az önkéntes tűzoltó elvtársak pedig ugyanannyi értékű munkával járulnak hozzá a klubhelyiség építéséhez. Emellett egy kismotorfecskendőt szereztek fel a községi vízszelítő gépkocsira. — Csemőn viszont 90 000 Ft-os tanácsai hozzájárulással és kb. 30 000 Ft értékű társadalmi munkával új tűzoltószertár épült.

MINDEZ CSUPÁN CSAK NÉHÁNY KIRAGADOTT PÉLDA az önkéntes tűzoltók áldozatkészségére... Véleményünk szerint számos ilyen és hasonló eredményről számolhatunk, ha a helyi tanácsok egyik-másika több segítséget adna a testületeknek, és jobban megbecsülné azokat, akik önzetlenül végzik fáradságos, önkéntes tűzoltói munkájukat.

Üzemiek, községiek...

November 2-án tartottuk meg a járási tűzrendészeti előadók értekezletét. Ezen azoknak az üzemeknek a képviselői vettek részt, amelyeket határozatilag köteleztünk az önkéntes tűzoltóságok megszervezésére.

A megbeszélés során igyekeztünk realisan értékelni a végzett munkát és — természetesen — felvetettük a tapasztalt hiányosságokat is. Egyes üzemekben ugyanis az ilyen feladattal megbízott dolgozók részben hanyagságuk, részben pedig a vállalatvezetés nemtörődősége miatt korántsem jó gazdái a tűzvédelemnek.

Ez a helyzet — többek között — a keceli vegyipari ktsz-nél, a kiskőrösi gépállomáson és a helyi vegyipari szövetkezetben is. Pedig igazán jó példa lehetne előttük a Kiskőrösi Konzervgyár, a Csengődi Állami Gazdaság és a Keceli Tőzgebánya Vállalat kiváló tűzvédelmi munkája.

A községi és termelőszövetkezeti önkéntes parancsnokok első továbbképzési foglalkozása is jól sikerült. A megnyitón részt vett Dudás István szds, a megyei osztályparancsnokság helyettes vezetője, Király István, a járási tanács titkára, Németh József, a járási tanács igazgatási osztályának vezetője és Szűcs László, a járási BM MSZMP szervek titkára is.

Nagy örömet keltett az elvtársak körében, hogy Németh József elvtárs, a járási tanács nevében ígéretet tett arra, hogy rövid időn belül a járás valamennyi községi testületét ellátják a még hiányzó egyenruhákkal, és 1962-ben a tanács 15 000 forint értékű pénzjutalmat kíván kiosztani a kiemelkedő munkát végző parancsnokok és beosztottak között.

Hajas István t. szds.,
Kiskőrös

A szegedi alosztály újonnan épített tantermében október 20-án tartottuk az üzemi önkéntes tűzoltóparancsnokok tanfolyamát. A megnyitó beszédet Biczó György elvtárs, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke tartotta. Méltatta a tanfolyam jelentőségét, és kérte a parancsnokokat, hogy továbbra is öröködjének munkahelyük és otthonuk tűzvédelmén. Hangsúlyozta, hogy a városban keletkezett tüzesetek számának csökkenésében nagy érdeme van az üzemi önkéntes tűzoltóknak. Megemlíttette, hogy pl. 1960-ban közel 22 000 forinttal volt kevesebb a tűzkár, mint 1959-ben. De az idén sem romlott a helyzet, hiszen a tűzkár összege nem volt magasabb, mint az elmúlt esztendő hasonló időszakában.

Ezután sor került a jutalmak kiosztására. Erre a célra az üzemek és a vállalatok vezetői összesen 11 000 forintot adományoztak. Az igazgatók nevében Biczó elvtárs 33 parancsnoknak adta át a jutalmát.

Nem volt 100%-os...

Az önkéntes tűzoltóságok oktatási évadjá a közelmúltban megvénkben is megkezdődött. Minden járásban megtartottuk a parancsnokok oktatását. Ezek közül — a tapasztalatok szerint — a dombóvári és bonyhádi járásban tartott sikerült a leggyengébben, úgyhogy mindkét helyen pótfoglalkozással igyekeztünk javítani a hiányosságokon. A többi járásban viszont közel 100 százalékos volt a megjelenés. A hiányzók nagy része egyébként a tsz-parancsnokok közül került ki.

Az elvtársak felkészülése különösen a szekszárdi és a paksi járásban volt példás, de a többi járásban is jónéhány parancsnokról mondhatjuk el ugyanezt.

Nagyon érdekes javaslat hangzott el az egyik foglalkozáson. Ennek az a lényege, hogy a húsfüstölések alkalmával a felfüggesztett sertéshúsok alá ésszerű lenne egy védőrácsot elhelyezni, amely megtörné a felszálló szikrákat. A védőrács egyben megakadályozná a hú-

A tanfolyamon való megjelenés egyébként száz százalékos volt, mivel a nagyobb üzemekből mindhárom műszak tűzoltóparancsnoka megjelent.

Az előadások kifogástalannak mondhatók. Elsőnek a városi pártbizottság munkatársa tartott kül- és belpolitikai tájékoztatót, majd a Szegedi Textilművek főmérnöke ismertette az önkéntes tűzoltóságok szervezésének gyakorlati kérdéseit. Ezután a Szegedi Kendergyár tűzrendészeti felelőse a tűzoltóberendezések és felszerelések karbantartásának módjáról szólt, valamint az ellenőrzések terén tapasztalt hiányosságok kiküszöbölésének szükségességét hangsúlyozta előadásában.

A jól sikerült foglalkozás a további feladatok megbeszélésével, majd szerelési gyakorlattal zárult.

Pigniczki Ferenc t. fhdgy.,
Szeged

soknak a parázusra történő leeresztését is.

Sajnos, a parancsnokok egy része egyáltalán nem tanulmányozta az előírt tananyagot, hanem csak régi tapasztalataira támaszkodva szólt hozzá a feltejt kérdésekhez. Különösen a bonyhádi járás parancsnokainak volt — egy-két kivételtől eltekintve — igen gyenge a felkészülése.

Egyes parancsnokok különféle testületi problémákat is megemlíttettek. Ez rendjén is lenne, hiszen panaszaikkal mindenkor foglalkoznunk kell. Igen ám, csakhogy az olyan panaszok bejelentésével, mint pl. a szertárak más célra való felhasználása, a felszerelések jogtalan igénybevétele stb., helytelen várni a parancsnoki foglalkozásig, mert azokról az érdekelteknek mindenkor haladéktalanul tájékoztatniuk kellene az illetékes hatóságot.

OSÓGLEI ISTVÁN t. fhdgy.,
Szekszárd

Megkezdték!

Városunk önkéntes testületének vezetősége nemrégiben ülést tartott, amelyen meg tárgyalta a lakóházi ellenőrzésekkel kapcsolatos tennivalókat. Ennek során elhatározta, hogy idén a várost harminc körzetre osztva szervezi meg a munkálátokat.

A parancsnok elvtárs részletes eligazítást tartott a területfelelősöknek, akiket egyébként ellátta ellenőrző füzetrel és megbízólevéllel is.

A foglalkozás alkalmával be-

mutató ellenőrzést tartottunk az egyik közeli lakóépületben, hogy az elvtársak a munkájuk során jobban felfigyelhessenek a szabálytalanságokra.

Reméljük, hogy az alapos előkészületnek meglesz az eredménye. A területfelelősök mindenesetre vállalják, hogy december 31-e helyett december 15-ig ellenőrzik a város valamennyi lakóházát.

DARVAS ISTVÁN
t. fhdgy.,
Kisújszállás

A XIV. kerületi tanács dísztermében rendezték meg az újszülött G. Szabó Jancsika névadóünnepségét. Képeinken a rendezvény egy-egy kedves mozzanata látható

Ismét két új szertár

Október 15-én nagyszabású ünnepség keretében avatták fel a mezőnyáradói önkéntes tűzoltótestület — nagyrészt társadalmi munkával felépített — új tűzoltószertárát. Az ünnepségen a helyi tanács elnöke és a járási alosztályparancsnok mondott beszédet. Az önkéntes tűzoltók közül többen előléptetésben és pénzjutalomban részesültek.

(Geese István t. örm. leveleiből.)

Elkészült Beled község új, korszerű tűzoltószertára. A szertár építéséből az önkéntes tűzoltóság tagjai derekasan kivették a részüket, s mintegy 6 ezer forint értékű társadalmi munkával járultak hozzá a költségekhez.

Szüreti mulatság Letenyén

A letenyei önkéntes tűzoltótestület nagyszabású szüreti mulatságot rendezett. A látványos szüreti felvonulás és a hangulatos szüreti bál nagy közönségsikert aratott. A bál bevételét a közelmúltban elkészült új tűzoltószertár berendezésének kiegészítésére, korszerűsítésére fordítják.

(Miskovics László t. ftörm. leveleiből.)

Névadó ünnepségek

Kedves kis ünnepség színhelye volt nemrégiben a szombathelyi városi tanács díszterme, ahol megrendezték Haragos József t. örm. elvtárs — Zsuzsanna nevű — kislányának névadóünnepségét. Az alosztály kollektívája ajándékokkal kedveskedett az újszülöttnak, illetve a boldog szülőknek.

Szentesen Kovács Pál t. szkv. és Fekete Nagy Pál t. tizedes, Budapesten pedig G. Szabó János t. örm. (XIV. alo.) gyermekei részére rendeztek névadóünnepséget. A szentesi és a budapesti elvtársak — a szombathelyiekhez hasonlóan — ajándékokkal kedveskedtek a boldog szülőknek.

Tanácskoztak a Hajdú-Bihar megyei önkéntes parancsnokok. Ez alkalommal a 16 munkát végzett parancsnokok közül többen pénz- és tárgyjutalomban részesültek

Fennállásuk évfordulóját ünnepelték

A dévaványai önkéntes tűzoltótestület nemrégiben ünnepelte fennállásának 50 éves évfordulóját. A zászlóavatással egybekötött jubileumi ünnepségen Papp Gyula, a községi tanács elnöke méltatta a testület felkészülését munkáját, majd a veteránok nevében idős Turi Zsigmond mondott rövid beszédet. Az évforduló alkalmából az önkéntesek közül többen kitüntetésben és jutalomban részesültek.

A tűzoltóélet hírei

A jól sikerült rendezvény kultúr-műsorral egybekötött, reggelig tartó táncmulatsággal ért véget.

(Balázs János t. alhdgy.)

Hetvenöt esztendő s a gyulakeszi önkéntes tűzoltótestület. A testület vezetősége és tagsága nagyszabású jubileumi ünnepség keretében emlékezett meg a jelentős évfordulóról.

(Szabó Gyula t. szds.)

Tanácskoztak Hajdú-Bihar megye önkéntes parancsnokai

Hajdú-Bihar megye községeinek és szocialista szektorainak önkéntes tűzoltóparancsnokai megtárgyalták eddig végzett munkájukat, s megbeszélték a soron következő legfontosabb feladatokat. Ez alkalomból a

BM-pártszervek, valamint a járási tanácsok elismerő oklevelet, illetve pénz- és tárgyjutalmat adományoztak az eredményes munkát végzett parancsnokoknak.

(Jónás József t. fhgy. leveleiből.)

Felhívás az előfizetőkhez

Lapunk előállításának, pontos és időbeni terjesztésének biztosítása megköveteli, hogy előfizetőink mindenkor betartsák a megrendelésekre és a változásjelentésekre vonatkozó irányelveket. Sorozatos felhívásaink ellenére ugyanis még mindig előfordul, hogy pontatlanul és késedelmesen fizetik be az előfizetési díjakat, és az esetleges változásokat csak nagy késedellel tudatják szerkesztőségünkkel.

Eppen ezért a következőkre hívjuk fel előfizetőink figyelmét:

1. Lapot minden esetben csakis előzetes megrendelés, illetve befizetés ellenében küldünk. Az előfizetést — megrendelést — a tárgyhónapot megelőző hónap 15-éig eszközöljék.
2. Tekintve, hogy lapunk példányonkénti ára mindössze 1 forint, kérjük előfizetőinket, hogy lehetőleg féléves vagy éves megrendeléseket eszközöljenek.
3. A befizetés minden esetben az általunk kiküldött befizetési lapon vagy — ennek hiányában — biankó csekken a 151 110-K 95 csekkszámára történjen. A csekkszámra hátsó oldalán — „Az előfizető díjmentes magánközleményei” című rovatban — feltétlenül tüntessék fel a kért példányszámot.

SZERKESZTŐSÉG

Levelekből — röviden

Eredményes volt a szigetvári járási állami és önkéntes tűzoltóinak a nyári mezőgazdasági termények tűzkármentes betakarításával kapcsolatos tevékenysége. Ennek elismeréseként a járási tanács közelebbi érdeket tartva osztozott szívesen a legjobb munkát végzett elvtársak között.

(Tóth P. József t. tiz. leveleiből)

A kisújszállási önkéntes testület mintegy 30 területfelelőse összesen 432 esetben ellenőrizte a terménybetakarítást. Az erre fordított idő meghaladja az 1500 órát, az ellenőrző munka során megtett kilométerek száma pedig kb. 5 ezerre becsülhető.

(Darvas István t. fhgy. leveleiből)

Nem volt hiábavaló a csengeri járási kirendeltség, valamint a községi testületek fáradozása: a járási területen az aratás és a cséplés időszakában a mezőgazdasági terményekben nem keletkezett tűzkár.

(Farkas László t. törm. leveleiből)

A szentmártonkői önkéntes juttalomkiránduláson vettek részt. Ez alkalommal megtekintették Budapestet, s felkeresték Zebegényi és Visegrádot is.

(Holovitz János t. örm. leveleiből)

A jánoshalmai önkéntes tűzoltótestület II. félévi közgyűlése megállapította, hogy a testület, az utóbbi időben sokat fejlődött, nagyrészt ennek tulajdonítható, hogy a nyáron egyetlen szemgabonájuk sem esett a tűz martalékául.

(Kiss Sándor t. tiz. leveleiből)

A jászberényi Lenin TSZ sertés-telepén keletkezett tűz oltási munkálatai során kiemelkedő munkát végzett Mizsei István főkanász, valamint Vass János és Sánta József tsz-tag. Gyors és szakszerű beavatkozásuknak köszönhető, hogy a sertésállományban nem esett nagyobb kár.

(Nagy Lajos t. fhgy. leveleiből)

Az eddig meglehetősen „gyegetgélkedő” galgautai önkéntes testület az utóbbi időben határozott fejlődésnek indult. Jelentősen növekedett a taglétszám, eredményesebb volt versenyszereplésük, egy gépjárművel és egy 800-assz. bővült szerelvényük is. A testület a legjobb úton halad, hogy valóban erős és megbízható testületté izmosodjék.

(Szabó Béla t. törm. leveleiből)

MAGYAR TŰZOLTÓ

A magyar tűzoltóság folyóirata.

Szerkeszti a szerkesztő bizottság.

Szerkesztő:
Bezteri Lajos
tűzoltószázados.

Szerkesztőség:
V., Néphadsereg u. 9.
Telefon: 313-700.

Kiadja a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság.

Felélős kiadó: Dr. Micskó Rudolf

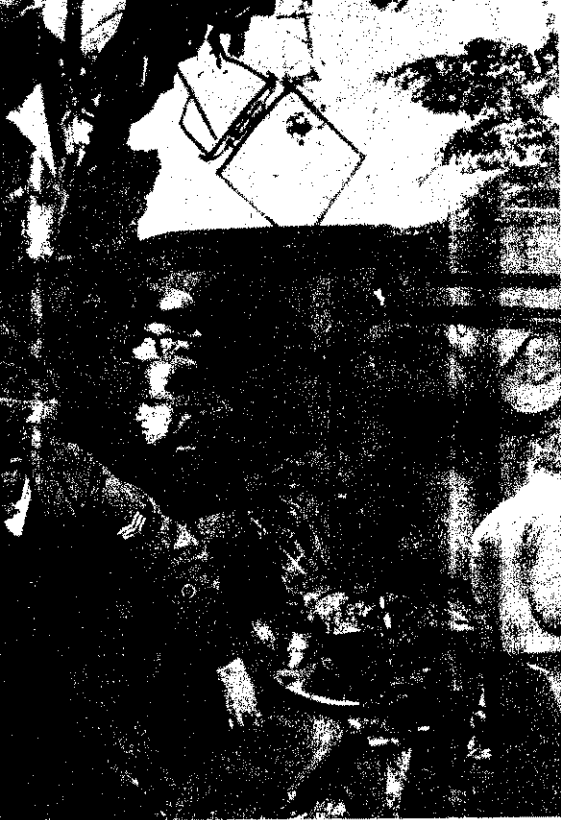
Terjeszti a Magyar Posta.

617010/2 — Zrínyi Nyomda, Budapest

Az 1961. évben megjelent cikkek kivonatos jegyzéke

JANUÁR		Oldal			Oldal
A tudomány a vallásról	---	4	Az önkéntes tűzoltóbrigádok	---	16
Napjaink kérdései	---	8	A Albertfalvai Földgázbontó	---	18
Ujévi tervek	---	10	A tűzoltóélet hírei	---	22
Amit a biztonsági filmről tudnunk kell	---	12			
Községük új arculatát is formálják	---	14	JULIUS		
A testületi élet új hajtása	---	17	Az igazi erőpróba most következik	---	3
A tűzoltóélet hírei	---	18	A Vatikán a régi és a „korszerű” gyarmatosítás segítője	---	4
			Még mindig égető probléma...	---	6
FEBRUÁR			A következő lépés	---	8
Az üzemi önkéntes tűzoltóságról	---	3	Tegyük sokoldalúbbá propagandamunkánkat!	---	10
A kommunista világmozgalom történelmi jelentőségű okmánya	---	4	Csehszlovák barátainknál	---	12
— az 1960 novemberi Moszkvai Nyilatkozat	---	4	Mit tesz a MÁV?	---	16
A kommunisták szerepe a fegyelem megszállásában	---	6	Korszerűsítés az iparban	---	20
Gondosabban, nagyobb felelősséggel!	---	8	A tűzoltóélet hírei	---	22
Naplrenden: A szülői gondatlanság!	---	9			
Amit a propán-butánról tudnunk kell	---	10	AUGUSZTUS		
Tíz lány egy szívvel	---	12	Alkotmányunk ünnepére	---	3
Egy érdekes kísérlet	---	14	Eredményes nemzetközi tárgyalásokat!	---	4
Hasznosnak bizonyult...	---	17	A rajt jól sikerült...	---	6
Érdemes volt...	---	18	24 óra története	---	8
A gépkocsitároló telepek tűzrendészeti problémái	---	20	Építőanyagok és épületszerkezetek tűzállósági vizsgálatáról	---	10
A tűzoltóélet hírei	---	22	Balatoni képeslap	---	12
			A Könnyűfémű önkéntesek	---	16
MÁRCIUS			Szárazoltás	---	20
Az országos értekezlet után	---	3	Az NB III-ban	---	23
A Vatikán az imperializmus eszköze	---	4			
Zárszámadás után	---	7	SZEPTEMBER		
Az üzemi önkéntes tűzoltóság szervezésépek, fenntartásának és működésének néhány időszervi kérdése	---	8	Színvonalas és gyakorlatias oktatást!	---	3
Több lelkiismeretességet a karbantartásnál!	---	10	„Mindent az ember nevében, az ember javára”	---	4
Egy érdekes kísérlet	---	12	Bemutatjuk a gávalakat	---	7
Ahogy az ügyész látja	---	14	Baranya megyei jegyzetek	---	8
Amit a propán-butánról tudnunk kell	---	16	Hasznos kezdeményezés	---	10
Korszerű megoldások az építőiparban	---	20	Nem minden a helyieken múlik	---	12
A tűzoltóélet hírei	---	22	Épül a DCM...	---	14
			Bár mindenütt megvalósítanak!	---	16
APRILIS			Három gyakorlat — sok tanulsággal	---	20
Unnpre készülünk	---	3	A tűzoltóélet hírei	---	22
Egyház és politika Magyarországon	---	4			
Beteljesülő remények	---	6	OKTÓBER		
Három nemzedék	---	7	Vezetőségválasztás előtt	---	3
A szovjet tűzoltóság életéből	---	8	A marxizmus—leninizmus az erkölcsről	---	4
Beszámoló előtt	---	10	Megkezdődött az oktatás	---	6
Mátrai jegyzetek	---	12	Három év távlatából	---	8
Az üzemi önkéntes tűzoltóság kiképzéséről	---	14	Finnországi jegyzetek	---	10
A keményomótló problémái, a műanyagomlók jelentősége és gyártása	---	16	Fiatall gyár — fiatal testület	---	12
Egy érdekes kísérlet	---	18	A gyakorlatlanság jegyében	---	14
Amit a propán-butánról tudnunk kell	---	20	Gázkitörések, gázkút-tűzek	---	17
Az első helyen	---	23	Az 1961. évi BM-bajnokság tapasztalatairól	---	22
MAJUS			NOVEMBER		
A békeharc jelszavával	---	3	A kommunizmus építőinek kongresszusa	---	3
A gyarmati rendszer teljes felszámolásáért	---	4	Jelenünk és jövőnk magabiztos formálása	---	4
Az országos értekezlet szellemében	---	6	Körültekintőbben — nagyobb felelősséggel!	---	7
Az üzemi önkéntes tűzoltóság kiképzéséről	---	8	Az encsi helyzet	---	9
Milyen változások lesznek a nyári mezőgazdasági tűzrendészetben?	---	9	Egy a sok közül	---	10
A gázzal oltás veszélye nátrium-tűzeknél	---	10	Mi okozta a hibát?	---	12
A gyárórtás önkéntesek	---	12	Budapesti jegyzetek	---	14
Nemcsak foglalkozása — hivatása is...	---	15	Az érem másik oldala	---	16
Egy érdekes kísérlet	---	16	A tűzoltóélet hírei	---	22
A tűzoltóélet hírei	---	22			
			DECEMBER		
JÚNIUS			Az SZKP XXII. kongresszusának történelmi jelentősége	---	4
A gyarmati rendszer teljes felszámolásáért	---	4	Alaposabb előkészítést!	---	6
Naplrenden: A mezőgazdaság tűzvédelme	---	6	Pillantás a jövőbe	---	8
Tegyük sokoldalúbbá propagandamunkánkat!	---	10	Mielőtt beköszönt a tél hideg...	---	10
Taksonyi jegyzetek	---	12	Az év tűzoltó eseményeiből	---	12
Üzemi épületek tűzveszélyességi fokának megállapítása a pontrendszer alapján	---	14	Az a bizonyos „láncszem”...	---	14
			Egy tűzrendészeti határozat nyomában	---	16
			Láttuk — hallottuk — tapasztaltuk	---	18
			A tűzoltóélet hírei	---	22

Olvasd és terjeszd a Magyar Tűzoltót!

KÉPEK

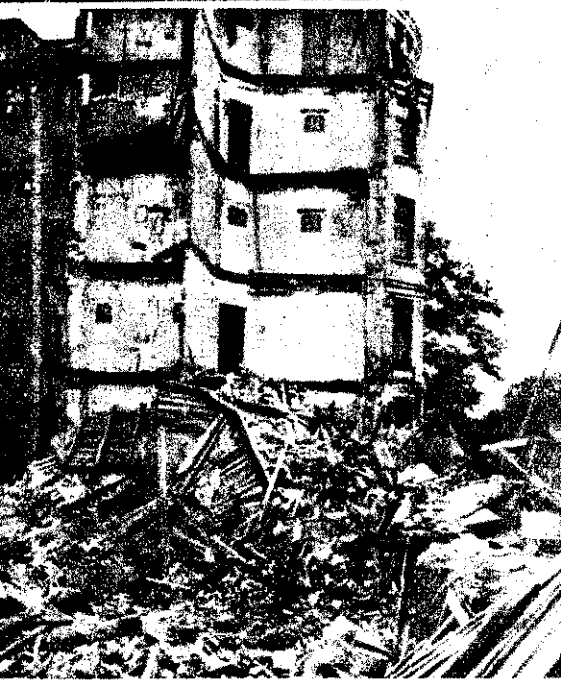

világhíradó

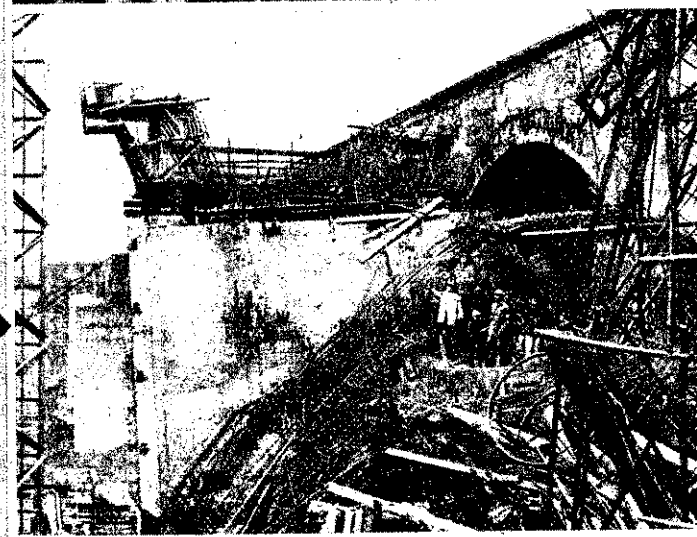
Esslingenben összeüt-
között két vonat. A
tűzoltók 26 halottat és
20 súlyos sebesültet
emeltek ki a roncsok
közül

Milliók károkat okozott
a szélvihar Alsó-Bajor-
országban

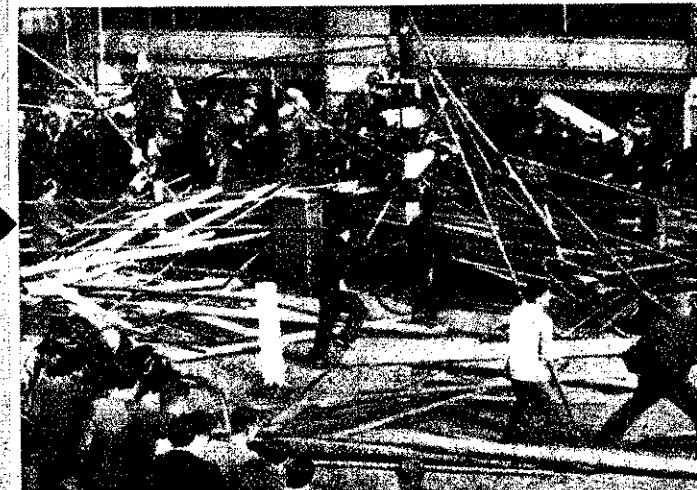
Hamburgban leomlott
egy 4 emeletes lakóház
egy része. A házbellek
közül három lakót a
tűzoltók mentettek ki
a romok alól

Limburnnál összeom-
lott az épülő országúti
híd. A mintegy 1200
tonna frissen öntött
beton két munkást be-
temetett

A balhemi áruház
égésénél három alkal-
mazott vesztette életét.
Képtünkön: munkában
a londoni tűzoltók

Egy angliai áruház
építéskor összeomlott
az acélvázás állvány-
zat. A szerencsétlen-
ség következtében több
munkás életét vesz-
tette